This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

600095820U

POETAE LYRICI GRAECI.

RECENSUIT

THEODORUS BERGK.

EDITIO ALTERA AUCTIOR ET EMENDATIOR.

LIPSIAE,
APUD REICHENBACHIOS.
MDCCCLIII.

Londini,
Williams & Norgate. David Nutt.

292. c. 81.

AUGUSTO MEINEKIO,

FRIDERICO THEOPHILO WELCKERO

D. D. D.

THEODORUS BERGK.

PRAEFATIO.

Ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.

Citius, quam putaveram, mihi redeundum fuit ad studia in Lyricorum Poetarum reliquiis olim a me collocata, neque unquam plane intermissa. Quintus enim iam agitur annus, ex quo retractandae prioris editionis initium feci, ex quo quidem tempore, quidquid otii officiorum religio concessit, id fere omne ad praestantissima haec Graecae poesis monumenta perpolienda adhibui. Sed cum iam altera haec poetarum lyricorum editio, opus laboris operaeque multiplicis, ad finem sit perducta, pauca quaedam praemonebo. In priore editione cum selectas librorum manuscriptorum lectiones subiecissem, nunc integram fere scripturae varietatem e codicibus notatam addidi, nisi quod in Pindari carminibus, Olympicis maxime, non omnia deteriorum librorum vitia recensui, neque ubique, si lectio aliunde satis stabilita erat, sordes omnes Etymologi Gudiani aut Prisciani codicum exhibui, neque tamen credo praetermissas esse a me lectiones, quae quidem alicuius sunt momenti; fortasse tamen vel sic non deerunt, quibus videar modum excessisse in codicum lectionibus commemorandis, sed malui in hanc potius partem peccare. Adhibui autem ubique quantum licuit editiones novissimas, quae ab hominibus doctis ad artis criticae leges emendatae sunt, ex quibus editionibus codicum notas petii, quas qui accuratius cognoscere

velint, illas ipsas editiones adeant, necesse est. Hominum doctorum coniecturas quanta maxima potui diligentia notavi; etiam ex iis, quae parum probabilitatis habent aut reiiciendae videntur, permultas commemoravi: contra in locis difficilioribus, ubi omnis coniectandi labor prorsus incertus est, saepe malui silentio praetermittere, quae ipse suspicatus eram, quam vana opinionum commenta in medium proferre *). Omnino enim in recensendis horum poetarum reliquiis hanc legem secutus sum, ut quam proxime ad librorum optimorum auctoritatem accederem, itaque haud paucis locis lectionem quamvis aperte depravatam intactam reliqui. Quare etiam in dialecto, qua quisque poeta usus est, restituenda satius duxi plerumque codicum auctoritatem sequi quam omnia ubique revocare ad illam sermonis aequalitatem, quam hoc tempore grammatici nostrates, qui dialectorum arcana soli norunt, sectari solent. Alia fortasse emendatiora etiam proponi potuissent, si nova adhibere licuisset subsidia: velut in Pindaro perpoliendo cum essem occupatus, frustra identidem operam dedi, ut codicis Vaticani 1312. vel collati vel conferendi fieret copia. Omnino autem operis laboriosi difficultates auctae sunt eo, quod cum multorum librorum usus domi esset denegatus, coactus eram aut ipse adire exterorum bibliothecas aut aliunde arcessere libros, quibus ad tempus tantum uti licuit: sed non possum non gratias agere quam maximas viris amicissimis, Bonnae, Cassellis, Gottingae, Heidelbergae, qui libris suppeditandis haec mea studia adiuverunt. Illud quoque accessit, quod priusquam licuit librum ad umbilicum usque adducere, Chattis relictis, quae mihi altera paene patria fuit, domicilium huc transferendum fuit, id quod moram haud exiguam operi attulit.

*) Illud praeterea hic moneo, me ea fragmenta quae ex coniectura tantum alicui poetae aut carmini vindicata sunt *asterisco* notavisse; quae adiecta sunt verba ex suspicione his signis ( ), quae delenda visa sunt hoc modo [ ] notavi. In Orthographia quidquid novatum est, id suis locis significavi, nisi quod in extremo versu νῦ illud ephelcysticon tacite fere adieci, et quod παρ, ἀν, κατ alia scribere soleo, non ut vulgo fit πάρ, ἄν, κάτ, quod mihi quidem videtur ratione carere.

Illud praeterea praemuniendum est, cum in priore editione eos tantum poetas in ordinem recepissem, qui usque ad Alexandri Magni tempora floruerunt, me iam fines aliquanto latius protulisse: nam continentur hac altera editione reliquiae omnium poetarum, quotquot usque ad annum 300 a. Chr. n. sive usque ad Olymp. 120 initium vixerunt. Nam inde ab hoc demum tempore, quo regna ab Alexandri Magni successoribus condita satis iam stabilita erant, et discordia, quae omnia perturbaverat, aliquamdiu composita est, novum litterarum Graecarum saeculum capit exordium, de qua re nuper alio loco pluribus disputavi *). Poetarum Alexandrinorum reliquias non magis nunc quam olim recepi, cuius rei rationem paucis in praefatione prioris editionis significavi, et qui norunt qualis poesis graecae indoles illis fuerit saeculis, facile hanc rationem comprobabunt: nam qui me reprehenderunt, quod non simul horum poetarum carmina complexus essem, iis auctor sum, ut singillatim exponant, quaenam ex Callimacheis sint recipienda, quaeve seponenda. Sed in *Anthologia Poetarum lyricorum*, quae his ipsis diebus a me adornata prodibit **), ubi non id agebatur, ut integrae reliquiae poetarum reciperentur, sed delectus habendus erat, etiam Alexandrinorum poetarum et qui insequuntur habui rationem.

Prior editio cum publici esset iuris facta, Schneidewin in Annalibus Berolinensibus anni 1844. censuram egit, quam paulo post peculiari libello edidit (Beiträge zur Kritik der Poetae Lyrici, Göttingen 1844.) comitemque isti se addidit Ahrens qui in Diurnis Halensibus anni 1844. operam a me praestitam sub iudicium vocavit. Quod si solito philologorum more uti consuevissem, in hac altera editione commoda oblata erat occasio, per quam ab adversariis iniquissimi iudicii poenas repeterem, sed sedulo cavi, ne quid in adnotationibus in illos dicerem, neque hic

*) Cf. Annales Antiquit. 1853. n. 16. 17.

**) Anthologia Lyrica, continens Theognidem, Babrium, Anacreontea cum ceterorum poetarum reliquiis selectis ed. Theodorus Bergk, Lipsiae MDCCCLIII apud Reichenbachios.

decet de contumeliis amicitiae simulatione mihi illatis conqueri: equidem satius duxi iniuriarum oblivisci, quam illorum via grassari;

Τοὔνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν, εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ
πεπονημένον εὖ
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω·
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρόν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.

Scr. Friburgi Brisgaviae
die xxi. Iunii MDCCCLIII.

Theodorus Bergk.

PRAEFATIO EDITIONIS PRIORIS.

Poetarum, quicunque apud Graecos lyricam artem illustraverunt, reliquias colligendi et edendi consilium non nuper suscepi, sed iam multis annis ante agitavi, tum, postquam Schneidewinum virum amicissimum eidem operi intentum esse cognoveram, abieci; at ubi intellexi illum delectum tantum ex his carminum reliquiis parare, ibi vero rursus recepi institutum laborem, non inutile me tractare opus ratus, sed quod plurimorum desideriis satisfaceret. Nam singulatim quidem homines docti lyricos Graecorum poetas ediderunt plerosque: quemadmodum Hermannus, Boeckhius, Dissenius in emendandis et explicandis Pindari carminibus praeclaram collocaverunt operam; de Theognidis reliquiis egregie meriti sunt Bekkerus et Welckerus: alii certatim novem qui vocantur lyricos illos poetas illustraverunt commentariis, ex quibus Schneidewiniana Simonidis Cei recensio facile primum sibi vindicat locum; quin etiam minus nobiles poetae interpretes atque criticos nacti sunt. Itaque consentaneum visum est, iam una comprehendere omnium lyricorum poetarum reliquias, in quibus quidem edendis hanc rationem secutus sum, ut nihil nesciis legentibus novatum sit: in critica enim adnotatione, quam subieci, sedulo operam dedi, ut quid librorum manu scriptorum auctoritate nitatur, quidve ex hominum doctorum coniecturis profectum sit, plane posset perspici. Sed ne nimium libri moles augeretur, praecipuas tantum coniecturas easque, quae probabilitatis specie maxime commendarentur, commemoravi. Seclusi autem ab hac collectione eos poetas, qui inde ab Alexandri Magni aetate inclaruerunt, quoniam inde ab eo tempore graecae

poesis ratio prorsus immutata est, ita ut iam non liceat tria illa praecipua poesis genera, sicut ante, distinguere.

Iam siquid in colligendis corrigendisque horum poetarum carminibus aut praetermisi aut peccavi, erranti condonabunt aequi iustique arbitri, qui non ex iis, quae falsa aut prava sunt, sed ex iis, quae nitent, etiamsi non sint plurima, pretium operi solent statuere; qui illud teneant, hoc opus varii multiplicisque laboris esse et per multa temporis intervalla, cum aliis impeditus essem negotiis, confectum esse.

Superest ut gratias agam viris amicissimis, Augusto Meinekio Berolinensi et Christiano Schubarto Cassellano, quotidiana propemodum consuetudine olim mecum coniunctissimis, quorum ille emendationes aliquot praeclaras mecum communicavit, alter quae ex Vindobonensis bibliothecae copiis in suum usum converterat, mihi ea qua insignis est liberalitate concessit, ita ut mihi liceret cum alia, tum potissimum Phocylideum quod vulgo perhibetur carmen multo auctius atque emendatius in medium proferre.

Scripsi Marburgi Chattorum
Calendis Novembribus MDCCCXLII.

INDEX.

Pindari Carmina.

Pag.

Index carminum . . . . . 1— 6
Index temporum . . . . . 7— 13
OLYMPIA . . . . . 14— 79
PYTHIA . . . . . 80—149
NEMEA . . . . . 150—197
ISTHMIA . . . . . 198—227
FRAGMENTA . . . . . 228—310

Poetae Elegiaci.

I. Callinus . . . . . 313—315
II. Tyrtaeus . . . . . 316—325
III. Asius 326
IV. Pisander 326
V. Mimnermus . . . . . 327—333
VI. SOLON . . . . . 333—354
VII. Cleobulina 354
VIII. Aesopus 355
IX. Demodocus . . . . . 355—356
X. Phocylides . . . . . 357—360
XI. Pseudophocylidea . . . . . 361—375
XII. Xenophanes . . . . . 376—380
XIII. THEOGNIS . . . . . 381—454
XIV. Hipparchus 455
XV. Pigres 455
XVI. Epicharmus 456
XVII. Aeschylus . . . . . 456—457
XVIII. Sophocles . . . . . 457—461
XIX. Ion . . . . . 462—466
XX. Melanthius . . . . . 466—467
XXI. Archelaus 467
XXII. Hippo 467
XXIII. Empedocles 468
XXIV. Dionysius Chalcus . . . . . 468—470

		Pag.
XXV.	Euripides	471—472
XXVI.	Thucydides	472—473
XXVII.	Alcibiades	473
XXVIII.	Agathon	473
XXIX.	[illegible]us	474—479
XXX.	Critias	480—483
XXXI.	Iophon	484
XXXII.	Socrates	484—485
XXXIII.	Antimachus	485—489
XXXIV.	Plato	489—496
XXXV.	Simmias Theban	497—498
XXXVI.	Zeuxis	498
XXXVII.	Parrhasius	499
XXXVIII.	Praxiteles	500
XXXIX.	Dionysius minor	500—501
XL.	Mamercus	501
XLI.	Astydamas	501
XLII.	Philiscus	502
XLIII.	Aphareus	502
XLIV.	Speusippus	503
XLV.	Demosthenes	503
XLVI.	ARISTOTELES	504—521
XLVII.	Cleon (Siculus)	522
XLVIII.	Crates	522—529
XLIX.	Theocritus Chius	529
L.	Menander	529

Iambographi.

I.	ARCHILOCHUS	535—576
II.	SIMONIDES AMORGINUS	576—588
III.	HIPPONAX	588—615
IV.	Ananias	616—617
V.	Diphilus	617—618
VI.	Hermippus	618—619
VII.	Scythinus	620—621
VIII.	Herodas	621—624
IX.	Cercidas	624—626
X.	Aeschrio	626—628

Poetae Melici.

		Pag.
I.	Terpander	631—632
II.	ALCMAN	633—661
III.	Arion	662—663
IV.	SAPPHO	664—702
V.	Erinna	702—704
VI.	ALCAEUS	704—735
VII.	Pittacus	736
VIII.	Bias	736
IX.	Chilo	737
X.	Thales	737
XI.	Cleobulus	737—738
XII.	Echembrotus	739
XIII.	Sacadas	739
XIV.	Xanthus	739—740
XV.	STESICHORUS	740—761
XVI.	IBYCUS	761—773
XVII.	ANACREON	774—806
XVIII.	ANACREONTEA	807—836
XIX.	ANACREONTEORUM APPENDIX	837—862
XX.	Lasus	863
XXI.	Apollodorus	864
XXII.	Tynnichus	864
XXIII.	Telesilla	865—866
XXIV.	SIMONIDES	866—938
XXV.	Timocreon	939—942
XXVI.	Myrtis	943
XXVII.	Corinna	943—950
XXVIII.	Lamprocles	951—952
XXIX.	Pratinas	953—956
XXX.	Phrynichus	957
XXXI.	Diagoras	958
XXXII.	Cleomachus	959
XXXIII.	Cleomenes	959
XXXIV.	Cydias	960
XXXV.	Praxilla	961—963
XXXVI.	BACCHYLIDES	963—979
XXXVII.	Melanippides	980—982
XXXVIII.	Cinesias	983

		Pag.
XXXIX.	Ariphron	983— 984
XL.	Licymnius	985— 986
XLI.	PHILOXENUS	987— 999
XLII.	TIMOTHEUS	1000—1005
XLIII.	TELESTES	1006—1008
XLIV.	Polyidus	1009
XLV.	Lycophronides	1009—1010
XLVI.	Castorio	1011—1012
XLVII.	Hermodotus	1013

Scolia, Carmina Popularia, Fragmenta adespota.

Scolia	1017—1025
Carmina Popularia	1026—1043
Fragmenta adespota	1044—1078

PINDARI CARMINA.

INDEX CARMINUM*).

OLYMPIA.

Olymp. I. Hieroni Dinomenis f. Syracusarum regi, celete Pherenico victori Olymp. 77. in victoriae sollemnibus in convivio Syracusis in aula regia cantatum, praesente tum Pindaro.

Olymp. II. Theroni Aenesidami f. Agrigentinorum tyranno, curru victori Olymp. 76. auriga Nicomacho, in victoriae sollemnibus Agrigenti cantatum.

Olymp. III. Eidem ob eandem victoriam, Agrigenti in Theoxeniis cantatum eodem fere tempore.

Olymp. IV. Psaumidi Acronis f. Camarinaeo, non equis sed rheda mulari victori Olymp. 82. Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.

Olymp. V. Eidem ob eandem victoriam, eodem anno reduce Psaumide Camarinae in pompa cantatum.

Olymp. VI. Agesiae Sostrati f. Iamidae Syracusio, rheda mulari victori Olymp. 78. Stymphali cantatum post victoriam, Thebis missum.

Olymp. VII. Diagorae Damageti f. Rhodio, pugilatu victori Olymp. 79. in Rhodum insulam missum, post reditum in convivio Ialysi cantatum.

Olymp. VIII. Alcimedonti Iphionis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Olymp. 80. Melesia magistro, cantatum Olympiae in pompa.

Olymp. IX. Epharmosto Locro Opuntio, lucta victori probabiliter Olymp. 81. Opunte in sollemnibus victoriae cantatum.

Olymp. X. Agesidamo Archestrati f. Locro Epizephyrio pugilatu inter pueros victori probabiliter Olymp. 74. (cod. Vrat. Olymp. 76.) Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.

Olymp. XI. Eidem ob eandem victoriam, longo post victoriam intervallo Thebis in urbem Locrorum Epizephyriorum missum ibique in sollemnibus victoriae redeuntibus cantatum.

Olymp. XII. Ergoteli Philanoris f. Himeraeo, dolicho victori Olymp. 77. in Sicilia compositum, Himerae cantatum post reditum.

Olymp. XIII. Xenophonti Thessali f. Corinthio, stadio et quinquertio victori Olymp. 79. Corinthi cantatum in comissatione Iovi habita.

---

*) Hic index carminum, sicut qui deinde sequitur, temporum index, est ex Boeckhii editione repetitus. Adieci infra in margine pauca quaedam.

Olymp. XIV. Asopicho Cleodami f. Orchomenio Boeoto, stadio inter pueros victori Olymp. 76. Orchomeni cantatum in pompa Gratiis ducta, haud dubie a pueris.

PYTHIA.

Pyth. I. Hieroni Dinomenis f. Aetnaeo, Syracusarum regi, curru victori Pyth. 29. Olymp. 76, 3. Aetnae cantatum in comissatione apud Dinomenem Hieronis f.; post ipsam victoriam scriptum.

Carmen II. Eidem Hieroni Syracusio, quadrigis equorum pullorum victori Thebis in Heracleis s. Iolaiis, Thebis missum Syracusas in arcem regiam, probabiliter Olymp. 75, 4.

Pyth. III. Eidem Hieroni Syracusio, gratulandis celebrandisque Pythiis victoriis celete Pherenico Pyth. 26. et 27. (Olymp. 73, 3. et 74, 3.) partis missum Thebis Syracusas imminentibus Pythiis Olymp. 76, 3.

Pyth. IV. Arcesilao IV. Batti f. Cyrenarum regi, curru victori Pyth. 31. Olymp. 78, 3. auriga Carrhoto; Damophili commendandi causa et victoriae celebrandae Thebis Cyrenas missum haud diu, ut videtur, post victoriam, ibique cantatum; sed post carmen quintum.

Pyth. V. Eidem ob eandem victoriam, Cyrenis ante quartum carmen in pompa victoriali ad Apollinis templum ducta cantatum, vel in via vel finita pompa.

Pyth. VI. In Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini victoriam curulem Pyth. 24. Olymp. 71, 3. ad Thrasybulum Xenocratis f. aurigantem, Delphicae comissationi destinatum.

Pyth. VII. Megacli vel Hippocratis vel Clisthenis f. Atheniensi curru victori Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Delphis, ut videtur, cantatum.

Pyth. VIII. Aristomeni Xenarcis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Pyth. 33. Olymp. 80, 3. Delphis, ut videtur, scriptum praesente tum Pindaro, Aeginae cantatum*).

Pyth. IX. Telesicrati Carneadae f. Cyrenaeo, armato cursu victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. ante reditum Cyrenas scriptum et cantatum, fortasse Thebis.

Pyth. X. Hippocleae Phriciae f. Pelinnaeensi, diaulo victori Pyth. 22. Olymp. 69, 3. Pindaro annos XX nato; cantatum probabiliter in pompa a choro Cranoniorum, urbem Larissam ingrediente.

Pyth. XI. Thrasydaeo Thebano stadio inter pueros victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. Thebis cantatum in pompa ad templum Apollinis Ismenii ducta**).

---

*) Adversatur Krüger Historisch-Philol. Studien p. 177 seqq. cui carmen Ol. 77. 3 vel 78. 3 scriptum esse videtur.

**) Tycho Mommsen de vita Pindari p. 62 seqq. ad Ol. 80, 3, Rauchenstein in Philologo I. p. 193 seqq. ad Ol. 79. 3 refert.

Pyth. XII. Midae Agrigentino tibiis victori Pyth. 24. vel 25. (Olymp. 71, 3. vel 72, 3.) Agrigenti cantatum in pompa.

NEMEA.

Nem. I. Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori post Aetnam Olymp. 76, 1. conditam; cantatum, ut videtur, Ortygiae Olymp. 76, 4. praesente tum Pindaro.

Nem. II. Timodemo Timonoi f. Atheniensi, pancratio victori, Athenis cantatum ante comissationem aliquo post pugnam Plataicam tempore.

Nem. III. Aristoclidae Aristophanis f. Aeginetae, pancratio victori tempore incerto; Aeginam transmissum diu post victoriam, redeuntibusque Nemeadis sollemnibus cantatum in convivio, quod in sacro loco Thearion victoriae celebrandae causa habitum est, ante Aeginam Olymp. 80, 3. ab Atheniensibus subactam.

Nem. IV. Timasarcho Timocriti f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, tempore incerto, sed aliquo ante Olymp. 80. tempore. Aeginam missum, ibi ut in novilunio caneretur a choro puerorum pompam ducente.

Nem. V. Pytheae Lamponis f. Aeginetae, pancratio inter pueros victori, Aeginae cantatum. Victoria et oda priores sunt Isthmiis Phylacidae victoriis odisque Isthmiis quinta (VI) et quarta (V), ex quibus recentior in Olymp. 75, 3. referenda videtur. Itaque Pytheae victoria ante pugnam Salaminiam ponenda.

Nem. VI. Alcimidae Theonis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, unde carmen ad Olymp. 80. propius quam ad Olymp. 75. accedere videtur; Aeginae cantatum.

Nem. VII. Sogeni Thearionis f. Aeginetae, quinquertio inter pueros victori Nem. 54. Olymp. 79, 4. carmen Aegina cantatum.

Nem. VIII. Dinidi Megae f. Aeginetae, stadio bis victori, Aeginae cantatum in Aeaceo, Olymp. 80, 3. Victoriae quando partae fuerint, non constat.

Carmen IX. Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori Sicyone in Pythiis; victoriam olim partam poeta post Aetnam Olymp. 76, 1. conditam celebravit, ubi in civitate recens instituta in pompa ante convivium carmen hoc cantatum, idque recentiori tempore quam Nem. I. adeoque probabiliter post Olymp. 76, 4. immo ipso anno Olymp. 77, 1., Pindaro in Sicilia versante.

Carmen X. Theaeo Uliae f. Argivo, lucta bis victori Argis in Hecatombaeis: carmen ibidem cantatum aliquo post victorias tempore, redeuntibus Hecatombaeis; sed ipsa tempora incerta*).

*) Dissenio inter Ol. 78, 1 et Ol. 80, 3 scriptum videtur.

CARMEN XI. Aristagorae Arcesilai f. Tenedio, cantatum Tenedi in prytaneo, quum prytanis magistratum iniret Aristagoras, inter sacra credo adeundo muneri iuncta.

ISTHMIA.

ISTHM. I. Herodoto Asopodori f. Thebano, curru victori, fortasse Olymp. 80, 3., Thebis haud dubie et scriptum et cantatum, quum poeta carmini Ceis faciendo intentus esset.

ISTHM. II. Isthmiae curuli victoriae et aliis Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini celebrandis scriptum, Thrasybulo eius filio per Nicasippum transmissum post obitum patris. Victoria contigit ante Olymp. 76, 1. adeoque non post Olymp. 75, 3.; carmen factum non ante Olymp. 77, 1.

ISTHM. III. (III. IV.) Melisso Telesiadae f. Thebano, post Nemeaeam equestrem victoriam Isthmiis pancratio victori, Thebis cantatum, aliquot fortasse post pugnam Plataeensem (Olymp. 75, 2.) annis*).

ISTHM. IV. (V.) Phylacidae Lamponis f. Aeginetae, pancratio Isthmiis secundum victori, probabiliter Olymp. 75, 3. Aeginae cantatum**).

ISTHM. V. (VI.) Eidem Isthmiis primum victori pancratio; carmen scriptum post Nem. V. ante Isthm. IV. ante pugnam Salaminiam haud dubie, Aeginae cantatum in convivio apud Lamponem victoris patrem***).

ISTHM. VI. (VII.) Strepsiadae Thebano, pancratio victori; carmen Thebis cantatum; tempora incerta, ex diversis tamen rationibus ea mihi maxime probabilis, ut victoria et carmen in Olymp. 81, 1. differantur.

ISTHM. VII. (VIII.) Cleandro Telesarchi f. Aeginetae, pancratio Isthmiis et Nemeis victori; carmen scriptum paucis post Plataicam pugnam mensibus Olymp. 75, 2. et Aeginae cantatum statim, ut videtur, post Nemeaeam victoriam; Isthmia victoria non post Olymp. 75, 1., Nemeaea non post hiemem Olymp. 75, 2. contigit.

---

*) Sunt potius duo diversa carmina, vid. quae suo loco dixi.
**) Mommsen l. l. p. 53 ad Ol. 75. 1 refert.
***) Mommsen l. l. p. 48 ad Ol. 72. 1 refert.

INDEX TEMPORUM.

Olympiadum initium a. Chr. 776. anno Olympico primo mense primo, Hecatombaeone Attico d. XI—XV. (Corsin. Diss. agon.)

Pythiadum initium Olymp. 48, 3. (v. Introd. ad Olymp. XII.) incipiente mense Attico Munychione, Olympici anni decimo (Corsin. Diss. agon.).

Nemeadum initium secundum Eusebium Olymp. 53, 1. vel potius Olymp. 53, 2. Incidunt enim in Olympicos annos 2. et 4. (Corsin. Diss. agon.), *aestivae* in annum 4. et mensem Olympici anni secundum, Metagitnionem Atticum d. XII., *hibernae* actae hieme exeunte anni 2. (v. Appendicem commentationis nostrae de Demosth. Mid. temp. in Comm. Acad. Berol. a. 1818.)*).

Isthmiadum numerus ne unus quidem a Pindari interpretibus affertur. Dies definiri posse Corsinus putabat Diss. agon. IV, 3 sqq. quem refutavi ad Olymp. IX, 86 sqq. *Alterae* incidebant in Olympici anni 1. incipientis aestatem, *alterae* vere vel sub aestatem Olympico anno 3. exeunte agebantur (Corsin. ib. IV, 5.)**).

Olymp 64, 3. Pyth. 17.

Pindarus natus mense Attico Munychione incipiente, in ipsis Pythiis***).

Olymp. 68, 3. Pindarus annos sedecim natus.

Si is puer Athenis choros cyclios docuerit, circa hunc id annum posuerim.

Ad idem tempus usque ad vicesimum annum referenda videntur, quae de studiis poetae, maxime de Corinnae familiaritate traduntur.

Inter prima carmina pertinet Hymnus primus (Fragm. Hymn. I. sqq.) a Corinna reprehensus.

Olymp. 69, 3. Pyth. 22.

Hippocleas Pelinnaeensis diaulo inter pueros Pythiis victor, etiam stadio, ut traditur.

Pindarus vicenarius scripsit Pyth. X.

---

*) Cf. C. Fr. Hermann Antiquitt. Sacrae Graec. §. 40, 14. 15.
**) Cf. C. Fr. Hermann l. l. §. 40, 16. 17. 18.
***) Mommsen l. l. p. 26 seqq. Ol. 65. 3 natum statuit.

OLYMP. 70, 1. Olympiae institutus, et Olymp. seq. ut videtur, coeptus rhedae mularis cursus (v. ad Schol. p. 118. sed cf. ad Olymp. VI. Introd.).

3. Pyth. 23.

Delphis coeptus armatus cursus (Introd. ad Pyth. IX.).

OLYMP. 71, 3. Pyth. 24.

Xenocrates Agrigentinus per filium Thrasybulum curru Pythiis victor.

Pindarus annos XXVIII natus scripsit Pyth. VI.

Midas Agrigentinus tibiis Pythia vincit.

Hoc anno vel Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Pindarus scripsit Pyth. XII.

OLYMP. 72, 1. Circa hoc tempus ad Helorum flumen Hippocrates Gelensium tyrannus operam navante Chromio, qui posthac Aetnaeus factus, devicit Syracusios (Nem. IX, 40.).

2. Gelo occupat Gelam (Introd. ad Olymp. II.).

3. Mense altero Olympici anni pugna Marathonia (Introd. ad Pyth. VII.).

Pyth. 25.

Curru Pythiis victor Megacles Atheniensis.

Pindarus scripsit Pyth. VII.

Tibiis Pythia iterum vincit Midas Agrigentinus (Introd. ad Pyth. XII.).

Gelo Camarinam restituit mox evertendam (ad Schol. p. 121.).

OLYMP. 73, 1. Gelo Gelensium tyrannus Olympiis curru victor (Introd. ad Olymp. I.).

Hiero primum Olympiis celete victor (ibid.).

Thero Agrigentum occupat (Introd. ad Olymp. II.).

3. Pyth. 26.

Hiero primum Pythia vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

4. Gelo Syracusas occupat (Introd. ad Olymp. I.).

OLYMP. 74, 1. Agesidamus Locrus Epizephyrius Olympia vincit lucta inter pueros (cod. Vrat. Olymp. 76.).

Pindarus scripsit Olymp. X. praesens tum Olympiae: sed longo tempore post factum est carmen Olymp. XI.

3. Pyth. 27.

Hiero Pythia iterum vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

¾. Circa hoc tempus Thero Himeram occupat (Introd. Olymp. II.).

4. Vere ineunte incipit Xerxis expeditio in Graeciam.

Ad hunc annum refer Fragm. inc. 125. ex carmine Thebanis scripto.

OLYMP. 75, 1. Athenae vastatae.

Mense Olympico tertio, Boedromione Attico, pugna Salaminia (Corsin. F. A. T. III. p. 164 sqq.).

Eodem tempore Carthaginienses et socii a Gelone fratribusque et Therone ad Himeram terra marique fusi (Introd. ad Olymp. II.).

Ante pugnam Salaminiam Nemea vicerat Pytheas Aegineta, et primum Isthmia Phylacidas Aegineta, quae victoriae celebrantur Nem. V. et Isthm. V.

2. Mense secundo Olympici anni, Metagitnione Attico, pugna Plataeensis et Mycalensis (Introd. ad Pyth. XI.).

Aetnae eruptio coepit (Introd. ad Pyth. I.).

Paucis post Plataicam pugnam mensibus Cleandro Aeginetae Isthmiis et Nemeis victori scripta oda Isthm. VII.

Post eandem pugnam, quam diu dubium, etiam Isthm. III. scriptum videtur.

Item post Persica Pindarus Nemeade hiberna anno Olympiadis incertae secundo Nemea Athenas profectus dithyrambos ibi docuit in Dionysiis (Dithyr. Fragm. 3. 4.), restitutis iam Athenis: mox a Thebanis pecunia multatur et ab Atheniensibus praemiis afficitur. Eo tempore, quo Nemea Athenas profectus erat, Timodemo eum carmen Nem. II. scripsisse coniicimus.

Bella Persica respiciuntur etiam Fragm. inc. 93. 94.

3. Pyth. 28.

Telesicrates Cyrenaeus Pythia cursu armato vincit.

Poeta scripsit Pyth. IX.

Stadio pueros vicit Thrasydaeus Thebanus in iisdem Pythiis.

Pindarus composuit Pyth. XI.

Isthmia pancratio vicisse videtur Phylacidas Aegineta secundum: quo pertinet Isthm. IV.

Hiero Geloni defuncto Syracusis succedit (Introd. ad Olymp. I.).

Ante Olymp. 76, 1. ac proinde non post Olymp. 75, 3. Xenocrates Agrigentinus curru Isthmia vicit (Introd. ad Pyth. VI. Nott. ad Olymp. II, 54 sqq.).

4. Dissensiones coeptae inter Hieronem et inter Polyzelum fratrem affinemque Theronem, mox compositae (Introd. ad Olymp. II. Pyth. II.).

Eodem fere anno Hiero Locros Epizephyrios armis Anaxilai Reginorum et Zanclaeorum tyranni eximit (Introd. Pyth. II.).

Hiero quadrigis pullorum Thebis vincit (Ibid.).

Pindarus scribit Pyth. II.

Olymp. 76, 1. Thero Agrigentinorum tyrannus Olympia curru vincit.

Pindarus tum in Graecia versans scripsit Olymp. II. III.

Asopichus Orchomenius stadio inter pueros victor Olympiae.

Poeta in Graecia composuit Olymp. XIV.

Moritur Anaxilaus Regii et Zanclae tyrannus, cuius liberorum tutelam Smicythus suscipit (Introd. Pyth. II.).

Hiero Catanaeorum civitate sublata Aetnam condit (Introd. Olymp. I. Pyth. I.).

Post Aetnam conditam, ut videtur, scriptum Scolium Hieroni dicatum (Fragm. Scol. 5—7.).

3. Hiero Etruscos ad Cumas devincit (Introd. ad Pyth. I.).

Pyth. 29.

Ante Pythiadem Hieroni ex Graecia missum Pyth. III.

In ipsa Pythiade Hiero Aetnaeus curru victor renunciatus; cui tum scriptum Pyth. I.

Non ante hanc Pythiadem scriptum Hyporchema Pythiam eiusdem victoriam mulabus partam celebrans (Fragm. Hyporch. 1—3.).

Ergoteles Himeraeus Pythia cursu vincit (Introd. ad Olymp. XII.).

4. Hoc anno Chromio videtur Nemeaea victoria contigisse, et Nem. I. in Sicilia Pindarus scripsisse.

Thero adulto anno obit (Introd. Olymp. II. XII.). Igitur ante hoc tempus scriptum Encomium Fragm. 1. 2.

Theronis filius Thrasydaeus pellitur, Agrigentum et Himera liberantur: omnia vergente anno (Introd. ad Olymp. XII.).

Olymp. 77, 1. Hiero iterum celete Pherenico Olympia vincit.

Pindarus scripsit Olymp. I. in Sicilia apud Hieronem.

Ergoteles Himeraeus dolicho Olympiis victor.

Pindarus Olymp. XII. in Sicilia composuit.

Ibidem hoc anno Pindarus scripsit carmen Nem. IX. in Chromii victoriam Sicyone olim partam.

Non ante hunc annum scriptum Isthm. II. ad Thrasybulum Xenocratis f.

3. Pyth. 30.

Telesicrates Cyrenaeus stadio Pythiis victor (Introd. ad Pyth. IX.).

4. vel seq. anno Simonides obiit (v. Duker).

Olymp. 78, 1. Hiero curru Olympiis victor (Introd. ad Olymp. I.).

Agesias Syracusius Olympia mulabus vincit.

Pindarus Thebis, ut videtur, scripsit Olymp. VI.

2. Smicythus hortante Hierone Anaxilai filiis imperium tradit (Introd. Pyth. II.).

Hiero obit (Introd. Olymp. I.).

3. Pyth. 31.

Arcesilaus IV. Cyrenarum rex curru Pythiis victor.

Pindarus scripsit Pyth. V. et deinceps Pyth. IV.

Olymp. 79, 1. Diagoras Rhodius pugil victor Olympiis.

Pindarus scripsit Olymp. VII.

Xenophon Corinthius stadio et pentathlo Olympia vincit.

Pindarus scripsit Olymp. XIII. et Scolium Fragm. 1. (Introd. ad Olymp. XIII.).

2. Nemeae institutum pentathli certamen Nem. 53. probabiliter (v. ad Nem. VII.)

4. Camarina a Gelois restituta (ad Schol. p. 121.).

Catanaeorum respublica restituta (Introd. Pyth. I.): Aetnaei cedunt in oppidum Inessam, quod iam Aetnae nomen lucratur (Diod. Sic. XI, 75. et Wessel.).

Hoc anno Nem. 54. vicit Sogenes Aegineta et scriptum Nem. VII. probabiliter (v. ad hoc carmen).

Olymp. 80, 1. Arcesilaus Cyrenarum rex curru Olympiae victor (Introd. ad Pyth. IV.).

Alcimedon Aegineta lucta inter pueros victor Olympiae.

Pindarus Olympiae scripsit Olymp. VIII.

3. Pyth. 33.

Thrasydaeus Thebanus stadio vel diaulo Pythiis victor inter viros (Introd. ad Pyth. XI.).

Epharmostus Locrus Opuntius lucta inter viros victor Pythiis (Introd. ad Olymp. IX.).

Aristomenes Aegineta iisdem Pythiis pueros lucta vincit.

Huic tum Pindarus Delphis mense Olympico decimo scripsit Pyth. VIII. paulo ante subactam ab Atheniensibus Aeginam.

Aeginae obsidio incipit exeunte anno Olympico (Müller. Aeginet. p. 179.).

Fortasse hoc anno Isthm. I. scriptum.

Ante hoc tempus scripta Nem. III. IV. hoc aliquot haud dubie annis etiam ante Olymp. 80.

Item circa Olymp. 80. carmen Nem. VI. ponendum videtur.

Olymp. 80, $\frac{1}{4}$. scriptum Nem. VIII.

4. Lacedaemonii et Boeoti vincunt Athenienses Argivosque et socios apud Tanagram, quattuor fere ante ver mensibus, mense circiter quinto vel sexto Olympici anni (Vide ad Isthm. VI.).

Athenienses vincunt Thebanos ad Oenophyta Tanagraea, LXII diebus post cladem Tanagraeam, duobus fere mensibus ante ver (ibid.).

Aegina ab Atheniensibus in deditionem accipitur, vere eiusdem anni, mense Olympico circiter nono vel decimo (Müller. Aeginet. p. 179.).

Olymp. 81, 1. Epharmostus Locrus Opuntius lucta victor Olympiis.

Poeta scripsit Olymp. IX., *fortasse* etiam Isthm. VI.

Olymp. 82, 1. Psaumis Camarinaeus mulabus Olympia vincit.

Pindarus Olympiae praesens scripsit Olymp. IV. et deinceps Olymp. V.

Olymp. 84, 1. Olympiae abolitus rhedae mularis cursus (v. ad Olymp. VI. Introd.).

Thurii conditi (cf. Introd. ad Olymp. VII.).

3. Ultimus Pindari annus *).

Incertum an huc referendus sit Hymnus in Ammonem Fragm. Hymn. 7.

Si verum est, ut ego credo, Theoxeni in gremio defunctum Pindarum, ad ultimos vitae annos retuleris Scol. Fragm. 2. etsi aliquis id dicat fervidioris esse ingenii.

Ultimum poetae carmen Hymnus in Proserpinam post fata eius divulgatus, Fragm. Hymn. 8.

Pindarus Argis obit octogenarius.

---

*) Mommsen l. l. p. 26 seqq. Ol. 86 4 mortuum statuit.

Editiones antiquae, quarum lectiones adhibitae sunt, *Aldina* a. 1513 (A) et *Romana* a. 1515 (R) sunt. Codices autem collati sunt hi, de quibus Boeckhius in praef. dixit, *Palatinus* A et B (signavi Pa Pb) uterque Olympia continens, uterque interpolatus; *Palatinus* C (Pc) Olympia et Pythia continens, integritate insignis, iterumque collatus est a Kaysero (Lect. Pindar. Heidelberg 1840.); *Bodleianus* α et β (Bα, Bβ,) uterque Olympia continens, uterque interpolatus; *Bodleianus* γ continens Olympia, Pythia, Nem. I—III, in Olympiis interpolatus, in ceteris praestantior; *Bodleianus* C (Bc) in Olympiis interpolatus, in Pythiis melior; *Bodleianus* Ms (Bd) Olympia interpolata continens; *Gottingensis*, continens Ol. Pyth. Nem. I—III integritate praestans (G); *Cizensis* (C) cum ed. Ald. fere consentiens; *Lipsiensis* (Lip.) Ol. cont. interp.; *Cygneus* (Cy) Ol. X—XIV cont. interp.; *Guelpherbytanus* (Gu) continens Olympia, ubi fere cum Romana ed. consentit, et Pythia, ubi cum eadem et cod. Gott. congruit; *Havniensis* (H) Ol. continens ut videtur interpol.; *Moscoviensis* A et B (Ma, Mb) uterque Olympia continens, interp.; *Vratislaviensis* A et B (W1, W2) Olympia continentes interpolata; diligenter hos duos cod. contulit C. E. Chr. Schneider (Apparatus Pindar. Suppl. Vratisl 1844.); *Leidensis* A Ol. interp. continens (La); *Leidensis* B (Lb) continens Ol. interpolata et Pythia usque ad VI. v. 4, ubi praestantior; *Parisinus* A continens Ol. Pyth. et Nemeorum partem, praestantissimus (P1); *Parisinus* B (P2), continens Pythia, partem Nem. Isthm., interpolatus quidem a metricis, ceteroquin non malus; *Parisinus* C (P3) continet omnia carmina, in Isthmiis, fere cum Aldo consentiens; *Augustanus* A (Aa) continet Ol. interp.; *Augustanus* B item Ol. sed integriora exhibet (Ab); *Augustanus* C (Ac) continet Nemea et Isth. I. 1—40, estque e melioribus; *Augustanus* D continens Pyth. I—III, Nem. I. ex parte (Ad); *Augustanus* E (Ae) continens Nem. I. 1—58. *Venetus* A (Va) continens Ol. et Pyth. I—III est e deterioribus *Venetus* B (Vb) continens Ol. et Pyth. est melior; *Venetus* C (Vc) Ol. interp. exhibens; *Venetus* D (Vd), Pythia et part. Nem. continet, estque e melioribus; *Venetus* E Ol. interpol. continet (Ve); *Venetus* F Ol. et Pythia, est praestantior (Vf); *Venetus* G (Vg) Ol. et Pyth. I—IV interp. exhibet; *Mediceus* A,

omnia carmina continet, collatus est ad Nemea et Isthmia (M1); *Mediceus* B (M2) collatus ad Nemea et Isthmia, integritate praestans; *Vaticanus* n. 925 Olympia continens, inter meliores referendus (Va1); *Vaticanus* 1312, de quo dixit Tycho Mommsen in Annal. Antiquitat. 1847. Nr. 114., omnia carmina continens, praestantissimus (Va2). De Pindari aliis codicibus cf. quae disputavit Resler in Philologo T. IV, 510 seqq. — Ceterum ubi codices deteriores praesertim inter se consentiunt usus sum nonnunquam hac nota(*).

Ex iis, qui in Pindaro et emendando et explicando annis novissimis versati sunt, hic imprimis commemorandi *A. Hecker* in Philologi T. V. p. 438 seq. *Heimseth* in Museo Rhen. V. p. 1 seqq. *G. Hermann* qui praeter eas commentationes, quae in Opusculis leguntur, scripsit de Pindari carm. Nem. VI. Lips. 844. de Pindari ad solem deficientem versibus 1845. et emendationes quinque carminum Olymp 1847. *Kayser* in Annalibus Vindobon. T. CV p. 97 seqq. et in Annal. Ienens. 1846. Nr. 287. *Tycho Mommsen* in Mus. Rhen. IV. p. 539 seqq. *Rud. Rauchenstein* Commentationes Pindaricae P. 1. et 2. Aroviae 1844—5. De aliis vid. *Schneidewin* in Philologo T. II. p. 705 seqq.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

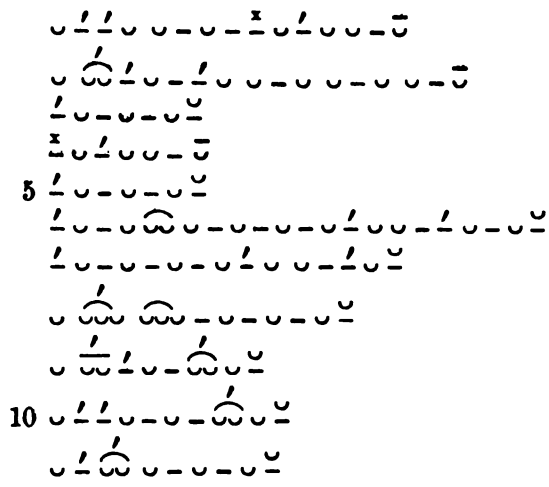

Epodi.

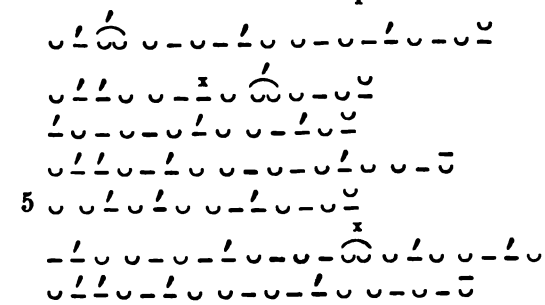

Str. v. 8. ex duabus tripodiis iambicis et v. 10. ex duobus dochmiis compositum arbitror. — Qui ab hoc schemate recedunt versus 64. et 80. corrupti videntur.

Στρ. ά.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
εἰ δ' ἄεθλα γαρύειν
εἶδεαι, φίλον ἦτορ,
μηκέτ' ἀελίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰ-
θέρος.
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεὰν ἱκομένοις
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν,

Ἀντ. ά.

θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν,
ἀγλαΐζεται δὲ καί
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα
πασσάλου
λάμβαν', εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ἵπτο γλυκυτάταις ἔθηκε φρονтίσιν,
ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας
ἀπέρντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προξέμιξε δεσπόταν,

Ἐπ. α.

Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα· λάμπει δέ οἱ κλέος
ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ·
τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσαιο Γαιάοχος
Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ,
ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.

V. 5. μηκέτ' ἀελίου APcVabdfW1Va1, μηκέθ' ἄλλου vulgo. — V. 6. φαεννὸν Vf, φαενὸν W1, vulgo φαεινὸν. — V. 10. ἱκομένοις GPabBaMb AabHVa, ἱκομένους ARW1MaGuPc (suprascr.) Va1Vabeg G in m., ἱκόμενος P1°, omnes has lect. exhibent schol. — V. 12. πολυμάλῳ, Ahrens πολυμήλῳ. — V. 23. schol. memorat lect. Συρακουσίων ἱπποχαρμᾶν, et Pc συρακουσίων ἱππιοχάρμᾶν, W1 Συρακουσίων ἱππιοχάρμαν, unde olim Συρακόσιον ἱπποχαρμᾶν scripsi, Kayser autem ipsam illam lec. tuetur, ceteris epodis mutatis. — V. 24. ἐν W1Vb, om. PcP1Va1 schol., vulgo παρ'. ib. schol. αὐτορος (et sic P1 supra) et ἐποικίᾳ.

ἦ θαυματὰ πολλὰ, καὶ πού τι καὶ βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὴν
ἀλαθῆ λόγον
δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Στρ. β'.

χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστόν
ἔμμεναι τοπολλάκις·
ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι.
ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μείων
γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων φθέγξομαι,
ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι

Ἀντ. β'.

δαμέντα φρένας ἱμέρῳ, χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις
ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τῶνδ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες
ἄγαγον,
ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη,
τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν

V. 28. θαυματὰ G in m. Wl corr. schol. et agnoscit Eustath. Il. 400. 30. Od. 1796. 2. Io. Diac. ad Hes. Scut. 154., θαύματα Pl G in m. Ve, * θαῦμα τὰ. — φάτις APcPlWlVab schol., qui addit ἔνιοι δὲ φάτιν ἀντὶ τοῦ φρένας τῶν ἀνθρώπων ἀπατῶσιν οἱ ψευδεῖς λόγοι, unde φρένας GVa2*. — ἀλαθῆ Boeckh., v. ἀληθῆ. — V. 34. σοφώτατοι, Hecker σαφέστατοι. — V. 37. τὸν εὐνομώτατον ἐς ARLabPlGuVbdfgBcadMaW12Aab, et praeterea PcLVc nisi quod εἰς, GVal om. ἐς, contra ἐς εὐνομώτατον ἔρανον (ἔραννον) G in m. *. Hermann ἐς εὐνομώτατον ἔρανον ἐς vel τὸν ἔρανον. Possis τὸν εὐνομώτατον ἔρανον ἐς φίλαν τε. — V. 41. χρυσέαισιν, E. Schmid χρυσέαισί τ' fort. rectius, Pc χρυσέαισι κἀν. — V. 43. δευτέρῳ, Hecker δεύτερος. — V. 48. σε scripsi, v. τε. cf. Aristid. I. 442: οἶσθ' ὅτι φασὶν οἱ ποιηταὶ τὸν Πέλοπα κατὰ μέλη τμηθέντα ἑψηθέντα ἐν λέβητι συντεθῆναι πάλιν ἐξ ἀρχῆς. contra Hermann v. 49. τάμον κάτα μέλη. — ἀμφ', ἐπ' schol. APcGPlWlVbdfg. — V. 50. τ', Athen. XIV, 641 C δ'. — δεύτατα schol. APbcBcyGMaW12, Veneti sex, ἀμφιδεύτατα RMbBαβd, ἀμφιδεύτε Val, ἀμφιδεύματα Pl, ἀμφὶ δεύματα Vg probante Boeckhio. Athenaei codd. ABP δευρα i. e. δεύτερα, sed VL δεύτατα.

αἴθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.

Ἐπ. β'.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν· ἀφίσταμαι·
ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους. 85
εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποί
ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος· ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἔλεν
ἄταν ὑπέροπλον, ἄν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε καρτερὸν αὐτᾷ
λίθον, 90
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται.

Στρ. γ'.

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον, 95
μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἀλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε 100
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
ἔθεσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων,
ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν 105
μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον, 110
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν *Ἀντ. γ'.*
σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἷος ἐν ὄρφνᾳ 115
ἄπνευ βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ
παρ ποδὶ σχεδὸν φάνη.

V. 52. ἄπορα, ἄπορον APacGGuVbdfgW1P1Aa et Athen. (sed ibi BP ἄχορον α). — V. 53. κακαγόρους PaP1Vf, κακαγόρος APbW1 Schol., quod cum ex antiqua scriptura forte esset servatum (et servandum censet Boeckh cf. Schol. Theocr. V. 84.), ortus inde error Pc ἀκέρδειαν λ. θ. κακάγορος. Contra MaGBβγ κακαγόρως, alii κακηγόρως, κακηγόρους. — V. 57. ἄν Hermann, v. τάν. — καρτερὸν αὐτῷ, Hecker καρτερόνωτον. — V. 64. ἔθεσαν APc, θέσαν A1GMb Bodl. tres, vulgo θέσσαν forma suspecta, sed ἔθεσαν quoque propter numerum incommodum, fort. θῆσαν i. e. nutrivernt, quod Ahrens quoque coniecit. — τε om. PcW1. — λαθέμεν GW1P1Pc AbMaVa1A, λασέμεν *. — ἔρδων MbLaAaW1. Hoc an ἔρδων in Pindaro praeferendum sit, difficile diiudices. — V. 65. οἱ Schol. ALaP1Va1 Veneti quinque collocant post τοὔνεκα, W1 utroque loco exhibet. — V. 66. αὖτις W1, vulgo αὖθις. — V. 71. ἄγχι δ', ἐγγὺς δ' W1Pc Schol., fort. ἐγγὺς ἐλθών. — V. 73. Εὐτρίαιναν, εὐρυτρίαιναν PcW1. — V. 74. παρ ποδὶ W1 P1AbPcVbdf et codd. Gregor. Cor. p. 208., παρ ποσὶ ceteri.

τῷ μὲν εἶπε· Φίλια δῶρα Κυπρίας ἀγ' εἴ τι, Ποσείδαον,
ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἄλιν, κράτει δὲ πέλασον. .
ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
μναστῆρας ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπ. γ'.

ὀργατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.
θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνυμον
γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν,
ἀπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος
ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὡς ἔννεπεν· οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατ' ὧν ἔπεσι. τὸν μὲν
ἀγάλλων θεός
ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Στρ. δ'.

ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον·
τέκε τε λαγέτας ἐξ ἀρεταῖσι μεμαότας υἱούς.
νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,
τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ· τὸ δὲ
κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις

V. 75. *εἶπε*, Va1 Schol. *ἔειπε*, videtur antiqua corruptela fuisse **τὸ μὲν εἶπε**, unde in aliis **τῷ δ' ἔειπε** (*εἶπε*) legitur. — V. 76. *ἔγχος*. Schol. *Ἀμμώνιος ἔγχος Οἰνομάου τὸ ἅρμα ἤκουσεν*, qui videtur *ἔντος* scripsisse. — V. 79. *τε* Schol. BdAbW12LabVcGu et Schol. Lyc. 156. Greg. Cor. 210., om. Va1Pc, vulgo *γε*. — *ὀλέσαις* cod. Vict. et Greg. Cor., vulgo *ὀλέσας*, et formam vulgarem in Olympiis fere semper codd. exhibent, nisi quod III. 5. Sch. *ὀρθώσαις*, III. 17. G *πείσαις*, VI. 20. Pc. *ὁμόσσαις*, XI. 20. cod. Vict. *θήξαις*, sed teste Mommsenio Va2 septendecim certe locis *αις* vel *ᾶς* exhibet, vulgarem terdecies tantum. — V. 80. *μναστῆρας* W1Pb, *μνηστῆρας* PcPaAb VdfGVa1A Gregor. Sch. Lyc., *ἐρῶντας* *, quem admodum etiam ap. Philostr. Im. I. 30. *Ἱπποδαμείας ἐρῶντας* et *μνηστῆρας* variant libri. Producta syllaba cum offendat, fort. leg. *ματῆρας*, non dissimile est Homericum Il. IX. 394 *γυναῖκά γε μάσσεται*. — V. 82. *τί*, Greg. *τά* et sic W1 a pr. m. — V. 84. *ουτος ἄεθλος* ACLipAabGVbcdfgP1GuLabW12BadVa1, vulgo *οὗτοσὶ ἀθλός γ'*. — V. 85. *ὑποκείσεται*, Hecker *ἐπικείσεται*. — V. 86. *ὧν* om. Pc. — *ἔπεσι* ABd**αPabW2**AbLaGuVbcdg, vulgo *ἔπεσσι*. — V. 87. *δίφρον τε χρύσεον* PcW1P1**Vbé**, vulgo *δίφρον χρύσεον ἐν*, sed *ἐν* om. GVdAb. — V. 88. *τε*, Ab *δέ*. — V. 89. *τέκε τε Bcβγ*MbVe cod. Canteri, *τέκε δὲ*, PabVcgHGu, *ἃ τέκε* Schol. ARP1PcAbMaW1*Bγ* in m. VabdfVa1. Fort. *ἑλὼν δ' — ἔτεκε* (vel *τέκετο*) — *μεμαότας* Schol. W1PcP1Vbd*Bβ* in m. Va1Ab, *μεμαῶτας* GVf, vulgo *μεμαλότας*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

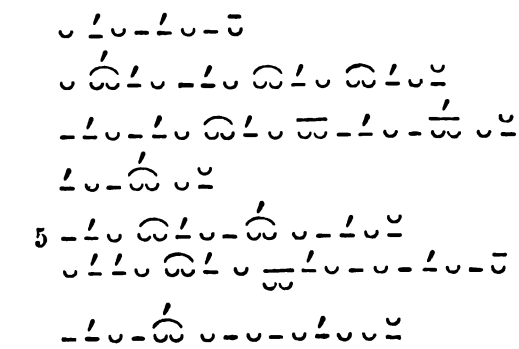

Epodi.

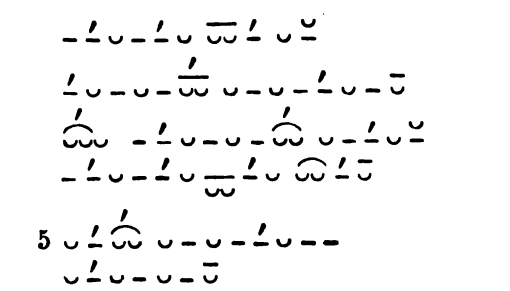

Str. v. 3. fort. aliter metiri debemus, vid. ad v. 10. — V. 6. **Boeckh** in priore ed. in duos **versus** divisit, ut ultimae sex syllabae peculiarem **versum** efficerent, ⏑ – – ⏑ – ⏓; recte, ut mihi videtur, cf. ad v. 8. et 26., **nisi quod** ⏑ – – ⏑ – ⏓ praestare arbitror. — Ep. v. 1. antea erat – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓, sed syllaba ex libris revocata v. 55. 75. 95. creticum numerum **restituendum** esse vidit Tycho Mommsen.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

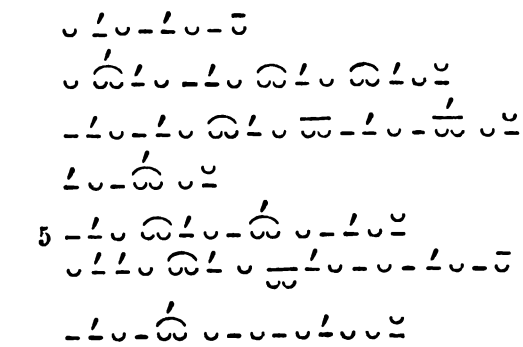

Epodi.

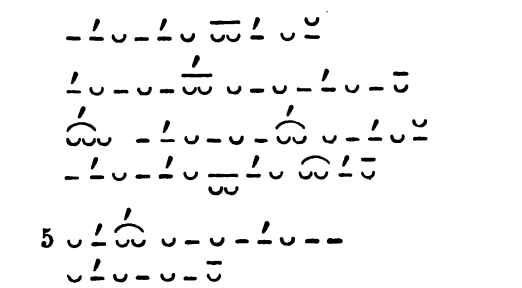

Str. v. 3. fort. aliter metiri debemus, vid. ad v. 10. — V. 6. Boeckh in priore ed. in duos versus divisit, ut ultimae sex syllabae peculiarem versum efficerent, ⏑ ˊ ˊ ⏑ – ⏑; recte, ut mihi videtur, cf. ad v. 8. et 26., nisi quod ⏑ ˊ – ⏑ ˊ ⏑ praestare arbitror. — Ep. v. 1. antea erat – ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑, sed syllaba ex libris revocata v. 55. 75. 95. creticum numerum restituendum esse vidit Tycho Mommsen.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, Στρ. ά.
τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἦτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ Ἀντ. ά.
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰών τ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν
ἄγων
γησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ, ἰανθεὶς ἀοιδαῖς
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων Ἐπ. α.
ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἄν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότιμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ Στρ. β'.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει
βαρύ
χρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.

V. 2. θεόν, P1Pb θεῶν. — τίνα δ', BbGLaMaAbAVa1 τίν'. — V. 4. ἀκρόθινα, Zenodotus ἀκροθίνια, lemma schol. ἀκροθόνια, quae videtur antiqua lectio esse. — V. 6. γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένον id est ὅπιδι Hermann, cum ante ὅπιν δίκαιον ξένον coniecisset, libri γεγωνητέον ὁπὶ, δίκαιον ξένων, nisi quod G a m. pr. ὅπι et supra ὅπως, καθώς, unde elicias γεγωνητέον, ὅπα δίκαιον, ξένον vel ξένων ἔρεισμ', Ἀκράγαντος εὐωνύμων τε πατέρων κτλ. Sed potius versu in duas partes diviso scribendum γεγωνητέ' ἐνοπᾷ δικαιόξενον | ἔρεισμ' Ἀκράγαντος. — V. 10. πλοῦτον, Hermann ὁ πλοῦτον, atque ita numero versus consulitur, sed fort. ἐπ' ὄλβον scribendum, cf. schol. τὴν εὐδαιμονίαν ἐπιπέμπων ἐπὶ ταῖς γησίαις αὐτῶν ἀρεταῖς. — V. 14. σφίσιν, PcW12 σφίσι, Pc etiam κόμησον. — V. 17. ὁ πάντων, Aa (a pr. m.) ἁπάντων. — V. 21. πέμπῃ, W1 πέμψῃ. — V. 22. ἀνεκὰς, Pc ἀναβᾶσ' cum gl. ὑψωθεῖσα. — V. 23. δ' ἐπίτνει Boeckh et Mingarelli, v. δὲ πιτνεῖ. Dissen. ἔπιτνεν, quoniam aoristus requiri videtur, sed haec quoque imperfecti, non aoristi est forma. — V. 24. πρὸς, Schol. etiam πρό.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

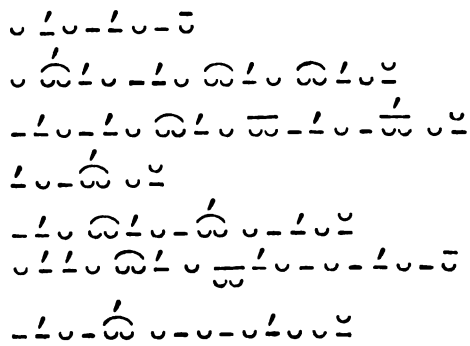

Epodi.

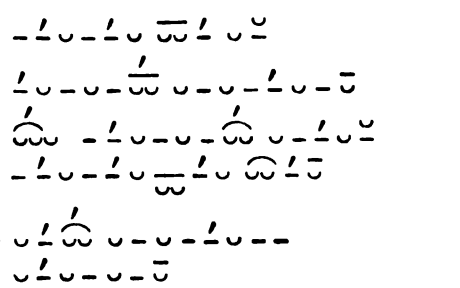

Str. v. 3. fort. aliter metiri debemus, vid. ad v. 10. — V. 6. Boeckh in priore ed. in duos versus divisit, ut ultimae sex syllabae peculiarem versum efficerent, ⏑ – – ⏑ – ⏓; recte, ut mihi videtur, cf. ad v. 8. et 26., nisi quod ⏑ – – ⏑ – ⏑ praestare arbitror. — Ep. v. 1. antea erat – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –, sed syllaba ex libris revocata v. 55. 75. 95. creticum numerum restituendum esse vidit Tycho Mommsen.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, Στρ. ά.
τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἦτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης
ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ Ἀντ. ά.
ἱερὸν ἔσχον οἶκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
ὀφθαλμός, αἰών τ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν
ἄγων
γησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ, ἰανθεὶς ἀοιδαῖς
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων Ἐπ. α.
ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἄν
χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθα δὲ πότιμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ Στρ. β'.
ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἴ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει
βαρύ
κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.

V. 2. *θεόν*, P1Pb *θεῶν*. — *τίνα δ'*, BbGLaMaAbAVa1 *τίν'*. — V. 4. *ἀκρόθινα*, Zenodotus *ἀκροθίνια*, lemma schol. *ἀκροθόνια*, quae videtur antiqua lectio esse. — V. 6. *γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένον* id est *ὅπιδι* Hermann, cum ante *ὅπιν δίκαιον ξένον* coniecisset, libri *γεγωνητέον ὀπὶ, δίκαιον ξένων*, nisi quod G a m. pr. *ὅπι* et supra *ὅπως, καθώς*, unde elicias *γεγωνητέον, ὅπα δίκαιον, ξένον* vel *ξένων ἔρεισμ'*, *Ἀκράγαντος εὐωνύμων τε πατέρων κτλ.* Sed potius versu in duas partes diviso scribendum *γεγωνητέ' ἐνοπᾷ δικαιόξενον | ἔρεισμ' Ἀκράγαντος*. — V. 10. *πλοῦτον*, Hermann *ὁ πλοῦτον*, atque ita numero versus consulitur, sed fort. *ἐπ' ὄλβον* scribendum, cf. schol. *τὴν εὐδαιμονίαν ἐπιπέμπων ἐπὶ ταῖς γησίαις αὐτῶν ἀρεταῖς*. — V. 14. *σφίσιν*, PcW12 *σφίσι*, Pc etiam *κόμησον*. — V. 17. *ὁ πάντων*, Aa (a pr. m.) *ἀπάντων*. — V. 21. *πέμπῃ*, W1 *πέμψῃ*. — V. 22. *ἀνεκὰς*, Pc *ἀναβᾶσ'* cum gl. *ὑψωθεῖσα*. — V. 23. *δ' ἐπίτνει* Boeckh et Mingarelli, v. *δὲ πιτνεῖ*. Dissen. *ἔπιτνεν*, quoniam aoristus requiri videtur, sed haec quoque imperfecti, non aoristi est forma. — V. 24. *πρὸς*, Schol. etiam *πρό*.

ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ ταυνέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ δέ μιν Παλλὰς αἰεί,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ Ἀντ. β'.
μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. ἦτοι βροτῶν γε κέ-
κριται
πείρας οὔ τι θανάτου,
οὐδ' ἀσίχιμον ἁμέραν ὁπότε παῖδ' ἀελίου
αἰειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν· ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

οὕτω δὲ Μοῖρ', ἅ τε πατρώϊον Ἐπ. β'.
τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ
ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·
ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱός
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθέν
παλαίφατον τέλεσσεν.

ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐρινύς Στρ. γ'.
ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρῄϊον·

V. 26. Post hunc versum APabcGMaHGuLipW12LabP1Va1 Bodl. tres Aab exhibent φιλέοντι δὲ (Aab τε) Μοῖσαι. Eiecit Triclinius itaque deest in libris, qui illius recensionem sequuntur. Schol. ἔστι περισσὸν τὸ κῶλον ὡς πρὸς τὴν ἀντίστροφον· ὅθεν καὶ ὄβελος αὐτῷ παράκειται, quae ipsius Aristophanis nota esse videtur, vid. infra: τοῦτο τὸ κῶλον ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης. Apparet locum antiquitus iam labem contraxisse. Mihi videtur poeta scripsisse:

Ζώειν μὲν ἐν Ὀλυμπίοις ἀποθανοῖσαν βρόμῳ
κεραυνοῦ ταυνέθειρα Σεμέλαν φάτις·
φιλέουσιν δὲ Μοῖσαι.

ut Archilochus χρυσοέθειρ dixit, etiam Pindaro licuit heterocliton ταυνέθειρα dicere, cuius ignoratio corruptioni ansam dedit. — V. 27. W1 distinguit πατὴρ, μάλα φιλεῖ δὲ non male. — V. 30. τετάχθαι, Hecker τετύχθαι — γε AB,γGMabHP1W1Va1AbPc, om. RPabLip.GuBα. Sed Schol. fort. βροτῶν γε θανάτου πείρας οὔπω κέκριται. — V. 31. πείρας, πέρας PcW1 (a m. pr.) Sch. — θανάτου, M. Schmidt καμάτου. — V. 32. ἀελίου GW1, παῖδα ἠλίου Pc, ἀλίου v. — V. 33. δ', W1 τ'. — V. 34. μετὰ, Pc μέτα. — V. 36. τῶνδ', R Bodl. tres τόνδ', Schol. et hoc et fort. τοῦδ'. — θεόρτῳ σὺν ὅλῳ fort. rectius cum prioribus iunxeris. — V. 37. ἄλλῳ χρόνῳ, W1 ἄλλος χρόνος cum Sch. χρόνος ἀντὶ τοῦ χρόνον. — Λᾶον Hermann, v. Λάϊον. — μόριμος, PcW1 μόρσιμος. — V. 41. Schneidewin Ἐρινύς. — V. 42. ἔπεφνέ οἱ BcHMbAa (a m. s.), πέφνε οἱ GP1AbVa1, πέφνεν οἱ AMaCW1, quod defendi potest, sed duriusculum, πέφνεν ἑοῖ W2 Aa (a m. sec.) ut vulgo.

λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει, νέοις ἐν ἀέθλοις
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις· 80
ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν. 85

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτός Ἀντ. γ'.
γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν
Ἰσθμοῖ τε κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδεκαδρό-
μων 90
ἄγαγον· τὸ δὲ τυχεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας, παραλύει δυσφρονᾶν. 95
ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε καὶ
τῶν
καιρόν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν, 100

ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον Ἐπ. γ'.
ἀνδρὶ φέγγος· εἰ δέ μιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες 105
ποινὰς ἔτισαν, τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
ἁλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ
λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

V. 43. ἐριπέντι PcW12AGMaP1AbVa1Gu a m. pr., ἐριπόντι vulgo; Apollon. Synt. 280 utramque lectionem memorat, cf. Scholiast. Iliad. *Π.* 342. — V. 45. Ἀδραστιδᾶν, PcW1 ἀδραστειδᾶν vel ἀδραστεϊδᾶν, et sic, vel potius Ἀδραστείδων Scholiast. legit, cf. Et. M. 19, 47. W2 a m. s. Ἀδραστίδων. — V. 46. ἔχοντα ῥίζαν πρέπει τὸν Αἰν. Aristarchus legit, nam in sch. quamvis valde confuso apparet pro Ἀρίσταρχος δὲ οὕτως· ὅθεν σπέρματος ἔχον ῥίζαν τὸν Αἰνησιδάμου· ὡς τῶν ἴσων εἶναι τῷ ἀφ' ὧν ἔχοντι τὸ σπέρμα τῷ Αἰνησιδάμου υἱῷ πρέπει λυρῶν καὶ ἐγκωμίων τυγχάνειν, scribendum ἔχοντα, non ἔχοντι, nam in paraphrasi demum substituit dativum. Et ἔχοντα Pc a m. s., sed Didymus: ὅθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν· πρέπει τὸν κτλ. et sic codd., nisi quod W1 ἔσχοντι, P1 et La in m. ἔχουσι. — V. 52. δυσφρονᾶν G. Dindorf. et sic unus Schol. legisse videtur, qui δυσκόλων φροντίδων interpretatur, alius vero ἀφροσύνας vel ἀφροσυνᾶν, vulgo δυσφρόνων, Bβγ δυσφορῶν, Ab δυσφοράν, W2 δυσφόρυναν, PcGGu (a m. s.) δυσφροσύναν παραλύει. — V. 53. ἀγροτέραν, Hecker ἀκροτέραν. — V. 55. ἐτυμώτατον APcMaGAbP1Va12, ἐτήτυμον R in m., ἔτυμον Schol. in Mb, ἀλαθινὸν W12G in m. *, et ἀληθινὸν et ἀληθινώτατον Schol. in paraphrasi. — V. 56. εἰ δέ μιν ἔχων τις codd. integri ut P1Va1Pc Schol. (nisi quod lemma νιν), interpolati ἔχει. Boeckh εἴ γε μιν ἔχων, Schneidewin ἢν δέ μιν ἔχων, Tafel et Rauchenstein εὖ δέ μιν ἔχων. Videtur poeta οἶδέ μιν ἔχων τις, οἶδεν τὸ μέλλον. — V. 57. αὐτίκ', Rauchenstein probabiliter αὖτις, quamquam quid Pindarus scripserit, certo indagari nequit, possis cum alia, tum ἄνδιχ' suspicari, ut dixerit animas eorum, qui apud inferos scelera in se admiserint, huc remitti, ut in terra sed separati a ceteris poenas luant. — V. 58. τᾷδε, Pc τᾷ. — V. 59. As (a m. pr.) ἐχθρᾶς et ἀνάγκας, Pa ἐχθρᾷ et ἀνάγκα.

ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεί, Στρ. δ'.
ἴσα δ' ἐν ἁμέραις ἄλιον ἔχοντες ἀπονέστερον
ἐσλοὶ δέκονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ
κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται
αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀχέοντι πόνον.

ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἑξτρὶς Ἀντ. δ'.
ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα μακάρων
νᾶσος ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέοισιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει,
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις,

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος, Ἐπ. δ'.
ὃν πατὴρ ἔχει (παῖς ὁ) Γᾶς ἑτοῖμον [αὐτῷ] πάρεδρον,
πόσις ἀπάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

V. 61. 62. APcP1G lemma sch. cod. W1 *ἴσαις δὲ νύκτ.* (sola A *δ' ἐν*) — *ἴσαις δ' ἐν ἁμ.*, Ab *ἴσας* — *ἴσαις*. (Ab *ἀν' ἁμ.*) MaVa1 *ἴσον δ' ἐν νύκτ'* et Va1 *ἴσαις δ' ἐν ἁμ.* Recepta lectio interpolatis debetur. Boeckh *ἴσον δὲ ν.* — *ἴσον ἐν ἁμ.* coniecit; fort. *ἴσᾳ δὲ νύκτ. ἴσᾳ δ' ἁμέραις*, quod a numeris huius carminis non alienum videtur. — *ἄλιον*, ex nullo libro *ἀέλιον* enotatum. — V. 63. *δέκονται βίοτον* Wüstemann, idque firmat Pc ubi est *δὲ δέρκονται βίοτον* (*δὲ* add. m. sec.), *δέρκονται βίοτον* GP1AbVa1Gu supra, *νέμονται βίοτον* vulgo, Geelius *δρέπονται*, Hermann *δεδόρκαντι βίον*, sed fort. *δρέκονται* vel quod Boeckh etiam coniecit *δράκονται* scribendum. — *ἐν χερὸς ἀκμᾷ* Sch. APcG (supra *ἀλκᾷ*) CAbVa1P1, *ἀλκᾷ χερῶν* vulgo (Gu *ἀρχᾷ χερῶν* et i. m. *ἀλκᾷ*, H *ἀρχᾷ χειρῶν ἀλκᾷ*, et i. m. *ἀκμᾷ*). — V. 65. *κεινὰν*, Pc *κενεὰν*, utrumque Schol.; *κενεὸν περὶ* Sch. Arati 110. — V. 70. *ἔτειλαν*, Pc *ἔστειλαν*. — V. 71. *νᾶσος* BdcLipW1 (W2 a m. s.) Aab MB, *νάσος* PcH (i. m.), *νάσους* HLab, *νᾶσον* RVa1, *νάσον* A, *νάσων* Ma. — V. 72. *περιπνέοισιν* PcGGu, *περιπνέουσι* vulgo. — V. 74. *χέρας*, *χερσί* BaAaW2 (a m. s.) — *στεφ ἄνοις* vulgo, quod explicandum per *ἐν διὰ δυοῖν* ut sit *ὅρμοις στεφ ἄνων*, sed PaVa1 *στεφ ἄνους*, PcW2Aa utrumque, Herm. *στεφ ἄνας*. Boeckh *κεφ ἄλας*, Karsten *κροτάφ ως* propius abfuerit *ἀναπλέκοντ' ἔ ϋ σ τ ε φ ά νοις*. — V. 75. *ἐν* om. W1BcAaMb. — *ὀρθαῖσι* PcVa2 Sch., *ὀρθαῖς* vulgo. — V. 76. (*παῖς ὁ*) *Γᾶς ἑτοῖμον* [*αὐτῷ*] *πάρεδρον, πόσις ἀπάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον*, ita locum graviter corruptum restitui, nam *αὐτῷ* manifestum glossema, contra *παῖς ὁ* (sive *παῖς ὁ* malis) et sententia et versus requirit, et sic fere Didymus constituit locum: *ὁ δὲ Δίδυμος ἐπὶ τοῦ Κρόνου καθίστᾳ τὸν λόγον· ὄντινα Ῥαθάμανθυν ὁ πατὴρ πάντων ὁ Κρόνος, ὁ τῆς Γῆς*

ὃς Ἕκτορ᾽ ἔσφαλε, Τροίας Στρ. ε. 145
ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Ἀοῦς τε παῖδ᾽ Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ᾽ ἀγκῶνος ὠκέα
βέλη 150
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνάεντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τὸ πὰν ἑρμηνέων
χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι 155
παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρύετον

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. Ἀντ. ε.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τινα βάλλομεν 160
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας οἰστοὺς ἱέντες; ἐπί τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις· 165
αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀληθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν᾽ ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα μᾶλ-
λον 170
εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα

Θήρωνος. ἀλλ᾽ αἶνον ἐπέβα κόρος Ἐπ. ε.
οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ᾽ ἀνδρῶν, 175

παῖς, ὁ ἀνὴρ τῆς ὕπατον ἐχούσης θρόνον Ῥέας ἕτοιμον καὶ ἀχώριστον ἔχει πάρεδρον, sed non vidit ἁπάντων corrigendum pro ὁ πάντων, quod hyperbato non ferendo ad πατὴρ retulit, quo nomine simpliciter Saturnus, appellari potuit, cf. Plato Cratyl. 404. a. Vulgo legitur: Κρόνος ἕτοιμον αὐτῷ πάρεδρον πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἔχοισας θρόνον, sed AGPcP1Va1 γᾶς ἕτοιμον (Pc addit γε) αὐτῷ π. π. ὁ π. Ῥ. ὕπατον ἐχοίσας παῖς (vel etiam παῖς ἐχοίσας, ui videtur) θρόνον. Et Κρόνος antiquitus non lectum esse inde apparet, quod Aristarchus omnia ad Iovem retulit, Didymus demum Saturnum intelligendum esse vidit, ipsum nomen an intulerit, non liquet, quamquam fort. Κρόνος, ὁ Γᾶς legit. Aristarchus coniecit πόσιος pro πόσις ut Rhadamanthys compotator Iovis diceretur; quod si is quoque ὁ πάντων servavit, ut videtur Schol. indicare, scripsisse censendus est ὃν πατὴρ ἔχει . . . . . πάρεδρον πόσιος ὁ πάντων Ῥέας ὕπατον ἐχοίσας παῖς θρόνον satis ἀμέτρως, sed fortasse ὃν πατὴρ πάντων ἔχει ἕτοιμον αὐτῷ πάρεδρον πόσιος, ὧν παῖς Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον scripsit. — V. 81. Τροίας, Boeckh Τρῴας probabiliter, cf. Eustath. Prooem. 13, sed vulgaris forma etiam Nem. II. 14. Isthm. V. 28. VII. 52 legitur. — V. 85. φωνάεντα PbcGP1Va1, φωνήεντα Pa, φωράετα AMa (a pr. m.), φωνᾶντα Schol. et vulgo, φωνεῦντα AaW2 Eustath. Il. 1237. 61. Prooem. 2. Cramer. An. P. III. 247. 27. — πὰν W2, πᾶν vulgo, utrumque Aa. Boeckh τοπὰν. — V. 87. γαρύετον, Dawesius γαρυέμεν, at γαρύετον etiam Aristid. II. 35. Theophyl. Ep. VII. 12. et Greg. Cor. 218. — V. 91. Ἀκράγαντι, W12PabBcaLipHMabLab Ἀκράγαντα. — τανύσαις, PcP1Gu (a m. pr.) τανύσσαις, G τάνυσσον, Va1 τανύσας, et Schol. quoque per part. τείνας interpretatur et cum seq. iungit. — V. 92. αὐδάσομαι, Lip a pr. m. αὐδάσομεν. et Schol. in lem. μεθ᾽ ὅρκιον. — V. 93. γε ἐτέων E. Schmid, codd. γ᾽ ἐτέων, Schol. γ᾽ om. — V. 95. ἐπέβα PcVa12AMaP1Ab Sch., ἔβα vulgo.

τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·
ἐκεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν, 180
τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

V. 97. θέλων, Boeckh ἐθέλων. — κρύφον Aristarchus, cum ante κρύφιον legeretur. — ἐσλῶν aut ἐσλὸν PacGP1AbVa1, ἐσθλῶν LipAaHGu Moscovienses Leidd., ἐσθλὸν APbW2. — V. 98. fort. ἔργοις ἔπι. ψάμμος. — V. 99. ἐκεῖνος, R κεῖνος, Va1GuAGMa κἀκεῖνος vel κᾀκεῖνος.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

Strophae.

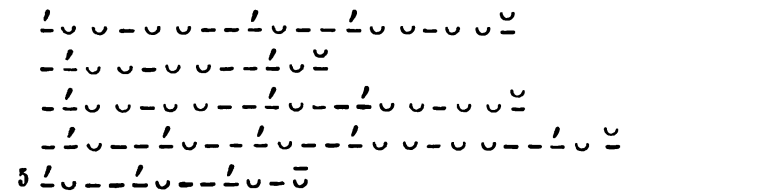

Epodi.

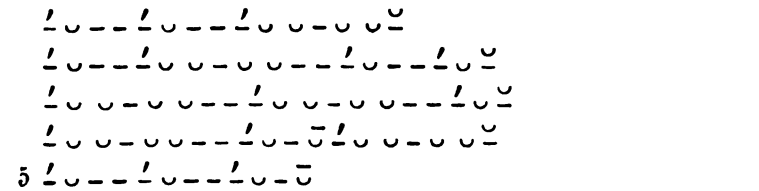

Στρ. ά.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἀδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων 5

Ep. v. 4. Boeckh ante in duos versus diviserat, ut seni fierent versus. „De versuum distributione nihil est quod moneam, nisi quod dubium potest videri, utrum epodi v. 4 et 5. coniungendi sint an disiungendi. Coniunctionem suadet elisio per apostrophum epod. 2. 3., divisionem syllaba anceps epod. 1. interpunctio epod. 2. atque elegans roborisque plenus brevioris numeri ante clausulam usus. Sed syllaba anceps etiam v. 27. in medio reperitur versu: atque item apostrophus tum alibi tum v. 26. in fine versus. Quapropter fluctuante iudicio malui vulgatam relinquere distinctionem quam utrumque metrum coniungere." *Boeckh.* idem in editione altera hos versus coniunxit.

V. 1. *ἀδεῖν* Sch. W1 et ut videtur plures libri boni, v. *ἀδεῖν*.

ἵππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον
εὑρόντι τρόπον
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

Ἀντ. ά.

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν
Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμίξαι πρεπόντως, ἅ τε Πίσα με γε-
γωνεῖν· τᾶς ἄπο
θεύμοροι νίσονθ' ἑπ' ἀνθρώποις ἀοιδαί,

Ἐπ. ά.

ᾧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας,
ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας βλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν
ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας. τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἀέθλων,

Στρ. β'.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ,
πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ
ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ' ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμιῶν ἁγισθέντων, διχόμηνις
ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,

V. 4. *τοι* Pc, vulgo *ποι*, Sch. in lem. *μοι*, sed praeterea etiam *μὲν*. — *παρέστα*, Gu et Schol. unus *παρίστα*. — V. 7. *θεόδματον* Sch. W1Pc, *θεόδμητον* HGuAaLaBd. — V. 9. *γεγωνεῖν*, Sch. etiam *γεγώνειν*, Emperius *γεγωνεῖ*. — V. 10. *θεύμοροι*, APcW1 *θεόμοροι*, Sch. *θεόμοιροι*, Sch. Il. Ξ. 410 *θεόμηροι*. — *νίσονθ'* GP1Pc, Va1 *νήσονθ'*, Ab *νήσσονθ'*, Bd AaHGuW2 Schol. Il. *νείσσονθ'*, v. *νίσσονθ'*. — V. 12. *βλεφάρων*, Boeckh *γλεφάρων*, sed cum *ἑλικοβλέφαρος* et *ἰοβλέφαρος* ap. Pind. legantur, non sum secutus. — V. 13. *βάλῃ* Sch. APcW2BcdGLipMaHGuAabLbVa1, v. *βάλοι*. — V. 15. *ἀέθλων* PcW1 corr., v. *ἄθλων*. — V. 16. *λόγῳ* Sch. PcGGu P1Ab (in m.) Va1, v. *ὄγε*. — V. 17. *αἴτει* AGuVa1, *αἰτεῖ* RLaP1CLipG AabMabHW12, *ἔτει* Pc, Eustath. 381. 27: *λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Ὀλυμ-πιονίκαις καινῶς αἰτος τὸ ἐνδιαίτημα, οἷον Διὸς αἴτει πανδόκῳ*. cf. 907. 63. et Gregor. Cor. 219. Verbum *αἴτει* vel *αἰτεῖ* displicet, recte opinor Koenius *Ἄλτει* (cf. Ol. XI. 45) cuius vocis interpretatione *ἅλσει* in margine adscripta deinde videtur aliud vocabulum excidisse, fort. *Διὸς Ἄλτει πανδόκῳ δοῦναι σκιαρόντε φύτευμα*, quamquam etiam *αἰεισκίαρον* coniici potest, minus commoda oratione. — V. 18. *σκιαρόν*, *σκιερὸν* PcMa P1HLipC. — *ἀρετᾶν* GP1Va1Gu, *ἀρετῶν* Ab, *ἀρεταῖς* HMb, v. *ἀρετᾶς*. Fort. *ἀνθρώποις τ' ἀρετᾶν στέφανον*, ut *ξυνὸν* quemadmodum *ἀμφότερον* adverbium sit. — V. 19. *αὐτῷ* Schol. unus cum *πατρὶ* iungit, alius *αὐτῶν*.

Ἀντ. β'.

καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἄλφεοῦ·
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου
Πέλοπος.
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐ-
γαῖς ἀελίου.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν'

Ἐπ. β'.

Ἰστρίαν νιν. ἔνθα Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων
μυχῶν,
εἰτέ μιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἅν ποτε Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱράν.

Στρ. γ'.

τὰν μεθέπων ἵδε καὶ κείναν χθόνα πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα
δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοι-
σιν νίσεται
σὺν βαθυζώνοις διδύμοις παισὶ Λήδας.

Ἀντ. γ.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὐλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὧν πᾶς θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις

V. 21. ἁμᾶ, AW2AaBd ἅμα, alii libri fort. ἁμᾷ. — V. 23. ἔθαλλεν, AMa ἔθαλεν. — ἐν om. Pc. — V. 24. ἀελίου Va1, v. ἁλίου. — V. 25. ὥρμαιν', Sch. ὥρμαινεν. — V. 26. Ἰστρίαν νιν PcGP1LaAbVa1 Bodl. tres, Ἰστριανήν, quod etiam Sch. memorat, reliqui; Aristarchus legit: ὥρμαιν'. Ἰστρία νιν ἔνθα κτλ. — V. 30. Ὀρθωσίᾳ, possis Ὀρθωσίας scribere, quod etiam Ahrens coniecit. — ἱράν ARMabCLipW2, v. ἱερὰν. — V. 31. καὶ κείναν Boeckh, libri κἀκείναν vel κἀκείναν. — πνοιαῖς Sch. A AabGLipW12CMabHVa1Gu Greg. Cor. 220., vulgo πνοιᾶς. — V. 32. θαύμαινε, Pc θάμαινε, fort. θάμβαινε. Boeckh θαυμαίνει, Kayser θαύμανε. — V. 33. libri accuratius si collati essent, haud dubie etiam hic δυωδεκάγν. praeberent. — περὶ, Pc δε. — V. 34. νίσεται P1GPc Schol. unus, qui ἥξει interpretatur, νήσεται AbVa1, νείσσεται W12AaHGu, v. νίσσεται. — V. 35. διδύμοις Hermann, LaLipW2 διδύμοις (quam formam Λευκίμμη ex Λευκίμνη i. e. Λευκίμη ortum tuetur), διδύμοισι PcAGVa1CP1MaAb, vulgo διδύμοις (H παισί διδύμοις). fort. διπλόοις παίδεσσι. — V. 36. ἐπέτραπεν, AMaGP1HVa1Pc ἐπέτρεπεν. — V. 38. πᾶς scripsi, Sch. et codd. πα (W2 πᾳ, W1Pc πᾶ), nisi quod La et fort. G παρ ex interpolatione.

[illegible] εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν, ὅτι
πλείσταισι βροτῶν
[illegible] τραπέζαις,

Ἐπ. γ'.

[illegible] μακάρων τελετάς.
[illegible] ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον·
[illegible] Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
[illegible] σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
[illegible] μιν διώξω· κεινὸς εἴην.

[illegible] Sch. Pc ξενίαις. — V. 42. δὲ χρυσὸς, W1 ὁ δὲ χρ. [illegible] αἰδοιέστατος. — V. 43. γε, Sch. etiam δὲ. — V. 44. σταλᾶν [illegible] στηλᾶν. — V. 45. μιν Sch. AR (in m) GMa, vulgo μὴν. — [illegible] etiam κεῖνος.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙ Ωι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

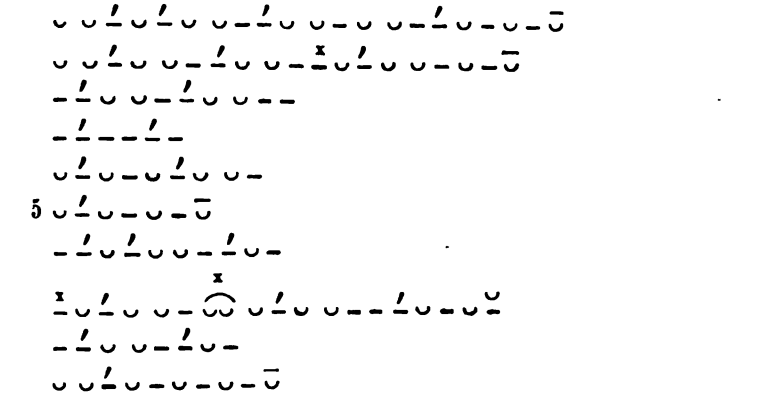

Epodi.

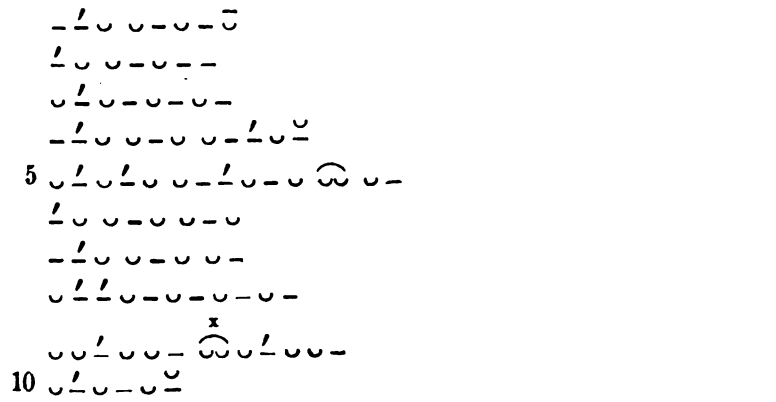

Str. v. 4. disiunxi in duos, quemadmodum Boeckh prius, post copulavit hoc modo 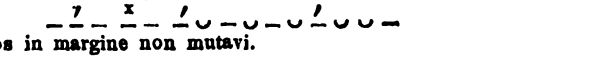 ceterum numeros in margine non mutavi.

Στρ.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
ξείνων δ' εὖ πρασσόντων
ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἑσλοί.
ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις
ἶπον ἀνεμιόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,

Ἀντ.

χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἵκει
ὀχέων, ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς·
ἐπεί μιν αἰνέω, μάλα μέν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς Ἀσιχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον·
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·

Ἐπ.

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον
ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών.

V. 1. ὦραι, Süvern Ὧραι. — V. 6. ὦ om. ABdGMaGuAbLabVa1 PcW2. — Κρόνου, lemma sch. rec. Κρόνιε. — V. 7. ἶπον, P1 ἵππου — ἀνεμόεσσαν Sch. AGMaP1PcAbVa1, v. ἠνεμόεσσαν. — ὀμβρίμου AMaLb AabP1 a m. pr. Va1Pc, v. ὀβρίμου. — V. 8. Pc Ὀλυμπιονίκαν. — δέκευ, Sch. APcGAbP1Va1 δέξαι, sed G. i. m. δέκευ ut Ma. Si retuleris hoc ad v. 9., ferri potest δέξαι. — V. 9. Χαρίτων Boeckh, Χαρίτων δ' APcG AbP1Va1. Fuerat Ἕκατι. Fortasse alii ut incommodae particulae mederentur εὐρυσθενέων τ' ἀρετᾶν legebant, ut schol. sic sit supplendum: τὸ δ' ἐξῆς Χαρίτων τ' (ἀρετᾶν τ') εὐρυσθενέων ἕκατι. — V. 10. Ψαύμιος APabcBαβγGP1AabLabMaGuVa1W2, v. Ψαΰμιδος. — ἵκει Sch. APcGP1 a m. pr. AbMaVa1Gu in m., v. ἥκει. — V. 15. ἐπεί μιν, Boeckh ἐπεί νιν, ut Pindar. alibi solet. — V. 15. ξενίαις PcGP1Va1, v. ξεινίαις, quod ferri potest, si παῖ v. 6. producatur. — V. 18. ἀσυχίαν Heyne, v. ἡσυχίαν. — V. 19. ἅπερ, ἅπερ καὶ AGPcP1MaVa1 Sch. in interpr. — V. 22. χαλκέοισι GP1Va1AbGu corr., χαλκεοῖσι AMa, χαλκέοις Sch., χαλκοῖσι vulgo, χαλκείοισι δ' ἐν ἔντεσσι Pc.

οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἵππορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν
πολιαὶ θάμα καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

V. 24. *ταχυτᾶτι* cum praegressis iungit W1 Apollon. de Pron. 332. C, cum seqq. Pc Schol. — V. 25. *χεῖρες*, PcMbAa corr. *χέρες*. — V. 26. *δὲ* om Sch. — V. 29. *παρὰ*, *πὰρ* LipAaLaMbW12, *παρὰ τὸν τῆς* Pc. In proclosi scripsi *ἐν ἀνδράσι πολιαὶ* || *θαμάκι πὰρ τὸν ἁλικίας*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι

ΑΙΠΗΝΗι.

Strophae.

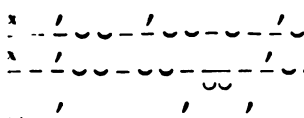

Epodi.

Στρ. α'.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκύν
ἰῶν Ὀλυμπία, Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα·

Ἀντ. α'.

ὃς τὰν σὰν πόλιν αἴξων, Καμάρινα, λαοτρόφον,
βωμοὺς ἐξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμπαμέροις ἁμίλλαις

„Inscriptio carminis vulgo erat haec: *τεθριππῳ, ἀπήνῃ καὶ κέλητι*, sed *τεθρίππῳ* recte omittunt P1GGuPc aliique cum Aldo; (*ἀπήνῃ* om. W2.) deinde Heynium secutus sum, qui etiam ultima *καὶ κέλητι* haud sine ratione ablecit. Sunt qui dubitent, an haec oda sit germana Pindari: certe teste Scholiasta non ea legebatur in *ἐδιαφίοις* nescio quibus, agnovit tamen Didymus." *Boeckh.* Et abiudicavit Pindaro E. L. de Leutsch in Philologo I. 116 seqq., tuitus est Hermann in Actis Soc. Lips. IX. 322. seqq.

V. 2. *Ὀλυμπία*, Pc *Ὀλυμπία*. — V. 3. *Ψαύμιος*. W1 Sch. *Ψαύμιδος*. — V. 4. *Καμάρινα* LipGu a m. pr. sed a sec. m. *Καμαρῖνα*, W2Pc *Καμαρίναν*, vulgo *Καμαρίνα*. — V. 6. *ὑπὸ*, Kayser *ἐπί*, Schol. unus ad *ἑορταῖς* retulisse videtur. — *πεμπαμέροις* W1, vulgo *πεμπταμέροις*. Si iunguntur haec cum verbis *ὑπὸ βουθυσίαις*, quibus sacrificia a Psaumide oblata significantur, scribendum potius *ἀέθλων τε πεμπαμέρων ἁμίλλαις*, nam non ipsa tum describitur Olympiorum solemnitas, sed quae partes Psaumidis fuerint, qui tria certamina subiit, ut poeta v. 7. indicat. Sed praestat *ἀέθλων τε πεμπαμέρους ἁμίλλας* (*ἐγέραρεν*) *ἵπποις κτλ.*

Ἐπ. α'.

ἵπποις ἠμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος ἀβρόν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν
νέοικον ἔδραν.

Στρ. β'.

ἴκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐρράτων
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνόν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανιν, ἐγχωρίαν τε λίμναν,

Ἀντ. β'.

καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν·

Ἐπ. β'.

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς
ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· ἠΰ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις
ἔδοξαν ἔμμεν.

Στρ. γ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπίων ἐν αὐλοῖς,

Ἀντ. γ'.

αἰτίσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις

V. 8. *νικάσαις* Boeckh, *νικάσας* APlMaGuVal, v. *νικήσας*. — V. 9. *ἴκων*, Sch. W2AMaPlGR *ἰκὼν*, Val *ἰκὼν*, interpolati *ἐλθὼν*, W2Lb *ἐλθὼν* et *ἰκὼν*, Pc *ἵκει δ' Οἰνομάου*. — V. 10. *ἀείδει*, Hecker *ἀέξει*. — V. 11. *Ὤανιν* vel *Ὄανιν* codd. scholior., *Ὄανιν* PlPc, *Ὄανον* Val GAb, *Ὤανον* Gu, *Ὤαννον* Wl. Nomen fluvius a Babylonio deo Oanne traxit. — V. 13. affert Liban. I. 361. Versus non recte videtur ad Hipparin referri, sed pertinet, quod Hermann quoque vidit, ad Psaumidem, atque si *κολλᾷ δέ* scripseris, evanescet ambiguitas. Psaumis vir dives videtur redemisse cum alia templa aedificanda, tum certe Athenaeum, de suis opibus largiturus, quo magnificentius opera illa exstruerentur: sed studio certaminum curulium abreptus intermiserat aliquamdiu illud opus, itaque in invidiam civium incidit, qui iusto diutius prohibebantur quominus sacra rite perficerent. — *ὑψίγυιον*, Pc *ὑψίγυον*, W2 a m. s. *ὑψίγειον*, Gu supra *ὑψίζυγον*, Schol. etiam *ὑψίπρυγον*. — V. 14. *ἀπ'*, GPlAaPc a m. pr. *ὑπ'*. — V. 15. *αἰεί* RG PlMbLbAabVal Pc, v. *ἀεί*. — V. 16. *κεκαλυμμένον*, Sch. Isth. III. 52 *κεχαλασμένον*. — *ἠΰ δ'* Herm., v. *εὖ δέ*. Boeckh *εὖ δὲ τυχόντες*, Kayser *εὖ δὲ τυχών τις σοφὸς κ. π. ἔδοξεν ἔ*. Ipse aliquando *εὖ δὲ λαχόντες* vel *εὖ δ' ἔχοντες* conieci spondeo admisso ut v. 18. — V. 18. *ῥέοντ'* AGPl MaVal, Pc et * *ῥέοντα*. — V. 21. *Ποσειδανίαισιν* Sch., v. *Ποσειδανίοισιν*, W2 *Ποσειδωνίοισιν*.

ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν,
Ἐπ. γ'.
υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον
ἄρδει,
ἐξαρχέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ
θεὸς γενέσθαι.

V. 22. *ἐς*, Pc *εἰς*. — V. 23. Aristarchus *ὑγιέντα*. — *ἄρδει*, Schol. *ἄρδοι*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

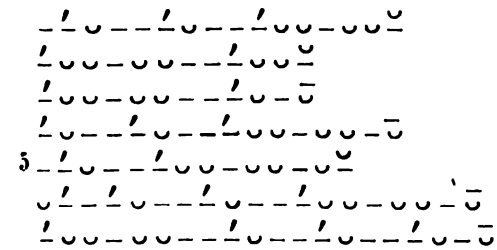

Epodi.

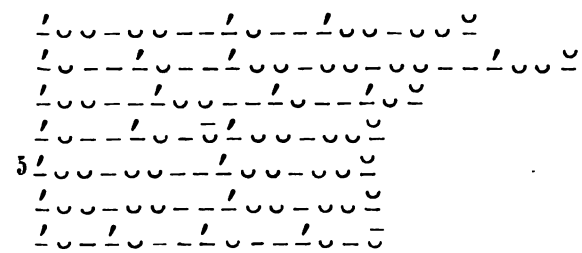

Στρ. α'.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,

Epod. v. 2 Hermann Epit. Doctr. Metr. p. 256 in duos dividere mavult: *εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· | Ποθέω κτλ.*

πάξομεν· ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν· τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικίρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς;

Ἀντ. α'.

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί
οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
ἀπὸ γλώσσας Ἄδρασιος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον
φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους
ἔμαρψεν.

Ἐπ. α'.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· Ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς
ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καί
ἀνδρὶ κώμιον δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὁμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως
μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.

Στρ. β'.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
ᾗ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄχχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν

V. 3. *ἀρχομένου*, Lucian Hipp. c. 7. *ἀρχομένους* (sed ibi quoque *ἀρχομένου* BNa). — V. 6. *συνοικιστήρ*, Sch. *συνοικίστης*. — *Συρακοσσᾶν* Pc G, *Συρακοσᾶν* AMa, *Συρακουσᾶν* vulgo. — *φύγοι*, PcGP1Va1AG *φύγῃ*. — V. 10. *ἐν*, om. Pc. — V. 12. *ἑτοῖμος* W1, vulgo *ἕτοιμος*. — V. 13. *γλώσσας*, Hecker *γνώμας*. — *Ἀμφιάρηον* W12RPabcBdcGuMbAabP1Va1G a m. pr., vulgo *Ἀμφιάραον*. — V. 14. *κατὰ γαῖ'*, Schol. *κατάγε*. — V. 16. *Θήβαισι*, P1AbVa1 *Θήβαις*, G *Θήβαις τε*, Pc *Θήβαις γε*. — V. 18. *πάρεστι* AMab Bodl. plures AbPcCP1W2Va1, *νῦν πάρστι* *. — V. 19. *οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος* AMaP1Lb in m., eadem, sed *δύσεριϛ*, lemma vet. Sch. AbGVa1Pc a m. pr. (sec. addidit *τις*); *οὐ δύσεριϛ τις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος* W1Bβγc MbLAa (a m. s.), *οὐ φιλόνεικος ἐὼν οὔτ' ὢν δύσεριϛ τις* W2RPabGuP2Lab Bodleiani aliquot atque etiam Schol. vet., ut hoc exemplo discas, per quos gradus interpolatio progressa sit. De forma cf. Moeris 116. *Λυσήριδος καὶ Λύσηρις Ἀττικῶς, καὶ Πλάτων νόμων γ'* (tamen IX. p. 863. B et 864. A *δύσερι* et *δύσεριϛ* scribitur.) *δύσεριϛ Ἑλληνικῶς*. — V. 20. *ὁμόσσαις* Pc, *ὁμόσσας* *. — V. 21. P1 *ἐπιτρέψοντι*.

καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς·
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν
ἐν ὥρᾳ·

Ἀντ. β'.

ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται
παῖδα ἰόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν.
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις·
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος,
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν·
ἔνθα τραφεῖσ' ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψανσ' Ἀφροδίτας.

Ἐπ. β'.

οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο
γόνον·
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν
ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν λόχιας ὑπὸ κνανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
μαϊμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας·

Στρ. γ'.

ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτόν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεί
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ

V. 25. ἀλλᾶν Pc, ἁλᾶν Val, ἀλλῶν G, vulgo ἄλλαν. — V. 28. σάμερόν μ' Boeckh, σάμερον A Schol. MaPabcGGuVa1LipCLabAbW2, vulgo σάμερόν γ'. Secutus sum Boeckhium, quamquam in hac sede ferri poterat simplex σάμερον, vid. ad Pyth. III. 6. — V. 30. ἰόπλοκον scripsi, ἰοπλόκαμον APcP1GMaAbVa1, ἰοβόστρυχον RPabMa (supra) bLabGuP2Aa. — V. 33. βρέφος AMaGuPabcBadGVa1CLipLabP1Ab, vulgo βρέφος γ'. — V. 34. λάχε, ἔλαχε vel ἔλαχεν AP1Va1MaGAb. — V. 37. Πυθῶνάδ', PcW12 Πυθῶναδ', Boeckh Πυθώναδ'. — V. 38. περ' W12, Pc alii πέρ', vulgo περ. — V. 42. Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Pc, Εἰλείθυιαν (Εἰλύθυιαν) παρέστασέν τε AG MaVa1P1Ab Schol. vet., Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε * et lemma Schol. vet.

Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος εὐἵππων διδόντων Τυνδαριδᾶν, ὅτι
πλείσταισι βροτῶν
ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

Ἐπ. γ'.

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.
εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον·
νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις. οἵ' μιν διώξω· κεινὸς εἴην.

V. 40. *ξεινίαις*, Sch. Pc *ξενίαις*. — V. 42. *δὲ χρυσὸς*, W1 *ὁ δὲ χρ.* deinde B*βγ αἰδοιέστατος*. — V. 43. *γε*, Sch. etiam *δὲ*. — V. 44. *σταλᾶν* PcGVa1P1, v. *στηλᾶν*. — V. 45. *μιν* Sch. AR (in m) GMa, vulgo *μὴν*. — *κεινὸς*, Schol. etiam *κεῖνος*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙ Ωι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

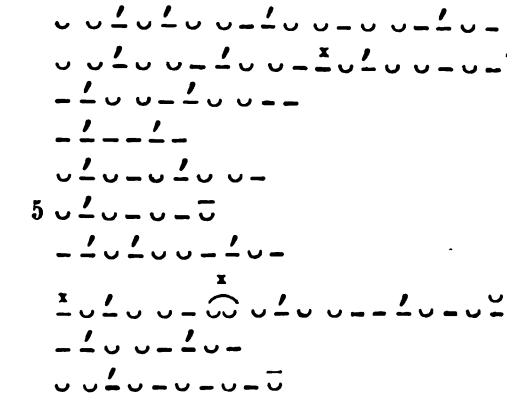

Epodi.

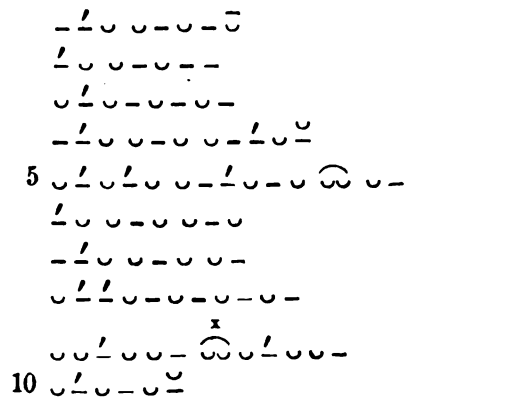

Str. v. 4. disiunxi in duos, quemadmodum Boeckh prius, post copulavit hoc modo ceterum numeros in margine non mutavi.

Στρ.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν
ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
ξείνων δ' εὖ πρασσόντων
ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἑσλοί.
ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις
ἵπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀμβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον,

Ἀντ.

χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἵκει
ὀχέων, ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς·
ἐπεί μιν αἰνέω, μάλα μέν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς Ἀσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον·
διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·

Ἐπ.

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον
ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών.

V. 1. *ὧραι*, Süvern *Ὧραι*. — V. 6. *ὦ* om. ABdGMaGuAbLabVa1 PcW2. — *Κρόνου*, lemma sch. rec. *Κρόνιε*. — V. 7. *ἵπον*, P1 *ἵππων* — *ἀνεμόεσσαν* Sch. AGMaP1PcAbVa1, v. *ἠνεμόεσσαν*. — *ὀμβρίμου* AMaLb AabP1 a m. pr. Va1Pc, v. *ὀβρίμου*. — V. 8. Pc *Ὀλυμπιονίκαν*. — *δέκευ*, Sch. APcGAbP1Va1 *δέξαι*, sed G. i. m. *δέκευ* ut Ma. Si retuleris hoc ad v. 9., ferri potest *δέξαι*. — V. 9. *Χαρίτων* Boeckh, *Χαρίτων δ'* APcG AbP1Va1. Fuerat *Fέκατι*. Fortasse alii ut incommodae particulae mederentur *εὐρυσθενέων τ' ἀρετᾶν* legebant, ut schol. sic sit supplendum: *τὸ δ' ἑξῆς Χαρίτων τ'* (*ἀρετᾶν τ'*) *εὐρυσθενέων ἕκατι*. — V. 10. *Ψαύμιος* APabcBαβγGP1AabLabMaGuVa1W2, v. *Ψαύμιδος*. — *ἵκει* Sch. APcGP1 a m. pr. AbMaVa1Gu in m., v. *ἥκει*. — V. 15. *ἐπεί μιν*, Boeckh *ἐπεί νιν*, ut Pindar. alibi solet. — V. 15. *ξενίαις* PcGP1Va1, v. *ξεινίαις*, quod ferri potest, si *παῖ* v. 6. producatur. — V. 18. *ἀσυχίαν* Heyne, v. *ἡσυχίαν*. — V. 19. *ἅπερ*, *ἅπερ καὶ* AGPcP1MaVa1 Sch. in interpr. — V. 22. *χαλκέοισι* GP1Va1AbGu corr., *χαλκεοῖσι* AMa, *χαλκέοις* Sch., *χαλκοῖσι* vulgo, *χαλκείοισι δ' ἐν ἔντεσσι* Pc.

οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν
πολιαὶ θάμα καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

V. 24. *ταχυτᾶτι* cum praegressis iungit W1 Apollon. de Pron. 332. C, cum seqq. Pc Schol. — V. 25. *χεῖρες*, PcMbAa corr. *χέρες*. — V. 26. *δὲ* om Sch. — V. 29. *παρὰ*, *πὰρ* LipAaLaMbW12, *παρὰ τὸν τῆς* Pc. In proclosi scripsi *ἐν ἀνδράσι πολιαὶ* || *θαμάκι πὰρ τὸν ἁλικίας*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

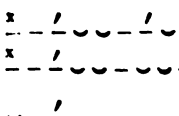

x – – ´ ⏑ ⏑ – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ´ ⏑ –
x – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ´ ⏑ – ⏑ – ⏑̄
⏑ ⏑ ´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ´ ⏑ – ´ ⏑ – ⏑ – ⏑̄

Epodi.

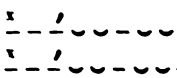

x – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ´ ⏑ – ⏑ – ⏑̄
x – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ´ ⏑ – ´ ⏑ – ´ ⏑ – ⏑ – ⏑̄

Στρ. α'.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκύν
τῶν Οὐλυμπίᾳ, Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα·

Ἀντ. α'.

ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον,
βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμπαμέροις ἁμίλλαις

„Inscriptio carminis vulgo erat haec: τεθρίππῳ, ἀπήνῃ καὶ κέλητι, sed τεθρίππῳ recte omittunt P1GGuPc aliique cum Aldo; (ἀπήνῃ om. W2.) deinde Heynium secutus sum, qui etiam ultima καὶ κέλητι haud sine ratione abiecit. Sunt qui dubitent, an haec oda sit germana Pindari: certe teste Scholiasta non ea legebatur in ἐδαφίοις nescio quibus, agnovit tamen Didymus." *Boeckh.* Et abiudicavit Pindaro E. L. de Leutsch in Philologo I. 116 seqq., tuitus est Hermann in Actis Soc. Lips. IX. 322. seqq.

V. 2. Οὐλυμπία, Pc Ὀλυμπίᾳ. — V. 3. Ψαύμιος, W1 Sch. Ψαύμιδος. — V. 4. Καμαρίνα LipGu a m. pr. sed a sec. m. Καμαρῖνα, W2Pc Καμαρίναν, vulgo Καμαρίνα. — V. 6. ὑπὸ, Kayser ἐπί. Schol. unus ad ἑορταῖς retulisse videtur. — πεμπαμέροις W1, vulgo πεμπταμέροις. Si iunguntur haec cum verbis ὑπὸ βουθυσίαις, quibus sacrificia a Psaumide oblata significantur, scribendum potius ἀέθλων τε πεμπαμέρων ἁμίλλαις, nam non ipsa tum describitur Olympiorum solemnitas, sed quae partes Psaumidis fuerint, qui tria certamina subiit, ut poeta v. 7. indicat. Sed praestat ἀέθλων τε πεμπαμέρους ἁμίλλας (ἐγέραρεν) ἵπποις κτλ.

Ἐπ. α'.

Ἵπποις ἠμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος ἀβρόν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν
νέοικον ἕδραν.

Στρ. β'.

Ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων
σταθμῶν, ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνόν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανιν, ἐγχωρίαν τε λίμναν,

Ἀντ. β'.

καὶ σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν·

Ἐπ. β'.

αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς
ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· ἠΰ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις
ἔδοξαν ἔμμεν.

Στρ. γ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρονίου τε ναίων λόφον
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπίων ἐν αὐλοῖς,

Ἀντ. γ'.

αἰτίσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν Ἵπποις

V. 8. *νικάσαις* Boeckh, *νικάσας* AP1MaGuVa1, v. *νικήσας*. — V. 9. *ἵκων*, Sch. W2AMaP1GR *ἰκὼν*, Va1 *ἰκὼν*, interpolati *ἐλθὼν*, W2Lb *ἐλθὼν* et *ἰκὼν*, Pc *ἵκει δ' Οἰνομάου*. — V. 10. *ἀείδει*, Hecker *ἀέξει*. — V. 11. *Ὤανιν* vel *Ὄανιν* codd. scholior., *Ὄανιν* P1Pc, *Ὄανον* Va1GAb, *Ὤανον* Gu, *Ὤαννον* W1. Nomen fluvius a Babylonio deo Oanne traxit. — V. 13. affert Liban. I. 361. Versus non recte videtur ad Hipparin referri, sed pertinet, quod Hermann quoque vidit, ad Psaumidem, atque si *κολλᾷ δέ* scripseris, evanescet ambiguitas. Psaumis vir dives videtur redemisse cum alia templa aedificanda, tum certe Athenaeum, de suis opibus largiturus, quo magnificentius opera illa exstruerentur: sed studio certaminum curulium abreptus intermiserat aliquamdiu illud opus, itaque in invidiam civium incidit, qui iusto diutius prohibebantur quominus sacra rite perficerent. — *ὑψίγυιον*, Pc *ὑψίγυον*, W2 a m. s. *ὑψίγειον*, Gu supra *ὑψίζυγον*, Schol. etiam *ὑψίπρυγον*. — V. 14. *ἀπ'*, GP1AaPc a m. pr. *ὑπ'*. — V. 15. *αἰεί* RG P1MbLbAabVa1Pc, v. *ἀεί*. — V. 16. *κεκαλυμμένον*, Sch. Isth. III. 52 *κεχαλασμένον*. — *ἠΰ δ'* Herm., v. *εὖ δέ*. Boeckh *εὖ δὲ τυχόντες*, Kayser *εὖ δὲ τυχών τις σοφὸς κ. π. ἔδοξεν ἔ*. Ipse aliquando *εὖ δὲ λαχόντες* vel etiam *εὖ δ' ἥκοντες* conieci spondeo admisso ut v. 18. — V. 18. *ῥέοντ'* AGP1 MaVa1, Pc et * *ῥέοντα*. — V. 21. *Ποσειδανίαισιν* Sch., v. *Ποσειδανίοισιν*, W2 *Ποσειδωνίοισιν*.

ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν,
Ἐπ. γ'.
υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον
ἄρδει, 55
ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ
θεὸς γενέσθαι.

V. 22. *ἐς*, Pc *εἰς*. — V. 23. Aristarchus *ὑγιέντα*. — *ἄρδει*, Schol. *ἄρδοι*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΠΗΝΗι.

Strophae.

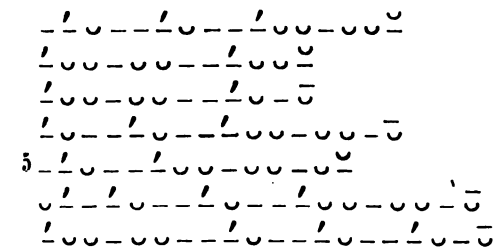

Epodi.

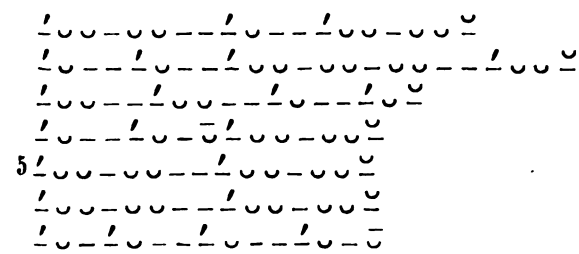

Στρ. α'.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμοι κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,

Epod. v. 2 Hermann Epit. Doctr. Metr. p. 256 in duos dividere mavult: *εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· | Ποθέω κτλ.*

πάξομεν· ἀρχομένοις δ' ἔργου πρόσωπον
χρὴ θέμεν τηλαγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν· τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνήρ, ἐπικίρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς
ἀοιδαῖς;

Ἀντ. α'.

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί
οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ
ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμ-
φιάρηον
φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους
ἔμαρψεν.

Ἐπ. α'.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· Ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλ-
μὸν ἐμᾶς
ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καί
ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ.
οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὁμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως
μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.

Στρ. β'.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
ᾗ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν

V. 3. *ἀρχομένου*, Lucian Hipp. c. 7. *ἀρχομένους* (sed ibi quoque *ἀρχομένου* BNa). — V. 6. *συνοικιστήρ*, Sch. *συνοικίστης*. — *Συρακοσσᾶν* Pc G, *Συρακοσᾶν* AMa, *Συρακουσᾶν* vulgo. — *φύγοι*, PcGP1Va1AG *φύγῃ*. — V. 10. *ἐν*, om. Pc. — V. 12. *ἑτοῖμος* W1, vulgo *ἕτοιμος*. — V. 13. *γλώσσας*, Hecker *γνώμας*. — *Ἀμφιάρηον* W12RPabcBdcGuMbAabP1Va1G a m. pr., vulgo *Ἀμφιάραον*. — V. 14. *κατὰ γαῖ'*, Schol. *κατάγε*. — V. 16. *Θήβαισι*, P1AbVa1 *Θήβαις*, G *Θήβαις τε*, Pc *Θήβαις γε*. — V. 18. *πάρεστι* AMab Bodl. plures AbPcCP1W2Va1, *νῦν πάρστι* *. — V. 19. *οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος* AMaP1Lb in m., eadem, sed *δύσεριϛ*, lemma vet. Sch. AbGVa1Pc a m. pr. (sec. addidit *τις*); *οὐ δύσεριϛ τις ἐὼν οὔτ' ὢν φιλόνεικος* W1BβγcMbLAa (a m. s.), *οὐ φιλόνεικος ἐὼν οὔτ' ὢν δύσεριϛ τις* W2RPabGuP2Lab Bodleiani aliquot atque etiam Schol. vet., ut hoc exemplo discas, per quos gradus interpolatio progressa sit. De forma cf. Moeris 116. *Δυσήριδος καὶ Δύσηριϛ Ἀττικῶς, καὶ Πλάτων νόμων θ'* (tamen IX. p. 863. B et 864. A *δύσερι* et *δύσεριϛ* scribitur.) *δύσεριϛ Ἑλληνικῶς*. — V. 20. *ὁμόσσαις* Pc, *ὁμόσσας* *. — V. 21. P1 *ἐπιτρέψοντι*.

καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπετάμεν αὐταῖς· 45
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν
ἐν ὥρᾳ·

Ἀντ. β'.

ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται
παῖδα ἰόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν. 50
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις·
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος, 55
ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Ἄλφεὸν οἰκεῖν·
ἔνθα τραφεῖσ' ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.

Ἐπ. β'.

οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο
γόνον· 60
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν
ὀξείᾳ μελέτᾳ,
ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας. 65
ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα
κάλπιδά τ' ἀργυρέαν λόχιας ὑπὸ κυανέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας 70
παραὶ μητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας·

Στρ. γ'.

ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα 75
λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτόν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεί 80
πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ

V. 25. ἀλλᾶν Pc, ἁλᾶν Val, ἀλλῶν G, vulgo ἄλλαν. — V. 28. σάμερόν μ' Boeckh, σάμερον A Schol. MaPabcGGuVa1LipCLabAbW2, vulgo σάμερόν γ'. Secutus sum Boeckhium, quamquam in hac sede ferri poterat simplex σάμερον, vid. ad Pyth. III. 6. — V. 30. ἰόπλοκον scripsi, ἰοπλόκαμον APcP1GMaAbVa1, ἰοβόστρυχον RPabMa (supra) bLabGuP2Aa. — V. 33. βρέφος AMaGuPabcBadGVa1CLipLabP1Ab, vulgo βρέφος γ'. — V. 34. λάχε, ἔλαχε vel ἔλαχεν AP1Va1MaGAb. — V. 37. Πυθῶνάδ', PcW12 Πυθῶναδ', Boeckh Πυθώναδ'. — V. 38. περ' W12, Pc alii πέρ', vulgo περ. — V. 42. Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Pc, Εἰλείθυιαν (Εἰλύθυιαν) παρέστασέν τε AG MaVa1P1Ab Schol. vet., Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε * et lemma Schol. vet.

εἵρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι· Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν

Ἀντ. γ'.

πατρός· πέρι θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὢν ἀκοῦσαι
οὔτ' ἰδεῖν εἶχοντο πεμπταῖον γεγενημένον. ἀλλά
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ,
ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἄβρόν
σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

Ἐπ. γ'.

τοῖτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν,
ὃν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Λάλοι θεοδμάτας σκοπόν,
αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἕᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπής
πατρία ὅσσα, μετάλλασέν τέ μιν· Ὄρσο, τέκνον,
δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν.

Στρ. δ'.

ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου·
ἔνθα οἱ ὦπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
ψευδέων ἄγνωστον, εὖτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθών
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρί

V. 49. εἵρετο, PcVa1Ab ἤρετο. — V. 50. πέρι Pc Schol., vulgo περί. — V. 53. γεγενημένον, Ahrens γεγεγημένον. — ἀλλὰ κέκρυπτο Hermann, ἀλλ' ἐν κέκρυπτο Boekh, ἀλλ' ἐγκρύπτετο PcGP1Va1, ἀλλ' ἐγκέκρυπτο* — V. 54. σχοίνῳ, Schol. rec. σχίνῳ. — ἀπειράτῳ, ἀπιράντω P1, ἀπειράντῳ AGAbVa1Ma (a m. pr.) — V. 55. βεβρεγμένος, Va1Ab βεβραγμένοι (νος?) et sic Zenodotus, ut videtur. — V. 57. ὄνυμ', PbGu ὄνομ'. — V. 60. λαοτρόφον Boeckh et sic Sch. rec., λαότροφον v. — V. 62. μετάλλασέν τέ μιν om La, Hermann μεταλλάσαντί ἰν, Thiersch μετάλλασέν τέ μιν interpretatur μετῴκισεν αὐτόν. Si ad filium refertur, quem admodum vult Sch., μετάλλασεν δέ μιν potius scribendum, ut haec verba mediae orationi interiecta sint. Fort. Pindarus scripserat μεταύδασεν, quo sensu apud Homerum μετέφη dicitur. — V. 68. Ἀλκαϊδᾶν, BdGuPb Ἀλκιδᾶν, Hermann Ἀλκεϊδᾶν. — πατρί Hermann et Boeckh, πατρί θ' AGMaP1AbVa1Pc, πατρός θ' *. Videtur πατρὶ Γεορτάν fuisse, unde per errorem saepius τε ortum, ut Ol. IV. 9. Χαρίτων Γέκατι.

ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον
ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστηριον θέσθαι
κέλευσεν.

Ἀντ. δ'.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν.
ὄλβος ἅμ' ἕσπετο· τιμῶντες δ' ἀρετάς
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται· τεκμαίρει
χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων
τοῖς οἷς ποτὲ πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
ἐλαννόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἀγησία, μάτρωες
νδρες

Ἐπ. δ'.

ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει
μοῖράν τ' ἀέθλων,
Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ' ἐθέλοντα προξένει καλλιρόοισι πνοαῖς·
ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα,

Στρ. ε'.

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι,
γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὖν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός,

V. 70. αὖ, αὐτῷ Pcb a m. pr. P1GuVa1, αὖ τοι AMa. — V. 72. ὄλβος κτλ. Hermann cum prioribus iungit, et sic Schol., sed in lemm. ὄλβος δ' ut est in AGP1PcLGW1. — V. 74. μῶμος ἐξ Boeckh, μῶμος ἐκ δ' Schmid, μῶμος δ' ἐξ libri. — V. 75. πρώτοις AGMaP1Va1, πρῶτον Sch. PcW12. — δρόμον MaGuBdGP1Va1CAabLabW2, δρόμιον γ' vulgo. — V. 76. ποτιστάξῃ scripsi, ποτιστάξει APcGP1La lemma schol., vulgo ποτιστάξει. — μορφάν, Hecker μοῖραν. — V. 77. ὄροις vel ὅροις APabcMaBcαγGVa1AabLabGuC P1W12, vulgo ὅρος, Schol. utrumque. Hecker coni. σφυροῖς. — V. 80. τιμᾷ, Eusth. Prooem. 11. legit fort. τιμῇ. — V. 82. possis λιγυρᾶς ἀκόνας. — V. 83. προξένει libri interpolati RMbLb (Bcd) et in m. GMaGuLaW2, προξέρπει APabcBαβγGMaVa1GuLaAabP1W2. Schol. videntur duplicem lectionem habuisse ἃ μ' ἐθέλοντι προξέρπει et ἃ μ' ἐθέλοντα προξένει, sicut deinde fort. καλλιπνόοισι ῥοαῖς. Latet aliud. — V. 86. πίομαι, Meineke πίνομαι. — αἰχματαῖσι GVa1MaPc, v. αἰχμηταῖσι. — V. 90. Galen Protr. 7. ἐκφεύγομεν et σῦν.

ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρατὴρ ἀγαφθέγκτων
ἀοιδᾶν
Ἀντ. ε.
εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Λάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν,
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἀδύλογοι δέ νιν
λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον
ἐφέρπων.
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον
Ἐπ. ε'.
οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισόμενον,
ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ'
ἐν χειμερίᾳ
νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεός
τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων.
δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις
Ἀμφιτρίτας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

V. 91. *κρατὴρ* AGP1Va1MaCPc, v. *κρητὴρ*. — V. 92. *εἰπὸν* Boeckh, v. *εἰπον*. — *Συρακοσσᾶν* PcGP1Va1, *Συρακοσᾶν* AMa, *Συρακουσσᾶν* W1R, *Συρακουσᾶν* vulgo. — V. 92—95. leguntur in laterculo Syracusis reperto (Zeitschrift f. Alterth. 1846. P. 616.) ubi *Συρακουσῶν* — *χαθαρῷ* — *λευχίππου* scriptum. — V. 96. *νιν* Ab, * *μιν*. — V. 97. *γινωσκοντι* Pc, v. *γιγνώσκοντι*. — *θραύσοι*, Hermann *θραύσαι*, Boekh coni. *θράσσοι*, et schol. unus interpr. *μὴ ταράσσοι*. — V. 99. *ποτινισόμενον* Pc, *ποτινεισσόμενον* W12BdAaMbLab, *ποτὶ νεισσόμενον* Aa, v. *ποτινισσόμενον*. — V. 100. *εὐμήλοιο*, Heyne *εὐμάλοιο*. — V. 101. *ἀπεσκίμφθαι* ARGuAa Eust. 925.33. — *ἀπεσκῖμφθαι* Pc, *ἀπεσκίφθαι* W1Mb, *ἀπεσκίμπται* W2Va1AbG. — V. 102. *τῶνδε κείνων τε* Pc, *τῶν τ' ἐκείνων τε* Gu, v. *τῶνδ' ἐκείνων τε*. — V. 103. in proecdosi scripsi *ποντομέδων*, quod Boekh quoque coniecerat. — V. 104. *ἐόντα*, schol. videtur *ἐόντι* legisse.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΔΙΑΓΟΡΑι ΡΟΔΙΩι

ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

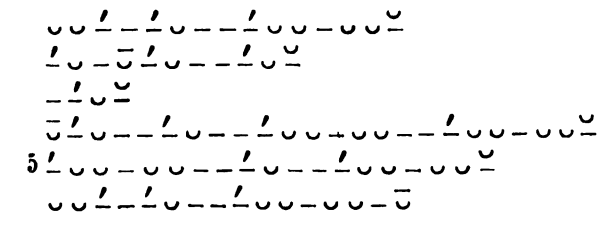

Epodi.

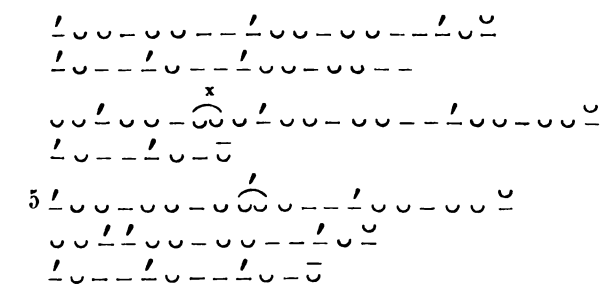

Epodi v. 2 et 3. aliter descripsit Dissen, hoc modo:

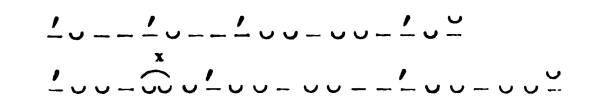

Sed vel sic displicet valde v. 3. propter basis insolentiam. Coniicio potius versum ex pentametro et trimetro dactylico constare, fere ut Pyth. III. 4. Nulla mutatione opus est v. 34, ubi *θεῶν*, v. 53. et 91. ubi *δαέντι* et *δαείς*, v. 72. ubi *νοήματα* (nisi praestat *νώματα*) contractionem admittunt, etiam v. 15. facile corrigi potest *εὐθυμάχαν τε πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον αἰνέσω*, idque ipsum fort. Schol. legit.

Στρ. α'.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλών
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ
δωρήσεται
νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον, κορυφὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν κἀδός τε τιμάσαις ἑόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκέ μιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς·

Ἀντ. α'.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός,
ἱλάσκομαι
Οὐλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικώντεσσιν· ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ
θαμὰ μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

Ἐπ. α'.

καί νιν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ἑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελίοιό τε νύμφαν,
Ῥόδον εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον
αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ, πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα Λίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

Στρ. β'.

ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,
Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται·
τὸ δ' Ἀλκμηνορίδαι

V. 1. *χειρὸς*, conieci aliquando *χηλοῦ*. — V. 2. *ἔνδον ἀμπέλου* etiam Athen. XI. 504. A., *ἀμπέλου ἔνδον* W1MbBc. — *δρόσῳ*, Schol. Hermog. T. V. 487. *δρόσον*, idque ad *φιάλαν* refert. om. Ath. — V. 8. *φρενός* AB *αβγ*GMaAabGuCLbP1W1Va1Pc, vulgo *φρενὸς γ'*. — V. 10. *Οὐλυμπίᾳ* Pab GuA a m. sec. AbGVa1W2., *Ὀλυμπίᾳ* P1M2PcW1. — V. 12. *θαμὰ* AbVa1 Pc, *θαμᾶ* G, vulgo *θ' ἅμα* — *ἐν* om. Pc. — V. 14. *Ἀφροδίτας*, alii sec. Schol. *Ἀμφιτρίτας*, quo recepto erit *ποντίας* corrigendum. — V. 18. *εὐρυχόρου*, Pc *εὐρυχόροιο*, Sch. *εὐρυχώροιο* et *εὐρυχώρου*. — V. 19. *ἐμβόλῳ* BaLipVa1, *ἐμβόλων* MabAa, *ἐμβόλου* Ab m. sec., plerique *ἐμβόλω*. Ex schol. intelligitur fuisse qui *Ἐμβόλου* scriberent, quod nomen sit proprium promontorii, alios autem *εὔβολον*. — *Ἀργείᾳ*, Pc *Ἀργείω*. — V. 20. *τοῖσιν*, R marg. Aa *τοίνυν*.

ματρόθεν Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι
ἀναρίθμητοι κρέμανται· τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν, 45

Ἀντ. β'.

ὅ, τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον
σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας
τᾶςδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς. αἱ δὲ φρενῶν ταραχαί 55
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

Ἐπ. β'.

τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον 60
νομόν, ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν,
ἀνίχ' Ἥφαίστου τέχναισιν 65
χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ. 70

Στρ. γ'.

τότε καὶ φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας
μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος
παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα, καὶ σεμνὰν θυσίαν θέμενοι 75
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετάν

V. 24. *φρασὶν* Boeckh, v. *φρεσὶν*. — V. 25. *ἀναρίθμητοι*, Va1Aa m. sec. *ἀναρίθματοι*. — V. 26. *νῦν ἔν καὶ* PcW12ABcγGAbGuMabCLabLipP1, et agnoscit hyperbaton Eustath. Prooem. 5., *νῦν ἔν* Va1, vulgo *νῦν καὶ ἔν*, Hermann *ὅ, τι νῦν, εἰ κἀν*. — V. 28. *θένων*, non ausus sum *θενὼν* scribere. — V. 29. *ἔκτανεν* AP1GuAabMabPbW2, *ἔκτανε* Pc, *ἔκταν' ἔν* vulgo. — V. 31. *παρέπλαγξαν*, *παρέπλαξαν* Schol. W12. — V. 33. *εὐθὺν* Va1 et Schol. rec. agnoscit, *οὐκ χρὴ γράφειν εὐθὺν πρὸς τὸ πλόον — ἀλλὰ στέλλε ἢ στέλλου*. et *στέλλε* BcdLipMbGu (a pr. m.) LbMa supra (in textu *εὐρὺν*) W12, *στέλλ'* G, *στέλε* Aa, sed supra *στέλλου* ut in Mb, *στέλλεν* R. Contra Pc *εὐθύν'* et supra *αι*, GP1Ab et intra lin. Gu *εὐθύν'*, AR in m. *εὐθῦν'*. Schol. cum dicit: *οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ εὐθῦναι, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ εὐθέως* fort. *εὐθὺς* alios legisse indicat. — V. 34. *χρυσέαις* W1, *χρυσέαισι* Pc, *χρυσαῖς* vulgo. — V. 39. *φαυσίμβροτος* ABdcGCP1Va1MabLabAa (m. sec.) bLipGuW12Pc, *φαυσίβροτος* vulgo. — V. 42. *θεᾷ*, Pc et fort. Schol. *θεῷ*, unde Kayser *ὡς τᾷ θεῷ*. — *πρῶτοι*, Hecker *πρώτᾳ*.

ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι προμαθέος αἰδώς· 80

Ἀντ. γ'.

ἐπὶ μὰν βαίνει τε καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδόν 85
ἔξω φρενῶν.
καὶ τοὶ γὰρ αἰθοίσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ·
τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν 90
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

Ἐπ. γ'.

πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλεσθαι 95
φέρον· ἦν δὲ κλέος βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων
ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαί 100
φῆσιες, οὔπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ,
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι. 105

Στρ. δ'.

ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἁελίου·
καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
ἀγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ
εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς 110
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις. 115

Ἀντ. δ'.

ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν 120
μὴ παρφάμεν,

V. 44. *προμαθέος*, corrigunt *Προμαθέος*. — V. 46. *ὁδόν* AGCBadMab AabLabP1GuVa1PcW2, vulgo *ὁδόν γ'*. — V. 48. *καὶ τοὶ* PcW12AAaVa1, vulgo *καί τοι*. — *αἰθοίσας* Boeckh, v. *αἰθούσας*. — V. 49. *κείνοις ὁ* Mingarelli, *κείνοις* W2AaGu (a m. pr.) Lab Bodl. quatuor, vulgo *κείνοισι*, sed post *νεφέλαν* addunt *Διὸς* APcP1Va1MabGAbGu (a m. sec.) — V. 57. *ἁλμυροῖς*, Sch. P1Va1Ab *ἁλμυροῖσι*, La *ἁλμυρᾶν*. — V. 59. *λίπον* APabcG P1Va1MaGuAbBaLipLabW2, *λίπον θ'* AaW1 ut vulgo. — V. 61. *ἄμπαλον*, MaW1 (a m. pr.) *ἄμπελον*, Boekh *ἄμ πάλον*, sed vulg. tuetur Eusth. Il. 64, 42. Od. 1434, 29. — *μιν*, Scholiast. *νιν*. — V. 63. *εὔφρονα*, P1 *ἔμφρονα*. — *μήλοις* Sch. ARVa1MabGGuBcγAabPcW12, vulgo *μάλοις*. — V. 65. *ἀντεῖναι*, Pc *ἀνατεῖναι*.

ἀλλα Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέρα μιν
πεμφθεῖσαν ἐᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτασαν δὲ λόγων κορυφαί
ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

Ἐπ. δ.

νᾶσος, ἔχει τέ μιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων· ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
τέκεν ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παρα-
δεξαμένους
παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κάμειρον
πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ'. ἀπάτερθε δ' ἔχον,
διὲ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωΐαν,
ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

Στρ. ε'.

τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ,
ὥςπερ θεῷ,
μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. τῶν
ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ, καὶ κραναᾶις ἐν Ἀθάναις.

Ἀντ. ε'.

ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω μιν, τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἔννομοι
Βοιώτιοι,
Πέλλανά τ', Αἴγινά τε νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν Μεγάροισίν τ'
οὐχ ἕτερον λιθίνα
ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ἕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν,

V. 67. *φαεννὸν* GP1PcAbGu (a m. sec.) Schol. *φανερὸν* W1, *φαενὸν* vulgo. — V. 73. *Κάμειρον*, Schneidewin praefert *Κάμιρον*. — V. 74. *πρεσβύτατόν*, alii *πρεσβύτατος* videntur legisse sec. Schol. — *ἔτεκεν*, Pc *τέκε*. — V. 80. *μήλων* BaycGGuVa1AabW12, vulgo *μάλων*. — *κνισάεσσα* GP1Va1 Pc, vulgo *κνισσάεσσα*. — V. 81. *ἐστεφανώσατο*, P1 *ἐστεφάνωτο*, G *ταῦτα στεφάνωτο*, Va1Ab *καὶ στεφάνω*. — V. 83. *τά τ'*, Va1 *τά δ'*. — V. 85. *Βοιώτιοι*, PcW1 *βοιωτῶν*. — V. 86. *Πέλλανά τ'*, *Αἴγινα τε*, boni libri et Schol. *Πελλάνα τ' Αἴγινά τε*, nisi quod Va1Ab *Πελάνα*, PcGC *Αἴγινα*, interpolati *Αἴγινα Πελλάνα τε*, ut W2 Schol. rec., Boeckh, quoniam *Αἴγινα* ubique correpta ultima syllaba, *Πέλλανα* certe apud Pindarum dicitur, *Πέλλανά τ'· Αἴγινά τε* scripsit. Et dubium sane exemplum Hom. in Apoll. 31. *Νῆσός τ' Αἰγίνη ναυσικλειτή τ' Εὔβοια*. Sed Pindarus videtur *Πέλλανά τ', Οἰνώνα τε* (vel commodius etiam *Πέλλανά τ'· Οἰνώνα δέ*) scripsisse. Kayser *Αἰγίνᾳ τε νικᾶν ἑξάκις ἐν* M. — V. 88. *τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν* iunxit Heyne et sic Pc, vulgo *τεθμόν*, *Ὀλυμπιονίκαν*.

Ἐπ. ε'.

ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα, δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν εὐθυπορεῖ, σάφα δαεὶς ἅ, τε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες
ἐξ ἀγαθῶν
ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινόν
σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
θαλίας καὶ πόλις· ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὐραι.

V. 93. *Ἐρατιδᾶν*, Schol. W1Pc *ἐραστειδᾶν*. — V. 95. *διαιθύσσοισιν* Boeckh, v. *διαιθύσσουσιν*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Η.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

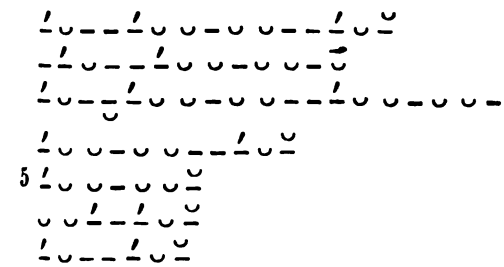

Epodi.

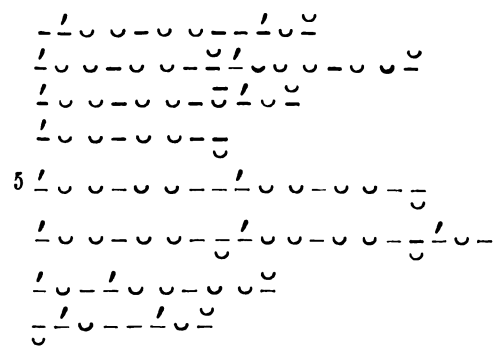

„Inscriptionem carminis in libris tam scriptis quam excusis inepte et variatam et amplificatam ex correctione Heynii constitui, addito praeterea nomine *Αἰγινήτῃ*.“ *Boeckh.* Etenim Pc *Ἀλκιμέδοντι παιδὶ παλαιστῇ καὶ τιμοσθένει παλαιστῇ καὶ Μελησίᾳ ἀλείπτῃ.* Wl *ἀλκιμέδοντι παλαιστῇ· καὶ τιμοσθένει παλαιστῇ καὶ μελησίᾳ παγκρατιαστῇ νέμεα· αἰγνηταῖς νικήσασιν ὀλυμπιάδα.*

Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία, Στρ. α'.
δέσποιν' ἀλαθείας, ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν·

Ἀντ. α'.

ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς.
ἀλλ' ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος,
τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεί,
ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ' ἀγλαόν·
ἄλλα δ' ἔπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλαὶ δ' ὁδοί
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

Τιμόσθενες, ἴμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος Ἐπ. α'.
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὅς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ παρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐσορᾶν καλός, ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων

V. 1. *Οὐλυμπία* PabGMabGuAabVa1, vulgo *Ὀλυμπία*. — V. 3. Ab *περιπειρῶνται*. — V. 7. *τῶν δὲ*, in proecdosi scripsi *τῶνδε*, Hermann *ἐκ δέ*. fort. *ὧν δέ*. — V. 8. *ἄνεται* AGVa1P1MaAbGu (in m.) PcW2 supra, vulgo *ἄννεται*, sed codd. interpolati totum versum audacissime mutatum exhibent W12 Bodleiani PabAaLabGuLipMb *πληρέονται πρὸς χάριν εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν λιταί*, ubi *λιταί* ex Asclepiadis coniectura ascitum. — *εὐσεβίας* Boeckh (cf. Soph. Antig. 943. Oed. Col. 179. Theognis 1138. poeta ap. Apoll. de Synt. 341. *εὐσεβίη τέθνηκεν*), *εὐσεβείας* Schol. AGVa1 MaPcGu in m. W2 supra, *εὐσεβέων* P1G in m. *εὐσεβείων* Ab. — V. 10. *τοι* APabcBcdGGuMa (a m. s.) AabVa1Lab, vulgo *τι*. — *ἕσπητ'*, P1 *ἕσπετ'* (Va1 *ἕποιτ'*) quod olim recepi, cum forma *ἕσπηται* et similes ab analogia recedant, sed nihil novandum. — V. 14. *εὐπραγίας* Schol. ARMaCGPcVa1 P1BγW12 (a m. sec.), vulgo *εὐπραξίας*. — V. 15. *δ' ἐκλάρωσεν* AMaPc, vulgo *δὲ κλάρωσεν*, Schol. utrumque. — V. 16. *ὅς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον* Dissen, ubi numerus exilis admodum displicet, *ὅς σ' ἐν μὲν Νεμέᾳ πρ.* Boeckh, *ὅς μὲν σ' ἐν Ν. π.* Bothe, *ὃν μὲν ἐν Ν. πρ.* vulgo, et sic W2 a m. pr. PabLabAaGu a m. pr., sed AAbMaVa1Gu a m. s. W2 a m. s. *ὃς σὲ μὲν ἐν Ν. π.*, optimi libri P1RW1 Schol. *σὲ μὲν ἐν Ν. π.*, G *σὲ μὲν* et supra *ὃν*, Pc *σὲ μὲν* et supra *ὅς Ζεύς*, ut locum gravius vitium contraxisse appareat. Deinde *πρόφαντον* exhibent PcW12 (a m. s.) Schol. Kayser improbans formam *πρόφατον*, coniecit *ἔκφαντον σὲ μὲν ἐν Νεμέᾳ*, sed potius *πρόφατον* vel *πρόφαντον* antiqua adnotatio est, petita ex Ol. I. 116., cum zeugma, quod inest in *Ὀλυμπιονίκαν* si ad Nemeaeam simul victoriam refertur, displiceret, eaque parepigraphe aliud germanum vocabulum expulit, velut *εὐφύλλῳ σὲ μὲν ἐν Νεμέᾳ, Ἀλκιμέδοντα δὲ παρ Κρόνου λόφῳ θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν*, magis tamen placet *υμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος Ζηνὶ γενέθλιος ἀμφ' ἀέθλοις. σὲ μὲν ἐν Νεμέᾳ.*

ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις

Στρ. β'.

ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ,τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει,
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν,
δυσπαλές, τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις
κίονα δαιμονίαν,
ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι,

Ἀντ. β'.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι, καλέσαντο συνεργόν
τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

Ἐπ. β'.

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον,
πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὐθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον,
εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

Στρ. γ'.

οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται

V. 20. Hermann *κρατέων πάτραν δολιχήρετμον Αἴγιναν πάλᾳ*. — V. 23. *πολλᾷ*, *πολλὰ* ARMaBβγGP1AaPcW1Gu a m. s. LipVa1. — V. 24. *διακρίνειν*, Pc *διακρινεῖ*. — V. 26. *παντοδαποῖσιν*, *παντοδαποῖς* PcW12 AMaGP1Va1Ab. — V. 32. *τεῦξαι*, *τεύξειν* Bαβγd GuLipLabAa Schol. rec. — V. 38. *ἐσαλλόμενοι*, Hecker *ἐφαλλόμενοι*. — *τρεῖς*, Schol. *γε τρεῖς*. — *κάπετον* ARVa1Aa (a m. pr.) W2, *κάππετον* PcGAbW1. — V. 39. *αὐθι δ'*, fort. *αὐθί τ'*. — *ἀτυζομένω* PcW1RP1Va1, et a m. pr. GAaBc, ubi supra *οι*, quemadmodum *ἀτυζόμενοι* Schol. LbGuBαβγLipCW2, *ἀτιζόμενοι* AAaMaLa. — *ψυχάς* PcW1 a pr. m. AGMaP1CVa1, *ψυχαὶ* Ab, *πνοὰς* reliqui interpolati. — V. 40. *βοάσαις*, Va1 *βοάξας*, Pc *βοῶσας*. — V. 43. *Κρονίδα*, Pc *Κρονίου*.

καὶ τετράτοις. ὣς ἄρα Θεὸς σάφα εἴπαις
Ξάνθον ἤπειγεν καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων.
Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν
ἅρμα θοὸν τάνυεν,
ἀποπέμπων Αἰακόν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

Ἀντ. γ'.

καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν.
τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ἴμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος·
καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν,

ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάξασθαι δέ τοι Ἐπ. γ'.
εἰδότι ῥᾴτερον· ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν·
κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἰποι
ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων
νίκαν τριακοστὰν ἑλών·

Στρ. δ'.

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακών
ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις

V. 46. ἄρα W2, vulgo ἄρα. Quod exemplum Schneidewin ex Cratini Deliad. fr. 14. profert, alienum, scribendum enim ex cod. Vind.: — ἦν ἄρ' ἀληθὴς Ὁ λόγος ὅις παῖς ὡς ἐσθ' ὁ γέρων. — V. 48. ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν libri interpolati, ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ Schol. PcAGMaP1Va1 et fort. LbAb, quod minus aptum videtur, cf. tamen Naegelsbach Exc. XVI. ad Iliad. — Alii videntur legisse ἐπ' Ἰσθμοῦ ποντίας — καὶ Κορίνθου δειράδ' ἐποψόμενος, δαιτικλυτάν. vid. Paraphr. ὁ δὲ ὀρσοτριαίνης Ποσειδῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ παραθαλασσίου, ὅς ἐστι πλησίον τῆς Κορίνθου, ἠπείγετο θεάσασθαι (ἐθέλων τὴν Κόρινθον) τὴν τὰς θυσίας αὐτῷ καὶ τὴν τὰς τιμὰς ἐνδόξως τελοῦσαν. — V. 54. Μελησίᾳ LipVa1LabW2, Μελησίᾳ APabcAbGCP1Ma, et utrumque casum agnoscit Schol., vulgo Μειλησίᾳ, et sic lemma Schol. — V. 58. μάχαν, ἐκ π. distinxi ut ἐκ παγκρατίου potius a χάρις quam a μάχη suspensum sit. Dissen μάχᾳ, Kayser μέτα, Rauchenstein ἔχειν, Schneidewin λαχεῖν. — V. 59. ἐκ παγκρατίου APcGP1 AbR in m. Schol. vet., vulgo ἐν παγκρατίῳ. — V. 60. ῥᾴτερον Boeckh, codd. ῥαίτερον vel ῥαΐτερον. — V. 62. δὲ κεῖνος Schol. vet. AGMaAabGu, vulgo δ' ἐκεῖνος.

νόστοι ἐχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρυφον οἶμον,
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος ἀντίπαλον.
Ἴδα τοι λάθεται
ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

Ἀντ. δ'.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.
ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
καν νόμον ἐρδόμενον·
κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
συγγόνων κεδνὰν χάριν.

Ἐπ. δ'.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρόν
κόσμον Ὀλυμπία, ὅν σφι Ζεὺς γένει
ὤπασεν. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς
ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ' ἀπήμαντον ἄγων βίοτον
αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

V. 69. *γλῶσσαν* GP1Va1LbBa$\beta\gamma$dAab, *γλῶτταν* W12RMa. — V. 74. *ἀνεγείροντα*, P1 *κ' ἀνεγείροντα*, Aa *ἀνεγείραντα*. — V. 78. *καν νόμον*, *κὰν νόμον* divisim Va1W1GuLipMbBdPc, vulgo *καννόμον*, P1 *καννόμενον* a m. pr., W2ARPabMaAaC *κἂν νόμον*. — *ἐρδόμενον*, E. Schmid *ἐρδομένων*. — V. 81. Pc *ὀφίων*. — V. 83. *ὅν σφι Ζεὺς γένει ὤπασεν* Pc, et similiter, nisi quod *σφιν* exhibent AMaGP1Va1AbC (qui *Ζεῦ*), interpolati *ὅν σφιν ὤπασεν Ζεὺς γένει*. — V. 85. *ἔργα θέλοι*, Boeckh *ἔργ' ἐθέλοι*. — *ἀπαλάλκοι*, Pc *ἀπαλάλκει*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Θ'.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩι ΟΠΟΥΝΤΙΩι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

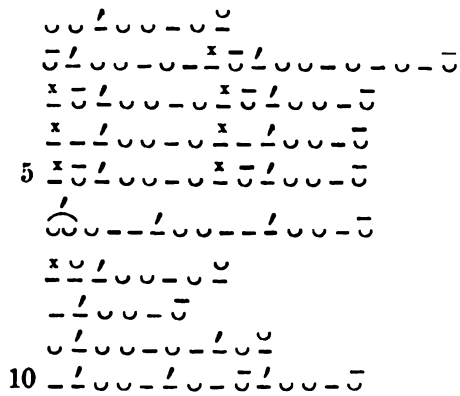

Epodi.

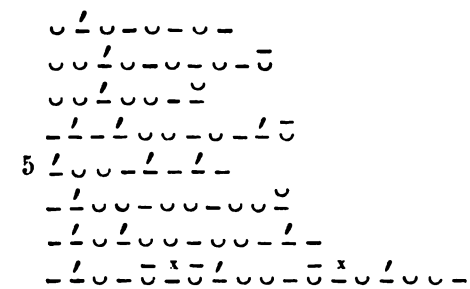

Str. v. 6. antea Boeckh in duos divisit ⏜ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – | – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑. Epod. v. 5. fortasse duae ultimae syllabae rectius ad v. 6. referuntur, nam quod post has syllabas ubique interpunctio reperitur non est impedimento, sed commendat hanc divisionem.

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος Στρ. α'.
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς,
ἄρχεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις·
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Λία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε βέλεσσιν,
τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ
ἐξάρατο κάλλιστον ἔδνον Ἱπποδαμείας·

πτερόεντα δ' ἴει γλυκύν Ἀντ. α'.
Πυθωνάδ' ὀϊστόν· οὗτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι,
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων
κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος· αἰνήσαις δ' καὶ υἱόν·
ἂν Θέμις Ὑγιάτηρ τέ οἱ σώτειρα λέλογχεν
μεγαλόδοξος Εὐνομία. Θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
σόν τε, Κασταλία, παρά
Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτάν
Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν Ἐπ. α'.
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου
θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾶ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον·

V. 2. *φωνᾶεν*, PBαGuAa *φωνᾷ ἐν*, quod etiam schol. vet. memorat. — V. 8. *βέλεσσιν* PcW1GP1, *μέλεσσι** et Sch. — V. 12. *ἐφάψεαι* G, *ἐφάψαι* Val P1Ab, *ἐφάψᾳ* AMa, *ἐφάψα* C, *ἐφάψῃ* vulgo. — V. 14. *αἰνήσαις*, Val *αἰνόσαις*, Pc *αἰνήσεις*. Heyne cum prioribus iungit, ut sit participium. — V. 16. *μεγαλόδοξος*, *μεγαλόδωρος* Val Ab — *Θάλλει δ' ἀρεταῖσιν σόν τε, Κασταλία, παρὰ Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον* scripsi, nisi quis praeterea *σόν τ'*, *ὦ Κασταλία* malit, legebatur: *Θάλλει δ' ἀρεταῖς ἴσον τε Κασταλίᾳ παρ' Ἀλφειοῦ τε ῥέεθρον*, et sic codd., nisi quod W1Pc *ἴσον*, interpolati *ἴσσον*, GP1AbVa1 *Ἀλφεοῦ*. Boeckh *Θάλλει δ' ἀρεταῖσιν ἔν τε Κασταλίᾳ παρὰ κτλ.* similiter Hermann, nisi quod versum asynartetum esse statuit et *παρ' Ἀλφειοῦ* scribit, Rauchenstein *Θ. δ' ἀρ. αἰεὶ Κασταλίαν πάρα*, Kayser *Θ. δ' ἀρ. κράναν Κασταλίας κτλ.* — V. 19. *κλυτάν*, Pc *κλειτὰν*. — V. 24. *παντᾶ*, W1 *πάντα*, W2 *πάντᾳ*. — V. 25. *πέμψω*, Sch. in paraphr. *ἐκπέμπω* et *πέμψω*.

κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν᾽· ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ
δαίμον᾽ ἄνδρες

ἐγένοντ᾽. ἐπεὶ ἀντίον Στρ. β΄.
πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν,
ἀνίκ᾽ ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,
ἤρειδεν δέ μιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ᾽ Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώματ᾽ ἃ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιάν
θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον, στόμα, ῥῖψον·
ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεούς
ἐχθρὰ σοφία, καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν

μανίαισιν ὑποκρέκει. Ἀντ. β΄.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ᾽· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων· φέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν᾽ αἰολοβρόντα Διὸς αἶσα
Πύῤῥα Δευκαλίων τε Παρνασσοῦ καταβάντε
δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ᾽ εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτησάσθαν λίθινον γόνον·
λαοὶ δ᾽ ὀνόμασθεν.
ἔγειρ᾽ ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν,
αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ᾽ ὕμνων

νεωτέρων. λέγοντι μάν Ἐπ. β΄.
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος, ἀλλά
Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ᾽ ἔσσαν

V. 28. ὤπασαν, Pc ὄπασαν. — Deinde Aristid. II. 35. sic laudat ἀγαθοὶ δὲ φύσει καὶ σοφοὶ κτλ. — V. 29. ἐγένοντ᾽. ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν PVa1Ab P1GPc cod. Victor. (nisi quod codd. ἐγένοντο) Schol., qui praeterea etiam ἀντία, vulgo ἐγένοντο· ἐπεὶ ἔναντ᾽ ἄν, AMaC ἐγένοντο· ἐπεὶ ἔναντ᾽ ἂν πῶς ἄν. — V. 30. σκύταλον A Bodleiani Ma (a m. pr.) P1Va1GuLabAbW2, σκυτάλην RMbAaW1. — V. 32. ἤρειδεν δέ Hermann, v. ἤρειδέν τε, Pc ἤρεισέ τε. — πολεμίζων, conieci. πελεμίζων. — V. 42. ἄστει, La ἄστυ. — γλῶσσαν, Hecker μοῖσαν. — V. 43. Παρνασσοῦ AMaVa1 (Bc Παρνάσους), v. Παρνασσοῦ. — V. 46. λαοὶ, Schneidewin Λαοὶ. — V. 47. οἶμον libri omnes; Schol. vet. οἶμον et ὅρμον, schol. rec. οἶμον et fort. ὕμνον. Eleganter Gedike coni. οὖρον. — V. 52. ἀνάπωτιν W1AaMb, ἀνάπωσιν RPab W2LipGuLab alii, ἄμπωτιν AGP1PcMaCVa1AbR (in m.) Sch. vet. — V. 53. δ᾽ fort. del. — ἔσσαν, Pc et lemma sch. vet. ἔσαν, W2 αἶσαν.

χελκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί,

πρὶν Ὀλύμπιος ἀγεμών Στρ. γ'.
θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις, ἔκαλος
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς, καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι μιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος, εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱόν,
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καί
ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.

ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι Ἀντ. β'.
ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων

V. 54. *πρόγονοι*, comma et hic posui (ubi vulgo nulla interpunctio), et v. 56. post *αἰεί*, ubi vulgo plene interpungitur, et hoc Hermann quoque suasit. — V. 56. *κορᾶν καὶ* AMaCP1Va1GAb, *κουρᾶν καί* Pc, *κορᾶν τε* interpolati plerique ut vulgo, nisi quod *κορῶν τε φερτάτων τε* W2GuLabLip. — *Κρονιδᾶν*, antiquus, sed manifestus error subest, quem non sustulit Hermann *Λελέγων* corrigens, quamquam probavit Schneidewin, qui praeterea *παμφερτάτων* coniecit, nunc *κοῦροι κόραι τε φερτάτων Λελέγων* scripsit, quod quid sibi velit non intelligo. Videtur nomen gentis delitescere, ad quam Epharmostus quoque stirpem referebat. Gentis ultimus auctor in matrimonium duxerat Protogeniam, Deucalionis et Pyrrhi filiam, (haec est *Ἰαπετιονὶς φύτλα*, errant interpretes, qui Protogeniam Opuntis filiam fingunt, cuius nomen Pind. fortasse ipse ignoravit.) Protogeniae igitur eiusque mariti posteri sive nepotes dicuntur Locris imperasse, usque Opuntis filia ascita alienus sanguis genti admixtus est. Iam cum *κοῦροι κούρων φερτάτων eius, cui Protogenia nupsit* dicendum esset, substituit Patronymicum, quod quale fuerit, vix probabiliter indagari potest. Coniiciat aliquis *Λοκριδᾶν*, quod tamen non unam ob causam displicet. Tentavi *Θρονιδᾶν*, notum est Locrorum urbs *Θρόνιον*, nec obstat quod Schol. Homer. Π. B. 532. a nympha Thronia nomen traxisse tradidit. *Κυνιδᾶν* et ipsum aptum foret, cum Deucalion Cyni domicilium collocasse feratur, vid. Sch. Theocrit. XV. 141, sed prosodia sueta adversatur. — V. 58. *θύγατρ'* AMaP1AbVa1, *τὰν παῖδ'* ex interp. reliqui ut videtur. — *Ὀπόεντος* AGMaAbVa1Gu (a m. s.) P1, vulgo *Ὀποῦντος*. — V. 61. *ἔχειν* ARCGuMabLabW12, *ἔσχεν* BcAa, vulgo *ἔχε*. — V. 65. *ὑπέρφατον*, Va1 *ὑπέρτατον*. — V. 66. *λαόν* GVa1Gu (a m. s.) *λαῶν* AC, vulgo *λεών*. — V. 68. *οἱ δ'* Sch. vet. AGCP1 (a m. pr.) AbW2, *ἠδ'* Va1, vulgo *ἰδ' Ἀρκάδες*. — *οἱ δὲ καὶ*, Pc *οἱ καὶ*. — V. 69. *υἱὸν* AMaGC P1AbVa1 sch. vet., vulgo *υἱέα*.

Αἰγίνας τε Μενοίτιον. τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
ὥςτ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.
ἐξ οὗ Θέτιός γ' ὄζος οὐλίῳ νιν ἐν Ἄρει

παραγορεῖτο μή ποτε Ἐπ. γ'.
σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.
εἶην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ.
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἔσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον
τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ' ἀμφότεροι
κράτησαν

μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν. Στρ. δ'.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι,
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον·
Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων
μένεν ἀγῶνα πρεσβιτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν·
φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσσαις
διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ,
ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.

τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ Ἀντ. δ.
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου,

V. 71. *Τεύθραντος* libri, Schmid male *Τεύθρανος*. — V. 72. *ἀλκᾶντας*, contractam formam omnes videntur exhibere. — V. 75. *νόον* ABdcPabGC GuMaAbLabVa1W2, vulgo *νόον γ'*, Pc *καὶ νόον*, unde noli *βίαν καὶ νόον* coniicere. — V. 76. *Θέτιός γ' ὄζος οὐλίῳ* scripsi, libri *Θέτιός γόνος οὐλίῳ*, Bothe *Θέτιός γ' ἶνις οὐλίῳ*, Hermann olim *Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος*, nunc *Θέτιος βλαστὸς οὐλίῳ*, Schneidewin *Θετιόγνητος οὐλίῳ*. — *νιν* APcGMaPl AbVa1, vulgo *μιν*. — V. 78. *ταξιοῦσθαι*, Pc *ταξιοῖσθαι*. — V. 80. *εὑρησιεπὴς*, Schol. etiam *εὑρεσιεπὴς*. — V. 83. *ἔσποιτο*, in proecdosi *ἔποιτο* scripsi. — *ἦλθον*, Pc *ἤλυθον*, sch. vet. utrumque. — V. 87. *ταὶ*, lemma schol. vet. *τὰ*. — V. 88. *κῦδος*, Hecker *κῦρος*. — V. 89. *οἷον δ'*, Mb et lemma unum sch. vet. *οἷον*, Schol. etiam *οἷον δ'*, Schmid *οἷα δ'*, et sic etiam unus sch. — V. 94. *ῥέξαις*, W1Pc *ῥίξας*.

καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνᾳ φέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν.
τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς
ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
ὦρουσαν ἕλέσθαι.
ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον
οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι, *Επ. δ'.*
μία δ' οὐχ ἅπαντας ἅμμε θρέψει
μελέτα· σοφίαι μέν
αἰπειναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον,
ὀρθιον ὦρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὐχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν,
Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὡς Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε
βωμόν.

V. 98. *Πελλάνᾳ, Πελλάνα* W(1)2, *Πέλλανα* Pc, *Πελλάνα παρέχει* Sch. Nem. X. 82. — V. 99. *ἀγλαΐαισιν, ἀγλαΐαισι μέμικται* AMaAb, *ἀλίαισι μέμικται* Val (ex Ol. I. 90.) — V. 102. *ἕλέσθαι*, Pc *ἀνελέσθαι*, Aristid. II. 35. *αἱρεῖσθαι*, unde aliquis *ἀρέσθαι* coniiciat. — V. 103. *ἄνευ δὲ, ἄνευθε δὲ* AMaLaGuBd, unde Boeckh *ἄνευθε θεοῦ*. — *σεσιγαμένον* AMa Bodleiani GCLipVa1GuP1AbLabW2Pc, vulgo *σεσιγαμένον γ'*. — V. 107. *σοφίαι, σοφίας* Mb a m. pr. — *μέν*, Schmid *μάν*. — V. 108. *ἄεθλον* lemma sch., v. *ἆθλον*. — V. 109. *θαρσέων, θαρσῶν* W2PabBadGuLb, *θαῤῥῶν* La — V. 110. *δαιμονίᾳ* AMaCGVa1P1Ab sch. vet. et Schol. Il. B. 367., vulgo *δαιμονίως*. — V. 111. *ὁρῶντ' ἀλκάν*, Hermann cum prius *δεξιόγυιον ὁρῶν τ' ἀλκάν* coniecisset, ut id ad seqq. referatur, nunc *ὁρῶντ'* servat, sed interpunct. post *δεξ.* deleta. — V. 112. *Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὡς Ἰλιάδα* scripsi, vulgo ut in libris interpolatis *Αἰάντεόν τε* (vel *γε*) *δαίθ' ὅς Οἰλιάδα*, lemma sch. v. *Αἰάντειόν* (*Αἰάντιόν*) *τ' ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα*, et *Αἰάντειον* ARPcP1GMaAbVa1 alii, *τ' ἐν δαιτὶ* AMaGCAbP1Va1Pc, *Οἰλιάδα* AabP1Lb, *Ὀϊλιάδα* Va1, *Ὀϊλιάδου* La, *Οἰολίδα* G corr., *Ἰλιάδα* recte ARMab (Gu *Ἰλιάκα*) Schol. vet. Denique pro *ὅς* exhibent *ὅστ'* W12ARMaGLa. plane omittunt AbGVa1 Pc. Boeckh edidit *Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὅς Ἰλιάδα*, Hermann coni. prius *Αἰαντέων ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα*, nunc vero *Αἴαν, τεόν τε δαιτι, Ἰλιάδα, νικῶν ἐπ. β.* et fortasse *Αἰαντέων τ' ἐν δαίθ' ὡς* praestat, ut ipsis Aeanteis victor solennia celebraverit.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ I. (ΙΑ'.)

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

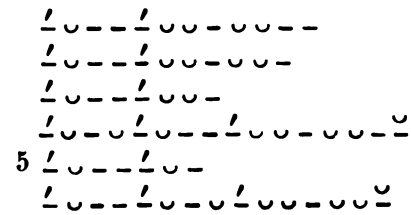

Epodus.

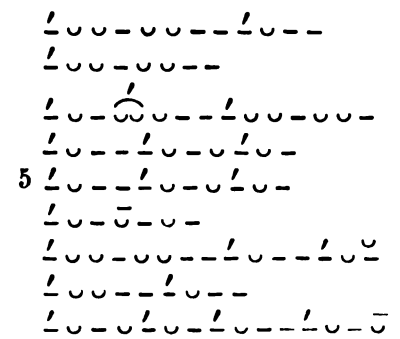

„Carmen hoc Olympiae sub ipsam Agesidami victoriam festinatum est, quo promitteretur maius et praeclarius in patriam reverso offerendum. Hinc v. 4.: *εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται, καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.* Illud vero canticum, quod nunc promittit, apud Locros cantatum iri, ipse significat poeta vs. 11. seqq. *ἴσθι νὺν — τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν Κόσμον — ἀδυμελῆ κελαδήσω Τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων· ἔνθα συγκωμάξατ', ἐγγυάσομαι κτλ.* neque est aliud, quam Ol. XI. ubi Agesidamum eiusque patriam celebrat. Haud dubie igitur breve hoc carmen prius scriptum, quam insequens, ut iudicant etiam Mingarellus et Gurlittus, ideoque priori obsecutus ordine mutato brevius longiori praemisi. Quod vero

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα· Στρ.
χρῖσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.
εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων
τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις Ἀντ.
οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἁμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει·
ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ἑσαιεί.
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας Ἐπ.
ἁδυμελῆ κελαδήσω,
τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
ἔνθα συγκωμάξατ', ἐγγυάσομαι
μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατόν
μηδ' ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γάρ
ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ
οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος.

hoc loco descivi a grammaticorum dispositione, atque idem Isthm. IV. ante Isthm. V. reliquerim, licet illud post hoc editum constet (vid. Scholiast. ad initium prioris), non inconstantia factum est, sed ea de causa, quod in Isthmiis illis carminibus nihil refert, utrum utri praemittatur, hic vero necesse est, ut brevius legas ante longius, si utriusque sensum recte velis perspicere." *Boeckh.* Ceterum in codd. male inscriptum est hoc prooemium: *τῷ αὐτῷ (Ἀγησιδάμῳ) τόκος* nisi quod Pl *ἀρχὴ τόκου*, W2 plane misit.

V. 4. *πράσσοι*, Ab *πράττει*, Cy *πράσσοιτο*. — *πόνῳ*, Hermann *μόχθῳ*. — V. 5. *ἀρχαὶ*, schol. videtur etiam *ἀρχά* legisse. — V. 7. *ἀφθόνητος* libri, *ἀφθόνατος* Heyne. — V. 8. *ἄγκειται* schol. RLipMbCyGu (a m. s.) W12, *ἔγκειται* PcACGMaAbVa1P1Gu (a m. pr.) — V. 9. *ποιμαίνειν*, Hecker *πορσαίνειν*. — V. 10. *ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ἑσαιεί* scripsi, vulgo *ἀνθεῖ ἑσαὶ πραπίδεσσιν*, sed *ἀνθεῖ πραπίδεσσιν* AGAbP1PcVa1LaGu (a m. pr.) omisso *ἑσαὶ*, *ἑσαὶ ἀνθεῖ πραπίδεσσιν* Cy. — V. 17. *φυγόξενον*, Va1 *φυγόξεινον*. — V. 19. *ἀκρόσοφον δὲ*, Va1 *ἀκρόσοφόν τε*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ'. (Γ'.)

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗι.

Strophae.

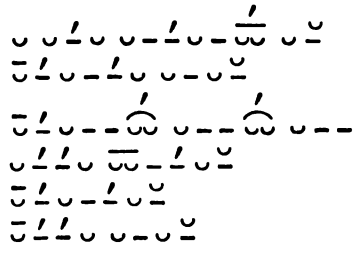

Epodi.

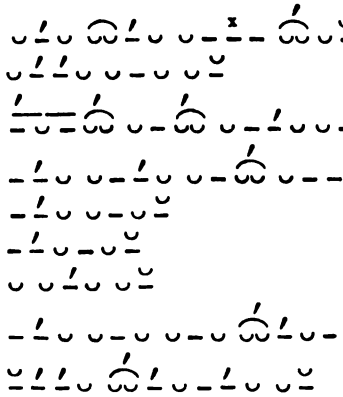

„In carminis inscriptione vulgo aberat *παιδί*, sed scripsi *παιδὶ πύκτῃ* ex RGP1(PcW12). ut Ol. VIII. *παιδὶ παλαιστῇ*. Idem *παιδί* comparet in ABβγMab aliis, sed contra usum inscriptionum in Pindaricis carminibus genitivo *Ἀρχεσιράτου* partim praemisso partim subiecto. In Mb titulus a recentiore manu scriptus est eadem, quae quinque priores versus ante deperditos supplevit. Puerum autem vicisse Agesidamum ex commemoratione Ilae magistri (*ἀλείπτου*) v. 18. recte collegit Heynius: sicut Ol. VIII. Alcimedontis pueri magister Melesias v. 54. memoratur. Confer etiam extremos huius car-

Στρ. α'.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενός
ἐμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'.
ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερί
ἐρύκετον ψευδέων
ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

Ἀντ. α'.

ἔκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος
ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν τόκος ὀνάτωρ.
νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν
ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον,
ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.

Ἐπ. α'.

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων,
μέλει τέ σφισι Καλλιόπα

minis versus. *Boeckh.* In constituendis epodi numeris, quamquam multa sunt incerta, discessi saepius a Boeckhio, qui v. 1. sic digerit:

idem v. 3. sic

Versus 8. et 9. apud Boeckhium verbis aliter dispositis sic sunt digesti:

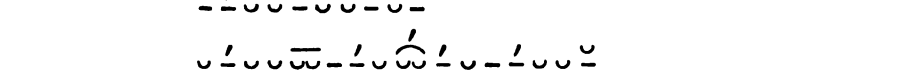

V. 3. ἐμᾶς, ALip ἡμᾶς. — σὶ καὶ, Pc σύ. — V. 7. ἐπελθὼν, Aa ὑπελθὼν. — V. 8. ἐμὸν PcAGMaVa1P1Ab Schol. vet. Aa (a m. pr.) W1, vulgo ἀμόν. — καταίσχυνε Va1 ut videtur, καταισχύνει AMaGP1Ab Sch. vet., κατείσχυνε W1, vulgo κατήσχυνε. — V. 9. ὅμως δὲ, lemma sch. ὅμως δέ γε. — ἐπιμομφὰν, quod sch. v. habet ἔτι μομφὴν, librariorum error videtur. — τόκος ὀνάτωρ Hermann, τόκος θνατῶν AGP1Va12CMaAbGu (a m. s.), γε τόκος θνατῶν Pc, ὁ τόκος ἀνδρῶν libri interpolati. Rauchenstein γε τόκος· ἄθρει, Kayser τόκος· ἄθρησον. Schneidewin τόκος· ὁρᾶτ' ὢν νῦν κτλ. Ego tentavi τόκος ἔνᾳ· τῷ νῦν Ψῆφος ἑλισσομένα etc. ut sensus sit: quare age nunc cura ut calculus per abacum volutus aeris alieni acervum destruat. — V. 10. κατακλύσσει, κατακλύσει PabcMabW12 BdP1Va1Aa. — V. 13. schol. etiam νέμει γὰρ ἁ τραχεῖα πόλις Λοκρῶν, quod iam metro obversatur, quamquam Didymus probavit. Ceterum Schneider ἀτρέχεια doricam formam restituendam coniecit.

καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον
Ἡρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
Ἴλᾳ φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος ὡς
Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.
θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ πελώριον
ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

Στρ. β'.

ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες,
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὧρσαν Διός, ὃν ἀρχαίῳ
σάματι παρ Πέλοπος
σταθμιῶν' Ἡρακλέης ἐκτίσσατο,
ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

Ἀντ. β'.

πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον
ἀέκοντ' ἐκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο, λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε
καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ,
ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον

V. 15. *Κύκνεια* Hermann olim (nunc *Κυκνέϊα* metro aliter descripto.) v. *Κυκνεία*, Pc alii *κυκνέα*. — V. 16. *Ὀλυμπιάδι*, Pc *ὀλυμπία*. — V. 17. *Ἴλᾳ*, *Ἰόλᾳ* APcAbP1, schol. vet. utrumque, rec. *Ὕλᾳ*. — V. 20. *θήξαις* cod. Vict., v. *θήξας*. — *κε*, *καὶ* PcVa1GAbP1 (a m. pr., sed *γε* corr.) — *φύντ'* Schol. vet. AbG (a m. pr.) Cod. Vict., vulgo *φῶτ'*, unde conieci *φῶντ'*, cf. Hesych. *φῶντα· λάμποντα*. Kayser *θήξαις δὲ φυᾷ κρατερὸν π. π. ὥρμασεν κλέος*. Rauchenstein *θήξαις δὲ φυὰν ἀκόνᾳ* vel *θήξαις δέ μιν ὦτ' ἀκόνᾳ*. — V. 21. *ὁρμάσαι* GVa1 et sic sch. vet. legit, *ὁρμᾶσαι* Ab, *ὡρμᾶσαι* AMaP1, vulgo *ὥρμασεν* (Pc *ὥρμησεν*.) — V. 23. *ἔργων* RP1 Va1PcW12 alii, *ἔργῳ* Bc, vulgo *ἔργον*, et sic ACGAb. Quod dicit schol. *τὸ χάρμα τὸ ἀπὸ τῆς νίκης ἀπάντων ἐτῶν τοῦ βίου φάος εἴρηκεν*, nisi librarii error subest, legit: *ἑτέων προπάντων*. — V. 24. *ἐξαίρετον*, Hermann *ἐξήριτον* coniecit, cuius glossa sit *ἐξάριθμον*, quod vulgo v. 25. legitur, sed *ἐξήριτον* an graecum sit satis incertum. — V. 25. *σταθμιῶν' Ἡρακλέης ἐκτίσσατο* scripsi, legebatur *βωμὸν* (G *βωμῷ*) *ἐξάριθμον* (Va1 *ἐξώριθμον*) *Ἡρακλέης ἐκτίσατο* (APbGP1 *ἐκτίσσατο*, Mb *ἐκτήσατο*), unde Triclinius *βίᾳ Ἡρακλέος ἐκτίσσατο* probante Hermanno. Similiter corruptum locum iam scholiast. vet. repererunt, ubi lemma *βωμῶν ἐξ*. Scripsit igitur Pindarus *παρ Πέλοπος σταθμῶνα* (similem formam novit Hesych. *σταθμόνες· φιαί.*) quod cum substituta esset vulgaris forma *σταθμόν* et explicandi gratia *βωμόν* adscriptum, inde iam ortum *βωμὸν ἐξάριθμον* (ς *αριθμον*). Ceterum cf. Ol. V. 9.: *Ἔχων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων σταθμῶν*. Kayser coni. *ὃν — ἔθηκ' ἐξάριθμον Ἡρακλέης*, ego in proecdosi *πατὴρ ἐξάριθμον ἐκτίσσατο*, Rauchenstein *τὰ πρῶθ' ἐξάριθμον ἐκτίσσατο*. — V. 28. *Αὐγέαν*, Va1 *Αὐγέα*. — V. 29. *ἀέκοντ'* AP1PcMaGCAbVa1., v. *ἄκοντ'*. — V. 30. *καὶ κείνους* Boeckh, v. *κἀκείνους*.

ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν
μυχοῖς ἥμενοι Ἄλιδος,

Μολίονες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξεναπάτας Ἐπ. β'.
Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρί
πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας
ζῳοισαν ἑὰν πόλιν.
νεῖκος δὲ κρεσσόνων
ἀποθέσθ' ἄπορον.
καὶ κεῖνος ἀβουλίᾳ ὕστατος ἁλώσιος
ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἕλσαις ὅλον τε στρατόν Στρ. γ'.
λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξαις
Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
διέκρινε, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. καὶ πάγον Ἀντ. γ'.
Κρόνου προσεφθέξατο· πρόσθε γάρ
νώνυμνος, ἃς Οἰνόμαος ἄρχε, βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ
δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν
ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος
ἀλάθειαν ἐτήτυμον

χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν, Ἐπ. γ'.
ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν

V. 32. αὐτῷ, Val αὐτοῦ. — V. 33. ἥμενοι Heyne, ἥμενον PcGAbP1 Val, ἀμενον APbBdαβγAaLabLipCW12Mab (a m. pr.) Gu, ἄμενον R. Thiersch ἠμένῳ. — V. 41. καὶ κεῖνος Boeckh, v. κἀκεῖνος. — ἀβουλίᾳ, Pc lemma sch. ἀβουλίαις. — V. 42. ἀντάσαις Boeckh, ἀντιάσας AMaAbGCP1Gu (a m. s.) PcVal, v. ἀντήσαις. — V. 44. λαίαν P1Pc (supra λεῖαν), λαΐαν Ab ValG (supra λεῖαν), vulgo λείαν. Hesych. λαιάν· ἐκκλησίαν, κτῆσιν. Λωριεῖς ἐπὶ τῆς λείας. Ahrens λάϊαν praeferre videtur. — V. 45. Ἄλτιν libri ut videtur omnes (solus Pb Ἄλιν, W2 Ἄλτιν.) quemadmodum Leptines, Aristodemus, Dionysius emendarunt, cum Ἄλιν reperissent. cf. Pausan. V. 10. 1. — ὅγ', Gu ὅδ'. — V. 46. πέδον ἔθηκε, Pc δάπεδον ἔθηκε. — V. 48. τιμάσαις, Hermann ἀγάλλων. — V. 51. νώνυμνος, Pc alii νώνυμος, AP1Val Ab νώνυμον, Sch. rec. νώνυμνον. — V. 55. τὸ δὲ σαφανὲς, Schol. etiam τὸ δ' ἐς ἀφανὲς, ut ἐς πρόσω iungeretur, pessime, et sic Append. Stob. 77: οὔτ' ἐξελ. μ. ἀ. ἐτήτυμος χ. τό τ' εἰς ἀφανὲς τῶν πρόσω κατεφρόνησεν. — V. 56. πολέμοιο, W1 Sch. πολέμου, W2 πολέμου δὲ.

ἀκρόθινα διελὼν ἔθνε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα
ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ
νικαφορίαισί τε.
τίς δὴ ποταίνιον
ἔλαχε στέφανον
χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι, ἀγώνιον
ἐν δόξαν θέμενος εὐχος, ἔργῳ καθελών;

στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον Στρ. δ'.
ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἶκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ πάλᾳ
κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν·
Δώρικλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου· Ἀντ. δ'.
ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν·
μᾶχος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων, καὶ συμμαχία θόρυβον
παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἕσπερον

V. 57. *ἀκρόθινα*, basis $\overset{x}{-}\,-$ cum in hoc carmine idem valeat quod $\overset{/}{-}\,\smile -$, substituit semel creticum: quod si cui insolens videatur, meminerit solutionem, quam statuunt, $-\,\overline{\smile\smile}$ vel $\overline{\smile\smile}\,-$ magis etiam offensioni esse. Hermann *βωμοῖσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθνέ τε πενταετηρίδα τ' ἔστασεν ἑορτὰν.* — V. 58. *σὺν* PcGP1Va1Ab, vulgo *ἐν*. — V. 61. *ἔλαχε* AMaGP1Va1CAb cod. Vict. Schol., *ἔλαβε* Pc, *γε λάχε* vulgo. — V. 62. *ἅρματι* APcGP1Va1 cod. Vict., vulgo *ἅρμασιν* ut RAbMb, quod fort. aliquis praeferat. — V. 63. *ἐν δόξαν* PcP1 (a m. s.), *ἐνδόξαν* AAbMa, *ἐν δοξαν* Va1, *ἐνδοξα* lemma sch., *ἐν δόξᾳ* vulgo. — V. 64. *στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον* scripsi, libri *στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύτονον* (Gu *εὐθύπονον*), Schmid *εὐθίδρομον*, Hermann *σταδίου — εὐθὺν πόνον*, Thiersch *σταδίου — εὐθὺν τόνον*. — V. 65. *ποσσὶ, ποσὶ* Va1W2. — V. 66. *ἶκεν* Boeckh, *ἶκε* AGPc cod. Vict., *ἶκε* Va1, vulgo *ἦκεν*. — *Τεγέαν* Boeckh, v. *Τέγεαν*. — V. 67. *δ' ἔφερε, δὲ φέρε* GAbP1PcCVa1, *δὲ φέρεν* AMa. Porro libri interpol. *Δώρικλος δὲ τέλος πυγμᾶς φέρε*. — V. 70. *Σᾶμος ὡλιροθίου* Boeckh. Schol. legit *σᾶμ' Ἁλιῤῥοθίου* ut esset periphrasis pro simplici *Ἁλιῤῥόθιος*, idque Didymus probavit, quamquam aliter interpretatur, sed etiam *Σᾶμος ὁ Ἁλιροθίου*, idque Aristodemus probavit vel coniectura assecutus est, alii denique *Σῆρος Ἁλιῤῥοθίου*. Ex libris AGP1PcGu (in m.) *σᾶμ' Ἁλιῤῥοθίου*, AbVa1 *σᾶμ' Ἀλλιῤῥοθίου*, sed interpolati PabMabLipAaLabGu Bodleiani W12 *Σᾶμος (Σῆμος) ἠείδετο*. — V. 71. *ἄκοντι Φράστωρ* schol. ad v. 83 LaLipW2(Ab), *ἄκοντι δὲ Φράστωρ* APcMaGVa1Gu (a m. s.) lemma sch., *ἄκοντι Φράστωρ δ'* RW1Mb, vulgo ut in multis interpolatis *κἄκοντι Φράστωρ*. — V. 72. *δ' Ἐνικεὺς*, Meineke *δὲ Νικεὺς* vel *δ' Ἐνιπεὺς*. — *ὑπὲρ ἁπάντων* APcP1Va1 CAbG sch. vet, *ὑπὲρ ἅπαντας* interpolati. — V. 73. *παραίθυξε*, Pc *παρέθηξε*.

ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις Ἐπ. δ'.
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καὶ νῦν ἐπωνυμίαν χάριν
νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντάν
καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διός,
ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα· χλιδῶσα δὲ
μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων

τὰ παρ' εὐκλεΐ Λίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν· Στρ. ε'.
ἀλλ' ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρί
ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἦδη, μάλα δέ οἱ θερ-
μαίνει φιλότατι νόον·
ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα
ἐπακτὸν ἀλλότριον,
θνάσκοντι στυγερώτατος·

καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, Ἀντ. ε'.
Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμόν
ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερ-
πνόν. τὶν δ' ἀδυεπής τε λύρα
γλικύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.
τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλιτὸν ἔθνος Ἐπ. ε'.

V. 76. *ἀείδετο δὲ πᾶν*, Grashoff *ἄειδε δὲ τὸ πᾶν*. — V. 78. *καὶ νυν* Hermann, v. *καὶ νῦν*. Idem nunc coni. *ἀρχαῖς ἑπόμενοι δὲ προτέραις ἔτι νὺν ἐπωνυμίαν χάριν ἀλκᾶς ἀγερώχου*. — V. 81. *Διός* AW2GMaCP1Ab Va1LipGuLab, v. *Διός γ'*. — V. 84. *ἀντιάξει*, lemma Sch. *ἀντιάζει*. — V. 85. *φάνεν*, Ab *φανά*. — V. 86. *ὥτε* Mb, vulgo *ὥστε*. — V. 87. *ἵκοντι* AGMaAbP1Va1, v. *ἥκοντι*. — *νεότατος* Hermann, et sic Sch. vet. legit, vulgo *νεότατι*. — *τὸ πάλιν*, AGP1AbVa1MaPc *τοὔμπαλιν*. — *οἱ* Boeckh, vulgo *τω*. — *νόον*, Pc *νέον*. — V. 88. *ἐπεὶ*, *ἐπεὶ ὁ* AGP1AbVa1MaPc. — V. 90. *θνάσκοντι*, Hermann *θανόντι*. — V. 91. *καλὰ*, Pc *καλὰ μὲν*. — *ἔρξαις*, W1 *ἔρξαι*. — V. 93. *τε λύρα*, Pc *λύρα*. — V. 94. *ἀναπάσσει*, *ἀναπλάσσει* AVa1P1PcG (in m. *ἀναπτασσει*) AbGu (a m. s.) — V. 95. *τρέφοντι* AMaC GVa1P1AbPcGu (in m.) sch. vet., vulgo ex interp. *ἔχοντι*.

Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων· παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου
αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ
βωμιὸν παρ' Ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον
ἰδέᾳ τε καλόν
ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἃ πότμον ἀναιδέα
Γανυμήδεϊ ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

V. 98. *ἀμφέπεσον* non credo a Pindaro profectum esse, sed *ἀμφίεπον*. Exspectaverit aliquis aoristum, sed *ἀμφέσπον* insolentia numeri offendit, *ἀμφέσεπον*, quae sane antiquissima fuit forma, magis etiam insolens. — *μέλιτι* APcMaCP1GAbVa1LipLabW2, vulgo *μέλιτι δ'*. — V. 99. *παῖδ'*, Hermann *πάϊδ'*. — *ἐρατὸν δ'* LipGuLab, Dissen *ἐρατόν τ'*, vulgo *ἐρατὸν* — V. 102. *χρόνον* APcGCVa1AbMaP1LipGuLabCy, vulgo *χρόνον γ'*. — V. 104. *ἃ πότμον ἀναιδέα Γανυμηδεῖ* scripsi, codices longe aliter *ἃ ποτ'* (sic Sch. vet. AVa1AbP1PcMa et Gu a m. s., *ἃ τ'* RMbLipGu a m. pr. CyW12As sch. rec.) *ἀναιδέα Γανυμήδει* (*Γανυμήδει* PcP1Va1Cy) *θάνατον* (sed *πότμον* Va1 et Ma supra.) *Θάνατον* antiqua est epigraphe ad explicandum vocabulum *πότμον*, quae cum esset in ordinem recepta, et alterutrum tantum ferri posset, *πότμον* in *ποτ'* mutatum est. Formam *Γανυμήδης* tuetur *φιλομηδὴς* vel *φιλομειδής*. Schmid *ἃ ποτ' ἀναιδέα Γανυμήδει τὸν πότμον*. Boeckh *ἃ ποτε | ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον*. Hermann *ἃ τε Γανυμήδει ἀναίδητον | πότμον*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ'.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩι

ΑΠΠΗΝΗι.

Strophae.

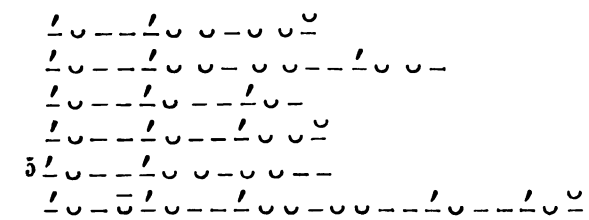

Epodus.

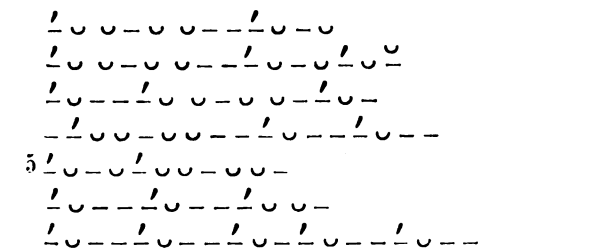

„Huius odae versuum descriptio ob brevitatem carminis in nonnullis dubitationem admittit, cuius causa in ipsa re sita est. Igitur non opus mihi videtur, ut de singulis dicam, excepto ultimo epodi versu. Qui quum vulgo distraheretur in binos,

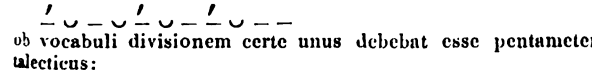

ob vocabuli divisionem certe unus debebat esse pentameter trochaicus acatalecticus:

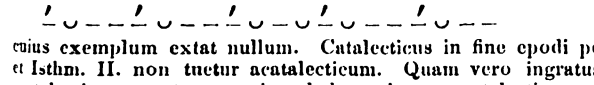

cuius exemplum extat nullum. Catalecticus in fine epodi positus Nem. VIII. et Isthm. II. non tuetur acatalecticum. Quam vero ingratus est pentameter acatalecticus, tantam gratiam habet trimeter catalecticus cum dimetro acatalectico:

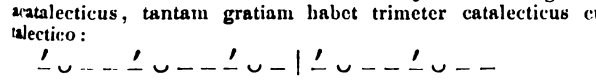

qui existet contractis ex more ultimis duabus syllabis participii *ὁμιλέων*.„ *Boeckh.* Idem ep. v. 2. et 4. antea in binos versus diviserat; a Boeckhio praeterea discessi ep. v. 3.

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, Στρ.
Ἱμέραν εὐρισθενέ' ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα.
τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαί
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι
κἀγοραὶ βουλαφόροι. αἴ γε μὲν ἀνδρῶν
πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι
κυλίνδοντ' ἐλπίδες·

σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων Ἀντ.
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν·
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.
πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαρᾶς
ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδ-
άμειψαν χρόνῳ.

υἱὲ Φιλάνορος, ἦτοι καὶ τεά κεν Ἐπ.
ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λοιτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέων παρ' οἰκείαις
ἀρούραις.

V. 1. *λίσσομαι*, Pc *ψὲ λίσσομαι*. Conieci *λίσσομαί σε Ζηνὸς Ἐλ.* i. e. per Iovem. — V. 2. *Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει* Hermann ex schol. restituit, vulgo *Ἱμέρᾳ εὐρυσθενέ' ἀμφὶ πόλει*, nisi quod *Ἱμέραν* corr. Va2 et W2, *Ἱμέρ'* RCyAbPl, *ἀμφίπολεῖ* Va2, *ἀμφιπόλει* Val. — V. 4. *τε λαιψηροὶ*, lemma sch. *λαιψηροί τε*. — V. 6. *τὰ δ'*, Schmid *ταὶ δ'*. — *ψεύδη, ψευδῆ* W12 Schol. — *τάμνοισαι* AGAbPlVal Scholiast., v. *τέμνοισαι*. — V. 12. *πεδάμειψαν*, Pl *μετήμειψαν*, Pc *προσάμειψαν*. — V. 13. *καὶ* om. Val. — V. 14. *συγγόνῳ*, AbGu *συγγόνων*. — V. 15. *κατεφυλλορόησεν* Hermann, v. *κατεφυλλόρησε*. In proecdosi *κατεφυλλοχόησε* conieci coll. Phrynicho Bekk. An. I. 71. 11. — V. 16. *εἰ μὴ*, Lip. *εἴ κε μή*. — *σ' ἄμερσε* Jacobs, et sic videtur Sch. legisse, v. *ἄμερσε*. — V. 18. *ἐκ Πυθῶνος* APc GAbVal, v. *ἐν Πυθῶνι*.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩι

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩι ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩι.

Strophae.

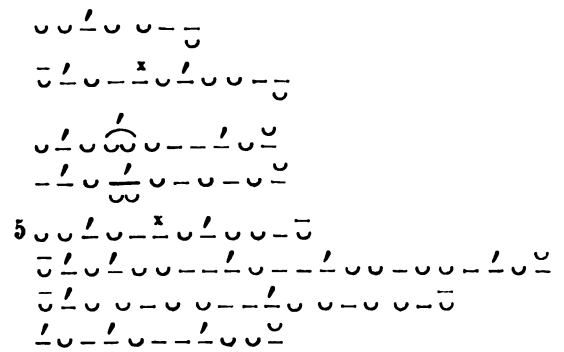

Epodi.

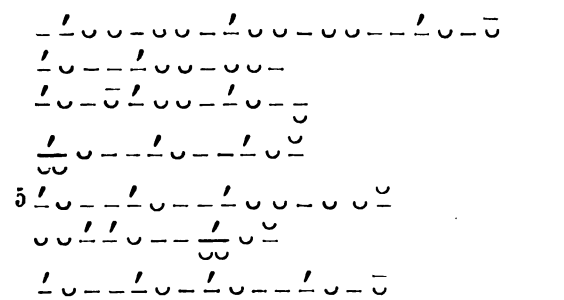

„Inscriptionem carminis simplicem *σταδιοδρόμῳ καὶ πενταθλῳ* ex A et G ductam agnoscit etiam Mb omittens additamentum *νικήσαντι τὴν οϑ' Ὀλυμπιάδα* praeter morem adiectum in aliis libris (ut PcW2)". *Boekh.* Idem in priore ed. ep. v. 5. et 6. in unum coniunxit hoc modo:

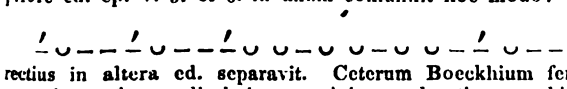

rectius in altera ed. separavit. Ceterum Boeckhium fere secutus sum in numeris conformandis huius carminis, quod satis pro arbitrio grammatici interpolaverunt. Quibus interpolationibus fidem habens Hermann multa aliter constituit, praeterea ep. v. 7. in binos versiculos divisit.

Τρισολυμπιονίκαν Στρ. α'.
ἐπαινέων οἶκον ἄμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
πρόθυρον Ποτιδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασιγνήτα τε, βάθρον πολίων ἀσφαλές,
Δίκα καὶ ὁμότροπος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου,
χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος·

ἐθέλοντι δ' ἀλεξεῖν Ἀντ. α'.
Ὕβριν, Κόρου ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ἴμμιν δὲ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν
ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,
πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

Ἐπ. α'.
Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον.
ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες Διθυράμβῳ;
τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον

V. 3. *ξένοισι*, *ξείνοισι* Va1AbGP1Pc. — V. 5. *Ποτιδᾶνος* P1G, quam scripturam Potidaeae, Corinthiorum coloniae, nomen commendat, ARMbLb W1 *Ποτειδᾶνος*, MaVa1Ab *Ποσειδᾶνος*, W2CyGu Bodleiani *Ποσειδῶνος*. — V. 6. *ἐν τᾷ γὰρ* APabcMaVa1LabGu (a m. pr.), *ἐν τᾷδε γὰρ* lemma sch. GAb, *ἐν τᾷδε δ'* P1RMbAaW1. — *κασιγνήτα* GAbPc (a m. pr.) et fort. sch. vet., *κασιγνήτη* Va1Pc (a m. s.), *κασιγνάτα* P1, vulgo *κασίγνηται* et sic sch. rec. — Deinde Schmid et Hermann traiiciunt verba *Δίκα, πολίων ἀσφ. βάθρον*. — *ἀσφαλές* Schmid, libri et sch. rec. *ἀσφαλής*. — V. 7. *ὁμότροπος*, schol. *ὁμότροφος*. — *Εἰράνα*, PcW12 *εἰρήνα*. — V. 9. *ἀλεξεῖν*, Boeckh *ἀλέξειν*. — V. 14. *ὔμμιν*, W1 *ὔμμιν*, Pc *ὔμι*. — *ὤπασαν* AGVa1P1MaBdαCLipLabGuCyW2, *ὤπασάν τ'* R, *ὤπασάν γ'* vulgo. — V. 15. *ὑπερελθόντων*, W2PabBαβγLaCyGu (a m. pr.) *ὑπερελθοῦσιν*. — *ἐν ἀέθλοις* Sch. Va1, *ἐν ἀέθλοισι* AGP1AbBγPc, vulgo *εἰν ἀέθλοισιν*. — V. 17. *σοφίσμαθ'. ἅπαν*, Pc *σοφίσματα· πᾶν*. Sch. utrumque. — V. 18. *πόθεν*, P1 *ποθέν*. — V. 19. *βοηλάτᾳ*, Va2 *βοηλάται*, sed supra α. — *Χάριτες Διθυράμβῳ*, vulgo *χάριτες διθυράμβῳ*. cf. Welcker Annal. Instit. Archaeol. I. 400. — V. 20. *τίς γὰρ* A sch. vet. Pc et libri non interpolati, *τίς δὲ* W12 rel., Hermann *τίς δ' ἄρ'*. — *ἔντεσσιν*, Pc *ἔντεσι*. — V. 21. *βασιλέα* Boekh (cum ante *βασιλῆα δίδυμον ἔθηκ'* scripsisset), libri *βασιλῆα*, nisi malis *βασιλῆ*. Hermann, qui ep. v. 6. et 7. coniungit, numero aliter constituto: *βασιλῆα δίδυμον ἐπέθηκ'*. — Ceterum *ἐπέθηκ'* Sch. AGMaPcP1Va1, *ἔθηκ'* vulgo.

ἐπέθηκ᾽; ἐν δὲ Μοῖσ᾽ ἀδύπνοος,
ἐν δ᾽ Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

ἵππατ᾽ εὐρὺ ἀνάσσων Στρ. β'.
Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσσιν
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
καὶ τόνδε λαὸν ἁβλαβῆ νέμων
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον·
δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας,
πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν
τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον.

δύο δ᾽ αὐτὸν ἔρεψαν Ἀντ. β'.
πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
φανέντα· Νέμεά τ᾽ οὐκ ἀντιξοεῖ·
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῖ᾽ ἐπ᾽ Ἀλφεοῦ
ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,
Πυθοῖ τ᾽ ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου τ᾽ ἀελίῳ ἀμφ᾽ ἐνί, μηνός τέ οἱ
τωὐτοῦ κραναᾶις ἐν Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκής
ἁμέρα θῆκε κάλλιστ᾽ ἀμφὶ κόμαις,
Ἐπ. β'.
Ἑλλώτια δ᾽ ἑπτάκις· ἐν δ᾽ ἀμφιάλοισι Ποτιδᾶνος τεθμοῖσιν
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τερψίᾳ θ᾽ ἕψοντ᾽ Ἐριτίμῳ τ᾽ ἀοιδαί.
ὅσσα τ᾽ ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε,
ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος, δηρίομαι πολέσιν

V. 25. *ἀφθόνητος* W12PcAabMbCyGuVa1 Bodleiani, *ἀφθόνατος* vulgo. — V. 30. *πενταέθλῳ* P1GAb, vulgo *πεντάθλῳ*. — *ἀντεβόλησεν* AGPcP1Ma AbVa1Gu (a m. pr.) et fort. Schol. vet. cf. Etym. M. 112, 50; vulgo ex manifesta interpolatione *οὐκ ἀντεβόλησεν*, quam nunc tuetur Hermann, cum ante *οὐκ ἀβόλησεν* coniecisset. — *Νέμεά τ᾽* codd. ut videtur plerique, *Νεμέᾳ τ᾽* vulgo. — V. 35. *Θεσσαλοῖ᾽*, *Θεσσαλοῖο* P1GVa1AbGuPc, vulgo *Θεσσαλοῦ*. — V. 37. *τ᾽ ἀελίῳ*, *τ᾽ ἀλίῳ* Pc, *τἀλίου* Va2, *θ᾽ ἁλίῳ* vulgo. — V. 38. *τωὐτοῦ*, Pc *ταὐτοῦ*. — *τρία* GAbP1Va1, *τρία μὲν* RMbAaW1, *τρία μὴν* By, *τρία μὰν* vulgo. — V. 40. *Ἑλλώτια*, fort. rectius *Ἑλλώτια* scribas, nam dea *Ἑλλωτὶς* videtur vocata quod *ἐν λωτῷ* colebatur. — *Ποτιδᾶνος* PcP1G, ceteri variant ut v. 5. — V. 42. *Τερψίᾳ θ᾽ ἕψοντ᾽ Ἐριτίμῳ τ᾽ ἀοιδαί*, libri *τερψιές θ᾽ ἕψοντ᾽ ἐρίτιμοί τ᾽ ἀοιδαί*, nisi quod *τερψίαι* Va2 corr., *θ᾽* om. GVa1Ab, *γ᾽* exhibet Pc, deinde *ἔχοντ᾽* P1, atque ita Schol. (om. *θ᾽*) legit, sed ipse aliam simul lectionem memorat: *καὶ ἥδε μὲν ἡ ἐξήγησις οὕτως, εἰ τὰ τῆς γραφῆς, ὡς ἔν τισιν, ἔχει τὸν τρόπον τοῦτον. — εἰ δὲ ὀνόματα λαμβάνομεν τὸ Τερψίας καὶ Ἐριτιμος ἔσται τῆς διανοίας, ὡς εἴπομεν*. unde emendavit Schmid. Praeterea Bothe *ἔσποντ᾽* coni. — V. 44. *πολέσιν* RCyGGuMbW1, v. *πολέσι*. Fort. *πόλισιν*. Hermann *πολίεσσι*.

περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὰν σαφές
οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ Στρ. γ'.
μέτρον. νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς
μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων
πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν,
καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ,
ναΐ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.

τά δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ Ἀντ. γ'.
πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τέμνειν τέλος,
τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί.
τοῖσι μέν
ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχάν
καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον·

Ἐπ. γ'.
ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος ἁ πόλλ' ἀμφὶ κροτνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινόν
Παλλὰς ἤνεγκ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ· φώνασε δ'· Εὔδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ;
ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργᾶν πατρὶ δεῖξον.

V. 45. *μὰν*, *μὲν* BdGVa1Ab. — V. 49. *δὲ*, Pc *δ'*, Hermann *δ' ἄτ'*, Heyne *γάρ*. — V. 52. *Κορίνθῳ*, GP1Pc *Κορίνθῳ οὐ*. — V. 53. *γάμον* G AbVa1, vulgo *τὸν γάμον*, Hermann *οἱ γάμον*. — *αὐτᾷ* Pc, vulgo *αὐτᾷ*. — V. 56. *πρὸ*, Gu a. m. s. *πρὸς*. — *ἐδόκησαν*, Cramer An. Par. I. 285. *ἐδόκασαν*. — V. 58. *γένει φίλῳ*, Pc *φίλῳ γένει*, — *Ἀτρέος* GVa1Gu (a m. s.), *Ἀτρέως* vulgo. — V. 59. *κομίζοντες*, Hecker *κομίξοντες*. — V. 60. *μὲν* libri, *μὰν* Schmid. — V. 61. *πατρὸς* GAbVa1 Cram. An., vulgo *μὲν πατρὸς*. lemma sch. *δὲ πατρὸς*, sed *δὲ* om. W4. — V. 68. *ἄγε*, Hermann *σὺ δ' ἄγε*. — *δέκευ*, ABdGAbP1LbCyPcW2 *δέχευ*. — V. 69. *νιν* Va1, v. *μιν*. — *ἀργᾶν* Hermann, *ἀργᾶντα* vel *ἀργάντα* APcGCAbP1Va1Gu (a m. pr.) cod. Vict., *ἀργόν* Ma. Et Eustath. Il. 1286, 3. Od. 1430, 62. 1454, 7. ex Pindaro *ἀργᾶντες ταῦροι* affert.

κναναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ Στρ. δ'. 100
κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσαν εἰπεῖν
ἔδοξεν· ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὥς τ' ἀνὰ βωμῷ θεᾶς 105
κοιτάξατο νύκτ' ἀπ' ἐκείνου χρήσιος, ὥς τέ οἱ αὐτά
Ζηνὸς ἐγχεικεραύνου παῖς ἔπορεν 110

δαμασίφρονα χρυσόν. Ἀντ. δ'.
ἐννυπνίῳ δ' ᾧ τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό μιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' αὐερύῃ Γεαόχῳ.
θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ. 115
τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν.
ἦτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλε Βελλεροφόντας, 120
φάρμακον πραῦ τεύχων ἀμφὶ γένυι,

Ἐπ. δ'.
ἵππον πτερόεντ'· ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν.
σὺν δὲ κείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμων 125
τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,

V. 71. *κνώσσοντι*, Hermann *πνέοντι*. — V. 72. *ἔπαλτ'* a verbo *πάλλειν* libri, Boeckh *ἔπᾶλτ'* a verbo *ἐφάλλεσθαι*. Sed vide Spitzneri Exc. XVI. ad Hom. Il. — V. 73. *παρκείμενον*, Pc *παρακ*. — V. 76. *ἀπ' ἐκείνου*, Boeckh *ἀπὸ κείνου*. — *ὥς τε* AGP1MaAbVa1, *ὅππως τε* reliqui ut videtur omnes. Hermann *χρήϊσιος ὥστε*. — V. 79. *δ' ᾧ* Kayser, P1Pc *δὰ*, GAbVa1 lemma sch. *δὲ*, vulgo *δ' ὡς*. — V. 81. *καρταίποδ'*, *κραταίποδ'* PcP1AbG a m. s. Sch., *κραιταίποδ'* Va2. — *αὐερύῃ* sch. vet. et libri aliquot, *αὐρύῃ* Mb, *ἀναρύῃ* AGP1PcAbMaGu (in litura) La, *ἀναρρύῃ* Va1, *ἀρύῃ* Sch. rec. W1Aa, quod probat Hermann, *ἀνερύῃ* W2. — *Γεαόχῳ* R MbGu (a m. pr.) W12, Va1 *Γαόχω*, vulgo *Γαιαόχῳ*. — V. 82. *Ἱππίᾳ* W2 BadCyLipLa, v. *Ἱππείᾳ*. — *εὐθὺς*, Pc *ἐγγύς*. — V. 83. *τελεῖ* GAbP1Pc Va1 sch. vet., *πληροῖ* interpolati, Hermann *τέλλει* fortasse vere. — Post addunt libri plerique omnes *δὲ*, sed om. ACMa. — *ὅρκον*, P1 *ὅρμον*. — *κτίσιν* ABadGCCyP1MaAbVa1GuLabW2 (Pc *κτῆσιν*), vulgo *κτίσιν γ'*. — V. 84. *ἕλε* AGP1MaAbVa12, *ἔλαβε* rel., Hermann *ἕλε μὲν*. — V. 85. *τεύνων*, Va2 a m. s. *τεινον*. — *γένυι* lemma sch., *γένυϊ* AGBdCP1AbVa1, *γέννυ* Gu, *γένυσιν* Sch. *γένυ* vulgo. — V. 86. *ἐνόπλια*, Eust. Opusc. 349. *ἀέρια*. — *χαλκωθεὶς*, Hecker *χαλκεντής*. — *ἔπαιζεν*, *ἐπαιξεν* lemma sch. RMbBβγAa LaW1, *ἔπεζε* Va1. — V. 87. *δὲ κείνῳ* Boeckh, v. *δ' ἐκείνῳ*. — *Ἀμαζονίδων*, Va1 *Ἀμάζον' ἰδών*. — V. 88. *ἐρήμων* Hermann, vulgo *ἐρήμου*. — V. 89. *βάλλων*, Pc *βάλων*, P1 *βάλεν*.

καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν.
διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ·
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων Στρ. ε'.
ἵεντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρή
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκών
Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμιοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ'
ἀθρό', ἀλαθής τέ μοι
ἔξορκος ἑπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
ἀδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

τὰ δ' Ὀλυμπία αὐτῶν Ἀντ. ε'.
ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι·
τά τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές·
νῦν δ' ἔλπομαι μέν, ἐν θεῷ γε μάν
τέλος· εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρποι,
Διὶ τοῦτ' Ἐναλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ' ἐπ
ὀφρύϊ Παρνασίᾳ,
ἐν Ἄργει θ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τ' Ἀρκάσιν
[ἀνάσσων]
μαριυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

V. 91. *διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ* AMaVa1P1AbGCGu (a m. s.) lemma sch. vet., *διασωπάσομαι αὐτῷ μόρον* W2LabPabc (?) Bodleiani et Lip (nisi quod hic *διασιωπ.*), *διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον* R sch. rec. et libri aliquot interpol. Hermann, qui iniuria suspectam reddit formam *σωπᾶν*, *διασωπάσομαι μέν οἱ μόρον*. — V. 92. *ἀρχαῖαι* PcAGP1Va1AbCGuLipLab(Ma), *ἀρχαῖα* W2, *ἀργεῖαι* W1, *ἀρχεῖαι* vulgo. — *δέκονται* Boeckh, v. *δέχονται*. — V. 93. *εὐθὺν*, La *εὐθὺς*. — V. 96. *ἑκών*, PcW2 (a m. s.) *εἵκων*, W12 (a m. pr.) lemma sch. *ἔκων*. — V. 99. *δὴ ἀμφοτέρωθεν* Boeckh, *δ' ἀμφοτέρωθεν* A GPcP1MaAbVa1C, vulgo ex interp. *γὰρ ἀμφοτέρωθέν γ'*, sed *γ'* om. praeterea BdaCyGuLabW2. — V. 103. *τά τ'*, *τὰ δ'* Cy(Va1) et fort sch., probante Boeckhio. — *φαίην*, P1 *φαίη*. — V. 105. *δὲ* om. Pc. — *δαίμων*, *δαίμων ὁ* AGMaP1PcVa1Gu (a m. s.) lemma sch. vet. — V. 106. *Διὶ*, v. *Διΐ*, Boeckh *l.* — *τοῦτ'*, Pc *τῶτ'* cum. gl. *τινί*. — *ἐπ'*, fort. *ὑπ'*. — *παρνασίᾳ* AMaVa1Cy sch. vet., v. *Παρνασσίᾳ*. — V. 107. *ἐν* sch. vet. A AbVa1MaG (a m. pr.) Pc, vulgo *ἀμφ'*. — *θ'*, *δ'* Va1P1Ab, *τε* W1. — *ὅσα τ'* AAbMa, *ὅσσα τ'* P1Va1GPc, vulgo *ὅσα τε*. — *Ἀρκάσιν* [*ἀνάσσων*] scripsi, nam *ἀνάσσων* nihil est nisi antiqua parepigraphe voci *ἄναξ* suprascripta, quae expulit germanum aliquod vocabulum, fort. *προάχθη* vel tale quid, conieci aliquando *Ἀρκασίδαισιν*, Kayser *Ἀρκάσιν ἀθλοις*, Rauchenstein *Ἀρκάσιν ἔργα*. Libri non interpolati, ut Pc *ἀρκάσιν ἀνάσσων*, correcti, ut W12 *ἀρκάσ' ἀνάσσων*. Hermann olim *Ἀρκὰς ἀνάσσων*, nunc *ὅσα δὲ Ἀρκάσι μάσσω*. — V. 108. *βωμός*, W1 *βωμοῖς*.

Ἐπ. ε'.

Πέλλανά τε καὶ Σικυὼν καὶ Μέγαρ' Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
ἃ τ' Ἐλευσὶς, καὶ λιπαρὰ Μαραθών
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλοντοι
πόλιες, ἃ τ' Εὔβοια. καὶ πᾶσαν κατά
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρεινῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν·
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκείαν.

V. 109. *Πέλλανά* Hermann, v. *Πελλάνα*. — V. 113. *μάσσον'*, *μᾶσσον* AbVa1, *μάσσον* W1. — V. 114. *ἄνα* Pauw et Boeckh, cum codd. *ἀλλὰ* exhibeant, sed pro vocativo vocis *ἄναξ* habent et iungunt haec cum sequentibus, at *ἄνα* est exhortantis estque post *ποσίν* distinguendum, quemadmodum Sch. et Kayser. Hermann, cum olim *ἀνὰ* coniecisset, nunc scripsit: *σὺ δ', ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν, Ζεῦ τέλει', αἰδώ τε δὸς κτλ.* — V. 115. *τέλει'* Boeckh, *τέλειε* PcGMaAbP1W2A(C)Gu, *τέλειαι* Va1, *τελείαν* fort. sch., *τέλει* vulgo. — *αἰδῶ*, AC *ἀλδῶ*. deinde addunt *τε* PcGMaAbP1 AC. — *δίδοι* GPcMaAbP1ACW2 Sch. vet., *δίδου* Gu a m. s., *διδοὺς* vulgo et interpolati.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΔ'.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡΧΟΜΕΝΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

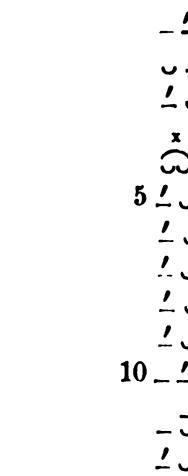

Καφισίων ὑδάτων **Στρ. α'.**
λαχοῖσαι, ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι, 5
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι. σὺν γὰρ ὔμιν τά τε τερπνὰ καὶ
τὰ γλυκέ' ἄνεται πάντα βροτοῖς,

Carmen graviter corruptum ex parte aliter constitui, quam Boeckh et Hermann, qui nuper retractavit: multa hic semper erunt incerta.

V. 2. *λαχοῖσαι, ταίτε* scripsi, *λαχοῖσαι αἵτε* libri, Boeckh *λαχοῖσαν αἵτε* quod fort. W1 exhibet. — *καλλίπωλον*, Paraphr. *καλλίβωλον*. — V. 4. *Ὀρχομενοῦ*, W1 *Ἐρχομενοῦ*. — V. 5. *εὔχομαι*, Hermann *εὐχόμεσθα*. — *σὺν γὰρ ὔμμιν*, libri *σὺν γὰρ* (La om. *γὰρ.*) *ὑμῖν* (Pc *ὑμί*), Boeckh *σὺν ὔμμιν γὰρ*. — *τά τε τερπνὰ* Hermann, Va1Pc *τὰ τερπνά τε*, v. *τὰ τερπνὰ*. — V. 6. *τὰ γλυκέ' ἄνεται* Kayser, libri *τὰ γλυκέα γίγνεται* (*γίνεται*), conieci *οἴγνυται*.

κεἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ.
οὐδὲ θεοὶ γὰρ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χορούς οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρά
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.

ὦ πότνι' Ἀγλαΐα Στρ. β'.
φιλησίμολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπακοοῖτέ νυν, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ
ἐν μελέταις τ' ἀείδων ἔμολον,
οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία
σεῖο ἕκατι· μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἔλθ', Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεύδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ' εὐδόξου Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

V. 7. *κεἰ* scripsi, vulgo *εἰ*, sed recte sch. *τὰ ἐπιτερπῆ καὶ ἡδέα γίνεται — καὶ εἴτε σοφός, ὡς Ὅμηρος, δι' ὑμᾶς, κτλ.* Deinde possis *ἢ καλὸς ἤ τις ἀγλ.* coniicere, quod Hermann quoque coni. — V. 8. *οὐδὲ θεοὶ γὰρ* scripsi, libri *οὔτε γὰρ θεοὶ*, atque *οὐδὲ* etiam Schneidewin, *οὔτε γὰρ θεοὶ ἀγνᾶν* Kayser, *οὐδὲ σεμνᾶν ἄτερθεν Χαρίτων θεοὶ κοιρανέοντι χορούς, οὐδὲ δαῖτας* Hermann, *οὐδὲ θεοί ποτε σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ* Rauchenstein. — V. 9. *κοιρανέοντι*, Dissen *κοιρανέοισιν*. — *ταμίαι*, Pc *τίμιαι*. — V. 10. Hermann legit: *ἔργων ἐνουρανίων χρυσότοξον θέμεναι σχεδὸν | πὰρ Πύθιον κτλ.* — V. 13. *ὦ πότνι'* Pc et fort. Va1, *πότνια* reliqui. — V. 14. *κρατίστου*, Sch. videtur *κράτισται* legisse. — V. 15. *ἐπακοοῖτέ νυν* scripsi, libri *ἐπάκοοι* (*ἐπήκοοι*) *νῦν*, Hermann *ἐπάκοος γένευ*, postea *ἐπάκοοι τὸ νῦν*. — *τε* om. Pc. — V. 16. *ἐρασίμολπε*, malim *ἐρασίμολπον ἰδοῖσα*. — *εὐμενεῖ*, PcW2 *εὐγενεῖ*. — V. 17. *Λυδῷ γὰρ* scripsi, libri *Λυδίῳ γὰρ*, Hermann olim *Λυδίῳ δ'*. — V. 18. *ἐν μελέταις τ'* PcVa1, *ἐν μελέταισί τ'* lemma Sch., *ἔν μελέταις τε* vulgo, *τε* om. Va3 (n. 1312.). Boeckh et Hermann *ἔν τε μελέταις*. — *ἔμολον* PcAVa1GP1AbMaCBdLipGuLabCy, vulgo *μόλον*. — V. 19. *Μινυεία* Boeckh, v. *Μινύεια*. — V. 20. *σεῖο ἕκατι· μελαντειχέα* scripsi, libri *σεῦ ἕκατι· μελαντειχέα*, Boeckh *σεῦ ἕκατι· μελανοτειχέα*. — *νῦν* om. Lb. — V. 21. *ἔλθ'* W1, *ἐλθὲ* APcW2GMaP1CLip(Va2), *ἐλθὲ ἤ* Ab, *ἴθι* sch. et vulgo, Hermann *Φερσεφόνειον ἴθ'*. — V. 22. *Κλεύδαμον* Boeckh, v. *Κλεόδαμον*. — *ὄφρ'* libri, v. *ὄφρα*. — *εἴπῃς*, Pc *εἴποις*, om. La. — *νέαν*, BdCyGu (a m. pr.) *νέον*. — V. 23. *κόλποις* LipLb, *κόλποισι* rel. (*κόλποισιν* La). — *εὐδόξου* Boeckh, v. *εὐδόξοιο*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Α.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

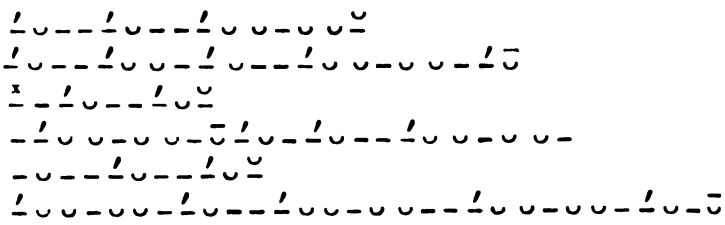

Epodi.

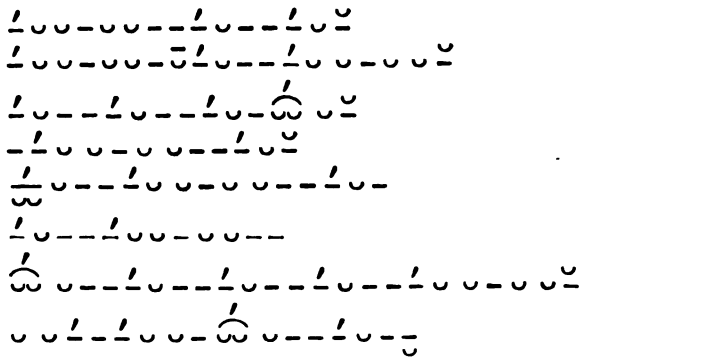

„Strophae versus quartus et quintus, et epodi quintus sextus ac septimus neque hiatu neque syllaba ancipiti separantur, sed interpunctione crebra: temerarium igitur foret coniungere, qui seiuncti sunt optimi. Epodi versus ultimus dividi in duos poterat:

sed analogia strophae v. 2. et longiorum versuum in fine stropharum frequentia movit ut continuarem, licet disiungendo nullum divideretur vocabulum: cuius rei causa haec, quod post choriambum legitima est incisio, ut str. 2. α'. ant. β'. ant. γ'. str. δ'. ε'. ant. ε'.“ *Boeckh.*

Στρ. α'.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον· τᾶς ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας ἀρχά,
πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἀγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα.
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
ἀενάου πυρός. εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, ὠκεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις,

Ἀντ. α'.

ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπὶ οἱ νεφέλαν
ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἁδὺ κλαΐστρον, κατέχευας· ὁ δὲ κνώσσων
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπών
ἐγχέων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν
κώματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.

Ἐπ. α'.

ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζονται βοάν
Πιερίδων ἀΐοντα, γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον,
ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατονταπάραν[ος]· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μάν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνάεντα· κίων δ' οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα·

Στρ. β'.

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ δ' ἀμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ

V. 4. ἀγησιχόρων, in proecdosi ἀγησ. scripsi. — V. 6. χαλάξαις, χαλάξας ABcGuLbPcVbdf, χαράξας Bβγ. — V. 8. γλεφάρων AGLbP12Bβγc VfVb (a pr. m.), v. βλεφάρων. — V. 12. κώματι, κῆλα δὲ καὶ om. Pc. — V. 13. ἀτύζονται, P1PcVdfG ἀτύζεται, sed plur. tuetur Sch. Plut. Quaest. Symp. IX. 14, 6. adv. Epic. 13. de superst. c. 5. — V. 14. ἀΐοντα, Ad δ' ἀΐοντας. — V. 20. τιθήνα, Ad τιθάνα.

αἴθων᾽· ἀλλ᾽ ἐν ὄρφναισιν πέτρας
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα
σὺν πατάγῳ. 45
κεῖνο δ᾽ Ἀφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετόν
δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέσθαι,
θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκοῦσαι, 50

Ἀντ. β΄.

οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς
καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ᾽ ἅπαν νῶτον ποτικεκλι-
μένον κεντεῖ. 55
εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἀνδάνειν,
ὃς τοῦτ᾽ ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτωπον, τοῦ μὲν
ἐπώνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
γείτονα, Πυθιάδος δ᾽ ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων
Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου 60

Ἐπ. β΄.

ἅρμασι. ναυσιφορήτοις δ᾽ ἀνδράσι πρώτα χάρις 65
ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γάρ
καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει 70
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτάν
καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλοι᾽ ἀνάσσων Φοῖβε, Παρνασσοῦ τε κρά- 75
ναν Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.

Στρ. γ΄.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, 80

V. 26. προσιδέσθαι R et sic Gell. XVII. 10. Macrob. V. 17., ἰδέσθαι AdP1VfG (in m.), πυθέσθαι PcGuVbdG (a m. pr.), τι πυθέσθαι P2BcG (corr.) — παριόντων, Hecker προσιδόντων. — V. 28. καὶ πέδῳ· στρωμνὰ δὲ, Hecker ἀ πέδου στρωμνὰ δὲ. — V. 32. ἀγγέλλων, Pc ἀγγέλων. — V. 33. πρώτα, BβγLb πρῶτον. — V. 34. ἀρχομένοις, ἐρχομένοις Ad Sch. ad Nem. I. 52. — V. 35. καὶ τελευτᾷ PcP2, ἐν καὶ τελευτᾷ VbdfAdGGu, ubi ἐν glossema esse apparet, P1 (a m. pr.) ἐν καὶ τελευτὰν, vulgo κὰν τελευτᾷ. Hermann ἐοικότα δ᾽ ἐν καὶ τελευτᾷ. — φερτέρου PcR et fort. alii, φερτέρα ABβγLbP1?Vbdf, φερτέρᾳ G. Boeckh καὶ τελευτὰν φερτέραν. — V. 37. ἔσσεσθαι, ἔσεσθαι PcLbA alii. — στεφάνοισί νιν Heyne, στεφάνοισιν PcG GuAd, στεφάνοισιν Vbd, στεφάνοισί τε BcP2, at R στεφάνοισιν ἵπποισί τε, ALb νιν στεφάνοισιν ἵπποισίν τε, P1Vf στεφάνοισιν (vel συν) ἱππείᾳ τε. — V. 39. Δάλοι᾽ P2, Δάλι᾽ Ad, Δαλίου Bc, Δάλοιο Sch. ARGuGVbdf P1Pc, Δάλου BβγLb. — Παρνασοῦ Vb corr., reliqui Παρνασῷ, Παρνασσῷ, Παρνασσῷ. — V. 40. εὔανδρόν, Hermann εὐανδροῦν.

καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάρῃον ἄκοντ' ὠρσείτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι.

Ἀντ. γ'.

ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις
τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν', ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
ἐστρατεύθη· σὺν δ' ἀνάγκᾳ μὴ φίλον
καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον μεταλλάσσοντας ἐλθεῖν

Ἔπ. γ'.

ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν·
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς.
Μοῖσα, καὶ παρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων. χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νικαφορία πατέρος

V. 44. *χαλκοπάρῃον*, iota vulgo om. — *ἔξω* om. RAd. — V. 45. *ῥίψαις*, *ῥίψας* AGLbVbdfGuPc, *ἐκρίψας* P2, *ἐκρίψαις* Bc. — *ἀμεύσασθ'* PeRGLb, v. *ἀμεύσεσθ'*. — V. 47. *αμνάσειεν* Schmid, nisi quod *ἀμμνάσειεν* scripsit, et sic ut videtur unus schol., legebatur *ἂν μνάσειεν*, Pc *ἂν μήσειεν*. — *πολέμοισι*, fort. *πολέμοιο*. Hecker *οἵαισιν πολέμοιο μάχαις*. — V. 48. *εὑρίσκοντο*, P2 *εὑρίσκοιτο*. — *παλάμαις*, *παλάμαισι* AdP1GVbdf .Gu (a m. pr.) — V. 49. *δρέπει*, Gu *δρέπων*. — V. 51. *σὺν δ' ἀνάγκᾳ μὴ* Ranchenstein emendavit, libri *σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν*, lemma schol. *σὺν δ' ἀναγκαίᾳ*. — *φίλον*, *φίλων* Gu. — V. 52. *μεταλλάσσοντας* corruptum, Boeckh *μεταμείβοντας* (possis etiam *μεταμεύσοντας*), Wakefield *μετανάσσοντας*, Hermann *μέτα λύσοντας* vel *λάσοντας*, Kayser *μεταβάσοντας*. Conieci *μετ' ἀφάσσοντας ἐλθεῖν*, *petiisse palpantes*. — V. 54. *πόνους*, *πολλούς* Pc, *πόνον* GuVb. — V. 56. *θεὸς* monosyllabum corripitur, quod ut removeret Mingarelli *οὕτω δ'*, *Ἱέρων θεὸς — ἔρασαι*, Hermann *Ἱέρωνί τις ὀρθ.*, ego *πέλοι ὀρθωτὴρ θεὸς* conieci. — V. 57. *προσέρποντα*, BcP2 *γε προσέρποντα*, ALb *ποτιέρποντα*. — V. 58. *παρ*, Pc *περί*. V. 59. *πίθεο* P2, *πείθεο* rel.

ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·

τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Στρ. δ'.
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσε· θέλοντι δὲ Παμφύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωρίοις. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι.
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.

Ἀντ. δ'.
Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἀγητὴρ ἀνήρ,
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐς ἀσυχίαν.
λίσσομαι νεῦσον Κρονίων, ἄμερον
ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ, ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας·

Ἐπ. δ'.
οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον,
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. ἀρέομαι
παρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι,

V. 61. *κείναν*, Ad *κλείναν*. — V. 62. *ἔκτισσε*, Pc alii *ἔκτισε*. Boeckh *ἔκτισσ'· ἐθέλοντι*, solus Ad *ἔκτισεν· ἐθέλοντι*. — V. 64. *ναίοντες*, Vd *νάοντες*. — V. 65. *Δωρίοις* Hermann, codd. et Sch. *Δωριῆς*, nisi quod Gu et corr. Pc *Δωριεῖς*. — V. 67. *τέλει'* Sch. et codd. (nisi quod Vb *Ζεῦ, δὲ τέλει*, Ad *Ζεῦ τελείας αἰέν*), Schmid *τέλει*. — V. 69. *ἀγητὴρ*, Pc *ἀγιστὴρ*. — V. 70. *υἱῷ τ'*, Bothe *υἱῷ γ'*, nec videtur Sch. *τε* legisse. — *γεραίρων* BcγP2LbVbdfGu (a m. s.), *τε γεραίρων* ARGAdP1Gu (a m. pr.) Pc., vulgo *τε γέρων*. — *ἐς* AdP2 et fort. Sch., *ἐφ'* vulgo, om. RGP1GuVbdf Pc. — V. 72. *Φοίνιξ*, PcG *Φοῖνιξ*. — V. 74. *ὅς σφιν*, Pc ut videtur *ὃ σφιν*. — *βάλεθ'*, Hecker *βάλεν*. — V. 75. *δουλίας*, RGuP12Pc *δουλείας*. — *ἀρέομαι* ALb, ceteri *αἱρέομαι*, Gu a m. s. *ἑρέομαι*. deinde A add. *τὰν*. — V. 76. *Ἀθαναίων* P1GuVbdf, v. *Ἀθηναίων*. — V. 77. *ἐρέω*, Pc *αἱρέω*, et sic videtur Sch. legisse, Boeckh *ἑρέων*. — V. 78. *Μήδειοι* ARLb, *Μῆδοι* PcAdG P1GuVbdf, *Μῆδοι μὲν* BcP2.

παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἱμέρα παίδεσσιν ὕμνον Λεινομένευς τελέσαις,
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ, πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

Στρ. ε'.

καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πόλλῶν πείρατα συντανύσαις
ἐν βραχεῖ, μείων ἔπεται μῶμος ἀνθρώπων, ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας·
ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος,
μὴ παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν· ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

Ἀντ. ε'.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται παρ σέθεν. πολλῶν ταμίας ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν αἰεὶ κλύειν, μὴ κάμινε λίαν δαπάναις·
ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
ἱστίον ἀνεμόεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλ', ἐϋτραπέλοις κέρδεσσ· ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας

Ἐπ. ε'.

οἷον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει
καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά.

V. 79. παρὰ, πὰρ RGAdP1Gu Sch., περ Vf. — Λεινομένευς, Λεινομενέος P1PcRVbdf Scholiast. — τελέσαις RAd, τελέσσαις GP1Vd(Vf), τελέσας VG, τελέσσας GuPc. — V. 81. συντανύσαις RAd, συντανύσσας GPc, συντανύσας ABcγLbVbdfGu. — V. 83. αἰανὴς, αἰανὸς BcP2Vb, ἀγανοῖς Vf. — ἐλπίδας APcAdGBcγP12GuVbd Scholiast., ἀπάδις RVf. — V. 85. οἰκτιρμοῦ GP2Gu Herod. π. μον. λέξ. 40. Stob. XXXVIII. 22. reliqui codd. οἰκτιρμῶν, Bc οἰκτιρμός. — V. 90. αἰεὶ A, ἀεὶ v. — V. 91. ὥσπερ, Pc Sch. ὥστε. — V. 92. ἱστίον ἀνεμόεν, post haec add. πετάσας AGuVbdfPc, πετάσσας G, πετάσαις AdP1, sed BcγL2P2 ἀμπετάσαις exhibent eiecto ἀνεμόεν. — ὦ φίλ', ἐϋτραπέλοις κέρδεσσ' scripsi, BγLb ὦ φίλε, εὐτραπέλοις κέρδεσσ', unde Hermann ὦ φίλος, εὐτρ. κ., vulgo ὦ φίλε κέρδεσιν εὐτραπέλοις, nisi quod ὦ om. R, φίλοι exhibet G(?), κέρδαισιν Pc, ἐντραπέλοις Gu. — ὀπιθόμβροτον αὔχημα, Pc Sch. ὀπισθόμβροτον καύχημα.

τὸν δὲ ταίρῳ χαλκέῳ καντῆρα νηλέα νόον
ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις,
οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν
μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων· εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα
μοῖρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

V. 95. καντῆρα, Pc καυστῆρα. — V. 98. δέκονται Boeckh, v. δέχονται — V. 99. ἀέθλων ARGGuPcP1AdVbdf Sch., Boeckh ἄθλων.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

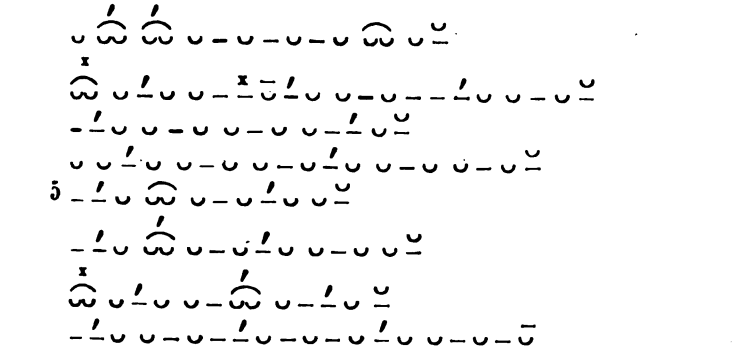

Epodi.

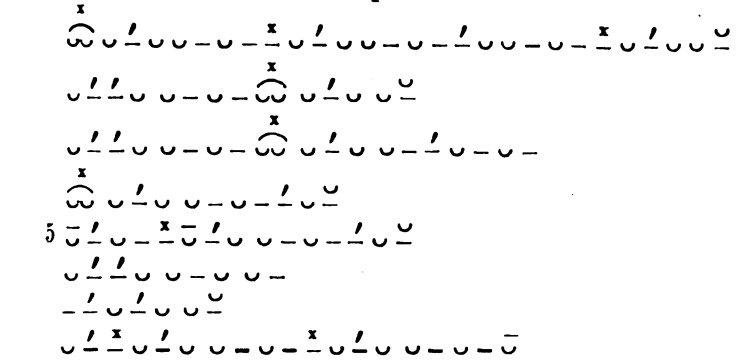

„Versuum divisio certa, nisi quod ep. 3. 4. neque hiatu neque ancipiti separantur, interpunctione tamen ep. β'. δ'. et ipso numero disiunctionem suadentibus; quodque ep. 6. 7. coniungi possunt,

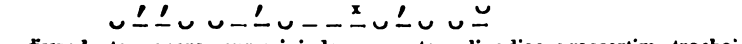

dissuadente genere numeri inde nascente, dipodiae praesertim trochaicae thesi secunda irrationali mensuram non variante, quam in hoc genere carminis putaverim aut brevem aut ancipitem factam fuisse, si numerum continuum esse poeta voluisset.“ *Boeckh.* In ipsis tamen versuum numeris notandis plura incerta, sed nolui quidquam novare.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου Στρ. α.
τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι
τροφοί,
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων
μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾧ κρατέων
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος, ἃς οὐκ ἄτερ
κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ Ἀντ. α'.
ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον, ξεστὸν
ὅταν δίφρον
ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ
σθένος ἵππιον, ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
ἀλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνήρ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.
κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις
φᾶμαι Κυπρίων, [τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλασ'
Ἀπόλλων,

Ἐπ. α.
ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας· ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνιμος
ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα·
σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς
λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ
παντᾷ κυλινδόμενον·
τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἑποιχομένοις τίνεσθαι.

V. 1. *βαθυπολέμου*, GGu *βαθυπτολέμου*, Hecker *βαρυπολέμου*. — V. 7. *ἃς* Hermann, libri *τᾶς*. — V. 10. *αἰγλάεντα* Vb, *αἰγλάντα* Pc, *αἰγλᾶντα* vulgo. — V. 12. *ἵππιον*, Pc Sch. *ἵππειον*. — V. 13. *ἐτέλεσσεν*, Pc Sch. *ἐτέλεσεν*. — V. 14. *εὐαχέα*, *εὐαυχέα* PcGGuVfPb. Utrumque sch. — V. 16. *ἐφίλασ'*, BcPcGGuVbdf *ἐφίλησ'*. — V. 17. *ποίνιμος* Spiegel coniecit, et sch. cum *ποίτινος ἀμειπτική* interpretatur, idem videtur legisse. Libri *ποί τινος* vel *ποίτινος*. Aliud tamen legit schol., qui interpretatur: *ἄγει δὲ ἑαυτὴν ἡ χάρις πρὸς ἀμοιβήν τινος ὑποστρεφομένη τῶν προϋπαρξάντων ἀσφαλεστάτων ἔργων*. Coniici possunt multa. — V. 20. *δρακεῖσ'*, *δρακοῖσ'* AdLbVd, *δραμεῖσ'* Bc. — *ἀσφαλές*, *ἀσφαλῶς* ALbBγPc. — V. 22. *πτερόεντι*, *πυρόεντι* Lb, *πυρίοντι* Bγ.

Στρ. β'.

ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
γλυκὺν ἕλὼν βίοτον, μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινομέναις φρασίν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον
πολυγαθέες· ἀλλά νιν ἴβρις εἰς ἀνάταν ὑπεράφανον
ὦρσεν· τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνήρ
ἐξαίρετον ἔλε μόχθον. αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν ἵρως ὅτι
ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς,

Ἀντ. β'.

ὅτι τε μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο. χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν
ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἴκοντ'· ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄϊδρις ἀνήρ·
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν
θυγατέρι Κρόνου· ἄντε δόλον αὐτῷ θέσαν
Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα. τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν,

Ἐπ. β'.

ἐὸν ὄλεθρον ὅγ'· ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.
ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον,

V. 26. *μακρὸν* RGGuP12Vbdf, vulgo *μακρόν γ'*. — *φρασίν* AdGGuP12Vb (a m. pr.) Vf, vulgo *φρεσίν*. — V. 27. *λάχον*, Pc *λάχοντο*. — V. 28. *πολυγαθέες*, *πολυγαθέος* PcGuP2Vbf. — *ἀνάταν* vel *αὐάταν* libri et sch. (Ad *ἀνάταν*, Vf *αὐνάταν*), vulgo *ἀάταν*. — *ὑπεράφανον*, *ὑπερφίαλον* Ad Vdf. — V. 30. *ἔλε*, *ἔχε* GuVbd, *ἔσχε* RGVfPc. — V. 31. *ὅτι* Hermann, *ὅτ'* Gu, *ὅθην* Lb, *ὅτι τ'* reliqui. — V. 34. *ἐπειρᾶτο*, Hecker *ἐπείρασε*. — *κατ' αὐτὸν* Thiersch, *καθ' αὐτὸν* vulgo, *καθ' ἑαυτὸν* Pc. — V. 35. *ἀθρόαν*, Pc *ἀθρόως*, Schol. dicit alios *ὀρθὴν* legisse, puto *ὀρθίαν*. — V. 36. *ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἴκοντ'* libri (in Pc addita gl. *ἦλθον πρὸς τὸν*.), Iacobs *ποτὶ κοῖτον ἰκὼν ἐπεὶ*, Hermann *ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἰκόντ'· ἐπεί*, sed cum forma illa *ἰκὼν* inaudita, Boeckhio *ἰόντ'* substituendum visum est, Bothe probante Boeckhio coni. *ἔβαλόν ποτε καὶ τὸν ἐκόντ'*, Schneidewin rursus *ἐλόντ'* substituit, Theod. Mommsen *τὸν ἰδόντ'*. Ego tentavi *εὐναὶ δέ, παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν, ἔβαλον ποτὶ καὶ τὸν ἄκοντ'*: *amor improbus etiam in illum torsit hastam*. — V. 38. *οὐρανιᾶν* PcBcAdGP12GuLbVbdf, vulgo *οὐρανίᾳ*. Schol. fort. *Οὐρανίδα* legit. — V. 41. *ἀνδέξατ'* BγLb, vulgo *ἀπεδέξατ'*. — V. 42. *ἄνευ οἱ* GP12GuVe, *ἄνευ δ' οἱ* Pc lemma schol. et vulgo, *ἄνευ δέ οἱ* AAdLbVbd. — *τέκεν* A, vulgo *τέκε*.

μόνα καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀνδράσι γεραςφόρον οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις·
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον, ὃς
ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου
σφυροῖς, ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστός, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός.

Στρ. γ'.

θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται,
θεός, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται
δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν,
ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ χρεών
φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
εἶδον γὰρ ἐκὰς ἐὼν ταπόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ
ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν
πιαινόμενον· τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου, σοφίας ἄριστον.

Ἀντ. γ'.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν,
πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ.
εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει
ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
κελαδέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος
δεινῶν πολέμων· ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν,

Ἐπ. γ'.

τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζομάχαισι· βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι

V. 43. *ἀνδράσι*, *ἀνθρώποισι* AdP1Vdf. — *νόμοις* libri et schol., vulgo *νομοῖς*. — V. 44. *τράφοισα*, *τραφοῖσα* A, in Vb supra *τρέφουσα*. — V. 50. *αἰετὸν*, Vdbf *ἀετὸν*, A *αἰητὸν*. — V. 51. *ἔκαμψε*, Gu *ἔκναψε*. — V. 52. *ἑτέροισι*, P1 *ἑταίροισι*. — V. 53. *κακαγοριᾶν* Vf, *κακηγοριᾶν* GGuP12Pc, *κακηγοριῶν* Vb, *κακουργιᾶν* Vd, *δάκος ἀδινόν*, *κακαγορίαν* vulgo. — V. 55. *βαρυλόγοις*, Pc *βαρυλογοῖσιν*. — V. 56. *ἄριστον*, conieci *ἄωτος*. — V. 57. *πεπαρεῖν*, LbVd *πεπορεῖν*, idque supra GP1Ad, fortasse recte. Sch. utrumque. — V. 58. *μὲν* RGGuVbdP2, vulgo *μὰν*. — V. 59. *κτεάτεσσι*, *κτεάντεσσι* A, *κτεάνοισι* AdLbP1Vdf. — V. 60. *τῶν*, Vf *τὰν*. — V. 61. *κενεά* Gu, ut Pauwius coniecerat, *κενεᾷ* reliqui libri et Sch. — V. 65. *ἄνδρεσσι* Hermann, *ἀνδράσι*, libri. — *πεζομάχαισι*, *πεζομάχοισι* AdP1LbBγVb (a m. s.) df.

ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολάν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται·
τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων
ἄθρησον χάριν ἐπακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοι', οἷος ἐσσὶ μαθών· καλός τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεί

Στρ. δ'.

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν·
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ βροτῶν.
ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαβολιᾶν ὑποφάτιες,
ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθύ
σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὡς ὑπὲρ ἕρκος, ἅλμας.

Ἀντ. δ'.

ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
δόλιον ἀστόν· ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, ἀγὰν πάγχυ διαπλέκει.
οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη φιλεῖν·
ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι,

V. 66. *σὲ ποτὶ πάντα λόγον* scripsi, libri *ποτὶ πάντα λόγον*, nisi quod P2 *ποτὶ ἅπαντα*, ALb *ποτί ῥ' ἅπαντα*, By *ποτί ῥα πάντα*, ut vulgo. Boeckh *ποτὶ σὲ πάντα λόγον*. Et *σὲ* videtur sch. reperisse. — V. 69. *θέλων*, Boeckh coni. *ἑκών*. — V. 72. *γένοι'* P2Bγ, *γένοιο δ'* ARBcGP1Gu LbVbdfAd lemma sch. — *τοι*, Bc *τις*, hinc Heyne *οἷος ἐσσὶ μαθών, καλός τις. πίθων κτλ.* — *αἰεί*, Pc *ἀεί*. — V. 74. *ἀμώμητον*, Iacobs *ἀμωμήτων*. — V. 75. *βροτῶν*, Heindorf coni. *βροτῷ*. — V. 76. *διαβολιᾶν* scripsi cf. Theogn. v. 324., libri *διαβολιᾶν*. — *ὑποφάτιες*, Bothe *ὑποφάτορες*, Boeckh *ὑποφαύτιες*. coniici possunt multa, velut *ὑποφύστιες*, i. e. *ὑποφύσεις*. — V. 78. *κερδοῖ* Huschke, libri *κέρδει*. Et schol. quidem sic videtur interpunxisse: *κέρδει δέ. τί μάλα τ. κ. τελέθει;* contra Pc *κέρδει δέ; τί μ. τ. κ. τελέθει.*, Va2 *κέρδει δὲ τί μ. τ. κερδαλέον; τί δή οἱ* pro *τελέθει*. Denique pro *μάλα τοῦτο* P1Vdf inverso ordine *τοῦτο μάλα*. — V. 79. *ἐχοίσας* APcAdBγGP12VbdfGuLb Sch., v. *ὀχοίσας*. — *βαθύ*, Gu a m. pr. fort. *βαθύν*. — V. 80. *ἕρκος*, *ἕρκεος* ByAdVdfLb, *ἕλκος* Vb. — V. 81. *ἀδύνατα δ'*, AdGP12GuVdf, sed AR Sch. *ἀδύνατον δ'*, unde *ἀδύνατον* coniicias, et Vb *ἀδύνατος*. — V. 82. *μὰν*, Pc *μὲν*. — *πάντας*, *ἀγὰν* Boeckh (accus. subst. *ἀγή*), vulgo *πάντας ἄγαν*, et sic Sch., Heyne *ἄταν*. Conieci *ἄγραν*, i. e. *rete*. — *διαπλέκει*, Sch. etiam *διάπλεκε*. — V. 84. *δίκαν*, Lb *ἔχθραν*.

ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.
ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,
παρὰ τυραννίδι, χώπόταν ὁ λάβρος στρατός,
χῶταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ
ἐρίζειν,

Ἐπ. δ'.

ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν
μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον
ἰαίνει φθονερῶν· στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι
περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν.
φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγόν
ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι
λακτισθέμεν τελέθει
ὀλισθηρὸς οἶμος. ἀδόντα δ' εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

V. 86. *νόμον*, *νομόν* Gu et vulgo. — V. 87. *λάβρος*, RG *λαῦρος*. — V. 89. *ἀνέχει*, lemma sch. *ἀνέχῃ*. — *ποτὲ μὲν* AdLb, *τοτὲ μὲν* reliqui. — *τότ' αὖθ'* P2, *τὸ' αὖθ'* Lb, *τότε δ' αὖθ'* reliqui. — *νόον*, P2 *νόον γ'*. — V. 90. *ἑλκόμενοι* — *ἐνέπαξαν* BcLbGuVbPc Sch., reliqui *ἑλκόμενος* — *ἐνέπαξεν*. Kayser *ἑλδόμενοι*. — V. 92. *μητίονται* ABcγAdGP12GuLbVbdf, *μηχανῶνται* R et vulgo. — V. 93. *ζυγόν* ARAdPcBcGuP1VbdfG, *ζυγόν γ'* BγLb, *ζυγόν τ'* P2. — V. 95. *λακτισθέμεν* P1AdLbVdf, vulgo *λακτιζέμεν*. — V. 96. *ἀδόντα*, *ἄδοντα* AGu, *ᾄδοντα* G Bodleiani.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι.

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

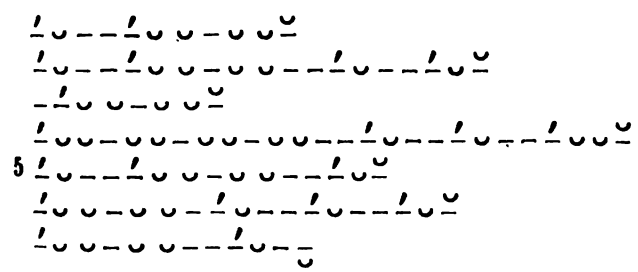

Epodi.

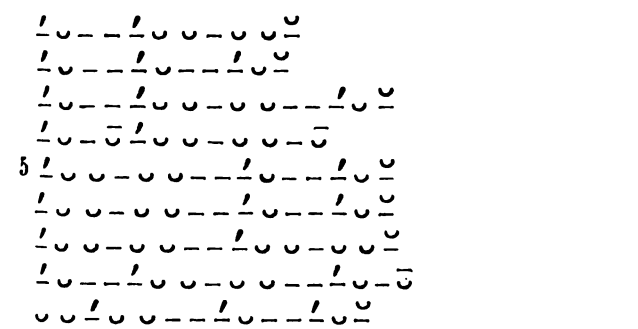

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν, Στρ. α'.
εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,

V. 1. *Φιλυρίδαν* scripsi, libri ut videtur omnes et schol. (etiam Pyth. IV. arg. metr.) *Φιλλυρίδαν*, at *Φιλύρα* Chironis mater fuit, vid. Pyth. IV. 103. VI. 22. Nem. III. 43.

ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βάσσαισί τ' ἄρχειν
Παλίου Φῆρ' ἀγρότερον,
νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷος ἐὼν θρέψεν ποτέ
τέκτονα νωδυνίας ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν,
ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

τὸν μὲν εὐΐππου Φλεγύα θυγάτηρ Ἀντ. α'.
πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδα δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα, τέχναις Ἀπόλλωνος.
χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος
γίνεται παίδων Διός. ἁ δ' ἀποφλαυρίξαισά νιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἴνησεν γάμον, κρύβδαν
πατρός
πρόσθεν ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ·

καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν, Ἐπ. α'.
οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν,

V. 4. εὐρυμέδοντα, Vb supra εὐρυμέδοντος. — Φῆρ', Pc a m. pr. φᾶρ'. — V. 5. νόον, νοῦν Bcγ probante Boeckhio, Hermann γνῶμ', Kayser λῆμ'. — V. 6. τέκτονα νωδυνίας GGu Sch., τέκτονα ἀνωδυνίας Pc corr. Bγ, τέκτον' ἀνωδυνίας VbdfLbP12, τέκνον ἀνωδυνίας Pc (a m. pr.) AR Ad(Bc). Denique Sch. Hom. Il. Δ. 110. τεκτονᾶν ὀδύνας. — Offensus brevi quae videtur syllaba esse in γυιαρκέος Hermann ἀνωδυνιᾶν γυιαρκέων olim coniecit, postea voce γυιαρκέος versum terminat, ut Ἀσκλαπιὸν novum efficiat versum et ob id ipsum v. 52. et 105. corrigit. Sed extant alia quoque exempla et in dactylicis et in epitritis, et vero etiam ubi diversi numeri consociantur, vid. Ol. VI. 103. Pyth. IX. 114. IV. 184. XI. 38. Nem. I. 69.

Δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
Ὠκύτατον γάμον· ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος
Τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα.
Ἦ ῥ' ὦ φίλοι κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην.
Ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ.

— Ἀσκλαπιόν, Bγ Ἀσκληπιόν, Boeckh Ἀσκλήπιον. — V. 11. Ἀΐδα BcP2, Ἀΐδαο ceteri et sch. Quod sequitur ἐν θαλάμῳ veteres criticos offendit, et sane magis placeret ἐκ θαλάμων. Mihi locus interpolatus videtur, cum in antiquis exemplaribus legeretur εἰς Ἀΐδαο θάλαμον κατέβα, poeta fort. scripserat εἰς Ἀΐδα μύχιον θάλαμον, cf. Scholiast. ἐχαριεντίσατο δὲ εἰπὼν θάλαμον τὸν Ἅιδην. — V. 12. γίνεται Pc, v. γίγνεται. — ἀποφλαυρίξαισά Boeckh, v. ἀποφλαυρίξασα. — νιν P1Lb, v. μιν. — V. 13. αἴνησεν PcP2, v. αἴνησε. — κρύβδαν πατρός cum sequentibus iunxi, vulgo additur praegressis. Ambigunt schol. — V. 14. ἀκερσεκόμᾳ, ἀκειρεκόμα AdBγP1LbVd. — μιχθεῖσα, Pc μιγεῖσα. — Φοίβῳ, hic plene interpunxi, non ut vulgo fit v. 15. post καθαρόν, itaque etiam v. 16. servavi librorum lectionem οὐκ, ubi Boeckh alii οὐδ' ex A ediderunt. Schol. de distinctione ambigunt. — V. 16. νυμφίαν, Pc et f. sch. νυμφιδίαν.

οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων, ἄλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ἔρατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,
ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω,
μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀνάταν Στρ. β'.
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου
λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας.
σὺν δ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις
ἆϊεν ναοῦ βασιλεύς
Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ, γνώμαν πιθών,
πάντα ἴσαντι νόῳ· ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ νιν
οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.

καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα Ἀντ. β'.
ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον, πέμψεν κασιγνήταν μένει
θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρ-
θένος. δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν· καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ δ' ἔφθαρεν, πολλὰν δ' ὄρει πῦρ ἐξ
ἑνός
σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ Ἐπ. β'.
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν

V. 18. *φιλέοισιν*, *φιλέουσιν* APc. — V. 19. *ὑποκουρίζεσθ'*, Heyne *ὑπὸ κουρίζεσθ'*. — V. 24. *τοιαύταν*, *τοι ταύταν* ALbP12Vbf. — *ἀνάταν*, A *ἐράταν*, AdVf *ἀνάταν*, Lb *ἀάταν*. — V. 27. *μηλοδόκῳ*, Pc a m. pr. et fort. alii libri *μηδοδόκῳ*, Heyne *μαλοδόκω*. — *τόσσαις ἆϊεν* Boeckh, *τόσσας ἄϊε* (*ἆϊεν*) PcGGuVbdfAAdP2Lb Sch., *τόσσ' ἄϊε* P1, sed corr. *τόσσας*, *τόσσ' ἐσάϊε* R, vulgo *τόσσ' εἰσάϊε* ex Schmidii coni. — V. 28. *κοινᾶνι* GGuP2Vbf Sch. vulgo *κοινῶνι*. — *γνώμαν πιθὼν* Schmid, *γνώμαν* lemma sch. et nonnulli codd, *γνώμᾳ* AAdBγP1LbVdf, *γνώμα* Pc, *πεπιθὼν* libri omnes praeter P2 *πυθών*. Boeckh *γνώμᾳ πιθών*. Locus satis dubius, fort. *γνώμᾳ πιθὼν πάντα τ' ἴσαντι νόῳ*, ut haec verba explicandi gratia prioribus *κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ* subiungantur. — V. 29. *νιν* Boeckh, v. *μιν*. — V. 32. *ξεινίαν*, *ξενίαν* Pc Sch. — V. 35. *τρέψαις*, *τρέψας* AVbdf GGu. — *ἐδαμάσσατο* AGuP1Pc, v. *ἐδαμάσατο*. — V. 36. *πολλὰν δ'* AGAd GuVbdfP12, *πολλὰν δ' ἐν* Pc, *πολλὰν τ'* vulgo et sch.

λάβρον Ἀφαίστου, τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων· Οὐκέτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὣς φάτο· βάματι δ' ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφανε πυρά.
καὶ ῥά μιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι
πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

τοὺς μὲν ὧν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων Στρ. γ'.
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι
ἦ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἦ χειμῶνι, λύσαις ἄλλον
ἀλλοίων ἀχέων
ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς·

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. Ἀντ. γ'.
ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς
ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι
ἤδη ἁλωκότα· χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν
ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν
ὠκέως, αἶθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον.
χρὴ τὰ ἐοικότα παρ δαιμόνων μαστεύεμεν θναταῖς φρασίν,
γνόντα τὸ παρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἶσας.

μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον Ἐπ. γ'.
σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄνδρων ἔναι' ἔτι Χείρων, καί τί οἱ
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἀμέτεροι τίθεν· ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον
καί νιν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων

V. 40. τότ' ἔειπεν, τότε εἶπεν GuPc. — V. 43. πρώτῳ, Aristarchus τριτάτῳ. — νεκροῦ, Vf νεκροῦ σώματος. — V. 44. διέφανε PcP2, διέφηνε sch., διέφαινε vulgo. — V. 50. λύσαις RGu, λύσας AVbdf. — V. 52. περάπτων Pc (a m. pr.) GuVb, vulgo περιάπτων. Hermann vel γυίοις πέρι| ἄπτων τινὰ | πάντοθε vel γυίοις πέρι | ἅπτων ἄκη | πάντοθε. — V. 55. καὶ κεῖνον Boeckh, v. κἀκεῖνον. — V. 57. ῥίψας sch., ῥίψας lemma sch. APcAdVbdf. — V. 58. ἐνέσκιμψεν AdGP12Lb, ἐνέσκηψε A, ἐνέσκηψεν Pe ut vulgo et Euseb. Praep. Ev. III. 121. — V. 59. φρασίν Boeckh, v. φρεσίν. — V. 60. ποδός, Sch. fort. πόδας. — V. 65. νιν Boeckh, v. μιν. — V. 66. καί νιν Schmid, libri καὶ νῦν, P2 νῦν τε.

ἦ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν
Ἀρέθοισαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον,

ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς Στρ. δ'.
πρᾶϋς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλεν Κίρρᾳ ποτέ·
ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ἀντ. δ'.
Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμά
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων οἶσθα προτέρων·
ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὢν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται. Ἐπ. δ'.
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, σ' ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλής
οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ
οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις

V. 69. *Ἀρέθοισαν* scripsi, v. *Ἀρέθουσαν*. — V. 71. *οὐ φθονέων*, Hecker *ἐὺ φρονέων*. — *ξείνοις*, PcVb *ξένοις*. — *δὲ*, VbPc *τε*. — V. 73. *κῶμόν τ' ἀέθλων*. Aliud videtur legisse sch. ad v. 1: *εἰς ἀμφοτέρας τὰς νίκας τὸν ἐπίνικον συντάττει, δι' ὧν ὀνομάζει στεφάνους [δὲ θαλῶν] καὶ κώμους ἀέθλων*. — V. 74. *ἕλεν* GGuP12, *ἔλε* Pc ut vulgo, *ἑλ' ἐν* Boeckh. — V. 76. *πόντον*, *πόρον* AdP1Vbdf. — *περάσαις* R, *περάσσαις* Vbdf, *περάσας* AG Gu, *περήσας* Bc, *περάσσας* P1Pc. — V. 79. *σεμνὰν*, Vd *σεμνὸν*. — V. 81. *σύνδυο*, *σὺν δύο* GuVf. — *δαίονται*, Sch. Pyth. V. 74. *δέδονται*, sed *δαίονται* Sch. Ol. I. 93., Plut. cons. ad Apoll. 11. *δαίνυνται* (Dübner *δαίονται*). — V. 85. *τοι* om. lemma sch., *που* exhibet A. — V. 86. *σ' ὁ μέγας* scripsi, vulgo *ὁ μέγας*, nam *λαγέταν γὰρ τεὶ τύραννον* non ausim scribere. — V. 88. *μὰν* AdLbP2Vf, *γε μὰν* ARGGuPcP1Vbd.

ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ' Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλιτάν.

καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις, Στρ. ε'. 165
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν ἕδραις,
ἔθνα τε
δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν
καρδίαν. ἐν δ' αὖτε χρόνῳ 170
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατήρ 175
ἦλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

τοῦ δὲ παῖς, ὕπερ μόνον ἀθανάτα Ἀντ. ε'.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών 180
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας
ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων 185
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαί
ὑψιπετᾶν ἀνέμων. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
ὃς πολὺς εὖ τ' ἂν ἐπιβρίσαις ἔπηται. 190

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις Ἐπ. ε'.
ἔσσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασίν
δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.
εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἄβρὸν ὀρέξαι, 195
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοί 200
ἄρμοσαν, γινώσκομεν. ἀ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς
χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές. 205

V. 98. *γε Ζεὺς*, Hermann *γ' αὖ Ζεὺς*. — V. 101. *λιπών*, Hecker *βαλών*. — V. 102. *ὦρσεν*, Pc *ὦρσεν ἐν*. — V. 105. *ὄλβος* LbAdP2, *ὄλβος δ'* Sch. ARBcγGP1PcGuVbd. Deinde Hermann *ὄλβος ἀνδρῶν ἐς μακρὸν | οὐκ ἔρχεται*. — V. 106. *ὃς πολὺς εὖ τ' ἂν* scripsi lenissima mutatione, libri *ὃς πολὺς εὖτ' ἂν*, nisi quis deleta particula *ἄν* praeferat *ἠΰ τ'*. Omnes vitiosum existimarunt *ὃς πολύς*, quare Dissen *παμπολύς*, Hermann *ἅπλετος* vel *ἄσπετος* (hoc ego quoque et Schneidewin,) Kayser *θεύμορος*, Rauchenstein *ὄλβος ἀνδρῶν ἐς μακρὸν οὐκ ἀσφαλὴς ἔρχεται*. sed *πολύς* iam tuetur proverbium vetus, quod Pindaro obversatur, *τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται*. — *ἐπιβρίσαις* Boeckh, libri *ἐπιβρίσας*, Lb *ἐπομβίσας*. — V. 108. *τὸν δ'* libri ut videtur omnes et sch., *τὸν* cdd. rec. casu, ut videtur. — *φρασίν* RAdVbdfLbP2Gu, v. *φρεσίν*. — V. 111. *ὑψηλὸν πρόσω*, Pc *ὑψηλῶ προςώπω*. — V. 114. *γινώσκομεν*, v. *γιγνώσκομεν*, lemma sch. *γινωσκομένα δ'*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Δ'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑι ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

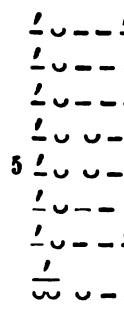

Epodi.

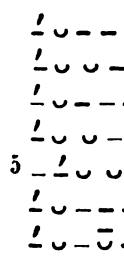

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ Στρ. α'.
στᾶμεν, εὐίππου βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν
Ἀρχεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οἶρον
ὕμνων, 5

V. 2. *στᾶμεν* Boeckh, v. *στάμεν*.

ἔνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰητῶν πάρεδρος
οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἰρέα
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας, ἱεράν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσσειεν εὐάρματον
πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ,

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαιθ' Ἀντ. α'.
ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον, Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς
παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος, δέσποινα Κόλχων. εἶπε δ' οὕτως
ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις·
Κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησίμβροτον
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

Ἐπ. α'.
ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοάς,
ἄνια τ' ἀντ' ἐρετμᾶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
κεῖνος ὄρνις ἐκτελεντάσει μεγαλᾶν πολίων
ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς
λίμνας θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι
ξείνια πρῴραθεν Εὔφαμος καταβάς
δέξατ'· αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν·

ἀνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγεννν Στρ. β'.

V. 4. *αἰητῶν* A, *αἰετῶν* libri, *ὀρνίχων* Heyne. — V. 5. *τυχόντος* libri ut videtur omnes praeter, Lb, qui *τυχόντος γ'* quod Schmid coniecit. — *ἰρέα* Boeckh, *ἱερέα* A, *ἱέρεια* libri et sic sch. *ἱέρεα· μὴ ἱέρεια· καὶ τὸ ἱέρεια προπαροξυτόνως τονιστέον.* — V. 7. *κτίσσειεν* Gu, v. *κτίσειεν.* — V. 8. *ἀργινόεντι* sch. et libri praeter P2, qui *ἀργήεντι*, unde Hermann *ἀργάεντι*, sed *ἀργινόεις* antepenultimam producit, nec refragantur epicorum loci. Ab *ἀργός* descendit non solum *ἀργεινός* (*ἀργηνός*), sed etiam *ἀργεννός* et *ἀργῖνος* (*ἀργινός*?), unde promontorium quod Thucydides VIII, 34 *Ἀργῖνον* vocat, Stephano Byz. *Ἀργεννόν* dicitur, et insulae modo *Ἀργινοῦσαι* modo *Ἀργεννοῦσαι* appellantur. — V. 9. *ἀγκομίσαιθ'*, lemma sch. etiam *ἀγκομίσαι.* — V. 12. *αἰχματᾶο*, Pc *αἰχμάτοιο.* — V. 14. *ἁλιπλάκτου* PcGGu et unus sch., *ἁλιπλάγκτου* vulgo et sic lemma sch. et paraphr. — V. 18. *ἐρετμᾶν* APc, vulgo *ἐρετμῶν*. cf. Hesych: *ἐρετμαῖς· κώπαις.* — *νωμάσοισιν*, A *νωμάσουσιν.* — V. 19. *μεγαλᾶν* Boeckh, v. *μεγάλων.* — V. 22. *πρῴραθεν*, legebatur *πρώραθεν.*

ναῦ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
ἁμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων
εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἀμοῖς.
τουτάκι δ' οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος· φιλίων δ' ἐπέων
ἄρχετο, ξείνοις ἅτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται
δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ Ἀντ. β'.
κώλυεν μεῖναι. φάτο δ' Εὐρύπυλος Γαιάοχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
ἔμμεναι· γίνωσκε δ' ἐπειγομένους· ἀν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ πρότυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.
οὐδ' ἀπίθησέ ἵν, ἀλλ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν θορών,
χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
πεύθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
ἐναλίᾳ βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ

Ἐπ. β'.

ἐσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν. ἦ μάν νιν ὦτρυνον θαμά
λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες·
καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας
εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἶκοι νιν βάλε παρ χθόνιον
Ἅιδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών,
υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις·

τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων Στρ. γ'.

V. 27. *εἰνάλιον*, Pc *ἐνάλιον*. — *ἀνσπάσσαντες*, Pc *ἀσσπάσαντες*. — V. 30. *ἄρχετο* Pc Sch., *ἄρχεται* AGGuLbVbdfP12. — V. 34. *γίνωσκε*, vulgo *γίγνωσκε*. — *ἁρπάξαις* R. v. *ἁρπάξας*. — V. 35. *προτυχὸν*, Pc a m. s. *προστυχὸν*, Sch. *προτυχὸν*] *Χαῖρις δέ φησι δεῖν γράφειν παρατυχόν*, sed RG *προτυχὸν* om. lemmate. — V. 36. *ἀπίθησέ ἵν* Hermann, nisi quod *ἵν* scripsit, v. *ἀπίθησέ νιν*. — V. 37. *ἀντερείσαις* R(Bc), v. *ἀντερείσας*. — V. 39. *ἐναλίᾳ* libri et Sch., *ἐναλίου* I. Fr. Meyer, *ἐναλίαν* Hermann. — *βᾶμεν* Boeckh, v. *βάμεν*. — V. 40. *ἐσπέρας*, Hecker *ἐς πέρας*. — *ὦτρυνον* PcP2G, v. *ὄτρυνον*. — V. 41. *λυσιπόνοις*, Hecker *ὑσιπόνοις*. — V. 42. *ἄφθιτον*, paraphr. *ἀφθίτῳ*. — V. 43. *εὐρυχόρου*, *εὐρυχώρου* Pc schol. — V. 44. *Ἅιδα* Boeckh, v. *Ἀΐδα*. — V. 46. *τίκτε*, Pc *τίκτει*.

αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργείον τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσιν γένος, οἵ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες τέκωνται φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν

Πύθιον ναὸν καταβάντα χρόνῳ Ἀντ. γ'.
ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγὲν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
ἥρωες ἀντίθεοι πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
ἃ σε χαίρειν ἑστρὶς αὐδάσαισα πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ,

Ἐπ. γ'.
δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν, ὥτε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας·
τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω
καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ· μετὰ γάρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.

τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; Στρ. δ'.

V. 50. μὲν, Pc Sch. μὰν. — V. 51. τάνδε, Pc τάνσε cum gl. εἰς τήνδε. — V. 54. ἀμνάσει ABcP1, ἀμμνάσει Pc ut vulgo, ἀμμάσει Lb. — V. 55. χρόνῳ Boeckh, libri et sch. χρόνῳ δ', quod tuetur Herm., qui, cum ei suspecta sit forma πολεῖς, corrigit νάεσσί ποτ' εἰσανάγει. — V. 56. ἀγαγὲν Pc et vulgo, GGu ἄγαγε, P2 ἄγαγεν, Vb αγαγε. Boeckh ἀγαγεῖν. — V. 57. ἦ ῥα, Boeckh coni. αἴ ῥα. — ἔπταξαν, Pc ἔπτασαν. — V. 61. ἑστρὶς Boeckh, libri εἰς τρὶς vel εἰστρὶς. — V. 62. Κυράνᾳ Sch. BcGGuVbdfP12, vulgo Κυράνας. — V. 64. ὥτε scripsi, v. ὥστε, om. BcγGP1Vbdf, hinc in Bγ interpolatum πού γε φοιν., in Bc φοινικανθέμου τε. — ἀκμᾷ, ἐν ἀκμᾷ PcBcGGuVb. — V. 65. τούτοις, Bc τούτου, Emperius πασὶν οὕτως. — μέρος, Pc μέλος. — V. 66. ἀμφικτιόνων Boeckh, vulgo Ἀμφικτυόνων. — V. 70. ἀρχὰ δέξατο, Pc ἄρχ' ἐδέξατο, Sch. ἀρχὰ ἐδέξατο.

τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἄλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
ἐξ ἀγανῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
παρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος·
τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ,

ξεῖνος αἴτ' ὢν ἀστός. ὁ δ' ἄρα χρόνῳ Ἀντ. δ'.
ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος· ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν νιν ἔχεν,
ἄ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους·
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾖχονθ' ἁγλαοί,
ἀλλ' ἄπαν νῶτον καταίθυσσον. τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρβάτοιο πειρώμενος
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

Ἐπ. δ'.
τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε·
Οὔ τί που οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
Ἀφροδίτας· ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν,
ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἐρᾶται.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι Στρ. ε'.
γάρυον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας

V. 71. ἄλοις, Pc δεσμοῖς. — V. 72. ἀκάμπτοις P2, ἀγνάμπτοις GuVb, vulgo ἀκνάμπτοις. — V. 77. κλειτᾶς, Pc κλυτᾶς. — V. 78. αἴτ', Thiersch εἴτ'. — ἄρα Boeckh, v. ἄρα. — V. 79. νιν Boeckh, v. μιν. — V. 81. παρδαλέᾳ GGu, vulgo παρδαλέα. — V. 82. κομᾶν, schol. κόμαν. — ᾖχονθ' Boeckh, v. οἴχονθ'. — V. 83. καταίθυσσον, Pc καταίθυσσαν. — V. 84. ἀταρβάτοιο R et Tzetz. Lyc. 175., libri et sch. ἀταρβάκτοιο (Pc ἀταρβάκτοις). Hermann ἀταρμύκτοιο. — V. 86. γίνωσκον, v. γίγνωσκον. — εἶπεν καὶ, Heyne εἶπεσκεν. — V. 89. Ἐφιάλτα Sch. et libri (G ἐφίαλτα), Ἐπιάλτα sch. Od. XI. 308., Cramer An. P. III. 472. et sic vulgo ap. Pind. — V. 92. ἐρᾶται, legebatur ἔρασαι.

ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον
δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
δεῖμα προξέννεπε· Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις Ἀντ. ε'.
ὦδ' ἀμείφθη· Φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. ἄντροθε γὰρ νέομαι
παρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν ἀγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς οὔτε ἔργον
οὔτ' ἔπος ἐκτράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἰκόμαν
οἶκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισί, τιμάν.

Ἐπ. ε'.
πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν λευκαῖς πιθήσαντα φρασίν
ἀμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡς εἴτε φθιμένου δνοφερόν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κωκυτῷ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,

V. 95. παπτάναις Boeckh, παπτήνας AR libri. — V. 97. προξέννεπε, Pc προσήνεπε et deinde ὦ ξέν'. — V. 98. χαμαιγενέων, Gu χαμαιπετέων. — V. 99. ἐχθίστοισι, Hecker αἰσχίστοισι. — V. 100. καταμιάναις, Bc καταμιάνας. Sch. fort. καταμιάνῃς legit. — V. 101. θαρσήσαις, θαρσήσας ARLbVdf, θαῤῥήσας GuGVb. — V. 103. Χαρικλοῦς BcγGGuP12Vbdf, Χαρικλᾶς Pc, Χαρικλοῖς AR et Bγ in m. — κοῦραι, Pc κόραι. — V. 104. ἐκτελέσαις ARBc sch., ἐκτελέσας BγVbGuG, ἐκτελέσσας VdfP1. — V. 105. ἐκτράπελον Heyne, et sic schol. haud dubie legit, ἐντράπελον ARBcγPcP1 VbdfGu atque etiam sch., εὐτράπελον GP2(Lb). — V. 106. ἀρχαίαν cum grammatici pro substantivo ἀρχήν dictum esse existimarent, Chaeris coni. ἀρχὰν ἀγκομίζων. — κομίζων, Hecker κομίξων. — V. 109. νιν Boeckh et fort. P12, μιν ARPcVbdf Sch. — V. 110. ἀμετέρων et ἀρχεδικᾶν Chaeris correxit, cum olim legeretur ἀμετέραν et ἀρχεδίκαν, libri Chaeridis coniecturam exhibent, nisi quod Pc ἀρχαὶ δικᾶν. — V. 113. μίγα κωκυτῷ Pc GGuP1Vbdf, μέγα κ. P2, vulgo μετὰ κωκυτῶ, et sic videtur Sch. legisse.

νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν, Κρονίδᾳ δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων Στρ. ς'.
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως·
Αἴσονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος οὐ ξείναν ἱκοίμαν ἄλλων.
Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων·
ἂν πέρι ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν, ἐξαίρετον γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι Ἀντ. ς'.
ἦλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς μὲν Φέρητος κράναν Ὑπερῆδα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάων· ταχέως δ' Ἄδματος καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξεῖνι' ἁρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάνυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Ἐπ. ς'.
ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνήρ
συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'· οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλθον Πελία μέγαρον·

V. 115. *τράφεν*, A *τραφέν*. — V. 118. *Αἴσονος*, Pc *Αἴσωνος*. — *ἱκοίμαν* Hermann, libri et schol. *ἱκόμαν*. — V. 120. *ἐσελθόντ'*, Pc *εἰσελθόντ'*. — *ἔγνον* BcGuLbVbdf, *ἔγνων* ARBγGP12Pc. — V. 121. *γλεφάρων* ARGLb Bcγ, *βλεφάρων* Pc alii. — V. 122. *πέρι* Herm., v. *περί*. — V. 125. *Ὑπερῆδα* Hermann, v. *Ὑπερηΐδα*. — V. 126. *Ἀμυθάων*, Lb *Ἀμυθών*. — *ἷκεν* sch. AGBγGuLb, *ἵκε* PcP12, *ἧκεν* vulgo. — V. 127. *εὐμενέοντες*, P1 *εὐμενέοντος*. — V. 129. *τεύχων*, P2 *τεύξων*. — *πᾶσαν ἐν* Bc, *πᾶσαν ἐς* vel *εἰς* reliqui, Scholiasta interpretatur *πᾶσαν εὐφροσύνην ἐξέτεινεν*. Coniicio: *πᾶσαν ἐὐφροσύναν τάνυεν*. — V. 131. *εὐζωᾶς*, malim *εὐζώας*. — V. 134. *Πελία μέγαρον* ARBγGP12GuLb(Pc), *Πελία μεγάρων* Vbdf, *μέγαρον Πελίαο* vulgo et sic vel *μέγαρον Πελία δ'* Bc.

ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον
δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
δεῖμα προςέννεπε· Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι
πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις Ἀντ. ε'.
ὧδ' ἀμείφθη· Φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. ἄντροθε γὰρ νέομαι
παρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι
θρέψαν ἀγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς οὔτε ἔργον
οὔτ' ἔπος ἐκτράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἰκόμαν
οἶκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισί, τιμάν.

Ἐπ. ε'.
πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν λευκαῖς πιθήσαντα φρασίν
ἀμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡς εἴτε φθιμένου δνοφερόν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κωκυτῷ γυναικῶν
κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,

V. 95. παπτάναις Boeckh, παπτήνας AR libri. — V. 97. προσέννεπε, Pc προσήνεπε et deinde ὦ ξέν'. — V. 98. χαμαιγενέων, Gu χαμαιπετέων. — V. 99. ἐχθίστοισι, Hecker αἰσχίστοισι. — V. 100. καταμιάναις, Bc καταμιάνας. Sch. fort. καταμιάνῃς legit. — V. 101. θαρσήσαις, θαρσήσας ARLbVdf, θαῤῥήσας GuGVb. — V. 103. Χαρικλοῦς BcγGGuP12Vbdf, Χαρικλᾶς Pc, Χαρικλοῖς AR et Bγ in m. — κοῦραι, Pc κόραι. — V. 104. ἐκτελέσαις ARBc sch., ἐκτελέσας BγVbGuG, ἐκτελέσσας VdfP1. — V. 105. ἐκτράπελον Heyne, et sic schol. haud dubie legit, ἐντράπελον ARBcγPcP1 VbdfGu atque etiam sch., εὐτράπελον GP2(Lb). — V. 106. ἀρχαίαν cum grammatici pro substantivo ἀρχήν dictum esse existimarent, Chaeris coni. ἀρχὰν ἀγκομίζων. — κομίζων, Hecker κομίξων. — V. 109. νιν Boeckh et fort. P12, μιν ARPcVbdf Sch. — V. 110. ἀμετέρων et ἀρχεδικᾶν Chaeris correxit, cum olim legeretur ἀμετέραν et ἀρχεδίκαν, libri Chaeridis coniecturam exhibent, nisi quod Pc ἀρχαὶ δικᾶν. — V. 113. μίγα κωκυτῷ Pc GGuP1Vbdf, μέγα κ. P2, vulgo μετὰ κωκυτῶ, et sic videtur Sch. legisse.

νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν, Κρονίδᾳ δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων Στρ. ς'.
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως·
Αἴσονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος οὐ ξείναν ἱκοίμαν ἄλλων.
Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.
ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων ὑπὸ βλεφάρων·
ἂν πέρι ψυχὰν ἔπεσε γάθησεν, ἐξαίρετον γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι Ἀντ. ς'.
ἦλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγγὺς μὲν Φέρητος κράναν Ὑπερῆδα λιπών,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάων· ταχέως δ' Ἄδματος καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξεῖνι' ἁρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάνυεν,
ἁθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Ἐπ. ς'.
ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνήρ
συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'· οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλθον Πελία μέγαρον·

V. 115. *τράφεν*, A *τραφέν*. — V. 118. *Αἴσονος*, Pc *Αἴσωνος*. — *ἱκοίμαν* Hermann, libri et schol. *ἱκόμαν*. — V. 120. *ἐσελθόντ'*, Pc *εἰσελθόντ'*. — *ἔγνον* BcGuLbVbdf, *ἔγνων* ARBγGP12Pc. — V. 121. *γλεφάρων* ARGLb Bcγ, *βλεφάρων* Pc alii. — V. 122. *πέρι* Herm., v. *περί*. — V. 125. *Ὑπερῆδα* Hermann, v. *Ὑπερηΐδα*. — V. 126. *Ἀμυθάν*, Lb *Ἀμυθών*. — *ἵκεν* sch. AGBγGuLb, *ἵκε* PcP12, *ἦκεν* vulgo. — V. 127. *εὐμενέοντες*, P1 *εὐμενέοντος*. — V. 129. *τεύχων*, P2 *τεύξων*. — *πᾶσαν ἐν* Bc, *πᾶσαν ἐς* vel *εἰς* reliqui, Scholiasta interpretatur *πᾶσαν εὐφροσύνην ἐξέτεινεν*. Coniicio: *πᾶσαν ἐὐφροσύναν τάννεν*. — V. 131. *εὐζωᾶς*, malim *εὐζώας*. — V. 134. *Πελία μέγαρον* ARBγGP12GuLb(Pc), *Πελία μεγάρων* Vbdf, *μέγαρον Πελία* vulgo et sic vel *μέγαρον Πελία δ'* Bc.

ἐσσύμενοι δ' εἶσω κατέσταν· τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς ὑπαντίασεν
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεᾶ· πραΰν δ' Ἰάσων
μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων· Παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου,

[illegible]ντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκίτεραι Στρ. ζ.
[illegible]κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἐρ[illegible]ων πρὸς ἔπιβδαν ὅμως·
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὅλβον.
εἰδότι τό[illegible]· μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρα[illegible]εῖ Σαλμωνεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς ἄμμες αὖ κείνων φιτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεου
λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει ὁμ[illegible]ρις, αἰδῶ καλύψαι.

[illegible]πρέπει νὼ χαλκοτόροις ἐφεσιν Ἀντ. ζ.
[illegible] ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγώ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημι' ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούραις
ἀμετέρων τοκέων νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων·
κοὔ με πρεπεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις εὖθυνε λαοῖς δίκας.
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

Ἐπ. ζ.
λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀνασταίη κακόν.

V. 135. εἶσω, Pc ἔσω. — ἀκούσαις R et libri aliquot, ἀκούσας ABcGu Vbdf. — αὐτὸς, sch. αὐτοῖς videtur legisse. — ὑπαντίασεν AGGuP12VbdfPc, vulgo ὑπηντίασεν. — V. 136. ἐρασιπλοκάμου, P2 καλλιπλοκάμου. — γενεᾷ, Pc γέννα, idem πραΰν δ' Ἰ. μαλθακᾷ om. — V. 140. ἔπιβδαν scripsi, v. ἐπίβδαν. — V. 141. ὀργὰς, Hecker ὀρθὰν. — V. 145. ἀφίσταντ', Chaeris coni. ἀφίσταιντ'. — V. 146. αἰδῶ, Pc αἰδώ, Hermann αἰδοῖ. Hecker ὁμογόνοις· αἰδὼς χαλέψαι. — V. 147. νὼ Pc (G a m. pr.), νῷ By, νῶν Gu Vdf, νῶιν sch. et vulgo. — V. 148. μεγάλαν, P2 μεγάλων. — μῆλα, Heyne μᾶλα. — V. 149. τοὺς, Pc οὓς. — V. 152. ἀλλὰ καὶ, Pc ἀλλὰ. — θρόνος ARGBγP12VdfLbPc Sch., θρόνον BcVbGu, unde ἀλλὰ σὺ σκ. μ. καὶ θρόνον coniiccre possis. — V. 153. λαοῖς, Pc λαοῖσι. Post δίκας plene interpunxi. — V. 155. ἄμμιν, Pc ἄμμι. — ἀνασταίη Ahrens, ἀνασταίη sch. et Pc in m., unde Hermann ἀναστήῃ, PCGu et aliquot libri ἀναστήσῃ, idque etiam sch. reperit; ARGP12Vbdf ἀναστήσῃς.

ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκασκᾶ δ' ἀγόρευσεν καὶ Πέλιας· Ἔσομαι
τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας
ἀμφιπολεῖ· σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἐὰν ψυχὰν κομίξαι
Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. Στρ. η',
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν ναῒ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν. καρτερός
ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν·
ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

ὦρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον Ἀντ. η'.
φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνος υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε, δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατήρ
ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.

Ἐπ. η'.
τέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτριτον πόνον

V. 156. ἀκασκᾶ δ' ἀγόρευσεν scripsi, vulgo ἀκᾶ δ' ἀνταγόρευσεν, sed Pc ἀγόρευσε. cf. Eust. Pro. 11. ἀλλὰ ἡ αἰμακουρία καὶ τὸ ἀκασκᾶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἡσύχως κατὰ τὰ πρὸ τούτων δεδώρισται. — ἔσομαι τοῖος, Pc et lemma sch. ἔσσομαι τοιοῦτος. — V. 163. φωνεῖ, Sch. φώνει. — V. 167. ἄμμιν GuVb, ἄμμι reliqui. — μάρτυς, Gu μάρτυρ. — V. 169. ἀτὰρ, αὐτῷ Pc lemma sch. — V. 170. ὦρνυεν Boeckh, v. ὄρνυεν, Pc ὄρνυ. — V. 172. Ἀλκμήνας, AR Ἀλκμάνας. — V. 176. φορμικτὰς, P1 φορμιγκτὰς. — V. 178. πόνον, Gu πλόον.

τὸν μὲν Ἐλίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἐρυτον. ταχέως δ'
ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλ' οἱ ναιετάοντες ἔβαν· 320
καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν 325
νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα

185 ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον Στρ. γ'.
τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ'
ἐπὶ καὶ θανάτῳ 330
φάρμακον κάλλιστον ἐᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ' Ἰαωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναιτᾶν ἄωτος, 335
λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
190 μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου 340
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν Ἀντ. γ'.
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχειχέραυνον Ζῆνα,
καὶ ὠκυπόρους 345
195 κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους
ἄματά τ' εὔφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάϊσε βροντᾶς αἴσιον 350
φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν 355
200 πιθόμενοι· κάρυξε δ' αὐτοῖς

V. 179. κεχλάδοντας, Pc κεχλαδότας. — ταχέως δ', ταχέες δ' GGu PcVb, Boeckh delevit δ'. — V. 180. θέμεθλ' οἱ scripsi, v. θέμεθλα, quod om GPc. Boeckh θεμέθλοις scripsit. — V. 181. ἔντυνεν, Pc ἔντυεν. — V. 183. πεφρίκοντας, Pc πεφρικότας. — V. 184. παμπειθῆ, παμπληθῆ Pc BcVbG. — πόθον PcBcGP12Vbdf lemma sch., πόθον γ' vulgo. — ἔνδαιεν, P1Vdf ἔδαιεν, Boeckh πρόσδαιεν, Hermann ἐν πόθον δαίεσκεν, Emperius τόνδ' αὐεν. — V. 186. τὰν AGuLbP12Vbdf, τὸν R. — πέσσοντ', Pc πεσόντ'. — V. 188. ἐς δ'Ἰαωλκὸν Schmid, ἐς δ' Ἰωλκὸν Schol. et libri, praeter Bc qui ἐς δὲ Ἰωλκὸν, quod fort. aliquis probaverit. — V. 189. ἐπαινήσαις R et aliquot libri, ἐπαινήσας AGVbdfBc. — V. 190. καὶ, Bc ἐν, om. Gu, qui ὀρνίχεσσί τε. — θεοπροπέων, θεοπρεπέων RGuVbPc. — V. 195. ἀνέμων, ἀνέμους BcGGuP12Vbdf. — V. 200. πιθόμενοι, Pc πειθόμενοι.

Ἐπ. δ'.

ἐμβαλεῖν κώπαισι τερπικόπος ἀδείας ἐνίπτων ἐλπίδας·
εἰρεσία δ' ὑπεχ[illegible] ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος. 360
σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι
ἦλυθον· ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἔσσαντ' εἰναλίου τέμενος,
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν 365
καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

σὺν δρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον Στρ. ι'. 370
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἦδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν 375
ἦλυθον· ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ· πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων 380
ποικίλαν ἴυγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ

μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν Ἀντ. ι'.
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν· 385
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτάν
ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. 390
καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωΐων·
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
δῶκε χρίεσθαι. καταίνησάν τε κοινὸν γάμον 395
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.

Ἐπ. ι'.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο

V. 203. Ἀξείνου, BγP2 Εὐξείνου. — V. 206. λίθων Bc et Schol. Schneideri ex correctione, nam ceteri libri λίθινον. Possis coniicere, quod Rauchenstein quoque suasit θέναρ βωμοῦ λίθινον. Βωμοῦ θέναρ ex hoc loco affert Cram. An. P. III. 209. — V. 209. δίδυμοι libri et sch., δίδυμαι Boeckh scripsit. — κραιπνότεραι, Gu κραιπνότερον. — V. 211. ἔπειτεν ἦλυθον G (supra ἔπειτα) Gu, ἔπειτα ἦλυθον Va, ἔπειτ' ἐνήλυθον ceteri ut vulgo. — V. 213. Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ de vitio suspecta sunt, schol. qui haec verba cum ἦλυθον iungit, interpretatur παρ' αὐτῷ τῷ ταχεῖ Αἰήτῃ. Conieci Αἰήτα παρ' ἄστει. — ὀξυτάτων A schol. et libri plures, ὠκυτάτων RPc Gu lemma sch., ὀκυτάτων GVb. — V. 214. τετράκναμον libri, τετρακνάμων' lectionem sch. memorat. — V. 217. ἐκδιδάσκησεν, Pc ἐκδιδάσκοισα. — V. 223. μῖξαι, vulgo μίξαι, Pc μίξει, Gu μίξειν, G μίξιν.

καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοι πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις
ἤλαν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον
γᾶς. ἔειπεν δ' ὧδε· Τοῦτ' ἔργον βασιλεύς,
ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις ἄφθιτον στρωμνὰν
ἀγέσθω,

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ. Στρ. ια'.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις Ἰάσων εἵμα θεῷ πίσυνος
εἶχετ' ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
σπασσάμενος δ' ἄροτρον, βορέᾳ δήσαις ἀνάγκᾳ
ἔντεσιν αἰχένας ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
κέντρον αἰανὲς βιατὰς ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνήρ
μέτρον. ἴϋξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

Ἀντ. ια'.
πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
ὤρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρόν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι·
ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.

V. 225. *γενύων*, G. Dindorf *γενῦν*. Boeckh *γνάθων*. — *πνέον*, Hermann *πνεῦν*. et praeterea coni. *καὶ βόας, οἳ γενύων ξανθᾶν φλόγα πνεῦν*, sed fort. *φλόγα* est glossa, ut scribendum sit *οἳ γενύων ξανθᾶν ἀπο πνέον καιομένοιο πυρός*. — V. 227. *τοὺς*, Gu *τούσδ'*. — *ἐντανύσαις* ARGGu Vbdf *ἐκτανύσας*. Hecker *ἐκτανύσας*. — V. 228. *ἀνὰ βωλακίας* PcGu (a m. pr.), vulgo *ἀραβωλακίας*. — *ὀρόγυιαν* Boeckh, vulgo *ὀργυιάν*. — V. 230. *τελέσαις* Pl a m. pr., *τελέσας* Gu, *τελέσσας* plerique. — V. 231. *χρυσέῳ θυσάνῳ*, Hecker *χρυσέοις θυσάνοις*. — V. 232. *ῥίψαις*, plerique *ῥίψας*. — V. 233. *ἐόλει* Boeckh, *αἰόλλει* libri. — V. 234. *βορέᾳ*, lemma sch. *βορέοις*, P12 *βορέους* quod Boeckh et Hermann probant. — *δήσαις*, *δήσας* Pc alii, *δῆσεν* RP1Vf, *δῆσ' ἐν* Vd. — *ἀνάγκᾳ* Schol. memorat, idem etiam *ἀνάγκας* ut libri et vulgo, Pc et paraphr. *ἀνάγκαις*. — V. 236. *ἐξεπόνησ'*, Pc *ἐξεπόνησεν*, Boeckh *ἐξεπόνασ'*. — V. 237. *ἴϋξεν*, lemma schol. *ἤϋξεν*. — V. 240. *ἔρεπτον*, Pauwius *ἔριπτον*. — *μειλιχίοις*, Pc *ποικιλίοις*. — V. 243. *πράξασθαι*, Hermann *πράξεσθαι*.

κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος δ' εἶχετο λαβροτατᾶν γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν πράτει,
τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου.

Ἐπ. ια'.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥρα γὰρ συνάπτει·
καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,
ὦ Ἀρεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο
φόνον·
ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ
Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γνίων ἀέθλοις ἐπέδειξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος
ἀμφίς,

καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς Στρ. ιβ'.
σπέρμ' ἀρούραις τοντάκις ἁμετέρας ἀκτῖνας ὄλβου δέξατο
μοιρίδιον
ἁμαρ ἢ νυκτός. τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοι-
πὸν αἰεί
τέλλετο· καὶ Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσι τάν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον· ἔνθεν δ' ἴμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον

V. 244. λόχμᾳ, Pc λόγχμᾳ. — λαβροτατᾶν Hermann, vulgo λαβροτάταν, G λαβροτατῶν, Gu λαβροτάτων, Vf λαυροτάτης. — V. 245. πεντηκόντορον, Pc πεντηκόντεροι. — V. 246. τέλεσαν, schol. τέλεσεν legit, sed τέλεσσαν (at Pc) etiam memorat. — πλαγαὶ, Pc lemma schol. πληγαὶ. — σιδάρου lemma sch. GVbGu, σιδήρου rel. — V. 249. ὄφιν, Lb ὄφιν γ'. — V. 250. ὦ Ἀρεσίλα, Gu a pr. m. ἀρκεσίλα. — σὺν αὐτᾷ, Pc σὺν αὐτῇ, sch. memorat coni. σὺν αὐτῷ. — Πελίαο (Pc Πελία) φόνον Chaeris emendavit, cum coniunctim Πελιαφονον legeretur, quod Didymus utrum oxytonon an paroxytonon esset, ambigebat. Et Πελιαφόνον GuVbd. — V. 251. πελάγεσσι, Hecker περάτεσσι. — V. 252. Λαμνιᾶν PcGGuVb, Λημνιᾶν reliqui. — V. 253. ἐπεδείξαντο κρίσιν, Hermann coni. ἐπέδειξαν κρίσις (i. e. κρίσιας) vel ἐπεδείξαντο κρῖμ', Boeckh ἐπεδείξαντ' ἀγῶν', Kayser ἐπεδείξαντ' ἀκμάν. Ego conieci ἐπεδείξαντ' ἄποιν' ut coniungantur ἀμφὶς ἄποινα ἐσθᾶτος. — V. 255. σπέρμ' ἀρούραις Hermann et fort. sic etiam unus schol. legit, vulgo περ ἀρούραις, PcGGuP12Vbdf περ ἀρούραισι — ἀκτῖνας, Hermann ἀκτῖνος corrigit, ut structura sit ἁμαρ ἢ νύκτες δέξατο σπέρμα ἀκτῖνος ὄλβου, est potius deinde ex libris νυκτός restituendum, ut verba sic se excipiant: σπέρμα μοιρίδιον ἁμαρ ἢ νυκτὸς δέξατο ἀκτῖνας ὄλβου. — ὄλβου, Pc ὄλβον, GGuVb Sch. ὄλβῳ. — V. 256. νυκτός GGuVbP2 schol. Schneideri et fort. paraphr., νύκτας ARVd, νύκτες vulgo et sch. — V. 258. ἤθεσι τάν ποτε Boeckh, quamquam fort. praestat τὰν τότε, ARBγGLb GuP12 Sch. ἤθεσιν ἄν ποτε, Vbdf ἤθεσιν ἄν ποτε. Chaeris ἔν ποτε, Hermann ἄν (ἄμ) ποτε.

σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας

ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. Ἀντ. ιβ'.
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ
πελέκει
ἐξερείψῃ κεν μεγάλας δρυός, αἰσχύνῃ δέ οἱ θαητὸν εἶδος,
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον.

Ἐπ. ιβ'.
ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις·
ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται, ἐξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν
ἅπασαν.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Στρ. ιγ'.
ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν

V. 260. ἄστυ, Gu ἄστυ τε. Locus iam antiquitus corruptus; scripsisse videtur Pindarus: σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν. Ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμων θεῖον Κυράνας, ὀρθόβουλον μῆτιν ἑψ ευβόμενος, γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. — V. 263. ὀξυτόμῳ, PcGGuVb ὀξυτάτῳ. — V. 264. ἐξερείψῃ κεν scripsi, v. ἐξερείψαι κεν, Thiersch ἐξερείψειεν, Hermann ἐξερείψαι μέν. — αἰσχύνῃ GGuP2Vbdf sch. Schneideri, v. αἰσχύνοι. — V. 265. περ' αὐτᾶς A, περ' αὐτᾶς Gu, πὲρ αὐτᾶς G, περὶ αὐτᾶς P12, περ αὐτᾶς RVbdf et vulgo. — V. 267. δεσποσύναισιν, fort. δεσποσύνοισιν ut substantivum sit cum ἄλλοις iungendum, et deinde ἀμφέπῃ. — V. 269. ἐρημώσαισα Boeckh, v. ἐρημώσασα. — V. 273. αὐτις GGuVb, v. αὖθις. — V. 274. γίνεται Pc, v. γίγνεται. — V. 278. τιμὰν μεγίσταν πράγματι, Cram. An. P. III. 286. τιμᾶν μέγιστα πράγματα. Locus antiquitus iam corruptus; poeta scripsisse videtur: τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα, πόρσυν' ἄγγελον ἐσλόν· ὃ ᾗ τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. neque respexit Il. O. 207, sed alium locum fortasse cyclici alicuius poetae. — V. 280. κλεεννότατον, Pc κλεννότατον. — Βάττου, Pc Βάττον. — δικαιᾶν GP1VbdfGu, vulgo δικαίαν, quod schol. per δίκην interpretatur, sed novit etiam alteram lect.

Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

285 οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, Ἀντ. ιγ'.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων
βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ. φαντὶ
δ' ἔμμεν
τοπ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
290 πορσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων·
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου

Ἐπ. ιγ'.
ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτέ
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
295 θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἁσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὢν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς
ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιθ', ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

V. 282. *ἐγκύρσαις* Vf, *ἐγκύρσας* rel. — V. 287. *ἔγνωκεν*, Pc *ἔγνω*. — *θεράπων δέ οἱ*, coniicio *θεράπων δέ τοι*, ut sit: Damophilus fidus tibi minister est. — V. 288. *γινώσκοντ'* Pc, v. *γιγνώσκοντ'*. — V. 290. *ἀπό* bis AGuVdP12, vulgo *ἄπο*. — V. 291. *ἄφθιτος*, fort. poeta *ἀφθίτους* scripsit. — V. 298. *μυθήσαιθ' ὁποίαν*, GGuVb *μυθήσαιτο ποίαν*. — *Ἀρκεσίλᾳ*, libri ut videtur omnes et edd. vet. *Ἀρκεσίλα*, in Gu supra add. *ῳ*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑι ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

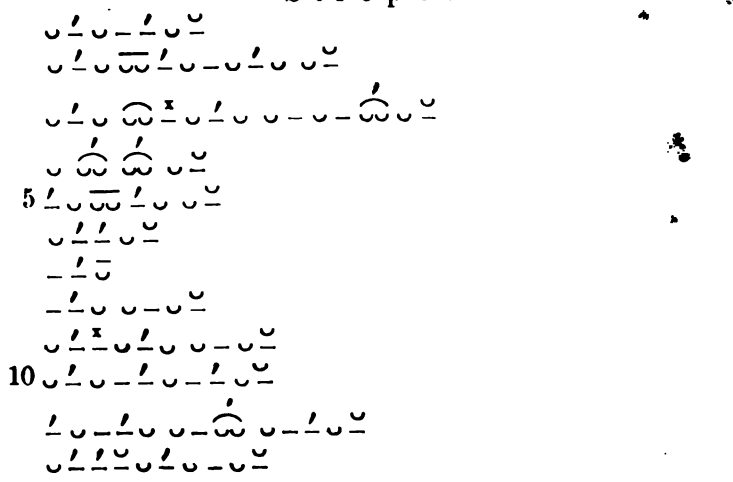

Epodi.

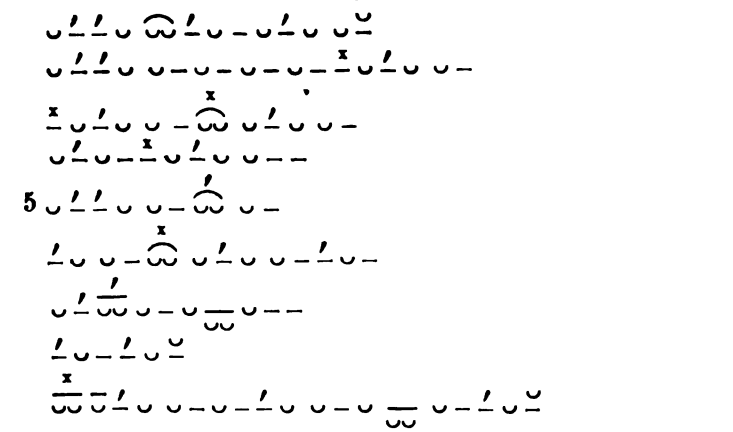

In carmine hoc constituendo discessi a Boeckhio str. v. 7. et 8., quos ille coniunxit

iis versibus, qui refragantur, mutatis; item str. v. 11. et 12., quos Boeckh in priore editione separavit, idem post coniunxit. V. 12. antispasti cum iambico versu coniunctio a Pindari usu recedit, sed non ausus sum quidquam novare.

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, Στρ. α'.
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἐπέταν.
ὦ Θέμορ' Ἀρκεσίλα,
σό τοί νιν κλιτᾶς
αἰῶνος
ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσεαι
ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν
καταθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.

σοφοὶ δέ τοι κάλλιον Ἀντ. α'.
φέροντι καὶ τὰν θεόδοτον δύναμιν.
σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μέν, ὅτι βασιλεύς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
ὀφθαλμὸς
αἰδοιότατον γέρας,
τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν
δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω Ἐπ. α'.
Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον
παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν·
φίλει δὲ Κάρρωτον ἕξοχ' ἑταίρων·
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων

V. 2. ἀρετᾷ, Hermann ὀργᾷ, ego ἀρχᾷ conieci, quod sordere dicit Schneidewin. — V. 3. ἀνάγῃ, Hecker ἐπάγῃ. — V. 5. Θέμορ', Pc lemma sch. Θέμοιρ'. — V. 6. τοί νιν, Gu Pc τοί νυν. Boeckh τοι νῦν. — V. 8. ἀκρᾶν GGuVbd, vulgo ἄκραν. Deinde Boeckh coni. ἄπο βαθμίδων. — V. 9. μετανίσεαι Pc, v. μετανίσπεαι. — V. 11. εὐδίαν ὃς, Schneider et Hermann εὐδιανὸς. — V. 13. δέ τοι, lemma sch. δ' ἔτι. — V. 17. μεγαλᾶν GGuVb, μεγάλων Vd, μεγάλαν, sed supra ῶν Pc, μεγάλαν vulgo. — V. 18. ἔχει, Hermann ἐπεὶ coniecit. — συγγενὴς, Rauchenstein συγγενές. — V. 20. αἰδοιότατον Schmid, αἰδοιέστατον libri et sch. — V. 22. κλεεννᾶς, Pc κλεννᾶς. — V. 25. σε μὴ Schmid, μή σε Schol. et libri, nisi quod ByLb μή μιν. — V. 28. φίλει, Pc φιλεῖν ut Aristarchus scripsit ex coniectura ut videtur. — V 29. lemma schol. οὔτ' ἂν Ἐπιμηθέος.

ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν
ἁφίκετο δόμους θεμιςκρεόντων·
ἀλλ' ἀρισθάρματον
ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις

ἀκηράτοις ἀνίαις Στρ. β'.
ποδαρκέων δινωδεκάδρομον τέμενος.
κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται,
ὁπόσα χειραῖν
τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων
Κρισαῖον λόφον
ἄμειψεν
ἐν κοιλόπεδον νάπος
θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ
καθέσσαντο, μονόδροπον φυτόν.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει Ἀντ. β'.
νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἰῦγκομοι φλέγοντι Χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
λόγων φερτάτων
μναμῆον·
ἐν τεσσαράκοντα γὰρ

V. 30. ὀψινόου, Pc ὀψίνοον fortasse recte, utrumque schol. — V. 31. ἀφίκετο, Hermann ἀφῖκται, et deinde divisim θέμις κρεόντων. — V. 33. ὕδατι, T. Mommsen coni. ὑγρᾷ, Schwenk χράνᾳ. — V. 34. ἀκηράτοις ἀνίαις, Pc ἀκηράτοισιν ἀνίαισι, G ἀκηράτοισιν ἀνίαισι, Vbdf ἀκηράτισιν ἀ., Gu ἀκηράτῃσιν ἀνίαισι, R ἀκήρατοι ἀ., denique ἀνίαισι etiam AP12. — V. 35. δινωδεκάδρομον scripsi, PcGuVbd δινώδεκα δρόμων, ABγ P12 δωδεκαδρόμων, RG sch. δινωδεκαδρόμων, sed P1 a m. s. rectius δωδεκάδρομον, ut ποδαρκέων sit idem quod τρέχων. Thiersch δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος. — V. 38. δαίδαλ' Pauwius, libri δαιδάλματ', A δαιδάματ'. Hermann praeterea τεκτόνια coniecit, ego olim τεκτόνι' ἀγάλματ'. — V. 42. τό σφ' RGP12LbGuVbdfPc, τόσ' A, τόσσ' vulgo. Kayser καί σφ' ἔχει, Rauchenstein τῷ σφ' ἔχει. Coniicio νάπος· θεοῦ τοί σφ' ἔχει. — V. 44. Παρνασίῳ A, v. Παρνασσίῳ. — V. 45. καθέσσαντο, Gu καθέσσαν τὸ, Hermann olim coni. καθέσσαν θεῷ, Boeckh καθέσσαν τὸν μον., Kayser καθέσσαν τοῦ μονοδρόπου φυτοῦ. — V. 47. ὑπαντιάσαι, Schol. ad v. 33. ἀντιάσαι. — V. 50. πεδὰ PcGGuVbP1 (a m. pr.) 2, vulgo μετὰ. — V. 52. μναμῆον formam aeolicam restitui, ut v. 74. μαντῆον, vulgo μναμεῖον, Pc μνημεῖον, G μναμεῖσον, GuVb μναμεῖα et sic schol. legit. — V. 53. τεσσαράκοντα, Lb τετράκοντα.

πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὅλον
δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν
ἀέθλων καὶ πατρωΐαν πόλιν.

Ἐπ. β'.

πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται·
ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι φύγον,
γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν·
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.

Στρ. γ'.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,
πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγών
ἐς πραπίδας εὐνομίαν,
μιχόν τ' ἀμφέπει
μαντῆον·
ἰῷ καὶ Λακεδαίμονι
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ
ἔνασσεν ἀλκάεντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν

V. 54. *πετόντεσσιν*, P2 *πεσόντεσσι*, P1 *πεπόντεσσι*. — V. 55. *κομίξαις* Vf, *κομίξας* ARGGuVbd. — V. 56. *ἦλθες*, Pc *ἦλθεν*. — *ἀγλαῶν*, P1Vdf *ἀγανῶν*, Vb *ἀγασθῶν*, GGuPc *ἀγαθῶν*. — V. 58. *ἔσεται*, Pc *ἔσσεται*. — V. 59. *ἔμπαν* lemma sch. PcVb, *ἐμπὰν* Gu, *ἔμπαντα καὶ* P1Vf, *ἔμπας* vulgo. — V. 60. *τε* om. Pc. — V. 61. *ξένοισι*, Pc *ξείνοισι*. — V. 62. *φύγον* Schmid ex sch., libri *φεῦγον*. — V. 63. *γλῶσσαν* ABγGGuP1Vbdf, *γλῶτταν* R. — *σφιν*, sch. etiam *σφισιν*. — V. 64. *ἔδωκ'* PcGGuP1Vbdf, vulgo *δῶκ'*. — V. 66. *ταμίᾳ*, Pc *τῷ ταμία*. — V. 73. *μαντῆον* scripsi, vulgo *μαντήϊον*, quod servavit Boeckh, qui v. 74. *καὶ* eiecit, Hermanno probante. — V. 75. *ἐν Ἄργει τε καὶ* GGuVbLbPc, vulgo *ἔν τ' Ἄργεϊ καὶ*. — V. 76. *ἀλκάεντας* scripsi, Pc *ἀλκάντας*, vulgo *ἀλκᾶντας*. — V. 77. *τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν* Hermann in Actis Societ. Saxonicae, nisi quod *γαρύειν* scripsit, vulgo ex R *τὸ δ' ἐμὸν γαρύεν τ'*, Pc *γαρύεντ'* (cum gl. *λέγουσιν*), AGGuP1Vbdf *γαρύετ'*, schol. in lemm. *γαρύεντ'* (G *γαρύατ'*), sed interpretatur *καυχᾶται*. Rauchenstein *τὸ δ' ἐμοὶ γαρύοντ'*. Quae sequuntur intacta fere reliqui, nam quid Pindarus scripserit, aegre divinari potest. Hermann novat: *ὅθεν κεχοιναμένοι ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεῖδαι, ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ, ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν, πολύθυτον ἔρανον ἔνθεν ἀναδεξαμέναν Ἄπολλον τεᾷ Κάρνειε ἐν θαιτὶ σεβιζέμεν Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.* Ego

ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος,

ὅθεν γεγενναμένοι Ἀντ. γ'.
ἴκοντο Θήρανδε, φῶτες Αἰγεΐδαι, 100
ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον·
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεᾷ, 105
Καρνεῖε,
ἐν δαιτὶ σεβίζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον,
καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον 110

ἐν Ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως Ἐπ. γ'.
δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε ὡροφόροι, 115
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν, 120
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται
θακών. 125

conieci: ὅθεν γεγενναμένοι ἴκοντο — μοῖρά τις ἄγεν· πολύθυτον ἔρανον ἔνθεν ἀναδεξάμενοι, σ' Ἄπολλον τεᾷ Καρνεῖε ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Κυράνας τ' ἀγακτιμέναν πόλιν. ut poeta, qui tunc interfuerit Cyrenaeorum solemnitati, cum consanguinitatis quodam vinculo cum iis fuerit coniunctus, se quoque in horum numerum referens dicat: unde (i. e ex Thera) translatis his sacris te Apollo Carnee et ipsam Cyrenam nunc sancte colimus. cf. Callim. in Apoll. 71. Αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώϊον οὕτω. Σπάρτη τοι Καρνεῖε τόδε πρώτιστον ἰδεῖλον, δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης. Ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο Ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀποίκτισιν· ἐκ δέ σε Θήρης Οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι παρθέτο γαίῃ. Hecker denique ἀπὸ Σπαρτῶν, i. e. a Thebanis, coll. Isthm. VI. 12. et deinde ἀγακλυτέναν πόλιν. — V. 81. ἄγεν, Pc ἀγεν. — V. 82. πολύθυτον ἔρανον Lb (?), ceteri πολύθυτον ἐς ἔρανον. — V. 84. τεᾷ PcGGuVbdf, τεὰ reliqui ut videtur. — V. 85. Καρνεῖε Hermann, Καρνήϊ'(ε) Boeckh, Καρνεῖα R, Καρνεῖ A, Καρνεῖ' GGuP1VbdfPc lemma sch. Schol. utrum Καρνεῖα an Καρνεῖε invenerit, non liquet. Possis etiam Καρνείων coniicere. — V. 89. Ἀνταυορίδαι, ByVbdf Ἀντηνορίδαι. — V. 90. ἴδον, Pc εἶδον. — V. 92. δέκονται, PcVbd δέχονται. — οἰχνέοντες AB; GGuP1LbVbdf, ἰγνέοντες Pc et vulgo. — V. 96. εὐθύτομόν, sch. fort. εὐθύτονον. — V. 98. ἔμεν, Gu ἔμεν'. — V. 99. ἔπι δίχα, Pc ἐπίδιχα, utrumque sch.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα Στρ. δ'.
ἔναισεν, ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής.
ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες αἶσαν βασιλέες ἱεροί
ἐντί, μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεισᾶν κώμων θ' ὑπὸ χεύμασιν ἀκούοντί τοι χθονίᾳ φρενὶ σφὸν ὄλβον θεῷ τε κοινὰν χάριν ἔνδικόν τ' Ἀρχεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν,

ἔχοντα Πυθωνόθεν Ἀντ. δ'.
τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
μέλος χαρίεν. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται
γλῶσσάν τε·
θάρσος τε τανύπτερος
ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
ἀγωνίας δ', ἔρκος οἷον, σθένος·
ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας,
πέφανταί θ' ἁρματηλάτας σοφός·

ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔξοδοι, Ἐπ. δ'.

V. 104. *μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν* ARGu (a m. pr.) VdfP1 sch., vulgo *μεγάλαν δ' ἀρετὰν*, PcVb (a m. pr.) *μεγάλαν δ' ἀρετᾶν*. — V. 106. *ῥανθεισᾶν* PcP1Vbdf, *ῥανθεῖσαν* vulgo, utrumque R. — V. 107. *κώμων* libri, vulgo *ὕμνων* ex coniectura Oxoniensium. — *θ'* om. ALb. — *ὑπὸ χεύμασιν* RPcP1, vulgo *ὑποχεύμασιν*, quod fort. praeferendum. — V. 108. *ποι* libri, Hermann *που*. Post *φρενί* interpunxi, sed antea distinctionem post *χεύμασιν* sustuli, ut *μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν* genitivi ab *ἀκούοντι* sint suspensi, et deinde per epexegesin addatur *σφὸν ὄλβον κτλ.* Boeckh coni. *μεγάλα δ' ἀρετὰ δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσα κώμων ὑπὸ χεύμασιν. Ἀκούοντί τοι χθονίᾳ φρενὶ σφὸν κτλ.* Hermann olim: *μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσι κώμων θ' ὑποχεύμασιν*, postea *μεγάλαν δ' ἀρετὰν δρ. μ. ῥανθεῖσαν κώμων θ' ὑποχεύμασιν.* — V. 110. *Ἀρχεσίλᾳ* lemma sch. *Ἀρχεσίλαν.* — V. 114. *ἐπαινέοντι*, GGuP1Pc *αἰνέοντι*. — V. 117. *νόον φέρβεται γλῶσσάν τε· θάρσος τε*, sic Hermann interpunxit, videturque probare sch., vulgo *νόον φέρβεται· γλῶσσάν τε θάρσος τε*. Praeterea Schneidewin *θάρσος δέ*. — V. 122. *ποτανὸς*, Pc lemma sch. *ποτηνὸς*. — V. 124. *ὅσαι*, Pc lemma sch. *ὅσσαι*.

τετόλμακε. Θεός τέ οἱ τονῦν τε πρόφρων τελεῖ δόξασιν,
καὶ τολοιπὸν ὁμῶς, μάκαρες ὦ Κρονίδαι,
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν, μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπία τοῦτο δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει.

V. 126. λοιπὸν ὁμῶς, μάκαρες ὦ Κρονίδαι scripsi, libri λοιπὸν ὦ Κρονίδαι μάκαρες, nisi quod LbBγ λοιπὸν ὦ πλεῖστα Κρ. μ. Boeckh λοιπὸν ὄπισθε, Κρονίδαι μάκαρες, Hermann λοιπὸν ἔπειτα Κρ. μ. — V. 129. δαμαλίζοι, Pc δαμάζοι. — χρόνον, Hecker θρόνον. — V. 132. τοῦτο, fort. τωὐτό. — ἔπι, Beck alii ἔτι.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

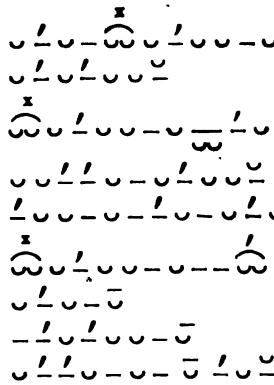

Ἀκούσατ'· ἢ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας Στρ. α'.
ἄρουραν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
χθονὸς ἐς λάϊνον προσοιχόμενοι·

„In descriptione metrorum nihil incertum, nisi quod duo primi versus coniungi possunt:

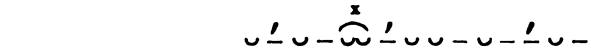

quae numerorum consociatio licet multis ex causis videretur probabilis, nihilo minus disiunxi, quod in re ambigua soleo facere. Carmen scriptum Thrasybulo victori; inscriptio Xenocratem appellat, quae petita videri possit ex v. 6. Sed Xenocrates potest victor recitatus esse, ut censebat Heynius; ideoque titulum mutare non ausus sum." *Boeckh.*

V. 1. ἢ, quod Heyne scripsit, GGu exhibent et fort. schol. legit, vulgo ἦ. — V. 4. *ἐς λάϊνον* scripsi, libri et schol. *ἐς ναόν*. Hermann, cum olim *εἰνναον* coniecisset, deinde *ἐς νάϊον* scripsit. Displicet tamen vel sic *ἐς*, ac nescio an *εὐδαίδαλον* sit scribendum, nam *ναὸν* videtur ex glossa ortum, quae fortasse ad v. 2. *Ἀφροδίτας ἄρουραν ἢ Χαρίτων* pertinebat, ubi sch. dicit *οἱ δὲ τὸν Πύθιον ναὸν* (*ἀκούουσιν*).

260 σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
διανέμειν θεῖον Κυράνας 465

ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. Ἀντ. ιβ'.
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ
πελέκει
ἐξερείψῃ κεν μεγάλας δρυός, αἰσχύνῃ δέ οἱ θαητὸν εἶδος, 470
265 καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα 475
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἐὸν ἐρημώσαισα χῶρον.

Ἐπ. ιβ'.
270 ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος. 480
χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις· 485
ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται, ἐξαπίνας
εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.
275 τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες. 490
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν
ἅπασαν.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Στρ. ιγ'.
ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἑσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πρά-
γματι παντὶ φέρειν. 495
αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν
Κυράνα
280 καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν

V. 260. ἄστυ, Gu ἄστυ τε. Locus iam antiquitus corruptus; scripsisse videtur Pindarus: σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν. Ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμων θεῖον Κυράνας, ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφ ευρόμενος, γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. — V. 263. ὀξυτόμῳ, PcGGuVb ὀξυτάτῳ. — V. 264. ἐξερείψῃ κεν scripsi, v. ἐξερείψαι κεν, Thiersch ἐξερείψειεν, Hermann ἐξερείψαι μέν. — αἰσχύνῃ GGuP2Vbdf sch. Schneideri, v. αἰσχύνοι. — V. 265. περ' αὐτᾶς A, περ' αὐτᾶς Gu, πὲρ αὐτᾶς G, περὶ αὐτᾶς P12, περ αὐτᾶς RVbdf et vulgo. — V. 267. δεσποσύναισιν, fort. δεσποσύνοισιν ut substantivum sit cum ἄλλοις iungendum, et deinde ἀμφέπῃ. — V. 269. ἐρημώσαισα Boeckh, v. ἐρημώσασα. — V. 273. αὖτις GGuVb, v. αὖθις. — V. 274. γίνεται Pc, v. γίγνεται. — V. 278. τιμὰν μεγίσταν πράγματι, Cram. An. P. III. 286. τιμᾶν μέγιστα πράγματα. Locus antiquitus iam corruptus; poeta scripsisse videtur: τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα, πόρσυν' ἄγγελον ἑσλόν· ὃ γ' ἃ τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. neque respexit Il. O. 207, sed alium locum fortasse cyclici alicuius poetae. — V. 280. κλεεννότατον, Pc κλεννότατον. — Βάττου, Pc Βάττον. — δικαιᾶν GP1VbdfGu, vulgo δικαίαν, quod schol. per δίκην interpretatur, sed novit etiam alteram lect.

Δαμοφίλου πραπίδων. κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

285 οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, Ἀντ. ιγ'.
οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων
βραχὺ μέτρον ἔχει.
εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ. φαντὶ
δ' ἔμμεν
τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ
ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
290 πορσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων·
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου

Ἐπ. ιγ'.
ἰστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτέ
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
295 θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς
δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἀσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὢν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς
ἀστῶν.
καί κε μυθήσαιθ', ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ
εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

V. 282. ἐγκύρσαις Vf, ἐγκύρσας rel. — V. 287. ἔγνωκεν, Pc ἔγνω. — θεράπων δέ οἱ, coniicio θεράπων δέ τοι, ut sit: Damophilus fidus tibi minister est. — V. 288. γινώσκοντ' Pc, v. γιγνώσκοντ'. — V. 290. ἀπό bis AGuVdP12, vulgo ἄπο. — V. 291. ἄφθιτος, fort. poeta ἀφθίτους scripsit. — V. 298. μυθήσαιθ' ὁποίαν, GGuVb μυθήσαιτο ποίαν. — Ἀρκεσίλᾳ, libri ut videtur omnes et edd. vet. Ἀρκεσίλα, in Gu supra add. ῳ.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ε'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑι ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

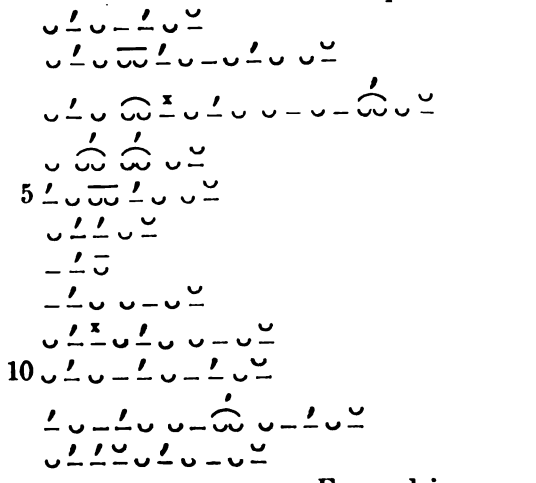

Epodi.

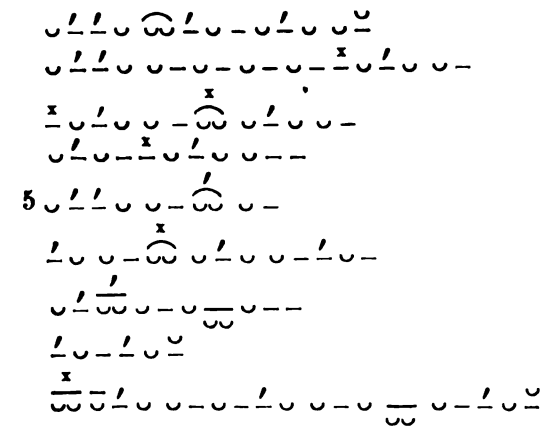

In carmine hoc constituendo discessi a Boeckhio str. v. 7. et 8., quos ille coniunxit

iis versibus, qui refragantur, mutatis; item str. v. 11. et 12., quos Boeckh in priore editione separavit, idem post coniunxit. V. 12. antispasti cum iambico versu coniunctio a Pindari usu recedit, sed non ausus sum quidquam novare.

Ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, Στρ. α'.
ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ
βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
πολύφιλον ἐπέταν.
ὦ Θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
σό τοί νιν κλιτᾶς
αἰῶνος
ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσεαι
ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
εὐθύμαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν
καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.

σοφοὶ δέ τοι κάλλιον Ἀντ. α'.
φέροντι καὶ τὰν Θεόξοτον δύναμιν.
σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μέν, ὅτι βασιλεύς
ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
ὀφθαλμὸς
αἰδοιότατον γέρας,
τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί·
μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὔχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν
δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων,

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθέτω Ἐπ. α'.
Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον
παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν·
φίλει δὲ Κάρρωτον ἕξοχ' ἑταίρων·
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων

V. 2. ἀρετᾷ, Hermann ὀργᾷ, ego ἀρχᾷ conieci, quod sordere dicit Schneidewin. — V. 3. ἀνάγῃ, Hecker ἐπάγῃ. — V. 5. θεόμορ', Pc lemma sch. θεόμοιρ'. — V. 6. τοί νιν, Gu Pc τοί νυν. Boeckh τοι νῦν. — V. 8. ἀκρᾶν GGuVbd, vulgo ἄκραν. Deinde Boeckh coni. ἄπο βαθμίδων. — V. 9. μετανίσεαι Pc, v. μετανίσσεαι. — V. 11. εὐδίαν ὅς, Schneider et Hermann εὐδιανὸς. — V. 13. δέ τοι, lemma sch. δ' ἔτι. — V. 17. μεγαλᾶν GGuVb, μεγάλων Vd, μεγάλαν, sed supra ῶν Pc, μεγάλαν vulgo. — V. 18. ἔχει, Hermann ἐπεὶ coniecit. — συγγενὴς, Rauchenstein συγγενές. — V. 20. αἰδοιότατον Schmid, αἰδοιέστατον libri et sch. — V. 22. κλεεννᾶς, Pc κλεννᾶς. — V. 25. σε μὴ Schmid, μή σε Schol. et libri, nisi quod BγLb μή μιν. — V. 28. φίλει, Pc φιλεῖν ut Aristarchus scripsit ex coniectura ut videtur. — V 29. lemma schol. οὔτ' ἂν Ἐπιμηθέος.

ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμιςκρεόντων·
ἀλλ' ἀρισθάρματον
ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις

Στρ. β'.

ἀκηράτοις ἀνίαις
ποδαρκέων δυωδεκάδρομον τέμενος.
κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται,
ὁπόσα χεριαρᾶν
τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων
Κρισαῖον λόφον
ἄμειψεν
ἐν κοιλόπεδον νάπος
θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ
καθέσσαντο, μονόδροπον φυτόν.

Ἀντ. β'.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει
νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἠΰκομοι φλέγοντι Χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
λόγων φερτάτων
μναμῆον·
ἐν τεσσαράκοντα γὰρ

V. 30. *ὀψινόου*, Pc *ὀψίνοον* fortasse recte, utrumque schol. — V. 31. *ἀφίκετο*, Hermann *ἀφῖκται*, et deinde divisim *θέμις κρεόντων*. — V. 33. *ὕδατι*, T. Mommsen coni. *ὑγρᾷ*, Schwenk *κράνᾳ*. — V. 34. *ἀκηράτοις ἀνίαις*, Pc *ἀκηράτοισιν ἀνίοισι*, G *ἀκηράτοισιν ἀνίαισι*, Vbdf *ἀκηράτισιν ἀ.*, Gu *ἀκηράτησιν ἀνίαισι*, R *ἀκήρατοι ἀ.*, denique *ἀνίαισι* etiam AP12. — V. 35. *δυωδεκάδρομον* scripsi, PcGuVbd *δυώδεκα δρόμων*, ABγ P12 *δωδεκαδρόμων*, RG sch. *δυωδεκαδρόμων*, sed P1 a m. s. rectius *δωδεκάδρομον*, ut *ποδαρκέων* sit idem quod *τρέχων*. Thiersch *δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος*. — V. 38. *δαίδαλ'* Pauwius, libri *δαιδάλματ'*, A *δαιδάματ'*. Hermann praeterea *τεκτόνια* coniecit, ego olim *τεκτόνι' ἀγάλματ'*. — V. 42. *τό σφ'* RGP12LbGuVbdfPc, *τόσ'* A, *τόσσ'* vulgo. Kayser *καί σφ' ἔχει*, Rauchenstein *τῷ σφ' ἔχει*. Coniicio *νάπος· θεοῦ τοί σφ' ἔχει*. — V. 44. *Παρνασίῳ* A, v. *Παρνασσίῳ*. — V. 45. *καθέσσαντο*, Gu *κάθεσσαν τὸ*, Hermann olim coni. *κάθεσσαν θεῷ*, Boeckh *κάθεσσαν τὸν μον.*, Kayser *κάθεσσαν τοῦ μονοδρόπου φυτοῦ*. — V. 47. *ὑπαντιάσαι*, Schol. ad v. 33. *ἀντιάσαι*. — V. 50. *πεδὰ* PcGGuVbP1 (a m. pr.) 2., vulgo *μετὰ*. — V. 52. *μναμῆον* formam aeolicam restitui, ut v. 74. *μαντῆον*, vulgo *μναμήϊον*, Pc *μνημήϊον*, G *μναμήϊαον*, GuVb *μναμήϊα* et sic schol. legit. — V. 53. *τεσσαράκοντα*, Lb *τετράκοντα*.

πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὅλον
δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν
ἀέθλων καὶ πατρωΐαν πόλιν.

Ἐπ. β'.

πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται·
ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι φύγον,
γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν·
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.

Στρ. γ'.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,
πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγών
ἐς πραπίδας εὐνομίαν,
μιχόν τ' ἀμφέπει
μαντῆον·
ἰῷ καὶ Λακεδαίμονι
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ
ἔνασσεν ἀλκάεντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν

V. 54. *πετόντεσσιν*, P2 *πεσόντεσσι*, P1 *πεπόντεσσι*. — **V. 55.** *κομίξαις* Vf, *κομίξας* **ARGGuVbd**. — **V. 56.** *ἦλθες*, Pc *ἦλθεν*. — *ἀγλαῶν*, P1Vdf' *ἀγαυῶν*, Vb *ἀγασθῶν*, **GGuPc** *ἀγαθῶν*. — **V. 58.** *ἔσεται*, Pc *ἔσσεται*. — **V. 59.** *ἔμπαν* **lemma sch.** PcVb, *ἐμπὰν* Gu, *ἔμπαντα καὶ* P1Vf, *ἔμπας* vulgo. — **V. 60.** *τε* om. Pc. — **V. 61.** *ξένοισι*, Pc *ξείνοισι*. — **V. 62.** *φύγον* Schmid ex sch., libri *φεῦγον*. — **V. 63.** *γλῶσσαν* ABγGGuP1Vbdf, *γλῶτταν* R. — *σφιν*, **sch. etiam** *σφισιν*. — **V. 64.** *ἔδωκ'* PcGGuP1Vbdf, vulgo *δῶκ'*. — **V. 66.** *ταμίᾳ*, Pc *τῷ ταμία*. — **V. 73.** *μαντῆον* scripsi, vulgo *μαντήϊον*, quod **servavit Boeckh**, qui v. 74. *καὶ* eiecit, Hermanno probante. — **V. 75.** *ἐν Ἄργει τε καὶ* GGuVbLbPc, vulgo *ἔν τ' Ἄργεϊ καὶ*. — **V. 76.** *ἀλκάεντας* **scripsi**, Pc *ἀλκάντας*, vulgo *ἀλκᾶντας*. — **V. 77.** *τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν* **Hermann in Actis Societ. Saxonicae**, nisi quod *γαρύειν* scripsit, vulgo ex R *τὸ δ' ἐμὸν γαρύεν τ'*, Pc *γαρύεντ'* (cum gl. *λέγουσιν*), AGGuP1Vbdf *γαρύετ'*, schol. in lemm. *γαρύεντ'* (G *γαρύαι'*), sed interpretatur *καυχᾶται*. **Bauchenstein** *τὸ δ' ἐμοὶ γαρύοντ'*. Quae sequuntur intacta fere reliqui, nam quid Pindarus scripserit, aegre divinari potest. Hermann novat: *ὅθεν κεχοιναμένοι ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεῖδαι, ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ, ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν, πολύθυτον ἔρανον ἔνθεν ἀναδεξαμέναν Ἄπολλον τεᾷ Κάρνειε ἐν δαιτὶ σεβιζέμεν Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.* Ego

ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος,

ὅθεν γεγενναμένοι Ἀντ. γ'.
ἵκοντο Θήρανδε, φῶτες Αἰγεΐδαι,
ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον·
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεᾷ,
Καρνεῖε,
ἐν δαιτὶ σεβίζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον,
καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον

ἐν Ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως Ἐπ. γ.
δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν,
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται
θακών.

conieci: ὅθεν γεγενναμένοι ἵκοντο — μοῖρά τις ἄγεν· πολύθυτον ἔρανον ἔνθεν ἀναδεξάμενοι, σ' Ἄπολλον τεᾷ Καρνεῖε ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Κυράνας τ' ἀγακτιμέναν πόλιν. ut poeta, qui tunc interfuerit Cyrenaeorum solemnitati, cum consanguinitatis quodam vinculo cum iis fuerit coniunctus, se quoque in horum numerum referens dicat: unde (i. e ex Thera) translatis his sacris te Apollo Carnee et ipsam Cyrenam nunc sancte colimus. cf. Callim. in Apoll. 71. Αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώϊον οὕτω. Σπάρτη τοι Καρνεῖε τόδε πρώτιστον ἐδείλου, Δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης. Ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο Ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀποικίσιν· ἐκ δέ σε Θήρης Οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίῃ. Hecker denique ἀπὸ Σπαρτῶν, i. e. a Thebanis, coll. Isthm. VI. 12. et deinde ἀγακλυμέναν πόλιν. — V. 81. ἄγεν, Pc ἀγεν. — V. 82. πολύθυτον ἔρανον Lb (?), ceteri πολύθυτον ἐς ἔρανον. — V. 84. τεᾷ PcGGuVbdf, τεὰ reliqui ut videtur. — V. 85. Καρνεῖε Hermann, Καρνήϊ'(ε) Boeckh, Καρνεῖα R, Καρνεῖ A, Καρνεῖ' GGuP1VbdfPc lemma sch. Schol. utrum Καρνεῖα an Καρνεῖε invenerit, non liquet. Possis etiam Καρνείων coniicere. — V. 89. Ἀντανορίδαι, BγVbdf Ἀντηνορίδαι. — V. 90. ἴδον, Pc εἶδον. — V. 92. δέκονται, PcVbd δέχονται. — οἰχνέοντες ABγGGuP1LbVbdf, ἰχνέοντες Pc et vulgo. — V. 96. εὐθύτομόν, sch. fort. εὐθύτονον. — V. 98. ἔμεν, Gu ἔμεν'. — V. 99. ἔπι δίχα, Pc ἐπίδιχα, utrumque sch.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα Στρ. δ'.
ἔναισεν, ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής.
ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν
βασιλέες ἱεροί
ἐντί, μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεισᾶν
κώμων θ' ὑπὸ χεύμασιν
ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί,
σφὸν ὄλβον τ[illegible] τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων
πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν,

ἔχοντα Πυθωνόθεν Ἀντ. δ'.
τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
μέλος χαρίεν. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω·
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται
γλῶσσάν τε·
θάρσος τε τανύπτερος
ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο·
ἀγωνίας δ', ἔρκος οἷον, σθένος·
ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας,
πέφανταί θ' ἁρματηλάτας σοφός·

ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔξοδοι, Ἐπ. δ'.

V. 104. μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν ARGu (a m. pr.) VdfP1 sch., vulgo μεγάλαν δ' ἀρετὰν, PcVb (a m. pr.) μεγάλαν δ' ἀρετᾶν. — V. 106. ῥανθεισᾶν PcP1Vbdf, ῥανθεῖσαν vulgo, utrumque R. — V. 107. κώμων libri, vulgo ὕμνων ex coniectura Oxoniensium. — θ' om. ALb. — ὑπὸ χεύμασιν RPcP1, vulgo ὑποχεύμασιν, quod fort. praeferendum. — V. 108. ποι libri, Hermann που. Post φρενί interpunxi, sed antea distinctionem post χεύμασιν sustuli, ut μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν genitivi ab ἀκούοντι sint suspensi, et deinde per epexegesin addatur σφὸν ὄλβον κτλ. Boeckh coni. μεγάλα δ' ἀρετὰ δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσα κώμων ὑπὸ χεύμασιν. Ἀκούοντί τοι χθονίᾳ φρενὶ σφὸν κτλ. Hermann olim: μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσι κώμων θ' ὑποχεύμασιν, postea μεγάλαν δ' ἀρετὰν δρ. μ. ῥανθεῖσαν κώμων θ' ὑποχεύμασιν. — V. 110. Ἀρκεσίλᾳ lemma sch. Ἀρκεσίλαν. — V. 114. ἐπαινέοντι, GGuP1Pc αἰνέοντι. — V. 117. νόον φέρβεται γλῶσσάν τε· θάρσος τε, sic Hermann interpunxit, videturque probare sch., vulgo νόον φέρβεται· γλῶσσάν τε θάρσος τε. Praeterea Schneidewin θάρσος δέ. — V. 122. ποτανὸς, Pc lemma sch. ποτηνὸς. — V. 124. ὅσαι, Pc lemma sch. ὅσσαι.

τετόλμακε. Θεός τέ οἱ τονῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν,
καὶ τολοιπὸν ὁμῶς, μάκαρες ὦ Κρονίδαι,
διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς ἔχειν,
μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων
χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
εὔχομαί νιν Ὀλυμπία τοῦτο δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει.

V. 126. λοιπὸν ὁμῶς, μάκαρες ὦ Κρονίδαι scripsi, libri λοιπὸν ὦ Κρονίδαι μάκαρες, nisi quod LbBγ λοιπὸν ὦ πλεῖστα Κρ. μ. Boeckh λοιπὸν ὄπισθε, Κρονίδαι μάκαρες, Hermann λοιπὸν ἔπειτα Κρ. μ. — V. 129. δαμαλίζοι, Pc δαμάζοι. — χρόνον, Hecker θρόνον. — V. 132. τοῦτο, fort. τωὐτό. — ἔπι, Beck alii ἔτι.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

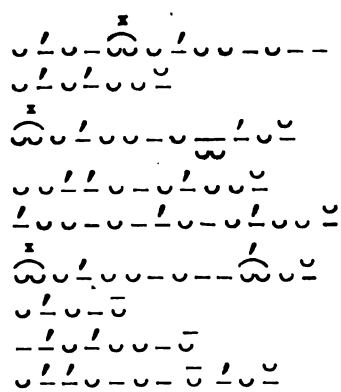

Ἀκούσατ'· ἢ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας Στρ. α'.
ἄρουραν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
χθονὸς ἐς λάϊνον προσοιχόμενοι·

„In descriptione metrorum nihil incertum, nisi quod duo primi versus coniungi possunt:

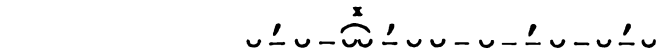

quae numerorum consociatio licet multis ex causis videretur probabilis, nihilo minus disiunxi, quod in re ambigua soleo facere. Carmen scriptum Thrasybulo victori; inscriptio Xenocratem appellat, quae petita videri possit ex v. 6. Sed Xenocrates potest victor recitatus esse, ut censebat Heynius; ideoque titulum mutare non ausus sum." *Boeckh.*

V. 1. ἦ, quod Heyne scripsit, GGu exhibent et fort. schol. legit, vulgo ἢ. — V. 4. *ἐς λάϊνον* scripsi, libri et schol. *ἐς ναόν*. Hermann, cum olim *αἴνναον* coniecisset, deinde *ἐς νάϊον* scripsit. Displicet tamen vel sic *ἐς*, ac nescio an *εὐδαίδαλον* sit scribendum, nam *ναὸν* videtur ex glossa ortum, quae fortasse ad v. 2. *Ἀφροδίτας ἄρουραν ἢ Χαρίτων* pertinebat, ubi sch. dicit *οἱ δὲ τὸν Πύθιον ναὸν* (*ἀκούουσιν*).

Πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἑτοῖμος ὕμνων
θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·

τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, Στρ. β.
ἐριβρόμου νεφέλας
στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχούς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενον. φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ
πατρὶ τεῷ Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
λόγοισι θνατῶν
εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθάν Στρ. γ.
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδᾳ παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μί' ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

V. 7. *ἑτοῖμος*, Gu *ἔτυμος*. — V. 9. *τετείχισται*, ex Et. M. 249. 50. et Zonar. 466: *τεῖχος, τειχῶ, ἀφ οὗ φησὶ Πίνδαρος τετείχηται* fortasse coniicias grammat. id ipsum olim hic legisse, sed cf. Isthm. IV. 44., et Gaisford *τετείχισται* scripsit. — V. 10. *οὔτε*, GGuVbPc lemma sch. *οὐ*, P2 *οὐχὶ*. — V. 12. *ἄνεμος*, Pc et sch. *ἄνεμοι*. — V. 13. *ἄξοισι* PcGuP1VbdfG, et pluralem agnovit sch., *ἄξοι* Bγ, vulgo *ἄξει*. — *χεράδι* libri (P2 *παμφύροις χεράσιν*) et sch., eamque formam *χερμὰς* tuetur, sed grammaticos veteres etiam *χεράδει* hic legisse apparet ex Etym. M. 808. 32: *χέραδος — οὐδέτερον — καὶ Πίνδαρος τὴν δυτικὴν εἶπε χεράδει σποδέων* (v. *χεράδι ποδέων*) ubi Boeckh *χεράδει ς' Πυθίων* coni. — V. 14. *τυπτόμενον* Hermann, *τυπτόμενοι* GBγVbGuPc et Sch. (qui male *τύπτοντες* interpretatur, sic enim pro *τύπτονται* scrib.), *τυπτόμενος* reliqui. Hecker coni. *κρυπτομένους*. — V. 15. *κοινάν* RPcVf et paraphr., *κοινᾷ* vel *κοινά* ABγP12GGuVbd. — V. 17. *ἅρματι νίκαν*, Bγ *ἁρματονίκαν*, plerique *ἁρματινίκαν*. — V. 18. *ἐν πτυχαῖς, ἐνὶ πτυχαῖσιν* AGGuVbdf, et *ἐνὶ* etiam Pc, *πτυχαῖσι* P1, unde *Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς* coniicias. — *ἀπαγγελεῖ, ἀπαγγέλλει* GGu. — V. 19. *νιν* scripsi, et sch. *τοίνυν* interpretatur, vulgo *νιν*. — *ἐπιδέξια*, AVdf *ἐπὶ δέξια*. — V. 21. *τά* P2 ut Schmid emendavit, ceteri *τάν*. — *μεγαλοσθενεῖ*, malim *μεγαλοσθενῆ*. — V. 22. *Φιλύρας*, Pc *Φιλλύρας*. — V. 23. *μὲν Κρονίδαν, δὲ Κρονίδᾳ* Vdf. — V. 24. *βαρυόπαν*, Pc *βοώπαν*, VdfBγ *βαρυοπᾶν*. — *στεροπᾶν*, G in m. *στεροπᾷ*.

ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς Στρ. δ'.
νόημα τοῦτο φέρων,
ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων
Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ' ἔφερεν
κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὄν·

Στρ. ε'.

χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔτος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ
μένων ὁ θεῖος ἀνὴρ
πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός,
ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
ὁπλοπέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν. Στρ. ς'.
νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἴβαν δρέπων,
σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·

V. 28. ἔγεντο Schmid et P2, ἐγένετο reliqui. — πρότερον, P2 πρότε ρος. — V. 30. ἐναρίμβροτον, P2 ἐναριμβρότων, cod. Flor. ἐν ἀριμβρότων. — V. 31. ἀναμείναις, ἀμείνας RPcGGuP1Vbdf. — στράταρχον, cod. Flor. ἀρχόν. — V. 34. κραταιὸν, Pc κρατερὸν. — V. 36. δονηθεῖσα PcBγGGu Vbdf, vulgo δοναθεῖσα. — βόασε ARGGuP12Vbdf, φώνησε Pc, βόασεν Schmid. — V. 37. οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ μένων ὁ, legebatur vulgo οὐκ ἀπέριψεν αὐτοῦ· μένων δ' ὁ. sed αὐτοῦ AGGuP12 et paraphr., recte vero Heyne distinctionem mutavit, quam etiam sch. sequitur, et αὐτοῦ μένων iunxit, at praeterea abieci δ' (omnes libri δ' ὁ, G δέ), saepissime ex interpolatione addita. — V. 40. ἐδόκησέν τε Hermann, libri ut videtur omnes ἐδόκησέ τε, A ἐδόκησε, R et lemma sch. ἐδόκησεν. — V. 41. τελέσαις, libri vel τελέσας vel τελέσσας. — V. 42. τοκεῦσιν, Pc τοκέεσσιν. — V. 43. παρίκει P1, παρήκει Pc et vulgo. — V. 44. τῶν νῦν δὲ, lemma schol. τῶν δὲ νῦν. — V. 46. πάτρῳ τ', libri plerique πάτρωί τ', P2 πάτρωΐ τ' ἐρχ. — ἀγλαΐαν ἔδειξεν Schmid et P2, sed ceteri libri ἀγλαΐαν ἔδειξεν ἅπασαν, nec videtur sch. ἅπασαν reperisse, cum dicit: ἐπερχόμενος οὐν πρὸς τὴν τοῦ θείου ἀγλαΐαν καὶ κατὰ τὸν κόσμον ἴσον ἑαυτὸν ἀπέδειξεν. Sed nescio an potius ἔδειξεν ab interpolatore sit profectum, ut poeta scripserit: πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἅπασαν, i. e. omne decus patrui imitans. — V. 48. ἴβαν libri et sch., adde sch. Aristid. III. 54, ὕβριν Eustath. Prooem. 11, ἀνάταν Hermann, ἐπέταν Kayser, ὑπεράφανον ἀκμὰν T. Mommsen, ὑπέροπλον ἀπό νιν (ὄλβον) δρέπων Rauchenstein.

τίν τ', Ἐλέλιχθον, [ὀργαῖς πάσαις] ὃς (θῆκας) ἱππίαν ἔςοδον,
μάλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προςέχεται.
γλυκεῖα δὲ φρήν
καὶ συμπόσαισιν ὁμιλεῖν
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

V. 50. τίν τ', Ἐλέλιχθον, [ὀργαῖς πάσαις] ὃς (θῆκας) ἱππίαν ἔςοδον scripsi, ARPcGGuVbdf τίν τ' ἐλέλιχθον ὀργαῖς (Vf ὀργεῖν) πάσαις (A πασαῖς) ὃς ἱππείαν ἔςοδον (R εἴσοδον), By τίν τ' Ἐλέλιχθον εὗρες θ' ὃς ἱππίαν ἔςοδον, P2 τίν τ' ἐλ. ὀργαῖς ἐς ἱππείαν ἔςοδον, cod. Flor. τίν τ' ἐλ. ὀργαῖς (in m. εὗρες) ὃς ἱππείαν ἔςοδον, P1 quid exhibeat incertum, nisi quod ἱππείαν ἐς ὁδὸν inde enotatum. Et εὗρες videtur etiam sch. reperisse, qui dicit: ὃς εὗρες ἱππείας εἰσόδους (G ἱππείαν εἴςοδον) τουτέστιν ἱππικὰς ἀμίλλας. Eiicienda sunt verba ὀργαῖς πάσαις, quae est antiqua aliqua parepigraphe ad v. 51. μάλα ἀδόντι νόῳ, eaque expulit deinde verbum necessarium, unde scripsi τίν τ' Ἐλέλιχθον ὃς θῆκας ἱππίαν ἔςοδον, quod cum grammatici desiderarent, εὗρες addiderunt. Heyne ciectis πάσαις et μάλα scripsit ὀργαῖς ὃς εὗρες ἵππιον εἴςοδον ἀδόντι νόῳ, Hermann ὀργαῖς ἐς ἱππίαν ἔςοδον (suopte ingenio doctus ad equestria studia), Boeckh ὃς θ' εὗρες ἱππίαν ἔςοδον. — Praeterea pro τίν τ' Gu exhibet τίν θ' et sic videtur Sch. legisse; pro Ἐλέλιχθον alii fort. Ἐλάσιχθον legerunt, vid. Rust. Prooem. 16. — V. 51. ἀδόντι Gu, ἄδοντι Pc, ἀδῶντι P2, AR ἀδόντι. — προςέχεται Vbdf, προςέρχεται Pc et reliqui. Schol. προςέρχεται καὶ προςοικειοῦται interpretatur.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩι

ΚΕΛΗΤΙ.

Strophae.

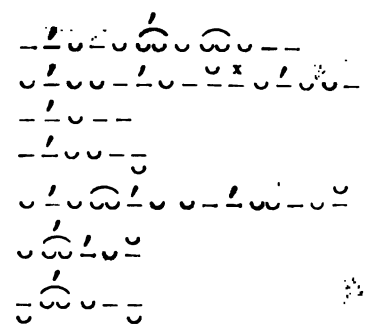

Epodus.

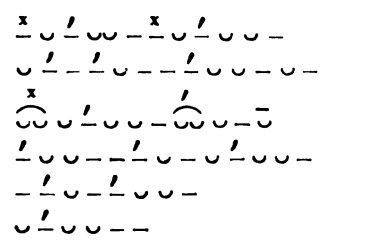

„Inscriptio carminis ex Schol. et R ducta est, aliam libri praestant: *Μεγακλεῖ Ἀθηναίῳ, Ἵππος Ὀλύμπια, Πύθια, Ἴσθμια,* ut AGGuP12Pc et Veneti terni, nisi quod *Ἵππῳ* est in P1 et inverso ordine *Ἴσθμια, Πύθια* in P1PcGGu Venetisque. Metrum est pulcherrimum, generis Aeolici; hinc *ὀρνμάξομαι* v. 6. Id tenenti constabit, cur eos versus, quorum fines incerti sunt, ita definiverim, ut feci: quippe ut singulis partibus Aeolicus constaret character. Sic v. 3 et secundo et quarto coniungi poterat, sed segregatur elegantius, ut Pyth. VI. 7 Nem. VI. ep. 7 et hoc ipso carmine str. 8. In ceteris mea ratio ab Hermanniana non multum discrepat, in iis, quae incerta sunt, analogiam certorum metrorum sequens, ut ep. 4 analogiam str. v. 2, porro ep. 5, 6 analogiam str. v. 5 Pyth. VI. 5 et huius odae str. 4. Alia quaedam in ipsa syllabarum mensura novavi.“ *Boeckh.* Ego coniunxi str. v. 5 et 6 in unum, sed numeros in margine non mutavi.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι Στρ.
προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ
κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι.
ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα οἶκόν τ' [ναίων] ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πυθέσθαι;

πάσαισι γὰρ πολίεσσι λόγος ὁμιλεῖ Ἀντ.
Ἐρεχθέος ἄστῶν, Ἄπολλον, οἵ τεόν γε δόμον
Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν.
ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ [νῖκαι,] μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ' ἀπὸ Κίρρας,

ὦ Μεγάκλεες, ἰμαί τε καὶ προγόνων. Ἐπ.
νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι,
φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα.
φαντί γε μὰν οὕτω μεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλουσαν εὐδαιμονίαν
τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

V. 1. *μεγαλοπόλιες*, Boeckh olim *μεγαλοπτόλιες* et in antistr. *πολίεσσιν*. — V. 2. *Ἀλκμανιδᾶν*, Pc *Ἀλκμαιανιδᾶν*. — *εὐρυσθενεῖ*, P2 *ἐρισθενεῖ*. — V. 3. *κρηπῖδ'*, Pc *κρηπίδ'*. — V. 4. *ἵπποισι*, *ἵπποις* VbdfGGuBγPc. — V. 5. *τίνα οἰκόν τ'* scripsi, sive *τίνα οἶκον δ'* malis, v. *τίνα τ' οἶκον*, Pc *τίνα δ' οἶκον*, P2 *τίνα γ' οἶκον*. — *ναίων* eiiciendum, quod cum antistropha glossemate vitiata esset, antiquo tempore male sedulus, ut numerum expleret, adiecit, parum ille curans quid instituta sententia requireret. Delere quam corrigere maluerunt et veteres critici et nostri homines, in schol. commemorantur coniecturae *ναίοντ'*, *αἰῶν'* (i. e. *αἰῶνι*), *οἰκόν τ' ἀΐων*, Thiersch *κλείων*, Schneidewin *λαῶν* vel *θνατῶν*, Kayser *αἰνέων*. — *ὀνυμάξομαι*, PcGuP1G (a m. pr., supra *ῶ*.) Vbdf *ὀνυμάξαι*, unde *ὀνυμάξεαι* coniicias. — V. 9. *πολίεσι*, *πολίεσσι* Gu (a m. s.) GVf, *πολίεσσιν* Vb, *πολιέεσσι* Vd. — *λόγος*, *ὁ λόγος* GGuVb et fort. Sch. — V. 10. *Ἄπολλον* Sch. GGuP12, v. *Ἀπόλλων*. — *τεόν γε* P2Bγ ut videtur, vulgo *τεόν τε*, P1Vd *τεόν*, Vf *τε*. — V. 14. *νῖκαι* (Pc *νίκαι*) eiiciendum, antiquitus in margine explicandi gratia additum, cum facile ex sequente *Ὀλυμπιάς* intelligi posset, cf. Ol. VII. 82. — V. 15. *Ολυμπιάς* ut Wesseling coniecerat exhibet P2, v. *Ὀλυμπίας*. — V. 17. *ὑμαί*, Pc *ὑμῶν*. — V. 18. *νέᾳ*, P1Vf *νῦν*. Deinde PcGuP2 interpungunt: *χαίρω· τί τόδ' ἄχν*. — V. 20. *παρμονίμαν* Sch. AGu, vulgo *πὰρ μονίμαν*. — V. 21. *θάλλουσαν*, Pc *θάλουσαν*.

ΠΥΘΙΟΟΝΙΚΑΙ Η.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

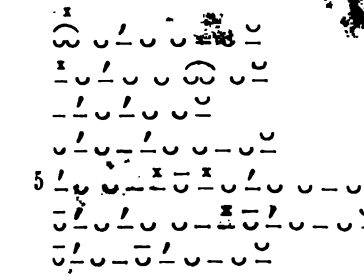

Epodi.

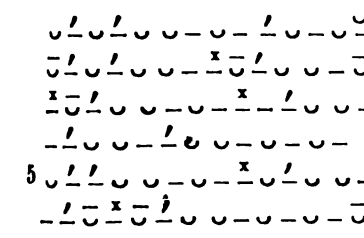

Φιλόφρον Ἁσυχία, Δίκας Στρ. α'.
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων
ἔχοισα κλαΐδας ὑπερτάτας
Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς

V. 1. *Ἁσυχία*, Pc Sch. *ἡσυχία*. — V. 3. *βουλᾶν*, *βουλῶν* Sch. — V. 4. *ἔχοισα*, *ἔχουσα* Schol. BγGuVbdf. — *κλαΐδας* Schmid, *κλεῖδας* Sch., *κλᾷδας* vel *κλᾶδας* PcGGuVbdf, *κλαῖδας* R, *τὰς κληῖδας* P2, v. *κλαΐδας*.

ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·

τὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον Ἀντ. α'. 10
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς
ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν 15
παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.

βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. Ἐπ. α'. 20
Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ μιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων· ἐδμᾶθεν δὲ κεραυνῷ
τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος· ὃς εὐμενεῖ νόῳ 25
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίῤῥαθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.

ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκάς Στρ. β'. 30
ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς
κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
θιγοῖσα νᾶσος· τελέαν δ' ἔχει
πόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται 35
νικαφόροις ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θοαῖς
ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·

τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. Ἀντ. β'.
εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν 40
πᾶσαν μακραγορίαν
λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον

V. 7. ἀτρεκεῖ, Sch. fort. ἀτρεχεῖ. — V. 11. ὑπαντιάξαισα, ὑπαντιάξασα ABγGuVbdf. — κράτει, unus sch. κρατί. — τιθεῖς, Pc τιθεῖς εἶ. — V. 12. οὐδὲ, Bothe οὔτι. — μάθεν, Matthiae Obs. Misc. II. 11 λάθεν. — V. 13. φίλτατον Sch. GGuP1Vbdf, φίλτατόν γ' vulgo. — V. 14. ἐκ δόμων, G in m. εἰς δόμον. — V. 15. βία libri et sch., βίᾳ edd. — V. 16. ἑκατόγκρανος, P2 ἑκατόγκρανός γ', Pc ἑκατοντακάρανος. — ἄλυξεν, Gu ἄλεξεν. — V. 20. ποίᾳ libri, πόᾳ Schmid. — Παρνασίδι Boeckh, libri Παρνασσίᾳ (Παρνασίᾳ AGP12GuPc). — V. 21. ἔπεσε, Pc ἔπεσσε, οὐχὶ ἔπετε. — V. 24. θιγοῖσα, Boeckh in ed. 1 et alii θίγοισα. — V. 26. θρέψαισα, ARGGuVdf θρέψασα. — V. 28. τὰ δὲ καὶ P1Vbd, τὰ δὲ καὶ ἐν PcGGuBγ, τὰ καὶ ἐν R, τὰ δὲ ἐν AP2, παρὰ δὲ καὶ Vf, ἐν etiam sch. — V. 32. κνίσῃ Schol. RGuVbdf, κνήσῃ G, κνίσσῃ A. — μοι, Schol. GGu μου. — τράχον ARGuPcP12Vf, τραχὸν GVb, vulgo τρέχον, Vd τρέχων. Ceterum hoc ordine τράχον (τρέχον) ἴτω τεὸν χρέος ABγGGuP1Vbdf, sed RP2 ἴτω τράχον τεὸν χρέος ut vulgo.

ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,
ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνέων ματραδελφεούς Ἐπ. β'.
Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις,
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγνιον·
αἴξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις,
τὸν ὕπερ ποτ' Ὀϊκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδών
υἱοὺς Θήβαις αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ,

ὁπόταπ' Ἄργεος ἦλυθον Στρ. γ'.
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
ὧδ' εἶπε μαρναμένων·
Φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα. θαέομαι σαφές
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἄλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ Ἀντ. γ'.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ οἴκοθεν
ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ
θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν
ἀφίξεται λαῷ σὺν ἁβλαβεῖ

Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς. τοιαῦτα μέν Ἐπ. γ'.
ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος. χαίρων δὲ καὶ αὐτός
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,

V. 33. τεὸν, om. Pc. — V. 35. παλαισμάτεσσι γὰρ, VfA παλαισμάτεσι(ν) τε γὰρ, VdBγ παλαίσμασί(ν) τε γὰρ. — ἰχνέων Schmid, ἰχνεύων libri, Hermann οἰχνέων. Fort. παριχνέων. — V. 40. αἰνίξατο Boeckh, vulgo ἠνίξατο, P1 ἠναίξατο. — V. 43. ὧδ' PcP1GGuVbdf ὥδε δ'. — μαρναμένων libri cum praegressis iungunt, vulgo: εἶπε· μαρναμένων φυᾷ. — V. 44. ἐπιπρέπει, P1 ἐπιτρέπει. — V. 45. ἐκ πατέρων, R ἑκατέρων. — παισὶ PcP1GGu, vulgo παισὶν. Hermann ἐκ πατέρων, παῖ, σοὶ λῆμα. Fort. interpungendum παισί· λῆμα θαέομαι σαφὲς κτλ. — θαέομαι P1Vf, θεάομαι P2Bγ, θεάομαι rel. — V. 47. νωμῶντα, P2 νέμοντα, quod Heyne coniecit. — V. 49. ἀρείονος. Ingeniose et ut opinor verissime Welcker Ἀρείονος coniecit, vid. de Cyclo Epico II. 371. 381. Arion postquam herum salvum reduxit, moribundus concidisse videtur, eoque temporis articulo vaticinatus est, ob hoc ipsum augurium ὄρνις vocatur, non quod alatus erat equus, ut Welckero visum. Ambiguitas autem orationis consulto videtur adhibita, ut vel αἰνίξατο v. 40. indicat. — V. 51. οἴκοθεν, P2 γ' οἴκοθεν. — V. 52. μόνος Sch. GnGP1, vulgo μοῦνος. — V. 54. λαῷ BγGGuP1Vbdf, λεῷ ARP2. — V. 55. τοιαῦτα om. G. — μέν, RA μὲν δ', P2 μὲν δὴ — V. 56. Ἀμφιάρηος, Pc Ἀμφιάραος.

γείτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπάντασεν ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον,
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.

τὸ δ', ἐκαταβόλε, πάνδοκον Στρ. δ'.
ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
ὤπασας, οἶκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν
πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ἐπάγαγες,
ὦναξ, ἑκόντι δὴ εὔχομαι νόῳ

κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν Ἀντ. δ'.
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ
Λίκα παρέστακε· θεῶν δ' ὄπιν Ἐπ. δ'.
ἄφθιτον αἰτέω, Ξένάρκες, ὑμετέραις τύχαις.
εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων
βίον κορισσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς·
τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν.
μέτρῳ κατάβαιν'· ἐν Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,

V. 59. *ὑπάντασεν* Pc, quod Schmid edidit, BγP1 *ὑπαντίασ'*, vulgo *ὑπαντίασεν*, P2 *ὑπήντησέ τ'*, et *τε* videtur Schol. legisse. — *γᾶς*, *γαίας* APcVbdf. — V. 60. *μαντευμάτων τ'*, *δ'* Pc, *τε* P1Gu. Hermann *Μάντις, χρησμῶν τ' ἀμφ' ἄψατο.* — *τέχναις* libri, videtur ex coniectura restitutum, cum *τέχνας* olim legeretur, quod colligas ex Sch. *καὶ τῶν μαντευμάτων ἐφήψατο τοῖς συγγενηθεῖσιν αὐτῷ· τυχὸν δὲ λέγει συγγόνοις τέχναις.* Ceterum interpretes structuram parum intellexerunt, dicit: *arte patria oracula edidit*, quemadmodum v. 64. *τόθι* non recte interpretati sunt, quod est relativum *ubi*. — V. 66. *πενταεθλίου*, Hermann *πενταθλίου*. — *ἐπάγαγες*, Boeckh plene distinxit, ut novum enuntiatum sit *ὦναξ κτλ.* — V. 67. *ὦναξ* vel *ὥναξ* PcP1VbdGGu et fort. Bγ, *τ' ἄναξ* A, *γ' ἄναξ* ut videtur P2, v. *ἄναξ*. — *δὴ* scripsi, legebatur *δ'*, nisi quis crasin restituere malit. V. 68. *τὶν*, *τιν'* PcP1GGuAR et Schol. unus. — Deinde Kayser pro *βλέπειν* coni. *ἕπειν*, Rauchenstein *βαλεῖν* vel *πλέκειν*. — V. 69. *νέομαι*, Mingarelli *νέμομαι*. — V. 72. *Ξέναρχες*, Schmid *Ξείναρχες*. — *τύχαις*, P2 *τύχαισιν*. — V. 73. *γὰρ* om. P2 et deinde habet *σὺν οὐ* pro *μὴ σὺν*. — *σὺν*, ARBγ *ξὺν*. — *πόνῳ* Sch. PcRGuGP1 (a s. m.) 2Vb, *χρόνῳ* ABγVdf. — V. 74. *πεδ' ἀφρόνων*, *πεδαφρόνων* RGGuPc. Coniicio *πεδ' εὐφρονᾶν*. — V. 76. *τὰ δ'*, P2 *ταῦτ'*. — V. 77. *ἄλλοτ'*, *ἄλλοτε δ'* Sch. RP1GGuVbdf, igitur distinxerunt *δαίμων δὲ παρίσχει· ἄλλοτε δ' — καταβαίνει.* — *ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν· μέτρῳ κατάβαιν'· ἐν Μεγάροις δ'* correxi, legebatur *ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ καταβαίνει· Μεγάροις δ'*. Pro *μέτρῳ* legunt *μέτρον* ABγP1VdfG (in m.), *μέτρα* Sch. unus, *ἐν* post *καταβαίνει* addunt PcP1G Vbd. Hoc dicit poeta: ne nimis concupiscas in certamen descendere, multas iam partas habes victorias.

μιχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαις τρισσαῖς ὡριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.

τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν Στρ. ε'.
σωμάτεσσι κακὰ φρονέων·
τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἐπ' ἀλπνὸς ἐν Πυθιάδι κρίθη,
οὐδὲ μολόντων παρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκύς
ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι
πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαγμένοι.

ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών Ἀντ. ε'.
ἀβρότατος ἔπι μεγάλας
ἐξ ἐλπίδος πέταται
ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων
κρέσσονα πλούτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,
ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

Ἐπ. ε.
ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωπος. ἀλλ' ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,
λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε Διὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

V. 80. *νίκαις τρισσαῖς*, Sch. PcARGGuP12Vbdf *νίκαισι τρισσαῖς*, Pausanias *νίκαις τρίταις*. — *ὡριστόμενες* ARP12GGuVbdf, *Ἀριστόμενες* Bγ. — *δάμασας*, Schol. *δαμάσαις ἔργῳ τέτρασιν ἐμπ.*, et *δαμάσας* etiam Pc. — V. 84. *ἐπ' ἀλπνὸς* scripsi, legebatur *ἐπάλπνος*. — V. 86. *ὦρσεν*, P2 *βάλεν*. — V. 87. *δεδαγμένοι* scripsi, et paraphr. *δακνόμενοι* habet, vulgo *δεδαϊγμένοι*, Hermann *δεδαιγμένοι*. — V. 89. *ἔπι μεγάλας*, Hermann distinguit *ἔπι, μεγάλας ἐξ ἐλ.* at videtur esse: *in magna felicitate*. Sch. fort. *ἔπο*. — V. 90. *πέταται*, Gu *τέτατα*. — V. 92. *πλούτου μέριμναν*, A *τέρψιν πλούτῳ*, P2 *τέρψιν πλούτοιο*, Hermann *πλούτου μέρμηραν*. — *ἐν δ' ὀλίγῳ*, P1 *ἐν δ' ὀλίγον*. — V. 95. *σκιᾶς ὄναρ*, P2 *ὄναρ σκιᾶς*. — V. 96. *ἄνθρωπος* Sch. Nem. VI. 4. Plut. de consol. 6. Eustath. Il. 757. 32., vulgo *ἄνθρωποι*, et sic Sch. Soph. Ai. 125 Oed. R. 1186. — V. 97. *φέγγος ἔπεστιν* Heyne et fort. Sch., vulgo *ἔπεστι φέγγος*. Fort. *φέγγος ἐστὶν ἐπ' ἀνδρῶν*. — V. 98. *στόλῳ* om. GGu. — V. 99. *Διὶ*, vulgo *Διΐ*, Boeckh *Δὶ*. — *καὶ* om. P2. — V. 100. *Πηλεῖ τε κἀγαθῷ* BγVd, *Πηλεῖ τε καὶ ἀγαθῷ* GGuPc P1Vbf, *Πηλεῖ κἀρίστῳ δὴ* P2, *Πηλεῖ τε κἀρίστῳ δὴ* A, *Πηλεῖ κἀρίστῳ* R, vulgo *Πηλεῖ τε κἀρίστῳ*. Hermann *Πηλεῖ τ' ἐσθλῷ καὶ σὺν Τελ.*

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Θ'.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩι

ΟΠΑΙΤΟΔΡΟΜΩι.

Strophae.

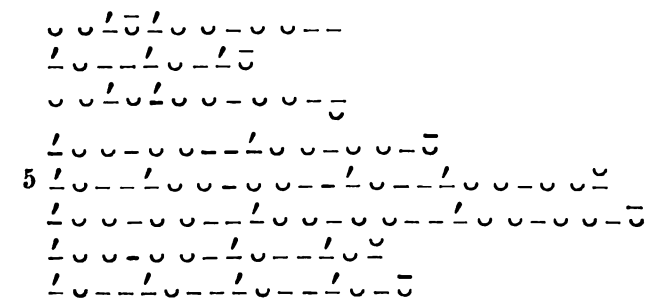

Epodi.

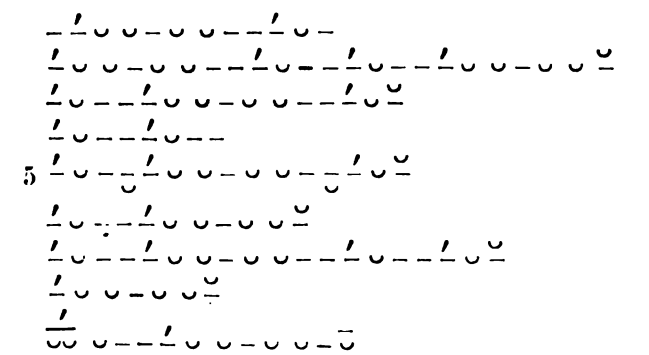

„Strophae vs. 1. et 2. coniungi possunt, tamen numerorum consociationem non magis probabilem iudico, quam ep. vs. 1. et 2. Nec ep. vs. 4. et 5. connecto, frequenti distinctione separatos.“ *Boeckh.* Idem ep. v. 7. olim in binos versiculos separaverat. Hermann str. vs. 2. et 3. coniungendos censet.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν Στρ. α'.
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασ', ἔνεικέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὑήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Ἀντ. α'.
Λάλιον ξεῖνον θεοδμάτων
ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ·
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμιον μιχθέντι κούρᾳ θ' Ὑψέος εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τοντάκις ἦν βασιλεύς, ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος· ὃν ποτε Πίνδου κλεεννᾶις ἐν πτυχαῖς
Νᾶις εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν,

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον Ἐπ. α'.
θρέψατο παῖδα Κυράναν· ἃ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐρίλησεν ὁδούς,
οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας,
ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα κεραΐζεν ἀγρίους
θῆρας, ἢ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον

V. 2. *ἀγγέλλων*, plerique libri *ἀγγέλων*, P2 *αἰνέων*, Pc *ἀγώνων* cum gl. *ἕνεκα*. — V. 3. *Τελεσικράτη*, Gu *Τελεσικράτει*. — V. 6. *ἔνεικε* P1V, v. *ἤνεγκε*. — *τόθι*, P1 *πόθι*. — *νιν*, *νῦν* GGuP2Bγ. — V. 8. *τρίταν* P2Bγ GGuP2Vb, v. *τριτάταν*. — V. 9. *ὑπέδεκτο δ'*, P2 *ὑπέδεκτ' οὖν*. — V. 10. *ξεῖνον*, Pc et fort. Sch. *ξένον*. — *θεοδμάτων*, P1Vdf *θεοσδότων*. — V. 11. *χερὶ*, Pc *χειρὶ*. — *κούφᾳ* PcGGuP2Vbdf, vulgo et Schol. *κοῦφα*. — V. 13. *μιχθέντι*, Schol *μιχθέντα*, quod Boeckh et Hermann probaverunt. Latet aliud. Fort. *ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμιον κούρᾳ τε μιχθῆν* (i. e. *μιχθῆναι*) *Ὑψέος εὐρυβία*. — *Ὑψέος*, Pc *ὑψέως*. — V. 15. *κλεεννᾶις*, Pc *κλεενναῖς* (?). — V. 16. *Κρείοισα* AP2, *Κρέοισα* rel. — V. 18. *ἐρίλησεν* PcGuVbdf, *ἐρίλασεν* ARG. — V. 19. *οἰκοριᾶν*, Pc *οἰκουριᾶν*. Paraphrastes longe aliter legit: *οὔτε δείπνων τέρψιας οὔθ' ἑταρᾶν οἰκουριᾶν*, ubi *οἰκουρίαν* rectius se haberet. — V. 20. *ἀκόντεσσιν*, Pc *ἀκόντεσι*. — V. 21. *κεραΐζεν* sch. et libri, vulgo *κεραΐζειν*, A *κεραΐζεν*, Bγ *κεραΐζειν*.

βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις, τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκύν
παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας Στρ. β'.
ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν
ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·
Σεμνὸν ἄντρον, Φιλυρίδα, προλιπὼν θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ, μόχθον καθ-
ὑπερθε νεᾶνις
ἧτορ ἔχοισα· φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας

ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων, Ἀντ. β'.
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου;
ὁσία κλιτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν,
ἤ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής, ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ,
μῆτιν ἐὰν
εὐθὺς ἀμείβετο· Κρυπταὶ κλαῖδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς
ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ', ἀμφανδὸν ἀδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.

Ἐπ. β'.
καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον. κούρας δ',
ὁπόθεν, γενεάν

V. 24. *παῦρον*, P1Vdf *ὕπνον*. — *γλεφάροις* P1Vd, *βλεφάροις* rel. — V. 25. *ὕπνον*, P1Vdf *παῦρον*, unde coniicias *ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ' ἀναλίσκοισα κτλ.* — V. 27. *ὀμβρίμῳ*, AGP1Vbf *ὀβρίμῳ*. — *μούναν*, Gu *μόναν*. — V. 29. *προσέννεπε*, Pc *προσήνεπε*. — V. 30. *Φιλυρίδα* (*Φιλυρίδᾳ*?) GuP12VbdfPc, vulgo *Φιλλυρίδα*. — V. 31. *νεῖκος*, Pc et unus sch. *νῖκος*. — *κεφαλᾷ*, Schneidewin *κραδίᾳ* coni. — V. 33. *νιν*, PcGP2Gu *μὲν*. — *ἀποσπασθεῖσα*, Sch. fort. *ἀποσπαρθεῖσα*. — V. 36. *ὁσία*, PcP2Gu Sch. ad v. 68. *ὅσια*. — *κλιτὰν*, PcGGu *κλειτὰν*, P2 *δὲ τὰν*. — V. 37. *κεῖραι* Schol. PcBγGGuP12Vbd, vulgo *κεῖρεν*. — *μελιηδέα*, Ahrens *μελιαδέα*. — V. 38. *χλαρὸν* APcBγ, v. *χλιαρὸν*. — *γελάσσαις* G, *γελάσας* ARGuP1Vbdf Pc, *γελάξας* Pauwius. — V. 40. *ἔν τε*, P2 *ἔν γε*. — *τοῦτο κἀνθρώποις*, Pc *τοῦτο θ' ἀνθρ.* — V. 41. *ἀμφανδὸν*, Pc *ἀμφαδὸν*. — V. 42. *γὰρ* om. Pc. — V. 43. *γενεάν*, Sch. *γενεά*.

ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει, χὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται, χώτι μέλλει, χὠπόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.
εἰ δὲ χρὴ καὶ παρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

ἐρέω· ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν Στρ. γ'.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου
Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι·
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον· νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.

τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς Ἀντ. γ'.
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ
ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον θαησάμεναι βρέφος αὐτᾶς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι, θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων', ἀνδράσι χάρμα φίλοις, ἄγχιστον ὀπάονα μίλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀριστᾶον καλεῖν.
ὡς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

V. 44. ἄνα, Pc ὦ ἄναξ, P2 ὦναξ. — V. 48. κύμασιν, Pc ὅσα τε κύμασι. — χὠπόθεν Schmid, Pc et alii libri χῶ τι ποθέν, P1 χῶτι ποθί, Vbd χὅτι ποθεν, Vf χὅτι ποθινὸς, P2 χῶτι πότ', Bγ χῶ τε πότ'. Fuit antiquitus χὠππόθεν. — V. 50. εἰ δὲ χρὴ PcGGuP12Vbdf Sch., v. εἰ δέ γε χρὴ. — V. 52. ὑπὲρ πόντου, GGuVb ὑπερποντίου. — V. 53. ἐνεῖκαι, Pc ἐνείκειν. — V. 54. ἀρχέπολιν, Sch. ἀρχέπτολιν. — ἀγείραις, Gu ἀγήρας, rel. ἐγείρας. — V. 59. παῖδα, Pc κοῦρον. — V. 60. Γαίᾳ, Pc γᾷ. — V. 62. θαησάμεναι scripsi, PcGGuVf θησάμεναι, AlRP1VbdG (in m.) θηκάμεναι, P2 ἐνθηκάμεναι, Bγ κατθηκάμεναι. Emendationem firmat Schol. ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν γόνασι θεῖσαι τὸν Ἀρισταῖον καὶ θαυμάσασαι τὸ βρέφος. — αὐτᾶς scripsi, nisi quis αὐτῷ praeferat, vulgo αὑταῖς, Gu αὐταῖς. — V. 64. ἔγχιστον cum sequentibus iungunt sch. et Pc, vulgo ad χάρμα refertur, unde ἄλπνιστον aliquando conieci.

ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν Ἐπ. γ'.
πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι. κεῖνο κεῖν' ἅμαρ διαίτασεν· θα-
λάμῳ δὲ μίγεν
ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.
καί νιν ἐν Πυθῶνι νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν, ἃ νιν εὔφρων δέξεται
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι· Στρ. δ'.
βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθῆος
ἐπεὶ κεφαλάν
ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ, κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι, πατροπάτωρ ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος
κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.

τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων Ἀντ. δ'.
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα
διδύμων κραιπνοσίμαχον σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνὴρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται, τά νιν θρέψαντο καὶ
Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐυλόν. Χαρί-
των κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ

V. 67. *ὠκεῖα — πρᾶξις*, PcGGu *ὠκεῖαι — πράξεις*. — V. 68. *διαίτασεν*, Pc *διέτασε*. — V. 71. *καί νιν*, Pc *καὶ νῦν*. — *Καρνειάδα*, Pc *Κερνιάδα*. — V. 73. *νικάσαις*, plerique libri *νικάσας*, RPc *νικήσας*. — V. 79. *ἔγνων*, Ahrens *ἔγνον*. — V. 80. *Εὐρυσθῆος*, Pc *Εὐρυσθέος*, Schol. lemma *Εὐρυσθέως*. — V. 87. *παραβάλλει, περιβάλλει* PcGP12GuVbf Sch. — V. 88. *ἀὲ* Boeckh, *ἀΐ* Schmid, vulgo *ἀεὶ*, GGu *αἰεὶ*, P2 *ἐπιμέμναται*. Possis *ἅμα* coniicere: nam grammatici testimonium, cuius auctoritate haec forma Pindaro vindicata est (Vid. ad Gregor. Cor. 346.) satis dubium est, siquidem Cram. An. Par. III. 321. 28.: *ἔστι δὲ καὶ ἀὲ παρὰ Πεισάνδρῳ Καμιρεῖ* exhibet. — V. 89. *ἐπ' εὐχᾷ*, ABγ *ἐπευχᾷ*.

φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,

σιγαλὸν ἁμιχανίαν ἔργῳ φυγών· Ἐπ. δ'.
τοὔνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ
πεπονημένον εὖ
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω.
κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρόν
παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Πραλλάδος εἶδον ἄφωνοί θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἦ
υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Στρ. ε'.
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πᾶσιν
ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὧν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι
καὶ παλαιῶν δόξαν τεῶν προγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ
γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταίου μετὰ καλλίκομον μναστῆρες
ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἰτέον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ Ἥβας Ἀντ. ε'.

V. 91. Cum interpretes tam veteres quam nostri haec ad Telesicratem referrent, in gravissimas difficultates inciderunt, quas partim coniecturis tollere studuerunt, Pauwius *εὐκλεΐξεν*, Beck *φυγόντ'*, Hermann *εὐκλεΐξας*, Kayser *πολίτας εὐκλεΐξαι — φυγόνθ'*, at poeta de se suisque rebus loquitur: dithyrambo in Athenarum laudem recens composito popularium invidiam sibi conflaverat: obtrectatores reprehendebant, quod nunquam patriae laudes celebrasset: ab hoc crimine se defendens poeta dicit se ter iam et Aeginae et Megaris Herculis et Thebarum nomen illustrasse (intelligit carmina in homines Aeginetas et Megarenses composita, ex quibus unum alterumve etiam nunc extare videtur), seque praeterea novum meditari carmen, in quo iustas patriae persoluturus sit laudes. — V. 93. *τοὔνεκεν* scripsi, libri *οὕνεκεν*, sed sch. *διὸ* interpretatur. — V. 96. *σύν γε* Vdf, *σύν τε* reliqui. — V. 98. *ἑκάστα*, G *ἑκάστᾳ*, PeGu *ἑκάσταν*. — V. 102. *πᾶσιν*, BγP2 *πάντεσσ'*. — V. 103. *ὦ* Hermann, v. *οὐ*. — V. 104. *αὖτις* RGGuVb, *αὐθις* AP1Vdf, *αὖθι* Bγ. — V. 105. *παλαιῶν, παλαιὰν* P1Vdf, *παλαιᾶν* A. — *δόξαν τεῶν* quod vitiosum esse metrum arguit, etiam Sch. legit. Schmid et Boeckh corrigunt *καὶ παλαιὰ δόξα τεῶν προγόνων*, Hermann *ἀοιδὰν δίψαν δ' ἀκειόμενον — καὶ παλαιὰν δόξαν ἑῶν πρ.* Mihi traiectis verbis locus corrigendus videtur: *καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων*, ubi *καί* iam convenientissimum est, penultima autem vocis *παλαιῶν* corripitur. — V. 106. *Ἴρασα* Heyne, *Ἴρασσα* Pc, *Ἴρασσαν* rel. *Ἴρασαν ἐς πόλιν* P2. — V. 109. *οἱ* om. APV1df.

καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
ἔθελον. πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει
οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον
ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον· ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν
αὐτίκ' ἀγῶνος·
σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν,
ἄντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον·

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρα Ἐπ. ε'.
νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις,
τέλος ἔμμεν ἄκρον.
εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θοὸν ῥώ
ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλών
ἄγεν ἱππειτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον. πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο Νίκας.

V. 112. *Δαναόν ποτ'*, P1Vb *Δαναόν τ'*, ABγ *Δαναόν τε*. — V. 113. *εὗρεν*, fort. Pindarus *εὑρεῖν* scripsit, ut verba sic sint coniungenda: *πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων κλεινότατον γάμον, οἷον Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει εὑρεῖν ὠκύτατον γάμον — ἄκουσεν (ἔστασεν — ἦλθον,) οὕτω δ' ἐδίδου* vel *οὕτως ἐδίδου*. — *μέσον* om. Vd. — *ἑλεῖν*, *ἑλθεῖν* ARBγP1VbdfPc (corr.) Fort. *ἑλᾶν*. — V. 114. *ἐν*, in proecdosi *πρὸς* conieci. — V. 116. *σχήσοι*, *σχήσει* ABγGGuP1. — V. 117. *οὕτω δ' ἐδίδου*, Pc *οὕτως ἐδίδυν* fort. recte. — V. 118. *κοσμήσαις* RGVf, *κοσμήσας* ut videtur rel. — V. 122. *κεδνὰν*, R *κιδνὰν*. — V. 123. *πολλὰ μὲν* Boeckh, v. *πολλά μιν*, cod. sch. *πολλά μοι*. — V. 125. *Νίκας* scripsi, *νίκας* Sch. RPcGGuP2, vulgo *νικᾶν*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΙΠΠΟΚΛΕΙ ΘΕΣΣΑΛΩ

ΠΑΙΣΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩι.

Strophae.

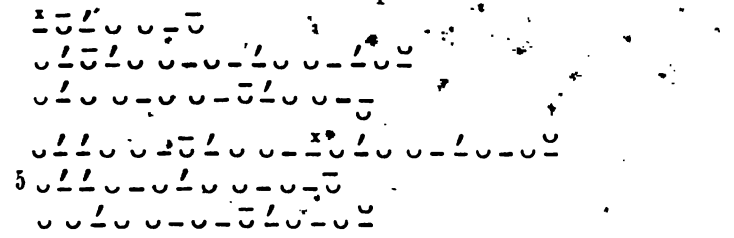

Epodi.

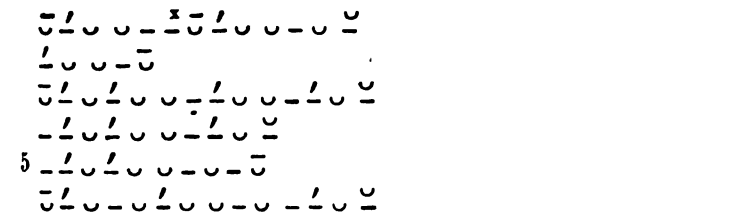

Titulo carminis Boeckh addidit *παισὶ* ex GGuP1Vbdf ob v. 9. Ceterum Sch. dicit carmen vulgo quamvis falso *Ἱπποκλεῖ* inscribi, et sic Pc. —

Strophae v. 6. antiquitus iam interpolatus videtur, fortasse germanus numerus hic est

Tum scribendum v. 6. pro *κλυτὰν*

ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὸν ὄπα.

v. 12. pro *ἴχνεσιν*

τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσι πατρός

v. 24. delendum *τε*

τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ τόλμᾳ καὶ σθένει.

v. 30. scribendum

ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὸν ὁδόν

pro *θαυμαστὰν*, convenitque adiectivum illud multo melius *ἀγῶνι* quam *ὁδῷ*., v. 42. pro *δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ* traiicienda verba:

ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων δ' ἄτερ καὶ μαχᾶν.

v. 48. delendum *δὲ*

λίθινον θάνατον φέρων. ἐμοὶ θαυμάσαι.

v. 60. revocanda librorum lectio:

ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ἔκνιξε φρένας.

denique v. 66. *ἄγων ἄγοντα* traiiciendum:

φιλέων φιλέοντ', ἄγοντ' ἄγων προφρόνως.

Ὄλβία Λακεδαίμων· Στρ. α'.
μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνός
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέης βασιλεύει.
τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυθώ τε καὶ Πελιν-
ναῖον ἀπύει
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέα θέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

γένεται γὰρ ἀέθλων· Ἀντ. α'.
στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μιχός
διαυλοδρομίαν ὕμνον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρ-
νύντος αὔξεται·
ὁ μέν που τεοῖς τε μήδεσι τοῦτ' ἔπραξεν,
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός

Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις Ἐπ. α'.
Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἔσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἀμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·

τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν Στρ. β'.
λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη

V. 1. *Λακεδαίμων* libri et Schol. praeter B$^{\gamma}$ et P1 (a m. s.) qui *Λακεδαίμων*. — V. 3. *Ἡρακλέος*, Boeckh *Ἡρακλεῦς*. — V. 4. *παρὰ*, Schol. *κατὰ*, sed in lemm. *παρὰ* (G *πρὸς*). Ahrens *κατ' ἄκαιρον*. — *Πυθώ*, Gu *ἡ Πυθώ*. — *Πελιναῖον*, Pc *Πελλιναῖον*. — *ἀπύει*, AlGuP1 (a m. s.) *ἀπύειν*. — V. 5. *θέλοντες*, Boeckh *ἐθέλοντες*. Ceterum Ahrens formam *Ἱπποκλέας* iniuria improbans coni. *παῖδ'* (i. e. *παῖδε*) *ἐς Ἱπποκλέᾶ*, sed vide ipsum de dial. Dor. p. 148 et 560. — V. 8. *στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων* Boeckh, v. *στρατῷ τ' Ἀμφικτιόνων*, Hermann *στρατῷ περικτιόνων θ'*. — *ὁ* om. Pc. — *Παρνάσιος* A Sch., v. *Παρνάσσιος*. — V. 9. *διαυλοδρομᾶν*, P2 *διαυλοδρόμιαν*. — V. 11. *τεοῖς τε* P2, *τεοῖς γε* B$^{\gamma}$, *τεοῖσι τε* AGuP1 Vbdf Sch., v. *τεοῖσι*. — V. 13. *πολεμαδόκοις*, Pc *πολεμοδόκοις*. — V. 14. *Ἄρεος ὅπλοις ἔθηκε* AGGuP1Vbdf Scholiast., vulgo ex Schmidii coni. *Ἄρεος ὅπλοισιν ἔθηκε*, P2 *Ἀ. ὅπλοις ἐνθηκε*, B *Ἀ. ὅπλοις θῆκεν καὶ*, unde Boeckh *θῆκεν δὲ καὶ*. — V. 15. *βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγών* Schmid et fort P2, v. *βαθυλείμονα ἀγὼν ὑπὸ Κίρρας*. — V. 16. *Φρικίαν*, Pc *Φρωκίαν*. Eustath. Prooem. 6 ex hoc loco *ἵππον κρατησίποδα* a Pindaro dici memorat, sed Phricias non equi nomen est, sed pater Hippocleae sic videtur vocatus esse. — V. 17. *ἔσποιτο*, *ἕσπετο* GGuVbdfP2. — V. 18. *ἐν*, Pc *ἀν'*. — V. 19. *δ'* om. Vf. — V. 21. *εἴη*, Hermann *οἷος*, Schneidewin *αἰεί*, quod ipse quoque conieci. Sed dicere videtur: Si quis aerumna prorsus fuerit liber, diis sit aequiparandus.

ἀπήμων ἔαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται
σοφοῖς,
ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις
τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἔλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

καὶ ζώων ἔτι νεαρόν Ἀντ. β'.
κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τιτύοντα στεφάνων Πυθίων.
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτοῖς·
ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς
ἔσχατον
πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυμαστὰν ὁδόν.

Ἐπ. β'.
παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας,
δώματ' ἐσελθών,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ Στρ. γ'.
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παντᾶ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζοισιν εὐ-
φρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

οἰκέοισι φυγόντες Ἀντ. γ'.
ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἄγειτο δ' Ἀθάνα,

V. 22. *γίνεται* Pc, v. *γίγνεται*. — V. 23. *ἂν* om. VbP2, et hic deinde *χείρεσσιν*. — *κρατήσαις*, libri *κρατήσας*. — V. 24. *ἔλῃ*, Pc *λάβῃ*. — V. 26. *ἴδῃ*, PcAGuGP12Vbdf *ἴδοι*, Bγ *ἴδει*. — V. 27. *οὔ ποτ'* libri, *οὔπω* Schmid. — *αὐτοῖς* sch. et libri praeter P2, qui *αὐτῷ* probante Boeckhio. — V. 28. *βροτὸν* Schmid, v. *βρότειον*. — V. 29. *ἂν εὕροις* P2 et fort. Bγ, *εὕροις ἂν* AR, *εὕροις* Sch. GuP1VbdfPc, *εὕρῃς* G, etiam Eustath. Pr. 12. *ἰὼν εὕροις*. — V. 30. *θαυμαστὰν* Schmid, v. *θαυμαστάν*. — V. 33. *ἐπιτόσσαις* RVfP1 (a m. pr.), *ἐπιτόσσας* ABγGuVbd, *ἐπιτόσσας* Pc. — V. 36. *ὀρθίαν* Pauwius et Gu, v. *ὀρθιᾶν* et sic Sch., *ὀρθίᾱν* G. — V. 40. *εἰλαπινάζοισιν* Gu1P2, v. *εἰλαπινάζουσιν*. — *εὐφρόνως*, Sch. *σωφρόνως καὶ συνετῶς* interpretatur, ego *εὐφρόνας* aliquando conieci. — V. 41. *νόσοι*, ABγ *νοῦσοι*.

ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον· ἔπεφνέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις
λίθινον θάνατον φέρων. ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι

θεῶν τελευσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται Ἐπ. γ'.
ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονί
πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.

ἔλπομαι δ' Ἐφυραίων Στρ. δ'.
ὅπ' ἀμφὶ Πηνειὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν
τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις.
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γάρ
ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε φρένας·

τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, Ἀντ. δ'.
τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν παρ ποδός·
τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προσανεῖ Θώρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν
τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον,
φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως.

V. 48. *θαυμάσαι*, Rauchenstein *θαυματὸν*. — V. 49. *οὐδέν*, Pc *οὐδέ*. — V. 51. Sch. Arist. Nub. 107. *κώπαν ἤδη μοι σχάσαις*, et 740. *κώπην σχάσας*. — *ἔρεισον*, Pc *ἔρυσον*. — V. 52. *πρῴραθε*, v. *πρώραθε*. — *χοιράδος*, Pc *χειράδος*. — *ἄλκαρ*, PcP2GuVb *ἀλκὰν*, G *ἀλκᾶς*. — V. 54. *ὥτε* Boeckh, *ὥτε* GGu, *ὥστε* vulgo. — *μέλισσα θύνει*, P2 *μέλισσ' ἰθύνει*. — V. 56. *προχεόντων*, P2 *ἐκπροχ.*, Gu a m. pr. *ἀδόντων*, tum *προϊόντων*. — V. 57. *Ἱπποκλέαν* Schmid, et sic Sch., vulgo *Ἱπποκλέα*, Ahrens *Ἱπποκλεᾶ*, Hermann *Ἱπποκλέα σ' ἔτι*, Kayser *Ἱπποκλέα ποτέ*, Rauchenstein *ποθ' Ἱπποκλέαν*, — V. 58. *ἐν καὶ* Hermann, v. *ἔν τε*, Heyne *ἔν τ' αὖ*, Kayser *ἔμμεν*. — V. 60. *ἑτέροις*, Schol. GGuVbdfAR *ἑτέροισιν*, Pc *ἑταίροισιν* et *ἑτέρου*. — *ὑπέκνισε* Boeckh, *ὑπέκνιξε* Hermann (quoniam Schol. *ὑπεκίνησε* interpretatur), libri *ἔκνιξε* (praeter P2 qui *ἔκνιξε τὰς*), vulgo *ἔκνιξέ γε*. Et *ἔκνιξε* tuentur etiam Sch. Il. *A*. 469. Et. M. 379. 39. (ubi *ἔκνιζεν ἔρως φρένας*, sed M *ἔκνιζε φρένας ἔρως*). — V. 62. conieci olim *κ' ἀμευσιεπῆ* pro *κεν ἁρπαλέαν* ex Eustath. Pr. 10. — *σχέθοι*, Pc *σχέθει*. — V. 64. *προσανεῖ*, *προσανεῖ* Pc Sch. — *ποιπνύων*, Pc *πυκνοίων*.

Ἐπ. δ'.

πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει
καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεοὺς ἐπί τ' αἰνήσομεν ἐσλούς, ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντές· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται
πατρώϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

V. 69. *ἀδελφεοὺς ἐπί τ' αἰνήσομεν* scripsi, nisi *ἐπὶ δ'* malis, v. *ἀδελφεούς τ' ἐπαινήσομεν*, nisi quod τ' om. Vdf, P2 *κἀδελφεοὺς δὲ ἐπ.* exhibet, Boeckh *ἀδελφεοὺς μὲν ἐπ.*, Hermann *κἀδελφεοὺς μὲν ἐπ.* — V. 71. *ἐν δ'*, Sch. *ἔνθα*, sed in lemm. *ἐν δ'*. — *κεῖται* Sch. GVbGuP2R, v. *κεῖται* et sic lemma sch. — V. 72. *πατρώϊαι*, Pc *πατρῶαι*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ'.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Strophae.

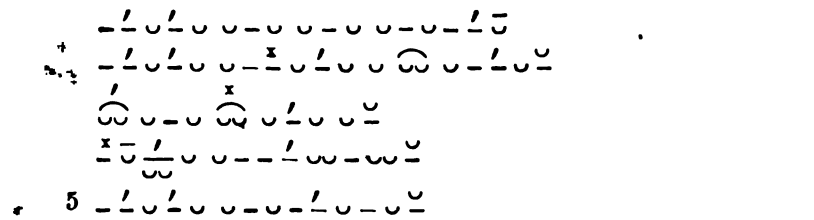

Epodi.

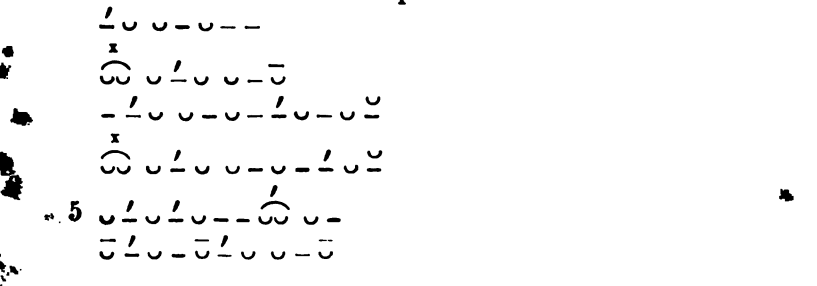

„Strophae descriptio certa: ex epodis v. 1 et 2 coniungi et disiungi queunt. Praeterea earundem v. 5 et 6 consociare possis in hunc modum:

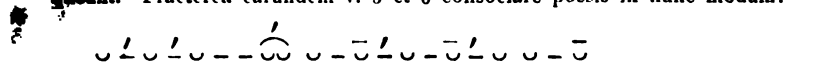

quod metrum est elegantissimum. At ubi disiunctos hos versus patiere, prioris numerum statues aut hunc:

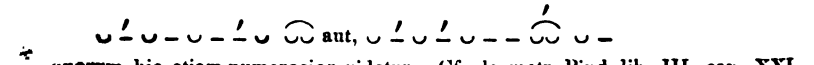

quorum hic etiam numerosior videtur. Cf. de metr. Pind. lib. III. cap. XXI. sub fin.“ *Boeckh.* Ego aliter constitui strophae v. 4, qui Boeckhio est:

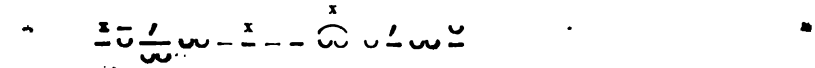

Στρ. α'.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγνιᾶτις,
Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματρὶ παρ Μελίαν χρυσέων ἄδυτον τριπόδων
θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας,

Ἀντ. α'.

Ἰσμήνιον δ' ἀνέμαξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον,
ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καί νιν ἐπίνομον ἰωϊδων
στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθώ τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ' ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

Ἐπ. α'.

ἑπταπύλοισι Θήβαις
χάριν ἀγῶνί τε Κίρρας,
ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν
τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών,
ἐν ἀφνειαῖς ἀρούραισι Πυλάδα
νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

Στρ. β'.

τὸν δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμήστρας
χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος,
ὁπότε Λαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχὰ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον

Ἀντ. β'.

νηλὴς γυνά. πότερόν νιν ἄρ' Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρίπῳ
σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;

V. 2. δὲ, Bγ τε — Νηρηΐδων, Pc Νηρεΐδων. — V. 4. παρ, Pc παρ', Hermann παρά. — χρυσέων ἄδυτον scripsi, vulgo χρυσέων ἐς (Pc εἰς) ἄδυτον, ex interpolatione, quae ubique in hoc versu grassata est. Possis etiam χρυσέων τ' ἄδυτον scribere. — V. 6. Ἰσμήνιον, Pc Ἰσμήνειον. — μαντίων Hermann, PcRGGuP2 Sch. μαντείων, v. μαντεῖον. — V. 7. νυν, Pc νῦν. — V. 8. ὁμαγυρέα Boeckh, v. ὁμηγυρέα, P1 ὁμιγερέα. — συνίμεν, PcGGu P2 συνέμεν. — V. 9. Πυθώ τε καὶ scripsi, vulgo Πυθῶνά τε καὶ, possis etiam Πυθῶνι καὶ. — V. 10. κελαδήσετ' Heyne, v. κελαδῆτε. — V. 13. ἔμνασεν, Hermann ἔμνασέ μ'. Conicci ἄνδησεν. Kayser cum unus schol. νικῶν non participium, sed genitivum v. νίκη esse existimavit, ἄμνασεν — νικᾶν. — V. 14. τρίτον libri praeter Vf ubi τρίτατον et R ubi τρίτος. — V. 18. χειρῶν, Pc χερῶν. — V. 20. Κασσάνδραν, PcP1RA Sch. Κασάνδραν. Hermannus hoc glossema putat et οἰκτρότατα coni. — Ἀγαμεμνονίᾳ P1, vulgo σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ ex interpolatione, πόρευσε, est comitem dedit, ad Agamemnonem demisit. — V. 21. πόρευσ' P2, πόρευσεν PcGVb, πόρισεν Gu, πόρευ' vulgo. — V. 23. ἔκνισεν AP2, v. ἔκνισε. — ὄρσαι, Pc ὄρσε. — χόλον, Bγ λόχον, P1Vf λίχον.

ἦ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν
ἔννυχοι πάραγον κοῖται; τὸ νέαις ἀλόχοις
ἔχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ' ἀμάχανον

ἀλλοτρίαισι γλώσσαις· Ἐπ. β'.
κακολόγοι δὲ πολῖται.
ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον·
ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει.
θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας
ἴκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,

Στρ. γ'.

μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων
Τρώων ἔλυσε δόμους ἀβρότατος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον
Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλά,
Παρνασσοῦ πόδα ναίοντ'· ἀλλὰ χρόνῳ σὺν Ἄρει
λέφρεν τε ματέρα θῆκέ τ' Ἄγισθον ἐν φοναῖς.

Ἀντ. γ'.

ἦ ῥ', ὦ φίλοι, καὶ' ἀμεναίτορον τρίοδον ἐδινάθην,
ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοιρίν· ἦ μέ τις ἄνεμος ἔξω πόλου
ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄχαρον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθῷ συνέθεν παρέχειν
φωνὰν ἐπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλλᾳ παρασσέμεν

ἦ παρὶ Πυθονίκῳ Ἐπ. γ'.
τὸ γέ νυν ἦ Θρασυδαίῳ,

V. 24. *δαμαζομέναν* P2, *δαμαλιζομέναν* reliqui. Fort. *λέχει δαμαλιζομέναν ἐν. πάραγον.* — V. 25. *ἔννυχοι*, Vf *ἔννυχον*. Hermann *ἐννύχια πάραγον κοιμήμαθ', ὁ δὲ νέαις* coni. — *τὸ* scripsi, *τὸ δὲ* P12VbdfGu (a m. pr.), *τὸ δὴ* rel. — V. 26. *ἔχθιστον*, Hecker *αἴσχιστον*, quemadmodum Scholiast. Gott. interpretari magis quam legisse videtur. — *ἀμπλάκιον*, Schneidewin *ἀμβλάκιον*. Hecker *ἀμπλακιῶν*, debebat *ἀμπλακιᾶν*. — V. 30. *ἄφαντον*, Pe *ἄφαντον*, idem v. 31. *θάνε* et *Ἀτρεΐδας*. — V. 32. *ἴκων* GGu Sch., *ἥκων* P2, *ἰκὼν* vulgo. — V. 33. *ἔλυσε*, AΒγ *ἔλυσσε*. — *γέροντα ξένον* P2Vf, *γέροντα ξένον* A, *ξένον γέροντα* vulgo. — V. 35. *νέα κεφαλά* Heyne et sic Sch., Pe *νέα κεφαλᾶ*, v. *νεᾶ κεφαλᾷ*. — V. 36. *Παρνασσοῦ* A sch., v. *Παρνασσοῦ*, Hermann *Πελιὸν ὑπὸ* coni. — *ἀλλὰ χρόνῳ* Sch. RG GuP1VbdfPe, vulgo *ἀλλά γε χρόνῳ*, P2 *ἀλλὰ χρονίῳ*. — V. 37. *πέφρεν τε* A, *ἔπεφνέ τε* P1GuVbdf, *ἔπεφνε* RGPe, *ἔπεφνε* P2. — V. 38. *ἦ ῥ'*, Boeckh *ἤ ῥ'*. — *φίλοι*, Pe *φίλη*. — *ἀμεναίτορον τρίοδον* libri et Eustath. Pr. 10, Boeckh *ἀμεναιπόρων τριόδων*, Hermann *ἀμεναιπόρους τριόδους*. Fort. *ἀμεναίπορον τριόδων*. — V. 39. *ἦ με*, Gu *ἤ με*, Pe *ἦ μέν*. — V. 41. *τὸ δὲ τεόν*, GGuVbdf Sch. *τὸ δ' ἑτεόν*. — *συνέθεν* libri omnes praeter P2 qui *συνέθον εὖ*, Boeckh *συντίθεν*, Hermann *παρεχέμεν συνέθεν*. Mingarelli *γε συνέθεν* coniecit. — V. 42. *ἐπάργυρον*, AΒγ *ὑπ' ἄργυρον*. — *ἄλλοτ' ἄλλᾳ* Boeckh et sic unus schol., vulgo *ἄλλοτ' ἄλλα*, P2 *ἄλλα γε*. Deinde libri *χρὴ παρασσέμεν*, sed abiecit Schmid illud *χρή*, quod nec sch. legit, et est profectum ab iis, qui *τὸ δ' ἑτεὸν* legebant. — V. 43. *Πυθονίκῳ* P2, v. *Πυθιονίκῳ*. — V. 44. *νυν*, Pe *νῦν*.

τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίαν ἀγώνων πολυφάτων
ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·

Στρ. δ'.

Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων μέσα μάσσονι σὺν
ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων·

Ἀντ. δ'.

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμύνονται
ἄτᾳ, εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἁσυχᾶ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν· μέλανος δ' ἀν' ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον ἔσχεν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πορών.

Ἐπ. δ'.

ἅ τε τὸν Ἰφικλείδαν
διαφέρει Ἰόλαον
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τε, ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἆμαρ' ἕδραισι Θεράπνας,
τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

V. 46. τὰ μὲν ἐν, ἐν om. Pc lemma Sch., hinc Kayser θαμάκις coni. — V. 47. Ὀλυμπίαν Boeckh, et sic videtur alter Sch. legisse, libri Ὀλυμπίᾳ τ', Schmid Ὀλυμπίας. — V. 49. γυμνὸν, γυμνοί PcR. — ἤλεγξαν, P2 ἤλεγξάν γ'. — V. 50. ἐραίμαν, By ἀραίμαν. — V. 51. ἐν ἁλικίᾳ, Hecker ἐν εὐδικίᾳ. — V. 52. ἀνὰ, By ἀν. — μέσα scripsi, vulgo τὰ μέσα. — μάσσονι σὺν scripsi, libri μακροτέρῳ (GGuP2Vdf μακροτάτῳ) σὺν, vulgo ex Schmidii coni. σὺν eiectum. — V. 54. ἀμύνονται ἄτᾳ Sch. R, ἀμύνοντα ἄτα Pc, ἀμύνοντ' ἄτᾳ vulgo. Hermann ἀμύνονται ἄται, cum ante ἀμεύονται· εἰ γάρ τις vel τᾶν εἴ τις coniecisset. — V. 55. ἁσυχᾶ Hermann, ἡσύχως P2, ἡσυχίᾳ PcARGGuVbdf, v. ἄσυχα. — V. 56. μέλανος δ' libri, praeter Vf, qui μέλανοι. Schmid μέλανος. — ἀν' AR, v. ἄν. — V. 57. καλλίονα θάνατον, Vdf κάλλιον ἀθάνατον, P2 καλλίω θάνατον, Schmid καλλίονα θανάτου. — ἔσχεν, AGGuP1 ἐν, Vb ἔσχεν ἐν. Scholiast. non legit verbum. Thiersch σχήσει. — γλυκυτάτᾳ, P1 γλυκύτατι. Totum locum Boeckh sic constituit: ἀπέφυγεν· μέλανα δ' ἀν' ἐσχατιὰν καλλίονα θάνατον σχήσει κτλ., Hermann μέλανος ἀν' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου ταύταν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ κτλ. Ex scholiorum reliquiis apparet iam veteres criticos stropham hanc extremam graviter corruptam expedire non potuisse. Ultima fortasse ita a Pindaro erant scripta:

μέλανος ἀν' ἐσχατιὰν
καλλύων ἀΐδα πότμον γλυκύν, ᾇ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίσταν χάριν πόρεν.

— V. 64. ἔνδον, Hecker ἐντός.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ'.

ΜΙΔΑι ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΥΛΗΤΗι.

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –

Στρ. α'.

Αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων,
Περσεφόνας ἕδος, ἅτ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος εὐδμάτου κολώναν, ὦ ἄνα,
λαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
αὐτόν τέ νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ, τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων
οὐλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα·

Στρ. β'.

τὸν παρθενίοις ἐπό τ' ἀμιλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄϊε λειβόμενον δυσιενθέϊ σὺν καμάτῳ,

V. 1. σε om. Pc. — πολίων, Pc πόλεων. — V. 2. ὄχθαις, Pl ὄχθους. — μηλοβότου, Heyne μαιωβότου. — V. 3. εὐδμάτου, Pc (et alii) εὔδματον, P2 ἐς εὐδματον. — ἄνα, Pc ἄναξ. — V. 4. om. P2. — V. 5. εὐδόξῳ Μίδᾳ, Schol. fort. εὐδόξου Μίδα. — V. 7. Γοργόνων om. B;GP1Vbdf. — V. 8. διαπλέξαισ', Pc διαπλέξασα om. Ἀθάνα, AGuVbd διαπλέξασ', Vf διαπλέξαις.

Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος,
εἰναλίᾳ Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἤτοι τό τε Θεσπέσιον Φόρκοι᾽ ἀμαίρωσεν γένος,
λιγρόν τ᾽ ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ᾽ ἔμπεδον
δουλοσύναν τό τ᾽ ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαρᾴον κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας

Στρ. γ'.

υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου
ἔμμεναι. ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐῤῥύσατο, παρθένος αὐλῶν τεῖχε πάμφωνον μέλος,
ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ᾽ ἐρικλάγκταν γόον.
εὗρεν Θεός· ἀλλά νιν εὐροῖσ᾽ ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ᾽ ἀγώνων,

Στρ. δ'.

λεπτοῦ διανισόμενον χαλκοῦ θαμὰ καὶ δονάκων
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει Χαρίτων
Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου
οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἤτοι σάμερον
δαίμων· τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν, ἀλλ᾽ ἔσται χρόνος
οὗτος, ὃ καί τιν᾽ ἀελπτίᾳ βαλών
ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ᾽ οὔπω.

V. 11. ἄνυσσεν Boeckh, ἄνυσεν P2 (a m. s.) commemoratque Schol., libri αὐσε, αὔσε, ἄϋσε. — V. 12. Σερίφῳ ex glossemate ortum opinor, fort. εἰναλίᾳ τ᾽ ἐρίπνᾳ, Hermann εἰναλίᾳ τε πέτρᾳ, cum ante εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ ταῖσί τε μοῖραν ἄγων coniecisset, Boeckh εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ λαοῖσί τε, ut λαοῖσι coalescat. Rauchenstein εἰν. τε νομᾷ. — V. 13. Φόρκ-ων᾽ ἀμαύρωσεν, Hermann et Boeckh Φόρκοιο μαύρωσεν. — V. 16. συλάσας Heyne, libri συλήσας. — V. 17. φαμὲν, Hecker φάτις. — V. 19. αὐλῶν, R αὐλᾶν. — V. 20. ἐκ καρπαλιμᾶν, Hecker ἐξ ἁρπαλεᾶν vel ἐκ πυρπαλαμᾶν. — V. 23. πολλᾶν GGuP12, vulgo πολλῶν. — V. 24. εὐκλεᾶ, Pc εὐκλέα. — λαοσσόων, P1 λαοσσόον, om. ut videtur Pc. — μναστῆρ᾽, BγGu Vbdf μνηστῆρ᾽, ut Eusth. Pr. 8, sed GPc πρηστῆρ᾽. — V. 25. διανισόμενον Pc, v. διανισσόμενον. — θαμὰ GGuP2, v. θ᾽ ἅμα. — V. 26. ναίουσι, Gu Sch. ναίουσι. — πόλει, PcP2 πόλιν, fort. πόλι, quamquam Ol. VII. 49. ἀμφιπόλει. Hermann πᾳὰ καλλίχορον πόλιν. — V. 29. ἤτοι, Boeckh ἐκ δ᾽ ἐτελεύτασέν νιν ἤτοι. Gravius vitium locus contraxisse videtur, P1 exhibet ἐτελευτάσει νιν· τό γε μόρσιμον οὔπα φυκτόν· ἀλλ᾽ ἔσται χρόνος ἤτοι σάμερον δαίμων οὗτος κτλ. Fort.: εἰ δὲ τελευτάσει νιν, ἔσεται χρόνος δαίμων· τό γε μόρσιμον οὐ πᾳ φυκτόν· ἤτοι σάμερον οὗτος ὁ καὶ τὶν ἀελπτίαν βαλών Ἔμπαλιν γνώμας κτλ. Ut hoc dicat poeta: humanus labor an perfecturus sit id quod petit, a temporis opportunitate suspensum est, nihilque fatale mutari potest. Ita etiam dea opportunitas, quae hodie tibi, o Mida, insperatum bonum obiecit, in posterum praeter opinionem alia dabit, alia negabit. — V. 30. γε, P2 Schol. Gott. δὲ. — ἔσται. emma sch. ἔστι. — V. 31. ὅ, Pc ὁ. — ἀελπτίᾳ, Pc ἀελπία, BγG ἀελπτίαν,

NEMEONIKAI A'.

X P O M I Ωι A I T N A I Ωι

I H H O I Σ.

Strophae.

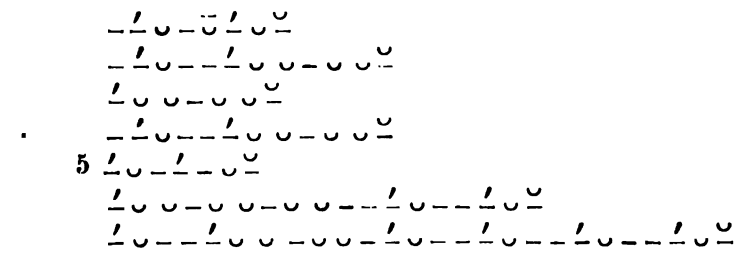

Epodi.

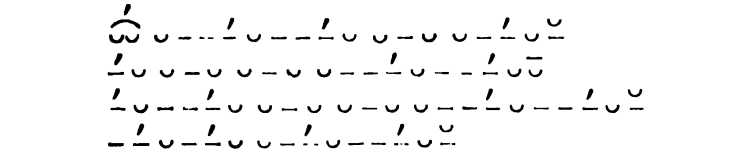

Inscriptio vulg. est *ἄρματι*, nulla librorum auctoritate, Boeckh ex APIG *ἵππος*. — „Epodorum versus primus ab Hermanno ita describitur, ut dimeter trochaicus a subsequenti separetur numero, subsequens autem numerus non penthemimeris dactylica sit cum cretico, sed hephthemimeris,

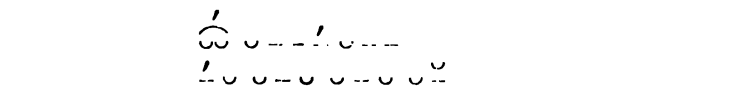

Nos de causa certissima coniunximus et pro hephthemimeri dactylica metrum posuimus hoc:

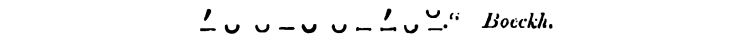 *Boeckh.*

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, Στρ. α'.
κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἀδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν·
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἕργμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ξεῖξαι μέλος.

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν Ἀντ. α'.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
σπεῖρέ νιν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύοισαν εὐκάρπου χθονός

Ἐπ. α'.
Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀγλαεῖς·
ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαΐαν
χρυσέοις
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών·

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος,
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν
ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
στείχοντα μάρνασθαι φρενί.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, Ἀντ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν,

V. 11. *μεγάλων*, *μεγίστων* BγP1GVdM2. — V. 13. *σπεῖρέ νιν* Beck et Hermann ex Sch., *ἔγειρέ νιν* VdGP1AceBγ, *ἄγειρε νῦν* M2, *νῦν ἔγειρ'* ARP2M1 lemma sch. — V. 14. *χαίτας*, *χαίτας* GP1BγVd. — V. 16. *χαλκεντέος*, *χαλκέντεον* GBγVdAe, sed *πόλεμον χαλκεντέα* ex hoc loco affert Eustath. Prooem. 6. — V. 17. *θαμὰ*, *θ' ἅμα* AP2M12, utrumque Sch. — V. 18. *βαιών*, *λαβών* A. — V. 24. *μεμφομένοις*, Sch. videtur etiam *μεμφόμενοι* reperisse. — *ἐσλοὺς* P2M1, *ἐσλὸν* G, vulgo *ἐσλὸς*, et sic Aristarchus, (unde Buchenstein *ἐσλὸς γ'*) alius gramm. *ἐσλὼς*. — *καπνῷ*, AcBγGVd *καπνόν*.

συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι φίλοις ἐξαρκέων.
κοιναὶ γὰρ ἔρχονθ' ἐλπίδες

Ἐπ. β'.

πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως
ἐκ κορυφαῖς ἀρεταῖν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον,
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν
παῖς Διός
ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

ὡς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Στρ. γ'.
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα.
ἀλλὰ θεῶν βασιλέα
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα,
λειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων Ἀντ. γ'.
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τέχον Ἀλκμήνας ἀρίγνωτοι λέχει·
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄελλος ὁρούσαις' ἀπὸ στρωμνᾶς,
ὅμως ἄμυνεν ἥβαν κυδάλιμον.

V. 31. *κατακρύψαις* M1, sed supra *ας*, et sic ut videtur reliqui. — V. 35. *ἐπεὶ*, Hermann *ἆρα* vel v. 37. *οὔ τοι* pro *ὡς τ' οὐ* (*ὡς οὐ*). Contra Kayser *ὥσπερ ἐκ σπλάγχνων*, Rauchenstein *ὡς ποτε σπλ.* servans v. 37. *ὡς τ' οὐ*. — *θαητὰν*, M12 *θηητάν*. — V. 37. *ὡς οὐ* Boeckh, v. *ὡς τ' οὐ*. — V. 39. *βασιλέα* Boeckh, v. *βασίλεια*, nisi *βασίλη* praestat, vid. Hesych s. h. v. Steph. Byz. v. *Ἀγάμεια*, quod Ellendt quoque in Lexico Soph. s. h. v. probavit. — V. 42. *ὠκείας*, Hecker *ὀξείας*. — V. 45. *μάρψαις* R, *μάρψας* ABγGVdM12. — V. 46. *ἀγχομένοις*, M2 *ἀαχομένας*. Insolens genus dicendi, cum *ἀγχόμενοι δὲ χρόνῳ ψυχὰς ἀπέπνευσαν* dicere licuisset. — V. 48. *ἄτλατον*, lemma sch. *ἄτλαντον*. — *βέλος* BγGP1 (a m. pr.) Vd, vulgo *δέος* et sic lemma sch. — V. 50. *ὅμως* Hermann, v. *ὁμῶς*. — *ὁρούσαις'* M2VdAc, *ὁρούσας'* ARM1 Sch.

Ἐπ. γ'.

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι.
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον
ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς·
εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

Στρ. δ'.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον λῆμά τε καὶ δύναμιν υἱοῦ· παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον, ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

Ἀντ. δ'.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας· καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν

Ἐπ. δ'.

ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ

V. 51. ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι scripsi, BγP1VdM2Ac σὺν ὅπλοις ἔδραμον ἀθρόοι, quod fortasse aliquis defendat coll. v. 69, vulgo σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον, Hermann ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον. — V. 52. γυμνὸν, Vd γυμνοῦ. — φάσγανον om. AcM2Vd, inverso ord. Bγ φάσγανον τινάσσων. ARP2M1 ξίφος ἐκτινάσσων. — V. 56. εἶδε, Ac οἶδε. — V. 58. παλίγγλωσσον, G πολύγλωσσον. — V. 60. ἐκκάλεσεν, Schol. ἐκάλεσεν. — V. 61. δέ οἱ, Sch. δέ οἱ. — V. 63. δὲ πόντῳ, Sch. δ' ἐν πόντῳ. — V. 66. μόρῳ Boeckh, libri et sch. μόρον. Sed possis etiam: καί τινι σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντι τὸν ἐχθρότατον Φᾶσέ νιν δώσειν μόρον. Kayser πανεχθροτάτῳ φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ. — V. 68. ἀντιάζωσιν, f. ἀντιάξωσιν. — γαίᾳ, olim γαίας scripsi. — V. 69. μὰν, GBγP1Ac μὲν. — ἐν σχερῷ Hermann, σχερῶ ARP12M12, σχεῖν ἀεί BγG, vulgo σχὲν ἀεί, in Ac lacuna. Sed numerorum gratia traiecit verba Boeckh αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ | ἀσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον κτλ. sed vide ad Pyth. III. 6.

ἀσηχίαν καμάτων μεγάλων λοιπὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα παρ Διὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν [δόμον].

V. 72. Διὶ, Boeckh Δῖ, v. Διΐ. — αἰνήσειν, Ac αἰνήσει. — δόμον uncis sepsi, nam prava est correctio, BγPlVd γάμον. Pindarus βίον scripsisse videtur.

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΤΙΜΟΔΗΜΩι ΑΘΗΝΑΙΩι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

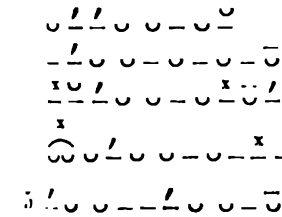

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒
– ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – –
⏑⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏒

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι — Στρ. α'.
ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' ἀοιδοί
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνήρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρώταν Νεμεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν — Στρ. β'.
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπός
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικός

ὀρειᾶν γε Πελειάδων — Στρ. γ'.
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.

V. 2. ἀοιδοί, Sch. Ist. III. 63. ἀοιδᾷ. — V. 4. νικαφορίας, f. νικαφορίαν. — πρώταν Heyne, πρῶτα AP2M1, v. πρῶτον. — V. 6. δ' ἔτι, Sch. ARBγAcP2 δέ τι. — V. 7. εὐθυπομπός Boeckh, εὐθυπομπής Bγ, εὐθυπεμπής Vd, εὐθύπομπος vulgo. — V. 8. δέδωκε GP1VdM2, v. δέδωκεν. — V. 10. lemma schol. Τιμονόου παῖδα δ' ἐστιν ἐοικός, videntur nonnulli ἀσυνδέτως scripsisse: νικᾶν. Τιμονόου παῖδ' ἐστὶν ἐοικός. — V. 11. ὀρειᾶν, Crates coni. θερειᾶν. — γε, Sch. Nem. I. 3 τε. — V. 12. Ὠαρίωνα P1M2 Sch. Nem., Ὀαρίωνα Athen. XI. 490. F, Ὠρίωνα vulgo.

καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν
δυνατός. ἐν Τροΐᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν· ὦ Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκά
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι Στρ. δ'.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν·
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἑσλοῖ Πέλοπος πτυχαῖς Στρ. ε'.
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλεΐ νόστῳ·
ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

V. 14. *Τροΐᾳ*, Boeckh *Τρωΐᾳ*. — *ἄκουσεν*, Hecker *ἐγεύσατ'*. — V. 16. *παλαίφατοι* G Sch., *παλαίφατον* vulgo et lemma sch. — V. 19. *παρὰ* lemma sch. ut vulgo, *πὰρ* P1M2, *τὰ* ABγAcVdG, unde conieci *τὰ μὲν ἐν*. — *Παρνασῷ* ARG sch., v. *Παρνασσῷ*. — V. 21. *πτυχαῖς*, fort. *πύλαις*. Hecker *ἐν ἅλσους Πέλοπος μυχοῖς* coni. — V. 23. *ἀριθμοῦ* P1AcBγ, *ἀριθμῷ* AG, v. *ἀριθμῶ*. — V. 24. *κωμάξατε*, M1 *κωμάξετε*. — *Τιμοδήμῳ* AP1, vulgo *Τιμοδήμω*, unde fort. quis *Τιμοδήμου* praeferat.

NEMEONIKAI Γ'.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

Strophae.

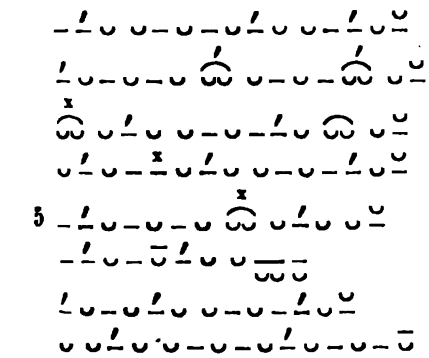

Epodi.

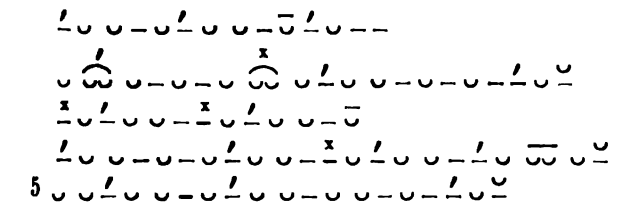

„Huius carminis versus omnes syllaba ancipiti et hiatu distincti sunt. Epodi primus versus paullo longior metro carere sciolo cuidam visus est, quum tamen sit numerosissimus. Hermannus in tres dispescit versus, quorum hic debebat numerus esse:

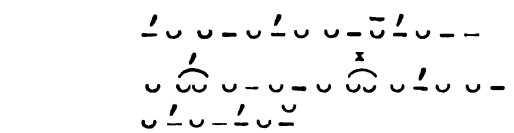

neque ego infitior fieri hoc posse, verum cum nulla anceps, nullus hiatus sit, probabile non est, tres hos numeros ita dividendos esse, praesertim cum ceteri omnes hiatu et ancipiti accurate distincti sint." *Boeckh* olim scripserat, sed in ed. sec. Ep. v. 1 in binos versus distribuit quem secutus sum. Ceterum numeri versuum, quemadmodum Boeckh descripsit, partim satis dubii sunt, sed consulto nihil novavi.

NEMEONIKAI A'.

X P O M I Ωι A I T N A I Ωι

I Π Π O I Σ.

Strophae.

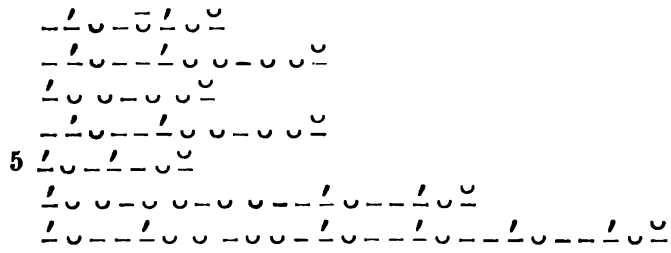

Epodi.

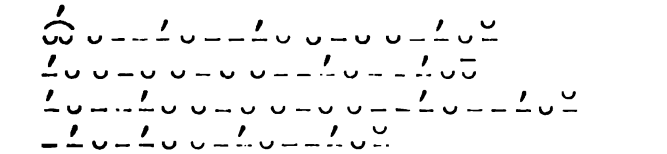

Inscriptio vulg. est *ᾠδαὶ*, nulla librorum auctoritate, Boeckh ex APIG *Ἵπποις*. — „Epodorum versus primus ab Hermanno ita describitur, ut dimeter trochaicus a subsequenti separetur numero, subsequens autem numerus non penthemimeris dactylica sit cum cretico, sed hephthemimeris,

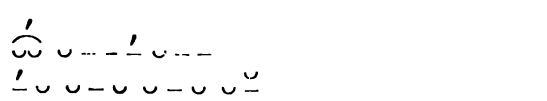

Nos de causa certissima coniunximus et pro hephthemimeri dactylica metrum posuimus hoc:

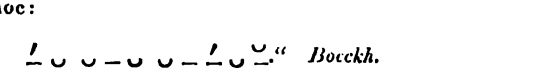

Boeckh.

Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, Στρ. α'.
κλεινᾶν Συρακουσᾶν θάλος Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἀδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν 5
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν Ἵππων, Ζηνὸς Αἰνησίου χάριν·
ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέᾳ θ' ἑρχμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. 10

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν Ἀντ. α'.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ. 15
ἀλεῖρέ νιν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπιον δεσπόταν
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύοισαν εὐκάρπου χθονός 20

Ἐπ. α'.
Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνειᾶς·
ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χρυσέοις 25
μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών·

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β'.
ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος, 30
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι
ἐντί· λέλογχε δὲ μεμιγμένοις ἐσλοῖς ὕδωρ καπνῷ φέρειν 35
ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
στείχοντα μάρναθαι φυᾷ.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, Ἀντ. β'.
βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν, 40

V. 11. *μεγάλων*, *μεγίστων* BγP1GVdM2. — V. 13. *σπείρέ νιν* Beck et Hermann ex Sch., *ἔγειρέ νιν* VdGP1AceBγ, *ἄγειρε νὺν* M2, *νὺν ἔγειρ'* ARP2M1 lemma sch. — V. 14. *χαίταις*, *χαίτας* GP1BγVd. — V. 16. *χαλκεντέος*, *χαλκέντεον* GBγVdAe, sed *πόλεμον χαλκεντέα* ex hoc loco affert Eustath. Prooem. 6. — V. 17. *θαμὰ*, *θ' ἅμα* AP2M12, utrumque Sch. — V. 18. *βαλών*, *λαβών* A. — V. 24. *μεμιγμένοις*, Sch. videtur etiam *μεμιγόμενοι* reposisse. — *ἐσλοῖς* P2M1, *ἑσλὸν* G, vulgo *ἑσλὸς*, et sic Aristarchus, (unde Rauchenstein *ἑσλὸς* γ') alius gramm. *ἑσλὼς*. — *καπνῷ*, AcBγGVd *καπνόν*.

συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν,
ἀλλ' ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι φίλοις ἐξαρκέων.
κοιναὶ γὰρ ἔχοντ' ἐλπίδες

Ἐπ. β'.

πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι πρόφρονος
ἐκ κορυφαῖς ἀρεταῖν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον,
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν
παῖς Διός
ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,

ὡς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Στρ. γ'.
Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα.
ἀλλὰ θεῶν βασιλέα
σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ.
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα,
πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων Ἀντ. γ'.
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τίχον Ἀλκμήνας ἀρίγνωσαι λέχει·
καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς,
ὅμως ἄμπνεν ὕβριν κνωδάλων.

V. 31. *καταχρύψαις* M1, sed supra *ας*, et sic ut videtur reliqui. — V. 35. *ἐπεὶ*, Hermann *ἆρα* vel v. 37. *οὔ τοι* pro *ὡς τ' οὐ* (*ὡς οὐ*). Contra Kayser *ὥσπερ ἐκ σπλάγχνων*, Rauchenstein *ὡς ποτε σπλ.* servans v. 37. *ὥς τ' οὐ*. — *θαητὰν*, M12 *θηητάν*. — V. 37. *ὡς οὐ* Boeckh, v. *ὥς τ' οὐ*. — V. 39. *βασιλέα* Boeckh, v. *βασίλεια*, nisi *βασίλη* praestat, vid. Hesych s. h. v. Steph. Byz. v. *Ἀγάμεια*, quod Ellendt quoque in Lexico Soph. s. h. v. probavit. — V. 42. *ὠκείας*, Hecker *ὀξείας*. — V. 45. *μάρψαις* R, *μάρψας* ABγGVdM12. — V. 46. *ἀγχομένοις*, M2 *ἀρχομένας*. Insolens genus dicendi, cum *ἀγχόμενοι δὲ χρόνῳ ψυχὰς ἀπέπνευσαν* dicere licuisset. — V. 48. *ἄτλατον*, lemma sch. *ἄτλαντον*. — *βέλος* Bγ GP1 (a m. pr.) Vd, vulgo *δέος* et sic lemma sch. — V. 50. *ὅμως* Hermann, v. *ὁμῶς*. — *ὀρούσαισ'* M2VdAc, *ὀρούσασ'* ARM1 Sch.

Ἐπ. γ'.

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἕδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι.
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον
ἔκει', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς·
εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

Στρ. δ'.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς. εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν
υἱοῦ· παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὕψιστον προφάταν ἔξοχον,
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ,
ποίαις ὁμιλήσει τύχαις,

Ἀντ. δ'.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών,
ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας·
καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.
καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κεῖνον φαιδίμαν γαίᾳ πε-
φύρσεσθαι κόμαν

Ἐπ. δ'.

ἔνεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ

V. 51. ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι scripsi, BγP1VdM2Ac σὺν ὅπλοις ἔδραμον ἀθρόοι, quod fortasse aliquis defendat coll. v. 69, vulgo σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον, Hermann ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον. — V. 52. γυμνὸν, Vd γυμνοῦ. — φάσγανον om. AcM2Vd, inverso ord. Bγ φάσγανον τινάσσων, ARP2M1 ξίφος ἐκτινάσσων. — V. 56. εἶδε, Ac οἶδε. — V. 58. παλίγγλωσσον, G πολύγλωσσον. — V. 60. ἐκκάλεσεν, Schol. ἐκάλεσεν. — V. 61. δὲ οἱ, Sch. δέ οἱ. — V. 63. δὲ πόντῳ, Sch. δ' ἐν πόντῳ. — V. 66. μόρῳ Boeckh, libri et sch. μόρον. Sed possis etiam: καί τινι σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντι τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρον. Kayser παντεχθροτάτῳ φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ. — V. 68. ἀντιάζωσιν, f. ἐντιάζωσιν. — γαίᾳ, olim γαίας scripsi. — V. 69. μὰν, GBγP1Ac μὲν. — ἐν σχερῷ Hermann, σχερῶ ARP12M12, σχεῖν ἀεί BγG, vulgo σχὲν ἀεί, in Ac lacuna. Sed numerorum gratia traiecit verba Boeckh αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῷ | ἀσυχίαν τὸν ἅπαντα χρόνον κτλ. sed vide ad Pyth. III. 6.

ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα παρ Διὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν [δόμον].

V. 72. Διὶ, Boeckh Δῖ, v. Διΐ. — αἰνήσειν, Ac αἰνήσει. — δόμον uncis sepsi, nam prava est correctio, BγPιVd γάμον. Pindarus βίον scripsisse videtur.

ΝΕΜΕΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΤΙΜΟΔΗΜΩι ΑΘΗΝΑΙΩι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

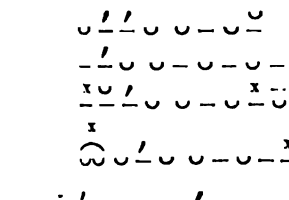

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –̆
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑̄
–̆ –̆ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –̆ ⏑̄ –́ ⏑ ⏑ – –
⏑⏑̂ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –̆ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –̆ –̆ –́ ⏑ ⏑ – ⏑̄
–́ ⏑ ⏑ – –̆ –́ ⏑ ⏑ – ⏑̄

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι — *Στρ. α'.*
ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' ἀοιδοί
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ ὅδ' ἀνήρ
καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρώταν Νεμεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν — *Στρ. β'.*
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπός
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' ἐοικός

ὀρειᾶν γε Πελειάδων — *Στρ. γ'.*
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.

V. 2. *ἀοιδοί*, Sch. Ist. III. 63. *ἀοιδᾷ*. — V. 4. *νικαφορίας*, f. *νικαφορίαν*. — *πρώταν* Heyne, *πρῶτα* AP2M1, v. *πρῶτον*. — V. 6. *δ' ἔτι*, Sch. ARBγAcP2 *δέ τι*. — V. 7. *εὐθυπομπός* Boeckh, *εὐθυπομπής* Bγ, *εὐθυπεμπής* Vd, *εὐθύπομπος* vulgo. — V. 8. *δέδωκε* GP1VdM2. v. *δέδωκεν*. — V. 10. lemma schol. *Τιμονόου παῖδα δ' ἐστιν ἐοικός*, videntur nonnulli *ἀσυνδέτως* scripsisse: *νικᾶν. Τιμονόου παῖδ' ἐστὶν ἐοικός*. — V. 11. *ὀρειᾶν*, Crates coni. *θερειᾶν*. — *γε*, Sch. Nem. I. 3 *τε*. — V. 12. *Ὠαρίωνα* P1M2 Sch. Nem., *Ὀαρίωνα* Athen. XI. 490. F, *Ὠρίωνα* vulgo.

καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν
δυνατός. ἐν Τροΐᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν· ὦ Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκά
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι Στρ. δ'.
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν·
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἑσλοῦ Ἑλλοπος πτυχαῖς Στρ. ε'.
ὀκτὼ στεφάνοις ἐμίχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ
Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλεΐ νόστῳ·
ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

V. 14. *Τροΐᾳ*, Boeckh *Τρωΐᾳ*. — *ἄκουσεν*, Hecker *ἐγεύσατ'*. — V. 16. *παλαίφατοι* G Sch., *παλαίφατον* vulgo et lemma sch. — V. 19. *παρὰ* lemma sch. ut vulgo, *πὰρ* P1M2, *τὰ* ABγAcVdG, unde conicci *τὰ μὲν ἐν*. — *Παρνασῷ* ARG sch., v. *Παρνασσῷ*. — V. 21. *πτυχαῖς*, fort. *πύλαις*. Hecker *ἐν ἅλσους Ἑλλοπος μυχοῖς* coni. — V. 23. *ἀριθμοῦ* P1AcBγ, *ἀριθμῷ* AG, v. *ἀριθμῶ*. — V. 24. *κωμάξατε*, M1 *κωμάξετε*. — *Τιμοδήμῳ* AP1, vulgo *Τιμοδήμω*, unde fort. quis *Τιμοδήμου* praeferat.

NEMEONIKAI Γ'.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗ ΑΙΓΙΝΗΤΗ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

Strophae.

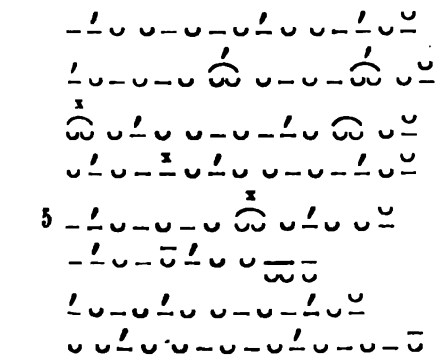

Epodi.

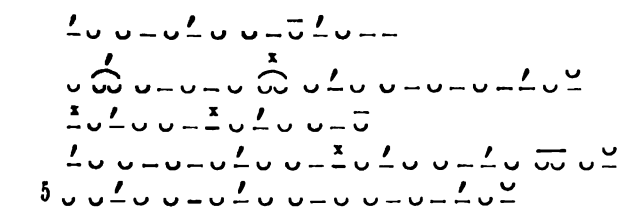

„Huius carminis versus omnes syllaba ancipiti et hiatu distincti sunt. Epodi primus versus paullo longior metro carere sciolo cuidam visus est, quum tamen sit numerosissimus. Hermannus in tres dispescit versus, quorum hic debebat numerus esse:

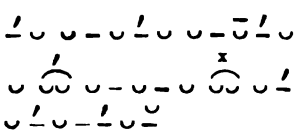

neque ego infitior fieri hoc posse, verum cum nulla anceps, nullus hiatus sit, probabile non est, tres hos numeros ita dividendos esse, praesertim cum ceteri omnes hiatu et ancipiti accurate distincti sint." *Boeckh* olim scripserat, sed in ed. sec. Ep. v. 1 in binos versus distribuit quem secutus sum. Ceterum numeri versuum, quemadmodum Boeckh descripsit, partim satis dubii sunt, sed consulto nihil novavi.

Στρ. α'.

Ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα, λίσσομαι,
τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. ὕδατι γάρ
μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέθεν ὄπα μαιόμενοι.
διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου·
ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ,
στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.

Ἀντ. α'.

τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἀμᾶς ἄπο·
ἄρχε δ', οὐρανοῖο πολυφίλα κρέοντι θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δὲ κείνων τέ μιν ὀάροις
λύρᾳ τε κοινώσομαι. χαρίεντα δ' ἕξει πόνον
χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγοράν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας ἑάν
ἐμίανε κατ' αἶσαν ἐν περισθενεῖ μαλαχθείς

παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν Ἐπ. α'.
ἄκος ὑγιηρὸν ἔν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει.
εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ,
ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς· οὐκέτι πρόσω
ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές,

ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας Στρ. β'.

V. 7. ἀεθλονικία BγGAcM2, ἀεθλονεικία P1, ἀθλονεικία Sch., ἀεθλονεικίας Vd, ἀεθλονικίας vulgo. — V. 10. ἄρχε δ', οὐρανοῖο πολυφίλα κρέοντι θύγατερ, scripsi, nisi quis πολὺ φίλα malit. Legebatur ἄρχε δ' οὐρανῶ πολυνεφέλα (A οὐρανῷ πολυνεφέλα, BγGVdP1 οὐρανῶα vel οὐρανῶα π.) κρέοντι (M2 κρεόντιος) θύγατερ, et sic Sch. Eurip. Hec. 674., quod cum nescirent veteres critici emendare, varia commenti sunt: Aristarchus et Ammonius Οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ κρέοντι θύγατερ, de Musa Urani filia cogitaverunt, dativum pro genitivo dictum esse statuentes, alius (fort. Didymus,) ut Uranum removeret, οὐρανῶ πολυνεφέλα κρέοντι θύγατερ interpretatus est: Musa (Iovis) filia, qui coelo nebuloso imperat, paraphrastes denique οὐρανῶ πολυνεφέλα κρέοντα θύγατερ satis perverse. — V. 11. δὲ κείνων Boeckh, v. δ' ἐκείνων. — V. 12. κοινώσομαι, Boeckh κοινάσομαι. At Pindarus κοίν' ἀείσομαι videtur scripsisse, cf. sch. τὸν ὕμνον κοινῶς ᾄσομαι et deinde κοινῶς τὸν ὕμνον ᾄσομαι. — ἕξει, Rauchenstein ἕξεις scil. Μοῖσα. — V. 14. ἀγοράν, Kayser coni. ἕδραν. — V. 15. ἑάν, AP2M1 τάν, reliqui libri ut videtur τεάν. Schol. et ἑάν et τεάν (quod ex antiquo Fεάν ortum) legit. — V. 18. ἔν γε βαθυπέδῳ BγGVd, ἐν βαθυπεδίῳ vulgo. — V. 19. post μορφᾷ distinxi cum T. Mommsenio. — V. 20. Ἀριστοφάνευς, AcM2 Ἀριστοφάνους. — οὐκέτι πρόσω, Schol. Nem. Θ. 109. οὐκέτι πόρσω, Schmid οὔ οἱ ἔτι πρόσω, Hermann οὐκέτι προτέρω. — V. 22. ἔθηκε AcP1 VdM2, v. ἔθηκεν.

μάρτυρας κλυτάς· δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν
ὑπερόχους, διά τ' ἐξερεύνασε τεναγέων
ῥοάς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασε. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.
ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν·

Ἀντ. β'.

οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
οἴκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες,
γλυκύ τι γαρύεμεν. παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς
γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ, ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών·
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς
Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν·

Ἐπ. β'.

καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκάν
ἔμεικε νιν· οὐδέ μίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀκμὰν
φρενῶν.
σιγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει· 70
ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ
ποτ' ἀρεκέϊ
κατέβα ποδί, μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

Στρ. γ'.

ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις, 75
παῖς ἐὼν ἄθυρε, μεγάλα δ' ἔργα, χερσὶ θαμινά

V. 23. *κλυτάς*, Schol. etiam *κλυτᾶς*. — *πελάγεσιν* Ac, *πελάγεϊ* vulgo. — V. 24. *ὑπερόχους* ABγG, sed AcP1 *ὑπερόχως*, quod probavit Boeckh: at eiusmodi formas ex metri tantum necessitate admittendas censeo, quamquam veteres critici nonnunquam ex insciția antiquam hanc scripturam intactam reliquerunt; vulgo *ὑπερόχως*. — *διά τ' ἐξερεύνασε* Boeckh, vulgo *ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε*, sch. etiam *διά τ' ἐρεύνασε*, Hermann *διά τ' αὖτ' ἐρ.* Conieci *ὑπερόχους ἰδέαν, ἐρεύνασέ τε τεναγέων*. — V. 26. *φράδασε* AcM12, *φάδασε* Vd. *φράδασσε* vulgo. — V. 27. *παραμείβεα* Boeckh, v. *παραμείβῃ*. — V. 29. *ἐσλὸς*, Ac *ἐαλὸν*. — V. 31. *ἔλαβες*, Schol. videtur etiam *ἔλαχες* reperisse. — V. 34. *καὶ Ἰωλκὸν*, Ahrens *κἰωλκὸν*. — *εἷλε* P1M1AcVd, v. *ειλεν*· iidem codd. *μοῦνος*. — V. 38. *χαλκότοξον* AP1, v. *χαλκοτόξων*. — V. 39. *ἀκμὰν* GP1, *ἀμμὰν* Vd, *ἀλκὰν* vulgo. — V. 41. *ψεφηνὸς*, cf. Et. M. 818. 33.: *ψεφενὸς καὶ ψεφηνὸς ἀνὴρ — φησὶ Πίνδαρος Ἀριστοκλεῖ*. unde Porson *ψεφεννὸς* vel *ψεφενὸς*, nec displicet aeolica forma *ψεφεννὸς*, sed vulgatam tuetur etiam Zonar. 1870. — *ἀτρεκέϊ*, M12 *ἀτρεμεῖ*. — V. 44. *ἄθυρε, μεγάλα δ' ἔργα* scripsi et deinde *φόνον*, quod est metrici supplementum, uncis inclusi. Legebatur *ἄθυρεν μεγάλα ἔργα*, nisi quod AcP1M2

βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων ἴσον ἀνέμοις,
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν [φόνον],
κάλλους τ' ἔναιρε, σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
ἑξέτης τοπρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον·
τὸν ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα,

Ἀντ. γ'.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων·
ποσσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων
ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
Ἰάσον' ἔνδον τέγει, καὶ ἔπειτεν Ἀσκλήπιον,
τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον·
νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκολπον
Νηρέος θύγατρα, γόνον τέ οἱ φέρτατον
ἀτίταλλεν ἐν ἁρμένοισι πάντα θυμὸν αἴξων·

Ἐπ. γ'.

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθείς
ὑπὸ Τρωΐαν δορίκτυπον ἀλαλὰν Ἀχαιῶν τε προχυθέντες καὶ
Φρυγῶν
Λαρδάνων τε, καὶ ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις

ἄθυρε. Paraphr.: *ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τὰ μὲν παῖς ὢν ἄθυρεν ἐν τοῖς οἴκοις τῆς Φιλύρας, καὶ ταῦτα δὲ μεγάλα καὶ συνεχῶς κατειργάζετο ὀξείαις βολαῖσι μάχας, τῶν γενναιοτέρων ζώων, λεόντων τε καὶ συῶν ἀγρίων πλῆθος ἀναιρῶν.* videtur *φόνον* non reperisse, idem *μάχας* legit, itaque alter sch. *ἀκαταλλήλως δὲ ἐξενήνοχεν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν λεόντων ἀγροτέρων μάχας ἐνήργει, ἢ λεόντεσσιν ἀγροτέροισιν* (adde *μαχόμενον*). Lacuna fort. redintegranda: *μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροισιν ἐπράσσετο.* Sententia est: magna facinora patravit in pugna cum feris leonibus. — V. 45. *ἴσον ἀνέμοις* Schmid, *ἴσον τ' ἀν.* ARBγAcP12VdM12, *ἰσά τ'* G, Hermann *ἴσα τ'*. Schol. ad v. 88. *ἴσος ἀνέμοις*, quod epitheton Achilli bene quidem convenit, sed in hoc pugnae genere epicae magis quam lyricae poesi accommodatum videtur. Praeterea AcP1GVd *ἀνέμοισιν ἐν μάχᾳ*, M2 *ἀνέμοισι ἐν μ.* et G *λείουσιν*. — V. 47. *σώματα — ἀσθμαίνοντα*, P1M1 *σώματι ἀσθμαίνοντι*, et sic Sch. (nisi forte *σώματι — ἀσθμαίνον ἐκόμιζεν* legit.) *σώματι* etiam A, *σωμάτια* Ac. Fort. *σώματα — ἀσθμαίνοντ' ἔτι κόμισεν*. — V. 49. *ὅλον δ' ἔπειτ' ἀν*, Boeckh *ὅλον τ' ἔπειτεν*. — V. 50. *ἐθάμβεον* Sch. BγGi, *ἐθάμβευν* P1Vd, v. *ἐθάμβεεν*. — V. 52. *κράτεσκε* AcP1M2, v. *κράτεσκεν*. — *προτέρων* BγGiVd et P1 supra, v. *πρότερον*. — V. 53. *λιθίνῳ* Schmid, *λιθίνῳ δ'* Ac, *λιθίνῳ τ'* vulgo (et ut videtur BγP2GVd.) — V. 54. *τέγει*, M2 *τάγει*. — *ἔπειτεν* M1P12, *ἔπειτ' ἐν* ARBγGVd, *ἔπειτα* M2, *ἔπι τὸν* Ac. — V. 55. *δίδαξε* P1, v. *δίδαξεν*. — *νόμον*, Schol. R *νομόν*. — V. 56. *αὖτις* Boeckh, v. *αὐθις*. — *ἀγλαόκολπον* Ac et P1 supra, *ἀγλαόκαρπον* P1G, *ἀγλαώκαρπον* M2, v. *ἀγλαώκαρπον*. — V. 58. *ἐν* vulgo omissum add. Schmid, et sic ut videtur Sch. et Vd, contra G et Bγ fort. *γε ἀρμ.* — *πάντα*, Hecker coni. *πᾶσι*. — V. 59. *θαλασσίαις*, G *θαλασσίων*. — V. 60. *Τρωΐαν* Boeckh, *Τρῴαν* Sch., *Τροΐαν* vulgo. — *Ἀχαιῶν*, Vd *Ἀχαίων*. — V. 61. *ἐγχεσφόροις* ABγP12M12, *ἐγχειφόροις* G, *ἐγχειφόροις* Vd, *ἐγχεσιφόροις* Ac Sch., *ἐγχεσιμόροις* R. — *ἐπιμίξαις*, RAc *ἐπιμίξας*.

Αἰθιόπεσσι χεῖρας ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω
πάλιν οἶκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι. 110

Στρ. δ'.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν·
Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν 115
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.
βοᾶ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει,
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλεΐ προςέθηκε λόγῳ 120
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος
διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,

Ἀντ. δ'.

ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον 125
ἐν παλαιτέροισι μέρος. ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότειον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετάς 130
ὁ θνατὸς αἰών, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.
τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, κιρναμένα δ' ἔρσᾳ ἀμφέπει, 135
πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῆσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

Ἐπ. δ'.

ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς, 140
ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθε μεταμαιόμενος, δαφοινὸν ἄγραν
ποσίν·
κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοίσας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν 145
Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.

V. 62. χεῖρας corruptum, f. *Αἰθιόπεσσ', ἀθῆρας*. Hesych. *Ἀθήρ. ἐπιδορατίς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρεΐσιν.* — φρασί libri, v. φρεσί. — V. 67. βοᾶ, Sch. etiam βοᾷ. — V. 72. *ἐν ἀνδράσιν* Hermann, v. *ἐν δ' ἀνδρ.* — τρίτον, P1M2 τρίτατον, Vd τρίτανον, Ac τρίτατος. — V. 73. *ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον* Hermann distinxit, v. *ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκ.* Conicci *τρίτος ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκαστος οἷον.* — V. 75. *ὁ θνατὸς* Sch. et ut vid. R, θνατὸς Ac (et *ἐὼν* pro *αἰών*), *μακρός* P1BγM2, *μακρός τοι* G, *ὁ μακρὸς* vulgo. — V. 76. *τόδε*, Ac *δέ*. — V. 79. *Αἰολῆσιν* Boeckh, *Αἰολοῖσιν* G, *Αἰολίσιν* P2, v. *Αἰολῖσιν*. Hecker coni. *ἐν πνοαῖσι Λυδίαισιν αὐλῶν.* — V. 80. ποτανοῖς BγP1AcVd Schol., v. πετανοῖς (M2 ἱπετανοῖς.) — V. 82. κραγέται, fort. κραυγέται. — V. 83. *Κλεοῦς*, M1 κλέος, M2 κλειοῦς.

NEMEONIKAI Δ'.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

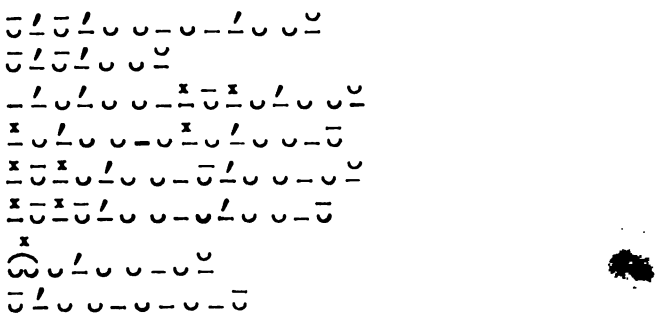

Ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων Στρ. α'.
ἰατρός· αἱ δὲ σοφαί
Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τεύχει
γυῖα, τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος.
ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,
ὅ,τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

Στρ. β'.

τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Διὶ καὶ Νεμέᾳ
Τιμασάρχου τε πάλᾳ
ὕμνου προκώμιον εἴη· δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν

Ambigi potest de numero v. 3, qui fortasse in binos dividendus est:

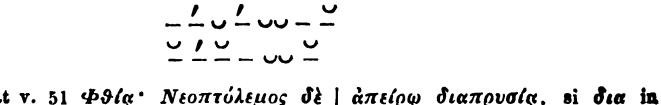

nec obstat v. 51 *Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δὲ | ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ*, si *δια* in unam syllabam coalescere statuis. Magis dubium, num v. 7 et 8 in unum sint coniungendi; vide quae ad v. 21 et 43 notavi.

V. 3. *θύγατρες* Schmid, v. *θυγατέρες*. — V. 4. *τεύχει* libri et Tzetz. Chil. VII. 76, *τέγξει* Plut. de tranquill. c. 6 *τοσόνδε τέγξει μαλθακὰ γ.* unde Beck *τέγγει* scripsit. — V. 7. *ὅ τι κε*, P1Vd *ὅ τι περ*. — V. 8. *ἐξέλοι*, Schol. fort. *ἐξέλῃ*. — V. 9. *Διὶ*, v. *Διΐ*, Boeckh *Δι*.

ἠΰπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκεῖ κοινόν
φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἁλίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων
ϑαμά κε, τῷδε μέλει κλιθείς,
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον

Στρ. γ'.

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων
πέμψαντα καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν, Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις
οὕνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον,
Αἰγίνας ἕκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθών
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

Στρ. δ'.

σὺν ᾧ ποτε Τρωΐαν κραταιὸς Τελαμών
πόρϑησε καὶ Μέροπας
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ,
οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἔλεν
δὶς τόσους. ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη
λόγον ὁ μὴ συνιείς· ἐπεί
ῥέζοντά τι καὶ παϑεῖν ἔοικεν.

Στρ. ε'.

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμός
ὡραί τ' ἐπειγόμεναι·
ἴϋγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νεομηνίᾳ ϑιγέμεν.
ἔμπα, καί περ ἔχει βαϑεῖα ποντιὰς ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ· σφόδρα δόξομεν
δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·
φϑονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων
γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

V. 12. ἠΰπυργον, lemma Sch. εὔπυργον. — V. 13. ἁλίῳ libri ut videtur omnes. — V. 18. πέμψαντα, Schol. Vd πέμψαντος, quae grammatici correctio videtur. Poeta scripsisse videtur υἱὸν κελάδησε καλλίνικον — πέμψαντα — οὕνεκά νιν μίγνυον. — V. 19. τ' om. M2. — V. 20. οὕνεκ', PlAcM2 οὔνεκεν. — V. 23. ξένιον, VdM2P1Ac ξείνιον. — κατέδραμεν, P1 AcM2 κατέδρακεν. Conieci φίλοισι γὰρ φίλος ἦλθεν ξένιον ἄστυ καταδραμεῖν Ἡρακλέος κτλ. — V. 25. σὺν Boeckh, v. ξύν. — Τρωΐαν libri, ut videtur omnes et Sch. — κραταιὸς Schmid, v. κρατερὸς. — V. 30. τόσους, RAcP1 τόσσους. — V. 31. συνιεὶς Boeckh, v. ξυνιείς. — ἐπεὶ ῥέζοντα, Schol. Soph. El. 1026. Stob. 46. 12 ἐπηρεάζοντα vel ἐπεὶ ῥεαζοντα. — V. 35. νεομηνίᾳ VdM2, v. νουμηνίᾳ. — V. 37. ἐπιβουλίᾳ, P1Vd ἐπιβουλίαις.

χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετάν — Στρ. ς'.
ἔδωκε Πότμος ἄναξ,
εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἔρπων πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτάρ
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν·

Στρ. ζ.

ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεύς
νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ,
βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ παρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκόν
πολεμίᾳ χερὶ προστραπών
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἰμόνεσσιν,

δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις — Στρ. η'.
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον
ἐκ λόχου Πελίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν·
πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμάχανός τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν
τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων

ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων, — Στρ. θ'.
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι

V. 41. *χαμαιπετοῖσαν* RAc, *χαμαὶ πετοῖσαν* vulgo. — V. 47. Fort. leg. *ἔνθα Τεῦκρος ἅπ' ἄρχει· ὁ Τελαμωνιάδας δ' ἄτερθ' Αἴας Σ. ἕ. π.* — V. 49. *δ'* om. P2AM1. — *Εὐξείνῳ* P1M2 Schol., v. *Εὐξείνῳ*. — V. 51. *ἀπείρῳ*, v. *Ἀπείρῳ*. — V. 53. *ἀρχόμενοι*, AM1 *ἐρχόμενοι*. — V. 54. *λατρείαν*, P1 *λατρείαν τ'*. — V. 59. *Δαιδάλου*, Didymus *δαιδάλῳ* probante Boeckhio, sed Daedalus est Vulcanus, ut est in pictura vasculi ap. Millin Gall. Myth. XIII. 48 et Eurip. Herc. 469 de Hercule: *εἰς δεξιὰν δὲ σὴν ἀλεξητήριον Ξύλον καθίει, Δαιδάλου ψευδῆ δόσιν*. coll. Diod. Sic. IV. 14. — *φύτευέ οἱ* P12M12, *φύτευέν οἱ* ARAc. — V. 62. *Θρασυμάχανος* scripsi, RP1AcVdM2 *Θρασυμαχὰν*, AP2M1 *Θρασεομαχὰν*, Hermann *Θρασυμαχάνων*, Ahlwardt *Θρασέων μάχαν*. Paraphr. aliud quid legit: *τὸ δὲ λεόντων κρατοῦν πῦρ, ᾧ ἀπείκαζεν ἑαυτὴν ἡ Θέτις, καὶ τὴν θρασεῖαν τῶν θηρίων φύσιν καὶ τὴν ἀκμὴν ἐπισχὼν κτλ.* — V. 64. *σχάσαις*, M2 *σχάσας*.

δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν. ἀπότρεπε
αὖτις εὐρωπὰν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός·
ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέθλων Στρ. ι'.
κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν
Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ Νεμέᾳ τε συνθέμενος,
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων
οὐ νέονθ' ἅνευ στεφάνων, πάτραν ἵν' ἀκούομεν,
Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς
πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις

Στρ. ια'.
στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν·
ὁ χρυσὸς ἑψόμενος
αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας, ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει
φῶτα· κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμάν
γλῶσσαν εὑρέτιν κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·

Στρ. ιβ'.
τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ
ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ.
ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι· τὰ δ' αὐτὸς ἅντα τύχῃ,
ἐλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι.

V. 68. *ἐς γένος* Stephanus et fort. M1, *ἐς γένας* ARP2, *ἐς γενεὰς* Ac M2Vd, *ἐς γενεᾶς* P1, Rittershusius *ἐγγενὲς*, Pauwius *ἐς γέρας*, fort. *εἰς ἔτας* ut dii usque ad tertium diem nuptiis interfuisse dicantur. — V. 70. *εὐρωπὰν*, vulgo *Εὐρώπαν*. Kayser *εὔπορον*. — V. 74. *ἑτοῖμος* Boeckh, v. *ἕτοιμος*. — V. 75. *Οὐλυμπίᾳ* Schmid, v. *Ὀλυμπίᾳ*. — V. 77. *νέονθ'* AcM2 Sch., *νέον γ'* M1, *νέων γ'* reliqui. — *ἵν'* Hermann, v. *νιν*, quamquam possis coniicere *πάτραν σφιν ἀκούομεν, Τιμάσαρχ', ἐὰν*. — V. 80. *μάτρῳ* Heyne, v. *μάτρωϊ*. — V. 82. *ὁ χρυσὸς*, Boeckh *ὁ χρυσὸς δ'* coni. — V. 87. *ἵν'* corruptum, scribendum *ὅς*, (quod etiam Rauchenstein coni.) vel potius *ὅτ᾽ ἐς*. — V. 90. *ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ* libri et Sch., Hermann *ὁ σὸς ἄεισέν ποτε παῖ*, quod recepit Boeckh deleto articulo. Kayser *ὑμῶν ἀείσετ'*. *ἐπεὶ ἄλλοισιν ἄλικες ἄλλοι*. Fort. *τῶν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ ὁ σός γ' ἐπάϊσε, παῖ, quam victoriam (quas victorias) lubenter Euphanes animadvertit*. Callicles, avunculus Timasarchi, filius fuit Euphanis, quem carmina fecisse satis incertum, fortasse filium exercuerat gymnicis laboribus. — V. 91. *ἅντα τύχῃ* scripsi, v. *ἄν τις τύχῃ*, Hermann *ἄν τις ἴδῃ*.

οιον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς, 1
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

V. 93. *οἷον* libri et Didymus, Aristarchus *οἷον*. — *ἔριδα*, Schol. eti *ἔριδας*. — *στρέφοι*, conicci aliquando *στρέφοιν*, i. e. *στρέφοιμι*. — V. *ἕλκειν* AcP2M12 Schol., vulgo *ἕλκει* et sic lemma sch. Hermann *δν λὸ ἕλκει*. Locus perobscurus. — V. 95. *μαλακὰ*, lemma sch. *μαλθακὰ*.

NEMEONIKAI E.

ΠΥΘΕΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗι.

Strophae.

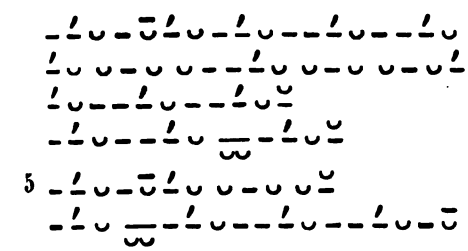

Epodi.

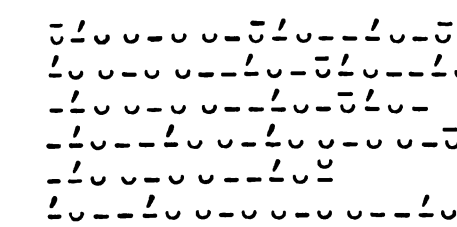

Στρ. α.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ', ὥςτ' ἐλινύσοντά μ' ἐργάζεσθαι
ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
ἑσταότ'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ
ἀοιδά, 5

„Epodi v. 3, 4, 5, hiatu est syllaba ancipite tali, quae certum finem versus demonstret, inter se distincti non sunt." *Boeckh.*

V. 1. *ἐλινύσοντα* ARAcP3, alii *ἐλλινύσοντα*, v. *ἐλινύσσοντα*. — *μ'* nonnulli codd. om. — V. 2. *γλυκεῖ' ἀοιδά* AcP2M12 et sch. addunt, om. AR.

σεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλλοισ' ὅτι
Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενής
νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

Ἀντ. α'.

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ
ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων
Αἰακίδας ἐγέραρεν ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν·
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσὶ κλυτάν
θέσσαντο παρ βωμιὸν πατέρος Ἑλλανίου
στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου κρέοντος.

Ἐπ. α'.

ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον,
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. στάσομαι. οὔ τοι ἅπασα
κερδίων
φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής·
καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι.

Στρ. β'.

εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον
δεδόκηται, μακρά μοι
δὴ αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν
ὁρμάν·

V. 5. *νίκη* Heyne, v. *νικῇ*, quod etiam Sch. et Eust. Proocm. 11 tuentur. — V. 6. *γένυσι φαίνων* Ac (et *φαίνων* agnoscit Sch.), *γένυσι φαῖνεν* M2 lemma schol., v. *γένυς φαῖνεν*, Hermann *γένυι φαίνων*. — *ματέρ'*, si Pindarus *ματέρα οἰνάνθας ὀπώραν* dixisset, culpandus esset: nam dici debebat *οἰνάνθαν ὀπώρας*. Sed *ματέρ'* est *ματέρι*, vel potius ipsum *ματρὶ* resituendum, quod suaviter et *ἐν ἤθει* adiecit, cf. Pyth. VIII. 85: *οὐδὲ μολόντων παρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὥρσεν χάριν. Οἰνάνθας ὀπώρα* est quod Eurip. dixit Phoen. 1160: *ἄρτι δ' οἰνωπὸν γένυν καθημάτωσεν, οὐδ' ἀποίσεται βίον τῇ καλλιτόξῳ μητρί.* — V. 7. *χρυσεᾶν* Boeckh, Ac *χρυσέαν*, v. *χρυσέων*. — V. 8. *ἐγέραρεν* RAc, *ἐγέραιρεν* AP2M1, *ἐγέραιρε* M2 Sch. — *ξένων, ξείνων* AcM2 Sch. — V. 9. *ναυσὶ κλυτάν*, Boeckh *ναυσικλυτάν*. — V. 10. *πατέρος*, Schmid *πατρός θ'* et deinde *πίτναντ'*. — V. 11. *στάντες*, Sch. ad v. 17 et 21 *πάντες* legit. — *πίτναν τ'*, libri ut videtur *πίτναντ'*. — *εἰς* Schmid, v. *ἐς*. — V. 12. *Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες*, Hermann *Ἐνδαΐδος ἀριγν.* — V. 14. *τε μὴ*, Hermann Epit. Metr. 254 *τ' οὐ μὴ*. — V. 15. *καὶ τίς*, A *καί τις*. — V. 16. *ἀπ' Οἰνώνας* AcP2M12 Sch., *ἀποινώσας* AR. — V. 17. *ἀτρεκής*, fort. *ἀτρεκές*. — V. 18. *ἀνθρώπῳ* AAcP2M12, *ἀνδρὶ* Stob. App. 77, *ἀνθρώπων* vulgo. — V. 19. *χειρῶν* Sch. AcM2, v. *χερῶν*. — *μακρά μοι ἀὴ αὐτόθεν* Boeckh, nisi *δαὐτόθεν* malis; ARP2M1 *μακρά μοι δ' αὐτόθεν*, vulgo *μακρά μοι αὐτόθεν*, Thiersch *μακρὰ δὴ αὐτόθεν*. — *ἐλαφρὸν* Schmid, v. *ἐλαφρὰν*.

καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί.
πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ
Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός, ἐν δὲ μέσαις
φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων
Ἀντ. β'.
ἀγεῖτο παντοίων νόμων· αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς
ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν
Πηλέα θ', ὥς τέ νιν ἅβρὰ Κρηθεῖς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπόν
πείσαισ' ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν,
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου
Ἐπ. β'.
εὐνᾶς· τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν· πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ δ' ἄρ' ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ
λόγοι·
εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν, ξεινίου πατρὸς χόλον
δείσαις· ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ' ἐν τάχει
ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,
Στρ. γ'.
γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν·
ἔνθα μιν εὔφρονες ἵλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται,
καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περί
πάντων. τὺ δ' Αἰγίνᾳ θεοῦ, Εὐθύμενες,
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.
Ἀντ. γ'.
ἦτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα.

V. 22. *καὶ κείνοις* Boeckh, v. *κἀκείνοις*. — *ἄειδ' ἐν* Pauwius, *ἄειδεν* Schmid, v. *ἀείδει*. — V. 25. *νόμων*, R *νομῶν*. — V. 26. *Κρηθεῖς*, libri *Κρηθῆς*, et sic Sch., qui deinde *Ἱππολύτου* videtur legisse. — V. 27. *ξυνᾶνα*, RAc *ξυνεῦνα*. — V. 28. *πείσαις*, M2 *πείσασ'*. — V. 29. *συνέπαξε*, AP2M12 *συνέπλεξε*, Schol. fort. *συνέπλασσε*. — V. 30 *Ἀκάστου*, AM12 *Ἀκάστα*. — V. 31. *ἔσκεν*, M2 *ἔσκε*. — *θυμῷ*, Kayser *μύθῳ* et deinde *τοῦ δὲ θυμὸν*. — V. 32. *τοῦ δ' ἄρ'* scripsi cum Rauchensteinio, possis *τοῦ δ' ὑπ'*, alia, Hermann *τοῖο δ'*, Boeckh *τοῦ μὲν*, libri *τοῦ δὲ*. — *αἰπεινοὶ*, Hecker *ἀλγεινοὶ*. — V. 34. *δείσαις*, ARM1 *δείσας*. — *ἐφράσθη* Sch. AAc P2, *εὖ φράσθαι*, RM12. — V. 36. *ποντιᾶν* Heyne, v. *ποντίαν*. — V. 39. *ἐρίζοντι*, A *ἐρίζωντι*, Ac *ἐρίζοντε*. — V. 41. *θεοῦ* Schmid, v. *θεᾶς*. — V. 42. *πιτνῶν* libri, nisi *πίτνων* praestat. Boeckh *πιτνών*. — V. 43. *ἦτοι* ch. v. *ἤτοι*. — *μεταΐξαντα*, M2Va3 (n. 985) *μεταΐξας*. — *Πυθέα* Minga-

ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Ἀπόλλων·
ἅλικας δ' ἐλθόντας οἶκοι τ' ἐκράτει
Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ' ὅτι
ἑσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι, γλυκείαν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβάν
Ἐπ. γ'.
ἐπαύρεο. χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμεν·
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει· δίδοι
φωνάν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ
διπλόαν
νικῶντ' ἀρετάν, προθύροισιν δ' Αἰακοῦ
ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν.

relli ex sch., libri *Πυθέας*, ut videtur ex grammaticorum coniectura. Kayser *ἦτοι μεταΐξας, τὰ καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλων κείνου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα.* et deinde v. 45. *ἐκράτεις* coniecit. T. Mommsen de Pindaro p. 48 *ἦτοι μετάϊξέν τε καὶ νῦν — ἀγάλλει κείνου* (i. e. Pelei) *ὁμ. ἔ.* (i. e. Aeginetae) *Πυθέας*, vel *ἦτοι μετάϊξεν, τὸ καὶ νῦν τ. μ. ἀγάλλει, κείνου ὁμόσπορον ἔθνος Πυθέα* (ut sit genitivus.) Locus obscurissimus: fortasse *τεὸς μάτρως σ' ἀγάλλει* addito pronomine scribendum, ut sententia sit: te vero, o Pythea, honore ornat avunculus tuus Euthymenes, cum materni generis virtutes aemulatus sis, cum ipsius Euthymenis vestigia legeris: et deinceps Euthymenis victoriae recensentur: nam Euthymenem etiam Nemeae vicisse coniicias ex Isth. V.(VI.) 61. Quamquam fuit cum coniicerem: *ἦτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως σ' ἀγάλλει, κείνου ὁμόσπορον ἔρνος, Πυθέα, ᾧ Νεμέα μὲν ἄραρεν.* ut praeter Euthymenem etiam alter avunculus fuerit Pytheae, Euthymenis frater, qui fortasse et ipse Pytheas vocabatur, essentque ad hunc iam victoriae, quae deinceps recensentur, referendae. Censendum foret, Euthymenem tunc nondum Nemeaeam victoriam assecutum esse, Euthymenis autem fratrem iam mortuum eo tempore, quo scripta oda Isth. V(VI). Sed argumenta, quibus haec stabilias, (Isth. V. 62 lectio *μάτρωες*, Sch. ad Ist. IV. 59 de Pythea *ὁμωνύμῳ*) nimis incerta sunt. — V. 44. *ἄραρεν* AcM2, v. *ἄρηρεν.* — *φίλησ'*, Boeckh *φίλασ'*. — V. 45. *τ' ἐκράτει* Beck, *τε κράτει* RAcM12, *τε κρατεῖ* AP2, Schol. videtur pro dativo vocis *κράτος* accepisse. Ceterum parum recte interpretes. Delphinio mense, qui Aeginetis et Megarensibus haud dubie communis fuit, vicerat ludis Apollinaribus et domi et Megaris. — V. 47. om. Ac. — V. 49. *ἀεθληταῖσιν* RAcM2, v. *ἀθληταῖσιν.* iidem *ἔμεν* pro *ἔμμεν.* — V. 50. *δίδοι* Hermann, v. *δίδου.* Fort. *μηκέτι ῥίγει δίδοι φωνάν* coniungendum. — V. 52. *πύκταν* RAc, *πύκτα* AP2M12. — *διπλόαν*, R *τριπλόαν*, Ac *τριπευόαν.* — V. 54. *ἀνθέων* Hermann, v. *ἄνθεα.* — *ποιάεντα*, Hermann *ποιᾶντα.* — *Χάρισσιν* Schmid, v. *Χάρισιν.*

NEMEONIKAI ς'.

ΑΛΚΙΜΙΔΗι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

Strophae.

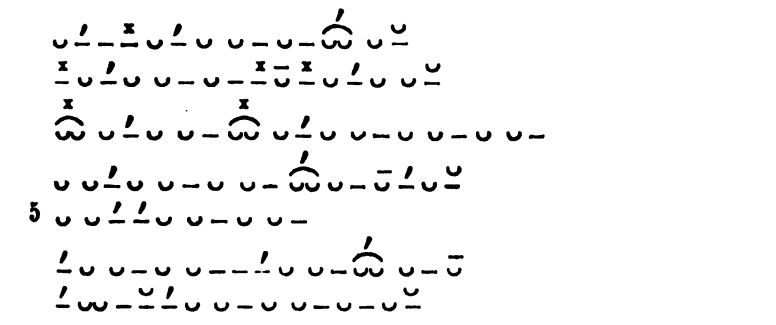

Epodi.

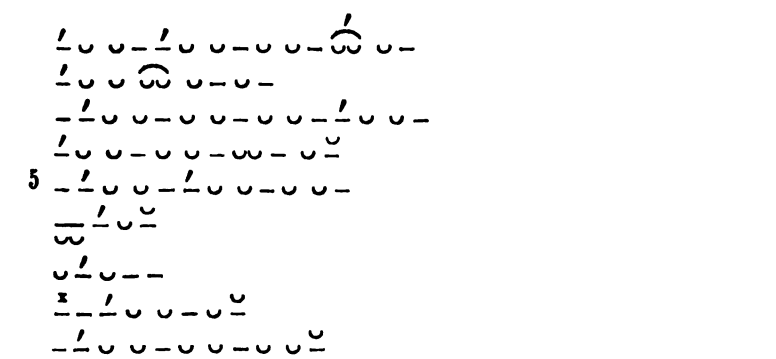

In constituendo hoc difficillimo carmine saepius et a Boeckhio et ab Hermanno, qui peculiarem scripsit de hoc carmine commentationem (Lips. 1844) discessi, maxime str. v. 6 et 7, et epod. v. 4, de quibus dictum in adnotatione. Ceterum ep. v. 6 et 7 fortasse rectius cum Hermanno in unum coniunxeris.

Ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν Στρ. α'.
μητρὸς ἀμφότεροι· διείργει δὲ πᾶσα κεχριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος
μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν
νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις,
καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας
ἄμμε πότμος (πρὸς) ἄντιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτε στάθμαν.

Ἀντ. α'.
τεκμαίρει καὶ νιν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν
ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὢν βίον ἀνδράσιν ἐπητανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. ἦλθέ τοι
Νεμέας ἐξ ἐραιῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν
νῦν (γε) πέφαντ' οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

Ἐπ. α'.
ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων
πατροπάτορος ὁμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος (ἔνεικεν) ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,
Νεμέᾳ δὲ τρίς,
ἔπανσε λάθαν
Σωκλείδα, ὃς ὑπέρτατος

V. 3. *αἰὲν* Hermann, v. *αἰεί*. — V. 4. ap. sch. Eurip. Med. 1214 *ἔμπαν φυὰν ἢ μέγαν νόον θνατοῖς* legitur. — V. 7. *ἄμμε*, P2 *ἄμμι*, sch. utrumque. — (*πρὸς*) *ἄντιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτε στάθμαν* scripsi, vulgo *ἄντιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν*. cf. sch. *μηδὲ ὅστις ἡμᾶς μόρος κατασχεῖν εἰς σκοπόν τινα καὶ στάθμην δραμεῖν*. Hermann, cum olim nihil nisi *οἵαν τιν'* commendavisset probante Boeckhio, postea coni. *ἄν σύμφυτον ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στ.*, Ahrens *αἴσαν τίν' ἔγρ. δ. π. στ.* — V. 8. *καί νιν* Boeckh, *καὶ νῦν* Ac sch. ad v. 17, *δὲ καὶ νῦν* RM2 sch., *δέ νιν* P2M1, *δέ νιν* A. — V. 10. *ἀνδράσιν* Hermann, v. *ἄνδρεσσιν*. — *ἐπητανὸν*, R *ἐπητανῶν*. — *ἐκ πεδίων* Ac, vulgo *πεδίων*. — V. 14. *νῦν (γε) πέφαντ' οὐκ ἄμμορος* scripsi, vulgo *νῦν* (M2 *νῦν τε*) *πέφαντ' οὐκ ἄμοιρος* (Ac *ἄμμορος*). Hermann, cum olim probante Boeckhio scripsisset *νῦν πέφανται οὐκ ἄμμορος*, nunc coni. *νῦν ὅτε πέφαντ' οὐκ ἄμορος*. — V. 16. *ὁμαιμίου*, Hecker *ὁμαίμορος*, Hermann *ὁμαιχμίου*, quod ferri nequit. Si integra est lectio vulgaris, fort. significat: *qui frater* (*ὁμαίμιος*) *germanus fuit avi paterni* (*πατροπάτορος*) ut Praxidamas Aegineta fratrem habuerit (fort. Alcimidam vocatum), qui vel ipse vel filius Theon in Cressam aliquam gentem receptus fuerit, unde hic ipse Nemeonica Alcimidas Cres audit. — V. 17. *Ὀλυμπιόνικος*, lemma sch. *Ὀλυμπιονίκης*. — V. 18. *ἔνεικεν* adieci, quod et sententiae et numero versus convenit, Boeckh addidit *ἐλαίας*, Kayser *ἐνεγκών*, Hermann *ἐϋρρόου*. — V. 19. *Ἰσθμοῖ*, Ac *Ἰσθμῷ*, M2 utrumque. — V. 20. *τρίς*, Hermann *τρεῖς* i. e. *νίκας*, fort. vere.

Ἀγησιμάχῳ υἱέων γένετο.

Στρ. β'.

ἐπεί οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οὔτε πόνων ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ
ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων
ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. ἔλπομαι
μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν
ὥτ' ἀπὸ τόξου ἰείς· εὖθυν' ἐπὶ τοῦτον, ἄγε, Μοῖσα,
οὖρον ἐπέων εὐκλεΐα. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων

Ἀντ. β'.

ἀοιδαὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν,
Βασσίδαισιν ἄτ' οὐ σπανίζει· παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων
ἕνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἰμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας
αἷμα πάτρας χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἀδών

Ἐπ. β'.

ἔρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν

V. 23. Ἀγησιμάχῳ A, Ἀγησιμάχω Ac, Ἀγησιμάχῳ vulgo. — υἱέων, RAcM2 υἱῶν. — γένετο, RAcM2 ἐγένετο. — V. 24. ἐπεί οἱ (i. e. αὐτῷ) τρεῖς Hermann, idque schol. firmat, vulgo ἐπεὶ οἱ τρεῖς. — V. 26. πλεόνων Schmid restituit ex schol., libri omittunt. — V. 27. μυχῷ, μυχῷ δ' P2M1. — V. 28. σκοποῦ ἄντα τυχεῖν Mingarelli, et sic schol. legit, qui praeterea lectionem ἂν τετυχεῖν memorat, ἄντα σκοποῦ τυχεῖν lemma sch. RM2, ἄντα σκοποῦ τε τυχεῖν Ac, τυχεῖν ἄντα σκοποῦ AP2M1. — V. 29. ἰείς· εὖθυν' ἐπὶ τοῦτον, ἄγε, Schmid (cf. Ol. XIII. 27.), legebatur ἰεῖσ' εὐθὺν ἐπὶ τοῦτον ἄγε, et ἰείς etiam sch. confirmat. — Μοῖσα RM2, vulgo Μοῖσ'. — V. 30. εὐκλεΐα Boeckh, libri εὐκλέα, quod nunc tuetur Hermann, Ahrens ἐϋκλέ'· ἀποιχομένων. — V. 31. ἀοιδαὶ Pauwius, v. ἀοιδοὶ. — λόγοι Ac, vulgo λόγιοι. schol. utroque loco vulgatam agnoscit. — ἔργ' ἐκόμισαν, RAc ἔργα ἐκόμιξαν, M2 ἔργα ἐκόμισαν. — V. 32. Βασσίδαισιν, Didymus coni. Βουσίδαισιν, pariterque veteres de distinctione ambigebant. — V. 34. πολὺν om. P2. — V. 37. αἷμα, Hermann αἵματ. — χρυσαλακάτου P1M2 (sch.), χρυσαλακάτα ARM1P2, χρυσαλακάτω vulgo, χρυσοπλοκάμου sine idonea ratione Hermann. — ἀδών Boeckh, ἄδων AR, ᾄδων Ac, v. ἀδών. — V. 38. Κασταλίᾳ, P1 Κασταλίαν. — V. 39. ὁμάδῳ, R ὁμάδων. — φλέγεν, Ac φλέγε, P1 φλέγειν. — V. 40. ἀμφικτιόνων Ac, v. Ἀμφικτυόνων. — V. 41. Κρεοντίδαν (quod Κρευντίδαν est pronuntiandum vel Κροντίδαν, cf. Hesych. Κροντίδαι, μάντεων γένος.) addunt sch. P1AcM2, vulgo deest. Non recte Rauchenstein Κρεοντιδᾶν i. e. Corinthiorum coniecit, sed nec scholiastae videtur fides habenda, qui ad v. 59 et 69 Calliam Creontis filium fuisse dicit, sed potius Creontidas nomen proprium hominis ex Bassidarum gente. cf. titulum scarabaei Aeginae reperti (Bulletino 1840. p. 140.) Κρεοντίδα ἐμί.

τίμασε Ποσειδάνιον ἀν τέμενος·
βοτάνα τέ νιν
πόθ' ἁ λέοντος
νικάσαντ' ἔρεφ' ἀσκίοις
Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν.

Στρ. γ'.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόξοδοι
νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν· ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν
ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἐπᾶλτο· βαρὺ δέ σφιν
ἔλκος Ἀχιλλεύς, (εὖτε) χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων

φαεννᾶς υἱὸν ἐξενάριξεν Λόος ἀκμᾷ Ἀντ. γ'.
ἔγχεος ζακότοιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον· ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν·
τὸ δὲ παρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων
λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος

V. 44. πόθ' ἁ, fort. πόα. — V. 45. ἔρεφ' Schmid, ἔραψ' A, ἔρεψ' vulgo, ἔρεψε AcM2P1, iidem δασκίοις, quod agnoscit sch., unde Hermann νικῶντ' ἤρεφε δασκίοις. Sed mihi Pindarus scripsisse videtur: νικάσαντ' ἔρεφεν κάρα (sive πάλᾳ, sive νάπᾳ malis) Φλιοῦντος ὑπ' ὠλυγίοις ὄρεσιν. cui versui adscripta interpretatio δασκίοις effecit, ut locus grave vitium contraheret. cf. Hesych. ὠλυγίων, σκοτεινῶν, κακῶν, μακρῶν, ὀξέων, μεγ'-λων. — V. 50. τηλόθεν, A τηλόθεν γ' probante nunc Hermanno. — V. 51. ὄνυμ', A οὔνυμ', AcP2M12 ὄνομ'. — V. 52. οὐκ ἀπονοστάσαντος, Ac lemma sch. οὐκ ἂν ἀπον. ut coniicias οὐκ ἀνανοστάσαντος alios legisse. — ἐπᾶλτο, de hac syncope aoristi II. verbi ἐφάλλεσθαι cf. Cram. An. Ox. III. 397, sch. legit etiam ἔπαλτο a verbo πάλλεσθαι (τουτέστιν ἐπάλθη, ἐβλήθη) non recte probante Schneidewino. — βαρὺ δέ σφιν ἔλκος Ἀχιλλεύς, (εὖτε) χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων φαεννᾶς υἱὸν ἐξενάριξεν scripsi, legebatur βαρὺ δέ σφι (σφιν RAcM1) νεῖκος ἔμπεσ', Ἀχιλλεὺς (Ac Ἀχιλεὺς) χαμαὶ καββὰς (Ac καμβὰς,) ἀφ' ἁ. φ. υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν. ubi apparet ἔμπεσ' ab interprete adiectum esse. Boeckh coni. βαρὺ δέ σφι νεῖκος ἔμπαξ' Ἀχιλεὺς χαμάδις καταβὰς ἀφ' ἁ., Dissen βαρὺ δέ σφι δείξε νεῖκος χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁ. quoniam schol. dicit: βαρεῖαν δὲ καὶ ἐπαχθῆ μάχην διὰ φιλονεικίαν αὐτοῖς ἐπέδειξεν ὁ Ἀχιλλεὺς τοῖς Αἰθίοψι, χαμαὶ κλίνας τὸν Μέμνονα, αὐτὸς ἐκ τῶν ἁρμάτων κατελθών. Kayser βαρὺ δ' ἔμπεσέ σφι νεῖκος, Rauchenstein βαρὺ δέ σφι θῆκε νεῖκος (vel β. δέ σφι νεῖκος ἔμπας) καββαὶς χαμάδις φ' Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁ. ubi ἔμπας etiam Hermann olim coniecerat, T. Mommsen βαρὺ δέ σφι νεῖκος ἔμπας καββὰς Ἀχιλεὺς ἐπέδειξ' ἀφ' ἁ. Ahrens βαρὺ δέ σφιν ἔλκος Ἀχιλεὺς ἔμπαισε (ἔμπαισ' etiam Boissonade) χαμαὶ καταβὰς (Schneidewin χαμᾶζε καβὰς) ἀφ' ἁ. Denique Hermann βαρὺ δέ σφιν ἔλκος Ἀχιλεὺς ἔμπεσε, χαμᾶζε καβαὶς ἀφ' ἁρμάτων φαεννᾶς κτλ. — V. 54. Λόος ἀκμᾷ Schmid, libri Λοῦς αἰχμᾷ. — V. 55. ταύταν, Schmid τάνδε, Pauwius ταῦτα.

ἄγγελος ἑξβᾶν, πέμπτον ἐπ' εἴκοσι τοῦτο γαρύων'
Ἐπ. γ'.
εἶχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς,
Ἀλκιμίδα τό γ' ἐπάρκεσεν
κλειτᾷ γενεᾷ· δύο μὲν Κρονίου παρ τεμένει
παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄνθε' Ὀλυμπιάδος.
δελφῖνί κεν
τάχος δι' ἅλμας
εἰκάζοιμι Μελησίαν
χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἀνίοχον.

V. 60. ἑξβᾶν scripsi, vulgo ἔβαν. — πέμπτον ἐπ', AcM2 πέμπτον ἐπί. Hermann olim ἄγγελος βᾶν πέμπτον γ' ἐπὶ εἴκοσι, nunc ἄγγελος ἔβαν πέμπτον ἐπὶ εἴκοσι. — V. 62. Ἀλκιμίδα scripsi, ut sit nominativi forma aeolica, quae si cui displicet, poterit is Ἀλκιμίδα, τό γ' (vel ὅ τ') ἐπάρκεσας scribere. codd. Ἀλκιμίδας. Schmid Ἀλκιμίδα, ὅ γ' ἐπ. κλειτὰ γενεά, et similiter Hermann Ἀλκιμίδα ὅ τ' ἐπ. κλειτὰ γενεά. — τό γ', P2M1 τό τ'. — V. 64. παῖ, σέ τ', M2 παῖς ἔτ', A παῖ, σ' ἔτ'. — καὶ Πολυτιμίδαν Ac (sch.), καὶ Πολυτιμίδα M2, vulgo Τιμίδαν. Boeckh καὶ Πουλυτιμίδαν, Hermann παῖ, σ' ὅ τ' ἐνόσφισε καὶ σέ, Πολυτιμίδα. T. Mommsen, qui v. 18 nihil deesse putat, v. 41 Κρεοντίδαν eiicit, coni. ῥαῖσέ σε καὶ Πολυτιμίδαν. — V. 65. ἄνθε', Hecker ἔρνε'. — V. 68. εἰκάζοιμι dubitanter scripsi, Ac εἴποιμι, vulgo ἴσον (lemma sch. ἴσον) εἴποιμι, sed scholiastam aliud legisse arguit ipsa interpretatio: ἀντὶ τοῦ ἴσον ἂν εἴποιμι καὶ τὸν Μελησίαν τῷ ταχεῖ δελφῖνι. T. Mommsen coni. δελφῖνι δὲ — ἴσσον φαμὶ Μελησίαν. — V. 69. χειρῶν RAc, vulgo χερῶν.

NEMEONIKAI Z'.

Σ Ω Γ E N E I A I Γ I N H T Hι

ΠΑΙΔΙ ΠΕΝΤΑΘΑΩι.

Strophae.

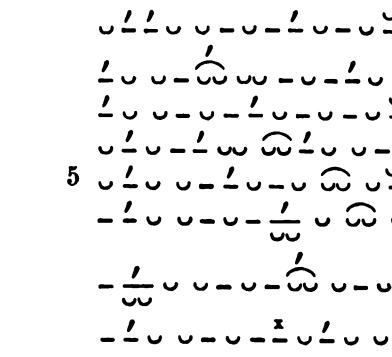

Epodi.

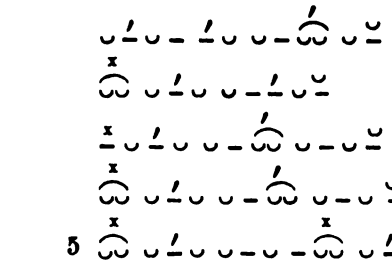

In strophae numeris notandis aliquoties a Boeckhio discessi: v. 2 Boeckh hoc modo descripsit:

et v. 4:

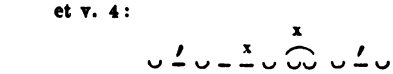

Praeterea v. 6 propter v. 35 (nisi quis *Νεοπόλεμος* scribere malit) solutionem neglectam notavi, et v. 8 basin trochaicam, quae etiam v. 31 servato est, restitui, ubi Boeckh 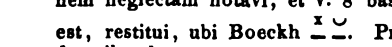 . Praeterea v. 1 propter v. 93 fortasse sic erat describendus:

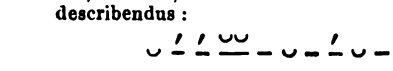

Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων, Στρ. α'.
παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας, γενέτειρα τέκνων·
ἄνευ σέθεν
οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγνιον Ἤβαν.
ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα·
εἴργει δὲ πότμῳ ζυγοῖ θ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τίν
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθείς
εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων Ἀντ. α'.
Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν
ἀμφέπειν.
εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε· ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαί
σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι·
ἔργοις δὲ καλοῖς ἔξοπτρον ἴσαμεν ἐνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον Ἐπ. α'.
ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν·
ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας
ἅμα νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος, ἢ πάθεν, διὰ τὸν ἀδυεπῆ γενέσθ'
Ὅμηρον·

V. 1. Ἐλείθυια, lemma schol. *Εἰλείθυια*. — *πάρεδρε* Ac paraphr., *πάρεδρος* reliqui. — V. 4. *ἀδελφεὰν*, Schmid *ἀδελφὰν*, Ac inverso ord. *ἐλάχομεν ἀδελφεὰν*. — V. 5. *ἴσα*, AP2 *ἴσον*, Bothe *ἴσοις*, fuit fort. *ἴσας*. — V. 6. *πότμῳ* A, *πότμω* vulgo. — *ζυγοῖ θ'* scripsi, libri *ζυγόν θ'* (unde Schmid *ζυγένθ'*, Wieseler *ζυγοῦνθ'*), cf. schol.: *διακωλύει γὰρ ἕτερον ἕτερα καὶ διαζεύγνυσιν* (male tamen praepositionem *διὰ* repetiit,) *ἡμᾶς ἀπ' ἀλλήλων ἢ ἀπ' ἄλλων πραγμάτων, τὰ συγκεκληρωμένα ἡμῖν πράγματα*. — V. 8. *εὔδοξος*, AP2M12 sch. *ἔνδοξος*. — *πενταέθλοις*, M2 *πενταθλοις*. — V. 9. *δορικτύπων*, Ac *δορίκτυπον*, vulgo *δορυκτύπων*. — V. 11. *τύχῃ*, T. Mommsen coni. *τύχᾳ*, ut participium *ἔρδων* sit loco verbi finiti positum. — V. 12. *ῥοαῖσι*, sch. *πνοαῖσι*. — *ἐνέβαλε* Schmid ex schol., nisi quis *ἐβάλετο* malit, AcM2 *ἔβαλε*, ARP2M1 *ἔβαλεν*. Boeckh *ἐνέβαλεν· αἱ* scripsit pro *ταὶ*. — V. 15. *Μναμοσύνας* Boeckh, v. *Μνημ.* — V. 16. *εὕρηται* Hermann, v. *εὕρηταί τις*, Schmid *εὕρη τις*. — V. 18. *βλάβεν* Ac Sch., *λάβεν* M2, *βάλον* vulgo. Donaldson coni. *ἀπὸ κέρδει βάλον*. — V. 19. *ἀγνεὸς*, RAcM2 *ἀγνεός τε*. — *θανάτου πέρας ἅμα* Wieseler, *θάνατον πάρα θαμὰ* Hermann, *θανάτου παρὰ σᾶμα* vulgo, Ac om. *παρὰ σᾶμα νέονται*. — V. 20. *πλέον* libri et scholiast., *πλέον'* Schmid. — V. 21. *πάθεν*, AcM2 *πάθαν*.

ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ Στρ. β'
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις
τυφλὸν δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἐς τὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὔ κεν ὅπλων χολωθείς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι θοαῖς
ἀν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαί

πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται Ἀντ. β
κῦμ' Ἀΐδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα· τιμὰ δ
γίνεται,
ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον τεθνακότων
βοαθόον, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ' ἀποπλέων
Σκίρου μὲν ἅμαρτεν, ἵκοντο δ' εἰς Ἐφύραν πλαγχθέντες.

Μολοσσία δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον Ἐπ. β'
χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν
τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς θεόν,
κτέαν' ἄγων Τρωΐαθεν ἀκροθινίων·
ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ

V. 22. *ψεύδεσι* M2, *ψεύδεσσι* Ac, *ψευδέεσιν* P2M1, *ψευδέεσσιν* vulgo — *τε* vulgo deest, adiecit Hermann; Schmid *γε*. — V. 25. *ἐ τὰν* Boeckh vulgo *ἐὰν*. Schol. in lemm. *ἐάν· ἔνιοι μὲν ἀνέγνωσαν ἑὰν δασέως, ἀντ τοῦ τὴν ἑαυτοῦ, βέλτιον δὲ ψιλῶς, ὡς καὶ Διονύσιος ὁ Χαρμίδου*, paraphr. *τὴν οὖσαν καὶ δέουσαν* interpretatur. T. Mommsen coni. *ἐ τῶι* — *ἰδέμεν* Schmid, v. *εἰδέμεν*. — V. 26. *ἔπαξε*, M2 *ἔσπαξε*. — V. 2 *ξανθῷ Μενέλᾳ* A, v. *ξανθὼ Μενέλα*. — V. 29. *ἀν*, *ἂν* AcM2, *ἐν* vulgo Deinde Ac *εὐθυπόρου Ζεφ. πνοαί* et *πνοαί* etiam paraphr. — V. 31. *Ἀΐδ* Oxonienses, *Ἀΐδαο* ARAcP2M2. — *πέσε δ'*, *πέσ'* AP2M1, atque ita scho legit, qui male haec cum prioribus iungit. — *γίνεται*, vulgo *γίγνεται*. - V. 32. *αὔξει*, Schol. *αὔξῃ* legisse videtur. — *λόγον τεθνακότων βοαθόοι τοὶ παρὰ* Hermann, legebatur *λόγον, τεθνακότων βοαθόων· τοὶ* (A *τοι*) *γὰ* (Schol. *παρὰ*). Didymus *λόγον· τεθνακότων βοαθόων τοι παρὰ μ. ὁ. ε ἔμολε* (*μόλε*) *χθονός*. — V. 34. *μόλον* Hermann, memoratque sch. lectione *ἔμολον*, quam Didymus ex coniectura ut videtur in *ἔμολεν* mutavit, ut vulg legitur. — *Πυθίοισι*, AR *Πυθίοις*. — V. 36. *πόνησαν*, Ahrens *πόνασα* — V. 37. *Ἐφύραν* Boeckh, v. *Ἔφυραν*. — *πλαγχθέντες*, AP2M1 *πλαχθέ τες*. quod cum metro adversetur, Hermann *πλανέντες* coniecit, Boeck transposuit *ἅμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἵκοντο*. Fort. *πλάνητες τ πλανῆται*. — V. 39. *φέρει*, M2 *φέρει*, R *φέρειν*. — V. 41. *κτέαν' ἄγα* Ac, vulgo *κτέατ' ἀνάγων*. — *Τρωΐαθεν* affert Eustath. Prooem. 21. He mann *Τροΐαθεν*. — *ἀκροθινίων*, P2M1 *ἀκροθινίων τ'*, AB *ἀκροθινίων θ*

βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται. Στρ. γ'.
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν· ἐχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει
παλαιτάτῳ
Λιακιδᾶν κρεόντων τολοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις
εὐώνυμον ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει·
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπισταθεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν

φαενναῖς ἀρεταῖς δόδον κυρίαν λόγων Ἀντ. γ'.
οἴκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ· κόρον δ' ἔχει
καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες,
ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἓν' ἀδύνατον
εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον· οὐκ ἔχω
εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ Ἐπ. γ'.
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι. σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον,
ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω· ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.

ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνήρ Στρ. δ'.
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων· προξενίᾳ πέποιθ'· ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβαλών,

V. 43. *βάρυνθεν δὲ περισσὰ* Schmid, A *βάρυνθεν περισσὰ*, RP2M12Ac *βάρυνθεν* (M2 *βάρυνθε*) *περισσὰ δὲ*. — V. 47. *θεμισκόπον* Lobeck, v. *θεμίσκοπον*. — V. 48. *εὐώνυμον ἐς δίκαν· τρία* Hermann interpunxit, vulgo *εὐώνυμον· ἐς δίκαν τρία* κτλ. — V. 49. *μάρτυς*, AcR (in m.) *μάντις*. — V. 50. *ἐκγόνων*, lemma sch. *ἐκ προγόνων*. — V. 51. *λόγων*, Heimsoeth coni. *λέγων*, et cum proribus iungit. — V. 53. corruptus legitur ap. schol. Il. *N'*. 636. — V. 55. *ἓν'*, R *ἐν*. — V. 58. *ὄλβου*, Ac *ὅλβον*. — V. 59. *ἀρομένῳ* Hermann, vulgo *ἀραμένῳ*. — V. 60. *σύνεσιν* Hermann, vulgo *σύνεσις*. — *ἀποβλάπτει* AP2AcM2, vulgo *ἀποβλέπει*. Kayser cum Schmidio *ἀρόμενον σύνεσις οὐκ ἀποβλάπτει φρ.* Conieci *τόλμαν τε καλῶν ἐραμένῳ σύνεσις οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν*. — V. 61. *σκοτεινόν* haud dubie vitiosum, Boeckh *κοτεινόν*, ego *κελαινόν*, postea *ἐρεβεννόν* conieci, Hesych. *ἐριβεννή· σκοτεινή*. — V. 64. *μέμψεται*, lemma sch. *ψεύσεται*, unde Heyne *ψέξεται*. — V. 65. *προξενίᾳ* Hermann, v. *καὶ προξενίᾳ*. — V. 66. *ὄμματι*, AM1 *ὄμμασι*. — *ὑπερβαλών*, sch. *ὑπερβάλλων*.

βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις, ὁ δὲ λοιπὸς εὖφρων
ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ,
εἰ παρ μέλος ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι

θοὰν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων *Ἀντ. δ'.*
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με· νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀρθείς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.
εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν· ἀναβάλεο· Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ
καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ *Ἐπ. δ'.*
πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει
ἀσυχᾶ. βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει
δάπεδον ἀν τόδε γαρυέμεν θεμερᾷ
ὀπί· λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

ἑᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ, *Στρ. ε'.*
Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ γεύεται

V. 68. *ἐρεῖ*, A *ἔροι*, M1 *ἐροῖ*. Boeckh coni. *μαθὼν δέ τις ἐρέει*. — V. 69. *ψάγιον* AcM2, *ψέγοιον* M1, vulgo *ψέγιον*. Schneider *ψόγιον*, Ahrens *ψελλόν*, sed cf. Hesych. *ψάγιον· πλάγιον, λοξόν, ἐπικεκλιμένον*. — V. 70. *ἀπομνύω*, sch. *ὑπομνύω*, qui cum dicit *ὑπομνύω τῇ Εὐξενίδα πάτρᾳ*, ut paraphr. *ὄμνυμι τῇ πατρίᾳ τῶν Εὐξενιδῶν*, fortasse etiam priora aliter constituit. — V. 71. *ὥτε* Boeckh, vulgo *ὥστε*, AcM2 *ὡς εἴτε*. — *χαλκοπάραον* sch., v. *χαλκοπάραον*. — V. 72. *ἐξέπεμψεν*, *ἐξέπεμψε* AP2M12 sch., *ἐξέπεμψας* RAc lemma sch. — V. 73. *ἀδίαντον*, Hecker *ἀμίαντον*. — *πρὶν*, M1 *πρός*. — V. 75. *ἔα με· νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀρθεὶς ἀνέκραγον, οὐ τρ. εἰ. κ.* Hermann *πέραν* scripsit et distinctionem emendavit, cum legeretur *ἔα με, νικῶντί γε χάριν εἴ τί περ ἂν ἀρθεὶς ἀνέκραγον· οὐ* (schol. *οὐ γὰρ*) *τρ. εἰ. κ.* — V. 77. *ἀναβάλεο* Schmid, v. *ἀναβάλλεο*, quod schol. cum prioribus iungit. — V. 78. *λευκὸν*, R *χαλκὸν*. — V. 81. *πολύφατον*, AP2M1 *πολυφάτων*. — *θρόον ὕμνων* Schmid, legebatur *ὕμνων θρόον*. — V. 82. *ἀσυχᾶ* Hermann, libri *ἡσυχῇ*. — V. 83. *δάπεδον*, male Schneidewin et Ahrens ex Hermanni coniectura, quae iusto metro adversatur, *γάπεδον*. — *θεμερᾷ*, M2 *θεμερᾶ*, utrumque metro adversatur, quare Benedictus *ἡμέρᾳ*, (Hermann *ἀμέρᾳ*). Conieci *γαρύειν ἐφημέρᾳ* (*ἐφημέρῳ*) vel *θευμόρια γαρύειν*. Aliis fort. placuerit *θεμερὰ γαρυέμεν δάπεδον ἀν τόδε*. — V. 84. *νιν* Boeckh, v. *μιν*. — V. 85. *ἑᾷ* Hermann, vulgo *ἐμᾷ*. — V. 86. *γεύεται* Aristarchus et libri, *δεύεται* schol. Ac (a m. s.) Aristarcho

ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον᾽ ἔμμεναι
νόῳ φιλήσαντ᾽ ἀτενεῖ γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ᾽ αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι,
ἐν τίν κ᾽ ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων ἐϋκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

ἐπεὶ τετραόροισιν ὤϑ᾽ ἁρμάτων ζυγοῖς Ἀντ. ε'.
ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. ὦ
μάκαρ,
ἰὼν δ᾽ ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν
κόραν τε γλαυκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκάν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις
ἴβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις
εὐδαίμον᾽ ἐόντα, παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεί

γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν. Ἐπ. ε'.
τὸ δ᾽ ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι· ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ᾽ ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κό-
ρινθος.

etiam insta interpunctio debetur, vulgo (et sic etiam sch.) ἀνήρ, τί φαῖμεν — γείτονι; χάρμα πάντων ἐπάξιον. — V. 87. κε, Ac καὶ. — ἔμμεναι, ἔμμεν AcM2. — V. 88. φιλήσαντ', M2 φιμίσαντ', vulgo φιλήσαντά γ', Boeckh φιλάσαντ'. — ἀτενεῖ Boeckh, v. ἀτενεῖ. — V. 89. ἂν ἔχοι, Thiersch ἀνέχοι. — V. 90. κ᾽ ἐθέλοι AcM12P2, vulgo κ᾽ ἐθέλει. — V. 93. ὤϑ', sch. ὥσϑ'. — V. 95. Ἥρας πόσιν τε Bothe, legebatur Ἥραν πόσιν τε. — V. 99. γήραϊ Hermann, v. γήρᾳ. — διαπλέκοις, malim διαπλέκειν, ut ἁρμόσαις non iam sit participium, sed optativus. — V. 104. ἔπεσι M2, v. ἔπεσσι. — ταὐτὰ Schmid ex scholiis, v. ταῦτα. — δὲ, Ac γε. — τετράκι Schmid, v. τετράκις. — V. 105. μαψυλάκας sch., vulgo μαψιλάκας. Malim autem cum Schneidero τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκαις Διὸς Κόρινθος.

NEMEONIKAI H'.

Δ E I N I Δ I A I Γ I N H T Hι

ΣΤΑΣΙΣ I.

Strophae.

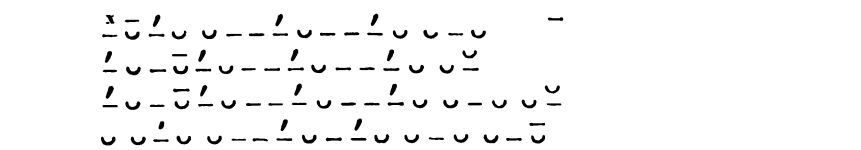

Epodi.

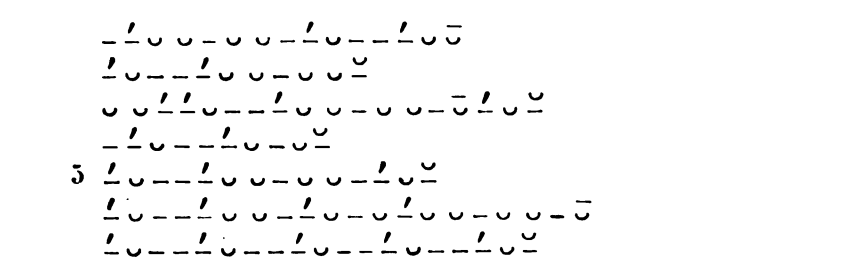

Στρ. α'.

Ὥρα ἰόπλοκε, χάριτ' Ἀφροδίτας ἀμβροσίαν φιλοτάτων,
αἵτε παρθενίοις παίδων τ' ἐφίζουσα βλεφάροις,

„Versuum fines certi, nisi quod str. v. 4. numerum finivi absente licet hiatu, maxime ob interpunctionem str. β'. γ'. ant. β'. ubi tamen, ut suo loco dixi, scrupulum iniecit apostrophus. Similiter ep. v. 6. interpunctio ep. α'. β'. dux fuit divisionis; hiatus non reperitur." *Boeckh.*

V. 2. παρθενηΐοις Hermann. Ac παρθενηΐοι, v. παρθενίοισι. Fort. ἅ τε delendum, ut Pindarus scripserit: παρθένων παρηΐσιν παίδων τ' ἐφίζουσα βλεφάροις. — βλεφάροις, Boeckh γλεφάροις.

τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον
τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

Ἀντ. α'.

οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν
Κυπρίας δώρων· ἔβλαστεν δ' υἱὸς Οἰνώνας βασιλεύς
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν·
ἀβρὸατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων
ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες,

Ἐπ. α'.

οἵ τε κραναᾶς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατόν,
οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηϊάδαι.
ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας
ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν,
Λείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος·

Στρ. β'.

ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
ἴσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν.
πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται· νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν·
ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεί, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

Ἀντ. β'.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱόν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις.
ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει
ἐν λυγρῷ νείκει· μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν·
χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.

V. 3. *ἁμέροις*, M2 *ἀμάροις*. — *ἀνάγκας* codd., vulgo *ἀν' ἀγκὰς*, Hermann *ἀνάγκαις* recte ut videtur. — V. 10. *ἀναξίαις* Alberti, et Schol.: *ἀναξίαις, τουτέστι ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς βασιλείαις αὐτοῦ*, vulgo *ἄν ἀξίαις*. — V. 12. *Πελοπηϊάδαι* AcP2, v. *Πελοπηΐδαι*. — V. 13. *γονάτων* M2, v. *γουνάτων*. — V. 14. *φέρων*, M2 *φίλων*. — V. 16. *Λείνιος* AcM2, v. *Λείνιδος* ut Sch. ad v. 1, sed ad hunc v. utrumque exhibet. — V. 17. *τοι* om. Sch., qui fort. *ἐμφυτευθεὶς* legit. — V. 18. *ὅσπερ*, M12 *ὥσπερ*. — *ποντίᾳ*, M2 *ποντίῳ*. — V. 21. *δὲ λόγοι* om. M1P2. — V. 22. Schol. Soph. Ai. 154 *φθονεροῖς, ἅπτεται δ' εἰδὼς, χειρ.* — *ἐρίζει*, Hecker coni. *ἐμίζει*. — *χειρόνεσσι, χειρόνεσσιν* M1. — V. 23. *δάψεν*, Ac *δάμεν*. — *ἀμφικυλίσαις*, Sch. *ἀμφικυλίσας*, AM1 *ἀμφικυλίσασς*. — V. 24. *κατέχει ἐν λυγρῷ* Hermann, (et paraphr. *ἐν λυγρῷ γήρει*), v. *κατέχει λυγρῷ*, sed Ac *κατέχει τε λ.*, M2 *λάθαν κατέχειν λ.*

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δάοισιν ἐν θερμῷ χροΐ Ἐπ. β'.
ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων παμφθόροισιν ἐν
ἀμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι,
αἰμύλων μύθων ὁμόφοιτος, δολοφραδής, κακοποιὸν ὄνειδος·
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει
σαθρόν.

Στρ. γ'.

εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις
ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος
μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἀδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμ',
αἰνέων αἰνητά, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

Ἀντ. γ'.

αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ᾄσσει,
ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρόν
αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι·

Ἐπ. γ'.

οὔ μοι δυνατόν· κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος·
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόσφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἰείς, ἐπαοιδαῖς δ' ἀνὴρ
νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν· ἰὴν γε μὰν ἐπικώμιος
ὕμνος
δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.

V. 28. *δάοισιν* Hermann, *δαιοισιν* Ac, *δαΐοισιν* vulgo. Deinde Schol. forte *θέρμ' ἐνὶ χροΐ*. — V. 29. *πελεμιζόμενοι* Wakefield, v. *πολεμιζόμενοι*. Schol. utrumque. — V. 31. *παμφθόροισιν ἐν* scripsi, codd. *πολυφθόροισιν ἐν*, Boeckh *ἐν πολυφθόροις*. — V. 33. *ὁμόφοιτος*, Ac *ὁμόφυτος*, (paraphr. *σύμφυτος*.) — V. 34. *ἀντείνει*, lemma schol. *συντείνει*. — V. 36. *κλέος*, AM1 *κλέα*. — V. 37. *χρυσὸν*, Ac Sch. *χρυσὸν δ'*. — V. 38. *ἀδὼν* AR, v. *ἀδὼν*. — *καλύψαιμ'*, coniiciat aliquis *καλύψαιν*. — V. 40. *δένδρεον* AcM12, v. *δένδρον*. — *ᾄσσει* Boeckh, v. *ἀΐσσει*. Hecker coni. *δένδρε' ἀτάσσει*. — V. 41. *ἐν σοφοῖς* Boeckh, v. *σοφοῖς*. — V. 46. *λάβρον*, Ac *λαῦρον*. Coniicio *τ' ἐλαφρόν*, contra Hermann *ὑπερείσω* suspicatus est scribendum esse. — V. 49. *ἐπαοιδαῖς* Ac Sch., v. *ἐπ' ἀοιδαῖς*.

NEMEONIKAI Θ'.

XPOMIΩι AITNAIΩι

APMATI.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
5 – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑

Στρ. α'.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυώνοθε, Μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν, ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων νενί-
κανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε.
τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων ματέρι καὶ διδύ-
μοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει
5 *Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.*

Στρ. β'.

ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλόν
μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι· θεσπεσία δ' ἐπέων καύχαις
ἀοιδὰ πρόσφορος.
ὑλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν
ὄρσομεν

Schol.: *Ὁ Χρόμιος οὗτος φίλος ἦν Ἱέρωνος καταστασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τῆς Αἴτνης ἐπίτροπος· ὅθεν καὶ Αἰτναῖος ἐκηρύχθη. αὗται δὲ αἱ ᾠδαὶ οὐκέτι Νεμεονίκαις εἰσὶ γεγραμμέναι· διὸ κεχωρισμέναι φέρονται.* Itaque Boeckh hoc carmen sicut X. et XI. uncis inclusit.

V. 3. *πράσσετε*, M12 *πράσσεται*. — V. 4. *αὐδὰν*, Boeckh *παίδεσσ' ᾠδάν*, Hermann *αὔχαν*, et hoc vel *καύχαν* videtur schol. legisse. — V. 7. *καύχαις* Benedictus, v. *καύχας*. Kayser *θεσπεσίαν δ' ἀρετὰν καυχᾶσθ'*, Rauchenstein *θεσπεσία δ' ἐνέπειν καύχας*. — V. 8. *αὐτὰν* A, *αὐτὸν* RP2 AcM12.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δᾴοισιν ἐν θε … θῆκεν Ἄδραστος
ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι … ὧν ἐγώ
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, … τιμαῖς,
ἄλλων τε μόχθων παμ…
ἁμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄ… …ναισί θ' ἑορταῖς
αἱμύλων μύθων ὁμό… …ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφ
ἃ τὸ μὲν λαμπρὸ… …πόλιν.
…τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσι
εἴη μή ποτ… …Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν
…παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
ἁπλόα… …δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.
μὴ τὰ… …Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν,
ἀπέ… …γυναῖκα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἔσσαν
αἰ… …γιστοι (λαγέται.)
…ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδ
αἰσιᾶν
…κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελί
οἴκοθεν μαργουμένους
…στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.
φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ δ'
ὄχθαισι γλυκύν
νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν·
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυροὶ νεογυίους φῶτας· ὁ δ' Ἀμφι
σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,
δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατάν

V. 9. ἱππίων Hermann, v. ἱππείων. — ἄθλων ut videtur libri o… — V. 13. Ἀμφιάρηόν τε, Ac Ἀμφιάρηόν ποτε, unde coniicias Ἀμφι… ποτέ. — V. 14. πατρῴων RAcM2, πατέρων AP2M1. — V. 16. ἀνδρ… μαντ' Boeckh, ἀνδροδάμαν τ' ut videtur Ac, ἀνδρομάδαν M2, ἀνδρομ… ARP2M1. Coniici potest ἀνδροδάμαν δ'. — V. 17. ἔσσαν Boeckh, v. … — λαγέται addidi, ut versum restituerem, Hermann τῶν τότε, contra Bo… scripsit: μέγιστοι· δὴ τόθεν καί ποτ' ἐς. Rauchenstein τουτάκι καί … — V. 18. ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν AcM2, ἄγαγον ἀνδρῶν στρατὸν A… P2. — αἰσιᾶν, Ac αἰσιῶν, om. M2. — V. 23. ἐρυσσάμενοι Hermann ἐρεισάμενοι, * ἐρυσάμενοι. — σώμασι πίαναν coniecit etiam Boeckh. σώμασιν ἐπίαναν, M2 σώμασι ἐπ., v. σώματ' ἐπ. Schol. videtur ut… que legisse. — V. 24. Ἀμφιάρῃ Heyne, σχίσσεν Boeckh, v. Ἀμφιάρηϊ… σεν, nisi quod Ac σχίσαις. — V. 25. Ζεὺς τὰν, Hecker coni. Ζεὺς γ…

ἀγκνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι
καὶ παῖδες θεῶν.
Κρονίων, πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
ὅταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
ἔεω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,

Στρ. ζ'.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον εἶπ'· αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις
ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,

Στρ. η'.

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνναλίου. παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
χερσὶ καὶ ψιχᾷ δυνατοί· λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος
ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ, βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

Στρ. θ'.

ἔνθ' Ἀρέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν
παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ· τὰ δ' ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσομαι.
ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει
πρὸς γῆρας αἰὼν ἀμέρα.
ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.

Στρ. ι'.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
κῦδος, οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.

V. 32. *ἐντί τοι*, ut trochaeus evitetur, Boeckh *εἰσίν τοι*, Hermann El. Doctr. Metr. 254 *ἔν τοι τίν κεν* (?) coniecit. — V. 33. *ὑπὸ κρύφα* Boeckh ex Schol., v. *ὑπόκρυφα*. — V. 35. *ἂν* ARP2Ac, sed etiam *ἀν* defendi potest. — V. 38. *ποτὶ* AcM2, Sch., v. *ποδί*. — V. 41. *Ἀρέας* Bothe, v. *Ἀρείας*, Scholiast. etiam *Ῥείας* (*Ῥέας*). — V. 42. *Ἀγησιδάμου*, M2 *Ἀγησιδάμῳ*. — V. 43. *χέρσῳ*, Schol. *χέρσω* (*χέρσου*). — V. 47. *οὐκέτ' ἔστι πόρσω*, Ac *οὐκέτι πόρσω*, M2 *οὐκ ἔστι πρόσω*. Boeckh *οὐκ ἔστιν τι πόρσω*, Hermann *οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω*, itaque olim edidi.

ἱππίων ἄθλων κορυφάν, ἅτε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀσωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγώ
μνασθεὶς ἐπασκήσω κλιταῖς ἵρωα τιμαῖς,

Στρ. γ'.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν
πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.
κρέσσων δὲ καμπαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ.

Στρ. δ'.

ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν,
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἔσσαν μέγιστοι (λαγέται.)
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις οἴκοθεν μαργοιμένους
στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

Στρ. ε'.

φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι
χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλικύν
νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν·
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυροὶ νεογνίους φῶτας· ὁ δ' Ἀμφιάρᾳ σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

Στρ. ς.

δουρὶ Περικλυμένου μὲν νῶτα τυπέντα μαχατάν

V. 9. *ἱππίων* Hermann, v. *ἱππείων*. — *ἄθλων* ut videtur libri omnes. — V. 13. *Ἀμφιάρηόν τε*, Ac *Ἀμφιάρηόν ποτε*, unde coniicias *Ἀμφιάρην ποτέ*. — V. 14. *πατρῴων* RAcM2, *πατέρων* AP2M1. — V. 16. *ἀνδροδάμαντ'* Boeckh, *ἀνδροδάμαν τ'* ut videtur Ac, *ἀνδρομάδαν* M2, *ἀνδρομέδαν* ARP2M1. Coniici potest *ἀνδροδάμαν δ'*. — V. 17. *ἔσσαν* Boeckh, v. *ἦσαν*. — *λαγέται* addidi, ut versum restituerem, Hermann *τῶν τότε*, contra Boeckh scripsit: *μέγιστοι· δὴ τόθεν καί ποτ' ἐς*. Rauchenstein *τοὐτάκι καί ποτ'*. — V. 18. *ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν* AcM2, *ἄγαγον ἀνδρῶν στρατὸν* ARM1P2. — *αἰσιᾶν*, Ac *αἰσιῶν*, om. M2. — V. 23. *ἐρυσσάμενοι* Hermann, Ac *ἐρεισάμενοι*, * *ἐρυσάμενοι*. — *σώμασι πίαναν* coniecit etiam Boeckh, Ac *σώμασιν ἐπίαναν*, M2 *σώμασι ἐπ.*, v. *σώματ' ἐπ.* Schol. videtur utrumque legisse. — V. 24. *Ἀμφιάρᾳ* Heyne, *σχίσσεν* Boeckh, v. *Ἀμφιάρηϊ σχίσεν*, nisi quod Ac *σχίσαις*. — V. 25. *Ζεὺς τὰν*, Hecker coni. *Ζεὺς γᾶς*.

θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι
καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατόν, Κρονίων, πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα, μοῖραν δ' εὔνομον
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,

Στρ. ζ'.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχον-
τες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον εἶπ'· αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις
ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔχρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,

Στρ. η'.

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνναλίου. παῦροι δὲ βου-
λεῦσαι φόνου
παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί· λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος
ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ, βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

Στρ. θ'.

ἔνθ' Ἀρέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι, δέδορκεν
παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ· τὰ δ'
ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φράσομαι.
ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεόταται γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει
πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.

Στρ. ι'.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
κῦδος, οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφά-
ψασθαι ποδοῖν.

V. 32. *ἐντί τοι*, ut trochaeus evitetur, Boeckh *εἰσίν τοι*, Hermann El. Doctr. Metr. 254 *ἔν τοι τίν κεν* (?) coniecit. — V. 33. *ὑπὸ κρύφα* Boeckh ex Schol., v. *ὑπόκρυφα*. — V. 35. *ἂν* ARP2Ac, sed etiam *ἀν* defendi potest. — V. 38. *ποτὶ* AcM2, Sch., v. *ποδὶ*. — V. 41. *Ἀρέας* Bothe, v. *Ἀρείας*, Scholiast. etiam *Ῥείας* (*Ῥέας*). — V. 42. *Ἀγησιδάμου*, M2 *Ἀγησιδάμῳ*. — V. 43. *χέρσῳ*, Schol. *χέρσω* (*χέρσου*). — V. 47. *οὐκέτ' ἔστι πόρσω*, Ac *οὐκέτι πόρσω*, M2 *οὐκ ἐστὶ πρόσω*. Boeckh *οὐκ ἔστιν τι πόρσω*, Hermann *οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω*, itaque olim edidi.

ἀσυχία δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον· νεοθαλὴς δ' αὔξεται
μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ· θαρσαλέα δὲ παρὰ κρατῆρα
φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν κώμου προφάταν,

ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν Στρ. ια'
ἀμπέλου παῖδ', ἃς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαι
θεμιπλέκτοις ἅμα
Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, ἵνιὲς
πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

V. 48. *ἀσυχία* Sch. Nem. V. 10, *ἡσυχία* M2 Scholiast., v. *ἀσυχίαν*. — V. 49. *κρατῆρα* M2 Schol., *κρητῆρα* vulgo, *κρητῆρι* Schol. Lucian. Conv. 32. Orion 35, 15. — *γίνεται* Sch., v. *γίγνεται*. — V. 55. *νίκαν*, ARP2M12 *νικᾶν*. Schol. utrumque. — *σκοποῦ*, Ahrens *σκοποῖ'*. — *Μοισᾶν*, Schol. *Μοῖσαν*.

NEMEONIKAI Γ'.

ΘΕΑΙΩι ΑΡΓΕΙΩι

ΠΑΛΛΙΣΤΗι.

Strophae.

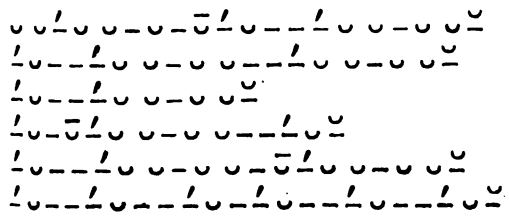

Epodi.

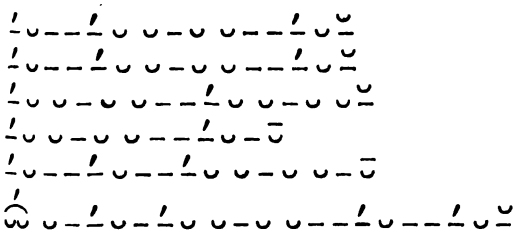

Στρ. α'.

Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,
Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε· φλέγεται δ' ἀρεταῖς
μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν. 5
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος·

„Epodi v. 4, 5, 6. hiatu non distincti sunt, sed syllabae ancipiti, incerto finis indicio, succurrit interpunctio, versu quarto ep. δ'. ε'., versu quinto ep. γ'. δ'. ε'." *Boeckh.* Carmen ad Hecatombaea Argivorum pertinet et a Nemeis alienum; cf. ad Nem. IX.

V. 1. *ἀγλαοθρόνων* Sch. Ac, vulgo *ἀγλαοθώκων*. Ferri potest syllaba anceps, sed non satis elegans hoc loco est; fort. *ἀγλαοθράνων* scribendum, ut v. 73 *βίαν* glossema in locum alius vocis irrepserit. — V. 2. *ὑμνεῖτε*, M2 *ὑμνεῖται*.

πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις·
οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφον ἐν κοιλεῷ
κατασχοῖσα ξίφος.

Ἀντ. α'.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος·
καὶ γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει· πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν τοῦτον κατέφανε
λόγον·
πατρί τ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθεία συν-
άρμοξεν δίκᾳ·

Ἐπ. α'.

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος· ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος·
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἐναρόντ' ὄψιν οἱ ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν,
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος· οἵ κατ' Ὄλυμπον
ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι, καλλίστα
θεῶν.

Στρ. β'.

βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει
τέμενος
μοῖραν ἐσλῶν· ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι·
ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'· ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν·

V. 5. κατῴκισθεν, Pauw καλὰ ᾤκισεν, Hermann πολλὰ δ', Αἰγύπτῳ ὅπᾳ ἔκτισθεν (vel Αἴγυπτον κάτα ᾤκισεν), Boeckh ὅπᾳ ᾤκισεν, vel τὰ κατῴκισεν, Rauchenstein Αἴγυπτον κάτα ναίεται (vel ναιόμεν') ἄστη. Librorum scriptura utrum glossema sit, quod germanum vocabulum expulit an ex corruptela orta, incertum. Possis Αἰγύπτοιο κατ' οἰκί' ἐνάσθη (num κατ' ἄστε' ἐνάσθη et similia duriuscula) vel Αἰγύπτοιο βεβλήαται ἄστη coniicere. — V. 6. μονόψαφον, Hecker μονόψαφος. — κοιλεῷ Hermann, v. κολεῷ, etiam schol. metr. — V. 10. γυναιξὶν M12Ac, γυναιξὶ Sch. ARP2. — πάλαι Sch. cum prioribus iungit. — V. 11. τοῦτον E. Schmid, libri τὸν, Boeckh τὸν μὲν. — V. 12. πατρί τ', Heyne πατρὶ δ' fort. recte. — V. 13. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος. Sic distinxi, vulgo ad sequentia referunt, Kayser ὁ δ' ὄλβος φέρτατος ἵκετ'. — V. 14. ἐπεὶ, ARM1 ἐπεὶ καὶ. — ἐν om. M1. — V. 15. ἐναρόντ' ὄψιν οἱ scripsi et post ἐσῆλθεν interpunxi, libri ἔναρεν· (M2Ac ἔναρε) τι οἱ. Hermann ἔναρεν· τῷ δ' ὄψιν. Boeckh ἔναρεν· καὶ οἱ (Thiersch ἴν τ' ὄψιν). Et ἐναρόντι iam Rittershusius, unde Rauchenstein ἐναρόντι οἱ ὄψιν vel ἐναρίζοντι ὄψιν. Dicit poeta: Illo beatissimus fuit: *venit enim in eius genus Herculis semen ferens Iuppiter, postquam aheneis armis indutus, adsimulans Teleboarum victoris speciem, domum intravit.* — V. 23. βουθυσίαν AcM2, v. θυσίαν.

Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔσχεν Θεαῖος δυσφρόνων
λάθαν πόνων

Ἀντ. β'.

ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι, τύχᾳ τε μολών
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον, Μοίσαισί τ' ἔδωκ' ἀρόσαι,
τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών,
τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ οἱ στόμα· πᾶν δὲ τέλος
ἐν τὶν ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν.

Ἐπ. β'.

γνώτ' ἀείδω θεῷ τε καὶ ὅστις ἁμιλλᾶται περί
ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς. ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ἡρακλέος τεθμόν· ἀδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων μιν ὁμφαί
κώμασαν· γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἔρκεσιν παμποικίλοις.

Στρ. γ'.

ἕπεται δέ, Θεαῖε, ματρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε ξύγγονος, Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος
ὁμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτου τόδ' ἀν' ἱπποτρόφον

V. 24. *Οὐλία*, AP2 *Ἀλία*. — *νικάσαις* codd. omnes praeter M1 qui *νίκας*. — *Θεαῖος* Boeckh, v. *Θειαῖος*. Ac om. verba *σχεν Θ. εὐ. λ. πόνων*. — *δυσφρόνων* scripsi, v. *εὐφόρων*, Schol. etiam *εὐφρόνων*. Hermann *δυσφόρων*. Cf. Ol. II. 52 *τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφορᾶν*. — V. 26. *στέφανον* si quis ad sequentia referre malit, *Μοίσαισιν ἔδωκ'* scribendum. — V. 28. *νόμῳ*, Sckmid *νομῷ*. — V. 29. *μὰν*, Paraphr. et Sch. ad v. 1 *γε μὰν*, lemma *μὲν*. — V. 31. *γνώτ' ἀείδω θεῷ τε καὶ ὅστις* libri et Sch. (*καὶ ὅστις* AcM2, v. *χὥστις*). Hermann *γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅστις*. Kayser servans reliqua pro *θεῷ* coniecit *οἱ*. Videtur poeta oratione subito ad Theaeum conversa scripsisse *γνώτ' ἀείδω σοί* (*τίν*) *τε καὶ ὅστις*, cui glossa suprascripta *Θεαίῳ*, tum etiam v. 34 pro *νιν* scribendum *τὴν ὁμφὰ κώμασαν* structura non inusitata. — V. 32. *ἀέθλων*, Boeckh *ἄθλων*. — V. 33. Sch. etiam *ἀθείᾳ — τελετᾷ*. — V. 34. *μιν* om .M2, ex interpol. *γὰρ* AP2M1, *νιν* Boeckh, vid. ad v. 31. — V. 36. *ἀγγέων*, coniicio *ἐν ἀγγέων θ' ἕρκεσιν*. — V. 38. *σὺν* Schol. ad v. 91, vulgo deest. — 40. *ξύγγονος* E. Schmid et fort. Ac, vulgo *σύγγονος*. — V. 41. *Προίτου τόδ' ἀν' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησεν* scripsi, vulgo *ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προί | τοιο θάλησεν*, nisi quod

ἄστυ θάλησαν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς καὶ Κλεωναιων πρὸς
ἀνδρῶν τετράκις·

Ἀντ. γ'.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν,
ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις·
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατόν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·
ὄντε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον παρ Διὸς θῆκε δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε
νικᾶσαι σθένει.

Ἐπ. γ'.

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν παρ Παμφάη
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεί
εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων
μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν,
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι. καὶ μὰν θεῶν
πιστὸν γένος.

Στρ. δ'.

μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ
φίλῳ
Διὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θε-
ράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεί
τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πολέμῳ.
τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλκέας
λόγχας ἀκμᾷ.

Ἀντ. δ'.

ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαναξίων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει

M2 *νικαφορίαισι γὰρ ὅσσαις*. Hermann *ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ σὸν, Προῖτε, θάλησεν*, Boeckh *Προίτοιο τόδ' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησεν*, quibus coniecturis non tollitur vitium, nam non Argos, sed victoriae, quas maiores Theaci, Thrasyclus et Antias Argis pariter atque in Isthmo et Nemeae retulerunt, praedicandae. Cum *τόδ' ἂν'* casu excidisset, corruptum *θάλησαν* necessario in *θάλησεν*, et deinde grammaticii traiectione metrum restituere conati sunt. — V. 43. *ἀπέβαν* M12P2 Schol, *ἐπέβαν* vulgo. — V. 48. *θῆκε* Ac, *ἔθηκε* M2, v. *θῆκεν*. — *χειρῶν* AP2AcM12, v. *χερῶν*. — V. 49. *ξενίαν* AcM12, v. *ξεινίαν*. — *παρ Παμφάη* Hermann, v. *παρὰ Παμφάῃ*. — V. 52. *εὐρυχόρου*, Sch. *εὐρυχώρου*. — V. 53. *θάλειαν*, Sch. *θαλειᾶν*. — V. 55. *μὲν παρὰ* om. AP2M1, *παρὰ* om. R. — V. 56. *Διὶ*, v. *Διΐ*, Boeckh *Δΐ*. — *τὰν δ'*, R *τὰν*, AP2 *τὰν Θ'*. — V. 60. *ἀκμᾷ* Pauwius, v. *αἰχμᾷ*. — V. 61. *πεδαναξίων*, R *πόδ' αὐγάζων*, Ac *πόδ' αὐγάων*.

ἡμένους. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός· αὐτίκα γάρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ
σχεδὸν πατρωΐῳ·

Ἐπ. δ'.

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Αἴδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἔλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν·
ὦμα δὲ καίοντ' ἐρῆμοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν
κρεσσόνων.

Στρ. ε'.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας,
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς
ἔκιχεν.
θερμὰ τέγγων δάκρυ' ἀνὰ στοναχαῖς
ὄρθιον φώνασε· Πάτερ Κρονίων τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον,
ἄναξ.
οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ
πιστοὶ βροτῶν

Ἀντ. ε'.

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὣς ἔννεπε· Ζεὺς δ' ἀντίος ἦλθέ οἱ,
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· Ἐσσί μοι υἱός· τόνδε δ' ἔπειτα
πόσις

V. 62. *ἡμένους* Boeckh, *ἡμένως* ARP2M12, *ἥμενος* Ac, et hoc antiqui grammatici repererunt, at cum non Lynceus quercu tectus fuit, Aristarchus *ἥμενον* coniecit, alii vero *ἡμένους*, ut plane Pindarus cum Cypriis consentiret; Didymus vero contra hos Aristarchi lectionem defendit, idem tamen etiam *ἡμένος* vel *ἡμένως* coniecit. Thiersch *ἡμένω*. — V. 64. *ἔργον ἐμήσαντ'* E. Schmid, cum esset *ἔργου ἐμνήσαντ'*, et *ἔργον* AcP2M12. — V. 69. *ἀνέχασσαν* Wakefield, *ἀνέχασαν* Ac, v. *ἀνέσχασαν*. — V. 72. *ἄμυ* E. Schmid, v. *ἀμᾶ*. — *καίοντ'*, Ac *κρέοντ'*, ARP2M12 *κέοντ'*, Boeckh *δ' ἐκαίοντ'*. — *ἐρῆμοι* Ahrens, v. *ἔρημοι*. — V. 74. *φρίσσοντα πνοὰς* E. Schmid, v. *φρίσσοντ' ἀναπνοὰς* (Ac *ἀμπνοὰς*). — *ἔκιχεν* M2, *ἔκιχε* Ac, *κίχε* vulgo. — V. 75. *θερμὰ τέγγων δάκρυ' ἀνὰ στοναχαῖς* scripsi, legebatur *θερμὰ δὲ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς*, ubi Schmid *θερμὰ δή*, Herm. *θερμὰ δὲ στέγων*, Schneidewin *θερμὰ δὲ στάζων* coniecit. *ἀνά*, quod ad *φώνασε* pertinet, cum excidisset, postea additum et alieno loco insertum v. 74, *δέ* ut sexcenties in Pindaro ab interpolatore adiectum. — V. 77. *ἐμοὶ* AP2AcM12, v. *μοι*. — V. 79. *ἀντίον*, Ac *ἀντία*. — *ἦλυθέ οἱ* P2M12, v. *ἦλυθεν οἱ*. Hermann *ἦλυθεν ἀντία οἱ*.

σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις
στάξεν ἵμερος. ἄλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμι· εἰ μὲν θανάτου τε φυγὼν καὶ γῆρας ἀπεχθό-
μενον
αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις (ναίειν ἐμοὶ) σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαιν-
εγχεῖ τ' Ἄρει,
Ἐπ. ε'
ἔστι σοὶ μὲν τῶν λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
μάρναισαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἶσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' ἀυδάσαντος οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν
ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρῳ
Κάστορος.

V. 82. στάξεν Pauwius, ἔσταξεν AcM2, v. ἔσταξ'. — ἔμπαν, dubit an producere liceat ultimam syllabam: est enim aeolica ratione ex ἐν (i. ε ἐς) et πάν compositum, cum ἔμπας sit ἐν πᾶσι, itaque fort. ἔμπας scriben dum, quo alias fere in doricis carminibus utitur Pindarus. — V. 84. Οὔλυμπο M2 ὄλυμπον. — θέλεις AP2M1, v. ἐθέλεις. Kayser νοεῖς coni. — ναίειν ἐμο quae in codd. desunt, Boeckh addidit, qui ἐθέλεις servavit, Benedictu οἰκεῖν ἐμοὶ, minus recte E. Schmid κατοικῆσαι θέλεις. vid. Sch. αὐτὸς βού λει τὸν οὐρανὸν οἰκεῖν σὺν ἐμοὶ καὶ Ἀθηνᾷ καὶ Ἄρει. — V. 85. μὲ τῶν Hermann, R μὲν τούτων, v. τοῦτων. — V. 89. ὣς, Ac ὣς δ'. — V. 90. χαλκομίτρα E. Schmid, v. χαλκεομίτρα.

NEMEONIKAI IA'.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑι ΤΕΝΕΔΙΩι

ΠΡΥΤΑΝΕΙ.

Strophae.

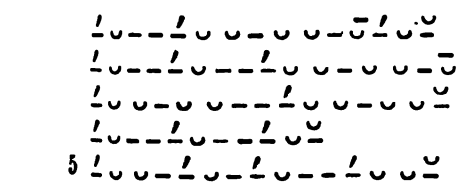

Epodi.

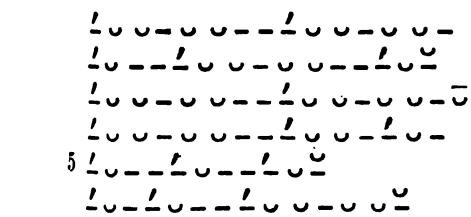

Στρ. α'.

Παῖ Ῥέας, ἅτε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας,
εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον, 5

„Epodi v. 1 neque hiatu neque ancipiti terminatur; interpunctio est ep. α'. et catalexis in syllabam clausulam commodam praebet. V. 4 haud aliter comparatus, si hiatum et ancipitem requiras; clausula tamen pulcherrima est, et interpunctio plenissima ep. α'. γ'." *Boeckh.* Schol. *οὐδὲ ὅλως, φησὶν ὁ Δίδυμος, ἐχρῆν τὴν ᾠδὴν ταύτην εἰς τοὺς ἐπινίκους συνενῶσθαι· οὐ γὰρ ἱερὸν ἀγῶνα νενίκηκεν ὁ Ἀριστα γόρας, ἀλλὰ περιχώρους· γεγράφθαι δέ φησι τὴν ᾠδὴν εἰς πρυτανεύοντα καὶ τῆς πόλεως προεστῶτα τὸν Ἀριστα γόραν — συντακτέον οὖν, φησὶν ὁ Δίδυμος, εἰς τὰ Παροίνια, καθὰ καὶ τοῖς περὶ τὸν Φασηλίτην ἀρέσκει.* Voluit igitur Didymus ad *Σκολιά* referre, nisi forte *Παρθένια* scribendum, ut ad tertium librum Partheniorum, qui carmina miscella complectebatur, retulerit.

V. 4. *ἀγλαῷ σκάπτῳ* AP2, v. *ἀγλαῶ σκάπτω.* — *πέλας,* AcVa2 *πύλας.*

Ἀντ. α'.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεᾶν,
πολλὰ δὲ κνίσᾳ· λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά·
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται Θέμις ἀενάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δυωδεκάμηνον περάσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

Ἐπ. α'.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀρεμίαν τε ξύγγονον.
εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων,
ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν,
θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

Στρ. β'.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών,
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.
ἐκ δὲ περικτιόνων ἓξ καὶ δέκ' Ἀρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.

Ἀντ. β'.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλίᾳ
καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου
κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

Ἐπ. β'.

πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον
κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὐχαι

V. 7. *κνίσᾳ*, v. *κνίσσᾳ*. — *σφι* Boeckh, *σφιν* Sch., *σφίσι* AcM2, *σφίσιν* P2M1. — V. 8. *ἀενάοις* AcP2M12, v. *ἀεννάοις*. — V. 9. *σὺν δόξᾳ*, Bothe *συνδόξαν*, Boeckh *ἀλλά νιν* (vel *σὺν*,) *δόξᾳ ... περᾶσαι*, Dissen priora servans *περᾶσαί νιν*, et infinitivum etiam paraphrastes, Kayser *περάσαι τ' ἐν ἀ. κ.* Fort. *ἀλλὰ σοὶ δόξαι ... περᾶσαι*. — V. 10. Boeckh *δωδεκάμηνον*. — V. 12. *ἀτρεμίαν*, Schneider *ἀρτεμίαν*, Schol. *Ἀτρεμίαν*, ut nomen sit proprium fratris. — *ξύγγονον* E. Schmid, libri *σύγγονον*. — V. 13. *μορφᾷ*, Boeckh *μορφὰν*. — *παραμεύσεται*, Ac *παραμέψεται*, Va2 *παραμε(ι)ψεται*. — V. 17. *ἀγαθοῖσι*, lemma Schol. *ἀγαθοῖς*. Schol. aliud quid legisse videtur. — *μιν* Mingarelli, v. *μὲν*. — V. 18. Pauwius *μέλιζεν ἀοιδαῖς*, Hermann *μέλειν ἐν ἀοιδαῖς*. — V. 19. *ἓξ καὶ δέκ'* Ac, v. *ἑκκαίδεκα*. — V. 22 et 23. om. M12, v. 23 et *παιδὸς βίαν* A, P2 hic deficit usque ad Isth. III. 36. — V. 23. *ἀέθλων*, Boeckh *ἄθλων*. — V. 26. *ἐνόστησ'*, in Argum. Schol. *ἐνεστήσατ'*. — V. 27. Possis *τέθμιον Ἡρακλέος* suspicari. — V. 28. *κωμάσαις* AcM2, *κώμασ'* ARM1.

ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν
ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν
χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών.

Στρ. γ'.

συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
αἶμ' ἀπὸ Σπάρτας, — Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων, —
καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον
ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος. ἀρχαῖαι δ' ἀρεταί

Ἀντ. γ'.

ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος·
ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὢν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι,
δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει

Ἐπ. γ.

μοῖρα. τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται
τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν·
ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

V. 30. *ἔβαλον*, Ac *ἔλαβον*. — V. 33. *μὰν* Pauwius, v. *λίαν*. — V. 35. *χαλκεντέα* E. Schmid, v. *χαλκεντέων*, Ac *χαλκέων τε*. cf. Nem. I. 16. — V. 36. *ῥοᾶν* scripsi, *ῥοάν* vulgo. — V. 38. *ἀμφέροντ'*, sch. videtur *ἀπφέροντ'* legisse. — V. 40. *περόδοις* E. Schmid, quod firmat Eust. Prooem. 12 et Cram. An. Ox. IV. 309, 20., vulgo *περιόδοις*. — V. 41. *πλούτῳ ἴσον* om. Ac. Possis *καὶ πλούσιον* coniicere, ut Sch. *καὶ ἐπικερδῆ* interpretatur, sed Pindarus potius *πλουτώσιον* scripsit: ne quis *πλουτήσιον* requirat, comparo quod Ibycus dixit *χαριτώσιος*, non *χαριτήσιος*. — V. 42. *ἐν ἀμείβοντι*, M12 *ἐναμείβοντι*. — *οὕτως ἔθνος* Heyne ex Schol. paraphrasi (*τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος*), v. *οὕτω σθένος*. — V. 44. *μεγαλανορίαις*, fort. *μεγαλανορίαις τ'*.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Α'.

ΗΡΟΔΟΤΩι ΘΗΒΑΙΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

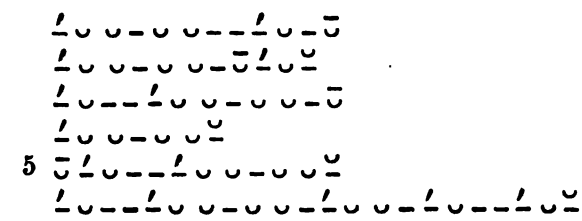

Epodi.

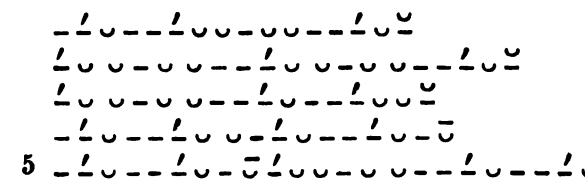

Μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, Στρ. α'.
πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι.
τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς; 5
εἶξον, ὠ 'πολλωνιάς· ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς
ζεύξω τέλος,

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων Ἀντ. α'.
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις

„Strophae v. 1 et epodi v. 4 hiatu in fine non utuntur, sed interpunctione str. α'. ant. β'. str. γ'. ant. γ'. et ep. α'. γ'. δ'." *Boeckh.*

V. 3. *θήσομαι*, AM2 *θάσομαι*, M1 *θάσσομαι*. — V. 6. *ἀμφοτερᾶν*, M12 *ἀμφοτέροις*, Schol. *ἀμφοτέρων*. — V. 8. *ἀμφιρύτᾳ* Boeckh, AcMb *ἀμφιῤῥύτᾳ*, Sch. ut vulgo *ἀμφιρύτῳ* vel *ἀμφιῤῥύτῳ*.

ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμιοῦ
δειράδ'· ἐπεὶ στεφάνους
ἕξ ὥπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων,
καλλινίκου πατρίδι κῦδος. ἐν ᾇ καὶ τὸν ἀδείμαντον Ἀλκμήνα τέκεν

Ἐπ. α'.

παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες.
ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας,
ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω
ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.
κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι·

Στρ. β'.

ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων,
καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον
καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ,
γευόμενοι στεφάνων
νικαφόρων· λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετά
ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις·

Ἀντ. β'.

οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς,
καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν.
οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος.
τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Λίρνας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας,

V. 9. *ἁλιερκέα*, Hermann *ἁλιερκέος*. — V. 11. *ὥπασεν* Sch., v. *ὥπασε*. Aristarchei *ἐξώπασεν*. — V. 16. Schol. fort. *ἐφαρμόξαι*. — V. 18. Locus vitium contraxit, nam non de victoriis omnino, sed de *curulibus* dicendum erat, reliqua genera deinceps singulatim percensentur, nec ipsum genus dicendi offensione caret. Cum Scholiast. Isth. III. 18 *ὡς καὶ στεφάνοισι θίγον ἀντὶ τῶν στεφάνων* ex hoc ut videtur loco afferat, possis coniicere: *καὶ στεφάνοις θίγον ἱππείων ἀγώνων — γευόμενοι ἀέθλων νικαφόρων*. Sed nimia haec audacia. Coniicio: *Κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις τεκνωθέντες κράτιστοι, ἐν τ' ἀέθλοισι θίγον, πλείστων ἀγώνων καὶ τριπόδεσσι κτλ. Illi cum essent optimi aurigae, ubi certamina inierunt, ex plurimis praemia detulerunt, quibus domum ornaverunt.* — V. 21. *γευόμενοι*, P3M12 *σευόμενοι*, A *σεβόμενοι*. — V. 24. Schol. *αἰχμὰς* legisse ex paraphrasi non satis tuto colligas. — V. 25. *ὁπότε*, Ammon. p. 41 *ποτ' ἀνὰ δίσκοισι*, Eustath. Od. 1591, 30 *λιθίνοις ὁπόταν δίσκουσι*. Boeckh *ὁπότ' ἐν*, Kayser *λιθίνους ὁπότ' αὖ δίσκους*. Conieci aliquando *λιθίνοισι πέραν*. — V. 26. *πεντάθλιον* Boeckh, legebatur *πένταθλον*, ed. Morell. *πένταθλον ἔτ'*. Duriusculum foret *πω πεντάεθλ'*.

Ἐπ. β΄

Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος
χαίρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνί τ' Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ
Ὀγχηστίαισίν τ' ἀϊόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδάν
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀσωπο-
δώρου πατρὸς αἶσαν

Στρ. γ΄

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν,
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναναγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ
δέξατο συντυχίᾳ·
νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος
συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμάθεια
φέρει.

Ἀντ. γ΄

εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν,
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
μὴ φθονεραῖσι φέρειν
γνώμαις. ἐπεὶ κούρα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρ
θῶσαι καλόν.

Ἐπ. γ΄

μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς,
μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρνιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τρέφει
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται·
ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἀβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένω
γλώσσας ἄωτον.

Στρ. δ΄

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱόν
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν

V. 32. *Ποσειδάωνί τ'* scripsi, vulgo τ' deest hiatu parum grato, legi que Schol. *ἐγὼ δὲ τῷ Ποσειδῶνι καὶ τῇ Ἰσθμῷ καὶ τῷ Ὀγχήστῳ.* - V. 40. *πονήσαις*, Ahrens *πονάσαις.* — V. 41. *ἀρετᾷ* Aristarchus et s M12P3, *ἀρεταὶ* Schol. cum lemm., *ἀρετὰ* AR, *ἀρετὰ κατὰ κεῖται* Heyn Kayser *ἀρετὰ κατάκειται πᾶσιν ὀργᾶν*, i. e. praemium virtutis omnibus pr positum est quod consequi conentur. — V. 43. *νιν*, Schol. *μιν.* — V. 4 *μηλοβότᾳ*, Heyne *μαλοβότᾳ.* — V. 51. *δέκεται* Boeckh, *δέχεται* vulgo. - V. 53. *ἀμειβομένοις*, M1 *ἀμειβόμενος*, A *ἀμειβομένους.* — *εὐεργέταν*, I M12 *εὐεργετᾶν.*

ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι,
καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων,
παῖδας προσειπεῖν, τὸν Μινύα τε μυχόν
καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα καὶ Εὔβοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις·

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν Ἀντ. δ'.
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν
ἵππους, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
ὕμνος. ἢ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει.

Ἐπ. δ'.
εἴη μιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα τιμὰν ἐπταπύλοις
Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον, ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ, ψυχὰν Ἀΐδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν.

V. 63. *σεσωπαμένον*, Hermann *σεσιγαμένον*. — V. 65. *Πυθῶθεν* Pauwius, v. *Πυθόθεν*. — V. 68. *ἄλλοισι*, Chrysippus *ἀλαοῖσι*.

ΙΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Β'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

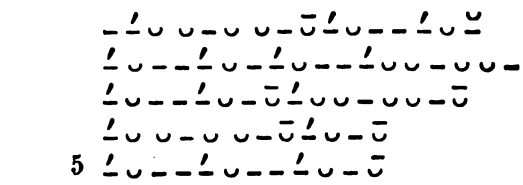

Epodi.

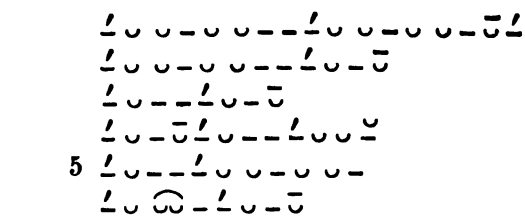

„Hiatus quidem strophae versum tertium a quarto non dirimit, sed succurrit interpunctio str. α'. ant. α'. ant. β'. γ'. cum ancipiti, ut dubitari de fine non possit. Versus secundus autem neque ancipiti neque hiatu terminatur, et infrequens ipsa interpunctio str. α'. γ'. Parum tamen verisimilis videtur coniunctio cum sequenti, quod pulchrius sonant disiuncti. Postremo quartum cum quinto eo concatenaverim aegrius, quo usitatior in fine strophae trimeter trochaicus acatalectus disiunctus est. Non premam ancipitem, neque interpunctionem ant. γ'. exiguam. Epodi versus omnes hiatu finiuntur, excepto quinto, qui neque ancipiti, neque interpunctione exili ep. β'. satis a sexto seiungitur, sed tutius duxi dirimere, ubi poteram, quam continuare. Hoc si feceris, duplici ratione demetiri modulos numerorum poteris, aut

aut

Sed in posteriori paeon quartus trochaicae dipodiae praemissus in hoc quidem metro atque hac versus sede displicet nescio quomodo. Priorem aliis solutae arseos secundae in dipodia trochaica exemplis defendas saepius allatis.“ *Boeckh.*

Στρ. α'.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξενον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἀδίστην ὀπώραν.

Ἀντ. α'.

α Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις·
οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας
ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δ' ἐφίητι τὸ τώργείου φυλάξαι
ῥῆμ' ἀλαθείας ** ἄγχιστα βαῖνον,

Ἐπ. α'.

χρήματα χρήματ' ἀνήρ, ὃς φᾶ κτεάνων θαμὰ λειφθεὶς καὶ φίλων.
ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός, οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ
πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων,

Στρ. β'.

εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν·
καὶ τόθι κλεινᾶις τ' Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς

V. 1. φῶτες, Sch. φύντες. — οἳ Schol. Arist. Pac. 696 (ubi χρυσέμπνκες ἐς δίφρον μοι συνανέβαινον), v. ὅσοι. — V. 6. Schol. Ar. ἃ μοῦσα γὰρ φιλοκερδὴς οὔ ποτ' ἦν. — V. 7. μελιφθόγγου Boeckh, v. μελίφθογγοι, om. Schol. Arist. — V. 8. πρόσωπα, fort. πρόσωπον. — V. 9. τὸ add. Heyne, codd. om. Ego vero conieci: ἐφίητί με τὠλκαίου φυλάξω id est τὸ Ἀλκαίου ῥῆμα. — V. 10. indicavi lacunam, R ῥῆμα τῆς ἀλ., sed τῆς om. AP3M12. Hermann ἀλαθείας ὁδῶν, possis ἀλαθείας σκοποῦ, ut Nem. IX. 55: ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν. Sed fort. scripsit: ῥῆμ' ἀλαθείας ἀνὴρ ἄγχιστα βαῖνον, i. e. nunc Argivi hominis dictum observare me iubet *Alcaeus*, *Pecunia vir*, qui dixit ab amicis et re desertus, ut Pindarus ipsum Alcaei carmen respexerit. — V. 11. θαμὰ Boeckh, v. θ' ἅμα. — V. 12. ἀγνῶτ', schol. dubitant utrum ἀγνῶτα an ἀγνῶτι sit. — V. 13. Ἰσθμίαν, P3M1 Ἰσθμίοις. — V. 15. κόμᾳ Boeckh, κόμα ARP3M12, v. κόμαν. Sed praeterea αὐτῷ displicet, fort. αὖον στεφάνωμα scribendum, quod ne cui frigere videatur, moneo hoc proprium Isthmiae coronae fuisse, vid. Schol. ad h. l. τοῖς οὖν τὰ Ἴσθμια ἀγωνιζομένοις σέλινον ξηρὸν ὁ στέφανος, ὑγρὸν δὲ τοῖς τὰ Νέμεα. Sch. Prooem. Nem. et vit. Pind. p. 5. — V. 16. ἀναδεῖσθαι E. Schmid, ἀνδεῖσθαι libri, quod tuetur Hermann. — V. 18. νιν Boeckh, v. μιν. — V. 19. καὶ τόθι κλειναῖς τ' Ἐρ. scripsi, addita particula τ' ut et in Pythio et in Attico certamine Nicomacho auriga sit usus, cf. Sch. Pyth. VI. 13: Θρασύβουλε· τοῦτον δὲ ὡς φιλοπάτορα καὶ προεστῶτα τῆς ἱππικῆς ἐπαινεῖ, οὐχ ὥς τινες ἐβουλήθησαν, ἡνίοχον (quod Boeckh quoque statuit), ὁ γὰρ ἡνίοχος Νικόμαχός ἐστιν, ὡς ἐκ τῶν Ἰσθμιονικῶν δῆλός ἐστιν. Vulgata certe, quam Sch. quoque explicat, ferri nequit,

ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις, οὐκ ἐμέμφθη
φυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός,

Ἀντ. β'.

τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἁνίαις.
ὄντε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
χρυσέας ἐν γούνασιν πίτνοντα Νίκας

Ἐπ. β'.

γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διός
ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ', ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

Στρ. γ'.

οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται,
εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργάν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

Ἀντ. γ'.

ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ·
καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας· οὐδέ ποτε ξενίαν
οἶρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν·
ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάς.

Ἐπ. γ'.

μή νυν, ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

neque placet Heynii coniectura πόρε τ' ἀγλαΐαν καὶ τόθι· κλειναῖς δ' quamquam δ' ut videtur etiam P3. — V. 22. νεῖμ' ἁπάσαις Hermann, νῶμα πάσαις P3, νωμᾶ πάσαις ARM12. — V. 23. ἀνέγνων, Schneidewin sive Ahrens ἀνέγνον. — V. 26. χρυσέας M2, χρυσέοις RM1P3, χρυσέοις τ' A. — πίτνοντα scripsi, πίτνοντο(α) P3M12, vulgo πιτνῶντα. — V. 31. om. M1. — V. 32. Hermann οὐ μελιφθόγγων. — V. 35. ἀκοντίσσαιμι AP3M12, v. ἀκοντίσαιμι. — V. 38. νομίζων, E. Schmid κομίζων. — V. 39. δαῖτας, lemma Sch. διαίτας. — ξενίαν M2 Sch., v. ξενίοις. — V. 42. ἀκτάς R Sch., qui etiam αὐγάς, v. ἀκτάν. — V. 46. εἰργασάμαν Boeckh, v. εἰργασάμην. — V. 47. Hermann ἀπόνειμον ἐμὸν Ξεῖνον εὐτ' ἠθαῖον ἔλθῃς.

ΙΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.

ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗΒΑΙΩι ΙΠΠΟΙΣ.

Strophae.

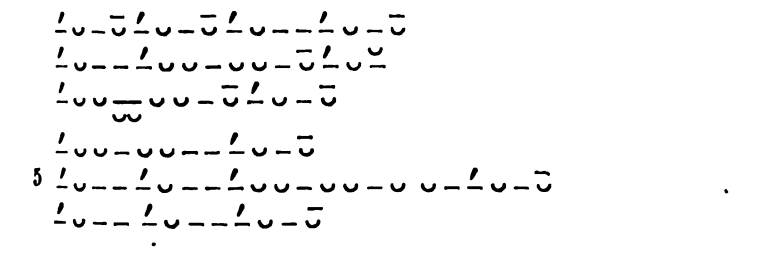

Epodi.

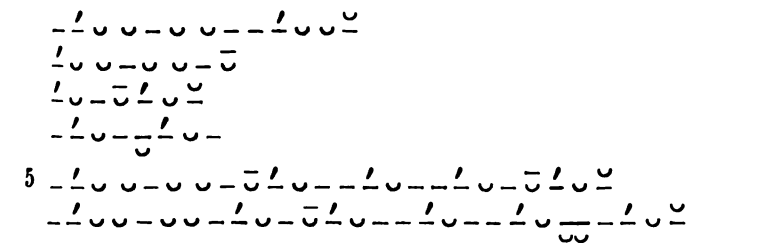

„In huius carminis (III. IV.) divisione nihil quidquam incertum videtur. Primus quidem strophae versus hiatu non terminatur, nec syllaba anceps et interpunctio ant. α'. str. β'. satis certum praebent finis indicium; sed cum sequenti coniungi non potest, quia dipodias trochaicas quinas acatalecticas nusquam poeta consociavit. Interpunctio vero cur non saepius reperiatur, causa haec est, quod in fine stropharum non multum praecedente est frequentissima. Versu quarto syllabae ancipiti succurrit crebra interpunctio str. α'. β'. ant. γ'. str. δ'. ε'. ant. ε'. Epodi versus quartus neque hiatu neque ancipiti dirimitur a sequenti: tamen ibi finiendus videtur, quo quintus sexto sit similior." *Boeckh.* Hermann vero Epod. v. 5 et pariter v. 6 in binos versiculos disposuit.

Carmen hoc tertium a quarto distinctum legitur in omnibus editionibus inde a Romana: errorem admissum esse primus censuit Heyne; Hermann autem et Boeckh duo haec carmina in unum coniunxerunt: ego priorem ordinem revocavi. In AP3M12 coniuncta leguntur, sed ibi etiam carmen II. tertio adhaerescit: nec numeri carminum in ipsa ed. R turbati multum Boeckhii sententiam adiuvant. Ac schol. distinguit, vid. III. 24: *ἐν δὲ τῇ ἑξῆς ᾠδῇ καθόλου τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ Κλεωνυμίδας κέκληκεν*, et rursus v. 29: *ἄμεινον δὲ εἰς τὰ ἐν τῇ ἑξῆς ᾠδῇ λεγόμενα (ἀποβλέπει)· τέσσαρας γάρ φησι κατὰ πόλεμον συγγενεῖς τοῦ Μελίσσου τελευτῆσαι.* Ut coniungantur haec carmina illud maxime videtur suadere, quod iidem in utraque oda sunt numeri, quod alias nusquam fecit Pindarus: attamen minus hoc offendit, sed potius consulto est factum, quoniam in honorem eiusdem victoris haud

Στρ.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις
ἢ σθένει πλούτου κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι.
Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται
ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων, πλαγίαις δὲ φρένεσσιν
οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

Ἀντ.

εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν,
χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμιοῦ δεξαμένῳ στεφάνους, τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος
ἐν βαθυστέρνῳ νάπᾳ κάρυξε Θήβαν

Ἐπ.

ἱπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἵστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν·
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι πλούτου διέστειχον τετραορίᾱν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν.
ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

dubie brevi intervallo et maius et minus carmen compositum est, ut nequa quam ingenii inopia exprobranda sit poetae. Contra si coninnxeris haec carmina in unum, multae gravesque oriuntur difficultates, quas animadvertit etiam Hermann, sed frustra defendere conatur. Ceterum carmen III. est post c. IV. compositum, nec debebat inter Isthmia referri, sed ad *Nemeaeas* odas pertinet: versatur enim in celebranda curuli victoria, quam Melissus Nemeae post Isthmiam pancratii victoriam reportavit (v. 11—13), hinc recte se habet in titulo Ἵππος, quod Boeckh in *παγκρατίῳ* mutavit, at in titulo carm. IV. *παγκρατίῳ* addendum, vid. v. 43.

V. 1. *εὐτυχήσαις* libri omnes et sch. — V. 2. *φρασὶν* libri, Heyne *φρεσὶν*. — V. 7. post *ἄποινα* distinguebatur, correxit Bothe. — *ὑμνῆσαι* Heyne, *ὑμνᾶσαι* libri. — V. 8. *χαρίτεσσιν* Schmid, libri *χαρίτεσσι*. — V. 9. *ἀέθλων*, Boeckh *ἄθλων*. — V. 12. *βαθυστέρνῳ* scripsi, et sic schol., vulgo *βαθυστέρνον*. Deinde sch. distinguit *νάπᾳ· κάρυξε κτλ.* — V. 17. *Λαβδακίδαισιν* Boeckh, v. *Λαβδακίδαισι*. — *σύννομοι*, lemma sch. *σύννομος*. — *διέστειχον* Hermann, v. *διέστιχον*. — V. 18. *κυλινδομέναις*, sch. fort. *κυλινδόμενος*, sed vid. sch. ad IV. 8.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Δ' (Γ').

ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗΒΑΙΩι

(ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.)

Ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος· Στρ. α'.
(20) ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν· 5
αἶσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεί
5 σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται βιότου τέλος. ἄλλοτε δ' ἀλ-
λοῖος οὖρος
πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει. 10
Ἀντ. α'.
(25) τοὶ μὲν ὧν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται
πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοί
ὕβριος· ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται 15
10 μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις δ'
ἐσχάταισιν
(30) οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις. 20

καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν. Ἐπ. α'.
ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
15 χαλκέῳ τ' Ἄρει ἄδον.
ἀλλ' ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ 25
(35) τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μά-
καιραν ἑστίαν·
νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν
ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις 30

.V. 1. Hermann coni. *ἔστι τοί μοι μυρία παντᾶ κέλευθος θεῶν ἕκατι.* — V. 2. *εὐμαχανίαν*, Sch. fort. *εὐμαχανίας.* — *ἔφανας*, RP3M12 *ἔφανες.* — *Ἰσθμίοις ὑμετέρας* R et sic schol. legit, om. haec verba P3M12, quam lacunam deinde explent *ἀρετὰς εὐφροσύναισι κλυταῖς ὕμνων διώ-κειν* et sic A. — V. 5. *βιότου* Schneidewin et Donaldson, vulgo *τὸ βίου*, sed *τὸ* om. AP3M12. — V. 7. *Θήβαισι*, A *Θήβησι.* — V. 11. *ἀνορέαις* Sch. P3M2, *ἀνορέας* ARM1. — V. 15. *τ'* R (Sch.), om. AP3M12. — *ἄδον*, AR *ἄδον*, P3 *ἄδων.* — V. 18. *μετὰ χειμέριον ποικίλων* om. M2, pro *ποι-κίλων* Hermann *ποικίλον*, Kayser *φοινίων.* — *ὥτε* P3, *ᾧτε* AM12, *ἅτε* R et vulgo. — *φοινικέοισιν* P3M12, vulgo *φοινικίοισιν.* — *ἄνθησεν* Pauwius, *ἄνθησαν* ed. Cratandri, et sic fort. Chrysippus legit, Hermann *ἔστηκεν*, libri *ἄνθος.* Conieci *ἀνθάλλει* vel *ἀνθαλεῖ.*

Στρ. β

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων
καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον
(40) ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιάν
εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομέ
χρῶτα λάμπει,
Ἀωσφόρος θαητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις·

Ἀντ. β

ἅ τε κὴν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν
ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος ὤπασεν
(45) τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.
οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπείχον
καμπύλον δίφρον, Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπά
χαῖρον ἵπποις.
τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

Ἐπ. β

ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων,
(50) πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ·
καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ'. ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκι
φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει παίδεσσ
Ἑλλάνων, ὅσοι Τρῴανδ' ἔβαν.

Στρ. β

(55) ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
40 τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,
εἴ τις εὖ εἴπῃ τι· καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πό
τον βέβακεν
(60) ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

V. 24. Ἀωσφόρος, M12 (Sch.) Ἑωσφόρος. — ὡς P23, v. ὡς. — V. 2 κὴν doricam crasin praebent P3M2, κὴν M1, κ' ἦν AP2, κεἰν R, v. κ' εἰ Boeckh κἀν, in proecdosi conieci καί. — καρύξαισα, A(P2) καρύξασα. - V. 26. ὤπασεν P23, v. ὤπασε. — V. 27. ἀοιδᾶν, schol. fort. ἀοιδῶν. - V. 28. ξυνᾶν, lemma schol. ξυνῶν. — V. 33. τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδ P23 Sch., τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ τέλος AM2. τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλ RM1, unde vulgo τῶνδε γὰρ διδοῖ τέλος. — V. 35. ἔσφαλε M12, vul ἔσφαλλε. — καταμάρψαισ' libri, sed sch. legit τέχνα καταμάρψαι. — μὰ M12 καὶ. — ὀψίᾳ, M1 ὀψίαν. — V. 36. Τρῴανδ' Boeckh, libri Τρωϊάνδ — V. 40. ἕρπει, post hoc verbum plene interpungebatur, rectius schol.

Ἀντ. ε'.

προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἄψαι πυρσὸν ὕμνων
καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμι' ἐπάξιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμᾳ γὰρ εἰκώς
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων
(65) ἐν πόνῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅτ' ἀναπιταμένα
ῥόμβον ἴσχει.
χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν· Ἐπ. ε'.
ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς.
(70) καίτοι πότ' Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἄπο Καδμειᾶν μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος, προςπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ
τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

Στρ. ζ'.

υἱὸς Ἀλκμήνας· ὃς Οὐλυμπόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξειρὼν θέναρ,
(75) ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἀμερώσαις.
νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει, τετίμηταί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος,
Ἥβαν τ' ὀπυίει,
χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

V. 44. Schol. videtur legisse καὶ Μελίσσου παγκρατίῳ, alii Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνων ἐπαξίῳ. Alii vero ἔρνεϊ· Τελεσιάδα τολμᾷ γὰρ εἰκώς κτλ. distinxerunt, (et sic paraphrastes), qui fortasse tunc priora ita conformabant καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον ἔρνεϊ, i. e. hymnum, qui est στεφάνωμα ἐπάξιον τῷ ἔρνεϊ (στεφάνῳ) παγκρατίου. — V. 45. εἰκώς, R εἰκών, Meineke εἴκων, Rauchenstein τόλμᾳ (vel τόλμαν) γὰρ οἷος θυμός. — V. 46. θηρῶν, libri θηρᾶν, Sch. non θηρᾷ, ut homines docti putant, sed ipsum illud θηρῶν legunt, hoc aliis est participium verbi pro tertia persona θηρᾷ dictum, aliis genitivus qui significet id quod ἐν θηρσίν, aliis appositio ad λεόντων (λέοντι θηρεύοντι). Dictum est θὴρ λέων ut ap. Eurip. Herc. F. 463 στολήν τε θηρὸς ἀμφέβαλλε σῷ κάρᾳ λέοντος. Epimenides ap. Aelian. Hist. An. XII. 7 θῆρα λέοντα. Ceterum Thiersch τοιμᾷ γὰρ εἰδὼς θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θήρᾳ λεόντων vel τολμᾶν γὰρ εἰδὼς ... θηρᾷ coniecit, et θηρᾷ etiam Hermann, Boeckh, Dissen alii probaverunt. Kayser τόλμαν ὁμοῖος θυμῷ ἐριβ. θηρῶν ἰμάντος ἐν πόνῳ coll. Nem. VI. 36. — V. 48. ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι etiam Plut. de poet. aud. c. 4, ἔρδοντα μαυρῶσαι Boeckh. — V. 51. ἀκμᾷ Pauwius, v. αἰχμᾷ. — V. 53. Καδμειᾶν P3, Καδμειΐαν AR, Καδμηΐᾶν vulgo. — μορφᾶν, M1 μορφῆς. Hermann Θηβᾶν ἄπο μάκεϊ μορφᾶς | μὲν βραχὺς κτλ. — V. 54. Hermann coni. ναὸν Ποσειδᾶνός σφ' ἐρέπτοντα σχέθοι. — V. 57. πορθμόν, Hecker πόντον. — V. 58. Αἰγιόχῳ, M12 Αἰγιόχῳ Διΐ.

Ἀντ. ζ'.

τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοί
(80) καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν αἴξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀχτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρειοντὶς υἱούς·
τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς
παννιχίζει,
αἰθέρα κνισᾶντι λακτίζοισα καπνῷ,

(85) καὶ δεύτερον ἅμαρ ἑτείων τέρμ' ἀέθλων Ἐπ. ζ'.
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο παίδων τε τρίταν πρόσθεν, κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου
(90) γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

V. 64. τέκε οἱ A, οἱ τέκε RM12P23, vulgo τέκεν οἱ. — Κρειοντὶς Schmid, libri Κρεοντὶς. — V. 66. αἰθέρα, Plut. de primo frig. 10 ἀέρα. — κνισᾶντι, Hermann κνισσᾶντι. — λακτίζοισα, Hecker πλακτίζοισα. — V. 67. τέρμ', om. lemma schol. — V. 68. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 69. λευκωθεὶς, Hecker λευκανθὴς. — V. 71. παίδων τε τρίταν Herm. olim corr., vulgo et lemma sch. παίδων τὴν τρίταν, M12 παίδων τρίταν. Nunc Hermann καὶ τρίταν et sic fort. unus schol., non recte. — V. 72. πολυβούλῳ Hermann, v. πολυβούλω. Schol. videtur iunxisse πολυβούλῳ σὺν Ὀρσέᾳ δέ. Nunc Hermann γνώμᾳ πίσυνος· πολύβουλ' Ὀρσέα, σὺν σοὶ δέ νιν. — κωμάξομαι Hermann ex sch., vulgo κωμάζομαι. — ἐπιστάζων AP23 Sch., ἐπιστοχάζων M12, ἀποστάζων R.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ε'. [Δ'.]

ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Strophae.

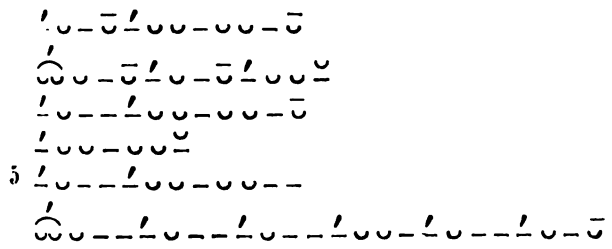

Epodus.

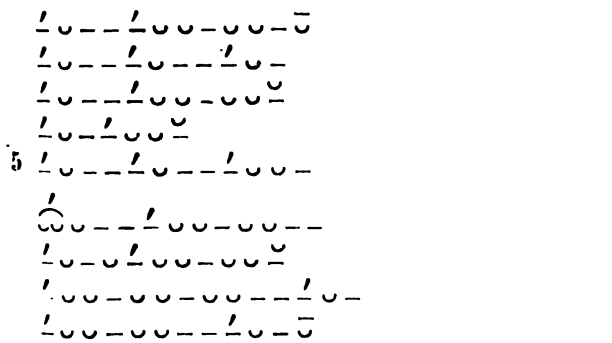

Μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία, Στρ. α'.
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενὴς νόμισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ' ὁρμασιν ἵπποι 5
διὰ τεάν, ὦ νασσα, τιμὰν ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται·

„Strophae v. 3 hiatu non terminatur, sed ancipiti et interpunctione str. α'. γ'. ant. γ'. At v. 5—7 neque hiatu neque ancipiti utuntur, et consociari facile possunt, suadente adeo apostropho str. β'. 6, et rara admodum interpunctione. V. 5 interpunctione finitur ep. α'. β'. et v. 6 eadem ep. α'. β'. coniungi tamen tum inter se tum cum sequenti possunt." *Boeckh.* Idem postea str. v. 6 et 7 recte in unum innxit, et fortasse etiam v. 3 et 4 melius copulantur. Ep. v. 4 satis incertus est.

V. 1. *Ἀελίου* Sch. bis, Boeckh *Ἀλίου*. — V. 2. *σέο γ'*, lemma sch. *σοῦ γ'*. Pindarus fort. *σέο ἕκατι* scripserat. — V. 5. *ὑφ' ὁρμασιν* restitui ex sch., vulgo *ἐν ὁρμασιν*.

ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινόν Ἀ
κλέος ἔπραξεν, ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
ἦ ταχυτᾶτι ποδῶν.
κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.
δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπ
εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ,

εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ. Ἐ
μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν,
Πυθέᾳ τε παγκρατίου. τὸ δ' ἐμόν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται·
σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς

τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται Σ
θεοδότων ἔργων κέλευθον ἀν καθαράν,
μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταί
λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν
τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς Ἀ
Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι.
ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς
Οἰνείδαι κρατεροί,
ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόαις Ἰόλαος

V. 8. *ἔπραξεν*, schol. ad v. 2 cum *ἐσχήκασιν* interpretatur, *ἔπραξαν* legisse, fort. recte, quamquam sch. v. 9 *ἔπραξεν* tuetur n quidem haec interpretatus. — V. 11. *δαίμονας*, R *δαίμονα*, Heyne *δα* — V. 12. *δύο*, lemma sch. *δύω*. — *ἄλπιστον*, sch. etiam *ἀνέλπισ* sic paraphrastes. Pravam hanc lectionem prave interpretantur Gramm An. I. 597, 15 (Apost. II. 91. Arsen. 56.) *Ἀνέλπιστον βίον τὸν κά εἰρήκασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόηνται, ἀλλὰ πάρεσι τὰ ἀγαθά. οὕτω Πίνδαρος.* — V. 13. *πάσχων*, Scholiast. v. 18 *πάσ λόγον ἐσλὸν*, Hecker *λόγῳ ἐσλὸς* coni. — *ἀκούσῃ* AP23M12, *ἀκού* V. 16. *θνατοῖσι*, Hermann, ut epitriti restituantur, *θνατοῖσιν*. — *ἔμολον*, schol. legit *ἔμολον καί*. — V. 23. Hermann transponenda *θεοδότων κέλευθον ἔργων*. — V. 24. *ἀοιδᾷ*, fort. *ἀοιδᾶς* vel *ἀοι* V. 27. *ἐκέρδαναν* Scholiasta M2, vulgo *ἐκέρδανον*. — *αὐλῶν*, Sch. *α* V. 29. *σεβιζόμενοι*, distinxi plene, cum vulgo nulla sit interpunctio.

γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει, Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύκεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ Ἐπ. β'.
Αἰακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι
Ἡρακλῆϊ πρότερον,
καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον,
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν· τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἐῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις;

ἰοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμια πάτραν Στρ. γ'.
διαπρεπέα νᾶσον· τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπής
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαρύσαι· καὶ νῦν ἐν Ἄρει μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴαντος
ὀρθωθεῖσα ναίταις

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ Ἀντ. γ'.
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ·
Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει,
Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ

V. 33. *Πολυδεύκεος*, Pauwius *Πολυδεύκευς*. — V. 35. *Αἰακοῦ παίδων τε*, paraphr. legit *Αἰακοῦ παίδων*. — V. 36. *πράθον, ἑσπόμενοι*, in proecdosi *ἔπραθον σπόμενοι* scripsi. — V. 37. *πρότερον*, Hermann *πρῶτα μέν*, poterat lenius *τε πρότερον*. — V. 41. *χαλκοάραν*, fort. scripsit poeta *χαλκοαρῆν*. — V. 42. *τρῶσεν ἐῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις*, libri non variant, nisi quod P2 *δουρί*, vulgatam lectionem, in qua *Καΐκου* producta prima syllaba offendit, tuetur Tzetz. Lyc. 250, sed idem in Cram. An. Ox. III. 379 *τρῶσαι δωρὶ Καΐκου*, et in schol. Antehom. p. 20 *ἐῷ δορὶ Καΐκου*, et ap. Matranga An. 606 *τρῶσι δορὶ Καΐκου*. Hermann *ᾧ δορὶ τρῶσε παρ' ὄχθαισιν Καΐκου* vel *τρῶσεν ἐῷ δορὶ Μυσίαις παρ' ὄχθαις*. Pindarus scripsisse videtur *Γᾧ δορὶ τρῶσε Καϊκείοις παρ' ὄχθαις*. — *παρ'* Tzetz. tertio loco *πρὸς*. — *ὄχθαις*, sch. *ὄχθας*. — V. 43. Hermann transponit *στόμα νᾶσον Διαπρεπέα πάτραν*. — V. 45. *ὑψηλαῖς*, Schol. *ὑψηλὸς* legisse videtur. — V. 48. *κελαρύσαι* scripsi, libri *κελαδεῖν*, Boeckh *κελαδέειν*. — *καὶ νῦν ἐν* om. P2, *ἐν* om. M1. — *Ἄρει*, lemma schol. *Ἄρεϊ*. — V. 49. *πολυφθόρῳ*, P3 *πολυφόρῳ*. — V. 50. *ἀναρίθμων*, Hermann olim *συναρίθμων*, nunc *ἰσάριθμ' ἀνέρων*, et *ἰσαρίθμων* videtur paraphrastes legisse, iungens *ἐν πολυφθόρῳ φόνῳ ἀνδρῶν ἰσαρίθμων χαλ. Διὸς ὄμβρῳ*. — V. 51. *κατάβρεχε*, AM2 *κατέβραχε*, unde Schneidewin *κατάβραχε*. — V. 52. *τά τε καὶ τὰ* Boeckh, vulgo *τάδε καὶ τά*, A *τάδε καὶ τάδε*.

μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ καλλίνικον χάριν ἀγαπάζοντι.
μαρνάσθω τις ἔρδων

ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου Ἐπ. γ'.
ἐκμαθών· οὗτοι τετύφλωται μακρὸς
μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι
ἐλπίδων, ἔχνισ' ὅπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμιον εὐθυπορῆσαι
χερσὶ δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.
λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν,
καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.

V. 54. τοιαίδε τιμαὶ, sch. etiam τοιᾷδε τιμᾷ legunt, fort. rectius. — V. 58. ἔχνισ' ὅπιν, A ἔχνιζ' ὅπιν, R ἔχνιξ' ὅπιν et ἔχνιξ' Herm. probat. Aristarchus ἔχνισ'(α) ὀπί, interpretatus *non laesi carmine, sed brevi;* alius gramm. ἔχνιξ'(ε) ὅπιν i. e. schemate Pindarico pro ἔχνιξα. Tentari possunt plura. — V. 60. Φυλακίδα, P3 Φυλακίδα (supra ου), M Φιλακίδαν. — εὐθυπορῆσαι, R εὐθυπονῆσαι. — V. 61. χερσὶ δεξιὸν νόῳ ἀντ., vulgo interpungunt χερσὶ δεξιόν, νόῳ ἀντ., Boeckh et Hermann χερσὶ δεξιὸν νόῳ ἀντ. Fortasse: χερσὶ δεξιόν τε νόῳ ἀντίπαλον. — V. 62 νέον, M2 νόον, AR (in m.) M1P23 νόῳ.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ ϛ'. [Ε'.]

ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

[ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.]

Strophae.

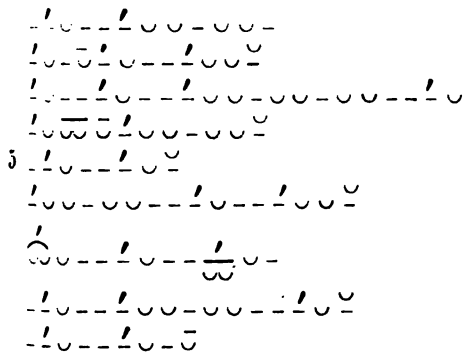

Epodi.

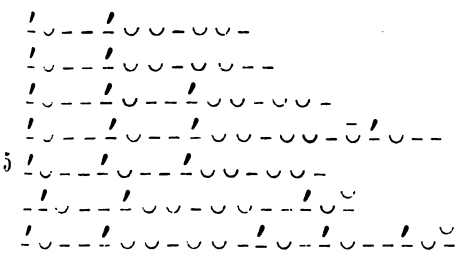

„In inscriptione delevi verba *Πυθέᾳ, Εὐθυμένει μάτρωϊ* cum Heynio, nam Phylacidas celebratur de industria, Pytheae et Euthymenis ut cognatorum tantum mentio fit honorifica. De meo autem addidi *παγκρατίῳ*, quo Phylacidas vicerat. Heynius inscripsit *ἐν παισί*, quippe quod carmen hoc ante praecedens esse editum necesse sit: nam Isthm. V. una tantum memoratur Isthmiaca victoria; itaque Isthm. IV. debebat altera esse, ubi v. 19. duae appellantur. Cf. Schol. ad IV. ed. nostr. Iam vero Isthm. IV. extr. Pytheas Phylacidae frater natu maior huius magister dici videtur, itaque utramque victoriam puerum Phylacidem nactum esse putes. Sed hoc tamen incertum. Multis enim ante annis a fratre natu maiori edoctus artem esse poterat, neque usquam puer Phylacidas vicisse dicitur. Itaque neque Isthm. IV. neque Isthm. V. addidi *ἐν παισίν*." *Boeckh.* In priore ed. idem coniunxit str. v. 3 et 4 in unum, epod. v. 4 in binos divisit.

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου Στρ. α'.
δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων
κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ μὲν
πρῶτον, ὦ Ζεῦ,
τίν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων,
νῦν αὖ τίν, Ἰσθμοῦ δέσποτα,
Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴχιναν κάτα
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρείς Ἀντ. α'.
καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον, ἐσχατιὰς ἤδη
πρὸς ὄλβου
βάλλει' ἄγκυραν θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις ἀΐδαν γῆράς τε δέξασθαι πολιόν
ὁ Κλεονίκου παῖς· ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλιταῖς
ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.

ὕμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, Ἐπ. α'.
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι
τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον φαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ
κέλευθοι,
καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους·
οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγλωσσος πόλις,
ἅτις οὐ Πηλέος ἀεῖ κλέος ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν,

V. 2. *κρατῆρα* libri et scholiasta etiam ad I. IV. 1. Hermann *κρητῆρα*. — *Μοισαίων* Heyne, libri *Μοισέων*, idem etiam *Μοισαῖον* coniecit, sed illud tuetur sch. — V. 3. *κίρναμεν* libri et schol., vulgo *κιρνάμεν*, et *κιρνάμεναι* sch. Isth. IV. 1. — V. 4. *τίν γ'* Pauwius, vulgo *τίν*, quod Ahrens defendit. — V. 5. *νῦν αὖ τίν. Ἰσθμοῦ δέσποτα, Νηρ.* scripsi, vulgo et schol. *νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμῷ δεσπότᾳ* N., sed libri *Ἰσθμοῦ* et praeterea P3 *αὐθις*, Sch. I. IV. 1. *αὖτ' ἐν Ἰσθμοῦ*, unde Boeckh *νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ*. — V. 8. *κάτα σπένδειν* Boeckh, v. *κατασπένδειν*. Sch. utrumque. — V. 12. *ἐσχατιὰς* AP23M12, *ἐσχατιᾶς* R, *ἐσχατιαῖς* Morellius, utrumque schol. — V. 15. *ἀντιάσαις*, M2 *ἀντιάσας*. — V. 17. *ἕσπεσθαι*, in proecdosi coni. *ἕψεσθαι*. — *κλιταῖς*, fort. *κλιτάς*. — V. 20. *εἶναι*, Schneidewin coni. *ἕμμεν*. Fort. *αἰεί*. — V. 21. *ἐπιστείχοντα*, sch. fort. *ἐπιστείχοντι*. — V. 25. *Πηλέος*, R *Πηλέως*. — *ἀεῖ* Hermann, v. *ἀΰει*.

οὐδ' ἄτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα Στρ. β'.
καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἆγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τροΐαν, ἥρωσι μόχθον,
Λαομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλε δὲ Περγαμίαν, πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἶσον
Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ φείσατο
χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

Ἡρακλέης. ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων Ἀντ. β'.
ἐς πλόον κίρνασε πάντων δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταρέαις σπονδαῖσιν ἄρξαι
καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν,
ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών,
ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
αὔδασε τοιοῦτόν γ' ἔπος· Εἴ ποτ' ἐμάν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ θέλων ἀρὰν ἄκουσας,

νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις Ἐπ. β'.
λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμὸν μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄῤῥηκτον φρενάν, ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται

V. 28. *Τιρυνθίοισι*, P3 *Τιρυνθίωσιν*. — *Τροΐαν* Schmid, v. *Τροίαν*, Boeckh *Τρωΐαν*. — V. 29. *Λαομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακίαν* Kayser et sic sch., vulgo *Λαομεδοντίαν ὑπὲρ ἀμπλακίαν*. Ceterum fort. *Λαομεδοντειᾶν* potius scribendum, ut tantum in nomine proprio v. 63 admissa sit brevis syllaba. — V. 31. *Μερόπων* Boeckh, vulgo *Μερόπων τ'*, quod ex *Κέθνεα* ortum videtur. — V. 32. *τὸν* om. M2. — V. 33. *Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ* scripsi, et sic paraphr. videtur legisse, v. *Ἀλκυονὴ, σφετέρας δ' οὐ*. — V. 36. *κύρησε* AM1P23 et sic sch. legit (*ἔτυχεν ἀνευρὼν*, non *ἀνευρεῖν*.), *κήρυσε* RM2, *κάρυξε* Heyne, *κάρυσσε* Hermann. — V. 41. *ἀνατείναις*, ARM1 *ἀντείνας*, M2P3 *ἀνατείνας*, P2 *ἀντιτείνας*. — V. 42. *τοιοῦτόν γ' ἔπος* Hermann, *τοιοῦτον ἔπος* Heyne, RM2 *τοιοῦτόν τι ἔπος*, AP23 *τοιοῦτόν τ' ἔπος*, M1 *ποῦ τόν τ' ἔπος*. Pindarus *Κέπος* scripsisse videtur. — V. 43. *θέλων*, Boeckh *ἐθέλων*. — V. 44. *θεσπεσίαις* ut vulgo Sch. M2(?), *θεσπεσίαν* ARP23M1. — V. 46. haud dubie antiquum vitium latet, nam *μοιρίδιον* non potest *felicem* significare. Tentavi: *λίσσομαι, παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε ξυνόδαμον μοιρίδιον τελέσαι*, ut *ξυνόδαμος* fere idem sit, quod *ξυνὸν γόνον*, ut Ol. IX. 46 *ὁμόδαμον κτησάσθαν λίθινον γόνον*. — V. 47. *τόδε*, R *τὸ*. — *με νῦν* H. Stephanus, libri *μίμνοι*. Praeterea Pauwius *δέρμ'*, *ὅ με νῦν*.

θηρός, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων πτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ·
θυμὸς δ' ἐπέσθω. ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεός
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἀδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκπιξεν
χάρις,

εἰπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ· Στρ. γ'.
Ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·
καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλεν ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα,
λαῶν
ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.
ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα
ἔζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς·
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε· τὸν Ἀργείων τρόπον
εἰρήσεται πᾶν ἐν βραχίστοις.

ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ λαγκρατίου Ἀντ. γ'.
τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως. ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν
μοῖραν ὕμνων·
τὰν Ψαλυχιαδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ,
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι· λάμπων δὲ μελέταν
ἔργοις ὁπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἐᾷ προσάγων. Ἐπ. γ'.

V. 48. *ἀέθλων*, Boeckh *ἄθλων*. — V. 50. *ἀδεῖα*, A *αἰ δεῖα*, R *αἰδεῖα*. — *νιν* Boeckh, v. *μιν*. — V. 51. *φωνήσαις* libri, Heyne *φωνάσας*. — V. 53. *κέκλεν* Philippus Melanchthon, nisi *κέκλε'* malis, libri *κέκλετ'*, quod interpretantur *κέκλετο*, quod non ferendum. Sed fort. Pindarus activa forma usus *κέκλετε vocate* dixit. — V. 56. *ἀναγήσασθ'* Mingarelli, *ἀγήσασθ'* AP23 M12, vulgo *ἀγήσασθαι*. — *ἀρετάς*, P3 *ἀρετᾶς*. — V. 57. *ὦ* M2 Scholiasta, vulgo deest. — V. 59. *πᾶν* scripsi, nisi *πάντ'* malis, in quod etiam Schneidewin se incidisse narrat. Legebatur *πού κ'*, quod exhibet R, *πα κ'* AP23 M12. — V. 61. *τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας*, sic distinxi, cum vulgo *τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ* iungantur. Tres omnino victorias retulerunt, unam Isthmiam, quae haec ipsa Phylacidae est, duas Nemeaeas, quarum altera Euthymenis, altera Pytheae est, et ad hanc tertiam pertinet carmen Nem. V. — V. 62. *μάτρως* Schmid et Hermann, vulgo *μάτρωες* et sic Sch., qui quidem pro singulari *μάτρως* dictum existimat. — *ἀνὰ δ'*, libri *ἄν δ'*. — V. 63. *Ψαλυχιαδᾶν* ARP2M12, *Ψαλυχαδᾶν* P3, vulgo ex Schmidii coni. *Ψαλυχιδᾶν*, quod pariter atque *Ψαλυχιαδᾶν* sch. agnoscit. — V. 66. *ναίοισι* P2, vulgo *ναίουσι*. — *δὲ* om. AM1P2. — V. 69. *προσάγων* plene interpunxi, et sic sch.

καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν· φαίης κέ νιν ἀνδράσιν ἀεθλη-
ταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
τίσω σφε Λίρκας ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου
πύλαις.

V. 72. *ἀνδράσιν* Heyne, *ἄνδρα ἐν* P2M1, vulgo *ἄνδρ' ἐν* et *ἄνδρα* unus certe sch. legit. — *ἀεθληταῖσιν* vulgo, libri *ἀθλ.* — V. 73. *χαλκοδάμαντ'* vel *χαλκοδάμαν τ'* libri, Heyne *χαλκοδάμαν.* — V. 74. *σφε*, Et. M. 673, 22. Cram. An. Par. III. 15 *γε*, fort. alii *έ* (*Fε*) legebant.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'. [ς'.]

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗι ΘΗΒΑΙΩι

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.

Strophae.

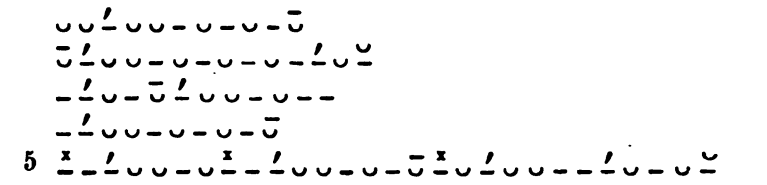

Epodi.

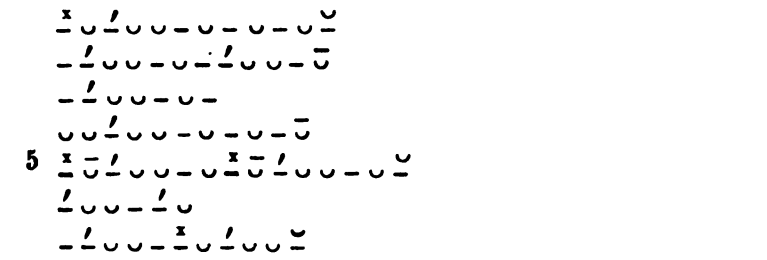

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, Στρ. ε
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεόν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον

„Strophae v. 3 cum tantum interpunctione terminetur ant. α'. β'. γ'. co iungi cum seq. potest:

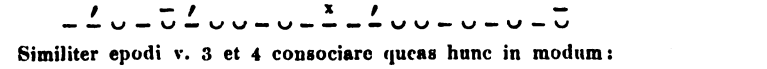

Similiter epodi v. 3 et 4 consociare queas hunc in modum:

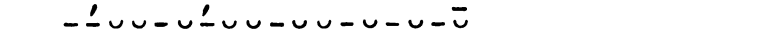

aut:

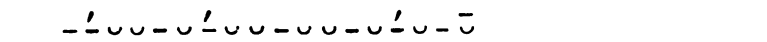

sed respuere analogia carminis videtur. Itaque dividere volui, licet una t tum nixus interpunctione ep. β'." *Boeckh.*

Ἰαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον, ἢ χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον θεῶν,

ὁππότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν Θυρέτροις Ἀντ. α'.
σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς;
ἦτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;
ἦτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν;
ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς Ἄδραστον ἐξ
ἁλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανόν

μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον; Ἐπ. α'.
ἦ Δωρίδ' ἀποικίαν οὔνεκεν ὀρθῷ
ἔσασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων, Ἕλον δ' Ἀμύκλας
Λιγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις;
ἀλλὰ παλαιὰ γάρ
εὖδει χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον Στρ. β'.
κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ' ἔπειτεν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου· σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις·
ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

φιλέγεται δὲ ἰοπλόκοισι Μοίσαις, Ἀντ. β'.
μάτρωϊ θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν, τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.

V. 7. *Ἡρακλείοις*, Schol. qui *ταῖς θείαις γοναῖς* interpretatur, aliud quid videtur legisse. — V. 8. *ἦτ'* (i. e. *ἤτοι*) scripsi et similiter v. 9, legebatur utroque loco *ἢ ὅτ'*. — *πυκναῖς Τειρεσίαο* Heyne, libri *Τειρεσίαο* (lemma sch. *Τειρεσία*) *πυκιναῖς*. — V. 10. *ἄμπεμψας*, Sch. fort. *ἄπεμψας*. — V. 12. *οὔνεκεν* scripsi, *οὕνεκα* AP23M1, *οὔνεκ'* RM2, *ἠνίκ'* ed. Cratand., *ἐνίκ' ἄῳ'* Heyne. — V. 16. *γάρ*, Schol. Hom. Il. Ξ. 276. *μέν*. — V. 19. *ζυγέν*, P3 *ζύγεν*. — V. 20. *ἔπειτεν* Pauwius, *ἔπειτ' ἐν* RP3M12 Scholiast., *ἔπειτ' ἄῳ'* AP2. — V. 22. *μορφάεις*, ARP3 sch. *μορφάεσσ'*. — *αἴσχιον*, Bothe *αἰσχίονα*, Thiersch *αἰσχίω*. — V. 23. *δὲ ἰοπλόκοισι* scripsi, libri ut videtur omnes *δ' ἰοπλοκάμοισι*, unde vulgo ex Schmidii coni. *δ' ἰοβοστρύχοισι*. — V. 24. *μάτρωϊ*, lemma sch. *μάτρῳ*. — V. 26. *τιμὰ*, schol. legit etiam *τιμᾷ*.

ἴστω γὰρ σαφές, ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματι
πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται,

λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ, Ἐπ. β'
ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών.
τὶν δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατάν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα
Ἀμφιάρηόν τε,
εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν

προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι Στρ. γ'.
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι
Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόζων. ὁ
ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος.

ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων Ἀντ.
ἔκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
δαίμων δ' ἄϊσος· τὰ μακρὰ δ' εἴ τις
παιταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν· ὅ τι
πτερόεις ἔρριψε Πάγασος

δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμούς Ἐπ. γ'.
ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
Ζηνός· ἰὸ δὲ παρ δίκαν
γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ', ὦ χρυσέα κόμα θάλλων, πόρε, Λοξία,
τεαῖσιν ἁμίλλαισιν
εὐανθέα καὶ Πυθοῖ στέφανον.

V. 27. *ἐν ταύτᾳ*, lemma sch. *ἐνταῦθα*. — *πρὸ* Schmid, libri *πρὸς*. V. 28. *ἄντα φέρων* Thiersch ex sch. elicuit, qui *ἐναντίον φέρων ὅλεθρ* interpretatur, vulgo *ἀμύνων*, Hermann *ἀντιτίνων*. — V. 33. *Ἀμφιάρη* Boeckh, *Ἀμφιάρων* P3M1, *Ἀμφιάραον* vulgo. — V. 35. *ἄριστοι*, AP3 *ἄριστον*. — V. 36. *ἐσχάτας ἐλπίσιν* lemma schol., *ἐσχάτασιν ἐπ' ἐλπί* A, *ἐσχάτοισιν ἐπ' ἐλπίδιν* P3M12. — V. 38. *Γαιάοχος*, A *Γεάοχος*. V. 39. *ἁρμόζων*, Hermann *ἁρμόσας*, et sic fort. sch. — *θρασσέτω*, sch etiam *θρανέτω* legisse videtur. Post *φθόνος* plene interpunxi, quod etia sch. memorat. — V. 40. *ὅ τι*, Sch. *ὅτι*. — *ἐφάμερον*, AP3 *ἐφαμέρος*. V. 41. *ἔπειμι*, *ἐπέλμιν* AP3M12. — V. 43. *ἄϊσος* Benedictus, et sic un sch. legit, alter et libri *ἄϊστος*. — V. 44. *ὅ τοι* Schneidewin, et sic fo sch., *ὅτι* AP3M12, *ὅτε* R, *ὅ τε* vulgo. — V. 51. *Πυθοῖ* Schmid et Boeck cf. Gramm. in Bekk. An. III. 1202, vulgo *Πυθοῖ*, Hermann *Πύθιον*.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Η'. [Ζ.]

ΚΛΕΑΝΔΡΩι ΑΙΓΙΝΗΤΗι

[ΠΑΓΚΡΑΤΙΩι.]

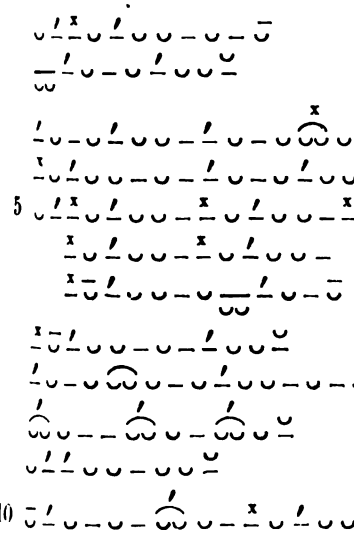

Στρ. α'.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον
εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων
λαιρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀνεγειρέτω

Inscriptioni Heyne adiecit *παγκρατίῳ*. Redii ad Boeckhianam huius carminis descriptionem, quamquam insunt multa, quae offendant. Tentari possunt plura, sed quod omni ex parte satisfaciat, aegre indagari potest in carmine valde corrupto, ut fieri solet in novissima librorum parte. Illud vero non reticendum: veteres grammatici videntur existimasse ex inaequalibus strophis hoc carmen compositum esse: cuius opinionis vestigium deprehendo in scholio quod T. Mommsen edidit (Zeitschrift f. Alterth. 1848. n. 17.) ubi haec quamvis alieno loco leguntur: *ταῦτα δὲ ἐπὶ τὴν ἐξῆς νενικηκυῖαν ἀναπέμπει.* corr. *ἐπὶ τὴν ἔξω νενευκυῖαν*, de cuius usu in Lyricorum libris haec habet Hephaest. p. 134: *καὶ ἡ μὲν διπλῆ ἡ ἔξω βλέπουσα παρὰ μὲν τοῖς Κωμικοῖς καὶ τοῖς Τραγικοῖς ἔστι πολλή· παρὰ δὲ τοῖς Λυρικοῖς σπανία· παρὰ Ἀλκμᾶνι γοῦν εὑρίσκεται· ἔγραψε γὰρ ἐκεῖνος δεκατέσσαρων στροφῶν ᾄσματα, ὧν τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ αὐτοῦ μέτρου ἐποίησεν ἑπτάστροφον, τὸ δὲ ἥμισυ ἑτέρου. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ ταῖς ἑπτὰ στροφαῖς ταῖς ἑτέραις τίθεται. Ἡ δὲ διπλῆ σημαίνει τὸ μεταβολικῶς τὸ ᾆσμα γεγράφθαι.*

V. 3. *ἀνεγειρέτω* Hermann, firmante paraphraste, (alter schol. *καταγέτω* interpretatur,) vulgo *ἀγειρέτω*, unde possis *ἐπαγειρέτω* coniicere.

κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ
ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγώ, καίπερ ἀχνύμενος
θυμόν, αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι
Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες
μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων,
μήτε κάδεα θεράπευε· παυσάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν
γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός,

Στρ. β'.

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλά
μοι δεῖμα μὲν παροιχόμενον
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν· τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ
(σκοπεῖν)
χρῖμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται,
ἐλίσσων βίου πόρον· ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ
καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν·
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα
Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄωτον προνέμειν,
πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων
ὁπλότατοι, Ζηνί τε ἄδον βασιλεῖ.
ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισσεν ἀγεμόνα·

Στρ. γ'.

σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καί
δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε· τοῦ μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ' ἀρηΐφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὅμαδον·
σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοί τε θυμόν.

V. 7. *ἀπρήκτων*, Schneidewin *ἀπράκτων*. — V. 10. *γε*, AP3M12 *τε*. In proecdosi scripsi *λίθον γε Ταντάλου*, sed vulg. tuetur etiam schol. ad v. 12. — V. 11. *ἀλλά μοι* Boeckh, v. *ἀλλ' ἐμοί*. — V. 13. *ἀεὶ* Schmid, libri *αἰεὶ*. — *σκοπεῖν* Dissen ex schol. adiecit, libri om., Hermann coni. *πέλει*. — V. 15. *βίου* Schmid et fort. schol., *βιότου* vulgo. — *καὶ τὰ*, AP3 M12 *καὶ ταῶν*. — V. 16. *προνέμειν*, sch. *προσνέμειν*. — V. 17. *Ἀσωπίδων* Heyne, v. *Ἀσωπίδων θ'*. — V. 18. *ὁπλότατα*, P3M12 *ὁπλοτάτα*. — *τε ἄδον βασιλεῖ* Schmid, vulgo *θ' ἄδον βασιλῆϊ*. — V. 21. olim conieceram *ἔνεικ' ἐκοίμα τε* vel *ἄγων ἐκοιμᾶτο*. — V. 24. *ἐπείραινε*, M1 *ἐπέρανε*, M2P3 *ἐπέρανε*.

ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμνανθ' ἁγοραί,
Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ,
ἄλοχον εὐειδέ' ἐθέλων ἑκάτερος
ἓὰν ἔμμεν· ἔρως γὰρ ἔχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες,

Στρ. δ'.

ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν· εἶπε δ'
εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις,
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρτερον γόνον * ἄνακτα παιρὸς
τεκεῖν
ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος
διώξει χερὶ τριόδοντός τ' ἀμαιμακέτου, Διί τε μισγομέναν
ἢ Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μέν
παύσατε· βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα
υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ,
χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμόν, Πηλέϊ γέρας θεόμορον
ὀπάσσαι γάμου Αἰακίδᾳ,
ὅτ' εὐσεβέστατον φάτις Ἰωλκοῦ τράφειν πεδίον·

Στρ. ε'.

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς
Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ἑσπέραις ἐρατόν
λίοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωϊ παρθενίας. ὣς φάτο Κρονίδαις
ἐννέποισα θεά· τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις
νεῦσαν ἀθανάτοισιν· ἐπέων δὲ καρπός

V. 27. ἔρισαν Heyne, v. ἐρίσας. — V. 28. εὐειδέ' ἐθέλων Boeckh, v. εὐειδέα θέλων. — V. 29. ἔχεν Schmid, legebatur ἔσχεν. — V. 31. ἤκουσαν haud dubie corruptum, Hermann ὄπ' ἄκουσαν vel ἐπάκουσαν, Boeckh συνίων, ἔειπεν, Kayser ἐπεὶ θέσφατ' ἄϊον· ἔννεπεν γὰρ coniecit. — εἶπε ἴ' libri, Boeckh εἶπεν. — V. 33. εἵνεκεν, Donaldson οὕνεκεν. — γόνον *, lacunam indicavi, Boeckh γόνον οἱ, sed non placet neglectum digamma, si admittenda longa syllaba, possis φέρτερόν οἱ γόνον ἄνακτα scribere. — V. 35. Διί τε, Δί τε Hermann, libri Διΐ, Schmid Ζηνί. — παρ, Mingarelli περ. — ἀδελφεοῖσιν AP3M12, ἀδελφοῖσιν R schol. — τυχοῖσα Heyne, v. τυχοῦσα. — V. 37. χεῖρας Ἄρεΐ τ' Boeckh, χεῖρας Ἄρεϊ Hermann, Ἄρεϊ χέρας vulgo. — V. 38, γέρας θεόμορον ὀπάσσαι γάμου Αἰακίδᾳ Hermann, qui praeterea γάμου θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ coniecit, libri θεάμμορον ὀπάσαι γάμου Αἰακίδᾳ γέρας, unde Boeckh θεόμορον ὀπάσαι | γάμου Αἰακίδᾳ τὸ γέρας. — V. 40. ὅντ' libri, vulgo ὅντε. — φάτις Bothe, φασίν P3M12, φασ' vulgo. — Ἰωλκοῦ Boeckh, v. Ἰαωλκοῦ. — V. 41. εὐθύς, in proecdosi εὐθὺ scripsi. — V. 43. Νηρέος Boeckh, M1 Νηρέῳ, vulgo Νηρέως. — V. 44. διχομηνίδεσσιν, vulgo ν deest, et sch. praeterea δ' ἑσπέραις. — V. 45. ἥρωϊ R, ἥρῳ A.

οὐ κατέφθινε. φανὶ γὰρ ξύν᾽ ἀλέγειν
καὶ γάμιον Θέτιος ἄνακτα. καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν
στόματ᾽ ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος·
ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν
αἵμαξε Τηλέφου μέλαν φοίνων φόνῳ πεδίον,

Στρ. ς'.

γεφίρωσέ τ᾽ Ἀτρεΐδαισι νόστον,
Ἑλέναν τ᾽ ἐλύσατο, Τρωΐας
ἵνας ἑκταμὼν δορί, ταί μιν ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμ-
βρότου
ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα, Μέμνονός τε βίαν
ὑπέρθυμον Ἕκτορά τ᾽ ἄλλους τ᾽ ἀριστέας· οἷς δῶμα Φερ-
σεφόνας
μανύων Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν.
τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ᾽ ἀοιδαὶ ἔλιπον,
ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ᾽ Ἑλικώνιαι παρθένοι
στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.
ἔδοξ᾽ ἄρα καὶ ἀθανάτοις,
ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.

Στρ. ζ'.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσιταί τε
Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχον κελαδῆσαι. γεραίρετέ μιν, ὃς Ἰσθμιον ἀ-
νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων· ἐπεὶ περικτίονας

V. 46. *ξύν᾽ ἀλέγειν* Hermann, vulgo *συναλέγειν*. — V. 47. *ἄνακτα*. Kayser *ἄνακτι* i. e. Peleo, Rauchenstein et Schneidewin *ἄνακτε*, fort. admissa syllaba longa *ἄνακτας*. — *νεαρὰν ἔδειξαν* Schmid, *νέαν ἔδειξαν* AP3 lemma schol., *νε᾽ ἀνέδειξαν* M12, schol. et *νέαν* et *νέα* legisse videtur. — V. 48. *στόματ᾽*, lemma schol. *στόμα*. — *Ἀχιλέος* Schmid, v. *Ἀχιλλέος*. — V. 51. *Ἀτρεΐδαισι*, libri et lemma sch. *Ἀτρεΐδαισιν*. — V. 52. *Τρωΐας* AR, vulgo *Τρῳάς*. — V. 53. *ῥύοντο*, Boeckh coni. *ἐρύοντο*. — *ποτε* Schmid et sic schol. legit, vulgo et lemma sch. *ποτ᾽ ἐκ*. Sed displicet *ποτε*, conieci *ταί μιν ῥύονθ᾽, ὁπότε μάχας ἐναριμβρότου ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοιτο*. — V. 54. *κορύσσοντα*, AR *κορύσσοντε*. — V. 55. *Φερσεφόνας* Boeckh, v. *Περσεφόνας*. — V. 56. *οὐδὲ* Boeckh, v. *οὔτε*. — *ἔλιπον* P3M12 lemma sch., *ἐλίποντ᾽* AR, vulgo *ἐλιπόν γ᾽*. — V. 57. *Ἑλικώνιαι*, Hecker *Ἑλικωνίδες*. — V. 58. *στάν* Mingarelli, v. *ἔσταν*. — *ἔχεαν* Schmid, v. *ἔχευαν*. — V. 59. *ἔδοξ᾽*, R *ἔδοξεν*. — *ἄρα* Boeckh, v. *ἄρα*. — *καὶ* schol., *θ᾽* vulgo, unde Boeckh *τόθ᾽* coni. — V. 61. *φέρει*, Hecker *ἔχει*. — V. 62. *Νικοκλέος* P3M12, v. *Νικοκλέους*. — V. 63. *γεραίρετέ μιν* Bothe, *γέραιρέ τέ μιν* Hermann, vulgo *γεραῖραί τε μιν*, P3 *γεραίρε ταί μιν*, M12 *γεραίρεταί μιν*. — *ἂν νάπος* Hermann, vulgo *ἂν ἀπὸ*, M1 *ἀναπιο*.

ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων 140
τὸν μὲν σὺ κατελέγχει κριτοῦ γενεά
πατραδελφεοῦ· ἁλίκων τῷ τις ἄβρόν 145
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω
μυρσίνας στέφανον. ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρίν· 150
τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει·
ἦβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειρᾷ καλῶν δάμασεν.

V. 65. καὶ κεῖνος Boeckh, v. κἀκεῖνος. — ἀφύκτῳ, P3 ἀφύκτε, M12 ἀφίκτῃ. — τὸν μὲν, P3M12 τὸ μὲν. — γενεά Ceporinus, v. γενεάν. — V. 68. δέκετο πρίν Hermann, v. πρὶν ἔδεκτο. — V. 69. παρέχει, P3M12 πατέχειν.

FRAGMENTA.

I.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

1. [4.]*)

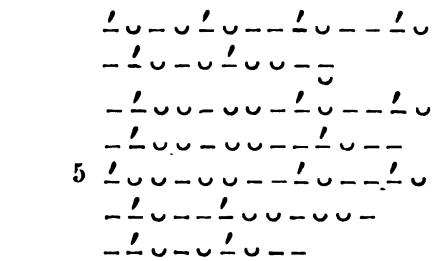

Κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσίκλυτος
Αἴγινα· σὺν θεῶν δέ νιν αἶσᾳ
Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ Δωριεὺς ἐλθὼν στρατός
ἐκτήσατο· τῶν μὲν ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται
οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες· οἷοι δ' ἀρεταί
δελφῖνες ἐν πόντῳ, ταμίαι τε σοφοί
Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

2. [1.]

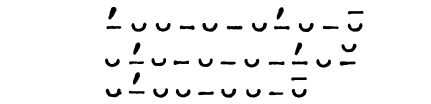

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο
ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας
ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

Fr. 1. Novi carminis hoc exordium (integra autem est stropha) additum Isthmiis legitur in P3M12 et cod. Victorii. — V. 1. *Κλεινὸς*, Hermann *κλεινὸς μέν*. — V. 2. *θεῶν* Boeckh et Hermann, codd. *θεῷ*. — *αἶσᾳ* Boeckh, codd. *αἶσα*. — V. 4. *ἐκτήσατο*, Hermann *ἐκτίσσατο*. — *τῶν μὲν* Hermann, libri *τὰ μὲν*. Fort. *ἔκτισε· τῶν μὲν*.

Fr. 2. Apollon. Dysc. de Synt. II. 21. p. 156.: *Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονίκαις Πινδάρου ἐτάραξε τοὺς ὑπομνηματισαμένους· Αἰολ.* Refert enim nonnullos *ὠ* i. e. *ὡς*, alios *οἱ* legisse; iidem versus leguntur de Pron. p. 321. A.—V. 1. *κέλοντο* de Pron., *κέκλοντο* v. Synt. sed A *κέλοντο*, et deinde Apoll. dilucide *κέλοντο*. — V. 2. *ὄρσαι*, Synt. *ὦρσαι*. — V. 3. *ἀποφθιμένῳ*

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Boeckhianae. Asterisco notavi ea fragmenta quae ad quam carminum classem pertineant, non est memoriae proditum, vel quae sine poetae nomine leguntur.

3. [2.]

x – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

ὅςτις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν.

4. [3.]

Eustath. Od. μ'. 1715. 63: ὅτι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον κατὰ γένος εἰρῆσθαι οὐδέτερον, ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαις εἰπὼν τρία κρᾶτα ἤτοι κράατα.

5.

Serv. Virg. Georg. I. 31: „Generum vero pro marito positum multi accipiunt, — nam et Pindarus ἐν τοῖς Ἰσθμίοις γαμβρὸς ἀντὶ τοῦ νυμφίου dixit.“ Quae non possunt referri ad Isthmia III. 78 vel V. 25.

II.

ΥΜΝΟΙ.

ΥΜΝΟΣ Α' ΘΗΒΑΙΟΙΣ 6—11.

6. 7. [5. 6.]

– ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒

Bekker, Ap. Synt. φθιμένῳ, Pron. ἐπιφθιμένῳ, forte ἐπὶ φθιμένῳ. Quod addit Apoll. de Synt.: ὃν εἶπεν Ἀθαμαντιάδαν et infra p. 157.: ὃν καὶ Ἀθαμαντιάδην εἶπε, ex hoc ipso Pindari carmine petitum.

Pr. 3. Apollon. Dysc. de Pron. p. 368 A. ἔτι καὶ ἡ νιν τάσσεται ἐπὶ πλήθους. ὅστις κτλ. Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις. ἐξεκύλισε Bekker, cod. ἐξεκυλίσθη.

Fr. 6. 7. Lucian. Demosth. Encom. c. 19: ὥςπερ οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπὶ πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος οὕτω πως ἠπόρηκεν, Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν. ubi Sch. ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. Partem adfert Plut. de glor. Athen. c. 14: ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα — σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος· Ἰσμηνὸν — Ἡρακλέους ἢ τάν. (V. 1—6.) δειξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ· τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος εἰς τὸ μέλος ἐξέχεεν. Respicit hoc carmen etiam Lucian. Icaromen. c. 27: ἐν δὲ τῷ δείπνῳ ὅ τε Ἀπόλλων ἐκιθάρισε καὶ ὁ Σειληνὸς κόρδακα ὠρχήσατο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀναστᾶσαι τῆς τε Ἡσιόδου Θεογονίας ᾖσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν τῶν Ὕμνων τῶν Πινδάρου quod schol. male ad Ol. I. refert. Thebanis scriptum fuisse carmen arguit Schol. Pind. Nem. X. 1: ὁ

Ἰσμηνον ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν .....;

* * *

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνάν
ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδόν
σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν·
ἃ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας.

* 8. [7.]

Aristid. II. 142: *Πίνδαρος δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ὥστε ἐν Διὸς γάμῳ καὶ τοὺς θεοὺς αὐτούς φησιν ἐρομένου τοῦ Διός εἴ του δέοιντο, αἰτῆσαι ποιήσασθαί τινας αὑτῷ θεούς, οἵτινες τὰ μεγάλα ταῦτ' ἔργα καὶ πᾶσάν γε δὴ τὴν ἐκείνου κατασκευὴν κατακοσμήσουσι λόγοις καὶ μουσικῇ.* Probabiliter huc retulit Boeckh. *Cf.* Choric. Gaz. p. 305 ed. Boisson.: *Ἐποίησε Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὀκνοῦντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας.*

9. [8.]

. . . . . – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

δὲ Πίνδαρος, ὅτε βούλοιτο ἐπαινεῖν τὰς πατρίδας τῶν νενικηκότων ἀφορίζειν εἴωθε τὰ πεπραγμένα ταῖς πόλεσι περιφανῆ, καθὼς ἐν τῇ ᾠδῇ, ἧς ἡ ἀρχή· Ἴσ. ἢ χρ. Μελίαν. Est igitur haec primi hymni prima stropha. — V. 1. *χρυσαλάκατον* Plut. Sch. Pind., *χρυσηλάκατον* Luc. et Dio Chrys. Or. XXXIII. T. II. 457 (ubi v. 1 et *ἢ Κάδμον* affert.) — V. 2. *ἱερὸν*, ap. Luc. A *ἱρὸν*. — *ἀνδρῶν* om. Luc. — V. 3. om. Plut. Respicit huc sch. Pyth. II. inscr. *τὰς δὲ Θήβας ... κυανάμπυκας (Πίνδαρος προσαγορεύει.)* — V. 4. σ *πάντολμον* Luc. (A *π τολμον*), *πάνυ* Plut. — *Ἡρακλέος* ap. Luc. B et reliqui praeter AFGa qui *Ἡρακλέους* ut Plut.

Fr. 7. Clem. Al. Str. VI. 731: *Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ σωτῆρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλέα, σωτῆρα δίκαιον ἑρμηνεύων ὧδέ πως: Πρῶτον κτλ.* Prioris hymni stropham esse vidit Boeckhius. — V. 1. Hephaestio affert p. 91 sine auct. n. — *πρῶτον*, ap. Cl. vulgo *πρῶτα*. — V. 2. *ἵπποις* Herm., v. *ἵπποισιν*. — ib. *παρὰ παγὰν* Boeckh, v. *παρὰ πάγον*. — V. 4. *Οὐλύμπου* Hermann, v. *Ὀλύμπου*. — *καθ' ὁδόν*, v. *κάθοδον*. — V. 5. *ἔμμεν* Boeckh, vulgo *ἔμμεναι*. — V. 6. *ἀλαθέας Ὥρας* Boeckh, coll. Hesychio: *ἀλαθέας ὥρας· λέγει γὰρ ὅτι κυκλισμῷ (φανερὰ) πάντα ποιοῦσιν.* et idem: *ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος.* Apud Clem. *ἀγαθὰ σωτῆρας*, unde St. phanus *ἀγαθὰς Ὥρας*.

Fr. 9. Aristid. II. 383: *ἀλλ' ὅτι κἂν τοῖς Ὕμνοις διεξιὼν περὶ τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώ-*

..... *Τοῦ Θεοῦ*
ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου.

* 10. [9.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Ὃς καὶ τυπεὶς ἀγνῷ τελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

* 11. [10.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἄναξ.

ΕΙΣ ΑΜΜΩΝΑ.

12. [11.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ .....

Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

ΕΙΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΝ.

13. [12.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ .....

Πότνια θεσμοφόρε χρυσάνιον .....

λοις καὶ τῆς μεταβολῆς τὸν Κάδμον φησὶν (Πίνδαρος) ἀκοῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου. Plut. de Pyth. orac. c. 6: *ὁ δὲ Πίνδαρος ἀκοῦσαί φησι τοῦ Θεοῦ τὸν Κάδμον [οὐ] μουσικὰν ὀρθάν, οὐχ ἡδεῖαν, οὐδὲ τρυφερὰν, οὐδ' ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλεσιν.* et idem corrupte de animae procr. c. 33: *ὥς που καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ Θεοῦ φησιν ἐπακούοντος οὐκ ἀνορέαν ἐπιδεικνύμενος τὸν Κάδμον.* Numerum restituit Boeckh; videtur fragm. ex epodo huius hymni petitum.

Fr. 10. Hephaestio 91. *Ἀντεστραμμένον δέ ἐστι τούτῳ τὸ Πινδαρικὸν καλούμενον· ὃς καὶ τυπεὶς* (Fl. B *τί πῶς*, H *τυπῶς*) ... *Ἀθάναν. Σοφὸν δὲ καὶ κτλ.* Pindari hunc versum esse verisimile est, praesertim cum is, qui sequitur, dilucide Pindaro tribuatur. Legitur etiam sed corrupte ap. Plotium de metris p. 300 ed. Gaisford. Quem versum idem Plotius ibid. ut *Susarioneum* affert:

Χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν τὰν Θέμιν οὐρανίαν.

ex Sapphico versu et Pindari fr. 7, 1 fictus videtur. — Ceterum Boeckh ut similis existeret versus strophae v. 1 inde a verbis *ξανθὰν Ἀθάναν* novum versum orditur, at potest hic versus ex epodo petitus esse.

Fr. 11. Hephaestio 91: *τὸ δὲ ἀντεστραμμένον τούτῳ Ἰαμβέλεγος καλεῖται· τούτῳ δὲ ἐν συνεχείᾳ οὐκ ἴσμεν τινὰ κεχρημένον, διεσπαρμένως δὲ πρῶτον* (Fr. 7. 1.) *κτλ. κείνων λυθέντων* (C *λυθέντες, κτλ.* Cum prior versus Pindari sit, hic quoque ei vindicandus.

Fr. 12. Schol. Pind. Pyth. IX. 89: *ἢ διὰ τὸ τὸν Ἄμμωνα Δία νομίζεσθαι. Ἄμμων Ὀλ. δ. φησί, καὶ πάλιν* (Pyth. IV. 16) *Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.* Ex hymno esse arguit Pausan. IX. 16, 1: *Οὐ πόρρω δέ ἐστι ναὸς Ἄμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δέ ἐστιν ἔργον· ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐς Ἀμμωνίους τῷ Ἄμμωνι ὕμνους. καὶ οὗτος καὶ ἐς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμόν, ἣν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου τῷ Ἄμμωνι ἀνέθηκεν.*

Fr. 13. Vit. Pind. cod. Vrat. T. II. p. 9. ed. Boeckh (p. 97 Westerm.): *Ἀλλὰ καὶ ἡ Δημήτηρ ὅταν ἐπιστᾶσα αὐτῷ ἐμέμψατο, ὅτι μόνην τῶν θεῶν οὐχ ὕμνησεν, ὁ δὲ εἰς αὐτὴν ἐποίησε ποίημα, οὗ ἡ ἀρχή· Π. Θε. χρυσάνιον.* Boeckh *χρυσανίου* coni., scil. *δάμαρ Ἄιδου.* Similia Eustath.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ 14—17.

* 14. [16.]

⏑ –́ ⏑⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑̄ . . . . .
Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

15. 16. 17. [14. 15. 13.]

Pausan. IV. 30. 6: *Ἥισε δὲ καὶ ὕστερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἀνεκάλεσεν αὐτήν.* Plut. de fort. Rom. c. 10: *τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετ' ἐκεῖνον ἐθαύμασαν βασιλεῖς ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ φερέπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον.* — Plut. ibid. c. 4: *Οὐ μὲν γὰρ ἀπευθὴς (Τύχη) κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον* ubi Reiske coni. *ἀπειθής.* Ceterum valde dubium, num etiam *δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον* ad Pindarum sit referendum. — Pausan. VII. 26, 8: *ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ, καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν.*

---

18. [171.]

. . . – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏓ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
. . . *Ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται*
μόχθος ἄμμιν· τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ
δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα

Prooem. 27 (ubi tantum *Πότνια θεσμ.*). Cf. Paus. IX. 23. 2. qui eadem accuratius refert, tum addit: *Πίνδαρος — ὕμνον ᾖσεν ἐς Περσεφόνην, — ἐν τούτῳ τῷ ᾄσματι ἄλλαι τε ἐς τὸν Ἅιδην εἰσὶν ἐπικλήσεις, καὶ ὁ χρυσήνιος, δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ἁρπαγῇ.*

Fr. 14. Aristid. II. 334: *ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ τοῦ Πινδάρου κρατεῖ· πάνυ γὰρ μετ' ἀληθείας τοῦτ' ἐκεῖνος ὕμνησεν· ἐν ἔργμασι κτλ. ἔργμασι N* in marg., *ἔργμασι ΘL* (in marg.) et Phot. Bibl. 248 p. 435. A. 29., vulgo *ἅρματι, LN ἅρμασι*, Opor. *ᾄσμασι.* Sine poetae nomine rursus Aristid. II. p. 36. ubi vulgo *ἅρμασι*, sed *L ἕρμασι, Θ ἑρμάσι, N* Opor. *ἔργμασι.* Ceterum potest haec sententia etiam ex alio carmine petita esse, nam quod Arist. dicit *ὕμνησεν*, ambiguum est.

Fr. 18. Stob. Flor. CIX. 1: *Πινδάρου Ὕμνων* (hoc add. Vind.) *Ἀλλοτρίοισι μὴ κτλ.* — V. 1. *ἀλλοτρίοισιν* Boeckh. — *προφαίνειν*, B *προφέρειν.* — V. 2. *ἄμμιν* Boeckh, v. *ἅμιν.* — V. 3. *καλῶν* B, *καλὸν* Vind, *κακῶν* v. — V. 3. *ὦν* Grotius, v. *ὧν.* — V. 4. *ἀνθρώποισι* Hermann, v. *ἀνθρώποις.* — *θεόσδοτος* Stephanus et Grotius, v. *ἀθεόςδοτος* (etiam Vind.). — *ἄτα* scripsi, B *ἄτη*, Vind. *ἀτληκηκότας*, Trinc. *ἀτλητηκότα*, v.

5 προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

* 19. [173.]

.....⏑–
⏑–⏑–⏑–⏑⏑–⏑⏑–
⏑–⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–
⏑–⏑–⏑⏑–

Ὦ τέκνον,
ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει· τιῇ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκών
ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.

20. [23.]

Lactant. ad Stat. Theb. II. 85: „*Ogygii* Thebani ab Ogyge rege sui amne. *Ogygiis* ait (Theb. I. 173) *aspera rebus fata tulere vicem.* Sic Pindarus in *Somniis*, (Cod. Gud. et Frising. *Somnis*, hinc Boeckh *Hymnis*). *Opite TωCDeeyPeNoπoNNHTHCTANeCC Ixy.*" cod. Gud. opite *IωCΔEEyPαNωNNHTHEΦα. NECCIIII*, Mon. opire *IωCDeeypenoronnHτHeΦάHe· CCINHy*, Frising. opite. *ιωCEeyPE NONONNH THFΦα· NeCCyNy.* Boeckh coni.

Ὠγυγίους δ' εὗρεν, ὅπου πόλιν αἵτεε τάνδ' ἐς αἰπύ.

Unger Theb. Parad. 263 praeterea *Pronastarum* et *Messapiorum* nomina latere putat. Coniicio:

Ὠγυγίους δ' εὖρ' Ἀόνων Νηΐσταις στεφάναις ὕπο.

21. 22. [20. 21.]

Antiattic. in Bekk. An. I. 80. 8: Ἀρχαιέστερον. Πίνδαρος Ὕμνοις. — Gramm. ibid. 339. Ἄγριος ἔλαιος, ἣν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν, ἔστι παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὕμνοις.

ἀδληκότα. Boeckh coni. ἀτλάτα κακότας. — V. 5. προστύχῃ Vind., προστυχοι B, πρὸς τύχῃ vulgo. — σκότει Grotius, v. σκόπει, Schneidewin σκότῳ. — Videtur hoc fragm. ad praecepta pertinere, quae Amphiaraus discedens Amphilocho filio impertivit, itaque non dubitavi ad Hymnos etiam Fr. 19. referre; fortasse autem utrumque fragmentum iungendum, ut ὦ τέκνον clausula fuerit epodi, tum integra stropha haec: *Ποντίου θηρὸς πετραίου χ. μ. ν. π. π. π. ὁμίλει· ι. π. δ' ἐπ. ἑκὼν Ἄλλο τ' ἀλλοῖα φρόνει. ἀλλοιρίοισιν μὴ προφαίνειν κτλ.* neque offensioni est in eiusmodi praeceptis, quod liberius sunt consociata.

Fr. 19. Athen. XII. 513. C: τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδὶ (Ἀμφιάραος)· ὦ τέκνον κτλ. Plut. Quaest. Nat. c. 19 et de solert. anim. c. 27 affert: ποντίου θ. (omisso πετραίου) ... ὁ μ ι λ ε ῖ (non ὁμίλει). Lucian. de saltat. c. 67: καλὴ γὰρ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐκείνη τό· ὦ παῖ, ποντίου θ. πετραίου νόον ἴσχων (ΑΕ ἔχων) πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει. — V. 3. πολίεσσιν ap. Athen. AC, πολέεσσι PVL. — τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις, C τὸ παρεὸν δ' ἐπαινήσας.

23. [18.]

Et. M. 821, 59, et Gud. 578, 42: *Πίνδαρος δὲ ἐν Ὕμνοις ἐρί-φων μεθομήρεον, οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον.* ubi V ex corr. *μεθωμήρεον.*

24. [17.]

Aristid. II. 168: *οὐκοῦν πρίν τινα τῶν ἀντιπάλων ἑλεῖν, ἕνα τῶι φίλων θηρεύσας ἄγεις, καὶ πέπονθας ταὐτὸν τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὃς τῆς τε θήρας διήμαρτε καὶ τὸν Εὐρυτίωνα φίλτατον ὄντα ἑαυτῷ προς-διέφθειρεν.* ubi Schol. III. 463: *ἐν Ὕμνοις μέμνηται Πίνδαρος, ὅτ τὸν Εὐρυτίωνα, τὸν τοῦ Ἴρου τοῦ Ἄκτορος παῖδα, ἕνα ὄντα τῶι Ἀργοναυτῶν, συνθηρεύοντα ἄκων ἀπέκτεινε Πηλεύς.*

25. [19.]

Schol. Pind. Pyth. IV. 288: *Ταύτην δὲ (Φρίξου μητρυιὰν) ὁ μὲν Πίνδαρος ἐν Ὕμνοις Δημοδίκην φησίν, Ἱππίας δὲ Γοργῶπιν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀθάμαντι Νεφέλην, Φερεκύδης Θεμιστώ.* sic Boeckh. v. *Δημωτικήν*, G. *Δημοτικήν.*

26. [22.]

Quintil. VIII. 6, 71: „Exquisitam vero figuram huius rei (hyperboles crescentis) deprehendisse apud principem Lyricorum Pindarum videor in libro, quem inscripsit Ὕμνους. Is namque Herculis impetum adversus Meropas, qui in insula Co dicuntur habitasse, *non igni nec ventis nec mari, sed fulmini* dicit *similem fuisse*, ut illa minora hoc par esset."

27.

Strabo VII. T. II. p. 91 ed. Kramer: *οὐκ ὀκνοῦσι δέ τινες καὶ τὸ μέχρι τοῦ Μυρτῴου πελάγους ἅπαν καλεῖν Ἑλλήσποντον, εἴπερ, ὡς φησιν ἐν τοῖς ὕμνοις Πίνδαρος, οἱ μεθ' Ἡρακλέους ἐκ Τροίας πλέοντες διὰ παρθένιον Ἕλλας πορθμόν, ἐπεὶ τῷ Μυρτῴῳ συνῆψαν, εἰς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν Ζεφύρου ἀντι-πνεύσαντος.* Non licet ipsa Pindari verba restituere, cum Strabo vel qui haec in breviarium redegit, suae accommodaverit orationi Meineke coni.: *Οἱ δὲ μεθ' Ἡρακλέους ἐκ Τρωΐας πλεῦντες διὰ παρ-θένιον | Ἕλλας πορθμόν, ἐπεὶ τάχα Μυρτῴῳ συνῆψαν, | ποντίαν ἐς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν | ἀντιπνεύσαντος Ζεφύρου.* Schneidewin: *Οἱ δὲ μεθ' Ἡρακλέος | ἐκ Τρωΐας πλεῦντες διὰ παρθένιον | Ἕλλας πόροι-ρόν, ἐπεὶ τάχα Μυρτῴῳ συνᾶψαν | ἀμφιρύταν ἐς Κῶν ἐπαλινδρόμη-σαν, | ἀντιπνεύσαντος Ζεφύρου.*

28.

Schol. Aristoph. Plut. 9: *Καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Πυθίου τρίποδος διαφόρως ἱστορούμενα ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου ὕμνοις εὐκαίρως ὑμῖν διείληπται.* Scholiasta recens admodum fortasse dixit commentarium a se ad Pythia carmina scriptum.

III.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ 29—34.

29. [24.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ×́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι.

30. [25.]

–́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ –

×́ – ×́ – –́ ⏑ ⏑ . . . . .

Χρύσεαι δ' ἐξύπερθ' αἰετοῦ
ἄειδον Κηληδόνες.

* 31. [26.]

Plut. Consol. ad Apoll. c. 14: *Καὶ περὶ Ἀγαμήδους δὲ καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας αἰτεῖν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθόν, τὸν δ' αὐτοῖς ἐπαγγείλασθαι εἰς ἑβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσούτῳ δ' εὐωχεῖσθαι παρακελεύσασθαι,*

Fr. 29. Schol. Pind. Nem. VII. 94: *Καθόλου γὰρ ἀπολογεῖσθαι βούλεται περὶ τοῦ Νεοπτολέμου θανάτου πρὸς τοὺς Αἰγινήτας. ἐκεῖνοι γὰρ ᾐτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη· Ἀμφιπ. κτλ.* Respicit huc Schol. Nem. VII. 150. — *μοιριᾶν περὶ τιμᾶν* Boeckh, v. *μυρίαν περὶ τίμαν.* Ad celebrem hunc paeanem fortasse referendum *apoph thegma*, quod in cod. Vrat. apud Boeckh. T. II. 10 inter dicta Pindari refertur: *Παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς καὶ ἐρωτώμενος, τί πάρεστι θύσων τῷ Ἀπόλλωνι, εἶπε Παιᾶνα.* Similiter Eust. Prooem. 31 addens: *μονονουχὶ λέγων ἐκ τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν θυσίαν εἶναι λόγους τῷ κρείττονι, πρὸς ὃ συλλαλεῖ καὶ ὁ γράψας, ὡς ἄκαπνα θύουσιν ἀοιδοί.* Adde Philodem. de Musica in Vol. Hercul. I. c. XXI. *κα(ὶ) τὸν Π(ί)νδαρον οὕτω νομ(ί)ζειν, ὅτ' ἔφη θύσων ποι(ήσε)σθαι διθύραμβον*, ubi Schneidewin *ποιήσασθαι*, sed potius *θυσίαν* legendum. Ceterum fortasse hoc ipsum poeta in exordio carminis professus erat, quemadmodum etiam alii loci ex carminibus inter apophthegmata sunt relata.

Fr. 30. Pausan. X. 5, 12: *τὰ μέντοι ἄλλα με οὐκ ἔπειθεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαίστου τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ ἐς τὰς ᾠδοὺς τὰς χρυσᾶς, ἃ δὴ Πίνδαρος ᾖσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ· χρύσειαι* (X *χρύσεια*, Vb *χρύσιαι*) *δ' ἐξ ὑπερῴου* (Pc *ὑπαρέτου*, PdLbMP *ὑπερέτου*, Ag *ὑπηρέτου*) *ἄειδον* (codd. plerique *ἃ* vel *ἃς εἶδον*) *Κηλήμονες οὗτος μὲν δὴ ταῦτα ἐς μίμησιν, ἐμοὶ δοκεῖν, τῶν παρ' Ὁμήρῳ Σειρήνων ἐποίησεν. Κηλήμονες*, quomodo corrigendum sit docet Athen. VII. 290. E: *τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποίουν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαυαίνεσθαι.* Adde Eust. Od. 1689, 30 et 1709, 56 et Opusc. p. 89 ed. Tafel. Praeterea scripsi *χρύσεαι δ' ἐξύπερθ' αἰετοῦ*, (Cobet *ὑπὲρ αἰετοῦ*, Schneidewin *ἐξ ὑπὲρ αἰετοῦ.*) nam *αἰετοῦ* legendum esse docet Galen. T. XVIII. A. p. 519: *οὕτω γὰρ ἐοίκασιν εἰκάζοντες οἱ παλαιοὶ καλέσαι τοῦτο τῆς οἰκίας τὸ μέρος. ἀετὸν δὲ καὶ οἵδε, καθάπερ καὶ ὁ Πίνδαρός φησιν ἐν ταῖς Πλειάσι (τοῖς Παιᾶσι)· χρύσεα δ' ὀξύπτερα αἰετοῦ ἄειδον Κληδόνες.* ita ed. Kühniana.

τους δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθέν, τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ κατακοιμηθέντας τελευτῆσαι· λέγεται δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Πινδάρῳ ἐπισκήψαντι τοῖς παρὰ τῶν Βοιωτῶν πεμφθεῖσιν εἰς θεοῦ πυθέσθαι, τί ἄριστόν ἐστιν ἀνθρώποις, ἀποκρίνασθαι τὴν πρόμαντιν, ὅτι οὐδ' αὐτὸς ἀγνοεῖ, εἴ γε τὰ γραφέντα περὶ Τροφωνίου καὶ Ἀγαμήδους ἐκείνου ἐστίν. εἰ δὲ καὶ πειραθῆναι βούλεται, μετ' οὐ πολὺ ἔσεσθαι αὐτῷ πρόδηλον· καὶ οὕτω πυθόμενον τὸν Πίνδαρον συλλογίζεσθαι τὰ πρὸς τὸν θάνατον, διελθόντος δ' ὀλίγου χρόνου τελευτῆσαι. Boeckh huc retulit, fort. rectius Wyttenbach inter *Threnos*.

* 32. [27.]

Pausan. X. 16, 2: τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησεν. Cf. Strabo IX. 419: καὶ ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλόν, προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὃν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπέσοιεν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφεθέντες ὑπὸ τοῦ Διός, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς.

* 33. [28.]

Schol. Aeschyl. Eum. 3: Πίνδαρός φησι πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ.

34.

Himer. III. 1: Χαῖρε φίλον φάος χαρίεντι μειδιόον προσώπῳ· μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσάσομαι, ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποίησιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὁποῖος Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Coniicias *Simonidis* carmen in Bachum, *Pindari* in Apollinem respici, cf. ib. XIII. 7: τὰ δὲ σὰ νῦν δέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσηγέτῃ εἰπάζεσθαι, οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφὼ καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ κόμῃ τε χρυσῇ καὶ λύραις κοσμήσαντες, κύκνοις ἔποχον εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσι, Μούσαις Χάρισί τε ὁμοῦ συγχορεύσοντα. Quae deinceps de Baccho sequuntur, iam ad illud Simonidis carmen referenda fuerint, quamquam idem XVI. 7 etiam Simonidis carmen in Apollinem commemorat, ut fortasse aliquis coniiciat pariter etiam de Pindarico carmine in Bacchum esse cogitandum: sed omnino inepto huic rhetori non multum tribuendum. — Huc fortasse etiam referendum, quod dicit Menander Rhett. Gr. IX. 320: Προὔλαβε δὲ καὶ Πίνδαρος ὕμνους γράφων εἰς τὸν θεὸν (Ἀπόλλωνα) ἀξίους τῆς ἐκείνου λύρας.

ΕΙΣ ΔΙΑ ΔΩΔΩΝΑΙΟΝ 35—38.

* 35. [29.]

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ,

36. [30.]

Schol. Soph. Trach. 175: *Εὐριπίδης δὲ τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτὰς* (sacerdotes Dodonaeas)· *οἱ δὲ δύο, καὶ τὴν μὲν εἰς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον, τὴν* (δὲ εἰς τὸ) *περὶ τὴν Δωδώνην, ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.*

* 37. 38. [31. 32.]

Strabo VII. 328: *Πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἕλλούς, ὡς Πίνδαρος, ἢ Σελλούς, ὡς ὑπονοοῦσιν παρ' Ὁμήρῳ κεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διϊσχυρίζεσθαι.* Cf. Et. M. 709. 38. **Schol. Il. π. 234**: *Πίνδαρος Ἕλλοι χωρὶς τοῦ σ ἀπὸ Ἕλλοῦ τοῦ δρυτόμου, ᾧ φασι τὴν περιστερὰν πρώτην καταδεῖξαι τὸ μαντεῖον.* **Eust. Il. 1057. 57.** — **Strabo VII. 328**: *Καὶ οἱ τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασι τὴν Δωδώνην.*

---

39. [33.]

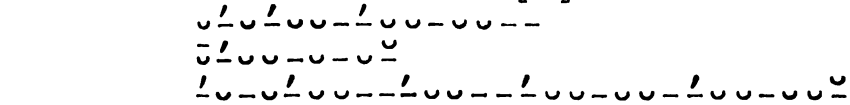

Τί δ' ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεναι, ᾧ τ' ὀλίγον τοι

Fr. 35. Dio Chrys. Or. XII. T. I. 251 Emper. *ὃν πάνυ καλῶς ποιητὴς προεῖπεν ἕτερος· Δωδ. μ. ἀρ. π. οὗτος γὰρ δὴ πρῶτος καὶ τελειότατος δημιουργὸς χορηγὸν λαβὼν τῆς αὐτοῦ τέχνης κτλ.* Pindari esse docet Plut. praec. reip. ger. c. 13. *ὁ δὲ πολιτικὸς ἀριστοτέχνας τις ὢν κατὰ Πίνδαρον καὶ δημιουργὸς εὐνομίας καὶ δίκης*, et de sera Num. vind. c. 4: *καὶ Πίνδαρος ἐμαρτύρησεν ἀριστοτέχναν ἀνακαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ κύριον ἁπάντων θεόν, ὡς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν.* et de fac. in orbe lun. c. 13: *ἢ τίνος γέγονε ποιητὴς καὶ πατὴρ δημιουργὸς ὁ Ζεὺς ὁ ἀριστοτέχνας.* Respicit praeterea adv. Stoic. c. 14. Symp. Quaest. I. 2. 5. et Clem. Alex. Str. V. 710. Euseb. praep. Ev. XIII. 675. B. Ex his locis coniicias versum hunc addendum esse: *Δημιοεργὲ δίκας τε καὶ εὐνομίας.*

Fr. 39. Stob. Ecl. Phys. T. I. p. 8: *Πινδάρου Παιάνων· Τί* (V ἔτι) *δ' ἔλπεαι — φρενί* (sic VAE, v. *φρονεῖ*.) Clemens Al. Strom. V. 726 atque Euseb. Praep. Ev. XIII. 688 eadem sed memoriter ut videtur afferunt: *ὅ τι ἔλπεται* (codd. et Eus. *τί ἔλπεαι*) *σοφίαν ὀλίγαν τοι* (Eus. *ὀλίγον τι*) *ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν; ζαθέων* (codd. et Eus. *τὰ θεῶν*) *βουλεύματα ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ δύσκολον*, additis in fine praeterea verbis *θνατᾶς δ' ἀ. μ. ἰφν.* — V. 1. *ἔμμεναι, ᾧ τ'* Boeckh, Stob. *εἶναι, ᾧ.* — *ὀλίγον τοι* scripsi, ap. Stob. *ὀλίγον*, sed VA *ὀλίγοι*, H *ὀλίγοιν*. — V. 3. *ἐρευνᾶσαι*, Boeckh coni. *ἐρευνάσει.*

ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρεννᾶσαι βροτέᾳ
φρενί· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

40. [34.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 1086: *Εἵληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων.* et *εὐλόγως δὲ ὅσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνος φωνήν. ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, ὡς φησι Πίνδαρος.*

41. [35.]

Tzetz. ad Lycophr. 440: *Οἱ μάντεις οἱ γνήσιοι οἱ ἐθάδες τοῦ ἐν Δηραίοις τόπῳ Ἀβδήρων τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν.*

42. * 43. [36. 37.]

Plut. de musica c. 15: *Πίνδαρος δ' ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Λύδιον ἁρμονίαν πρῶτον διδαχθῆναι (ὑπὸ Ἀνθίππου).* — Ex eodem paeane haud dubie est, quod dicit Aelian. Var. Hist. XII. 36: *Ἄλκμαν δέκα* (Niobae liberos), *Μίμνερμος εἴκοσι, καὶ Πίνδαρος τοσούτους.* Gellius Noct. Att. XX. 7: Nam Homerus pueros puellasque eius (Niobae) bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos.

44. 45. 46. 47. 48. [38. 40. 41. 42. 39.]

Quae ex Didymi commentariis in Paeanas proferuntur, ea ad res a poeta in his carminibus tractatas spectare consentaneum est, itaque huc pertinet I. Ammon. 70: *Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς διαφέρουσιν, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησίν· καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσμήνιον ἱερόν.* (ita em. Koenius, v. *Ἰσμηνὸν πρῶτον*) *κτλ.* — II. Schol. Pind. Ol. I. 26: *Περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν, ὅτι Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστιν.* — III. idem ad Ol. II. 70: *ἐν δὲ τοῖς Παιᾶσιν εἴρηται περὶ τοῦ χρησμοῦ τοῦ ἐκπεσόντος Λαΐῳ, καθὰ καὶ Μνασέας ἐν τῷ περὶ χρησμῶν γράφει· Λάϊε Λαβδακίδη, ἀνδρῶν περιώνυμε πάντων.* — IV. Idem ad Pyth. VI. 4: *ἐν τῇ πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ νάπῃ, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται* et infra: *ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀπολλωνία νάπη, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται.* — V. Idem ad Pyth. XII. 45: *ἐν γὰρ τῷ Κηφισσῷ οἱ αὐλητικοὶ κάλαμοι φύονται. εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς.*

VI.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

49. [43.]

Schol. Pind. Ol. XIII. 25: *Ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρεθῆναι πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ*

πρώτῳ τῶν Διθυράμβων ἐν Θήβαις, ἐνταῦθα δὲ ἐν Κορίνθῳ. cf. etiam Procl. ap. Phot. Bibl. 239.

50. [44.]

.. ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – . . . . . .
Ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ
Ὠαρίων.

51. [52.]

Strabo IX. 404: Καὶ ἡ Ὑρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος· ὅπου ὁ Ὑριεὺς μεμύθευται καὶ ἡ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἥν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις. (cf. Eust. Il. 264. 44). Hygin. Poet. Astron. 34: „Aristomachus autem dicit quendam Hyriea fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio. Hunc autem cum Iovem et Mercurium hospitio recepisset, petisse ab his, ut sibi aliquid liberorum nasceretur: itaque, quo facilius petitum impetraret, bovem immolasse et his pro epulis apposuisse: quod cum fecisset, poposcisse Iovem et Mercurium quod corium de bove fuisset detractum, et quod fecerant urinae in corium infudisse, et id sub terra poni iussisse: ex quo postea natum puerum, quem Hyrieus e facto Uriona nomine appellaret: sed vetustate et consuetudine factum est, ut Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium venisse, et Oenopionis filiam Meropen per vinum cupiditate incensus compressisse etc."

52. [53]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –̆
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
. . . . . Τρεχέτω δὲ μετά
Πληϊόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων (λεοντοδάμας.)

Fr. 50. Et. M. 460. 35: Θώραξ — ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίμπλασθαι οἴνου θωράσασθαι λέγεται — καὶ Πίνδαρος Διθυράμβων πρώτῳ· Ἀλόχῳ ποτὲ θωρηχθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ. (Sorb. ἀλόγω ποτε θεωραχθεὶς κτλ.) Auctius Cram. An. Par. IV. 194, 7: Ὠρίων, ἐπεὶ καὶ Ὀαρίων ἐν συστολῇ καὶ Πίνδαρος ... Ἀλλ' οὐχ ὅποτε θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλότριαϊ ωαρίων. Adde Meletium ap. Cram. An. Ox. III. 89, 29: Πίνδαρος διθυράμβῳ· ἀλόγχω ποτὲ θοριχθεὶς ἐπεῖχεν ἀλλότρια. (cod. Mon. ἔπεχε, latina versio ἀλόχω ποτὲ θωραχθεὶς ἐπέχεε ἀλλότρια.) — V. 2. Ὠαρίων tribus syllabis proferendum, nisi Ὀαρίων praestat.

Fr. 52. Schol. Pind. Nem. II. 16 ex Aristarcho: ἐν τούτοις μὲν ταῖς Πλειάσι φησὶ τὸν Ὠρίωνα ἐπέχειν, ἐν ἄλλοις δὲ τὴν Πλειάδα φησὶν αὐτὸν διώκειν, ὑποτιθέμενος τὸ σύστημα τῶν Πλειάδων ἓν ζώδιον. et: καὶ ὁτὲ μὲν Πλειάδας καλεῖ πληθυντικῶς, ὁτὲ δὲ Πληϊόνην ὡς μίαν· τρεχέτω δὲ μετὰ Πληϊόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων. δοκεῖ γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ὠρίων, καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις. ὑπομνήματα δὲ τούτων Ζεὺς κατηστέρισε, παρὸ δή φησιν· ὁ Ὠρίων ἐπιὼν ταῖς Πλειάσι. His ultimis explicationem illius versus contineri animadvertit Boeckh, itaque τρέχων coniecit, sed potius hic ἐπίτω legendum: Iovis enim sunt verba. Λεοντοδάμας Boeckh probabiliter adiecit

53. [45.]

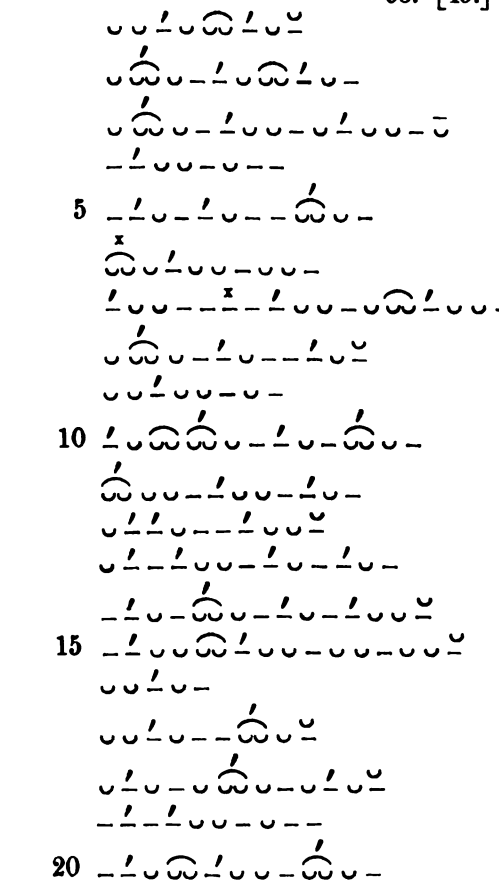

ex Luciano pro imag. c. 18: *ὡς ὁ τὸν Ὡρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητὴς λεοντοδάμαν αὐτόν.* Huc pertinet Et. M. 675, 36: *λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ κατασιερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατρῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν συναντῆσαι αὐτῇ Ὡρίωνα· εἶτα ἐρασθεὶς ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῶν θυγατρῶν Ὡρίων ἐδίωκε, γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον· τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἱονεὶ μνήματα καταστερίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὡρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός.* cf. Eust. Od. 1712, 49. Eudoc. 339.

Fr. 53. Dionys. Hal. de comp. verb. c. 22: *ποιητῶν μὲν οὖν Πίνδαρος ἀρκέσει παρακληθείς, συγγραφέων δὲ [Θουκυδίδης· κράτιστοι γὰρ οὗτοι ποιητῶν τῆς αὐστηρᾶς ἁρμονίας· ἀρχέτω δὲ Πίνδαρος καὶ τούτου διθύραμβός τις, οὗ ἐστιν ἀρχή· Ἴδετ' ἐν χορὸν κτλ.* et deinde, ubi totum locum adscripsit, v. 1—8. singulatim examinans repetit. Codices collati sunt Parisinus n. 1741 ap. Schneidewinum (P), Darmstadiensis a Werfero in Actis Monac. (D), Guelpherbytanus a Schneidero (Gu), Monacensis a Goellero (M), deinde tres libri, duo Regii, tertius Colbertinus ab Hudsono,

Ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι,
ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,
πολύβατον οἴτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
οἰχνεῖτε πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν·
ἰοδετᾶν λάβετε στεφάνων
τῶν ἐαριδρέπτων λοιβάν, Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαᾷ
ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾷ δεύτερον
ἐπὶ κισσοδέταν θεόν,
τὸν Βρόμιον Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν.
γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν

qui quidem hic videtur tantum Parisino illo libro n. 1741 usus esse, (signavi littera H), porro alius codex collatus a Gerhardo (signavi G, fort. Vratislaviensis), denique libri Victoriani tres ut Goellero videtur (R. v. l.) sed imprimis littera l potius indicari plerumque videtur, quomodo Victorius corrigendum censuerit, ita ut his lectionibus Victorianis non multum sit tribuendum. — V. 1. *ἴδετ'* codd., ut videtur, omnes, praeter vl, qui ut vulgo *δεῦτ'*, *ἴδετε* verum esse ostendit ipse Dionysius, cum dicit: *τὸ πρῶτον αὐτῷ κῶλον ἐκ τεσσάρων σύγκειται λέξεως μορίων, ῥήματος, καὶ συνδέσμου καὶ δυοῖν προσηγορικοῖν. τὸ μὲν οὖν ῥῆμα καὶ ὁ σύνδεσμος συναλοιφῇ κερασθέντα οὐκ ἀηδῆ πεποίηκε τὴν ἁρμονίαν.* Cf. Cram. An. Ox. I. 169, 19: *ἡ ἐν — κατὰ δὲ Βοιωτοὺς καὶ αἰτιατικῇ* (*συντάσσεται*) *οὕτως γὰρ λέγει καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ· Ἴδετε δ' ἐν χ. Ὀλ.* et 176, 5: *Βοιωτοὶ γὰρ τὴν ἐν πρόθεσιν συντάσσουσιν αἰτιατικῇ, Ἴδετ' ἐν χ. Ὀλ. Πίνδαρος,* et Gramm. in Mus. Philol. Cantabr. IV. 112: *ὡς παρὰ Πινδάρῳ· καλεῖτ' ἐς χορὸν Ὀλύμπιοι ἀντὶ τοῦ καλεῖσθε.* cf. Boisson. An. III. 239 (ubi *Ὀλύμπια*) *ἐν χορὸν* affert Gregor. Cor. 355. Ceterum P *ἐν σχορόν.* — V. 2. *πέμπετε,* P *πέμπεται.* — V. 4. *Ἀθάναις* Boeckh, vulgo *Ἀθήναις.* — V. 6. *ἰοδετᾶν* Boeckh, vulgo *ἰοδετῶν* et sic PR, *ἰοδέτην* Ald. GuH, *ἰαδέτων* GD, *ὅδ' ἐγὼν* l. — *λάβετε* vulgo et sic Gu primum, sed deinde *λάχεται,* GP(H)DM Ald. *λάχετε,* l *λάχει.* — *στεφάνων,* G *στέφανον.* — V. 7. *τῶν ἐαριδρέπτων,* P(H)Gu *τ' ἀντ' ἐαριδρέπων,* Ald. *τάν τ' ἔαρι δρέπων,* D *τάν τ' ἐαριδρέπτων,* M *τάν τε ἀριδρέπτων,* R *τάν τε ἐριδρέπτων,* G *τάν τε ἀγοιδρέπτων.* Infra Ald. *τ' αὐτ' ἔαρι δρέπων,* l *τ' ἀντ' ἔαρι δρόπων,* et R *ταν.* — *λοιβάν, ἀοιδάν* DGM et Gu altero loco, Boeckh scripsit *ἰοδετᾶν λάχετε στεφάνων τᾶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν,* Hermann *τὰν ἐαρόδρεπτον* (Schneidewin *ἐαρίδρεπτον*) *λοιβάν* vel *ἰοδέταν λάβετε στέφανον τᾶν γ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν.* Si *λάχετε* probaveris, non iam potest pro imperativo accipi, sed erit *ἐλάχετε* pariterque *ἴδετε* quod sequitur *εἴδετε.* Conieci *πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγορὰν ἰοδέταν λάχετε, στεφάνων τῶν* (vel *τάνδ'*) *ἐαριδρέπτων λοιβὰν Διόθεν τέ με ... ἴδετε.* Dionysius vulgatam tueri videtur, sed potest is prava lectione deceptus esse. — *σὺν ἀγλαᾷ ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾷ* Boeckh, *σὺν ἀγλαιᾷ ἴδετε πορευθέντ' ἐν ἀοιδαῖς* Heyne, *σὺν ἀγλαΐᾳ ἴ. πορευθέντες ἀοιδαῖς* vulgo, sed PGu (priore l.) Ald. *ἀοιδαὶ,* DRl *ἀοιδάν,* unde Schneidewin *σὺν ἀγλαΐᾳ ... ἐς ἀοιδάν.* — V. 9. *ἐπὶ, ἐπὶ τὸν* P(H)GuG Ald. probante Schneidewino. — *κισσοδέταν,* P corr. *κισσοδόταν,* (a pr. m. *κισσοδόμ*) v IIGu *κισσοδόταν,* MGDl *κισσοδαᾶ,* Ald. *κισσουδὲ ταν.* — *θεόν, τὸν,* Gu *θητὸν,* R *θνατόν.* — V. 10. *τὸν Βρόμιον Ἐριβόαν τε* scripsi, et sic H, vulgo *δν Βρόμιον δν Ἐριβόαν,* PGu Ald. *τὸν βρόμιον τὸν ἐριβόαν τε.* Boeckh *τὸν Βρόμιον τὸν Ἐριβόαν καλέομεν,* eiecto *βροτοὶ* quod omnes libri tueri videntur. — V. 11. affert Scholiast. Isthm. VII. 76: *πληθυντικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀδελφῷ τῷ Ποσειδῶνι· σύνηθες δὲ τὸ σχῆμα Πινδάρῳ· ὑπάτων μέν τε πατέρων γυναικων τε Καδμειᾶν ἀντὶ τοῦ Διὸς καὶ Σεμέλης.* — *ὑπάτων μὲν*

γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον.
ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰχθέντος Ὥρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται,
τότ' ἐπ' ἀμβρόταν χέρσον ἐραταί
ἴων φόβαι, ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
ἀχεῖ τ' ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

54. [46.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι,
Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι, δαιμόνιον πτολίεθρον.

DH, ὑπάτωμεν P, μὲν ὑπάτων Ald., ὑπάτων γόνον μὲν Gu, ὑπάτων τε vulgo, fortasse recte, antiqua varietas μὲν et τε fuisse videtur. — μελπέμεν Boeckh, μέλπομεν vulgo, μέλπε PHGu Ald., μέν τε l. (idem etiam μέλπομεν). — V. 12. τε fort. om. H. — Καδμειᾶν Schol. Isthm., ut Boeckh coniecerat, v. Καδμείαν. — ἔμολον HGu Ald., εμολον P, vulgo Σεμέλαν, Ml Σεμέλην (sed in l corr. ἔμολον, si vera traduntur) D μέλαν. Fort. Καδμείᾶν μόλον. — V. 13. Ἀργείᾳ Heyne, v. Ἀργέᾳ, PHDM Ald. ἀργεανεμεω. — V. 14. ἔρνος, MPGGuD Ald. ἐανῶν, l vero φοινικοεάων. Coniici possunt multa, fort. Ἐν Ἀργείᾳ Νέμεα μάντιν οὐ λανθάνει (i. e. non sinit oblivisci) φοίνικος, ἐανᾶν ὁπότ' οἰχθέντος Ὥρᾶν θαλάμου. — Ὥρᾶν, PMD ὥραν. — V. 15. ἐπαΐωσιν, l ἐπάγοισιν. — V. 16. βάλλεται, DGl βάλλετε. — V. 17. ἀμβρόταν H, ἀμαβρόταν P, ἄμβροτον vulgo. — χέρσον, PH χθόν'. — ἐραταί GMl, ἐρατὰν PGu Ald., ἐρωτὰν H, vulgo ἐρατὰ. — V. 18. ἴων, ἴον H Ald. — φόβαι G, Ml φοβαί, vulgo φόβα. Corrupte PH Ald. φοβερά τε κόμαισι. — V. 19. ἀχεῖ τ' ὀμφαί scripsi, et sic nuper Schneidewin, vulgo ὑμνείτε ὀμφᾷ, PH οἰχνεῖτ' ὀμφαῖς, M Ald. οἰχνεῖτ' ὀμφᾷ, D οἰχνειτ' ὁμφά, Gu οἰχειτ' ὁμφαῖς, etiam G οἰχνειτ', v. (vel l?) ἀχείτε ὁμφᾷ, apud Apollon. Dysc. de Synt. 223: ὡς Βοιώτιόν ἐστιν ἔθος, ὅμοιον τῷ παρὰ Πινδάρῳ· Ἀχεῖται ὁμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς, unde Herm. ἀχείται τ' ὀμφαὶ scripsit. — V. 20. ἀχεῖ τε scripsi, atque ita Schneidewin, vulgo ὑμνείτε, PHM οἰχνεῖτε, D οἰχνεῖται. Hermann ἀχεῖται Σεμέλαν.

Fr. 54. Schol. Arist. Acharn. 673: παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου διθυράμβων· Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Suid. v. ἰοστέφανοι eadem, omisso carm. titulo, et Zonar. 1114: Πίνδαρος, ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Auctius Schol. Arist. Nub. 299: Πίνδαρος· Λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι, ita Bekker, sed Dübner nescio qua auctoritate ὦ ταὶ λιπαρ. nihil monens, nisi Ἀθῆται in V et Ald. legi. Denique plane redintegrat Aristidis Schol.: Aristides enim I. 319: ἀκούων τὸ τῆς σοφίας πρυτανεῖον καὶ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἑστίαν καὶ τὸ ἔρεισμα, ubi Schol. III. 341: τὸ δὲ ἔρεισμα πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι καὶ Πίνδαρος δέ φησιν· ἔρεισμ' Ἀθήνας δαιμόνιον πτολίεθρον, D Ἀθηναίων. (ap. Frommel 115 M Ἀθηνᾶ εὐδαιμ., b Ἀθάνας δαιμ.) Cf. Aeschin. Epist. IV. 474 Bekk.: καὶ εἰ μηδενὸς ἕτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανώπου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος· Αἳ τε λιπ. καὶ ἀοιδ. Ἑλλ. ἔρεισμ' Ἀθᾶναι. Καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου ἔπος τοῦτό ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν, μετὰ τοῦ καὶ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι. Inde

* 55A. [225].

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Κλῦθ', Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον, ᾇ θύεται

Boeckh recepit *αἵ τε*, at cod. a *ὦ τε*, itaque iam dudum correxi *ὦ ταί*, coll. Arist. Eqq. 1329: *Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοιζήλωτοι Ἀθῆναι*, ubi Schol., *ἀπὸ Πινδάρου παρῴδηται*. firmatque Eustath. prooem. 28: *ἐνθὰ δέ φασι φρονούντων ἀλλήλοις Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραψέ που· Ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι·* (conglutinavit cum initio Pyth. VII.) *κατὰ δέ τινας, ἐπεὶ ἔρεισμα Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθήνας, ἐζημίωσαν αὐτὸν οἱ Θηβαῖοι χιλίαις δραχμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ὡς φιλαττικοῦ*. Celebrem locum praeterea respiciunt, Isoc. de antid. 166: *Πίνδαρον μὲν τὸν ποιητὴν οἱ πρὸ ἡμῶν γεγονότες ὑπὲρ ἑνὸς μόνον ῥήματος, ὅτι τὴν πόλιν ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος ὠνόμασεν, οὕτως ἐτίμησαν, ὥστε καὶ πρόξενον ποιήσασθαι καὶ μυρίας αὐτῷ δοῦναι δραχμάς*. Plut. vit. Thes. c. 1, de glor. Athen. c. 7, Apophth. Lac. div. c. 6. Lucian. Demosth. Enc. c. 10. Philostr. Imag. II. 12. Pausan. I. 8, 4. Athen. V. 187. D. Iulian. Or. I. 8. C. Damascius ap. Suid. v. *Σουπηριανός*. Liban. T. III. 27. et rursus III. 407 ed. Reiske. Schol. Hesiod. Op. 412. Schol. Aristid. III. 600. Cram. An. Ox. IV. 157. Arsen. 421. Eust. Il. 284, 5. Schol. Pind. Pyth. II. inscr. Vit. Pind. cod. Vrat. T. II. 9. ed. Boeckh. Thomas M. vit. Pind. ib. 4. Fuit autem initium dithyrambi, et his ipsis verbis summa laudum videtur comprehensa fuisse, siquidem Libanius loco priore dicit *μισθὸς τοῦτό γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίνων βραχέων δή τινων ὄντων*. Boeckh autem coniecit plura ex hoc carmine petiisse Himerium Or. XVI. 2. de Constantinopoli: *Καί μοι δοκεῖ* (Boeckh *δοκῶ*) *καὶ τῆς Πινδάρου λύρας λαβὼν μέλος ἐκεῖθεν εἰς αὐτὴν ἀναφθέγξασθαι, εἰ καὶ τῆς Ἑλλάδος μὲν εἰπεῖν ἔρεισμα μικρόν, ὅπερ εἰς τὰς Ἀθήνας ἦσται Πινδάρῳ, πάσης δὲ τῆς ὑφ' ἥλιον ἥδιστον ἄγαλμα. σὲ μὲν καὶ Ποσειδῶν ὁ βασιλεὺς ὁ θαλάσσιος γλαυκοῖς περιβάλλει τοῖς κύμασιν οἷά τινα νύμφην Νηϊάδα, καὶ πανταχόθεν περιπτύσσει καὶ γέγηθε, σὲ δὲ Νηρηΐδων ἁλιπορφύρων χοροὶ ἄκροις ἐπισκιρτῶντες τοῖς κύμασι κύκλῳ περὶ πᾶσαν χορεύουσι κτλ.* Sed hoc satis incertum.

Fr. 55A. Plut. de Glor. Athen. c. 7 de imperatoribus Atticis, Miltiadis et Themistocletibus: *Ἀρήιος ὁ κῶμος οὗτος, ἐκ γῆς ἅμα φάλαγξι καὶ στόλοις ἐκ θαλάσσης καὶ μεμιγμένοις σκύλοις καὶ τροπαίοις βεβριθώς· Κλῦθι, Ἔνυώ* (Ald. Bas. *ἄννα ἐγώ*, E *ἀννα . . . γω*, G *ἀνάγω*) *Πολέμου θ. ἐ. π. ἀμφύετε* (vel *ἐνφύετε*), *ἄνδρες, τὸν ἱερόθυτον θανατον, ὡς ὁ Θηβαῖος Ἐπαμινώνδας εἶπεν, ὑπὲρ πατρίδος καὶ τάφων καὶ ἱερῶν ἐπιδιδόντες ἑαυτοὺς τοῖς καλλίστοις καὶ λαμπροτάτοις ἀγῶσιν*. Xylander et Wyttenbach *ὡς ὁ Θηβαῖος Πίνδαρος* coniecerunt, Haupt *ὁ Θηβαῖος* deleto vocabulo *Ἐπαμινώνδας*, contra C. Fr. Hermann vitium verbo *εἶπεν* inesse putat, et *ἔπεσεν* coniecit, at Epaminondae memoria omnino aliena ab hoc loco, et Pindari haec esse etiam aliunde confirmatur, maxime scholio Aesch. Pers. v. 49. quod Haupt edidit, ubi cum vulgo *στεῦνται* legitur, scholiasta ille *στεῦται* legit: *κλῦθι ἀλλα πολέμου θύγατερ ἀιθύεται ἄνδρες ἐν διθυράμβῳ· οὕτως στεῦται ἐνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ*. nam Pindarici schematis exemplum ex Pindari dithyrambo afferri consentaneum est. V. 1. Plut. de fraterno am. c. 11 sine poetae nomine affert, ubi recte *κλῦθ' Ἀλαλὰ* et Herodian. *π. μον. λέξ.* 39, 5. *τὸ γὰρ ἀλαλὴ οὐ φύσει τροσύλλαβον. Κλῦθ' ἀλαλὰ Πολέμου θυγάτηρ*. Porro Athen. I. 19. A. *οἱ δ' ἐν τῇ Ἰλιακῇ πολιτείᾳ μονονοὺ βοῶσι κλῦθ'* (*κλῦσθ'* BCD) *ἀλαλὰ* (BCD *ἀλλὰ*, VL *ἀλάλα*) *π. θύγατερ ἐγχέων* (sic L, *εὐχέων* V) *προοίμιον*, eademque Eust. Il. 994, 59. — *ᾇ θύεται* correxit Haupt ex Schol. Aesch.

ἄνδρες (ὑπὲρ πόλιος) τὸν ἱρόθυτον θάνατον.

* 55B. [196].

. . . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– ⏑́ ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –

Ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννάν
κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

56. 57. [47. 48.]

⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – –

⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ διθυράμβων
καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων.

αἰθύεται. Pro Plutarcheo ἀμφύετε Reiske ἀμφιέννυτε, ego ἀμφίεσθ' ve ὀμφύνετ', Schneidewin ἄνα, δῦτ', ἄνδρες coniecit. — V. 3. Haupt proba biliter redintegravit ex Herodiano π. σχημάτων 60, 13: Πινδαρικὸν δ τὰ τοῖς πληθυντικοῖς ὀνόμασιν ἑνικὰ ῥήματα ἔχοντα ἐπιφορ'ν, οἷον ἄν δρες ἐπὶ πόλεως (sic A, vulgo ὑπὲρ πόλεων) καὶ ἰαχεῖ βαρυφθεγκτᾶ ἀγέλαι λεόντων. unde ὑπὲρ πόλιος scripsi, Haupt ὑπὲρ πόλιων. — ἱρόθυ τον Haupt, ἱερόθυτον Plut. Ceterum de versuum descriptione ambigi potest Est autem haud dubie initium Dithyrambi, ubi haud obscure Atheniensium fortitudinem celebrat: itaque coniicias ad idem hoc carmen pertinere Fr. 55B

Fr. 55B. Est haud dubie ex eodem *dithyrumbo*, ex quo Fr. 55A., nis ad Fr. 54. referre malueris, vid. Plut. de glor. Athen. c. 7: ἐν τούτοις Πίν δαρος ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος προςεῖπε τὰς Ἀθήνας, οὐχ ὅτι ι— ἀλλ' ὅτ πρῶτον, ὥς φησιν αὐτός, ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβ φαεινὴν κρ. ἐλ., ἐπί τε Σαλαμῖνα καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς, ὥςπε ἀδαμάντινοι στηρίξαντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος παρέδοσα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. ubi certe verba ὥςπερ ἀδαμάντινοι ex ho ipso Pindari carmine petita videntur. Legitur iterum ap. Plut. vit. Themist c. 8: ὃ δὴ καὶ Πίνδαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδὼν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισί μάχης εἰπεῖν· ὅθι (sic Stephanus, libri ὅτι,) π. Α. ἐ. φαεννὰν (Bc φα νερὰν, ia φαενὰν) κ. ἐλ. et de Herod. malign. c. 34 ubi item ὅτι (D ὅθι) et sine poetae n. de sera numinis vind. c. 6 ubi ὅθι. Respicit Aristid. II 251: ὥς φησι Πίνδαρος, κρηπῖδα τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἕλλησι βαλλόμενο (Θεμιστοκλῆς). ubi sch. III. 600 ἔρεισμα Ἑλλάδος comparat. — V. 1. Ἀθα ναίων Boeckh, v. Ἀθηναίων. — V. 2. κρηπῖδ', in proecdosi scripsi κρηπίδ'

Fr. 56. et 57. Ex uno eodemque carmine petita esse docet Strabo X 469: Μάρτυρες δ' οἱ ποιηταὶ τῶν τοιούτων ὑπονοιῶν· ὅ τε γὰρ Πίνδαρο ἐν τῷ διθυράμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτονίας (σχοῖνος το νίας K, σχοινογονίας hi) τ' ἀοιδὰ (BKlnox ἀοιδαὶ) διθυράμβῳ (x διθυ ράμβων). μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων τῶν τ παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μεταβὰς ἀπὸ τούτων φησί· Σοὶ μὲν .. πεύκαις. τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδειχθέντων νομίμω παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν Μητέρα τῶν θεῶ συνοικειῶν ἀλλήλοις. Fr. prius auctius affert Athen. XI. 467 B: καὶ Πίν δαρος δέ φησι· Πρὶν μὲν ἦρπε σχοινοτενείατα οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλο ἀπὸ στομάτων. adde X. 455 C.: Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσα ᾠδὴν ... ἐποίησε· Πρὶν μὲν εἶρπε (PVL εἶρπε) σχοινοτενία τὰ οἶδα κα τὸ σὰν τι βόηλον (ita AB, nisi quod B σᾶν, P σαντιβόηλον, VL τὸ σὰ κίβδηλον) ἀνθρώποις. (V ἀνθρώποι, L Bas. ἄνθρωποι). Respiciunt Athen X. 488 D. Eust. Il. 1335. 52. et Dionys. de comp. verb. c. 14: εἰσὶ δὲ ο ἀσίγμους ᾠδὰς ὅλας ἐποίουν, δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησι· Πρὶ μὲν ἤριπε (l ηρπε) σχοινοτενῆ φωνήεντα (l σχοινοτενεῖ ατα οἶδα haud du bie ex Ath.) διθ. καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἄνθρωποι (MG ἀνθρώποις). Rect Boeckh σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ correxit.

. . . . . – –́ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

. . . . . σοὶ μὲν κατάρχειν,
μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα δὲ δᾷς ὑπο ξανθαῖσι πεύκαις.

58. [49.]

. . . . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

. . . . Σὲ δ' ἐγὼ παρά μιν
αἰνέω μέν, Γηρυόνα, τὸ δὲ μὴ Διί,
φίλτερον σιγῷμι πάμπαν· οὐ γὰρ ἐοικός
ἁρπαζομένων τῶν ἐόντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ,
καὶ κακὸν ἔμμεναι.

59. [50.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ – ⏓

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἀγχίκρημνον.

Fr. 57. V. 1. κατάρχειν Hermann, κατάρχει ap. Strab. — V. 2. μᾶτερ μεγάλα, πάρα Boeckh, vulgo μᾶτερ, πάρα μεγάλαι et sic B (ex corr.) CE his, μᾶτερ, πάρα μεγάλοι reliqui. — ῥόμβοι, codd. ῥοίμβοι, fort. ῥύμβοι. — V. 3. κεχλάδειν Hermann, codd. καχλάδων. — ib. κρόταλ' scripsi, vulgo κρόταλα. — V. 4. δᾷς Boeckh, v. δαΐς, Bk δαῖς, Chlox δᾷς, D δὰς. — ξανθαῖσι, Bkl ξανθῇσι.

Fr. 58. Aristid. II. 70: Λοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος, εἴ τι δεῖ περὶ τοῦ ᾄσματος εἰπεῖν, οὐκ εἰςηγούμενος οὐδὲ συμβουλεύων σπουδῇ ταῦτα λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὡςπερεὶ σχετλιάζων. τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος αὐτοῖς τούτοις, ὅτι καὶ ἐτέρωθι μεμνημένος περὶ αὐτῶν ἐν διθυράμβῳ τινί· σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἁμίν, φησίν, αἰ. μ. Γηρυόνη, τὸ δὲ μὴ Διΐ φιλ. σιγῶμι πάμπαν· οὐ γὰρ εἰκός, φησίν, ἁρπαζομένων τῶν ὄντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ καὶ κακὸν εἶναι. — V. 1. παρά μιν Hermann, vulgo παρ' ἁμίν, LN παράμιν. et Schol. III. 409: σὲ δέ, ὦ Γηρυόνη, ἐπαινῶ παρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα. ὁ μὲν γὰρ τὰ οὐκ ὄντα ἀφείλετο ἐν βιαίᾳ χειρί, σὺ δὲ ὡς ἀδικούμενος μάχην πρὸς αὐτὸν ἦρας, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀποδεκτός. — V. 2. Γηρυόνα Boeckh, vulgo Γηρυόνη, L γηρύονι, N γηρυόνι. — Διί, vulgo Διΐ, Hermann Δί. — V. 3. σιγῷμι Boeckh et sic lemma schol., vulgo σιγῶμι, N σιγῶ μὲ, M σιγῶμι μή. Fort. σίγαμι. — ἐοικὸς sicut deinde ἐόντων et ἔμμεναι Boeckh, vulgo εἰκὸς ... ὄντων ... εἶναι, et fortasse καὶ κακὸν εἶναι Aristides de suo adiecit. Hermanno omnia inde ab οὐ γὰρ εἰκὸς ab Aristide profecta videntur.

Fr. 59. Schol. Pind. Pyth. II. Inscr.: καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Διθυράμβοις· τὰν κτλ. ἀγχίκρημνον cod. Gott., vulgo ἄγει κνήμων.

60. [51.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.

61. [54.]

Harpocrat. 142: *παλιναίρετος — ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος Διθυράμβοις.* Eadem Phot. 373, 11.

* 62. [55.]

Et. M. 274, 50: *Διθύραμβος — Πίνδαρος δὲ φησὶ λυθίραμβον· καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα Λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, ἵν' ᾖ λυθίραμμος, καὶ διθύραμβος κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμόν. Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶ τὰ προστακτικὰ μὴ συντίθεσθαι.* Similia cod. Sorb. ap. Gaisf., Et. Gud. 146, 47. Et. Angelicanum a Ritschelio editum, denique Cyrillus (cod. Vindob. n. 319): *Ὁ Πίνδαρος λυθίραμμόν φησι αὐτόν· καὶ γὰρ ὁ Ζεὺς τικτόμενος αὐτοῦ ἔκραζεν· λῦθι λῦθι ῥάμμα.* cf. etiam Proclus ap. Phot. Bibl. 239: *ὁ δὲ Διθύραμβος γράφεται μὲν εἰς Διόνυσον, προσαγορεύεται δὲ ἐξ αὐτοῦ ἤτοι διὰ τι κατὰ τὴν Νύσσαν ἐπ' ἄντρῳ τραφῆναι τὸν Διόνυσον ἢ διὰ τὸ λυθέντων τῶν ῥαμμάτων τοῦ Διὸς εὑρεθῆναι αὐτόν, ἢ διότι δὶς δοκεῖ γενέσθαι, ἅπαξ μὲν ἐκ τῆς Σεμέλης, δεύτερον δὲ ἐκ τοῦ μηροῦ· εὑρεθῆναι δὲ τὸν διθύραμβον Πίνδαρος ἐν Κορίνθῳ λέγει,* quod pertinet ad Ol. XIII. 18.

* 63. [56.]

Choeroboscus I. 279: *εἶτα αὕτη ἡ αἰτιατικὴ φημὶ δὲ ἡ ἴκτινον κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα, ὥσπερ — διθύραμβον διθυραμβα παρὰ Πινδάρῳ.*

Fr. 60. Schol. Pind. Ol. VI. 152: *ὅτι διὰ τὴν ἀγροικίαν καὶ ἀναγωγίαν τοπαλαιὸν οἱ Βοιωτοὶ ὗες ἐκαλοῦντο, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Διθυράμβοις· Ἦν ... ὅτε σ. τὸ Β. ἔθνος ἔλεγον.* Strabo VII. 321: *ἦν ὅτε σύας* (sic E, *σοιας* ABC, *ὗας* Ino et vulgo) *Βοι. ἔ. ἔνεπον* (E *ἔγνεπον*) articulo omisso, qui etiam deest ap. Galen. Protrep. c. I.

V.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

64. 65. [58.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου Στρ.
παίδεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,
πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας, ἄντε βροτοί
Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον.

. . . . . .

. . . . . Ἀντ.
ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν τ' ἀνέμων

Fr. 64. et 65. recte Boeckh ad unum idemque carmen retulit, estque fortasse illud Ceis scriptum, quale ipse poeta carmen significat Isthm. I. init. ubi schol.: *Οἱ Κεῖοι Δηλιακὸν παιᾶνα ἠξίουν τὸν ποιητὴν γράψαι* et alius *μέλλοντος γὰρ Κείοις γράφειν προσοδιακὸν παιᾶνα κτλ.* unde Boeckh *Παιὰν Δηλιακὸς προσοδιακὸς* inscripsit. Respicit Sch. Callim. in Del. 28. — Fr. 64. Philo de corrupt. mundi p. 961 (ed. Francof. a. 1691): *τὴν δὲ Δῆλον καὶ Ἀνάφην ὠνόμασαν, δι' ἀμφοτέρων ὀνομάτων πιστούμενοι τὸ λεγόμενον, ἐπειδὴ ἀναφανεῖσα δῆλη ἐγένετο, ἀδηλουμένη καὶ ἀφανὴς οὖσα τὸ πάλαι· Χαῖρ' ὦ κτλ.* — V. 1. *θεοδμάτα*, ed. Franc. *θεοτίμητε*. — V. 2. *παίδεσσι* Boeckh, vulgo *παιδὸς*, ed. Fr. *παιδὸς ἦ*. — V. 3. *θύγατερ*, quod Hermann coni., ed. Fr., vulgo *θυγάτηρ*. — V. 4. *τηλέφαντον* scripsi, vulgo *τηλέφατον*. — Fr. 65. Strabo X. 485: *Μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητὼ τὰς ὠδῖνας ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· ἦν γὰρ τοπάροιθεν οὐ φορητά, φησὶν ὁ Πίνδαρος κτλ.* (om. fragm. xy, initium usque ad *Κοιογενὴς* no.). Apparet vel ex totius loci sententia strophan hanc et antistrophan continuo se excepisse, nisi quod strophae finis, antistrophae initium interiit. V. 1. *πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι* Schol. Hom. Od. κ'. 3. (Cram. An. Par. III. 464, 7. Eust. 1644. 54): *οἷον δή τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον ἱστορεῖ Πίνδαρος λέγων οὕτως· ἦν γ. τ. πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δῆλος* (*Δᾶλος* An. Eust.) *παντ. ἀν. ῥιπαῖς*. ubi *Δῆλος* ex interpretatione additum. Strabo *πάροιθεν οὐ φορητὰ κύμασί τε*. sed *κυματεσσι* D a pr. m. (a sec. *κυμάτεσι* ut Cl) — *τ' ἀνέμων* Tzschucke,

ῥιπαῖσιν· ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠθίνεσσι θύοισ' ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαί
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γέννᾳν.

ΑΙΓΙΝΗΤΑΙΣ ΕΙΣ ΑΦΑΙΑΝ.

66. [59.]

⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι;

ΕΙΣ ΔΕΛΦΟΥΣ.

* 67. [60.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
x ⏓ – ⏑ ⏓ – ⏑ ⏑ – –
x ⏓ – ⏑ ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ – ⏑ –
⏑ ⏓ – ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
. . . Πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε,
χρυσέα κλιτόμαντι Πυθοῖ,

vulgo copula deest. — V. 2. ἀλλ' ἁ *Κοιογενης* correxit Porson, *ἀλλὰ Κοίου γένος* Schneider, vulgo *ἀλλὰ καὶ ὁ γένος*, D *ἀλλὰ καιογενὴς*, Cs *ἀλλὰ καὶ ὁ γένης*, Bk *ἀλλ' ἀκαιογένης*, hi *ἀλλὰ καινογενής*. — *ὠδίνεσσι* Boeckh, *ὠδίνεσι* BDhios, *ὠδίναισι* k, *ὀδύναισι* vulgo. — *θύοισ'* scripsi, *θύοις* CDhl, *θείαις* Bkinos, *θοαῖς* Boeckh. — *ἐπέβα νιν* Porson, *ἐπέβαινεν* Schneider, vulgo *ἐπιβαίνειν*. — V. 4. *πρέμνων* Hermann, *πρεμνῶν* Bk, *πρυμνῶν* CDhilos. — V. 5. *δ' ἐπικράνοις* Porson, *δ' ἐπὶ κρανοῖς* Bls, *δ' ἐκράνοις* h, *δὲ κράνοις* i, *δ' ἐπὶ κρανᾳ* kno. — *σχέθον*, *σχεδὸν* Bk. — *πέτραν*, *πέτρᾳ* Bklno. — V. 6. *τεκοῖσ'*, *τέκοις* Cl, *τόκοις* h, *τέκειν* no. — *ἐπόψατο* om. no. — *ἀδαμαντοπέδιλοι* respicit Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 6: *τὴν δὲ γῆν κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσιν*. Cf. praeterea Seneca Qu. Nat. VI. 26: „Hanc (Delum) philosophi quoque credula natio dixerunt non moveri auctore Pindaro."

Fr. 66. Schol. Aristoph. Eqq. 1263: *τοῦτο ἀρχὴ προσοδίου Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτω· Τί κάλλιον κτλ.* Snid. s. v. *προσόδια· ὕμνοι· Ἀρχὴ προσοδίου· τί κάλλιον ἀρ. ἢ κ. ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν*, quod per errorem ductum ex Aristophanis versu, quem dixi. V. 1. fortasse *καταπαυομένοις* praestat, atque Θ et hoc et *ἀρχομένοις* exhibet. — V. 2. Ven. *ἐλάτηραν*. — Recte autem Boeckh huc respexisse censuit Pausaniam II. 30, 3: *Ἐν Αἰγίνῃ δὲ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἰοῦσίν ἐστιν Ἀφαίας ἱερόν, ἣν καὶ Πίνδαρος ᾄσμα Αἰγινηταις ἐποίησεν.*

Fr. 67. Aristid. II. 510: *ἐτέρωθι δὲ ἔτι λαμπρότερον (Πίνδαρός φησι)· Πρὸς Ὀλ. κτλ. ὁρᾷς, ὡς εὐχόμενος μεταξὺ οὐ κατέσχεν ἑαυτόν, ἀλλὰ κἀν-*

λίσσομαι Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ
ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῷ
ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν.

---

68. [61.]

Porphyr. de Abst. III. 251: *Πίνδαρος δὲ ἐν προσῳδίοις (προσῳδίοις) πάντας τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ὁπότε ὑπὸ Τυφῶνος ἐδιώκοντο, οὐκ ἀνθρώποις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις* (Wesseling et Unger emendaverunt *τοῖς ἀλόγοις*) *ζῴοις.*

* 69. [93.]

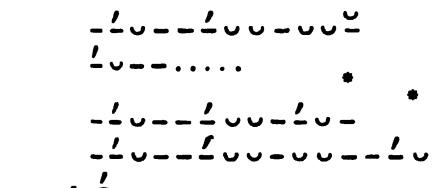

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
ἀμφίκειται.

ἀλλ' οἷος ἄπλατον κεραΐζες θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ,

ταῦθα ἐσεμνολογήσατο. — V. 3. *λίσσομαι* Stephanus, *Γ ἄσομαι, Θ ἄσομαι.* ib. *Χαρίτεσσι* Hermann, vulgo *Χάριτες.* — V. 4. *χορῷ* scripsi, *ΓΘ χρόνῳ*, vulgo *χώρῳ*, Kayser et Schneidewin coni. *θρόνῳ* coll. Pausan. X. 24, 4. — V. 5. *Πιερίδων* Canter, vulgo *Πιερίων.* Ad Prosodium Delphicum probabiliter retulit Boeckh.

Fr. 69. Strabo XIII. 626: *Πίνδαρος δὲ συνοικειοῖ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ τὰ ἐν Σικελίᾳ, καὶ γὰρ τῇ Αἴτνῃ φησὶν ὑποκεῖσθαι τὸν Τυφῶνα, τόν ποτε Κιλίκιον κτλ.* (Pyth. I. 16.) — *καὶ πάλιν· κείνῳ κτλ. καὶ πάλιν· Ἀλλ' οἷος κτλ.* ex eodem carmine utrumque fr. petitum, nam sic demum id quod Strabo vult probant. Respicere videtur huc Iulian. Epist. XXIV. 395: *Καὶ μὴν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφωέος ἐν ἐπινικίοις κηρύττων καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν περιτιθείς, οὐχ ἑτέρωθεν αὐτῷ τῆς εὐφημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολήν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατονταπέφαλον ἐνὶ βλήματι καθεῖλεῖν ἤρκεσεν. ὡς οὐδέ τινος ἄλλου εἰς χεῖρας τοῦ Διὸς ἐλθεῖν ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἂν ἡ μήτηρ μόνον τῶν ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὥπλισεν, οὐδὲ ἑτέρου τινὸς θεῶν ἢ μόνου Διὸς ἀξιονικοτέρου πρὸς ταύτην τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος.* — V. 4. in proecdosi *πεντηκοντακέφαλον* scripsi, vid. Phot. 188, 11: *κυνοκέφαλον· ἐν τοῖς δύο λέγουσιν, οὕτως Ἀριστοφάνης.* (Eqq. 417.) cf. etiam Hesiod. Theog. 287. et ap. Strab. I. 43: *Ἡμίκυνες καὶ Πυγμαῖοι καὶ Μακροκέφαλλοι.* Hermann probabiliter *Τυφῶν' ἑκατονταπάραγον*, quod commendat Iuliani ille locus

5 ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

70.

Μεμναίατ' ἀοιδᾶς.

VI.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

ΠΑΝΙ. 71—76.

71. [63.]

x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

. . . . . .

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων, καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ,

. . . . . .

Ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.

* 72. [66.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας Θεοῦ κύνα παντοδαπόν

καλέοισιν Ὀλύμπιοι.

et Pyth. I. 16. adde Schol. Hes. Theog. 311: ὁ μὲν Πίνδαρος ἑκατονταπέφαλόν φησιν εἶναι τὸν Τυφωέα, οὗτος δὲ πεντηκοντακέφαλον. — V. 5. resp. Schol. Lycophr. 825. — ἐν, Boeckh εἰν. Idem retulit haec ad *scolium* in Hieronem, ego propter Fr. 68. huc revocavi.

Fr. 70. Cram. An. Par. III. 292. 26: Πίνδαρος δὲ δωρικώτερον διὰ τῆς αι διφθόγγου ἐν Προσῳδίοις· μεμναίατ' ἀοιδῆς. scr. ἀοιδᾶς. Respicit Et. M. 579, 3.

Fr. 71. Eustath. prooem. 27.: Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ὁ Πὰν μεταξὺ Κιθαιρῶνος καὶ Ἑλικῶνος ὤφθη ᾄδων παιᾶνα Πινδάρου· διὸ καὶ αὐτὸς ᾆσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ χάριν αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὗ ἀρχή· Ὦ Πάν, Πάν, Ἀρκ. . . . . φύλαξ. Similia vit. Pind. Boeckh T. II. p. 9. (Westerm. p. 97). Auctius profert Scholiast. Pindar. Pyth. III. 139: πάρεδρος γὰρ ὁ Πὰν τῇ Ῥέᾳ, ὡς αὐτὸς ὁ Πίνδαρος ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενίων φησίν· Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων ἕως τοῦ Ματρὸς μ. ὀπ. σεμνῶν X. μ. τ. ubi cod. Gott. ἄγαλμα pro μέλημα. recte Boeckh σεμνᾶν, idem vero coni. σεπτῶν ἀδύτων, contra Schneidewin v. 2 ὀπαδός, ἀγνᾶν, ne bis idem vocabulum iteretur, at plures videntur versus interiecti esse, fort. v. 1 initium, v. 2 clausula strophae fuit, itaque lacunam indicavi. Carmen eiusque opportunitas celeberrima fuit, cf. Plutarch. vit. Num. c. 4. Non posse suaviter viv. sec. Epic. c. 22. Pausan. IX. 25, 3. Philostr. Imag. II. 12. Aristid. I. 69. II. 231. et Schol. III. 564. Liban. Or. LXIII. T. III. 352. ed. Reiske. Antipater Anth. Plan. IV. 305. Thomas M. Vit. Pind. T. II. p. 4 et ib. p. 7. Eustath. prooem. p. 23. ed. Schneid.

Fr. 72. Aristot. Rhet. II. 24: ἢ εἴ τις κύνα ἐγκωμιάζων τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ συμπαραλαμβάνει, ἢ τὸν Πᾶνα, ὅτι Πίνδαρος ἔφησεν· ὦ μάκαρ κτλ. Boeckh, qui recte huc retulit, καλέοισιν scripsit, v. καλέουσιν.

* 73. [65.]

Schol. Theocr. V. 14: *τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον· τινὲς δὲ τὸν Ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρύμενον, φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν.* ubi Dübner coni. *τινὲς δὲ τὸν Πᾶνα ὡς καὶ τὸν Ἀπόλλωνά φασιν ἐπί κτέ.*

* 74. [64].

Schol. Theocr. I. 2: *Μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον, ὡς καὶ Πίνδαρος τὸν Πᾶνα φάσκων·*

τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις,

τουτέστιν ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. conieci *τὺ σαυτῷ* (*σοὶ αὐτῷ*).

* 75. [67.]

Aristid. I. 49: *Διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρός τε ὑμνεῖ καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον.*

* 76. [68.]

Serv. Virg. Georg. I. 16: „Pindarus Pana ex Penelope filium dicit.“ Sed auctius G: „Pana Pindarus ex Apolline et Penelopa in Lyco (Lycaeo) monte editum scribit, qui a Lycaone rege Arcadiae locus (Lycaeus) mons dictus est; alii ex Mercurio et Penelope natum, comitem feras solitum e cubilibus excitare, et ideo capripedem figuratum esse etc.“ Longe aliud tradit Schol. in Theocriti Syringem: *Τὸν δὲ Πᾶνα ἔνιοι γηγενῆ ἱστοροῦσιν, ἔνιοι δὲ Αἰθέρος καὶ νύμφης Οἰνόης, ὡς καὶ Πίνδαρος, ἔνιοι δὲ Ὀδυσσέως.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

* 77. 78. [70.]

. . . . . ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –
– ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . . .
. . . . . *περιδιναθεὶς ἐπήει*

Fr. 77. et 78. Strabo IX. 412: *οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα κἂν ᾖ ψιλά· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον· κινηθεὶς ἐπ. ... ἄλσεων.* resp. Eust. Il. 270. 23. Eximie autem vidit Boeckh huc pertinere, quae ap. Strab. 413. leguntur, ubi cum *Alcaeum* commemorasset, pergit: *τὸ δὲ Τηνεριχὸν πεδίον ἀπὸ Τηνέρου προσηγόρευται· μυθεύεται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελίας, προφήτης τοῦ μαντείου κατὰ τὸ Ἰτῶνον ὄρος, ὅ φησιν εἶναι τρικόρυφον ὁ αὐτὸς ποιητής* (quae de Alcaeo dicta sunt, aut ipse Strabo postea, aut alius quis in margine adiecit: Alcaei certe non sunt hi versus). *Καί ποτε ... κατέσχε. καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ· ναοπόλον μ. δ. ὁμ.* — Fr. 77. V. 1. *περιδιναθεὶς* scripsi, vulgo *κινηθείς*, A . . *νηθεὶς*, sed in m. *περικιηθεὶς*, c

γᾶν καὶ θάλασσαν καὶ σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων ὕπερ
ἔστα
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἄλσεων,
καί ποτε τὸν τρικαράνου Πτωΐου κευθμῶνα κατέσχεθε ..

... – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
. . . ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα.

---

79. [62.]

Schol. Arist. Acharn. 720: Ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἐν ἐξουσίᾳ καὶ παρρησίᾳ ἐστίν, Ἀττικῶς, ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα, ἐστὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει. coni. Pierson ἔτι δὲ Πίνδαρος ἀττικίζει. Gee (vid. Schneidewin Proleg. LXXXI.) ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα ἐπιτιμᾷ Πινδάρῳ ἀττικίζοντι. Boeoti enim non ἀγορά, sed ἀγών dicebant, vid Schol. Il. ω'. 1. Eust. Il. 1335, 58, ἀγορεύειν tamen Boeotis proprium esse dicitur, vid. Bekk. An. III. 1095 not. Iriarte p. 146.

80. [69.]

Schol. Theocr. II. 10: Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενίων, ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται τὸν Ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες Σελήνην.

περικινηθεὶς. cf. Hesych. περιδινεῖσθαι· περικινεῖσθαι, περιπορεύεσθαι, περιστρέφεσθαι, περιέρχεσθαι, et similiter περιδινηθήτην, περιδινήσεως, περιδινηταί interpretatur. — V. 2. γᾶν Boeckh, codd. γᾶν τε. Fort. γᾶν τε καὶ θάλασσαν (ἀμαιμακέταν). — σκοπιαῖσιν Boeckh, codd. σκοπιαῖσι. — μεγάλαις, Α.....ς, sed in m. suppletum. — V. 3. δινάσσατο haud dubie corruptum, Acghi δεινάσατο, Hermann ἐδύσατο, Schneider τινάξατο, Emperius δ' ἐνάσσατο, Schneidewin διφάσατο, Dindorf δίνασ' ἄπο, Ahrens contra κἄμ μυχοὺς δινάσατο. Fort. τευμάσατο. — βαλλόμενος, Α βαλλό..... et similiter cghi. — V. 4. τρικαράνου scripsi, vulgo τρικάρανον. — Πτωΐου scripsi (cf. Philemon Gr. p. 38), vulgo Πτώου. — κατέσχεθε libri, vulgo κατέσχε. Ceterum videntur non multa intercidisse fort. scripsit: κατέσχεθε, καὶ τὸν Τήνερον Θήκατο ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα. Ceterum Boeckh haec ad *Parthenia* probabiliter retulit.

VII.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι 81—83.

81. 82. [71. 72.]

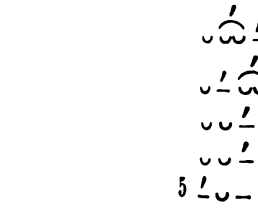

Σύνες ὅ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν
ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας·
Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς ἔβα τῶνδε . . . . .

Fr. 81. 82. V. 1. 2. affert Schol. Pind. Nem. VII. 1: *τότε γὰρ καταφέρεται εἰς τοῦτο ὁ Πίνδαρος, ὅταν ὑπῇ τις ὁμωνυμία, οἷον ... καὶ Σύνες ὅτι λ. ... Αἴτνας.* et Pyth. II. 127: *τὸν ἐπίνικον ἐπὶ Ἱσθμῷ συντάξας ὁ Πίνδαρος ἐκ περιττοῦ συνέγραψεν αὐτῷ (Ἱέρωνι) προῖκα ὑπόρχημα, οὗ ἡ ἀρχή· Σύνες ὅτι* (cod. Gott. *ὅ τοι*) *... ἐπώνυμε. ὃ δὴ Καστόρειον εἶπε διὰ τὸ τὴν ἔνοπλον ὄρχησιν κατ' ἐνίους τοὺς Διοσκούρους εὑρεῖν.* quasi Pindarus in illo Pythico carmine hoc ipsum Hyporchema respexerit: rectius alius schol.: *ὅπερ τότε μὲν ἀπεστάλη τῷ Ἱέρωνι μετὰ τοῦ παρόντος εἴδους, νῦν δὲ οὐχ εὑρίσκεται. ὅ τοι* firmat Aristoph. Avv. v. 945 ubi *ξύνες ὅ τοι λέγω* editum (nisi *τὴν* malis). Sch. ad illum locum: *ἐκ τῶν Πινδάρου ὑπορχημάτων· ξύνες ὅ τι λέγω ζ. ἰ. ὁμώνυμε π. κτ. Αἴτνας· ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν.* Et firmat *ὁμώνυμε* Strabo VI. 268: *ταύτης δὲ καὶ Πίνδαρος κτίστορα λέγει αὐτόν, ὅταν φῇ· ξύνες τοι* (ABCl *ξενεστοι* vel *ξένεστοι*) *λ. ζ. Ἱέρων* (Cramer *ἱερῶν*) *ὁμ. π. κτ. Αἴτνης.* Initium hoc satis celebratum respiciunt Plato Menon. 76. D. (ubi vulgo *σύνες ὅ τι*, sed *ξύνες* **A** corr. *Λ*, *ὅ τοι* libri omnes). Phaedro 236. D. (ubi *ξύνες ὅ σοι* est). Gregor. Naz. Epist. 104. T. II. 103. Boeckh probabiliter docuit, carmen non ante Ol. 76, 1, haud dubie Ol. 76, 3. ad Pythiam Hieronis victoriam celebrandam scriptum esse. (cf. Berlin. Jahrb. f. Wissensch. Kritik 1835 n. 14 seqq.) — Iam qui sequuntur versus 3—5 ad idem hoc carmen retulit Boeckh, at sunt non solum ex hoc carmine petiti, sed ex eadem stropha, ac nihil plane post *κτίστορ Αἴτνας* excidit: statim enim poeta explanat illud *ξύνες ὅ τοι λέγω;* quod vel apparet ex Aristophanis Parodia in Avv. v. 938. nisi quod is inverso ordine usus est: *τὸ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε Πινδάρειον ἔπος. ... Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις Ἀλᾶται Στράτων Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται, Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος. ξύνες ὅ τοι λέγω.* ubi Sch. servavit Fr. 82. *καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτως· Ν. γὰρ ἐν Σκ. ἀλᾶται Στράτων,* ὃς (Ven. ὡς) *ἁμαξηφόρητον* (recte Herm. *ἁμαξοφόρητον*) *οἶκον οὐ πέπαται. ἀκλεὴς ἔβα τῶνδε* (Ven. *ἀκλεῆ τε βάτην δέ*). *Λαβὼν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος καὶ ἧτει αὐτὸν καὶ ἁρμάδιον.* (Ven. *ἁμάδιον*, Bergler *ἁρμάτιον*, Dindorf *ἅρμα.*) Ceterum Hermann (Op. VII. 125) *Στράτων* per errorem ex Aristophane repetitum esse censet, cum Pindarus *μόνος* scripserit, similiter ego in proecdosi *Στράτων* plane delevi, tum scripsi negatione *οὐ* deleta: *οἶκον οὐ πέπατ'*,

83. [73.]

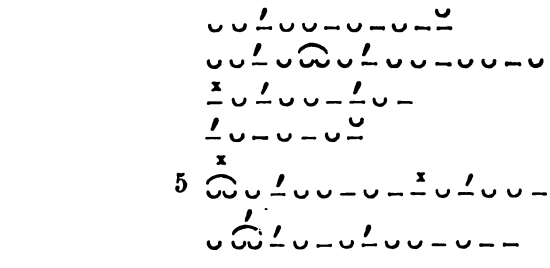

Ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἕρπετον·
Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους
αἶγες ἐξοχώτατα·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ὅρμα Θηβαῖον· ἀλλ' ἀπὸ τᾶς ἀγλα—
οκάρπου
Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

ἀχλεὴς δ' ἔβα | Τῶνδε, ut v. 3. 4. 5. prorsus respondeant Fr. 83., v. 1. 2. 3.; curru enim, non rheda caruisse Hieronis aurigam. Sed incerta haec omnia, illud certum extrema corrupta esse, (quae Dindorf prorsus delenda censet) ubi Boeckh *ἀχλεὴς δ' ἔβα* scripsit, *τῶνδε* deleto. Ego coniicio: *Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἁλᾶται Στράτων, ὃς ἀμ. οἶκον οὐ πέπαται, ἀκλεής*. quae sequuntur scholiastae sunt, sic emendanda: *Στράτων δὲ λαβὼν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος*, ut hoc ipsum fuerit aurigae nomen, (nisi malis *Βάτων*, cui Aristophanes *Στράτων* potuit substituere.) *Ἀχλεὴς* autem ad priora referendum esse docet Sch. v. 942: *ἁλᾶται ἔφη, ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες ἑαυτῶν ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν· ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἅμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.*

Fr. 83. Athen. I. 28. A: *Πίνδαρος δ' ἐν τῇ εἰς Ἱέρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ· Ἀπὸ Ταϋγ. κτλ.* Recte ad idem hoc hyporchema retulit Boeckh cum propter argumenti, tum propter metri similitudinem, videntur autem ex epodo petiti esse hi versus. — V. 1. *Ταϋγέτοιο* C, *ταυγέτου* ὁ B, *Ταϋγέτου* VL. — V. 2. *τρέφειν* Eustath. Od. p. 1822, 5, qui verba *Λάκαιναν ... ἕρπετον* attulit, Athen. *τρέχειν*. — *πυκινώτατον ἕρπετον*, in proecdosi *ἕρπετον πυκινώτατον* scripsi, fortasse recte. — V. 3. *Σκύριαι* L, *Σκύριας* v. — *γλάγους* restitui ex Eust. ad Od. 1569, 44: *οὕτω δὲ καὶ Σκύριαι ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγες ἐξοχώταται λέγεται εἶναι· ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος, ἅρμα Θηβαῖον*, Athen. *γάλακτος*. — V. 4. *ἐξοχώταται* BC Eustath., vulgo *ἐξοχώτατοι*. — V. 5. *Θηβαῖον* C Eust., *Θηβαίων* vulgo, *Θηβᾶν* olim conieci. Deinde ap. Athen. vulgo *Θηβαίων ἀπὸ γᾶς* (sed BCD *τῆς*) *ἀγλαοκάρπου·* (C *ἀγλαοκάρπους*) *Σικελίας δ'* (sed *δ'* om. BCD) quae quo modo emendanda sint ostendit Schol. Aristoph. Pac. v. 73: *ἢ ὅτι οἱ Αἰτναῖοι ἵπποι διαβόητοι καὶ τὸν δρόμον ἀξιόλογοι καὶ τὰ ζεύγη ἐπαινετοί· καὶ Πίνδαρός φησιν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς (τᾶς) ἀγλ. Σικελίας ὄχημα.* — V. 6. *δαιδάλεον*, Hermann coni. *δαίδαλον*. Ceterum huc fort. referendus Scholiasta Aristid. III. 317: *Βακχυλίδης γὰρ καὶ Πίνδαρος Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα, τοὺς Σικελίας ἄρχοντας, ὑμνήσαντες καὶ πλεῖστα θαυμάσαντες ἐν ἱππηλασίᾳ, πρὸς χάριν αὐτῶν εἶπον, ὡς Σικελιῶται πρῶτοι ἅρμα ἐξεῦρον.*

ΘΗΒΑΙΟΙΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ ΕΚΛΕΙΨΑΝΤΑ.

* 84. [74.]

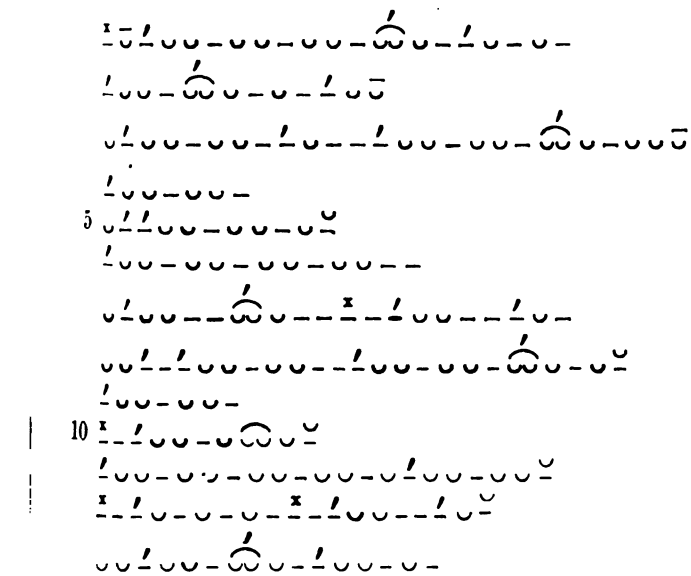

Fr. 84. Dionys. Hal. de adm. vi dic. Demosth. c. 7: *Ταῦτα καὶ τὰ ὁμοια τούτοις, ἃ πολλά ἐστιν, εἰ λάβοι μέλη καὶ ῥυθμοὺς ὥςπερ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑπορχήματα, τοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἐοικέναι δόξειεν ἂν τοῖς εἰς τὸν Ἥλιον εἰρημένως, ὡς γέ μοι φαίνεται· Ἀκτὶς Ἀελίου κτλ.* hinc inter Hyporchemata retulit Boeckh. Respicit Plin. H. N. II. 12. 54: „Misera hominum mente — in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est solis deliquio." et Plutarch de facie in orbe lun. c. 19: *Εἰ δὲ μὴ Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον, ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἄματι νύκτα γινομένην, καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν .. φάσκοντας.* ubi ultima tantum ex Pindaro, cetera ex aliis poetis petita sunt. Cf. Philo de provid. II p. 96. ex Armena lingua conversus ab Augero: „Vide quam bene expergefaciat abhorrentem a philosophia lyricorum poetarum optimus Pindarus, eclipsin intuitus lucis Solis, dicit enim: *Radium Solis, tyro, multum intueri, ne nimis concedas tuis oculis corporeis. Sidus superexcellens diem vocatum, quod regem constituisti, virtutem eius, quo et sapientiae viae evanescunt tenebrae, regere iuveniliter, quam anterius. Verum te in curru Iovis eque Deus (aut:* in Iovis equo Deus) *rogo, indemnes ad temperantiam sint commutationes. Quam cantabo o gloriosa modesta aequissima (vel communissima) ars.*" Eodem respicit p. 110., sed Graeca quoque extant ap. Euseb. Praep. Ev. VIII. 395. C: *Θείαις γὰρ φύσεσιν Ἥλιον καὶ Σελήνης ἐπακολουθοῦσιν ἐκλείψεις, αἱ δὲ μηνύματά εἰσιν ἢ βασιλέων τελευτῆς ἢ πόλεων φθορᾶς· ὃ καὶ Πίνδαρος ἠνίξατο γενομένης ἐκλείψεως διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημένων.* — Peculiarem commentationem de hoc carm. scripsit G. Herm. Lips. 1845. Ceterum collati sunt duo cod. Dionysii

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί πολυσκοπ' ἐμήσαο θοῶν μᾶτερ ὀμμάτων
ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον,
ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν ποτανὰν ἀνδράσι καὶ σοφίας ὁδόν
ἐπεὶ σκότου
ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος.
ἀλλά σε πρὸς Διός, ἱπποσόα, σ' ἱκετεύω,
ἀπήμον' ἐς ὄλβον τινὰ τράποις Θήβαις, ὦ πότνια, πά;
κοινον τέρας.
πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινός, ἢ καρποῦ φθίσιν, ἢ ν
φετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονός, ἢ νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερόν,

Parisini, n. 1742 (P1) et 1745 (P2) apud Schneidewinum. — V. 1. ἐμήσ
θοῶν μᾶτερ ὀμμάτων scripsi, et ἐμήσω etiam Bamberger et Emperius, vul
ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ ὀμμάτων, unde Schneider τί πολύσκοπον ἐρημώσαι
μέτρον ὀμμάτων, Boeckh ἐμαῖς θέαις μέτρ' ὀμμάτων, Dissen ἐμοὶ θέ
μέτρ' ὄμμασιν, Hermann olim ἐμοὶ θοῶν μέτρον ὀμμάτων ut hoc arctissi
cohaereat cum seqq., nuper vero τί, πολύσκοπε, μηδομένα πότ' ὦ δμάτε
ὀμμάτων, unde Schneidewinus μηδομένα, μᾶτερ ὀμμάτων. Respicit eni
huc Philostr. Epist. 53: καὶ τὸ κάλλος ἡδυγὴν ὥςπερ ἐκ κατόπτρου ἐμφαί
τὰ τῆς περὶ τῷ προςώπῳ γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέ
τατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις· εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κ
κεῖνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι τ
ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα. ita vulgo, unde homines docti μέτρα Pinda
vindicarunt, quocum compares Eurip. Suppl. 650: Ἀκτὶς ἡλίου καινὴν σ
φῆς, sed codd. ut videtur, omnes μητέρα, idque in Dionysii lectione d
litescit. Post ὀμμάτων interrogandi signum posui, nam ἄστρον ... κλεπτ
μενον non continent appositionem ad ἀκτὶς ἀελίου, sed sunt nominativi a
soluti, qui arcte cohaerent cum seqq. — V. 2. resp. Schol. Arati Phaen. 1
λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέρτατο
— κλεπτόμενον, ap. Philostr. βλεπόμενον, sed probabiliter Hermann ibi co
iecit: ἣν εἴ μοι θολώσεις ... κλεπτόμενον δόξεις, ap. Pind. idem co
κλεπτόμενον λιποῖσ'. — V. 3. ἀμάχανον, P1 ἀγμάχανον. — ποτανὰ
scripsi, sive cum Hermanno ποτανὸν malis, vulgo πτανὸν. — ἀνδράσι, I
δράσιν. — σοφίας ὁδόν, Kayser σοφίαν coniecit, Hermann σαφανείας ὁδ
hic plene interpungens. — ἐπεὶ σκότου ἀτραπὸν ἐσσυμένα Schneidewin, it
que fere iam Schneider ex Plutarcho correxit, vulgo ἐπισκόπτεν (P1 ἐπι
κόπτον, P2 ἐπίσκοπον) ἄτροπον ἐσσαμένα (P1 ἐσσαμμένα). Hermann cu
iam olim ἐπίσκοτον correxisset, nunc ἢ που ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμέν
— V. 5. ἐλαύνεις P2 ut Schneider coniecit, v. ἐλαύνειν — τι, Schneidew
τί, sed postea ἐλαύνειν τι edidit. — V. 6. ἱπποσόα σ' scripsi, vulgo ἵπ
πος θοάς, P1 ἵππος θαθοᾶς, P2 ἵππος θαθοάς. Hermann olim ἵππο
θοαῖς, nunc ἵπποις θοάσαισ', Emperius et Bamberger ἵπποις θεὰ θοαῖ
Schneidewin ἵππους ζαθέας. — V. 7. ἀπήμον', vulgo et libri ἀπήμονα. -
ὄλβον, Hermann nuper οἶμον, cum antea τινὰ delevisset, in quo latet alia
fort. σκοτίαν τραπεῖς quamquam etiam conieci τὶν τράποιτο Θήβαι
τ' ὦ πότνια. — τράποις Schneidewin, vulgo τρόποιο, Hermann olim τραποῖ
— πάγκοινον, P1 πάσκοινον. — V. 8. δ' εἰ σᾶμα Hermann, δὴ σᾶμ
Scaliger, δὶς ἅμα libri. — V. 9. οὐλομέναν P12, vulgo οὐλομένην. — V. 1
κενέωσιν, P1 κεῶσιν. — ἀνὰ Scaliger, libri ἀλλὰ, Hermann ἀμ. — V. 1
διερόν Scaliger, vulgo ἱερόν.

ἢ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος,
ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι πάντων μέτα πείσομαι.

---

85. [75.]

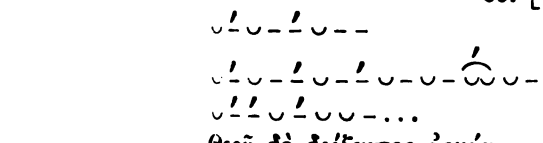

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχάν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἕλειν,
τελεναί τε καλλίονες.

86. [228.]

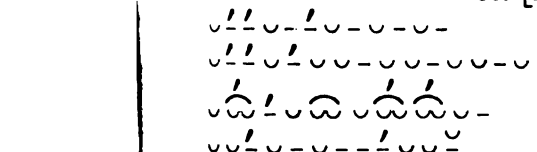

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθείς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἀσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών,
πενίας δότειραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον.

87. [76.]

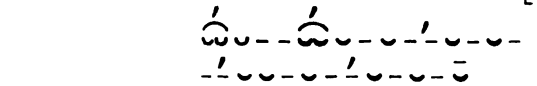

V. 12. *κατακλύσαισα* Boeckh, v. *κατακλύσασα*. — *θήσεις* Barnes, v. *θήσει*. — *νέον*, P1 *νέων*. — *ἀρχᾶς* Boeckh, v. *ἀρχῆς*. — V. 13. *ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι* (vel *ὅπερ*) *πάντων μέτα πείσομαι* Hermann, cum ante *ὀλοφυρομένων πάντων μέτα πείσομαι* scripsisset, vulgo *ὀλοφυ ... πάντων μεταπείσομαι*, quasi haec duo verba ad Dionysii orationem pertinerent, sed P2 *ὀλοφ ..... δεν ὅτι πάντων μεταπείσομαι· κἀνταῦθα* (hoc etiam P1) *οὐ .. ληγορία ὡς παρὰ Πλάτωνι*.

Fr. 85. Eplst. Socr. 1: *ἀπειθεῖν δὲ αὐτῷ ὀκνῶ καὶ τὸν Πινδάρειον ἡγούμενος εἰς τοῦτο εἶναι σοφόν, ὅς φησιν· Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν κτλ. σχεδὸν γὰρ οὕτω που αὐτῷ ἔχει τὸ Ὑπόρχημα.* Aristid. II. 571: *Θεοῦ δέ φησι Πίνδαρος δείξαντος ἀρχὴν εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἕλειν* (sic *ΓΛΘL*, vulgo *εὑρεῖν*) *τὸ προκείμενον*. Cf. ib. I. 382. — V. 2. *ἓν*, Allatius *ἕν*.

Fr. 86. Stob. Flor. LVIII. 9: *Πινδάρου Ὑπορχημάτων* (hoc solus A addit.) *τὸ κοινὸν κτλ.* V. 1 et 2 Polyb. IV. 31: *οὐδὲ γὰρ Θηβαίους ἐπαινοῦμεν κατὰ τὰ Μηδικά, διότι τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀποστάντες κινδύνων τὰ περσῶν εἵλοντο διὰ τὸν φόβον, οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συναποφηνάμενον αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν διὰ τῶνδε τῶν ποιημάτων· τὸ κοινὸν ... φάος.* Est haud dubie ex eodem carmine, ex quo Fr. 87. petitum. — V. 1. *τιθείς*, Stob. *καταθείς*. — V. 2. Ap. Stob. *ἐρευνησάτω* omnes et *μεγάλ' ἂν ὄρος* A Vind. — *Ἀσυχίας* Boeckh, v. *ἡσυχίας*. — *τὸ φαιδρὸν*, Stob. *ἱερόν*. — V. 3 *πραπίδος*, B *πραπίδων*. — *ἐπίκοτον* Grotius, *ἐπικότον* A, *ἐπὶ κόπον* B, *ἐπικόπον* vulgo. — *ἀνελών*, ante Grotium *ἀνέμων*.

Γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

88. [77.]

⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ˉ ˣ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑
– ˉ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ˉ ˊ ⏑ ** ⏑ ⏑ – ˉ ˊ ⏑ – ⏑ – –
– ˉ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ˣ – ˉ ˊ .....

Ἐνέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι, πολλὰ δ' ἕλκε' ἔμβαλε νω
*τραχὺ ῥόπαλον, τέλος δ' ἀείραις πρὸς * * στιβαρὰς ἐσ*
ραξε πλευράς,
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

89. [78.]

⏑ ˊ ⏑ – ˣ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ –

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

90. [79.]

Schol. Theocr. VII. 103: *Ὅμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφ καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς Ὁμολίων, καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν.*

91. [80.]

Schol. Pind. Isth. I. 21: *Ἰόλαος δὲ ἦν Ἡρακλέους ἡνίοχος, εὑρήματα Πινδάρου ἐν Ὑπορχήμασιν, ὡς καὶ εὕρημα Κάστορος, αὐτὸς λέγει.* ubi Boeckh: *ἅρματα δὲ αὐτοῦ εὕρημα κατὰ τὰ Πινδάρου*

92. [81.]

Schol. Pind. Ol. XIII. 25: *Ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπο μασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρηθῆναι πρῶτον διθύραμβον.*

Fr. 87. Stobae. Flor. L. 3. *Πίνδαρος Ὑποῤχημάτων· Γλυκὺ δὲ μος ἀπείροισιν· ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισ* Schol. Il. λ'. 227: *ὡς καὶ Πίνδαρος· Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, ἐμπείρῳ τις ταρβεῖ προσιόντα μιν.* ubi *νιν* V *περισσῶς*. Eustath. p. 841. 32: *γ ἀπείρῳ πόλεμος, πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα.* Constituit Bo Hinc proverbium ap. Galen. VIII. 763 ed. Kühn. Diogenian. III. 94 vid. interpr.) Arsen. 164. Sch. Thucyd. I. 80. II. 8. *γλυκὺς ἀπείρῳ πόλ*

Fr. 88. Erotian. p. 74. ed. Franz: *Αἰών, ὁ νωτιαῖος μυελός — Πίνδαρος ἐν ὑποῤχήματι λέγων· Ἐνέπισε κτλ.* V. 1. *ἐνέπισε*, vett. *ἐν ἐνέπισε*, Heringa *ἐξέπτυσε κεκραμέν' αἵματι.* — *κεκραμέν'*, D *κεκ μένα.* — *ἕλκε'* Heringa, v. *ἕλκεα πλευράς.* — *ἔμβαλε νωμῶν* Vulcanii *ἔμβαλεν* (D *ἔμβαλλεν*) *ὦμον.* — V. 2. *ἀείραις* Boeckh, v. *ἀείρας. πρ στιβαράς*, indicavi lacunam, coniicio *πρὸς οὖθ ει.* — *ἐσπάραξε* c Boeckh *σπάραξε*. De Hercule haud dubie dicta sunt.

Fr. 89. Athen. XIV. 631. C: *ἡ δ' ὑποῤχηματικὴ ἐστιν, ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· — καὶ Πίνδαρος δέ φησι· Λάκ. κτλ. ὀρχοῦντ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες.* Hecker coni. *παρθειῶν.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΩι ΑΜΥΝΤΑ 97. 98.

97. [85.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ὀλβίων ὁμώνυμε Ἀαρδανιδᾶν,
παῖ Θρασύμηδες Ἀμύντα.

* 98. [86.]

. . . . . ⏑ – – ⏑ – – ⏑ * – – ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
*Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι * καλλίσταις ἀοιδαῖς*
τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον [ῥηθέν]·
θνάσκει δὲ σιγαθὲν καλὸν ἔργον.

IX.

ΣΚΟΛΙΑ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩι.

99. [87.]

⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ – – ⏑ – –
⏑
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ – –

Fr. 97. Schol. Pind. Nem. VII. 1: *Τότε γὰρ καταφέρεται ὁ Πίνδαρος εἰς τοῦτο, ὅταν ὑπῇ τις ὁμωνυμία, οἷον· Ὀλβίων κτλ.* — V. 1. etiam Dio Chrysost. Or. II. T. I. 28. ed. Emper. *τοῦ δὲ Πινδάρου διά τε τὴν λαμπρότητα τῆς φύσεως, καὶ ὅτι τὸν πρόγονον αὐτοῦ καὶ ὁμώνυμον ἐπήνεσεν Ἀλέξανδρον, τὸν Φιλέλληνα ἐπικληθέντα, ποιήσας εἰς αὐτόν· Ὀλβίων ἐπώνυμε Ἀαρδανιδᾶν* (M *ἐπώνυμα Ἀαρδανιδῶν*) cf. Tzetz. Chil. VII. 413. — V. 2. *παῖ*, Boeckh coni. *ὦ παῖ*, ut unus sit versus. Recte ad Encomia retulit hoc carmen Boeckh, estque ipsum initium servatum.

Fr. 98. Dion. Halic. de vi dic. Demosth. c. 26: *Πρέπει δ' ... ἔργον: Πίνδαρος τοῦτο πεποίηκεν εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, περὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς ῥυθμοὺς μᾶλλον ἢ περὶ τὴν λέξιν ἐσπουδακώς.* — V. 1. *ἐσλοῖσιν* Sylburg., v. *ὅλοισιν*. ibi *ὑμνεῖσθαι*, indicavi lacunam, fort. *ὑμνεῖσθαί σφε*. Schneidewin *πολὺ καλλίσταις* coni. — V. 2. *τιμαῖς* Boeckh, vulgo *τιμαῖσι*. — *ποτιψαύει*, cod. Paris. *ψαύει*. — *ῥηθέν* delendum esse viderunt Bothe et Boeckh. — V. 3. *δὲ σιγαθὲν* Barnes, *δ' ἐπιλασθὲν* Sylburg, vulgo *δ' ἐπιταθέν*.

Πολύξεναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι Στρ. α'.
Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ,
αἵτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη
θυμιᾶτε, πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι
νόημα ποτὶν Ἀφροδίταν,

ὑμῖν ἄνευθ' ἀπαγορίας ἔπορεν, Στρ. β'.
ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.
σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν . . . . . .
. . . . . .

. . . . . Στρ. γ'.
. . . . . .
ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λεξοῦντι Ἰσθμιοῦ
δεσπόται τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν.

Fr. 99, Athen. XIII. 573. E: *Ὑπάρχοντος οὖν τοῦ τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας ηὔξατο τῇ θεῷ νικήσας· Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον* (Ol. XIII.) — *ὕστερον δὲ καὶ σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ᾄσθέν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποίηται πρὸς τὰς ἑταίρας, αἳ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν· διόπερ ἔφη· Ὦ Κύπρου — ἰανθεὶς* (V. 14—16.) *Ἤρξατο δὲ οὕτως τοῦ μέλους· Πολύξεναι — καλόν* (V. 1—9.). *Ἀρξάμενός θ' οὕτως ἔξῆς φησιν· Ἀλλὰ — γυναιξίν* (V. 10.—12.). *Δῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἠγωνία ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα· πιστεύων δέ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς ἑαυτῷ πεποίηκεν εὐθέως λιβᾶς. — βασάνῳ* (V. 13.). Discessi in hoc scolio constituendo a Boeckhio, qui strophis atque epodis constare censuit, at potius minutae strophae eaedem semper iterantur: supersunt autem quatuor stropharum reliquiae. V. 1. *Πολύξεναι* Boeckh, v. *πολύξειναι*. — V. 2. *Πειθοῦς* Schneider, *πείθουσ'* PVL. — *ἀφνειῷ* recte codd., Hermann et Boeckh *ἀφνειᾷ*. — V. 3. *αἵ τε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶτε* Tittmann correxit, vulgo *διά τε τᾶς χεῖρας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε ἡμῖν*. at Zonaras 1307: *Πίνδαρος· αἵτε τὰν χλωρὰν λίβανον ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶται*. (cf. etiam Phot. 222, 21.) Ego praeterea *δάκρη* scripsi probante Schneidewino, vulgo *δάκρυα*, vid. Cram. An. Ox. I. 121, 1: *Τοῦ δάκρυ ἡ γενικὴ δάκρεος, δάκρεϊ, τὸ πληθυντικὸν δάκρεα, τοῦτο κατὰ συναλοιφὴν γέγονε δάκρη, Ξανθὰ δάκρη.* (quod ibid. legitur *ἐν ἠρινοῖς πέταλσι*, tragici potius quam lyrici videtur.) — V. 4.: *πολλάκι ματέρ' ἐρώτων* Boeckh, vulgo *πολλάκις ματέρας ἐρώτων*. — *πτάμεναι* Hermann, *ἱπτάμεναι* PVL, conieci *οὐράνι' ἀμπτάμεναι*. — V. 5. *νόημα* Hermann, v. *νοήματι*. — *ποττὰν*, B *ποτὶ τὰν*. — V. 6. *ὑμῖν* codd., Boeckh *ὔμμιν*. ibid. *ἄνευθ' ἀπαγορίας* scripsi, v. *ἄνωθεν ἀπαγορίας*. Boeckh *ἄτ' ἄνωθεν ἀπαγορίας*. — V. 7. *ἐν εὐναῖς* Boeckh, vulgo *εὐναῖς*. — V. 8. *μαλθακᾶς ὥρας* Boeckh, *μαλθακὸν ὥρας* Schneider, *μαλθακώρας* libri. — V. 9. *πᾶν καλόν* Boeckh, v. *πάγκαλον*. — *ἀνάγκᾳ* Casaubonus, *ἀνέγκαι* PVL. — V. 10. *λεξοῦντι* A, *λέξαντι* PVL, Casaub. *λέξοντι*, quod recepit Boeckh. ib. *Ἰσθμοῦ* Cassubonus, vulgo *ὁμοῦ*. — V. 11. *τοιάνδε* Schweighaeuser, v. *τοιόνδε*. — *εὑρόμενον*, Schweighaeuser *εὑράμενον*. — *σκολίου* Boeckh, v. *σκολιοῦ*.

διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. Στρ. δ'

. . . . . .

ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἅλσος
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις
ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς.

ΘΕΟΞΕΝΩι ΤΕΝΕΔΙΩι.

* 100. [88.]

Strophae.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –

Epodi.

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Στρ

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἁλικίᾳ
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακεὶ
ὅς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν

Ἀντ

ψυχρᾷ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρο
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ θράσει
ψυχρὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.

V. 13. *Διδάξαμεν* Hermann, vulgo *ἐδιδάξαμεν*, Hecker *ἐδείξαμεν*. - *καθαρᾷ* Casaubonus, *καθάρᾳ* B, *καθάρᾳ* PVL. — *βασάνῳ* fort. resp. Zona 374. — V. 14. *δεῦτ'*, L. Dindorf *δηὖτ'*. — V. 15. *κορᾶν* VL, *κόραν* Al *κουρᾶν* Boeckh. ib. *ἑκατόγγυιον*, vulgo *ἑκατόγγυιον*. — *τελέαις* Boeckh, *τελείαις*. — V. 16. *ἐπάγαγ'* Boeckh, v. *ἐπήγαγ'*.

Fr. 100. Athen. XIII. 601. C: *Καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρα τικός φησιν· εἴη — πρᾶξιν* (Fr. 104.) — *μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδί Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησί; Χρῆν μὲν - Ἀγησιλάου.* — V. 1. *μὲν* Heyne, v. *μέ*. ib. *ἁλικίᾳ* Boeckh, libri *ἡλικί* — V. 2. 3. 4. affert Athen. etiam XIII. 564. E. — *προσώπου*, altero loc *ὄσσων*, hinc Hermann *ἀκτῖνάς τις ὄσσων*, nuper vero *ἀκτῖνας ὄσσων* pr bavit, et in Antistr. v. 6. *μοχθεῖ* coni. — ib. *μαρμαριζοίσας*, altero loc *μαρμαριζούσας*. (A *μαριμαρυζούσας*.) *δρακεὶς* altero l., priore l. PV *δράκη* B *δράκις*, C *δρακών*. — V. 4. *ἢ* altero loco, priore *ἠὲ*. — ib. *καρδίαν*, alter l. *ψυχάν*. Respicit Onosander Strateg. XLII. 124. Plut. de sera num. vin c. 13: *εἰ μὴ μέλαναν καρδίαν κεχάλκευται ψυχρᾷ φλογὶ κατ' αὐτὸν τὸ Πίνδαρον* et de inimic. util. c. 9: *κεῖνος ἐξ ἀδάμ. ἢ σιδάρου κεχ. μ. κ.* c etiam adv. Stoic. c. 1. Philostr. Ep. 14. — V. 5. *Ἀφροδίτας*, B *Ἀφροδίτη* — *ἀτιμασθεὶς* AB, *ἀτιμαθεὶς* PVL. — V. 7. *ψυχράν*, Schneider *ψυχά* ego *ψηχράν* conieci.

ἀλλ' ἐγὼ τᾶςδ' ἕκατι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ
Ἐπ.
ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν·
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἔναιεν
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΩι ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι.

101. [89. 94.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑̄
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑̄ –́ – ⏑ –
Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισίν τε γλυκερόν
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον.
δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον
καίπερ πέδ' ἄφθονον βοράν.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩι. 102. 103.

102. [91.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

V. 8. ἀλλ' ἐγὼ τᾶςδ' ἕκατι Herm, ego in proecd. ἀλλ' ἐγὼ ἕκατι τᾶς (θεοῦ) scripsi, legebatur ἀλλ' ἐγὼ δ' ἕκατι (B δὲ κατι) τᾶς (B τὰς). Boeckh, qui ἠὲ in stropha servavit, edidit ἀλλ' ἐγὼ ὥρας ἕκατι τᾶς ποθεινᾶς, probante Schneidewino, qui nuper ἀλλ' ἐγὼ θεᾶς ἕκατι edidit. ibid. ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν scripsi, codd. ἐλεηρὰν (LV ἐλεκρὰν) μέλισσαν. Boeckh et Hermann inchoantes hinc epod., ἐλαιηρᾶν vel ἐλειηρᾶν μελισσᾶν. — V. 9. τάκομαι Boeckh, v. τήκομαι. ib. ἥβαν Boeckh, v. ἥβην. — V. 10. Πειθώ τ' ἔναιεν, B καὶ τὸν ε δω πείθω τε ναιεν, Schneider τε ναίει, ego τ' ἐναύει vel τ' ἐνδαίει conieci. — V. 11. Ἀγησιλάου, Boeckh Ἀγησίλα, ut sit initium novae strophae.

Fr. 101. Coniunxi duo, quae separata erant, fragmenta in unum. Et prius quidem (V. 1—3.) legitur Athen. XI. 480. C: Καὶ τῶν μὲν Ἀττικῶν (κυλίκων) μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖςδε· Ὦ Θρασύβ. κτλ. alterum autem (V. 4. 5.). ib. XIV. 641. B: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματά φησι λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια, ὡςεὶ γὰρ ἐπιδορπισμὸν εἶναι. Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπών· Δείπνου κτλ. V. 2. τοῦτό τοι Boeckh, v. τοῦτο. ib. συμπόταισιν Boeckh, libri συμπόταισι. — V. 3. Διωνύσοιο Boeckh, libri Διονύσοιο. ib. Ἀθαναίαισι Schneider, A Ἀθηναίεσσι, PVL Ἀθηναιεῦσι. Cf. Suidas v. Ἀθηναίας, ubi Πίνδαρος ἐν σχολῇ (σκολίοις). — V. 4. λήγοντος AC Eustath. 1401, 49, λέγοντος PVL. ib. γλυκύ L Eust., γλυκύην PV. — V. 5. καίπερ Boeckh, libri καὶ περί. ibid. πέδ' Schneider, codd. παῖδ'.

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρεν
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

* 103. [92.]

– ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
Μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

* 104. [236.]

– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – – ⏑ ....
Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν·
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν.

105. [90.]

⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ .....
Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,

Fr. 102. Athen. XIV. 635. D: *ἀγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδώνιος ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον· Τόν ῥα* κτλ. Respicit ibid. B: *Διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολίῳ τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον.* V. 2. *Λυδῶν* Hermann, libri *λύδιον*. — V. 3. *ἀντίφθογγον* AB, *ἀντίφθογγος* PVL.

Fr. 103. Athen. XII. 512. D: *Πίνδαρος παραινῶν Ἱέρωνι τῷ Συρακουσίων ἄρχοντί φησι· Μηδ' ἀμαύρου,* φησί, κτλ. V. 1. *μηδὲ μαύρου* Boeckh — *τοι, τι* C. — V. 2. *φέρτιστον* Boeckh, v. *φέριστον*. Ad scolium in Hieronem retulit Boeckh.

Fr. 104. Athen. XIII. 601. C: *Καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικός φησιν· εἴη* κτλ. et v. 1. etiam XIII. 561. B *καὶ κατὰ Πίνδαρον δὲ ἄλλος τις ἔφη, εἴη* κτλ. — V. 1. *κατὰ*, priore loco PVL *καὶ κατὰ*. Ad Scolia haud dubie pertinet fragmentum, et antea conieci petitum esse ex Scolio in Theoxenum, ut hoc fuerit illius Scolii exordium:

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωσιν χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν· ὃ μὴ
πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν.

illud certum est Pindarum in scolio ad Theoxenum haec ipsa verba respicere: nam cum hic tempestivos commendet amores, in illo scolio eam sententiam retractat.

Fr. 105. Athen. X. 427. D: *Διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη ἐστί· λέγω δ' οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε· Χάρι-*

ὄφρα σὺν Χιμάρῳ μεθύων Ἀγάθωνι δὲ καλῶ κότταβον.

X.

ΘΡΗΝΟΙ.

* 106. 107. [95.]

´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ – – ´ ⏑ – –
– ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏓ ´ ⏑ – –
´ ⏑ – – ´ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ – ⏓ ´ ⏑ – ⏓
– ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏓
– ´ ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω,
φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβριθός.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε, τοὶ δὲ πεσσοῖς,
τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται, παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς
ἅπας τέθαλεν ὄλβος·

τάς τε κτλ. — V. 2. σὺν Χιμάρῳ scripsi, v. σὺν χειμάρῳ (P σύγχει μάρῳ), censor Athen. Ienensis σὺν χειμάῤῥῳ μεθύω coni. idemque καλῷ pro καλῶ, fort. Ἀγάθωνί τε καλῷ ut verbum aliquod exciderit, velut ἀγκυλῶμαι.

Fr. 106. 197. Plut. Cons. ad Apoll. c. 35: Λέγεται δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ μελικοῦ Πινδάρου ταυτὶ περὶ τῶν εὐσεβέων ἐν ᾅδου· Τοῖσι λάμπει — βωμοῖς. (Fr. 106.) et de occulto viv. c. 7: Εὐσεβῶν χῶρον, τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν καὶ σκυθίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πεδίον, καὶ ποταμοί τινες ἄκλυστοι καὶ λεῖοι διαῤῥέουσι, καὶ διατριβὰς ἔχουσιν ἐν μνήμαις καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων, παραπέμποντες αὐτοὺς καὶ συνόντες· ἡ δὲ τρίτη τῶν ἀνοσίως βεβιωκότων καὶ παρανόμων ὁδός ἐστιν εἰς ἔρεβός τε καὶ βάραθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχάς, ἔνθεν τὸν ἄπειρον κτλ. (Fr. 107.) Resp. Arist. T. I. 146. V. 2. φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι scripsi, Boeckh φοιν. τ' ἐνὶ λ., Plutarch. posteriore l. φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι, priore φοινικορόδιαί τε λειμῶνες εἰσί. Cf. Cramer An. Ox. III. 173, 16: ἢ καὶ αὐτῶν τῶν παρὰ ποιηταῖς Διὸς κήπων, οὓς φησιν φοινικορόδους ὁ Πίνδαρος. ib. προάστιον Hermann, v. προάστειον. — V. 3. σκιαρὸν B, σκιερὸν Xylander, σκιερὰν vulgo, σκιαρᾷ Hermann. — χρυσέοις καρποῖς Boeckh, vulgo χρυσοκάρποισι. — βεβριθός Reiske, vulgo βέβριθε probante Boeckhio. Fortasse locus non integer servatus, ut poeta scripserit καὶ χρυσοκάρποισι σταχύεσσι βεβριθὸς πέπταται, in Plutarchi enim altero loco videtur scrib. εὐκάρπων μὲν ἀθήρων καὶ εὐσκίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πέδιον. Deinde sequi poterat descriptio lenium fluentorum, tum denique v. 4. et rel. — V. 4. γυμνασίοις τε Hermann, v. γυμνασίοις, Xylander ἱππείοις γυμνασίοις. Malim καὶ τοὶ μὲν ἵπποισι σταδίοισί τε γυμνοῖς. — V. 5. τέρπονται libri, v. τέρψονται. — τέθαλεν Boeckh, v. τέθηλεν.

ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται
αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

* * *

ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον
βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί . . . . .

108. [96.]

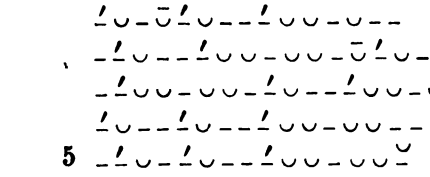

Ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἶσα λυσίπονον τελευτάν.
καὶ σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ,
ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον
ἐκ θεῶν· εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων, ἀτὰρ ἐυδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

* 109. [97.]

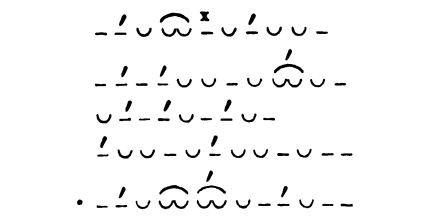

V. 6. *ἐρατὸν* Xylander, v. *ἐρατῶν*. — V. 7. *αἰεὶ* Boeckh, v. *ἀεί*. — *θύα* Hermann, v. *θύματα*. — Fr. 107. quod ad finem strophae eiusdem threni pertinet, Plut. iterum affert de poet. c. 2.

Fr. 108. Plut. Cons. ad Apoll. c. 35: *Καὶ μικρὸν προελθὼν ἐν ἄλλῳ θρήνῳ περὶ ψυχῆς λέγων φησίν· Ὀλβίᾳ κτλ.* V. 1. *Ὀλβίᾳ ... αἶσα*, v. *Ὀλβία ... αἶσα*. — *τελευτάν*, Dübner *τελετάν*. Boeckh *λυσίπονον μετανίσσονται τελευτάν*, sed vitium latet in *ἅπαντες*, possis *ὀλβίᾳ λαχόντες* coniicere. — V. 2. 3. et init. 4. repetit Plut. vit. Rom. c. 28: *Ἐατέον οὖν ἐχομένους τῆς ἀσφαλείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα ... θεῶν.* — V. 3. *ζωὸν δ' ἔτι* altero loco, priore *ζῶν δέ*. ib. *τὸ γὰρ ἐστι μόνον* altero loco, priore *τὸ γὰρ μόνον ἐστίν*. — V. 4. *δὲ πρασσόντων*, amicus Schneidewini *δ' ἐγρασσόντων*. — V. 5. *ἐφέρποισαν* Boeckh, *ἐφέρπουσαν* vulgo.

Fr. 109. Clem. Alex. Str. IV. 640: *Ἄγαμαι τὸν μελοποιὸν ᾄδοντα· ψυχαὶ κτλ.* Pindari esse docet Theodoret. Gr. Aff. Cur. VIII. 117, 2: *Εἰ δὲ ἀναισθήτως αὐτοὺς ἔχειν τῶν γιγνομένων νομίζετε καὶ μὴ θείας τινὸς καὶ τριςολβίας ὄντως λήξεως ἀπολαῦσαι, Πίνδαρος ὁ λυρικὸς ταύτην ὑμῶν*

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι
γαίᾳ πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις
ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι νάοισαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδοντ' ἐν ὕμνοις.

* 110. [98.]

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ –

Οἵσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτει
ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν,
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγανοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

111. [99.]

. . . . . – ⏑ –
⏑ – – ⏑ – –
. . . . . *εὐδαιμόνων*
δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

ἐμβαλλέτω τὴν δόξαν λέγων ὡδί· Ψυχαὶ δ' εὐσεβέων (sic CVb) *ἐν οὐρανοῖς ναίουσαι* (νέουσαι VaB, ἐοῦσαι CVb) *μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσιν ἐν* (ἀείδουσ' ἐν B, ἀείδουσιν Vb) *ὕμνοις.* V. 1. *ἀσεβέων*, v. *ἀσεβῶν.* – *ὑπουράνιοι*, H *ὑπ' οὐν τοι.* — V. 4. *εὐσεβέων δ'*, Clem. *εὐσεβῶν δέ.* – *νάοισαι* Boeckh, *νάουσαι* Cl., *ναίουσαι* Theod. — V. 5. *μολπαῖς* delet Kayser. — *ἀείδοντ'* Boeckh, Cl. *ἀείδουσ'.*

Fr. 110. Plato Menone p. 81. B: *λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν ὅσοι θεῖοί εἰσιν· ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστιν· ὁρᾶτε γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ ποτὲ μὲν τελευτᾶν, ὃ δὴ ἀποθνήσκειν καλοῦσι, τοτὲ δὲ πάλιν γίγνεσθαι, ἀπόλλυσθαι δ' οὐδέποτε. δεῖν δὴ διὰ ταῦτα ὡς ὁσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον. οἵσι κτλ.* unde Stob. Flor. XLIII. 112. V. 1. *οἵσι δὲ* Boeckh, Plato *οἵσι γὰρ ἂν.* — V. 2. *δέξεται, δέξηται* ΞΣ Stob. ib. *ἐς τὸν* Boeckh, vulgo *εἰς τὸν* (*τὸ F*, idem *ἄλλου.*) — *κείνων, ἐκείνων Γ, κεῖνον* γ. — *ἔτεϊ* Boeckh, vulgo *ἔτει*, ΨΥ *ἔτι.* — V. 3. *ψυχὰν*, Stob. *ψυχά*, Boeckh *ψυχὰς.* — V. 4. *ἐκ τᾶν*, Stob. ΣΥγ *ἐκ τῶν*, Ψ *ἐκ τὰν*, C*F' ἔκταν*, *F* in m. *ἐς τὰν.* — V. 5. *αὔξοντ'* Boeckh, v. *αὔξονται.*

Fr. 111. Stob. Flor. CIII. 6: *Πινδάρου Θρήνων* (hoc om. Vind. Trinc.) *εὐδαιμόνων δ. οὐκ ἔστιν ὄλβος. Εὐδαιμόνων* AB, v. *εὐδαίμων.* — *ὄλβος* AB Vind., vulgo *ὄλβιος.*

112. [100.]

⏑ – – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –

Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.

* 113. [101.]

Aristid. T. I. 130: *Ἐπέρχεταί μοι τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι Ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου τὴν ἀωρίαν τὴν σὴν ἀνακαλεῖ.*

* 114. [102.]

⏑ – – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– ⏑ – – – – –

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν κεῖν' εἶσ' ὑπὸ χθόν'· οἶδε μὲν βίου τελευτάν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

115. [103.]

Antiatt. in Bekk. An. I. 99, 2: *Ἦτοι οὐκ ἄρχον, ἀλλ' ὑποτασσόμενον· Πίνδαρος Θρήνοις.*

116.

⏑ – – ⏑ – – – – ⏑ – –

⏑ – – ⏑ – – .....

.....

....⏑ – – – –

5 ⏑ – – ⏑ – – – – –

⏑ – – – – ⏑ ⏑ – – – – [⏑ –]

[⏑ –] – – ⏑ – ⏑

⏑ – – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – – – – ⏑ – – – ⏑ – ⏑

⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – ⏑

Fr. 112. Schol. Pind. Ol. I. 127: *ἐπεὶ τρεῖς καὶ δέκα. καὶ ἐν Θρήνοις τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τίθησι τῶν ὑπὸ Οἰνομάου ἀναιρεθέντων μνηστήρων· Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκα* (Vrat. *τριςκαίδεκα*) *ἄνδρας τετάρτῳ κτλ.* correxit Boeckh ex Schol. Hom. Il. *κ'*. 252: *καὶ τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη φησὶν ὁ Πίνδαρος, ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ.* Resp. huc Sch. Apoll. Rh. I. 747.

Fr. 114. Clem. Alex. Str. III. 518: *ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων λέγων ἐπιφέρει· Ὄλβιος κτλ.* V. 1. *κεῖν' εἶσ' ὑπὸ χθόν'* scripsi, legebatur *ἐκεῖνα κοινὰ εἰς ὑπὸ χθόνα*, unde Boeckh *ἐκεῖνα κοίλαν εἶσιν ὑπὸ χθόνα, οἶδεν μὲν βίου* [*κεῖνος*] *τελευτάν.* — *βίου*, Lobeck *βιότου.* — V. 2. *ἀρχάν*, Segnar *αἴγλαν.* De homine Atheniensi Pindarum loqui verisimile est, itaque fortasse fragmentum petitum ex Threno in Hippocratem, vid. Schol. Pyth. VII. 17: *ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηντηκέναι, εἰς ὃν καὶ θρῆνον γράφει ὁ Πίνδαρος.*

Εντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαί
ὥριαι παιανίδες· ἔντι ..... ελλοντος ἐκισῦ .. στέφανον
ἐκ διο ..... αιόμεναι· τὸ δὲ κοίμισαν τρ' .....
..... σώματ' ἀποφθιμένων.
ἁ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὕμνει,
ἁ δ' Ὑμέναιον, ὃν ἐν γάμοισι χροϊζόμενον (νύμφᾳ)
(μοῖρα) σύμπρωτον λάβεν,
ἐσχάτοις ὕμνοισιν· ἁ δ' Ἰάλεμον ἰοβόλῳ νο'σῳ [ὅτι] πεδα-
θέντα σθένος,
υἱὸν Οἰάγρου (τε, χρυσάορ' Ὀρφέα.)

Fr. 116. Schol. Eurip. Rhes. 892: *φασὶ δὲ Ἰάλεμον παρωνομάσθαι ἐπὶ τιμῇ Ἰαλέμου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης, ὡς φησι Πίνδαρος· ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων (Λατοῦς) ἀοιδαὶ ὧ .....* (Ambrosch ὡΐ vel ὠὺ) *παιάνιδες . ἔντι ..... ελλοντες· ἐκ κισυ .*, (Ambrosch ἐκισῦ) . *στέφανον ἐκ διο ..... αιόμεναι· τὸ δὲ κοιμίσαν τρ ..... (σώματ')*
ἀποφθιμένων, ἁ μὲν ἀχέταν λινὸν αἴλινον ὑμνεῖν . ἁ δὲ ὑμέναιον· ἐργάμοισι χροϊζόμενον ..... συμ (vel σῦμ) *πρῶτ . . λάβεν. ἐσχάτοις ὕμνοις* (sec. Ambr. supra ultimam syll. ᾱ)· *ἁ δὲ Ἰάλεμον ὁμοβόλῳ* (Ambr. ὁ. .. ψ) *νούσῳ. ὅτι παῖδα θέντοι σθένος υἱὸν οἰαγρον:* — V. 1. *ἔντι*, cod. bis *ἔντι*. — *Λατοῦς* in cod. propemodum evanidum Ambrosch vidit, Welcker et Schneidewin coniectura assecuti sunt. — V. 2. *ὥριαι* Hermann probabiliter. — *παιανίδες* Lobeck, cod. *παιάνιδες*. Deinde Hermann *ἔντι δ' ἐπαντείλοντος εὐκίσσου στέφανον Ἐκ διθυράμβου μαιόμεναι*, Schneidewin *ἔντι δ' αὖ θάλλοντα ναρκίσσου στέφανον ἐκ Διωνύσου μεταμαιόμεναι*. Sed omnia incerta, fortasse de Dithyrambo nullus erat sermo, sed continuo post hilares Paeanes lugubres threni commemorati erant. — V. 3. *κοίμισαν*, cod. *κοιμίσαν*. Lacunam redintegrat Hermann: *τετράζυγον θεὰ κᾶδος υἱῶν σώματ' πτ.* — V. 4. *σώματ'* in codice prope evanidum animadvertit Ambrosch, coniectura invenerunt Welcker et Schneidewin. — V. 5. *Λίνον* Schneidewin, cod. *λίνον* (*λινόν.*) — *ὕμνει* Hermann, cod. *ὑμνεῖν*. — V. 6. *ὃν ἐν γάμοισι χροϊζόμενον* (*νύμφᾳ μοῖρα*) *σύμπρωτον* (sive *σὺν πρῶτον* malis) *λάβεν*, *ἐσχάτοις ὕμνοισιν* (scil. *ὕμνει*) scripsi, ut Pindarus dicat Hymnenaeum primum omnium in ipsis nuptiis in lecto geniali praematura morte extinctum esse. Hermann *ὃν ἐν γαμ. χρονιζόμενον βρότεος αἰὼν φθέγμα σὺν πρώτοις λάβεν ἐσχάτοις θ' ὕμνοισιν*. — V. 8. *ἁ δ'*, cod. *ἁ δὲ*. — *ἰοβόλῳ* scripsi, *ὠμοβόλῳ* Hermann, *ὠμοβόρῳ* Schneidewin. ib. *ὅτι* recte delevit Hermann. — *πεδαθέντα* Schneidewin et Welcker. ib. *σθένος*, Hermann *σθένος θ'*, ut haec ad Orphea referantur. — V. 9. *Οἰάγρου* pro *οἴαγρον* Schneidewin, quod firmat Schol. Pyth. IV. 313: *Ἀπόλλωνος τὸν Ὀρφέα φησὶν εἶναι, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι Οἰάγρου λέγουσιν*. Deinde addidi verba *τε χρυσάορ' Ὀρφέα*. vid. Schol. Hom. Il. *ο'*. 256: *χρυσάορον — καὶ Πίνδαρος χρυσάορα τὸν Ὀρφέα φησίν*. ut in *χρυσάορα* hic quoque mediae syllabae coalescant, ut Pyth. V. 104. In proecdosi scripsi minus recte *ἁ δ' υἱὸν Οἰάγρου, χρυσάορ' Ὀρφέα*. Iam additis his verbis integra est stropha, quam ex Threnis petitam esse probabiliter statuunt Welcker et Schneidewin.

XI.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

117. [104.]

Τί θεός; ὅ τι τὸ πᾶν.

118. [105.]

⏑ ⏖́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ – –́ ⏑ – –

Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυ

119. [106.]

⏑ –́ ⏑ ⏖́ ⏑ – ⏑ – –

– ⏖́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –

⏑ –́ ⏖́ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏓

–́ ⏑ – ⏑ ⏓

Θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
κελαινεφέϊ δὲ σκότει καλύψαι καθαρόν
ἁμέρας σέλας.

120. [107.]

x – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ –́ ⏑ – – ⏖́ ⏑ –

– –́ ⏑ – ⏑ ⏖́ ⏑ – ⏒

Κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

Fr. 117. Clem. Alex. Str. V. 726: *Πίνδαρός τε ὁ μελοποιὸς οἱ βακχεύεται ἀντικρὺς εἰπών, τί κτλ.* eadem Euseb. Praep. Ev. XIII C. (ubi CF *τί ἐστι θεός.* D *τί θεός ἐστι;*) Boeckh coni. *τί τὸ πᾶν.*

Fr. 118. Didymus Alexandr. de Trin. III. 1. p. 320. sine poeta mine: *θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν ἀοιδᾷ φοιτεύει.* Pindari esse apparet ex Clem. Alex. Str. V. 726. et Euseb. Praep. Ev. XII C., qui ex Pindaro post fr. 117. afferunt: *καὶ πάλιν· Θεὸς ὁ (τὰ) τεύχων βροτοῖς. φυτεύει* scripsit Heyne.

Fr. 119. Clem. Alex. Str. V. 708. *ὁ μελοποιὸς δὲ θεῷ δὲ κτλ.* und Praep. Ev. XIII. 674. B. Pindaro tribuit Theodoret. Gr. Aff. Cur. VI. V. 1. *δὲ* Cl., om. Eus., *γὰρ* Theod. — V. 2. *ὄρσαι* Euseb. Theod. (*σαι*), *ὦρσαι* Cl. — V. 3. *κελαινεφέϊ* Boeckh, Cl. *κελαινεφεῖ*, Th *κελαινεφέει.* — *σκότει*, Schneidewin *σκότῳ.*

Fr. 120. Plutarch. de superst. c. 6: *κεῖνοι γὰρ* (om. *τ'*) *ἄνοσ ὁ Πίνδαρος θεούς φησι*, et sine poetae nom. adv. Stoic. c. 31 et A c. 18: *ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οἱ τῶν φιλοσόφων ἄνοσοι κτλ.*

121. [108.]

Ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας.

122. [109.]

Θεὸς ἅτε πλέον τι λαχών.

123. [112.]

. . . . . –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –⏑
–́ ⏑ – . . . . . .

Πῦρ πνέοντος ἅ τε κεραυνοῦ
ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρός
ἵζεαι.

124. [114.]

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
Εν χρόνῳ δ' ἔγεντ' Ἀπόλλων.

125. [115.]

x – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓
Ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

126. [116.]

⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

Fr. 121. Schol. Aristoph. Eq. 624: *τὸ δὲ ἐλασίβροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου.* Suid. v. *ἐλασίβροντα ἀναρρηγνὺς ἔπη· Ἀριστοφάνης (ἐκ) τῆς ἀρχῆς Πινδάρου· ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας. ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενε (ἐλαυνόμενα). ἐλασίβροντα* Schneider, fort. recte. Videtur initium Hymni vel Prosodii in Iovem esse.

Fr. 122. Aristid. T. I. 11: *οὗτος ἁπάντων ἀρχὰς καὶ πέρατα καὶ μέτρα καὶ κλήρους ἔχων αὐτὸς ἂν μόνος εἰπών, ἃ χρὴ περὶ αὐτοῦ, Θεὸς* (ita codd., v. *θεῶν*) *ἅτε* (E *εἴτε*) *κτλ. τοῦτο γὰρ οὖν Πινδάρῳ κάλλιον ἢ ἄλλ' ὁτιοῦν εἴρηται περὶ Διός.*

Fr. 123. Sch. Hom. Il. *ω'*. 100: *ἐκ δεξιῶν ὥς φησι Πίνδαρος· πῦρ πν. ἄτερ κ. ἄγχ. κτλ. ἄτερ* quomodo corrigendum sit docet Plut. Symp. Quaest. I. 2, 4: *Διαῤῥήδην δὲ ὁ Πίνδαρος λέγει· Πῦρ πνέοντος ἅ,τε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη.* Respicit Aristid. T. I. 15: *Πίνδαρος δ' αὖ φησι δεξιὰν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτὴν καθεζομένην τὰς ἐντολὰς τοῖς θεοῖς ἀποδέχεσθαι.*

Fr. 124. Clem. Alex. Str. I. 383: *εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος γράφει ἐν χρ. κτλ.* Eadem Euseb. Praep. Ev. X. 499. D. Scripsi *δ' ἔγεντ'*, quod fere etiam Boeckh coni., v. *δὲ γένετ'*.

Fr. 125. Athen. I. 22. B: *οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις, ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλωνα ὀρχηστὴν καλεῖ· ὀρχήστα ἀγλ. κτλ.* Eadem Eusth. Od. 1602, 23. Respicit idem Il. 52, 18: *διὸ καὶ Πίνδαρος εὐρυφαρέτραν αὐτὸν λέγει. ὀρχήστ'* Boeckh scripsit.

Fr. 126. Plut. de *EI* apud Delph. c. 21; *πρὸς ὃν δὲ (Ἀπόλλωνα) Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς· κατεκρίθη δὲ* (hoc om. Dübner) *θνατοῖς ἀγαν. ἔ.* ubi vulgo *κατεκρίθη δέον αὐτοῖς ἀγονώτατος ἔ.* idem affert de def. orac. c. 7., et adv. Epicur. c. 22: *ὁ δ' Ἀπόλλων κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν, ὡς ὁ Πίνδαρος φησίν.* Ex primo loco coniicias *κατεκρίθης*.

127. [118.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

Μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

128. [119.]

Μοῖσ' ἀνέηκέ με.

129. [266.]

. . . ⏓ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

⏓ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

. . . . *Μελισσοτεύκτων κηρίων*
ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.

130. [125.]

x̄ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓

x̄ – –́ ⏑ ⏑ – –

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς αὐξάνοι,
ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

131. [126.]

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –

⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏓

⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

–́ ⏑ – – ⏑́⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,

Fr. 127. Eust. Il. 9, 44: *Καὶ Πίνδαρος ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ πρόγραμμα μουσοποιὸς λέγει· Μαντεύεο Μοῦσα κτλ.* Sch. Il. *α'*. 1. *καὶ Πίνδαρος· Μαντεύεο Μοῦσα.* cf. Matranga Anecd. 374. *Μοῖσα* scripsit Boeckh.

Fr. 128. Eust. Il. 9, 40: *ταύτῃ τῇ θεᾷ τῇ Μούσῃ — ἐγκελεύεται ὁ ποιητὴς τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν ἀείδειν — οὐ ἀνάπαλιν Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ Μοῦσα ἀνέηκέ με, ἤγουν ἀνέπεισεν.* Repetit 179, 14: *ἀνέηκέ με ἡ Μοῦσα. Μοῖσ'* Boeckh scripsit.

Fr. 129. Cram. An. Ox. I. 285, 19: *Μέλεα — οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγήρυος. Πίνδαρος· μελισσοτεύκτων κτλ.* Et. M. 577, 19, vulgo sine poetae nom. *μ. κ. ἐ. γλυκερωτέρα ὄμφακος.* sed. Hav. *γλυκύτερος ὄμφα*, Sorb. *γλυκερότερος ὄμφα.* Et. Gud. 386, 18: *οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μελιγόρου Πινδάρου. μελισσοτευκηρίων.*

Fr. 130. Plut. de Is. et Osir. c. 35: *Ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγόν, ἀρκεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων· Δένδρον* (cod. Ven. *δένδρων*) *κτλ.* sed *δενδρέων* idem Symp. Quaest. IX. 14, 4: *καὶ Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθὴς* (Dübner *πολυ(γα)θὴς*) *αὐξάνων, ἁ. φ. ὀπ.* et Erot. c. 15: *δενδρέων τε τρόπον Διον. πολύ τε φέγγος αὐξάνει, φέγγος ἁγν. ὀπ. Νομὸν* Boeckh, vulgo *νόμον.*

Fr. 131. Plut. de exil. c. 9: *ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποβάντι νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος ἄθλιός ἐστι μὴ προςλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικὰ μηδ' ἐπᾴδων πολλάκις· ἐλαφρὰν κτλ.*

ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον.
ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, ὅθεν ἄδρυς·
πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

132. [127.]

x – ⏑ – ⏑ –
x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
– – ⏑ – ⏑ ⏑ – – –
x – – – ⏑ ⏑ ....
Τί δ' ἔρδων φίλος
σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην,
τοῦτ' αἴτημί σε.

133. [57.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –
– – ⏑ ....
Ὁ ζαμενὴς δ' ὁ χοροιτύπος,
ὃν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σειληνός.

134. [128.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων.

V. 2. *περιδαῖον* Hermann, vulgo *περιδαίων*, Meziriac *παριδαίων*. — V. 3. *ὅθεν ἄδρυς*, Reiske *ὅθεν ἀδρός*, ego conieceram *πέδον ἄδρυ*. — V. 4. *δ'* Boeckh, v. *δὲ*. — *οὐδὲ* om. codd. Par. Fortasse huc resp. Synes. Laus Calv. 77. D: *ἂν μὲν γὰρ ᾖ τῆς Πινδάρου τυγχάνειν εὐχῆς καὶ ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ἐν κυκλῳ τοῦ θεάτρου καθιζησόμεθα.*

Fr. 132. Athen. V. 191. F: *πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίνδαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ Διός· τί δ' ἔρδων κτλ.* Eadem Eust. Od. 1490, 38. — V. 1. *Τί* om. B. Conieci *ὅ τι* probante Schneidewino. — V. 3. *Εὐθυμίᾳ*, Eust. *εὐθυμίαν*. — *μέλων* Casaubonus, v. *μελῶν*. — V. 4. *αἴτημι* ABC Eust., *αἰτοῦμαι* PVL.

Fr. 133. Pausan. III. 25, 2: *Τραφῆναι μὲν δὴ τὸν Σιληνὸν ἐν τῇ Μαλέᾳ δηλοῖ καὶ τάδε ἐξ ἄσματος Πινδάρου· Ὁ ζαμενὴς δὲ κτλ.* — V. 1. Boeckh *δ'*. — V. 2. *Μαλεάγονος* Camerarius, *Μαλέγορος* vel *μελέγορος* libri. Deinde AgVaAMLab *ἔθρεψεν ἀΐδος* vel *ἄϊδος*. — V. 3. *Σειληνός* Boeckh, v. *Σιληνός*. Boeckh inter dithyrambos retulit.

Fr. 134. Schol. Arist. Nub. 223: *τί με καλεῖς, ὦ ᾽φήμερε; ἐλέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληνῷ παρεμφέρειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν· περιέθηκεν οὖν αὐτῷ τὴν του παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ φωνήν· ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν Σειληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους· Ὦ τάλας κτλ.* Ead. Suidas v. *ὦ ᾽φήμερε*. *ἐφάμερε* Herm., Schneidewin *ἐπάμερε*, vulgo *ἐφήμερε*. — *νήπια* Küster et Reitz, vulgo *νήπιε*. *διακομπέων* Hermann, Küster *διακομπῶν*, Suidas pariter atque Schol. Arist. *διακομπεύων*. (cod. Ven. *χρήμ. μοι διακ.* om.)

135. [129.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται.

136. [132.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.

137. [133.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἄνακτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.

138. [134.]

. . . . . – –

⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ [⏑ –] . . .

. . . . . *οἱ μέν*

κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται , ...

139.

. . . – – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Πίτναντες θοάν

κλίμαχ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν.

Fr. 135. Schol. Pind. Pyth. IV. 104: *ὅτι τὰς περὶ τὰ θεῖα μύστιδας καὶ μελίσσας φασίν, ἑτέρωθι ὁ αὐτός φησι· ταῖς ἱεραῖς μ. τ. ἱεραῖσι* Boeckh.

Fr. 136. Dionys. Halic. de orator. ant. c. 2: *ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον ἀνδρῶν δικ. χρ. σ. ἄριστος, κατὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν νὴ Δία καὶ ἐπιτηδευμάτων γε.*

Fr. 137. Plut. Quaest. Platon. VIII. 4: *τὴν δ' οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν δύναμιν οὐ συνορῶντες, ἣν ὅ τε Πίνδαρος ἔοικεν οὐ φαύλως ὑπονοῶν εἰπεῖν· ἄνα* (recte Heyne *ἄνακτα*) *τῶν* (Hermann coni. *τὸν*) *πάντων κτλ.*

Fr. 138. Schol. Arist. Pac. 153: *κατωκάρα· οὕτως λέγουσιν Ἀττικοί, οὐ διηρημένως, ἀλλ' ὑφ' ἓν· Οἱ μ. κ. δε. δ.* (Bekker *δεσμοῖσιν δέδεντε*) Fort. *δεσμοῖς*. Suidas *Κατωκάρα· οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι — Πίνδαρος· οἱ μὲν κτλ.* Eadem Gregor. Cor. 124.

Fr. 139. Cram. An. Ox. I. 201, 14: *θοὸς — σημαίνει δὲ καὶ τὸ μέγα. Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ὄτου καὶ Ἐφιάλτου· Πίτνοντες θοὰν κλίμακα οὐρανὸν ἐς αἰπύν. τὴν μεγάλην δηλονότι. πίτναντες* Hermann, *κλίμαχ' ἐς οὐρανὸν* scripsi. Etiam quod sequitur ex Pindaro, fortasse ex eodem carmine, petitum videntur: pergit enim grammaticus:

Θοαῖς ἀφροσύναις

ἀντὶ τοῦ μεγάλαις. sed quae addit *Θοὴ δ' ἐπεδέξατο γαῖα.* (rectius Et. M. 453, 8: *Θοὴ δ' ὑπεδέξατο γαῖα*) et *θοῆς ἔστηκε πόλεως* (*πόληος*) ex epico poeta petita arbitror.

140. [137.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.

141. [142.]

⏑̄ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑̄

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος.

142. [146.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι.

143. [147.]

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ .....

Ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων
πίνοντες ἐπλάζοντο.

Fr. 140. Apollon. Dysc. de Synt. II. 179. ed. Bekk.: *ὥςπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπί τε τοῦ Ὄτου καὶ τοῦ Ἐφιάλτου* (Α *ἐπιάλτου*), *συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ· ἀλλαλοφόνους ἐπάξ. λ. οὐ μὴν τῷ· ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς, οὐ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ δόρατα ἐνῆκαν, ἀλλ' ἀλλήλοις.* Ex eodem carmine est, ex quo petitum fr. 139.

Fr. 141. Athen. IV. 154. F: *Φιλ. γ. ἐκ Περσέως παρὰ Πινδάρῳ.* *Περσέος* Boeckh.

Fr. 142. Plut. Amator. c. 15: *ἢ γὰρ οὐ νύμφαι τινὲς αὐτοῖς δρυάδες εἰσίν· Ἴσον δένδρου — λαχοῦσαι — κατὰ Πίνδαρον.* et de defect. orac. c. 11: *πλέον δ' οὐδὲ Πίνδαρος εἴρηκεν, εἰπὼν τὰς νύμφας ζῆν Ἰσοδένδρου τέκμωρ αἰῶνος λαχούσας.* Schol. Apoll. Rhod. II. 477: *Καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἰσοδ. τε. αἰ. λαχοῦσα.* et Et. M. 75, 44. Heyne *λαχοῖσαι* scripsit.

Fr. 143. Athen. XI. 476. B: *Καὶ τῶν ποιητῶν πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι, Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λέγων· Ἀνδροδάμαντα δ' κτλ.* Affert etiam Eust. Il. 916, 39., idem resp. 917, 63. et ut Ruhnken putat Et. M. 504, 31. ubi *Πίνδαρος* pro *Πεισανδρος* corrigit. — V. 1. *ἀνδροδάμαντα δ'* Boeckh, *ἀνδροδάμαν δ'* Casaubonus, *ἀνδροδάμαν δ' ἄρ'* Schneidewin, *ἀδάμαντα δ'* Hermann; PVL *ὁ δάμαν δ'*, om. C Eust. — *ῥιπὰν*, B *ὑπὰν*. — *μελιαδέος* Boeckh, v. *μελιηδέος*. — V. 2. *ἐσσυμένως* om. Eust. — *τραπεζᾶν* C, *τραπεζὰν* Eust., *τράπεζαν* BPVL. — V. 3. *ὤθεον*, B *ἔνθεον*. — *αὐτόματοι*, fort. *ἀλέματοι*. Respicit carmen hoc Horat. Od. IV. 2, 13: „Seu Deos regesve canit Deorum Sanguinem, per quos cecidere iusta Morte Centauri, cecidit tremendae Flamma Chimaerae."

144. [148.]

[–́] ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
.. ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπείς
ᾤχετ' ἐς χθόνα σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

145. [150.]

Διὰ βοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ' ὑπνόων τε σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

146. [151.]

⏑́⏑⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
5 – –́ ⏑ – ⏒ ⏑́⏑⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏒ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓

Fr. 144. Schol. Apoll. Rhod. I. 57 (eadem Eudoc. 250): Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε λέγοντος· ὁ δὲ χλωρῇς ἐλάτῃσι τ. ᾤχετο Καινεὺς σχίσας ὀ. π. γ. sed P ᾤχετ' εἰς χθόνα, reliquis omissis. Plutarch. de absurd. Stoic. opin. c. 1: ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὔθυναν ὑπεῖχεν, ἀπιθάνως ἄῤῥηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς τὸ σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν. Boeckh, qui v. 1. χλωραῖς ἐλάταισι scripsit, v. 2. edidit ᾤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς, ego Καινεὺς delevi, sed ἐς χθόνα ex P recepi. Pertinet autem ad idem carmen, unde Fr. 143. petitum est.

Fr. 145. Athen. X. 411. B: Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ (Herculis) τὴν ἀδηφαγίαν ἐπιφέρει· ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας Κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας, παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφεν εἰπόντος· Διὰ βοῶν (sic VL, διαβοῶν P) θερμὰ δ' εἰς (PVL θερμὰ εἰς) ἀνθρακιὰν στέψαν πυρὶ δ' (AB hic repetunt εἰς ἀνθρακίαν στέψαν πυρὶ δ') ὑπνόων τε (VL πυριπνόων τε) σώματα κτλ. Locus ab initio graviter corruptus, cum haud dubie quaedam exciderint. Boeckh scripsit: Δοιὰ βοῶν | θέρμ' ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε | σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν | εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν· | ἦν δὲ ἰδ. κτλ. Ego in procedosi: Δοιὰ βοῶν κατέπινεν θέρμ' ἅλις ἀνθρακιὰν in ceteris Boeckhium secutus. Extrema sic videntur corrigenda: σώματα κεῖτο τέγει· σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν | ἦν διακρῖναι ἰδόντα πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος. Respicit huc Philostr. Imagg. II. 24: Ὀργίζεται τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Θειοδάμας ὅτι ἀροῦντι αὐτῷ ἐπιστὰς ἀποσφάττει τὸν ἕτερον τῶν βοῶν καὶ σιτεῖται, σφόδρα ἐθὰς ὢν τοῦ τοιούτου σιτίου· Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορώνου στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι, Θειοδάμαντι δὲ περὶ βουλυτὸν ἐπιφοιτήσας καὶ πῦρ κομισάμενος, ἀγαθοὶ δὲ ἐμπυρεύσασθαι καὶ οἱ λίθοι, ἀπανθρακίζει τὸν βοῦν ἀποπειρώμενος τῶν σαρκῶν, εἰ μαλάττονται ἤδη, καὶ μονονουχὶ ἐγκαλῶν τῷ πυρὶ ὡς βραδεῖ

νόμος ὁ πάντων βασιλεύς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων
ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον
ὑπερτάτᾳ χειρί· τεκμαίρομαι

Fr. 146. Plato Gorg. 484. B: *Δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἅπερ ἐγὼ λέγω ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι ἐν ᾧ λέγει, ὅτι Νόμος ὁ πάντων β. θ. τε καὶ ἀθ. οὗτος δὲ δή, φησίν, ἄγει ... Ἡρακλέος, ἐπεὶ ἀπριάτας, λέγει οὕτω πως· τὸ γὰρ ᾆσμα οὐκ ἐπίσταμαι· λέγει δ' ὅτι οὔτε δόντος τοῦ Γηρυόνου ἠλάσατο τὰς βοῦς· ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει καὶ βοῦς καὶ τἆλλα κτήματα εἶναι πάντα τοῦ βελτίονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων τε καὶ τῶν ἡττόνων.* Boeckh censet initio *κατὰ φύσιν* addendum esse propter p. 488. B: *Πῶς φῂς τὸ δίκαιον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγειν βίᾳ τὸν κρείττω τὰ τῶν ἡττόνων.* sed ibi potius interpungendum *καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος τὸ κατὰ φύσιν, ἄγειν κτλ.* Favere tamen Boeckhii sententiae (qui propterea etiam in priore Gorgiae loco coniecit *οὗτος δὲ δή φησίν, κατὰ φύσιν* vel *φύσει ἄγει*) videtur Plato Legg. IV. 714. D: *καὶ ἔφαμέν που κατὰ φύσιν τὸν Πίνδαρον ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον, ὡς φάναι.* et magis etiam ib. III. 690. B: *πέμπτον γε οἶμαι τὸν κρείττονα μὲν ἄρχειν, τὸν ἧττω δὲ ἄρχεσθαι. Μάλα γε ἀναγκαίαν ἀρχὴν εἴρηκας. Καὶ πλείστην γε ἐν ξύμπασι τοῖς ζῴοις οὖσαν καὶ κατὰ φύσιν, ὡς ὁ Θηβαῖος ἔφη ποτὲ Πίνδαρος.* Sed videtur *κατὰ φύσιν* potius interpretandi gratia ubique a Platone adiectum: nam quominus altero loco Legum ipsa Pindari verba servata esse credas prohibere videntur, quae subiuncta sunt: *τὸ δὲ μέγιστον, ὡς ἔοικε, ἀξίωμα ἔκτον ἂν γίγνοιτο, ἕπεσθαι μὲν τὸν ἀνεπιστήμονα κελεῦον, τὸν δὲ φρονοῦντα ἡγεῖσθαί τε καὶ ἄρχειν· καίτοι τοῦτό γε, ὦ Πίνδαρε σοφώτατε, σχεδὸν οὐκ ἂν παρὰ φύσιν ἔγωγε φαίην γίγνεσθαι, κατὰ φύσιν δέ, τὴν τοῦ νόμου ἑκόντων ἀρχήν, ἀλλ' οὐ βίαιον πεφυκυῖαν.* Minus etiam probat Hesychius: *Νόμος πάντων ὁ βασιλεύς, κατὰ τὴν φύσιν.* Neque Dissenio assentiendum, qui putat alios *παρὰ φύσιν* legisse, ut poeta scripserit *πάντα δὲ παρὰ φύσιν*, collato Plat. Protag. 337. D: *ὁ δὲ νόμος τύραννος ὢν τῶν ἀνθρώπων πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται.* — Neque lectum fuisse apud Pindarum *κατὰ φύσιν* confirmat Schol. Pind. Nem. IX. 35: *ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἀνὴρ τὸ προϋπάρχον δίκαιον καταπαύει· ἐν ἄλλοις Πίνδαρος· Νόμος — χειρί.* Minus tribuendum Aristidi II. 68 qui ex Platone descripsit totum locum usque ad *τεκ. ἔ. Ἡρ. ἐπεὶ ἀπριάτας.* — Celeberrimam sententiam de legis imperio respiciunt Herodot. III. 38: *καὶ ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι.* Plut. ad princ. indoct. c. 3. vit. Demet. c. 42. Origen. adv. Cels. V. 255. Clem. Str. I. 427. II. 438. (v. l. 2.) Dio Chrys. Or. LXXV. p. 751. Iamblich. ap. Stob. Flor. XLVI. 77. Liban. III. 364. — V. 3. *δικαιῶν τὸ βιαιότατον* Schol. Pind. et Aristid. non solum in versibus, sed etiam in explicatione, ap. Plat. vulgo *βιαίως τὸ δικαιότατον*, (quae antiqua satis dittographia in Pindari codicibus esse videtur,) ubi *βιαίων* ΨΓΛΣΥΦBCI, *βιαιῶν* Ξ, om. F et VZa m. pr. (VZa m. sec. *πάνθ'*, et praeterea *τὸ δικαιότατον* om.) sed idem V in marg. *δικαιῶν τὸ βιαιότατον*. Firmat hoc Plato ipse de Leg. IV. 714. B: *τὸν Πίνδαρον ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον.* Respicit ibid. X. 890. A: *ἰδιωτῶν τε καὶ ποιητῶν, φασκόντων εἶναι τὸ δικαιότατον, ὅτι τις ἂν νικᾷ βιαζόμενος*, adde Liban. III. 30. ed. Reiske: *δεδοικὼς αὐτοῦ* (Pindari) *τὴν διδαχὴν καὶ φοβούμενος, μή τις τῶν νέων ἀκούσας, ὡς ὑπερτάτῃ χειρὶ βιάζεται τὸ δίκαιον, ἀμελήσας τῶν νόμων ἀσκεῖ τῷ χείρε.* (quae ibi subiunguntur de Anyto furtim Pindari versus immutante, fortasse ad dittographiam illam referenda sunt.) et Boisson. An. Nov. 303: *Ὁ Πίνδαρος ἐπαινεῖται, ὑπερτάτᾳ χειρὶ τὸ δίκαιον ὁριζόμενος.* — V. 4. ap. Plat. ΞΣ *ὑπερτάτῃ* et V *χερὶ* (hoc etiam Θ ap. Arist.).

ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ Γηρυόνα βόας
Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος
ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν.

147. [154.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Πάντα θύειν ἑκατόν.

148. [157.]

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
. . *κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν*
θάλλοντας ἥβᾳ δυώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον.

149. [158.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – :
Οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐπέλαμψεν μυρίοις;
πρῶτον μὲν Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρωΐων ἀμ πεδίον,
καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος ἦλθεν, καὶ τὸν Ἰάσονος εὔ-
δοξον πλόον

V. 5. *Ἡρακλέος* ap. Plat. ΑΓΞΣΥBCFIWV (a. m. pr.) ap. Arist. N, vulgo utroque l. *Ἡρακλέους*. — *ἐπεὶ Γ. β.* et v. 6. 7. solus servavit schol. Aristid. III. 408. (adde Schol. cod. Vatic. II. 710.): *τὰ λοιπὰ τῆς χρήσεως ἦν οὕτως· ἐπεὶ Γηρυόνου βόας Κυκλωπείων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέως συναιρεῖται* (Ox. Vat. *ἀναιρεῖται*) *καὶ* (Vat. *καὶ εἰ*) *ἀπριάτας ἔλασεν* (Vat. Ox. *ἤλασεν*) *ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ἐπειδὴ τὰς τοῦ Γηρυόνου βόας οὔτε αἰτήσας οὔτε πριάμενος ἤλασεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐρυσθέως.* unde Boeckh praeclare *ἀναιτήτας* scripsit, qui etiam cetera correxit.

Fr. 147. Strabo III. 155: *ποιοῦσι δὲ καὶ ἑκατόμβας* (Lusitani) *ἑκάστου γένους Ἑλληνικῶς ὡς καὶ Πίνδαρός φησι· Πάντα θ. ἑ.*

Fr. 148. Schol. Il. *κ'*. 252: *οἷον· κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνε θάλλοντα* (*θάλλοντας* Boeckh) *ἥβᾳ δυώδεκα, αὐτὸν δὲ τρίτον· ἀντὶ τοῦ τρίτον καὶ δέκατον, καὶ τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη φησὶν ὁ Πίνδαρος ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ.*

Fr. 149. Schol. Eurip. Androm. 781: *Οἱ μὲν πλείους Τελαμωνά φασι συστρατεῦσαι τῷ Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὴν Ἴλιον, ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ Πηλέα, παρ' οὗ ἔοικε τὴν ἱστορίαν ὁ Εὐριπίδης λαβεῖν· λέγει δὲ ὁ Πίνδαρος· Οὐ Πηλέως κτλ.* V. 1. *οὐ*, Cobet coni. *οὕτω*, ut sit scholiastae. — *Πηλέος* Boeckh, v. *Πηλέως*. — *μόχθοις νεότας* scripsi, vulgo *μόχθοιν νεώτατον*, Va *μόχθοιν νεώτατ'*, Ve *μοχθοινεωτάτοις*. — *ἐπέλαμψεν* vel *ἐπέλαμψε* libri, vulgo *ἐπιλάμψαι*. Boeckh coni. *μόχθοι νεόται' ἐπέλαμψαν μυρίοις*, Hermann *μόχθοι νεόται' ἐπέλαμψαν μυρίοι*. — V. 2. *Ἀλκμήνας* Boeckh, v. *Ἀλκμήνης*. — *υἱῷ*, Va *υἱῖν*. — *Τρωΐων* Boeckh, libri *Τρώων*. — *πεδίον* VaVe, ut Boeckh coniecerat, vulgo *πέδιλα*. — V. 3. *Ἀμαζόνος* Bothe, vulgo *Ἀμαζόνας*. Cobet *ζωστῆρ' Ἀμαζόνος*, Hermann *ζωστῆρ', ὅτ' Ἀμαζόνος*, Schneidewin *ζωστῆρ' ἄμ' Ἀμαζόνος*. — *ἦλθεν* Boeckh, v. *ἦλθε*. — *εὔδοξον* om. Ve.

ἐκτελέσσαις εἷλε Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων.

150. [160.]

⏓ ⏑́⏑ ⏒́ ⏑ – ⏒́ ⏑ – ⏒́ ⏑ ⏓

Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν.

151. 152. 153. [159. 161. 162.]

Pausan. VII. 2, 7.: *Πολλῷ δὴ πρεσβύτερα ἔτι ἢ κατὰ Ἴωνας τὰ ἐς τὴν Ἄρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστίν· οὐ μὴν πάντα γε τὰ εἰς τὴν θεὸν ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα.* — Idem. I. 2, 1: *Ἐςελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος· ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μέν φησιν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπασθῆναι.* — Plut. vit. Thes. c. 28: *Τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε (Θησεὺς) Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα.* Haec tria fragmenta ad idem carmen pertinere verisimile est.

154. 155. 156. 157. 158. [164—168.]

⏓ ⏒́ ⏑ – ⏒́ ⏑ – ⏒́ ⏑ – ⏑ –
⏓ ⏒́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒́ ⏑ – ⏑ –

Πεπρωμέναν θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν
ἀνδροφθόρον, οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη.

Τροχὸν μέλος· αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

– ⏒́ ⏑ – ⏑ ⏓
– ⏒́ ⏑ – ⏑ ⏓

Αἴνιγμα παρθένου
ἐξ ἀγριᾶν γνάθων.

Ἐν δασκίοισιν πατήρ· νηλεεῖ νόῳ δ'.

V. 4. *ἐκτελέσσαις* Schneidewin, *ἐκτελέσας* Va, vulgo *ἐκτελευτήσας*, hinc Boeckh *ἐκτελευτάσαις ἕλεν.* — *ἐκ Κόλχων δόμων*, VaVe *ἐν Κόλχων δόμοις*, coniicio *εἶδε Μ. ἐν Κόλχων δόμοις.*

Fr. 150. Strabo XII. 544: *Καὶ Πίνδαρός φησιν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες Σύρ. εὐρ. διεῖπον* (*διΐπον* C, *δίηπον* lw, *δίεπον* oxz) *στρ. τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. ἡ δὲ Θεμίσκυρά ἐστιν ἡ τῶν Ἀμισηνῶν, αὕτη δὲ Λευκοσύρων τῶν μετὰ τὸν Ἅλυν.* Pro *Σύριον* Welcker *Σκύριον*, non recte probante Schneidewino.

Fr. 154—158. Priscian. de metris Comic. p. 248. ed. Lindem.: „Pindarus teste Heliodoro *ἀντέστρεψεν*, hoc est *convertit* rhythmum iambicum hoc modo: *Πεπρωμέναν ἔθηκεν μοῖραν μετατραπεῖν Ἀνδροφθόρον οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη* (Ald. *οὐδ' ἔσεται κατ.*). In secundo enim iambo pyrrhichium secundum et tertium trochaeum et quartum spondeum posuit. Idem: *Τροχὸν μέλος αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί* (Putsch. *ἐντολὰς*). Hic iambus in tertio trochaeum habet et in quarto spondeum. Idem *Αἴνιγμα π. ἐξ ἀγρίαν γν.* Hic quarto loco spondeum posuit. Idem *ἐν δασκίοισιν πατὴρ, νηλεεῖ νόῳ δ'* (ita Hermann, Putsch. *ἐν δ' ἀσκίοισιν πατὴρ ἦν ἐεινοωα*, sed cod.

Δ' οὐδὲν προσαιτέων
ἐφθεγξάμαν ἔπι.

159. [169.]

⏑ ‒ ⏑ ‒ ‒ ‒ ⏑ ‒ ‒ ‒ ⏑ ⏑ ‒

Νόμων ἀκούοντες θεόδματον κέλαδον.

160. [170.]

.... ⏑ ‒ ‒ ⏑ ⏑ ‒ ⏑ ⏑ ‒ ‒ ⏑ ⏑ ‒
‒ ‒ ⏑ .....

Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαονίδαις ποικίλον
ἄνθημα.

161. [172.]

‒ ⏑ ⏑ ‒ ⏑ ⏑ ‒ ‒ ‒ ⏑ ‒ ‒ ‒ ⏑ ⏑ ‒
‒ ⏑ ⏑ ‒ ⏑ ⏑ ‒ ‒ ‒ ⏑ ⏑ ‒ ‒ ‒ ⏑ ⏑ ‒ ⏑ ⏑ ‒ ‒ ‒ ⏑ ⏑ ‒

Μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρῖξαι τὸν ἀχρεῖον λ'γον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

νηλεεινοωι, δ'). In hoc quoque iambo trochaeum in tertio loco posuit, et in quarto spondeum. Idem *δ' οὐδὲν προσαιτέων ἐφθεγξάμαν ἔπι* (sic Hermann, vulgo *ἔφη· ἐζόμαν ἔπι*, cod. *εΦΡεεTZAMAN*). Hic similiter in quarto loco spondeum habet." Heliodori verbum *ἀντέστρεψεν*, quod ad strophicam responsionem referendum est, non intellexit Priscianus, nec tamen utar nunc hoc argumento, ut Fr. 154. v. 1. a v. 2. dirimendum putem, quamquam aequabilitatem facile restituas (potest *ἀνδροφθόρων* scribi), nam sententiae tam apta est necessitudo, vix ut divellendos esse versus credibile sit. Scripsi autem v. 1. *θῆκε* pro *ἔθηκε*, quod cum iam Heliodorus reperisset, eo adductus est, ut senarium hunc esse existimaret et non solum versus qui huic respondeat, sed etiam alios plane diversi numeri, eodem revocaret. — Fr. 155. *αἱ δὲ*, Hermann *τὰ δὲ*, quod Prisciani commendant verba, tunc versus respondeat Fr. 154., v. 1., sed potius apud Prisc. excidit: *is secundo pyrrhichium*, ut respondeat Fr. 154., v. 2. — Fr. 156. Sunt binae tripodiae iambicae, quas iunxit poeta eodem versu Olymp. I. str. v. 8. — Fr. 157. respondet Fr. 154. v. 1. — Fr. 158. respondet Fr. 156. Fuit haud dubie *ἐγὼ δ'* | *οὐδὲν κτλ.* Pro *ἔπι* Hermann etiam *ἔτι*, possis etiam *ἔπεί*, ut ipsa oratio exponatur. Ceterum in hoc carmine poeta Oedipi fortunam, qui Sphingem superavit, decantaverat, in quo obiter potuit etiam Chironis praeceptorum mentio fieri.

Fr. 159. Prisc. de metr. com. p. 251. Lind.: „Idem (Heliodorus) ostendit Pindarum etiam trisyllabos in fine versus posuisse: *Νόμων ἀ. θεόδμητον κ. θεόδματον* Boeckh.

Fr. 160. Schol. Pind. Nem. VII. 116: *ἐπεὶ τὸ ποίημα ὑφάσματι παρέοικεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις· ὑφαίνω κτλ.* ubi vulgo *Ἀμυθαωνίδαις*.

Fr. 161. Clem. Al. Str. I. 345: *ἔστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτίου γράφοντος· Μὴ πρὸς ἅπ. κτλ. διατείνεται οὖν εὖ μάλα ὁ μακάριος ἀπόστολος παραινῶν ἡμῖν· μὴ λογομαχεῖν τε δι' οὐδὲν χρήσιμον ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων κτλ.* Primus versus legitur etiam ap. Theodoretum Gr. Aff. Cur. I. 19, 21. apud utrumque est *τὸν ἀρχαῖον*, quod correxit Boeckh. — V. 2. vulgo *ὅτι πιστοτάταις σιγᾶς ὁδοῖς*, emendavit Sylburg.

* 162. [174.]

[–́ ⏑ ⏑ –] ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

.... Ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

163. [175.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–̄ – –́ ⏑

Ὦ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων
οὐκ εἰδυῖα.

164. [177.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏓

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι,
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόςφορον.

165. [179.]

.. ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – ⏑

Ὑπερμενὲς ἀκαμαντόχαρμαν Αἶαν.

166. [184.]

⏑ ⏑́⏑ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓

ἔτι δὲ τειχέων κηκίει καπνός.

Fr. 162. Schol. Pind. Nem. VII. 89: Οὐδείς με ψέγει, ὅτι [illegible] τοὺς Αἰγινήτας· οὐ γὰρ πολίτας ὄντας ἐμαυτοῦ διὰ τοῦτο ἐπαινῶ. [illegible] χαρίζεσθαι γὰρ ἂν ἐδόκουν διὰ τὴν οἰκειότητα ἐγκωμιάζων· ὁ γὰρ [illegible] Pindaro probabiliter tribuit Boeckh.

Fr. 163. Aristid. II. 547: Καὶ πάλιν ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν [illegible] φύλης λόγων, ὦ (ὦ Γ) πόποι, φησί (Πίνδαρος) κτλ. ἐπαμερίων [illegible] μερίων ΔL — εἰδυῖα, Boeckh ἰδυῖα.

Fr. 164. Strabo IX. 431: Ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ [illegible] λοπικῆς στρατιᾶς κατὰ τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας· οὐδὲ γὰρ [illegible] μόνα Φοίνικα πεποίηκεν εἰς τοὺς κινδύνους ἐξιόντα, [illegible] ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ καὶ Πίνδαρος, μνησθεὶς τοῦ [illegible] λόπων κτλ. Respicit Eust. Il. 311, 22. V. 2. πρόςφορον, [illegible] cgi πρὸς φόνον.

Fr. 165. Choeroboscus I. 106. (Bekk. An. III. [illegible] δάρῳ· ὑπερμε. ἀκ. Αἶαν· περὶ οὗ ἐστιν εἰπεῖν, [illegible] τοῦ Αἶαν ἐγένετο ἀκαμαντόχαρμαν, ἢ διὰ τὴν [illegible] των. cod. Marc. καὶ παρὰ Πινδάρῳ τὸ ὦ [illegible] μαντοχάμαρ Αἶαν. cf. Choerob. I. 128. Et. M. [illegible]

Fr. 166. Et. Gud. 321, 54: Κίκυς — [illegible] χέκων ἀκύει καπνός. Cram. An. Par. IV. [illegible] καπνός. Boeckh ἔτι δὲ τειχέων, ego [illegible] Schneider ἀνακικύει coni. De Troiae [illegible]

167. [185.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
x – ⏑ ⏑ ⏑ – –

Αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας
ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

168. [186.]

– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

169. [190.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφ
ἀνδρός.

170. [197.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

πανδείμαντοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν.

171. [198.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – . . . .

Ἀ Μιδύλου δ' αὐτῷ γενεά . . . .

Fr. 167. Apollon. de Synt. II. p. 138. ed. Bekk. sine auctoris n *Αὐτόν με κτλ.* sed A in m.: *Πινδάρου ἡ χρῆσις.* V. 1. Fort. *ξυνοικι* — V. 2. *ἔσδεξαι τεμενοῦχον* A ex corr., vulgo *ἐσδέξεται μενοῦχον.*

Fr. 168. Plut. Quaest. Symp. II. 10, 1: *τὰ δὲ Πινδαρικὰ (συμ βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς ἥρωες — θαμά, τῷ κοινωνεῖν ἁπάντων ἁ* sic Stephanus, libri *ἥρως — ἐμίγνυτ' — θ' ἅμα.*

Fr. 169. Strabo XIV. 642: *λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων, φθέγμα κτλ.* Plut. de mus. c. *δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμὰν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐ νευσαν.* Ap. Strab. Med. 3. 4. *πᾶν κοινόν.* Ceterum videtur secut sententia aliqua, fort. Fr. 161.

Fr. 170. Schol. Aristoph. Vesp. 306: *Νῦν πόρον τὸν πορισμόν ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν· Πανδείματι* (Ven. sec. I *πανδείμαντοι*, sec. Dübnerum *πανδείματοι*) *μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλὰς ἱερόν. ὁ Πίνδαρος τὸν πλοῦν τοῦ Ἑλλησπόντου, νῦν δὲ πορισμόν.* nihil nisi *ὑπερπόντιον Ἑλὰς πόρον. ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας* Boeckh s deinde correxi *ἱρόν.* Dindorf coni. *πᾶν δειμά τοι*, Hermann ing (*γέφυραν*) *τὰν δείματο μὲν ὑπὲρ πόντιον πόρον Ἕλλας ἱερόν.* autem Fr. ad dithyrambos pertinere.

Fr. 171. Schol. Pind. Pyth. VIII. 53: *Φατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδ ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γεγονότος, αὐτὸς δ' ἐν ἄλλοις· δύλου* (sic cod. Gott., vulgo *Μιδυλίδου* omisso articulo) *δ' αὐτῷ φησί. γενεὰ* Hermann. Fortasse rectius et hic *Μειδύλου* et in Pyth *Μειδυλιδᾶν* scribitur.

172. [199.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Κεῖ μοί τιν᾽ ἄνδρα τῶν θανόντων.

173. [201.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

174. [204.]

.... – ⏑ – – ⏑ – ⏑

– ⏑ ⏑ – –

Δελφοὶ θεμίστων [ὕμνων] *μάντιες*
Ἀπολλωνίδαι.

175. [205.]

..... ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

– ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

..... *πενταετηρὶς ἑορτά*
βουπομπός, ἐν ᾗ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

176. [206.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – – –

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –

⏑ – – ⏑ – ⏑ –

– ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ –

⏑ – – – ⏑ – –

Fr. 172. Schol. Pind. Isthm. IV. inscript. loco satis impedito: *λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθέαν κεῖ μοι — θανόντων καὶ τὰ ἑξῆς.* fortasse ex Threno est fragmentum, aut ex Isthmiaca aliqua oda.

Fr. 173. Sch. Pind. Pyth. II. 127: *ἐν Αἰολίδεσσι*] *Βοιωτίαις, ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πίνδαρος. (Ἄλλως) ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς κιθαρῳδοί· τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἑτέρωθι λεγόμενον· Αἰολεὺς κτλ.* ubi R *Δωρίας* et *ὑμνῶν*.

Fr. 174. Schol. Pind. Pyth. IV. 4: *Λύνανται δὲ καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν (Λατοΐδας), ἑτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε· Δελφοὶ θεμιστῶν ὕμνων μάντ. Ἀ. θεμίστων* scripsit Heyne deleto *ὕμνων*.

Fr. 175. Vita Pindari T. II. p. 9. Boeckh (p. 97. Westermann): *Καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ ἐγεννήθη (Πίνδαρος) ὡς αὐτός φησι· Πεντα. κτλ.* et Eustath. Prooem. 27. Respicit Plut. Sympos. Qu. VIII. 1, 1: *ἦκε δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμην ἐν Πυθίοις γενόμενος, πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ χορηγός.* — V. 1. *ἑορτά*, cod. Vrat. *ἑορτᾶς* (*ἑορτή* a pr. m.) — V. 2. Eust. *ἐν ᾗ πρῶτος ἐβάσθην ἀγ. ἐν σπαργάνοις.*

Fr. 176. Aristid. II. 509: *οὐ γὰρ δή που καὶ Πίνδαρον φήσεις ὑπ᾽ ἐμοῦ ταῦτα ἀναπεισθέντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ποίησιν τὴν ἑαυτοῦ· ἄκουε δὴ*

167. [185.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
x – ⏑ ⏑ – ⏑

Αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας
ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

168. [186.]

– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

169. [190.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου· Κολο
ἀνδρός.

170. [197.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

πανδείμαντοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν.

171. [198.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – . . . .

Ἀ Μιδύλου δ' αὐτῷ γενεά . . . .

Fr. 167. Apollon. de Synt. II. p. 138. ed. Bekk. sine auctoris *Αὐτόν με* κτλ. sed A in m.: *Πινδάρου ἡ χρῆσις.* V. 1. Fort. *ξυνοι*· — V. 2. *ἔσδεξαι τεμενοῦχον* A ex corr., vulgo *ἐσδέξεται μενοῦχον.*

Fr. 168. Plut. Quaest. Symp. II. 10, 1: *τὰ δὲ Πινδαρικὰ (συ*
βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς ἥρωες — θαμά, τῷ κοινωνεῖν ἁπάντων ἀ
sic Stephanus, libri *ἥρως — ἐμίγνυτ' — θ' ἅμα.*

Fr. 169. Strabo XIV. 642: *λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμνασ*
τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων, ᾧ θέγμα κτλ. Plut. de mus. c. *δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμὰν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ*
νευσαν. Ap. Strab. Med. 3. 4. *πᾶν κοινόν.* Ceterum videtur sec
sententia aliqua, fort. Fr. 161.

Fr. 170. Schol. Aristoph. Vesp. 306: *Νῦν πόρον τὸν πορισμ*
ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν· Πανδείματι (Ven. sec.
πανδείμαντοι, sec. Dübnerum *πανδείματοι*) *μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλὰ*
ἱερόν. ὁ Πίνδαρος τὸν πλοῦν τοῦ Ἑλλησπόντου, νῦν δὲ πορισμό
nihil nisi *ὑπερπόντιον Ἑλὰς πόρον. ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας* Boeckh
deinde correxi *ἱρόν.* Dindorf coni. *πᾶν δεῖμά τοι*, Hermann in
(*γέφυραν*) *τὰν δείματο μὲν ὑπὲρ πόντιον πόρον Ἕλλας ἱερόν.*
autem Fr. ad dithyrambos pertinere.

Fr. 171. Schol. Pind. Pyth. VIII. 53: *Φατρία ἐν Αἰγίνῃ Μι*
ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γεγονότος, αὐτὸς δ' ἐν ἄλλοις·
δύλου (sic cod. Gott., vulgo *Μιδυλίδου* omisso articulo) *δ' αὐτ*
φησί. γενεὰ Hermann. Fortasse rectius et hic *Μειδύλου* et in Pyt
Μειδυλιδᾶν scribitur.

172. [199.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

173. [201.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

174. [204.]

.... – ⏑ – – ⏑ – ⏑

– ⏑ ⏑ – –

Δελφοὶ θεμίστων [ὕμνων] μάντιες
Ἀπολλωνίδαι.

175. [205.]

..... ⏑ – – – – –

– ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –

..... *πενταετηρὶς ἑορτά*
βουπομπός, ἐν ᾗ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

176. [206.]

⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – – – – –

⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – –

⏑ – – – ⏑ – –

– ⏑ – – – ⏑ – – – – – ⏑ – – – – – ⏑ – –

⏑ – – – ⏑ – –

Fr. 172. Schol. Pind. Isthm. IV. inscript. loco satis impedito: *λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθέαν κεῖ μοι — θανόντων καὶ τὰ ἑξῆς.* fortasse ex Threno est fragmentum, aut ex Isthmiaca aliqua oda.

Fr. 173. Sch. Pind. Pyth. II. 127: *ἐν Αἰολίδεσσι*] *Βοιωτίαις, ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πίνδαρος. (Ἄλλως) ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς κιθαρῳδοί· τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἑτέρωθι λεγόμενον· Αἰολεὺς κτλ.* ubi R *Δωρίας* et *ὑμνῶν*.

Fr. 174. Schol. Pind. Pyth. IV. 4: *Λύνανται δὲ καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν (Δατοΐδας), ἑτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε· Δελφοὶ θεμιστῶν ὕμνων μάντ. Δ. θεμίστων* scripsit Heyne deleto *ὕμνων*.

Fr. 175. Vita Pindari T. II. p. 9. Boeckh (p. 97. Westermann): *Καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ ἐγεννήθη (Πίνδαρος) ὡς αὐτός φησι· Πεντα. κτλ.* et Eustath. Prooem. 27. Respicit Plut. Sympos. Qu. VIII. 1, 1: *ἦκε δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμην ἐν Πυθίοις γενόμενος, πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ χορηγός.* — V. 1. *ἑορτά*, cod. Vrat. *ἑορτᾶς* (*ἑορτή* a pr. m.) — V. 2. Eust. *ἐν ᾗ πρῶτος ἐβάσθην ἀγ. ἐν σπαργάνοις.*

Fr. 176. Aristid. II. 509: *οὐ γὰρ δή που καὶ Πίνδαρον φήσεις ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα ἀναπεισθέντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ποίησιν τὴν ἑαυτοῦ· ἄκουε δὴ*

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς·
εἶα τειχίζωμεν ἤδη ποικίλον
κόσμον αὐδάεντα λόγων·
ὃς καὶ πολυκλειτάν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον
ἐπασκήσει θεῶν
καὶ κατ' ἀνθρώπων ἁγνιάς.

177. [207.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . .
⏑ ⏑ ⏑ – – . . . . .

Εὐάρματε χρυσοχίτων, . . ἱερώτατον . .
ἄγαλμα, Θήβα. . . . .

178. [209.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
. . . Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

179. [210.]

– ⏑ – – – – . . .
Ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι. . . .

καὶ ἑτέρων· Κεκρότηται — λόγων. Ἡράκλειες, ταυτὶ μὲν οὐδὲ παντάπασιν ἀναίτια τοῖς ῥήμασιν, ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται, ὡς οὐδὲν ἀτιμοτέροις τοῦ νέκταρος, καί φησιν ὅτι οὗτος μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος· Καὶ πολυκλ. — ἁγνιάς· ὥσπερ οὐκ ἀρκοῦν εἰ κατὰ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς ἔτι μειζόνως τιμήσοντας δι' ἐκεῖνον τὴν τῶν Θηβαίων πόλιν εἰς τὸ λοιπόν. Coniunxit haec in unum Boeckh, qui v. 4. *ὃς καὶ* scripsit. V. 1. Respicit Plut. de prof. in virt. c. 17: *Ἀλλ' οἵ γε προκόπτοντες, οἷς ἤδη καθάπερ ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότηται χρυσέα κρηπίς.* et de monarch. democr. et olig. c. 1. omisso auctoris nom.: *Κεκρότηται χρ. κρ. ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς.* Lucian. Demosth. enc. c. 11: *Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον. — ἱεραῖσιν, ἱερῆσιν Θ.* — *ἀοιδαῖς Θ* et Plut. altero loco, vulgo *ἀοιδῇς.* — V. 2. *εἶα* scripsi, *Γ εια* et supra *οι*, vulgo *οἷα.* — *τειχίζωμεν Γ*, vulgo *τειχίζομεν.* — *ποικίλον*, fort. *ποικίλων.* — V. 4. *πολυκλειτάν περ Γ, πολὺ κλειτάν περ Θ*, vulgo *πολύκλειτόν περ.* Dindorf *πολυκλείταν περ.* Ceterum apparet ipsum hoc esse carminis initium.

Fr. 177. Schol. Pind. Pyth. IV. 25: *εἰώθασι δὲ οὗτοι συμπλέκειν τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν ἡρωΐδων ὀνόματα διακοινοποιοῦντες, οἷον· Εὐάρματε χρ. ἱερώτατον ἄγ. Θ. τὸ μὲν γὰρ εὐάρματε τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς ἡρωΐδος.* Lacunas indicavi. Pindari esse versum ostendit Schol. Pyth. II. inscript. *καταφέρεσθαι γὰρ φησι πως τὸν Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους καὶ εὐαρμάτους καὶ λευκίππους καὶ κυανάμπυκας.* Schol. Iliad. δ'. 391: *ἔνθεν καὶ εὐάρμοστον (εὐάρματον) τὴν Θήβην φησὶ Πίνδαρος.*

Fr. 178. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. *καὶ τὰς Θήβας δέ που εἶπε λιπαράς· λιπαρᾶν κτλ.*

Fr. 179. Thomas M. vita Pindari T. II. 4. ed. Boeckh. (Biographi p. 99. ed. Westerm.): *ἐχθρῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς ποιήμασιν ὦ ταλ. Θ. καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι.* **Boeckhio fragmentum suspectum.**

* 180.

. . . . – – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ . . .

Οὗτοι με ξένον
Οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταί
Θῆβαι.

181. [211.]

⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
x – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου.

182. [213.]

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύοισιν αἰχμαί,
καὶ χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ Ἀγλαΐα.

183. [214.]

x – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ . . . .
Οἴτ' ἀργείλοφον παρ Ζεφύριον κολώναν . . . .

Fr. 180. Chrysippus, qui mihi videtur, *περὶ ἀποφατικῶν* c. 2. sine poetae nomine quater affert, sed Pindari esse vidit iam Letronne: scribitur *οὐδὲ ἀδαήμονα Μουσᾶν, Μοισᾶν* Schneidewin.

Fr. 181. Athen. II. p. 41. E: *Καὶ Πίνδαρος· Μελιγ. κτλ. κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφῶσσα. καλλικράνου* Boeckh, v. *καλλικρήνου.* Eadem Eust. Od. 1668, 7. Ceterum ex eodem hoc carmine sunt, quae affert Strabo IX. 411: *Καὶ τό γε παλαιὸν οὐκ ἦν τῆς λίμνης κοινὸν ὄνομα, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην πρὸς αὐτῇ κατοικίαν ἐκείνης ἐπώνυμος ἐλέγετο, Κωπαΐς μὲν τῶν Κωπῶν, Ἁλιάρτιος δὲ Ἁλιάρτου, καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὕστερον δ' ἡ πᾶσα Κωπαΐς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν· κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον. Πίνδαρος δὲ καὶ Κηφισίδα καλεῖ ταύτην· παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἁλαικομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα· αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν.* cf. Steph. Byz. v. *Τέλφουσα.*

Fr. 182. Plut. vit. Lycurg. c. 21. de Sparta: *Πίνδαρος δέ φησιν· ἔνθα β. γερόντων καὶ ν. ἀ ἀριστευόντων αἰ. καὶ χ. καὶ Μοῦσαι καὶ ἀγ.* V. 1. *βουλαὶ μὲν* coni. Boeckh, *ἀριστεύοισιν* idem scripsit, Coraes *ἀριστεύοντι*, et *ἀριστεύουσιν* Plut. an seni resp. sit. ger. c. 10. ubi v. 1. affert: *καὶ μάλιστα σώζεται πόλις, ἔνθα β. γ. κ. ν. ἀ. ἀριστεύουσιν αἰχμαί.* — V. 2. *Μοῖσα* Boeckh, et *Μοῦσα* Plutarch. ibid. c. 6: *ὅπου καὶ θέατρα καὶ πομπαὶ καὶ ῥεμβάσεις καὶ χοροὶ κ. Μοῦσα κ. ἀγλ.*

Fr. 183. Schol. Pind. Ol. XI. 17: *τραχεῖα δὲ εἰκότως λέγοιτο* (Locrorum Epizephyriorum urbs) *λοιμώδης οὖσα καὶ ἐπιθαλασσίδιος· αὐτὸς γάρ φησιν· Οἵτ'* (om. hoc W4) *ἀργ. παρ Ζεφύροιο κολ.* W4 *πανζεφύριον*, hinc Boeckh *παρ Ζεφύριον*, Heyne *παρ Ζεφυρίου.*

184. [215.]

_ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ _
⏑ _ _ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑ _
⏑ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ _ ⏑ .....

Αἰγυπτίαν Μένδητα, παρ κρημνὸν θαλάσσας,
ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται
ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται .....

185. [216.]

.....⏑ _ ⏑ _ _
..... *Λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται*

186. [217.]

_ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑ _ ⏑ _
⏑ _ ⏑ ⏑ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _
⏑ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑ _

Ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι
νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει·
κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γένυσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κε

Fr. 184. Strabo XVII. 802: *καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμ τῶν ζώων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυν γνυνται· Μένδητα παρὰ κρ. κτλ.* Aristid. II. 484: *αὐτίκα Πινδάρῳ τ ται, ὅσπερ μάλιστ' ἀληθείας ἀντέχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὸ ρίας, καὶ οὐ πόρρωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος ὁ ἐ φησὶ γάρ· Αἰγυπτίαν Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας. καί τ κρημνός ἐστιν οὐδεὶς ἐκεῖ οὔτε θάλαττα προσηχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ καὶ κεχυμένῳ κτλ.* Respicit Aelian. Hist. An. VII. 19. *οὗτοι μὲν κ λεῖν γυναιξί φασιν αὐτούς* (hircos) *καὶ ἔοικεν αὐτὸ θαυμάζειν Πι* V. 1. *Μένδητα* cf. Prisc. T. I. p. 257: „*Μένδης, Μένδητος*, nome est Aegyptiacae, cuius mentionem Pindarus facit." *παρ* Boeckh, vulgo *κρημνὸν* cf. Schol. Aeschyl. Choeph. 362: *ἡ γνάθος συνήθης, ὡς κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ.* — V. 2. *αἰ* Hermann, vulgo *αἰγίβοτοι*, cod. Med. 4. *αἰγίβοτον.* — V. 3. *ὅθι*, fo hoc numero: *αἰγιβάται τόθι τράγοι | γυναιξὶ μίσγονται.*

Fr. 185. Sch. Pind. Pyth. IV. 206: *εὐεπιφόρως δὲ ὁ Πίνδαρο ἵππους καλεῖ αὐτούς* (hoc corruptum)· *λευκ. κτλ.*

Fr. 186. Zenobius V. 59: *Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον· ἐπὶ τῶν κρύφ ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων αὐτὸ εἰ παροιμία· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων· Ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμε ν. ἵπ. στυγέουσι λ. κτ. ἐν φασί· κρύφα δὲ σκ. γ. ἀναδέρουσι πόδ κεφαλάς.* Diogenian. VII. 12., Apostol. XIII. 7., Arsen. 389. eti ruptius nihil nisi haec exhibent *Ἀτιζόμενοι* (*ἀτιζ.* Apost. Ars.) *Σκ. γ κρύφα δὲ σκολιοῖς γάνυσιν* (*γάννυσιν* Apost. Ars.) *ἀναδέρουσι* Heyne correxit *ἐν φάει*, reliqua emendavit Boeckh.

187. [218.]

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίῳ ἄστει.

188. [221.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ...

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει ...

189.

οὐ ψεῦδος ἐρίξω.

190. [222.]

..... ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ .....
..... *παρὰ Λύδιον ἅρμα*
πεζὸς οἰχνεύων .....

191. [223.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – [– ⏑] ⏑ – ⏑

Ταρτάρου πυθμὴν πιέσει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις .. ἀνάγκαις.

192. [224.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Fr. 187. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. *καὶ γὰρ καὶ ἄλλας πλείους (πόλεις) λιπαρὰς καλεῖ, ὥσπερ τὴν Σμύρναν· καὶ λιπ. Σ. ἄ. Σμυρναίων* coni. Boeckh.

Fr. 188. Stob. Flor. XI. 3: *Πινδάρου· Ἀρχὰς μεγάλας ἀρετᾶς ἄνασσ' (ὤνασσ' A Voss. Vind.) κτλ.* Io. Philop. de mundi creat. IV. 20: *ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος τῆς ἀρετῆς ἀρχὴν εἶναί φησι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω λέγων· Ἀρχὰς μεγάλας ... πταίσῃς τραχεῖ ποτὲ ψεύδει.* Sed Clem. Alex. VI. 781. sine poetae n. *Ἀρχὰ μεγάλας ἀρ. ἄνασσ' ἀλήθεια.* et Plut. vit. Marii c. 29: *βέβαιον ἄνδρα καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς κατὰ Πίνδαρον ἡγούμενον.*

Fr. 189. Eustath. Prooem. 21: *τὸ μέντοι ἐρίξαι ἤγουν εἰς ἔριν κινῆσαι, οἷον· οὐ ψεῦδος ἐρίξω, ἤγουν οὐ πρὸς ψεῦδος φιλονεικήσω, οὐχ οὕτως ἀσαφές.*

Fr. 190. Plut. vit. Nic. c. 1: *οὐ μὰ Δία παρὰ Λύδιον ἅ. π. οἰχνεύων* (ita Bc, vulgo *ἰχνεύων*) *ὡς φησι Πίνδαρος.* et de discr. adul. et amici c. 35. ubi *ἰχνεύων* legitur. Cf. Diogenian. VI. 28. Gregor. Cypr. II. 99. Apostol. XII. 38. Arsen. 340. Gregor. Naz. Or. XX. p. 331: *εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα ἐθέομεν τὸν ἐκείνου τρόπον καὶ δρόμον.*

Fr. 191. Plut. Consol. ad Apoll. c. 6: *ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ'* (ita B, vulgo *Πυθμένα πιέζεις*) *ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις, ὡς φησι Πίνδαρος. πιέσει* Boeckh scripsit, Hermann praeterea coniecit *ἀφανῆς*, ego vero *ἀφανέος σφυρηλάτοις δεσμοῖς ἀνάγκας.*

Fr. 192. Plut. Quaest. Symp. VII. 5, 4. sine poetae n.: *οὕτως ἡμεῖς*

Μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

193. [227.]

[⏑] ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
Ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

194. [229.]

Plut. de cohib. ira c. 8: *Καλεπώτατοι δὲ ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον.*

195. [230.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑
Κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων
καρπόν.

196. [231.]

Plut. de cap. ex host. util. c. 10: *Καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φέρει φιλονεικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον κενεοφρόνων ἑταίρων* (ita Xylander, ἑταίραν B, vulgo ἑταίρων) *ἀνδρῶν ὥς φησι Πίνδαρος.*

197. [232.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
Πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον

ἐν τοῖς τοιούτοις τερετίσμασι καὶ σκιρτήμασι μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι ῥ. σ. κλ. Contra ibid. I. 5, 2: *μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων ἐριαύχενι σὺν κλόνῳ κατὰ Πίνδαρον.* ubi scrib. *μανίᾳ τ' ἀλαλῇ τ' ὀρινομένων*, quae suae accommodavit orationi. Denique de def. orac. c. 14: *μανίαι τε ἄλλαι τε ὀρινόμεναι ῥ. σ. κλ.* legitur.

Fr. 193. Stob. Flor. LXXX. 4: *Πινδάρου· Τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος· ἀτελῆ κτλ.* Cf. Eust. Prooem. 33. Pindari Apophth. T. II. p. 10. ed. Boeckh, neque tamen dubitandum, quin hoc ex carmine aliquo petitum sit. Respicit etiam Plato Republ. V. p. 457. B.

Fr. 195. Plut. de sera Num. vind. c. 19: *ἄχρις ἂν ἐκχυθεῖσα* (*κακία*) *τοῖς πάθεσιν ἐμφανὴς γένηται, κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ* (sic Ruhnken, v. *τὸν ἀμφανῆ*, Ven. *τ' ἐκφανεῖ*), *πρ. κ. ὥς φησι Πίνδαρος.*

Fr. 197. Plato de Republ. II. 365. B (loco, ubi etiam alia si non ex Pindaro, certe ex poetis petita sunt, ut *θεσπέσιος βίος*, *κύριον* (*ἄκρον*) *εὐδαιμονίας*.): *λέγοι γὰρ ἂν ἐκ τῶν εἰκότων πρὸς αὐτὸν κατὰ Πίνδαρον ἐκεῖνο τὸ Πότερον δίκᾳ* (codd. plerique *δίκαι*, Vind. D *δεῖ καὶ*, Vind. F *δὴ καὶ*, Ang. B Flor. RT *δίκαις*, Lob. Vind. B. Vat. M. *δίκαιον*, vulgo *δίκᾳ* ut Vat. B. Ven. B. Flor. B.) *τ. ὕψιον* (*ὑψηλὸν* Vind. F. Ang. B. Flor. ACR).

ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει
ἐπιχθόνιον γένος ἀνδρῶν,
δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

198. [233.]

⏑ ˊ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
ˊ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ – –

Γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ
ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμιαν κυβερνᾷ.

199.

ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – –

Ἐλπίσιν ἀθανάταις ἁρμῷ φέρονται.

200. [152.]

ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ –
⏑ ˊ ⏑ . . . .

ἢ σκολιαῖς ἀπάταις (ita codd. plerique, vulgo σκολιὰς ἀπάτας, quod exhibent Vat. B Ven. B Flor. B, σκολιᾶς ἀπάταις Ang. B a m. pr.) ἀναβάς, καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ. Plenius exstat apud Maxim. Tyr. XVIII. init.: *Π.* δίκᾳ (cod. Reg. δίκα, vulgo δίκας) τ. ὑ. ἢ σκολιαῖς ἀπάταις (vulgo σκολιᾶς ἀπάτας) ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γ. ἀνθρώπων δίχα μοι ν. ἀτρέκειαν (cod. Reg. ἀτρεκίαν) εἰπεῖν. Atticus Platonic. ap. Euseb. Praep. Ev. XV. 797. D εἴγε μὴ μέλλοιμεν ἀγνοεῖν, πότερον δίκᾳ τεῖχος (vulgo δὴ κατ' ἴχνος, cod. Scor. δεῖ κατ' ἴχνος ἴψιον) ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν. Cicero ad Attic. XIII. 38: „Nunc me iuva, mi Attice, consilio, πότερον δίκαις τ. ὑ. id est aperte hominem asperner et respuam, ἢ σκολιαῖς ἀπάταις (sic XZR, et similiter rursus lib. XIII. 41., sed M σκολιᾶς ἀπάτας), ut enim Pindaro, sic δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν." V. 4. uti-tur sine auctoris nomine Dionys. Halic. de comp. verb. c. 21.

Fr. 198. Plato de Rep. I. 331. A: τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει· χαριέντως γάρ τοι, ὦ Σώκρατες, τοῦτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ, γλυκεῖά οἱ ἀτάλλοισα (ἀττάλοισα Par. BK Flor. B, ἀτάλλουσα Vind. F Ang. B Flor. ACR) γηρ. συναορεῖ (ξυναορεῖ Vind. B, ξυναγορεῖ Vind. E) ἐλπίς, ἃ μ. θνατῶν π. γ. κυβερνᾷ (κυβερνᾶν Ven. C) quae exscripsit Stob. Flor. XCIV. 22. Exhibent etiam Synesius de insomn. 147. A: ὥστε ἦν ὕμνησε τὴν ἐλπίδα ὁ Πίνδαρος, περὶ ἀνδρὸς λέγων εὐδαίμονος, ὅτι ἄρα αὐτῷ γλυκεῖα καρδίαν ἀτάλλοισα κουροτρόφος συναορεῖ — κυβερνᾷ, φαίη τις ἂν οὐ περὶ τῆς ὕπαρ λέγεσθαι, τῆς ἀπατηλῆς, ἣν ἡμεῖς ἑαυτοῖς διαπλάττομεν, ἀλλ' ὅλον τοῦτο μικροῦ μέρους ἐνυπνίων ἔπαινος εἴρηται τῷ Πινδάρῳ. et Nicephorus in Scholiis ad Syn. 408. qui coniectura ad Nemea retulit (ζήτει ἐν τοῖς ἀγῶσι τῶν Νεμέων, ita cod. Rhedig.) qui ex Platone lectionem γηροτρόφος memorat, et Iustinus Coh. ad Gent. p. 26. Respiciunt huc Plut. de animi tranq. c. 19. de fraterno am. c. 5. Themist. VIII. 101. B. Theodor Metoch. p. 350. (ubi ξυναορεῖ) et 659. Nicephor. Greg. VIII. 8. ubi non male τὰν πολυστρ.) Choricius p. 35. ed. Boisson. Olymp. in Alcib. I. p. 23. Ap. V. 52. a.

Fr. 199. Eust. prooem. 21: Μάλιστα δὲ ἄτριπτον εἰς συνήθη γνῶσιν τὸ ἁρμῷ, ἤγουν ἅρτι, ὃ παρ' ἑτέροις ἁρμοῖ λέγεται — Ἐλπίσιν κτλ.

Ἄλλο δ' ἄλλοισιν νόμισμα, σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν ἕκαστος.

201. [235.]

⏑ ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – –

Σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς.

202. [237.]

x
⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

203. [239.]

ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – –
ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ – –
ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – –
ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – ⏑
* * * * * * * *
5 . . . ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – ⏑

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἶχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολιχρύσοιο πλοίτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες
* * * * * * * *
. . . . . ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

Fr. 200. Cram. An. Par. III. 154, 13: *Καὶ Πίνδαρος. ἄλλο δ' — αἰνεῖ δ. ἐκ. τὸ γὰρ θεῖον φύσει μὲν ἕν, θέσει δὲ πολύ.* Matranga An. 475. *ἄλλοι δ' ἄλλοισι νόμιμα κτλ.* Respicit Artemidor. Oneir. IV. 2: *ἄλλα δὲ ἄλλοις νόμιμα, σφέτερα δέδεικται ἑκάστοις, φησὶν ὁ Πίνδαρος.* unde Schneider *δὲ κεῖται* coniecit. — V. 1. *αἰνεῖ*, Schneidewin *αἰνέσει.*

Fr. 201. Plut. consol. ad Apoll. c. 28: *ὁ δὲ Πίνδαρος, σοφοὶ δέ, φησίν, καὶ τὸ μηδὲν κτλ.* Scholiast. Eurip. Hipp. 263: *μάρτυρες ἔσονται οἱ σοφοί, εἴπερ ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἐστιν ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν, ὅ περ Χίλωνι ἀνατιθέασιν ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος· Σοφοὶ — ἤνησαν περ.* et Hephaestio 91. omisso auctoris nomine, sed ut schema Pindaricum.

Fr. 202. Clem. Alex. Paedag. III. 295: *Ἐντεῦθεν ὠφελημένος ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος· Γλυκύ τι, φησί, κλεπ. μ. Κ.*

Fr. 203. Athen. XI. 782. D: *Αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν τοῖς πότοις διατριβὴ ἀναζωπυροῦσα καὶ ἀνεγείρουσα μετὰ φρονήσεως τὸν ἑκάστου νοῦν, ὥς φησιν ὁ Πίνδαρος· Ἀνίκ' — πλουτέοντες. εἶτ' ἐπάγει· ἀέξονται κτλ.* V. 2. *ἔξω* et *πολιχρύσοιο* Mitscherlich, vulgo *ἔξωθεν* et *πολυχρύσου*. — V. 3. *ἴσα* Hermann, v. *ἶσα*. — V. 4. *ἀφνεὸς* Hermann, v. *ἀφνειὸς*. — V. 5. affert Eustath. 1367, 30. ubi *τόξοισι.*

204. [240.]

. . . . – ⏑ – – ⏑ . . .

Οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

205. [241.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

– ⏑ – – ⏑ [⏑ –] – ⏑ – –

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

. . . . *τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτόν*
οὔτ' ὢν μεταλλακτὸν . . ὅσσ' ἀγλαὰ χθών
πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν.

206. [242.]

[⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – –

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ – – ⏑ . . . . . .

Ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνοισιν ἵππων
τίμια καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις
βιοτά·
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναῒ θοᾷ
ὠὼς διαστείβων . . . . . .

207. [243.]

. . . ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –

. . . *Διὸς παῖς ὁ χρυσός·*

Fr. 204. Et. M. 178, 10: *παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος· οἱ* (D *οἳ*) *δ' ἄφ. πεποίθασιν.* sed V *ὃ δ' ἄφνει πεποιθεν.*

Fr. 205. Plut. Quaest. Symp. VII. 5, 3: *τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν οὔτε* (vett. edd. *οὐ τῶν*) *μεταλλακτόν* (edd. vett. *μεταλλάττων*, cod. Pal. *οὔτε μεταλλ.* om., Dübner edidit *οὔτ' ὢν μεταλλάττον*), *ὡς Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ὅσ' ἀγλαὰ χθὼν* (Wyttenbach ed. *ὡς ἀγλαόχθων*) *πόντου τε ῥιπαὶ φέρουσιν, ἄρτι παρακειμένων.* Composuit Boeckh. Fortasse scribendum: *τραπέζαισιν ὅσσ'.*

Fr. 206. Sextus Empir. Hypoth. Pyrrh. I. 20. ed. Bekker *ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρός φησιν· ἀελλοπόδων κτλ.* V. 1. *εὐφραίνοισιν* Boeckh, v. *εὐφραίνουσιν.* — V. 2. *τίμια* Boeckh, v. *τιμαί.* — V. 3. *τέρπεται δὲ*, Boeckh coni. *τέρπεται δ' αὖ.* — *οἶδμ'* Boeckh, v. *οἶδμα.*

Fr. 207. Schol. Pind. Pyth. IV. 408: *ἄφθιτον δὲ αὐτὸ εἶπε, καθὸ χρυσοῦν ἦν· ὁ δὲ χρυσὸς ἄφθαρτος· καὶ ἡ Σαπφώ, ὅτι Διὸς παῖς κτλ.*

κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει,
δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων.

208. [244.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
x̄ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – . . . . .
Καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν
αἰχμάλωτοι, καὶ χρυσέων βελέων
ἐντὶ τραυματίαι . . . . . .

209. [246.]

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ –́ . . . . . .
Ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον (θεῷ)
ὑποτρέσσαι . . . . .

210. [247.]

. . . ⏑ ⏑ ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏓
. . . Ὁπότε θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ,
πρόσθε μέλαιναν καρδίαν ἐστυφέλιξεν.

211. [248.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ . . . .
Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρετο.

sed Schneider et Boeckh viderunt excidisse Sapphus fragmentum, Pin que haec esse collato Proclo ad Hesiod. Opp. et D. 428: *τοῦτο καὶ δαρον οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λέγοντα· κείνου οὐ σῆς οὐ δάμναται, ὡς ἄσηπτον.* Deinde Sch. *κὶς δάπτει, βροτέαν.* inde Va naer vidit recipiendum esse utrumque verbum *δάπτει, δάμνατα* — V. 3. *κάρτιστον* Boeckh, vulgo *κράτιστον.* ib. *κτεάνων* Boeckh, *φρενῶν.*

Fr. 208. Theodor. Metoch. 562: *Καὶ φέρονται κτλ. Πίνδαρός φ* V. 1. *τύχαν* Boeckh v. *τύχην.* — V. 3. *ἐντὶ*, cod. Mon. *ἐν τῷ.*

Fr. 209. Schol. Hom. Il. ρ'. 98: *ὁ γὰρ φωτὶ μαχόμενος τῷ θεῶν τιμωμένῳ ἢ ὑπὸ θεῶν ἀγαπωμένῳ, αὐτῷ τῷ θεῷ μάχεται τῷ νον στέργοντι· ὁ Πίνδαρος ἴσον — φίλον ὑποτρέσσαι* (Bekker *τρέσαι*) *ἐκέλευσεν, ἐπίσης τὸν θεὸν καὶ τὸν φίλον θεῷ ἄνδρα θεο* V. 1. *θεῷ* recte addidit Heynius.

Fr. 210. Schol. Pind. Ol. II. 40: *πρὸ τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀνθρ γὰρ τὰ κακά, ὅπερ καὶ ἐν ἑτέρῳ φησίν· ὁπότε κτλ.* V. 2. *πρόσθε* Bo v. *πρὸς.* Fort. *πρό.*

Fr. 211. Aristid. II. 547: *Ἀλλὰ Πλάτων καὶ Πίνδαρος πολλαχῇ*

212. [250.]

[⏑] ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – [⏑] . . . . .

.. Νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἱλισσόμεναι
δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα . . .

213. [252.]

. . . ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
. . . . *Τιθεμένων ἀγώνων*
πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

214. [253.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Νικώμενοι γαρ ἄνδρες ἀργυξίᾳ δέδενται
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

215. [254.]

. . . ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ . . .

ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν.

καὶ ἄλλη σοφοί, καὶ δὴ καὶ κατὰ τόνδε τὸν λόγον οὐχ ἥκιστα, ὁ μὲν οὕτως λέγων· οὔτις κτλ.

Fr. 212. Clem. Alex. Str. IV. 586: *Καὶ ὁ Πίνδαρος· Νέων δὲ κτλ.* V. 1. *εἱλισσόμεναι* et V. 2. *εὑρίσκοντι* Boeckh, v. *ἑλισσόμεναι* et *εὑρίσκουσι*. — V. 3. *ἀερθέντα* Boeckh, v. *λαμπευθέντα*, Schneider *λαμπρευθέντα* (debebat *λαμπρυνθέντα*), Buttmann *ἀναμπρευθέντα*.

Fr. 213. Plut. an seni sit ger. respubl. c. 1: *Ὅτι μέν, ὦ Εὔφανες, ἐπαινέτης ὢν Πινδάρου, πολλάκις ἔχεις διὰ στόματος ὡς εἰρημένον εὖ καὶ πιθανῶς ὑπ' αὐτοῦ· τιθεμένων κτλ.* Eadem leguntur de sollert. animal. c. 23.

Fr. 214. Schol. Pind. Olymp. VIII. 92: *καὶ ἀλλαχοῦ· Νικώμενοι κτλ.* V. 1. affert idem ad Pyth. IX. 160: *Νικ. δὲ ἀγρ. δέδενται*, integrum autem versum Plut. de cap. ex inim. util. c. 4.

Fr. 215. Liban. Epist. CXLIV: *Μηδ' οὕτως οἷον τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον ἐπὶ λ. δένδρῳ β., ἀλλά τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν. δενδρέῳ* Boeckh.

216. [255.]

– –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ . . . . . .

Τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν.

217. [256.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ . . . . . .

Σχήσει τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον τεῖχος.

218. [257.]

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ . .

Πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν.

219. [258.]

. . . . . ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ – ⏒
⏒ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ . .

Ὑφ' ἅρμασιν ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς.
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν

220. [259.]

. . ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ . . .
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ [–] . . .

. . . . *ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν* . .
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος·

Fr. 216. Schol. Pind. Nem. VII. 87: *Ὅλως ἀποδέχεται ὁ Πίνδαρος τὴν μετὰ συνέσεως τόλμαν· Τόλμα κτλ.*

Fr. 217. Plut. vit. Marcell. c. 29: *ἀλλὰ γὰρ τὸ πεπρ. οὐ πῦρ, οὐ σιδαροῦν* (BM *σιδηροῦν*) *σχήσει τεῖχος, κατὰ Πίνδαρον.* Correxit Boeckh.

Fr. 218. Clem. Alex. Paedag. III. 307: *Π. δὲ ἀ. οὐδὲν κατὰ Πίνδαρον.*

Fr. 219. Plutarch. de virt. mor. c. 12: *ὑφ' ἅρμασι γὰρ ἵππος, ὥς φησι Πίνδαρος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς, Κάπρῳ δὲ κτλ.* Auctius affert sine poetae nom. de tranquill. anim. c. 14. — V. 1. *ὑφ'*, altero loco *ἐν*. — V. 3. *βουλεύοντα* priore loco B Ven. 3. et altero loco C, *βουλεύοντι* reliqui.

Fr. 220. Plut. Sympos. Quaest. VII. 5, 2: *Ὁ δὲ Πίνδαρός φησι κεκινῆσθαι πρὸς ᾠδὴν ἁλίου δελφ. κτλ.* Idem de Sollert. Anim. c. 36: *ᾧ* (*δελφῖνι*) *καὶ Πίνδαρος ἀπεικάζων ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαί φησιν, οὐ δελφῖνος ἀπόκρισιν, τὸν μ. ἀ. ἐκ πόντου π. αὐ. ἐκίνησεν ἐ. μ.* V. 1. fort. *ἐναλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν ἐρεθίζομαι.*

221. [260.]

⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

φιλάνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

222. [261.]

⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ – –

⏑ ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ –

Ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν
ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

223. [262.]

ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ –

⏑ ˊ – [–] . . . .

Ἔνθα καὶ ποῖμναι κτιλεύονται κάπρων
λεόντων τε. . . . . .

224. [265.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἰαχεῖ βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.

225. [269.]

. . – – ˊ ⏑ – –

Μὴ σιγᾷ βρεχέσθω.

226. [280.]

Ποτίκολλον ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ.

Fr. 221. Schol. ad Hom. Od. κ'. 240: *φιλάνορα — (δελφῖνες) κατὰ τὸν Πίνδαρον.* Cf. Eust. 1657, 13.

Fr. 222. Aristid. II. 509: *Πάλιν τοίνυν πρός τινα τῶν ἀκροατῶν, ἐπειδὴ νυστάζοντα ἑώρα καὶ οὐκ εἰδότα, ὅτῳ σύνεστιν, οὑτωσὶ πεποίηκε· ὄπισθεν δὲ κ. θαρσειᾶν κτλ. ὄπισθε* Boeckh, *θρασειᾶν ΓΘ.*

Fr. 223. Schol. Pind. Pyth. II. 31: *καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ Πίνδαρος τὸ πιθασσεύεσθαι καὶ κτιλεύεσθαι λέγει· ἔνθα ποιμένες κτλ.* sed cod. Gott. *ἔνθα αἱ ποίμναι,* hinc Boeckh correxit.

Fr. 224. Herodian. *περὶ σχημ.* 60, 13: *Πινδαρικὸν δὲ τὰ τοῖς πληθυντικοῖς ὀνόμασιν ἑνικὰ ῥήματα ἔχοντα ἐπιφοράν, οἷον ἄνδρες ἐπὶ πόλεως* (sic A, vulgo *ὑπὲρ πόλεων* vid. Fr. 55. A) *καὶ ἰαχεῖ βαρύφθεγκτ' ἂν ἀγέλαι* (sic A, *ἂν ἀγέλαν* B, vulgo *ἀναγγεῖλαι*) *λεόντων.* correxit Fiorillo.

Fr. 225. Schol. Pind. Ol. XI. 58: *τὸ βρέχετο ἀντὶ τοῦ κατεσιωπᾶτό φησι· συνήθως γὰρ τὸ βρέχεσθαι ἐπὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι· καὶ ἀλλαχοῦ κεῖται· Μησὶ γὰρ βρ.* corr. Boeckh.

Fr. [illegible]. Athen. VI. 248. C: *ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτός, ἔφη, τὸ ποτίκολλον [illegible]λ. ὡς ὁ Θηβαῖος εἴρηκε ποιητής, περὶ κολάκων ἐρῶ τι. ποτίκολλον* ABPV, *ποτικολλῶν* L et Basil. Et I. 24. B: *ποτίκολλον* (L *ποτιχολλῶν*) — *φησὶν ὁ Θηβαῖος μελοποιός.*

227.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἁ μὲν πόλις Αἰακιδᾶν.

228.

. . . . . – ⏑ –

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ . .

. . . . . *φὰν δ' ἔμμεναι*
Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπώλου Ποσειδάωνος.

229.

Πρόφασις βληχροῦ γίνεται νείκεος.

* 230. [286.]

⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μελιῤῥόων δ' (ἀνθέων) ἕπεται πλόκαμοι.

231. [123.]

Etym. M. 277, 39: *Διόνυσος· — οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνετράφη.*

232. [124.]

Plutarch. de adul. et amic. c. 27: *εὐδία γὰρ ἐπάγει νέφος ὃ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγον ὀφρὺν ἀνασπῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ἀντιτατόμενον τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι*

Fr. 227. Schol. Arist. Pac. 251: *ὅτι πόλιν εἶπε τὴν Σικελίαν νῆσον οὖσαν — καὶ Πίνδαρος δὲ περὶ τῆς Αἰγίνης· ἁ μ. πόλις* (Ven. *πολλάκις*) *Αἴαν.*

Fr. 228. Herodian. *περὶ σχημ.* 59, 29: *καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ ἐπί τε τοῦ Πειρίθου καὶ τοῦ Θησέως λεγόμενον· φὰν δ' κτλ.* Pro *φὰν* A *φαμέν.* — *υἱοὶ* CD, *υἱὸς* B, *υἱὸν* A. — *καὶ*, *ἢ* CD. — *Ποσειδάωνος*, *Ποσειδάονος* A. Eadem Moschopul. 83. et Tryphon in Mus. Cantabrig. I. 56. Ad hoc carmen fort. pertinet Fr. 242.

Fr. 229. Cram. An. Ox. I. 95, 5: *Πίνδαρος μὲν βληχρὸν τὸ ἰσχυρόν· πρόφασις* (cod. *πρόφασιν*) *βληχροῦ γ. ν.* Respicit Et. M. 200, 13: *βληχρὸν — Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει.* Zonar. 193, 391. Suid. v. *βληχρόν*, Eust. Il. 589, 46.

Fr. 230. Lesbonax de fig. 184. ed. Valck: *ἔστι δὲ καὶ ἄλλο σχῆμα ἀπὸ Βοιωτίας, ὃ δὴ καὶ Πινδαρικὸν λέγεται, ὅτι πολλάκις αὐτῷ κέχρηται· γίνεται δὲ οὕτως· Λακεδαιμόνιοι πολεμεῖ Ἀθηναίοις, μελιῤῥόων δ' ἕπεται πλόκαμοι ἀντὶ τοῦ ἕπονται* (cod. *ἕπεται*), *διήγεται σάρκες ἀντὶ τοῦ διήγονται. Ὅμηρος· καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν κτλ.* Et medium quidem exemplum certissime Pindari est, ubi *ἀνθέων* addit [illegible]h, fortasse etiam tertium huc pertinet, quod affert etiam schol. Philostrat. p. 193 ed. Kayser: *Πινδαρικὸν* (*σχῆμα*) *— οἷον· Λακεδ. πολ. Ἀθ. καὶ Ὅμηρος. διοίγετο δὲ σάρκες ἀντὶ τοῦ διοίγοντο.* Fort. *διοίχετο σάρκες.*

τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν κατὰ Πίνδαρον. ubi Dübner ed. [καὶ] μεριμνῶν.

233. [153. 130. 131.]

Schol. Il. φ'. 194: Ἡρακλῆς εἰς ᾅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶον τὸν πλησίον ποταμόν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῶον παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. — ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. Ad eundem locum haud dubie pertinet Schol. Il. Θ'. 368: Πίνδαρος γοῦν ἑκατόν, Ἡσίοδος δὲ πεντήκοντα ἔχειν αὐτὸν (Κέρβερον) κεφαλάς φησιν. — Conferas praeterea Tertullian. de cor. mil. c. 7: „Hercules nunc populum capite praefert, nunc oleastrum, nunc apium. Habes tragoediam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat interfecto Delphico dracone lauream induisse qua supplicem."

234. [135.]

Pausan. V. 14, 6: Μετὰ δὲ τοὺς κατειλεγμένους Ἄλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν (Ἠλεῖοι) ἐπὶ ἑνὸς βωμοῦ. τὸ δὲ αἴτιον τούτων παρεθήλωσε μέν που καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ, γράφομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Λετριναίοις.

235. [139.]

Serv. Virg. Georg. I. 14: „Huic opinioni (*Aristaeum Thebis relictis se primum Ceam. tum in Sardiniam contulisse.*) Pindarus refragatur, qui eum ait de Cea insula in Arcadiam migrasse, ibique vitam coluisse. Nam apud Arcades pro Iove colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari."

236. [145.]

Plut. Quaest. Nat. c. 36, ubi quaerit cur apes citius pungant, qui stuprum dudum fecerint, ex versione Longolii: *Et Pindarus: Parvula favorum fabricatrix, quae Rhoecum pupugisti aculeo, domans illius perfidiam.* sic Dübner, (sed Boeckh: Tu molitrix favorum parva, perfidum quae puniens Rhoecum stimulo pupugisti eum.) Huc pertinet Schol. Apoll. Rh. II. 477 (Et. M. 75, 32.) Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὡς ἄρα Ῥοῖκος θεασάμενος δρῦν ὅσον οὔπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεσθαι, προσέταξε τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην· ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυὶ νύμφη, ἐπιστᾶσα τῷ Ῥοίκῳ χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὅτι βούλοιτο· ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοι γε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγειλεν· ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. Καί ποτε πέσσεύοντος αὐτοῦ παρίστατο ἡ μέλισσα· πικρότερον δὲ ἀποφθεγξάμενος

εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν. Καὶ Πίνδαρο δέ φησι περὶ Νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶ νος λαχοῦσα(ι). vid. Fr. 142. fortasse ex eodem carmine.

237. [140.]

Harpocrat. p. 41. ed. Bekk.: *Αὐτόχθονες*· — ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκὼς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ Γῆς φανῆναι.

238. [144.]

Apollodor. Bibl. II. 4, 2: *Αὗται δὲ αἱ νύμφαι (Γοργόνες) πτηνὰ εἶχον πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν, ἣν φασιν εἶναι πήραν.* quibus vulgo et in libris adduntur haec: *Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως· πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρα δεινοῖο πελώρου Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.*

239. [149.]

Schol. Pind. Nem. VII. 103: *Εὐξενίδην δὲ εἶπεν ὡς ἀπό τινος Εὐξένου τῆς ὅλης φατρίας ἀφηγουμένου, ὡς Σκοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε (Πίνδαρος) καλεῖν τοὺς Θεσσαλούς.*

240. [155.]

Strabo III. 170: *Καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐν θάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες Στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας* (C *Γαδειρίτας*), *εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα.* et p. 171: *Καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα.* Cf. Eust. ad Dionys. Per. v. 64.

241. [156.]

Strabo XV. 711: *Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.*

242. [163.]

Pausan. I. 41, 5: *Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἄφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ἆσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἕλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταὐτὰ ἐποίησε καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκούροις Θησέα εἶναι βουλόμενον* (codd. *βουλόμενος* C. Fr. Hermann *βουλομένοις*), *ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα.*

243. [176.]

Schol. Il. π'. 170: *καὶ Πίνδαρος πεντηκονταερέτμους φησὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀχαιῶν εἶναι.* Eadem Cram. An. Par. III. 286, 27. ubi *πεντήκοντα ἐρεγμούς.* Boeckh *πεντηκοντηρέτμους.*

244. [178.]

Aristid. II. 339: *Καί τοι τίς οὐκ ἂν φήσειεν οὑτωσὶ πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν, ὄντα μὲν αὐτὸν (Παλαμήδην) κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος, εἶθ' ἡττηθῆναι ὑπὸ τοῦ χείρονος;*

245. [180.]

Soph. Aiac. Arg.: *περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν (Αἴας), ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ τοῦ Ἡρακλέος λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινεν.*

246. [181.]

Schol. ad Il. κ'. 435., ubi in AD haec leguntur: *Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾴξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης μιᾶς τῶν Μουσῶν. διάφορος δὲ τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις ἐπῆλθε τοῖς Ἕλλησιν, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ, καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινεν· δείσασα δὲ Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει· κατελθοῦσα δ' ἡ θεὸς Ὀδυσσέα τε καὶ Διομήδη ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν· ἐπιστάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένῳ Ῥήσῳ αὐτόν τε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος.* Haec contracta sunt in BLV: *ἱστορεῖ δὲ Πίνδαρος, ὅτι καὶ μίαν ἡμέραν πολεμήσας (Ῥῆσος) πρὸς Ἕλληνας μέγιστα αὐτοῖς ἀπεδείξατο κακά, κατὰ δὲ θείαν πρόνοιαν νυκτὸς αὐτὸν Διομήδης ἀναιρεῖ.* Cf. Eust. 817, 28. Eudoc. 317.

247.

Pausan. IX. 22, 7: *Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾄσαι τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε.*

248. [189.]

Vita Homeri in Gal. Opusc. Myth. p. 283: *Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη [Χίον τε καὶ] Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χῖον.* Vit. Hom. V ap. Westerm. Biogr. p. 28.: *τὸ δὲ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Σιμωνίδην Χῖος.* cf. ib. p. 30. (Cram. An. Par. III. 98, 13.) et Tzetz. Exeg. Il. p. 7.

249. [189.]

Aelian. Var. Hist. IX. 15: *λέγεται δὲ κἀκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν (Ὅμηρος) ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος.*

250.

Philodem. de Musica col. XX. ubi improbabile dicit esse a Thaleta et Terpandro Lacedaemoniorum dissidia composita esse: *τοὺς ἐ(πὶ τῶν)*

ἀγώνων ἔ(τ)ερπεν ὁ Τέρ(παν)δρος· τοὺς δὲ Λάκωνας ἀ(π)ειθεῖν προα(ι)ρουμένους (τῷ) μαντείῳ κα(ὶ) (λ)όγῳ δ' ἴσω(ς) προαχθέν(τ)α(ς) ἀποτεθεῖσθαι τὴν στάσιν· ἀλλὰ μὴν καί τὸ μὲν κα(τὰ) Στησίχορ(ο)ν οὐκ ἀκρι(β)ῶ(ς) ἱστο(ρεῖ)τ(αι), τ(ὸ δὲ) Π(ι)νδ(ά)ρειον, εἰ τῆς διχ(ον)οίας ἔπεισεν, οὐκ οἴδαμεν. Ceterum dubium, utrum Stesichorus de Thaleta, de Terpandro Pindarus dixerit, an utriusque testimonium ad Terpandrum sit referendum. Omnino autem quaeritur, an Pindari nomen recte sit restitutum, nam fort. scrib. τὸ δὲ *Τερπάνδρειον εἰ τῆς διχονοίας ἔπαυσεν, οὐκ οἴδαμεν*, ut philosophus dicat, Stesichori testimonium de Terpandro Lacedaemonios reconciliante non satis dilucidum esse, Terpandri autem carmen, quo ad concordiam hortatus sit Lacedaemonios, utrum dissidia vere composuerit necne, incertum esse; igitur superstes etium postera aetate fuisse Terpandri carmen foret censendum.

251. [191.]

Pausan. IX. 30, 2: *Ὁ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνιεὶς Πινδάρου τὸ ἐς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μεῖζονα τὸν αὐλητήν.* Adde Plut. de mus. c. 8: *γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων· τούτου καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.*

252. [192.]

Tzetz. Chil. I. 8: *Ὡς γὰρ ὁ Πίνδαρός φησιν υἱὸς τοῦ Δαϊφάντου Ἐλθόντα πρὶν ὡς πρὸς αὐτὸν (Κροῖσον) Ἀλκμαίωνα τὸν πάνυ, Ὁπόσον δύναιτο λαβεῖν ἐκέλευε χρυσίον. Ὁ δὲ χιτῶνα περιδὺς εὐρύκολπον εἰσάγαν, Κοθόρνους τε τῶν τραγικῶν καὶ τῶν εὐρυπεδίλων Τοὺς θησαυροὺς εἰσδεδυκὼς πάντα πληροῖ χρυσίου, Ὡς καὶ τὴν κόμην τὴν αὐτοῦ κατέχων τοῖς ὀδοῦσι· Τῷ τοῦ χρυσίου βάρει δὲ βαδίζειν οὐκ ἰσχύων Κροῖσον κινεῖ πρὸς γέλωτα βαδίσει καὶ τῇ θέᾳ, Ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐκέλευσε δὶς τόσα λαβεῖν ἄλλα· Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος ὁ λυρικός που γράφει.*

253. [193.]

Harpocrat. v. *Ἄβαρις* p. 1: *Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα, ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν κ' Ὀλυμπιάδα.*

254. [194.]

Origenes adv. Cels. III. p. 126. Spencer: *Καὶ πρῶτόν γε τὰ περὶ τὸν Προκοννήσιον Ἀριστέαν, περὶ οὗ ταῦτά φησι (Κέλσος)· Εἶτ' Ἀριστέαν μὲν τὸν Προκοννήσιον ἀφανισθέντα τε οὕτω δαιμονίως ἐξ ἀνθρώπων καὶ αὖθις ἐναργῶς φανέντα καὶ πολλοῖς ὕστερον χρόνοις πολλαχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπιδημήσαντα καὶ θαυμαστὰ ἀναγγείλαντα καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπισκήψαντος Μεταποντίνοις ἐν θεῶν μοίρᾳ μένειν τὸν Ἀριστέαν, τοῦτον οὐδεὶς ἔτι νομίζει θεόν. Ἔοικε δ' εἰληφέναι τὴν ἱστορίαν ἀπὸ Πινδάρου καὶ Ἡροδότου κτλ.* Cf. Aeneas Gaz. in dial. Theophr. p. 77.

255. [195.]

Vita Pindari Vrat. T. II. p. 9. ed. Boeckh (Westerm. p. 98.): *ἐπέβαλε δὲ τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ἦ νεώτερος πρεσβυτέρῳ· τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηνται ἀμφότεροι πράξεων· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Κάδμου βασιλείας.* Boeckh: *τῆς Καμβύσου βασιλείας*, Westerm. *Ξέρξου*, Schneider *Δαρείου*. cf. etiam Eust. Prooem. 26.

256. [200.]

Schol. Soph. Oed. Reg. 899: *Ἄβαι, τόπος Λυκίας, ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν Ἰαμιδῶν* (ita Boeckh, cod. *ηΔτ̃* σαμ῾ι) *ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος.*

257. [202.]

Schol. Apoll. Rhod. 1, 411: *Αἰσωνὶς πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ Αἴσωνος τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης.* sed fort. nihil aliud dicere voluit, quam Aesonem, Iasonis patrem, a Pindaro commemoratum esse (Pyth. IV. 118.)

258. [288.]

Quintil. X. 1, 109: „Non enim *pluvias*, ut ait Pindarus, *aquas colligit*, sed vivo gurgite exundat (Cicero)." Pindarus *συνάγειν ὕδατα ὄμβρια* dixisse videtur.

259. [289.]

Plutarch. de Pyth. orac. c. 18: *Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μαντικῆς ἀμελουμένου καθ' αὑτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ, καὶ θαυμάζει, ὅτι* * *. Ipse locus excidit.

260. [264.]

Plutarch. de sera Num. vind. c. 22. extr.: *προκεχειρισμένων δὲ καὶ ταύτῃ τῶν δημιουργῶν Πινδαρικῆς ἐχίδνης εἶδος, ἐν ᾧ κυηθεῖσα καὶ διαφαγοῦσα τὴν μητέρα βιώσεσθαι, φῶς ἔφασκεν ἐξαίφνης διαλάμψαι μέγα.*

261. [245.]

Theodor. Metoch. p. 282: *Τίνα δὲ τῶν ἐν μακραῖς συμβιούντων ὑαίαις οὐ κατατρέχουσι καὶ σπαράττουσι δή τινες Κῆρες ὀλβοθρέμονες, φησὶ Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν* (cod. Mon. *ἀλγεινῶν*.)

262. [251.]

Theodor. Metoch. 439: *Καὶ φέρειν ἀνάγκην ἔχοντες κατὰ Πίνδαρον ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτρίας φύσεως.*

263.

Eust. Prooem. 21: *καὶ τὸ ἀμεῦσαι, ὅ ἐστι παρελθεῖν· καὶ νικῆσαι, οἷον· ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τίσανδρον.*

264. [249.]

Liban. Or. T. I. 432. ed. Reiske: *πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερ τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν, ὡς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὰ τετιμηκότα τοῦ περιυβρικότος εἶναι βελτίω μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λήθη ἐπιθεῖναι τοῖς φαυλοτέροις ἔχει.*

265.

Philo de providentia II. p. 120. ed. Auger.: *Pro honore* itaqu ut dixit olim Pindarus, *silentium laetabundus suscipiam.*

266.

Io. Siceliota Rhet. Gr. T. VI. p. 395: *πέντε τάξεις γλυκύτητ ἐννοιῶν, ἐν αἷς κατὰ Πίνδαρον οἷς χαίρει τις, τούτοις καὶ τ μώμενος ἥδεται.*

267. [110.]

Philostr. Vit. Apoll. Tyan. VI. 26: *τὴν δὲ πρόσω ὁδὸν τὴν ἐ τὰς πρώτας πηγὰς (Νείλου) ἄγουσαν, ἄπορον μὲν ἐλθεῖν φασιν, ἄπ ρον δὲ ἐνθυμηθῆναι· πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ᾄδουσιν, οἱ καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγα ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου.* cf. Phot. Bibl. 24 p. 331. Deus, quem Pindarus Nili fontibus praesse finxit, Ganyme des videtur esse, vid. Schol. Arat. Phaen. 282: *ὑδροχόος δὲ οὗτ δοκεῖ κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως· ἔχων γὰρ ἕστηκεν οἰνοχόην κ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γαν μήδους. τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἐκ τοντόργυιον ἀνδριάντα ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸ Νεῖλον πλημμυρεῖν.* Eundem Pindari locum respicit Philostr. Imag I. 5: *Νεῖλος Αἴγυπτον πλωτὴν ἐργασάμενος εὐκάρπῳ τῇ γῇ χρῆσθ δίδωσιν ὑπὸ τῶν πεδίων ἐκποθείς, ἐν Αἰθιοπίᾳ δέ, ὅθεν ἄρχεται, τ μίας αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ὑφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρο γέγραπται δὲ οὐρανομήκης ἐπινοῆσαι καὶ τὸν πόδα ἔχει πρὸς ταῖς πη γαῖς, οἷον, ὦ Πόσειδον, προσνεύων· ἐς τοῦτον ὁ ποταμὸς βλέπει, κ αἰτεῖ τὰ βρέφη αὐτῷ πολλὰ εἶναι.* Egit haud dubie de hoc loco Por phyrius in libro *περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν.* vid. Sui das v. *Πορφύριος* et Eudoc. 364.

268. [111.]

Phot. 74, 1. et Suidas v. *Ἥρας δὲ δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος. Πολιτελ β' οὕτω γραπτέον — παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύετ ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. ὅ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσ ὑπο Διός. Καί φασι δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ. Κλ μεντος. ἡ ἱστορία καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ.*

269. [141.]

Schol. Il. Ξ. 319: *αὐτὴ δὲ (Δανάη), ὥς φησιν Πίνδαρος κ ἄλλοι τινές, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου, ὅθεν αἱ τοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη.*

270.

Fulgent. Mythol. I. 12: „In huius (Apollinis) etiam tutelam corvum ponunt, — sive quod in horoscopicis libris, secundum Anaximandrum, sive etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aves sexaginta quatuor significationes habet vocum.“ quae fides his habenda sit, satis incertum.

271. [117.]

Schol. Aesch. Eum. 11: *χαριζόμενος Ἀθηναίοις καταχθῆναί φησιν* (Aeschylus) *αὐτὸν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα, κἀκεῖθεν τὴν περιπομπὴν αὐτῷ εἶναι, ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.* Müller coni. *Τεγύρας* Orchom. p. 147.

272. [120.]

Iulianus Epist. XIX.: *Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἱονεὶ τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι.*

273. [121.]

Liban. Epist. XXXIV.: *Ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν.*

274. [234.]

Stob. Flor. CXI. 12: *Πινδάρου· Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια.* Cf. Eust. Opusc. p. 124. Boiss. Anecd. Nova 140. Plut. Erot. 16: *καὶ οὐχὶ ὥς τις εἶπεν, αἱ ποιηταὶ φαντασίαι διὰ τὴν ἐνάργειαν ἐγρηγορότων ἐνύπνιά εἰσιν.* Fort. *apophthegma* potius fuit, tribuiturque ab aliis Aristoteli (Diog. L. V. 18.), ab aliis Platoni (Aelian. V. H. XIII. 29.).

275. [208.]

Pausan. V. 22, 6: *Λέγεται δὲ ἐς μὲν Κόρκυραν, ὡς μιχθείη Ποσειδῶν αὐτῇ, τοιαῦτα δὴ ἕτερα ἦσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία.* Sed rectius videtur Unger Thebana Parad. p. 66. ad Isthm. VII. 18. referre. — Quod dicit Tzetz. Exeg. II. p. 132: *λαβὼν δὲ ὁ προφρηθεὶς Ἀσωπὸς πρὸς γάμον Μετώπην τὴν Λάδωνος θυγατέρα, καθά φησι Πίνδαρος, ἐκ ταύτης γεννᾷ Θήβην, Κέρκυραν, Αἴγιναν τὴν μητέρα τοῦ Αἰακοῦ, Σαλαμῖνα, Ἄρπιναν, Νέμεαν, Κλεώνην* ad Ol. VI. 84. pertinet, vid. ibi schol.

276.

Probus ad Virg. Ecl. VII. 61: „Pindarus initio Alciden nominatum, postea Herculem dicit ab Hera, quam Iunonem dicimus, *quod eius imperiis opinionem famamque virtutis sit consecutus.*“ Idem veriloquium Matris secutus est, vid. Diod. Sic. I. 24: *Ἀλκαῖον ἐκ*

γενετῆς καλούμενον ὕστερον Ἡρακλέα μετονομασθῆναι, οὐχ ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος, ὡς φησιν ὁ Μάτρις, ἀλλ' ὅτι τὴν αὐτὴν ἐζηλωκὼς προαίρεσιν Ἡρακλεῖ τῷ παλαιῷ τὴν ἐκείνου δόξαν ἅμα καὶ προσηγορίαν ἐκληρονόμησε. idem tamen IV. 10: Διόπερ Ἀργεῖοι πυθόμενοι τὸ γεγονὸς Ἡρακλέα προσηγόρευσαν, ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος, Ἀλκαῖον πρότερον καλούμενον. cf. oraculum ap. Tzetz. Lycoph. 662 Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει, ἐξ Ἥρας γὰρ ἐν ἀνθρώποις κλέος ἄφθιτον ἔξεις. quod quidem oraculum alii (vid. Schol. Il. ξ. 323.) sic proferunt: ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κ. ἀ. ἔξεις. Alii porro sic vocatum perhibebant, quod ἀέριον κλέος ἔσχεν, vid. Cram. An. Ox. II. 445. Cf. praeterea Et. M. 435, 3. et Suid. v. Ἡρακλῆς.

277. [226.]

Plato Theaetet. 173. D: Ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ φέρεται (πέτεται b, et ABC in marg.) κατὰ Πίνδαρον, τά τε γᾶς ὑπένερθε (Ξ corr. ἐπίπερθεν) καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἑκάστου ὅλου, εἴς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα. unde descripsit Iamblich. Protrept. 212. Conferas etiam Clem. Alex. Str. V, 707. πέταται κατὰ Πίνδαρον τᾶς τε γᾶς ὑπένερθεν οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομῶν καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνάμενος (H ἐρευνώμενος). et Theodoret. Gr. Aff. Cur. XII. 169, 11: πανταχῇ πέταται (D ποτᾶται) κατὰ Πίνδαρον, τά τε γῆς ὑπένερθεν (C ὕπερθεν) καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα, οὐρανούς τε ὑπεραστρονομοῦσα καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν διερευνωμένη. Porro Galen. Protr. c. 1: τὰ τῆς γῆς νέρθεν καὶ τὰ ὕπερθε τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Πίνδαρον ἐπισκοπεῖ. Respicit etiam M. Antonin. II. 13: οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐκπεριερχομένου καὶ τὰ νέρθεν γᾶς, φησίν, ἐρευνῶντος. cf. Porphyr. de abstin. I. p. 62. Macar. ap. Walz Arsen. p. 444. τὰ γῆς ἔνερθεν καὶ τὰ ἐπὶ πέδον. λείπει οἶδεν· ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων.

278.

Eust. Prooem. 16: Ἀγῶνα δὲ μνησιστέφανον, ὃν καὶ ἑτέρως κατὰ λόγον δριμύτατον μνηστῆρα στεφάνων εἶπεν. Schneidewin μνασιστέφανον et μναστῆρα.

279. [138.]

Et. M. 60, 37: Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα (Tityi mater) — Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον· Ἀλέρας ὄζον. sic cum Hemsterhusio scripsi, v. ὠσόν (Va υἱόν).

280. [203.]

Steph. Byz. Ἀπέσας· — ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ.

281. [268.]

Suidas v. *Ἀράχνη· θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, ἀράχνης ἀρσενικῶς τὸ ζῷον. — εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ, καὶ παρὰ Καλλίᾳ.* Eadem Bekk. An. I. 442, 1., nisi quod Καλλίοις exhibet: videtur locus perturbatus sic restituendus *καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ· Ἔργον ἀράχνα ἀπὸ τῆς ἀράχνης ὀρθῶς.*

282.

Eust. Prooem. 21: *ἁρμασιδούπους τοὺς ἱππικωτάτους.*

283. [270.]

Eust. ad Od. 1406, 14: *τὸ διαβάλλειν δὲ οὐ μόνον συκοφαντικὸν ἔχει νοῦν, ὅθεν καὶ ἡ διαβολή, καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος ἄνθρωπος.* Idem ad Il. 128, 38: *ἡγεμονεὺς καὶ ἡνιοχεὺς καὶ ὁ ἐκ τοῦ Ἀλκαῖος Ἀλκεύς, ὅθεν καὶ Ἀλκείδης Ἡρακλῆς, καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος κοινῶς διαβολεύς.*

284.

Eust. Prooem. 21: *ἐλασίχθονα Ποσειδῶνα τὸν ἐννοσίγαιον.* nisi forte Pyth. VI. 50. scribendum τὶν δ' Ἐλάσιχθον pro Ἐλίκιχθον.

285.

Schol. Arist. Av. 930: *ἐμὶν τεῖν· Χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ ἐν τοῖς τοιούτοις Δωρισμὸν καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον, συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμίν.* De Pindaro fluxisse videtur.

286.

Eust. Prooem. 11: *ἐνίκησαν οἵ,* (Schneidewin *ἐνίκασεν*) *ἤγουν οἵτινες ἐνίκησαν.*

287. [271.]

Et. Gud. 193, 9: *Ἐξεστηκὼς διχῶς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Πινδάρῳ· ὁτὲ μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ἔκφρονα εἶναι, ὁτὲ δὲ τὸ ὑπεναχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχεσθαι ἢ ἀφίστασθαι.*

288.

Eust. Prooem. 21: *καὶ τὸ ἔπει δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα ἡ ἀποκοπὴ καινὸν παρ' αὐτῷ ποιεῖ.* Error grammaticorum subesse videtur.

289. [272.]

Et. M. 354, 59: *Ἐπέτειον· ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔπετος* (V *ἐπέτος καὶ ἐπέτειος*) *γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρόν, οὐχὶ διὰ τοῦ*

φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. Ῥητορι Scribendum videtur ἐπ' ἔτος γὰρ καὶ ἐπέτειον κτλ. ut hoc exe plum ex Pindaro, illud ex Demosthene attulerit grammaticus, ut prava, quam existimabat, aspiratione deterreret. Similia legun ap. Bachmann. An. I. 227, 32. (ubi ἔτος γὰρ δεῖ λέγειν) Cram. Par. IV. 169, 9. Zonar. 809. Suid. v. ἐπέτειον, quibus adde Cy lum in Cod. Vind. n. 319: ἐπέτειον ἐπὶ τοῦ νῦν ἕως ἔτους· ἐπέ γὰρ δεῖ λέγειν τ. ἐ. κ. οὐχὶ ἐφέτος, ὡς φ. Πίνδαρος καὶ Δημοσθέν

290.

Schol. Il. ὡ. 277: Καὶ Πίνδαρος τὰ ἅρματα ἕντεά φησιν· ἱ πείοις ἕντεσι μεταΐσσων. Ex perdito aliquo carmine haec ver petita, neque ex Ol. XIII. 20. τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἕντεσιν μέτρα s detorta.

291. 292. [263.]

Eust. Prooem. 16: Καὶ Δία εὐρύζυγον (καλεῖ) ἄλλως πα τὸ ὑψίζυγον· τὸν δ' αὐτὸν καὶ — ἐρισφάραγον. de quo cf. id Eust. ad Odyss. 1636, 8: ὅθεν καὶ Πίνδαρός που ἐπὶ πολυήχου ἐρισφάραγον τίθησιν. Pindari fortasse versus est, quem s poetae n. affert Et. M. 166, 53. quod etiam Gaisford coniecit:

ἐρισφάραγος πόσις Ἥρης ἔσται,

ut scribendum sit Ἥρας ἔσσεται.

293.

Cram. An. Ox. IV. p. 329, 17: τὸ Καρβὰν παρασύνθετον, ἀ ριβόος, Καριβόαν καὶ Καρβάν, μόνον τὸ Εὖαν (Ἐὰν?) Θηλυ παρὰ Πινδάρῳ. Fort. huc pertinet Hesych.: Εὐάν· ὁ ποσὸς ὁ Ἰνδῶν. Sed. L. Dindorf coni. Εὐνάν, coll. Bekk. An. III. 13 Εἰς ἂν θηλυκὸν οὐκ ἔχομεν· τὸ εἰνάν, εὐνᾶνος ὃ παρατίθενταί τι ὡς θηλυκόν, νομίζοντες τὴν γυναῖκα σημαίνειν, δείκνυσι Λούπερ ἐν τῷ περὶ γενῶν, ὅτι ἀρσενικοῦ γένους ἐστίν.

294. [273.]

Etym. M. 404, 21: Ἐχέτης ὁ πλουσίος, ὡς Πίνδαρος

295. [274.]

Eust. Il. ξ'. 975, 48: ἔστι δὲ καὶ γυμναστικὴ λέξις τὸ ἀλείφ ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες εἶχον ἔλαιον, ἐξ οὗτινος ἠλαιοῦντο, πεῖν κατὰ Πίνδαρον.

296. [143.]

Schol. Il. φ'. 22: καὶ Πίνδαρος ἰχθὺν παιδοφάγον ἐπὶ τ πήτους. Cf. Eust. 1221, 35. Choeroboscus I. 423. (Bekk. An. 1232.) ἰ. παιδοφύγα. Ceterum Ioannes Alex. τον. παραγγ. 12, ἰχθὺν apud Pindarum acui dicit.

297. [113.]

Lucian. Imagg. c. 8: *Συνεπιλήψεται δὲ τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητής, ὥστ' ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι (τὴν Ἀφροδίτην).* **sic scribendum, vulgo** *ὡς τὸ βλέφαρον*, **sed** *ἰοβλέφαρον* **latere iam Solanus vidit, cf. Lucian. Imagg.** c. 26: *Ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην εἶπε.*

298. [136.]

Et. M. 513, 20: *Κιδαλία — ἐκ Πινδάρου· χεῖρα Κιδαλίας·* (M *χεῖρας ἀκιδ.*) *εἰς τὴν χεῖρα αἰτιατικὴν μὴ ποιήσῃς ἔκθλιψιν· Κιδαλία γὰρ ἐστίν.*

299. [275.]

Schol. Pind. Nem. II. 17. *ὀρειᾶν Πελειάδων — ἔνιοι διὰ τὸ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου κεῖσθαι, κατὰ ὕφεσιν τοῦ ῑ̆, ὡς καὶ τὸ Κλεὸς ἵκατι, ἀντὶ τοῦ Κλειοῦς.* (haec ultima addit R.) **Corrupte Et. M.** 517, 25. **et Et. Gud.** 526, 3: *κλέος. Πίνδαρος οὐκ οἶδα ὅπου, φησὶ κλεός. Κλεὸς καὶ συγκοπῇ κλεός. ὀξῦναί σε δεῖ.*

300.

Eust. Prooem. 21: *κρατησιβίαν χερσὶ τὸν ῥωμαλέον*

301. [212.]

Steph. Byz. v. *Κρήστων, πόλις Θρᾴκης — ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ.* **Meineke coni.** *Πεισάνδρῳ.*

302.

Eust. Prooem. 16: *Αἰτὴν δὲ Ἠῶ τὴν εὐκταίαν, καὶ ὡς ἄν τις Ὁμηρικῶς εἴποι πολύλλιστον εἴτε καὶ καθ' ἕτερόν τινα τρίλιστον.*

303. [276.]

Schol. Hom. Il. ο'. 137: *μάρη γὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Πίνδαρον.* **cf. Schol. Lips. Il.** γ'. 307.

304. [278.]

Apollon. Lexic. Hom. 117, 25: ξεινοδόκος· — *ὁ δὲ Πίνδαρος· ξεινοδόκησέν τε δαίμων· ἀντὶ τοῦ ἐμάρτυρησε.* **Cf. Etym. M.** 610, 47. **et Et. Gud.** 414, 36. **ubi Simonidi per errorem tribuitur** *ξεινοδόκησε Τελαμών*, **Pindaro autem versus Simonideus. Zonar.** 1415. (**Mingarelli Codd. Nan.** 496.) **similiter ex Simonide** ξ. τε *λαβών* **affert.**

305. [279.]

Schol. Hom. Il. χ'. 51: **ubi A** *τὸ ὀνομάκλυτος ὡς τοξόκλυτος.* **deinde V:** *ἔστι γοῦν παρὰ Πινδάρῳ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἐν παρωνύμῳ τροπῇ· ὀνομακλύτα γάρ ἐστιν.* **at B:** *κατὰ σύνθεσιν οὖν ἐστίν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ καὶ περίκλυτος.*

306. [267.]

Schol. Eurip. Phoen. 683: *ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ Ὀρεικτίτου* (cod. Aug. *ὀρειπτήτου*, edd. Iunt. Bas. *ὀρυκτῇ τοῦ*) *συὸς παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου.* et ad v. 687. ed. Matthiae. *φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος ὀρείκτιτον σῦν τὸν ἐν ὄρει οἰκοῦντα.* Cf. etiam Schol. Pind. Pyth. II. 31: *καθάπερ φησὶ καὶ ἐν ἄλλοις ὁ Πίνδαρος· Ὀρικτίτου συός.* et Schol. Eurip. Orest. 1616: *καὶ τὸ συὸς ὀρικτίτου παρὰ Πινδάρῳ.*

307. 308. 309.

Eust. Prooem. 21: *καὶ τὸ πέδοικος, ὅ ἐστι μέτοικος, καὶ τὸ πέδα στόμα φλέγει ἀντὶ τοῦ μετὰ στόμα, καὶ τὸ πεδασχεῖν ἤτοι μετασχεῖν.*

310.

Cramer An. Ox. IV. 309, 20: *Ἐπὶ τῆς περὶ Πίνδαρος πέροδον* (Nem. XI. 40.) *ἔφη ἀντὶ τοῦ περίοδον καὶ περιέναι τετρασυλλάβως.* quamquam hoc fortasse ex Attico sermone petitum est exemplum.

311. [287.]

Serv. ad Virg. Aen. V. 830: *Fecere pedem*, i. e. podium, hoc est funem, quo tenditur velum, quod Graeci *πόδα* vocant, ut est apud Pindarum et Aristophanem.

312. 313. [182. 183.]

Eust. Il. λ'. 877, 55: *εἶτά φησιν* (Aristophanes Byz.) *ὡς καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν* (cf. praeterea ad Od. 1649, 5.) *οὕτω δέ που, φησί, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ.* quod videtur factum in carmine aliquo, ubi Bellerophontem celebravit, cf. Horat. Carm. IV. 2, 14: „*Per quos cecidere iusta Morte Centauri, cecidit tremendae flamma Chimaerae.*“

314. [281.]

Choeroboscus II. 555. (Bekk. An. III. 1287): *Σημειούμεθα — καὶ τὸ ῥερίφθαι ἔπος παρὰ τῷ σοφῷ Πινδάρῳ.* Cf. Cram. An. Ox. IV. 185, 16. et 415, 5. An. Par. IV. 226, 16.

315. [282.]

Schol. Hom. ζ'. 24. ubi BL: *σκότιον τὸν ἐξ ἀδαδουχήτων γάμων νόθον λέγει, τὸ δὲ κύριον ὄνομα Σκοτίος.* ABL: *σκότιον ὡς λόγιον, τὸ δὲ κύριον πρὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν καὶ παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ.* cf. Cram. An. Par. III. 284, 4.

316. [283.]

Et. M. 172, 10: *καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ· Τουτάκι πεξαμένης.* Boeckh *τουτάκι τε ζαμενής.*

317. [284.]

Et. M. 249, 50. et Zonar. 466: δαυλός, ὁ δασύς, παρὰ τὸ δάσος γίνεται ῥῆμα δασῶ, ὡς τεῖχος τειχῶ, ἀφ' οὗ Πίνδαρος τετείχηται. Gaisford scripsit τετείχισται, quod est Isthm. V. 44. Pyth. VI. 9., contra mentem grammatici, sed potuit ille errare.

318.

Eustath. Prooem. 21: τόσσαι καλῶν· ἤγουν ἐπιτυχεῖν.

319. [219.]

Eustath. ad Dionys. Per. 467. de Sicilia Trinacria dicta, διὸ καὶ Ἀνκόφρων τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα.

320.

Schol. Pind. Pyth. II. inscript.: καταφέρεσθαι γάρ φησί πως τὸν Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους.

321. [285.]

Et. M. 504, 3: Κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὥς φησι Πίνδαρος· Ὑψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια (ἔχουσαν). Cf. Et. Gud. 315, 12. Zonar. 1185. Eustath. Prooem. 27.

322. [220.]

Galen. de puls. diff. VIII. 681. ed. Lips. (T. III. p. 38. ed. Bas.): Καίτοι γε οὐδ' ἀπὸ τῶν κυρίων ὡς ἔτυχε μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ κἂν Πίνδαρος εἴη τις ἢ (τις ἦ) Ὠκεανοῦ τὰ πέταλα τὰς κρήνας λέγων, οὐκ ἐπαινεῖται.

323.

Tzetz. Allegor. Il. v. 407. (Matranga Anecd. 14.) Εἴπερ μὴ ὑπεδέξατο τούτους Ἀντήνωρ πρῶτον, ὅστις ὑστέρως ἔλαβε καὶ δωρεὰς πρεπούσας· τῆς Τροίας πορθουμένης γὰρ ἔσωσαν πάντα τούτου, καὶ πλεῖστα δῶρα καὶ τερπνὰ δεδώκασιν ἐκείνῳ. ad ultimum hunc versum ascriptum scholion ap. Cram. An. Ox. III. 378, 1: τούτου μέμνηται Πίνδαρος. sed fort. haec petita sunt ex schol. Pyth. V. 108. Similis certe ratio Tzetz. Chil. IV. 390: Ῥόδιόν ἐστιν ὄρος, τὴν κλῆσιν Ἀταβύριον, χαλκᾶς πρὶν ἔχον βόας, αἳ μυκηθμὸν ἐξέπεμπον χωρούσης Ῥόδῳ βλάβης· Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος γράφει τὴν ἱστορίαν. haec enim manifesto petita ex Schol. Ol. VII. 159. — Non magis alia recepi quae leguntur apud Eustathium, velut quod est in Prooem. 21: οὕτω δὲ καὶ τὸ πρὰν Δωρικὸν ἀποροῖτο ἄν, διὰ τί μὴ περιήγαγε τὸ πρὶν εἰς τὴν διὰ τοῦ η γραφήν, ubi errore aliquo deceptus esse videtur Eusthathius. Quod idem dicit Eust. Od. 1404, 22: καὶ αὐτοδιδάκτους εἶναι φησὶ (τοὺς ἀοιδοὺς) καὶ ὡς εἰπεῖν θυμοσόφους, καὶ κατὰ Πίνδαρον αὐτόθεν φυᾶ εἰδότας. referendum ad Ol. II. 86.

— Quae leguntur ap. Eust. Il. 382. 38: καὶ ὅτι *Πίνδαρος* ζηλώσ
νίκῃ μίγνυσθαι τὸ νικᾶν καὶ ἔργῳ μίγνυσθαι τὸ ἐργάζεσθ
καὶ ἕτερα τοιαῦτα. cf. ad Od. 1428, 34: μίγνυνται ἀθληταί, *Πι*
δαρικῶς εἰπεῖν, νίκαις. ea exempla ficta sunt haud dubie. — Nec maį
ambigere licet de alio loco Eust. Il. 346, 5: εἰ δὲ καὶ *Τυφάων*
αὐτὸς ὀνομάζεται, καθὰ καὶ ἐν τοῖς τοῦ *Πινδάρου* δηλοῦται, τετ
χῶς ἄρα σχηματίζεται τὸ δαιμόνιον. *Τυφωεὺς* γὰρ καὶ *Τυφάων*, *Τ*
φάονος, ὅθεν τὰ *Τυφαονίων* ἀλαλητῶν, (Oppiani est, vid. Eu
Od. 1650, 51.) καὶ κατὰ κρᾶσιν *Τυφῶν*, καὶ ὡς ἐν δικαταληξίᾳ *Τυφ*
Sunt haec ad commentarios in Pindarum referenda.

Quod dicit Tzetzes Epist. p. 23 ed. Pressel: εὐπαλάμων τε ἰ
νων τελοῦντι κατὰ *Πίνδαρον τέκτονι Cratini* est, vid. Aristoph. F
530. De aliis vid. Boeckh T. II. 1. p. XXIX. seq. et T. II. 2.
685 seq. — *Pindari* fortasse fr. delitescit ap. Schol. Il. β. 37
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ μεταφορά, οἳ σὺν τῷ μύειν τοῦ φωτὸς στε
σκονται. ubi cod. V. addit: ὅθεν ἔτι ὀφθαλμὸν ἔσεσθαι τ
Ἑλλάδα ἔφα, καί· Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμοί. (vid. Pi
Ol. II. 9.) conieci olim: ὀφθαλμὸν ἔσσεσθαί νιν Ἑλλάδος ἔφα.
aliis versibus, qui probabiliter ad Pindarum referri possunt, vi
Fragmenta Adespota.

EPIGRAMMA.

Χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφον ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Epigramma hoc legitur apud Proclum ad Hesiod. p. 7. ed. Gaisf. Ὅ
χομένιοι δὲ ὕστερον κατὰ χρησμὸν ἐνεγκόντες τὰ Ἡσιόδου ὀστᾶ Θάπτουσ
ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐπέγραψαν τάδε· Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήιο
ἀλλὰ θανόντος ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει Ἡσιόδου, τοῦ πλεί
τον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστίν, ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνοις σοφί
Ἐπέγραψε δὲ καὶ Πίνδαρος· χαῖρε κτλ. ut coniicias hoc epigram
eidem monumento inscriptum fuisse, in quo quatuor illi versus, quos
Pausan. IX. 38, 10. Orchomenii Chersine tribuebant. Eadem quae Proc
etiam Tzetzes vit. Hes. p. 17. Pindaro tribuit etiam Suidas τὸ Ἡσιόδει
γῆρας· ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων· φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τ
οὕτον· χαῖρε κτλ. et Apostol. XVIII. 12, b., sed in Append. Prooem. I
92: τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. Ἀριστοτέλης ἐν Ὀρχομενίων πολιτείᾳ δὶς
θάψαι φησὶ τὸν Ἡσίοδον, καὶ ἐπιγράμματος τοῦδε τυχεῖν· Χαῖρε κ
παρόσον τό τε γῆρας ἀπέβη καὶ δὶς ἐτάφη. — V. 1. τάφου, τάφον Δ
Paroem., τάφων tres codd. Suidae (ABE).

POETAE ELEGIACI.

— Quae leguntur ap. Eust. Il. 38
νίκη μίγνυσθαι τὸ νικᾶν
καὶ ἕτερα τοιαῦτα. cf. ad O
δαρικῶς εἰπεῖν, νίκαις. e
ambigere licet de alio
αὐτὸς ὀνομάζεται, κ
χῶς ἄρα σχηματίζετ
φάονος, ὅθεν τὰ
Od. 1650, 51.
Sunt haec a
Quod
νων τελο
530.
685 f
ἀπὸ
σκο
Ἐ
ς

I.

CALLINUS.

1. [1.] *)

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπεριπτίονας,
ὧδε λίην μεθιέντες, ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἧσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * *

καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆέν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ', ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον ἐστίν

De Reliquiis poetarum Elegiacorum scripserunt *L. Ahrens* in Diario Antiquitatis a. 1841. p. 518 seqq. 1214 seqq. et a. 1842. p. 1012 seqq. idem in Philologo T. III. p. 222 seq. de hiatu apud elegiacos poetas disputans. *Bamberger* Coniectanea in Poetas Graecos Brunsvigae 1841. *Emperius* in Museo Rhen. Novo T. I. p. 453 seqq. *Alph. Hecker* in Philologo T. V. p. 450 seqq. *Guil. Hertzberg* in Prutz Literarhist. Taschenbuch V. III. p. 109 sqq. *G. Hermann* in Iahnii Annalibus Vol. XXVII. p. 26 sqq. *Otto Schneider* in Diario Antiquitatis a. 1838. p. 933 seqq.

Callinus. Fr. 1. Stob. Flor. LI. 19: *Καλλίνου.* Bernhardy Hist. Litt. Graec. II. 330. universum carmen Callino abiudicare videtur, Beique ipsum illud *Καλλίνου* (quod A Vind. Trinc. tuentur) suspectum est. Thiersch in Act. Monac. III. 577 seqq. (cf. 637.) Callini tantum exordium (v. 1—4.) esse existimat, cetera Tyrtaeo vindicare mavult. — V. 1. *κότ'*, Ursinus *καί.* — V. 2. *αἰδεῖσθ'*, A *αἰδεῖ δ'.* — Post v. 4. Camerarius ut lacunam redintegraret, addidit: *εὖ νύ τις ἀσπίδα θέσθω ἐναντιβίως πολεμίζων*, at plures versus exciderunt, quibus poeta descripserat calamitates, quibus patria terra tunc premebatur bello ut videtur contra Magnetas adversa fortuna gesto. — V. 8. *τότ'* vel *τοτ'* B et Ursin., vulgo *ποτ'*. — *ὁππότε*, Bach *ὁκκότε.* — V. 12. *κως*, A *πως.* — *γε*, *τε* Trinc.

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

I.

CALLINUS.

1. [1.] *)

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἕξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπεριπτίονας,
ὧδε λίην μεθιέντες, ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἧσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * *

καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆέν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ', ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
ἕλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον ἐστίν

De Reliquiis poetarum Elegiacorum scripserunt *L. Ahrens* in Diario Antiquitatis a. 1841. p. 518 seqq. 1214 seqq. et a. 1842. p. 1012 seqq. idem in Philologo T. III. p. 222 seq. de hiatu apud elegiacos poetas disputans. *Bamberger* Coniectanea in Poetas Graecos Brunsvigae 1841. *Emperius* in Museo Rhen. Novo T. I. p. 453 seqq. *Alph. Hecker* in Philologo T. V. p. 450 seqq. *Guil. Hertzberg* in Prutz Literarhist. Taschenbuch V. III. p. 209 sqq. *G. Hermann* in Iahnii Annalibus Vol. XXVII. p. 26 sqq. *Otto Schneider* in Diario Antiquitatis a. 1838. p. 933 seqq.

Callinus. Fr. 1. Stob. Flor. LI. 19: *Καλλίνου.* Bernhardy Hist. Litt. Graec. II. 330. universum carmen Callino abiudicare videtur, ipsumque illud *Καλλίνου* (quod A Vind. Trinc. tuentur) suspectum est. Thiersch in Act. Monac. III. 577 seqq. (cf. 637.) Callini tantum exordium (v. 1—4.) esse existimat, cetera Tyrtaeo vindicare mavult. — V. 1. *κότ'*, Ursinus *καί.* — V. 2. *αἰδεῖσθ'*, A *αἰδεῖ δ'*. — Post v. 4. Camerarius ut lacunam redintegraret, addidit: *εὖ νύ τις ἀσπίδα θέσθω ἐναντιβίως πολεμίζων*, at plures versus exciderunt, quibus poeta descripserat calamitates, quibus patria terra tunc premebatur bello ut videtur contra Magnetas adversa fortuna gesto. — V. 8. *τότ'* vel *τοτ'* B et Ursin., vulgo *ποτ'*. — *ὁππότε*, Bach *ὁκκότε*. — V. 12. *κως*, A *πως*. — *γε*, *τε* Trinc.

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἦ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηϊοτῆτα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔργεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου·
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπας δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἤν τι πάθῃ·
λαῷ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
θνήσκοντος· ζώων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

2. [4.]

Σμυρναίους δ' ἐλέησον . . .
Μνῆσαι δ' εἴ ποτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

3. [2.]

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀμβριμοεργῶν.

V. 13. *εἰ*, Brunck *ἦν*. — V. 15. *ἔργεται* (i. e. *εἴργεται*) scripsi, le batur *ἔρχεται*, at hoc etiam in virum fortem, qui salvus ex bello revei cadit, itaque Schneidewin existimat post v. 16. pentametrum cum he metro excidisse, ut haec dixerit poeta: eum non carum esse suis, (*si turpiter se periculis subduxerit: sed qui fortiter depugnaverit*) eum vero lug Ceterum compares Demosthenis illud de Corona §. 97: *πέρας μὲν* *ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου θάνατος κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐ καθείρξας τηρῇ.* — *μοῖρα*, A *μοῖραν*. — V. 16. *ἔμπας*, Brunck *ἔμπης*. V. 17. *ὀλίγος*, Voss. (a m. s.) Ars. *ὀλίγον*. — V. 18. *σύμπαντι*, Ur *ξύμπαντι*.

Fr. 2. Strabo XIV. 633: *ἡνίκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἔφεσος·* *Καλλῖνός που οὕτως ὠνόμασεν αὐτήν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφεσίους καὶ ἐν τῷ πρὸς Λίκα λόγῳ· Σμυρναίους δ' ἐλέησον, καὶ πάλιν· Μνῆσαι κ* (*καὶ πάλιν* et v. 2. om. Med. 3. 4.) V. 2. probabiliter Casaubonus ad *Σμυρναῖοι κατέκηαν.* Ad hanc elegiam fort. etiam Fr. 3. 4. 5. pertine

Fr. 3. Strabo XIV. 647: *Καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνη ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην ἀναιρεθῆναι Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχήσαντος πο χρόνον· τῷ δὲ ἑξῆς ἔτει Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλῖνος μ οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατο θούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ. Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαί ται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν — ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτε εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρεστιν. — ἄλλης δέ τινος ἐφόδου τ Κιμμερίων μέμνηται πρεσβυτέρας ὁ Καλλῖνος, ἐπὰν φῇ· Νῦν δ' ἐπὶ κ ἐν ᾗ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν δηλοῖ. — ὀμβριμοεργῶν* Xyl., Paris. Mo *ὄβριμος ἔργων*, Med. 4 *ὄμβριμος ἔργων*, Med. 3 *ὀβριμοεργής*. Respi huc XIII. p. 627. (vid. Fr. 5.) consentitque Clem. Alex. Strom. I. 398. Callino secundas Magnetum res, ab Archilocho adversas commemorari. A versari videtur Athen. XII. 525. C: *Ἀπώλοντο δὲ καὶ Μάγνητες οἱ πρὸς Μαιάνδρῳ διὰ τὸ πλέον ἀγεσθῆναι, ὥς φησι Καλλῖνος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κ Ἀρχίλοχος. ἐάλωσαν γὰρ ὑπὸ τῶν Ἐφεσίων.* At Callinus videtur luxuria et superbiam Magnetum memoravisse, quam deinde interitus civitatis ab A chilocho significatus subsecutus est.

4. [3.]

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων.

5. [5.]

Strabo XIII. 627: *Φησὶ δὲ Καλλισθένης ἁλῶναι τὰς Σάρδεις ὑπὸ Κιμμερίων πρῶτον, εἶθ' ὑπὸ Τρηρῶν καὶ Λυκίων, ὅπερ καὶ Καλλίνον δηλοῦν, τὸν τῆς ἐλεγείας ποιητήν. ὕστατα δὲ τὴν ἐπὶ Κύρου καὶ Κροίσου γενέσθαι ἅλωσιν. Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἔφοδον τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἡσιονῆας γεγονέναι, καθ' ἣν αἱ Σάρδεις ἑάλωσαν, εἰκάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σκήψιον Ἰασὶ λέγεσθαι Ἡσιονεῖς τοὺς Ἀσιονεῖς.* (Med. 3. *Ἀσιανούς.*) *τάχα γὰρ ἡ Μηονία, φησίν, Ἀσία ἐλέγετο κτλ.* cf. Steph. Byz. v. *Ἡσιονία.*

6.

Pausan. IX. 9, 5: *ἐποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη, Θηβαΐς· τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλῖνος, ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην, ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι· Καλλίνῳ δὲ πολλοί τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταὐτὰ ἔγνωσαν.* Ita Sylburg., vulgo et codd. *Καλαῖνος* et *Καλαίνῳ.* (Ag *Καλλαίνῳ*, V a pr. *Καλλυΐνω.*)

7. [6.]

Strabo XIII. 604: *Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφιγμένοις Τεύκροις, οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλῖνος, ὁ τῆς ἐλεγείας ποιητής, ἠκολούθησαν δὲ πολλοί, χρησμὸς ἦν αὐτόθι ποιήσασθαι τὴν μονήν, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται· συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασὶ περὶ Ἀμαξιτόν. νύκτωρ γὰρ πολὺ πλῆθος τῶν ἀρουραίων μυῶν ἐξανθῆσαν διαφαγεῖν, ὅσα σκύτινα τῶν τε ὅπλων καὶ τῶν χρηστηρίων· τοὺς δὲ αὐτόθι μεῖναι· τούτους δὲ καὶ τὴν Ἴδην ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ κατονομάσαι.*

8. [7.]

Strabo XIV. 668: *Καλλῖνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησί· τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ μεῖναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ μέχρι καὶ Φοινίκης.*

Fr. 4. Steph. Byz. *Τρῆρες Θρᾴκιον ἔθνος, λέγεται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλίνῳ τῷ* (sic RV, *κιῶ* et *καλλίνω* Pp, *Καλλιμάχῳ* A) *ποιητῇ· Τρηρεας* (R *Τρίρεας*) *ἄ. ἄ.* Treres Celtae fuerunt, non diversi a *Treveris.*

II.

TYRTAEUS.

I. *EYNOMIA.*

1.

Aristoteles Polit. V. 6, 2: *Ἐν δὲ ταῖς ἀριστοκρατίαις γίνονται αἱ στάσεις — ἔτι ὅταν οἱ μὲν ἀπορῶσι λίαν, οἱ δ' εὐπορῶσι· καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πολέμοις τοῦτο γίνεται. Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο ἐν Λακεδαίμονι ὑπὸ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον. Δῆλον δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Τυρταίου ποιήσεως τῆς καλουμένης Εὐνομίας· ὀλιβόμενοι γάρ τινες διὰ τὸν πόλεμον ἠξίουν ἀνάδαστον ποιεῖν τὴν χώραν.* Adde Paus. IV. 18, 1: *καὶ ἐποιήσαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι δόγμα, ἅτε τοῖς ἐν τῇ Εἴρᾳ μᾶλλον ἢ σφίσιν αὐτοῖς γεωργοῦντες τὴν Μεσσηνίαν καὶ τῆς Λακωνικῆς τὴν προσεχῆ, ἕως ἂν πολεμῶσιν ἐᾶν ἄσπορον. Καὶ ἀπὸ τούτου σιτοδεία ἐγένετο ἐν Σπάρτῃ καὶ ὁμοίᾳ τῇ σιτοδείᾳ στάσις· οὐ γὰρ ἠνείχοντο οἱ ταύτῃ τὰ κτήματα ἔχοντες τὰ σφέτερα ἀργὰ εἶναι· καὶ τούτοις μὲν τὰ διάφορα διέλυε Τύρταιος.*

2. [1.] *)

Αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

* 3.

Ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν.

Tyrtaeus. Fr. 2. Strabo VIII. p. 362: *καὶ γάρ εἰναί φησιν (Τύρταιος) ἐκεῖθεν* (ex Lacedaemone) *ἐν τῇ ἐλεγείᾳ, ἣν ἐπιγράφουσιν Εὐνομίαν· Αὐτὸς γὰρ κτλ.*

Fr. 3. Diod. Sic. T. III. p. 3: *Ὅτι ὁ αὐτὸς Λυκοῦργος ἤνεσε χρησμὸν ἐκ Δελφῶν περὶ τῆς φιλαργυρίας τὸν ἐν παροιμίας μέρει μνημονευόμενον· Ἀ φιλοχρ. ... αὐτου, ἄρχειν μὲν βουλῆς κτλ.* Haec, quae sequuntur Tyrtaei sunt (Fr. 4.) itaque verisimile est, etiam priora Tyrtaei esse, itaque homines docti neglecto versu 1. *Ἀ φιλοχρ. κτλ.* inseruerunt v. 2. et 3. post primum distichon Fr. 4. sed cum hoc distichon *ὧδε γὰρ κτλ.* non bene cohaerere videatur cum eo, quod Plutarchus praemittit: *Φοίβου ἀκούσαντες κτλ.* hoc ipsum Schneidewinus subditicium esse censet. Sed potius in epitome Diodori duo diversi loci temere in unum conflati. Diodorus primum ex Tyrtaeo commemoraverat oraculum Lycurgo editum de vitanda avaritia, deinde aliud oraculum, quod Polydorus et Theopompus retulerant Tyrtaeus autem hoc ipsum oraculum more suo pentametro addito explanaverat, fortasse etiam alia addiderat, denique in fine subiecit: *ὧδε γὰρ κτλ* Ceterum Plut. Instit. Lac. 42. Alcameni et Theopompo editum esse dicit cf. Zenob. Prov. II. 24. ibique interpr. — V. 1. doricas formas consulto servavi; pro *ὀλεῖ* Diod. et Zenob. *ἕλοι*, pro *δὲ* Schol. Eurip. Andr. 446. *γὰρ* Coniiciat aliquis Tyrtaeum scripsisse *ἕλοι, ἄλλο δέ κ' οὐδέν.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

* * * * * *

ὧδε γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
χρυσοκόμης ἔχρη πίονος ἐξ ἀδύτου.

4. [2.]

Φοίβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις,
πρεσβυγενεῖς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους
μυθεῖσθαί τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
μηδέ τι βουλεύειν τῇδε πόλει ..,
δήμου τε πλῆθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι·
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηνε πόλει.

V. 2. ὧδε Hermann, Diod. δὴ. — V. 3. χρυσοκόμης, Hermann χρησαμένους.

Fr. 4. **Plutarch. vit. Lycurg. c. 6:** Ὕστερον μέντοι τῶν πολλῶν ἀφαιρέσει καὶ προσθέσει τὰς γνώμας διαστρεφόντων καὶ παραβιαζομένων, Πολύδωρος καὶ Θεόπομπος οἱ βασιλεῖς τάδε τῇ ῥήτρᾳ παρενέγραψαν· Αἰ δὲ σκολιὰν ὁ δᾶμος ἕλοιτο, τοὺς πρεσβυγενέας καὶ ἀρχαγέτας ἀποστατῆρας εἶμεν. τοῦτ' ἔστι μὴ κυροῦν, ἀλλ' ὅλως ἀφίστασθαι καὶ διαλύειν τὸν δῆμον ὡς ἐκτρέποντα καὶ μεταποιοῦντα τὴν γνώμην παρὰ τὸ βέλτιστον· ἔπεισαν δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν πόλιν, ὡς τοῦ θεοῦ ταῦτα προστάσσοντος, ὥς που Τύρταιος ἐπιμέμνηται διὰ τούτων· Φοίβου — ἀνταπαμειβομένους. (V. 1—7.) Auctius vero Diodor. Sic. T. III. p. 3. omisso poetae nomine et confusum cum Fr. 3. (ubi vide locum) affert v. 3 - 10. De hoc loco satis difficili conferas inprimis Goettling Opusc. p. 317. — V. 1. οἴκαδ' ἔνεικαν Amiotus et Xylander, libri οἵ τάδε νικᾶν. — V. 2. τε, τοῦ FaL. — V. 3. ἄρχειν, ἔχειν Fa, sed corr. in m. — βουλῆς Plut. (Fa τιμῆς), βουλῇ Diod. — βασιλῆας, ia βασιλεῖας. — V. 4. Σπάρτης Diod., Σπάρτας Plut. fort. recte. — ἱμερόεσσα, Diod. ἱχερόεσσα. — V. 5. πρεσβυγενεῖς Diod., πρεσβύτας Plut., fort. πρεσβυγενέας, cf. etiam Plut. an seni sit ger. resp. c. 10. — τε γέροντας Plut., δὲ γέρ. Diod. — V. 6. εὐθείαις ῥήτραις, Diod. εὐθείην ῥήτρας. — Post ἀνταπαμειβομένους distinctionem sustuli, nam arctissime cohaerent ea quae sequntur; similiter Sauppe Ep. ad Herm. p. 69. qui praeterea coniecit εὐθείῃ ῥήτρᾳ πάντ' ἀπαμειβομένους, Boissonade εὐθείην ῥήτραις. — V. 7. μυθεῖσθαί τε Dindorf, cod. μυθεῖσθαι δέ. — ἔρδειν, in proecdosi scripsi ἔρδειν. — V. 8. μηδέ τι βουλεύειν an μηδ' ἐπιβουλεύειν scribendum sit incertum, cum in fine vocabulum exciderit, cod. μηδέ τι ἐπιβουλεύειν, Dindorf μηδ' ἐπιβουλεύειν τῇδε πόλει τι κακόν, Bach μηδέ τι βουλεύειν τῇδε πόλει σκολιόν. — V. 9. δήμου τε, Krebs δήμῳ δὲ coni. — V. 10. Hecker interpunctione post ἐπέσθαι deleta coni. Φοῖβος ἀκειρεκόμης κτλ. Ceterum hic quoque videtur Tyrtaeus ipsa oraculi verba servavisse, quae poeta deinceps explanat, ut hoc fuerit dei responsum:

Ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας
πρεσβυγενέας τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
μυθεῖσθαί τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,
δήμου τε πλῆθει νίκην καὶ κάρτος ἕπεσθαι.

Nec obstat, quod Plut. dicit an seni g. s. resp. c. 10: τὴν ἐν Λακεδαίμονι ἀριστοκρατίαν ὁ Πύθιος πρεσβυγενέας, ὁ δὲ Λυκοῦργος ἄντικρυς Γέροντας ὠνόμασεν.

5. [3. 4.]

Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
ὃν διὰ Μεσσήνην εἵλομεν εὐρύχορον,
Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν·
ἀμφ αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκ' ἔτη
νωλεμέως αἰεί, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
αἰχμηταὶ πατέρων ἠμετέρων πατέρες·
εἰκοστῷ δ' οἱ μὲν κατὰ πίονα ἔργα λιπόντες
φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

6. [5.]

Ὥσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθεσι τειρόμενοι,
δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὕπο λυγρῆς
ἥμισυ παντὸς ὅσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

7. [5.]

Δεσπότας οἰμώζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
εἰτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχοι θανάτου.

8.

Strabo VIII. p. 362: *Πλεονάκις δ' ἐπολέμησαν διὰ τὰς ἀποστάσεις τῶν Μεσσηνίων· τὴν μὲν οὖν πρώτην κατάκτησιν αὐτῶν φησὶ Τυρταῖος ἐν τοῖς ποιήμασι κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γενέσθαι τὴν δὲ δευτέραν, καθ' ἣν ἑλόμενοι συμμάχους Ἀργείους τε καὶ Ἠλείους*

Fr. 5. Tria fragm. in unum coniunxi, et primum quidem alterumque iam Buttmann copulavit. V. 1. et 2. Pausan. IV. 6, 2: *Οὗτος δὲ ὁ Θεόπομπος ἦν καὶ ὁ πέρας ἐπιθεὶς τῷ πολέμῳ· μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τὰ ἐλεγεῖα τῶν Τυρταίου λέγοντα· Ἡμετέρῳ κτλ.* — V. 3. servavit Schol. ad Plat. p. 448. ed. Bekk.: *Ἀφικόμενος δὲ οὗτος (Τυρταῖος) εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἐπίπονος γενόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελέσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως· ἐν οἷς καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος· Μεσσήνην ἀγαθὸν μ. ἀ. ἀγαθὸν δὲ φ.* et similiter idem p. 388. et Olympiod. in Alcib. I. 162. (Olymp. etiam *φυτεῦσαι.*) *ἀγαθὴν* bis scripsit Buttmann. Respicit Strabo VIII. 366. — V. 4—8. Strabo affert VI. 279: *Μεσσήνη δὲ ἑάλω πολεμηθεῖσα ἐννεακαίδεκα ἔτη, καθάπερ καὶ Τύρταιός φησι· Ἀμφ' αὐτὴν κτλ.* Adde Pausan. IV. 15, 2., ubi versus 4. 5. 6., et IV. 13, 4., ubi v. 7. et 8. leguntur. — V. 4. *ἀμφ' αὐτὴν* Pausan. *ἄμφω τώδ'* Str. — V. 6. *αἰχμηταί*, Strabonis libri *αἰχμητάς* et deinde *ἢ μητέρων*. Respicit Strabo VIII. 362: *τὴν μὲν οὖν πρώτην κατάκτησιν αὐτῶν* (Messeniorum) *φησὶ Τυρταῖος ἐν τοῖς ποιήμασι κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γενέσθαι.* — V. 7. *δ'* Xylander. om. Strab. libri.

Fr. 6. Pausan. IV. 14, 3: *ἐς τιμωρίας δέ, ἃς ὕβριζον ἐς τοὺς Μεσσηνίους, Τυρταίῳ πεποιημένα ἐστίν· Ὥσπερ κτλ.* V. 3. *παντὸς ὅσον* Ahrens, *πᾶν ὅσσον* Kuhn, *πάνθ' ὅσσων* AXKFcAgPc, *πάνθ' ὅσων* MLab, *πάνθ' ὅσον* PdVab. Schneidewin (Philol. I. 588.) *ἥμισα πάνθ' ὅσσον.*

Fr. 7. Pausan. eod. l.: *Ὅτι δὲ καὶ συμπενθεῖν ἔκειτο αὐτοῖς ἀνάγκη, δεδήλωκεν ἐν τῷδε· Δεσπότας κτλ.* quod ex eodem carmine esse apparet. V. 1. *οἰμώζοντες, οἰμώζοντας* VaLb.

(Kramer coni. *Ἀρκάδας*) καὶ *Πισάτας ἀπέστησαν, Ἀρκάδων μὲν Ἀριστοκράτην τὸν Ὀρχομενοῦ βασιλέα παρεχομένων στρατηγόν, Πισατῶν δὲ Πανταλέοντα τὸν Ὀμφαλίωνος, ἡνίκα φησὶν αὐτὸς στρατηγῆσαι τὸν πόλεμον τοῖς Λακεδαιμονίοις.*

9.

Aristot. Eth. Nic. III. 8, 5. (III. 11): de iis disserens, qui vi cogant milites, ut fortiter pugnent: *Καὶ οἱ προτάττοντες, κἂν ἀναχωρῶσι τύπτοντες, τὸ αὐτὸ δρῶσι· καὶ οἱ πρὸ τῶν τάφρων καὶ τῶν τοιούτων παρατάττοντες· πάντες γὰρ ἀναγκάζουσι· δεῖ δὲ οὐ δι ἀνάγκην ἀνδρεῖον εἶναι, ἀλλ' ὅτι καλόν.* ubi Eustratius *τοῦτο περὶ Λακεδαιμονίων λέγοιτ' ἄν· τοιαύτην γάρ τινα μάχην, ὅτε πρὸς Μεσσηνίους ἐμαχέσαντο, ἐπολέμουν, ἧς καὶ ὁ Τυρταῖος μνημονεύει.*

II. (*Υ Π Ο Θ Η Κ Α Ι.*)

10. [6.]

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγρούς
πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
παισί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὓς κεν ἵκηται
χρησμοσύνῃ τ' εἴκων καὶ στυγερῇ πενίῃ,
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἕπεται.
εἰ δ' οὕτως ἀνδρός τοι ἁλωμένου οὐδεμί' ὤρη
γίγνεται, οὔτ' αἰδὼς οὔτ' ὄπις οὔτ' ἔλεος,

Fr. 10. Lycurg. in Leocr. 107: *χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων (τοῦ Τυρταίου), ἵν' ἐπίστησθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις (τοῖς Λακεδαιμονίοις)· τεθνάμεναι γάρ κτλ.* V. 1. *ἐπὶ*, V. Franke *ἐνὶ*. — V. 2. *ᾗ*, AB *τῇ ἑαυτοῦ*. — V. 3. *αὐτοῦ* Z Ald., v. *αὐτοῦ*, V. Franke *ἣν δ' αὐτοῦ*. — V. 4. *ἀνιηρότατον*, *ἀνιαρότατον* P, *ἀνιαρώτατον* AB et L a pr. m. — V. 6. *μικροῖς*, Z *μικρῷ*. — V. 7. *μὲν* om. A a pr. m., Thiersch coni. *ἐχθρὸς γάρ τ' ἀστοῖσι*. — V. 9. *αἰσχύνει*, LP *αἰσχύνῃ*. — *εἶδος*, olim conieci *εὐχος*. — V. 10. *ἀτιμία*, Bekker et Hermann *ἀτιμίη*. — V. 11. *εἰ δ'* V. Franke et Passow, vulgo *εἰθ'*, iidem in fine V. 12. comma ponunt (vulgo plene interpungitur), ut v. 13. apodosin contineat. Sauppe *ἢ ῥ'* vel *ἢ θ'*, Thiersch verba *εἰθ' οὕτως* Lycurgi esse putat, qui omissis aliis versibus deinde pergat recitare Tyrtaei versus *. . . Ἀνδρός τοι*, amicus Thierschii *εἰ δ' ἄγεθ' οὕτως ἀνδρὸς ἁλ.* eiecto *τοι*, Hermann *εἰ δ' οὕτως οὔτ' ἀνδρὸς ἁλ. οὐ. ὥ. γ. οὐδ' αἰδώς, ἔς τ' ὀπίσω τελέθει*, ut ante *ἔς τ'* negatio repetenda sit, quae illi *οὔτε* respondeat, Ahrens *εἰ δ' οὕτως ἀνδρὸς τότ'* (nunc *τε* scribit) *ἁλ. . . . οὔτ' ὀπίσω γένεος*. — *ὥρη*, *ὥρη* ABLPZ. — V. 12. *οὔτ' αἰδὼς, οὐδ' αἰδὼς* Z. — *οὔτ' ὄπις οὔτ' ἔλεος* scripsi, vulgo *εἰσοπίσω τελέθει*, sed ABP *οὔτ' ὀπίσω τέλος* (P *τελ.*) et *οὔτ' ὀπίσω* etiam L a m. pr., sed corr. *ἐς τ' ὀπίσω* ut Z.

θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς·
αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα —
αἰσχρὰ τάγ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν —
καὶ χρόα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ·
ἀνδράσι μὲν θητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
ζωὸς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

V. 13. τῆσδε, τῆς γε Z. — μαχώμεθα, μαχόμεθα ABP. — V. 14. θνήσκωμεν, θνήσκομεν AB. — ψυχέων Ald., ψυχάων ABLPZ. Ahrens θνησκέμεν εὐψύχως, Kayser post v. 13. pentametrum, ante v. 14. hex. excidisse putat. — V. 16. μηδὲ φόβου, Z μήτε φόβου. — αἰσχρᾶς, Sauppe αἰσχρῆς. — V. 17. ποιεῖσθε ABP, vulgo ποιεῖτε. — V. 18. μαρνάμενοι, LPZ μαχόμενοι. — V. 20. γεραιούς Z, γηραιούς ABLP, conieci γεραρούς, idem etiam Winckelmann, sed fort. poeta scripsit τοὶ νεαροί, Kayser ἀνηλεγέως coniecit, χηρεῖους Ahrens deleto τοὺς. — V. 21. γὰρ, AB μὲν γὰρ. — V. 22. πρόσθε, B πρόσθεν. — V. 25. φίλαις ἐν, BZ φιλ' ἐνί, Schneidewin φίλῃς ἐν. — V. 26. τάγ' vel τά γ' vulgo, Hermann τά τ', Sauppe τὰ δ'. Ego conieci olim αἰσχεά τ' ὀφθαλμοῖς, Cobet αἰσχρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς, Hecker αἰσχρόν τ' ὀφθ., idemque priore versu ἔντερά θ' αἱματόεντα coniecit, ipse, ut puto, mox improbaturus. Deinde Reiske νεμεσητ' ἐνιδεῖν, V. Franke νεμεσητὰ ἰδεῖν, possis νεμεσητ' ἐσιδεῖν. — V. 27. νέοισι δὲ, Thiersch νέῳ δέ τε. cf. Hom. Il. X. 71: νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν Ἀρηϊκταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅττι φανήῃ· ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον αἰδῷ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν. — V. 28. ἐρατῆς Z, itaque Valckenaer coniecit, ἀρετῆς ABLP, ἄρα τῆς vulgo, ἄρα τις χ' V. Franke, ego in proecdosi ἄρα τις. — V. 29. θητὸς Reiske, libri θνητοῖσιν. — V. 31. et 32. Stoll in Philologo IV. 169. subditicios censet, iniuria, quamquam distichon hoc repetitur Eleg. 11. v. 21. 22. — Ceterum et haec elegia, et quae deinceps sequuntur 11. et 12., integra sunt carmina, quamquam Franke elegiam 10. et 11. in unum coniungere conatus est, versibus aliis traiectis aliis obelo notatis, cui iure iam adversatus est Aug. Matthiae (de Tyrtaei carminibus Altenb. 1820.) Thiersch autem in Act. Mon. III. 625. omnia in breves quasdam particulas dissolvere conatus est.

11. [7.]

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ,
θαρσεῖτ', οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει·
μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
ἰθὺς δ' εἰς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω,
ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
κῆρας ὁμῶς αὐγαῖς ἠελίοιο φίλας.
ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' ἀΐδηλα,
εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
καὶ παρὰ φευγόντων τε διωκόντων τε γέγευσθε,
ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.
οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
ὅσσ', ἢν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.
ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαΐζειν
ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐῳ ἐν πολέμῳ·
αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κονίῃσιν
νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.

Fr. 11. Stob. Flor. L. 7: *Τυρταίου·* (sic A Trinc., Vind. a m. s. ἡρωελεγεῖα) *Ἀλλ' Ἡρακλῆος κτλ.* Resp. v. 1. Plutarch. de nobil. c. 2: *ὁ Τυρταῖος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας εἰς πόλεμον παρακαλούμενος, γενεὰν Ἡρακλέους ἀνικήτου φησὶν αὐτούς.* V. 1. Gesn. margo *ἀνίκητον.* — V. 4. In proecdosi hic et v. 10. *ἐς* scripsi, et v. 5. *ἐχθρὴν.* — V. 6. *κῆρας ὁμῶς αὐγαῖς* Grotius, *κῆρας αὐγαῖς* A. Voss. Vind., *κῆρας ἐπ' αὐγαῖσιν ἡ. φίλαις* B, *αὐγαῖσιν κῆρας* Gesn. in m. Etenim *ὁμῶς* cum omissum et postea in margine adiectum esset, per errorem insertum versui seq. et inde illud *ὡς* ortum, quod prorsus incommodum. — V. 7. *Ἄρηος* scripsi, et sic Emperius, v. *ὡς Ἄρεως*, (Voss. *ὡς Ἄρεος*). — ib. B et Gesn. in m. *πολυδακρύτου*, v. — ib. *ἀΐδηλα* Ars. et marg. Gesn., v. *ἀρίδηλα.* — V. 9. *παρὰ* Voss., *πρὸς* B., .ξ· Vind., *μετὰ* v. — *τε* ante *διωκ.* om. Trinc. (Vindob.) — ib. *τε γέγευσθε* scripsi, *τ' ἔγευσθε* Voss., *τ' ἄγεσθε* A, *τ' ἐγένεσθε* Trinc. (et Vind. sec. Schneidewin., sec. Gaisf. *ἄγεσθε* vel *ἄγευθ.*) — V. 13. *σαοῦσι* Buttmannus, v. *σάουσι.* — V. 14. A *πᾶσ' πώλετο.* — V. 15. *οὐδείς*, fort. *οὐδεὶς δ'* ut Ursin. — V. 16. *ἢν* et *γίγνεται* Valckenar., v. *ἄν* et *γίνεται*; idem etiam *αἰσχροπαθῇ*, vel *ὅσσαπερ αἰσχρὰ παθεῖν γίγνεται ἀνδρὶ κακῷ* coniecit. Fort.: *ὅσσ' αἴσχρ', ἤν τι πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακῷ* — *κακά*, B supra *κακῷ.* — V. 17. *αργαλέον*, Ahrens coni. *ἁρπαλέον.* et est aperte corruptum; nam fugientem interimere facillimum est: neque tamen *ῥηΐδιον* hic scribendum, sed *ῥιγαλέον*: ipsi enim Spartani fugientibus parcere solebant, vid. Plut. Lyc. c. 22: *Τρεψάμενοι δὲ καὶ νικήσαντες ἐδίωκον ὅσον ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα τῇ φυγῇ τῶν πολεμίων, εἶτα εὐθὺς ἀνεχώρουν οὔτε γενναῖον οὔτε Ἑλληνικὸν ἡγούμενοι κόπτειν καὶ φονεύειν ἀπολεγομένους καὶ ἀποκεχωρηκότας.* cf. O. Müller Dor. T. II. p. 247. — V. 18. *δηΐῳ*, Franckius *δήϊον.* — V. 19. *αἰσχρὸς* codd., *αἰσχρὸν* Gesn. margo Trinc. — *κακκείμενος* A, v. *κατακείμενος.*

ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών,
μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους
ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄμβριμον ἔγχος,
κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
ἔρδων δ' ὄμβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
μηδ' ἐκτὸς βελέων ἑστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ
ἢ ξίφει οὐτάζων δίϊον ἄνδρ' ἐλέτω·
καὶ πόδα παρ ποδὶ θεὶς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσ
ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.
ὑμεῖς δ', ὦ γυμνῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
τοῖσι πανόπλοισι πλησίον ἱστάμενοι.

12. [8.]

Οὔτ' ἂν μνησαίμην οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην

V. 24. γαστρὶ, Voss. Ars. δουρί. — V. 25. ὄμβριμον Ars., ὄβριμον — V. 27. ἔρδων servavi, corrigunt ἔρδων. — ib. ὄμβριμα Voss. Ars., ὄβρι v. — πολεμίζειν, Arsenius πολεμίζων, Voss. πολεμίζ, unde ἔρδειν ... λεμίζων coniicias. — V. 28. Α ἑστάτ'. — V. 33. πεπλημένος Brunck v. πεπαλημένος. — V. 37. ξεστοῖσιν epitheton tantum ornans foret, distinguenda sunt haec iacula, quibus milites levis armaturae utebantur pilis hoplitarum (v. 29. ἔγχεϊ μακρῷ, v. 34. δόρυ μακρὸν) itaque ξυστ σιν coniicio, apud Homerum quidem hasta procera appellari solet, ut μακροῖσι ξυστοῖσι Il. ν'. 497. et νῶμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ... καὶ εἰκοσίπηχυ ο'. 677., sed postea dicta sunt iacula breviuscula, ut He dot. II. 71. ξυστὰ ἀκόντια. Xenoph. Cyr. VII. 1, 33. ἔνθα δὴ δεινὴ μ ἦν καὶ δοράτων καὶ ξυστῶν καὶ μαχαιρῶν, itaque equites potissimum bantur, vid. ib. IV. 6, 1. — V. 38. πανόπλοισι Dindorf, πανοπλίοισι Voss. Trinc. Vindob., παυοπλίταις B. Gesn. marg., ταῖσι πανοπλίαις sinus, πανοπλίοις v. — πλησίον, B (?) ἐγγύθεν.

Fr. 12. Stob. Flor. LI. 1. affert primum v. 1—14: Τυρταίου (sic Trinc.), tum LI. 5. v. 15—44. (Τυρταίου Trinc., Ἥρω ἐλεγεῖα Voss. et Vi in m., om. lemma A.), sed recte Brunck, alii haec in unum coniunxer quae videntur casu magis, quam consulto ap. Stobaeum diremta. Conti post v. 14. secutum esse v. 15. maxime docet quod haec ipsa particula minis inter Theognidea recepta est v. 1003—6. hoc modo: Ἥδ' ἀρετή, τ ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον, κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ συ ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντί τε δήμῳ, ὅστις ἀνὴρ διαβὰς προμάχοισι μένῃ. Et ad eandem elegiam utrumque fragmentum pertin docet etiam repetitio consulto adhibita v. 10. et 20; accedit quod Plato q quo in Legibus utramque partem respexit, cf. quae dixi in Museo Rh novo III. 213 seq. Bernhardy tamen Hist. Litt. Gr. II. 346. multa sibi re risus est, quae offensioni sint, cui iure adversatus est etiam Schneide

οὐτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαισμοσύνης,
οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
νικῴη δὲ θέων Θρηΐκιον Βορέην,
οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη,
πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω μάλιον,
οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι,
οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς,
— οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ —
εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα
καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἱστάμενος.
ἦδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
νωλεμέως, αἰσχρᾶς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
θαρσύνῃ δ' ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς·
οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·

Philol. III. 106. — V. 1. Plato Leg. I. 629: *Τυρταῖον — ὃς δὴ μάλιστα ἀνθρώπων περὶ ταῦτα ἐσπούδακεν εἰπών, ὅτι· οὔτ' ἂν μν. οὔτ' ἐν λ. ἄ. τιθείμην, οὔτ' εἴ τις πλουσιώτατος ἀνθρώπων εἴη, φησίν, οὔτ' εἰ πολλὰ ἀγαθὰ κεκτημένος, εἰπὼν σχεδὸν ἅπαντα, ὃς μὴ περὶ τὸν πόλεμον ἄριστος γίγνοιτ' ἄν.* et ib. II. 660: *ἐὰν δ' ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον, ᾖ δὲ ἄθικος, ἄθλιός τ' ἐστὶ καὶ ἀνιαρῶς ζῇ, καὶ οὔτ' ἂν μνησαίμην, φησὶν ὑμῖν ὁ ποιητής, εἴπερ ὀρθῶς λέγει, οὔτ' ἐν λ. ἄ. τιθείμην, ὃς μὴ πάντα τὰ λεγόμενα καλὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ κτῷτο, καὶ δὴ καὶ δηΐων οὗτος ἂν ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἱστάμενος, ἄδικος δὲ ὢν μήτε τολμῷ ὁρῶν φόνον αἱματόεντα, μήτε νικῷ θέων Θρηΐκιον Βορέην, μήτε ἄλλο αὐτῷ μηδὲν τῶν λεγομένων ἀγαθῶν γίγνοιτό ποτε.* unde restituunt *τιθείμην*, Stob. *τιθείην* (et pro *ἐν λόγῳ* habent A Vind. Trinc. *ἂν λόγῳ.*) — V. 2. *παλαισμοσύνης*, A Vind. Trinc. *παλαιμοσύνης*, fort. recte. — V. 3. *ἔχοι*, *ἔχοις* Vind., *ἔχει* A Voss. — V. 4. *θέων*, B *θεῶν*. — V. 5. *χαριέστερος*, Trinc. *χαριέστατος*. — V. 6. *Κινύρεω μάλιον* G. M. Schmidt, cf. Hesych.: *Μάλιον· μᾶλλον*, vulgo *Κινυρήιοιο μᾶλλον*, et sic Vind. A (hic tamen *Κινυρεοῖο*), B *Κινύραο πλέον*, Camerarius *Κινύρεω βάθιον*. Ceterum cf. Plato Rep. III. 408. B: *οὐδ' εἰ Μίδου πλουσιώτεροι εἶεν.* — V. 8. cf. Plat. Phaedro 269. A: *τί δέ, τὸν μελίγηρυν Ἄδραστον οἰόμεθα κτλ.* — V. 9. *ἔχοι*, *ἔχει* A et Vind. a m. pr. — *πλὴν* om. B. — V. 11. *μὴ τετλαίη*, Vind. Trinc. *μήτε τλαίης* — *φόνον*, *πόνον* A a m. pr. cf. Plat. Leg. I. 629. E: *εἴρηκας γοῦν ὧδε ἐν τοῖς ποιήμασιν, ὡς οὐδαμῶς τοὺς τοιούτους ἀνεχόμενος· οὓς μὴ τολμήσωσι μὲν ὁρᾶν φόνον αἱμ. κ. δ. ὀρέγοιντ' ἐγγ. ἱστάμενοι.* — V. 13—16. leguntur in Theognideis v. 1003—6. — *ἦδ'* Hermann, vulgo *ἡ δ'*. — *τόδ'*, *τόγ'* B, idem inverso ord. *ἄριστον ἓν ἀ. ἄεθλον*. — V. 14. *νέῳ*, Theogn. *σοφῷ*. — V. 16. *ἀνήρ*, Upton coni. *ἓν ἐν*. Huc respicit Plato Leg. I. 630. B: *διαβάντες δ' εὖ καὶ μαχόμενοι ἐθέλοντες ἀποθνήσκειν ἐν τῷ πολέμῳ, ὡς φράζει Τυρταῖος, τῶν μισθοφόρων εἰσὶ πάμπολλοι.* — V. 17. *αἰσχρᾶς*, A *αἰσχροι*, unde in proecdosi *αἰσχρῆς* scripsi. — V 19. *δ' ἔπεσιν* Hermann, vulgo *δὲ πᾶσιν*, Voss. *δὲ*.

αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
τρηχείας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης·
εἰ δέ τις ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ἄλεσε θυμόν
ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλεΐσας,
πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος,
τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις·
καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι
καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω.
οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' οὐτοῦ,
ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
ὅντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.
εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα ταναληγέος θανάτοιο,
νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλῃ,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει,
πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτόν
εἴκουσ' ἐκ χώρης οἵ τε παλαιότεροι.
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεὶς πολέμου.

13. [10.]

Αἴθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν.

V. 22. τ', Vind. θ', A δ'. — ἔσχεθε, A ἔχεσκε. — V. 23. εἰ δέ τ scripsi, (nisi ἄνδρα δ' ὃς malis), ut v. 27. τὸν δ' ὀλ. κτλ. sit apodos vulgo αὐτὸς δ' et plene interpungitur v. 26. — V. 25. πολλὰ, A πολλὰ — V. 31. οὐδέ ποτε Hermann, vulgo οὐδέποτε. — V. 35. εἰ, Brunck contra Ursinus et Steph. φύγοι. .. ἕλοι. — ταναληγέος, Vind. ταναληγέως. V. 36. ἕλῃ, B ἔχῃ. — V. 37. μιν om. A. — V. 38. τερπνὰ A, θερπ vulgo. — V. 39. γηράσκων A, vulgo γηράσκων δ', explicantur his versib 39—42 verba πολλὰ τερπνὰ παθών. — μεταπρέπει Vind. Trinc., vul μετατρέπει. — In Theognideis haec sunt contracta et male cum alienis v sibus conglutinata v. 933: Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδ ὄλβιος ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν· πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἵ κατ' αὐτὸν χώρης εἴκουσιν, τοί τε παλαιότεροι. γηράσκων ἀστοῖσι μετ πρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν βλάπτειν οὐδ' αἰδοῦς οὐδὲ δίκης ἐθέλει. Fran v. 39—42 subditicios censet, Thiersch Act. Mon. III. 636. existimat v. 42. ante v. 39. 38. collocandos, et πάντες δὴ ἐν θώκοισι coniecit, cont Schneidewin vulgatum ordinem tuetur, sed v. 37. et 38. eiiciendos esse ce set, quod fieri nequit, nam vir fortis continuo ab omnibus, quamvis no dum ad senectutem pervenerit, honorari solet.

Fr. 13. Galen. de Hippocr. et Platon. plac. III. T. I. p. 267. ed. Ba οἷον καὶ ὅταν εἴπῃ (Χρύσιππος) Τυρταῖον λέγοντα· Αἴθωνος κτλ. ὅτι μ

14. [9.]

Πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου.

III. *EMBATHPIA.*

15. [11.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρου
κοῦροι πατέρων πολιητᾶν,
λαιᾷ μὲν ἴτυν προβάλεσθε,
δόρυ δ' εὐτόλμως [βάλλετε]
μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
οὐ γὰρ πάτριον τᾷ Σπάρτᾳ.

* 16. [12.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος κίνασιν.

γ' ἐὰν ἔχει ὁ λέων θυμὸν ἀκριβῶς ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ πρὶν ἀκοῦσαι Τυρταίου γιγνώσκομεν. et ibid.: *Τύρταιος δέ γε, καθάπερ οὖν καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπαντες οἱ ποιηταὶ σφοδρότατον ἔχειν φασὶ τοὺς λέοντας τὸν θυμόν, ὥστε καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅστις ἂν ᾖ θυμοειδέστατος εἰκάζουσι λέοντι.*

Fr. 14. Plutarch. de Stoic. repug. c. 14: *καὶ τὸ Τυρταίου τὸ πρὶν ἀρετῆς κτλ.* — *πρὶν*, Brunck *πρίν γ'*.

Fr. 15. Dio Chrys. I. 34. ed. Emp.: *ἔτι δὲ οἶμαι τὴν παρακλητικήν, οἷα τῶν Ἀχαϊκῶν ἐμβατηρίων, μάλα πρέπουσα τῇ Λυκούργου πολιτείᾳ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐκείνοις· ἄγετ' ὦ κτλ.* ubi Schol. secund. Morellium: *παρακλητικὰ ἐκ τῶν Τυρταίου.* Tzetz. Chil. I. 692: *Τυρταῖος Λάκων στρατηγὸς καὶ ποιητὴς ὑπῆρχεν Προτρεπτικὰ πρὸς πόλεμον γράψας ἐσμάτων μέλη — ὡς Λίων ὁ Χρυσόστομος οὕτω που γράφει λέγων· ἄγετ' ὦ κτλ.* V. 1. *Σπάρτας*, V *παρτα*. — V. 2. *κοῦροι*, M *κοῦρα*. — *πατέρων* CM AVP Tzetz., *πρότερον* m. in marg., *πρῶτον* rell. — *πολιητᾶν*, quod Hermann coniecit, P, *πολιητᾶν* V, *πολιητῶν* M, *πολιητᾶς* C, *πολιῆται* M in m. et rell., om. Tzetz., Ahrens *ὁπλιτᾶν*, Schneidewin *πανοπλιτᾶν*, Thiersch *ἄγετ' ὦ Σπάρτας πολιᾶται, κοῦροι πατέρων εὐάνδρων*. — V. 3. *λαιᾷ μὲν* V et Tzetzes, *λαᾶ μὲν* C, *λαιὰν μὲν* M, *λαιᾷ μέντοι* mr. — *ἴτυν*, B *ἴτην*. — *προβάλεσθε*, *προβάλλεσθε* BCMP a m. s. (a m. pr. *προβάλεσθαι*) et Tzetz. (cod. B Tzetz. *προβάλλοντες*). — V. 4. *δ'* ciecerunt Klotz et Thiersch. — *βάλλετε* cancellis sepsi, nam est haud dubie a librariis profectum ad versum redintegrandum; Tyrtaeus scripsisse videtur *δόρυ δεξιτερᾷ δ' εὐτόλμως*. Ceterum *βάλλετε* libri meliores PCM (supra *βάλλοντες*) var. lect. v., sed *βάλλοντες* V et rell., Luzac et Thiersch *πάλλοντες*. — V. 5. *φειδόμενοι*, Tzetz. *φείδεσθε*, unde prius *πάλλοντες . . φείδεσθαι* conieci. — *τᾶς ζωᾶς* M, *τὰς ζωᾶς* C, *ζωᾶς* rell. — V. 6. *πάτριον* CM (corr. *πάτρι*), *πατρὶ* B, *πάτρι* v. — *τᾷ Σπάρτᾳ* CM (corr. *τῆς σπάρτας*) Tzetz., *τᾶ Σπάρτα* B, *τὰς Σπάρτας* v. Contra mr pro hoc versu nihil nisi *περὶ πάτρας*.

Fr. 16. Hephaest. 46. om. nom. auctoris: *Τὸ μέντοι τὸν σπονδεῖον ἔχον, ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνάπαιστον παραλήγοντα, εἰσὶν οἳ Ἀχαϊκὸν καλοῦσι, προφερόμενοι παράδειγμα· Ἄγετ' κτλ. Ἄρεος* D (idem *κίνησιν*), vulgo *Ἄρεως*. Probabiliter ad Tyrtaeum referunt. — Ex Tyrtaeo conversus videtur versus ap. Mar. Vict. II. 11: *Ite o Spartae primores fauste nunc Parcas ducentes*, quem ille falso Molossicum versum dicit temereque *moras* Laconici exeroitus *Parcas* interpretatur.

III.

ASIUS.

Χωλός, στιγματίης, πολιγήραος, ἶσος ἀλήτῃ
ἦλθεν κνισοκόλαξ, εὖτε Μέλης ἐγάμει,
ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
ἥρως εἱστήκει βορβόρου ἐξαναδύς.

IV.

PISANDER.

Ἀνδρὶ μὲν Ἱππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ Πόδαργος,
καὶ κυνὶ Λήθαργος, καὶ θεράποντι Βάβης·
Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἴμονος υἱός.
ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὀξὺν Ἄρῃ συνάγων.

Asius. Athen. III. 125. B: *Κνισολοῖχος γάρ τις εἰ καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον καὶ κνισοκόλαξ — τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτ' ἐστι· Χωλὸς κτλ.* V. 1. *ἶσος* P, v. *ἴσος*. — V. 2. *ἦλθεν κνισοκόλαξ* B, *ἦλθε κνισσοκόλαξ* C, *ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ* PVL. Welcker *Κνισοκόλαξ*, ut nomen proprium sit, coniecit de Cycl. Ep. I. 144. Si Meles Homeri pater intelligendus est, Asius fortasse Irum aliquem nuptiis intervenire finxit, quamquam Homerici Iri origo repetenda ex iis, quae Athen. VI. 259. A refert. Ceterum non est hoc epigramma, sed pars maioris carminis.

Pisander. Anth. Pal. VII. 304: *Πισάνδρου Ῥοδίου. τούτου τοῦ ἐπιγράμματος μέμνηται Νικό(λαος) ὁ Δαμασκηνὸς ὡς ἀρίστου. εἰς Ἱππαίμονα τὸν ἐκ Κρήτης Μάγνητα.* Prius distichon legitur etiam ap. Dion. Chr. XXXVII. T. II. 532: *Ἀνδρὶ ... Βάβης. τίς οὖν οἶδεν Ἑλλήνων οὐχ ὅτι τὸν ἵππον, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ἱππάμονα; δοκῶ μὲν οὐδὲ Μαγνήτων, ὅθεν ἦν Ἱππαίμων. οὗτος μὲν οὖν φροῦδος ἐξ ἀνθρώπων αὐτῷ Βάβητι καὶ Ποδάργῳ.* et ap. Polluc. VI. 45: *οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης κύων, τὸ Ἱππαίμονος κτῆμα, ὁ Λήθαργος, ἀνώνυμος, ὃς τῷ δεσπότῃ συντέθαπται, καθάπερ μηνύει τοὐπίγραμμα· ἀνδρὶ κτλ.* et Eudoc. 96. — V. 1. *ὄνομ' ἦν* Anth. Poll. Eud. et ap. Dion. BM. (in m. *ὄνομα ᾧ*), sed reliqui codd. *ὄνομα τῷ*. — *Ἱππαίμων*, Eud. *Ἱππάμων*. — V. 2. *Λήθαργος* Dio Poll. Eud., *Θήραγρος* Anth., sed *γρ. λήθαργος*. (haud dubie ex Nicolao Damasc.) — *Βάβης*, Eud. *Βάθης*. — V. 3. *ἐκ* sec. m. in Pal. add. — *Αἴμονος* Plan., *αἵμονος* Pal. Ceterum Thessalus fuit equus, Creticus canis, Hippaemon Magnesius, servi, qui inferiore habetur loco, patriam consulto poeta videtur reticuisse: fuit fortasse Phryx, vid. Tit. Phryg. n. I. ap. Stevart A Description of some ancient monuments in Lydia and Phrygia: BABA, idem nomen *Βάβυς*, vid. Proverbia *Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ*, de quo cf. Athen. XIV. 624. B et Zenob. Prov. IV. 81., et *Βάβυος χορὸς* App. Prov. I. 46. Ceterum etiam Pherecydis Syrii pater *Βάβυς* vocabatur, vid. Suid. *Φερεκύδης*, Diog. Laert. I. 116. De significatione confer Phot. Bibl. p. 341. B: *Βάβια δὲ οἱ Σύροι, καὶ μάλιστα οἱ ἐν Δαμάσκῳ τὰ νεογνὰ καλοῦσι παιδία, ἤδη δὲ καὶ τὰ μειράκια ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῖς νομιζομένης Βαβίας θεοῦ.*

V.

MIMNERMUS.

NANNΩ.

1. [1.]*)

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης;
τεθναίην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
κρυπταδίη φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή·
εἰ ἥβης ἄνθεα γίγνεται ἁρπαλέα
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
γῆρας, ὅ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τιθεῖ,
αἰεί μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἠελίου,
ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

2. [2.]

Ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυανθέος ὥρῃ
ἔαρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇς αὔξεται ἠελίου,
τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακόν
οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,

Mimnermus. Fr. 1. Stob. Flor. LXIII. 16: *Μιμνέρμου· τίς δὲ κτλ.* V. l. 2. affert. Plut. de virt. mor. c. 6. s. p. n.: *ἀκολάστων μὲν γὰρ αἵδε φασί· τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄνευ χρυσῆς Ἀ. τ. ... μέλει.* Cf. Apostol. XVI. 61. c. Huc respicit Horat. Epp. I. 6, 65: *Si, Mimnermus uti censet, sine amore iocisque Nil est iucundum, vivas in amore iocisque.* V. 1. *τίς δὲ*, cod. Vind. Arsen. *τίς δαί.* — *χρυσῆς*, fort. *χρυσέης.* — V. 3. et seq. om. cod. Vind. Trinc. — *δῶρα καὶ εὐνή*, Hecker *δῶρα Λιώνης.* — V. 4. *εἰ ἥβης ἄνθεα* AB, *ἄνθεα εἰ ἥβης* vulgo, *ἄνθεα τῆς ἥβης* Grotius, *εὐανθὴς ἥβη γ. ἁρπαλέη* Schneidewin, *ἄνθε' ἀεὶ ἥβη* O. Schneider, Kayser *ἄνθε' ὁμηλικίης* vel *ἡλικίης δ' ἄνθεα*, Ahrens *οἳ' ἥβης ἄνθεα*, Hermann *ἄνθεα ταῦθ' ἥβης*, Hertzberg *εἶ'* (*αἰ?*) *ἥβης ἄνθεα.* Fort. *ἔσθ' ἥβης ἄνθεα γίγνεται, ἁρπαλέα κτλ.* — V. 5. *ἐπεὶ δ'*, AB *ἐπεί τ'*, Brunck *ἐπὴν δ'.* — V. 6. *ὁμῶς καὶ καλὸν* libri, *ὁμῶς καὶ κακὸν* Hermann, *δμως καὶ καλὸν* Doederlein coni. — V. 7. *αἰεί μιν* scripsi, v. *αἰεὶ μέν.* — V. 8. *προσορῶν*, Grotius *προσορᾶν.*

Fr. 2. Stob. XCVIII. 13: *Μιμνέρμου· ἡμεῖς δ' κτλ.* V. 1. *πολυανθέος* A, v. *πολυάνθεμος.* — *ὥρῃ* scripsi, legeb. *ὥρη.* — V. 2. *αἶψ'*, Brunck *ἂψ.* — *αὐγῇς* Schneidewin, *αὐγὴ* libri; subiectum est *φύλλα.* Postea Schneidewin coni.: *φύλλ', ἃ φύει πολυανθέος ὥρη ἔαρος, αἶψ' αὐγῆς ἄζεται ἠελίου.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίννθα δὲ γίγνεται ἥβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
αὐτίκα τεθνᾶναι βέλτιον ἢ βίοτος·
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὧντε μάλιστα
ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν
ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

3. [4.]

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὥρη,
οὐδὲ πατὴρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλοις.

4. [5.]

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ὁ Ζεύς
γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέου.

5. [3.]

(Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·)
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

V. 9. ἐπήν, Brunck ἐπεί. — παραμείψεται, παραμεῖψαι *A*. — V. 10. τεθνᾶναι Stephanus et O. Schneider, τεθνάμεναι Bach, codd. δὴ τεθνά nisi forte leg. δὴ θνᾶναι. cf. Hesych. θνάναι. θανεῖν. — V. 11. ἄλλοτε v. ἄλλοτέ τ'. — V. 12. πενίης, περὶ ἧ A. — V. 16. διδοῖ B, v. διδῷ.

Fr. 3. Stob. CXVI. 1: *Μιμνέρμου* (A, sed Trinc. *Μενάνδρου*) πρὶν κτλ. — V. 1. ὥρη, Ursin. ex codd. ὥρην. — V. 2. φίλοις Vc vulgo φίλος.

Fr. 4. Stob. CXVI. 33: *Μιμνέρμου Ναννοῦς* (*Νάννου* A, om. leu Vind.)· *Τιθωνῷ* κτλ. — V. 1. ἔχειν, A. Vind. Trinc. σχεῖν, fort. ὀχ b. ὁ Ζεὺς om. A. B. Voss. Vind., ὁ Trinc., ἄφθιτον αἰεί coni. Schneide

Fr. 5. Stob. CXVI. 34: *ἐκ Μιμνέρμου Ναννοῦς* (*Νάννου* A, Vind. Trinc.)· *Αὐτίκα ὀλιγοχρ.* κτλ. ... ἀμφιχυθέν· sed cum v. 4– legantur in Theognideis v. 1020—1022, recte Brunck fragmento, quod vavit Stobaeus, tres versus praemisit: *Αὐτίκα ... εἶναι*, qui praecedunt a Theogn. 1017—1019. — V. 4. ὄναρ, Schneidewin ἔαρ. — V. 5. ἀργαλ Theogn. οὐλόμενον. — V. 6. Theog. αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκ μαται. — V. 7. A. ὅταν γνωστὸν τιθῇ.

6. [6.]

Αἶ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδώνων
ἑξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

7. [7.]

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. [8.]

Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.

9. [12.]

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλου Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες
ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα.
ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἐζόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες·
κεῖθεν δ' ἀστύεντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο

Fr. 6. Diogen. Laert. I. 60: *φασὶ δ' αὐτὸν (Σόλωνα) καὶ Μιμνέρμου γράψαντος· αἶ γὰρ κτλ. ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· Ἀλλ' εἴ μοι κτλ.* cf. Apostol. I. 60. b. — V. 1. *μελεδώνων*, Cobet *μελεδωνέων*, recte, ut videtur: nam antiqui poetae aut *μελεδώνη* ant *μεληδών* videntur dixisse.

Fr. 7. Anthol. Pal. IX. 60: *Μιμνέρμου· παραίνεσις εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν.* Idem distichon legitur in Theogn. v. 795, 796. praemisso alio:

Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς,
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών.

quod Bach, alii etiam Mimnermo vindicaverunt, sed ab hoc separandum est. — V. 1. *σαυτοῦ*, Bekker olim *σ' αὐτοῦ*.

Fr. 8. Stob. XI. 1: *Μενάνδρου Ναννοῦς* (A, om. Trinc., *μ ναννους* Vind., *Μένανδρος ἐν Νάννοις* Schow.) *ἀληθ. κτλ.* Passow et Gaisford *Μιμνέρμου*.

Fr. 9. Strabo XIV. 634: *Ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν. — Ὕστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπιόντες τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει μνησθεὶς τῆς Σμύρνης ὅτι περιμάχητος ἀεί· Ἡμεῖς κτλ.* V. 1. *ἡμεῖς δ' αἰπύ*, Med. 3. 4. Paris. *ἡμεῖς αἰπύ τε.* — *Πύλου* scripsi, vulgo *Πύλον*. — V. 3. *ἐς δ' ἐρατὴν* Wyttenbach, codd *ἐς δ' ἅρα τὴν*. — V. 5. *κεῖθεν*, Med. 4 corr. *κεῖθε*. — *δ' ἀστύεντος*, Paris. Med. 2 *διαστήεντος*, Med. 3 *δ' ἀναστάντες*, unde olim *δὲ στιήεντος* conieci probante Hertzbergio. Brunck *δ' Ἀλήεντος*, Schneidewin *δ' αὐτις Ἄλεντος*, at producitur prima syllaba, vid. Lycophr. 468. Hecker *δ' ἀενάοντος*. In proecedosi *δὲ χρυόεντος* (*δ' αὖ στυγόεντος*) scripsi, vid. Pausanias VIII. 28, 3: *Ἄλεντος* (codd. *ἀνελόντος*) *δὲ τοῦ ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιητὴν τὴν ψυχρότητα ἄδουσιν*, ut hunc ipsum locum respexerit. Fortasse huc potius quam ad Acidem Siciliae fluvium referendum est proverbium ap. Diogen. II. 74: *Ἄκις ποταμὸς* (K *Ἄκτις ποτός*, Apostol. II. 12. *Ἄντης*

θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἴλομεν Αἰολίδα.

10. [13.]

Strabo XIV. 634: *Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος (κτίζει), ὥς φησι καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ.*

11 [10.]

Οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων
ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,
ὑβριστῇ Πελίῃ τελέων χαλεπῆρες ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἵκοντο ῥόον,
* * *
Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἠελίοιο
ἀκτῖνες χρυσέῳ κείαται ἐν θαλάμῳ
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ἕρχετο θεῖος Ἰήσων.

12. [9.]

Ἥλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἤματα πάντα,
οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή
κοιλίη, Ἡφαίστου χερσὶν ἑλιλαμένη

ποτός) ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν· ψυχρὸς γάρ ἐστιν οὗτος. Sed quod flumini revera fuerit nomen, prorsus obscurum. — V. 6. *Σμύρνην εἴλομεν* Brunck, vulgo *Σμύρναν εἴδομεν.*

Fr. 11. Strabo I. 46: *εἰ δ' ὥσπερ ὁ Σκήψιός φησι παραλαβὼν μαρτυρα Μίμνερμον, ὃς ἐν τῷ Ὠκεανῷ ποιήσας τὴν οἴκησιν τοῦ Αἰήτου πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἐκτὸς πεμφθῆναί φησιν ὑπὸ τοῦ Ἡελίου τὸν Ἰάσονα καὶ κομίσαι τὸ δέρος, οὔτ' ἂν ἡ ἐπὶ τὸ δέρος ἐκεῖσε πομπὴ πιθανῶς λέγοιτο εἰς ἀγνῶτας καὶ ἀμανεῖς τόπους, οὐδ' ὁ δι' ἐρήμων καὶ ἀοίκων καὶ καθ' ἡμᾶς τοσοῦτον ἐκτετοπισμένων πλοῦς οὔτ' ἔνδοξος οὔτε πασιμέλων. Οὐδὲ κτλ. καὶ ὑποβάς· Αἰήταο κτλ.* Apparet haec cohaerere et paucos quosdam versus intercidisse. V. 1. *οὐδέ κοτ' ἄν* Porson, v. *οὐδ' ὁκόταν.* — *μέγα* Brunck, v. *μέτα.* — *αὐτὸς*, Hecker *αὐτις.* — V. 6. *χρυσέῳ*, Hecker *χρυσέοι.* — V. 7. *χεῖλος, ἵν'* scripsi, ABC *χείλεσιν*, rel. et edd. *χείλεσ', ἵν'.*

Fr. 12. Athen. XI. 470. A: *Μίμνερμος δ' ἐν Ναννοῖ ἐν εὐνῇ φησι χρυσῇ κατεσκευασμένῃ πρὸς τὴν χρείαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαίστου τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περαιοῦσθαι πρὸς τὰς ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ κοῖλον τοῦ ποτηρίου· λέγει δ' οὕτως· Ἥλιος κτλ.* V. 1. *γὰρ*, fort. *γάρ τ'*, Hermann *πόνον ἔλλαχεν.* — V. 2. *ποτ'*, Bach *κοτ'.* — *γίγνεται* Dindorf, *γίνεται* vulgo. compares 1, 4. 2, 7 et 11. 5, 4., ubi ipse in proecdosi *γίνεται* scripseram. — V. 3. *ἐπεὶ*, Casaubonus *ἐπὴν.* — V. 4. *εἰσαναβῇ*, Hermann *εἰσανέβη.* — V. 6. *κοιΐλη* Meineke, quemadmodum *ὁμοῖος* et *ὁμοίιος* dici solet; possis etiam *κωΐλη*, ut *ὁλώϊον* est ap. Hesiod. Th. 591., vulgo *κοίλη*, Eustath. p. 1632, 27. qui h. l. respicit, *κύλη.* Ahrens coni. *κοίλη ἐν*, Schneidewin *κοίλη ὑφ'.*

χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὖδονθ' ἁρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα δὴ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ', ὄφρ' Ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ·
ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

13. [11.]

Pausan. IX. 29, 4: *Μίμνερμος δὲ ἐλεγεῖα εἰς τὴν μάχην ποιησας τὴν Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδούς, φησὶν ἐν τῷ προοιμίῳ θυγατέρας Οὐρανοῦ τὰς ἀρχαιοτέρας Μούσας, τούτων δὲ ἄλλας νεωτέρας εἶναι Διὸς παῖδας.* Respicit Schol. Pind. Nem. III. 16: *Καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Οὐρανοῦ θυγατέρα τὴν Μοῦσαν δέδεκται, καθάπερ Μίμνερμος καὶ Ἀλκμὰν ἱστοροῦσιν.*

14. [13.]

Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἵ μιν ἴδον
Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἕρμιον ἀμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὔποτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
δριμὺ μένος κραδίης, εὖθ' ὅγ' ἀνὰ προμάχοις
σεύαιθ', αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεσιν·
οὐ γάρ τις κείνου δηΐων ἔτ' ἀμεινότερος φώς
ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς

V. 7. *ὑπόπτερος* Heyne, vulgo *ὑπόπτερον*, ut Apollo tripode alato fertur (Monum. Instit. Archaeol. T. I. t. 48.), ut ap. Aesch. Prom. v. 138. Oceanides *ὄχῳ πτερωτῷ* vehuntur; conf. etiam Gerhard Pict. Vasc. I. t. 41, 57 al. — V. 8. *εὖδονθ'* PVL, *εὕδονθ' ὅθ'* AB. — *χώρου* VL, *χωροῦ* B, *χοροῦ* AP. — V. 9. *ἵνα δὴ θοὸν* scripsi et sic Meineke, BP *ἵν' ἀληθοον*, VL *ἵνα οἱ θοόν*. — V. 10. *ἑστᾶσ'* Brunck, *ἕστασ'* B, *ἑστᾶσ'* PVL. — V. 11. *ἑτέρων* VL, *ἑτερέων* BP, conieci *σφετέρων* vel *προτέρων*, Schneidewin *ἱερῶν* vel *πτερινῶν* vel *ἐπεβήσεθ' ἑῶν*, Ahrens *στερεῶν* vel *ἐπεβήσετ' ἄρ' ὤν*. Potest etiam *σειρῶν* alia coniici. Ceterum de hac fabula cf. Gerhard Pict. Vasc. I. t. 109.

Fr. 14. Stob. VII. 12: *Μιμνέρμου· Οὐ μὲν δὴ κτλ.* — V. 1. *οὐ μὲν δὴ κείνου γε*, Hecker *τοῦ μὲν δὴ κλεινόν γε*. — V. 2. *ἴδον*, A *εἶδον*. — V. 4. *Ἕρμιον* A et ap. Schow. BCW, v. *Ἑρίμιον*. — V. 5. *οὔποτε*, prius *οὐπότε* scripsi. — V. 6. *εὖθ' ὅγ'* Schneidewin, *εὕθ' ὅτ'* A, Schow ut vid. ex codd. BCW *ὁππότ'*, vulgo *ἐσθ' ὅτ'*. — V. 7. *σεύαιθ'* Schneidewin, *σευηθ'* A, *σεύεθ' ὅθ'* Schow, *σευ' ἠθ'* vulgo. Deinde A *αἵματόεν ὑσμίνη πολέμιον*, sed supra *οι*. — V. 8. *πικρὰ*, O. Schneider *πυκνά*. — *βιαζόμενος* codd. Schowii, v. *βιαζομένου*· — *βέλεσιν* O. Schneider, v. *βέλεα*. — V. 9. *δηΐων* si integrum est, pro *ἔτ'* certe *τότ'* scribendum; in proecdosi *ληῶν* scripsi, Ahrens *δὴ Ἰὼν ἔτ'* vel *τότ'*, debebat certe *οὐ γὰρ δὴ κείνου τις Ἰὼν* scribere.

ἔργον, ὅτ' αὐγαῖσιν φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο.

15. [15.]

Καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.

16. [15.]

Ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἱέμενοι.

17. [14.]

Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵππων.

18.

Athen. IV. p. 174. A.: *Ὁ δ' αὐτὸς (Δημήτριος ὁ Σκήψ ἱστορεῖ κἀν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας (Τρωϊ διακόσμου) Δαίτην* (sic BC, *δαίταν* PVL) *ἥρωα τιμώμενον παρὰ Τρωσίν, οὗ μνημονεύειν Μίμνερμον.* Cf. Eust. ad Od. p. 1413,

19. [16.]

Aelian. V. Hist. XII. 36: *Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις — Μίμνερμος εἴ καὶ Πίνδαρος τοσούτους.*

20. [17.]

Plutarch. de fac. in orbe lun. c. 19: *Εἰ δὲ μὴ Θέων ἡμῖν οἱ τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὁλο ρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἅματι* (sic Sch v. *ἅμα τὴν*) *νύκτα γινομένην καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀ πὸν . . . φάσκοντας.* ubi prima Mimnermi haud dubie sunt, corrig dum autem *ἄστρον φανερώτατον κλεπτόμενον*, quae sequ tur ex Cydia (vel Stesichoro) et Pindaro (Fr. 84.) sunt petita.

21.

Argum. Soph. Antig.: *Μίμνερμος δέ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην πρ ομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆ* Videtur excidisse id, quod de Antigone dixerat Mimnermus.

V. 11. fort. *αὐγῇσιν*, ib. *φέρετ'*, Schneidewin *στρέφετ'*, idem post *ἔ ὅθ' ἅμ' αὐγῇσιν φέρετ'*, Ahrens *θέρετ'*, sed postea *ἰσ' αὐγῇς φέρετ' ὠκέος*, Schneidewin *ὀξέος*. Post *ἠελίοιο* fort. *εἴκελος* excidit. Ceterum fragm. videtur ex eadem elegia petitum ad quam pertinet fr. 13.

Fr. 15. et 16. Etym. M. 187, 45: *Βάξις — σημαίνει δὲ τὴν φή καὶ τὴν ῥῆσιν, Μίμνερμος· Καί μιν — Ἀργαλέης κτλ.* Fr. 16. D. Colb. *ἀεὶ*.

Fr. 17. Schol. Hom. Il. *π'*. 287: *ἱπποχορύστας Μίμνερμος, Πε νας κτλ.* Cf. Cram. An. Par. III. 287, 1. (*παιᾶνας ἄ. ἄ.*)

22.

Tzetzes Lycophr. v. 610: *Τροιζηνία δὲ λέγεται ἡ Ἀφροδίτη· ὡς Μίμνερμος λέγει ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη παρεσκεύασε τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς μοιχευθῆναι, συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ τῷ Ἱππολύτῳ καὶ Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται παρ' αὐτῆς· τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἥρας διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν.*

VI.

SOLON.

ΣΑΛΑΜΙΣ.

1. [12.] *)

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

Mimnermi fragmentum aliud praeterea olim legebatur apud. Stob. CII. 3. *Κατὰ ἰατρῶν Μιμνέρμου Νάννου* (ita A, sed Voss. Vind. Tr. simpliciter *Μιμνέρμου* vel *Μνημέρμου*). Coniecit Meineke *Μενάνδρου Φανίου*, sed cum versus, qui sequuntur, tam a Mimnermi quam a Menandri poesi sint alieni, potius censendum est Mimnermi fragmentum excidisse, et illos versus Euripidis esse: *Μιμνέρμου Ναννοῦς· (ἃ δὴ φιλέουσιν ἰητροί . . . . . Εὐριπίδου· Ὀπ)οῖα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δεῖν' ὑπέρφοβα πυργῶντες αὐτούς.* Contra Meineke ap. Cram. An. Ox. I. p. 102. *τὸ παρὰ Μιμνέρμῳ· Ὦ Ζεῦ πολυτίμητε, ὡς καλαὶ νῶν αἱ γυναῖ* recte *Μενάνδρῳ* scripsit. Ap. Stob. CXXV. 3. *Μιμνέρμου ἐκ Νεοπτολέμου* (Voss. Vind. Tr. et Apostol. V. 92. c. simpl. *Μιμνέρμου*) *Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ Ζῶντι φθονῆσαι, κατθανόντα δ' αἰνέσαι.* fortasse itidem excidit Mimnermi fragmentum, ut deinde scribendum sit *Νικομάχου ἐκ Νεοπτολέμου* (vid. Suid. v. *Νικομ.*), sed cum satis turbatum sit hoc caput, etiam alia coniicias: possunt enim hi trimetri etiam Archilochi esse. — Aliae Mimnermi reliquiae haud dubie delitescunt in Theognideis, quemadmodum v. 983—88. 1007—12. 1023, 24. 1039, 40. 1055—58. 1063—68. 1069, 70. alia.

Solon. Fr. 1. Plut. Sol. c. 8: *Ἐλεγεῖα δὲ κρύφα συνθεὶς καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἅρπον πιλίδιον περιθέμενος. Ὄχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον ἐν ᾠδῇ διεξῆλθε* (cf. Aristid. II. 361.) *τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστὶν ἀρχή· Αὐτὸς . . . θέμενος. Τοῦτο τὸ ποίημα Σαλαμὶς ἐπιγέγραπται καὶ στίχων ἑκατόν ἐστι χαριέντως πάνυ πεποιημένων.* Respicit hoc carmen etiam Philodem. de Mus. in Vol. Hercul. I. c. 20. — V. 2. Bab *ἐπῶν.*

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

2. 3. [12.]

Εἴην δὴ τότ' ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινίτης
ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατρίδ' ἀμειψάμενος·
αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἥδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

* * *

Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς, χαλεπόν τ' αἶσχος ἀπωσόμενοι.

(*ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ.*)

4, [13.]

Ἡμετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται
αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·
τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὁμβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὕπερθεν ἔχει·
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν

Fr. 2. 3. Diog. Laert. I. 46: *ἔνθα τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέγνω διὰ κήρυκος τὰ συντείνοντα περὶ Σαλαμῖνος ἐλεγεῖα καὶ παρώρμησεν αὐτούς· καὶ αὖθις πρὸς τοὺς Μεγαρέας ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκων διὰ Σόλωνα· ἦν δὲ τὰ ἐλεγεῖα τὰ μάλιστα καθαψάμενα τῶν Ἀθηναίων ταῦτα· εἶην ... Σαλαμιναφετῶν· εἶτα· Ἴομεν κτλ.* V. 1. 2. affert Plut. praec. reip. ger. c. 17. inde a *Φολεγ.* Respicit Demosth. de falsa leg. §. 252. — V. 1. *Σικινήτης* cod. Monac., vulgo *Σικινίτης*. — V. 4. *Σαλαμιναφετῶν* Is. Vossius et Hermann, v. *Σαλαμῖν' ἀφέντων*, sed Stephani codd. *Σαλαμῖν' ἀφέτων*. — V. 5. 6. Apostol. IX. 6. b. Arsen. 304. Schol. Demosth. p. 94. ed. Sauppe et Ulpian. in Demosth. de F. L. p. 152 ed. Dobs. afferunt, ubi *ἀπωσάμενοι* est, leguntur hi duo versus etiam in Ald. Voem. praemissi Fragmento 4., ex coniectura manifesta: *ἴσμεν γ' εἰς κτλ.* Ap. Ulpian. Sch. Dem. Ald. Voem. etiam *τ'* om.

Fr. 4. Demosth. de Fals. Leg. 254: *Λέγε δή μοι λαβὼν καὶ τὰ τοῦ Σόλωνος ἐλεγεῖα ταυτί, ἵν' ἴδηθ' ὅτι καὶ Σόλων ἐμίσει τοὺς οἷος οὗτος ἀνθρώπους ... Λέγε σύ· ἐλεγεῖα Σόλωνος* (*Σόλωνος* om. Lind. *Π*8M Vind. 4. ΣΥΩksA1A2B, in t*Ω* est *ἡρωελεγεῖα*, sed in *Ω* add. m. sec. *ἐλεγεῖα Σόλωνος.*) *Ἡμετέρα κτλ.* Varietatem lectionis exhibeo non solum Bekkeri ex editione, sed auctam Voemelii copiis, qui liberaliter mecum communicavit quae in suis codicibus leguntur, de quibus dixit in Notitia codd. Demosth. (*Lind.* — Lindenbrog.; *Ald.* V — Aldina Voemell; *Π* — Florent. Laur. Plut. 59. n. 9; 8. — Flor. Laur. Plut. 59. n. 8.; M — Malatestianus; Vind. 4. — Vindobonensis n. 105.; Vind. 3. — Vindob. n. 101.; praeterea *Ω* — Antverpiensis denuo est collatus a Voemelio). Versus ipsos om. ΣksA1A2, sed s primum et tertium distichon in scholiis ponit. Exstat haec elegia praeterea in Cod. Vind. 153, cuius collationem a Schubarto mecum communicatam iam olim subieci (S) et in cod. Paris. Reg. n. 2600, fol. 114., quem contulit Voemelio auctore promtissimo studio B. Hase (P.). — V. 1. Est ipsum hoc exordium elegiae, neque quidquam excidit, quemadmodum Voemel existimat. — *ἡμετέρα* codd., *ἡμετέρη* Brunck. Initium elegiae videtur respicere Arist. Eqq. 1175. — *ποτ' ὀλεῖται*, S *ποτε' λεῖται*, P *ποτ' ὠλεῖ*. — V. 2. *μακάρων*, Y pr. *μακρων*. — V. 3. *ὁμβριμοπάτρη* *Ω*tu Lind. *Π* ex corr., vulgo *ὀβριμοπάτρη*, S *ὀβριπάτρη*. — V. 4. *Παλλὰς πολλὰς Ω*, om. P.

ἀστοὶ βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἑτοῖμον
ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ·
* * * * * *
πλουτοῦσιν δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι
* * * * * *
οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος
οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα Δίκης,
ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἐόντα,
τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτισομένη.
τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον·
εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυθε δουλοσύνην,
ἣ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει,
ὃς πολλῶν ἑρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην·
ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλαις.

V. 6. *ἀστοὶ, ἀστοὶ δὲ* r Vind. 3 M (a pr. m.) — *χρήμασι*, male olim conieceram *ῥήμασι*. — V. 7—11. om. Lind. — *οἷσιν*, u *οὐσιν*, P *οἷσι*. — *ἑτοῖμον*, P *ἕτοιμοι*. — V. 8. *ὕβριος*, P a m. pr. *ὕβρις*. — *μεγάλης*, M a m. pr. *μεγάλων*. — V. 9. *ἐπίστανται*, r8. *ἐπίστατai*. — V. 10. *ἡσυχίῃ*, *ἡσυχίᾳ* M a m. pr., u *ἡ ἀχίν* .. Post hunc versum inserunt editores *χρήματα δ' ἱμείρουσιν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι* mutuati ex Fr. 13. v. 7., aut *τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται* ut Sylburgius, aliquanto probabilius (Fr. 8.). Conieci olim nihil nisi hemistichium excidisse:

εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ .
πλουτοῦσιν δ' ἀδίκως . . . . .
οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι, κλέπτουσι δ' ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος.

ut *ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι* illatum sit ex Fr. 13. v. 12. Ceterum in codd. nec hic nec infra ullum lacunae indicium. — V. 11. om. Lind. — *πλουτοῦσιν* FYΦt, *πλουτοῦσι* Ω a m. pr. S, *πλουτεῦσι* olim edidi — *ἔργμασι*, Ω a m. pr. tu *ἔρμασι*. — V. 12. 13. om. u. — *τι* om. Ω Vind. 4. — V. 13. *ἁφ'*, *Π*8MS *ἀφ'*, et *ἀφαρπαγῇ* FYΦr. — V. 14. *θέμεθλα Δίκης* scripsi, codd. omnes *δίκης θέμεθλα*. — V. 15. *σύνοιδε*, Φ *δ' ἔληθε συνοίδε*, *Π*8M Vind. 4. r *λέληθε συνοῖδε·* — *τὰ*, Chrysoloras corr. *τε*. — *γιγνόμενα*, *γινόμενα* S. — V. 16. *ἀποτισομένη* cod. Bavar., *ἀποτισαμένη* ceteri libri. — V. 17. *τοῦτ'*, S *τοῦ δ'*, Steph. *ταῦτ'*. — *ἕλκος*, *Π* corr. *ἔρκος*. — V. 18. *ταχέως*, Ω Vind. 3. u *τέως*, sed Ω in m. *ταχέως*, unde *τελέως* possis conicere. — V. 19. *ἦ* Stephanus M corr. Ald. V., *ἡ* FYΦuΩ*Π*8M. — *ἐπεγείρει* Ω Vind. 4., *ἐπεγείρειν* Φ, *ἐπαγείρειν* FYrS8M, *ἐπαγείρει* Lind. Vind. 3., *ἀπαγείρειν* P, *ἐπέγειρεν* coniecit Schneidewin. — V. 20. *ἑρατὴν*, *ἐρατὸν* YS Lind. P, *ἐραστὴν* Vind. 4. — V. 21. *δυσμενέων*, Hecker *δυσνομίης*. — V. 22. *τρίχεται*, M8r *τρύχετ'*, hinc Chrysoloras *τρύχετ' ἐνί*. — *φίλαις* scripsi, vulgo *φίλους* ut Vind. 4., *φίλοις* YSP*Π*8M Lind., utrumque t, *φιλεταίροις* Ω u Vind. 3. Ahrens coni. *ἦ συνόδοις τῆς ἀδικησιφίλοις*, Hecker *ἐν συνόδοις τῶν ἑτάρων ἀδίκοις*, Emperius *τοῖς δ' ἀδίκοις ὄφελος*, Hertzberg *τῆς ἀδικοῦσι φίλους*.

ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν
ἰκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν
πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες,
καὶ κακὰ δουλοσύνης στυγνὰ φέρουσι βίᾳ.
οἵτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἑκάστῳ,
αὐλειοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν, εὗρε δὲ πάντως,
εἰ καί τις φεύγων ἐν μυχῷ ᾖ θαλάμου.
ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία παρέχει,
εὐνομία δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας·
τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα,
εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς ὑπερήφανά τ' ἔργα
πραΰνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πιντά.

5. [14.]

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἐπαρκεῖ,
τιμῆς οὔτ' ἀφελὼν οὔτ' ἐπορεξάμενος·

V. 24. *ἰκνοῦνται* (pro quo Schneidewin *ἰκνεῦνται*) Ω et omnes co *ἰκνοῦνται* P. — V. 25. *πραθέντες*, Ω a m. pr. *παραθέντες*. — *ἀεικέλι* M8Φr *ἀεικλείοισι*, P *ακελίωσι*. — *δεθέντες*, *F*YrvS *δοθέντες*. — V. vulgo deest, supplevit Goettling ex apogr. Planud. (Iriarte Cod. Matrit 113): *Παίκακα δ. ζυγὰ φ. βία*, unde *καὶ κακὰ δ. συχνὰ φ. βίῃ* scri ego *στυγνὰ — βίᾳ* praetuli. — V. 27. *οἴκαδ'*, Hermann *οἴκῳ*. — V. *αὔλειοι*, P *αὔλιοι* — *δ' ἔτ'* Vind. 3., vulgo *δέ τ'*, *δέτ'* Ω, *δ' ὅτ'* P*II* V 4 YΦrS, *δ' ὅτ'* M a pr. m. 8., Hecker *δ' ἴσχειν οὐκέτ' ἔχουσι*. — V. *ὑπὲρ ἕρκος*, *ὑπέρερκος* P, om. u. — *ὑπέρθορεν*, *ὑπέρθυρον* 8M a m. Vind. 4. r. — *πάντως* S Vind. 4., *πάντων* P Vind. 3. M8Ω et Bek codd., *πάντων* et supra *πάντας Π*, *πάντας ἢ πάντων* Bodl. (haud d *πάντῃ*). — V. 30. *εἰ καί τις* margo Lessing., *ἢ γέ τις* (*ἤγετις*) PYS, *ε τις Π*8M Lind. Vind. 3, 4. Ω et ceteri Bekkeri codd., *εἴ γέ τις ᾖ* (*εἴγ ᾖ*) Ald. V. Bodl. — *ἐν*, *ᾗ* Vind. 4. M. 8r. — *ᾗ θαλάμου* scripsi, nisi lis *θαλάμων*, idemque Schneidewin et Koechly coniecerunt, vulgo et c omnes *ἢ θαλάμῳ*. — V. 31. *με*, P *μή*. — V. 32. *κακὰ πλεῖστα*, u a *πλεῖστα*, r8 Vind. 4. *πλεῖστα κακά*, Schneidewin *κακὰ πολλά*. — *δυ μία*, antea scripsi *δυσνομίη* et deinde *εὐνομίη*, quod Baitero quoque pla — V. 33. *εὔκοσμα*, S *ἔμπεδα*. — V. 34. *καὶ θαμὰ*, O Schneider *κα ἅμα*, quod ego quoque conieci. — V. 35. *τραχέα*, Chrysoloras *τρηχέα λειαίνει*, *λαιένει* Ω, *λιαίνει* P, *δ' ἰαίνει* r8, *δι' αἴνει Π*. — V. 36. *ἀ* Ω a pr. m. *ἀυτης*, unde *ἀυάτης* aliquis coniiciat. — V. 37. *δὲ*, *δὲ δὴ* S V. 39. *ἀργαλέης*, Vind. 4. *ἐργαλέης*. — *ἔστι* P, vulgo *ἐστί*. — V. 40. *πά* Ω a m. pr. *πάντας*.

Fr. 5. Plut. vit. Sol. c. 18: *Ἐπισημαίνεται δὲ* (*Σόλων*) *αὐτὸς α τὴν ἐξίσωσιν οὕτως· Δήμῳ κτλ.* V. 1. *μὲν* om. CL. — *ὅσσον* Stepha *ὅσον* libri. — *ἐπαρκεῖ* libri, *ἀπαρκεῖ* Coraës, *ἐπαρκεῖν* Brunck.

οἳ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγητοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν·
ἕστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισιν,
νικᾶν δ' οὐκ εἴασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

6. [15.]

Δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἕποιτο,
μήτε λίην ἀνεθεὶς μήτε πιεζόμενος.

7. [16.]

Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἁδεῖν χαλεπόν.

8.

Τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται.

9. [18.]

Λείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

10. [17.]

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάζης,

V. 4. *μηδὲν*, qV *οὐδὲν*. — V. 5. FaL *ἐς τὴν δ' ἀμφιβαλῶν κράτος ἀμφοτέροισι*. Hunc locum respicit Aristid. T. I. 529. et II. 360.

Fr. 6. Plut. Comp. Sol. et Popl. c. 2: *Καὶ τοῦτο δ' ἔοικε συνιδεῖν πρότερος ὁ Σόλων, ὅτι δῆμος Ὧδ' ἂν ἄριστα κτλ.* V. 1. *Δῆμος δ'* Schneidewin alii praemiserunt, Brunck scripsit *ὧδ' ἂν δῆμος*. — V. 2. *λίην* FaL, v. *λίαν*. Ad idem hoc carmen fort. pertinet fr. 12.

Fr. 7. Plut. Sol. c. 25: *ἔργμασι* (a *ἔρμασι*) *γὰρ ἐν μ. π. ἀδεῖν* (v. *ἀδεῖν*) *χ. ὡς αὐτὸς εἴρηκε*. Ad hoc carmen fort. pertinent Theognid. v. 799—802.

Fr. 8. Clem. Al. Str. VI. 740: *Σόλωνος δὲ ποιήσαντος· Τίκτει γὰρ (τοι H) κτλ. ἄντικρυς ὁ Θέογνις γράφει· Τίκτει τοι κόρος ὕβριν ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται.* Uterque secuti videntur antiquius proverbium: *Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείη*, Diogenian. VIII. 22. Simile Solonis dictum memorat Diog. I. 59.

Fr. 9. Diog. L. I. 49: *ἦξας γὰρ (Σόλων) εἰς τὴν ἐκκλησίαν μετὰ θώρακος καὶ ἀσπίδος, προεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Πεισιστράτου, καὶ οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ βοηθεῖν ἕτοιμος εἶναι, λέγων ταῦτα· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν μὲν σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερός εἰμι· σοφώτερος μὲν τῶν τὴν ἀπάτην Πεισιστράτου μὴ συνιέντων· ἀνδρειότερος δὲ τῶν ἐπισταμένων μέν, διὰ δέος δὲ σιωπώντων. Καὶ ἡ βουλὴ Πεισιστρατίδαι ὄντες, μαίνεσθαι ἔλεγον αὐτόν· ὅθεν εἶπε ταυτί· Λείξει κτλ. τὰ δὲ περὶ τῆς τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδος ἔλεγεῖα προλέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἦν· Ἐκ νεφέλης κτλ.* unde verisimile est, hoc et sequens Fr. ad idem carmen pertinere. V. 1. *δὴ μανίην*, C *σημανίην*. — V. 2. *ἐς*, M *εἰς*.

Fr. 10. Diod. Sic Exc. Vat. T. III. p. 23. Dindf.: *Λέγεται Σόλων καὶ προειπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν ἐσομένην τυραννίδα δι' ἐλεγείων· Ἐκ κτλ. ... νοεῖν.* V. 1—4. Diog. L. I. 50. (et Apostol. VI. 93. c.) affert, V. 1. 2. Plut. Sol. c. 3: *Ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἁπλοῦς ἐστι λίαν καὶ ἀρχαῖος, ὡς δῆλον ἐκ τούτων· Ἐκ νεφέλης ... ἀστεροπῆς*, deinde sequitur Fr. 12, V. 3. 4. Diod. Sic. XIX. c. 1. — V. 1. *πέλεται*, Diog. *φέρεται*. — *μένος*, ap. Diog. ed. Frob. *βία*. — *χαλάζης*, ap. Pl. C *χάλαζα*, Diod. *θαλάττης*.

βροντὴ δ' ἐκ λαμπρᾶς γίγνεται ἀστεροπῆς·
ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· εἰς δὲ μονάρχου
δῆμος ἀϊδρίῃ δουλοσύνην ἔπεσεν·
λείως δ' ἐξάραντ' οὐ ῥᾴδιόν ἐστι κατασχεῖν
ἴστερον, ἀλλ' ἤδη χρὴ περὶ πάντα νοεῖν.

11. [19.]

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὐξήσατε ῥύματα δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην·
ὑμέων δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἴχνεσι βαίνει,
σύμπασιν δ' ὑμῖν κοῦφος ἔνεστι νόος·
εἰς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾶτε καὶ εἰς ἔπος αἰόλον ἀνδρός,
εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

V. 2. *λαμπρᾶς*, Diog. *λαμπρῆς* fort. rectius — *γίγνεται*, Diod. *γίνεται*, et sic ut videtur codd. Plut. Diog. — V. 3. *δ'* om. Diod. utroque l. — *μονάρχου*, Diod. l. XIX., l. *τυράννου* (F *τυράννον*) — *ἀϊδρίῃ* Diod. ib., sed altero l. *ἀϊδρείῃ*, Diog. *ἄϊδρις ἐών*. — *δουλοσύνην*, Diod. Exc. *δουλοσύνης*, et priore l. FV *ἔπεσαν* pro *ἔπεσεν*. — V. 5. *λείως δ' ἐξάραντ'* scripsi, cod. *λίης δ' ἐξεραντα*, id est, *si quem plane extuleris*, cf. Phot. 218, 3: *τὸ γὰρ λέως ἔστι τελέως. Ἀρχίλοχος· Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.* Apollon. de prov. 334. *Α. τελέως, λέως.* Firmat Diodorus dicens: *πρὶν τελέως ἰσχυρὸν γενέσθαι.* Antea scripsi ex mea et Schneidewini coni. *λίην δ' ἐξάραντ'*, Ahrens *γαίης δ' ἐξάραντ'*, Kayser *χειῆς δ' ἐξάραντ'*. — *οὐ* add. L. Dindorf. — *ῥᾴδιον*, Cod. *ῥαΐδιον*. Dindorf *ῥῄδιον*. — V. 6. *περὶ* add. Dindorf, Sintenis coni. *τινὰ πάντα*, Schneidewin *παρεόντα*.

Fr. 11. Diog. L. I. 51: *Ὅτε τὸν Πεισίστρατον ἔμαθεν ἤδη τυραννεῖν, τάδε ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· Εἰ δὲ κτλ.* (unde Nicetas Choniat. p. 772. ed. Bonn., ubi cod. A. om. v. 5—8. et ex Plutarcho v. 1. *λυγρὰ*, v. 2. *μῆνιν*, v. 3. *ἐρύματα* exhibet.) et Diod. Exc. Vat. T. III. p. 24: *Καὶ μετὰ ταῦτα τυραννοῦντος ἔφη· Εἰ δὲ κτλ.* integrum servant. Plut. vit. Sol. c. 30: *Καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἦγε καὶ τῶν φίλων φεύγειν παραινούντων οὐ προσεῖχεν, ἀλλὰ ποιήματα γράψων ὠνείδιζε τοῖς Ἀθηναίοις· εἰ δὲ — δουλοσύνην* (v. 1—4.) et supra: *καὶ πολλὰ διεξῆλθεν ὅμοια τούτοις, οἷς διὰ τῶν ποιημάτων γέγραφεν· εἰς γὰρ κτλ.* (7. 5. 6.) unde Clem. Al. Str. I. 328. affert v. 7. 5. 6. V. 1. *λυγρὰ*, Diogen. *δεινὰ*. — *ὑμετέρην*, Diod. *ὑμετέραν*. — V. 2. *μή τι θεοῖς τούτων*, Diod. *μὴ θεοῖσι ταύτην*, et *μὴ θεοῖσι* ap. Plut. FaLC (C etiam *τούτων* om.) — *μοῖραν*, Plut. *μῆνιν*. — V. 3. *ῥύματα* Stephanus, *ἐρύματα* Diod. Plut., *ῥύσια* Diog. fort. recte. — V. 4. *ταῦτα*, Diod. *τοῦτο*. — *ἔσχετε*, ap. Pl. C *ἔχετε*, Diog. *ἴσχετε* sed ed. Frob. *ἔχετε*. — V. 5. *ὑμέων* Diog., *ὑμῶν* rel. — *μὲν* om. Par. c. ap. Clem. Respicit Cratinus Leg. Fr. 1. — V. 6. *κοῦφος*, Plut. Clem. *καῦνος*, Nauck coni. *καῦρος*. — *ἔνεστι*, ap. Pl. C *ἔστι*. — V. 7. *ἔπος αἰόλον*, Pl. Cl. *ἔπη αἱμύλου*. — *ἀνδρὸς*, ap. Diog. cod. Mon. *ἄνδρα*. — V. 8. *γιγνόμενον*, Diod. et cod. Mon. Diog. *γινόμενον*. Quod Plut. et Clemens versuum ordinem invertunt, memoriae errore factum videtur; ac si Plutarcho fides habenda esset, pertinerent haec ad illud carmen, in quo praesagiens de futura Pisistrati tyrannide dixit, vid. fr. 9. et 10.

12. [17.]

Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἢν δέ τις αὐτὴν
μὴ κινῇ, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

(*ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.*)

13. [4.]

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·
ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἁπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν·
εἶναι δὲ γλυκὺν ὦδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν,
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·
ὃν δ' ἄνδρες τιμῶσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος
οὐκ ἐθέλων ἕπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ·

Fr. 12. Plut. vit. Solon. c. 3: *Ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἁπλοῦς ἐστὶ λίαν καὶ ἀρχαῖος ὡς δῆλον ἐκ τούτων. Ἐκ νεφέλης — ἀστεροπῆς* (Fr. 10. v. 1. 2). *Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα κτλ.* unde vulgo etiam hoc distichon priori subiungunt et ad illam elegiam referunt: at Plutarchus ex diversis elegiis duo diversa exempla petiit, quod etiam Schneidewin animadvertit. Dixit autem poeta de populo qui nisi improbis ducibus utatur sit iustissimus, sicut mare placidum, ventis non turbantibus. Herodot. VII. 16: *τὰ σὲ καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ἀνθρώπων κακῶν ὁμιλίαι σφάλλουσι, κατάπερ τὴν πάντων χρησιμωτάτην ἀνθρώποισι θάλασσαν πνεύματά φασι ἐμπίπτοντα οἱ περιορᾶν φύσει τῇ ἑωυτῆς χρῆσθαι.* Polyb. XI. 29: *ὅθεν ἀεὶ τὸ παραπλήσιον πάθος συμβαίνει περί τε τοὺς ὄχλους καὶ τὴν θάλατταν· καθάπερ γὰρ ἐκείνης ἡ μὲν ἰδία φύσις ἐστὶν ἀβλαβὴς τοῖς χρωμένοις καὶ στάσιμος, ὅταν δ' εἰς αὐτὴν ἐμπέσῃ τὰ πνεύματα βίᾳ, τοιαύτη φαίνεται τοῖς χρωμένοις, οἷοί τινες ἂν ὦσιν οἱ κυκλοῦντες αὐτὴν ἄνεμοι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ πλῆθος ἀεὶ καὶ φαίνεται καὶ γίγνεται πρὸς τοὺς χρωμένους, οἵους ἂν ἔχῃ προστάτας καὶ συμβούλους.* cf. interpretes ad Livium XXVIII. 27. 11.

Fr. 13. Stobaeus Flor. IX. 25. *Σόλωνος.* Parodia lusit initium elegiae Crates Fr. 1. V. 1. affert Clem. Al. Str. VI. 742: *Σόλων τῆς ἐλεγείας ὧδε ἄρχεται· Μνημοσύνης κτλ.* V. 1—6. om. A. — *Μνημοσύνης*, Trinc. *Μνημοσύνη.* — V. 2. *μοι εὐχομένῳ*, Valckenaer *μευ εὐχομένου.* — V. 3. *μοι*, Brunck *ἐμοὶ.* — V. 6. *δεινὸν, πικρὸν* Voss. Ars. — V. 7. et 8. affert Plut. Sol. c. 2. (ubi FaL *χρήματα δὲ πειρῶ.*) adde comp. Sol. et Publ. c. 1. — *χρήματα δ' ἱμείρω*, Trinc. *χρήματ' ἰμέρω.* — V. 9. *πλοῦτον*, Schowii codd. *πλοῦτος.* — *ὃν, οὐ* A, om. N. — *παραγίγνεται*, b *περιγίγνεται.* — V. 11. *τιμῶσιν ὑφ' ὕβριος*, *οὐ* distinxi et sic Hermann suasit, v. *τιμῶσιν, ὑφ' ὕβριος οὐ.* Emperius *διφῶσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κ. κ.*, Ahrens *μετίωσιν*, quocum iungit *ὑφ' ὕ. οὐ κ. κ.* — V. 12. *ἔρχεται* om. Voss. — V. 13. *ἀναμίσγεται*, Ars. Voss. *ἀναμίγνυται.* — *ἄτῃ* ab, v. *ἄτῃ.*

ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιηρὴ δὲ τελευτᾷ.
οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ἴβριος ἔργα πέλει.
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δέ
ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν
ἠρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἱκάνει
οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὖθις ἔθηκεν ἰδεῖν·
λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πίονα γαῖαν
καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἑκάστῳ,
ὥσπερ θνητὸς ἀνήρ, γίγνεται ὀξύχολος·
αἰεὶ δ' οὔ ἑ λέληθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· ἢν δὲ φύγωσιν
αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιοῦσα κίχῃ,
ἦλθε πάντως αἶθις· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίσω.
θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθός τε κακός τε·
δεινὴν εἰς αὐτοῦ δόξαν ἕκαστος ἔχει,
πρίν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίκ' ὀδύρεται· ἄχρι δὲ τούτο
χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.

V. 14. et seqq. om. A. — V. 15. *ἀνιηρὴ*, Trinc. *ἀνίη, ρῆ*, B m. sec *ἀρχή, φλαύρη δὲ κτλ.* — V. 16. *δὴν* Vind. Bace, *δή* rel. — V. 21. *καλὰ* Gesn. m. *κακά*. Schneidewin *κλυτὰ* vel *δήσας ἀγλαὰ*. — V. 22. *αὐθι* Bach *αὖτις*. — V. 23. *πίονα* om. Ars. Voss., contra B m. sec. et b *κα ἀπείρονα* exhibent. — V. 24. *ἀτὰρ*, Ars. Voss. *αὐτὰρ*. — V. 27. *οὔ ἑ* He mann, B m. sec. *οὔτι*, b *οὔτε* et supra *οὔτι*, rel. *οὔτε*. — V. 28. *πάντω* Trinc. *παντός*. — V. 29. *ἢν* abegw, Trinc. Vind. *οἳ*, vulgo *εἰ*. — V. 3 *μοῖρ' ἐπιοῦσα*, Trinc. N. B. m. sec. *μοῖρα ἑποῦσα*. — V. 31. *πάντως αἰ θις· ἀναίτ.* Wyttenbach (Brunck *αὖτις*), libri *πάντως· αὐτίκ' ἀν.* — *ἀνα τιοι* bcd, v. *ἀναίτια*, Wyttenbach *ἀναίτιά τ'*, Hermann *ἀναίτια δ'*. Eg olim *ἢ. π. αὐτε, καὶ ἄντιτα*, quam coniecturam me sibi surripuisse co queritur Ahrens, qui coniecit *ἀμέτρως· ἄτη καὶ ἄντιτα*. nunc lapsum calar fuisse dicit, vitium vitio emendans: *ἄ τη, ᾗ ἄντιτα κτλ.* — V. 32. *ἢ γέν ἐξοπίσω* B m. sec. c, ut Pierson coniecerat, rel. *ἡγεμόνων ὀπίσω*, (se Schneidewinum A *ἢ προγόνων ὀπ.*) unde Sauppe *ἢ γένος ὧν ὀπίσω*, pr babilius Schneidewin *ὧν ὀπίσω*. — V. 34. *δεινὴν εἰς αὐτοῦ* b (nisi quc *αὐτοῦ*), et *δεινὴν* etiam B. m. s., *ἐνδὴν εἰς αὐτὸς* ac, *ἐκ δὴν ἦν αὐτός ἐνδηην αὐτός* Vind., sed corr. *ἐν δὴν ἦν*, vulgo *ἐν δὴν ἦν* (*ἦν*) *αὐτὸ* Emperius *κεδνὴν εἰς αἰτοῦ*, Hermann *αἰνεῖν, ἦν αὐτός*, Schneidewin *ῥεῖν εἰς αὐτός*, Ahrens *εὐθηνεῖν αὐτός*, possunt alia multa coniici. V. 35. *αὐτίκ'* scripsi, vulgo *αὐθις*, Trinc. *αὐτις*. Schneidewin *αὖ τις*. V. 36. *τερπόμεθα*, a pr. m. et Vind. et a (Schowii cod. a fortasse nc diversus a Vind.) *τρεφόμεθα*.

χῶστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ·
ὡς ὑγιὴς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ,
καὶ καλός, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·
εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιᾶται,
κτήσασθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
ἐν νηυσὶν χρῄζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν
ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισιν,
φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνεω
ἔργα δαεὶς χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον·
ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδαχθείς,
ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·
ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
κοὐκ ἄν τις λύσαιτ' ἤπια φάρμακα δούς,
τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε

V. 37. *χῶστις* Schneidew., v. *χ' ὅστις*. — *ὑπ' ἀργαλέῃσι*, Trinc. *ὑπαργαμέῃσι*. Deinde Brunck *ὑπ' ἀργαλέης ἐπιέσθη*. — V. 39. 40. ab instituta sententia alieni esse videntur, itaque in Comm. Crit. I. p. 8. eiicere volui tanquam margini additos ex alia Solonis elegia, defendere studet M. Schmidt Mus. Rhen. Nov. V. 625. Bernhardy Hist. Litt. Gr. II. 357. v. 39—42. in suspicionem vocat, quemadmodum ei etiam extrema pars ex Theognide interpolata videtur, et v. 37. 38. ante v. 59. collocandos censet, sed vid. Schneidewin in Philol. III. 111. — V. 40. *καλός*, Vind. acw *κάλλος*. — V. 42. *κτήσασθαι*, conieci olim *κεκτῆσθαι*, post *κτήσεσθαι*. — *πάντως* Gesner, v. *πάντων*. — *πολλὰ*, c *πλεῖστα*, b utrumque. — V. 46. *ψυχῆς*, Voss. B m. pr. Trinc. *ψυχὴν*. — *οὐδεμίαν* Schneidewin, v. *οὐδεμίην*. — V. 48. *μέλει* B m. s. Gesn. margo cef, vulgo *μένει*. — V. 50. *ἔργα δαεὶς* Voss. Ars. B m. s. b., *ἐργαλαεὶς* Vind., *ἐργαλα εἰς* accfgw. — V. 51. *Μουσέων* Brunck, codd. *μουσάων* et *μουσῶν*. — *διδαχθείς*, Brunck *διδάχθη*, Hermann pro *πάρα* coni. *λάβε*, Halm *πόρε*, contra Ahrens (deleto *διδαχθείς*) *Μουσάων ᾧ πάρα δῶρα*. — V. 55. *συνομαρτήσωσι*, Voss. *συνομαρτήσασι*, Brunck *συνομαρτήσουσι*. — *πάντως*, bdf *πάντα*. — V. 57. *ἄλλοι*, Salmasius *οὔθ' οἱ*. — *ἔργον*, B m. s. *ἔργα*. — V. 59. *γίγνεται*, b *ἔσσεται*, unde Schneidewin *ἄέξεται*. — V. 60. *κοὐκ ἄν* Gesn. m. Voss. B m. s. Schowii codd., *καὶ οὐκ ἄν* Vind., v. *κἄν*. — V. 61. *κυκώμενον*, Lobeck *κακούμενον*, Dindorf *νούσοις κεκακωμένον*.

ἀψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὑγιῆ.
Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
δῶρα δ' ἄφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.'
πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
ᾗ μέλλει σχήσειν χρήματος ἀρχομένου,
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης·
πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
κέρδεά τοι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι·
ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπόταν Ζεὺς
πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

14. [7.]

Οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροί
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.

15. [6.]

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·

V. 62. *χειροῖν*, Vind. *χεροῖν*. — V. 65—70. leguntur in Theognidei 585—90. — V. 65. *δέ* om. Theogn. — *ἐπ'*, Vind. Voss. *ἐφ' ἔργμ.* — V. *ᾗ*, a *ἡ*, Voss. Gesn. m. w *τι*, Theogn. *πῃ*. — *μέλλει*, b *μέλλοι*. — *χ ματος*, Theogn. *πρήγματος*. — V. 67. *εὖ ἔρδειν*, Theogn. *εὐδοκιμεῖν*. *προνοήσας* Vind. Voss. Ars. B. m. s. abcew, vulgo *προορήσας*. — V. *κακῶς* Gesn. m. Vind. ab, sed in Vind. et a supra *καλῶς*, ut vulgo tam quam ap. Theogn. legitur. — *ἔρδοντι*, Theogn. *ποιεῦντι*. — *δίδω* Theogn. *τίθησιν*. — V. 71—76. leguntur in Theognidei V. 226—30. V. affert Aristot. Pol. I. 3, 9: *ὥσπερ Σόλων φησὶ ποιήσας πλούτου οὐθὲν τ. π. ἀνδράσι κεῖται.* Plut. de cup. divit. 4: *ὅθεν εὖ π τούτους λέλεκται ὑπὸ τοῦ Σόλωνος· πλούτου δ' οὐ. τ. π. ἀνθρώποι* Basil. M. de leg. Gentil. II. p. 183. *κατὰ τὸν Ἐξηκεστίδου Σόλωνα, φησὶ πλ. δ. οὐ τ. π. ἀνδράσι κεῖται· ἀνθρώποισι* etiam Theogn. V. 72. *ἡμέων*, Theogn. *ἡμῶν* et *νόον* pro *βίον*. — V. 73. *διπλασι* Theogn. *διπλάσιον — κορέσειεν ἅπαντας*, Doederlein *κορέσει' ἕνα πάντ* Ahrens *κορέσειε πένητας*, Schneidewin *κορέσειεν ἅπαντα*. — V. 74. Thec *χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη*. — V. 75. *ἄτη* Vind. Voss. B s. Gesn. m. abcegw, vulgo *αὐτῆ*. — *αὐτῶν*, Theogn. *αὐτῆς* et *ὁπότε ὁπόταν*. — V. 76. *πέμψῃ*, Vind. Voss. *πέμψει*. — *τισομένην*, Thec *τειρομένοις*. — *ἄλλοτε ἄλλος ἔχει* Schaefer ex Theognide, vulgo *ἄλλοτε ἄλλος ἔχει* ut Vind., c *ἄλλοτ' ἂν ἄλλος ἔχοι* (ut Gaisf.), abeg *ἄλλοτε ἄλλος ἔχοι*, Hermann *ἄλλοθεν ἄλλος ἔχει*.

Fr. 14. Stob. Flor. XCVIII. 24. V. 1. *μάκαρ*, Stephanus *μάκαρς*. *πονηροί*, Grotius *πόνηροι*.

Fr. 15. Plut. Sol. c. 3: *Ὅτι δ' αὐτὸν ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι μ*

ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

16. [8.]

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μοῦνον ἔχει.

17. [9.]

Πάντῃ δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισιν.

18. [10.]

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

---

lor ἢ τῇ τῶν πλουσίων ἔταττε, δῆλόν ἐστιν ἐκ τούτων· Πολλοὶ γὰρ κτλ. Leguntur in Theogn. 315—18. Vv. 2. 3. 4. laudat Plut. de tranqu. an. c. 13. et de prof. in virt. c. 6., idem v. 2. et init. v. 3. de cap. ex inim. util. c. 11, Basil. M. de gentil. leg. II. p. 177. affert v. 2—4. V. 4. resp. Theodul. or. de reg. off. 146. Respicit fort. h. l. Aristot. Eth. Nic. X. 8, 11: *καὶ Σόλων δὲ τοὺς εὐδαίμονας ἴσως ἀπειφαίνετο καλῶς, εἰπὼν μετρίως τοῖς ἐκτὸς κεχορηγημένους, πεπραγότας δὲ τὰ κάλλιστα, ὡς ᾤετο, καὶ βεβιωκότας σωφρόνως· ἐνδέχεται γὰρ μέτρια κεκτημένους πράττειν ἃ δεῖ.* nam plura in eandem sententiam in hac elegia videtur poeta exposuisse. — V. 1. *γὰρ*, Theogn. *τοι.* — *πλουτεῦσι*, ap. Plut. v. Sol. FaL *πλουτοῦσι* ut Theogn. — V. 2. *αὐτοῖς*, Theogn. *τούτοις.* — V. 3. *αἰεί* C Theogn. Basil., FaL *ἐστιν αἰεί*, vulgo *ἐστιν.* — V. 4. Hermann *ἄλλος, ὅτ' ἄλλος ἔχει.*

Fr. 16. Clem. Al. Str. V. 694: *Σοφώτατα τοίνυν γέγραπται τῷ Σόλωνι ταῦτα περὶ θεοῦ· Γνωμοσ. κτλ.* Eadem Theodoret. I. 14. ubi v. 2. *πάντα* et praeterea CVa *πειρᾶται.*

Fr. 17. Clem. Al. Str. V. 727. *Εἰκότως ἄρα Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς ἐλεγείαις καὶ αὐτὸς κατακολουθήσας Ἡσιόδῳ· Πάντῃ κτλ.* Cf. Euseb. Pr. Ev. XIII. 688. C. ubi *πάμπαν.*

Fr. 18. Plato in Amatoribus p. 133. C *Σόλων γάρ που εἶπε Γηράσκω δ' αἰεὶ π. δ.* ubi *δ'* om. ΫΘΠpr., et deinde exhibent ΫΘΠ *πολλὰ δὴ διδ.* Schol. ibid.: *παροιμία — εἴλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων.* Respicit Plato etiam in Lach. p. 188. B. 189. A. de republ. VIII. 536. B. ubi Schol. *αἰεὶ γηράσκω.* Adde Plut. vit. Sol. c. 31. *ἐπεὶ σχολῆς γε περουσίαν αὐτοῦ μηνύουσιν αἱ τοιαῦται φωναί, γηράσκω δ' αἰεὶ π. δ.* (ubi FaL *ἀεὶ*) et c. 2. *ὃς γε καὶ πρεσβύτερος ὢν ἔλεγε γηράσκειν αἰεὶ* (sic qV, *ἀεὶ* rel. ut videtur omnes). Schol. Soph. Antig. 711. (ubi *πάντα* pro *πολλὰ*). Io. Siceliot. ap. Walz Rhet. VI. 201. Zenob. III. 4. Diogenian. III. 80. Arsen. 161. Apostol. V. 40. Paroemiogr. ed. Gott. T. II. 107. Suid. v. *γηράναι.* Cf. etiam Dio Chrys. or. XVIII. init. Cic. de senect. c. 8. et 14. Valer. Max. VIII. c. 7, 14.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΝ.

19. [22.]

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσων
τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·
αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηῒ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὀπάζοι
ἐσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέρην.

ΠΡΟΣ ΜΙΜΝΕΡΜΟΝ.

20. [21.]

Ἀλλ' εἴ μοι κἂν νῦν ἔτι πείσεαι, ἔξελε τοῦτο,
μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῷον ἐπεφρασάμην,
καὶ μεταποίησον, Λιγυαστάδη, ὧδε δ' ἄειδε·
Ὀγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου,

21. [21.]

Μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
ποιήσαιμι θανὼν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

Fr. 19. Plut. vit. Sol. c. 26: *Καὶ αὐτὸς δὲ (Σόλων) μέμνηται τοῦ συ οἰκισμοῦ* (Solorum, quae antea Aepea dicta fuit)· *προσαγορεύσας γὰρ ταῖς ἐλεγείαις τὸν Φιλόκυπρον· Νῦν δὲ φησὶ σὺ κτλ.* Vita Arati p. Westerm.: *Μέμνηται δὲ τούτων (τῶν ἐν Κύπρῳ Σολίων) Σόλων ἐν τα ἐλεγείαις ταῖς πρὸς Κυπράνορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθ ὑπὸ Σόλωνος κτίσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ὠνόμασεν, ἀμ βὴν ταύτην νέμων τῆς συμβουλῆς αὐτῷ· λέγει δὲ ὁ Σόλων οὕτως. Ν κτλ.* usque ad v. 5. Resp. Herod. V. 113: *Φιλοκύπρου δὲ τούτου, τὸν Σ λων ὁ Ἀθηναῖος ἀπικόμενος ἐς Κύπρον ἐν ἔπεσι αἴνεσε τυφάννων μάλισ* V. 1. *Σολίοισι*, vit. Ar. cod. M. *Συλίησι*. — *τήνδε*, ap. Plut. ACFaL (*τὴν*) *δὲ*, ia *τὴν*. — *ναίοις*, vit. Ar. cod. M *δύοις*. — V. 3. *ξὺν*, ap. CFaL *σὺν*. — V. 4. ap. Pl. i *ἀσκητῆ*, a *ἀσκαθῆ*, et v. 5. i *οὐν* pro *ἐπὶ ὀπάζοιο*.

Fr. 20. Diog. Laert. I. 60: *Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ Μιμνέρμου γράψαντ Αἴ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδώνων Ἑξηκονταέτη μοῖρα κ θανάτου, ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· ἀλλ' εἴ μοι κτλ.* V. 1. *κἂν*, Thier *καὶ*. — *τοῦτο*, cod. Mon. *τοῦτον*. — V. 2. *σεῦ* Florens Christianus, e antt. *σ' εὖ*. — *λῷον ἐπεφρασάμην* scripsi, Florens Christianus *λώϊον ἐφ σάμην*, vulgo *τοῖον ἐπεφρασάμην*. — V. 3. *Λιγυαστάδη* scripsi, vid. S das v. *Μίμνερμος*, *Λιγυρτιάδου* — *ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Λιγυαστάδης* (γειαστάδης BVE, *λιγιστιάδης* A.) *διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ ἡδύ*. Cf. Eud 303. Vulgo *ἀγυιὰς ταδί*, cod. Arund. et Cant. *ὄγδοα ἐς ταδί*. Sopin coni. *τάγυρι ταδὶ*, Meibom *λιγέως ταδὶ*, Hermann *θρασέως ταδὶ*. — V. *ὀγδωκονταέτη*, ed. Frob. *ὀγδοηκ.* Respicit huc Liban. I. 403.

Fr. 21. Plut. comp. Sol. et Poplic. c. 1: *Ἔτι τοίνυν ἃ τοῖς π Μίμνερμον ἀντειπὼν περὶ χρόνου ζωῆς ἐπιπεφώνηκε· Μηδέ μοι ἀ εὐδαίμονα τὸν ἄνδρα ποιεῖ.* Eadem Stob. Flor. CXXII. 3. — V. 2. *πο σαιμι* Plut., *καλλείποιμι* Stob.

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΙΑΝ.

22. [20.]

Εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἁμαρτινόῳ πείσεται ἡγεμόνι.

---

23. [2.]

Ὄλβιος ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

24. [5.]

Ἰσόν τοι πλουτοῦσιν ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὴν καὶ ταῦτ' ἀφίκηται,
ἥβῃ· σὺν δ' ὥρῃ γίνεται ἁρμονία.

Fr. 22. Plato Tim. p. 20. E: *Ἦν μὲν οὖν οἰκεῖος καὶ σφόδρα φίλος* (ὁ *Σόλων*) *ἡμῖν Δρωπίδου τοῦ προπάππου, καθάπερ λέγει πολλάκις καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει*, ubi his ultimis verbis schol. et Proclus in Tim. p. 25. F hoc distichon adscripsit. Cf. Aristoteles Rhet. I. 15: *καὶ Κλεοφῶν κατὰ Κριτίου τοῖς Σόλωνος ἐλεγείοις ἐχρήσατο, λέγων ὅτι πάλαι ἀσελγὴς ἡ οἰκία· οὐ γὰρ ἂν ποτε ἐποίησε Σόλων· Εἰπεῖν μοι Κριτίᾳ πυρρότριχι* (QYbZb *πυρότριχι*) *πατρὸς ἀκούειν.* Plato Charmid. 157. F: *Ἥ τε γὰρ πατρῴα ὑμῖν οἰκία ἡ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου καὶ ὑπὸ Ἀνακρέοντος καὶ ὑπὸ Σόλωνος καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη παραδέδοται ἡμῖν ὡς διαφέρουσα κάλλει τε καὶ ἀρετῇ καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ.*

Fr. 23. Plato Lys. 212. E: *ἀλλὰ ψεύδεθ' ὁ ποιητὴς ὃς ἔφη· Ὄλβιος κτλ.* (v. 1. u *μουνύχιοι*). Solonis esse docet Hermias in Phaedr. p. 78. ed. Ast.: *Καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἐρᾶν μνημονεύει* (Solon) *λέγων· Ὄλβιοι ὦ κτλ.* Cf. Luc. Amor. c. 48: *ὄλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὴν τῶν σοφῶν ἀπόφασιν, ᾧ παῖδές τε νέοι καὶ μώνυχες ἵπποι.* Eadem in Theogn. 1253, 4., ubi *θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.*

Fr. 24. Plut. vit. Sol. c. 2. affert v. 1—6: *Πλοῦτον δ' οὐκ ἐθαύμαζεν* (*Σόλων*), *ἀλλὰ καὶ φησὶν ὁμοίως πλουτεῖν, ᾧτε πολὺς ... ἁρμονία.* Eadem leguntur in Theogn. 719—724. sed cum quatuor, qui illis subiunguntur versus 725—728., cum his arcte cohaereant, consentaneum est haec quoque Solonis esse. V. 1. *ἰσόν τοι πλουτοῦσιν* (Schneidewin — *εὖσιν*) *ὅτῳ* ex Theognide restitutum. — V. 2. *χρυσὸς*, CFaL *χρυσός ἐστι.* — V. 3. *μόνα* (C *μόνῳ*) *ταῦτα*, Theogn. *τά δέοντα*, Schneidewin *τάδε μοῦνα.* — V. 4. *πλευρῇ* Plut., *πλευραῖς* Theog. cf. Horat. Epp. I. 12, 5: „Si ventri bene, si lateri est pedibusque tuis nil Divitiae poterunt regales addere maius.“ *παθεῖν*, Hertzberg *πατεῖν.* — V. 5. *ἀφίκηται*, x *ἐφίκηται.* — V. 6. *ἥβῃ*, CqVx *ἥβης.* Apud Theogn. longe aliter: *παθεῖν παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίγνεται ἁρμόδιον* (ιος) et similiter fere Stob. XCVII. 7., nisi quod *ἁρμοδία* (sed AB *ἁρμονία*). Coniecit in his Hermann *ἐπήν κεν*, Hase *ὥρη*, Coraes *ἁρμοδία*, Ahrens *ἐπὴν κἀνταῦθ' ἀφίκηται ἥβης, σύν γ' ὥρῃ γίγνεται ἁρμονία*, vel *ἔνθ' ὥρη, γίγνεται ἁρμονία.* Fortasse nihil mutandum nisi *σὺν δ' ὥρῃ γίγνεται ἁρμόνια*, ab adiect. *ἁρμόνιος*, cuius adv. *ἁρμονίως* exstat, vel *ἁρμόδια.*

[ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.]

25. [1.]

Ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἄνθεσι παιδοφιλήσῃ
μηρῶν ἱμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

26. [11.]

Ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

27. [3.]

Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος ἕρκος ὀδόντων
φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἕπτ' ἔτεσιν·
τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς,

Fr. 25. Plut. Amat. c. 5: *εὖ γε νὴ Δία, ἔφη, τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρηστέον αὐτῷ γνώμονι τοῦ ἐρωτικοῦ ἀνδρός· ἔσθ' ἥβης κτλ.* Iuvenem haec scripsisse Solonem *confitetur* Plut. *ὅθεν οἶμαι καὶ ὁ Σόλων ἐκεῖνα μὲν ἔγραψε νέος ὢν ἔτι καὶ σπέρματος πολλοῦ μεστὸς, ὡς ὁ Πλάτων φησί.* — V. 1. *ἔσθ' ἥβης* Canter, BE *ἐσθήβης*, vett. edd. *ἐς Θήβης.* — *παιδοφιλήσῃ*, Brunck *παιδοφιλήσεις.* — V. 2. *ἱμείρων* ap. Plut. om. Legitur integer versus ap. Athen. XIII. p. 602. E. (ubi P om. *ἱμείρων.*) et Apulei. de Magia c. 9: „Num igitur etiam Solonem fuisse serium, severum et philosophum negabis, cuius ille lascivissimus versus est: *μηρῶν ἱμείρων κτλ.* ubi vett. edd. *μείρων ἐν μείρων.*

Fr. 26. Plut. Amat. c. 5., ubi fr. 25. affert: *ὁ Σόλων ἐκεῖνο μὲν ἔγραψε νέος ὢν ἔτι — ταυτὶ δὲ πρεσβύτης γενόμενος· Ἔργα κτλ.*, ubi vulgo v. 1. *μοι νῦν*, sed E *νῦν μοι*, ut ceteris locis. — V. 2. edd. vett. et EB *τίθησιν* pro *τίθησ'*. Idem distich. legitur vit. Sol. c. 31. (ubi CBac *Μουσάων*, FaLia *τίθησιν*) et Sept. sapient. conv. c. 13. et ap. Hermiam in Phaedr. p. 78. (ubi *ἔργα τὰ* et *καὶ Μουσάων τίθησι*). — V. 2. Schneidewin *Μουσάων θ', ἃ τίθησ'*.

Fr. 27. Integram hanc elegiam servaverunt Philo de opif. mundi p. 24. A ed. Francof. (1691): *τὰς ἡλικίας ταύτας ἀνέγραψε καὶ Σόλων ὁ τῶν Ἀθηναίων νομοθέτης ἐλεγεῖα ποιήσας τάδε· Παῖς μὲν κτλ.* et Clem. Alex. Str. VI. 814: *τάς τε τῶν ἡλικιῶν μεταβολὰς κατὰ ἑβδομάδα γίνεσθαι Σόλωνος αἱ ἐλεγεῖαι δηλοῦσιν ὧδέ πως· παῖς μὲν κτλ.* cf. Ambrosius Ep. VI. 39. Legitur elegia etiam in Cod. Paris. ap. Cramer An. Par. I. 46: *Ἡρωελεγεῖα Σόλωνος πρὸς περίστασιν ἡλικιῶν.* (notabo littera C.) et Apostol. XIV. 94. Respiciunt huc Censorin. de die nat. c. 14. (Macrob. in Somn. Scip. I. 6.) et haud dubie Aristot. Pol. VII. 14, 11: *κατὰ τὴν τῆς διανοίας ἀκμήν· αὕτη δ' ἐστὶν ἐν τοῖς πλείστοις ἥνπερ τῶν ποιητῶν τινὲς εἰρήκασιν οἱ μετροῦντες ταῖς ἑβδομάσιν τὴν ἡλικίαν, περὶ τὸν χρόνον τῶν πεντήκοντα ἐτῶν.* De simili Hippocratis sententia vid. praeterea Pollux II. 1. et Boissonade Anecd. II. 455. — Porson, Franke, alii hanc Solonis elegiam in suspicionem vocaverunt, iniuria: nam tenue hoc argumentum etiam orationis exilitatem quandam requirit, neque quae dixit Solon Fr. 20., v. 4. adversantur huius elegiae v. 16., si accuratius inquisiveris in utriusque carminis institutum. — V. 2. *ἐν ἕπτ'*, C *ἕπτ' ἂν.* — V. 3. *τελέσῃ* Schaefer, vulgo *τελέσει.*

ηβης ἐκφαίνει σήματα γεινομένης·
τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυίων
λαχνοῦται, χροιῆς ἄνθος ἀμειβομένης·
τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ' ἄριστος
ἰσχύν, ἥντ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
πέμπτῃ δ' ὥριον, ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·
τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει·
ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος
ὀκτώ τ'· ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίη·
τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς,
οὐκ ἂν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου.

28. [16.]

Νείλου ἐπὶ προχοῇσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς.

V. 4. *ἐκφαίνει*, C *δὲ φαίνει*, ap. Cl. cod. Par. *δὲ φανείσης*. — *σήματα* Philo Ap. C., *σπέρματα* Cl. — *γεινομένης*, *γινομένης* Ap., *γενομένης* cod. Par. ap. Cl. — V. 5. *τριτάτῃ*, C *τρίτῃ*. — *δὲ* om. Philo. — *γένειον*, *γένεια* Ap., *γένει* C. — *ἔτι* scripsi, legeb. *ἐπὶ*. Ap. Cl. cod. Par. ed. Fl. *ἀεξόμενον ἐπὶ γενύων*. — V. 7. *πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ'* Cl., *παῖς* (*παῖς* C.) *τις* (om. Ph.) *ἐν* (*ἐπὶ* Ph.) *ἑβδομάδεσσιν* (*ἑβδομάσιν* Ap.) Ph. Ap. C. — V. 8. *ἥντ'* Cl., *ἤτ'* C. Ap., *οἱ τ'* Ph. — *ἀρετῆς*, Ap. *ἀρετᾶς*. — V. 9. *ὥριον*, *ἄνδρα* interpunxi, vulgo iunguntur, ante scripsi *ὡρίου ἄνδρα γάμου*, Ap. *ὥρῃ ἄνδρα*. — *γάμου μεμνημένον*, Ph. *μεμνημένον ἄρ γάμου*. — *εἰσοπίσω*, Ph. Ap. C *ἐξοπίσω*. — V. 11. *καταρτύεται*, *καταρτύνεται* Ap. et Cl. cod. Par. ed. Fl. — V. 12. *οὐδ'*, C *ἐνδ'*. Hinc Schneidew. *ἐν δ' ἔρδειν ἔθ' ὅμως*, falso. — *ἔρδειν*, vulgo *ἔρδειν*, Cl. *ἐσιδεῖν*. — *ὁμῶς*, ap. Cl. cod. Par. ed. Fl. *ὁμοίως*. — *ἔργ' ἀπάλαμνα*, Cl. *ἔργα μάταια*. — V. 13. *μέγ' ἄριστος*, Ph. Ap. C *μετ' ἀρίστοις*. — V. 14. *ὀκτώ τ'· ἀμφοτέρων*, Ph. Ap. *ὀκτὼ δ' ἀμφότερα*, C *ὄκτω δ' ἀμφότερον*, et *ἀμφότερον* coniecit Sintenis. Deinde C *τεσσερακαίδεκ'*, unde *τέσσερα* elicias. — V. 15. *μαλακώτερα*, Cl. *μετριώτερα*. — V. 16. *γλῶσσά τε καὶ σοφίη* Ph. Ap. (nisi quod *καὶ* om.) C. Ambrosius, *σῶμά τε καὶ δύναμις* Cl., unde Schaefer coni. *σῶμά τε καὶ σοφίη*. — V. 17. respicit Diog. L. I. 54: *Σόλων δὲ ὅρον ἀνθρωπίνου βίου φησὶν ἔτη ἑβδομήκοντα*. — *ὅτε δὴ τελέσῃ* (sic Schaefer, v. *τελέσει*) *θεὸς ἕπτ' ἐνιαυτούς* Cl., *εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἵκοιτο* Ph. Ap. C. — V. 18. *ἔχοι*, *ἔχει* Ap. et ap. Cl. cod. Par. ed. Fl.

Fr. 28. Plut. vit. Sol. c. 26: *Πρῶτον μὲν οὖν εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο καὶ διέτριψεν, ὡς καὶ πρότερον αὐτός φησι· Νείλου ἐπὶ κτλ.* — *προχοῇσι*, *προχοαῖσι* FaL. — *Κανωβίδος* Stephanus (AC), reliqui *Κανώβιδος*. Si illud *καὶ πρότερον*, quod quidem FaL omittunt, recte se habet, versus Solonis non ad illud tempus pertinet, quo Plutarchus Solonem dicit Aegyptum adiisse, i. e. republica Atheniensium legibus firmata, sed referendus ad elegiam, quam ante illud iter composuit: nam fortasse iam olim iuvenis viserat Aegyptum.

[ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὸ ... ἀοιδοί.
χρήματ' ἔχων οὐδεὶ...
οὐδ' ἂν ἄποινα διδ...
νούσους οὐδὲ ...

Ἔσθ' ἥβης ...
μηρῶν ...

Ἔργ...

... ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως ... παραινετική. Cf. Arsen. 79. Apost. ed., vulgo ἄρχων, praeterea ex ... ἄκουε κἀν δίκῃ κἂν μὴ δίκῃ. Apparet ... versum, sed poetam similem sentent... Cf. etiam prov. in Append. I. 100. (Sc... ol. ... δοῦλε δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα. et... ib. ... γάρ ἐστ' ἀκούειν καὶ δίκαια κἄδικα (sic enim co... τ.).

ΕΠΗ.

31. [23.]

Πρῶτα μὲν εὐχώμεσθα Διῒ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

ΙΑΜΒΟΙ.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.

ΠΡΟΣ ΦΩΚΟΝ.

32. [24.]

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
οὐ καθηψάμην, μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους.

Fr. 29. Schol. Plat. p. 465. ed. Bekk. πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί. — ἐμνήσθη ταύτης (παροιμίας) καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α' καὶ Σόλων ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. Cf. Aristot. Metaph. I. 2. Plut. de poet. c. 2. Paroemiogr. T. I. p. 371. II. p. 128. ed. Gotting. Apost. XIV. 41.

Fr. 31. Plut. vit. Sol. c. 3: ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι καὶ τοὺς νόμους ἐπι... χείρησεν ἐντείνας εἰς ἔπος ἐξενεγκεῖν, καὶ διαμνημονεύουσι τὴν ἀρχὴ... οὕτως ἔχουσαν· πρῶτα κτλ. V. 1. εὐχώμεσθα Stephanus (A) εὐχώμε... CFaL, εὐχόμεσθα S, εὐχόμεθα ia. — V. 2. κῦδος, Hecker κῦρος. — ὀπ... σαι, ὀπάσαι CFaL.

Fr. 32. Plut. vit. Sol. c. 14: ἀλλὰ πρὸς μὲν τοὺς φίλους εἶπεν ... λέγεται, καλὸν μὲν εἶναι τὴν τυραννίδα χωρίον, οὐκ ἔχειν δὲ ἀπόβ... πρὸς δὲ Φῶκον ἐν τοῖς ποιήμασι γράφων· Εἰ δὲ γῆς, φησὶ κτλ. ... εὔδηλον, ὅτι καὶ πρὸ τῆς νομοθεσίας μεγάλην δόξαν εἶχεν. V. 2. δ... Ci καὶ. — V. 3. μιάνας, i μιᾶναι. — καὶ omittunt Babci. — V. 4. ... μαι ACFaL, vulgo αἰδοῦμαι.

33.

Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἀρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
ἁλιὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλείς·
ἤθελον γάρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβών
καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν
ἀσκὸς ὕστερον δεδάρθαι κἀπιτετρῖφθαι γένος.

34.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσιν πάντες ὥστε δήϊον.

35.

Ἃ μὲν ἄελπτα σὺν θεοῖσιν ἤνυσ', ἄλλα δ' οὐ μάτην
ἔρδον.

Fr. 33. Plut. vit. Solon. c. 14: *Ἃ δὲ φυγόντος αὐτοῦ τὴν τυραννίδα πολλοὶ καταγελῶντες ἔλεγον, γέγραφεν οὕτως· Οὐκ ἔφυ κτλ. Ταῦτα τοὺς πολλοὺς καὶ φαύλους περὶ αὐτοῦ πεποίηκε λέγοντας.* Videntur haec, sicut ea quae sequuntur, ex eodem carmine ad *Phocum* petita esse. — V. 1. *ἔφυ*, *ἔφη* a, *ἔφυς* FaL. — *βουλήεις*, *βουλέϊης* ia. — V. 3. *ἄγραν*, in proecdosi *ἀγρην* scripsi. — *ἀγασθεὶς*, Huetius *ἀγρευτὴς*, Lobeck *ἀασθεὶς*. — *ἐπέσπασεν*, *ἐπέσπασε* FaLCq et A supra, *ἔπαυσε* Bci et A a m. pr., *ἔπαυσε* vel *ὑπέσπασε* V, *ἔχασε* Bab, *ἔσπασε* vulgo, *ἀνέσπασεν* Xylander. — V. 4. *ἁμαρτῇ* RSTBabc, *ἀμάρτῃ* A, *ἁμαρτεῖ* Cq, *ἁμαρτὼν* vulgo. — V. 5. *ἤθελον* Xylander, libri *ἤθελε(ν)*, quod defendi potest, sed Plutarchus indicare videtur, haec omnia ad vulgi sermones referenda esse. — V. 6. *τυραννεύσας*, Babc *τυραννίσας*. — *Ἀθηνῶν*, Schneidewin *Ἀθηνέων*. — *ἡμέραν*, in proecdosi *ἡμέρην* scripsi. — V. 7. *ἀσκὸς* CaFaL et A a m. a., *αὐτὸς* RTωBabcVi et A a m. pr. — *κἀπιτετρῖφθαι* Sintenis, *κἀπιτετρίφθαι* C, *καὶ ἐπιτετρίφθαι* vulgo. — Ceterum in iis, quae statim ap. Plut. c. 16 leguntur: *φοβηθείς, μὴ συγχέας παντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν ἀσθενέστερος γένηται τοῦ καταστῆσαι πάλιν καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον* arbitrantur praeunte Bekkero Solonis versus delitescere:

Συγχέας ἁπαντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν
ἀσθενέστερος γένηται (γένωμαι) τοῦ καταστῆσαι πάλιν.

sed Plutarchi haec sunt.

Fr. 34. Plut. vit. Solon. c. 16: *Ὅτι δ' οὖν προσέκρουσε τοῖς πλείστοις ἤδη προσδοκήσασιν, αὐτὸς εἴρηκε περὶ αὐτῶν, ὡς Χαῦνα κτλ.* V. 1. *Χαῦνα*, FaL *Χάρμα*. — *χολούμενοι*, in proecdosi *χολεύμενοι* scripsi. — V. 2. *δήϊον*, Reiske *δήϊοι*.

Fr. 35. Aristid. II. 536: *Ὁ δὲ δὴ Σόλων καὶ βιβλίον ἐξεπίτηδες πεποίηκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν* (vel sic tamen potest carmen ad Phocum intelligi), *ἐν ᾧ ἄλλα τε δὴ λέγει καὶ ταῦτα· Ἃ μὲν κτλ. ὁρᾷς, ὡς αὐθαδῶς καὶ οὐ τῆς σῆς συμβουλῆς; Καὶ ταῦτα μὲν ἔστιν ἐν τετραμέτροις.* V. 1. *ἃ μὲν* Gaisford, vulgo *ἅμα γάρ*, *ΓΘ* Iunt. *ἃ μὲν γάρ*. — *ἤνυσ'* Gaisford, v. *ἤνυσα*. — *ἄλλα δ'* Gaisf., v. *ἅμα δ'*. — *οὐ*, O. Schneider *αὖ*, Schneidewin *ὧν*. Videtur potius poeta scripsisse *ἄλλα δ' οὐ μάτην αὐτὸς ἔρδον*. — V. 2. *ἔρδον*, Dindorf *ἔρδον*.

29.

Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

30.

Diogenian. II. 99: *Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως· ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγείων παραινετική.* Cf. Arsen. 79. Apost. IV. 3. *ἀρχῶν* restitutum ex Apost. ed., vulgo *ἄρχων*, praeterea ex K rectius scribas *Ἀρχῶν ἄκουε κἂν δίκῃ κἂν μὴ δίκῃ.* Apparet autem non Solonis esse hunc versum, sed poetam similem sententiam in Elegiis protulisse. Cf. etiam prov. in Append. I. 100. (Schol. Aesch. Choeph. 75.) *Δοῦλε δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα.* et ib. II., 1. *κρεισσόνων γάρ ἐστ' ἀκούειν καὶ δίκαια κἄδικα* (sic enim corr.).

E Π H.

31. [23.]

Πρῶτα μὲν εὐχώμεσθα Διῒ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

I A M B O I.

T E T P A M E T P A.

Π P O Σ Φ Ω K O N.

32. [24.]

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
οὐ καθηψάμην, μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῖμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους.

Fr. 29. Schol. Plat. p. 465. ed. Bekk. *πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.* — *ἐμνήσθη ταύτης (παροιμίας) καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α' καὶ Σόλων ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐνταῦθα.* Cf. Aristot. Metaph. I. 2. Plut. de poet. c. 2. Paroemiogr. T. I. p. 371. II. p. 128. ed. Gotting. Apost. XIV. 41.

Fr. 31. Plut. vit. Sol. c. 3: *ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι καὶ τοὺς νόμους ἐπεχείρησεν ἐντείνας εἰς ἔπος ἐξενεγκεῖν, καὶ διαμνημονεύουσι τὴν ἀρχὴν οὕτως ἔχουσαν· πρῶτα κτλ.* V. 1. *εὐχώμεσθα* Stephanus (A) *εὐχωμεθα* CFaL, *εὐχόμεσθα* S, *εὐχόμεθα* ia. — V. 2. *κῦδος*, Hecker *κῦρος*. — *ὀπάσσαι*, *ὀπάσαι* CFaL.

Fr. 32. Plut. vit. Sol. c. 14: *ἀλλὰ πρὸς μὲν τοὺς φίλους εἶπεν, ὡς λέγεται, καλὸν μὲν εἶναι τὴν τυραννίδα χωρίον, οὐκ ἔχειν δὲ ἀπόβασιν, πρὸς δὲ Φῶκον ἐν τοῖς ποιήμασι γράφων· Εἰ δὲ γῆς, φησὶ κτλ. Ὅθεν εὔδηλον, ὅτι καὶ πρὸ τῆς νομοθεσίας μεγάλην δόξαν εἶχεν.* V. 2. *δὲ καὶ*, Ci *καὶ*. — V. 3. *μιάνας*, i *μιᾶναι*. — *καὶ* omittunt Babci. — V. 4. *αἰδεῦμαι* ACFaL, vulgo *αἰδοῦμαι*.

33.

Οὐκ ἔφυ Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἐσθλὰ γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλείς·
ἤθελον γάρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβών
καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν
ἀσκὸς ὕστερον δεδάρθαι κἀπιτετρῖφθαι γένος.

34.

Χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσιν πάντες ὥστε δῄϊον.

35.

Ἃ μὲν ἄελπτα σὺν θεοῖσιν ἤνυσ', ἄλλα δ' οὐ μάτην
ἔρδον.

Fr. 33. Plut. vit. Solon. c. 14: *Ἃ δὲ φυγόντος αὐτοῦ τὴν τυραννίδα πολλοὶ καταγελῶντες ἔλεγον, γέγραφεν οὕτως· Οὐκ ἔφυ κτλ. Ταῦτα τοὺς πολλοὺς καὶ φαύλους περὶ αὐτοῦ πεποίηκε λέγοντας.* Videntur haec, sicut ea quae sequuntur, ex eodem carmine ad *Phocum* petita esse. — V. 1. *ἔφυ*, *ἔφη* a, *ἔφυς* FaL. — *βουλήεις*, *βουλέης* ia. — V. 3. *ἄγραν*, in proecdosi *ἄγρην* scripsi. — *ἀγασθεὶς*, Huetius *ἀγρευτὴς*, Lobeck *ἀασθεὶς*. — *ἐπέσπασεν*, *ἐπέσπασε* FaLCq et A supra, *ἔπαυσε* Bci et A a m. pr., *ἔπαυσε* vel *ὑπέσπασε* V, *ἔχασε* Bab, *ἔσπασε* vulgo, *ἀνέσπασεν* Xylander. — V. 4. *ἁμαρτῇ* RSTBabc, *ἁμάρτῃ* A, *ἁμαρτεῖ* Cq, *ἁμαρτὼν* vulgo. — V. 5. *ἤθελον* Xylander, libri *ἤθελε(ν)*, quod defendi potest, sed Plutarchus indicare videtur, haec omnia ad vulgi sermones referenda esse. — V. 6. *τυραννεύσας*, Babc *τυραννίσας*. — *Ἀθηνῶν*, Schneidewin *Ἀθηνέων*. — *ἡμέραν*, in proecdosi *ἡμέρην* scripsi. — V. 7. *ἀσκὸς* CaFaL et A a m. s., *αὐτὸς* RTwBabcVi et A a m. pr. — *κἀπιτετρῖφθαι* Sintenis, *κἀπιτετρίφθαι* C, *καὶ ἐπιτετρίφθαι* vulgo. — Ceterum in iis, quae statim ap. Plut. c. 16 leguntur: *φοβηθείς, μὴ συγχέας παντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν ἀσθενέστερος γένηται τοῦ καταστῆσαι πάλιν καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον* arbitrantur praeunte Bekkero Solonis versus delitescere:

Συγχέας ἁπαντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν
ἀσθενέστερος γένηται (γένωμαι) τοῦ καταστῆσαι πάλιν.

sed Plutarchi haec sunt.

Fr. 34. Plut. vit. Solon. c. 16: *Ὅτι δ' οὖν προσέκρουσε τοῖς πλείστοις ἕτερα προσδοκήσασιν, αὐτὸς εἴρηκε περὶ αὐτῶν, ὡς Χαῦνα κτλ.* V. 1. *Χαῦνα*, FaL *Χάρμα*. — *χολούμενοι*, in proecdosi *χολεύμενοι* scripsi. — V. 2. *δῄϊοι*, Reiske *δῄϊοι*.

Fr. 35. Aristid. II. 536: *Ὁ δὲ δὴ Σόλων καὶ βιβλίον ἐξεπίτηδες πεποίηκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν* (vel sic tamen potest carmen ad Phocum intelligi), *ἐν ᾧ ἄλλα τε δὴ λέγει καὶ ταῦτα· Ἃ μὲν κτλ. ὁρᾷς, ὡς αὐθαδῶς καὶ οὐ τῆς σῆς συμβουλῆς; Καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν ἐν τετραμέτροις.* V. 1. *ἃ μὲν* Gaisford, vulgo *ἅμα γάρ*, *ΓΘ* Iunt. *ἃ μὲν γάρ*. — *ἤνυσ'* Gaisford, v. *ἤνυσα*. — *ἄλλα δ'* Gaisf., v. *ἅμα δ'*. — *οὐ*, O. Schneider *αὖ*, Schneidewin *ὦν*. Videtur potius poeta scripsisse *ἄλλα δ' οὐ μάτην αὐτὸς ἔρδον*. — V. 2. *ἔρδον*, Dindorf *ἔρδον*.

TRIMETRA.

36. [25.]

Συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
ἄριστα Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε
ὅρους ἀνεῖλον πολλαχῇ πεπηγότας·
πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὕπο
χρησμὸν λέγοντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικήν
ἱέντας, ὡς ἂν πολλαχῇ πλανωμένους,
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
ἔχοντας, ἤδη δεσπότας τρομευμένους,
ἐλευθέρους ἔθηκα· ταῦτα μὲν κράτει,
ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας,
ἔρεξα καὶ διῆλθον ὡς ὑπεσχόμην.
θεσμοὺς δ' ὁμοίους τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἁρμόσας δίκην
ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβών
κακοφραδής τε καὶ φιλοκτήμων ἀνήρ

Fr. 36. Aristid. II. 536: *ἐν δὲ τοῖς ἰάμβοις* (*Σόλων λέγει*) *Συμμαρτυροίη — οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον.* i. e. usque ad v. 20. Partem affert Plut. Solon. c. 15: *Οἱ δὲ πλεῖστοι πάντων ὁμοῦ φασι τῶν συμβολαίων ἀναίρεσιν γενέσθαι τὴν σεισάχθειαν καὶ τούτοις συνᾴδειν μᾶλλον τὰ ποιήματα. Σεμνύεται γὰρ Σόλων ἐν τούτοις, ὅτι τῆς τε προϋποκειμένης γῆς Ὅρους ἀνεῖλε ... ἐλευθέρα.* (v. 4. 5.). *Καὶ τῶν ἀγωγίμων πρὸς ἀργύριον γεγονότων πολιτῶν τοὺς μὲν ἀνήγαγεν* (v. *ἀπήγαγεν*, FaLC *ἀπῆγεν*, V *ἐπανήγαγεν*) *ἀπὸ ξένης γλῶσσαν ... ἔχοντας.* (V. 9—12.) V. 1. *ἐν δίκῃ χρόνου*, Reiske *ἐν μήκει χρόνου*, Clavigerus *Κρόνου μήτηρ, μεγ.*, ego coniicio *ἐν Λίκης θρόνῳ.* — V. 3. *μέλαινα*, Θ *μέλαιν'*. — *τῆς* Scaliger, v. *ἧς*. — V. 4. *πολλαχῇ*, ap. Plut. FALq *πολλαχοῦ*. — V. 5. *πρόσθεν ΘΓ* et Plut., ap. Arist. v. *πρόσθε*. — *δουλεύουσα ΓΘ* et Plut. (sed CqFaL *δουλεύουσαν νῦν ἐλευθέραν*), ap. Arist. v. *δουλεύσασα*. — V. 6. *θεόκτιτον* Θ, vulgo *θεόκτιστον*. — V. 7. *ἐκδίκως*, Θ *ἐνδίκως*. — V. 8. *ἄλλον δικαίως*, *Γ ἄλλον δὲ δικαίως*. — *ὕπο χρησμὸν*. vulgo *ὑποχρησμόν*, Reiske *ὕπο χρησμοὺς*, male de servis vaticinantibus cogitans, Ahrens *χρησμῳδέοντας*, sed illi, qui apud exteros servitutem serviebant, patriae linguae vix dum gnari obscuri et obfuscati sermonis ambagibus utebantur, itaque post *λέγοντας* distinxi; ceterum malim *τῆς ἀναγκαίης ὕπο*. — V. 9. *οὐκέτ'*, Plut. *οὐκ*. — V. 11. *δουλίην* Brunck, *δουλείης* Arist., *δουλοσύνην* Plut. (sed FaLC *δουλείην*). — V. 12. *ἤδη*, Bach *ἠδέ*. — *δεσπότας*, *Γ δεσποτῶν*, unde in proecdosi *ἤθη δεσποτῶν* scripsi, possis *εἴλη δεσποτῶν*, vid. Hesych. *εἴλεα· δεσμοί*. Coniiciat aliquis *αἰεὶ δεσπότας τρομ.* — V. 13. *κράτει*, Θ *κράτη*. — V. 14. affert Plut. vit. Sol. c. 17., ubi recte *βίην*, Arist. *βίαν*. — *συναρμόσας*, Θ *ξυναρμόσας*. — V. 15. *ἔρεξα ΓΘ*, v. *ἔρρεξα*. — V. 16. *ὁμοίους ΓΘ*, v. *ὁμοίως*.

οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον οὔτ' ἐπαύσατο,
πρὶν ἂν ταράξας πῖαρ ἐξέλῃ γάλα.

37. [25.]

* * * Εἰ γὰρ ἤθελον
ἃ τοῖς ἐναντίοισιν ἤνδανεν τότε,
αὖθις δ' ἃ τοῖσιν ἀτέροις, δρᾶσαι δίχα,
πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχηρώθη πόλις.
τῶν οὕνεκ' ἀρχὴν πάντοθεν κυκεύμενος
ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐσιράφην λύκος.

---

38. [26.]

Πίνουσι καὶ τρώγουσιν, οἱ μὲν ἴτρια,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι· κεῖθι δ' οὔτε πεμμάτων
ἄπεστιν οὐδέν· οὔθ' ὅσ' ἀνθρώποισι γῆ
φέρει μέλαινα· πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.

39.

Σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἵγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὄξος.

V. 20. οὔτ' ἄν, Arist. οὐκ ἄν, fortasse recte, ut deinde οὐδ' ἐπαύσατο sit scribendum, sed Plutarch. vit. Sol. c. 16., qui haec redintegrat: καί τοι φησίν, ὡς, εἴ τις ἄλλος ἔσχε τὴν αὐτὴν δύναμιν, οὔτ' ἂν κατέσχε δῆμον, οὔτ' ἐπαύσατο (Fa ἐπαύσαντο) πρὶν ... γάλα. — δῆμον, Reiske et Canter θυμὸν coni., Ahrens λῆμ' ὅν.

Fr. 37. Aristid. II. 537. pergit: εἶτα τί φησιν ὁ Σόλων· εἰ γὰρ κτλ. apparet ex eodem carmine esse, et pauca tantum intercidisse. V. 2. ἤνδανεν θ, v. ἤνδανε. — V. 3. αὖθις, in proecdosi scripsi αὐτις. — ἀτέροις fort. τοῖσι συνετάροις, Ahrens αυθις δ' ἃ τοῖσιν, ἑκατέροις, Hermann τοῖσι ἑτέροις, servata deinde librorum scriptura διὰ πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχειρώθη πόλις. — δίχα O. Schneider et Ahr., βίᾳ Schaefer, κακὰ Valckenaer, vulgo διὰ et interpungebatur ἀτέροις δρᾶσαι διὰ πολλῶν. — V. 4. ἐχηρώθη Valckenaer, v. ἐχειρώθη. — V. 5. ἀρχὴν, Meineke ἄρχυι, Ahrens ἀρδην, Lobeck ὀργῇ ... κυκλεύμενος, possis ἄρχων, sed fort. scrib. ὧν ἕνεκα τάρχη. Hesych. τάρχη· τάραξις. et ἄταρχος, ἀτάραχος. cf. ibid. ταρχαίνειν.

Fr. 38. Hoc et fr. 39. 40. ex uno eodemque carmine petita videntur. Athen. XIV. 645. F: γοῦρος (C γῦρος, epit. Hoesch. γῶρος) ὅτι πλακοῦντος εἶδος ὁ Σόλων ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησί· Πίνουσι κτλ. — V. 4. οὐδὲν, οὐδ' ὅσ' scripsi, AB οὐδ' ἐνασσεν, VL οὐδέν· ἄσσ' ἄν, propterea Schaefer v. 5. φέρῃ pro φέρει. Possis: οὐδέν, ἄσσα τ' ... πάντα δὴ ἀφθόνως πάρα, et οὐδέν, ἅσσα τ' etiam Ahrens.

Fr. 39. Pollux X. 103: καὶ ἴγδιν δὲ αὐτὴν (τὴν θυείαν) κεκλήκασι Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰαμβοις λέγων· Σπεύδουσι κτλ. ita Casaubon., vulgo πευσίδ' (ita etiam C, σπευσίδα B, σπευδ' A) οἱ μέν.

40.

Κόκκωνας ἄλλος, ἄτερος δὲ σήσαμα.

ΜΕΛΗ.

41. [27.]

⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ –
– ˊ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – –
ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ – –

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον ὅρα,
μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων καδίῃ φαιδρῷ προσεννέπῃ προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῇ.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

42.

Choricius p. 107. ed. Boiss: *Ταῦτα δή σου τῆς πόλεως τὰ γνωρίσματα, ἣν αἱ κοιναὶ τοῦ βίου θεράπαιναι γῆ τε καὶ θάλασσα τοῖς ἑαυτῆς ἑκατέρα δώροις ἁβρύνει· γῆ μὲν γὰρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐπίσταται φέρειν ὅσα τίκτουσιν ὧραι, ὑπτία τε πᾶσα καὶ καθειμένη, καὶ τὸ τοῦ Σόλωνος, λιπαρὴ κουροτρόφος· θάλαττα δὲ μικρὸν ἄπωθεν τῇ πόλει διακονεῖ, διεστηκυῖα τοσοῦτον, ὅσον μήτε κτύπῳ παρενοχλῆσαι κυμάτων, μήτε τὴν ἐξ αὐτῆς χορηγίαν δυστυχεστέραν καταστῆσαι τῆς μεταξὺ πορείας ἐκτεινομένης.*

43.

Galen. Protrept. c. 8: *Ἄμεινον οὖν ἐστὶν ἐγνωκότας τὴν μὲν τῶν μειρακίων ὥραν τοῖς ἠρινοῖς ἄνθεσιν ἐοικυῖαν, ὀλιγοχρόνιόν τε τὴν τέρψιν ἔχουσαν, ἐπαινεῖν τε τὴν Λεσβίαν λέγουσαν,*

Fr. 40. Phrynich. p. 396: *ἔτι καὶ νῦν κόκκωνα οἱ πολλοὶ λέγουσιν ὀρθῶς· καὶ γὰρ Σόλων ἐν τοῖς ποιήμασιν οὕτω χρῆται· Κόκκωνας κτλ.* vulgo (et sic cod. Bachmann An. II. 399.) *κόκκωνας δὲ ... ἕτερος.* fort. *κόκκωνα δ'* scrib. cum Lobeckio.

Fr. 41. Diog. Laert. I. 61: *τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ ἐστὶ τάδε· Πεφυλαγμένος κτλ.* V. 2. *μὴ*, fort. *μή σε*, in proecdosi scripsi *φαιδρῷ σε πρ.* — *ἔγχος*, edd. vett. *ἔχθος* (Sambuc. *ἔχθρος*), Roeper coni. *ἔλκος* (ed. Lugd. *ἔλχος*). Conieci: *μὴ κρυπτὸν ἦθος ἐντός.* — *καδίῃ*, ed. Frob. *καδίην.* — *προσεννέπῃ*, vulgo *προσενέπῃ*, Ilgen *πρός σ' ἐνέπῃ.* — V. 3. *οἱ*, cod. Cant. *ἡ.* — *μελαίνης*, vulgo *μελαίνας*, Ilgen *μελανῆς*, Roeper *ἐκ μελαίνας φρένας γεγώνῃ.*

Ὁ μὲν γὰρ καλός, ὅσον ἰδεῖν πέλεται·
ὁ δὲ κἀγαθὸς αὐτίκα καὶ καλὸς ἔσται.

πείθεσθαι δὲ καὶ Σόλωνι τὴν αὐτὴν γνώμην ἐνδεικνυμένῳ. Fortasse Galenus Solonis aliquod apopthegma intelligit, sed potuit etiam in Elegia talem sententiam proponere, et fortasse Solonis sunt versus, qui leguntur in Theognideis v. 933, 34:

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

ut etiam Schneidewin coniecit. — Quod Diodor. Sic. Exc. Vat. T. III. p. 16. dicit: *Ὅτι ὁ Σόλων ἡγεῖτο τοὺς μὲν πύκτας καὶ σταδιεῖς καὶ τοὺς ἄλλους ἀθλητὰς μηδὲν ἀξιόλογον συμβάλλεσθαι ταῖς πόλεσι πρὸς σωτηρίαν, τοὺς δὲ φρονήσει καὶ ἀρετῇ διαφέροντας μόνους δύνασθαι τὰς πατρίδας ἐν τοῖς κινδύνοις διαφυλάττειν*, fortasse ex elegia petitum, in qua nimia artis gymnasticae studia periter exagitavit, atque Xenophanes (Fr. 2.). Hinc etiam publica victorum praemia minuisse fertur, vid. Diog. L. I. 55. cf. Plutarch. vit. Sol. c. 23. Solonis utrum apopthegma aliquod an versum intelligat Libanius Epist. 726: *Σὺ δ' εἰδὼς τὸν Σόλωνα, καὶ νῦν, ὃν ἀνθ' ἡμῶν αἰτιᾶσθαι δίκαιον, οὐκ ἀγνοεῖς.* Audiverat Libanius a mendaci aliquo homine Theodorum amicum contumeliosis sermonibus contra ipsum uti, itaque diu nullas ad illum litteras misit: iam cum ille ultro Libanio longam misisset epistolam, haec rescripsit. Fortasse intellexit Fr. 41. — Alia quae fortasse quis huc referenda esse censeat, omnia apophthegmatis adnumeranda arbitror. — Ea denique, quae Plato in Timaeo et in Critia de *Atlantide* Solonis carmine inchoato illo quidem sed non perfecto memoriae tradidit, fama fortasse aliqua vetusta nituntur, neque vero verisimile est Platonis aetate reliquias eiusmodi carminis superstites fuisse, conferas praeter alios C. Fr. Hermann de Platonis philosophia I. p. 703. et Westermann ad Plut. vit. Sol. c. 32.

44.

Photius 164, 9: *Κιγχάνειν· τὸ ἐπεξιέναι· οὕτως Σόλων.* Similiter Suid: *Κιγχάνειν· τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ Σόλωνα.* Rectius inter legum reliquias hoc retuleris. Quae affert Schol. Aristid. III. 524: *Ἀλλ' ὃ ποιηταὶ καὶ νομοθέται καὶ παροιμίαι καὶ ῥήτορες καὶ πάντες κελεύουσιν, ἀμύνεσθαι τοὺς ὑπάρξαντας, τοῦτο εἰσηγεῖτο*] .... *Ὅμηρος Ἀνδρ' ἐπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. Σόλων·* (BD *καὶ Σόλων*) *τὸν* (ἐὰν BD) *ἄγοντα βίᾳ* (*βίᾳ ἀδίκως* BD) *τἀμὰ* (Oxon. *τὰ σὰ*) *εὐθὺς ἀμυνόμενος κτεῖναι ἢ ὡς πένητα γνῶναι* (haec quatuor verba om. Ox.) *Παροιμία· τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. Δημοσθένης· Ἀμύνασθαι τὸν εἰς ὑμᾶς ὑπάρξοντα.* ex legibus petita sunt, vid. Demosth. in Aristocr. 639: *καὶ ἐὰν φέροντα ἢ ἄγοντα βίᾳ ἀδίκως εὐθὺς ἀμυνόμενος κτείνῃ, νηποινεὶ τεθνάναι.*

Quae apud Sch. Aesch. Prom. v. 400. sine auctoris nomine leguntur *οἴχεται τὸ κλέπος αὐτὸς ἔχων* sane licet Soloni vindicare et ad Leges

referre, vid. Pollux VIII. 34: *Σόλων μέντοι τὸ κλέμμα κλέπος ἐ τοῖς Νόμοις ὠνόμασεν.* Sed potuit in Elegia dici:

(*Ἢν δέ τις*) *οἴχηται τὸ κλέπος αὐτὸς ἔχων.*

45.

Photius 491, 21: *Ῥοῦν· τὸ ἥδυσμα· Σόλων.*

VII.

CLEOBULINA.

1.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
οἵτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

2.

Ἄνδρ' εἶδον κλέπτοντα καὶ ἐξαπατῶντα βιαίως.
καὶ τὸ βίᾳ ῥέξαι τοῦτο δικαιότατον.

3.

Plut. Sept. Sap. Conviv. 5: *Ὁ δὲ Αἴσωπος, εἶγε, εἶπεν, εἰδείη ὦ ξένε, τοὺς νῦν αὐλοποιοὺς ὡς προέμενοι τὰ νεβρεῖα, χρώμενοι τοῖ ὀνείοις, βέλτιον ἠχεῖν λέγουσιν. Διὸ καὶ Κλεοβουλίνη πρὸς τὸν Φρ γιον αὐλὸν ἠνίξατο, Νεβρόγονος κνήμη ἦσε κερασβόλον οὐ ἕκατι κρούσεως· ὥστε θαυμάζειν τὸν ὄνον, εἰ παχύτατος καὶ ἀμο σότατος ὢν τἄλλα, λεπτότατον καὶ μουσικώτατον ὀστέον παρέχετα* Ita Wyttenbach coniecit, vulgo *Διὸ καὶ Κλεόβουλον ἡ πρὸς τὸν Φ*

Cleobulina. Fr. 1. Ath. X. 452. B: *Πολλοὶ δὲ γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἷον· ἄνδρ' — ποιεῖν· τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν.* V. 1. *πυρὶ χαλκὸν*, ap. Ath. *πυρίχαλκον*, sed veram lectionem servaverunt Aristot. Rhet. III. 2. (ubi *πυρίχαλκον* QVbZAb) et Poet. c. 22. Demetr. de eloc. 162. Rhet. Walz. VI. 360. VII. 949. (hoc utroque loco *εἶδον ἐγὼ πυρὶ χ.*) qui primum versum afferunt. Cleobulinae sive Eumetidis esse docet Plut. Sep. Sap. Conviv. c. 10: *ὁ δὲ Αἴσωπος οἷον ἀμυνόμενος ὑπὲρ αὐτῆς, οὐ γελοιότερον οὖν, εἶπε, τὸ μὴ δύνασθαι ταῦτα διαλύειν· οἷόν ἐστιν, ὃ μικρὸν ἔμπροσθεν ἡμῖν τοῦ δείπνου προὔβαλεν· Ἄνδρα εἶδον — κολλήσαντα.*

Fr. 2. Gale Opusc. Phys. p. 720: (Orelli Opusc. Sentent. T. II. 222.) *Βούλομαι δὲ καὶ ποήματα τῶν παλαιοτέρων μαρτύρων ἐπαγαγέσθαι. Κλεοβουλίνης· Ἄνδρ' εἶδον κλ. κ. ἐξ. βίᾳ. ὡς καὶ τὸ β. ῥ. τ. δ. ἦν πάλαι ταῦτα. Αἰσχύλου δὲ κτλ.* Emendavit *βιαίως* Heringa. Gruppe de Archyta p. 193. aenigma subditicium censet.

αὐ. νεβρ. κνήμῃ κεραςφόρον οὖας ἦξε θαυμάζειν ἕκατι κρούσεως, A. Voss. Ven. P ἤρξατο κνήμῃ νεκρογόνος αἷμα κερασφόρῳ οὖας ἕκ τε (P τι) κρούσεως, eadem TVB nisi quod ἐκτοκειούσεώς τε, conf. quae dixi Comment. de Comoed. Att. p. 113.

VIII.

AESOPUS.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γάρ σευ
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν·
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου·
τἄλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κεἴ τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεσιν.

IX.

DEMODOCUS.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μέν, ὃς δ' οὔ,
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς δὲ Χίος.

2.

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

Aesopus. Anth. Pal. X. 123: *Αἰσώπου.* Apud Plan. *ἄδηλον. Aesopi* nomen videtur ex solo errore ortum. V. 1. *φύγοι*, Schaefer *φύγῃ.*

Demodocus. Fr. 1. Anth. XI. 235. *Δημοδόκου.* Respondit huic epigrammati, Demodocum exagitans, Phocylides, fortasse offensus Milesiorum irrisione (fr. 5.), vid. Phocyl. 1: *Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοὶ* κτλ. V. 2. *δὲ Χίος*, cod. Pal. *δὲ Χιος*, fort. *δὲ Χίου*, Brunck *Χῖος.*

Fr. 2. Anth. XI. 236. *τοῦ αὐτοῦ.* V. 2. *καὶ* Iacobs, cod. Pal. *δὲ.*

3.

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτή
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

4.

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν ἀεί· ζώνης δὲ τιχόντες
φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι·
ἦν δ' ἄρα δὶς καὶ τρὶς μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,
δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
μὴ λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

5.

(Καὶ τόδε Δημοδόκου·) Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν
οὐκ εἰσί, δρῶσιν δ' οἷά περ ἀξύνετοι.

IAMBOI.

6.

Ἤν τύχῃς κρίνων, δικάζειν τὴν Πριηνίην δίκην.

Fr. 3. Anth. XI. 237. *τοῦ αὐτοῦ.* V. 2. Friedemann *αἵματος ἰοβόλ κάτθανε γευσαμένη.* fort. recte.

Fr. 4. Anth. XI. 238. *τοῦ αὐτοῦ.* V. 4. *γίγνονται* Plan., *γίνονται* co Pal. Ceterum hoc epigramma recentioris alicuius poeta est, et per errore Demodoci carminibus adhaesit.

Fr. 5. Composui ex Aristot. Eth. Nic. VII. 9: *Οὐ μὴν ἀλλ' ὅμοιόν κατὰ τὰς πράξεις, ὥσπερ τὸ Δημοδόκου εἰς Μιλησίους· Μιλήσιοι γὰρ (γ* add. LbOb, om. ceteri) *ἀξύνετοι μὲν οὐκ εἰσὶ, δρῶσι δὲ οἷάπερ οἱ (οἱ οι* Ob) *ἀξύνετοι.* ubi Aspasius, quem laudat Michelet: *ὁ Δημόδοκος λέγ* (scr. *Λέριος*) *ἦν τὸ γένος, πολλὰ δὲ ἀποσκώπτων τοὺς Μιλησίους ἔλεγ* Ceterum quem Pseudoplut. de Flum. c. 18. *καθὼς ἱστορεῖ Δημόδοκος ἐν Ἡρακλείας* dicit, vel diversus vel potius prorsus nullus fuit.

Fr. 6. Diog. L. I. 84: *Λέγεται δὲ (Βίας) καὶ δίκας δεινότατος γεγ νέναι εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρῆτο· ὅθ καὶ Δημόδικος* (Bochart *Δημόδοκος*) *ὁ Ἀλείριος* (Menag. *Λέριος*) *τοῦ αἰνίττεται λέγων· ἦν τύχ. κτλ. καὶ Ἱππώναξ κτλ.* Eadem Eudoc. 94. und Hipponacte aliquanto antiquiorem fuisse coniicias. quamquam fieri potest, aequales fuerint, cf. fr. 1. — *Κρίνων*, cod. Cant. Ar. Mon. *τήνων.* C Suid. v. *Δικάζεσθαι* (ubi leg. *Πριηνίη δίκη*).

X.

PHOCYLIDES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ·
Πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

2.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς δι' ὅλου πάντας ἀποστρέφομαι.
[Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.]

ΕΠΗ.

3.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γένοντο
φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,

Phocylides. Fr. 1. Strabo X. 487: *καὶ Λερία· καὶ τόδε Φωκυλίδου κτλ. διεβέβλητο γὰρ ὡς κακοήθεις οἱ ἐνθένδε ἄνθρωποι*, unde sumsit Eust. ad Dionys. Perieg. 350: *ὡς δηλοῖ Φωκυλίδης λέγων· Λέριοι κτλ.* Vide de hoc epigr. ad Demodoc. Fr. 1. — V. 1. *Φωκυλίδεω* cdd. Strab., *Φωκυλίδου* libri, sed cf. de hoc exordio, quod proverbii loco usurpatum est, Cic. ad Att. IV. 9. ubi item *Φωκυλίδου*. — *ὃς δ' οὐ*, ap. Eust. M *ὁ δ' εὖ*, m *ὁ δ' οὔ*, b *οὐδ' οὔ*. — V. 2. *πάντες*, B *ἀλλὰ πάντες*, ap. Eust. vulgo *πάντες δὲ*. — *πλὴν*, D *πρὶν*. — *Προκλέους*, *Πατροκλέους* no Ald. et ap. Eust. Mm. — *καὶ*, no *καὶ γὰρ*. — *Προκλέης*, BKno Ald. (Eust. Mm) *Πατροκλέης*, et deinde addunt *δὲ* CD(?)hlsx et Eust. vulgo, ut hic quoque *δὲ Λέριον* coniicere possis. Ceterum Proclis, qui apud Chios insignis auctoritate videtur fuisse (genus fortasse duxit ab antiquo illo Procle, de quo vid. Pausan. VII. 4, 2. Ion. Eleg. Fr. 2, 6.) commemoratio apud Phocylidem inficeti aliquid habet, quem Lerium hominem exagitare decuit, ut fortasse *Πατροκλέους* et *Πατροκλέης* recte se habeat.

Fr. 2. Anthol. X. 117: *Φωκυλίδου*. Ap. Planud. est *ἄδηλον*, ut ap. Cram. An. Par. IV. 376. — V. 2. *δι' ὅλου*, v. *διόλου*. — V. 3. et 4. apparet per errorem priori disticho adiunctos et Phocylidi abiudicandos esse, itaque cancellis sepsi, quamquam etiam prius distichon non liberum est a suspicione. — *θωπεύω* et *ἄρα τιμῶ* Plan., *τοῦτεύω* et *ἄρα τιμήσω* Anecd., *ποθεύω* et *ἄρ' ἀτιμάσω* Pal.

Fr. 3. Stob. Flor. LXXIII. 60: *Φωκυλίδου·* — V. 1. *τῶνδε*, A *τῶν.* — *γένοντο* A Voss. Vind. Ars. Trinc., *ἐγένοντο* B (olim *γένοντι* leg.) — V. 2. *γυναικείων* si integrum, ionice pro *γυναικέων* dictum, sed possis *γυναικάων* coniicere. — *ἡ δὲ*, B *ἥδε*, vulgo *ἠδὲ*.

ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης·
εὔφορος ἥδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη·
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, οὔτ' ἂρ κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
ἡ δὲ κυνός, χαλεπή τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
ἧς εὔχου, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου· τί πλέον γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἷς οὔτ' ἐν μύθοις ἕπεται χάρις οὔτ' ἐνὶ βουλῇ;

5.

Καὶ τόδε Φωκυλίδου· πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραινούσης.

6.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χρή τοι τὸν ἑταῖρον ἑταίρῳ
φροντίζειν ἄσσ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

7.

Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ·
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

V. 4. ἥδε Brunck, ut videtur, ap. Stob. ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης εὔφορ ἡ δὲ ταχεῖα. — V. 8. Brunck γάμον ἱμερόεντα.

Fr. 4. Stob. Flor. LXXXVII. 2: Φωκυλίδου. V. 1. Φωκυλίδου, Brun Φωκλίδεω. — τί Brunck, vulgo τό. — εὐγενὲς, fort. εὐγενεῖ, nam εὐγ νέσ(ι) aeque improbabile est quam εὐγενὲς aeolica ratione pro εὐγενέ dictum esse.

Fr. 5. Dio Chrys. XXXVI. T. II. 505: οὕτως ἔφην, καὶ τῆς τοῦ Φω κυλίδου ποιήσεως ἔξεστί σοι λαβεῖν δεῖγμα ἐν βραχεῖ· καὶ γάρ ἐστιν ο τῶν μακράν τινα καὶ συνεχῆ ποίησιν εἰρόντων, ὥσπερ ὁ ὑμέτερος μία ἑξῆς διέξεισι μάχην ἐν πλείοσιν ἢ πεντακισχιλίοις ἔπεσιν· ἀλλὰ κατὰ δύ καὶ τρία ἔπη αὐτῷ καὶ ἀρχὴν ἡ ποίησις καὶ πέρας λαμβάνει, ὥστε κα προστίθησι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καθ' ἕκαστον διανόημα, ἵ σπουδαῖον καὶ πολλοῦ ἄξιον ἡγούμενος· οὐχ ὥσπερ Ὁμήρος οὐδαμοῦ τ ποιήσεως ὠνόμασεν αὐτόν· ἢ οὐ δοκεῖ σοι εἰκότως προσθεῖναι Φωκυλί δης τῇ τοιαύτῃ γνώμῃ καὶ ἀποχράσει; Καὶ τόδε κτλ. respicit idem o XXXII. T. II. 457. et Themist. XXIV. 307. — V. 1. Φωκυλίδου, Brun Φωκυλίδεω. — V. 2. σμικρὴ, BM μικρὴ. — κρέσσων MAv, κρείσσ reliqui.

Fr. 6. Phrynich. Ecl. 358: Γογγυσμὸς καὶ γογγύζειν· ταῦτα ἀδόκιμ μὲν οὐκ ἔστιν, ἰακὰ δέ. Φωκυλίδην γὰρ οἶδα κεχρημένον αὐτῷ τὸν Μ λήσιον, ἄνδρα παλαιὸν σφόδρα· Καὶ κτλ. — V. 2. Salmasius ὅσσων πέ γογγ.

Fr. 7. Stob. Floril. LVI. 6: Φωκυλίδου· Χρηΐζων κτλ. V. 2. Ἀμα θείης, Stob. Ἀμαλθαίης.

8.

Νυκτὸς βουλεύειν, νυκτὸς δέ τοι ὀξυτέρη φρὴν
ἀνδράσιν· ἡσυχίη δ' ἀρετὴν διζημένῳ ἐσθλή.

9.

Πολλοί τοι δοκέουσι σαόφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοί περ ἐόντες.

10.

Λίζησθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ᾖ βίος ἀσκεῖν.

11.

Χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισομενάων
ἕδεα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

12.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

13.

. . . Χρὴ παῖδ' ἔτ' ἐόντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα . . . .

Fr. 8. Orion p. 43. ed. Schneidew.: *ἐκ τῶν Φωκυλλίδου.* V. 1. etiam Tzetz. in Mus. Rhen. Novo VI. 617. — V. 2. *ἀρετὴν διζημένῳ* Schneidewin, cod. *ἀρετὴ διζημένω.*

Fr. 9. Stob. Appendix p. 10. ed. Gaisf.: *Φωκυλίδου.* ubi cod. *σώφρονες* et *ἐλαφρόνοι*, quae corr. Gaisford.

Fr. 10. Schol. Aristot. T. IV. 275. B: *κατὰ γὰρ τὸν Φωκυλίδην δεῖ ζητεῖν βιοτὴν κτλ.* sine poet. n. et Diogenian. Prov. IV. 39 (Arsen. 181. Apostol. VI. 8. a. Proverb. T. II. 67.): *Λίζεσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ᾖ βίος.* unde *δίζησθαι* restituendum esse vidit Schneidewin. Respicit Plato de rep. III. 407. A: *Φωκυλίδου γάρ, ἣν δ' ἐγώ, οὐκ ἀκούεις πῶς φησί, δεῖν ὅταν τῷ ἤδη βίος ᾖ ἀρετὴν ἀσκεῖν.* Huc etiam refero Liban. Epist. 1536: *Φωκυλίδῃ πειθόμενος, μετὰ χρήματα λόγων ἁπτόμενος.*

Fr. 11. Athen. X. 428. B: *ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη· Χρὴ δ' κτλ. περινισομενάων* APV, *περινισσυμενάων* CL, *πυρὶ νισομενάων* B.

Fr. 12. Aristot. Polit. IV. 9, 7: *διὰ τοῦτο καλῶς εὔξατο Φωκυλίδης· Πολλὰ κτλ.* — *θέλω*, IbVbP4(?) 2042. (a m. pr.) *θέλων*, quasi Aristotelis haec sint. Versus integer s. p. nomine legitur in Scholiis ad Aristot. Topic. T. IV. p. 372. B.

Fr. 13. Plutarch. de pueror. educ. c. 5: *Κινδυνεύει δὲ καὶ Φωκυλίδης ὁ ποιητὴς καλῶς παραινεῖν, λέγων· Χρὴ κτλ.* sed Sylburg, Fabricius (ex codd. sex?) Dübner ex his componunt hexametrum: *Παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν δὴ καλὰ διδασκέμεν ἔργα.* Adde Mai Collect. Vatic. III. 198: *χρὴ γὰρ κατὰ τὸ ἔπος, παῖδ' ἔτ' ἐόντα καλὰ διδασκέμεν.* Ego coniicio ex Elegiis esse versum:

Παῖδ' ἔτ' ἐόντα χρεὼν καλὰ διδασκέμεναι.

14.

Πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

15.

Ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι.

16.

Χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός
φεύγειν, μή σέ γ' ἀνιήσῃ [διδοὺς] παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

17.

Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν.

Fr. 14. Plutarch. de audit. c. 18: *οὐ γὰρ μόνον, ὥς φησι Φωκυλίδης·* — *Πόλλ' κτλ., ἀλλὰ καὶ γελασθῆναι δεῖ πολλά.* Contra Clem. Al. Strom. V — 733. sine p. n. *καὶ τῷ ὄντι ἀνάγκη· πολλὰ πλανηθῆναι* (cod. Ott. *πλαν*— *θῆναι*) *κτλ.* Adde Cram. An. Par. I. 166: *οὐ μόνον τὸ Φωκυλλίδειον πα*— *θεῖν, πόλλ' ἀέκοντα διζήμενον οὐ μόνον τὸ* (vel *τὸν*) *ἄεθλον, ἀλλὰ κα*— *πονῆσαι πόνους οὐ φαύλους.* Hic igitur legit: *Πόλλ' ἀέκοντα παθεῖν.*

Fr. 15. Clem. Alex. Str. V. 725: *ἔτι πρὸς τοῖσδε Φωκυλίδης τοὺ*— *ἀγγέλους δαίμονας καλῶν, τοὺς μὲν εἶναι ἀγαθοὺς αὐτῶν, τοὺς δὲ φαύ*— *λους διὰ τούτων παρίστησιν, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἀποστάτας τινὰς παρειλήφ*— *μεν. Ἀλλ' ἄρα κτλ.* Eadem Euseb. Praep. Ev. XIII. p. 687. c. V. *κακοῦ ἀνέρας* scripsi ut etiam Schneidewin coniecit, vulgo *κακὸν ἀνέρο*— Ceterum apparet tertium versum intercidisse, nisi forte scrib.: *οἱ μὲν ἐπε*— *χόμενον κακὸν .... (οἱ δὲ) ... ἀνέρος ἐκλύσασθαι.*

Fr. 16. Schol. Arist. Nub. 240: *Φωκυλίδης ἐν μὲν τοῖς αὐτ*— *ποιήμασι κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγ*— *οὕτως· χρήστης κ. ἔ. ἀ. φεῦγε, μή σέ γ'* (μή σ' Bekker) *ἀνιήσειε διδο*— *π. κ. ἀ. ἐν ἐκείνῳ μέντοι ἀντὶ τοῦ δανειστὴς λαμβάνεται· Μηδέπο*— *χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι* (Pseudophoc. v. 83.). Novit igitur sch— et germana et subditicia carmina. Suidas v. *ἀπαιτέων· ἀπαιτῶν. Φω*— *λίδης* (sed A *ἀπὸ τῶν Φωκυλίδου*) *χρήστης* (E *χρήστας*) *κακοῦ* (ABE *κ*— *κοὺς*) *ἔ. ἀ. φεῦγε* (AE *φεύγειν*) *μή σε γ'* (A *μή γε*, BE *μή γε σε*) *ἀν*— *σειε κτλ.* et rursus v. *χρήστης· χρ. κακοῦ* (A *κακοὺς*) *ἔ. ἀ. φεύγειν μή σ'* (A *μή γε*) *ἀνιήσειε κτλ.* unde v. 2. *φεύγειν* restitui, deinde *μή σέ γ' ἀνιήσῃ* deleto participio *διδούς*, quod ex interpretatione ortum, v. 1. — *τε*- tem sic supplendus videtur: *Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χρήστης* — *κλ.* Contra Reiz et Hermann ... *φεῦγε χρήστης κ. ἔ. ἀ. μή τί σ' ἀνιήσειε δι*— *δοὺς π. κ. ἀ.*, Ernesti *φεῦγε* deleri maluit. Ceterum Liban. Epist. 1073 c — *um* dicit: *Τὸν Εὐστάθιον δὲ μηδεὶς ἐπειγέτω, μηδὲ διαφθειρέτω τοῖς δεν*— *τέ*- *ροις τὴν χάριν, μηδὲ τοιούτους ἡμᾶς ἀποφαινέτω χρήστας, οἵους φ*— *γειν παραινεῖ Φωκυλίδης* temere videtur utramque sententiam simul re- spicere.

Fr. 17. Aristot. Eth. Nic. V. 1: *Διὸ καὶ παροιμιαζόμενοί φαμεν· ἐν δὲ κτλ.* ubi pro *'στι* codd. *ἐστί*, praeter KbLbOb, qui *ἔνι*. Hic adnot— vit Michael Ephes.: *ἡ δὲ παροιμία Θεόγνιδός ἐστιν, ὡς Θεόφραστός φησιν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἠθῶν λέγων· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἠθικῶν, ὡς Φωκυλίδης αὐτοῦ μέμνηται· καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ Φωκυλίδην καὶ Θέογνιν αὐτῷ χρήσασθαι.* Cf. Theogn. v. 147.

XI.

PSEUDOPHOCYLIDEA.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὅλβια δῶρα.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν,
μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
πάντα δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκε.
μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως· μὴ κρῖνε πρόςωπον.
ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.

Pseudophocylidea. In Phocylidis, quem ferunt, carmine edendo praeter Mutinensem (M) et Vaticanum (Va) codices, quos contulit Bekker et Baroccianum (B), quem Gaisfordus comparavit, et Parisinum (P) n. 1603., quem comparavit Boissonade Anecd. I. 445. et Taurinensem (T), quem contulit Peyron Notit. Libr. Valperg. p. 83., adhibui Vindobonenses, unum, qui est inter illius Bibliothecae codd. Philos. Philol. CCCXXI. (V1), secundum CCCXXXI. fol. 112. b. (V2), in quibus integrum carmen exstat, denique cod. CLXV. in quo carminis pars prior bis legitur fol. 88. b. v. 1—81. et fol. 102. v. 1—124. (V 3. et 4.). Lectiones Oraculorum Sibyllinorum, de quibus dicetur infra, notavi littera S. — *Φωκυλίδου γνῶμαι* V3, *Φωκυλίδου γνῶμαι ποίησις ὠδε τοῦ Φωκυλίδου ὀρθοποδηγοῦσα πρὸς τὸ βέλτιον* P, *Φωκυλίδου ἀργυρᾶ ἔπη ἡρωϊκά* V2, *Φωκυλίδου φιλοσόφου ποίησις ὠφέλιμος* MVa. Denique alius cod. Vind. CLIII. fol. 2. *Φωκυλλίδου ποίημα. Γνῶμαι* ut praeferrem fecit Suidas (Eudoc. 426.) v. *Φωκυλίδης*· — *ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας, παραινέσεις ἤ τοι γνώμας ἅς τινες κεφάλαια ἐπιγράφουσιν· εἰσὶ δ' ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.* Vulgo *Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν* inscribitur. V. 1. et 2. addidi ex MVaB V4 idemque exordium leg. in cod. ap. Villois. An. II. p. 79. Miller Catal. Bibl. Matr. p. 23. et in duobus aliis codd. Vind. c. CCXXI. f. 222. b. ubi item integrum exstat carmen, et CLIII. f. 2., nisi quod leviora quaedam variant omnes hi codd. — V. 2. *δίκης*, fort. rectius *δίκῃς*, ut cod. Vill. — V. 3—5. invertit PV3 *μήτε γαμ.* (P *γάμον κλοπέειν*) *μήθ' αἵματι χ. μ. μήτε πλουτεῖν ἀ. ἀ ἐ. ὁ. β. μήτε δ. ῥάπτειν· μήτ' ἄρσενα K. ὀ.* — V. 4. *αἵματι, αἷμα τὴν* V1 et Vind. CCXXI. — V. 5. *ὁσίων, ὁσίμων* B. — V. 6. *παρεοῦσι*, Va *παρ' ἐοῖσι*, V134 et c. CCXXI. *παρεοῖσι.* — *καὶ*, Va *τῶν*. Et M. 365, 40. not. Favorin. 197. Gregor. Cor. 425. *παρ' ἐοῖσι*, (*παρ' ἐοῖς*) *τῶν δ'*. — V. 8. *πρῶτα*, V4 *πρῶτα μέν*. — V. 9. *πάντα* VaPTBV1234, v. *πᾶσι*. — *νέμειν* vulgo, *νέμων* PBV2, *νέμων* (sup. *νέμειν*) Va. — *ἔλκε* VaV12 P, v. *ἕλκειν*. ib. M *μηδ' εἰς κρίσιν χάριν*. — V. 10. *ἀδίκως· μὴ* V3P, v. *ἀδίκως μὴ*. — *κρῖνε*, M *λαβῃ*, supra *κρῖνε*. — V. 11. *κακῶς*, V3 in m. *καλῶς*. — *δικάσσει, δικάσει* V124.

μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν, τὰ δίκαια βραβεύειν.
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐπὶ πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δέ τι μέτρον ἁπάντων.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.
μηδ' ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνὼς μήτε ἑκοντί.
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὀμόσσῃ.
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἕληται.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλῖβε πένητα.
γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλοις, μήτ' οὖν ἀδικοῦντας ἐάσῃς.
πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρῄζοντι παράσχου.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
ναυηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος·
πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·
ὧν τοι ἔδωκε θεός, τούτων χρῄζουσι παράσχου.
ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
[αἷμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.]

V. 12. *τὰδί καια βραβεύειν* MVBV34, v. *τὰ δίκαι' ἀγορεύειν*, quod S et Va i m. — V. 13. *πίστιν* MVa (Barocc.)iV134 cf. Stob. XI. 5., v. *ἀγάπην*, ut T et Va in m. — *ἐπὶ* BV13, sed hic in m. *ἐν*, quemadmodum in S V4 et — *φυλάσσειν*, *φυλάττειν* V34, *φύλασσε* B. — V. 14. *μέτρα νέμειν*, B *μ τανέμειν*. — *δέ τι μέτρον* scripsi, v. *δ' ἐπίμετρον*, V234 *δ' ἐπὶ μέτρον*, ni malis *δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι*. — *ἁπάντων* MBV34, *ἅπαντα* TV1, *ἅπασι* v utrumque Va. — V. 16. In V1 praecedit *ἅπαντα μήτ' ἀγνῶς μήτ' ἐθελον ἑλεῖται*, vid. clausulas v. 14. 16. 18. — *μηδ'* scripsi, v. *μήτ'*. — *ἐπιορκήσῃς μήτ ἀγνὼς* M (nisi quod *ἐναγνως*) VaV12 (nisi quod hic *μήθ' ἁγνῶς*), at V *ἐπιορκήσῃς ἀγνοίῃ* (supra *ἐπιορκεῖν*.), B *ἀγνοίαι* et *ἑκοντή*. Brunck e co reg. *μήτ ἐπιορκεῖν μήτ' ἀγνοίῃ*. Fortasse scribendum *μήτ' ἐπιορκήσ ἀγνοίῃ μήτ' ἐθέλοντί*. — V. 17. 18. om. V3 — *ὀμόσσῃ*, P et duo cod Brunckii *ὀμόσσει*, B *ὀμώσῃ*, idem *ἄμβροτον*. — V. 18. *ἐπαράσιμος*, *ἐπαρόσιμ'*. — *ἕληται*, P *χρ. ἀρεῖται*. — V. 21. *ἐθέλοις* BV2, *ἐθελήσῃς* V *ἐθέλε* P, *ἐθέλῃς* S v. — *οὖν* om. V134 — *ἀδικοῦντας* scripsi, v. *ἀδικοῦντι* V4 *ἀδικοῦντ'*. Melius saue scripsisset: *μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς αὐτὸς μήτ ἄλλον ἐάσῃς*. — V. 22. *εὐθὺ*, V4 *εὐθύς*. — *μηδ'*, B *μήδ'*. — V. 23. om V3. — *πληρώσας* vulgo, *πληρώσεις* B, *πληρώσει* M, *πληρώσειν* Va, *πλήρω σον* V4. — *ἔλεον*, *ἐλέους* V1. — V. 24. *οἶκον*, *οἴκους* V3. — *τυφλὸν*, *πτωχὸ* V2T. — V. 25. *ναυηγοὺς*, *ναυαγοὺς* B. — V. 26. *σῶσον*, *σῶζε* V3. — *δ* om. M. Affert h. v. Gramm. Cod. Vind. 169., ubi *σῶ δ' ἀπερ.* — V. 2 *πάντων*, *πάντα* V4, *κοινὰ τὰ πάντων· ὁμὸς τρόχος* V4. — V. 28. om. V3. *πενητεύουσιν*, M *πενητεύοντι*. — V. 29. *τοι* V13, v. *σοι*. — *ἔδωκε*, T *δῶκ ὧν. ... τούτων*, Va *ὅν ... πλοῦτον*. — *χρῄζουσι*, V123 *χρῄζοντι*, P utrum que. — V. 31. om. P — *ἐς*, S *ἐπ'*, V1 *εἰς*, V2 *ἀλλὰ πρὸς*, M ex corr. *ἐπ ἄγαλμα*. — V. 32. Ex Va addidi sed cancellis sepsi, cum v. 33. arctius cu v. 31. cohaereat, est enim ex orac. Sibyll. additus, ubi *δ' ἀπεχ.*

εἶθε δὲ μὴ χρῄζοις μήτ' ἔκνομα μήτε δικαίως.
ἦν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρόν, σέο χεῖρα μιαίνεις.
Ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῇς.
πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
χρηστὸς ὀνήσιμός ἐστι, φίλος δ' ἀδικῶν ἀνόνητος.
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
Ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις·
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου·
χώρη δ' οὔ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
σεῦ γὰρ ἔκητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνοι τε,
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναίμιοις.
Μηδ' ἕτερον κεύθοις κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων·
μηδ', ὡς πετροφυὴς πολύπους, κατὰ χῶρον ἀμείβου.
πᾶσιν δ' ἁπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
Ὅστις ἑκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· εἰ δ' ὑπ' ἀνάγκης,

V. 33. μὴ χρῄζοις om. Va, μὴ χρῃζης M, μὴ χρήζαις V1, μὴχρήζεις V2 — ἔκνομα scripsi et sic S, v. ἔννομα, B ἑνόμα, T ἄνομα, Va ἄνομα τόδε παθεῖν adscripta vulgo. — μήτε δικαίως MVaV12T, μήτε ἀδίκως V34, utrumque P, vulgo μήτ' ἀδίκως γε. — V. 34. ἐχθρόν, σέο V4, v. ἐχθρὸν σέο, χεῖρα, V1 ἑ. σὴν χεῖρα μιαίνῃς. — V. 35. ἀπόσχεο, MS ἀπόσχου. — ἄρ', VaV4 ἄν. — V. 36. exhibent hoc loco MVaV2 et duo Brunckii codd., ceteri infra post v. 65. sicut vulgo. Prius hemistichium affertur Bachm. An. II. 97. Et. Gud. 658. et s. p. n. a Longino vid. Hephaest. p. 139. ed. Gaisf. cf. Keil Anal. Gr. 12, 13. Fortasse idem erat in germanis Phocylidis carminibus cf. etiam supra v. 14. et Pythagor. Carm. Aur. 38. — ἀλεγειναὶ MVaV1234T Append. Paroemiogr. 461. not. Enstath. Il. p. 1318, 8. qui ex Hesiodo citat ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί, B ὑπερβασίην δ' ἀλέεινε, sed in m. ὑπ. δ' ἀλεγειναί, v. ὑπερβασίαι δ' ἀλεεινaί. Integrum versum affert Stob. III. p. 136. Schow, ubi ὑπερβασίη δ' ἀλεεινή. et Schol. Lucian. IV. 137., qui Cleobulo tribuit. (cf. Anth. Pal. IX. 366.) — V. 37. solus Va exhibet ita scriptum χρήστης ὀν. ἐ. φίλον δ'. ἀ. ἀνόητος. corr. Schaefer. — V. 38. μηδέ τιν', V2T μή κε τιν', fortasse μηδέ τευ. — λωβήσῃ MVaV124PT, λοβήσῃς εἰς B, λώβησον v.; deest versus V3. — V. 39. om. P. — δ' V134, vulgo deest. — V. 41. χώρη, antea χωρὶς scripsi, χώρης MVaV14, deest versus V3. — V. 42. affert App. Paroemiogr. 461. not. — V. 43. 44. Gramm. Cod. Vind. 169., v. 44. Zonar. 1842. et Theod. Prodr. in Excerptis Bibl. Paris. VIII. 88. — V. 44. 45. 46. Boiss. An. I. 97. (ubi est εἶθε μὴ θν. πῆμα ποθητὸν ἐγεγόνεις). — V. 44—47. Et. M. 321, 45., ubi σύναιμοί τε. et Apost. XVIII. 41. a. — V. 45. σε om. M — πῆμα, V3 κτῆμα. — V. 46. σεῦ Va V13, v. σοῦ. — φόνοι, T φθόνοι. — V. 47. ἀδελφειοί, P ἀδελφοί. — V. 48. 49. Apostol. XI. 53. a. — μηδ', V2T μήθ'. — κεύθοις BT, κεύθῃς MVa Ap., κεύθων V1, qui etiam κραδίην. — ἀγορεύων, ἀγορεύεις B, ἀγορεύης V1, V3 om. versum. — V. 49. χῶρον V3, v. χώραν, utrumque P, in quo hic v. ante 48., V1 χροίαν. — V. 50. Addidi ex MVaV134, nisi quod V3 πᾶσι δ' ἁπλοῦς. — V. 51. εἰ δ' V1, ἢν δ' V3P, v. ἀλλ'. Initio B ἔστιν ἑκὼν ἀδικεῖν κακούς.

οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλὴ δ' εὐθύνεθ' ἑκάστου.
Μὴ γαμροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐπὶ πλούτῳ.
εἷς θεός ἐστι σοφός, δυνατός θ' ἅμα καὶ πολύολβος.
Μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦπαρ·
οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ἄρην.
πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσεν.
Ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ·
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀσέμνους ἕλκετ' ἔρωτας·
ὑβριχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τίκτει.
ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
Ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φαύλων δ' ἀΐδηλος.
τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγα δ' ὠφελεῖ ἐσθλὰ πονεῦντα.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κικλήσκεται ἐν πολίταις.
μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεύειν.

V. 52. *βουλὴ* B, P *βουλὴ* et *βουλῇ*, MVaV123 *βουλὴν* ut v. — *εὐθύνεθ'* Brunck ex suis codd., et S, antea *εὔθυνος* scripsi, M *εὔθυν' ἑς*, Va *εὔθυνον*, V1 *εὔθυνε*, V3 *εὐθύναις*, V2 *ἴθυνε*, P *εὐθῦναι*, B *εὔθυνες*. — V. 53. 54. Stob. III. p. 75. — ed. Schow. *ἐπὶ* Schaefer, v. *ἐνί*. — V. 54. *θ'* omisit V2P, *δ'* B. — V. 55. *κακοῖς* om. V3. — *τρύχου*, V3P *τρύχε*. — *τεὸν*, Va *κεῖνον*. — *ἦπαρ* MBT, *ἦμαρ*, *γρ. ἦπαρ* Va, vulgo *ἦτορ*, P *ἦτορ* et *ἦπαρ*. — V. 56. *ἄτυκτον*, Va *γρ. ἄτεκτον*. P *ἄτυκτον* et *ἄτυγκτον*. — V. 57. et 58. leguntur Append. Paroem. I. 461. not. (ubi *εἰς χεῖρα ... ὀργὴν ... ἐξετέλεσας.*) — *ἐς*, *ἡς* V4, V3 *εἰς*, M *προπετεῖς*. — *ἄρην* MBV34, vulgo *ὀργήν* utrumque PV1. — V. 58. *πολλάκι*, V2 *πολλάκις*. — *ἀέκων*, V3 *ἄκων*. — *ἐξετέλεσσεν* duo codd. Brunckii, *ἐξετέλεσας* MTP, *ἐξετέλεσσας* VaV omnes. — V. 59—61. affert Stob. III. p. 136. ed. Schow. — *ὑπέροπλον*, V1 *ὑπέροφρυ* V3 omisit versum. Fortasse *μηδὲν ὑπέρφευ* scribendum. — V. 60. et 61. leguntur in Append. Paroem. I. 461. not. — V. 60. V3 *οὐκ ἀ. πλεονεξίη θν. ἐστιν ὄν.* — V. 61. *ἡ* om. M. — *τρυφὴ* Stob. codd. BMV134, *τροφὴ* et supra *τριφὴ* Va, vulgo *τροφὴ* ut T. — *ἀσέμνους* V13, vulgo *ἀμέτρους* utrumque P. — *ἕλκετ'* MBV1P, *ἕλκεται* V4, *ἔρχετ'* Va, vulgo *ἕλκει*. — V. 62. legitur Paroemiogr. App. T. I. 461. not. — *ἐς* om. V34. — V. 63. *ὑπερχόμενος*, V1 *ἐπερχόμενος*. — *τίκτει* V2, vulgo *τεύχει*. — V. 64. *δ'* om. B. — V. 65. 66. om. V3. — *ἐσθλῶν ἀγαθὸς* PV1, vulgo *ἀγαθῶν ἐσθλός*. — *ἀΐδηλος* scripsi ex V1, qui *ὑποεργὸς* et supra *ἀΐδηλος* exhibet *ὑποφυγὸς* V2, *δ' ὑποεργὸς* ut vulgo PV4, *ὑπέρογκος* M, *πονηρὸς γρ. ὑποεργὸς* Va, Brunck *δὲ κακοῦργος*. — V. 66. *μέγα δ' ὠφελεῖ* PV2, vulgo *μὴ δ' ὀφέλλει δ'*, sed B *μέγ' ὀφέλλει*. — *πονεῦντα* MB, vulgo *πονεῦντας*. — V. 67. est ap. Stob. III. 136. ed. Schow. — V. 68. 69. om. V23T. — V. 68. *ἄγαν ἄφρων* scripsi, vulgo *ἀγανόφρων*, M *ἀγαννόφρων*. — V. 69. *μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν* scripsi cum M, qui habet *μέτρῳ φαγειν δὲ πιειν*, Va ... *φαγεῖν, μέτρῳ δὲ πιεῖν*, B *μετροφαγεῖν, μέτρῳ δὲ ποιεῖν*, V1 *μέτρω φαγεῖν μέτρω δὲ ποιεῖν*, V4 *μέτρῳ φαγεῖν μέτρῳ πιεῖν*, P *μέτρῳ φαγειν, μέτρῳ σε πιεῖν*, Stob. III. 135. ed. Schow *μέτρῳ μὲν φαγεῖν, πιεῖν*, vulgo *μέτρῳ μὲν φαγέειν, πίνειν*.

Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς·
ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἠλίου αὐγαῖς·
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα·
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
Σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
μὴ μιμοῦ κακότητα, Δίκῃ δ' ἀπόλειψον ἄμυναν.
πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
Καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω·
μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἵν' ἔχῃς αὖ τῆσδε νεοσσούς.
Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς·
μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς.

V. 70. *φθονέοις* V12MBP ut v., *φθονέῃς* V34, *φθονέσῃς* T et Brunckii codd. Deinde vulgo additum *δ'*, sed om. B codd. Brunckii et ut videtur reliqui omnes — *ἑτάροις*, V2 in m. *ἑτέροις*. — V. 71. *ἄφθονοι*, P corr. *ἄφθονοι δ'*. — V. 72. *μήνη*, V1 *σελήνη*. — V. 75. *ἔρις* deest in V1. — *ἔην*, V4 *ἔῃν*, fort. *ἐνῆν* scrib. ceterum P versus hoc ordine exhibet 75, 78, 79, 80, 76, 77, 81. — V. 76. est ap. Stob. III. p. 135. ed. Schow. — *σωφροσύνην* BVaV1, vulgo *σωφροσύνην δ'*. — *δ'* om. BV2. — In V3 versus deest. — V. 77. *ἀπόλειψον* Brunckii unus cod. et B, V123Va *ἀπάλειψον* ut vulgo. — V. 78. *ὄνειαρ*, antea *ὀφέλλει* scripsi, BMVaV3 *ὄφελλος*, V12 *ὄφελος*, P *ὄνειαρ* et *ὄφελος*. — V. 80. *εὖ*, V4 *δ' εὖ*. — *ἔρδοντας*, Va *ἔρδοντα*. — *καθήκει*, V1 supra *ἀνήκει*. — V. 81. *λιταῖσι*, P ex corr. *ὀλίγαισι*. — V. 82. *θαλίαισι* Brunck, V123P *δολίαισι* ut vulgo, M *δολίαις*, Va *βραδ. δουλείαις*. — V. 83. affert Sch. Arist. Nub. 240. — *πικρὸς*, *κακὸς* V1 supra, om. Va. — V. 84. 85. desunt in V3. — V. 85. *ἐκπρολίποις*, V2 *ἐκπρολίπῃς* quod Hermann coniecit. — *αὖ τῆσδε* scripsi cum Schaefero, Va *αὐτούς δε*, V2 *καὶ τῆσδε*, vulgo *πάλι* (*πάλιν* P) *τῆσδε*. — *νεοσσούς*, V4 *νεοττούς*. — V. 86. hic desinit V3, om. h. v. P. V. 86. 88. 89. 90. affert Stob. IV. p. 108. — V. 87. additus ex uno Brunckii codice et V4; *πρὶν ἄμφω* uterque cod., noluique *πρὶν ἂν ἀμφοῖν* corrigere. Inseruisse autem huius carminis auctorem versum antiquum satis et populi usu tritum:

Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς

non est mirum, quem versum in proecdosi retuli ad germana Phocylidis carmina propter locum Luciani de calumnia non tem. cred. c. 8: *ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπάγειν τῷ λόγῳ εὐ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα· φησὶ δὲ Μηδὲ δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν* (*ἄμφω* ADFGPQ Schol., *ἀμφοῖν* rel.) *μ. ἀκ.* ubi Schol. *Φωκυλίδης* vel *Φωκυλίδου*, alius *τὸν Φωκυλίδην ποιητὴν μοι δοκεῖ*. at scholiastae illi, nisi prorsus temere coniecerunt, Pseudophocylideum carmen respexisse videntur, indeque etiam lectio *ἄμφω* repetenda, nam qui praeterea hunc versum sine auctoris illi quidem nomine laudant, Plato Demodoc. p. 383. A Plut. de Stoic. repugn. c. 8. Sch. Aesch. Eumen. 422. Sch. Thuc. I. 44. *πρὶν ἀμφοῖν*, atque ita addita tamen particula *ἄν* Aristoph. Vesp. 725. et Schol.

τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκουή·
οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν·
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς πάντες ἄπληστοι.
Λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
λαός τοι, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθοις φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν.
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μηδ' ἀθέατα
δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς·
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλύεμεν ἀνθρώποιο.
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
λείψαν' ἀποιχομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών·
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κἄπειτα πρὸς αὖ γῆν

ib.: ἢ που σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις. ubi quidem quod schol. addit ὑγιῶς δὲ νῦν τὸ ἀμφοῖν κεῖται, id fort. referendum ad hanc ipsam Pseudophocylidis lectionem ἀμφω. Iam cum Cicero ad Att. VII. 18. dixerit: „Ego enim etsi illud Ψευδησιόδειον, ita enim putatur, observo, μηδὲ δίκην.“ probabilis est coniectura Schneidewini (De Pittheo. Gott. 1842.) ad Χείρωνος ὑποθήκας, quas vulgo Hesiodo tribuebant, referendum esse hunc versum. Ipsam tamen sententiam alii ad Pitthea referebant, vid. Schol. Eurip. Hipp. 263: ὁ δὲ Θεόφραστος, ὡς τὰ Σισύφου λεγόμενα καὶ Πιτθέως, οἷον Μηδὲν ἄγαν, Μηδὲ δίκην δικάσῃς. Denique legitur versus in Proverb. T. II. 759. ed. Gott. Δημοκρίτου ὑποθήκη (Apostol. XII. 89. vulgo, in ed. Leutschii deest) fortasse quod Democritus alicubi hoc versu usus est. — V. 88. ἰθύνει, MVaB Schol. Lucian T. IV. 226. ed. Iacobitz εὐθύνει. — τέχνας MVaV12 Schol. Luc., vulgo τέχνην. — V. 89. ἀκουὴ M(P), ἀκοὴ V1, ἀκοῦσαι B, vulgo ἀκούειν. — V. 90. initium sic exhibet P οὔ ποτε γὰρ κλύουσ' οἱ, in m. οὐ δὲ γὰρ νοέουσ' οἱ. — μηδέποτ', V1 μήποτ'. — V. 91. τραπεζοκόρους vulgo (P), τραπεζοφόρους BV14. — κόλακας, TV2 κόρακας. — ἑταίρους, P ἑτάρους. — V. 92. πόσιος καὶ βρώσιος, V1 βρόσιος καὶ πόσιος, V2 βρώσιος καὶ πόσιος. — V. 94. ὀλίγοις, B ὄγκοις. — πολλοῖς, PV1 πολλάκι, sed supra πολλοῖς. — ἄπληστοι, B ἄπλειστοι. — V. 96. τοι om. PBVaV124. — V. 97. μινύθοις Hermann, vulgo μινύθῃς, T καθίσης μὴ θείς. — φίλον, V1 τεόν. — V. 99. ἐπιμοιρᾶσθαι, V12 ἐπιμοίρασθαι, B ἐπιμυρᾶσθαι. — ἀταρχύτοις, V4 ἀταρχεύτοις, sed supra ἀταρχύτοις. — V. 100. φθιμένων MVaV12, P νεκύων s. φθιμένων, vulgo φθιμένου. — V. 102. ἀνθρώποιο, V1 ἐν ἀνοις, P ἀναλυέμεν' ἐστὶν ἀνθρώποις. — V. 103. ἐς φάος, V4 εἰς φόος. — V. 104. δὲ, τε M, om. V2B. — τελέθονται, fort. τελέθουσιν. — V. 107. γὰρ MVaV124P, μὲν B, δ' ἄρ vulgo. — κἄπειτα πρὸς αὖ γῆν scripsi, V1 κἄπειτα δ.. πρὸς αὖ γῆν, PV2 καὶ πάντες πρὸς αὐτήν, TV4Va καὶ πάντα

λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
οὐκ ἔστ' εἰς Ἅιδην ὄλβον καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρὶς Ἅιδης·
πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν·
ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
οὐδεὶς γινώσκει, τί μεταύριον ἢ τί μεθ' ὥραν.
ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.
Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον
πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἦλυθεν αἴφνης.
καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισιν.
Μὴ μεγαληγορίῃ φυσῶν φρένα λυσσωθείης·
εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥ τις μάλα πάντας ὀνήσει.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός· φύσιν ἠερόφοιτον
ὄρνισιν, πώλοις ταχυτῆτ', ἀλκὴν δὲ λέουσιν·
ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν· κέντρα μελίσσαις,

πρὸς αὐτήν, B κἄπειτα δὲ καὶ πυρὸς αὐγήν, M κἄπειτα πρὸς αὐτήν, v. καὶ πάντες ἐς αὐτήν. — V. 108. λυόμενοι κ. ἐσμὲν VaMV124, vulgo λυόμενον κ. ἐστίν. cf. Poeta ap. Stob. Ecl. I. 52, 42: Ἀλλὰ τὸ μὲν λυθὲν ἐστι κόνις, ψυχὴ δὲ πρὸς αἶθραν σκίδναται. — V. 109. om. V2 — πλούτου, B (P) πλουτῶν, at M πλούτῳ μὴ γαυροῦ. — μέμνησ', V1 μέμνησο δ'. — V. 110. ἔστ' εἰς scripsi, V1 ἐς, vulgo ἔν' ἐς. — ὄλβον V2, vulgo ὄλβον ἔχειν. — χρήματ', V2 κτήματ'. — V. 111. 112. hoc ordine TBMVaV24, vulgo inverso ordine leguntur. — δόμων, P δωμάτων. — μέλαθρα vulgo, B MV4 μὲν ἄρθρα. — αἰώνια, M τε δόμων δή, B γωνίσματα. — V. 112. et 113. affert Stob. Flor. CXVIII. 9., sed codd. ibi om. — ἴσον MVaBV2, vulgo ἴσοι. — ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει, V2 ψυχαῖς δ. Θ. ἐμβασιλεύει. — V. 113. ξυνὸς, VaV124 κοινὸς. — V. 114. ἐπὶ καιρόν, VaT ἐπίκηρον, V2P ἐπίκαιρον. — V. 116. et 117. accesserunt ex V1. — τι μεταύριον scripsi, cod. τι μεθώριον. — ἢ τί, cod. ἤτι. — V. 118. οὖν, αὖ T, om. V1. — V. 119. 120. coniunxi auctoritate V1(P), vulgo pessime diremti sunt interposito v. 121: Καιρῷ λατρεύειν κτλ. — V. 119. πολλάκις PMVaB (qui εἰς pro ἐν) V124 et sic vulgo, Brunck falso πολλά τοι. — θαρσαλέοισιν, Va θαρσάλε' εἰσιν. — ἄπιστον ut vulgo PV1, ἄπιτον M, ἄριστον V2, ἄπιστοι V4, Brunck ἄπιστα. — V. 120. πῆμα καί, M πῇ γάρ. — αἴφνης V1, v. ἄφνω. V2 om. v. 120—133. — V. 121. ἀντιπνέειν, ἀντιπλέειν Lobeck. — V. 122. μεγαληγορίῃ PMVa ut vulgo, Brunck ex uno cod. μεγαληγορίησι. — φυσῶν V1, vulgo τρυφῶν. — V. 123. μάλα πάντας, V1 μᾶλλον πάντων σ'. — ὀνήσει, P ὀνείσει. — V. 124—131. Stob. affert Flor. III. 26: Φωκυλίδου. — τομώτερον, P τομώτερος. — V. 125. φύσιν, V4 φύσις. — ἠερόφοιτον, Va ἱερόφυτον, B ἱερόφοιτον, T ἠερόφυτον. — V. 126. ὄρνισιν, πώλοις Sylburg, ὄρνησι πολλοῖς B, ceteri codd. ut videtur omnes ὄρνισι(ν) πολλήν, vulgo ὄρνισι μὲν πολλήν, et sic Stob. (sed Voss. Trinc. λαγωοῖς πολλήν). — δὲ V1, vulgo τε. — V. 127. ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν vulgo et sic Stob. PV12, sed M ταύροις δ' αὐτοχύτως κεράεσσιν, Va ταύ-

ἔμφυτον ἄλκαρ, ἔδωκε, λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισιν
τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος·
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
ἀγρονὺς καὶ πόλιας σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον·
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάασθαι ἀνάγκῃ.
πολλάκι συνθήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀδίκων παραθήκην·
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
Μοῖραν πᾶσι νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.
Ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύῃ.
μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἕληαι.
Κτῆνος κῆν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρε.
πλαζόμενον δὲ βροτὸν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἐλέγξῃς·
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῖο τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι.
ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος ἀθέσφατος αἴθεται ὕλη·
Ἔγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι.

ροις αὐτοχύτως κέρατα καὶ, et αὐτοχύτως etiam B; Sylburg ταύροις δ' αὐ τόχυτον κέρας ἐστίν. ego conieci ταῦροι δ' αὐχαλέοι κεράεσσιν. — V. 12 λόγον V4(P), vulgo λόγος, VaB λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος, M λόγων (s pra λόγον) δὲ ὅς ἐστιν ἄριστον, et MB omittunt v. 129. Similiter ap. Sto Voss. et Trinc. λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος Ἀνθρώπων (Trinc. ἀνθρώπ νεῖμεν· βέλτερος δ' (om. Trinc.) ἀλκ. — V. 130. affert Apostolius IV. 8 A. Arsen. 140. — V. 131. σοφίη, Stobaeus σοφία. Post hunc versum P addunt: μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλοις μήτ' οὖν ἀδικοῦντ' (P ἀδικοῦντα) ἐάσ id est v. 21. — V. 132. et 133. leguntur ap. Boisson. Anecd. I. 119. - τὸν, V1 τὴν. — ἄνδρ' ἀνέλεγκτον V1 et Boisson. An., ἄνδρ' ἀνάδεκτ Va et B, ἄνδρα ἄδεκτον M, ἄνδρα ἄδικον T, ἄνδρα ἄτιτον P, ἄνδρ ἄδεικτον vulgo. Hic desinit V4. — V. 133. χρὴ, Boiss. An. τὸν. — κακ ἐργὸν, V1 ταλαεργόν, B κακῶν. — ἀποτροπάασθαι, V1 κακοτροπάασθα Va ἀποτροπάσασθαι. Fort. ἀποτρωπᾶσθαι. — V. 134. πολλάκι, V πολλάκις. — κακοῖς, B αὐτοῖς. — V. 135. φωρῶν, P (a m. pr.) V1 φωρό B φῶρον. — κλοπίμην, κλοπίμων P (a m. s.) M, κλοπήμων B, κλόπιμ V2. — ἀδίκων MVaBV2TP (a m. s.), ἄδικον V1P (a m. pr.), vulgo ἀ δρῶν. — παραθήκην, V1 παχαταθήκην. — V. 137. μοῖραν πᾶσι ut vulg MVaV12, nisi quod M μοίρας habere videtur, μοίραις B, Brunck μοίρ (ex uno cod.) παισί (ex duobus). — ἰσότης, P ἰσότητος. — ἄριστον BMV vulgo ἀρίστη. — V. 138. ἐπιδεύῃ V2, ἐπιδευὴς B, vulgo ἐπιδεύῃς. - V. 139. ἕληαι, T ἕλκε. — V. 140. κῆν P (a m. pr.) V1Va, vulgo δ' ἦν. - συνέγειρε TV1BM, συνέγειραι Va, συνέγειρον vulgo. — V. 141. δὲ βροτό V2 τὸν βρωτόν, VaM τε βρ. — ἀλήμονα PV1 et Brunckii codd., vulg ἀλίτροπον, quod nihili est. — μήποτ' ἐλέγξῃς scripsi, V1 μήποτ' ἀλύξει P μήτ' ἀπολέγξῃς, M οὔ ποτ' ἀλύξῃς, Va δεῖ ποτ' ἀλεξεῖν, Bar. et Brunck codd. οὔ ποτ' ἐλέγξῃς, vulgo οὐχ ὑπαλύξεις, V2(T) ὑπαλύξεις omisso οὐ — V. 142. βέλτερον ἀντ', V2 βέλτιον. — ἐχθροῖο B Brunckii codd., vulg ἐχθροῦ. — τυχεῖν Brunckii codd., τ' ἔχειν B, τεύχειν V2, τυχέειν vulg — φίλου εὐμενέοντος PV1 ut vulgo, B φίλον εὐ μὲν ἐόντα, T Brunck codd. φίλον εὐμενέοντα. — V. 143. κόπτειν, ἕλκος, B ἕλκος κόπτειν. - V. 144. 145. 146. accesserunt ex V1, — V. 145. ἔχειν, τῶν scripsi, cod. ἔχε

φεῦγε κακὴν φήμην, φεῦγ' ἀνθρώπους ἀθεμίστους.
μηδέ τι θηρόβορον δαίσῃ κρέας· ἀργίποσιν δέ
λείψανα λεῖπε κυσίν· θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς ἔδονται.
φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
νηπιάχους ἀταλοὺς μὴ μάρψῃς χειρὶ βιαίως.
φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος.
μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
Ἐργάζευ, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύῃς.
πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
τέχνη τοι τρέφει ἄνδρας· ἀεργὸν δ' ἴψατο λιμός.
μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης·
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίοτον διάγοις ἀνυβρίστως.
εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ.
ἔστι βίος πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
ναύτιλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα·
εἰ δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακραί τοι ἄρουραι.
οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον,
οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
μύρμηκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
ἔρχονται βιότου κεχρήμενοι, ὁππότ' ἄρουραι
λῇϊα κειράμεναι καρπῶν πλήθωσιν ἀλωάς·

V. 146. *φεῦγ' ἀνθρ.* cod. *φεῦγε ἀνθρ.* — V. 147. *θηρόβορον*, Va *θηροφόρον*, B *θηριοβόρον*. — *ἀργίποσιν*, B *ἀργείποσιν*. — V. 148. *θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς* PV1, vulgo *θηρῶν ἄπο θῆρες*. — V. 149. *τεύχειν*, T *τεύχε*. — *βίβλων*, Va *βιβλίων*. — V. 150. *νηπιάχους ἀταλοὺς μὴ μάρψῃς χειρὶ βιαίως* scripsi, MB *νηπιάχοις ἀταλοῖς μὴ μαίρῃ* (M supra *μάρψῃ*) *χεῖρα βιαίως*, Va *νηπιαχοις ἀταλοῦ μη μάρψη χειρα βιαιως*, V12 *νηπιάχοις ἀπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως*, ut vulgo; ceterum Va exhibet hunc versum infra post v. 205. Brunck *νηπιάχων ἀπαλῶν μὴ ἅψῃ* (*μὴ ἅψῃ* unus cod.) *χειρὶ βιαίᾳ*. — V. 151. *διχοστασίην* PMVaV12, *διχοστασίας* Brunck ex uno cod. — *προσιόντος*, V1 *παριόντος*, sed in marg. vulg. — V. 152. *ἔρξῃς*, V2 *ἔρξεις*. Bar. om. versum. — V. 153. *ἐργάζευ*, V1 *ἐργάζεο*. — *βιοτεύῃς*, V2B *βιοτεύσεις*, VaP *βιοτεύσῃς*. — V. 154. *ζώει*, V1 *ζώῃ*. — V. 155. accessit ex V1 *τέχνη τοι* scripsi, cod. *τέχνῃ*. — *ἄνδρας* scripsi, cod. *ἄνδρα*. — V. 156. *ἴδιας*, *ἴδῃς* V12. — V. 157. *τῶν ἰδίων*, Va *τοῦ ἰδίου*, V2 *τῶν οἰκείων*. — *βίοτον διάγοις* scripsi, *ἄγεις βιότου* V1, *βιότων φαγε* .. V2, *βιότοιο φάγοις* Va, *βιότων φάγοις* M, *μισθῶν φάγεις* B, *βιότων φεύγοις* PT, vulgo *βιότων φαγέοις*. — *ἀνυβρίστως* MV2, *ἀνύβριστος* V1, ut vulgo, Brunck ex uno cod. *ἀνύβριστα*. — V. 158. *εἰ*, V2 *ἤν*. — *δεδάηκε*, P *δεδάητο*. — *τέχνην*, *σκάπτοιτο*, Bar. *τέχνης σκάπτοιο*. *τέχνης* etiam MP. — V. 159. *βίος* scripsi, vulgo *βίῳ*, V2 *βίων*. — *ἐπὴν* PV1, *ἐφ' ᾧ* B, vulgo *ἐπεί*. — V. 160. *εἰ*, PV12 *εἰ*. — *πλώειν*, V2 *πλεῖν*, Va *πλόον*, P *πλώει*. — *ἐθέλεις*, V2BP *ἐθέλοις*. — V. 161. *γεηπονίην* PV1, vulgo *γεωπονίην*, TV2 *γεωπονεῖν*. — *μεθέπειν*, PV2 *ἐθέλοις*. — V. 162. *καμάτου*, B *καμάτων*. Sch. Hermog. Rhett. T. V. 441. hunc versum tanquam oraculi dictionem affert. — V. 163. deest in MB. — V. 164. *μυχάτους*, V2 *μυχάτοις*. — *προλελοιπότες*, V1 *προλελοίπασιν*. — V. 165. *βιότου* V1MVaB., *βίοτον* P, vulgo *βιότοιο*. — *ὁππότ'*, V2 *ὁπότ'*. — V. 166. *πλήθωσιν* BP, vulgo *πλήθουσιν*, *βριθουσιν* V1, unde fort. *βριθωσιν*. scrib.

οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν,
ἢ κριθῶν· αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην συνάγοντες
ἄρτυτοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
κάμινει δ' ἠεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσσιν
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων
σμήνεσι μυριότρητα καὶ' ἄνθεα κηροδομοῦσα.
Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μή πως νώνυμνος ὄληαι.
δός τι φύσει καὐτός· τέκε δ' ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχεύθης.
Μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων·
οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
μητρυιῆς μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆος·
μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
μηδ' ἐπὶ παλλακίσιν πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.
μηδὲ γυνὴ φθείροι βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός,
μηδὲ τεκοῦσα κυσὶν ῥίψῃ καὶ γυψὶν ἕλωρα.
μηδ' ἐπὶ σῇ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλῃαι.
μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου·
μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν·
μηδ' ὕβριζε γυναῖκ' αἰσχυντηροῖς ἐπέεσσιν.

V. 167. *οἱ δ'*, MVaV2 *οὐδ'*. — *αὐτοὶ*, V12 *αὐτ'*. — V. 168. *αἰεὶ* cod. Paris. ap. Schneidewinum, v. *ἀεὶ*. — *δὲ* TV2, *δ'* ὁ, P *καὶ*. — V. 169. *συνάγοντες* V1, *ἐσάγοντες* B, *ἐπάγοντες* vulgo. — V. 170. *ἄρτυτοι* Brunck (V1), *ἄρτυτον* VaP ut vulgo, *ἄρτητον* V2. — V. 171—74. affert Schol. Nicand. Alex. 448. *ἠεροφοῖτις* Brunck ex uno cod., Schol. Nic. VaV2 *ἠερόφοιτος* ut vulgo, V1 *ἠεριφοῖτις*, B *ἑροφοίτης*. — *ἀριστοπόνος*, Va *ἀριστοφόνος*. — V. 172. *ἢ* Va, vulgo *ἠὲ*. — *χηραμὸν*, Schol. Nic. cod. Riccard. et Marc. *κατὰ χιράδος* (*χοιράδος*). — V. 173. *σίμβλων*, V2 *σίμβλον*. — V. 174. *σμήνεσι*, B *σμήνησι*. — *μυριότρητα*, MBT, Schol. Nic. *μυριώτητα*. — *ἄνθεα*, Ruhnken coni. *ἄγγεα*, ego *ἤθεα*. — *κηροδομοῦσα*, T *κηροδονοῦσα*. — V. 175. *μή πως*, V1 *ὅπως*. — *νώνυμνος* B, *νώνυμος* V12P ut vulgo. — V. 176. *τι*, V12 *τῇ*. — V. 177. *ἄλοχον*, V1 *ἄλογον*. — V. 178. *μοιχικὰ*, V1 *μοιχικῆ*. — V. 179. *ψαῦε τὰ* unus Brunckii cod., *ψαῦε τε* duo reliqui, *ψαύετε* MV1P, *ψαύε τὲ* V2, *ψαύεται* B, *ψεύδε τε* Va, *ψαῦέ γε* vulgo. — *λέκτρα*, M *τέκνα*. — V. 180. in M legitur *μητέρα σεῖο τίμα, κρεῖσσον γὰρ ἀν' ἴχνια βάσσαν*. — V. 182. in Va et P non male praemittitur versui 181. — *παλλακίσι(ν)* PB, *παλλακῆσι* V1, *παλλακοῖσι* V2, v. *παλλακίοισι*. — V. 183. *φθείροι* V2P, vulgo *φθείρῃ*. — V. 184. *ῥίψῃ*, B *ῥίψῃς*. — V. 185. subiunxi versui 184, vulgo legitur: *Μηδ' αὖ παιδογόνον ... μηδὲ τεῇ ἀλόχῳ* ... In V12P leguntur hoc ordine v. 185. 190. 186. — *μηδ' ἐπὶ σῇ* V1P, *μηδέ τι σῇ* BMV2, *μηδέ τις ᾗ* Va, *μηδέ τις ᾗ* P in m., *μηδὲ τεῇ* Brunckii cod. unus — *βάλῃαι* MVaBV12TP, v. *βάλοιο*. — V. 186. *τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου* V1, vulgo *ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον*. — V. 187. *ἐλθεῖν* PV1MVa ut vulgo, Brunckii *ἔλθοις* ex uno cod. — V. 188. *γυναῖκ' αἰσχυντηροῖς* correxi, V1 *γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντῆρ'*, V2 *γυναῖκα αἰσχυντικοῖς*, P *γυναῖκας ἐπ' αἰσχυντικοῖς*, M *γυναῖκα αἰσχυντοῖς*, Va *γυναῖκα ἀπαισχύντοις*, vulgo *γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς*. — *ἐπέεσσιν* V2M,

μὴ παραβῇς εὐνὰς φύσεως ἐς κύπριν ἄθεσμον·
οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
μηδέ τι θηλίτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ῥεύσῃς ἀκάθεκτος.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' αἴδηλον ἁπάντων.
μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
σιέργε τεὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρις,
καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος;
μηδέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃσι μιγείη.
Μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἴκαδ' ἄγεσθαι·
λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
ἵππους εὐγενέας διζήμεθα γειαρότας τε
ταύρους ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγρῆας·
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.
μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγοις ἐπὶ πήματι πῆμα·
μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.

λεχέεσσι V1 ut vulgo, χειλέεσσι PVa, qui ponit hunc versum post v. 191., χείλεσσι Brunck ex codd. duobus. — V. 189. ἐς κύπριν, V2 εἰς κοῖτον. — V. 190. Hic versus post v. 185. collocatur in BV12P, et ut videtur etiam in MVa, sed vulgatum ordinem servavi. — θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναὶ Victorius ex Sambuci cod. et sic tres codd. Brunckii, olim θήρεσσ' ἄρσην συνέβαδεν ἐς εὐνήν, sed illam lectionem etiam ceteri libri tuentur, nisi quod T θήρεσι συνέβαδεν ἄρσεν ἐς, P συνέβαδεν, V1 συνεύαδ', Va σύνευνα δέ. — V. 191. ἀνδρῶν, M ἀνδρὸς. — μιμήσαιντο, V2 μωμήσαιντο. — V. 192. ῥεύσῃς, Va εὔσῃς, V1 ῥύσῃς, V2 νεύσῃς. — ἀκάθεκτος V2, vulgo ἀκάθεκτον. — V. 194. V2 omisit. — κασιγνήτων ἀλόχων, B κασιγνήταις λόχων, idem φαίνειν, sed supra βαίνειν, P ἀλόχοισιν, fortasse κασιγνήτοις. — V. 195. τεὴν, VaT τέκνον. — V. 196. φρονέῃ, V12BPT φρονέοι, M corr. φρονέει. — φίλα, M corr. καλά. — ἄχρις V1, vulgo ἄχρι. — V. 197. et 198. desunt in MB, 198. etiam in V2T. — ἐμπέσῃ, T ἐμπέσοι. — ἄνδιχα, V ἄνδρα. — V. 198. P ἀμνήστευτα ἀνηκούρῃσι μιγείη, Va ἀμνηστευτασίη κουραισι μιγῆναι, et μιγῆναι fortasse probandum. — V. 199. πολυχρήματον οἴκαδ' Brunck ex uno cod. (et sic ut vid. V1), σοῖσιν οἴκοισιν MVaV2, σοῖσιν οἴκοισι δ' B, οἴκοισιν σοῖσιν vulgo. — V. 200. λατρεύσεις P, λατρεύσεις δ' V1, λατρεύεις δ' M, λατρεύει δ' B, Brunck ex suis codd. λατρεύειν δ'. — V. 201. ἵππους, MB κάπρους, deinde δ' addunt VaV2. — διζήμεθα γειαρότας τε scripsi in proecdosi, et plane sic P (supra vulgata scripta est), V1 διζήμεθα γειαρόπας τε et supra κατ' οἶκον, vulgo δίζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον. — V. 202. ταύρους B, vulgo ταύρους δ'. — ὑψιτένοντας, P ὑψιταίνοντας. — σκυλάκων, P σκύλακας, sed in m. σκυλάκων fort recte. — παναγρῆας scripsi, P in m. παιαγραίους, Va παρὰ ἀγροὺς, V1 πανάριστον, V2 παναγρίους ut vulgo, unus Brunckii cod. παναγρείους. — V. 203. ἀγαθὴν, B ἀγαθῇ. — ἀφρονέοντες om. V1, ἀλλὰ φέρονται Va, ἀλλαφέροντες B, fort. ἀφραίνοντες. — V. 204. ἀφνεόν, V1 ἀφνειόν. — V. 205. ἄγοις codd. ut videtur omnes, non ἄγῃς. — ἐπὶ, Schaefer ἐπι. — V. 206. in V2 et T legitur ante v. 205., deest in M. — κτεάνων, V1 κτεάτων. — συνομαίμοσιν, V1 συναίμοσι, V2T γε συναίμοσι, P τε συναίμοσιν, Va γε συνομαίμοσι (?). — ἔλθῃς V1P, vulgo ἔλθοις.

Παισὶν μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος εἴης. 19
ἢν δέ τι παῖς ἀλίτῃ σε, κολουέτω νέα μήτηρ,
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῖς, ἢ δημογέροντες.
Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμηΐδα χαίτην·
μὴ κορυφὴν πλέξῃς μήθ' ἅμματα λοξὰ κορύμβων·
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαὶ δὲ γυναιξίν. 20
Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην·
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῖξιν ἔρωτος.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισιν·
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἐάσῃς.
κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσιν. 20
Στέργε φίλους ἄχρις θανάτου, πίστις γὰρ ἀμείνων.
συγγενέσιν φιλότητα νέμοις ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν
ἕδρῃς καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.
Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσιν. 21
δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴῃ.
στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι, κακηγορέων παρ' ἄνακτι.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.

V. 207. *παισὶν* vel *παισὶ* MVaV12BP, vulgo *παισὶ δὲ*. — *εἴης* BM *ἦσθα* V1, vulgo *ἴσθι*. — V. 208. *ἀλίτῃ σε* correxi, V1 *ἀλιτήσαιο*, vulgo *ἀλίτῃ* (P *ἀλιτῇ*). — *κολουέτω* scripsi, vulgo *κωλυέτω*, V1 *κρίνατο*, V2T1 *ἐκρινέτω*, hoc etiam unus Brunckii, alius *κρινέτω*. hinc Schneidewin: *ἢ δέ τι παῖς σ' ἀλίτῃ σεο, κρινέτω* pravo numero. — V. 210. *πλοκαμηΐδα χαίτην* scripsi itaque etiam Boissonade, Va *πλοκαμηΐδα τέχνην*, V2P *πλοκαμίδα χαίτην*, V1 *πλοκάμους ἐπιχάρτους*, B *πλοκάμους ἐπὶ χαίτης* u Brunckii codd. tres, vulgo *πλοκαμίδος χαίτην* vel *χαίτην πλοκαμῖδος*. — V. 211. *μήθ'*, V1 *μηδ'*. deinde pro *ἅμματα* exhibent *ἕρματα* duo codd Brunckii, tertius ut BMV *θαύματα*. — V. 212. *ἐπέοικε*, T *ἐνέηκε*. — *κομᾶν* V1P, *κόμαι* TBMV, vulgo *κόμῃ*. — *χλιδαὶ δέ*, V1P (supra vulgata *χρὴ δὲ ταῖς*. — V. 213. *δ'* om. B. — *ὥρην*, B *ὥραν*. — V. 214. *λυσσῶσι* V1 *λυσσώουσι*, P *λυσσώουσι* ut vid. — *μίξιν*, T *κύπριν. γρ. μίξιν*. — *ἔρωτος ἐρῶντες* M, *ἔρωτες* B. — V. 215–217. affert Stob. III. 125. ed. Schow. *παρθενικὴν*, B *παρθενίην*. — V. 216. *γάμων*, fort. *γάμου*, ut P exhibere videtur. — *ὀφθῆμεν* scripsi, M *ὤφθημεν*, B *ὀφθήμεναι*, vulgo *ὀφθῆναι*. — V. 217. *ἔφυ*, V2 *ἔφη*. — V. 218. addidi ex V1. — V. 219. *συγγενέσιν* P v. *συγγενέσι*. — *νέμοις*, *νέμειν* Va. — V. 220. *πολιοκροτάφους*, V2 *πολυοκροτάφους*. — V. 221. *πάντων*, P *ἁπάντων*. — *ἀτάλαντον*, V12 *ἀτάλαντος*. — V. 222. *ὁμήλικα*, locus de vitio suspectus, in proecedosi *ἀφήλικ* scripsi. — *πατρὸς* om. V1. — V. 223. *παρέχου*, V1 *παράσχου*, B *παρέχειν*. — V. 224. *νέμοις*, *νέμειν* Va. — *τοι ... εἴῃ*, V2 *οἱ ... εἴης*, *εἴης* T a m. s., Schaefer *εἴῃ*. — V. 225. *θεράποντα*, V2Va *θεράποντι*. — V. 226. *δοῦλον*, T *δοῦλος*. — *βλάψῃς*, V1T *γράψῃς*. — *τι* om. MB. — *κακηγορέων*, Va *κακῆ ἀγορέων*, M *κατηγορέων*. — *παρ' ἄνακτι* MVaB *παρ' ἄνακτος* V1, *πρὸς ἄνακτα* P ut vulgo. — V. 227. *παρὰ*, V1 *παρ* possis *βούλευμα παρ'* coniicere.

Ἁγνείη ψυχῆς τοῦ σώματός εἰσι καθαρμοί. 215
Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, τοῖα βιεῦντες
230 *ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.*

Restat, ut paucis hic exponatur de eo, quod Suidas dicit v. *Φωκυλίδης· εἶσὶ δ' ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.* Tantum enim abest, ut hoc verum sit, ut censendum sit, eum qui librum secundum Oraculorum Sibyllinorum (quem satis novitium esse certum est,) vel primus concinnavit vel potius ab alio compositum retractavit, insignem partem carminis Pseudophocylidei (inde a v. 5. usque ad v. 79.) his oraculis inseruisse. Nam ubi de Christo pios homines praemiis virtutis ornante dixit, quisquis haec composuit, pergit p. 202. ed. Gallaei (quam solam adhibere licuit):

Οἱ δ' ἀγαπῶσι γάμον τε γαμοκλοπιῶν τ' ἀπέχονται,
δώσει πλούσια δῶρ', αἰώνιον ἐλπίδα καὶ τοῖς·
πᾶσά τε γὰρ ψυχὴ μερόπων θεοῦ ἐστι χάρισμα,
κοὐ θέμις ἀνθρώπους τὴν ἄγεσι πᾶσι μιαίνειν.

qui haec scripsit, imitatur Phocyl. v. 3. 4. Sed iam sequuntur versus Phocylidei sat multi, quos in codice Regio reperit Opsopoeus indeque repetiit Gallaeus. Subiiciuntur enim v. 5. 6. 7 (*πάντα φυλάσσειν* pro *πάντ' ἀγορεύειν*), tum vero versum de suo adiecit vates iste:

Μηδὲ μάτην εἴδωλα σέβου, τὸν δ' ἄφθιτον αἰεὶ
πρῶτα θεὸν τίμα κτλ.

i. e. Phocyl. v. 8. 9 (*μηδ' εἰς κρίσιν ἄδικον ἔλθῃς*), 10 (*μὴ κρῖνε προσώπῳ*, quae lectio praeferenda videtur), 11 (*μετέπειτα θεός σε δ.*), 12. 13. 14 (*ἐπὶ μέτρον ἅπασι*), 15. 16 (plane ita scriptus ut ego edidi), 17 (*θεός, ὅστι κεν ἄν τις ὀμόσῃ*), tum sequitur:

Ἐξ ἀδίκων ἔργων δῶρον χερὶ μή ποτε δέξῃ.

ambiguum utrum hunc versum vates de suo adiecerit an ex meliore codice Phocylideo transscripserit, vel aliunde petiverit; 18. tum de suo adiecit

εἰς γενεὰς γενεῶν σκορπισμὸν βιότοιο.
μήτ' ἀρσενοκοιτεῖν, μὴ συκοφαντεῖν, μήτε φονεύειν.

V. 228. *ἁγνείη* libri (T *ἁγνίη*) praeter P qui ut vulgo *ἁγνεῖαι*. — *τοῦ*, BVaV2 *οὐ*, M *σου*, T *σοῦ*. — *εἶσι καθαρμοί* MV12P ut vulgo, Brunck ex duobus codd. *ἐστι καθαρμός*. — V. 229. *τοῖα* codd. ut videtur omnes, vulgo *οἷα*, quod Brunck ex uno cod. correxit. — *βιεῦντες* non ausus sum mutare, quamquam M *βιοῦντες*. — V. 230. *οὐδοῦ*, VaV12 *οὐδῷ* vel *οὐδῶ*, B *ἀδοῦ*, P *οὐδῶ* sive *οὐδοῦ*.

Sequitur iam v. 19. 20 (γλώσσης, utra lectio praestet, vix c diiudices in scriptore balbutiente), huic subiicitur:

Ὀρφανικοῖς, χήραις, ἐπιδεομένοις δὲ παράσχου.

v. 21. 22 (πτωχοῖς εὐθὺ κτλ.), tum:

Ἱδρῶσι σταχύων χειρὶ χρῄζοντι παράσχου.

(qui versus ad similitudinem v. 23. compositus),

ὃς δ' ἐλεημοσύνην παρέχει, θεῷ οἶδε δανείζειν.
ῥύεται ἐκ θανάτου ἔλεος, κρίσις ὁππότ' ἂν ἔλθῃ·
οὐ θυσίην, ἔλεος δὲ θέλει θεὸς ἀντὶ θυσίης·
ἔνδυσον οὖν γυμνόν, μετάδος πεινῶντ' ἄρτων σῶν.

v. 24. 25 (ὁ γὰρ πλοῦς), 26. 27 (βίοτος τροχός), 28. 29 (κ τὸς χρῄζοντι π.), 30 (κοινὸς πᾶς ὁ βίος μερόπων, ἄνι δὲ τέτυκται). Tum sequuntur:

Μή ποτε ἄνδρα πένητα ἰδὼν σκώψῃς ἐπέεσσιν.
μηδὲ κακῶς γε προσείπῃς μωμητόν τινα φῶτα.
τὸ ζῆν ἐν θανάτῳ δοκιμάζεται· εἴ τις ἔπραξεν
ἔκνομον ἢ δίκαιον, διακρίνεται εἰς κρίσιν ἐλθών.
μηδὲ φρένας βλάπτειν οἴνῳ, μηδὲ πίνειν ἄμετρα.

Tum v. 32. 31. 33 (εἴθε δὲ μὴ χρήσῃ μητ' ἔκνομα μ δικαίως, confirmans quod de coniectura iam in proecdosi scrip 34 (κἂν γὰρ κτλ.), 35. 36 (πᾶς ὅρος ἔστι δίκαιος, ὑπερ σίη δ' ἀλεγεινή·), tum v. 37. ita immutatus:

κτῆσις ὀνήσιμός ἐσθ' ὁσίων, ἀδίκων δὲ πονηρά.

v. 38 (λωβήσῃ καρπὸν), 39. 40 (π. γ. ξενίης περιρήσσ ται πολυμόχθου), tum adduntur:

ὡς ξένοι ἀλλήλων· ξεῖνος δέ γε οὔτις ἐν ἡμῖν
ἔσσετ', ἐπεὶ πάντες βροτοὶ αἵματος ἐξ ἑνὸς ἐστέ.

v. 41 (χώρη ... ἔχει τόπον), tum:

Μηδὲ θέλεις πλουτεῖν, μηδ' εὔχου, ἀλλὰ τόδ' εὔχου,
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδέν τε ἔχοντα ἄδικον.

(haec ex Theognide v. 1155. 56. petita), tum v. 42., cui subi guntur:

μὴ πόθος εἰς χρυσὸν ἢ εἰς ἄργυρον· ἐν δ' ἄρα καὶ τοῖς
ἔσσεται ἀμφήκης θυμοφθόρος ἔνθα σίδηρος.

v. 43. 44. 45. 46. 47., tum:

Μηδὲ δόλους ῥάπτειν, μὴ πρὸς φίλον ἦτορ ὁπλίζειν

(cf. v. 4.), v. 48. 49 (κατὰ χώραν ἀμείβειν), 50. 51. 52. 54. 55 (ἦτορ), 56. 57 (ὀργήν), 58. 59. 60 61 (ἀμέτρο 62. 63. 64. 65 (ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δέ γε φαῦλ 66 (τ. κ. ὀ. ἀγαθῶν δέ γε κῦδος ὀπάζει), 67. 68. 69 (ἐν τρῳ φαγέειν, πιέειν καὶ μυθ.), tum sequitur:

πάντων μέτρον ἄριστον· ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινόν.

(vid. ad v. 36.),

Μὴ φθονερός, μὴ ἄπιστος ἔσῃ, μὴ λοίδορος ἴσθι·
μηδὲ κακογνώμων, μὴ ψευδαπάτης ἀμέτρητος.

(hi versus substituti sunt in locum v. 70—75.), v. 76. 77 (μηδὲ ἐμοῦ ... ἀπάλειψον), 78. 79. His denique vates iste subiecit:

Οὗτος ἀγών, ταῦτ' ἐστὶν ἀέθλια, ταῦτα βραβεῖα,
τοῦτο πύλη ζωῆς, καὶ εἴσοδος ἀθανασίης,
ἣν θεὸς οὐράνιός γε δικαιοτάτοις ἀνθρώποις
ἔστησεν νίκης ἐπαέθλιον· οἱ δὲ λαβόντες
τὸ στέφος, ἐνδόξως διελεύσονται διὰ ταύτης.

quibuscum componere possis Phocyl. 229. 30. — Apparet ex his eum qui librum II Oraculorum concinnavit versus Phocylideos fere integros in suum opus transtulisse: pauca quaedam consulto mutavit, quae ipsius instituto non satis convenire videbantur: alia utrum ipse mutaverit an sic scripta in suo Phocylideorum codice repererit, ambigi potest; libro certe usus est, qui hos codices, qui superstites sunt, praestantia nequaquam superabat. Alia denique amplificavit et de suo addidit, quae quamvis nec ista Pseudophocylidea aut numerum elegantia aut sermonis urbanitate insignia sint, sed novitiae originis notas plurimas prae se ferant, tamen multum istis sunt deteriora. Iam libros I. et II. Bleek (Theologische Zeitschrift ed. Schleiermacher, Berlin 1819. Vol. I. 185. seqq. 193.) medio saeculo quinto p. Chr. n. compositos esse, Phocylideos autem versus postea ab alio insertos esse censet.

XII.

XENOPHANES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἁπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
κρατὴρ δ' ἕστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
ἄλλος δ' οἶνος ἑτοῖμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
μείλιχος ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὀσδόμενος·
ἐν δὲ μέσοις ἁγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησιν,
ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν·
πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἀν τὸ μέσον πάντη πεπύκασται,
μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὔφρονας ἄνδρας
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.

Xenophanes. Fr. 1. Athen. XII. 462. C: *Ὁρῶν οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον, κατὰ τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη, πλῆρες ὂν πάσης θυμηδίας· Νῦν γὰρ δὴ κτλ.* V. 1—3. om. C. V. 1. *ζάπεδον* ABPV, *δάπεδον* Basil. L. — V. 2. *ἀμφιτιθεῖ* Dindorf, libri *ἀμφιτιθείς*. — V. 3. *ἄλλος*, fort. scrib.: *στεφάνους ἄλλος, ὁ δ'* ut etiam Hermann coni. — *παρατείνει* incommodum verbum, fort. *πορσαίνει* corrigendum. — V. 4—8. affert Eust. Od. 1633, 53. sine poetae n. — *κρατὴρ*, Schneidewin *κρητήρ*. — *δ'* om. Eust., qui etiam *ἐμφροσύνης* exhibet. — V. 5. *ἄλλος δ' οἶνος ἑτοῖμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν* scripsi, legebatur *ἄλλος* (ABCP, *ἄλλῳ* VL) *δ' οἶνος ἐστὶν* (hoc om. Eust. VL, A utrum exhibeat an om. non liquet) *ἕτοιμος* (Eust. *ἕτυμος*) *ὃς οὔποτε* (ita AVL Eust., *οὔπω* BP) *φησὶ προδώσειν* (ita AVL, *προδώσει* omisso *φησὶ* Eust., *φησὶ προδώσειν* om. BP) cum haec duo verba etiam in A decsse crederentur (in quo revera extant, vid. Ritschl in Museo Rhen. Novo I. 140.) Hermann coni. *Οἶνος δ' ἐστὶν ἕτοιμος, ὃς οὔπω πυθμένι γείτων* collato Hesiod. Op. v. 336., Schneidewin contra *Οἶνος δ' ἐστὶν ἑτοῖμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν*, at necessarium prorsus est *ἄλλος δ'*, nam praeter vinum temperatum iam in cratere praesto erat aliud in amphoris, itaque *ἐστὶ* delendum. — V. 6. *ὀσδόμενος*, B *ὀδμόμενος*, Hermann *ὀζόμενος*. — V. 7. *ὀδμὴν*, Eust. *ὀσμὴν*. — *ἵησιν* Eust., v. *ἵησι*. — V. 8. *ἔστιν* Hermann, v. *ἐστὶν*. — V. 11. *ἀν τὸ μέσον* Karsten, vulgo *αὐτὸ μέσον*, Fr. Franke *αὐτόμεσος*, Hermann *αὐτομάτοις*. — V. 13. *χρὴ δὲ*, scribendum videtur *χρὴ δή*. — *ὑμνεῖν* Stephanus, *ὑμνὲν* VL, *ὑμῖν* P. — V. 14. *λόγοις*, Eichstaedt *νόοις*, Schneidewin *νόμοις*.

σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἐστι προχειρότερον,
οὐχ ὕβρις, — πίνειν ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἶκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνει,
ὡς οἱ μνημόσυν' ἔῃ, καὶ τὸν, ὃς ἀμφ' ἀρετῆς,
οὔτι μάχας διέπει Τιτήνων οὐδὲ Γιγάντων,
οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσιας σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
θεῶν δὲ προμηθείην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2.

Ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
παρ Πίσαο ῥοῇς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσίν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,

V. 15. *σπείσαντας δὲ* scripsi et deinde *πρήσσειν — ταῦτα γ. ὧν ἐ. προχειρότερον, οὐχ ὕβρις — πίνειν ὁπόσον κτλ.*, ut *πίνειν* infinitivus sit cum accusativis *σπείσαντας* et *εὐξαμένους* copulandus, illa autem *ταῦτα ... ὕβρις* mediae orationi interiecta, vulgo: *σπείσαντάς τε ... πρήσσειν· ταῦτα γ. ὧν ἐ. προχειρότερον. οὐχ ὕβρις πίνειν δ' ὁπόσον κτλ.* Contra Hermann *λόγους σπείσαντάς τε καὶ εὐξαμένους· τὰ δίκαια δ' ὄνασθαι πρήσσοντας· τὸ γὰρ οὖν ἐστι προχειρότερον, οὐχ ὕβριν· πίνειν δ' ὁπόσον κτλ.* — V. 16. *προχειρότερον* corruptum, quamvis Ahrens aliter censeat, qui *ταῦτα γὰρ οὐκ ἐστι προχ.* coniecit, conieci *προαιρετέον*, quod etiam Schneidewin proposuit, fort. *πεπειροτέρων*. — V. 17. *οὐχ ὕβρις*, B *οὐχ' ὕβρεις*. — V. 19. *ἀναφαίνει*, Hermann *ἀναφαίνῃ*. — V. 20. *ὡς οἱ μνημόσυν' ἔῃ* scripsi, vulgo *ὡς ἡ μνημοσύνη*, P *ὡ σημνημοσύνη*, Scaliger coniecit: *ὡς Ἡ μνημοσύνη καὶ τὸν Ὃς ἀμφ' ἀρετῆς*, ut haec scoliorum fuerint exordia, Hermann *ὅσση μνημοσύνη καὶ νόος ἀμφ' ἀρετῆς*, Schneidewin *ὡς οἱ μνημοσύνη καὶ πόνος ἀμφ' ἀρετῆς*, similiter Ahrens, nisi quod *ὡς ἔῃ*. — V. 21. *οὔτι*, C *οὔτε*. — *διέπει* C, *διέπειν* PVL, *διέπει* dixit eo modo, quo alias *διείπε* tantum dici solet. — V. 22. *οὐδὲ τὰ* Hermann, vulgo *οὐδέ τε*, BC *οὐδέ*, fort. *οὐδ' αὖ*. — *πλάσματα τῶν* Schweighaeuser, *πλασμάτων* ABC, om. P (sed in m. *πραγμάτων*) VL. Hermann coni. *Κεντσύρων φλάσματα τῶν προτέρων*. — *προτέρων ἢ στάσιας* ABP, *ἢ στάσιας προτέρων* VL. — V. 23. et 24. om. C. — *σφεδανάς* Osann, ut ego dudum emendavi, libri *φενδόνας*, Scaliger *φλεδόνας*, Hermann *φλεδονᾶν*. — V. 24. *δὲ* adiecit Scaliger. — *προμηθείην*, Dindorf *προμηθίην*. — *ἀγαθόν* Fr. Franke et Hermann, v. *ἀγαθήν*. Ceterum integra haec elegia est.

Fr. 2. Athen. X. 413. F: *Ταῦτ' εἰληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως· Ἀλλ' εἰ μὲν κτλ.* V. 1. *εἰ μὲν*, Wakefield *εἴ κεν*. — *ταχυτῆτι* A, *ταχύτητι* PVL. — V. 3. *παρ Πίσαο ῥοῇς ἐν* Stephanus, (Schneidewin *ῥοᾶς* mavult), *πὰρ πίσα ὀρόησεν* P, *παρπίσα ὀρόησεν* B, *πὰρ πίσα ὀρόης ἐν* V. — V. 5. *τὸ* Wakefield, libri *τι*. — V. 6. *ἀστοῖσιν* B, *ἀστοῖσι* PVL. — *κυδρότερος* Stephanus et Scaliger, *κεδρότερος* PV. — *προσορᾶν* Iacobs, A *προσεραν*, B *πρὸς ἀέραν*, PVL *πρὸς ἄκρα*.

καί κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον, ὅ οἱ κειμήλιον εἴη·
εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά χ' ἅπαντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος, ὥςπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη,
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό πέρ ἐστι πρότιμον
ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοὔνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
σμικρὸν δ' ἄν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
εἴ τις ἀεθλεύων νικῷ Πίσαο παρ' ὄχθας·
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μιχοὺς πόλεως.

3.

Ἁβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς,
ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ὥςπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,

V. 8. *κεν* L, *κε* PV. — *σῖτ' εἴη* Turnebus, libri *σιτείη*. — V. 9. *πόλεως* aliis fort. placuerit *πόλεος*, *πόλιος* Schneidewin et hic et v. 22. — V. 1 *ταῦτά χ' ἅπαντα* B, *ταῦτα κ' ειπαντα* A, *ταῦτα κἅπαντα* P, *ταῦτά ἅπαντα* VL, *ταῦτά κε πάντα* Schweighaeuser. — V. 11. *οὐκ ἐὼν* PVL, *οὐ ὢν* Casaubonus, ego in proecdosi *οὐκ ὤν*. — V. 14. *ἀγαθῆς*, Valckena *ἀγανῆς*. — V. 15. *λαοῖσι μετείη* Stephanus, legebatur *λαοῖσιν ἔτ' εἴη*. - V. 17. *ταχυτῆτι* Schweighaeuser, v. *ταχύτητι*. — V. 19. *ἂν* ABP, *ἄρ* VL. - V. 20. *γένοτ'*, P *μένοι'*. — V. 21. *Πίσαο παρ'*, B *πίσας παρά*. — V. 2 respicit Eust. Il. 1299, 22. Carmen autem longius etiam fuisse, significa videtur Athenaeus: *Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἐκ τοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται, διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἀνυσιτελὲς τὸ τ ἀθλήσεως εἶδος.* quamquam fortasse etiam alibi, velut in Sillis idem arg mentum attigit. Vide commentationem meam de Babrio in The Classic Museum N. VIII. p. 116.

Fr. 3. Athen. XII. 526. A: *Κολοφώνιοι δ', ὡς φησι Φύλαρχος, τ ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τριςὴν ἐξώκειλαν πρ Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προῆγεσαν διησκημένοι τ κόμας χρυσῷ κόσμῳ, ὡς καὶ Ξενοφάνης φησίν· Ἁβροσύνας κι* V. 1. *Ἁβροσύνας* Schneider Saxo, libri *ἀφροσύνας*. — V. 2. *ἦσαν ἄν στυγερῆς* Dindorf, A *ησσα νευ στιγερῆς*, B *ησσανευ στιγερῆς*, P *ἦσσ ἐϋστυγερῆς*, VL *ἦσαν ἐπὶ στυγερῆς*, quae lectio si vera, non est de dom stica tyrannide cogitandum, quae subsecuta est hanc luxuriam, sed de L dorum dominatione. — V. 4. *ὥςπερ* AB, *ἤπερ* PVL. — Quod est ap. Cic de Republ. VI. 2: „ut quemadmodum ille scribit, cotidiano in forum mi hominum cum palliis conchylio tinctis descenderent“ sane ad Colophoni pertinet, sed Theopompum auctorem sequi videtur, quem etiam Athen. l adhibet. — *εἰς ἐπίπαν*, Schweighaeuser *ὡς ἐπίπαν*.

αὐχαλέοι, χαίτῃσιν ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν,
ἀσκητοῖς ὀδμὴν χρίμασι δευόμενοι.

4.

Οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
ἐγχέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5.

Πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ᾖ γένος Ἑλλαδικῶν·

6.

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον.

* * *

Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
Παῦσαι μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ φίλου ἀνέρος ἐστίν
ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀΐων.

V. 5. αὐχαλέοι ABPV, αὐχμαλέοι L. — χαίτῃσιν PVL, χαίτισιν AB. — ἀγαλλόμενοι V, ἀγαλλόμεν L(AB), ἀγάλλομεν P, Hermann αὐχαλέοι χαίτης ἐν ἀγάλμασιν, ego ἄγαλμ' ὡς, Schneidewin ἀγαλλόμενοι ταναῇσιν. — V. 6. ὀδμὴν ABP, ὀδμῇ VL. — χρίμασι V, χρίσμασι L, χρήμασι AP. Ceterum mirum est aurum, quo comas ornabant, in his versibus non commemoratum esse.

Fr. 4. Athen. XI. 782. A: Ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον· Ξενοφάνης· Οὐδέ κτλ. V. 2. ἐγχέας Casaubonus, ἐγχεύας C, χεύας Schweighaeuser.

Fr. 5. Athen. VIII. 368. E: καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησί· Πέμψας κτλ. V. 1. ἤραο, A ηραο, C ἦρα ὁ. — V. 3. ἀφίξεται, Karsten et Hecker ἐμίξεται. — V. 4. ἀοιδάων, C ἀοιδῶν. — Ἑλλαδικῶν C supra, vulgo Ἑλλαδικόν.

Fr. 6. Diog. Laert. VIII. 36: Περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον γεγενῆσθαι (Πυθαγόραν) Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείῳ προσμαρτυρεῖ, ἧς ἀρχή· Νῦν οὖν τ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον, ὃ δὲ περὶ αὐτοῦ φησίν, οὕτως ἔχει· Καί ποτέ μιν κτλ. unde v. 2—5. tanquam epigramma receptum in Anth. Pal. VII. 120. Eadem Suid. v. Ξενοφάνης. V. 1. νῦν αὖτ' Stephanus, vulgo νῦν οὖν τ'. — V. 2. καί ποτέ, δήποτε Planud. — V. 2. φασὶν, Suid. φασί γ'. Deinde cod. Pal. a pr. m. ἐπωκτεῖραι. — V. 3. ἐπειὴ, cod. Pal. ἐπεὶ ἦ. — ἔγνων, ed. Frob. ἔγνω. — V. 5. τὴν, Karsten τῆς, fort. φθεγξαμένου legendum. Ap. Suid. BE φθεγξαμένην.

7.

Ἤδη δ' ἑπτά τ' ἔασι καὶ ἑξήκοντ' ἐνιαυτοί
βλησσρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότ' ἦσαν εἰκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

8.

Ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαυρότερος.

IAMBOI.

9.

Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν ἐκ πόλεως πόλιν φέρων
βλήστριζον.

Fr. 7. Diog. Laert. IX. 19: *μακροβιώτατός τε γέγονεν (ὁ Ξενοφά*
ὥς που καὶ αὐτός φησιν· Ἤδη κτλ. Eadem Apostol. VIII. 42. r, q
2. *βλησσρίζοντ' ὑμὴν* exhibet, v. 3. omisit *τε*, v. 4. habet *τῶν*. —
γενετῆς Hübner, vulgo *γενέτης*.

Fr. 8. Et. M. 231, 4: *ἡ μετοχὴ γηρεὶς — γηρέντος, ὥσπερ Ξενο*
οἷον· Ἀνδρὸς κτλ. sed *Ξενοφάνης* scripsit Sylburg. — Ex *Elegiis* prae
petitum videtur, quod refert Pollux IX. 83: *εἴτε Φείδων πρῶτος ὁ Ἀρ*
ἔκοψε νόμισμα, εἴτε Δημοδίκη ἡ Κυμαία συνοικήσασα Μίδᾳ τῷ Φ
— *εἴτε Λυδοί, καθά φησι Ξενοφάνης.*

Fr. 9. Schol. in Hippocrat. ed. Daremberg (Ephemer. Gotting. 185
419): *Βλησσρισμός· ῥιπτασμός· οὕτως Βακχεῖος τίθησιν· ἐν ἐνίοι*
ἀντιγράφων εὕρομεν βλητρισμὸν χωρὶς τοῦ σ· ὄντως δὲ τὸν ῥιπτα
σημαίνει, καθὼς καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιός φησιν· ἐγὼ δ' ἐμαυ
πόλιν ἐκ πόλεως φέρων ἐβλήστριζον ἀντὶ τοῦ ἐριπταζόμην. Ti
posui *πόλιν* et *βλήστριζον* scripsi (nisi *βλησσριζόμην* malis), Schneid
coni.: *ἐγὼ δ' ἐμεωυτὸν ἐκ πύλης εἰς πόλιν Περῶν ἂν ἐβλήστριζον*
τὴν Ἑλλάδα).

XIII.

THEOGNIS.

Ω ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπαυόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σὲ καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
ἀείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μέν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ,
φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,

Theognis. Codices collati a Bekkero in editione altera (Berol. 1827) sunt hi *Mutinensis* (A) omnium praestantissimus, *Parisinus* Reg. 2008 sive 3340 (b), *Parisinus* Reg. 2551 sive 3233 (c), *Par.* Reg. 2739 s. 2803 (d), *Par.* Reg. 2833 s. 3341 (e), *Par.* Reg. 2866 s. 3336 (f), *Par.* Reg. 2883 s. 3537 (g), *Par.* Reg. 2891 s. 3525 (h), *Venetus* Marcianus 520 (i), *Venetus* Marc. 522 (K) codex praestantia insignis, sed ut Bekker significavit, a v. 109 usque a 1106 circa sexagesimum quemque lacunosus, *Laurentianus*, plut. 31 cod. 20 (l), *Barberinus* (m), *Vaticanus* 63 (n), *Vaticanus* 915 (O), codex non minus quam K praestantia insignis, *Vaticanus* 1388 (p), *Vaticanus* Palat. 102 (q), *Vatic.* Pal. 139 (r). Praeterea ex *Vindobonensi* 331 lectiones aliquot enotatas habui (s). *Asteriscus* (*) significat ceteros libros inter se consentire. — Ex his codicibus sententias distinguunt bdhimnqr. — De auctoritate horum librorum dixi in commentatione de crisi Theognidea, quae legitur in Museo Rhen. Novo III. p. 206 seqq. et 396. seqq. Add. etiam Schneidewin in Notit. Societ. Gotting. 1825. n. 5. Inscribitur carmen *Θεόγνιδος ἐλεγείων α'* A, *Θέογνις* g, *Θεόγνιδος μεγαρέως* el, *Θεόγνιδος στίχοι ἠρωελεγεῖοι* K, *ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Θεύγνιδος ὃς διὰ στίχων ἠρωελεγείων* O, *Θεόγνιδος γνῶμαι* bdfmpq, *Θεόγνιδος μεγαρέως σικελιώτου γνῶμαι ἐλεγειακαί* c, *Θεόγνιδος γνῶμαι, ἠρωελεγεῖοι οἱ στίχοι* i, *Θεόγνιδος γνῶμαι: μᾶλλον Θεογνίδος γνωμολογία πρὸς Κύρνον τὸν ἐρώμενον* n, *Θεόγνιδος Μεγαρέως γνωμολογία πρὸς Κύρνον πολυπαίδην τὸν ἐρώμενον* h, *Θεόγνιδος γνῶμαι τοῦ μεγαρέως πρὸς Κύρνον τὸν ἑαυτοῦ φίλον· Θέογνις, Θέογνις· Θέογνις* r. V. 1—4. affert Apostol. XVIII. 56. b. Arsen. 485. — V. 2. *ἀρχόμενος, ἀρχόμενός γ'* i. — *ἀποπαυόμενος*, Turnebus *ἀναπαυόμενος*. — V. 3. *σὲ* scripsi, libri *τε*. — V. 4. *μοὶ* AO, *μευ* ceteri libri. — V. 5. *Φοῖβε, φοῖβ'* p. — V. 6. *ῥαδινῆς*, bcdefhiKlmn et pr. g quamquam non multum tribuendum in hac re his codicibus, cum *ι* dativi tantum non ubique omittant, ut Bekker dicit: ceteri *ῥαδινῇς*. Cod. Pal. ap. Hoesch. *τρυφερῆς*. at scribendum omnino *φοίνικος ῥαδινῆς* (ut etiam Draco Straton. p. 93 exhibet) quod epitheton inprimis palmae convenit, nec quoniam infra v. 996 de Lacaena puella dictum *Εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη* continuo idem de Latona dicendum. At gravis inscitiae me arguit Schneidewin, dicendum enim fuisse *φοίνικος ῥαδινοῦ*: scilicet is ignoravit palmas et mares et feminas esse, vid. Herodot I. c. 193: *εἰσὶ δέ σφι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον· οἱ πλεῦνες αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ οἶνον καὶ μέλι ποιεῦνται· τοὺς συκέων τρόπον θεραπεύουσι τά τε ἄλλα καὶ φοινίκων τοὺς ἔρσενας Ἕλληνες καλέουσι, τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι τῇσι βαλανηφόροισι τῶν φοινίκων, ἵνα πεπαίνῃ τέ σφι ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐσδύνων καὶ μὴ ἀποῤῥέῃ ὁ τοῦ φοίνικος· ψῆνας γὰρ δὴ φορέουσι ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσενες, κατάπερ δὴ οἱ ὄλυνθοι.* At adversarius dicet, quaerendum esse, Delia palma mas an femina fuerit: hanc quoque

ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίη
ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.

Ἄρτεμι θηροφόνη, θύγατερ Διός, ἣν Ἀγαμέμνων
εἴσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖς,
εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἵ ποτε Κάδμου
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος·
ὅ τι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν.
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων

Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα.
οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοὐσθλοῦ παρεόντος.

quaestionem solvam; in imagine enim ap. Tischbein Vas. pict. T. II. t. XII., ubi Apollonis adventus in Delum insulam exhibetur, licet videre palmam baccis exuberantem: femina igitur palma fuit, quamquam a poetis vulgo ὁ φοίνιξ dicitur; prorsus ut est in simili argumento ap. Pausan. X. 15, 5. ubi describit palmam auream, quam Athenienses Delphis dedicaverunt, *λέγει δὲ καὶ ὡς τὸ δόρυ καὶ τὰς γλαῦκας καὶ ὅσος καρπὸς ἐπὶ τῷ φοίνικι ἐπεποίητο ἐς μίμησιν τῆς ὁπώρας, κατακλάσαιεν καὶ ταῦτα οἱ κόραικες.* — V. 8. ἀπειρεσίη, his ἀπειρεσίης. Delos ἀπειρεσίη dicitur, id est *κυκλοτερής*, quem admodum δακτύλιος ἀπείρων. — V. 9. ἐγέλασσε, ἐγέλασε iKqr. — V. 10. γήθησεν, γήθησε Kup. — βαθὺς, βαρὺς cl. — V. 11. θηροφόνη, θηροφόνοι i, θηροφόνη s, θηροφόνε Brunck. — Ἀγαμέμνων, ἀγάμνων d. — V. 12. εἴσαθ' dhK, ceteri omnes εἴσατ', etiam A, in quo supra scriptum *cognovit*, quod Bekker aliique receperunt, sed εἴσατο omnino probandum; nam Agamemnon, ut alias Dianae cultum instituisse dicitur, ita etiam Megara propagavit ibique dene templum condidit, vid. Paus. I. 43, 1: *καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ὃ Ἀγαμέμνων ἐποίησεν, ἡνίκα ἦλθε Κάλχαντα οἰκοῦντα ἐν Μεγάροις ἐς Ἴλιον ἔπεσθαι πείσων*; nam illud leve discrimen, quod Theognis de ipsa expeditione dicere videtur, Pausanias de itinere, quod antea ad heroas congregandos suscepit Agamemnon. Ceterum conferas Callimachum ap. Schol. Arist. Av. 873: *Τὴν ὠγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἴσατο, Τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται.* quae de Amarysia sive Colaenide Diana sunt dicta. Neque tamen propter hanc similitudinem etiam Theognidis locus ad Amarysiam Dianam revocandus. — νηυσὶ, νηυσὶ A. — θοαῖς, θοῆς s. — V. 13. ἀπὸ, ἄπο g. — ἄλαλκε, ἔλαλκε r. — V. 14. μὲν, δὲ r. — θεά, θεᾶ, i, ut videtur eraso A. — σμικρὸν, μικρὸν Λ, sed σμικρὸν etiam ap. Aristot. Eth. Eudem. VII. c. 10: *ἐνδέχεται δ' εἶναι ὥςπερ λέγει Θέογνις· σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.* — V. 15. Κάδμου, κάαγμου i. — V. 17. 18. affert Iriarte p. 191. — V. 19. σφρηγὶς, σφραγὶς K, σφραγὶς i. — V. 20. λήσει, λύσει bq, λήσῃ s. — κλεπτόμενα, AO et fortasse r, κλεπτομένα K, ceteri κλεπτομένῃ. m quid habuerit incertum. — V. 21. ἀλλάξει, ἐκλέξει K, ἀλέξει O. — κάκιον, κάλλιον pr. r. — τοὐσθλοῦ, τ' οὐσθλοῦ A, τοῦ ἐσθλοῦ cegilpqr, s in m. γρ. ἀθλοῦ παριόντος.

ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη
τοῦ Μεγαρέως· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
ἀστοῖσιν δὴ οὔ πω πᾶσιν ἀϑεῖν δύναμαι·
οὐδὲν ϑαυμαστόν, Πολυπαΐδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
οὔϑ' ὗων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποϑήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαϑῶν παῖς ἔν' ἐὼν ἔμαϑον.
πέπνυο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισιν
τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἕλκεο μηδ' ἄφενος.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσϑι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαϑῶν ἔχεο·
καὶ παρὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσϑιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
ἵζε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
ἐσϑλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσϑλὰ μαϑήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσιν

V. 22. δὲ om. q. — πᾶς τις ἐρεῖ AKO, παῖς ἐρέει r, πῶς ἐρέει elpq, ceteri πᾶς ἐρέει. — Θεύγνιδος, Θεόγνιδος g, Θεόγνιδος δ' r, Θειογνίδος s. Ceterum haec verba: Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη τοῦ Μεγαρέως affert Xenophon ap. Stob. LXXXVIII. 14., unde confirmatur haec ex prooemio petita esse. — V. 23. Μεγαρέως, Μεγαρέος Bekker in ed. pr. scripsit. — ὀνομαστός AKO, ὀνομαστοὺς f, ceteri ὀνομαστοῦ. — V. 24. ὀνομαστὸς ἀστοῖσιν δὴ οὔπω scripsi ex Ahrensii correctione, cum ante ὀνομαστὸς ἀστοῖς εἰ μή πω scripsissem, ut hoc ad ϑαυμαστὸν referretur, vulgo plene interpungitur post ὀνομαστός, et deinde legitur ἀστοῖσιν δ' οὔπω. — v. 24—28. affert Ap. IV. 14. d. — V. 25. Πολυπαΐδη Elmsley omnibus locis scribendum esse vidit, vulgo Πολυπαίδη. — οὐδὲ γὰρ ὁ, ὁ δὲ γὰρ b. — V. 26. οὔϑ', ὅσϑ' ω r. — πάντεσσ', quod Porson coniecerat, A, πάντως el, πάντας h, * πάντας. Respicit Liban. III. 27. — V. 27. οἷα, ὅσσα l et margo h. Seiunxit Bekker hoc distichon a prioribus, ego vero coniunxi cum sequentibus, quae vulgo separantur; recte vero Bekker v. 29, 30. segregavit a proxime sequentibus; quamquam fortasse aliqua necessitudo intercedebat, ita ut v. 27—30. initium, v. 31—38. epilogus fuerit elegiae; praeterea nescio an rectius distichon 37. 38. separetur, quippe quod propter similitudinem tantum sit adiunctum. — V. 29. πέπνυο scripsi, libri vitiose πέπνυσο: nam media syllaba ubique producitur, itaque πέπνυο scripsi, quemadmodum ἔσσυο apud Homerum Il. VI. 385. Od. I. 447. in plusquamperfecto dictum; nec dissimile est δαίνυο, quod est Il. XXIV. 63. aliaque id genus. — ἔργμασι, ἔργκσι KO. — μηδ', i, fortasse μήτ' scribendum. — V. 30. ἀρετὰς, non mutandum, nam non tam de honesto, quam de laude et praestantia accipiendum; uti est v. 129. — ἕλκεο, Herm. coniecit ἕλπεο, at conferas Euripid. Ino fr. 13. — v. 33—36. affert Plato Men. p. 95. D *Theognidis* nomine, item Muson. ap. Stob. LVI. 18. — V. 33 παρὰ τοῖσιν, et deinde μετὰ τοῖσιν ex Platone recepi, Muson. καὶ μετὰ τῶν σύγε (ita AB, vulgo γε σὺ) πῖνε καὶ ἔσϑιε καὶ μετὰ τοῖσιν. adde etiam Nicostrat. Stob. LXXIV. 64: χρηστὸν δὲ καὶ τό· μετὰ τῶν σύγε πῖνε καὶ ἵζανε παρ' ὧν τί φησι καὶ χρηστὸν ἂν ἀπολαύσαις. Theognidis codd. omnes ut videntur utroque loco μετὰ, Brunck, Bekker alii ediderunt: καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσϑιε καὶ παρὰ τοῖσιν. — V. 34. ἵζε, ἵζευ el, ἵζευ r, ἵζευ s (ap. Stob. A et Trinc. ἵζεο.) — τοῖς, τοῖς δ' Trinc. — V. 35. 36. om. p, afferunt hoc distichon etiam Xenoph. Mem. I. 2, 20. (Stob. XXIX.

συμμίσγῃς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε, καί ποτε φήσεις
εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κύρνε, νέει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέχῃ ἄνδρα
εὐθυντῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔϑ' οἵδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

Οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδῃ,
δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν
οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμιεῖσθαι,

95.) Sympos. 2. 5. Clemens Strom. V. p. 572. Cram. An. Par. I. 229. Schol. Aphthon. Wals. Rhett. II. 593. Iriarte 448. Respicit Aristot. Eth. Nic. IX. 9. *γένοιτο δ' ἂν καὶ ἄσκησίς τις τῆς ἀρετῆς ἐκ τοῦ συζῆν τοῖς ἀγαθοῖς, καθάπερ καὶ Θέογνίς φησιν.* et IX. 12: *ἀπομάττονται γὰρ παρ' ἀλλήλων, οἷς ἀρέσκονται· ὅθεν τό· ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλά.* cf. etiam Liban. III. 90. ed. Reiske; idem in Epist. 79. et 1366. Crates Ep. 29. — ἄπ' Adfghi mnqr, ceteri ἀπ'. — *μαθήσεαι, μαθήσαιαι* r. *μαθήσεαι* Muson. Clem. Cram., contra *διδάξεαι* Xenophon utroque loco. Plato, Hermogenes ap. Bekk. (an Schol. Aphthon.); ap. Stob. XXIX. 95. vulgo *μαθήσεαι*, sed A Gesn. margo *διδάξεαι*. Fortasse neutrum scripsit, sed quod indicat Aristoteles altero loco:

Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλ' ἀπομάξεαι.

— *ἦν, εἰ* ap. Stob. pr. A. — V. 36. *συμμίσγῃς* Bekker, *συμμισγηῖς* A, *συμμιγῆς* KO, quid habuerit m incertum, *συμμιχθῇς* ceteri. *συμμιγῇς* Muson., Clem., Plato, Cram., Ir., Stob. at apud Xenoph. Sympos. *συμμίσγῃς* codd., Hermogenes et Schol. Apth. *συμμίξῃς.* — *τὸν ἐόντα, τὸν νέοντα* Hermog. — *νόον*, ap. Sch. Apthon. unus cod. *βίον.* — V. 37. Cf. ad v. 27. — *ἀγαθοῖσιν, ἀγαθοῖς* c. — *ὁμίλεε, ὁμίλει· γρ. ὁμίλεε* l. — V. 39. et 40. leguntur infra v. 1081, 82., sed pentametro mutato:

Ὑβριστὴν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

ibidemque in Codd. AbdfhKlmnOp repetuntur etiam v. 41. 42. — V. 39. *ἥδε, ἥ, οὐδε* i. — *τέχῃ, τέκοι* h. — V. 40. *εὐθυντῆρα*, fortasse coniicias *ἰθυντῆρα*, sed etiam Solon. V. 37. *εὐθύνει* dixit. — *ἡμετέρης* AO, *ὑμετέρης* h, omisit m, ceteri *ὑμετέρης.* — V. 41. *ἔϑ' οἵδε*, infra *ἔασι* legitur. — V. 42. *ἐς, εἰς* A. — V. 44. *κακοῖσιν, κακοῖς* i. — *ἄδῃ, ἄδηι* AO, *ἀδὺ* r, *ἀδῇ* el, *ἀδῇ* ceteri, Turnebus *δοκῇ.* — V. 45. *φθείρωσιν* et *διδῶσιν* vulgo, *φθείρουσιν* et *διδοῦσιν* A. — V. 46. *κερδέων* A, *κέρδεων* K, ceteri *κερδῶν.* — V. 47. *κείνην πόλιν, πόλιν κείνην* K. — *ἀτρεμιεῖσθαι* scripsi, codd. *ἀτρεμέεσθαι*, at insolens prorsus media forma; recte vero se habet *ἀτρεμιεῖσθαι;* nam quemadmodum *ἡρεμίζειν* est facere ut aliquis conquiescat, (Xenoph. de re equ. 7, 18. *τὸν ἵππον — ἡρεμίζειν καὶ πάλιν ὁρμᾶν*, et 9, 3. ubi male nonnulli *ἠρεμήσαντα*) ita etiam *ἀτρεμίζειν* transitivum est verbum, quemadmodum apud Xenophontem ap. Clem. Alex. ad Gent. p. 46: *ὁ γοῦν τὰ πάντα σείων καὶ ἀτρεμίζων, ὡς μὲν μέγας τις καὶ φανερῶς δυνατός* (leg. *δυνατὸς φανερὸς*) et similiter apud ipsum Theognidem v. 303. explicandum est: *Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν, τὸν δὲ κακὸν κινεῖν* κτλ. Hinc igitur iam recte *ἀτρεμίζεσθαι* dicitur quiescere, ut *ἡρεμίζεσθαι*

μηδ' εἰ νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίῃ,
εὖτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
μούναρχος δὲ πόλει μήποτε τῇδε ἄδοι.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἥδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
οἳ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον,
ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος·
καὶ νῦν εἶσ' ἀγαθοί, Πολυπαΐδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χρείης εἵνεκα μηδεμιῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χρῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδ' ὁτιοῦν
σπουδαῖον· γνώσῃ γὰρ ὀϊζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
ὡς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἔπ' οὐδεμία,
ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
οὕτως, ὡς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.

apud Aristotelem. Iam ut ἠρεμίζειν intransitive dictum apud Xenoph. de Lac. rep. I. 3: οἱ ἄλλοι Ἕλληνες κόρας ἠρεμιζούσας ἐριουργεῖν ἀξιοῦσιν, ita etiam ἀτρεμίζειν apud Herod. I. 165, 190. VII. 8. IX. 74., ac vere etiam VIII. 68: οὔτε αὐτοῦ (sic legendum, non αὐτοὺς) οἰκός, ἦν σὺ ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλαύνῃς τὸν πεζὸν στρατόν, ἀτρεμιεῖν τοὺς ἐκεῖθεν αὐτῶν ἥκοντας, quamquam ibi alii ἀτρεμέειν vel ἀτρεμήσειν. At ἀτρεμέω ut ἠρεμέω ubique intransitivum est. — V. 48. meliore versus numero legas μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κεῖται ἐν ἡσυχίῃ, et sic Epkema quoque coniecit. — V. 50. ἐρχόμενα, ἀρχόμενα s et a m. pr. r. — V. 51. στάσιές τε A, στάσις ἐστὶ ceteri. — καὶ om. c. — ἔμφυλοι, ἐμφύλιοι gi. — φόνοι, φθόνοι et φόνοι i, om. φ, contra s ἐμφύλιος φόνος. — V. 52. μούναρχος, AKO μούναρχοι. — ποτε, ποται c. — ἄδοι, ἀδεῖν K, ἀδοῖ i. In proecdosi scripsi ἄδῃ, Ahrens μούναρχοί θ', ἃ πόλει μ. τ. ἄδοι. — V. 53. δή om. q. — V. 55. πλευρῇσι, πλευραῖσι AKO. πλευροῖσι s. — V. 56. ἔξω, εἴσω margo c. — τῆσδ' — πόλεος A, ceteri τήνδ' — πόλιν. — ἐνέμοντο, ἐνέμοιτο i. — V. 57—60. videntur epilogus eius elegiae esse, cuius initium v. 53—56. Ceterum conferas v. 1109 seqq., ubi eadem sed auctiora leguntur. — V. 59. ἀπατῶσιν, ἀπατῶντες cl, tunc γελῶσιν scribendum, quemadmodum infra, idque ipsum praestat. — V. 60. γνώμας, nescio an γνώμην corrigendum sit. — V. 62. χρείης, χρειῆς A, ut aliquis χρειοῦς coniicere possit. — εἵνεκα, οὕνεκα A, ἕνεκα bcfmq. — μηδεμιῆς, μηδεμιᾶς K. — V. 63. δόκει, δόκεῖ l, δοκεῖ e. — V. 65. σπουδαῖον, σπουδαίων KO. — V. 66. σφιν, φιν fmq. — ἔπ', ἔστ' bcfmq, ἔν' corr. g. V. 68. δόλους τ' elr, δόλους ceteri. — πολυπλοκίας τ', πολυπλοκέας ἔτ' p, πολυπλέγκτους τ' s.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρί,
εὖτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι,
ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βούλευ καὶ πολλὰ μογῆσαι
καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσαι.

Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσιν.
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει,
μήποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
ἄξιος ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρους εὑρήσεις, Πολυπαΐδη, ἄνδρας ἑταίρους

V. 69. *Μήποτε*, μηκέτι cl. — V. 70. *ἐθέλῃς*, *ἐθέλῃ* r. — V. 71. *ἐ*
θλὸν, *ἐσθλῶν* fK. — *βούλευ καὶ* A, *βούλευε* KO, *βουλεύεο* ceteri. — *μογή*
σαι KO, ceteri *μογήσας*. Ahrens *ἀλλὰ σὺν ἐσθλοῦ ἰεῖν βούλευ καὶ πολλ*
μογήσας. — V. 72. *ποσσίν*, *ποσί* iK. — *ἐκτελέσαι* K, *ἐκτελέσας* cete
— Cohaerere videntur haec disticha, sed ita ut post v. 70. plura olim fu
rint addita. Ceterum obversabantur haec Isocrati ad Demonic. 19: *M*
κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τι χρήσιμον ἐπα
γελλομένους· αἰσχρὸν γὰρ τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶ
ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, τοὺς δὲ νεωτέρους μὴ
τὰς κατὰ τὴν γῆν πορείας ὑπομένειν ἐπὶ τῷ βελτίω καταστῆσαι τὴν ἑα
τῶν διάνοιαν. — V. 73. *ἀνακνοίνεο*, el *ἀνακοινέο*, g *ἀνακοίνεε*, q *ἀνακίνε*
At insolens est forma *ἀνακοίνεο*, insolentius etiam, quod Doederlin coniec
ἀνακοίνοε, itaque videtur scribendum *ἀνακοινεῦ*, quemadmodum media form
etiam Herodotus utitur (IV. 48. *ἀνακοινοῦται τῷ Ἴστρῳ τὸ ὕδωρ*) ad
Isocr. ad Demonic. 25: *Περὶ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορρήτων ἀνακοινοῦ*, u
inepta sunt quae subsequuntur: locus transpositione sic corrigendus: *Μή*
μετὰ βλάβης πειρῶ τῶν φίλων, μήτε ἄπειρος εἶναι τῶν ἑταίρων θέλ
τοῦτο δὲ ποιήσεις, ἐὰν μὴ δεόμενός του δεῖσθαι προσποιῇ· μὴ τυχὼ
μὲν γὰρ οὐδὲν βλαβήσει, τυχὼν δὲ μᾶλλον αὐτῶν τὸν τρ
πον ἐπιστήσει. Περὶ τῶν ῥητῶν κτλ. Adde ibid. 34: *περὶ ὧν ἐ*
αἰσχύνῃ παρρησιάσασθαι, βούλῃ δέ τισι τῶν φίλων ἀνακοινώσασθαι, χρ
τοῖς λόγοις ὡς περὶ ἀλλοτρίου τοῦ πράγματος. Quod si *ἀνακοινεῦ* pr
baveris, etiam scribendum *ἅπασαν* pro *πᾶσιν*, ut accuratius *πρῆξ*
describatur: monet enim poeta, ne cum amicis quidem omnem rem ea
communicandam. At praeterea *ὅλως*, quod vulgo legitur, displicet; cu
olim *φίλοις*, *ὡ λῷστ'*, coniecissem, post malui *φίλοις ἀδόλως* (nisi qu
Brunckii coniecturam *ὁμῶς* praeferat, Iacobs *ὅμως*); *ἀδόλως* est *since*
aperte, satisque convenit vafro Graecorum ingenio hoc praeceptum. Ipsu
autem verbum ab hoc poesis genere non abhorret, ita est in Scolio 13: *T*
τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως. et similiter 12: *Εἰθ' ἐξῆν, ὁποῖός τις ἦν ἔκ*
στος Τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν Ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλ
Ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί. — V. 74. affert Apost. XIII. 86. e.
πολλῶν, *πολλόν* bcdfimnpqr, Hecker coni. *παῦροί γ' ἐκ πολλῶν*. — V. 7
Κύρνε, *κέρνε* q, qui alias etiam *κίρνε*. — *λάβῃς*, *λάβοις* c. — V. 77. 7
Plato affert de Leg. I. p. 630. A unde Euseb. Praep. Ev. L. XII. 575.
Theodoret I. 13, 42. (ubi *καὶ* pro *τε καὶ* et vulgo *ἀνταρύσασθαι*). Res
Philostr. vit. Apoll. II. 46. — V. 77. *ἀντερύσασθαι*, *ἀντερείσασθαι* i. -
V. 79. 80. Themistius XXII. p. 323. ed. Dindorf affert. — V. 79. *εὑρήσει*
αἱρήσεις p.

πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
οἵ τινες ἂν τολμῷεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
ἶσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

Οὐ τόσσους χ' εὕροις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
οἵσιν ἐπὶ γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἔπι κέρδος ἄγει.

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
εἴ με φιλεῖς καί σοι πιστὸς ἔνεστι νόος.
ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποειπὼν
ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
ὃς δὲ μιῇ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δειλός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.

Ἤν τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον ὅσσον ὀρῴης,
νοσφισθεὶς δ' ἄλλην γλῶσσαν ἰῇσι κακήν,
τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός,
ὅς κ' εἴπῃ γλώσσῃ λῷα, φρονῇ δ' ἕτερα.

Ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον

V. 80. *πρήγμασι*, *πράγμασι* Themist. — *γινομένους* Themistius et A, ut ubique, et sic etiam s, qui ubique et *γίνομαι* et *γινώσκω* exhibet. — V. 82. *ἶσον*, *ἴσσον* i. — V. 83—86. Separavi a praegressis. — V. 83. *οὐ τόσσους χ' εὕροις* scripsi, *τούτους οὐχ εὕροις* A, *τούτους οὐχ εὑρήσεις* KO, *τοὺς δ' οὐχ εὑρήσεις* ceteri. Hoc enim dicit poeta: Homines probos vix invenias tot, quot navis una capiat. — V. 84. *ναῦς*, Bekker in ed. I *νηῦς*, sed v. 854. omnes codd. *ναῦς*, idque ipsum v. 970. revocavi, ubi A tantum *νηῦς*, at 1361. idem cod. *ναῦς*: omnem dubitationem eximit v. 680. *ναῦν*, at v. 12. epicum *νηυσὶ* consulto reliqui. — *μὴ*, om.bfm, *τοὺς ἀνθρώπους οὓς ναῦς μία* q. — *ἄγοι* AKO, *ἄγῃ* i, *ἄγει* ceteri. — V. 86. *ἔπι*, *ἐπὶ* plerique codd. — V. 87—90. repetunt post v. 1082. AbdfhKlmnO. — V. 87. *ἄλλας* A infra, *ἄλλῃ* legebatnr. — V. 89—92. coniunxi cum priore disticho. — V. 89. *ἀλλὰ* A infra, *ἤ με* legebatur. — V. 90. *ἀμφαδίην*, *ἐμφανέως* A infra. — V. 92. *δειλός* Bekker et quamvis dubitanter Brunck, codd. *δεινός*. — V. 93. 94. repetunt post v. 1082. AO. — V. 93. *Ἤν* Welcker, *ἄν* AKO, *εἰ* ceteri. — *ἐπαινήσῃ*, *ἐπαινήσῃ* AK, *ἐπαινήσει* clOp, *ἐπαινέσει* bcdfhimqr, *ἐπαινεσει* n, *ἐπαινέσσει* corr. g. — *τόσον*, *τόσσον* i. — *ὀρῴης*, *ὁρώιης* AKO, *ὁρῴη* ceteri. — V. 94. *ἄλλην* AKO, *ἄλλῃ* ceteri. — *ἰῇσι* Bekker, qui vulgatam *ἴησι* notavit ex deglnpq, *ἧσι* bcfhim. — V. 95. *ἑταῖρος*, malim *ἑταίρῳ*. — V. 96. *εἴπῃ*, *εἴποι* KO. — *γλώσσῃ*, *γλώσσα* c. — *λῷα* restitui ex AKO, qui *λώια* exhibent, ceteri *λῷστα*. confer v. 800. — *φρονῇ* Ai, ceteri *φρονεῖ*. — V. 97—100. separavi a prioribus. Repetunt haec post v. 1164. AbdefhKmnO, ubi v. 97. ita legitur: *Τοιοῦτός τοι* (*τις* m, om. K) *ἀνὴρ ἔστω φίλος* (*φίλος ἔστω* O) *κτλ.* — *ἐμοί*, *ἐμός* O.

γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου· σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καὶ ποτ' ἐμοῦ μνήσεαι ἐξοπίσω.

Μηδείς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὤν;
οὔτ' ἄν σ' ἐκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης,
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν·
ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.
οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῇς,
οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.
ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἢν δ' ἓν ἁμάρτῃς,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

V. 98. *γινώσκων* A, ut solet, *γιγνώσκων* ceteri. — *φέρει*, *φέρειν* K fortasse *φέροι* legendum. — V. 99. *ταῦτ'*, *τοῦτ'* AO infra. — *ἐνὶ*, *ἐν* KO. — V. 100. *ποτ' ἐμοῦ* scripsi, *ποτέ μου* libri. — V. 101. *σ'* AK, ceteri omittunt. — V. 102. *δειλὸς* A, *γ' ὅτταν* K, *κακὸς* i, *κεῖνος* ceteri, O omisit. — V. 103. *οὔτ'*, *ὅτ'* bq, *ὅτε* din. — *πόνου*, *πόνοιο* KO. — V. 104. *τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι* Buttmann, *τοῦ μεταδοῦναι θέλοι* A, *τοῦ μέγα δοῦν' ἐθέλει* bdefhlmn, *τοῦ μεγάλου δοῦναι θέλει* O, *δοῦναι θέλει τὸ μέγα* K, *ἐθέλει* etiam cgi. — V. 105. *εὖ* A, ceteri *δ' εὖ*: nescis in his saepenumero, copula utrum addita sit ab iis, qui cum prioribus coniungere volebant, an abiecta ab iis, qui sententiam compage solutam ab omni, quod reliquum erat, vinculo liberare studebant; cf. 955. — *ἔρδοντι*, *ἐρδοντι* bcdefmn ut alibi quoque saepe numero. — *χάρις*, *χάρι* e. — V. 106. *ἶσον*, *ἴσσον* i. — V. 107. *ἄν*, *τὸν* KO. — *ἀμῇς*, *ἀμᾷς* KO. — V. 108. *εὖ* prius om. el, alterum i. — V. 109. Verba *ἄπληστον γ. ἔχ. κ. νόον* affert Teles Stob. XCVII. 31. — V. 111. *ἐπαυρίσκουσι* insolens activa forma, nec sententiae, quae requiritur, convenit verbum: nam aut dixerat poeta: *boni quovis beneficio contenti sunt* (*ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον*) quam sententiam aegre ex corruptis verbis restituas, aut: *boni vel mala, quae ipsis illata sunt, non curant.* Itaque coniicio *τὸ μέγιστον ἐλαφρίζουσι παθόντες*, nam *ἐλαφρίζειν* videtur idem esse, quod *ἐν ἐλαφρῷ ποιεῖσθαι*, *parvi ducere, haud gravate ferre*, uti est apud Herodot. I. 118: *καὶ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην.* adde III. 154. Eodemque modo interpretor illud Archilochium apud Euseb. Praep. Ev. XV. 4: *ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην.* Ahrens *'μαυρίσκουσι* coniecit. — V. 113. *ἑταῖρον*, *ἑταίρων* A. — V. 115. Cf. v. 643, 4. et Pseudophocyl. v. 92.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἄνσχετος ἄτη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥᾴδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθῃ
ψυδρὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχῃ,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
πρὶν πειρηθείης ὥσπερ ὑποζυγίου·
οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὥριον ἐλθών·
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὔχου, Πολυπαΐδη, ἔξοχος εἶναι,
μήτ' ἄφενος· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλετο, τοῖς ὁσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδείς, Κύρν', ἄϊης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός

V. 117. *δ'*, om. KO. — *χαλεπώτερον οὐδὲν γνῶναι* K. — V. 118. *εὐλαβίης, ἢ φροντίδος* margo bdfmn. — *πλέονος, πλειονος* i, *πλείονος* bdfhmn. Versus videtur corruptus; interpretatur Camerarius: *οὐδὲ περὶ πλείονος ἐστὶν οὐδὲν ἢ εὐλαβεῖσθαι καὶ φροντίζειν.* — V. 119—24. affert Clemens Al. Str. VI. p. 625. recteque dicit Euripidem in Medea v. 516. hacc imitatum esse. — V. 119. *ἄνσχετος* i, ceteri cum Clemente *ἄσχετος*, in A supra scriptum: *difficilis.* — V. 120. *ῥᾴδιον*, prius *ῥᾳδιον* scripsi. — V. 121. *στήθεσσι, στῆθεσι* n. — *λελήθῃ, λελήθη* A, *λελήθει* KO, ceteri cum Clem. *λέληθε.* — V. 122. *ψυδρὸς*, quod Ruhnkenius coniecit, videtur A confirmare, *ψυδνὸς* bdfhmn, *ψεδνὸς* cum Clemente cegl et corr. h, *ψευδὴς* K, *ψευδοὺς* O. — *ἐών, ὤν* K. — *ἔχῃ, ἔχῃι* K, ceteri *ἔχει* cum Clem., quid O habeat incertum. — V. 124. *πάντων, πᾶν* bfm, *πάν* dh. — *ἀνιηρότατον, ἀνιηρότερον* Clem. — V. 125. 126. affert Aristoteles Eth. Eudem. VII. 2: *Δεῖ γὰρ πεῖραν λαβεῖν, ὥσπερ λέγει καὶ Θέογνις. Οὐ γὰρ ἂν εἰδείης κτλ.* et Apost. XIII. 15. k. — V. 125. *οὐ γὰρ ἂν εἰδείης, οὐδὲ γὰρ εἰδείης* A, *οὐδὲ γὰρ εἰδοίης* K, *οὐ καὶ εἰδείης* c, *οὐ γὰρ εἰδείης* n et Ap. — *οὐδὲ* Aristot., *οὔτε* codd. — V. 126. *πρὶν*, Ap. *πρὶν ἄν.* — *πειρηθείης* A, *πειρασθείης* g, *πειραθείης* ceteri cum Arist. et Apost. Ahrens, nihil curans Aristotelis auctoritatem *πρίν περ πειρηθεὶς.* — V. 127. *εἰκάσσαις, εἰκάσαις* fK. — *ποτ' ἐς ὥριον*, bdeflmnq *ποτ' ἐσώριον*, Camerarius et Turnebus *ποτ' ἐς ὤνιον.* conieci *πρὸς χωνίον*, ut Theognis imaginibus e re metallica petitis uti solet, vid. 417. 450. 500. 1105. adde Isocr. ad Demonic. 25., qui solet Theognidem imitari. — V. 128. *πολλάκι, πολλάκις* bfm. — V. 131. 2. Stob. LXXIX. 1. — V. 131. *ἀνθρώποισι, ἀνθρώποις* n (et Vind. ap. Stob.). — V. 132. *τοῖς* vulgo, codd. *οἷς*; apud Stob. *ἔπλετ'* (sic A pro *ἔπλετ'*) *ὅσοις ὁσίης* (*ὁσίοις* A) *Κύρνε μέμηλε δίκης.* — V. 133. *κέρδεος, κέρδος* bmq.

ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται, ἐν φρεσὶν εἰδὼς
ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακόν, ἐσθλὸν ἔθηκεν·
καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλόν, ἔθηκε κακόν.
οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσσ' ἐθέλῃσιν·
ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.
ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

Οὐδείς πω ξεῖνον, Πολυπαΐδη, ἐξαπατήσας
οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στιν,
πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται.

Ὕβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρί,
οὗ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμεναι.

V. 134. *δώτορες*, *δώτοτες* bmq. — V. 136. *γίνεται*, legebatur *γίγ* — V. 137. *πολλάκι*, *πολλάκις* el. — V. 139. *ἀνθρώπων*, *ἀνθρώπῳ* c — *παραγίνεται*, legebatur *παραγίγνεται*. — *ὅσσ' ἐθέλῃσιν*, *ὅσσα θέ* AO, *ὅσ' ἐθέλησιν* bcdfhm, *ὅσα θέλησιν* K. — V. 141. 142. affert Anthol. v. 12 *ἐκ τῶν Θεόγνιδος Ἐλεγείων*. — V. 141. *νομίζομεν*, Geel *ζόμεθ'*. — V. 142. *θεοὶ*, *οἱ* Orion, sed hunc quoque *θεοὶ* legisse, inc parot, quod sub titulo *περὶ θεοῦ* hoc disticho utitur. — *δὲ κατὰ σφέ δὲ κὰ σφέτερον* K, *δέκα σφέτερον* e, *δὲ κάσφέτερον* C, *δὲ κασφέτερ δὲ κὰς σφέτερον* dh, *δὲ κασσφέτερον* fm, *δὲ καὶ σφέτερον* n, *δ' ἑκὰς τερον γρ.* n, *δὲ κάσφετερον* s, *καδδὲ* margo h. Apud Or. *σφετέρ* V. 144. *ἱκέτην*, *ἱκέτιν* bfm. — *ἔλαθεν* A, ceteri plerique *ἔλαθε*. — V 146. affert Grammaticus editus ab Osanno in Wolfii Analectis, IV. *βούλομαι εὐ μάλα σεμνὸς ὀλίγ. σ. χ. οἰκ. ἢ πλ. ἀδίκως*. — V. *εὐσεβέων*, *εὐσεβέως* g. — V. 146. *πασάμενος* Brunck, libri *πασ νος*. — V. 147. 148. coniunxi cum praegressis: illud enim praec subsecutam esse iustitiae laudem confirmat etiam Isocr. ad Demoni *Μᾶλλον ἀποδέχου δικαίαν πενίαν ἢ πλοῦτον ἄδικον σούτῳ γὰρ κρείσσων δικαιοσύνη χρημάτων, ὅσῳ τὰ μὲν ζῶντας ὠφελεῖ, ἡ δὲ καὶ τελευτήσασι δόξαν παρασκευάζει κτλ.* — V. 147. idem Grammaticus Osanni, Aristotel. Eth. Nic. V. 3: *καὶ παροιμιαζό φαμεν· ἐν δὲ δικ. κτλ.* Usus eodem versu etiam Phocylides, vid. Ephes. ad illum locum: *ἡ δὲ παροιμία Θεόγνιδός ἐστιν, ὡς Θεόφρ φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἠθῶν λέγων, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἠθικῶν Φωκυλίδης αὐτοῦ μέμνηται καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ Φωκυλίδην αὐτ Θέογνιν χρήσασθαι· — ἀρετή 'στιν, ἀρετή ἐστι* Abfgmn, *ἀρέτ' ἐσ* (ap. Aristot. KblbOb *ἔνι*, ceteri *ἔστι*). — V. 150. *Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀ ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται* A, ceteri *ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι κῦρν' ἔπ* — V. 151. *κακόν*, *κακῷ* A et s (sed: in marg. *κακόν*). — V. 152. *οὗ*, *οὐ χώρην*, *χώραν* el. — *μηδεμίαν*, A *μηδεμίην*. — *θέμεναι* vulgo, quod

Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

Μήποτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς,
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε.
Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μήποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
ἀνθρώπων ὅ τι νὺξ χἠμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοί τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἳ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῷ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἕπεται.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρὸς
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.

Ἀλλ' ἄλλῳ κακόν ἐστι, τὸ δ' ἀτρεκὲς ὄλβιος οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

pauci ex deterioribus libris firmare videntur, θέμεγος KO, θεμένῳ A corr., θέμενον bcdefhlmns et A a m. pr., Ahrens coni. *οὐ μέλλει ὥρην*. — V. 153. Eandem sententiam Solon protulerat, vid. Clemens Al. Strom. VI. p. 740: *Σόλωνος δὲ ποιήσαντος· τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅτ' ἂν πολὺς ὄλβος ἕπηται, ἄντικρυς ὁ Θέογνις γράφει· τίκτει τοι κόρος ὕβριν ὅτ' ἂν κακῷ ὄλβος ἕπηται.* Affert etiam Schol. Pindari Ol. XIII. v. 12. tanquam Homeri versum. Et fortasse antiquior utroque elegiographo epicus poeta usurpavit, quorsum fortasse referenda est ea forma, quam servavit Diogenian. Prov. VIII. 22: *Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείη.* (Num *παρείη*?) ubi vid. interpretes. — V. 153. *ὅταν, ὅτ' ἂν* A. — 154. *ἀνθρώπῳ, ἀνθρώπων* AO. — *ᾖ, εἴη* n. — V. 155—158. affert Stob. XCVI. 15., et his adiungit v. 179. 180. sed Vind. his praemittit *τοῦ αὐτοῦ*. affert etiam Apost. VIII. 28. a. v. 157. 158. — V. 155. *τοι, μοι* Stob. — *θυμοφθόρον, s θυοφθόρῳ*. — *χολωθείς, χολωθῆς* K, *χαλεφθεὶς* Stob. (sed Gesn. marg. *χολωθείς*). — V. 156. *οὐλομένην, Κύρνε κακὴν* Stob. (sed Vind. Trinc. om. *Κύρνε*, Voss. *κυκακὴν*). — V. 157. *γάρ τοι, μὲν γὰρ* el, (ap. Stob. *μέν τοι*, sed AB Gesn. m. *γάρ τοι, μὲν* om. Voss. Trinc.). — *ἄλλως* Stob. (*τ' ἄλλως* Vind. Voss., *ἄλλος* Trinc., *ἄλλῳ* Gesn. m.), *ἄλλῳ* Apost. et Theognidis libri praeter s, qui *ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ*. — 158. *μηδὲν* A et Stob., *δ' οὐδὲν* ceteri et Apost. Firmat *ἄλλως* et *μηδὲν* Basilius M. II. 177: *ἐν οἷς φησὶ (Θέογνις) τὸν θεὸν .... τοῖς ἀνθρώποις τὸ τάλαντον ἐπιρρέπειν ἄλλοτε ἄλλως, ἄ. μ. πλ. ἄλλοτε δὲ μηδὲν ἔχειν.* — V. 159. et 60. affert Apostol. XI. 38. a. Arsen. 355. — V. 160. *χἠμέρη, χ' ἡμέρη* A, *χ' ἡμέρα* vel *χἠμέρα* ceteri. — *τελεῖ, πελεῖ* K. — V. 161. 162. affert Apost. XIV. 68. a. — V. 162. *γίνεται* Apost., legebatur *γίγνεται*. — V. 163. *δειλῷ, δειλῶι* A, *κακῷ* KO, *φαύλῳ*, ceteri. — V. 167. Similiter Solon 14: *Οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροὶ Πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.* — post *ἀτρεκὲς* interpungunt bdfgmn. — V. 168. *ὁπόσους, ὁ τόσους* c.

Ὃν δὲ θεοὶ τιμῶσ', ὃν καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

Θεοῖς εὔχου, θεοῖς ἐστιν ἔπι κράτος· οὔ τοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα,
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
ἣν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον
ῥιπτεῖν, καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.

V. 169. ὃν δὲ, ὃ δὲ A, ὃ O. — τιμῶσ', ὃν K, ceteri τιμῶσιν, ὁ. Revocavi cod. K scripturam, vid. ad v. 800., Ahrens ὁ καὶ κοιμεύμενος (κοιμώμενος) ἄνει. (Schneidewin ἀγρεΐ.) — V. 170. ἀνδρὸς, Hermann ἀνδράσιν idemque, si recte intelligo hoc distichon, omissis v. 171. 172. arcte coniungendum censet cum v. 173. seqq. — γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 171. θεοῖς ἐστιν ἔπι κράτος scripsi, θεοῖσιν ἔπι κράτος A, οἷς ἐστὶ κράτος KO, οἷς ἐστὶ μέγα κράτος ceteri. Cf. Homer. Hymn. in Cer. 150: Ἀνέρας οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, Bekker θεοῖσιν γὰρ ἔπι κρ. — οὔτοι A, οὔ τι ceteri — V. 172. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 175. 176. Plurimi scriptores afferunt, Stob. XCVI. 16. Clem. Strom. IV. 483. Plut. de comm. not. 22. de Stoic. repugn. c. 14. Schol. Thucyd. II. 43. Hermog. Progymn. T. I p. 24. ed. Walz et Aphthon. p. 68. addo Rhettor. ed. Walz T. II. 306 et 309. et Praef. p. XI. ibid. Theodoret XI. 153. Schol. Aristotel. T. IV 8. et 14. Cram. An. Par. IV. 404, 30. Respicit Lucianus de merc. cond c. 5: καὶ ὑπέρ γε τοῦ τοιούτου καὶ ἐς βαθυκητέα πόντον ἴσως ῥιπτεῖν ἔδει ὦ Θέογνι, καὶ πετρῶν, ὡς φῂς, κατ' ἠλιβάτων, idem Apol. de merc. cond c. 10: τὸ μὲν γὰρ τοῦ Θεόγνιδος κἂν ἐγὼ μὴ λέγω, τίς οὐκ οἶδεν, οὐκ ἀπαξιοῦντος καὶ ἐς βαθυκητέα πόντον σφᾶς αὐτοὺς ῥιπτεῖν καὶ κατὰ πρῳμνῶν γε ἠλιβάτων, εἰ μέλλοι τις οὕτως ἀποδράσεσθαι τὴν πενίαν. addo Timon. c. 25., ubi Mercurius Plutum compellat: ὥστε καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον φέροντες ἐῤῥίψαν ἑαυτοὺς καὶ πετρῶν κατ' ἠλιβάτων, ὑπεροραθέντα νομίζοντες ὑπὸ σοῦ, ὅτιπερ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐώρας αὐτούς. Cf. etiam Boissonad. Anecd. Nov. 181. et 394. Eust. Il. 998, 25., et Ammianus Marcell. XXIX. p. 448: „Angustiis formidandae paupertatis attriti, cuius metu velut in mare nos ire praecipites suadet Theognis poeta vetus et prudens.“ — V. 175. Ἦν δὴ χρὴ, ita Theognidis codices, quod profectum ab iis, qui haec cum proxime praegressis copulare voluerunt, nam omnes, qui his versibus utuntur χρὴ πενίην afferunt. — ἐς, εἰς Clemens et unus Theodoret cod. — βαθυκήτεα A, et apud Stob. (ubi vulgo μεγακήτεα) codd. AB Gesn marg. sicut Clem. Plut. de Stoic. rep., sed ceteri Theognidis codd. μεγακήτεα, ut Plutarch. de comm. not. Schol. Thuc. Theodor. Eust. Rhetor. — V. 176. ῥιπτεῖν, ῥίπτειν g Schol. Thuc., sed ῥιπτεῖν Stob. Clem. Plut utroque loco, Lucian. Hermog. plerique codd. (unus ῥίπτειν, alius ῥίπτεσθαι) Aphth. Theodoret. — πετρέων A, ceteri πετρῶν; sed πετρέων ap Stob. AB (vulgo πετρῶν) et Clem.; πετρῶν Plut. utroque loco, Sch. Thuc Luc. Hermog. Aphthonius Theodor. — κατ' ἠλιβάτων, καθ' ἠλιβάτων A. — V. 177. 178. affert Stob. XCVI. 14., ita ut coniunxerit cum v. 649—653. fortasse in collectione, qua utebatur, infra hoc distichum erat repetitum sed propinquum fuisse priori disticho etiam Lucianus indicat de merc. cond 5: εἶτα ὁ Θέογνις πρόχειρος καὶ πολὺ τὸ πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος καὶ ὅσα ἄλλα δείματα ὑπὲρ τῆς πενίας οἱ ἀγεννέστατοι τῶν ποιητῶν ἐξενηνόχασιν. et deinde addit illa: καὶ ὑπέρ γε τοῦ τοιούτου καὶ ἐς βαθυκήτεα κτλ. Affert hoc distichon etiam Artemidor. Oneir. I. 32. Plut. de poet aud diend. c. 4., Arsen. 149. et initium Aristot. Eth. Eudem. III. 1. Respicit

καὶ γαρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἕρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίζησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρί,
ἢ ζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καί τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν

Liban. III. 30. seq. — V. 177. *καὶ*, scriptores, qui utuntur hoc versu, *πᾶς*, haud dubie rectius. — *δαδμημένος*, *πεπεδημένος* Artemidorus (sed unus cod. *δεδμημένος*). — V. 178. *οὐθ' ἕρξαι* Ag, (Stob. Plut.), *οὔτ' ἔρξαι* ceteri codd., *οὐδ' ἔρξαι* Artemidor. — V. 179. 180. Stob. XCVI. 15., ita ut adiunxerit v. 155—158. — *χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ, χρὴ δ' ἀεὶ κατὰ* Stob. (sed marg. Gesn. *χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ*). — *τε* om. K. — *θαλάσσης, θαλάττης* K. — V. 180. *δίζησθαι* A, ceteri *δίζεσθαι* cum Stob. — *χαλεπῆς, χαλεπῇ* pr. A, *χαλεπόν* K. — V. 181. *τεθνάμεναι* A, *τεθνάναι* bcfgm, *τεθνᾶναι* dehln, quid O habeat incertum. — *βέλτερον, βέλτιον* K. — V. 182. *ζώειν, ζώει* l. — V. 183—186. ipse Stobaeus affert LXX. 9: *Θεόγνιδος*; idem vero ex Xenophonte affert v. 183—190. LXXXVIII. 14: *Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ περὶ Θεόγνιδος*. Xenophontis hic liber nusquam alibi commemoratur, nec tamen propterea continuo in suspicionem vocandus; quamquam qui ad coniiciendum prona est, facile existimare possit, scriptum olim esse: *Ξενοφῶντος* **** *Ἀντισθένους ἐκ τοῦ περὶ Θεόγνιδος*, cuiusmodi errores frequentes in Stobaeo; confer Diog. Laert. VI. 15., ubi Antisthenis libros recenset: *περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας προτρεπτικὸς πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, περὶ Θεόγνιδος δ', ε'*. potuitque Antisthenes nobilitatis contemtor haec scribere; nam continent nihil fere aliud, quam quod Antistheni placuisse Diogenes VI. 11. dicit: *ἀπεδείκνυε τοὺς αὐτοὺς εὐγενεῖς τοὺς καὶ ἐναρέτους*. Utut est, a Socratico philosopho haec profecta esse apparet. Leguntur autem ibi haec: *Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη τοῦ Μεγαρέως· Οὗτος δὲ ὁ ποιητὴς περὶ οὐδενὸς ἄλλου λόγον πεποίηται, ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀνθρώπων καὶ ἔστιν ἡ ποίησις σύγγραμμα περὶ ἀνθρώπων, ὥσπερ εἴ τις ἱππικὸς ὢν συγγράψειεν περὶ ἱππικῆς. Ἡ οὖν ἀρχή μοι δοκεῖ τῆς ποιήσεως ὀρθῶς ἔχειν· ἄρχεται γὰρ πρῶτον ἀπὸ τοῦ εὖ γενέσθαι. ᾤετο γὰρ οὔτε ἄνθρωπον οὔτε τῶν ἄλλων οὐδὲν ἂν ἀγαθὸν εἶναι, εἰ μὴ τὰ γεννήσοντα ἀγαθὰ εἴη. Ἔδοξεν οὖν αὐτῷ παραδείγμασι τοῖς ἄλλοις ζώοις χρήσασθαι, ὅσα μὴ εἰκῇ τρέφεται, ἀλλὰ μετὰ τέχνης ἕκαστα θεραπεύεται, ὅπως γενναιότατα ἔσονται. Δηλοῖ δ' ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν· Κριοὺς ... γένος. Ταῦτα τὰ ἔπη λέγει τοὺς ἀνθρώπους οὐκ ἐπίστασθαι γεννᾶν ἐξ ἀλλήλων, κατὰ γίγνεσθαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων κάκιον ἀεὶ μιγνύμενον τὸ χεῖρον τῷ βελτίονι. Οἱ δὲ πολλοὶ ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν οἴονται τὸν ποιητὴν πολυπραγμοσύνην τῶν ἀνθρώπων κατηγορεῖν, καὶ ἀντὶ χρημάτων ἀγένειαν καὶ κακίαν ἀντικαταλλάττεσθαι εἰδότας* (legendum videtur; *ὡς ἀντὶ χρ. ἀ. κ. κ. ἀντικαταλλάττεσθαι εἰωθότων*) *ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἄγνοιαν κατηγορεῖν περὶ τὸν αὐτῶν βίον*. Itaque haec erat *prima* elegia, quae continuo excipiebat *prooemium* (unde est v. 19—26.). — V. 183. *κριοὺς μὲν καὶ ὄνους, κύνας μὲν δὴ καὶ* Stob. Ceterum imitatus est haec Pseudophocyl. v. 201 — *διζήμεθα, διζόμεθα* apud Xenoph. Stob. duo codd. (AB). — V. 184. *εὐγενέας, εὐγενείας* Xenoph. (sed A Trinc. *εὐγενίας*). — *τις, τοι* Xenoph. (sed *τις* A Voss. Ars. Trinc.) — *ἀγαθῶν, ἀγαθοῦ* Xenoph. (sed *ἀγαθῶν* Ars.).

185 *βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει*
ἐσθλὸς ἀνήρ, ἢν οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημεν,
190 *καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.*
οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαΐδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
195 *εὔδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερή μιν ἀνάγκη*
ἐντύει, ἥ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ', ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
200 *κτήσεται, εἶθ' ὅρκῳ παρ τὸ δίκαιον ἕλῳ,*
αὐτίκα μέν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
αὖθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
ἀλλὰ τάδ' ἀνθρώπων ἀτατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ

V. 185. *βήσεσθαι, βήθεσθαι* bfmq, *βίνεσθαι* margo q, quid habeat O i certum, *κτήσασθαι* Xen., olim *βαίνεσθαι* conieci passive dictum, ut est ap. L cian. dial. deor. 22.; sed tueor *βήσεσθαι*, est enim *ἐξ ἀγαθῶν*, quod Camer quoque censet, breviter dictum pro *ἐξ ἀγαθῶν ὄντας ἵππους*, prorsus ut est inf 189: *καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημεν καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ*. et 1112: *Μνηστεύει ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ*. Confirmat Themistius XXI. p. 302. ed. Dindf. qui ha respicit: *ἐγὼ μὲν γὰρ ὁρῶ τόν τε ἵππον ἐξετάζοντας τὸν βησόμενον, γαῦρός τε καὶ ὑψαύχην καὶ ἐλεύθερος.* — *κακήν*, ap. Xen. om. Voss. V. 186. *ἤν*, *ἣν* b, *ἵν'* cl. — *οἱ*, *τις* Xenoph. non male. — *διδῷ*, *φέ* Stob. — V. 187. *οὐδὲ γυνὴ* AO cum Xenoph., *οὐδεμίη* K, *οὐδεμία* cete — V. 188. *βούλεται*, *βούλετ'* cmn. — V. 189—192. coniunxi, quod Brun quoque fecit, cum prioribus, firmatque hoc Xenoph. locus, quamquam sa apud ipsum Theognidem post v. 190. alia plura videntur interiecta fuisse. *γὰρ* Xenoph., *μὲν* male Theognidis codd. — V. 190. *πλοῦτος* A et corr. cum Xenoph., *πλούτου* ceteri. — *γένος*, *γένης* l, *ξένος* f. — V. 191. *οὕτ* fort. *οὕτως* scrib. — *γένος* om. bfm. — V. 193. *αὐτός τοι ταύτην*, *αὐτ τοιαύτην* KO, Kayser *ἀστός τοι ταύτην*, Geel *οὗτος τοι ταύτην*. Ipse The gnis nomina duo propria posuisse videtur. — *εἰδὼς*, *ἰδὼν* pr. n. — *ἐοῦσα* *οὖσαν* cg. — V. 195. *εὔδοξος* A, *ἔνδοξος* ceteri. — V. 196. *ἐντύει* Brun *ἐκτίνει* K, *ἐντύνει* ceteri. — V. 197. *χρῆμα δ'*, *ὃ μὲν* scripsi, *χρῆμα δ' μὲν* A, *χρήμαθ' ᾧ* O, *χρήματα ᾧ* K, *χρήματα δ' ᾧ* ceteri, Lachma *χρήμαθ' ὅτῳ*. — V. 198. *αἰεὶ*, *ἀεὶ* c. — *παρμόνιμον*, *πὰρ μόνιμον* hl et alii plerique, *γὰρ μόνιμον* cg. — V. 199. *παρὰ καιρὸν* est praeter i fere ut infra v. 401: *Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄρισ* *Ἔργμασιν ἀνθρώπων modum* significat, et Aeschylus in Prometheo v. 5 *καιροῦ πέρα* dixit. — V. 202. *αὖθις* libri, malim *αὖτις*. — V. 203. *ο οὔτε* n. — *ἐπ'* A cegl, *ἔτ'* ceteri. — *αὐτοῦ* Iacobsius, *αὐτῶν* corr. l, *α τοὺς* ceteri. Brunck coni.: *οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ... πρήγμασιν*, Kayser *γὰρ ἕκαστον* (vel *ἅπαντας*) ... *ἀμπλακίης*, Schneidewin *οὐ γὰρ ἔτ' αὖτ κτλ.*, O. Schneider *οὔτε γὰρ αὖτως*.

τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν
ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ὑπερκρέμασεν·
ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἕζετο κῆρα φέρων.

Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνιηρότατον.

[Οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.]

Κύρνε, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
ὀργὴν συμμίσγων ἥντιν' ἕκαστος ἔχει.

σ

V. 204. τίνονται, τίνονται f, γίνονται cg. Sylburg scripturam τίννυνται memorat. — μάκαρες, μάκαρος e. — πρήγματος, πράγματος el, πράκτορες margo g. — ἀμπλακίας, quod Brunck coni., AbO, ἀμπλακίης ceteri. — V. 205. αὐτὸς, αὐτοὺς bdefhKlmn, αὐτὸς γρ. l. — ἔτισε quod Brunck coniecit, A, τίσε bcdfghKmn, τίσε elO. — οὐδὲ AKO, ὃς δὲ *, quae lectio fortasse vera, ut deinde v. 207. αὐτὸν δ' οὐ κατέμαρψε δίκη scribendum sit. — V. 206. ὑπερκρέμασεν scripsi, ὑπεκρέμασεν KO, ἐπεκρέμασεν ceteri. Conf. Pind. Ol. I. 57: ἅταν ὑπέροπλον, ἅν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον. — V. 209. 210 repetit A post v. 332. — Οὐκ ἔστιν scripsi ex A, qui infra, ut saepe germanam lectionem servavit, quam etiam Clemens Str. VI. p. 620. commendat: πάλιν Θεόγνιδος μὲν λέγοντος· οὐκ ἔστιν φ. φ. κ. π. ἑταῖρος, Εὐριπίδης πεποίηκεν· Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος. Hic omnes codd. οὐδείς τοι. — V. 210. ἀνιηρότατον A infra, hic omnes ἀνιηρότερον. — V. 211. 12. cancellis sepsi, vide ad v. 509. — πίνειν πουλὺν, πουλὺν πίνειν g. — V. 213. 214. videntur sane ex eadem elegia petiti esse, ex qua proximi versus, confer infra v. 1071—74., non tamen continuo coniungendi. — V. 213. Κύρνε, θυμέ A. — V. 215. 216. affert Athen. VII. p. 317. A ὡς καὶ ὁ Μεγαρεὺς Θέογνίς φησιν ἐν ταῖς ἐλεγείαις· Πουλίπου ... ἐφάνη, ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροιμιῶν παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστί· Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον Ἀμφίλοχ' ἥρως, τοῖσιν ἐφαρμόζου, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἴκηαι, et rursus initium affert XII. p. 513 D: καὶ ὁ Θέογνις πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου. Affert porro Plut. de amicor. mult. c. 9: κατηγελᾶν τοῦ Θέογνίδος παραινοῦντος· Πουλύποδος νόον ἴσχε πολύφρονος, ὃς ποτὶ πέτρῃ, τῇπερ ὁμιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. et de solert. animal. c. 27: καὶ Θέογνις ὁμοίως· Πουλύποδος νόον ἴσχε πολυχρόου ὃς π. π. τῇπερ ὁμιλήσῃ τ. ἰ. ἐ. et plane eodem modo Quaest. natur. c. 19., nisi quod προσομιλήσῃ ibi legitur. Et cum Plutarchi lectione convenit quod est apud Diogenian. I. 23. (Apostol. II. 39.): Ὅμοιον· Πολύποδος, πολυχρόου νόον ἔσχε. Affert v. 215. 16. etiam sch. Luc. de saltat. 67. et respicit Iulian. Misopog. 349. Theognis hic quoque sua debet antiquioribus poetis: insigne enim hoc et Graecorum ingenio inprimis conveniens praeceptum videtur fuisse in carmine didactico, quod inscribebatur Ἀμφιαράου ἐξέλασις (quod Bernhardy, ut alii, confundit cum Thebaide, hist. litt. Graec. T. II. p. 149.; vid. Commentat. de com. Att. p. 220.) versusque fuerunt hi:

Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζειν, τῶν κεν κατὰ δῆμον ἴκηαι,
ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος τελέθειν καὶ χώρῃ ἔπεσθαι.

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
νῦν μὲν τῇδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἀλλοῖος χρόα γίνου.
κρέσσων τοι σοφίη γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
Κύρνε, μέσην δ' ἔρχευ τὴν ὁδόν, ὥςπερ ἐγώ.

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε' ἔχειν,
κεῖνός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδίῃσιν ἕπεσθαι,
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένου ἀνθρώποισιν·
οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;

nam cum duobus hexametris apud Ath. VII. p. 317. A coniungendus est tertiu apud Zenob. I. 24., Diogen. I. 23. (quod est apud Antig. Caryst. 25: ὅθε δῆλον καὶ ὁ ποιητὴς τὸ θρυλλούμενον ἔγραψεν· *Πουλύποδος ὡς τέκνο ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν Τοῖσιν ἐφαρμόζειν*, ab iis ortum, qui peculiar praeceptum unicuique accommodare studebant). Amphiarai autem illud cur Amphilocho colloquium praeter Pindarum et a tragicis poetis et ab artifici bus expressum videtur, de qua re alias dicetur. Hoc ipsum praeceptum imi tati sunt multi, non solum Pindarus, sed etiam Sophocles in Iphigenia, qu versus sic sunt corrigendi: *Νόει πρὸς ἀνδρὶ χρῶμα πουλύπους ὅπως Πέτρ τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.* et qui invertit Pseudophocyl. 49: *Μηδ ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου.* — V. 215. *Πουλύπου*, *πο λύπου* ap. Ath. utroque loco duo codd. (BP). — *ὀργὴν*, *ὁρμὴν* cl. — *πο λυπλόκου*, *πουλυπλόκου* ap. Ath. altero loco unus cod. (B). — *ποτὶ*, *ποι* eh. — V. 216. *προσομιλήσῃ* g, *προσομιλήσει* ceteri et Schol. Luc. Ap. Ath recte *προσομιλήσῃ* (sed C *προσομιλήσει*). — V. 217. *ἐφέπου*, *ἐφ' ἕπου* — *τοτὲ*, *ποτὲ* g. — *γίνου* scripsi, legebatur *γίγνου*. — V. 218. *κρέσσων* κρεῖττον *γρ.* l, *κραιπνόν* ceteri, Brunck aliique *κρεῖσσον* ediderunt, cf. in fra v. 1073. 74. — *τοι*, *τι* nO. — *γίνεται*, legebatur *γίγνεται*. — *ἀτροπίη εὐτροπίης* cg et *γρ.* l. — V. 219. *Μηδὲν* AO et Turnebus in calce, cete codd. *μηδ'*. — *πολιητέων* A, *πολιτάων* KO, *πολιτῶν* ceteri. — V. 22 *ἔρχευ* A, *ἔργου* el, *ἔρχου* ceteri. — V. 221—226. affert Stobaeus IV. 27. - V. 221. *τοι*, *σοι* c. — *ἴδμεναι οὐδὲν*, *ἴδμεν καὶ οὐδὲν* bfm, *ἴδμεναι οὐ δενός* K, *ἔμμεναι* Stob. (ap. Schow bc *ἴδμεναι*). — V. 223. Hermann tran ponere vult *ἄφρων κεῖνός γ'*. — *βεβλαμμένος*, *βεβλαμμένου* dhfKmnO. - V. 225. *κακοκερδίῃσιν* AKmO, et Stob. codd. (nisi quod Voss. *κακοκερδίο σιν*, Trinc. *κακοκερδίῃσιν*) *κακοκερδείῃσιν* ceteri. — V. 226. *ἄδον*, *ἀδεῖν* Stob. *μᾶλλον ἔτ' εἰσὶ φίλαι*. — V. 227—32. *Solonis* sunt versus, legu tur El. v. 71—76., sed non sine diversitate. Videntur ab eo, qui Theogn dea concinnavit, consulto pleraque immutata esse, V. 74: *κέρδεα τὸν θν τοῖς ὥπασαν ἀθάνατοι, ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπόταν Ζεὺ πέμψῃ τισομένην.* — V. 228. *πλεῖστον*, K *πιστόν*. — *βίον* A, vulgo *νόσ* — V. 229. *κορέσειεν ἅπαντας*, Ahrens *κορέσειε πένητας*, Doederlein *κορ σει' ἕνα πάντως*.

χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη·
ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δήμῳ,
Κύρν', ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.

Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμιν, ἅτ' ἀνδράσι σωζομένοισιν,
ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἁλωσομένῃ.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον
πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειράμενος
ῥηϊδίως· θοίνῃς δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσσῃ
ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·
καί σε σὺν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
εὐκόσμως ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
ᾄσονται· καὶ ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
βῇς πολυκωκύτους εἰς Ἀΐδαο δόμους,
οὐδὲ τότ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἠδ' ἀνὰ νήσους,
ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
οὐχ ἵπποιν νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλά σε πέμψει

V. 230. *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — V. 232. *πέμψῃ* AO, *πέμψει* ceteri. — Ἄλλοτε, K ἄλλοτ', O ἄλλοτε τ'. — V. 235. *οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμιν* Bekker, οὐδὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν A, *οὐδέ τι πρέπει ὑμῖν* KO, *οὐδέ τι πρέπει ἡμῖν* el, οὐδ' ἔτι *γε πρέπει ἡμῖν* bcdefghmnq et om. *γε* r. — V. 236. restitutus ex A probante etiam Hermanno, nisi quod *Κύρν' ἐν ἁλωσ.* scripsit, Ahrens οὐδὲν ἔτι *πρέπει ... ἀλλ' ἀλύειν πόλει ὡς Κύρνε, ἁλωσομένῃ. ἀλύειν κύρν' ὡς πόλε' ἁλωσομένη* bdefhKlmnOpqr (nisi quod e *ἀλύειν*, K *πόλλε'*), λύειν *ὡς πόλεως τοίχοι ἁλωσομένης* c, et qui *πόλεος τείχη*, g. Fort. praestat *ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλις Κύρνε, ἁλωσομένη* scil. *πρέπει*, quod ex composito repetendum. — V. 237. seq. Hanc elegiam Theognidi abiudicat Bernhardy Hist. Graec. Litt. I. 112. Hermann autem in plures particulas (237—46. 247—52. 253—4.) disposuit. Sed vid. quae in Mus. Rhen. contra disputavi. — V. 238. *πωτήσῃ*, AKO *πωτήσει*. — *καὶ* scripsi, v. *κατὰ*. — *ἀειράμενος* KO, rel. *ἀειρόμενος*. — V. 239. *θοίνῃς* AKO, rel. *θοίναις*. — V. 141. *σὺν αὐλίσκοισι*, K *συναυλίσκουσι*, m *σὺν ἀλίσκοισι*, deinde Al *λιγυφθόγγοισι*. — V. 242. *εὐκόσμως*, f *εὐκόσμω*, cg *ἐν κόσμω*. Brunck *ἐν κώμοις*. — V. 243. *δνοφερῆς* AKO, rel. *δνοφεροῖς — ὑπὸ*, h *ἐπὶ*, sed in m. *ὑπό*. — *κεύθεσι* A, *κευθμῶσι* KO, *κεύθμασι* rel. — V. 245. *οὐδὲ τότ'* scripsi, v. *οὐδὲ ποτ'*. — *ἀλλὰ μελήσεις* A, *οὐδέ τε λήσεις* K, *οὐδέ γε λήσεις* rel. — V. 247. K *στρωφώμενον ἠδ' ἂν ἀνήσῃ*. Vereor ne post hunc v. pentameter cum hexametro exciderit, cum hexametri exitus simillimus esset v. 247. ... *οὐκ ἀνὰ νήυσίν Ἰχθυόεντα κτλ.* — V. 248. *ἰχθυόεντα*, c ἰχθυόεν. — *περῶν*, fm *πτερῶν*. — V. 249. K *θνατοῖσιν ἐφήμενος ἀλλ' ἄγε*. — *πέμψει*, e et pr. l *πρέψει*.

ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων·
πᾶσι γάρ, οἷσι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή
ἔσσῃ ὁμῶς, ὄφρ' ἂν ᾖ γῆ τε καὶ ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
ἀλλ' ὥςπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾷς.

Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· λῷστον δ' ὑγιαίνειν·
πρῆγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἵππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιστον
ἄνδρα φέρω, καί μοι τοῦτ' ἀνιηρότατον·
πολλάκι δ' ἠμέλλησα διαῤῥήξασα χαλινὸν
φεύγειν, ὡσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον.

Οὔ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερείνῃ
ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων·
ψυχρόν μοι παρὰ τῇδε φίλοι πίνουσι τοκῆες,
ὥςθ' ἅμα θ' ὑδρεύει, καί με γοῶσα φέρει·

V. 251. γάρ om. KO, διὸς habet A hinc Lachmann πᾶσι δ' ὅσο coni. — ἀοιδή, A ἀοιδῆι. Est ἀοιδή per brachylogiam explicandum, σιν, οἷσι μέμηλεν ἀοιδή, ἔσσῃ ἀοιδή. In proecdosi scripseram ᾖσῃ (sive) pro ἔσσῃ. — V. 252. ὄφρ' ἂν ᾖ scripsi, v. ὄφρ' ἂν. Hermann ὅ ἂν γῆν φλέγῃ. — 253. et 54. videntur separandi. — ἐγὼν, g ἐγὼ. — om. cg. — V. 255. 56. Conf. Aristot. Eth. Nic. I. c. 8. ubi Δηλιακὸν γραμμα dicitur, et v. 256. scribitur ἥδιστον δὲ πέφυχ', οὗ τις ἐρᾷ, τὸ χεῖν. (sic Kb marg. Par. 2023, sed ἔραται vel ἐρᾶται τυχεῖν Ha Mb Nb 1471. 1835. 1856. 2021., ἐρᾷ τυχεῖν Lb Ob 1852. 2023. 2114., δὲ οὗ τις ἐρ τυχεῖν Ox., δὲ τυχεῖν ου τις ἕκαστος ἐρᾶ 2113. marg. 2114., adde Eth. dem. I. 1., ubi πάντων δ' (δ' om. MbPb) ἥδιστον οὗ τις ἐρᾷ (ἔραται Z ἐρᾶται Pb) τὸ (om. omnes) τυχεῖν. Stob. Flor. CIII. 8. ubi ῥᾷστόν ὑγιαίνειν (A Vind. ῥᾷστον δ' ἔσθ' ὑγ. B ῥᾷστον δ' ὑγ.) ἥδιστον δὲ χεῖν (B εὐτυχεῖν) ὧν τις ἕκαστος ἐρᾷ. Ceterum conf. Sophocl. ib. 15: Λ λιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι, Λῷστον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον, ἥδιστον ὅτῳ Πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν. — V. 256. πρῆγμα, AbcdfgKln πρᾶγμα. — τοῦ AO, οὗ rel. — ἐρᾷ τὸ, A ἐρᾶτο, el ἐρᾶται, K ἐρᾷ π O quid habeat, incertum. Bekker et Meineke ἐρῶτο, ego antea ἔραιτο V. 257. ἀεθλίη, K ἀληθὴς. — V. 258. ἀνιηρότατον, befgm ἀνιαρότατον V. 259. δ' ἠμέλλησα A, δ' ἠμέλησα O, δὴ μέλλησα bcdfghmn. — V. ὡσαμένη, AKO ἀπωσαμένη, unde aliquis coniiciat dorica forma resti scribendum esse φεῦγεν (φευγεν) ἀπωσαμένη. — V. 261. seq. vix pos restitui, cum ne id quidem, separandi an coniungendi sint hi versus, cer sit. — V. 262. κατέχει, Hermann καταχεῖ, Hertzberg κρατέει. — V. ψυχρόν, Hermann ψυχροί. — φίλοι πίνουσι, Kayser ἐπιχλευάζουσι. V. 264. ὥσθ' ἅμα θ', bcdefKmn ὡς θαμά θ', l ὡς θ' ἁμά θ', in m. g pro ὥσθ', et φιλεῖ pro φέρει, quod Hermann in θέρει, Goeller in φλ mutavit. Sauppe coni. ψυχρόν μοι πάρα· τῆς δὲ ... οἷς ἅμα ... γο ἀφαρεῖ coll. Hesych. ἀφαρεῖ· ἱδροῖ, ἀνιμᾶται, ubi ὑδρεύει corrigit, He berg οἷς θ' ἅμα cum Schneidewino, Brunck ἡ δέ θ' ἅμ' ... γοῶσα κα Ahrens omnem locum sic conformavit: ψυχρὸν τὸν παρὰ τῇδε φίλοι νουσι τοκῆες, ὥσθ' .... γοῶσ' ἀφορᾷ, O. Schneider: Ψυχρὸν γάρ τῇσδε φίλοι πνείουσι τοκῆες, ὥσθ' ... γοῶσα θροεῖ.

ἔνθα μέσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
δειρήν, ἡ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτή τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτρίη περ ἐοῦσα·
οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
πάντῃ γὰρ τοὔλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμυκτος,
πάντῃ δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ᾖ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν·
τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότατον,
παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις,
χρήματα δ' ἐγκαταθῇς, πόλλ' ἀνιηρὰ παθών,
τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
μηδεμίαν κατόπισθ' ἀζόμενον νέμεσιν·
δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
παρ ποδός, ἡγεῖσθαί θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τῶνδε πρόβαινε,
μήθ' ὅρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνῃ,
μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλῃ παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
ὡς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

V. 265. περὶ A, παρὰ rel. — βαλὼν Hermann, v. λαβὼν. — V. 267. γνωτή, A γνῶτ' εἶ. — γε Bekker, τε A, om. rel. Locus corruptus. — ἀλλοτρίη, K ἀλλοτρία. — V. 269. ἐπίμυκτος A, ἐπίμικτον KO, ἐπίμικτος rel. — V. 270. ἐχθρὴ A, ἐχθρὰ rel. — γίνεται, v. γίγνεται. — V. 273. δὲ κάκιστον, Schneidewin δ' ὃ κάκιστον. — V. 275. ἐπεὶ, A ἐπιθρέψαιο. — ἄρμενα, gKm ἅρμενα. — πάντα om. pr. n. — παράσχοις, g παρέσχοις. — V. 276. ἐγκαταθῇς, conieci εἰ κατα θῇς. — ἀνιηρά, cg ἀνιαρά. — V. 277. καταρῶνται, f καταρῶν. — V. 278. ἐπερχόμενον, A ἐσερχόμενον. — V. 279. εἰκὸς τὸν, fort. εἰκός τοι. — V. 280. κατόπισθ' A, κατόπιν rel. — V. 281. ἀπάλαμνα, n ἀπ' ἄλαμνα. — βροτῷ, βροταί A. — V. 282. θ', n δ'. — V. 283. τῶνδε Hermann, v. τόνδε. — πρόβαινε, K προβαίνει. — V. 284. φιλημοσύνῃ, bfm φιλομοσύνη, cg συνημοσύνη. — V. 285. ἐθέλῃ A, ἐτέλει c, ἐθέλει rel., Iacobs ἐθέλοι. — V. 286. ἔγγυον, K ἔγγιον. Post eam vocem interpungunt bcdefhlmn. — V. 287. κακοψόγῳ, K κακούργῳ, Boissonade κακοψόγῳ. — V. 288. A ὡς δετοσωσαιεὶ πολλοὶ ἀν. et K ἀναιβότεροι, Boissonade ἐς δὲ τὸ σῶσαι ἀεί, Kayser ὡς δὲ καὶ ὀρθῶσαι π. ἀνολβοτέρη, Hermann ὡς δέ τις (ἀνδάνει), ὡς αἴτει πολλὸν ἀνολβότερος,

250 Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
ἀνδρῶν· ἐγγίονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
πιμπάσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης
καὶ κρατερόν περ ἐόντ' ἀγρεῖ ἀμηχανίη.

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
φθεγγόμενος δ' ἀδαής, οἷσι παρῇ, μέλεται,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῇ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρός, Κύρνε, μιῆς γεγόνῃ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής
λάτρισι καὶ δμωσὶν γείτοσί τ' ἀγχιθύροις.

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην

Welcker ὥσθ' οἱ σῶες ἀεὶ (Schneidewin σῶς αἰεὶ) π. ἀ., Orelli ἐς δὲ σῶν αἰεὶ, Ahrens οὐδ' ἔτος, ὡς αἰεί. Fort. δὶς δὲ τόσως (cf. Eurip. Rhes. v. 159.) αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι. — V. 289. γίνεται, v. γίγνεται. — V. 290. ἀνδρῶν· ἠγέονται Bekker, ἀνδρῶν ἠγεονται A, ἀνδρῶν γίνονται r. — ἐκτραπέλοισι, l ἐκτροπάλοισι. Fort. εὐτραπέλοισι. — νόμοις — νόμοι K, νόμος rel. — V. 291. ἀναιδείη, c ἀναιδίη. — V. 292. ἔχει, ἔλει. — V. 293. δαίνυται, cfKm δαίνυται. — μιν, K μήν. — V. 29 ἐόντ' ἀγρεῖ scripsi, ἐόντ' αἱρει A, ἐόνθ' αἱρεῖ rel. — V. 296. Brun ἀαδὴς, Turnebus πέλεται, Emperius φθεγγομένου δ', ἀλέης, οἷσι παρ μέλεται (*fuga cordi est, quibuscunque adest*). — V. 297. πάντες, A πάντα — ἀναγκαίη, Pierson ἀνιηρή, sed fort. potius ἐπίμυξις scrib. — V. 29 οὐδεὶς λῇ scripsi, idem Sauppe coniecit. A οὐδεὶς δὴ, rel. οὐδ' ἐθέλε Hermann οὐδεὶς δὴ φίλος ἐστίν, Schneidewin οὐδεὶς δὴ φίλος αἰεὶ. — V. 300. ᾧ κ' scripsi suadente Bekkero, A ὠκ', rel. ἤν. — μιῆς scripsi, μιᾶς. — γεγόνῃ A, rel. codd. γεγόνει. — V. 301. Πικρὸς, m μικρὸς. — ἁρπαλέος A, v. ἀργαλέος, quod frustra tuetur Hecker deinde corrigens ἐνηής — V. 302. λάτρισι, λάτροις K et corr. g, λάτροισι bcm et pr. g. — V. 303 κιγκλίζειν, K κιγκλίζειν. — V. 304. βάλῃς Aldina, codd. ut videtur omne λάβῃς. — V. 305. τοί A, rel. οἱ. — πάντως, A πάντες, h παντὸς. In omissi sunt V. 305—352., sed 305—328. (θητοῖς) a rec. manu additi. — V. 306. ἄνδρεσσι, cf ἄνδρεσι, e ἄνδρες.

ἔργα τε δειλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ·
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἥν τιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί,
τολμᾷ δ' ἔν τε κακοῖς κείμενος ἔν τ' ἀγαθοῖς·
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μή ποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαιβολίῃ.
εἴ τις ἁμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
οὔ ποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι ρυδὲ φίλοι

V. 307. τε, gh δὲ, e τοι. — V. 308. ἔτυμα, c ἕτοιμα. — V. 309. εἶναι A, rel. ἴσθι, Hermann εἴη. — V. 310. λήθειν, bcfm λήθην. — δοκοῖ Geel, δοκεῖ Bekker, δόκει codd. — V. 311. εἰς δὲ, c εἰ δὲ, g corr. εἰδε, Kayser εὖ δέ. — φέροι τὰ A, φέρει τὰ bfm, φέρειν τὰ cg, φέροιται h, O quid habeat inc. — θύρηφι, A θύρηφί. — δὲ om. A. — καρτερὸς, K κρατερὸν. — εἴη AO, εἴης rel. Ahrens εἰ δὲ φέροιτο γελοῖα, θύρηφί κε, O. Schneider πάντα τέ μιν ... δοκεῖ, εἴς τε φέρει ... εἴης. — V. 312. γινώσκων, v. γιγνώσκων. Ceterum videntur versus transponendi: ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀ. π. εἶναι, γινώσκων ὀ. ἧ. ἕ. ἑ. εἰς δὲ φέροι τὰ γ. θ. δὲ κ. εἴη, πάντα δέ μιν λ. ὡς ἀ. δ. — V. 313. μὲν, g γὰρ. — V. 315—318. *Solonis* sunt, vid. Eleg. Fr. 15, ubi πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι ... αὐτοῖς οὐ διαμ. ... ἐμπεδόν ἐστιν legitur. Ex Theognide affert Stob. I. 16., ubi v. 316. vulgo τούτων. — V. 318. χρήματα δ', c χρήματ'. — ἄλλοτε, A ἄλλοτέ τ'. — V. 319—322. affert Stob. XXXVII. 3. — V. 319. ἔχει om. fm. — ἔμπεδον, f ἐμπαιδον. — αἰεί, n ἀεὶ. — V. 320. Inverso ordine bcdefghmn et Stob. ἔν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς fort. recte. — V. 321. ὀπάσσῃ A et Stob., ὀπάσσει rel. — V. 322. κακίην, Stob. βίοτον. — V. 323. σμικρᾷ, antea σμικρῇ edidi. — ἀπολέσσαι A, ἀπολέσῃς C, ἀπολέσσῃς rel., Hecker ἀποεπεῖν. — V. 324. διαιβολίῃ scripsi, v. διαβολίῃ. — V. 325. ἁμαρτωλοῖσι KO, ἁμαρτωλῆσι rel. — V. 326. ἄρθμιοι, K ἀρίθμιοι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης
καὶ κρατερόν περ ἐόντ' ἀγρεῖ ἀμηχανίη.

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
φθεγγόμενος δ' ἀδαής, οἷσι παρῇ, μέλεται,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῇ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρός, Κύρνε, μιῆς γεγόνῃ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής
λάτρισι καὶ δμωσὶν γείτοσί τ' ἀγχιθύροις.

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην

Welcker ὥσθ' οἱ σῶες ἀεὶ (Schneidewin σῶς αἰεὶ) π. ἀ., Orelli ἐς δὲ τὸ σῶν αἰεὶ, Ahrens οὐδ' ἕτος, ὡς αἰεὶ. Fort. δὶς δὲ τόσσως (cf. Eurip. Rhes. v. 159.) αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι. — V. 289. γίνεται, v. γίγνεται. — V. 290. ἀνδρῶν· ἡγέονται Bekker, ἀνδρῶνηγεονται A, ἀνδρῶν γίνονται rel. — ἐκτραπέλοισι, l ἐκτροπάλοισι. Fort. εὐτραπέλοισι. — νόμοις A, νόμοι K, νόμος rel. — V. 291. ἀναιδείη, c ἀναίδη. — V. 292. ἔχει, K ἕλει. — V. 293. δαίνυται, cfKm δαίννυται. — μιν, K μήν. — V. 294. ἐόντ' ἀγρεῖ scripsi, ἐόντ' αἰρει A, ἐόνθ' αἱρεῖ rel. — V. 296. Brunck ἀαδὴς, Turnebus πέλεται. Emperius φθεγγομένου δ', ἀλέης, οἵσι παρῇ, μέλεται (*fuga cordi est, quibuscunque adest*). — V. 297. πάντες, A πάντας. — ἀναγκαίη, Pierson ἀ νιηρή, sed fort. potius ἐπίμυξις scrib. — V. 299. οὐδεὶς λῇ scripsi, idem Sauppe coniecit. A οὐδεὶς δή, rel. οὐδ' ἐθέλει, Hermann οὐδεὶς δὴ φίλος ἐστίν, Schneidewin οὐδεὶς δὴ φίλος αἰεὶ. — V. 300. ᾧ κ' scripsi suadente Bekkero, A ὠκ', rel. ἤν. — μιῆς scripsi, v. μιᾶς. — γεγόνῃ A, rel. codd. γεγόνει. — V. 301. Πικρὸς, m μικρὸς. — ἁρπαλέος A, v. ἀργαλέος, quod frustra tuetur Hecker deinde corrigens ἐνηής. — V. 302. λάτρισι, λάτροις K et corr. g, λάτροισι bcm et pr. g. — V. 303. κιγκλίζειν, K κιγχλίζειν. — V. 304. βάλῃς Aldina, codd. ut videtur omnes λάβῃς. — V. 305. τοί A, rel. οἱ. — πάντως, A πάντες, h παντὸς. In l omissi sunt V. 305—352., sed 305—328. (θνητοῖς) a rec. manu additi. — V. 306. ἄνδρεσσι, cf ἄνδρεσι, e ἄνδρες.

ἔργα τε δειλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ·
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἥν τιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεί,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί,
τολμᾷ δ' ἔν τε κακοῖς κείμενος ἔν τ' ἀγαθοῖς·
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μή ποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολίῃ.
εἴ τις ἁμαρτωλοῖσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
οὔ ποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι οὐδὲ φίλοι

V. 307. τε, gh δὲ, e τοι. — V. 308. ἔτυμα, c ἕτοιμα. — V. 309. εἶναι A, rel. ἴσθι, Hermann εἴη. — V. 310. λήθειν, bcfm λήθην. — δοκοῖ Geel, δοκεῖ Bekker, δόκει codd. — V. 311. εἰς δὲ, c εἰ δὲ, g corr. εἰδε, Kayser εὖ δέ. — φέροι τὰ A, φέρει τὰ bfm, φέρειν τὰ cg, ᾖ φέροιται h, O quid habeat inc. — θύρηφι, A θύρηιφι. — δὲ om. A. — καρτερὸς, K κρατερὸν. — εἴη AO, εἴης rel. Ahrens εἰ δὲ φέροιτο γελοῖα, θύρηφί κε, O. Schneider πάντα τέ μιν ... δοκεῖ, εἴς τε φέρει ... εἴης. — V. 312. γινώσκων, v. γιγνώσκων. Ceterum videntur versus transponendi: ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀ. π. εἶναι, γινώσκων ὀ. ἧ. ἔ. ἑ. εἰς δὲ φέροι τὰ γ. θ. δὲ κ. εἴη, πάντα δέ μιν λ. ὡς ἀ. ὀ. — V. 313. μὲν, g γὰρ. — V. 315—318. *Solonis* sunt, vid. Eleg. Fr. 15, ubi πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι ... αὐτοῖς οὐ διαμ. ... ἔμπεδόν ἐστιν legitur. Ex Theognide affert Stob. I. 16., ubi v. 316. vulgo τούτων. — V. 318. χρήματα δ', c χρήματ'. — ἄλλοτε, A ἄλλοτέ τ'. — V. 319—322. affert Stob. XXXVII. 3. — V. 319. ἔχει om. fm. — ἔμπεδον, f ἐμπαιδον. — αἰεί, n ἀεὶ. — V. 320. Inverso ordine bcdefghmn et Stob. ἔν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς fort. recte. — V. 321. ὀπάσσῃ A et Stob., ὀπάσσει rel. — V. 322. κακίην, Stob. βίοτον. — V. 323. σμικρᾷ, antea σμικρῇ edidi. — ἀπολέσσαι A, ἀπολέσης C, ἀπολέσσῃς rel., Hecker ἀποειπεῖν. — V. 324. διαβολίῃ scripsi, v. διαβολίῃ. — V. 325. ἁμαρτωλοῖσι KO, ἁμαρτωλῆσι rel. — V. 326. ἄρθμιοι, K ἀρίθμιοι.

εἶεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὔβουλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

Ἥσυχος, ὥςπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μηδ' ἑτέροισι διδούς, Κύρνε, τὰ τῶν ἑτέρων.

Μή ποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
οὐδὲ γὰρ οἵκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως
ἕξεις, Κύρν', ἀρετήν, ἣν τε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεύς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἵ με φιλεῦσιν,
τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
χοὕτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώποις θεὸς εἶναι,
εἴ μ' ἀποτισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

Ἀλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχήν·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καί τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίην δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
εὑροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας·
αἶσα γὰρ οὕτως ἐστί· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οἳ τἀμὰ χρήματ' ἔχουσι βίῃ
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κίων ἐπέρησα χαράδρην,

V. 327. ἔπονται, Ruhnken *πέλονται*, sed fort. *ἐπ' ἀνθρώποισι* legendum. — V. 328. *θεοί*, Schneidewin *κακοί*. — δ' *οὐκ*, in proecdosi *γοῦν* conieci. — V. 329. *εὔβουλος*, ante *εὔβουλός θ'* edidi, Hermann *εὔβουλος δ'*, Iacobs *ὧν εὔβουλος ἕλεν*. — *εἶλεν*, n *ἕλεν*. — *ταχὺν*, m pr. *τραχὺν*. — V 330. *ἰθείῃ* K, *εὐθείῃ* rel. — V. 331. 332. Stob. XV., 6. ubi*ῆσυ χος* om. — *ἑτέροισι*, gK *ἑτέροις*. — *διδούς*, Stob. *δίδου*. Locus corruptus, coni. *μη δετέρωσε δίου*, i. e. *neve dextrorsum neve sinistrorsum aliorum vestigia se quere*. Post h. v. iterat. A v. 211. 212. — V. 333. *ἄνδρα*, Hermann *ἀνέρ'* fort. *ἄνδρ' ἐπὶ ἐλπίδι*. — *φιλήσῃς*, g *φιλήσεις*. — V. 334. *γὰρ* om. f. — *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — *αὐτὸς*, fort. *αὐτὸς*. — V. 337. *τε*, e *δὲ*. — *δοίη* K *δώῃ*, Iacobs *θείῃ*. — V. 338. *μεῖζον, Κύρνε*, hK *κύρνε μεῖζον*. — *δυνησόμενον*, Sauppe *δυνησαμένῳ*, Hermann *δυνησομένην*, Boissonade *δυνησομένων*, Geel *ὀδυνησομένων*, fort. cum Schaefero *δυνησομένῳ*, antea *Κύρι ὀδυνησέμεναι* conieci. — V. 339. *ἀνθρώπων*, Brunck *ἀνθρώποις*. — V. 34(*εἴ μ'* A, *εἰ μὴ* KO, *ἤν* rel. — *κίχοι* Hermann, v. *κίχῃ*. — V. 341. *Ζεί* bcefgKm *Ζεύς*. — V. 343. *κακῶν*, hK *κακόν*. — *μεριμνέων* A, *μεριμνάω* O, *μεριμνῶν* rel. — V. 344. *δοίην δ'* Ae, *δοίην τ'* gK, *δοίη τ'* bcdfhmn vulgo ex Turnebi coni. *δοίης δ'*. — V. 346. *τἀμὰ*, A *τ' ἄμα*. — V. 347 *κύων*, g in m. *κιών*, Ahrens *κακῶν*.

χειμάῤῥῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος·
τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπί τ' ἐσθλὸς ὄροιτο
δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

Ἆ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἄνδρ' ἰέναι; μὴ λὴν οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες,
εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν·
ὡς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὣς δὲ καὶ αὖτις
ἐκδῦναι πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τι, Κύρν', ἐπιφαίνειν·
παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

Ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρν'· ἀποτινυμένου δ' αὔξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τῖσαί νιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόον, γλώσσῃ δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἑπέσθω·

V. 348. *χειμάῤῥῳ*, cn *χειμάρρω*. — V. 349. *ἐπί*, n *ἐπεί*. — *ὄροιτο* A, *ἄρητο* h (a pr. m. *ἄρηται*), rel. *ἀροιτο*. — V. 350. *ὃς*, c *ὡς* et g apposito in m. *ὃς*. — V. 351. *ἀ*, bcgm et f in m. (a pr. m. *ἀ*) *ὦ*. — Geel coni. *τί μενεῖς; προλ. π. ἄλλον ἄνδρ' ἰέναι*. — V. 352. *μὴ λὴν* scripsi, nisi malis *μὴ λήν μ'*. conf. Hesych. *λήν· λίαν*. Bekker *μὴ δή μ'*. A *μ' ην' δὴν*, KO *τί δή μ'*, rel. *τί δὲ δή μ'*. — *φίλει* Bekker, A *φιλεῖ* (sed acc. rec. add.), rel. *φιλεῖς*. Ahrens *δὴν δή μ' οὐκ ἐθέλοντι φιλῇ*. — V. 353. *ἡμέων* A, rel. *ἡμῶν*. — V. 355. *κἀσθλοῖσιν*, AKO *κἐσθλοῖσιν*, unde in proecdosi *κἠσθλοῖσι* doricam formam restitui. — V. 356. *εὐτε*, A *οὔτε*. Videtur *θοὔτως καὶ τούτων* vel *εἰτά σε* scribendum. — V. 357. *ὡς δέ περ*, antea ut Ahrens quoque coniecit *ὡς δὲ πρὶν* scripsi, Hermann *ὥσπερ δ'*. — *αὖτις*, A *αὐθις*, K *αὐ*. — V. 358. *θεοῖσιν*, A *θεοῖς*. — V. 359. *λίην*, Kf pr. *λίαν*, Geel *ἀνίην*. — *δέ τι*, h *δ' ἔτι*, A *δέ τε*, quod recipiendum videtur et praeterea pro *ἐπιφαίνειν* cum Brunckio corrigendum: *κακὸν δέ τε Κύρν' ἐπιφαίνων Παύρους κ. σ. κ. ἔχεις*· Ceterum hoc distichon cum prioribus videtur coniungendum. — V. 361. *τοι*, bcdeghmn *τι*. — V. 362. *ἀποτινυμένου*, d *ἀποτῖνυμένου*, cghKlnO *ἀποτιννυμένου*, bfm *ἀποτινναμένου*, e *ἀποτινουμένου*. — *αὔξεται*, c *αὔξετ'*.— *ἐξοπίσω*, fort. *ἐξαπίνης*. — V. 363. *κώτιλλε*, K *κωτιλε*. — *δ'* om. A. — V. 364. *τῖσαί νιν*, K *τί σαίνειν*. — *μηδεμίαν*, KO *μηδεμίην*. — V. 365. *ἴσχε*, A *ἴσχι*, m *ἔσχε*. Deinde A *νόῳ*, (unde Ahrens *ἴσθι νόῳ*) *γλώσσης δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἑπέστω*, quod fortasse aliquis praeferat, sed conf. Aesch. Suppl. 194. *φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ*. Reliquam possis lect. Cod. A defendere: *Ἴσχε*

δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξυτέρη.

Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ὅν τιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς·
μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί·
μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται.

Μή μ' ἀέκοντα βίῃ κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε,
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἑκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.
πῶς δή σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἄνδρας ἀλιτροὺς
ἐν ταὐτῇ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῇ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβριν
ἀνθρώπων ἀδίκοις ἔργμασι πειθομένων;

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸν ἣν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἔμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἴσχονται θυμόν, ὅμως πενίην
μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες,

νόῳ, γλώσσης δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέσθω. Practerea K μειλίχιον, l ἐπέσθω. — V. 366. δειλῶν τοι, h δειλόν τι. — καρδίη, AbcdfhmnO κραδίη. — V. 367. AO infra post 1182. Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον, item K post 1186., haud dubie rectius. — V. 368. ἔρδων, K ἔργον. — ἀνδάνω, A ἀνδρανω. — V. 369. 70. separavit Bekker. fm nihil nisi μωμεῦνται δ' οὐδεὶς τῶν ἀσ. δύν. — δέ με, h δ' ἐμέ. — ἠδὲ, h οἱ δὲ. — καὶ om. c. — V. 370. ἀσόφων, K σοφῶν. — V. 372. εἰς, K ἐς, qui alias εἰς solet exhibere. — V. 377. δή, cg δὲ. — σευ, cdefhlmn σεῦ, Wassenberg Ζεῦ, Bekker σοι. — V. 375. ταὐτῇ, Ahn ταύτῃ. — τόν τε, A τὸν δέ. — V. 379. τρεφθῇ Neander et Brunck, libri τερφθῇ. — V. 380. ἔργμασι, KO ἔργασι, cg ἔρμασι. — πειθομένων. Hermann πειθόμενος, et hoc distichum post v. 382. ponendum esse censet, quam transpositionem qui probavit Ahrens coniecit practerea: ἄνθρωποι δ' ἀδ. ἐ. πειθόμενοι Ἔμπης ὄλβον κτλ. — V. 381. 382. Bekker et a praecedentibus et a subsequentibus separavit, sed videtur hoc distichum cum 379. 80. arcte cohaerere, et ante excidisse distichum, ut his tribus distichis eadem sententia iterata fuerit, quae inest in v. 373—78. — V. 381. ἐστι, A ὅστις. — V. 382. ὁδὸν Abdfhmn, ὁδὸς vulgo. — τις AOl, τιν' reliqui. — V. 384. ἴσχονται, bcfgm ἴσχωνται, A ἴσχοντες, quod si probaveris, scribendum videtur: τὰ δίκαια φιλεύντων ἧτ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ut Ahrens coniecit, vel φιλεῦντος ... ἀνδρὸς. — ὅμως, cdefglmn ὁμῶς. — πενίην AK, quod Brunck coniecit, πενίης reliqui, O ambiguus. — V. 385. ἀμηχανίης, g ἀμηχανίην.

η τ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν,
χρημοσύνῃ εἴκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
ψευδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
ἡ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.

Ἐν πενίῃ δ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εἶτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχῃ·
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔ τέ περ αἰεὶ
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύῃ·
τοῦ δ' αὖτ' οὔτε κακοῖς ἕπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν·
τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τά τε καὶ τὰ φέρειν.

Λίδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσήνορας ὅρκους,
Εὐτράπελ', ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενον.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
σπεύδει ἀνήρ, κέρδος διζήμενος, ὅν τινα δαίμων
πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
καί οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ᾖ κακά, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι
εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ᾖ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλτατος ὢν ἥμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

V. 386. *παράγει* A, quod Meineke coniecerat, *προάγει* reliqui. — V. 387. *κρατερῆς*, c *καρτερῆς*. — V. 388. *αἴσχεα*, K *αἴσχιον*. — V. 389. *ἣ δή*, el *ἧδη*. — V. 391. et 392. Ahrens alienos ab h. l. esse censet. — V. 392. *τίκτει*, K *τίκτε*. — V. 393. *ὅ τε π.*, g ex corr. *τότε π.* — V. 394. *ευτ'* cg *ἔστ'*. — *κατέχῃ*, el *κατέχει*. — V. 395. *τὰ δίκαια φρονεῖ* A, *τ' ἄδικα φρονέει* reliqui. — *οὔ τε*, plerique *οὔτε*. Ahrens *τοῦ μὲν πὰρ τὰ δ. φρονῇ νόος, οὐδέ οἱ αἰεὶ*. — V. 396. *ἰθεῖα*, KO *ἰθείῃ*. — *ἐμπεφύῃ*, A *ἐμπεφύηι*, K *ἐμπεφύκει*. — V. 397. *τοῦδ'*, fort. *τῷδ'*, ut sententia sit: *illi neque in adversis neque in secundis rebus est prudentia*, quemadmodum *ἕπεσθαι* dictum est v. 410. et 412. — *αὖτ'* A, *αὖ* reliqui. — *κακοῖς*, l *κακοῖσιν*. — V. 398. *τά τε*, g *τάδε*, AO *τὰ δὲ*. — V. 399. 400. fort. coniungendi cum praegressis. — V. 400. *Εὐτράπελ'* Bekker, *ἐντραπελ'* A, *ἔντρεπε δ'* reliqui, *ἐντρέπου* vel *ἐντρέπε'* Brunck. — *ἀλευάμενον* A, *ἀλευάμενος* reliqui, *ἀλευόμενος* O. Schneider, accusativum tuentur alii loci velut Hesiodium illud Op. v. 391: *γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν, γυμνὸν δ' ἀμάαν*. — V. 401.—448. om. l. — V. 402. *ἔργμασιν*, g *ἔρμασιν*, c *ἔρμασιν*. — *δ' εἰς ἀρετὴν*, Ahrens *δ' εἰς ἀάτην*, Sauppe *δὴ ἀνέδην*, Iacobs *δ' εἰς ἀπάτην*. — V. 404 *πρόφρων*, fort. *πάρφορον*. — *εἰς*, b *ἐς*. — V. 407. *φίλτατος ὢν* corruptum videtur. — *τοι*, A *σοι*. — V. 408. *ἔτυχες*, A *ειαμείνω* (ex versu seq.).

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
αἰδοῦς, ἥ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
ᾧ γνώμη θ' ἕπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μή τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολίβδῳ
χρυσός, ὑπερτερίης δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
σιγῶ, γινώσκων ὑμετέρην δύναμιν.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἁρμόδιαι, καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει·
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐσθλὸν δ' ἐξελθὸν λωΐον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,

V. 409. conf. ad v. 1161. *παισὶν*, A *παισι*. — *καταθήσῃ*, AKO *καταθήσει*, Brunck *καταθήσεις παισὶν ἀμείνω*. — V. 411. *οὐδενὸς* et *δοκεῖ* A, *μηδενὸς ... δόκει* reliqui. — *κακίων*, g *κακίας*. — V. 413. *οὕτως* Abcdfghmn, vulgo *οὔτω*. — *θωρήξομαι*, bcdfhmn et pr. g *θωρύξομαι*. — *με*, A *μετ'*, *μέ γ'* KO, fuit antiquitus *με Foῖνος*, Hermann *οὐδ' ἐμέ γ'*. — V. 414. *ἐξάγει*, *ἐξαρεῖ* Ahrens. — V. 415. *οὐδέν'*, AKO infra p. v. 1164. *οὔτιν'*. — *ὁμοῖον* bcdefgmn, *ὅμοιον* reliqui. — V. 416. *ὅτῳ*, h *ὅτι*. — V. 417. *παρατρίβομαι ὥστε*, AO infra post v. 1164. *παρατριβόμενος τε* et deinde *δ'* post *ὑπερτερίης* omittunt. — V. 418. *λόγος* A et fort. d, rel. *νόος*. — V. 420. *γινώσκων*, v. *γιγνώσκων*. — *ὑμετέρην* Hermann, v. *ἡμετέρην*. — V. 421—24. affert Stob. XXXVI. 1. — V. 421. *ἀνθρώπων* AKO et Stob., *ἀνθρώποις* rel. Deinde Stob. *θύρα οὐκ ἐπίκειται ἁρμοδίη*. — V. 422. *σφιν*, e *σφι*. — *μέλει*, e *μέλλει*. Stob. *ἀλάλητα* (B m. s. Trinc. *ἀλάληλα*) *πέλει*, Geel *πολλ' ἀλάλητα μέλει*. — V. 423. *τό*, bcdh *τὸν*, e *τε*. — *ἔνδον ἄμεινον*, Stob. *ἔνδοθεν ἦλθεν*. — V. 424. *ἐξελθὸν*, Ach *ἐξελθὼν*, Stob. *ἐξελθεῖν*. Versus corruptus. Poeta videtur dixisse: *bonum, quod divulgatum, plus nocuit, quam malum*. — V. 425—28. affert Sext. Emp. Hypot. III. p. 175. Stob. CXX. 4. Clem. Al. Str. III. 432. Theodoret. V. p. 71, 15. Suid. v. *ἀρχὴν ἴασθαι*. Cf. etiam Diogen. III. 4. Macar. II. 45. Apostol. III. 85. Fuerunt antiqui versus, quos Midae Silenus ferebatur olim dixisse, *Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι*, quos imitatur Theognis, conf. quae monui Anal. Alex. I. p. 22. — V. 425. *πάντων*, Sext. Stob. Suid. Stob. Paroemiogr. et ap. Theod. Vb *ἀρχήν*.

μηδ' ἐςιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου·
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι,
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾷον βροτόν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
ἐνθέμεν· οὐδείς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ᾧ τις σώφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα, κἀκ κακοῦ ἐσθλόν·
εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον·
εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
οὔ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
οὔ ποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσιν,

V. 426. ἐςιδεῖν, Clem. Theod. ἐσορᾶν, Sext. cod. Vrat. ἰδέειν, Macar. ἐπιδεῖν. — αὐγὰς, K αὐγὰν. — ὀξέος, Hecker ὠκέος. — V. 427. Ἀΐδαο, bdfmn ἀΐδα. Respicit Plut. consol. ad uxor. c. 10. — V. 428. γῆν ἐπαμησάμενον, insolenter dictum, nam alias de cognatis, qui mortuum sepeliunt, dici solet ἀμᾶσθαι γῆν, vid. Herod. VIII. 24. Anth. Pal. VII. 404. et 416.; et diversum quoque est, quod dicit Antipater ib. VII. 241: πολλὰ τιθηνητὴρ ὁλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας Ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν. Quare placet Sexti lectio γαῖαν ἐφεσσάμενον, sive ἐπιεσσάμενον malis. Cf. Pind. Nem. XI. 21. — V. 429. φῦσαι, A φαῦσαι. — V. 430. πω om. A. — V. 431. ᾧ τις scripsi, A ὁ τις, rel. ὅστις. — σώφρον', C σώφρων. — κἀκ κακοῦ K, κἀκοῦ A, καὶ κακοῦ bcdfhmn, καὶ κακὸν rel. — V. 432. εἰ δ', KO οὐ δ', et sic affert hunc versum Clearchus Athen. VI. 256. C. Plut. Quaest. Plat. I. 3. Dio Chrys. I. p. 2. — γ' om. cg. — V. 433. ἀτηρὰς, AKO ἀτειρὰς. — V. 434. affert Aristot. Eth. Nic. X. 9. — V. 435—438. vulgo separant a praecedentibus, sed pertinere ad eandem elegiam, quamquam graviter immutata, docet Plato Menone p. 95. E: ἐν ἄλλοις δέ γε ὀλίγον μεταβάς, (quod indicio est, hanc elegiam non ita longo intervallo separatam fuisse a. v. 33. seqq.) εἰ δ' ἦν ποιητόν τε (φησὶν) καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα, λέγει πως ὅτι πολλοὺς ἂν μ. κ. μ. ἔφερον οἱ δυνάμενοι τοῦτο ποιεῖν, καὶ οὔ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ. .... ἀνδρ' ἀγαθόν. Itaque scripserat poeta:

οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεὸς
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν.
— — — — — — —
εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον
— — — — — — — — — —
κοὔποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ κτλ.

quod firmat Aristotel. εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ λόγοι αὐτάρκεις πρὸς τὸ ποιῆσαι ἐπιεικεῖς, πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους δικαίως ἔφερον κατὰ τὸν Θέογνιν, καὶ ἔδει ἂν τούτοις πορίσασθαι. Cf. Mus. Rhen. T. III. p. 409. — V. 435. τε, e τι. — V. 436. ἔγεντο, f et Platon. codd. ἐγένετο. — V. 438. ποιήσεις, A ποιήσει.

τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶν ἀνόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, κοὐκ ἐπίδηλος ὅμως·
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν· ἀθανάτων δὲ δόσεις
παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχονθ', ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης·
εὑρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥςπερ ἄπεφθον
χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,
τοῦ χροιῆς καθύπερθε μέλας οὐχ ἅπτεται ἰὸς
οὐδ' εἰρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

Ὤνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥςπερ ἀνοίης,
καὶ σώφρων οὕτως ὥςπερ ἄφρων ἐγένου,
πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν,
οὕτως ὥςπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὥςτ' ἄκατος,

V. 440. *τὸν*, AO *τῶν*. — *αὐτοῦ*, bdfhmnq *αὐτοῦ*. — *ἴδιον*, AKO *κίδιον*. Iacobs vere ut videtur *τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων*, Hermann *τῶν αὐτοῦ δ' ἰδίων*, alius *τῶν δ' αὖτ' οἰκιδίων*, Kayser *τῶν δ' αὖ κηδείων*, Orelli *τῶν δ' αὐτοῦ κλήδων*, ego conieci, quod iam ante Ahrens *τῶν δ' αὐτοῦ κήδεων*. Ancipitem syllabam qui removere vult, poterit etiam legere: *τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον μηδὲν ἐπιστρέφεται*. — V. 441. *γὰρ* A, om. OK, *τοι* rel. sed infra post 1162. omnes *γὰρ*. — *ἐστὶν ἀνόλβιος* scripsi, vulgo *ἐστὶ πανόλβιος*. — V. 442. *ἔχων* AO, *ἔχειν* rel. — *ἐπίδηλος*, AO infra *ἐπίδηλον*. — *ὅμως*, A *ὁμῶς*. Conieci *κούκέτι δειλὸν ὁμῶς*. — V. 443. *οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπ. οὔτε κακοῖσιν* infra omnes, A etiam hic, ubi illi *οὔτε κακοῖσιν ἐπ. οὔτ' ἀγαθοῖσιν*. — V. 444. *ὁμῶς μίσγειν* libri infra, hic *ἔχων μίμνειν*. — *δὲ*, Abdfmn et infra omnes *τε*. — V. 445. *ἐπέρχονθ'*, O infra *ἐπέρχεται*. — *ἐπιτολμᾶν*, K utrobique *ἐπιτιμᾶν*. — V. 447. 48. affert Apost. VI. 70. 1, v. 449, 50. idem VIII. 7. d (ubi *χρυσὸν* om.). — V. 449. *δέ με*, A *δ' ἐμε*. — V. 451. *ἰὸς*, K *ἰὸν*. — V. 452. *αἰεὶ*, G *ἀεὶ*. — V. 453. *ὤνθρωπ'* A, *ἄνθρωπ'* bcdeghlmn primis litteris carent fO. — *ἀνοίης*, cg *ἀνίης*. — V. 457—60. affert Athen. XIII. 560. A. Stob. LXXI. 2., Apost. XIII. 39, 5. Eustath. Il. 1345, 56. prius distichum Clem. Alex. Str. VI. 745. — V. 457. *οὔτοι*, h Eust. *οὐ*. — *σύμφορόν ἐστι*, g *σύμφερόν ἐστι*, Adehn *σύμφρον ἐστι*, l *σύμφρων ἔνεστι*, O quid habeat inc. Eust. *σύμφορός ἐστι*, Clem. *χρήσιμόν ἐστι*. Possis *σύμφρων* coniicere, sed cf. Theophilum comicum ap. Athen. *οὐ συμφέρον νέα ἐστὶ πρεσβύτῃ γυνή. ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται ἐνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀπορρήξασα δὲ ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμένʼ ἔχουσʼ ἐξευρέθη*. — *γέροντι*, Eust. et epit. Ath. *γεραιῷ*. — V. 458. *οὐ*, ap. Ath. B *τί* et deinde *ἄκοτος*.

οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀποῤῥήξασα δὲ δεσμά
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Μή ποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα,
χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλὸν
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

Ἄμφ' ἀρετῇ τρίβου, καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὅ, τ' αἰσχρὸν ἔῃ.

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν.
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὅν τιν' ἂν ἡμῶν
θωρηχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλῃ,
μήτε τὸν ἀργυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ·
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοείτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἁβρὰ παθεῖν·
αὐτὰρ ἐγώ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἰκαδ' ἰών,

V. 459. ἄγκυραι, cg ἄγκυραν ut Athen. Eust. et vulgo Stob. (sed A Vind. Trinc. ἄγκυραι), l ἄγκυρας. — ἀποῤῥήξασα, ap. Stob. Trinc. ἀπορρήξασαι. — V. 461. ἐπ', l ἐν, om. cg. — νόον, possit aliquis νόημ' coniicere. — V. 462. χρήμασι conjungendum cum ἀπρήκτοισι, quamquam possis χρῆμά τι coniicere. — γίνεται, v. γίγνεται. — V. 463. οὔτε, g οὐδέ. — τι, fKn τοι, Hecker conj. οὔτ' ἐπίδηλον. — V. 464. χαλεπῷ, l χαλεπόν. — ἔπι A, ἔχει rel. — V. 465. σοι, A τοι. — ἔστω om. cg. — V. 466. ὅ, τ' Hermann, v. ὅτ'. — ἔῃ A, ἔθει KO, ἔοι rel. — V. 467—68. separavit Bekker a sequentibus, cum quibus arcte cohaerent: conf. Pherecrates sive Nicomachus in Chirone ap. Athen. VIII. 364. C: ὁ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων τῷ κατακωλύοντι, καὶ εὐθὺς ἔλεξ' ἐλεγεῖα· Μηδένα μήτ' ἀέκοντα (ἄκοντα B P) μένειν κατέρυκε (κατερύκειν B) παρ' ἡμῖν μηθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε Σιμωνίδη· οὐ γὰρ ἐπ' οἴνοις τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα. quae consulto paululum immutata sunt. Valde autem dubium est an v. 473 seqq. ad eandem hanc elegiam pertineant, vel certe continuo priora exceperint. — Ceterum cum v. 472 vel certe similis *Eueno* tribuatur (vid. Eueni fr.) ipse antea omnem hunc locum v. 467—474 Pario poetae tribui, at videtur Euenus nobilem hunc versum in suum usum convertisse: antiquioris autem et clari poetae hanc elegiam esse etiam parodia illa probare videtur. — V. 469. μήθ' A, μηδ' rel. — ἄν add. AK, om. rel. — V. 470. θωρηχθέντ', bcdfhmn θωρυχθέντ', el θωριχθέντ', Hermann θωμιχθέντ'. — μαλθακός, K μαλακὸς. — ἕλῃ A, ἕλοι rel. — V. 471. μήτε, bdefhKlmn μὴ δὲ vel μηδέ. — ἀργυπνέοντα, el ἀργυπνέυοντα. — V. 472. ἀνιηρὸν, cg ἀνιαρὸν. — V. 473. οἰνοχοείτω, l οἰνοχόειτε. — V. 474. γίνεται, v. γίγνεται. — V. 475. γὰρ om. O. — V. 476. λυσικάκου, n λησικάκου. K λύσιν κακοῦ.

ἥξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτε τι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κεῖνος
τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου·
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά·
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γινώσκων, μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω
γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον —,
ἢ παρεὼν μὴ πῖνε· σὺ δ' ἔγχεε τοῦτο μάταιον
κωτίλλεις αἰεί· τοὔνεκά τοι μεθύεις·
ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται,
τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις·
ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δέ τοι οὗτος.
ὃς πολλὰς πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ.

Ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
ἀλλήλων ἔριδος δῆριν ἐρυκόμενοι,
ἐς τὸ μέσον φωνεῦντες ὁμῶς ἑνὶ καὶ συνάπασιν·
χοὔτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

V. 477—87. affert Athen. X. p. 428 D: *καὶ Θέογνις δέ φησιν.* — *ἥξω*, cg *δείξω*, Athen. *ἥκω*. Ahrens *ἕξω*. — *πεπόσθαι*, el *πεπύσθαι*. — V. 478. *τι*, bcdfhKmn *τοι*. Deinde *νήφων* et *μεθύων* scribendum videtur, omisso verbo *εἰμί*, quod exhibet Athen. ubi est *οὔτε τι νήφων εἰμ' οὔτε λίαν μεθύων*. Ahrens *οὔτ' ἔτι δὴ νήφων ... μεθύων*. — V. 479—87. affert Stob. XVIII. 14. — V. 479. *ἂν* om. g. — *ὑπερβάλλῃ*, ap. Athen. AP *ὑπερβάλῃ*, C *ὑπερβάλοι*. — *οὐκέτι κεῖνος*, Athen. et Stob. *οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος*. — V. 480. *αὐτοῦ*, ap. Athen. *αὑτοῦ* (*αὐτῆς* PVL, *αὐτοῦ* C). — *γλώσσης*, m *γλώττης*, sed supra *σσ*. Athen. *γνώμης*. — V. 481. *νήφοσι γίνεται* A, *νήφουσι γίνεται* KO, *νήφουσ' εἶδεται* rel. Ap. Ath. *νηφουσι* (B *νήφοσι*, P *νηφῶσιν*) *γίνεται* (sic B, *γίγνεται* A, *γίνετ'* PVL). Ap. Stob. *νήφοσι γίν*. Schowii bcc. Vind. Ab m. s., *νήφουσι γίν*. Voss. — V. 482. Ap. Ath. B *δ' ἔρδων*. — V. 483. *τότε* A et Stob., *οὔτε* cg, *ὅτε* rel., *τε καὶ* Ath. — V. 484. *γινώσκων*, v. *γιγνώσκων* (ap. Ath. *γινώσκων* PVL, *γιγν.* B). — V. 485. ap. Stob. A. Vind. Trinc. *μεθύων*. Athen. *πρὶν μεθύειν* (*μεθύειν δ'* VL) *ἄρξῃ δ'* (ita ACP et ut vid. B, *ἄρξῃ γ'* VL) *ἀπανίστασο*. — *μή σε*, h *μηδὲ σέ*. ap. Stob. A. Vind. Trinc. *μὴ δὲ*. Hermann *μηδὲ βιάσθω γαστὴρ σ'*. — V. 487. *μὴ* om. l. — *δ' ἔγχεε* A, *δ' ἔχε* O, *δὲ ἔχε* bdehm et sine intervallo cfn, *δ' οἱ ἔχε* g, *ἀλλ' ἔχε* K. — V. 488. *κωτίλλεις*, KO *κωτίλλοις*, n pr. *κωτύλλεις*, g corr. *κωτίλης*, c *κοτύλης*. — V. 489. *φιλοτήσιος*, bdfhmn *φιλετήσιος*, c *φιλοτήσιος*. — V. 490. *δὲ*, e *μὲν*, — *σπένδεις*, bcfm *σπεύδεις*. — *ἐπὶ χειρὸς ἔχεις*. Coniicio *ἐπὶ χείλος ἄγεις*, Hecker *τὴν δὲ πρόχειρον ἔχεις*. — V. 491. *ἀρνεῖσθαι*, A *αἰνεῖσθαι*. — *δ'* om. c. — *ἀνίκητος*, Hecker *ἀκίνητος*. — *τοι οὗτος*, bchfmn *τοιοῦτος*. — V. 492. *πολλὰς*, A *πολλὸν*, K *πολλὰ*, cg *πολλοὺς*. — *μάταιον*, l *μάταιος*. — V. 493. *εὖ μυθεῖσθε*, Hecker *εὐθυμεῖσθε*. — V. 494. *ἔριδος* A, *ἔριδας* rel. — *δῆριν ἐρυκόμενοι* scripsi, vulgo *δῆν ἀπερυκόμενοι*, A *δῆιν ἀπ.*, Schneidewin *λῆμ' ἀπ.* — V. 495. *ἐς*, bdegKln *εἰς*. — *φωνεῦντες*, K *φονέοντες*. — *ὁμῶς* om. O. — *συνάπασιν* Bekker, *συνάπατι* A, *σὺν ἅπασιν* rel. — V. 496. *χοὕτως*, Hecker *οὕτως*.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

Οἰνοβαρέω κεφαλήν, Ὀνομάκριτε, καί με βιᾶται
οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς
πειρηθῶ, μή πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν· ἢν δέ τις αὐτόν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἦλθες δή, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
νηός τοι πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ', οἵ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

V. 497—508. Stob. XVIII. 15. (16. 17.) — V. 497. ὁμῶς, Stob. ἄγαν. — οἶνος om. bdfmn, in m. posuit h. — V. 498. πίνῃ Stob., πίνητ' AO, πίνηθ' eKl, πίνεθ' rel. — ὑπὲρ μέτρον Stob., ὑπέρμετρον AKO, ὑπὲρ τὸ μέτρον rel. cf. Panyasis Ath. I. 37. B: πινόμενος κατὰ μέτρον, ὑπὲρ μέτρον δὲ χερείων, ubi Clem. Al. ὑπέρμετρος. — V. 499—503. quos Hecker Soloni vindicare voluit, affert Apost. VII. 16. m., v. 500. ἀνδρὸς δ' κτλ. Athen. I. 37. E. — V. 500. γινώσκουσ' Apost., vulgo γιγνώσκουσ', ut Stob. — V. 501. τὸν om. l. — ἤρατο, Schneidewin ἄσατο, Ahrens ἤσατο, cum ante ἤρατο πίνειν, i. e. concupivit coniecisset. Stobaeus longe aliud hemistichium exhibet: κακότητα δὲ πᾶσαν ἐλέγχει. — V. 502. καταισχύναι, Stob. καταισχύνειν. — πρὶν, Stob. τὸν. — V. 503—508. affert Apostol. VII. 16. m. οἰνοβαρέω AO et Stob., οἰνοβαρῶ rel. — Ὀνομάκριτε, K ὄνομα κριταί. — βιᾶται, A βεβιᾶται. Ap. βιοῦται. — V. 504. γνώμης, videtur γλώσσης scrib. quod postea etiam Hecker coni. — ταμίης, ap. Stob. Trinc. ταμὶν ἡμετέρης. — V. 505. ἀλλ' ἄγ', eg ἀλλάγ', bdn ἀλλά γ'. — V. 506. πειρηθῶ, c πορηθῶ, g πωρηθῶ, sed in m. πειρήσω ut Stob. Ap. — ἔχει A, ἔχῃ rel. et Stob., utrumque O. — V. 507. καὶ, Schaefer ὡς. — V. 508. ἔρξω, plerique ἔρξω ut Stob. — θωρηχθεὶς, bcdghmn θωρυχθεὶς, el θωριχθεὶς. — V. 509—10. Simillimi versus 211. 12. ex his aperte detorti, itaque cancellis sepsi. Afferunt hos versus Galen. I. 345. ed. Bas. Stob. XVIII. 12. Clem. Al. Strom. VI. 742. et Artemidor. Oneir. I. 66. — πουλὺς, πολὺς Kn (et ap. Stob. Vind.), πολλοῖς O. — κακόν, κακός Stob. (Schowii abw κακόν) Clem. Artem. — αὐτόν, O αὐτῶν, c αὐτός. Clem. αὐτῷ χρῆται. — V. 510. κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν, Stob. (Schowii abw consentiunt cum Theogn.) Artem. κακὸς ἀλλ' ἀγαθός et sic supra v. 212. — V. 511. δὴ, δὲ el. — Κλεάριστε, l κλεάριστος. — ἀνύσσας, Kel ἀνύσας. — V. 512. ἔχοντ', m ἔχωντ'. — V. 513. ὑπὸ ζυγὰ, fm ὑπόζυγα, Hecker ἐπὶ vel ἐνὶ ζυγὰ. — V. 514. Κλεάρισθ', K κλειάριθ'.

τῶν δ' ὄντων τἄριστα παρέξομεν· ἢν δέ τις ἔλθῃ
σεῦ φίλος ὤν, κατάκεισ' ὡς φιλότητος ἔχεις.
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον
σῆς ἕνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
ἢν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·
ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,
ὥσθ' ἕνα μὲν ξεῖνον πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν,
ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὔ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἦ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ὤ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

Οὐδένα πω προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

Αἰεί μοι φίλον ἦτορ ἰαίνεται, ὁππότ' ἀκούσω
αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσαν ὄπα.

V. 515. τἄριστα, codd. τὰ ἄριστα. — δέ τις, A διης. — V. 516. σεῦ φίλος, g ζεῦ φίλος, el ἄφιλος. — ἔχεις, K ἔχει. A φιλοτητο ἔχεις. Legendum videtur κατάκεισ', ὦ φιλότης, τότ' ἐρῶ, κοὔτε κτλ. Schneidewin καὶ κεῖσ', ὦ φίλ', ἔπος τόδ' ἐρεῖς· οὔτε κτλ. et adiungit v. 691. 92. — V. 517. τι μεῖζον, h τοι μεῖζον, A τι μείζω. — V. 518. ἕνεκα, n εἵνεκα. — V. 519. εἰρωτᾷ, ἐρωτᾷ eln. — V. 521. ὥσθ', Ahrens divisim ὥς θ'. — οὐκ, g οὔτ'. — ἀπολείπειν, Epkema coni. ἀποειπεῖν. — V. 522. πλεόνεσσ', Kbcdegl πλέον' ἔστ', AOfhmn πλέον ἔστ'. — δυνατός, el δυνατόν. — V. 523. 24. affert Stob. XCI. 1. (ubi pro βροτοὶ θεῶν, sed A B Voss. Vind. marg. Gesn. θεοὶ, et σὺ γὰρ ῥηϊδ.) et Maxim. Conf. II. 572. — V. 525. 26. separavi a prioribus, affert Stob. XCI. 2., ubi per errorem coniunguntur cum v. 699—702., ap. Stob. est καὶ γάρ τοι (τοι *A*, Trinc. Ζεὺς vulgo, om. Voss.) . . . ἀγαθοῖσιν ἔοικεν . . . σοφῷ σύμφορον. — V. 527. 28 affert Stob. CXVI. 11. Anth. Plan. 10. ubi inscribitur Θεόγνιδος, sed vett. edd. Βησαντίνου, ut est Anthol. Pal. IX. 118. (quod in Anthol. Pal. proxime sequitur τοῦ αὐτοῦ *Palladae* est), et ap. Iriarte Catal. Bibl. Matr. 106. — ὤμοι ἐγὼν, cg οἴμοι ἐγὼ. — V. 528. ἀπονισομένης *A*, ἀπονισσομένης K, ἀπανισταμένης * (Stob. ἀπονισσομένης, B . . . νεισσ., Anthol. Pal. ἀπονισαμένης, Plan. ἀπονεισομένης vel ἀπονισσομένης, Ir. τοὔθ' ἀπονεισομένου). — V. 529. οὐδένα πω scripsi, A οὐδένα, KO οὐδέ τι, * οὔτε τινά. — V. 530. οὐδ' ἐν AO, οὐδὲν K, * οὔτ' ἐν. — ἐμῇ, ἐμοὶ h. — δούλιον, n δόλιον. — V. 531. ἰαίνεται, ἰένεται bfm, ἴναιται c a manu pr., ἀγάλλεται g.

Χαίρω δ' ἐμπίνων καὶ ὅπ' αὐλητῆρος ἀκούων,
χαίρω δ' εὔφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

Οὔ ποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καὐχένα λοξὸν ἔχει.

Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνήρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Λειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαΐδη, ὕβρις,
ἥπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν,
μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον.

Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει,
Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·

V. 533. 34 separavi a praegressis, *δ' ἐμπίνων* scripsi, nisi *δὴ πίνων* malis, libri *δ' εὐ πίνων*, Brunck *δ' αὖ π.* — *ὅπ'* scripsi, similiterque O. Schneider (Diar. Antiq. 1842. p. 683) vulgo *ὑπ'*. — *ἀκούων* libri, Pierson, quoniam haec cum prioribus vulgo cohaerent, *ὑπ' αὐλ. ἀείδων*. — V. 534. *ὀχέων*, Pierson *ἐλάων*, possis *ἀχέων* vel *ἰάχων* coniicere. — V. 535. 36 affert Stob. LXV. 36. — *δουλείη*, *δουλίη* cehl, *δολίη* g. — *ἰθεῖα* A, * et Stob. *εὐθεῖα*. — V. 536. *σκολιή*, K *σκολιόν*. — V. 537. 8 separavi a praegressis, v. 537. affert Arsen. 397. Apostol. XIII. 76. — *σκίλλης*, *σκύλλης* el. — *ῥόδα φύεται*, participium *φυόμενος* producitur v. 1134. et ap. Solon. 4. v. 36, hic possis *φύεται ῥόδον* coniicere. — *οὐδ'* Bekker, libri *οὔδ'*. — V. 538. *οὔτε* Bekker, libri *οὐδέ*. — *ἐλευθέριον*, *ἐλεύθερον* bfm. — V. 539. *οὗτος* A, *οὗτις* * — *αὐτῷ*, *αὐτῷ* Adfhmn. — V. 542. *ὠμοφάγους*, *ὠμοφόρους* f. — *ὄλεσεν* AKO, *ὄλεσῃ* *. — V. 543. *γνώμονα* A, ut Valckenaer coniecerat, *γνώμην*. — *δικάσσαι*, K *δικάσειν*. — V. 544. Post *δόμεν* videtur plene interpungendum et sequens distichum quod alienum est, separandum: nam videtur hic quoque distichum intercidisse. — V. 545—92. om. l. — V. 545. *μάντεσί τ'* A, *μάντεσσιν* e, *μάντεσιν* *. — *αἰθομένοις*, *αἰθομένοισιν* e, *αἰσθομένοις* K. — V. 547. *βιάζεο*, K *βιάζετο*. — V. 548. *εὐεργεσίης*, K *εὐεργεσίας*, A *ευγεργεσίης*, id est *εὐϜεργεσίης*. — V. 549. *ἐγείρει*, c *ἀγείρει*. — V. 550. *τηλαυγέος*, e *τηλαυγοῦς*. — V. 551. *ἵπποις*, A *ἵππους*. — *ταχυπτέρνοισι*, *ταυυπτερύγεσσι* cg.

δῆων γάρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Τολμᾶν χρὴ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
πρός τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.

Φράζεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς·
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα,
ὥστε σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι.

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

Κεκλῆσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέζεσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
ἄνδρα χρεών, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.
τοῦ συνιεῖν, ὁπόταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῇς
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίῃς.

Ἤβῃ τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἠελίοιο,
ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

V. 552. σφ' om. c. — V. 553. μεσσηγύ, e μεσηγύ. Post hanc v distinxit Bekker, vulgo nulla distinctio, unde Brunck πολλὴν, Turnebu λεύθου. — διαπρήξουσι, g διαπρήσσουσι probante Heckero, qui sprevi keri distinctionem. — V. 555. 56 repetunt AKO infra post v. 1178. no insigni varietate (nam τολμᾶν χρὴ omnes tres, ἐν ἄλγεσιν ἠτορ ἔχον ἐπ' ἄλγεσιν ἦπαρ ἔχοντα KO, deinde πρὸς δὲ θεῶν A. πρὸς δὲ θεῶ πρὸς τε θεῶν δ' K). — V. 557. φράζεο, A φράζεο δ' ὀ, unde eiect possis coniicere φράζεο δή· κίνδυνος, vel cum Hermanno δ' ὡς κίν — ξυροῦ, ξηροῦ ch. — ἀκμῆς, ἀκμῇ e. — V. 559. ὥστε, Geel λῷστ hoc distichon a priore sciungatur. — V. 561. αὐτὸν, A αὐτῶν. — V χρήματα, χρῆμα c. — V. 563. ἐς, εἰς Kbdehn. — παρέζεσθαι, παρεζ A. — V. 565. ὁπόταν, ὁπότ' ἄν, Abcdghn. — διδαχθῇς, A διδαχθ V. 566. εἰς, ἐς fm. — V. 567—70. fort. Mimnermi sunt. — παίζω, Kbd παίζων, unde παίζοιν aliquis coniiciat. — V. 568. ὀλέσας, ὀλέξας V. 572. ἀπείρητοι A, * ἀπείρητον. — ἀγαθῶν, A infra post v. 1104 θοὶ non male.

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίης ῥηδίη ἀγγελίη.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι
ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥῇδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ'κ κακοῦ ἐσθλόν.
μή με δίδασκ'· οὔ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρειμι,
σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακὴ μελέτω.

Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν
πῇ σχήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τιῷ δὲ κακῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμᾶν χρή, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος.

V. 573. ἔρδων, g ἔρδω, c ἔρδω. — πάσχε· τί Bekker, A πάσχ' ἔτι, * πράττε τί. Sed suspicor potius scribendum: εὐ πάσχων εὐ ἔρδε· τί κ' πτλ., sive εὐ ἔρδ' εὐ πάσχων· τί κεν malis. — ἰάλλοις A, * ἰάλλεις. — V. 574. εὐεργεσίης, K εὐεργεσίας, A εὐγεργεσίης (εὐϜεργεσίης). — ῥηδίη ἀγγελίη, O ῥηϊδιη ἀγγελία, A ῥηϊδιαγγελίη, unde possis scribere ῥηϊδίη ἀγγελίη. — V. 576. εἰναλίας, K εἰναλίους fort. recte. — V. 577. ῥῇδιον, e ῥάδιον, Lachmann ῥήτερον, possis cum O. Schneidero ῥήϊον. — 'κ, ἐκ cg, om. A. — κακοῦ, κακοι A. — V. 578. τοι, τι e. — τηλίκος, n τηλικοῦτος. — V. 580. σμικρῆς A, μικρῆς *. — V. 582. ἀλλοτρίην, A ἀλλοτρίαν. — βούλετ', K βούλεται. — V. 583. ἀμήχανόν ἐστι, cg ἀμήχαν' ἔνεστι. — V. 584. ἀργά Eldick coniecit, libri ἔργα. — τῶν φυλακὴ A, τῇ φυλακῇ *. — μελέτω, e μελλέτω. — V. 585—90. *Solonis* sunt, vid. Fr. XIII. v. 65—70. ubi non sine varietate leguntur. Ex *Theognide* iidem versus afferuntur a Stob. CXI. 16. adde Apostol. XIII. 100. d. Boissonad. An. IV. 455. — V. 586. πῇ Ae, ποῖ reliqui. — V. 588. ἐς AKO, εἰς reliqui. — V. 589. δὲ om. g. — κακῶς ποιεῦντι, καλὸν ποιοῦντι Stob. Boiss. Apost. — περὶ, iidem καλὰ. — V. 590. Stob. ἀγαθῶν, ἔκλυσιν, sed Voss. δ' ἀγαθῶν, ἔκδυσιν ut Apost., Trinc. ἀγαθῶν, ἔκδυσιν δ', Boiss. ἀγαθῶν, ἔκδυσιν. — V. 591. τὰ om. bm. — V. 592. ἀμφοτέρων, Brunck ἀμφότερον.

Μήτε κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθῆς ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Ἄνθρωπ' ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὦμεν ἑταῖροι·
· πλὴν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν· ἀτὰρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

Οὔ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρίν
ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέρην φιλίην.
ἔρρε, θεοῖσίν τ' ἐχθρὲ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον.

Ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφότερον,
γίνεται· οὐδέ τι καλόν, ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ

V. 593. 4 separavi a praegressis. — *κακοῖσιν ἀσῶ τι λίην* scripsi, v. 989: *ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῇς*, A *κακοῖσιν ἀσῶντα λίην* (quod probat Bekker), K *κακοῖσι λυποῦ*, O *κακοῖσι νοσοῦντα λυποῦ*, * *κακοῖσι νοσῶν λυποῦ* — V. 594. *τερφθῆς*, A *τερφθῆς δ'*, Bekker coni. *τερφθέντ'*. — V. 596. *πλούτου* AKO, * *τούτου*. — V. 597. 98 separavi a prioribus. *Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν* tuetur repetitio v. 1243, sed displicet, conieci vel *δεῖν δὴ* (i. e. *opus est*) vel *λῆς δὴ καὶ φίλοι ὦμεν*, sententia non dissimilis proverbio *τἄλλα καὶ φιλώμεθα* (Diogen. VIII. 50. Apost. XVI. 3.), Schneidewin coni. *δὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμεν ἄτερθ'· ἄλλ.* — *ἀτάρ, αὐτάρ* c et g a m. pr. — τ videtur delendum. — *ἄλλοισιν, ἀλλήλοισι* efl. — *ὁμίλει* A, * *ὁμιλεῖν*, Hermann *ἀτὰρ ταλαοῖσιν ὁμιλεῖν*. — V. 598. displicet, *μᾶλλον ἔχουσι νόον* planius foret. — V. 601. τ' om. AOel. — V. 602. *ψυχρὸν*, Wopkens *ψυχρῷ*, sed utrumque epitheton convenit serpenti. In proecdosi scripsi *ψυχρόν σ' ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχον ὄφιν*, ut poeta dicat se infidum amicum velut agricola, qui est in fabulis, sinu fovisse, similiter Sintenis *ψυχρὸν δ' ... εἶχον ὄφιν*. — V. 603. *ἀπώλεσεν*, e *ἀπώλεσαν*. — V. 605. 6 affert Stob. XVIII. 10. Maxim. Conf. II. 613. — *τοι, δή* g. — *πλέονας, πλείονας* c. — *λιμοῦ, λοιμοῦ* KOl a m. pr. — *ἤδη ἄνδρας, ἄνδρας ἤδη* el. — V. 606. *πλεῖον*, A *πλέον*, Stob *πλεῦν' ἐθέλουσιν ἔχειν*. — V. 607—10. affert Stob. XII. 17. *ἀρχῇ ἔπι, ἀρχὴ ἐπὶ* Af Stob. (Schowii abg *ἀρχῇ*), *ἀρχῇ ἐπὶ* cg. — *μικρὴ, μικρὰ* AK Stob. — *ἐς, εἰς* K Stob. — V. 608. *δὴ, τοι* el. — *ἀμφότερον*, ap. Stob. AB (a m. s. marg. Ges. *ἀμφότερα*. — V. 609. *γίνεται* Stob., v. *γίγνεται* (et sic Schowii codd.) — *προσομαρτῇ* Stob., *προσαμαρτῇ* A, *προσομαρτει* e, *παρομαρτεῖ* so *προσομαρτεῖ* * (et ap. Stob. AB et Schowii codd.).

610 *ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.*

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

615 *Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα*
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾷ.

Οὕτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλῷ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
620 *ἄκρην γὰρ πενίης οὐχ ὑπερεδράμομεν.*

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βιότου παλάμαι.

625 *Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν*
καὶ σιγᾶν αἰεί· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,

V. 610. καὶ A et Stob. (Schowii bc κεἰ, aw κᾆν), κᾆν *. — V. 611. μὴν, με el, μιν Schneidewin. — αὐτὸν, αὑτὸν bdmn. — V. 612. αἰνῆσαι, ἀνῆσαι l. — V. 613. δ' om. g. — V. 615. ἀγαθὸν, καθαρὸν n. — V. 617. 8 affert Stob. XCVIII. 55. — πολλῷ K et Stob., πολλῶν O el (ap. Stob. B), * πολλὸν. — V. 619—22. affert Stob. XCVII. 15. ἀμηχανίῃσι, l μηχανίησι, infra post v. 1114 AKOlmn πολλὰ δ' ἀμηχανίησι fortasse rectius. — V. 620. ἄκρην γὰρ πενίης scripsi probante Schneidewino, libri hic et Stob. ἄκρην γὰρ πενίην, sed infra ἀρχὴν γὰρ πενίης. cf. Eurip. Archel. fr. 4: οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν Λυναμεσθ' · ἔτι γὰρ θάλλει πενία, Κακὸν αἰσχιστον, φεύγει δ' ὄλβος et Aesch. Eum. 560. — V. 621. affertur s. poetae n. in Et. M. 758. 41 (om. πλούσιον) et ab Aelio Dionysio in Aldi Cornu C. I. 4 quem locum Schneidewin adhibet, ubi τιᾷ, ἀτιεῖ. — ἀτίει, ap. Stob. A οὐ τίει, Hecker ἀτέει δὲ πενιχροῦ. — V. 622. πᾶσιν δ', K πᾶσι δὲ, πᾶσιν cg. — V. 623. ἔασιν, ἔασσι K. — V. 625. 6 affert Stob. XXXIV. 13, v. 625. Diogenian. II. 90. (vid. ibi interpr.) — V. 626. αἰεί, el ut videtur ἀεί. — V. 627. 28 affert Stob. XVIII. 11. (ubi bis ἐχθρὰν pro αἰσχρόν A Vind. Br. Voss. marg. Gesn. Schowii w.) — τοι, τι O. — νήφοσιν A (et sic ap. Stob. A Voss. Vind. a m. pr. Gesn. marg. et ex Schowii libris w.), * νήφουσ'.

αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ μεθύουσι μένει.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

Ὤι τινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλαις κεῖται ἀμηχανίαις.

Βουλεύου δὶς καὶ τρίς, ὅ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἕπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἳ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ῥεῖν
ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὔ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὔνουν οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,

V. 628. *μένει*, f *μένοι* (ap. Stob. *μένῃ* et sic Vind., sed A *μένει*, Sc wii b *μένοι*, reliqui *μένει*). — V. 629. 30 affert Stob. LII. 12. Apost. V 41. f. Arsen. 271. — *ἀνδρός*, n a m. pr. *ἀνδρῶν* ut Apost. — V. 631. *ᾧ* A, *ὥπερ* Kdeghln, *ὥςπερ* c a m. pr., *οὕπερ* m a m. s., *περ* bf et m a m. — *κρέσσων*, K *κρείσσων*. — V. 632. *Κύρνε καὶ ἐν μεγάλαις κεῖται ἀμη νίαις* scripsi, legitur *Κύρνε καὶ* (sic Obhmn, *Κυρναῖ καὶ* A, *κύρνε· κα κύρνε τι καὶ* g, *κύρνε τοι καὶ* c et f ex corr. [a pr. m. *κύρνέται κύρνε δ' αὖ* K, *κύρν' ὄγε καὶ* Brunckii codex unus) *μεγάλαις κεῖται ἀμπλακίαις*. Cf. v. 646. Baiter *Κύρν' ἦ καὶ μεγ. κ. ἐν ἀμπλακίαις*. V. 633. *ὅ τοι κ'*, K *ὅ τι κ'*, g *ὅ, τι κ'*, el *ὅττι κ'*. — *ἔλθῃ*, *ἔλθοι* Kbcdfg — V. 634. *ἀτηρὸς*, KO *ἀτειρὸς*. — *τοι* etiam A, non *ἀεί*. — V. 635. Stob. XXXVII. 17. affert. — V. 636. *οἳ* Stob., *οὐ* libri Theognidis. — *ἐ* et Stob., *μὲν* *. — *ὀλίγοι* A et Stob., *δ' ὀλίγοις* *. Sed conieci aliqua *Οὔνομα μὲν πολλοῖς, ἀτρεκέως δ' ὀλίγοις*. — V. 637. 38. affert Stob. 11. et Apost. VII. 1. b. — *ὁμοῖοι*, Stob. Ap. *ὁμοῖα*. — V. 638. *οὗτοι*, *οἱ* K. — V. 639. 40. affert Stob. CXI. 15. — *παρ*, h *γὰρ*. — *γίνεται*, l batur *γίγνεται*. — *εὖ ῥεῖν* scripsi, coniecitque idem Ahrens, vulgo *εὖρ* — V. 640. *βουλαῖς*, A *βουλαῖο*. — *οὐκ ἐπέγεντο*, Stob. *οὐκ ἔπεσεν τό*. V. 641. *κ' εἰδείης* A, *κυδιόης* el et h in m., *κήσει ὁ εἰς* KO, *κήδει ὁ εἰ* — *εὔνουν*, *ἔννουν* bdhmn. — V. 642 — 89. om. l. — V. 642. *σπουδα σπουδαίῳ* f. — *πρήγματος*, A *πράγματος*. — *ἀντιτύχοις*, KO *ἀντιτύ* fm *ἀντιτύχοι*. — V. 643. *κρητῆρι*, K *κλήτωρι*. — *γίνονται*, legebatur *γ νονται*, c *γίγνοντ' ἑταῖροι*.

ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὕροις κεν ἑταίρους
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἀ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ κακὰ πολλὰ διδάσκεις,
ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σὺν σοί, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὀμόσαι χρὴ τοῦθ', ὅτι μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τε νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος·
καὶ πρῆξαι μέντοι τι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καί τε πενιχρὸς ἀνὴρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπαται,

V. 644. *πρήγματι*, A *πράγματι*. — V. 645. *εὕροις κεν*, e *εὕρισκεν*. — V. 646. *κείμενος*, KO *κείμενον*. — *θυμὸν* AKO, *θυμοῦ* *. — V. 646. 47 affert Stob. XXXII. 4. — V. 647. *ἤδη νῦν*, malim *ἢ δὴ νῦν*. — V. 648. *αὐτὰρ*, A *οὔτὰρ*. — *ἀναιδείη*, O *ἀναιδίη*. — *γαῖαν ἐπιστρέφεται*, Stob. *γαῖαν ἐπέχει δ' ὁμῶς*. — V. 649—52. affert Stob. XCVI. 14. quibus subiungit v. 177. 78. — V. 649. *ἀ*, bgm *ὦ* (etiam ap. Stob. AB. *ὠ*), om. f. — *ἐμοῖς ἐπικειμένη* A et Stob., *ἐμοῖσι καθημένη* *. — V. 651. *κακὰ* Stob., *καὶ* libri, nisi malis cum Ahrensio *καὶ δειλά*. — V. 652. *μετ'* A et Stob., *παρ'* *. — *κάλ'*, e *κάκ'*. — *ἐπιστάμενον*, KO *ἐπιστάμενος*. — V. 653. 54 affert Stob. CIII. 12. Apost. VIII. 6. f. — *καὶ*, A *κε*. — V. 654. *δ'* om. KO. — *οὐδεμιῆς*, *οὐδεμιᾶς* KO (et Vind. ap. Stob.). — V. 655. *σοί*, A *τοι* probante Bekkero, fort. recte. — V. 656. *τοι*, Brunck *τόγ'*, si quid mutandum, malim *σοί*. — V. 657. *ἀσῶ*, *ἤγουν λυποῦ* margo bdmn. — V. 659. *τοῦθ' ὅτι* Camerarius, *τοῦτο* O, *τούτω* K, *τοῦτο τι* *. Fort. cum Ahrensio *τοῦτ'*. *οὐ μή ποτε*, Hermann, quod iure mireris, *τοῦτο τό· μήποτε κτλ.* — *πρῆγμα*, K *πρᾶγμα*. — V. 660. *γάρ τε* AO, *καὶ γὰρ* *. Hermann *γάρ τοι*. — V. 661—64. (hoc etiam Bamberger suasit) pariterque v. 665. 66 cum prioribus coniunxi. — *καὶ πρῆξαι*, Brunck *χρὴ πρῆξαι*. — V. 663. *καὶ*, A *δὲ*. — *πέπαται* Brunck, *πέπατο* Schaefer, *πέπασται* libri.

ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.
καὶ σώφρων ἥμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἕσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷά περ ἤδειν,
οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφωνος
χρημοσύνῃ, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὕνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἱστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων· ἢ μάλα τις χαλεπῶς
σώζεται· οἱ δ' ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
ἐσθλόν, ὅ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἁρπάζουσι βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
δειμαίνω, μή πως ναῦν κατὰ κῦμα πίῃ.
ταῦτά μοι ἠνίχθω κεκριμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ' ἄν τις καὶ κακός, ἢν σοφὸς ᾖ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀΐδριες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

V. 664. *ἐξαπίνης πάντ' οὖν*, A *ἐξαπίνης αποτοῦν* (unde Hermann *τ' οὖν* id est *ἄπο τοι οὖν*, Ahrens *ποτ' ἀπ' οὖν*), O *ἐξαπίνης πάντα πάντα γε ἐξαπίνης*. Possis *ἐξαπίνης ἀπὸ πάντ'* vel *ἐξαπίνης ὅς ἀπ'* coniicere. In proecdosi scripsi *πέπαται ἐξαπίνης, ἀπὸ δ' οὖν*. — *μιῇ* * *μιᾷ*. — V. 665. 66 affert Stob. CVI. 9. — V. 666. *τιμῆς* A et Stob., KO, *τιμὴν* *. — *καὶ, τις* Stob. (sed om. A Vind. Trinc.) — V. 667. *ἤδ* A *ἤδη*, Hermann *οὖν δή*, Hecker *ὅσσαπερ ἠδύ*, Ahrens *οἷα πρίν, ἤδη* V. 668. *ἄν* om. KO. — *ἀνιώμην*, A *ἀνοίμην*. Conieci *οἷάπερ οἶδα ἄν ἀναινοίμην*. — V. 669. *δέ με, δέ γε με* h. — *γινώσκοντα*, v. *νώσκοντα*. Hecker *νῦν δὲ γεγωνίσκοντα*. — V. 670. *περ* Og, *ἄν* Abde om. cm, contra K *πολλῷ γνόντι ἄμεινον*, omisso *ἔτι*. — V. 674. *ἠ, ἤ* — *μάλα, μάλιστα* bm. — V. 675. *ἔρδουσι* AKO, *εὔδουσι* *, fort. *ἔργ* (*εἴργουσι*). Bekker coni. *σώζεται, οἱ ἔρδουσι*. — *κυβερνήτην*, K *κυβε ται*. — V. 676. *ὅτις* A, *δ' ὅς* KO, *γ' ὡς* f, *γ' ὅς* *. Fort. *ὅς εἰς*. — *ἐ ἐπισταμένως*, K *ἠ μάλ' ἐπιστάμενος*. — V. 678. *ἴσος, ἴσως* bcghm. Thie *οὐκ ἴσως*. Emperius *οὐκέτι σῶς*. — *γίνεται*, vulgo *γίγνεται*, Hecker *τ ται*. — *ἐς, εἰς* cdefghmn. — V. 681. *ἠνίχθω, ἠνοίχθω* n, Schaefer *ἠνί οὐ*. — V. 682. *γινώσκοι*, v. *γιγνώσκοι*, K *γινώσκῃ*. — *κακός* Brunck, *κακόν*. Ahrens *κακόν, ἢν σωτὲς ᾖ*. — *ἢν* Schneidewin, v. *ἄν*. — V. 6 86 affert Stob. XCII. 9. — V. 684. *χαλεπῇ*, A *χαλεποί*. — *τειρόμενο πειρόμενοι*. — V. 685. *δ'*, *τ'* K. — *παράκειται*, malim *περίκειται*. — 686. *εἴργει, εἴργει* n. — *γὰρ τοὺς μὲν*, Stob. *τοὺς μὲν δή*, sed *δή* om. V

Οὐκ ἔστιν θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χρὴ πημαίνειν ὅ τι μὴ πημαντέον εἴη,
οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λώϊον ἢ τελέσαι.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
καί σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀγάγοι.

Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.

Οὐ δύναμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἅρμενα πάντα·
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὕτι σὺ μοῦνος ἐρᾷς.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἢν δέ τι δεινόν
συγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὅστε καὶ ἐξ Ἄϊδεω πολυϊδρίῃσιν ἀνῆλθεν,
πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
ἥτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο —
ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,

V. 689. *πημαίνειν*, *ποιμαίνειν* cg, *ποιμένην* h, *μὴ πημαίνειν* f. — *ὅ τι*, *ὅ τε* AKObdefhm. — *πημαντέον*, *ποιμαντέον* cgh. Locus obscurus, certe *εἴη* pro *εἴη* cum O. Schneidero scribendum videtur. — V. 690. *ὅ τι*, *ὅ τε* Kbdefhlm. — *τελέσαι*, *τελέσσαι* cl. — V. 691. *εὐ τελέσειας*, Hecker *ἐκτελέσειας*. — V. 692. *ἀγάγοι*, fort. *ἀνάγοι*, quod etiam Hecker suspicatus est. — V. 693. 94 affert Stob. IV. 45. — *ἀφραίνοντας* AKO et Stob., *ἀφρανέοντας* e, *ὀφρανέοντας* l, *ἀφρονέοντας* *. — V. 694. *γνῶναι*, *γνῶμαι* c. — *μέτρον*, Stob. *παῦρον* (id est *καιρὸν*). — V. 695. 96 affert Stob. XIX. 11. Apost. XIII. 77. a., v. 695. Maxim. Conf. II. 595. — *ἄρμενα*, *ἅρμενα* Kbgmn. — V. 696. *τῶν*, *σῶν* KO. — *οὔτι*, Stob. *οὐχί*, Ap. *οὐ*. — *σὺ*, *σοι* l. — *μοῦνος*, *μόνος* AKcl (ap. Stob. Voss. *μόνον*). — V. 697. 98. fortasse coniungendi cum sequentibus. *εὖ*, A *οὐ*. — *ἦν*, l *εἰ*. — *δεινόν*, fort. *δειλόν* legendum. — V. 698. *συγκύρσῃ* A, * *ἐγκύρσῃ*. — *νόον*, A *νόου*. — V. 699—703. affert Stob. XCI. 2., (per errorem deinde v. 525. 26 adhaerent) ubi *πᾶσιν δ' ἀνθρώποις* pro *πλήθει δ' ἀνθρώπων*. — *μία*, K *μίη*. — *ἥδε*, *ἥδη* h a m. pr. — V. 701. *εἰ*, el ut videtur *ἦν*, f *εἰς*. — *ἔχοις*, K *ἔχεις*, Stob. *ἔχοι*. — V. 702. *εἰδείης*, Stob. *εἰδείη*. — *Σισύφου Αἰολίδεω* A et Stob., *αἰολίδου Σισύφου* *. — V. 703. *Ἄϊδεω* A, *ἄϊδαο* *. — *πολυϊδρίῃσιν*, K *πολυδρίησιν*. — V. 705. *λήθην*, e *λήθειν*. — *βλάπτουσα*, K *βλάπτουσαν*. — *νόοιο* AKO, *νόημα* *. — V. 706. *ἐπεφράσατο*, K *ἐφράσατο*, cl *ἐνεφράσατο*.

ὅντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
κυανέας τε πύλας παραμείψεται, οὔτε θανόντων
ψυχὰς εἴργουσιν καίπερ ἀναινομένας·
ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἥρως
ἐς φάος ἠελίου σφῇσι πολιφροσύναις· —
οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχεῶν Ἁρπυιῶν
καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἰσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίνεται ἁρμοδία,
ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω,
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

V. 707. *ἀμφικαλύψῃ* A, *ἀμφικαλύψει* h a m. pr., sed supra *ἀμφικ*
λύψοι ut *. — V. 708. *ἔλθῃ* AKO, *ἔλθοι* *. — *σκιερὸν* AKO defhln, *κ*
ρὸν bm, *κρυερὸν* vulgo. — *ἀποφθιμένων*, A *ἀποφθιμένον*. — V. 7
κυανέας, l *κυάναιέ*. — V. 710. *εἴργουσιν*, *εἴργουσιν* dfu. — V. 711.
κεῖθεν Bekker, *κἀκεῖθεν* libri. — *πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἥρως* A (ut Io
nus coniecerat), *πάλιν ἦλθε σισυφος γ' ἥρως* KO, *σίσυφος πάλιν ἦλυ*
ἥρως *. — V. 712. *σῃ ῆσι*, el *σῆσι*. — V. 713. *ποιοῖς* AO, * *ποιεῖς*. — *ἐ*
μοισιν, c *ἑτοίμοισιν*. — V. 714. *ἀγαθὴν*, Hecker *ἀγανὴν*. — V. 715.
χεῶν, *ταχέων* AKO, *ταχειῶν* f. — V. 716. *Βορέω* A, *βορέου* *. — *εἰ*
εἰσι AOlm, *εἰσι* g, Brunck et Hermann *ἶσι*. Fort. *ἀφαρεῦσι*, nam in Et.
175. 15 et 24 Sturz recte *ἀφαρεῖν* pro *ἀφαρεί* correxisse videtur. — V. 7
18 affert Stob. XCI. 10. — *ἀλλὰ χρὴ* AO Stob., *ἀλλά γε χρὴ* bdfghl
ἀλλ' ἄγε χρὴ ce. — *ταύτην* om. f., Stob. habet *ταύτην γνώμην πάν*
(B *πάντως*), olim *ταύτῃ* conieci, quod postea Hecker protulit. — V. 71
28. *Solonis* sunt, vid. Fr. 24., ubi non sine varietate leguntur v. 719 —
Affert omnes hos versus Theognidis nomine Stob. XCVII. 7. — V. 7
τοι, *τι* bcdghmn. — *ὅτῳ*, Stob. *ὅσοις*. — V. 720. *πυροφόρου*, e *πυρφόρ*
l *πύρφορου*. — *πεδία*, h *παιδια*. — V. 722. *τὰ δέοντα*, Stob. *τάδε πάν*
— V. 723. *τ' ἠδὲ*, c *τε καὶ*, g *καί τε* (ap. Stob. Vind. *θ' ἠδὲ*). — *κε*,
el et ap. Stob. Vind. — *τῶν*, Stob. *τῶνδ'*. — *ἀφίκηται*, ap. Stob. B *ἐ*
κηται. — V. 724. *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — *ἁρμοδία* A et Stob. (AB *ἁρμονι*
ἁρμόδιον K, *ἁρμόδιος* *. — V. 725. *ἄφενος*, f *ἄφρενος*. — V. 726. *ἔρχετ*
K *ἔρχετ'*. — *εἰς*, Km *ἐς*. — *Ἀΐδεω* AKO, *ἀΐδην* * ut Stob.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βιότου.

Ζεῦ πάτερ, εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
ἴβριν ἀδεῖν, καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσὶν ὅστις ἀθειρὴς
ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τῖσαι κακά, μηδέ τ' ὀπίσσω
πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιντο κακόν·
παῖδες δ', οἵτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἁζόμενοι,
ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὅρκον ἀλιτρόν,
ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
τίς δή κεν βροτὸς ἄλλος, ὁρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
ἅζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,

V. 729. om. cg. — *ἀνθρώπων*, *δ' ἀνθρώπων* cl, *ἀνθρώπων* bdefhln. — V. 730. om. bcgm. — V. 731. *εἴθε*, Bamberger *εἴγε*, quod in proecdosi probavi. Sed videtur nihil mutandum: videntur haec ex ampliore explicatione in brevius contracta: post *ἴβριν ἀδεῖν* plura sequebantur, quae illustrabant improborum vitam, ab eo, qui haec in epitomen redegit omissa: poeta autem, cum deberet deinde pergere, *σχέτλια δ' ἔργα κτλ.*, maluit post longiorem intercapedinem repetere primarium enuntiatum, itaque adiecit: *καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον θυμῷ*, unde altera sententiae pars suspensa est. — *ἀδεῖν*, O. Schneider *ἀτεῖν*. — V. 732. *καί*, Hermann *εἰ*, Ahrens *κεἰ*. — *σφιν*, cl *σφι*. — V. 733. *μετὰ φρεσὶν* Brunck, *διατάφρεσι δ'* A, *μετὰ φρεσί δ'* K, *μετὰ φρεσὶ δ'* *, ita ut post *ἔργα* vulgo interpungeretur, contra Hermann *δ'* tuetur quinto positum loco. — *ἀθειρὴς* scripsi, Sauppe *ἀθηρής*, libri *ἀθήνης*, edd. vett. *ἀπηνής*. Adiectivum *ἀθειρὴς* eiusdem stirpis est atque verbum *ἀθερίζω*. Hesych. *ἀθειρής, ἢ τοι ἀτειρὴς ἢ ὁ ἄγαν θεριστικὸς ἢ ὑπέροπτος ἢ θαυμαστός*. Et. M. 24. 55: *Ἀθηρής· ἀκριβής, θαυμαστός, ὑπερόπτης, αὐθάδης*. et *Ἀθειρέως· ἀκριβῶς καὶ ἀθειρές, τὸ ἀκριβές· καὶ ἀθηρὴς ὁ ἄγαν θεριστικός, ἢ ὁ λαμπρὸς ἢ ὁ μὴ φροντίζων τινός, καὶ ὑβριστής, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος*. Cf. Bekker An. I. 353. 9. — V. 734. *μηδέν*, Hermann *μηδέν'*. — *ὀπιζόμενος*, f *ὀπιζόμενον*. — V. 735. *μηδέ τ'*, Hermann *μηδ' ἔτ'*. — V. 736. *ἀτασθαλίαι* A, *ἀτασθαλία* K, *ἀτασθαλίη* *. — *γένοντο* A, *γένοιτο* *. — V. 737. *παῖδες*, l *παῖδας*. — *δ'*, A *τ'*, KO *θ'*. — *τὰ δίκαια νοεῦντες*, conieci *τὰ βίαια νοεῦντος*, ut *ποιῶσιν* cum *τὰ δίκαια* v. 739 sit iungendum. — V. 738. *ποιῶσιν* A, *ποιοῦσι* *. — V. 739. *τὰ* om. A. — *ἀστοῖσιν*, Hecker *ἑσθλοῖσιν*. — V. 740. *ἀντιτίνειν*, *ἀντιτείνειν* cl. — V. 743. *δίκαιον*, A *δικαίων*. — V. 745. *μηδ'* Bekker, *μήθ'* libri. — V. 747. *τίς*, g *τί*. — *κεν* A, *γὰρ* g, *καὶ* *.

ὁππότ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ;

Ταῦτα μαθών, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιοῦ,
σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίης,
αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· ἐς δὲ τελειτὴν
αἰνήσεις μύθῳ σώφρονι πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλῃος ὑπειρέχοι, αἰθέρι ναίων,
αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ,
ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ὀρθώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός·
ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
μηδὲν τὸν Μήδων δειδιότες πόλεμον.
ὧδ' εἴη κεν ἄμεινον· ἐϋφρόνα θυμὸν ἔχοντας
νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνως διάγειν
τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρὴ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσόν
εἰδείη, σοφίης μὴ φθονερὸν τελέθειν,

V. 749. *τευ, τι* KO. — *ἀνδρῶν* KO, *ἀνδρός* *. — V. 750. *τευ* A, *τι* et Moschopul. ad Hesiodi Op. 105. — *ἀλευόμενος*, K *ἀλευάμενος*. — V. 7 *ὑβρίζῃ* AK, *ὑβρίζει* *. — V. 752. *τρύχονται*, Bekker coni. *τρύχωνται*. *τειρόμενοι*, *τειρόμενον* cl. — V. 753. *ποιοῦ*, in proecdosi *ποιεῦ* scripsi. V. 755. *αἰεὶ*, *ἀεὶ* A. — *τῶν δ'*, g *τῶν*. — *ἐς*, *εἰς* AK. — V. 757. *πόλῃ πόλιος* g, *πόλεως* n a m. pr. — *ὑπειρέχοι* AKO, *ὑπερέχοι* *. — V. 7 *ἀπημοσύνῃ*, *ἀπημοσύνην* K. — V. 760. *ὀρθώσαι* A, *ἀρθρῶσαι* cgln, *ἀρθρ σαι* *. — V. 761—68. coniunxi cum prioribus. — *φόρμιγξ δ' αὖ* Brun *φόρμιγγ' δ' αὖ* A, *φόρμιγγ' αὖ* *. — *φθέγγοιθ'* KO cgn ut Brunck cor cit, *φθέγγοι ἐπὶ* l, *φθέγγοισθ'* *. — *ἠδὲ*, *ἡ δὲ* g. — *αὐλός* A, ut Brui coni., *αὐλῷ* *. — V. 762. *ἀρεσσάμενοι*, AKO *ἀρεσσόμενοι*, Emperius *ἀρ σόμενοι*, Hecker *ἀφυσσάμενοι*, Ahrens *σπονδαῖς θεοῖσιν ἀρησάμενοι*, f *ἀπαρξάμενοι*. — V. 764. *τὸν*, Ael *τῶν*. — *δειδιότες*, *δεδιότες* cg. — 765. *ὧδ' εἴη κεν ἄμεινον· ἐϋφρονα* scripsi, idque etiam Ahrens propos A *ὧδ' εἰν καὶ ἀμεινον ἐϋφρονα*, * *ὧδ' εἶναι καὶ ἀμείνονα ἐϋφρονα*. terum recte Brunck videtur *ὁμόφρονα θυμὸν* coniecisse. — V. 767. p *τερπομένους* videntur nonnulla omissa esse, nam deinceps ea enumeran quae poeta a diis petit. Conieci aliquando hoc distichon coniungendum e cum v. 782, ita ut *τερπομενος* scribatur. — V. 770. *εἰδείη*, *σοφίης* int punxi, vulgo post *σοφίης* distinguitur.

ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
τί σφιν χρήσηται μοῦνος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἀλκαθόῳ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρυκε
τῆσδε πόλευς, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ἐρατῇ θαλίῃ,
παιάνων τε χοροῖς ἰαχῇσί τε σὸν περὶ βωμόν.
ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἵλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελήν ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ·
καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μή ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλόν ἔχοιμι νόον,
μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών.

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν

V. 771. *μῶσθαι*, A *μοῶσθαι*. — *δεικνύναι*, AKO *δεικνύειν*, Ahrens *δεικνύμεν*. — *δὲ, τε* el. — V. 772. *τί*, A *τίς*. — *χρήσηται*, K *χρήσεται*, Hermann *χρησεῖται*. — V. 773. *Φοῖβε*, c *φοῖβ'*. — V. 774. *Ἀλκαθόῳ*, el *ἀλκαθόω*, KO *ἀλκοθόω*. Fort. *πόλιν ἄκρην Ἀλκαθόου, Πέλοπος κτλ.* — V. 775. *ἀπέρυκε*, f *ἀπέκυρε*. — V. 778. *καὶ*, fort. *τῇ τ'*, Brunck *καὶ θαλίης ἐρατῆς*, Hermann *κιθάρῃ τ' ἠδ'*, Ahrens *κἀν ἐρατῇ θαλίῃ*. — V. 779. *τε*, *σε* g. — Hecker *παιᾶσίν τε χοροῖς τ'*. — *ἰαχῇσι* Bekker, *ἰαχοισί* A, *ἰαχαῖσι* *. — *σὸν, τὸν* KO. — V. 781. *λαοφθόρον, λαοφθόρων* K. — V. 783. affert Harpocrat. v. *Θέογνις*. — *εἰς, ἐς* n. — *Σικελήν*, bcm *σικελικήν*. — V. 785. *τ'*, AKO *δ'*. — *Εὐρώτα*, K *εὐρώταν*. — *δονακοτρόφου*, K *δονακοτρόφον*, l *δονακοτρύφου*. — *ἀγλαὸν*, O a m. pr. *ἱερὸν*. — V. 786. *μ' ἐφίλευον*, A *με φίλευν*. — *ἐπερχόμενον*, Hecker *ἐπερχόμενοι*. — V. 787. *οὔτις*, f *οὔτως*. — V. 788. *οὕτως*, f *ὄντως*. — V. 790. *τ'* solus add. A, copula cum desideraretur, Vinetus *ἀντ' ἐρατῆς σοφίης*. — V. 793. 94. coniunxi cum prioribus, vulgo adhaerent sequentibus, ac si Mimnermi essent versus. — *ξείνων* A, *ξεῖνον* *. — V. 795. 96. *Mimnermi* sunt, vid. Fr. 7. — *δὲ, τε* KO el.

ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδείς·
ἀλλ' ὃς λώϊος, ὃς μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδὼν δύσεται εἰς Ἀΐδεω·
οὐδὲ γὰρ ὃς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρόν
εὐθύτερον χρῆμεν, Κύρνε, φυλασσέμεναι,
ᾧ τινί κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
ὀμφὴν σημήνῃ πίονος ἐξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεὶς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὕροις,
οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Χρῆμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνιηρότατον·
οἵ με φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθείς
εἰδήσω καὶ τῶν ὅντιν' ἔχουσι νόον.

Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσῃ κρατερῷ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

V. 796. *τίς σε* h in margine, *τοι σε* Λ, *τοῖσδε* *. — V. 798 et 99. *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — V. 800. *ἀλλ' ὃς λώϊος*, ὃς K, vulgo *ἀλλ' ὡς* (ὃς etiam el, *ᾧ* cg, *ὡσεὶ* Λ) *λώϊον οὗ* (O δ, om. A.) Boissonade *ἀλλ' ᾧ λώϊον, οὗ*. Schneider *λώϊον ὡδ' εἶναι· μὴ πλ. μέλειν*. *Λώϊος* positivus reperitur etiam v. 96. (v. 853) et ap. Theocrit. 26, 32. — *μέλοι* ΛΚΟ, *μέλει* *. Hermann *ἄλλως λώϊον, εἰ μὴ πλεόνεσσι μέλοι*, Ahrens *ἀλλ' οἵσῃ λῷον μὴ π. μέλων*. — V. 802. *πᾶσιν*. K *πᾶσαν*. — *δύσεται*, l *δύσσεται*. — *Ἀΐδεω* A, *ᾄδου* *. — V. 805. *θεωρόν* Vinctus, libri *θεωρῶν*. — V. 806. *χρῆμεν* K (i. e. pluralis verbi *χρῆμι* servata littera *η*), * *χρὴ μὲν*, Turnebus *χρή μιν* coniecit, Geel *χρὴ νοῦν*, ego antea *θεωρεῖν . . . χρήμη . . . φυλασσόμενον*. Kayser *χρησμὸν* (hoc vel *χρῆσιν* etiam Schneider) ut in prioribus, quae interierunt, fuerit *χρή*. — *φυλασσέμεναι* Turnebus, libri *φυλασσόμενον*. Ahrens *εὐθύτερον χρὴ ἔμεν K. φυλασσόμενον ὅττινα* vel *ἥντινα* (hoc etiam Hecker). — V. 807. *θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια* Brunck, Λ *θεοῦ χρήσασ ἱερεῖα*, g *θεὸς χρήσας ἱερείᾳ*, * *θεὸς χρήσας ἱερεῖα*. Conieci *ὅττι κε οἱ Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱερείᾳ ὀμφὴ κτλ.* — V. 809. *κ' ἔτι, κέ τι* glm. — V. 810. *οὔτ', οὐδ'* ΑΚΟ. — V. 811. *μὲν ἀεικέος, μενοεικέος* Λ. — V. 812. *ἀνιηρότατον*, Kbel (a m. s.) m *ἀνιηρότερον*. — V. 814. *εἰδήσω*, l *εἰς δήσω*. — *τῶν*, *τὸν* AO, *τοι* K, unde *τοὺς* possis coniicere. — V. 815. *γλώσσῃ* Λ, *γλώσσης* *. — *κρατερῷ, κρατερῶν* f. — V. 816. *ἴσχει, ἴσχει καὶ* el.

Κύρν', ἔμπης ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅ ττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἥκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἳ δ' ἀπὸ γηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆας,
τούτων τοι χώρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν' αἶξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἴκων,
μήτε κτεῖνε θεῶν ὅρκια συνθέμενος.

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν
θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἥτε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθῇσίν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δή, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον.

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

V. 817. ἔμπης scripsi, vulgo ἔμπης δ'. — V. 818. δέδοικα παθεῖν, coniicio μαθεῖν. — V. 819. πολυάρητον A, πολυάρητον K, πολὺ ἄρρητον bdeflmn, πολὺ ἄρρηκτον cgh, Ahrens οὐ παλιναγρετον ἐς. — V. 820. συναμφοτέρους, gn σὺν ἀμφ. — V. 821. οἳ δ', A οἵ κ', K οὐκ, unde οἵ κ' . . . ἀτιμάζωσι coniicias. — ἀπὸ γηράσκοντας scripsi, vulgo ἀπογηράσκοντας. — V. 822. τοι, g δὴ. — χώρη, Corais ὤρη, Hecker et Nauck γ' ὤρη. — V. 823. ἐλπίδι Bekker, codd. ἐλπίσι. — κέρδεσιν εἴκων A, κέρδευς εἶναι K, κέρδεος εἶναι *. — V. 824. κτεῖνε, κτεῖναι Kgl. — V. 825. ὑμῖν A, * ἡμῖν. — V. 827. ἥ τε, K καί τε. — Post καρποῖσιν plura excidisse videntur, nam hic quoque temere duo disticha in unum coniuncta. — V. 828. Schneidewin coni. ξανθαῖς ἀμφὶ κόμαις, Ahrens καρποὺς μὲν ἐν εἰλαπίναις παρέοντας reliquis servatis, Hecker ἥ δε τρυφῆς κάρπωσις ἐν εἰλ. φορεόντων ξανθῆς ἀμφὶ κόμης π. στ. — V. 829. conieci ἀλλ' ἄγε δὴ ὀγυτὶ κεῖρε. — ἀπόπαυε, A ἀποπαυε. — V. 830. εὐώδη, conieci εὐάνθη. — χῶρον, A χῶραν. — V. 831. affert Apostol. XIV. 30. b. — ὄλεσσα, K ὤλεσ', Apost. ὤλεσα, unde Hermann ἀπώλεσ', contra Iacobs πίστει ὄλεσσα. — ἀπιστίῃ, ἀπιστίᾳ el Apost. — δ' ἐσάωσα, l δὲ σάωσα. — V. 832. γνώμη, Ahrens μνήμη. — γίνεται, A γείνεται, v. γίγνεται. — V. 833. φθόρῳ A, φθορᾷ *. — ἡμῖν, cg ἡμῶν. — V. 835. βίη καὶ, f βίη. — δειλὰ A, πολλὰ *. — V. 836. ἐς, εἰς A. — ἔβαλεν, ἔβαλε Kel, ἔβαλον f.

Λισσαι τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελὴς καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἀν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἓν δ' ἀχάριστον,
εὖτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

Ἀλλ' ὁπόταν καθύπερθεν ἐὼν ὑπένερθε γένηται,
τοντάκις οἴκαδ' ἴμεν πανσάμενοι πόσιος.

Εὖ μὲν κείμενον ἀνδρα κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξέϊ, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὑρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἴδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώϊα δὴ νῦν,
οὕνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις.

Πολλάκι δὴ πόλις ἥδε δι' ἡγεμόνων κακότητα
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μέν τις ὁρᾷ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·

V. 837. *τοι*, e *τι*. — V. 838. *τε* om. cg. — *χαλεπή*, *χαλεπαί* K. — V. 840. *οὔτε*, *οὐδὲ* el, Ahrens coni. *οὔτ' ἔτι*. — *λίην*, *λύειν* f. — V. 841. *ἐχάριστον* A, * *ἀχάριστος*. — V. 842. *θωρήξας*, *θωρύξας* bcdfhmn. — *ἄγῃ* AKO, *ἄγει* *. — V. 843. in proecdosi scripsi *τά γ' ὑπέρθεν ἐόνθ'* (ita etiam Hermann), sed fort. praestat *καθύπερθ' ἀνδρῶν*. — V. 845. *ἄνδρα*, fort. cum Hermanno *ἀνδρί*. — *κακῶς*, A *καλῶς*. — V. 847. *λὰξ*, n *δὲ ξ*. — *κενεόφρονι*, el *κενύφρονι*. — V. 853. *ἥδεα* Commelinus, libri *ἡδέα* et hic et infra post v. 1038. — *πολὺ*, h *πολλὰ*. — *λώϊα δὴ νῦν* A (nisi malis *νῦν δή*), *λώϊα ἢ νῦν* KO, *λώονα ἢ νῦν* *. *Λώιος*, quod positivi habet formam, et *bonum* et *meliorem* significat, orta hinc etiam comparativi forma *λωΐων*, plane quemadmodum et *χέρης* et *χερείονες* (*χείρονες*) dicitur. — V. 854. *οὕνεκα*, *τοὔνεκα* Abcdefghlmn. — *δειλοῖς*, *δεινοῖς* el. — *οὐδεμί'*, *οὐδὲ μὴ* f. — V. 855. *πολλάκι δὴ* O. Schneider et Sintenis, v. *πολλάκις ἡ*. — *δι' ἡγεμόνων*, *δ' ἐκδαιμόνων* el. — V. 856. *κεκλιμένη*, *κεκλημένη* f. — *ναῦς*, Schneidewin *νηῦς*. — *ἔδραμεν* A ut fere ubique, ceteri fere *ἔδραμε*. — V. 857. *μέ τι*, A *μ' ἔτι*. — *δειλὸν* A, *δεινὸν* *.

ἢν δέ τί μοι πόθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρί,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Οἵ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδριῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
ἑσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρίη αὖτις ἔρχομαι,
ἵμος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων.

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐών
οὔτε φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ.

Ἔν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἵ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἵνε, τὰ μέν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἐσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιτο;
τίς δ' ἂν ἐπαινήσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἤβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται,
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

V. 859. *μοι*, Turnebus *μ' ἠ*. — *παυράκι* A et fort. g, * *πολλάκι*. — *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — V. 861. *τι*, *τοι* h. — V. 862. *ἀνδρῶν*, bd in marg. *γουν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡμέρας*, hinc Hermann et Emperius *ἄστρων*, Ahrens *δάδων*. — V. 863. *αὐτις* Kbcdghmn, *αὐτὴς* O, *αὐθις* *. — V. 864. *θόγγος*, *φέγγος* KO. — V. 865—68. affert Stob. CVI. 10. *διδοῖ*, m *δίδοι*. — V. 866. *οὔτ' αὐτῷ* A (nisi quod *οὔτ'* habere videtur), *οὔθ' αὐτῷ* g, *οὔθ' αὐτῷ* *, ap. Stob. *οὐδ' αὐτῷ*, sed *οὐδ'* om. A Vind. Trinc. — *οὐδὲν ἐὼν* ix annum, Geel *οὐτιδανῷ*, coniicias *οὐδ' ὁτιῶν*, vel *οὔτε πόλει*, cf. Pseudoxenoph. Apol. Socr. 31: *οὔτε τῇ ἑαυτοῦ πόλει, οὔτε τοῖς φίλοις, οὔτε αὐτῷ ἄξιος οὐδενὸς ἐγένετο*. — V. 867. *οὔτε*, Stob. *οὐδὲ*. — V. 868. *σοὶ* KO, h a m. pr. *σάει* (supra *οι*), * *σάοι*. — V. 869. *ἔν*, *εἴ* K. — *ἔπειτα*, *πεισα* bm. — V. 870. *χαμαιγενέων* A, *παλαιγενέων* *. Emperius *ἀθανάτων δώματ' ἀειγενέων*. — V. 871. *εἰ* om. K. — V. 873. *αἰνῶ*, *αἰνέω* n a pr. recte ut videtur. — V. 875. *ἐσθλὸν καὶ κακόν*, cg *ἐσθλὸς καὶ κακός*. — *γε. τε* AKO, om. bm. — V. 876. *ἐπαινήσαι* O, *ἐπαινέση* f, *ἐπαινήσει* n, *παινήση* *. — V. 877. 8 om. c. g. Fort. *Mimnermi* sunt versus. *Ἤβα μοι* ripsi quod etiam Ahrens vidit, A *ηβανοι*, O *ἠβάοι*, K *ἠβώης*, bdehlmn *ἥβως*, f *βαΐς*, vulgo *ἡβώοις*. Infra post v. 1070, ubi hoc distichon repetitur, libri *τέρπεό μοι* ex interpretatione. — *φίλε*, f *φύλε*. — *αὖ* A, *ἄν* *. — *ἔσονται*, bdefhlmn *ἔσοιντο*.

Λισσαι τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βρ[illegible] οιο
δίψα τε λυσιμελὴς καὶ μέθυσις [illegible] ν
τούτων δ' ἀν τὸ μέσον στρωφήσ[illegible] μος,
840 οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην [illegible] άγων.

[illegible] ις μελεδῶνας [illegible]
Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χ[illegible] ροτέρως.
εὖτ' ἂν θωρήξας μ' ἄν[illegible]

[illegible] ν, ὄφρα μετ' ἄλλων
Ἀλλ' ὁπόταν καθύπερ[illegible] ἔραμαι πολέμου.
τουτάκις οἴκαδ' [illegible]

845 Εὖ μὲν κείμενο[illegible] ν' οὖς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
εὖ δὲ θέμεν[illegible] ς γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Λὰξ ἐπίβ[illegible] παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
ὀξέϊ, [illegible] πόλεμον δακρυόεντ' ἐςιδεῖν.
οὐ γὰρ [illegible] ἀναλκίης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
850 ἀν[illegible] δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
[illegible] ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
[illegible] δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

[illegible] Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ,
οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρν', ὀδυνηρότερον.

Κύρν', εἰ πάντ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖς χαλεπαίνειν,
γινώσκων ὡς νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει
ἐντὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῷ τε δικαίῳ

V. 879–85. si Theognidis sunt, hospitem aliquem Spartanum loquentem inducit. — ἐμοὶ, cgK ἐμῆς. — ἄπο, αἱ g, om. c. Hecker coni. κορυφῆς ὕπο. — Τηϋγέτοιο, ταϋγέτοιο cg, τηλυγέτοιο KO, τοῦ γέτοιο e. — V. 881. βήσσῃσι, βήσησι K. — V. 882. πλατανιστοῦντος, videtur Πλατανιστοῦντος scribendum, ut hoc nomen viri fuerit ex Taygeto oriundi. Idem etiam Osann coniecit Symbol. Litt. I. 68., sed non recte cogitavit de loco Spartae urbis, qui Πλατανιστᾶς dictus est. — V. 883. μελεδῶνας, fort. rectius μελεδώνας. — V. 884. θωρηχθεὶς, θωρυχθεὶς bedfhmn. — ἐλαφροτέρως A, vulgo ἐλαφρότερος. — V. 885. ἔχοι, ἔχει cghKl. — ἄλλων, Ahrens αὐλῶν. — V. 887. ἀν' οὖς, A ἀνιοῦσιν, ἀνοῦς e, ἄνοὺς l. — μακρὰ, μακρὰν K. — V. 889. ὠκυπόδων, ὠκυπόρων l, ὠκύπορον f. — V. 891. ἀναλκίης, n ἀναλικίης. — Κήρινθος A, κήρυνθος *. — V. 894. ὡς δὴ Κυψελιδέων scripsi (Hermann Κυψελιδῶν), ὡς δὴ κυψελίζων An. ὡς κυψελλίζον *, Hecker τοὺς ὡς Κυψελιδῶν κτλ. — V. 895. δ' om. O. — αὐτὸς ἐν αὐτῷ A, ἔν γε ἑαυτῷ *, Orelli αὐτὸς ἐν αὐτῷ. — V. 896. ὀδυνηρότερον A. ἀνιηρότερον *. — V. 897. Κύρν', εἰ A, Κύρνε μὴ *, unde Brunck μὴ πάντ' ἀνδράσι Κύρνε. — ἄνδρεσσι, ἄνδρεσι O. — καταθνητοῖς, κατὰ θνητοῖς Kln. — V. 898. γινώσκων, vulgo γιγνώσκων, A γινώσκειν. — οἷον om. l. — V. 899. αὐτὸς, K ἐντὸς. — ἔργματα, bm εἴργματα. — τε, δὲ AKOcdfghmn.

μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

χρήματα θηρῶν,
συνιεῖσιν ἔχει.
βιότου τέλος ἦν, ὁπόσον τις
ας εἰς Ἀΐδαο περᾶν,
ος μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἔμιμνεν,
αι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
καὶ δάκνομαι ψυχήν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω,
ἐν τριόδῳ δ' ἕστηκα. δύ' εἰσὶν πρόσθεν ὁδοί μοι·
φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην·
ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
ἢ ζώω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὃς ἐφείδετο, κοὔποτε γαστρί
σῖτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου·
ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὑπιτυχὼν ἔλαβεν,
ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλῃ τις.
εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ᾗ γαστρὶ χαριζόμενος

V. 900. τ', δ' KOfg. — ἐπῆν, ἐπῇ bcdfhlmn. Locus corruptus, O. Schnei-
χαλέπαινες, μὴ γιγνώσκων . . . τοῦ τε δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου. Hermann
ύρν' εἰ π. ἄ. θεὸς θνητοῖς χαλέπαινεν, γιγνώσκων εὖ νοῦν . . . τῶν τε
καίων τῶν τ' ἀδίκων, Bamberger v. 897. probata Brunckii coniectura, καὶ
γματα (i. e. τοιαῦτα καὶ ἔργματα) τῷ τε δικαίῳ τῷ τ' ἀδίκῳ, μέγα κῆν
β. ἐπῇ. fort. Κύρν' εἰ πάντ' ἄν. κ. χαλέπαινεν γινώσκων Ζεὺς
ῦν . . . . τῶν τε δικαίων τῶν τ' ἀδίκων. — V. 901. ἔστιν ὁ μὲν,
τι τὸ μὲν bcdeg. — χείρων Af, χεῖρων g, χεῖρον *. — ἀμείνων A, ἄμει-
ν KO, ἄμεινόν γ' *. — ἕκαστον Bekker, vulgo ἑκάστου, ut coniicere pos-
ἔστι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δ' ἄμεινον Ϝέργον ἑκάστου. — V. 902. αὐτὸς,
τὸς A. — V. 903. θηρῶν haud dubie corruptum, Camerarius τηρῶν, Sauppe
ρῶς, conieci ῥυθμῶν, sed fort. Θήρων scribendum, ut poeta (sive Theo-
is, sive alius quis) Theronem amicum alloquatur, atque ita etiam Orelli, sed
quod ad Agrigentinum refert Theronem, perquam incertum: de Theognidis
multo rectius iudicant veteres grammatici, quam nostri homines: quae
766 et 775 leguntur, ad Harpagi expeditionem referenda sunt, sed dicitur
hac re alias. — V. 904. συνιεῖσιν, A συνιει. — V. 905. τις, A τι. —
906. περᾶν, K περῶν. — V. 907. πλείω, A πλεῖον. — χρόνον, in proec-
χρόνου scripsi. — V. 908. τοῦτον ὃν, A τοῦτονιν, unde Bekker τοῦτον
coni. — βίον, fort. cum Turnebo βίου. — V. 910. ψυχὴν, A τύχην. —
, el ἔχων. — V. 911. δ' om. cg. — πρόσθεν, A τοπρόσθεν. — V. 914.
πνῶς, A τερπνῶν. — V. 919. δόμεν, Sauppe θέμεν. — ᾧ κ' ἐθέλῃ scripsi
e οἷς malis), et ᾧ iam Bekker, ω κε θελη A, ὥς κ' ἐθέλῃ K, ὥς κ' ἐθέ-
vulgo, et optativum aliquis defendat. — V. 920. ὃς ᾗ, A οση, * ὃς ἦν.

χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὑπάγω φρένα τέρψας·“
πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.

Οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἁπάντων
τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ κάματον μεταδοίης,
οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοις·
οὐδ' εἰ γῆρας ἵκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίη.
ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
ἢν μὲν γὰρ πλουτῇς, πολλοὶ φίλοι, ἢν δὲ πένηαι,
παῦροι, κουκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
οὐδείς, ἢν μὴ ὁρᾷ χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

Πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἵ τε κατ' αὐτόν
χώρης εἴκουσιν, τοί τε παλαιότεροι.
γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδών·
καὶ γὰρ τὴν προτέρην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην.
οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι· ἀλλά μ' ἑταῖρος
ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε κατασταίς

V. 921. *μὲν* om. K. — V. 922. *ἴδῃ*, *ἴδοι* g. — V. 923—930. possis ad idem carmen referre, ex quo priora petita sunt, nisi *Θήρων* quod v. 903 conieci probaveris. — V. 923. *ἄριστον*, K *ἄριστος*. — V. 925. *ἄν* om. f. — *κάματον*, K *καμάτου*. — V. 927. *οὐδ'*, *οὔτ'* g. — *ἵκοιο* AKO, *ἵκοιτο* *. — V. 929. *ἢν ... πλουτῇς* An, *εἰ ... πλουτεῖς* *. — V. 930. *κουκέθ'* A et h ex corr., *οὐκέθ'* *. — V. 935. 34 separavi a sequentibus, sunt autem fort. *Solonis*. Affert Apost. XIV. 13. 6. Arsen. 501. — *παύροις*, *παύροις δ'* Ap. — *κάλλος*, *κλέος* cl, *κῦδος* Ars. — V. 934. *ἀμφοτέρων*, A *ἀμφότερον*. — V. 935—38. *Tyrtaei* sunt, sed male contracta ex distichis tribus. vid. Fr. 12, v. 37—42. — *μιν*, *μὲν* cl, om. KO. — *ὁμῶς*, *ὅμως* l. — *νέοι* A, *ἴσοι* (*ἰσοι*) *. — V. 936. *χώρης εἴκουσιν* A, *χώροις εἴκουσιν* KO, *εἴκουσι χώροις* fl, *εἴκουσιν* (*εἴκουσι*) *χώρης* *, *οἰκοῦσιν* b in m. — *τοί*, *οἱ* KOdefghlmn. — V. 937. 38 om. bcdefghlmn. — V. 939—42. *Mimnermi* videntur. *λίγ'* A, *λιγύρ'* *. — *ἀειδέμεν* Schneidewin, v. *ἀΰσεμεν*. — V. 940. *προτέρην*, *προτέραν* bcdghmn. — V. 941. *ἀλλά μ'*, coniicio *οὐδέ μ'*, Emperius *ἀλλά με γῆρυς ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενον*. — V. 942. *ἐπιδευόμενος*, bm *ἐπιτηδευόμενος*.

δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δίμῳ
τρέψας οὔτ' ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀλκὶ πεποιθώς
ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον·
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευξάμενος δ' ἵππους ἅρματος οὐκ ἐτέβην·
πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

Δειλοὺς εὖ ἕρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρώσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἴ τι παθὼν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χρῄζων ἡμετέρους αὖτις ἵκοιο δόμους.

Ἕστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
ἡδύ τί μοι ἐδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ·
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυῖ,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνέως,

V. 944. *ἀθανάτοις*, g *ἀθανάτοισι*. — *θεοῖσιν*, AKf *θεοῖς*. — *ἐπευχόμενος*, c *ἀπευχόμενος*, f *προσευχόμενος*. — V. 945—49. ex *Solonis* Elegiis citi videntur. — *οὐδετέρωσε*, l *οὐδετέρωσα*, c *οὐδετέρωσθεν*. — V. 947. affert Stob. XXXIX. 15. — V. 948. *τρέψας*, m *τρίψας*, Stob. *πρέψας*. — V. 949—54. nimis arguti videntur, quam ut *Soloni* tribui possint, quod iiecit Hecker. — *ὡς*, ὃς m. — V. 950. *αἵματος*, *αἵματος* g. — V. 952. *ἔβην*, *ἔβην* m. — V. 954. *οὔκ* Schneider, v. *οὐκ*. — V. 955. 56 leguntur in ppend. Stob. p. 31. *δειλοὺς* A et Stob., *δειλοὺς δ'* *. — *αὐτοῦ*, dgn *αὑτοῦ*. — 956. *χηρώσει*, Brunck *χηρεύσει*, Stob. *χήρωσις κτεάνων*, fort. *χηρώσεαι*, hrens *τῶν τε παρ' αὐτὰ χήρωσις*. — V. 957. *ἐμοῦ*, Iacobs *ἐμεῦ γ'*. — 958. *αὖτις*, *αὖθις* AKel. — V. 959. *ἕστε*, l *ὥστε*. — *ἔπινον*, *ἔπιον* dghmn. — V. 960. *εἶμεν*, A *ημεν*. Hermann *ἡδύ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν ἔμμεν ὕδωρ*, Ahrens *ἡδύ τε μοι τι δόκει*, fort. *ἡδὺ τέως ἐδόκει καλὸν εἶμεν* (vel *ἦμεν*) *ὕδωρ*. — V. 961. *ἤδη*, conieci *ὅτε δή*. — *τεθόλωται*, *τεθύλωται* cl. — *ἰλυῖ* scripsi, et sic etiam Ahrens coniecit, libri *ῳ*, unde in proecdosi *οὔδει*. — V. 962. *δὴ*, *δὲ* bcgm. — V. 963—68. aft Stob. III. 28., v. 963 etiam Orion VIII. 11. (*μή ποτ' ἐπαινέσῃς πρὶν ἔδῃς σώφρονα*). — *ἐπαινήσῃς*, *ἐπαινέσῃς* bcdfhmn, *ἐπαινέσσῃς* Stob. *εἰδῇς*, *ἴδῃς* KO. — *σαφηνέως* Schneidewin, libri *σαφηνῶς*, Stob. *ἀνδρὸς ανέως* (B *ἄνδρα σαφανέως*, Trinc. *ἄνδρας ἀφανέως*).

ὀργὴν καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾖ.
πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ', ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἑκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρίν σου κατὰ πάντα δαῆναι
ἦθεα. νῦν δ' ἤδη ναῦς ἅϑ' ἑκὰς διέχω.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἄϑλον ἐλέσϑαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαϑόν.

Οὐδεὶς ἀνϑρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψῃ
εἶς τ' Ἔρεβος καταβῇ, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων,
οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐσαειράμενος.
ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ.
χερσίν τε σπεύδου χρήμασί τ', ἀμφότερα·
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα ϑέλγοις,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοι', εἴ τι δύναι', ἀγαϑόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν ϑαλίῃσι φίλον καταϑώμεϑα ϑυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ.
αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἥβη·

V. 964. *ῥυθμὸν*, Stob. (praeter Schowii c.) *ϑυμὸν*. — *ὅστις ἂν ᾖ*, Stob. *ὄντιν' ἔχει*. Hecker *ῥυσμὸν καὶ τρόπον οἷος ἂν ᾖ*. — V. 965. *κίβδηλον*, *κίβδηλον καὶ* el, *κίβδηλοι* Epkema. — V. 966. *ϑυμὸν*, Kayser *κῆδος*. — V. 967. *ἐκφαίνει*, *ἐμφαίνει* bcmn. — *πάντως* n, *πάντων* * Stob. — *χρόνος* om. el. — V. 968. *ἐγὼ*, *ἐγὼν* K. — V. 969. *ἔφθην* A, *ἔφθην δ'* *, in his et similibus locis, ut v. 955 prorsus incertum, utra lectio sit praeferenda. — V. 970. *ἤδη*, K *ἤδην*. — *ναῦς*, *νηῦς* A. — *ἅϑ'*, A *ατ'*. Conieci *ἅ τ' ἄκρης* vel *λίϑακος*, Ahrens *νῦν δὴ γῆς*, sed idem etiam *ἄτ' ἄκρας* protulit. — V. 973. *πρῶτ' ἐπὶ* Λ, *ποτ' ἐπὶ* KO, *ἐπί ποτε* *. — *καλύψῃ* Turnebus, libri *καλύψει*. — V. 974. *εἶς τ'*, *ἐς τ'* Km. — *δώματα* AKO, *δῶμά τε* *. — V. 975. *λύρης*, *λύρας* em. — V. 976. *Διωνύσου*, *διονύσου* Aehl, *διωνύσσου* cg. — *ἐσαειράμενος*, Schaefer *ἐσαειρόμενος*, fort. *δῶρον ἀειρόμενος*. — V. 977. *κραδίην* A, *κραδίῃ* *. — *ὄφρα τ'*, fort. cum Schneidewino *ὄφρ' ἔτ'*. — V. 978. *ἀτρεμέως* AKO, *ἀτρομέω* g, *ἀτρομέων* *, fort. *ἀρτεμέως*. — V. 980. *σπεύδου* A, *σπεύδει* K, *σπεύδοι* *. — *χρήμασι*, olim *ῥήμασι* conieci, itaque Meineke. — V. 981. *κρητῆρι* Bekker, *κλητῆρι* A, *κρατῆρσι* K, *κρητῆρσι* *. — *ϑέλγοις* A, *τέρπου* m, *τέρποι* *. — V. 982. *ἔρδων*, *ἔρδων* K, *ἔργων* bm. — *φαίνοι'* scripsi, v. *φαίνοιτ'*. — *δύναι'* scripsi, vulgo *δύναιτ'*, Kbcm *δύνατ'*. — V. 983—88. fort. *Münnermi* sunt. *ϑαλίῃσι*, A *ϑαλίεσσι*, KO *ϑαλίαισι*. — V. 985. *ἀγλαὸς*, *ἀγλαὸν* el.

οὐδ' ἵππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη,
αἵτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρως, πυροφόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ.

Πῖν' ὁπόταν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῇς,
μηδεὶς ἀνθρώπων γνῷ σε βαρυνόμενον.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεαι, ἄλλοτε δ' ἐρδων
χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνήρ.

Εἰ θείης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσῳ παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντοιν,
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
κέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

V. 986. *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — V. 987. *αἵτε ἄνακτα* φ. A, *αἵ τ' ἀναφερ.* KO, *αἵ τε γὰρ ἄνδρα* φ. g, *αἵτε περ ἄνδρα* φ. *. — *δορυσσόον*, K *δορυσσόου*. — *ἀνδρῶν*, K *ἀνδρός*. — V. 988. *πυροφόρῳ*, Hermann *εὐρυχόρῳ* vel *εὐρυπόρῳ*. — *τερπόμεναι*, Emperius *σπερχόμεναι*. — V. 989. *πῖν' ὁπόταν, πῖνε ὅταν* el, *πῖν ὅταν* f. — *δέ τι, δ' ἔτι* A, *τοι* KOcdfghn. — V. 991. *ἀνιήσεαι, ἀνιάσεαι* el, *ἀνιήσεται* K. — *δ'* A, *θ'* Kcg, *τ'* *. — V. 992. hoc distichon prioribus adnectit Ahrens. *χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνήρ* scripsi, *χαιρῆισι δυναται ἄλλοτε δ' ἀ. ἀ.* A, *χαιρήσειν δύνασαι ἄλλοτε τ'* cg, *χαιρήσειν δύνααι ἄλλοτε τ'* Kbdefhmn. Bekker *χαιρήσεις· δύναται ἄλλοτε* fort. ex O. — V. 993 — 96. affert Athen. VII. 310. B., v. 996 Eustath. 1291. 54. — *εἰ θείης Ἀκάδημε*, Athen. *εἴ τ' εἴησα καλὴν μὲν*, Turnebus *εἴθ' εἴη σ' Ἀκάδημε*. — *ἐφίμερον*, AO *ἐφήμερον*. — V. 994. *μέσῳ*, K *μέσῳ*, f *μέσων*. — *καλὸν*, KO *κακὸν*. — V. 995. *τ'*, A *τι*. — *δηρισάντοιν, δηρησάντοιν* cdefhln, *δηρισάντων* K, *δηρισάντων* AO, *δορησάντων* m (supra *οιν*), *δηριώωσι* Athen. — V. 996. *χ' ὅσσον*, A *τ' ὅσσον*, KO *θ' ὅσσον*. — *ὄνων*, KO *ὄνου*. — *κρέσσονες*, f *χρέσσονες*, l *ἀρέσσονες*. — V. 997—1002. Athen. ib.: *ἦν δὲ καὶ ὁ Θέογνις περὶ ἡδυπάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ φησὶ διὰ τούτων*. — *παραγγέλλοι* Ath. dghn, *παραγγέλοι* AKO befm, *παραγγέλλων* el, *παραγγέλλει* vulgo, possis coniicere *παραγγέλλων ... ἔχοι* sed non est opus mutatione. — V. 999. *δείπνου*, ap. Ath. PV *δεῖπνα*, L *δειπνοῦ*. — *δὴ* Ath. KO, *δὲ* A, *τοι* g, *τε* *. — *λήγοιμεν, ὅπου*, ap. Ath. A *λήγοι μένος οὐ*, PVL *λήγοι μένος, ὅν*, Schweighaeuser *λήγοιμεν, ὅσου*. Locus corruptus, nam non ut desinant convivari, sed ut incipiant sodales hortatur poeta. Brunck *μνησαίμεθ' ὅσον*, vir doctus ap. Schneidewinum *δῆτ' ἀλέγοιμεν*, contra Hermann, qui apodosin omnino deesse censet, *δείπνου δὲ λήγοιμεν, ὅτου κτλ.* — *ἀνώγοι* A Athen., * *ἀνώγει*. — V. 1001. *φέροι* A et Athen., ceteri codd. *φέρει* praeter cg, qui *φέρῐ* vel *φέριστε στεφανώμεθα*. — *δ' εἴσω* A Athen., *δήσοι* *. — V. 1002. *εὐειδὴς*, A *ευειδης* (ap. Ath. B *ἐυείδας*). — *ῥαδιναῖς*, Ath. *ῥαδινῇς*.

Ἥδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ·
ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἥβης
ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ,
τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
δὶς πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἅπτεται ἀκροτάτης.

Ἆ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
ἄθλων εἰς Ἀΐδεω δῶμα μέλαν καταβῇ,
πρίν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναί περ ἀνάγκῃ,
ἐξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς,
πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὤφελεν εἶναι·
ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὔποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω
δύσλοφον, οὐδ' εἴ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρῃ.

V. 1003—6. petiti sunt ex *Tyrtaei* El. 12, v. 13—16 non sine var lectionis. — ἥδ', ἡ δ' cg, ἠδ' l. — τόδ', τὸ δ' Kbcghn. — V. 1005. λῃϊ, h πολιῇ. — παντί τε om. f. — V. 1006. προμάχοισι, O προμάχῳ — μένῃ, μένει A, ἔνι *. — V. 1007—12. fort. *Mimnermi* sunt. — V. ἔχων, K ἔχῃ, ut Brunck coni. — V. 1009. αὐτοῦ, αὐτοῦ dhn. — πασχ παρεσχέμεν g. — ἀνηβᾶν, K ἂν ἡβᾶν. — V. 1011. ἐλέγχει, fort. cum sono ἔπειγει. — V. 1012. δ' om. K, quod probat Ahrens corrigens δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει. — V. 1013. ἆ A, ὡς *. — μάκαρ, μακρὰ f. 1014. Ἀΐδεω Bekker, αιδου A, ἄιδου c, ἄιδου *. — καταβῇ KO, κατέβη V. 1015. πρίν τ' libri, Bekker πρίν γ'. — ὑπερβῆναι, conieci ὑπερβλ Emperius ὑπερμενέας, Ahrens πρίν τ' ἐχθρῶν πτῆξαι καὶ ὑπέρβλ περ, K γε, om f. — V. 1016. τε, δὲ A. — V. 1017—22. *Mimnermi* vid. Fr. 5. non sine varietate lect. — χροιὴν, Spitzner χροιῆς. — V. πτοιῶμαι A, πτοιοῦμαι *. — ἐσορῶν, K εἰσορόων. — ὁμηλικίης, K λίης. — V. 1019. ἐπεὶ, ἐπὶ g. — ὤφελεν, AOc ὤφειλεν. — V. 1020 γοχρόνιον, KO ὀλιγοχρόνιος. — γίνεται, v. γίγνεται. — V. 1022. ὑπε μαται, Hecker ἐπικρέμαται. — V. 1023. 24 *Mimnermi* videntur. — οὔ οὔποτ' ἐν cg. — ὑπὸ ζυγὸν, ὑποζύγιον A.

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν,
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιες ἰθύτεραι.

Ῥηϊδίη τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη,
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
ὄχθει, μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία,
μηδ' ἐχθροὺς εὔφραινε. θεῶν δ' εἱμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης,
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ Τάρταρος ἠερόεις.

Ἀνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
ὡς ἐν ἐμοὶ γνώμῃ, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.

Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι,

Εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλευς φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλης ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὕδει,

V. 1025. *δειλοί* A, *δειλοῖς* *. — *νόον* A, *νόοι* K, *γόοι* bcdefghlmn. — V. 1027. *τοι, τε* bcgm. — V. 1029—34. affert Stob. CXXIV. 9. — *ὅμως*, *ὁμῶς* lmn. — V. 1030. *τοι, τι* H. — *γίνεται*, v. *γίγνεται* etiam ap. Stob. — V. 1031. *γ'*, *τ'* AKO. — *ἐπ'*, ap. Stob. cod. Vind. *ἐφ'*. — V. 1032. *ὄχθει* scripsi, ut Emperius quoque coniecit, vulgo *ἔχθει*, K *ἔχθη*. — *ἄχθου*, O *ἄχθει*, A *ἔχθει*. Stob. *αὔχει μηδ' αἴσχεα*, Hermann *ἄγχεο* (*χώεο*) *μηδ' ἄχθου* vel *ἄχθεο μηδ' ἰσχνοῦ*, Ahrens *ἔκθει μηδ' ἄχθου*, Geel *ἄχθου μηδ' ἄχθεα*. — V. 1033. *εὔφραινε*, A *ευφρηνε*, KO *ἔχθρηνε*. — *θεῶν*, A *θέλων*. — *δ'* om. g. — V. 1034. *ῥηϊδίως*, A *ρηϊδιος*. — V. 1035. *οὔτ' ἄν*, *οὐκ ἄν* K, *ἃ οὐ* Stob. — *καταδὺς*, K *καδδύς*. — V. 1036. *αὐτὸν*, Hermann *αὐτὸς*. — V. 1038. *ἐμοὶ γνώμῃ* A, vulgo *ἐμῇ γνώμῃ*. Post hunc versum repetunt omnes codd. v. 853. 54. — V. 1040. *πίνουσ'*, *πίνωσ'* el. — *κυνὸς*, *κενὸς* e. — *ἀρχομένου*, KO *ἐρχομένου*. — V. 1041. *σὺν αὐλητῆρι·* sic distinxi, vulgo coniungunt cum seqq. — V. 1043. *πόλευς*, A *πόλεως*. — V. 1044. *ἀστυφέλης*, K *ἀστυφελὴς*, bcm et dn a m. sec. *ἀ στυφελῆς*, efhl et dn a m. pr. *εὐ στυφελῆς*. Ahrens *ἂν στυφελῆς τις ἐρᾷ*, Emperius *εὐσταφύλης*. — V. 1045. *εἴ*, m *ἤ*. — *τῶνδε*, AO *τόνδε*. — *εὕδει*, c *εὕδοι*.

ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἁρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἷά τε παιδὶ πατὴρ ὑποθήσομαι αὐτός
ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ·
μή ποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς κακόν, ἀλλὰ βαθείῃ
σῇ φρενὶ βούλευσαι σῷ τ' ἀγαθόν τι νόῳ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε,
βουλὴ δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει.

Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σύ
αὖλει, καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφότεροι.
αὗται γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ μὴν ἀμφιπεριπτίοσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι
γινώσκειν χαλεπόν, καίπερ ἐόντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένῃ πενίῃ.

Ἐν δ' ἦβῃ πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι πάννυχον εὕδειν,
ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἱέμενον,
ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος ἀείδειν.

V. 1046. κῶμον, g μῶμον. — ἁρπαλέως, c ἀργαλέως. — V. 1047. τερπώμεθα, h τερπόμεθα. — V. 1048. ἄσσα, g ex corr. ὅσσα. — μέλει, fort. μέλοι, ut etiam Nauck. — V. 1049. σοὶ δ' ἐγὼ scripsi, σοὶ δέ τω A, σοὶ δέ κεν el, σοὶ δὲ *. Bekker σοὶ δέ τοι. — οἷά τε, οι ἅτε A, οἷά τι b. — πατὴρ A, φίλω* praeter KO, qui om. — V. 1050. βάλευ A, βάλλε l, βάλε *. — V. 1051—54. vulgo separantur. πρήξῃς, πράξῃς AK. — βαθείῃ, βαθείης A. — V. 1052. βούλευσαι, el βεβούλευσαι. — σῷ τ' ἀγαθόν τι νόῳ scripsi cum Ahrensio, vulgo σῷ (A σω τ') ἀγαθῷ τε νόῳ (K τέκνω). — V. 1053. γὰρ om. f. — μαινομένων πέτεται A, μαρναμένων μάχεται *. — νόος, νόω el. — V. 1054. δ', σ' KO. — εἰς, cg ἐς. — V. 1055. ἐάσομεν, ἐάσωμεν h. — V. 1056. Μουσῶν, in proecdosi Μουσέων scripsi. — V. 1058. καὶ μὴν Bekker, καὶ μὴν κἀμφ. Brunck, μὴν καὶ cg, μὲν δ' A, νῦν KO, μὴν *, Ahrens μελέμεν δ'. Coniicio σοὶ καὶ ἐμοὶ, Ναννοῖ, κἀμφιπεριπτίοσιν, ut Mimnermi hi fuerint versus. — ἀμφιπεριπτίοσιν, ἀμφιπεριπατίοσι K, ἀμφὶ περιπτύουσι f, ἀμφὶ περιπτίοσι deln. — V. 1059. Τιμαγόρα, πολλῶν Camerarius, τιμαγοραπόλλων A, τιμᾶ γὰρ ἀπόλων K, τιμᾶ γὰρ ἀπόλλων *. — V. 1060. γινώσκειν, v. γιγνώσκειν. — V. 1061. 62 affert Stob. XCVII. 9. — V. 1063—68. et versus 1069. 70. Mimnermi videntur. — πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι A, παρὰ μὲν ξυνομήλικι *. — πάννυχον A, κάλλισθ' K ex corr., κάλλιον *. — V. 1064. ἐξ ἔρον ἱέμενον, K ἐξέρου ἱέμενος.

τούτων οὐδέν τοι ἄλλ' ἔπι τερπνότερον
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
κλαίουσ', οὐδ' ἤβης ἄνθος ἀπολλύμενον.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
συμμίσγων ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφυ.
νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἀλλοίῳ πέλευ ὀργήν·
κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτὴν
γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.

Κύρνε, κύει πόλις ἥδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

Οὕτω χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρύ· οὐ γὰρ ἐπίστῃ

V. 1066. *τοι, τι* KOel, om. A. — *ἔπι τερπνότερον* Om, *ἐπιτερπόμενον* efl, *ἐπιτερπνότερον* *. Conieci *τούτων οὐδὲν ἄρ' ἦν ἄλλ' ἔτι τερπνότερον*, Hermann *οὐδὲν ὁμῶς ἄλλ' ἔτι*, Epkema *οὐδέν τοι τούτων ἄλλ' ἔπιτ.*, O. Schneider *οὐδὲν ἔπεστ' ἄλλ' ἔτι*. — V. 1068. *πάντα*, K *πάντας*. — V. 1070. *ἀπολλύμενον*, K *ἀπολλόμενον*. Post hunc versum iterant codd. v. 877. 78. — V. 1071—74. contracti sunt ex v. 213—18. — V. 1073. *τῷδ'*, *τόδ'* A. — V. 1074. *κρεῖσσον*, K *κρείσσων*, fort. *κρέσσων*. — *τοι, τι* emn. — V. 1077. *ὄρφνη*, codd. plerique *ὀρφνή*. — V. 1078. *θνητοῖς*, *θνητῆς* bcdfhlmn. Fort. leg. *ὄρφνη γὰρ τέταται πρὸ τέλους μέλλοντος ἔσεσθαι, τοὐ ξυνετὰ κτλ.* — V. 1081. 82 om. cg. Cf. v. 39. 40. — *τέκῃ, τέκοι* AK bdelmn, utrumque h. Post v. 1082 repetunt AKObdfhlmn v. 41. 42. et 87—90., AO praeterea v. 93. 94. — V. 1083. videntur duo disticha in unum coalnisse, quorum utrumque certam in amicitia fidem commendabat: Prioris initium extat *Οὕτοι χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα* (fort. *similem esse polypodi*), alterum fort. ab *οὕτω* incipiebat, et huc pertinet pentameter *ἔμπεδον κτλ.* — V. 1085. *Δημῶναξ* Welcker, *σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρύ* ego scripsi, vulgo et codd. *δῆμον δ' ἀξιοῖ* (A *δήμων ἀξιοῖ δὲ*) *πολλὰ φέρειν βαρὺς* (A *βαρὺ*, e *βαρὺν*), unde Welcker *Δημῶναξ, σοὶ π. φ. βαρύ*, Boissonade *Δημῶναξ, εἰ π. φ. βαρύς*.

τοῦθ' ἕρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δίῃ
ναίετ' ἐπ' Εὐρώτα καλλιρόῳ ποταμῷ,
εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
εἰ δέ τι κεῖνος ἐμοί, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μέν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἕρδειν, τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Ἤδη καὶ πτερύγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινόν
ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγών,
βρόγχον ἀποῤῥήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτὼν
ὕστερον ἡμετέρην γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καί σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλίην.

Ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὔμμ' ἀπολεῖ.

Εἰς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
χρυσὸς ἄπεφθος ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔσῃ.

V. 1088. *ναίετ'*, l *ναίετον*. — *ἐπ'* om. bcdghn. — V. 1090. *ἔχοι*, *ἔχει* fl. — V. 1093. *γινώσκων*, A *γινώσκω*, g *γιγνώσκω*, vulgo *γιγνώσκων*. — *μέν* usque ad *χαλεπὸν* om. g. — V. 1095. 96 a praegressis separavi, Welcker cum seqq. coniungit. — *σκέπτεο*, K *σκέπταω*. Infra post v. 1160 codd. *Ὦ νέοι οἱ νῦν ἄνδρες, ἐμοί γε μὲν κτλ.* — *ἀνάγκη*, K *ἀνάσσει*, sed infra *ἀνάγκη*. — V. 1096. *τῶν*, K *τῶ*, sed infra *τῶν*. — *πρόσθε*, Kc *πρόσθεν*. *χάριν*, *χάρι* cg. Hermann *σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον (ἐμοί ... ἕρδειν) τῶν μου κτλ.* Ahrens *τοῦθ' ἕρδειν, τοῦ μοι.* — V. 1098. *ἐκ λίμνης μεγάλης*, in procedosi scripsi *ἐκ λινέης μεγάλης*, fort. *ἐκ ξυλίνης καλιῆς*, Hermann *ἐκ λόχμης μ.*, Orelli *ἐκ λύμης μ.* — V. 1099. *βρόγχον* cefgl, *βρόχον* *. Cf. Hesych. *βρόχκος· βρόχος.* — *σὺ*, h *σή*. — V. 1100. *ἡμετέρην*, bm *ὑμετέρην*. Fortasse aliquot versus exciderunt, cum quae sequuntur aperte imperfecta sint. — V. 1101. *ὅστις*, Boissonade *χὥστις*. — *καί*, m *κέ*. — V. 1104. *ὔμμ' ἀπολεῖ* A, el *ὑμᾶς ὀλεῖ*, * *ὔμμας ὀλεῖ*, unde aliquis *ὑμᾶς* (vel *ἡμᾶς*) *ὀλεῖ* coniiciat, Welcker *ἄμμ' ἀπολεῖ*. — V. 1105. antea repetunt AO bdefhlmn v. 571. 72 et possunt haec disticha coniungi. — *μολίβδῳ*, *μολύβδῳ* g. — V. 1106. Ahrens coni. *χρυσὸς ἄπεφθός τ' ὢν δῆλος.* — *ἔσῃ*, *ἔστῃ* el.

Ὤ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθὼν γενόμην.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρίν
νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνήρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Χρήματ' ἔχων πενίην μοι ὀνείδισας· ἀλλὰ τὰ μέν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνήρ.

Ἥβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Λητοίδης καὶ Ζεύς, ἀθανάτων βασιλεύς,
ὄφρα βίον ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
ἥβῃ καὶ πλούτῳ θυμὸν ἰαινόμενος.

Μή με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἷά τ' Ὀδυσσεύς,
ὅστ' Ἀΐδεω μέγα δῶμ' ἦλυθεν ἐξαναδύς,
ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλέϊ θυμῷ
Πηνελόπης ἔμφρων, κουριδίης ἀλόχου,
ἥ μιν δήθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδὶ μένουσα,
ὄφρα τε γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχούς.

V. 1107. ὦ μοι, A cg οἴμοι. — V. 1108. φίλοισι, A φίλοις ὁ. — δεινά, codd. δειλά. — γενόμην, A γενοίμην. — V. 1110. ἀνέχοιτ', ἐνέχοιτ' n. — V. 1113. ἀπατῶντες, f ἀπαντῶντες. — V. 1114. μνήμην, Hecker γνώμην. Post 1114 repetunt AKOlmn v. 619. 20. — V. 1115. μοι ὀνείδισας scripsi, vulgo μ' ὠνείδισας, sed poetam sine causa idonea elisione pronominis μοι usum esse, non est credibile, duplex autem accusativus hoc loco ferri nequit. — τὰ μέν μοι, A τεμεμοι, KO τὰ μέντοι, f ταῦτα μέν μοι, Ahrens τὰ μέν τοι. — V. 1116. ἐπευξάμενος, el ἐπευχόμενος. — V. 1118. καὶ om. K. — ὤν, n ἐὼν. — γίνεται, γίγνεται AKO, γίγνομαι *. — V. 1120. Λητοίδης Ab, λητοΐδης *. — V. 1121. βίον, δίκην A. — V. 1123. με, c τε. — μίμνησκε A, * μέμνησθε. — V. 1124. Ἀΐδεω, αιδεω A, ἄϊδου * ut vulgo. — ἦλυθεν, K ἐλήλυθεν. — V. 1125. ἀνείλετο, A ἀνείλατο, fort. ἐνήρατο. — θυμῷ A, χαλκῷ * et vulgo. — V. 1126. ἔμφρων, A ευφρων. — V. 1127. ἥ μιν A, ἡ μὲν *. — δήθ', δῆθ' Kbdefglmn. — παρὰ A, πρὸς *. — V. 1128. δειμαλέους, g δειμωλέους, A δειλαλέους, Hertzberg δειελινούς, Wassenbergh ὄφρ' Ἰθάκης ἐ. δαιδαλέου τε μυχοῦ. — τε, KObdhmn γε. Fort. leg. δαιδαλέου τε λέχους similiter etiam Haupt. Cf. Hom. Od. Ψ. 183 seqq.

Ἐμπίομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἵ με λέγουσι κακῶς.
ἀλλ' ἤβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ' ἕλκει φάρμακα φυομένῳ.

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
ἄλλοι δ' Οὔλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
ᾤχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ᾤχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη· Χάριτές τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον·
ὅρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους·
εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
ἀλλ' ὄφρα τις ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
εὐσεβέων περὶ θεούς, Ἐλπίδα προσμενέτω,
εὐχέσθω δὲ θεοῖσι, καὶ ἁγλαὰ μηρία καίων
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεί,
οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

Μή ποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
ζώειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

V. 1129—32. qui vulgo dirimuntur in duas particulas, affert Stob. CX 10. — *ἐμπίομαι* A, *ἐλπίομαι* K, *εἰ πίομαι* *, Ahrens *εὐ πίομαι*, Stob. o *γε μήν*. — *οὐ* om. Stob. — *μελεδαίνω* Ae Stob., *μελεδαίνων* *. — V. 11 *παροῦσι*, O. Schneider *πονοῦσι*, Sauppe *Κύρν'*, *ἀπορροῦσι*. — *φίλοισι*, l *λοις*. — V. 1135. affert Stob. CX. 12. Apost. VII. 1. c. *ἀνθρώποις μο* Stob. Ap., *ἀνθρώποισι μόνη* vulgo et codd. — *ἔνεστιν*, Sintenis *ἔτ' ἐσ* — V. 1136. *Οὔλυμπόνδ'*, codd. *Οὔλυμπον*. — V. 1138. *τ'*, *δ'* l. — V. 11 *θεοὺς*, *θεὸς* bm. — V. 1141. *ἔφθιτο*, *ἔφθιται* Schaefer. — V. 1142. *γι σκουσ'*, v. *γιγνώσκουσ'*. — V. 1143. *τις*, Hermann delet. — *ζώει* A, *ζώο ζώῃ* *. — *φάος*, *φῶς* A. — V. 1145. *εὐχέσθω*, Brunck *εὐχόμενος*, f recte. — *καί*, Schaefer *κατ'*. — *μηρία*, K *μυρία*. — V. 1146. *τε*, g *δέ*. *θυέτω*, KO *τιθέτω*. — V. 1148. *οὐδὲν* A, * *μηδὲν*. In proecdosi *οὐδ* scripsi. — V. 1151. 52 extat in Anth. Pal. X, 40 (ubi *ἄδηλον* est) et Cr An. Par. IV. 374, ubi *παρείς* pro *μεθείς*. — V. 1153—56. exhibet St CIII. 14 utrumque distichon coniungens. — V. 1153. *πλουτεῦντι* O, *πλ τεῖν* K, *πλουτοῦντι* *. — *μεριμνέων* A, *μερίμνων* K, *μεριμνῶν* *. — 1154. *κακόν*, f *κακῶν*.

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὔχομαι, ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

(Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί·
οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις·)
ὡς δ' αὕτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσσῳ στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μή ποθ' ὁμάρτει,
εἴτ' ἂν ὁδοῦ τελέῃς τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρίης κακὰ γίνεται· εὖ δὲ καὶ αὐτός
γνώσῃ, ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους.

V. 1155. 56 om. cg. Extant in Anth. Pal. X. 113 (ubi ἄδηλον est) ap. Maxim. conf. II. 572. et ap. Basilium de leg. gentil. II. 183. Adde Schol. Luc. de merc. cond. c. 10: *οὐκ εὔχομαι πλοῦτον οὐδὲ ἔραμαι, ἀ. μ. εἴη μὲν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων.* Boisson. An. I. 67: *οὐκ εὔχομαι πλ. οὐδὲ ἐρῶμαι, ἀλλά μοι ἠν ζεῖν κτλ.* — *οὐκ, οὔτ'* c. — *ἔραμαι, ἐθέλω* Anth. — *οὐδ', οὐκ* h Anth., *οὔτ'* c Basil. — V. 1156. Anth. *ἐκ τῶν ὀλίγων μ. ἔχοντα κ.* — V. 1157—60. affert Stob. XCI. 26, Theognidis codd. v. 1157. 58 *prorsus omittunt*, quos primus Turnebus hic inseruit. — V. 1160. om. e. — *τελέσαι*, Stob. *κορέσαι*. — Post h. v. repetunt AKObdefghlmn v. 1095. 96. — V. 1161. *καταθήσειν παισίν*, AO *παισὶν καταθήσειν*. Stob. XXXI. 16. *καταθήσεια ἔνδον ἀμείνω αἰδοῦς, ἣν ... δίδως*. Et sane videtur poeta scripsisse:

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσεαι παισὶν ἀμείνω
αἰδοῦς, ἣν τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδως.

sive *παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω* malis. Cf. v. 409. 10. — Post V. 1162. repetunt codd. v. 441—46. — V. 1163. 64 affert Stob. III. 19. — *γλῶσσα*, K *γλῶσσαι*. — *ἀνδρῶν*, Stob. *ἀνδρὸς*. — V. 1164. *μέσσῳ, μέσω* lm. — *στηθέων* A Stob., * *στηθῶν*. — *ἐν* (m *οὐ*) *συνετοῖς*, Stob. *εὐξύνετος*, unde possis *εὐξυνέτοις* coniicere. — Post v. 1164 repetunt AKObdefhmn v. 97—100, AKO 415. 16., AO 417. 18. — V. 1165. *σύμμισγε*, A *συμμιγε*. — V. 1166. *ὁδοῦ*, A *οδους*. — *τελέῃς*, K *τελέοις*, A *τελεῖι*. — *τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην* Bekker, A *τέρματ' ἐπεμπορίην*, Kbcdghmn *τέρματά τ' ἐμπορίης* ut vulgo, f *τέρματά τ' ἐμπαρίης*, el *τέρματ' ἐμπορίης*. Conieci *εὐ τ' αν ὁδοῦ στέλλῃ τέρμα τ' ἐπ' ἐμπορίης*. — V. 1168. *δειλὰ*, el *ἐσθλὰ*. — V. 1169. *καχεταιρίης* Bekker, *καχετερίης* A, *καχεταιρείης* *. — *γίνεται*, v. *γίγνεται*. — *δέ*, *τε* m. — V. 1170. *μεγάλους*, Camerarius *μεγάλως*, ego in proecdosi *μέγα θεοὺς*. — *ἤλιτες*, egl *ἤλυθες*.

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.
ὦ μάκαρ, ὅστις δή μιν ἔχει φρεσίν, ἢ πολὺ κρείσσων
ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
ἔστι· κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὔτι κάκιον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἴ κ' εἴῃς ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστην κεν πεῖραν ἔχοις ἀρετῆς.

Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δείδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
εἴργει μήθ' ἕρδειν μήτε λέγειν ἀσεβῆ.

Δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλῖναι
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα, τά τ' ἐν παύροισι πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὐδένα, Κύρν', αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος προφύγοι.

V. 1171. ἄριστον Bekker, ἀνθρώποις· γνώμη ego, vulgo ἀρίστην· ἀνθρώπου γνώμη κτλ., sed AKO ἄνθρωπος. — V. 1173. ὦ K (qui praeter μάκαρος. τίς), vulgo ὦ, Nacke ἀ. — δή μιν hl, δ' ἡμιν c, δ' εἰμιν l, δ' ἡμῖν Kbcdefmn. — φρεσίν, K φρέσ'. — ἢ Hermann, ἡ A et margo hl, ἐπεί KObdefmn. — κρείσσων, κρείσσω g, κρεῖσσον h a m. pr., fort. κρέσσων. — V. 1175. ἔστι· κακὸν, Hermann ἀρχέκακον. Ahrens εἴ τι κακὸν δὲ βροτοῖσι, κόρος τῶν. Fort. ἔστι· κακὸν δ' ὕβρις τε κόρος θ', ὧν. — V. 1176. τούτων, Camerarius τούτου probante Ahrensio. — V. 1177. εἴ κ' AObdefhlmn, οὐκ K, vulgo εἴθ'. — εἴῃς scripsi, vulgo εἴης. — V. 1178. μεγίστην, Geel μεγίστης, probabiliter Hecker μεγίστης κεν πείρατ' ἔχοις ἀρετῆς. — Post v. 1178 repetunt AKO v. 555. 56. — V. 1179. 80 affert Orion III. 5. — V. 1180. εἴργει, f εἴργειν. — μήθ' ἕρδειν, Orion μήτε παθεῖν. — V. 1181. δέ, f τε, om. K. — ἐθέλεις, K ἐθέλῃς fort. recte. — Post v. 1182 repetunt AO v. 367. 68. — V. 1182. γίνεται, v. γίγνεται. — V. 1183 et 84 K subiungit versibus 367. 68., quos post 1186 repetit. — ἀγαθὸς, A ἀγαθὸν. — τά τ', KOc ταῦτ'. Fort. νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' κτλ. — V. 1185. 86 om. bcdefghlmn. — V. 1187. οὔ τις, Hermann οὐκ ἂν. — V. 1188. δυστυχίην A, * δυστυχίαν. — V. 1189. πέμποι scripsi, vulgo πέμπει, A πέμπῃ. — V. 1190. βουλόμενος, KO βούλομαι, Matthiae recte ut videtur οὐλομένας. — προφύγοι Turnebus, προφυγη A, προσφυγέειν K, προφυγεῖν *.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιληΐῳ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλά τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρῶμα θανόντι·
τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται, ἢ μαλακόν.

Μήτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

Ὄρνιθος φωνήν, Πολυπαΐδη, ὀξὺ βοώσης
ἤκουσ', ἥτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ὡραίου· καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἕλκουσιν ἀρότρου,
τῆς ἄλλης μνηστῆς εἵνεκα ναιτιλίης.

Οὐκ εἰμί, οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οἴτ' ἀνιῷτο,
οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
ἁρπαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὖτ' ἂν ἀπῇς.

Αἴθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
οἰκῶ, πατρίδας γῆς ἀπερικόμενος.

V. 1193. ἀσπάλαθοι, h ἀσπάλατοι. — δὲ A, γε e, om. KObcdfghmn ut vulgo. Post hunc versum videtur pentameter cum hexametro excidisse: nam haec fuerit sententia: si quis mortuus est, nihil refert: τὸ ξύλον εἰ σκληρὸν γίνεται (vulgo γίγνεται) ἢ μαλακόν, nam ita scribendum puto; Hermann τῷ ξύλον οὐ σκλ. γ. οὐ μαλακόν. — V. 1195. μήτι A, μήτε *. Ahrens μή τοι. — ἐπίορκον, A ἐπίωρκος. — ἀνεκτόν, Emperius ἀνυστόν. — V. 1196. κρύψαι, f κλύψαι. — V. 1198. ἀρότου A, ἀρότρου *. — V. 1200. εὐανθεῖς, Hecker εὐαλδεῖς. — V. 1201. ἡμίονοι, el ἡμίονος, A ἡνίοχοι. — κύφων' ... ἀρότρου, AKO κυφὸν ... ἄροτρον. — ἕλκουσι, ἕλκουσ' el. — V. 1202. ἄλλης, l ἄλης. — μνηστῆς, μνησθῆς c. Welcker τῆς ἀειμνηστῆς, Hermann τῆς πουλυμνηστῆς vel τῆς ἀμῆς μνηστῆς, Hertzberg τῆς μάλα μισητῆς, Ahrens τῆς ἄμ' ἀνηνύστης, Orelli τῆς ἄλλως λιστῆς, O. Schneider τῆς μὲν ἄλης ἠστῆς. — V. 1203. κεκλήσεται A, κικλήσεται Kbcdfghmn, κεκλαύσεται Brunck. — V. 1204. ὑπὸ A, ἐπὶ *. — V. 1205. τεθνηότος, AO τεθνειότος, g τεθνηκότος, Kel τεθνειῶτος. — οὔτ', οὔτι bdfhn. — V. 1206. δάκρυα θερμὰ βάλοι Passow, v. θερμὰ βάλοι δάκρυα. — V. 1207. ἀπερύκομεν ... καλοῦμεν A, ἀπερύκομαι ... καλοῦμαι *. — V. 1208. ἁρπαλέος scripsi, vulgo ἁρπαλέος, g ἁρπαλέως. — παρεών Camerarius, libri γὰρ ἐών. — V. 1209. Hecker coni. Ἀλκαθόου γένος εἰμί. Fortasse huc spectat Cram. An. Par. IV. 97, 13: Αἴθες καὶ Αἴνες, ἐθνικά. — μὲν, g γὰρ. — εὐτείχεα, K εὐτυχέα, c εὐτύχεα. — V. 1210. γῆς, m δὲ γῆς.

Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἀργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μέν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γ[illegible]ς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμᾶς περνᾶσι· πόλις γε μέν ἐστι καὶ ἡμῖν
καλή, Ληθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μή ποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτερπόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυςμενεῖ ἐξαπατῆσαι,
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾶν.

(Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
πταίσματα, τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.)

(Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἣ τὸν ἔχοντα
πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.)

(Οὐδέν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.)

[Ἀληθείη δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.]

(Ἤδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός,
τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.)

...ontis sunt. ἀφελῶς, fort. ἀφίλως. — ... δ' εὔναζε. — V. 1212. Ἀργ... efl. — V. 1215. ... Ληθαία

(ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β')

Σχέτλι' Ἔρως, μανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι·
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας,
ἐσθλὸς Ὀϊλιάδης, σῇσιν ἀτασθαλίαις.

Ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ, δαμάσας φρένας· οὔ τοι ἀπειθῆ
μῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
ἀλλὰ τλῆθι νόῳ συνιδεῖν ἔπος· οὔ τοι ἀνάγκῃ
τοῦθ' ἕρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾖ.

Πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξύνιε.

Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροιχομένῃ φιλότητι,
τῆς δὲ παρερχομένης οὐκέτ' ἔσῃ ταμίης.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ἦμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστεος ἀντίτυπον.

Οὔποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσσόμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὡς σ' ἐφ' ἁμαρτωλῇ τίσομαι ὡς δύναμαι.

Παῖ, σὺ μὲν αὔτως ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
* * *
αὖθις ἐπὶ σταθμοὺς ἦλυθες ἡμετέρους,

V. 1231. et qui sequuntur solus servavit A, ubi inscripti sunt ἐλεγείων Β. — μανίαι, Welcker Μανίαι. — V. 1234. σῇσιν, fort. σφῇσιν. — V. 1236. καρδίῃ Bekker, κραδίῃ A. — V. 1237. συνιδεῖν, Lachmann συνιεῖν. — Ante v. 1239 repetit A v. 1151. 52., et sane videntur haec cohaerere:

Μή ποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια,
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξύνιε.

— V. 1242. τῆς δὲ παρερχομένης, coniicio τῆς γὰρ ἐπερχομένης. — V. 1243. vide ad v. 597. — ὁμίλει, Bekker ὁμιλεῖν. — V. 1244. πίστεος Bekker, πίστεως A. — V. 1246. ἐπ', Bekker ἔτ', fort. ἐν. — V. 1247. ἔχθος Bekker, A ἐχθρος. — V. 1249. ἵππος, coniicio ἵππῳ, cf. Anacr. Fr. 19. v. 14. γυναιξὶν αὖτως. Hermann αὐτὸς, ἄθ' ἵππος, Ahrens οὐχ ὡς ἵππος. Post indicavi lacunam, nam haec fuit sententia: ubi satiatus es, abrumpis vincula et aufugis: post, ubi fames te premit, redis ad pristinum dominum.

ἡνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλόν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά.

Ὄλβιος, ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους
καὶ κύνας, οὔποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

Ὦ παῖ, κινδύνοισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φιλεῖν.

Ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφυς καλός, ἀλλ' ἐπίκειται
καρτερὸς ἀγνώμων σῇ κεφαλῇ στέφανος.
ἱκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Ὦ παῖ, ὃς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
ἡνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθείς·
ὡς δ' αὕτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Ὦ παῖ, μαργοσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὤλεσας ἐσθλόν,
αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
ἠκά γ' ἐνορμίσθην νυκτὸς ἐπειγομένης.

Ὧραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἠίνικα περ γῆ

V. 1253. 54. *Solonis* sunt, vid. Fr. 23. sed cum varietate lect.
Soloni etiam distichum proximum tribuendum est. — V. 1257.
... ἱκτίνοισι, Hermann παῖ σὺ μὲν ἱκτίνοισι π. ὁμοιοῖς
... ὁμοῖος ... φίλην, ego in proecdosi πίλ
... V. 1258. φιλεῖν, Hermann φίλην,
... malis. — ...ωνῶν. ...λῶν

ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη,
τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσεται, ὦ καλὲ παῖ·
οὐ γὰρ ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι,
τῶν δὲ καλῶν παίδων οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων.

Ὦ παῖ, μή μ' ἀδίκει, ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι, εὐφροσύνῃ τοῦτο συνεὶς ἀγαθῇ·
οὐ γάρ τοί με δόλῳ παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίσω.
ἀλλά σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν
Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
ὡραίην περ ἐοῦσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
πατρὸς νοσφισθεῖσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
ᾤχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὀρέων,
φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

Ὦ παῖ, μή με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίναις,
μηδέ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
οἴχηται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
βάξιν τ' ἀνθρώπων, ἤπια νωσάμενος.

Ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξεαι; ὥς σε διώκων
δίζημ'· ἀλλά τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
σῆς ὀργῆς· σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμόν
φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.

Post v. 1278. repetit A v. 1101. 2., neque tamen illi versus cum hoc loco apte coniungi possunt. — V. 1282. *οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων* Boissonade, *οὐτοσετουτ' ἀδικων* A, *οὔτις ὁ τοῦτ' ἀδικῶν* Hermann. Welcker *οὔτ' ἔτ' οὐκ ἀδικῶν*, Schneidewin *οὔ τίσις οὔτε δίκαι*, Orelli *οὔτις ἔτ' ἀντίποις*. — V. 1284. *βούλομαι, εὐφροσύνῃ*, conieci *βούλομ', ἐπιφροσύνῃ*, Ahrens *εὖ φρενὶ σῇ*. — V. 1286. *νικήσας γὰρ ἔχεις*, fort. *νικήσεις γὰρ ἔσῃ*. — V. 1287. *με*, Bekker *περ*, Lachmann *μέν*. — V. 1288. *παρθένον Ἰασίην* hand dubie corruptum, conieci *Παρθένιον κατ' ὄρος*. — V. 1290. *ζωσαμένη* Bekker, *ζωσαμένην* A. — V. 1292. *ὑψηλὰς*, fort. *ὑψηλῶν*. — V. 1295. *ὀρίναις*, Bekker *ὀρίνῃς* probante Hermanno, qui praeterea coni. *μή τι μᾶλλον ἐν ἀ. θ.* — V. 1296. *δώματα*, Passow *δώματι* vel *δώμασι*. V. 1297. *οἴχηται*, coniicio *οἴχοιτο*. — V. 1301. *σῆς ὀργῆς* Hermann, *σοιγη* A. — V. 1302. *φεύγεις* Bekker, *φεύγοις* A.

ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρόν
ἕξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

Θυμῷ γνούς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἄνθος
ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεὶς χάλασον
δεσμοῦ, μή ποτε καὶ σὺ βιήσεαι, ὄβριμε παίδων,
Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
ὥςπερ ἐγὼ νῦν ὦδ' ἐπὶ σοί· σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
μηδέ σε νικήσῃ παῖδ' ἀδαὴ κακότης.

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γάρ σε διῶμμαι·
τούτοις, οἷςπερ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος
ἔπλευ, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον
πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἕρδων κεῖμαι· σὲ δὲ μήτις ἁπάντων
ἀνθρώπων ἐςορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

Ὦ παῖ, ἐπεί τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἔνθεο θυμῷ,
γνοὺς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, στρέψον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας,
μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακάς, δὸς δ' εὔφρονι θυμῷ
μέτρ' ἴβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

Ὦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γένυν, οὔποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

V. 1309. ὦδ' Bekker, οἱ δ' A. — V. 1310. παῖδ' ἀδαὴ scripsi, παιδαϊδη A, παιδὸς ἴσῃ Hermann, παῖδ' ἄϊδρις κ. Ahrens. — V. 1311. διῶμμαι Hermann et deinde plene interpungendum, A δίωμαι τούτοις κτλ., Seidler καὶ γὰρ δίομαί σε et deinde τούτους probante Hermanno, ego in proecdosi διῶσμαι. — V. 1314. οὐ Hermann, συ A. — γ' Hermann, τ' A. — V. 1315. θήσεσθαι Seidler, σησεσθαι A. — V. 1316. ἔχεισθα Bekker, ἔχαισθα A. — V. 1317. κεῖμαι Bekker, κειμι A. — V. 1318. παιδοφιλεῖν Bekker, παιδα φιλειν A. — V. 1319. τοι, Passow σοι. — V. 1320. πᾶσι νέοισι Bekker, παισινεοισι A. — V. 1322. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 1323. Κυπρογένη servavi, quod Ἰφιγένη tuetur, Passow Κυπρογόνη, Bekker Κυπρογενές. — V. 1325. εὔφρονι Bekker, A ευφροσυν. — V. 1326. τελέσαντ', Hermann τελέσαι τ' ἔργματ' εὐφροσύνης. — V. 1327. λείαν Bekker, λίαν A. — σαίνων, Orelli σ' αἰνῶν vel αἰτῶν.

Σοί τε διδοῦν καλόν ἐστιν, ἐμοί τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ', ὦ παῖ ... διδοὺς χάριν, εἴ ποτε καὶ σύ
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου
χρηΐζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσεαι, ἀλλά σε δαίμων
δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

Ὄλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἶκαδε δ' ἐλθών
εὕδει σὺν καλῷ παιδὶ πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἐϋστεφάνου Κυθερείης·
σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοὐκ ἐθέλοντος ἐμοῦ·
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδὶ δαμεὶς ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεί ποτε καὶ Γανυμήδους
ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἁρπάξας δ' ἐς Ὄλυμπον ἀνήγαγε, καί μιν ἔθηκεν
δαίμονα, παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐράτον.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὕνεκα κἀγώ
ἐξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς.

Ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρί·
οὔ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκύς ἐστι καὶ ἁρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ὄφρα τέλειος ἔῃ, Κύρνε, νέοισιν ἔρως·

V. 1329. *διδοῦν καλόν ἐστιν* scripsi, *διδόντ' ἔτι καλόν* A, *διδοῦν' ἔτι καλόν* Hermann. — V. 1330. Ahrens *ἀλλὰ γόνων λίσσομαι ἠδὲ χερῶν*, quod ratio praeterirem, si alius coniecisset. — V. 1331. lacunam ut expleret now coni. *ὦ παῖ, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν*, sed videntur plura excidisse, hic quoque duo disticha in unam coaluerint. — V. 1333. 34. coniunxi a praegressis. — V. 1335. *δ'* Bekker adiecit. — V. 1336. *εὕδει* Bekker, ων A. — V. 1341. *Αἰαῖ* scripsi, *αἲ αἲ* A. — V. 1343. *ἀεκούσια* Welcker boissonade, A *ἀέκουσι*. — V. 1350. *ἐξεδάμην*, Orelli *ἐξεμάνην*, in proec- i *ἐξεφάνην* scripsi, quod etiam Baiter et Ahrens coni. — V. 1351. *ἀνδρί*, mann *φωτί*, Ahrens *δ'* (*δὴ*) *ἀνδρί*.

ἢν μὲν γὰρ τελέσῃ, γλυκὺ γίνεται· ἢν δὲ διώκων
μὴ τελέσῃ, πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλῃσιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνῆμα φιλοξενίης.

Χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν.

Ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτών,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμά σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μή σε φιλεῖν.

Ὦ παίδων κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
στῆθ' αὐτοῦ καί μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδός τοι χάρις ἐστί, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
οὐδείς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὑρέσθαι ῥῆτερον ἢ τελέσαι.
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἔν τοι ταύτῃ καί τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμά πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεαι ἀγγελίην.

Ὄλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νὺξ ἐπιοῦσα μέλει.

Καλὸς ἐὼν κακότητι φίλων δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,

V. 1355. *γίνεται*, scribebatur *γίγνεται*. — Ceterum pro *τελέσῃ* conieci bis *τελέσῃς* scribendum esse. — V. 1358. *ἀργαλέον*, conieci *ἀργαλέης*, sed praeterea *φιλοξενίης* vix aptum, fort. *φιλημοσύνης*, vel *μνήματα δουλοσύνης*, Emperius *μνῆμ' ἀλιτοξενίης*. — V. 1363. *σ' οὐδ'* Boissonade, legebatur *σοῦ δ'*. — *ἀπεών*, fort. *ἀέκων* cum Orellio, Hermann *οὐδαμὰ δ' οὐδ' ἀπεών σεο λήσομαι*. — V. 1372. *ταύτῃ* corruptum, scribendum videtur *τήτῃ* vel *τήτει*, utramque formam Hesychius novit, antea conieci *ἀλλ' ἔν τῇδ' ἀτῃ* (vel *ἀυάτῃ*), Ahrens *λύπῃ*, Emperius *ταὐτῷ*, Orelli *παύλῃ*. — V. 1374. *ἔρχεαι*, fort. *οἴχεαι*. — V. 1377. *φίλων* Bekker, *φιμον* A, Haupt *φρενῶν*.

ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτών,
ὠνήμην ἕρδων οἷά τ' ἐλεύθερος ὤν.

Ἄνθρωποί σ' ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἐλθεῖν Κυπρογενοῦς.

(Κυπρογενοῦς) δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἢν μὴ Κυπρογενὴς δῷ λύσιν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε, σοί τι περισσὸν
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμνᾷς δ' ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τίς ἐστιν
οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

Ad perditum aliquem locum refero Hesych. *Πολυπαίδης· παρώδηται ἐκ τῶν Θεόγνιδος βόμβων ἐπαινήσω.* Ubi scribendum videtur *Βολβὸν ἐπαινήσω, Πολυπαΐδη*, quod sive comici sive parodi alicuius, velut Cratetis, est. — Sed quod Clem. Alex. Strom. VII. 901. Theognidi tribuit versus oraculi, de quo vid. Phot. 618. Zenob. I. 48. (ibique interpretes):

Τμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τετάρτοι
οὔτε δυωδέκατοι οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ

id errore factum videtur.

Mirum omnino est praeter pauca disticha a Stobaeo et Athenaeo servata, quae supra (1221—30) in ordinem recepta sunt, nihil ex Theognidis elegiis afferri, quod non in hac ipsa sylloge reperiatur: ac Stobaeus quoque nihil nisi hanc collectionem novit, codice tantum usus magis integro: nec Athenaeus ipsa Theognidis carmina usurpasse videtur. Equidem censeo admodum antiquam esse hanc syllogen, quae cum in omnium esset manibus, effecit, ut mature germana Theognidis carmina oblivione obruerentur. Isocrates quidem cum scripsit ad Nicoclem §. 43: *Σημεῖον δ' ἄν τις ποιήσαιτο τὴν Ἡσιόδου καὶ Θεόγνιδος καὶ Φωκυλίδου ποίησιν. καὶ γὰρ τούτους φασὶ μὲν ἀρίστους γεγενῆσθαι συμβούλους τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων, ταῦτα δὲ λέγοντες αἱροῦνται συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις μᾶλλον ἢ ταῖς ἐκείνων*

V. 1382. A *ἐλθεῖν κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου*, vidit Bekker duo disticha temere coaluisse et *Κυπρογενοῦς* iteravit. — V. 1384. *γίνεται*, scribebatur *γίγνεται*. — V. 1385. *ἢν* Schneidewin, A *ἂν*. — V. 1386. *Κυπρογενὲς* Bekker, *κυπρύγενες* A hoc uno ut videtur loco, quamquam tonosis *Κυπρογένης* per se valde placet. — *Κυθέρεια* Bekker, A *κυθειρα*. — V. 1388. *δαμνᾷς δ'*, Hecker *δαμνᾶν*, ut suspensum sit a praegressis.

ὑποθήκαις. Ἔτι δ' εἴ τις ἐκλέξειε τῶν προεχόντων ποιητῶ
τὰς καλουμένας γνώμας, ἐφ' αἷς ἐκεῖνοι μάλιστ' ἐσπούδασα
ὁμοίως ἂν καὶ πρὸς ταύτας διατεθεῖεν. ἥδιον γὰρ ἂν παιδείας τ
φαυλοτάτης ἢ τῶν οὕτω τεχνικῶς πεποιημένων ἀκούσαιεν. nondum tal
sylloge extabat. Sed nihil prohibet, quominus existimemus non ita mul
post in usum scholarum has eclogas ex poetis elegiacis factas ess
Erant autem illo ipso tempore qui non ut priore aetate moris fuerat uni
alicuius poetae carmina praeter cetera pueris ediscenda commendarei
sed potius selecta ex principibus poetis capita proponerent: vid. Pla
de Leg. VII. 810. E: λέγω μὴν ὅτι ποιηταί τε ἡμῖν εἰσί τινες ἐπι
ἑξαμέτρων πάμπολλοι, καὶ τριμέτρων καὶ πάντων δὴ τῶν λεγομένω
μέτρων, οἱ μὲν ἐπὶ σπουδήν, οἱ δ' ἐπὶ γέλωτα ὡρμηκότες. ἐν οἷς φα
δεῖν οἱ πολλάκις μύριοι τοὺς ὀρθῶς παιδευομένους τῶν νέων τρέφε
καὶ διακορεῖς ποιεῖν, πολυηκόους τ' ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι ποιοῦντας κ
πολυμαθεῖς, ὅλους ποιητὰς ἐκμανθάνοντας· οἱ δὲ ἐκ πάντων κ
φάλαια ἐκλέξαντες καί τινας ὅλας ῥήσεις εἰς ταὐτὸ ξυ
αγαγόντες ἐκμανθάνειν φασὶ δεῖν εἰς μνήμην τιθεμένους,
μέλλει τις ἀγαθὸς ἡμῖν καὶ σοφὸς ἐκ πολυπειρίας καὶ πολυμαθ
γενέσθαι. Hinc repetenda origo harum eclogarum.

XIV.

HIPPARCHUS.

1.

Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν.

2.

Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

XV.

PIGRES.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

Hipparchus. Fr. 1. 2. Plato Hipparcho 228 C: ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ (Ἱππάρχῳ) οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν καὶ ἐθαύμαζον αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιβουλεύων αὖ τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς παιδεῦσαι ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν δήμων ἑκάστων, κἄπειτα τῆς σοφίας αὐτοῦ ἣν τ' ἔμαθε καὶ ἣν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ἐκλεξάμενος ἃ ἡγεῖτο σοφώτατα εἶναι, ταῦτα αὐτὸς ἐντείνας εἰς ἐλεγεῖον, αὐτοῦ ποιήματα καὶ ἐπιδείγματα τῆς σοφίας ἐπέγραψεν, ἵνα πρῶτον μὲν τὰ ἐν Δελφοῖς γράμματα τὰ σοφὰ ταῦτα μὴ θαυμάζοιεν οἱ πολῖται αὐτοῦ, τό τε Γνῶθι σαυτόν, καὶ τὸ Μηδὲν ἄγαν καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τὰ Ἱππάρχου ῥήματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο, ἔπειτα παριόντες ἄνω καὶ κάτω καὶ ἀναγιγνώσκοντες καὶ γεῦμα λαβόντες αὐτοῦ τῆς σοφίας φοιτῷεν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευθησόμενοι· ἔστὸν δὲ δύω τωπιγράμματε· ἓν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἑκάστου ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἕστηκεν, ἓν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιά· *Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν* φησίν· ἔστι δὲ τῶν ποιημάτων καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις Ἑρμαῖς πολλὰ καὶ καλὰ ἐπιγεγραμμένα· ἔστι δὲ δὴ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ Στειριακῇ ὁδῷ, ἐν ᾧ λέγει· *Μν. τ. Ἱππ. μὴ φίλον ἐξαπάτα.* — Ceterum ex *Hipparcheo* aliquo epigrammate haud dubie servatus est versus in titulo Attico in Corp. Inscr. Vol. I. 12. cuius nondum certa emendatio extat; Boeckh scripsit

Ἐν μέσῳ γε Θρίης τε καὶ ἄστεος, ἀνερ, ὅθ' Ἑρμῆς.

Franz *ἐν μέσῳ εἰμὶ Θ. τε καὶ ἄ. ἀ. ὅθ' Ἑ.* Froehlich *τῇδ' ἕστηκε Θρίης τε καὶ ἄστεος ἐν μέσῳ Ἑρμῆς.* Sed cf. Ross Koenigsreisen II. 73, qui ad eundem hunc terminum pertinere arbitratur fragmentum tituli:

(οὖ)νεκα πιστὸς ἔφυς.

Pigres. Suid. v. *Πίγρης* — ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας· *μῆνιν* κτλ. Cf. Eudoc. 358. — V. 1. post *Ἀχιλῆος* add. ABm *οὐλομένην*. — V. 2. *σὺ γὰρ*, Eud. *γὰρ σὺ*.

XVI.

EPICHARMUS.

Εἰμὶ νεκρός, νεκρὸς δὲ κόπρος, γῆ δ' ἡ κόπρος ἐστίν,
εἰ δέ τε γῆ νεκρός ἐστ', οὐ νεκρός, ἀλλὰ θεός.

XVII.

AESCHYLUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΤΕΘΝΗΚΟΤΑΣ.

Phot. Quaest. Symp. I. 10. 3: *Γλαυκίας δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ τὸ ἐλ-*
ξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆ-
ναι, ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις πιστούμενος, ἠγωνισμένου τὴν
μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς, ubi scribendum videtur *εἰς τὴν Μαραθῶ-*
νίαν. Ad hanc elegiam spectat scriptor vit. Aesch. p. 119 ed. Westerm.: *κατὰ δ' ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσυ-*
θεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολυ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότη-
τος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον.

2.

Τυῤῥηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολυῤῥήνον πατρίδα ῥυομένους.

Epicharmus. Schol. Il. X. 414: *κατὰ κόπρον. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ συρφετὸν τῆς γῆς· ἔστι δὲ καὶ ἐπίγραμμα, ὃ εἰς Ἐπίχαρμον ἀναφέρεται· εἰμὶ κτλ.* — V. 2. *εἰ δέ τε* Leid, *ἡ δὲ* B V. sed videtur scrib. *εἰ δ' ἡ γῆ κόπρος ἐστ'*. Ceterum epigramma non tam ab Epicharmo, quam ab alio quo ad exagitandam Epicharmi philosophiam compositum arbitror.

Aeschylus. Fr. 2. Theophrast. Histor. Plant. IX. 15.: *καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυῤῥηνίαν, Τυῤῥηνὸν γεν. κτλ.* scripsi *Τυῤῥηνῶν*. Cf. Plin. Hist. Nat. XXV. 11: „ut Aeschylus e vetustissimis in poetica refertam Italiam horbarum potentia proderet."

Fr. 3. Anthol. Pal. VII. 255: *Αἰσχύλου εἰς ἑτέρους προμαχθεσσαλεῶν*, ita cod. Pal.

ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσείαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

4.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

5.

Βριθὺς ὁπλιτοπάλας, δαΐοις ἀντιπάλοις.

XVIII.

SOPHOCLES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

V. 3. *ζωόν*, in Pal. supra *ζωοί*.

Fr. 4. Athen. XIV. 627. C: *ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἧττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποιήσας· ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον κτλ.* Integrum exstat epigramma ap. auct. vit. Aesch. p. 120 ed. West. qui dicit Geloos inscripsisse, et v. l. 2. ap. Plut. de exil. c. 13: *ἀκήκοας δι' ἐπῶν καὶ τουτὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον· Αἰσχύλον κτλ.* et ap. Eustrat. ad Aristot. Eth. Nicom. III. 2 (ubi est *τόδε σῆμα κεύθη ἀπ. πυροφόρον* om. *Γέλας*.) Respicit Pausan. I. 14. 5: *ὁ δὲ τό τε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαραθῶνι ἄλσος καὶ Μήδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάντας.* — V. 2. *καταφθίμενον*, r *καταφθάμενον*. — *πυροφόροιο*, LN *πυροφόρον*. — *Γέλας*, BCDGar *πέλας*, LN *σέλας*. — V. 3. *εἴποι*, DLNa *εἴπῃ*. — V. 4. *καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος* vita Aesch. (nisi quod G *βαθυχαιείης*, Oa *δῆμος*, G *ἐπιστάμενον*) et sic ap. Athen. VL, sed ABP *καὶ βαθυχαίται κεν* (P *βαθυχαῖται* om. *κεν*) *Μῆδοι ἐπιστάμενοι*. Ceterum non deerunt, qui ab ipso poeta hoc epigramma profectum esse negent.

Fr. 5. Plut. de fort. Alex. c. 1: *καὶ κατὰ τὸν Αἰσχύλον· βριθὺς κτλ.* Initium affert etiam Sympos. Quaest. II. 5., integrum versum sine poetae n. de fortit. Rom. c. 3 et Compar. Cic. et Demosth. c. 3. denique Eust. Il. 513. 38 (ubi *ἀντιμάχοισιν*). Ad epigrammata revocavi propter doricum dialectum. — Quod Servius dicit Virg. Aen. X. 737: „Tamen Paeana carmen esse victoriae Aeschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est, quia malorum avertendorum potens est.“ fortasse aliquis referat ad Aeschyli *Paeanem*, de quo vid. ad Tynnichi Fr. 1.

Sophocles. Fr. 1. Hephaest. 8: *τὸ τοῦ Ἀρχελάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ᾤετο ἐγχωρεῖν οὔτε εἰς ἔπος οὔτε εἰς ἐλεγείαν· φησὶ γοῦν. Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ* (C *γὰρ τὸ*) *κτλ.* Miro errore Eust. Il. 264. 20: *Πηνέλεως Ἀττικῶς, οὗ τὸ κοινὸν ἄχρηστον ἡρωικῷ μέτρῳ, ἤγουν τὸ*

2.

Harpocratio 36. 15: *Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι, Δημοσθέ*
προοιμίοις δημηγορικοῖς· Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλω
φησιν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα, Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν
Ἀριστοτέλης Βίαντος. (E pro his exhibet: *Σόλωνος δὲ εἶναί φα*
αὐτὸ ἀπόφθεγμα.) De hoc proverbio cf. Diogen. II. 94 ibiq. inter
(ubi coniiciunt apud Harpocrat. legendum esse *Σοφοκλῆς Ἀντιγό*
[v. 175] * * * *μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις*, ut alius cuiusdam poe
nomen exciderit.) Apostol. IV. 1. XVIII. 32. et Leutsch T. II. p. 1

3.

Erotian. 390: *Χάριτες, αἱ χαραί, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγ*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βορρᾶς ὠμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα,
ἀλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

5.

Ὠιδὴν Ἡροδότῳ τεῦξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὢν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα.....

Πηνέλαος. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ἀρχέλεως ἐν Τραχινίαις. Ea autem verb
quibus Hephaestio utitur si non Sophoclis sunt, certe ex alius poetae loc
adhibita: *ἐγχωρεῖν οὔτ' εἰς ἔπος οὔτ' ἐλεγεῖον.* Ceterum et ho
Fr. et similiter Fr. 2. et 3. solent referri ad *Sophoclem minorem*, quem elegia
composuisse auctor est Suidas: *Σοφοκλῆς Ἀριστωνος, υἱωνὸς δὲ τοῦ πρεσ*
βυτου Σοφοκλέους· — ἔγραψε καὶ ἐλεγείας. Sed ignobilem hunc poetam
Grammaticis diligentibus testem adhiberi praesertim non addito ὁ *νεώτερ*
parum est verisimile, nec fide caret, Sophoclem tragicorum principem el
gias scripsisse, certe Suidas: *καὶ ἔγραψεν ἐλεγείαν τε καὶ παιᾶνας.*

Fr. 4. Athen. XIII. 604. D: *Καὶ Ἱερώνυμος δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς ἱστο*
ρικοῖς ὑπομνήμασί φησιν, ὅτι Σοφοκλῆς εὑρεπὴ παῖδα ἔξω τείχους ἀπ
ἄγαγε, χρησόμενος αὐτῷ· ὁ μὲν οὖν παῖς τὸ ἴδιον ἱμάτιον ἐπὶ τῇ πόᾳ ὑπ
στρωσε, τὴν δὲ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδα περιεβάλοντο· μετ' οὐ πολὺ τὴν ὁμ
λίαν ὁ παῖς ἁρπάσας τὸ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδιον ᾤχετο, καταλιπὼν τ
Σοφοκλεῖ τὸ ἑαυτοῦ παιδικὸν ἱμάτιον· οἷα δὲ εἰκὸς διαλαληθέντος τ
συμβεβηκότος, Εὐριπίδης πυθόμενος καὶ ἐπιτωθάζων τὸ γεγονός, κ
αὐτός ποτε ἔφη τούτῳ κεχρῆσθαι τῷ παιδί, ἀλλὰ μηδὲν προσθεῖναι· τ
δὲ Σοφοκλέα διὰ τὴν ἀκολασίαν καταφρονηθῆναι. Καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἀπο
σας ἐποίησεν εἰς αὐτὸν τοιοῦτον ἐπίγραμμα, χρησάμενος τῷ περὶ τ
Ἰλίου καὶ Βορέου λόγῳ, καὶ τὸ πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παραινιττόμενος
Ἥλιος κτλ. — V. 2. P *φιλοῦντι ἑτέραν*, B *φιλοῦντι ἑταῖραν.* — V. 3. *Βορ*
ρᾶς, B *βορᾶς.*

Fr. 5. Plut. an seni sit resp. ger. c. 3: *τουτὶ δὲ ὁμολογουμένως Σο*
φοκλέους ἐστὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον· Ὠιδὴν κτλ. Sed numerus si, ut verisi

ΠΑΙΑΝ ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

6.

Philostr. Iun. Imag. 13. ubi Sophoclis describit imaginem apibus circumvolitantibus: *Ἀσκληπιὸς δὲ οἶμαι οὗτος ἐγγὺς παιᾶνά που παρεγγυῶν γράφειν καὶ Κλυτομήτης* (O *κλυτομῆτις*) *οὐκ ἀπαξιῶν παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι βλέμμα τε αὐτοῦ πρὸς σὲ φαιδρότητι μεμιγμένον τὰς παρὰ μικρὸν ὕστερον ἐπιξενώσεις αἰνίττεται.* Aperte igitur Philostratus indicat hoc nomine Aesculapium a Sophocle in paeane ornatum esse. Comparandus titulus, qui extat Romae in aedibus Vaticanis (Corp. Inscr. III. 5973. c.):

Νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσ(βιε, δέσποτα Παιάν)
σὴ δύναμις κακόεργον ἀνακρο(ύει τ' ἐπίνοιαν)
ἀνθρώπων, τρομέει τε παλίν(στροφος αἶσ' ὁλοὴ σε)
Ἄιδης τ' εὐρυθέμεθλος, ὅταν ζωά(γρια κύρσας)
ἀντανύσῃς, βιοδῶτα, φερεσσιπό(νου νόσου ἄλκαρ.)
νῦν οὖν πάντα δόμον, γενέτα(ς τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα)
σῶζε, μάκαρ Παιάν, ἀκεσώδυν(ε, δῶτορ ἐάων.)

ubi v. 2. Franzii coniecturam praetuli, cum Welcker Syll. Epigr. 135 *ἄντα, κράτος αἰὲν ἀμύνει* supplevisset, sed v. 3, 4, 5 Welckerum secutus sum, ubi Franz parum probabiliter *τρομέει τε πάλιν καὶ Τάρταρος αἰνὸς ... ζωάγρια νούσων ... φερεσσιπόνοισι βροτοῖσιν.* Praeterea v. 6 *γενέτας* scripsi, ubi Franz *γενέταν τε καὶ ἀγλαὰ τ.*, Welcker *γενετῆρα καὶ ὄλβια τ.* V. 7 de mea coniectura redintegravi, ubi scribunt *ἀκεσώδυνε, σῶζε, Πατρώνου.* At quod in lapide legitur versu 8 ΠΑΤΡΩΙΝΟΥ non ad v. 7 est referendum, sed nomen *Patruini* (vid. ibid. n. 6649) fuit subscriptum, sive is dedicavit, sive sculpsit Aesculapii signum. Coniicias eum, qui hos versus composuit, Sophoclis Paeanem imitatum esse, eritque fortasse, qui suspicetur integros hos versus ex ipso Sophoclis carmine petitos esse: nam illud quidem certum, Patruinum istum non esse auctorem horum versuum, sed petiit iste ex aliquo hymno in Aesculapium, cuius generis carmina plura antiquitus ferebantur, velut extat talis hymnus ap. Origen.

mile est, ad poetae aetatem pertinet, corruptus est, nam de sene Sophocle sermo sit, necesse est, conieci olim *πέντε ἐπὶ π'* h. e. *πέντ' ἐπὶ ὀγδώκοντα*, vel potius *πέντε καὶ ὀγδώκοντα*, sed fortasse Sophocles scripserat:

ἐτέων ὧν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντ' ἄρθμιος ἠδὲ φίλος,

vel si hexametris constabat epigramma:

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα φίλος.

potuit autem facile *φίλος* apud Plut. excidere, cum continuo sequatur *Φιλήμονα δὲ τὸν κωμικὸν κτλ.* Tum igitur scripsit haec Sophocles grandaevus sub finem belli Peloponnesii fortasse in memoriam mortui sub id ipsum tempus Herodoti, quocum iuvenis amicitiam contraxerat et per quinquaginta quinque annos servaverat. Sed haec accuratius persequi non est huius loci.

adv. Haeret. p. 68: alius hymni particula extat in titulo Attico (Corp. Inscr. I. 510.):

Ἔγρεο, Παιήων Ἀσκλήπιε, κοίρανε λαῶν,
Λητοΐδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἠπιόφρων παῖ·
ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν ἐπάκουε
σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθότες ἱλάσκονται
σὸν σθένος, ἠπιόφρων Ἀσκλήπιε, πρῶτον, Ὑγείαν.
ἔγρεο καὶ τεὸν ὕμνον, ἰήϊε, κέκλυθι, χαῖρε.

Versus hi non inelegantes, non tamen satis antiqui, id quod maxime arguit v. 4: σῶν μερόπων (quocum componas Lucian. Tragodopod. v. 193: *Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς, μέγα σὸν κράτος, ὀλβιόφρον ποδάγρα.*) et v. 5 Ὑγείαν, quamquam hic lapicidae error subesse videtur, nam poeta scripserat opinor δῶτορ ὑγείας, et v. 6 non χαῖρε, sed κέκλυθι χαίρων, ut etiam Boeckh coniecit. Fortasse hi sex versus ex *Isodemi* hymno petiti sunt, de quo conf. Lucian. Encom. Demosth. c. 27 ex quo loco nequaquam conficias in antiquorum poetarum numerum referendum esse Isodemum.

Eundem Sophoclis Paeanem in *Aesculapium* commemorat Philostr. vit. Apollon. III. 17: *οἱ δὲ ᾖδον ᾠδήν, ὁποῖος ὁ παιὰν ὁ τοῦ Σοφοκλέους, ὃν Ἀθήνησι τῷ Ἀσκληπιῷ ᾄδουσιν.* Suid. v. *Σοφοκλῆς*: *καὶ ἔγραψεν ἐλεγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χοροῦ.*

Sophoclis paeanem respicit etiam Lucian encom. Demosth. c. 27: *οὐδὲ γὰρ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίνεται τῆς τιμῆς, εἰ, μὴ τῶν προσιόντων αὐτῶν ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου καὶ Σοφοκλέους ᾄδεται.* qui locus mire corruptus (vid. var. lect. ap. Iacobitzium) sic videtur corrigendus: *εἰ μὴ προσιόντων τῶν εἰς αὐτὸν ποιησάντων παιᾶνα, τὰ Ἰσοδήμου τοῦ Τροιζηνίου καὶ Σοφοκλέους ᾄδεται,* vel etiam ᾄσματα τὰ Ἰσοδ. Nam hoc dicit Lucianus: non minuitur Aesculapii honor si quando desunt poetae, qui novos paeanes in illum composuerint, et antiqua Isodemi et Aesculapii carmina repetuntur: quod firmant ea quae sequuntur, quae ita sunt scribenda: *καὶ τῷ Διονύσῳ τὸ μὲν ποίησιν καινὴν ποιεῖν ἐκλέλειπται, τὰ δὲ προτέροις συντεθέντα τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν οὐκ ἐλάττω φέρει τῷ τὸν θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.* atque Philostratus quoque testatur hunc paeanem etiam tum cani Athenis solitum esse. Fortasse autem Sophocles tum composuit, cum Athenae pestifero morbo laborarent, cf. Oed. Reg. v. 187: *Παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος.* Et hinc orta fabula de Aesculapio poetam visente et hospitaliter excepto, vid. praeterea Plut. Num. c. 4. Et. M. 256. 5. (De Halonis vel Alconis, herois medici sacerdotio, quo functus est Sophocles, vid. vit. Soph. p. 128, cuius herois statua ab Iophonte dicata fortasse est signum illud *ἰατροῦ ἥρωος* vel *καλαμίτου ἥρωος*, vid. Demosth. de cor. §. 129.) — Suidas cum plures paeanes commemoret, huc fortasse spectat, quod dicit Philostr. vit. Apoll. VIII. 8: *ἐννοήσας δὲ Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, ὃς λέγεται καὶ ἀνέμους θέλξαι τῆς ὥρας ὑπερπνεύσαντας.* ut is paeanem ad placandos ventos composuerit.

x Sophoclis aliquo paeane fortasse petiti sunt versus ap. Clem. . V. 726:

Οὐδὲ θεοῖς αὐθαίρετα πάντα πέλονται
Νοσφὶ Διός· κεῖνος γὰρ ἔχει τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν.

uod Clemens dicit: *Σοφοκλῆς δὲ ὁ τραγῳδοποιὸς λέγει*, on sequitur haec ex tragoedia petita esse. — Ceterum de in *Τύχην* fortasse est accipiendum, quod dicit Menander de Rhet. Gr. IX. 156: *ὥσπερ καὶ τὴν Τύχην Σοφοκλῆς ὕμνησε ὃν γένει.* Ex hoc hymno conieci aliquando petitum esse ano- fragmentum ap. Stob. Ecl. Phys. I. 6. 12, ubi VA praemittunt *έους ἐκ Φαίδρας*: nam cum proximum fr. sit ex hac tragoedia, coniicere *ἐκ Φαίδρας* temere huc irrepsisse, et simpliciter *Σο-* ις scribendum. — Non recepi in ordinem versus heroicos, quos XIII. 592. A Sophocli tribuit: *Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγῳδοποιὸς* ρων *ὧν ἠράσθη Θεωρίδος τῆς ἑταίρας· ἱκετεύων οὖν τὴν Ἀφρο-* ρησί·

Κλῦθί μευ εὐχομένου, κουροτρόφε· δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν ἀναίνεσθαι φιλότητα καὶ εὐνήν,
ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν ἰσχὺς μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δέ μενοινᾷ.

etusta haec est cantilena, quae vulgo ad Homerum refertur om. p. 15), quam secundum illam fabularem narrationem So- i in suum usum vertisse dicitur. Ceterum in vita Hom. v. 4 : *ὧν ὥρη μὲν*, Eustath. autem Od. 1968. 41: *τὸ αἰδοῖον . . .* ρά· *... δηλοῖ δ' αὐτὸ καὶ ὁ εἰπὼν ὡς τῶν γερόντων οὐραὶ* . *θ. δὲ μενοινᾷ.* neque tamen huc retulerim quod Photius dicit 6: *οὐράν· αἰδοῖον· Σοφοκλῆς*, sed puto hoc ex dramate saty- titum esse.

XIX.

I O N.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

.. Θυρσοφόροις μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·
αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον
πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο πήχει
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοί
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν· πανσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν,
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές·
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
τῷ σύ, πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ionis. Fr. 1. Athenaeus X. p. 447. D: *Τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ* (sic Dindorf, libri *χρόνῳ*) *οἶνος φίλος ὢν θυρσοφόροις* (sic Casaubonus, libri *θυρσοφόρος*) *μέγα πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις, αὕτη γὰρ κτλ.* Dixit de his Ionis elegiarum fragmentis Osann Beiträge zur Litteratur I. 68 seqq. — V. 1. *Θυρσοφόροις* recte Casaubonus, sed non recte cum *φίλος* iunxit, hunc poetae versum fuisse ratur: *Θυρσοφόροισι φίλος, μέγα πρ. Διον.*, sed potius *Θυρσοφόροις* ad *πρεσβεύων* referendum, cf. Soph. Inacho Fr. 1: *Ἴναχε ... μέγα πρεσβεύων Ἄργους τε γύαις Ἥρας τε πάγοις καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς.* — V. 2. *αὕτη* Dindorf, vulgo *αὐτὴ.* — *λογίων, λόγων* C, haud dubie corruptum, fort. *λογιῶν*, ut *λογία* idem significet quod *σύλλογος.* Hesych. tamen *λογίαι· ἐκλογαί, χαροποφορίαι, ἐπιλογαί*, nihil firmat. — V. 4. *βοτρυόεσσ'*, B *βοτρυόευσ'.* — V. 5. *ἐπτύξατο* Casaubonus, *ἐπτήξατο* BVL, *ἐπήξατο* C, *ἐπορέξατο* Lobeck. — V. 6. *αἰθέρος* haud dubie corruptum, conieci *εἴαρος*, sed potius *αἰγέρου* i. e. *αἰγείρου* legendum, quam formam tuetur Et. M. 28, 40 allato hoc versu *Κατ' αἰγείρων ἔφυσαν εὐγενέστεραι.* Osann post *πήχει* interpungens legit *ἄνθεος ὀφθαλμῶν δ'.* — V. 8. *σιωπῶσιν* B, *σιωπῶσι* PVL. — V. 9. *μόνον*, Iacobs *ποτὸν*, fort. *μένος.* — V. 10. *ξυνὸν*, P *ξυνὸς.* — V. 12. *τῶν*, Hermann coni. *ἐνθ'.* — V. 13. *τῷ* scripsi, vulgo *τοῦ.* — V. 14. *εὐθύμων*, B *εὐθύνων.* — *πρύτανι*, B *πρύτανε.* — V. 15. distinguebatur *αἰῶνα καλῶν*, *ἐπιήρανε, ἔργων* quod correxit Osann, contra Schneidewin *ἐπιήρανον* coni. — V. 16. *πίνειν*, P *πίνει.*

2.

ρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
ιῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
άντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσός
νον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
'δοντες δ' ἁγνῶς Ἡρακλεῖ τ' Ἀλκμήνῃ τε
ροκλεῖ Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
ιμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή,
χείσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
να δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρεννος,
ἴνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

εκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
ς συμφωνούσας ἁρμονίας τριόδους·
' μέν σ' ἑπτάτονον ψάλλον διὰ τέσσαρα πάντες
λληνες σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι.

:. Athen. X. 463. B: *καὶ Ἴων δ' ὁ Χῖος φησίν· χαιρέτω κτλ.* — :x parte v. 3 etiam affert XI. 496. C: *Προχύτης· εἶδος ἐκπώματος δ' ὁ Χῖος ἐν ἐλεγείοις· Ἡμῖν ... κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀρ-* — V. 2. *κρητῆρ'* posteriore loco VL, *κρητῆρι* APC, *κρητήρ* libri — *οἰνοχόοι*, altero l. PVL *οἰνοχόαι*. — *θέραπες*, priore l. P *ἔρο-* o C *θεράποντες*. — V. 3. *προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις*, priore loco *ιν ἐν ἀργυρέαις*. Deinde Iacobs coni. *κιρνάντων· προχύταισι δ'* *ιέοισιν ἕκαστος οἶνον ἔχων διερόν*, cui coniecturae vel alter locus adversatur, cum Bentley coniecisset: *ὁ δ' ἕκαστος ... χειροῖν* go *ὁ δὲ Χρυσὸς* (quod est servi nomen, vid. Aristoph. Vesp. 1251.) *οῖν νιζέτω*, atque ita etiam Osann; sed puerum ministrum libaferre non est verisimile, itaque quamvis dubitanter coniicio: *ὁ δὲ σινδόν' ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς τ' ἔδαφος*, i. e. *ὕδωρ κατὰ ἑάτω, καὶ εἰς ἔδαφος*. — V. 5. *Ἡρακλεῖ* scripsi, v. *Ἡρακλεῖ*, B — V. 10. *κυδρότερον*, B *ἀνδρότερον*, unde Dindorf coni. *ἀδρότε-*rat *ἀβρότερον*. — *πίεται*, Meineke coni. *πιέτω*.

. Euclides Introd. Harmon. p. 19. Meibom.: *Ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ χρῶνται τῷ ὀνόματι (τόνος) οἱ λέγοντες ἑπτάτονον τὴν φόρμιγγα, Τέρπανδρος καὶ Ἴων· ὁ μὲν γάρ φησιν· — ὁ δὲ ἐν δεκα-λύρῳ·* (*λύρᾳ* vulgo om., add. Bryenn.) *τὴν δεκαβάμονα κτλ.* appus in Cram. An. Par. I. 56. 10. — V. 1. *ἐνδεκάχορδε λύρα* t sint Ionis verba, nam totidem chordas Ionis aetate habebat lyra, ts constabat tetrachordis, ita ut essent decem intervalla, *δεκαβάμων* ermann *ἐν δεκαχόρδῳ δ' ὡὐ* scripsit, sed recte deinde articulum it. Ibid. *ἔχουσα* Meibom., *ἔχεις ἀεί* Pappus et Pena, *ἔχεις ἂν* Cod. *ν ἀεί* Bryenn. — V. 2. *τριόδους*, *τριῴδους* Papp. Bryenn. — V. 3. ppus et Bryennius, codd. *πρὶν μὲν οὖν* vel *πρὸς μὲν ἄρ'*. — *διὰ* in proecdosi scripsi *δὶς τέσσαρα*. — V. 4. *σπανίαν*, Schneide-*ίην*.

4.

Ὡς ὁ μὲν ἠνορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοτον,
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

5.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐμμαπέως τὸν ὀρίγανον ἐν χερὶ κεύθει.

6.

Τήν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.

7.

Athen. X. 436. F: *καὶ αὐτὸς δὲ (Ἴων) ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐρ[illegible]ν μ ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρός —*

8.

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισιν
Πιερίας τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὤν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
ἶσον Ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

Fr. 4. Diog. Laert. I. 120: *Ἴων δ' ὁ Χῖος περὶ αὐτοῦ (Φερεκύδου) φησίν· Ὡς ὁ μὲν κτλ.* — V. 1. *ὣς* Nieberding, v. *ὡς*. — V. 3. *Πυθαγόρης*, cod. Mon. *Πυθαγόρας*.

Fr. 5. Athen. II. 68. B: *ὅτι εὕρηται ἀρρενικῶς ... ὁ ὀρίγανος ... Ἴων· αὐτὰρ ὅγ' κτλ.* — *χερὶ*, CD *χειρὶ*. Huc videtur referendum Et. M. v. *ὀρίγανος* 630. 48. ubi scribendum: *καὶ θηλυκῶς μὲν εὕρηται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, ἀρσενικῶς δὲ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει (καὶ παρὰ Ἴωνι) ἐν ἐλεγείοις, οὐδετέρως δὲ παρὰ Ἀμειψίᾳ καὶ παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάντῃ.*

Fr. 6. Plut. vit. Thes. 20: *ἔνιοι δὲ καὶ τεκεῖν ἐκ Θησέως Ἀριάδνῃ Οἰνοπίωνα καὶ Στάφυλον, ὧν καὶ Ἴων ὁ Χῖός ἐστι περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος λέγων· τήν ποτε κτλ.*

Fr. 8. Anth. Pal. VII. 43: *εἰς Εὐριπίδην Ἴωνος* (ita etiam ap. Iriarte 96 et 161) sed cum epigramma in Euripidem mortuum ab Ione Chio non potuerit scribi, Bentley *Βίωνος* vel *Λίωνος* coniecit, cui coniecturae aliquantum favet cod. Pal. in quo *εἰς εὐριπι ἴωνος* est. Sed videtur epigramma ad *Ionem Ephesium rhapsodum* referendum. — V. 1. *μελαμπέπλοις*, Lobeck *μελαμπετάλοις*, possis *μελαμφύλλοις*. — *γυάλοισιν* Plan., *γυάλοισι* P. — V. 2. *ἀεὶ*, P *αἰεί*.

MEAH.

9.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

⏑ – ˊ⏑ – – ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ˊ⏑⏑ –
⏑ – – ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ –
⏑ – . . . .

ν παῖδα, ταυρωπόν, νέον οὐ νέον, ἥδιστον πρόπολον
ούπων ἐρώτων, οἶνον ἀερσίνοον,
πων πρύτανιν.

10.

⏑⏑ – –
⏑⏑ – ⏑⏑ – – ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ –
ἀεροφοίταν
μείναμεν ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.

11.

Apoll. Rh. I. 1165: *Καὶ Ἴων φησὶν ἐν διθυράμβῳ ἐκ ς αὐτὸν (Αἰγαίωνα) παρακληθέντα (ὑπὸ Θέτιδος) ἀναχ- ξοντα τὸν Δία· Θαλάσσης δὲ παῖδα.* Cf. Eudoc. 29. et 91.

12.

Soph. Antig.: *Στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωΐδα ἱστο- τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην, ἃς ὁ μὲν Ἴων ἐν τοῖς δι- ς καταπροισθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας αντος τοῦ Ἐτεοκλέους.*

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΚΑΙΡΟΝ.

13.

V. 14. 9: *Ἴωνι δὲ οἶδα τῷ Χίῳ καὶ ὕμνον πεποιημέ- ὑ· γενεαλογεῖ δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ νεώτατον παίδων Διὸς ναι.*

---

then. II. 35. E: *Ἴων δ' ὁ Χῖός φησιν· Ἄδαμον κτλ.* ocus ex dithyrambis petitus, non tamen integer ut videtur, ser- 1. *ἄδαμον*, fort. *ἄδαμνον*. — V. 2. *ἀερσίνοον* Casaubonus, B ulgo *ἀερσίπνουν*, M. Schmid *ἀερσίφρονα*.

Schol. Arist. Pac. 835: *Ἴων ὁ Χῖος διθυράμβων καὶ τρα- ελῶν ποιητής· ἐποίησεν δὲ ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή· Ἄοῖον κτλ. τετελευτηκὼς ἐκ τούτων. Παίζων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης ἀοῖον ἀστέρα κληθῆναι.* Eadem Suid. v. *διθυραμβοδιδάσκαλοι*. — *ταν, ἠεροφοίταν* Rav. Suid., *ἀμεροφοίταν* Bentley. — V. 2. ley, *μῆνα μὲν* Rav. Suid., *μείνωμεν* Ven. Ald. — *λευκοπτέρυγα*, E *λεπτῇ πτέρυγι*. Dithyrambi esse hoc initium ex Aristo- s.

14.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὐδ' ὅγε σῶμα τυπεὶς διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀ
ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·
θάνατον δ' ὅγε δουλοσύνας προβέβουλεν.

XX.

MELANTHIUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε
Κεκροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς.

2.

Plut. vit. Cim. c. 4: *Κίμων ὁ Μιλτιάδου μητρὸς ἦν Ἡγησιπ*
γένος Θρᾴττης, θυγατρὸς Ὀλόρου τοῦ βασιλέως, ὡς ἐν τοῖς Ἀρχ
καὶ Μελανθίου ποιήμασιν εἰς αὐτὸν Κίμωνα γεγραμμένοις ἱστο

3.

Plut. vit. Cim. c. 4: *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅλως φαίνεται τοῖς*
τὰς γυναῖκας ἐρωτικοῖς ὁ Κίμων ξένος γενέσθαι· καὶ γὰρ Ἀσ

Fr. 14. Philo Iud. 885. C (ed. Francof. 1691): *Τοῦ δὲ περὶ το*
νιθας ἐναγωνίου μέμνηται καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων διὰ τούτων·
ὅγε κτλ. Sed fort. hic locus potius ex tragoedia aliqua petitus, quod
Philo significare videtur. Contra ex lyrico carmine potest petitum esse
legitur ap. Plut. Qu. Symp. VI. prooem. *Τιμόθεον τὸν Κόνωνος —*
τῶν πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων ἀναλαβὼν ὁ Πλάτων ἐδεί
ἐν Ἀκαδημίᾳ, μουσικῶς καὶ ἀφελῶς ταῖς ἀφλεγμάντοις ὥς φ
Ἴων, τραπέζαις. Minus etiam constat quo pertineant talia, quem
dum quod Phot. 92. 10. (Zonar. 1045) exhibet: *Θίασος· τὸ ἀθροιζ*
πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξεναφῶν
δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τάττει τοὔνομα.

Melanthius. Fr. 1. Plut. vit. Cim. c. 4: *Ὁ δὲ Πολύγνωτος*
τῶν βαναύσων οὐδ' ἀπ' ἐργολαβίας ἔγραφε τὴν στοάν, ἀλλὰ προῖκα,
τιμούμενος πρὸς τὴν πόλιν, ὡς οἵ τε συγγραφεῖς ἱστοροῦσι καὶ Μ
θιος ὁ ποιητὴς λέγει τὸν τρόπον τοῦτον· Αὐτοῦ κτλ. — V. 2
μησ' libri, *κόσμησε* καὶ Steph. — *ἀρεταῖς* Reiske, libri *ἀγοραῖσι(ν*
Med. *γραφαῖσιν.*

τῷ γένει Σαλαμινίας καὶ πάλιν Μνήστρας τινὸς ὁ ποιητὴς Μελάνθιος μνημονεύει πρὸς τὸν Κίμωνα παίζων δι' ἐλεγείας σπουδαζομένων ὑπ' αὐτοῦ.

XXI.

ARCHELAUS.

1.

Plut. vit. Cim. c. 4: Δῆλος δ' ἐστὶ καὶ πρὸς Ἰσοδίκην τὴν Εὐρυπτολέμου μὲν θυγατέρα τοῦ Μεγακλέους, κατὰ νόμους δ' αὐτῷ συμβιώσασαν ὁ Κίμων ἁπλαθέστερον διατεθεὶς καὶ δυσφορήσας ἀποθανούσης, εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι ταῖς γεγραμμέναις ἐπὶ παρηγορίᾳ τοῦ πένθους ἐλεγείαις πρὸς αὐτόν, ὧν Παναίτιος ὁ φιλόσοφος οἴεται ποιητὴν γεγονέναι τὸν φυσικὸν Ἀρχέλαον, οὐκ ἄπο τρόπου τοῖς χρόνοις εἰκάζων.

2.

Plut. vit. Cim. c. 4: Κίμων ὁ Μιλτιάδου μητρὸς ἦν Ἡγησιπύλης, γένος Θρᾴττης, θυγατρὸς Ὀλόρου τοῦ βασιλέως, ὡς ἐν τοῖς Ἀρχελάου καὶ Μελανθίου ποιήμασιν εἰς αὐτὸν Κίμωνα γεγραμμένοις ἱστόρηται.

XXII.

HIPPO.

Ἵππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

Hippo. Epigramma legitur ap. Clem. Alex. Protrept. 48: οὐ νέμεσις τοίνυν οὐδὲ Ἵππωνι ἀπαθανατίζοντι τὸν θάνατον τὸν ἑαυτοῦ· ὁ Ἵππων γὰρ οὗτος ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τῷ μνήματι τῷ ἑαυτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον· Ἵππωνος κτλ. Item Alex. Aphrod. in Aristot. Met. I. 3. (T. IV. 534. ed. Bekk.) Ceterum hoc epigramma non ab ipso Hippone compositum videtur, sed ab alio quo ad ridendum philosophum factum. — Ex epigrammate fortasse petitus est versus:

Πουλυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν,

ap. Athen. XIII. 610. B: Ἵππων ἔφη ὁ ἄθεος, quem versum leviter immutatum Timon Sillis suis inseruit. Nam quod olim existimavi, Hipponem opus suum de rerum natura versibus conscripsisse, non iam verisimile arbitror.

XXIII.

EMPEDOCLES.

1.

Ἄκρον ἰητρὸν Ἄκρων᾽, Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

2.

Παυσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτου υἱόν,
φῶτ᾽ Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα·
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινομένους καμάτοισιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

XXIV.

DIONYSIUS CHALCUS.

1.

Ὦ Θεόδωρε δέχου τήνδε προπινομένην
τὴν ἀπ᾽ ἐμοῦ ποίησιν. ἐγὼ δ᾽ ἐπιδέξια πέμπω

Empedocles. Ep. 1. Diog. Laert. VIII. 65: *Πάλιν δ᾽ Ἄκρωνος τοῦ ἰατροῦ τόπον αἰτοῦντος παρὰ τῆς βουλῆς εἰς κατασκευὴν πατρῴου μνήματος διὰ τὴν ἐν τοῖς ἰατροῖς ἀκρότητα, παρελθὼν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τά τε ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς καί τι καὶ τοιοῦτον ἐρωτήσας· τί δὲ ἐπιγράψομεν ἐλεγεῖον; ἢ τοῦτο· Ἄκρον κτλ. τινὲς δὲ τὸν δεύτερον στίχον οὕτω προφέρονται· ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι.* Adde Hesych. Miles. 24. (ubi *ἰατρόν*) et Walz Rhet. III. 641. (ubi *Ἀκραγαντίνου* et v. 2. *κρημνὸς ἀήρ.*) Suid. v. *Ἄκρων*. Sine auct. nom. affert Eust. Od. 1634. 12. *ἄκρων᾽ ἰατρὸν ἄκρον ἀκραγαντίνων*. Respicit huc fort. Plin. Hist. Nat. XXIX. 5.

Ep. 2. Diog. Laert. VIII. 60: *ἦν δὲ ὁ Παυσανίας . . . ἐρώμενος αὐτοῦ, ᾧ δὴ καὶ τὰ περὶ φύσεως προσπεφώνηκεν (Ἐμπεδοκλῆς) . . . ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν (Παυσανίαν) ἐποίησεν· Παυσανίαν κτλ.* Adde Anth. Pal. VII. 508. ubi *Σιμωνίδου εἰς Παυσανίαν τὸν ἰατρὸν* inscribitur. — V. 1. *Παυσανίην ἰητρὸν* Diog., *Παυσανίαν ἰατρὸν* Anth. (Plan. *ἰητρόν*). — ib. *Ἀγχίτου* Diog., *Ἀγχίτεω* Anth. — V. 2. *φῶτ᾽* Diog., *τόνδ᾽* Anth. — ib. *ἔθρεψε Γέλα* Diog., *ἔθαψε πέλας* cod. Pal., *ἔθαψε κόνις* Plan. Si *ἔθαψε* verum, abiudicandum epigramma tam Empedocli quam Simonidi, nam utroque superstes fuit Pausanias, omninoque dubia admodum fides epigrammatis. — V. 3. *πολλούς*, Anth. *πλείστους*. — ibid. *μογεροῖσι ... καμάτοισιν* Diog., *κρυεραῖσι . . ὑπὸ νούσοις* Anthol. — V. 4. *Περσεφόνης* Diog., Cobet *Φερσεφόνης*, ut in Anth. cod. Pal., sed Plan. *Περσεφόνας*. — *ἀδύτων* Diog., *θαλάμων* Anth.

Dionysius. De his elegiarum reliquiis disputavit Osann Beiträge zur Litteratur I. 79 seqq. Fr. 1. Athen. XV. 669. D: *Καὶ ὁ Δημόκριτος, Ἀλλ᾽*

ρώτῳ χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
ὅσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

2.

λίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι
ίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
ύνεσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

ον ἐνθάδε σοι τρίτον ἱστάναι οἱ δυσέρωτες
προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
αίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,
βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλίνην,
ον αἱ λάταγες χωρίον ἐκτέταται.

4.

οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοί τε καὶ ἡμῖν

ησί, μνημονεύσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτο-
σίου, ... λέξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἐλεγείων. σὺ δέ, ὦ
τοῦτο γάρ σου τὸ κύριον ὄνομα, δέχου κτλ. Vidit Schweig-
n verba ὦ Θεόδωρε Dionysii esse. Est autem hoc non solum
egiae (pentametro enim exorsus est Dionysius elegias, qui multa
. Athen. XIII. 602. C: προτάξας (Ἀπόλλων) τοῦ ἑξαμέτρου τὸ
, καθάπερ ὕστερον καὶ Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐποίησε ὁ ἐπι-
κοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις), sed etiam prima haec fuisse videtur
v. 3 πρώτῳ indicat. — V. 3. χάριτας χαρίτων videtur ut τὰ
κλῶν, ἐχθροὶ ἐχθρῶν dictum, Schneidewin Χαρίτων de Gratiis
nn προτέρῳ Χαρίτων coni. — V. 4. τόδε Spanheim, v. τότε.
δώροσ'.

Athen. XV. 669. B: Καὶ αὐτὸς δ' ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν (Διο-
νημένος τινῶν ἐρῶ, ἵνα μὴ ὁ Οὐλπιανὸς βρενθύηται ὡς ἐκ τῶν
οῖς Ὁμηρίδαις μόνος ἀνασπάσας τὰ κοττάβια, ἀγγελίας κτλ.
νσόμενοι ed. Bas. L., πεσσόμενοι BPV. — V. 2. διαλύσατε, P
κατάθεσθε, B καταθέσθαι.

Athen. XV. 668. E: Μνημονεύει τῶν λατάγων καὶ τῶν κοττά-
Καλκοῦς καλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς Ἐλεγείοις
Κόττραβον κτλ. — V. 1. ἱστάναι ed. Bas. L., ἑστάναι BPV,
– Bernhardy coni. κότταβος ἐν. σοι τρίτος ἑ. δν δυσέρ. — Βρο-
ν poeta utrem vini dicere videtur. — V. 4. ἰδεῖν, Dalecampius ἰεῖν,
ον ἰεῖν. — V. 5. βηματίσαισθε AB, βηματίσασθε PVL. —
B ἀέρα. — κατὰ κλίνην P, κατακλείνην AB, κατακλινῆ VL. —
ται, ἐκτέανται B. Hermann coni. ἐκτέδται.

Athen. XV. 668. F: Ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἤρξει πιεῖν με-
πιλέγων ἐκ τῶν αὐτῶν ἐλεγείων καὶ τόδε· Ὕμνους κτλ.
δέξια, rectius ἐπὶ δεξιά et hic et alibi scripseris, nam ex ipso
ortum est adiectivum ἐπιδέξιος, neque vero ab hoc descendit
πιδέξια. Sed nolui contra libros quidquam novare. — σοί τε

τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπόν τε φίλον
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου
Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

5.

Καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται
** * περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.*

6.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπανομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

7.

Κραυγὴν Καλλιόπης.

καὶ, σοὶ καὶ BP. — V. 2. *τηλεδαπόν τε* L, libri *τηλέπαιδόν τε παιδόν τε.* — V. 4. Conieci olim: *τοῦ δ' ἀπὸ συμποσίου· δεῦ λόγου ... πέμψει.* De Phaeace vid. Comment. de Com. Att. A — *συμποσίου* AB, *ξυμποσίου* PVL.

Fr. 5. Athen. X. 443. C: *Ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων δεινῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μαν καὶ τὰς παροινίας γίγνεσθαι· οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντα ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείο κων ἐρέτας ἔφη· Καί τινες κτλ.* — V. 1. *καί τινες* P, *κα* sed VL *κἄν τινες*, Dindf. coni. *καὶ πίον.* — V. 3. coniecit Herm *ναυται περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φ. οὐκ' ἀπόλωλε.* Dindorf plura existimat.

Fr. 6. Athen. XV. 702. C: *Κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν Δι Τί κτλ.* Vide Pind. Fr. 66. — V. 1. *ἀρχομένοισιν* L, *ἀρχομένοις* et Eust. Il. 1164. 24. — V. 2. *ποθεινότατον* Eust. epit. Hoesch. *νότατον* MPV.

Fr. 7. Aristot. Rhetor. III. 2: *οἷον Διονύσιος προσαγορεύει ἐν τοῖς ἐλεγείοις κραυγὴν* (Ac *κραυγὴν καὶ*) *Κ. τὴν ποίησιν, φωναί.* Ineptit de his schol. Aristot. Cram. An. Par. I. 303.

XXV.

EURIPIDES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ.

Οἵδε Συρακοσίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

2.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Ὦ τὸν ἀγήραντον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
ἆρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμμασι πρόσθε πάθος,
μητέρα παρθενικήν τε κόρην δισσούς τε συναίμους
ἐν ταὐτῷ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους;

ΜΕΛΗ.

3.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗι.

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Euripides. Fr. 1. Plut. vit. Nic. 17: ὁ μὲν γὰρ Εὐριπίδης μετὰ τὴν ἧτταν αὐτῶν καὶ τὸν ὄλεθρον γράφων ἐπικήδειον ἐποίησεν· οἵδε Συρ. κτλ. — V. 1. Συρακοσίους, ia Συρακουσίους. — ἐκράτησαν, C ἐνίκησαν.

Fr. 2. Athen. II. 61. B: Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ, καὶ γυναικός τινος μετὰ τῶν τέκνων κατὰ τοὺς ἀγρούς, δύο μὲν ἀρρένων τελείων, μιᾶς δὲ παρθένου φαγούσης θανασίμους μύκητας καὶ ἀποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων, ποιῆσαι τουτὶ τὸ ἐπίγραμμα· Ὦ τὸν κτλ. — V. 1. ἀγήραντον VL, ἀγήρατον BCD. — V. 4. μοιραδίῳ BCD, ut Soph. Oed. Col. 229, μοιριδίῳ VL. Euripidis ex elegia nescio an petitus sit versus qui legitur ap. Stob. LI. 8: Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου·

Τόλμ' ἀεί, κἄν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.

ubi A τόλμ^{ς}, B τόλμης, scrib. τόλμα. nam fortasse lemma ἐκ Τηλέφου pertinet ad LI. 6., ut ibi scribendum sit: Εὐριπίδου (ἐκ Τηλέφου)·

Σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς.

Fr. 3. Plut. vit. Alc. c. 11: αἱ δ' ἱπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων· ἑπτὰ γὰρ ἄλλος οὐδεὶς καθῆκεν Ὀλυμπίασιν ἰδιώτης οὐδὲ βασιλεύς, μόνος δὲ ἐκεῖνος· καὶ τὸ νικῆσαι δὲ καὶ

Σὲ δ᾽ ἀείσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ·
καλὸν ἁ νίκα· (τὸ) κάλλιστον (δ᾽) ὃ μηδεὶς ἄλλος Ἑλ—
νων (λάχεν),
ἅρματι πρῶτα δραμεῖν
καὶ δεύτερα καὶ τρίτα, βῆναί τ᾽ ἀπονητί, Διὸς στεφθὲ—
τ᾽ ἐλαίᾳ
κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

4.

Plut. Demosth. c. 1: *ὁ μὲν γράψας τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς Ὀλυμ—*
ἱπποδρομίας εἰς Ἀλκιβιάδην ἐγκώμιον, εἴτ᾽ Εὐριπίδης, ὡς ὁ πο—
κρατεῖ λόγος, εἴθ᾽ ἕτερός τις ἦν, Σόσσιε, φησὶ χρῆναι τῷ εὐδα—
μονι πρῶτον ὑπάρξαι τὰν (sic EFPaMo, vulgo *τὴν*) *πόλιν ἔ—*
δόκιμον. (Steph. var. l. *εὐδαίμονα* memorat.) Cf. ib. c. 2.

XXVI.

THUCYDIDES.

Μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ᾽ Εὐριπίδου, ὀστέα δ᾽ ἴσχει
γῆ Μακεδών, ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

δεύτερον γενέσθαι καὶ τέταρτον ὡς Θουκυδίδης φησίν, ὁ δ᾽ Εὐριπίδης τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν· λέγει δ᾽ ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ ᾄσματι ταῦτα· Σὲ δ᾽ κτλ. Respicit huc Athen. l. 3. E: *Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἐγραψεν ἐπινίκιον κτλ.* — V. 2. *ἁ νίκα*, ut Xylander ABCDEF; vulgo *ἄνικα*. — *τὸ κάλλιστον* scripsi, vulgo *κάλλιστον*. — *δ᾽* adiecit Reiske. — ib. *λάχειν* addidi, similiter Hermann *ἔλαχεν*. — V. 4. *βῆναί τ᾽* ABCDE, vulgo *βῆναι δ᾽*. — *Διὸς* Hermann, libri *δὶς*, Reiske alii *τρὶς*, at eos, qui secundum vel tertium locum obtinuerunt, item oleaginea corona ornatos fuisse non constat nec verisimile est. — *στεφθέντα τ᾽* scripsi, vulgo *στεφθέντ᾽*, libri *στεφθέντα*.

Thucydides. Anthol. VII. 45: *εἰς τὸν αὐτὸν* (*Εὐριπίδην*) *Θουκυδίδου τοῦ ἱστορικοῦ.* (Plan. *ἀδέσποτον.*) Auctor vit. Eurip. p. 135 ed. Westerm.: *κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι ἐγένετο, ἐφ᾽ οὗ ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιήσαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιοῦ· Μνῆμα κτλ.* Eadem Thom. Mag. vit. Eur. p. 140. Thucydidi etiam Athen. V. 187. D tribuit: *τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ἣν ὁ μὲν Πίνδαρος Ἑλλάδος ἔρεισμα ἔφη, Θουκυδίδης δ᾽ ἐν τῷ εἰς Εὐριπίδην ἐπιγράμματι Ἑλλάδος Ἑλλάδα*, unde profecit Eust. Il. 284. 6. Coniicio autem non ab historico, sed ab Acherdusio Thucydide profectum esse, qui Olymp. 89. quaestor fuit Athenis (vid. Boeckh Oecon. II. 149.) postea ad Archelaum se contulisse videtur, cf. Marcellin. vit. Thuc. p. 192: *τέταρτος ἄλλος Θουκυδίδης ποιητής, τῶν δήμων Ἀχερδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι υἱὸν Ἀρίστωνος κτλ.* — V. 1. *μνῆμα*, Anth. *μνᾶμα*. — V. 2. *Μακεδών*, libri

πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μούσαις
πέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

XXVII.

ALCIBIADES.

Βάπτεις μ' ἐν θυμέλῃσιν, ἐγὼ δέ σε κύμασι πόντου
βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροπάτοις.

XXVIII.

AGATHON.

Ὤφελεν, ὡς ἀφανής, οὕτω φανερώτατος εἶναι
καιρός, ὃς αὐξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης.

---

vitt. Eur. *Μακεδόνων*. — *ἦ γὰρ* Thom. M. (sed M *ἦ περ δ. τέρμα γε β.*) Plan., *ἦ γὰρ* Pal., *ἦ γὰρ* ed. princ. Anth. et vit. Eur. (sed A *ἦπερ ἐδέξατο τὸ τ. τοῦ β.*, P *ἦ πούπερ δ. τ. τοῦ β.*, H *ὅ περ δ.*, V *ἦ περ δ.*) Ego et Meineke *τῇ γὰρ*. — V. 3. *πατρὶς*, in vit. Eur. A *πατέρες*, P *πάτρη*, H *πάτρα*, ap. Thom. M. *πάτρη*. — *μούσαις* cod. Pal., *μούσας* Plan. Thom. Mag. et vit. Eurip. (P tamen *μούσαις*. Ceterum Biographorum codd. etiam alia leviora variant.)

Alcibiades. Schol. Aristid. III. 444: *ἐκωμῴδουν ὀνομαστὶ τοὺς ἄνδρας μέχρις Εὐπόλιδος· περιεῖλε δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης ὁ στρατηγὸς καὶ ῥήτωρ, κωμῳδηθεὶς γὰρ παρὰ Εὐπόλιδος ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάττῃ ἐν Σικελίᾳ συστρατευόμενον εἰπών· βάπτε με ἐν κτλ.* Addo Cram. An. Par. I. 540: *Βάπτε με σὺ θυμέλαις, ἐγὼ δέ σε ἁλμυροῖς ὕδασι κατακλύσω.* Scripsi *βάπτεις*, Meineke *βάπτες*. Commenticiam esse famam de poeta in mare praecipitato iam Eratosthenes docuit, vid. Cic. ad Att. VI. 1. 14. cf. Meineke Poet. Com. I. p. 119. Epigramma haud dubie subditicium.

Agathon. Stob. Ecl. Phys. I. 8. 16. *Ἀγάθωνος*. ita VAE, vulgo adhaeret Simonidis epigrammati. — V. 1. *ὤφελεν*, A *ὤφελον*. — V. 2. *εὐλαβίης*, VA *εὐλαβείης*.

XXIX.

EUENUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός,
„σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε."
τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίας.

2.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ μηδ' ἐλάχιστον·
ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος·
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας,
βαπτίζει δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

3.

Ἡγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
ὀρθῶς γιγνώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

Euenus. 1. Athen. IX. 367. E: *Σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, Ἀλλ' ἐγώ, φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμὶ δίκαιος, πολλὰ ἤδη σιωπήσας· Πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν μέν, κατὰ τὸν Πάριον Εὔηνον, ἔθος κτλ.* et v. 1—4. Stob. LXXXII. 3. affert. — V. 1. *μὲν* om. Ath. qui *δ'* ipse addidit. — V. 2. *ἐν ἔθει* Stob., *ἐθέλει* Ath. — V. 3. *τούτους* Stob., *τουτοις* Ath. — ib. *εἷς ὁ παλαιός* Ath., *ὡς ὁ παλαιός* Stob. (A *ὡς ἀπαλαιος.*) — V. 4. *ταῦτα* Stob. et Ath. X. p. 429. F. ubi hic v. affertur: pr. loco *τοιαῦτα* legitur. — *δοκοῦντ' ἔστω* cod. A Ath. pr. loco (B *δοκοῦντες τω*, P *δ. τως*), altero loco *δοκοῦντ' ἐστ'* AP, *δοκοῦντες τ'* B, *δοκοῦντι* C. Stob. *δοκοῦντ' ἐστίν.* — V. 6. *εἰσὶ* VL, *εἰς* ABP. Cf. Herod. post Lobeckii Phryn. p. 469.

2. Anth. Pal. XI. 49. *Εὐινου.* Plan. *ἄδηλον.* — V. 2. *μανίης*, fort. *μανίας.* — V. 3. Plan.: *χαίρει κιρνάμενος τρισὶ Νύμφαις τέτρατος αὐτός.* Iacobs *χαίρει δὲ τρισὶ κιρνάμενος N. τ.* — V. 5. *ἀπέστραπται* Plan., *ἀπέστρα* Pal. — V. 6. *τοῦ* Plan., *τῶ* Pal.

3. Stob. App. T. IV. p. 10: *ηνου*, corr. *Ζήνου· ἡγοῦμαι κτλ. Εὐηνοῦ* Bach, Gaisford *Ζηνοδότου.* — V. 2. *γιγνώσκειν*, v. *γινώσκειν.*

4.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστιν,
χωρὶς δὲ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

5.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
κρυπτόμενον, μανίας πουλὺ χερειότερον.

6.

Ἡ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

7.

Ἥτις κερδαίνουσ' οὐδέν, ὅμως ἀδικεῖ.

8.

Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιαρὸν ἔφυ.

Ε Π Η.

9.

Φημὶ πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δή
ταύτην ἀνθρώποισι τελειτῶσαν φύσιν εἶναι.

1. Stob. LI. 17: *Εὐήνου* (om. distichon B). — V. 1. *σοφίᾳ*, A Trinc. *σοφίαν.*

2. Stob. XX. 2: *Εὐήνου.* et Maxim. Conf. II. 594. — V. 2. *πουλὺ χερειότερον* B m. s., v. *πολὺ χειρότερον.* Maxim. *πολὺ χεῖρον.*

3. Plut. de amore prol. c. 4: *ὥστε ἐπαινεῖσθαι καὶ μνημονεύεσθαι Εὐήνου τοῦτο μόνον, ὡς ἐπέγραψεν· ἴδε, ὅση λύπη κτλ.* Rectius nid. Oneir. I. p. 15. om. nom.: *ἢ δέος ἢ λύπη κτλ.* ita cod. Med., vulgo *δοὺς ἡ λύπη.* et Macar. Walz Arsen. 273. (nisi quod *πατέρι*). Adde iam in Plat. Phaedrum 191: *θαυμαστὸς δὲ ἐγένετο Εὔηνος· καὶ ἀλλαχοῦ ἐπαινεῖ, ὃς καὶ τὸν ἴαμβον τοῦτον εἶπε· φύβος ἢ λύπη παῖς ἢ πάντα βίον.*

4. Stob. I. 18: *Ἀριστοτέλης περὶ ἀρετῆς — Ἀδικίας δέ ἐστιν τρία, ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις. — ὕβρις δέ, καθ' ἣν τὰς ἡδονὰς ἃς παρασκευάζουσιν εἰς ὄνειδος ἄγοντες ἑτέρους· ὅθεν καὶ Εὔηνος αὐτῆς λέγει· Ἥτις κτλ.* (ubi Bar. *οὐθέν.*)

5. Arist. Metaph. IV. 5: *τὸ γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὥσπερ καὶ Εὔηνός φησι· Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον κτλ.* Cf. ibi Schol. Vat. p. 695 et 96. Eidem Eueno tribuit Eth. Eud. II. 7. et Plut. non posse suav. viv. sec. Epic. c. 21. ubi *ἀνιηρόν.* Om. poetae nom. Aristot. Eth. Nic. I. 11. Similis v. leg. in Theogn. v. 472: *Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.*

6. Arist. Eth. Nic. VII. 11: *Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος χαλεπόν, ὅτι πέφυκε ἔοικεν, ὥσπερ καὶ Εὔηνος λέγει· Φημὶ κτλ.* (Eth. Eud. VI. 10.) V. 1. *ἔμεναι*, KbLbNb *ἔμμεναι*, Mb *ἔμμεν.* — ib. Schneidewin *φίλε παλαιὸν ἦθος.*

10.

Plut. Quaest. Platon. X. 3: *Ἔγωγε φήσαιμ' ἂν ὥςπερ ἅλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μᾶζαν. Εὔηνος δὲ καὶ τὸ πῦρ ἔφασκεν ἡδυσμάτων εἶναι ἄριστον.*

De Eueno et cognominibus poetis difficilis est quaestio, de qua varie disputaverunt G. Wagner de Euenis poetis Vratisl. 1838. Fr. Schreiber Gottingae 1839. I. Caesar in Antiq. Annal. 1838. n. 145. Mihi quid videatur paucis exponam. Ordiendum est a loco Harpocrat.: *Εὔηνος· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους· δύο ἀναγράφουσιν Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς ὁμωνύμους ἀλλήλοις, καθάπερ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ χρονογραφιῶν, ἀμφοτέρους λέγων Παρίους εἶναι, γνωρίζεσθαι δέ φησι τὸν νεώτερον μόνον· μέμνηται δὲ θατέρου αὐτῶν καὶ Πλάτων.* Hyperides utrum memoraverit incertum, sed probabile est eum, qui sapientiae laude claruit, intelligendum esse. Iam is quem Plato et Aristoteles saepius memorant (nam quin eundem poetam uterque intelligat, non est dubium) certe non ignobilis fuit; dicunt igitur illi *Euenum minorem*, ut *maioris* memoria, absque Eratosthenis testimonio esset, prorsus oblitterata esse videatur, nisi ad hunc referre velis, quod Syncell. circa Ol. 80. notavit I. 484: *Εὔηνος ἐλεγείας ποιητὴς ἐγνωρίζετο*; cum Eratosthenes utriusque aetatem haud dubie notavisset, chronographus iste errore deceptus maioris tantum et ignobilioris habuit rationem: si ad minorem referre quis mavult, censendum est circa illud tempus natum esse, ut circa Ol. 90 floruerit, nam ad hoc tempus referendus Euenus minor: quocum convenit, quod Suid. v. *Φίλιστος* hunc historicum Eueni elegiographi discipulum vocat. Quamquam poetae et philosophi Graeci longaevi esse solent, quamquam Plato pro arbitrio multa finxit, tamen etiam ea quae apud Platonem leguntur, suadent, ut florem Eueni ad illud ipsum tempus (Ol. 90) referamus, eumque *ἐπιδευτέροις* sophistarum accenseamus, conf. potissimum locum Phaedri p. 261. A: *Τί μήν; καὶ ἔλεγχόν γε καὶ ἐπεξέλεγχον ὡς ποιητέον ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ. τὸν δὲ κάλλιστον Πάριον Εὔηνον εἰς μέσον οὐκ ἄγομεν; ὃς ὑποδήλωσίν τε πρῶτος εὗρε καὶ παρεπαίνους; οἱ δ' αὐτὸν καὶ παραψόγους φασὶν ἐν μέτρῳ λέγειν μνήμης χάριν.* Hunc eumdem, cuius carmina videntur in puerorum ludis lectitata esse, haud dubie etiam Menander laudavit, vid. Auson. Cento Nupt.: „*Quid Euenum, quem Menander sapientem vocavit.*" Ex hoc loco Ausonii colligas eundem amatoria carmina, quae lascivia erant insignia, composuisse, quorsum pertinet Artemid. Oneir. I. 4: *ἐτύμως κεκλημένος κάμηλος οἱονεὶ κάμμηρος, ὥς φησιν Εὔηνος ἐν τοῖς εἰς Εὔνομον Ἐρωτικοῖς*, hinc Eueni scripta cum Aristidis fabulis Milesiis componit Epictet. IV. 9. 6. Sed tamen hoc ambiguum. Per se quidem non est incredibile hunc Parium sophistam etiam lasciva carmina composuisse, sed fieri potest, ut Ausonius errore Menandri laudem, quae pertinebat ad Parium elegiographum, ad alium quem Euenum, auctorem Eroticorum, qui fortasse post Menandri aetatem vixit, retulerit; itaque hoc in incerto relinquam.

Nam posteriore aetate plures extitisse poetas eiusdem nominis locet Anthologia: ibi enim non solum Euenus simpliciter memoratur, ed praeterea *Ascalonita*, *Siceliota*, *Atheniensis*, *Grammaticus*. ontra Pariorum nusquam fit mentio, neque videntur eorum epigramata extitisse. Ex iis epigrammatis, quae simpliciter Eueni dicuntur num tamen certissime Eueni Parii est XI. 49., verum est hoc non pigramma, sed pars elegiae, estque ut alia, quae illic leguntur, velut nacreontea 47. 48., fortasse etiam Automedontis epigr. 50. a Constantino Cephala adiectum ex poetico aliquo florilegio, quod non sola pigrammata continebat. Reliqua epigrammata, quorum auctor simliciter Euenus dicitur, ita sunt comparata ut ad Parium poetam rorsus non possint referri (IX. 122. 717. 718. XII. 172. Plan. 165. 66.), ne illud quidem, quod in Stratonis Musa paedica legitur (XII. 72.). Et quatuor quidem ex his (IX. 717. 718. Plan. 165. 166.) perte eiusdem sunt poetae, sed etiam duo, quae supersunt, nihil rohibet, quominus ad eundem referamus. Hunc igitur Euenum, cuius ex extant epigrammata, consentaneum est eum esse, cuius carmina ecepit Philippus, vid. Prooem. v. 13:

Εὐήνῳ δάφνην σννεπίπλεκε· τοὺς δὲ περισσοὺς
εἴκασον ὡς ἐθέλεις ἄνθεσιν ἀρτιφύτοις.

Fieri potest ut hic Euenus prorsus diversus sit a quatuor illis, ui cognomento aliquo ornantur, sed verisimile non est. Et primum uidem probe discernendus videtur a grammatico, qui vix poeta nunxpandus, nam unum fortasse hoc epigramma de re grammatica comosuit, idque iam Meleager coronae suae videtur inseruisse, ut antiior illo sit. *Siceliotae* autem nomen mihi omnino suspectum est, oniicioque *Ἀσκαλωνίτου* scribendum, quod Iacobs quoque suspicatus st. Igitur id tantum relinquitur, ut aut Atheniensi aut Ascalonitae la epigrammata tribuamus; et mihi quidem Ascalonita videtur ille Euenus fuisse, cuius epigrammata recepit Philippus: nam primum illud pigramma IX. 75. eo loco legitur, ubi pleraque ex Philippo sunt escripta, deinde illud ipsum epigramma poetae alicuius haud obscuri la aetate fuit, quippe quod in Domitianum sit inflexum. Neque vero oc obiiciendum est, quod hoc epigramma satis ingeniosum esse, illa artim frigido aliquo acumine laborare videantur, nam inventionis ude hoc ipsum epigramma est fraudandum, si quidem poeta Leoniam Tarentinum est imitatus. *Atheniensis* autem quo tempore vixerit rorsus incertum, cum vix liceat indagare, unde Constantinus Cephalas oc epigramma petiverit.

Iam ne quid desideretur haec quoque Euenorum epigrammata ubiungam.

I. Euenus Grammaticus.

1.

Ἐφθίστη Μούσαις σελιδηφάγε, λωβήτειρα
φωλάς, ἀεὶ σοφίης κλέμματα φερβομένη,
τίπτε κελαινόχρως ἱεραῖς ψήφοισι λοχάζῃ,

σίλφη, τὴν φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένη;
φεῦγ' ἀπὸ Μουσάων, ἴθι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
βάσκανον ἐν ψήφῳ δόξαν ἐπεισαγάγῃ.

II. Euenus Atheniensis.

2.

Ἄ ποτε παρθενικαῖσιν ἱλασκομένα παλάμῃσιν
Κύπριδα σὺν πεύκαις καὶ γάμον εὐξαμένα,
κουριδίους ἤδη θαλάμῳ λύσασα χιτῶνας
ἀνδρὸς ἄφαρ μηρῶν ἐξελόχευσα τύπους.
νυμφίος ἐκ νύμφης δὲ κικλήσκομαι, ἐκ δ' Ἀφροδίτης
Ἄρεα, καὶ βωμοὺς ἔστεφον Ἡρακλέους.
Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δ' ἐμὲ Χαλκὶς
τὴν πάρος ἐν μίτραις ἡσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

III. Euenus Ascalonita.

3.

Κἦν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τραγε, θυομένῳ.

4.

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, Ἴλιον ἱρήν,
τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν· ἀλλ' ἐν Ὁμήρῳ
κεῖμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκέτι με σκάψει Τρωοφθόρα δούρατ' Ἀχαιῶν,
πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι.

5.

Ἀτθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἁρπάξασα,
τέττιγα πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν,
τὸν λάλον ἁ λαλέουσα, τὸν εὔπτερον ἁ πτερύεσσα,
τὸν ξένον ἁ ξείνα, τὸν θερινὸν θερινά;
κοὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις οὐδὲ δίκαιον
ὄλλυσθ' ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν.

6.

Ἦ τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοῒ τῷδ' ἐπίκειται
ἐκτόθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

7.

Λύτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἔπλασα ταύταν
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκὼ ἀνεπλασάμην.

8.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστί, φιλεῖν πόνος· ἐκ δύο λυγρῶν
αἱροῦμαι χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

9.

Παλλὰς καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἶπον ἰδοῦσαι
τὴν Κνιδίην· ἀδίκως τὸν Φρύγα μεμφόμεθα.

10.

Πρόσθε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
δέρξατο τὰν κάλλευς πρῶτ' ἀπενεγκαμέναν.
Πραξιτέλης Κνιδίοις δὲ πανωπήεσσαν ἔθηκεν
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

1. Anth. Pal. IX. 251: *Εὐήνου γραμματιξ εἰς τοὺς σκώληκας τοὺς τὰς βίβλους βιβρωσκούσας* (ita cod.) *ἤγουν σῆτας.*

2. Anth. Pal. IX. 602: *Εὐήνου ἀθηναῖ.*

3. Anth. Pal. IX. 75: *Εὐήνου Ἀσκαλωνίτου εἰς ἄμπελον, ἣν τράγος τέφαγεν.* Suid. v. *ἀσκὸς Κτησ.* Sueton. vit. Domit. c. 14. Schol. Arist. at. 1128: 'Ceterum Euenus imitatur Leonidam Tar. IX. 99: *Ἴξαλος τράγων αἰγὸς πόσις ἐν ποθ' ἁλωῇ Οἴνης τοὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε βότρυς· τᾷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε· κεῖρε κάκιστε Γναθμοῖς ἕτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον. Ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλιν γλυκὺ τοι ἀνήσει, ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοὶ τράγε θυομένῳ.* et hoc potius quam eni epigramma ob oculos habuit Ovid. Fast. I. 351 seqq.

4. Anth. Pal. IX. 62: *Εὐήνου Σικελιώτου.* Euenus Siceliota n solum uno tantum hoc loco commemoratur, sed ipsa haec appelio insolens est, nam si natione Siculus erat, *Σικελός* dicendus, sive unde migraverat in Siciliam, ab antiqua patria nomen traxisse conataneum est, itaque coniicio *Ἀσκαλωνίτου.*

5. Anth. Pal. IX. 122: *ἀδέσποτον,* sed iteratur infra *Εὐήνου εἰς λιθόνα τέττιγα κατεσθίουσαν.*

6. Anth. Pal. IX. 717: *Εὐϊνου.*

7. Anth. Pal. IX. 718: *τοῦ αὐτοῦ.*

8. Anth. Pal. XII. 172: *Εὐήνου.* Plan. *ἄδηλον.*

9. Anth. Plan. 165: *Εὐήνου.*

10. Anth. Plan. 166: *τοῦ αὐτοῦ.*

XXX.

CRITIAS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

(ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.)

1. [1.]*)

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
εἶτα δ' ὄχος Σικελός, κάλλει δαπάνῃ τε κράτιστος
* * * * *
Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἕδρα·
εὐναίου δὲ λέχους ἔξοχα κάλλος ἔχει
Μίλητός τε Χίος τ', ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος·
Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη,
καὶ πᾶς χαλκός, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔν τινι χρείᾳ·
Φοίνικες δ' εὗρον γράμματ' ἀλεξίλογα·
Θήβη δ' ἁρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη·
φορτηγοὺς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἅλὸς ταμίαι·
τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔκγονον εὗρεν,
κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι κατεστήσασα τρόπαιον.

Critias. 1. Athen. I. 28. B: *Κριτίας δὲ οὕτως (τὰ ἐξ ἑκάστης πόλεως ἰδιώματα καταλέγει)· Κότταβος κτλ.* — V. 1. 2. ib. XV. 666. B: *μάθε παρ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοττάβων παιδιὰ Σικελική ἐστιν εὕρεσις, ταύτην πρῶτον εὑρόντων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλαίσχρου ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ τούτων· Κότταβος κτλ.* et v. 1. etiam Sch. Arist. Pac. 1244. — V. 1. *ἐστι χθονός, ἐκπρεπές*, Ath. pr. loco *χθονὸς ἐκπρεπὲς εἰς*. — V. 2. *ὃν σκοπόν* om. B pr. l. — *ἐς λατάγων*, pr. l. B *ἐς λατάμων*, post l. BPV *ἐκ λαταγῶν*. — V. 3. *Σικελός*, B *Σικελικός*. — *κάλλει δαπάνῃ τε* Casaub., VL *καλλιδαπάνη τε*. — ib. *κράτιστος* C, *κράτιστε* D, *κρατίστη* VL. Post h. v. fort. plures omissi sunt. — V. 4. *γυίων*, B *γνω*. — V. 5. *εὐναίου* V, *εὐναῖον* L. — *ἔξοχα* om. BCD. — V. 6. *Οἰνοπίωνος*, B *οἰνοποίωνος*. — V. 7. *Τυρσηνὴ* BCD, *Τυρσηνὴν* VL. — V. 8. *ὅτις*, B *ὅστις*. — V. 9. *ἀλεξίλογα* codd. et Eust. Od. p. 1771. 46., qui v. 9 et 11 affert; adde Gramm. Bekk. An. I. 382. 19: *ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος*. Schweighaeuser *λεξίλογα*, Dobree *δεξίλογα*. — V. 11. B *ἀκάτας ἁλὸς* om. *Κᾶρες*. — V. 12. *τροχοῦ* Casaub., libri *τροχόν*. — ib. *γαίης*, BCD *γαίας* vix recte. — *τ' ἔκγονον*, B *τέ γόνον*. — V. 14. *Μαραθῶνι*, CD *Μαραθῶνος*.

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

2. [2.]

Καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν,
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κυκλοῦν θιάσου
* * * * * * *
ἄγγεα Λυδὴ χειρ εὖρ' Ἀσιατογενής,
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει·
εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίζει·
λῆστις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην παπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
ἦθος· ἐπειςπίπτει δ' οἰκοτριβὴς δαπάνη·
οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἀσπίδα πάντ' ἀπάγειν,
εἴς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα·
τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
γνώμῃ τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης,
πρός θ' ὕπνον ἥρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα,
πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν,
καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.
* * *
αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχρῆμα.
τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον·

2. Athen. X. p. 432. D: *Προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι· δηλοῖ δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς Ἐλεγείοις· Καὶ τόδ' κτλ.* — V. 4. usque ad 8 (*ἐξονομακλήδην*) om. C. — *κυκλοῦν* VL, *κύκλου* BP, *κύκλῳ* A. — ib. *θιάσου*, Casaub. *θίασον*, Porson *Θασίου*. Excidit deinde hexameter. — V. 6. *Λυδὴ χεὶρ εὖρ' Ἀσιατογενής* scripsi, similiter Dobree *ἄγγε' ἃ Λυδὴ χεὶρ εὖρ' Ἀ.*, Porson. *Λυδὴ χεὶρ Ἀσιατογενής*, A *λυδὴ χειρευνασίατο γενης*, B *λυδηχειρευρασιατογενὴς*, P *λυδῆ χειρευασία το γένης καὶ* sed *καὶ* delet., VL *λυδῆ χειρευασίατο* (L *χειρενασίατο*) *γένης καὶ*, et deinde in PVL lacunae indicium, quo carent AB. — V. 8. *προπιεῖν* BC, A *προπολεῖν*, P *προποτεῖν*, V *προπιτεῖν*, L *προπίνειν*. — V. 9. *τε λύουσι* PVL, *τελέουσιν* ABC. — V. 11. *τεύχουσιν*, Bach *τρύχουσιν*. — ib. *ὄμματ'* Hermann et Meineke, v. *ὄμμ'*. — V. 12. *λῆστις* C2L, ABPVC1 *λῆσις*. — V. 16. videtur *ἐλπίδα πάντας ἄγειν* legendum. — V. 17. *γλῶσσαν* B, *γλῶτταν* v. — V. 18. *τοιαύτη*, B *τοιαῦτα*. — V. 19. *δ'* ABC, om. PVL. — V. 21. *Ὑγίειαν* PVL, *Ὑγείαν* ABC. — V. 22. *Εὐσεβίης*, B *εὐσεβείης*. — V. 23. Plura deesse apparet, dicit enim Athenaeus: *ἐξῆς τε πάλιν φησίν· αἱ γὰρ* κτλ. Epit. om. v. 23—27 (*δυνατούς*). — V. 24. *ἅπαντα*, Schneiderin *ἔπειτα*.

ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιθ' ὁμαλῶς διάκειται,
ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπόστακτος
ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

ΕΙΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

3. [3.]

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω,
Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γάρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν ἰαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

4. [3.]

Γνώμη δ' ἥ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοὔργον ἔδρασα τόδε·
σφραγὶς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖςδεσι κεῖται.

---

5. [4.]

Πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀρχεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

V. 26. ἔσθειν, AP ἐσθίειν. — ib. φρονεῖν Bach, v. φανέν. — V. 27. ἀπόστακτος, C ἀποτακτὸς, PVL ἀπόπακτον. — V. 28. ἡμέρα C, ἡμέραι BP, ἡμέρᾳ VL. — πότοις C, ποτοῖς PVL. — Quod Io. Philop. ad Aristot. de an. C. p. 8 dicit: φασὶ δὲ καὶ Κριτίαν γεγονέναι σοφιστήν, οὗ καὶ τὰ φερόμενα συγγράμματα εἶναι, ὡς Ἀλέξανδρος λέγει· τὸν γὰρ τῶν τριάκοντα μηδὲ γεγραφέναι ἄλλο τι, πλὴν πολιτείας ἐμμέτρους· οὗτος οὖν τὴν ψυχὴν ἔλεγεν αἷμα εἶναι·

Αἷμα γὰρ (φησὶν) ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα.

Cf. ib. A. p. 4, videtur error subesse, nam hic Empedoclis est versus (v. 317.) quamquam placitum ipsum Critiae non abiudicandum. Cf. Galen. de Hippocr. et Plat. plac. II. T. I. p. 264: αἷμά φησιν εἶναι τὴν ψυχήν, ὡς Ἐμπεδοκλῆς καὶ Κριτίας ὑπέλαβον. adde Hermiam adv. Gentil. c. 1.

3. Hephaest. p. 22: ὥσπερ Κριτίας ἐν τῇ εἰς Ἀλκιβιάδην ἐλεγείᾳ οὐκ ᾤετο ἐγχωρεῖν τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ὄνομα· φησὶ γὰρ ἐν ἐκείνῃ οὕτως· Καὶ νῦν κτλ. — V. 1. Ἀθηναῖον B, Ἀθηναίου Turn. P.

4. Plut. Alcib. c. 33: Τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκεκύρωτο, Κριτίου τοῦ Καλλαίσχρου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐλεγείαις πεποίηκεν ὑπομιμνήσκων τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τούτοις· Γνώμη κτλ. — V. 1. γνώμη, Valckenaer γνώμην. — V. 2. ἔδρασα codd., v. ἔγραψα. — V. 3. γλώσσης Schaefer, v. γλώττης. — ib. τοῖςδεσι, Fia τοῖς δέ σοι, E τῶς δέ σοι sed corr. σι.

5. Plut. Cimon. c. 10: Ἔτι τοίνυν Γοργίας μὲν ὁ Λεοντῖνός φησι τὸν Κίμωνα τὰ χρήματα κτᾶσθαι μέν, ὡς χρῷτο, χρῆσθαι δέ, ὡς τιμῷτο. Κριτίας δὲ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν ταῖς ἐλεγείαις εὔχεται· Πλοῦτον κτλ. — V. 1. Σκοπαδῶν Coraes, v. Σκοπάδων. — V. 2. Ἀρχεσίλα

6. [5.]

ελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

Ε Π Η.

7. [7.]

γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾠδάς
ακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
ίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
ἐντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἡδύν, ἄλυπον·
σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
απομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
δας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
ξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ
υ ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.

---

aus. VI. 2. 1. idemque Westermann coniecit, vulgo *Ἀγεσιλάου*,

. Floril. XXIX. 10: *Κριτίου.*

n. XIII. 600. E: *δν (Ἔρωτα) ὁ σοφὸς ὑμνῶν ἀεί ποτε Ἀνα-*
ἐστι διὰ στόματος· λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος
ίδε· Τὸν κτλ. — V. 1. *ἠπερόπευμα*, P *ὑπερόπευμα.* — V. 4.
, P *φιλοβάρβυτον*, B *φιλοβάρετον.* — ib. *ἡδύν*, fort. *ἠΰν.* —
ermann *τοῦ*, sed fort. Athenaeus aliquot versus om. — V. 7.
ABC, *διαπομπεύσῃ* PVL, Osann *διαποιπνύῃ.* — ib. *προπό-*
ροπόσις A, *πρόποσις* B, *προπόσιν* C. — ib. *ἐπιδέξια νωμῶν*
ach., *ἐπὶ δεξιὰν ὦμον* B, *ἐπὶ δεξιὸν ὦμον* PVL. — V. 8. *θ'*
. 9. *πλάστιγξ* CL, *πλάστιξ* APV. — ib. *θ'* PVL, *τε* A, *δ'* C.
ι ABC, *ἄκροισι* PVL. — ib. *καθίζῃ* B, *καθίζει* AC, *καθίξει*
καθίζοι PVL. — V. 10. *ψακάδεσσιν* AC, *ψακάδεσιν* B, *ψε-*
L. — Iniuria Hertzberg hoc fr. in suspicionem vocavit, cf.
mment. Crit. III. p. 7, ubi conieci particulam hanc fuisse ma-
carminis, in quo vitas poetarum descripserit, ut huc referendum
fall. Theodor. p. 537: *Metrum dactylicum hexametrum inventum*
rpheo Critias asserit." Porro (Fr. 34.) Philostr. vit. Soph. Praef.
καὶ Κριτίαν τὸν σοφιστὴν οὐκ ἐκ πατέρων, ἀλλὰ Ὁμήρου δή
θ' πατρὶ ἐπιμνησθέντα, ἐπειδὴ θαῦμα φηλώσειν ἔμελλε πατέρα
μὸν εἶναι. (cf. Tzetz. Exeg. Il. p. 8 et 131) et fort. etiam (Fr.
ripp. Hipp. 263: τὸ δὲ μηδὲν ἄγαν οἱ μὲν Χίλωνι τῷ Λακεδαι-
δέασιν, ὡς Κριτίας. — Ex carminibus fort. petita sunt, quae
II. 122: *παρὰ δὲ Κριτίᾳ καὶ λογεὺς ὁ ῥήτωρ*, et II. 148: *εὔ-*
ειρ, ὡς Κριτίας.

XXXI.

IOPHON.

Κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆν πρωτεῖα λαβόντα
τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότατον.

XXXII.

SOCRATES.

1.

Αἴσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστυ νέμουσιν
μὴ κρίνειν ἀρετὴν κάλλεϊ σοφίῃ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

2.

Δήλι' Ἄπολλον χαῖρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεεινώ.

Iophon. Epigramma legitur in vita Sophocl. 131 ed. Westerm.: *φασὶ δ' ἐπιγεγράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ τάδε· κρύπτω κτλ.* sed PI *λαβὼν δέ φησιν ἐπέγραψε τῷ τάφῳ αὐτοῦ* (om. I) *τάδε*, unde olim conieci *Δόβων δέ φησιν ἐπιγεγράφθαι*, sed rectius Westermann et Leutsch (Philol. I. 131) *Ἰοφῶν δέ, φασίν, ἐπέγραψε.* — V. 1. *Σοφοκλῆν*, S *σοφοκλῆ* ut videtur. — V. 2. *τῇ, ἐν τῇ* PI. — *σχῆμα*, I *καὶ σχῆμα*. Respicit huc haud dubie Valer. Max. VIII. 7. 12: „Sophocles quoque gloriosum cum rerum natura certamen habuit, tam benigne illi mirifica opera sua exhibendo, quam illa operibus eius tempora liberaliter subministrando. Prope enim centesimum annum attigit, sub ipsum transitum ad mortem Oedipode Coloneo scripto; qua sola fabula omnium eiusdem studii poetarum praecipere gloriam potuit: idque ignotum esse posteris filius Sophoclis Iophon (ita Pighius, libri *Sophon*) noluit, *sepulcro patris quae retuli insculpendo.*"

Socrates. 1. Diog. Laert. II. 42: *ἐποίησε δὲ (Σωκράτης) καὶ μῦθον Αἰσώπειον οὐ πάνυ ἐπιτετευγμένως, οὗ ἡ ἀρχή· Αἴσωπος κτλ.* Cf. Plato Phaed. 60. D. Plut. de aud. poet. c. 2. Augustin. de cons. Evangel. I. 7.

2. Diversis nominibus appellatur hoc carmen, nec tamen de diversis carminibus cogitandum, ut Wyttenbach vult. Prooemium dicit Plato Phaed. p. 60. D: *περὶ γάρ τοι τῶν ποιημάτων, ὧν πεποίηκας, ἐντείνας τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους, καὶ τὸ εἰς τὸν Ἀπόλλω προοίμιον.* Themist. II. p. 32: *καὶ ἔστι Σωκράτει προοίμιον πεποιημένον ἐν τόνῳ ἑξαμέτρῳ εἰς τὸν θεόν.* Sed Dio Chrys. or. 43. T. II. 580: *καὶ παιᾶνα ἐποίησεν εἰς τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἄρτεμιν.* Cf. Epict. II. 6. 26. IV. 4. 23. Denique Suidas v. *Σωκράτης* (Eudoc. 390.) *ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν.* — Diog. Laert. II. 42: *Ἀλλὰ καὶ παιᾶνα κατά τινες ἐποίησεν (Σωκράτης), οὗ ἡ ἀρχή· Δήλι' Ἄπ. κτλ. Διονυσόδωρος δέ φησι μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸν παιᾶνα.* — *Ἄπολλον*, Cod. Mon. *ἄπολλων*. — *κλεεινώ*, Cod. Cant. Ar. Mon. *κλεινώ*, Vind. *κλεινά*.

3.

Οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἔμ πολέμῳ.

XXXIII.

ANTIMACHUS.

ΛΥΔΗ.

1.

Φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Λωτιάδος.

2.

Γενεᾷ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργειῶνας.

3.

Εἶπε δὲ φωνήσας· Πόλυβε, θρεπτήρια τάσδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.

* 4.

..... Τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαϊ
Ἥλιον πομπεῖ * ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

3. Athen. XIV. p. 628. F: ὅθεν καὶ Σωκράτης ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς κάλλιστα χορεύοντας ἀρίστους φησὶν εἶναι τὰ πολέμια, λέγων οὕτως· Οἱ δὲ κτλ. Fort. ex prooemio in Apollinem.

Antimachus. Fr. 1. Steph. Byz. v. Λώτιον — καὶ Λωτιὰς ὡς Ἰλιὰς τοῦ Ἰλιεύς — καὶ Ἀντίμαχος ἐν δευτέρῳ Λύδης· φεύγοντας κτλ.

Fr. 2. Phot. 344. 7: Ὀργεῶνες — ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γενεᾷ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργίωνας ita cod. sed supra ἀβακλέας. eadem Suidas s. v. Ὀργεῶνες· ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γενεᾷ Καβάρνους θῆκεν ἀβακλέας (ἀβλακέας C) ὀργεῶνας. Respicit Harpoc. p. 139. 3: οἱ μέντοι ποιηταὶ ἕκαττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχός τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς. Valesius γένναν Καβάρνου θῆκεν scripsit, Guisford et Friedemann ἐν τῇ Λύδῃ γ'· Ἔνθα (Hermann ἔν δὲ) Καβάρνους. Videtur grammaticus non integrum locum adhibuisse, fort. γενεᾶν Καβάρνου, φησὶν, θῆκεν κτλ.

Fr. 3. Schol. Eurip. Phoen. 44: ὅτι δὲ Πολύβῳ ἔδωκε (Οἰδίπους) τοὺς ἵππους, καὶ Ἀντίμαχός φησιν ἐν Λύδῃ· εἶπε κτλ. — V. 1. τάσδε scripsi, vulgo τάδε, Barnesius ταῦτα, Dübner τούσδε.

Fr. 4. Athen. XI. 469. D: ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν — καὶ Ἀντίμαχος δ' οὑτωσὶ λέγει· τότε δὴ κτλ. — V. 1. χρυσέῳ scripsi, vulgo εὐχρεῖ. — V. 2. πομπεῖ A, πόμπει B, πέμπει P, πέμπεσκεν VL, πέμπησιν Stoll, πόμπευεν Schweighaeuser. Coniicio Ἥλιον πομπεῖ πρὸς ἀγακλυμένην Ἐρύθειαν, ut de Hercule sermo sit, et Ἥλιον ctiam Blomfield, reliqua longe aliter constituens. Cf. Hesych. Πομπεῖ, πομπεύεται.

* 5.

.. *Τῶν μεγάλων ἕρκτορες εἰσὶ κακῶν.*

* 6.

Ἤὔτε τις καύηξ δύπτησιν ἐς ἁλμυρὸν ὕδωρ.

7.

Schol. Apoll. Rh. I. 211: *Ζήτης αὖ Κάλαΐς τε.* τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θρᾴκης, ὡς Ἀπολλώνιος, Ἡρόδωρος δὲ ἐκ Δαυλίδος, Δοῦρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων· καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος.

8.

Schol. Apoll. Rh. I. 1290: Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λυδῇ φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὼ ὑπὸ τοῦ ἥρωος.

9.

Schol. Apoll. Rh. III. 409: *Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ Ἡφαιστοτεύκτους* (cod. Par. *χαλκόποδας*) *τοὺς ταύρους ἀπεφήνατο.* Adde Schol. Pind. Pyth. IV. 398: *τοὺς πυρίπνους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ ἡφαιστοτεύκτους λέγει.*

Fortasse huc pertinet quod ex Antimacho profert Schol. Nic. Ther. 472: *ἐκαλεῖτο δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θρᾳκικὴ Σάμος· Μόσυχλος δὲ ὄρος τῆς Λήμνου, ὡς Ἀντίμαχος· Ἡφαίστου* (p *ἡφαίστοιο*) *πυρὶ εἴκελον, ἣν ῥα τιτύσκει δαίμων ἀκροτάτης ὄρεος* (G *ἀκροτάτου*, p *ὄρους*) *κορυφῇσι Μοσύχλου.* Sed Codd. Vatic. et Marcian. secundum Keilium *ἡφαίστοιο* (Marc. *ἡφαίστου*) *πυρί· ἣν ῥα τιτύσκει σάμου ἀκροτάτου ὄρεος κορυφῇσι Μοσύχλου.* Dixerat igitur fortasse poeta tauros illos exhalasse spiritum similem

Ἡφαίστοιο πύρῃ, τήν ῥα τίτυσκε Σάῳ (sive *Σάμῳ*)
δαίμων ἀκροτάτης τ' ὄρεος κορυφῇσι Μοσύχλου.

10.

Schol. Apoll. Rh. IV. 156: *Ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἑφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιῤῥαίνουσαν ἀρκεύθῳ τὸ φάρμακον κοιμίσαι τὸν δράκοντα*

Fr. 5. Etym. M. 375. 40: ἕρκτωρ, *ὁ πρακτικός, Ἀντίμαχος· τῶν πλ.* V *οἱ τῶν*, unde Valckenaer *ὅσσοι* scripsit, fort. *οἵτων καὶ μεγάλων πλ.*

Fr. 6. Schol. Apoll. Rh. I. 1008: *Λύπτειν δέ ἐστι τὸ δύνειν ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· Λύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι. πρότερος δὲ Ἀντίμαχος· ἤὔτε τις καύηξ δύνῃ ἐς ἁλμυρὸν πέλαγος*, sic vulgo, sed Par. Vind. 81 om. τις et deinde exhibent *δύπτει εἰς* (Vind. *ἐς*) *ἁλμυρὸν ὕδωρ*, unde recte Ratgersius *δύπτησιν* restituisse videtur. Hermann transposuit *δύπτει καύηξ*, contra Meineke *καύηξ δύπτης εἰς* coniecit. Ex Lyde autem petitus videtur versus, quoniam Apollonii scholiasta hoc solum carmen videtur in manibus habuisse.

ἐπράδουσαν καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι, καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν κομισαμένου τοῦ θηρίου, συμφώνως τῷ Ἀντιμάχῳ.

11.

Schol. Apoll. Rh. IV. 1153: Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λύδῃ ἐν Κόλχοις νῆσόν τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ (Μηδείᾳ) φησὶ τὸν Ἰάσονα.

12.

Schol. Apoll. Rh. IV. 259: Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φησιν ἐλθεῖν αὐτοὺς τοὺς Ἀργοναύτας) εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὼ εἰς τὸ μέτερον πέλαγος γενέσθαι.

13.

Schol. Apoll. Rh. II. 296: Στροφάδας φησὶ κεκλῆσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοὐπίσω, λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου· οὕτω γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῇ Λύδῃ περὶ αὐτῶν μέμνηται. Οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ὕξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἅρπυιας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλάνιον οὐ κτείνονται. Cf. ib. ad v. 297: Αἱ Πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες· μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ.

14.

Schol. Apoll. Rh. II. 178: Ἀγηνορίδης· Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἦν (Φινεύς), ὡς Ἑλλάνικος· ὡς δὲ Ἡσίοδός φησιν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας· ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης φησίν.

15.

Schol. Hom. Il. ξ. 200: Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ, ὅτι τοὺς Σολύμους ἀνεῖλε (Βελλεροφόντης) θεοῖς ὄντας προσφιλεῖς, διὰ τοῦτο ἀσηθῆναι αὐτόν φησιν ὑπὸ τῶν θεῶν. Adde Schol. Od. ε, 283: ἐκ Σολύμων] τῆς Κιλικίας εἰσίν. ὅθεν καὶ οἱ Σόλυμοι ὠνομάσθησαν ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Καλχηδονίας, ὡς Ἀντίμαχος λέγει.

Ad Lyden praeterea retulit Stoll, quod Et. Gud. 352. 7 ex Antimacho profert: *Κυθώνυμον Οἰδίπουν*, sed his commodus in Thebaide locus fuit. — Elegiaca Antimachi carmina an praeter Lyden erint, non constat; sed fortasse *Δέλτοι*, unde Athen. VII. 300. D nc versum affert:

Ἐλθὼν Εὐλεῖος πηγὰς ἔπι δινήεντος

giaci numeri erant. Maior etiam dubitatio de *Καταχήνῃ*, quo noe Antimachi carmen inscriptum fuisse olim conieci: sed in illo te loco Et. M. 4, 6: Ἀντίμαχος Ἰαχίνῃ· τοὶ δ' ἄρ' οἱ κτλ. coniici sunt multa, fort. scribendum:

Ἴσχε νυ· τοὶ δ' ἄρα σοὶ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν.

conieci etiam *ἀχνύϊ δ' Ἰδάρναι* πτλ. Ad hoc carmen olim coni referendum esse versum ap. Herodian. Philet. p. 439 ed. Piers.: *Ἐ νεάμυκλος ὄνος παρὰ Ἀντιμάχῳ.*, qui integer legitur ap. Tzetz. Lycophr. 771. et in Et. M. 594, 21:

Ἔστιν μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

sed apud utrumque *Callimacho* tribuitur, ut hoc nomen in antiqu commentariis Lycophronis lectum esse appareat. — Sunt etiam ali quae cum probabilitatis aliqua specie ad Antimachi Elegias refer velut quod Pausan. IX. 35, 5. dicit: *Ἀντίμαχος δὲ οὔτε ἀριθμὸν Χ ρίτων οὔτε ὀνόματα εἰπὼν Αἴγλης εἶναι θυγατέρας καὶ Ἡλίου φη αὐτάς.* — Apud Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 36. 23: *ἀλλὰ καὶ πα Ἀντιμάχῳ· ἀεὶ φάρεος κατέουσιν ἔχων*, conieci:

.. *ἀεὶ φάρεος γῆν κατέουσαν ἔχων.*

Ex Elegiis (fort. ex Lyde, vid. Fr. 15.) petiti videntur ver duo de Pyde, Pisidiae fluvio, ap. Choerobosc. I. 139, 17:

Καδδὲ Πύδην τε ῥέοντα.
Πύδητος κούρη τηλεκλείτου ποταμοῖο.

sic enim ex cod. Marciano (vid. Gaisford Praef. Et. M. VII.) hi ver sunt corrigendi. — Porro Hesychianum illud: *Εἰσονιανοί· οἱ Ἐφέσ ὡς Ἀντίμαχος.* — Fortasse etiam huc pertinet, quod habet Probus Virg. Ecl. X. 18.: „Adonis, ut Hesiodus ait, Phoenicis et Alphesiboe Agenoris . . . ., Thiantis, qui Histriam (Syriam?) Arabiamque nuit imperio, ut Antimachus ait.“ (Cf. Lyde Fr. 14.) — Antima Düntzer vindicare voluit versum ap. Schol. Il. *π.* 234: *Δωδώνης δ χειμέρου· οἱ περὶ Ζηνόδοτον πολυπίδακος διὰ τὸ Καλλιμάχ Κρηνέων τ' Εὐρώπῃ* (O. Schneider coni. *Ἑλλοπίῃ*) *μισγομένων ἑκα* sed potuerunt Zenodotei ad magistri lectionem probandam uti Ca machi versu, ut ostenderent, hunc quoque Zenodoti lectionem se tum esse, nec *Εὐρώπῃ* tentaverim, nam fortasse lacus vel etiam flu aliquis ad Tomari montis radices (cf. Plin. Hist. Nat. IV. 2.) sic cabatur. — Quod Phot. Bibl. 171. A refert *Agatharchiden* in epito redegisse Antimachi Lyden, nihil nos iuvat in amplificandis carmi reliquiis, nescioque an paraphrasis potius quam epitome fuerit.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

16.

Τίπτε μόθων ἄτλητος, Ἐνυαλίοιο λέλογχας,
Κύπρι; τίς ὁ ψεύστας στυγνὰ καθᾶψε μάτην;
ἔντεα σοὶ γὰρ Ἔρωτες ἐφίμεροι, ἅ τε κατ' εὐνάν
τέρψις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.

Epigramma. Anthol. Pal. IX. 321: *Ἀντιμάχου εἰς Ἀφροδίτην ὁπλο ρουσαν.* Stoll. coni. *Callimachi* esse. — V. 2. *μάτην* cod. Pal., *μάταν* P nud. Iacobs coni. interpungendum esse *μάτην ἔντεα; σοὶ γὰρ* πτλ. — V. *ἅ τε ... τέρψις* cod. Pal., *αἵτε ... τέρψεις* Planud.

δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δίᾳ
ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

XXXIV.

PLATO.

De epigrammatis, quae vulgo Platoni tribuuntur, difficilis quaestio est: et C. Fr. Hermannus quidem Histor. Philos. Plat. I. 100. omnia in suspicionem vocat (Wernikii commentat. de his epigramm. Thoruni 1834 uti non licuit). Pleraque in Anthologia servata sunt, ubi propter varias causas plurima turbata sunt. Augetur difficultas, quod fuerunt alii eiusdem nominis viri. Recepta fuerunt in Anthol. etiam *Platonis comici* epigrammata, vid. IX. 359: *Ποσειδίππου, οἱ δὲ Πλάτωνος κωμικοῦ*, quamquam hoc sane incertum, nam alii hoc ipsum *Crateti* tribuunt. Sed fuit etiam *Plato iunior* (*ὁ νεώτερος*), cui dilucide tribuitur IX. 13. (*ὅτι ὁ τυφλὸς τὸν χωλον ἐπὶ ὤμων ἐβάσταζεν*), IX. 748. *εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ* (etiam Iriarte p. 93. *Πλάτωνος τοῦ νεωτέρου*, s. poet. n. Schol. Eurip. Or. 583.), IX. 751. *εἰς Ἀπόλλωνα ἐν δακτυλίῳ* (cf. Iriart. ib. Cram. An. Par. IV. 370., ubi *ἃ ψηφίς*.). Eiusdem Platonis iunioris fortasse est ep. *ἀδέσποτον* IX. 759. *Εἰς λίθος, ἅρμ', ἐλατήρ, ἵπποι, ζυγόν, ἡνία, μάστιξ*, quod Plan. et cod. Iri. p. 92. *Platoni* tribuunt. Porro non inelegans epigr. *ἀδεσπ. εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἐφεστῶτα καὶ Ἔρωτα καθεύδοντα* IX. 826. *Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέῃ χειρ κτλ.* Planud. et Iri. 106. *Platoni* tribuunt (itidem eidem continuant IX. 827., quod in Cod. Pal. *Ἀμμωνίου* (?) *εἰς τὸ αὐτό* inscribitur), quod haud dubie ad iuniorem hunc referendum. — Et antiqua certe ea epigrammata sunt, quae Diogenes quoque auctore Aristippo usus, Apuleius, Gellius ad philosophum referunt, 1. 2. 3. 7. 8. 10. 14. 15. 17. 28. 29., in quibus licet nonnulla mala fraude ficta sint (in tribus, quae vel maxime offendunt, etiam incerta est paradosis, 17. 28. 29.), insunt tamen alia philosopho summo haud indigna: ex reliquis tria vel quatuor sunt, quae philosopho non sane indigna videntur, 22. 27. 30. et fort. 23., in quibus quod partim similitudo quaedam cum bucolicis carminibus deprehenditur, nihil est causae, cur propterea Platoni abiudices. — Contra probabiliter mihi videor ad iuniorem Platonem referre 4. 5. 21. 24. 25. 26., quae maximam partem in artis operibus describendis versantur, neque offendendum est, quod idem argumentum bis tractavit (24. 25.) novitius poeta, quod non ferendum in antiquiore Platone, ut si constaret 17. a philosopho profectum esse, vel ob hanc causam 18. ei esset abiudicandum. Paulo diversa ratio est ep. 9. si

V. 4. *μέθες* Planud., *κάθες* cod. Pal. — V. 5. *εὐχαίταν* vulgo, cod. Pal. *εὔχεται ἄν*.

cum ep. 10. comparatur. — Aliorum vel antiquitus fuit dubia paradosis, vid. 6. et 16., utrumque tamen antiquum epigramma. Quae superse[illegible] (11. 12. 13. 19. 20.) cui tribuenda sint, incertum: Platoni min[illegible] si quis haec quoque vindicare velit, non adversabor: monendum t[illegible] men 11. 12. 13. eo loco legi, qui ex Meleagri corona servatus v[illegible] detur; hic autem cum dicit in prooemio v. 47: *Ναὶ μὴν καὶ χρύσει[illegible] ἀεὶ θείοιο Πλάτωνος Κλῶνα, τὸν ἐξ ἀρετῆς παντόθε λαμπόμενον*, ph[illegible] losophi epigrammata se recepisse satis dilucide indicat.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Τὴν ψυχήν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χείλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

2.

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ', ὃ μὴ γίγνοιτο, νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἡ τὸν ἐραστῶν
ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαΐς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

Plato. 1. Anthol. Pal. V. 78: *Πλάτωνος εἰς Ἀγάθωνα τὸν μαθητὴν αὐτοῦ.* Adde Gell. N. A. XIX. 11., Diog. Laert. III. 32., qui v. 1. ἔχων exhibet, et v. 2. cod. Cant. *διαβλ.*, Cram. An. Par. IV. 384., ubi *ἦλθε γὰρ ἡδὺς ἔρως ὡς διαβησομέναν*, leg. *ἡ δυσέρως*.

2. Ib. V. 79: *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑταίραν τινὰ δυσπιθῆ.* et Diog. L. III. 32. ubi v. 2. c. Cant. *εὐξαμένη*, Vind. *παρθενίας*, v. 3. idem *ὅ μοι γίνοιτο.* — V. 3. *νοεῖς*, Pal. a m. s. *μισεῖς*, sed videtur *νοεῖς* ante fuisse. Hecker *ἔχθεις*, Geel *ὄνοσαι*.

3. Ib. V. 80: *τοῦ αὐτοῦ.* et Diog. L. III. 32. ubi iungitur cum priore, ut in cod. Matrit. ap. Iriarte p. 104.

4. Ib. VI. 1: *Πλάτωνος ἐπὶ κατόπτρῳ ἀναιεθέντι παρὰ Λαΐδος.* Vertit Auson. Ep. 55. Affert v. 3. et 4. Olympiod. in Alcib. I. p. 31. ubi *ἐθέλει* et *δύναται*. — V. 1. *τὸν ἐραστῶν* Pal., *τῶν ἐρώτων* vulgo, *τὸν ἐρώντων* Stephan. — V. 2. *ἐνὶ*, fort. *ἐπὶ*. — ib. *νέων*, fort. *νέα*.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον,
χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὐχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
[φωνὴν δ' ἠγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθη ναμάτων.]

6.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶν
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις·
σοὶ δέ, Δίων, δέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν·
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἄλεξις, ὅσον μόνον εἶφ', ὅτι καλός

5. Ib. VI. 43: *εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατεθέντα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου, Πλάτωνος.* In Planud. *ἀδέσποτον.* — V. 2. *λιβάσιν* Pal., *σταγόσιν* ed. Asc. — *κούφαις*, Hecker *κωφαῖς.* — V. 3. *μορφώσας*, Pal. *τυπώσας γρ. μορφώσας*, Plan. *στηλώσας.* Geel *τορνεύσας.* Hecker *χαλκοτυπήσας* [*]. — V. 4. *ἀκεσσάμενος* Pal., *ἀκεσσάμενον* Pl. — V. 7. *ἀπολείπων*, Pal. *ἀπὸ λειπών.* — V. 8. *γλυκερῶν*, Pal. *γρ(γλυκε)ήν.* — *ἐπόθη ναμάτων*, Brunck *ἐπόθει λιβάδων.* Iacobs *ὧν ἐπόθει νασμῶν εὗρε πόσιν γλυκερήν.* Hecker *εὗρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθησ' ἀμάρων.* Ceterum hic v. deest in Plan., in Pal. est margini additus. Universum distichon ab interpolatore profectum.

6. Anth. VII. 35: *εἰς τὸν αὐτὸν Λεωνίδου* (et sic Plan.), sed infra p. 289. ubi repetitur in cod. *Πλάτωνος.* Affert v. 1. Plut. de anim. procr. c. 33: *ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον· ἄρμενος ἦν κτλ. εὐαρμοστίαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος.* — V. 1. *ἄρμενος* Plut. et Pal. altero loco, *ἤπιος* priore et Plan.

7. Ib. VII. 99: *εἰς Δίωνα τὸν Συρακούσιον· Πλάτωνος φιλοσόφου.* Diog. L. III. 30. qui addit *τοῦτο καὶ ἐπιγεγράφθαι φασὶν ἐν Συρακούσαις ἐπὶ τῷ τάφῳ.* Estat etiam in cod. Matr. Iriarte p. 104 et in Vindob. n. 311. — V. 1. *μὲν*, Iacobs *μὴν.* — V. 2. *δή ποτε* Diog., *δὴ τότε* Pal. et Suid. v. *γεινομέναις*, sic enim ille et cod. Vind. pro *γεινομένοις* (sed A *γεινομένοις*, b, codd. *ἐπεκλώσαντο.*) — V. 5. 6. Apulei. de Magia c. 10. una cum interpr. latina. Ap. Diog. cod. Mon. *εὐρυχώρῳ* et *ἀστός.*

8. Ib. VII. 100: *εἰς Ἄλεξιν καὶ Φαῖδρον. Πλάτωνος.* Diog. L. III. 31.

ὦπται καὶ πάντη πᾶσι περιβλέπεται.
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσει
ὕστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

9.

Οἵδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς Ἐρέτρια, χαίρετ' Ἀθῆναι,
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ·
ὡς ἀλὶ καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' Ἀΐδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν οἰκτείρασα θάλασσα
γυμνῶσαι πνμάτου φάρεος ἠδέσατο,
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος·
κεῖνο μὲν ἐνδύσαιτο καὶ εἰν Ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα ῥάκος.

et Apul. de Mag. c. 10 cum interpr. lat., ubi variae corruptelae in libris et edd. leguntur. — V. 2. ὦπται, Stephanus ὦ παῖ. — πᾶσι περιβλέπεται, Diog. Apul. πᾶς τις ἐπιστρέφεται. — V. 3. ἀνιήσει Stephan. et Brunck, v. ἀνιήσεις.

9. Ib. VII. 256: *Πλάτωνος εἰς τοὺς Ἐρετριεῖς τοὺς ἐν Ἐκβατάνοις κειμένους.* om. poetae nom. Philostr. vit. Apoll. I. 24. — V. 1. *βαθύβρομον*, Phil. *βαθύρροον*. — V. 2. *κείμεθ' ἐνὶ* Phil. Plan., *κείμεθα ἐν* Pal.

10. Anth. VII. 259: *Πλάτωνος εἰς τοὺς Εὐβοεῖς τοὺς ἐν Σούσοις τελευτήσαντας.* Plan. *ἄδηλον.* Diog. L. III. 33: *φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἐρετριέας τοὺς σαγηνευθέντας αὐτοῦ εἶναι· Εὐβοίης κτλ.* Cram. An. Ox. IV. 154. 10. et Suidas v. *Ἱππίας.* — V. 1. *Εὐβοίης*, Cram. Suidas *Εὐβοέων.* — ib. *ἐσμέν*, Diog. *ἠμεν.* — V. 2. *γαίης*, Cram. *ἀΐης* vel *ἄϊον.* — *ὅσσον*, Diog. *τόσσον*, Cram. *τόσον.*

11. Ib. VII. 265: *Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν.* — V. 1. Iacobs *εἰμ'· ὁ δ' ἐναντίον.* — V. 2. *ὕπεστ'*, Pal. *ὑπ' ἐστ'*.

12. Ib. VII. 268: *Εἰς ναυηγόν, ὃν εὑρών τις ἐξέδυσεν τῶν ἱματίων, Πλάτωνος.* — V. 1. *οἰκτείρασα* Pal., *ἡ κτείνασα* Plan. — *θάλασσα*, *θάλαττα* Pl. — V. 5. *μὲν* Plan. codd. ap. Br., *κεν* Pal. — V. 6. *ῥάκος*, Pal. in m. *γρ. φάρος* et sic Plan.

13.

ς σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ γαῖαν·
ὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

εἰσαθρεῖς ἀστὴρ ἐμός· εἴθε γενοίμην
ὶς, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

15.

τρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἕῳος,
θανὼν λάμπεις Ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης·
δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
ιμαι, πυκιναῖς χέρμασι βαλλομένη·
ν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἦ γὰρ ἔγωγε
ἰμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

17.

ἀνὴρ εὑρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσόν
τεν οὐχ εὑρὼν ἥψεν ὃν εὗρε βρόχον.

I. 269: τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν. — V. 2. Pal. παρ' ἐρχόμενοι.

I. 669: Πλάτωνος φιλοσόφου, sed Cod. Pal. εἰς Ἀστέρα τὸν νος τοῦ φιλοσόφου τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος. Adde Apulei. de iungitur cum ep. 15 (et sic cod. Iriart. p. 103, ubi sine poetae Plan.) item cod. Vind. n. 311. et Diog. L. III. 29: Ἀρίστιπτετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς φησιν αὐτὸν Ἀστέρος μειραρολογεῖν συνασκουμένου ἐρασθῆναι, ἀλλὰ καὶ Λίωνος τοῦ ἥνιοι καὶ Φαίδρου φασί· δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε α, ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι εἰς αὐτούς· Ἀστέρας κτλ. l. a. — V. 1. εἰσαθρεῖς, Cod. Vind. n. 311, in quo hoc ep. ς, Plan. et vett. edd. Apul. εἰσάθρει, Pal. εἰσἀθρεῖ. — V. 2. λέποιν, itaque Nauck.

I. 670: τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν Ἀστέρα τὸν μαθητήν. Cf. Apostol. l. l. (ap. Diog. Cod. Mon. v. l. ἐν ζ. ἑῶος et sic d. 311.)

. 3: Ἀντιπάτρου, οἱ δὲ Πλάτωνος εἰς καρύην πεφυτευμένην 3. et init. 4. affert Schol. Theocr. VII. 138. s. poet. n. — ter εὐθηλέας. — V. 5. ἦ γὰρ Plan., εἰ γὰρ P. — V. 6. ἐς ἣν vulgo.

Laert. III. 33. *Platoni* tribuit (Iriarte p. 104. s. poet. n.), at 44. idem hoc epigramma legitur inscriptum Σταυλλίου

18.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν ε[redacted]
ῥῖψεν, ὁ δ' οὐχ εὑρὼν λυγρὸν ἔθησε βρόχον.

19.

Λιὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἠδὲ τύχην.

20.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασίν τινες· ὡς ὀλιγώρως·
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

21.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας·
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

22.

Σιγάτω λάσιον Δρυάδων λέπας οἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ καὶ βληχὴ πουλυμιγὴς τοκάδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ Πάν,
ὑγρὸν ἰεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων·
αἱ δὲ πέριξ Θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
Ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἁμαδρυάδες.

23.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν

Φλάκκου et ib. 45. affertur Ep. 18: *Πλάτωνος τοῦ μεγάλου*, quod Plan. *Antipatro* tribuit. Ceterum ea est in Cod. Pal. perturbatio, ut fort. etiam prius epigr. (17.) Platoni proprie fuerit tributum. Ep. 18. etiam in Stobaeo Schewii 280 legitur: *Πλάτωνος* (sed adhaeret ep. aliud, quod in Anth. Pal. XI. 170 *Nicarcho* tribuitur) ubi defg *Ἀντιπάτρου*.

19. Anthol. IX. 51: *Πλάτωνος*. repetit C. Pal. infra, ubi v. 2. recte *ἠδὲ*, hic *ἤδε*.

20. Ib. IX. 506: *Πλάτωνος εἰς τὰς Μούσας*. Cod. Vind. 311. v. 2. *ἐνίδε*.

21. Ib. IX. 747: *Πλάτωνος ἐπὶ ε̄ βοῶν ἄλλως*. Cf. ib. 746. Polemonis epigr. — V. 3. *ἀπέφευγε* Plan., *ἀπέφυγε* Pal.

22. Ib. IX. 823: *Πλάτωνος εἰς Πᾶνα*. — V. 2. *βληχὴ* P, *βληχὰ* Plan. — V. 3. *ἐπεὶ* Plan., *ἐπὶ* Pal. — V. 4. *ὑγρὸν*, Ruhnken *γυρὸν*, Heinrich *κυρτὸν*.

23. Anth. Plan. 13: *Πλάτωνος*. legitur etiam Cramer An. Par. IV. 373.

ινσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ζεφύροις,
καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
ιένων ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

24.

ἡ Κυθέρεια δι' οἰδματος ἐς Κνίδον ἦλθεν,
ιένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·
ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
κτο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
ιης οὐκ εἶδεν ἃ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
Ἄρης οἵαν ἤθελε τὴν Παφίην.

25.

ις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
εῦ ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
ὕτως ἔστης, ὡς ποτε κρινομένη.

26.

υρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν·
ης, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

27.

τες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
αι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους.

ibi v. 4. deest.) — V. 2. *πυκνοῖς*, Brunck *πυκινοῖς*. — ib. v. *κῶμον*. — V. 4. *Θελγομένων* An. Par. et Brunck, v. *Θελ-*, An. Par. *ἄζει*, fort. *στάξει*.

): *Πλάτωνος*. Legitur etiam in Cod. Vind. 311. et ap. Iri. *ἰδίην*, C. Vind. *ἰδίαν*. — V. 5. *εἶδεν*, C. Vind. *ἴδεν*. — V. 6. v Stephanus, v. *ἔξεσεν οἵαν Ἄρης*, Iacobs *οἷά γ' Ἄρης*, Mei-*ις*.

. Plan. 161: *τοῦ αὐτοῦ*. (*Πλάτωνος*) *Οὔτε σε Πραξιτέ-*2 *Ἄδηλον· Ἀ Κύπρις* κτλ. Ordinem inverti et in unum arctissime cohaerent: est enim epigramma ad corrigendum tum. Et firmat cod. Iri. p. 105, ubi primum sine titulo *Ἀ* nde *τοῦ αὐτοῦ* (*Πλάτωνος*) *Οὔτε σε Πραξ.* — V. 3. et 4. . IV. 367. (ubi v. 4. *ἔστης, ὡς πάλαι*) et cod. Vind. 311. *οὔτε σιδηρός*.)

. Plan. 248: *Πλάτωνος*.

s Mag. vit. Aristophan. p. 160. West. Olympiod. vit. Plato-*ἐπίγραμμα δὲ τοιοῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν,* *ηλοῦσαι*. et vit. Plat. II. ib. 391. ubi legitur: *ὅπερ ἤθελον κι ψυχὴν* κτλ. Cf. Iriarte 98.

28.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρως·
ἃ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
πρωτοπλόου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

29.

Ἁ Κύπρις Μούσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ' ἢ τὸν Ἔρωτ' ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
χαὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἡμῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

E II. II.

30.

Ἅλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα παῖδα Κυθήρης·
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
5 *αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ*
εὗδεν μειδιόων· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
κηροχυτοῖς ἐντὸς λαγαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

---

28. Athen. XIII. p. 589. C: *ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάνασσαν τὴν Κολοφωνίαν ἑταίραν ἠγάπα, ὡς καὶ ᾄδειν εἰς αὐτὴν τάδε· Ἀρχεάνασσαν κτλ.* Adde Diog. Laert. III. 31. At in Anthol. VII. 217. *Ascl* tribuitur. Cf. Iriarte 104. — V. 1. *Ἀρχεάνασσαν* Anth., ceteri *Ἀρχαιάνα*
η
— ἑταίρην, Anth. P. *ἑταίραν*. Cod. Mon. Diog. *ἑταῖραν*. — V. 2. *ἧ* Anth. et Suid. codd. 4 v. *ῥυτίς*. — *καὶ ἐπὶ ῥυτίδων*, ap. Ath. AB *καὶ ῥυτίδων*, P *καὶ ἀπὸ ῥυτίδων*, C *κἀπὶ ῥυτίδων*. — *πικρὸς ἔπεστιν* Athen., quamquam *δριμὺς* paulo aptius, Diog. *ἔζετο δριμὺς ἔρως*, Anth. *ὁ γλυκὺς ἔζετ' ἔρως*. — V. 3. *ἃ*, ap. Diog. cod. Cant. Vind. *εὐ*. An longe aliter h. v. exhibet: *ἃς νέον ἥβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἔραστα* cod. P. in m. vulgatam script. v. 3. 4. repetit. — V. 4. *πρωτοπλόου* et cod. P. in m. Anthol., ubi vulgo *πρωτοβόλου*, Ath. *πρωτοπόρου*. · *ὅσης*, cod. P. 1 *δισσάς*. — ib. *ἤλθετε*, ap. Ath. PVL *ἥκετε*, om. B.

29. Diog. Laert. III. 33. *Platoni* tribuit. At in Anth. IX. 39. *M κίου*, sed Plan. *Μουσικίου οἱ δὲ Πλάτωνος*. Iriar. 104. *Μουνικίου, Πλάτωνος*. — V. 2. *Ἔρωτ'*, cod. Pal. *ἔρων*, Plan. *ἔρον*. — ib. *ὔμμιν*, Pal. *ὑμμιν*, Plan. *ὕμμι*., Cod. Vind. 311 *ὑμὶν ἐγ' ὁπλήσομαι*. — V. 3. Cod. Pal. *χά*, Diog. *αἱ*. — *Κύπριν*, cod. Pal. *Κύπρι*. — V. 4. *ἡμῖ* Diog. om. *δ'* et ib. cod. Mon. *πέτεται*.

30. Anthol. Plan. 210: *Πλάτωνος*. In cod. Pal. s. poet. n. Ad *εὑρέθη δὲ ὑπὸ ὑδάτων* (Brunck *ὀδιτῶν*). Pars est maioris carmini V. 7. *κηροχυτοῖς*, Iacobs et Orelli *κηροχυτοῦσ'* (i. e. *κηροχυτοῦσαι*). iicio *κηροχύτου στόματος*. — ib. *λαγαροῖς*, Brunck *λαροῖς*, fort *παροῖς*. Meineke coni. *κηροχύτευν ἐντός, λαροῖς δ' ἐπὶ κτλ.*

XXXV.

SIMMIAS THEBANUS.

1.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,
πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλώς
βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην·
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

2.

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσέ,
ἑρπύζοις χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους,
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδοι, ἥ τε φιλόρρωξ

Simmias Thebanus. 1. Anth. Pal. VII. 21: *εἰς τὸν αὐτὸν Σοφοκλέα Σιμμίου Θηβαίου.* Ap. Pl. est *ἀδέσποτον.* — V. 1. *Σοφίλλοι* P, *Σοφίλου* Pl. — V. 2. affert Suid. v. *Κέκροψ.* — V. 3. et 4. affert s. poet. n. Suid. v. *Ἀχαρνείτης, Βλαισός, Θυμέλη.* — *πολλάκις ἐν*, fort. scrib. *πολλάκις ὄν*, aut statuendum duorum epigrammatum reliquias temere coaluisse, quod firmare videtur cod. P, in cuius m. ad v. 5. legitur *εἰς τὸν αὐτὸν Σοφοκλέα.* Potuit autem eleganter prius epigramma sic continuari, ut poeta diceret, *hedera, quae olim in scena te ornavit, nunc circa sepulcrum tuum serpit.* — *σκηνῇσι*, Plan. edd. aliquot *σκανῇσι.* — V. 4. *βλαισὸς*, Küster *βλαστός.* — *Ἀχαρνίτης* P et Suid. tertio l., *Ἀχαρνείτης* Pl. Suid. prioribus locis. — Ceterum hoc epigramma cur Socratis discipulo abiudicemus, nihil causae esse videtur: dubium vero Ep. 2. Reliqua, quae in Anthologia *Simmiae* nomine vel simpliciter vel *γραμματικοῦ* voc. addito leguntur, ab hoc aliena, nisi forte quis VII. 60: *Σιμμίου εἰς Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον* Thebano vindicare velit:

Σωφροσύνῃ προφέρων θνητῶν ἤθει τε δικαίῳ
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος Ἀριστοκλέης·
εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
οὗτος ἔχει πλεῖστον, καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

affert etiam sine nom. Diog. L. III. 43, ubi v. 2. *ἐνθάδε δὴ κεῖται δῖος* et v. 4. *τοῦτον ἔχει πλ. καὶ φθόνος οὐχ ἕπεται.* (nam Cobet ad exemplum Anthologiae mutavisse videtur.) Antiqua sane simplicitate commendatur hoc epigramma, sed Simmiam aetate superavisse Platonem parum probabile.

2. Anth. Pal. VII. 22: *Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν Σοφοκλέα, τὸν Σοφίλλου, τὸν Ἀθηναῖον, τὸν συγχρονίσαντα Εὐριπίδῃ.* Sed ap. Iriarte Cat. Matr. 95. et in cod. Vind. 301. hoc epigr. subiungitur Simonidis ep. Anth. VII. 20: *Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφοκλέες, ἄνθος ἀοιδῶν Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἑρεπτόμενος.* ut haec duo epigrammata ab eodem poeta quicunque fuerit profecta esse videantur. — V. 1. *τύμβοιο Σοφοκλέος* Pl. Vind., *τύμβον σοφοκλέους* P.

ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευομένη,
εἶνεκεν εὐεπίης πιντότφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
ἴσκησεν Μουσῶν αμμιγα καὶ Χαρίτων.

XXXVI.

ZEUXIS.

Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξις δ' ὄνομ'. εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,
δείξας νικάτω. . . . . .
. . δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερ' ἔχειν.

V. 4. *κλήματα*, P *κλίματα*. — V. 5. et 6. affert Suid. s. poet. n. *Ἄμμιγα* et *Πιντός*. — *εὐεπίης* P m. s., *εὐμαθίης* P pr. Pl. Vind. Suid. *μελιχρὸς* P m. s., *μελίχρους* P pr. Pl. Vind. Suid. (sed Bernhardy *μελιχρόος*.)

Zeuxis. Aristid. II. 521: *ἄκουε δὴ καὶ ἑτέρου ζωγράφου, ὡς μὲν σὺ φαίης ἄν, ἀλαζονευομένου, ὡς δὲ οἱ ταῦτα δεινοὶ λέγουσιν, οὐ μείζοσι ἢ προσῆκον φρονήσαντος· λέγει δέ τί; Ἡράκλεια — νικάτω· δοκῶ δέ, φησίν, ἡμᾶς κτλ.* Zeuxis his versibus aperte carpit Parrhasii Ep. 2. De Zeuxidis superbia conf. Plin. H. N. XXXV. 9. 62: „Fecit et — athletam, adeoque in illo sibi complacuit, ut versum subscriberet celebrem ex eo, *invidiosum aliquem facilius, quam imitaturum* (*μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται*, alii Apollodoro tribuunt, vid. Plut. de glor. Ath. c. 2.) Quod Plinius ib. dicit: „In eum *Apollodorus* supra scriptus versus fecit, *Artem ipsis* (id est Nesene et Demophilo, nisi praestat *ipsi* h. e. Apollodoro) *ablatam Zeuxin ferre secum*," fortasse et ipsum ex epigrammate petitum, in quo etiam illa imagine potuit uti, quam Plinius ipse adhibet: „Ab hoc (Apollodoro) artis foris apertas Zeuxis Heracleotes intravit," quemadmodum Plinius saepius epigrammatis eiusmodi usus est. Graecum epigramma Romae in Cereris aede idem Plinius memorat XXXV. 12. 154: „Plastae laudatissimi fuere Damophilus et Gorgasus, iidem pictores, qui Cereris aedem Romae ad Circum maximum utroque genere artis suae excoluerant, versibus inscriptis Graece, quibus significarent, ab dextra Damophili esse, ad laeva Gorgasi." Epigramma tale videtur fuisse

Δαμόφιλος εἰζιόντι τὴν μὲν δεξιὰν
ἔγραψε, Γόργασος δὲ τὴν ἀριστερήν.

ab ipsis artificibus haud dubie profectum. *Timagorae* carmen dilucide memoratur ib. XXXV. 9. 58: „Quin immo certamen etiam picturae florente eo (Panaeno) institutum est Corinthi ac Delphis, primusque omnium certavit cum *Timagora* Chalcidense, superatus ab eo Pythiis, quod ipsius *Timagorae* carmine vetusto adparet, chronicorum errore non dubio." Item ad *Bupali* et *Athenidis* epigramma referendum est, quod legitur XXXVI. 5. 11: „complura enim in finitimis insulis simulacra postea fecere, sicut in Delo, quibus subiecerunt carmen, *non vitibus tantum censeri Chion, sed et operibus Archesi filiorum*."

XXXVII.

PARRHASIUS.

1.

Ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τάδ' ἔγραψεν
Παρράσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.
οὐδὲ πατρὸς λαθόμην Εὐήνορος, ὅς νιν ἔφυσε
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

2.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη
τέχνης εὑρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὖρος· ἀμιώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

3.

Οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὁρᾶν.

Parrhasius. Ep. 1. Athen. XII. 543. C ex Clearcho: *οὗτος (Παρράσιος) γὰρ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικὴν τρυφήσας λόγῳ τῆς ἀρετῆς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐπέγραψε τοῖς ὑφ' αὑτοῦ ἐπιτελουμένοις ἔργοις· Ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τόδ' ἔγραψε· καί τις ὑπεραλγήσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραψε, Ῥαβδοδίαιτος ἀνήρ. ἐπέγραψε δὲ ἐπὶ πολλῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τάδε· Ἁβροδ. κτλ.* — V. 1. om. PV. — *τάδ' ἔγραψεν* (vel *ψε*) AB, et sic infra XV. p. 687, B, ubi *Ἁβρ ... Παρράσιος* affert, *τάδε γράψε* L, sed antea *τόδ' ἔγραψε* omnes. — V. 3. *ὅς νιν ἔφυσεν* Iacobs, *ὃς ἀνέφυσε* AB, *ὃς γ' ἀνέφυσε* PVL, sed fort. praestat *ὅ ς μ' ἀνέφυσε*. Consulto *ν* ephelc. non adieci. — V. 4. *πρῶτα*, B *πρὸς τά*.

Ep. 2. Athen. ib. *ηὔχησε δ' ἀνεμεσήτως ἐν τούτοις· εἰ καὶ κτλ.* ita Schweigh., *ἐν τούτοισι καὶ* ABPV, *ἐπὶ τούτοισι καὶ* Bas. L. — Aristid. II. 320: *Ἀλλ' ἐμὲ πρώην ἀνὴρ ἑταῖρος ... ζωγράφου τι ἐπίγραμμα ἐξεδίδασκε τοιοῦτον· εἰ καὶ κτλ.* sic Reiske, *τοιουτονὶ καὶ Γ* Iunt., *τοιουτονί εἰ καὶ Θ*. — V. 1. *κλύουσι*, ap. Arist. *Γ* Iunt. *κλύοις εἰ*, *Θ κλύοις ἄ*. — *λέγω*, ap. Ath. Basil. *λέγων*. — *τάδε* om. Ath. — V. 2. *τέχνης*, ap. Ar. codd. praeter *Θ* *τῆς τέχνης*. — V. 3. *ἡμετέρης*, ap. Ath. B *ἡμετέρας*. — V. 4. *ἔγεντο*, ap. Ath. B *ἐγένετο*, P *ἐγίνετο*, ap. Ar. praeter *Θ* *ἐγένετο*.

Ep. 3. Athen. XII. 543. F: *τερατευόμενος δὲ ἔλεγεν (ὁ Παρράσιος), ὅτι τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα ἔγραψεν, ὡς ὄναρ αὐτῷ ἐπιφαινόμενος ὁ θεὸς σχηματίζοι αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς ἐπιτηδειότητα. ὅθεν καὶ ἐπέγραψεν ὑφ' ἑαυτοῦ· Οἷος κτλ.* — V. 1. *πολλάκι*, B *πολλάκις*. — V. 2. *τοῖος*, B *δ' οἷος*. Respicit hoc et priora epigrammata Plinius H. N. XXXV. 71: „Namque et cognomina usurpavit, Habrodiaetum se appellando, aliisque versibus

XXXVIII.

PRAXITELES.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν ἔρωτα,
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ· φίλτρα δὲ βάλλε
οὐκέτ' ὀϊστεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

XXXIX.

DIONYSIUS MINOR.

1.

Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβου κοινώμασι βλαστών.

principem artis, et eam ab se consummatam: super omnia Apolli dice ortum. [*hoc ex perdito aliquo epigrammate petitum videtur*] et qui est Lindi, talem a se pictum, qualem saepe in quiete vidiss rhasio fortasse aliquis tribuat epigr. ap. Athen. XI. 782. B:

Γράμμα Πηρασίοιο, τέχνα Μυός· ἐμμὶ δὲ ἔργον
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἂν ἕλον Ἀταχίδαι.

ubi Iacobs *γράμματα Παρρασίοιο* coni., quod firmat Pausan. I. 2 *δὲ Μυΐ ταῦτά τε καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἔργων Παρράσιον καταγρ Εὐήνορος*, sed recte Meineke tuetur Athenaei scripturam, ut antiqu artifex *Perasius* vel *Pirasius* intelligendus sit, scribendum autem nekio *Γραμμά* (vel potius *γραμμαὶ*) *Πηρασίοιο . . . ἐμμὶ δὲ εἰκε*

Praxiteles. Athen. XIII. 591. A: *Καὶ Πραξιτέλης δὲ ὁ ἀ ποιὸς ἐρῶν αὐτῆς τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην ἀπ' αὐτῆς (Φρύνης) καὶ ἐν τῷ τοῦ Ἔρωτος βάσει τῇ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου ἐ Πραξιτέλης κτλ.* Legitur etiam Anth. Plan. 204, ubi male *Σεμ* inscribitur. — V. 1. *διηκρίβωσεν*, P *διηρίβου τὸν*. — V. 3. *ἐμ ἐμοῖο*. — *βάλλω*, Plan. *τίκτω*. — V. 4. *ὀϊστεύων*, Plan. *τοξεύων*.

Dionysius minor. Ep. 1. Plut. de Alex. virt. II. 5: *Διο* [*ὁ νεώτερος*] *Ἀπόλλωνος υἱὸν αὐτὸν ὠνόμασεν ἐπιγράψας Δωρι* Resp. Epist. Socr. auctor 35: *ἀπόπεμψον δέ μοι μίαν . . . Μο Ἐχεκράτους πυθόμενος τὰς περὶ Διονυσίου συνουσίας· πάνυ κόους αὐτὰς οἶομαι εἶναι ἀνδρὸς φόβου (Φοίβου) κοινώμασι βλα* ib. 36: *ἀνδρὸς Κέκροπος κοινώμασι βλαστόντος*. et memini alibi grum epigramma legere.

2.

Χαῖρε, καὶ ἡδόμενον βίοτον διάσωζε τυράννου.

XL.

MAMERCUS.

Τάσδ' ὀστρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρους
ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἵλομεν εὐτέλεσιν.

XLI.

ASTYDAMAS.

Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἕπεται.

Ep. 2. Plato Epist. III. ad Dionysium: *σὺ μὲν γὰρ δὴ καὶ τὸν θεόν, ὡς ἠγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προσεῖπες ἐν Δελφοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι (χαῖρε) καὶ γέγραφας, ὡς φασί· χαῖρε κτλ.* — *βίοτον*, a *βίον*. Versus est fort. ex eodem epigrammate (sive elegia) ex quo Fr. 1.

Mamercus. Plut. Timol. 31: *Καὶ γὰρ ὁ Μάμερκος ἐπὶ τῷ ποιήματα γράφειν καὶ τραγῳδίας μέγα φρονῶν ἐκόμπαζε νικήσας τοὺς μισθοφόρους, καὶ τὰς ἀσπίδας ἀναθεὶς τοῖς θεοῖς ἐλεγεῖον ὑβριστικὸν ἐπέγραψε· τάσδ' κτλ.* — V. 1. *τάσδ' ὀστρειογραφεῖς* C et Stephanus, *τάς τε ὀστριαγραφεῖς* P, *τάς τε ὀστριογραφεῖς* Fa, *τάσδε τὰς ὀστρειογραφεῖς* BM, *τάσδε τὰς ὀστριογραφεῖς* ADia. — ib. *χρυσελεφαντηλέκτρους* C et Xylander, *χρυσελεφαντεπηλέκτρους* Bia, *χρυσελεφαντεπιλεκτρους* ADPM, *χρυσελεφαντεπιλέκτους* Fa. — V. 2. *ἀσπίδας* om. P. — *ἀσπιδίοις* om. Fa.

Astydamas. Photius 502. 21: *Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥςπερ Ἀστυδάμας ποτέ· Ἀστυδάμᾳ τῷ Μυρσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἶθ' ἐγὼ κτλ.* Add. Suidas s. v. *Σαυτὴν ἐπαινεῖς*, Apostol. XV. 36. De proverbio cf. etiam Zenob. V. 100. Arsen. 427. — V. 1. *γενόμην*, Phot. et ap. Suid. V *γενοίμην*. — V. 3. *ἐπ' ἀληθείης*, Phot. et ap. Suid. A *ἐπ' ἀληθείας*. — ibid. *ἐκρίθην*, Phot. *ἐκρίθη*. — V. 4. *προέχουσ'*, ᾧ Bentlei, *παρέχουσ'*, οἷς Suid., *προσεχούσαις*, οἷς Phot., *προσέχουσ' οἷς* Apost., sed R *προέχουσ'*.

XLII.

PHILISCUS.

(*Νῦν*) *ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι,*
δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καί τι περισσὸν ἔχεις·
τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα καὶ ἄλλοις
ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα λυσιδάϊμνον,
δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ σοφῷ ἀθάνατον·
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξαι φιλέταιρον ἅπασιν,
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

XLIII.

APHAPEUS.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
Ζηνί, θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

Philiscus. Plutarch. vit. dec. oratt. vit. Lysiae 3: *ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν (Λυσίαν) ἐπίγραμμα Φιλίσκος, ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἑταῖρος δὲ Λυσίου — ἔχει δὲ οὕτως· ὦ Καλλίπης κτλ.* — V. 1. *Νῦν ὦ* Iacobs, *Καλλιόπης* Wyttenbach, vulgo *ὦ Καλλίππης*. (P *καλλίππη*.) — ib. *Φρόντι* Wyttenbach, vulgo *φροντίδι*. — V. 3. *τὸν ... μεθαρμοσθέντα* libri, Salmasius *τῷ ... μεθαρμοσθέντι*. — V. 4. *κόσμοισι*, P *κόσμησι*. — V. 5. *λυσιδάϊμνον, Λυσίᾳ ὕμνον* Salmasius. — V. 6. *δύντα* Iacobs et ut videtur A, *δόντα* vulgo, *δύντι* Markland, *ζῶντι* Wyttenbach. — *κατὰ φθιμένων* A, ut Markland coniecit, *καταφθιμένων* HP, *καταφθίμενον* vulgo. — *σοφῷ*, Wyttenbach *στέφος*, Sintenis *ζόφῳ* vel *ζόφον*. — V. 7. *τό τ'* Wyttenbach, vulgo *τότ'*. — *δείξαι*, Brunck *δείξει*. Ceterum non tam epigramma videtur, quam exordium elegiae.

Aphareus. Plutarch. vit. dec. oratt. vit. Isocr.: *ἔπειτα Πλαθάνην τὴν Ἱππίου τοῦ ῥήτορος γυναῖκα ἠγάγετο, τρεῖς παῖδας ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφαρέα ὡς προείρηται ἐποίησατο (Ἰσοκράτης), ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῆν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπιείῳ ἐπὶ κίονος, καὶ ἐπέγραψεν· Ἰσοκράτους κτλ.* Cf. Phot. Bibl. 260.

XLIV.

SPEUSIPPUS.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

XLV.

DEMOSTHENES.

Εἴπερ ἴσην γνώμῃ ῥώμην, Δημόσθενες, εἶχες,
οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών.

Speusippus. Anthol. Plan. 31. — V. 2. *ἰσοθέων*, Iacobs *ἰσόθεον*. Videtur non diversum ab eo epigrammate, quod integrum servavit et praeter duo alia Platonis monumento inscriptum fuisse dicit Diog. L. III. 44:

Γαῖα μὲν ἐν κόλπῳ κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων,
υἱοῦ Ἀρίστωνος, τόν τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθός, θεῖον ἰδόντα βίον.

ubi V. 2. Iacobs *ἀθάνατον*. idem legitur etiam in Anthol. Pal. VII. 61. tanquam adespoton, una cum reliquis duobus, sed horum prius *Simmiae* tribuitur (VII. 60.), conferas praeterea Osann Symbol. Litterar. I. p. 307. Idem hoc epigramma videtur extare in cod. Scorial. ap. Miller Catal. Bibl. Scor. p. 491, qui ex quatuor versibus primum tantum attulit. Speusippi utrum sit ambigas; germani epigrammatis exemplum fort. extat in lapide prope Lyceum reperto, de quo vid. Ephemeris Arch. n. 264. ubi exstant duorum epigrammatum reliquiae — *κετο μ' ἔρνος* — (*Κε*) *κροπίης* — *Ἀθηνέων* — *ι πειθόμενος* — *ις εὐρύοπα Ζεύς* — *ν υμνοπολω*, deinde vero — *μα Πλάτωνος* — *μενος* — *φορελευσολς* — *ιος τεμένει*. — Ceterum Speusippum etiam alia carmina composuisse docet Philostr. V. Apoll. I. 35: *Σπεύσιππον τὸν Ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρασιχρήματον γενέσθαι φασίν, ὡς ἐπὶ τὸν Κασάνδρου γάμον ἐς Μακεδονίαν κωμάσαι ποιήματα ψυχρὰ συνθέντα καὶ δημοσίᾳ ταῦθ' ὑπὲρ χρημάτων ᾄσαι.*

Demosthenes. Pseudoplut. vit. X or. (Demosth.): *αἰτήσας τε γραμματεῖον ἔγραψεν, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Μάγνης φησί, τὸ ἐπὶ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ἐλεγεῖον ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὕστερον· εἴπερ κτλ.* et Plut. vit. Dem. c. 30, qui quidem addit: *οἱ γὰρ αὐτὸν τὸν Δημοσθένην τοῦτο ποιῆσαι λέγοντες ἐν Καλαυρίᾳ μέλλοντα τὸ φάρμακον προσφέρεσθαι κομιδῇ φλυαροῦσι.* Adde Zosim. et Anon. vit. Dem., Phot. Bibl. 265. p. 494 B. Schol. Demosth. 57. — V. 1. *γνώμῃ ῥώμην* Schol. Dem., Phot. (sed A *ῥώμην γνώμῃ*) Zos. An., *ῥώμην γνώμῃ* Plut. — *εἶχες*, *ἔσχες* Pseudoplut. Zos. An. Schol. Dem. — V. 2. *Ἄρης*, ap. Pl. BC ap. Zos. V. ap. An. V *ἀνὴρ*, (An. GX utrumque.) — *Μακεδὼν*, ap. Pl. M *Μακεδόνων*, sed corr.

XLVI.

ARISTOTELES.

ΕΠΗ.

1.

Ἀγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

2.

Καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ.

3.

ΠΡΟΣ ΕΥΔΗΜΟΝ.

Ἐλθὼν δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον

in m. Ceterum cf. etiam Phot. Bibl. c. 266: *ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπίγραμμα, ὅ τινες ἐγγράφουσι τῇ τοῦ Δημοσθένους στήλῃ, εἰς ἐκεῖνον* (Hyperidem) *μεταφέρουσιν, τὸ ὄνομα μόνον ἀμείψαντες· γράφουσι γάρ· εἴπερ ἦσαν γνώμη ῥώμην Ὑπερείδης εἶχεν, κτλ.* — Goettling Demostheni vindicare studet epigramma in honorem Athenienſium, qui in Chaeronensi proelio occiderunt (ap. Demosth. de Coron. §. 289. respicit Themist. Or. XXII. p. 267. et Aristid. I. 592.)

Οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
ὅπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.
μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δείματος οὐκ ἐσάωσαν
ψυχάς, ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆν,
οὕνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες
δουλοσύνης στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.
γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων
σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κρίσις·
μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν,
ἐν βιότῃ μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορεν.

at quo minus Demostheni tribuatur epigramma, ipsius oratoris verba sequuntur obstare videntur: *οὐ τῷ συμβούλῳ τὴν τοῦ κατορθοῦν τοὺς νικῶντας ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς· τί οὖν, ὦ κατάρατ' περὶ τούτων λοιδορῇ καὶ λέγεις ἃ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέψει κεφαλήν;* Ceterum v. 3, ubi pro *δείματος* Valckenaer *λήματος*, Mai *δείγματος*, Iacobs *ἀρετῇ δίχα δείματος*, Passow *μνησάμενοι δ' ἀρε λήματος*, Goettling *ἀρετῆς περὶ τιμῆς* coniecerunt, nondum est per Fort. *μαιόμενοι δ' ἀρετῆς ἰσοδαίμονος οὐκ ἐσάωσαν ψυχὰ*

Aristoteles. Fr. 1. Diog. Laert. V. 27: *ἔπη, ὧν ἀρχή· ἁ πρέσβισθ'* Stephanus, edd. *πρέσβυσθ', πρέσβευθ', πρέσβας θ', cod. βις θ', Ar. πρέσβις, C πρεσβυθες.*

Fr. 2. Diog. Laert. V. 27: *ἐλεγεῖα, ὧν ἀρχή· Καλλιτέκνου π τέκνου* ed. Frob. cod. M, vulgo *καλλιτέχνου.*

Fr. 3. Olympiodorus in Plat. Gorg. ed. ab Alb. Iahnio ex

σεβέως σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμόν
ἀνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις·
μόνος ἦ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνήρ·
οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνὴν
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

5.

Κ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΚΟΥ ΠΕΠΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΑ.) *)

Aristotelis nomine ferebatur opus, cui nomen Πέπλος, quod faem Graecorum memoriam complectebatur, quod commendat iis, eorum amores cognoscere velint Socrates Hist. Eccles. III. 23: ει δὲ τοῖς ταῦτα γνῶναι ἐθέλουσιν ὁ Ἀριστοτέλους πέπλος καὶ ὁ σίου στέφανος καὶ Ῥηγίνου ὁ πολυμνήμων καὶ τῶν ποιητῶν τὸ ος. conf. Nicephorus Callistus Hist. Eccles. X. 36. Et memora-

in Klotzii Archiv XIV. 395. (cf. Menag. ad Diog. Laert. V. 27. et nn. Journal des Savans 1832. p. 745): οὐ μόνον δὲ ἐγκώμιον ποιήσας oteles) αὐτοῦ (Πλάτωνος) ἐπαινεῖ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐλεγείοις τρὸς Εὔδημον αὐτὸν ἐπαινῶν Πλάτωνα ἐγκωμιάζει, γράφων οὕτως· ν δ' ἐς κτλ. Hinc detorta sunt, quae extant ap. Amm. vit. Arist. 399: ολλὴν εὔνοιαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ Ἀριστοτέλης δῆλον ἐκ τοῦ ωμὸν ἀνιερῶσαι τῷ Πλάτωνι, ἐν ᾧ ἐπέγραψεν οὕτω· Βωμὸν Ἀριστο- ἐνιδρύσατο τόνδε Πλάτωνος, ἀνδρὸς δν οὔτ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι . Adde Philopon. in Schol. Aristot. IV. 11: ὡς δηλοῖ εἰς τὸν τάφον ωνος Ἀριστοτέλους ἐπίγραμμα· Σηκὸν Ἀριστοτέλης ἱδρύσατο ... θέ- Similia ibid. 20 ubi βωμόν. — V. 1. ἐς, cod. Bas. εἰ. — V. 2. ἱδρύ- coniicio ἱδρύσαο, ut Aristoteles ipsum Eudemum alloquatur, qui Platonis monumentum condiderit. — V. 3. οὐδ', Ammon. Philop. οὔτ'. ινεῖν, cod. Bas. αἰμεῖν. — V. 4. ἐναργῶς, Menage ἐνεργῶς. — V. 5. δοισι, cod. Bas. μεθόδοις.

r. 4. Diog. Laert. V. 5: ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης ὑπεξῆλθεν εἰς Χαλ- Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου δίκην ἀσεβείας γραψαμένου ἢ φίλου, ὥς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, ἐπειδήπερ τὸν ν ἐποίησεν εἰς τὸν προειρημένον Ἑρμείαν, ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ ν Δελφοῖς ἀνδριάντος τοιοῦτον· τόνδε κτλ. — V. 4. ἀνδρὸς .. δο- ed. Frob. ἀνδρῶν ... δολίων, cod. C δολίως.

Numeri cancellis additi sunt editionis Canterianae.

tur hoc opus in indice librorum Aristoteliorum, quem Menagius edidit, bis: *περὶ μουσικῆς α', Πέπλον, ἀπορημάτων Ὁμηρικῶν ζ'.* et deinde: *συμμίκτων ζητημάτων οβ', ὥς φησιν Εὔκαιρος ὁ ἀκουσὶς αὐτοῦ, Πέπλον, περιέχει δὲ ἱστορίαν σύμμικτον.* Scholiast. Hom. Il. *Λ.* 688. (cf. Etym. M. p. 426. 31.) utitur hoc libro simpliciter dicens: *ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πέπλῳ.* In hoc opere epigrammata breviuscula in heroum honorem composita inerant, quae Porphyrius quantum quidem ad belli Troiani tempora illustranda pertinebat, in suum receperat opus, vid. Eustath. Il. 285, 24: *Ἱστορεῖ Πορφύριος καὶ, ὅτι Ἀριστοτέλης σύγγραμμα πραγματευσάμενος, ὅπερ ἐκλήθη πέπλος, γενεαλογίας ἡγεμόνων ἐξέθετο καὶ νεῶν ἑκάστων ἀριθμὸν καὶ ἐπιγράμματα εἰς αὐτούς, ἃ καὶ ἀναγράφεται ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς εἰς τὸν Ὅμηρον, ἁπλᾶ ὄντα καὶ οὐδέν τι πεζὸν καὶ φλεγμαῖον ἔχοντα.* Ex Porphyrio hausit quaecunque affert Eustathius; fortasse etiam Tzetzes: fuisse autem iam antiquitus ea epigrammata, quae ad Homericos heroes pertinebant, ex hoc opere excerpta et seorsim propagata, ita ut scriptoris nomen fere prorsus oblitteraretur, intelligimus ex Ausonio p. 189. „Ad rem pertinere existimavi, ut — epitaphia subnecterem, scilicet titulos sepulcrales heroum, qui bello Troico interfuerunt: quae antiqua cum apud philologum quendam repperissem, latino sermone converti," quo quidem in negotio ita versatus est Ausonius, ut liberius graeca epigrammata amplificaret. Non dissimilis fuit sylloge, quam ex Cod. Florent. edidit *H. Stephanus* in Anthol. p. 497 seq. (Parisiis 1566.) hoc titulo: *Ποῦ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων ἡρώων τέθαπται καὶ τί ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ*, nisi quod aucta est aliis quibusdam epigrammatis in heroes, quorum memoria non pertinet ad bellum Troianum. Hinc repetiit *Guil. Canterus* bis (Basil. 1566 et Antverp. 1571), qui Eustathii usus testimonio primus haec ad Aristotelis Peplum retulit, atque *Ἀριστοτέλους εἰς τοὺς παρ' Ὁμήρῳ ἥρωας ἐπιτάφια* inscripsit; quem postea Stephanus quoque, cum haec iterum libello de *Homeri et Hesiodi Certamine* adiungeret, secutus est. Auxit aliquot epigrammatis ex Cod. Tzetzae Harleiano erutis *Th. Burgess*, qui 1797 edidit has Aristotelei pepli reliquias (conf. Diar. Class. Britt. Vol. XIV. n. 27. p. 172 seqq.) Alia nonnulla ex Tzetzae duobus codicibus Matritensibus edidit *Iriarte* in Catal. Bibl. Matr. p. 86 seq. et 256 seq. Nuperrime *Schneidewin* edidit in Philologo T. I. p. 1 seq. accurate de his carminibus commentatus. Sed quod contendit *Πέπλον* hunc non diversum fuisse ab opere *Ἀτάκτων*, quod XII libris constare Diogenes Laert. et auctor catalogi operum Aristotel. ap. Menag. perhibent, omnino fallitur; nam Aristotelis *ἄτακτα* haud dubie erant commentarii, quos rudes et imperfectos reliquerat, qui varias observationes continebant, et post mortem denique philosophi cum aliis similibus publici sunt iuris facta, quibus nomen hoc inditum est, ut ab alio opere: *Ἐξηγημένα κατὰ γένος*, quod XIV libris constabat, discernerentur. *Πέπλος* contra, quod vel nomen indicat, argumentum et certis finibus circumscriptum et ordine dispositum exhibebat: nec in suum usum haec composuerat, quicunque haec scripsit et fabulari historiae epigram-

mata admiscuit. Et enim est omnino satis dubium, num *Πέπλος* iure ad philosophum auctorem referatur. Nam primum Tzetzes ad Lycophr. v. 488 dicit: *ὁ Ἀγκαῖος υἱὸς ὢν Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ἐφύτευσεν ἄμπελον κατὰ Ἀριστοτέλην τὸν τοὺς πέπλους συντάξαντα.* Etiamsi concesseris haec ex politiis philosophi petita esse, quod Schneidewin censet, tamen apparet grammaticum compertum habuisse, Pepli auctorem a philosopho distinguendum esse, et doctrina, ut saepe accidit, abusum ea quae philosophi erant, peplographo tribuisse. Deinde rursus Tzetzes ad Hesiod. 15 ed. Gaisf. (et Proclus, qui vulgo dicitur, ibid. p. 7.) *Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δὲ οἶμαι ὁ τοὺς Πέπλους συντάξας, ἐν τῇ Ὀρχομενίων πολιτείᾳ κτλ.* Sane hic quoque Tzetzes doctrina intemperative abusus esse videtur, cum librum de Orchomeniorum civitate philosopho abiudicet, sed id quod dicit, peplographum diversum a philosopho esse, certe non est ipse commentus, verum apud alios legerit. Atque credo id ipsum confirmari etiam a Scholiasta Aristidis p. III. p. 323: *ταύτην τὴν τάξιν εἰς πέπλους συνθεὶς ὁ Ἀριστοτέλης ἔθετο τῶν ἀρχαίων καὶ παλαιῶν ἀγώνων.* quod mirum est genus dicendi: scripserat opinor *ὁ τοὺς πέπλους συνθεὶς Ἀριστοτέλης.* Iam vero nos, qui nihil praeter exilia haec epigrammata usurpamus, vix possumus hanc quaestionem solvere: quamquam possit aliquis coniicere, peplographum esse non diversum ab eo Aristotele, quem Diog. Laert. V. 35 dicit de Iliade scripsisse: aliis fortasse videbitur hic mythographus is esse, quem Diog. V. 35 et II. 63 Aeschini Socratici familiarem dicit, cui *Μῦθος* cognomen fuit.

Illud denique addendum, etiam alios epitaphia composuisse in Homericos heroes, velut Posidippum; insigne fragmentum, quod huc referendum, legitur apud Steph. Byz. v. *Ζέλεια*·

Οὐδὲ Λυκαονίη δέξατό σε Ζελίη,
ἀλλὰ παρὰ προχοῇ Σιμοεντίδι τοῦτό σοι Ἕκτωρ
σῆμα καὶ ἀγχέμαχοι θέντο Λυκαονίδαι.

Ita enim corrigendum pro vulg. *ἀλλὰ προχοῇσι Σιμόεντος· διὰ τοῦτό σοι κτλ.* Idem Posidippus epigramma in *Berisum* composuerat, deceptus falsa interpretatione Il. *Λ.* 101, conf. Apollon. Dysc. Synt. I. 66; postea a Zenodoto ut videtur reprehensus delevit: vid. Schol. ad illum l.: *μὴ ἐμφέρεσθαι δέ φησιν ὁ Ἀρίσταρχος νῦν ἐν τοῖς Ποσειδίππου ἐπιγράμμασι τὸν Βήρισον, ἀλλ' ἐν τῷ λεγομένῳ σωρῷ φέρειν. εὔλογον δέ φησιν ἐλεγχόμενον αὐτὸν ἀπαλεῖψαι. Σωρός* videtur nomen fuisse collectionis, quae variorum in heroes epigrammata comprehendebat, in qua etiam Posidippeum illud forte fortuna servatum fuit. Asclepiades fortasse et ipse in heroes epitaphia composuerit, quorsum referri potest, quod exhibet Et. M. 157, 32:

Σπληδόνα τ' ἠγαθέην.

Asclepiades, quod non est improbabile, diversis numerorum generibus usus est, possis huc referre etiam illum versum, quem Tzetz. Lycophr. v. 315 et Schol. Eurip. Hec. ad v. 1255 servavit:

Ὅ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα.

Et hinc iam intelligitur, qui sit factum, ut Asclepiadis aliquo epigramma inter Aristotelia reciperetur, vid. Ep. 7. Et hoc quidem a ceteris, quae Aristoteli tribuuntur, tantum dissidet, ut etiamsi no alliunde de auctore huius epigrammatis constaret, Aristoteli abiudicandum esset. Ac mihi quidem persuasum est, praeterea etiam alia epigrammata non minus a Peplo aliena, huc relata esse, quae fortasse ex illa ipsa sylloge, quam *Σωρόν* inscriptam fuisse conieci, petita sunt. Hinc demum intelligitur, qui sit factum, ut saepius duo vel etiam plura epitaphia in eundem heroem composita hic legantur.

1. [10.] *Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, κειμένου ἐν Μυκήναις.*

Λεύσσεις Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κοὐλομένης ἀλόχου.

2. [11.] *Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.*

Μνῆμα τόδ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὃν ῥα κατέκτα
δῖα Κλυταιμνήστρη Τυνδαρὶς οὐχ ὁσίως.

3. [12.] *Ἐπὶ Μενελάου.*

Ὄλβιος, ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

4. [28.] *Ἐπὶ Ἀχιλλέως, τιμωμένου ἐν Λεύκῃ τῇ νήσῳ.*

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος, Πηληϊάδην Ἀχιλῆα,
ἥδ' ἱερὰ νῆσος ποντιὰς ἀμφὶς ἔχει.

5. [29.] *Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, κειμένου ἐν Τροίῃ.*

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

6. [30.] *Ἐπὶ Πατρόκλου, κειμένου μετὰ Ἀχιλλέως.*

Πατρόκλου τάφος οὗτος, ὁμοῦ δ' Ἀχιλῆϊ τέθαπται,
ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἕκτορος ἐν παλάμαις.

7. [6.] *Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου.*

Ἅδ' ἐγὼ ἃ τλόμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι

Ep. 3. V. 1. *σύ τ'*, Schneidewin *σύ γ'*, fort. *ὄλβιος ὦ Μενέλαε, σὺ δ'*.

Ep. 4. Lemma apud Steph. est: *Ἐπὶ Ἀχ. κειμένου ἐν Τροίῃ, τιμωμένου δὲ καὶ ἐν Λ. τ. ν.* Canter verba *τιμ. δὲ καὶ ἐν Λ. τ. ν.* omisit, sed potius aliena esse verba *κειμένου ἐν Τροίῃ*, quae pertinent ad Ep. 5, ubi vulgo simpliciter *ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ*, vidit Schneidewin. — V. 2. recte cod. Harl. exhibet, vulgo *ἥδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ*. Schneidewin *ἱερὴ* scripsit.

Ep. 5. De Lemmate vid. ad. 4. — V. 1. *οὗτος*, Schneidewin *ὠκύς*.

Ep. 6. Legitur ap. Tzetz. Homer. p. 73 ed. Schirach. (Iriarte 110.)

Ep. 7. A reliquis prorsus differt, atque etiam Eustath. Il. p. 285, 19. animadvertit, solum hoc duobus distichis constare; exstat praeterea in An-

Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ Ἀχαιοῖς
ἃ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ κέκριται.

8. [7.] *Ἐπὶ Τεύκρου, κειμένου ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.*

Ἰῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἥδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

9. [13.] *Ἐπὶ Νέστορος, κειμένου ἐν Πύλῳ.*

Τὸν βαθύνουν, ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω, Νέστορα τὸν Πύλιον.

10. [14.] *Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.*

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἥδε θανόντα
γῆ κατέχει βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

11. [15.] *Ἐπὶ Ἀντιλόχου, κειμένου ἐν Τροίῃ.*

Μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

12. [20.] *Ἐπὶ Ὀδυσσέως, κειμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.*

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν, τύμβος ἐπεσκίασεν.

thol. Pal. VII. 143. *εἰς Αἴαντα τὸν Τελαμῶνος Ἀσκληπιάδου.* cui quod subiungitur Antipatri Sidonii epigramma, ad huius exemplum compositum esse apparet: *Σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς Θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα, Ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν ὅττι Πελασγῶν Οὐκ. ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος. Τεύχεα δ' ἂν λέξειεν Ἀχιλλέος· Ἄρσενος ἀκμᾶς, Οὐ σκολιῶν μύθων ἄμμες ἐφιέμεθα.* Aperte simile est Mnasalcae epigramma ap. Athen. V. p. 163. A: *Ἀδ' ἐγὼ ἃ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τᾷδε καθημαι Ἠδονᾷ, αἰσχίστως κειραμένα πλοκάμους, Θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἴπερ ἅπασιν Ἀ κακόφρων Τέρψις κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται,* ut nescias, utrum Mnasalces, quemadmodum alias Simonidis, ita hic alius antiquioris poetae vestigia legerit, an epigramma in Aiacem ex Mnasalcae carmine sit expressum: prius tamen probabilius videtur. Iam si hoc Asclepiadis Samii revera fuerit epigramma, nihil tamen confert ad quaestionem de Aristotelis peplo diiudicandam, cum facile potuerint in syllogen epigrammatum aliena quaedam irrepere. Affert etiam Tzetzes Posthom. 489. Iacobs. — V. 2. *κειραμένα*, Pal. *κειρομένα*. — V. 3. *βεβολημένα*, Tzetz. *βεβαρημένα* (*βεβαρυμένον*). — ib. *εἴπερ* scripsi, vulgo *ὡς παρ'* et sic Tzetzes, *εἰ παρ'* Pal., *ὅτ' ἄρ'* Harl. (in m. *ὡς παρ'*), *οὕνεκ'* Planud. Eust. — V. 4. *κρέσσον*, Eust. *κρέσσων*. — *ἐμεῦ* Pal. et cod. Planud. ap. Brunck, vulgo *ἐμοῦ*. — *κέκριται*, Pal. et cod. Plan. Brunckii *δύναται*.

Ep. 9. Resp. Eust. Il. 296. 22: *ἐπίγραμμα, ὅπερ λέγει αὐτὸν βαθύνουν καὶ ψυχὴν ἐν σώματι θείαν ἔχοντα καὶ ἀγαθόν*, ut is videatur v. 1. vitiosam lectionem *ψυχήν τ' ἐν σώματι θείαν ἔχοντα* reperisse.

Ep. 10. V. 1. *τὸν*, Canter *τῶν*. — V. 2. *ἡμιθέων*, Eust. 296, 22. *ἡμερίων*.

Ep. 12. V. 1. *ἀνέρα τὸν*, Slothower *Λαερτιάδην* coniecit.

13. [21.] *Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον.*

Οὗτος Ὀδυσσῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ εὐτύχεσαν.

14. [8.] *Ἐπὶ Διομήδους, κειμένου ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.*

Αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδην
ἥδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

15. [23.] *Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνου, κειμένων ἐν Κνωσσ—ῷ.*

Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὁρᾷς τάφον· αὐτὰρ ἐγώ τοι
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

16. [3.] *Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Ὀϊλέως, κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νῆ— σῳ.*

Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

17. [26.] *Ἐπὶ Νιρέως, κειμένου ἐν Τροίᾳ.*

Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα,
Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

18. [24.] *Ἐπὶ Τληπολέμου, κειμένου ἐν Ῥόδῳ.*

Ἥδ' Ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

19. [2.] *Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.*

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

Ep. 13. V. 2. *εὐτύχεσαν* soloecum, fort. *εὖ τέλεσαν.*

Ep. 14. In lemmate *ὁμωνύμῳ* Canter, ceteri *ὁμωνυμίῃ.* — V. 1. Tzetz. p. 56 ed. Schirach, codd. Iriar. Harl. et Vindob. n. 311 *τὸν πάντεσσι κρατιστον ἐπιχθονίοις* (vel *ἐπὶ χθονίοις*). — *Διομήδην*, Canter *Διομήδη.* — V. 2. *Ἱερὰ*, Schneidewin *Ἱερή.* — *ὁμωνυμίη*, codd. Iriart. et Vind. *ὁμωνυμένη.*

Ep. 15. Legitur etiam Anthol. Pal. VII. 322: *Ἀδέσποτον εἰς Ἰδομενέα καὶ Μηριόνην*, et apud Diodor. Sic. V. 79: *καὶ τὸν τάφον αὐτῶν ἐν τῇ Κνωσῷ δεικνύουσιν ἐπιγραφὴν ἔχοντα τοιάνδε· Κνωσίου κτλ.* — V. 1. *Κνωσσίου* servavi, conf. similia ap. Lobeck Pathol. p. 418., *Κνωσίου* Pal., ap. Diod. *Κνωσίου* AB, *Γνωσίου* N Poggius, *Κνωσσίου* ceteri. — *ὁρᾷς*, Pal. *ὅραι*, Diod. *ὅρα.* — *τοι* Pal. Diod., *τοῦ* vulgo. — V. 2. *ὁ Μόλου*, Pal. et Cant. *ὁμόλου.*

Ep. 16. Affert Tzetz. Antehom. 300. Iac. (p. 25 Schirach.) — V. 1. *τὸν*, Canter *τῶν.* — V. 2. *Οἰλιάδην*, Schneidewin *Ἰλιάδην.*

Ep. 17. Affert Tzetz. p. 21 ed. Schir. cf. Iriarte 111. — V. 1. *ἔχε γαῖα*, Burges et Hecker *ἔχει αἶα.*

Ep. 18. Affert Tzetz. p. 54. ed. Schirach. cf. Iriarte 110 et 261. — V. 1. *ἅδ'*, fort. *ἥδ'*, Schneidewin *τῆδ'.*

Ep. 19. V. 2. *Μινυῶν*, Flor. *Μινυάς.*

20. [34.] *Ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος ἐν Τρίκκῃ.*

Δεῦθ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

21. [1.] *Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.*

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισσῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

22. [35.] *Ἐπὶ Εὐρυπύλου, κειμένου ἐν Ὀρμενίῳ.*

Μάτηρ ἐν Ὀρμενίῳ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱόν
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

23. [22.] *Ἐπὶ Θόαντος.*

Τὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

24. [32.] *Ἐπὶ Φιλοκτήτου.*

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν,
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

[19.] *Ἐπὶ Μέγητος, ἀπολυμένου ἐν θαλάσσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον ἐν Λουλιχίῳ.*

Μνῆμα Μέγητι θοῷ μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ
Λουλίχιοι τεῦξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

[31.] *Ἐπὶ Πρωτεσιλάου ἀδελφῷ Ποδάρκει, κειμένῳ ἐν Σικυῶνι.*

Γῆ μὲν Ἀχαιὶς ἔθρεψε Ποδάρκην, Ἄκτορος υἱόν·
ὀστέα δ' αὖ Σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

27. [36.] *Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.*

Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεύς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

p. 20. *κενοταφίου* in lemm. Canter, v. *κενοτάφου.*

p. 21. V. 1. *Κηφισσῷ*, Iacobs *Κηφισῷ.*

p. 22. In lemm. et v. 1 *Ὀρμενίῳ* scripsit Slothower, v. *Ὀρχομενῷ.*

p. 23. Affert Tzetz. 45 Schir. cf. Iriart. 111. — V. 1. *Ἀνδραίμονος* es, *Ἀνδραίμενος* Canter, *εὐαίμονος* Stephanus. — V. 2. *Οἰνέως*, Tzetz. ς. — *κόνις κατέχει*, Schneidewin *Θόαν κατέχω* coni.

p. 25. Affert Tzetz. 50 ed. Schirach. — V. 1. *Φυλέος*, Canter *Φυλέως.*

p. 26. V. 1. *Ἄκτορος υἱόν*, Slothower *ὄζον Ἄρηος* coniecit.

p. 27. V. 2. *ἀφίκοντο*, Schneidewin *ἐφίκοντο*, fort. *τέρμαθ' ἵκοντο.*

28. [38.] *Ἐπὶ Προθόου κενοταφίῳ.*

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου, Τενθρηδόνος υἱοῦ,
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὔνομα τύμβος ἔχει.

29. [33.] *Ἐπὶ Εὐμήλου.*

Υἱὸς ὅδ' Ἀδμήτοιο, Φερητιάδης Εὔμηλος,
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

30. [16.] *Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.*

Ἀρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Παφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

31. [17.] *Ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διώρου.*

Ἄρχων Ἀμφίμαχος, Κτεάτου πάϊς, ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

32. [37.] *Ἐπὶ Γουνέως.*

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς· ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

33. [4.] *Ἐπὶ Ἐλεφήνορος, κειμένου ἐν Τροίᾳ.*

Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα, ἀρχὸν Ἀβάντων,
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

34. [5.] *Ἐπὶ Μενεσθέως, κειμένου ἐν Ἀθήναις.*

Ταξίλοχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς,
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

35. [9.] *Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρυάλου, κειμένων ἐν Ἄργει.*

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήϊος ὧδε τέθαπται
τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

Ep. 28. Huc respicere videtur Eust. Il. 17, 63. ubi de origine vocis ἥρως disserit: *οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὡς δηλοῦται καὶ ἔν τινι τῶν παρὰ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τό· Σῆμα μὲν ἐν πόντῳ κεῖται, πνεῦμα δ' ἀὴρ ὅδ' ἔχει.* Eadem Eudoc. 219, nisi quod σῶμα. Unde possis coniicere *κεῖται ἀνοίκτιστον, πνεῦμα δ' ἀὴρ ὅδ' ἔχει.* sed videtur aliud latere. Schneidewin *ἀέμνηστον δ' οὔνομα*, et praeterea *πνεῦμα δ' ἀήρ, κενεὸς δ' οὔνομα τύμβος ἔχει* coniecit.

Ep. 30. V. 1. Friedemann coni. *Ἀγκαίου παῖς, Ἀγαπήνωρ.* — V. 2. *Παφίων* Vindingius, v. *Ταφίων.*

Ep. 31. V. 1. *ἄρχων* Tzetz. 44 Schif. et Iriarte 111, vulgo *ἀρχός τ'*, Schneidewin *ἄρχοντ'*.

Ep. 33. Affert Tzetz. 43.

Ep. 35. Affert Tzetz. 56. — V. 2. Schneidewin coni. *καὶ τύμβῳ τούτου* vel *τύμβῳ δ' αὖ τούτου.*

36. [18.] *Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου, κειμένων ἐν Ἤλιδι.*

Οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἤλιδι δίῃ
δμηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Ἄΐδαο ἔβαν.

37. [39.] *Ἐπὶ Ταλθυβίου, κειμένου ἐν Μυκήναις.*

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

38. [40.] *Ἐπὶ Αὐτομέδοντος ἐν Τροίᾳ.*

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆϊ ἓϋν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρῳὰς ἄρουρα τάφῳ.

39. [27.] *Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.*

Φειδιππον Τροίην περσάντ' ἠδ' Ἄντιφον ἥρω
γαῖα πατρὶς κώμη ἥδ' Ἐφύρα κατέχει.

40. [25.] *Ἐπὶ Ληϊπύλου.*

Ληϊπύλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
μνῆμα τόδ' εὐκλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

41. [45.] *Ἐπὶ Ζήθου ἐν Θήβαις.*

Ἑπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπόχθων
Ζῆθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

42. [47.] *Ἐπὶ Πυλάδου, ἐν Φωκίδι.*

Υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

43. [44.] *Ἐπὶ Αἰήτου, κειμένου ἐν Κολχίδι.*

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

44. [48.] *Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.*

Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα πέλας στείχων ἀτρεκές ἐστι τόδε.

Ep. 36. V. 2. *Ἄΐδαο ἔβαν*, Schneidewin coni. *ἔβαν Ἄΐδεω*, possis *δῶμ' ἐς κατέβαν.*

Ep. 38. V. 1. *Ἀχιλῆϊ*, Schneidewin *Ἀχιλῆος.*

Ep. 39. V. 2. *κώμη*, hiatum ut removeas possis *κώμη θ'*, quod quidem uno nomine displicet, coniicio igitur *κόλποις*, Schneidewin *Κώων*, ns *Ἄντιφον εἴργει γαῖα πατρὶς Κῴη, γῆ δ' Ἐφύρη κατέχει.*

Ep. 40. Schneidewin coniectavit: *Ληϊπύλου Κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοι μνῆμα τόδε κλεινὸν δείματο Τληπόλεμος.*

Ep. 41. V. 1. *ὑπόχθων*, Stephanus *ὑποχθών.*

Ep. 42. V. 2. *παντὸς*, Schneidewin *πᾶσαν* vel *πλαγκτός.*

Ep. 44. V. 2. *ἐστι*, Schneidewin *ἴσθι*, fort. *ἀτρεκέως τόδ' ὁρᾷς.*

45. [43.] Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

46. [41.] Ἐπὶ Ἕκτορος, κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

47. [42.] Ἐπὶ Πυραίχμου ἐν Τροίῃ.

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραίχμης
ὠκίμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

48. [46.] Ἐπὶ Ὀρφέως, κειμένου ἐν Κιχονίᾳ.

Θρῄϊκα χρυσολύρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

---

49. (Ἐπὶ Πρωτεσιλάου, ἐν Χερρονήσῳ ἀναιρεθέντος.)

Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλᾳ φθιμένῳ.

50. (Ἐπὶ Πανδάρου.)

Τηλεβόλον δυτῆρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱόν,
ἐκ Ζελέας, κατέχει Πάνδαρον ἥδε κόνις.

51. (Ἐπὶ Λόλωνος.)

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Λόλωνʼ, Εὐμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι μαθεῖν.

Ep. 45. V. 1. *Περγαμίδην*, Stephanus *Περγαμίδαν*.

Ep. 46. V. 2. *ἐπιγιγνομένοις*, cod. Harlei. *ἐπιγιγνομένων*,]
et cod. Vindob. 311. *σῆμα ἐπιγομένοις*.

Ep. 48. V. 2. *Ὀρφέα*, Ahrens *Ὀρφῆ*. Fort. *Λίῳ ἐν εὐρ*
ut *Ὀρφέα* plane sit delendum.

Ep. 49. et quae sequuntur usque ad Ep. 63 in sylloge Flo
derantur, addita sunt ex Tzetze, ex Eustathio, et ex codd.

Ep. 49. Affert Tzetz. p. 17. Iriar. 108. — V. 1. *μνήμην*
— *ἐξετέλεσσαν*, libri *ἐξετέλεσαν*. — V. 2. *Πρωτεσίλᾳ*, libri *I*
in proecdosi scripsi, Ir. altero loco, vulgo *τηλεβόλου*. — V. 1.
λείας Ir., *Ζελεᾶς* Tzetz. Iacobsii, *Ζελε .. Schirach*, *Ζελέης*
Schirach *περιοῦσι*. — *μαθεῖν*, Iacobs coni. *τάφον*. Schnei
sus suspectus. Cf. ad Ep. 52.

52. (Ἐπὶ Ῥήσου.)

Ὑπνῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

53. (Ἐπὶ Σαρπηδόνος.)

Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα δῖον
Ξάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.

54. (Ἐπὶ Γλαύκου.)

Εὐώδης Κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λάϊνος ὄχθος
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

55. (Ἐπὶ Μέμνονος.)

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἠοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ, Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

56. (Ἐπὶ Πείρωος καὶ Ἀκάμαντος.)

Πελτοφόρου Θρῄκης Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως
ἔδραν ναίοντες τήνδ' ἔλαχον φθίμενοι.

57. (Ἐπὶ Τληπολέμου κειμένου ἐν Τροίῃ.)

Τόνδ' Ἡρακλείδην εὐήνορα τηλόθι πάτρης
Τληπόλεμον κρύπτει χῶρος ὅδ' ἀνθεμόεις.

58. (Ἐπὶ Πυλαιμένους κειμένου ἐν Τροίῃ.)

Ἑρμεία, στερεᾶς πέτρης τέκος, ἔννεπε πᾶσιν
Παφλαγόνος μοῖραν τοῦδε Πυλαιμενέος.

Ep. 52. Affert Tzetz. 65 et Iriar. 112. — V. 2. δὴ θάψαν duo codd. (qui praeterea ἐν αἰγι.), δὲ θάψαν Tzetz. Schirach, θάψαντο Iriar., Ῥησάδες θάψαν coni. Schneidewin. Fortasse pentametri ep. 51. et 52. ita responendi sunt hoc modo:

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Δόλων', Εὐμήδεος υἱόν,
Τρῶες δ' ἐκτέρισαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.
Ὑπνῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι θανεῖν.

Ep. 53. Affert Tzetz. 72. Iriart. 111. — V. 1. βασιλεῖς, Ir. οἱ βασιλεῖς, Schneidewin βασιλῆ. — V. 2. ἀενάου, Ahrens ἀενάοι'.

Ep. 54. Affert Tzetz. 73. Iriart. 112. (ap. Ir. est θυώδης et λάϊος, idem v. 2. τὸν Λύκιον.)

Ep. 55. Affert Tzetz. Posthom. 345. ed. Iac. v. 1. Ir. 262, v. 2. ib. 111. — V. 2. παρ ποταμοῦ προχοαῖς cod. Harl. nisi quod παρὰ, sed παρ in margine, Tzetz. Iacobsii περὶ ποταμοῦ προχοαῖσιν (Ir. προχοαῖς).

Ep. 56. Affert Tzetz. 45. Iriart. 112. In lemmate Πείρωος cum Schneidewino scripsi, nisi malis Πείρως, Iacobs Πείροος, Ir. εἰς Πείρωνα, Schneidewin Πείρεω. — V. 1. Πείροος, Ir. Πείρως. — V. 2. ἔδραν, Schneidewin ἕδραν vel ἔδρανα.

Ep. 57. Tzetz. 54. Iriart. 110. — V. 1. τόνδ', Schneidewin τῇδ' coni.

Ep. 58. Affert Tzetz. 52. Iriart. 111, cf. 261. — V. 1. Ἑρμεία scripsi, ego Ἑρμῆ παῖ (Ir. 261 καὶ), Schneidewin coni. Ἑρμέω παῖ, ut Echo,

59. (*Ἐπὶ Αἰνείου.*)

Αἰνείαν Κύπριδός τε καὶ Ἀγχίσου φίλον υἱόν
ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν· εἰς Ἀΐδην.

60. (*Ἐφ' Ἕκτορος κειμένου ἐν Ὀφρυνίῳ λόφῳ τῆς Τροίας.*)

Ἕκτορι τόνδε τάφον Πρίαμος μέγας ἐξετέλεσσεν
ὄχθον ὑπὲρ γαίης μνῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

61. (*Ἐπὶ Πενθεσιλείας.*)

Στήσω σε σπεύδοντα, δορύσσοε, Πενθεσιλείας
αἰπὺν ἐσαθρῆσαι τύμβον Ἀμαζονίδου.

62. (*Ἐπὶ Κύκνου.*)

Θυμὸν δὴ Κύκνου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας
αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὅδε.

63. (*Ἐπὶ Ἄσίου.*)

Ἵππων ὠκυπόδων ἐλατὴρ θρασυκάρδιος . .

. . . . . .

Alia epigrammata similia a Tzetze conficta sunt, etiam ill videtur, quod extat ap. Iriarte 262:

Τρῴλον ἐνθάδε Τρωϊάδη γῆ Δάρδανος ἴσχω.

(*Τρωϊαδῆ γῆ Δαρδανίς*) de quibus cf. Schneidewin in Philol. I. 5 : At vero extant praeterea alia epigrammata, quae fortasse et ips Peplo petita sunt. Duo iam Iacobs huc retulit Anth. Pal. VII, :

Ἄνδρε δύω φιλότητι καὶ ἐν τεύχεσσιν ἀρίστω
χαίρετον, Αἰακίδη, καὶ σύ, Μενοιτιάδη.

Mercurii et Petrae filia invocetur, quod ferri nequit, sed herma fuit monun loco positus. — *στερεᾶς*, Schneidewin *στερεῆς*. — *πέτρης* Ir., v. *πέτρι*

Ep. 59. Iriart. 111 et cod. Vindob. n. 311. — V. 1. *τε*, quod om. addidit Schneidewin, *Κυπρίδος Αἰνείαν τε καὶ Ἀγχ.* coni. Burges.

Ep. 60. Iriart. 109, cf. 261 (utroque l. *Ὀφρυνῶ* vel *Ὀφρύνου* legitur, correxit Iriarte) et Cod. Vind. n. 311. — V. 1. *μέγας*, Schneidewin *μέ* — V. 2. *μνῆμ' ἐπιγιγνομένοις*, cod. Harl. *μνῆμ' ἐπιγιγνομένων*, *μνῆμα ἐπειγομένοις*, Ir. *μνήμη ἐπειγομένοις*.

Ep. 61. Affert Tzetz. Posthom. 207. Iac. Ir. 111. 262. — V. 1. *σ* Ir., *στάσω* Tzetz. — *σπεύδοντα*, Ir. *σπεύδουσαν*, sed Lasc. corr. — *δορύ Πενθεσιλείας* cod. Harl. (Schneidew. *Πενθεσιλείης*), Tzetz. et Ir. *δορυ Πενθεσίλεια*. — V. 2. *ἐσαθρῆσαι* Ir., *ἐσαθρεῖς* Tzetz., *καὶ ἐσαθρήσω* E sed in m. *ἀθρήσοντα*. — *Ἀμαζονίδος* Harl. in m., ceteri *Ἀμαζονίδων*.

Ep. 62. Tzetz. Antehom. 257. Ir. 111. — V. 1. *ὑπερφιάλους*, Ir. *ὑπερφι*

Ep. 63. Eusth. Il. 356, 30: *Οὐ μάτην δὲ οὐδὲ τῶν Ἵππων αὐτοῦ ἐμνή ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς πεποιθὼς ὁ Ἄσιος ἐν τοῖς ἑξῆς ὡς καλοῖς ἀφρονέσ καὶ πεσεῖται· Ἵ π π ω ν ὠ κ. ἐ λ. θ ρ. κατὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα.* Re tegrant epigramma:

Ἵππων ὠκυπόδων ἐλατὴρ θρασυκάρδιος ἥρως
Ἄσιος Ὑρτακίδης τήνδ' ἔλαχε φθίμενος.

Il. 144:

Ἡδυεπὴς Νέστωρ Πύλιος Νηλήιος ἥρως
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

priore valde dubito, alterum si non ex Peplo petitum, certe consis instituti est. Probabiliter huc referas ib. VII. 615 (affert n Diog. Laert. Prooem. 3. et cod. Vindob. n. 311):

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

b. VII. 616 (adde cod. Vindob. n. 311 et Diog. Laert. Prooem. 4):

Ὧδε Λίνον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα
Μούσης Οὐρανίης υἱὸν ἐϋστεφάνου.

b. VII. 617 (adde Diog. Laert. Prooem. 5 et cod. Vindob. n. 311, n n. 153 cum lemmate *ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας*):

Θρῄϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα Μοῦσαι ἔθαψαν
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

ineidewin praeterea huc refert quae leguntur ap. Schol. Il. σ'. 570:

Κρύπτω τὸν θεὸν ἄνδρα Λίνον, Μουσῶν θεράποντα,
. . . . . .
Τὸν πολυθρήνητον Λίνον αἰ Λίνον ἥδε πατρῴα
Φοιβείοις βέλεσιν γῆ κατέχει φθίμενον.

i apparet duo diversa epigrammata temere coaluisse.

Apud Ausonium praeterea leguntur alia epigrammata, quorum aeca exempla non etxtant, haec:

IX. Pyrrho.

Orbe tegor medio, maior virtute paterna,
quod puer et regis Pyrrhus opima tuli,
impius ante aras quem fraude peremit Orestes,
— quid mirum — caesa iam genetrice furens.

XIII. Deiphobo.

Proditus ad poenam sceleratae fraude Lacaenae
et deformato corpore Deiphobus
non habeo tumulum, nisi quem mihi voce vocantis
et pius Aeneas et Maro composuit.

XV. Astyanacti.

Flos Asiae tantaque unus de gente superstes
parvulus, Argivis sed iam de patre timendus,
hic iaceo Astyanax, Scaeis deiectus ab altis.
pro dolor, Iliaci Neptunia moenia muri
viderunt aliquid crudelius Hectore tracto.

XVII. Nasti et Amphimacho.

Nastes Amphimachusque, Nomionis inclita proles,
ductores quondam, pulvis et umbra sumus.

XVIII. Troilo.

Hectore prostrato nec dis nec viribus aequis
congressus saevo Troilus Aeacidae
raptatus bigis fratris coniungor honori,
cuius ob exemplum nec mihi poena gravis.

XIX. Polydoro.

Cede procul myrtumque istum fuge nescius hospes:
telorum seges est sanguine adulta meo.
confixus iaculis et ab ipsa caede sepultus
condor in hoc tumulo bis Polydorus ego.
scit pius Aeneas et tu, rex impie, quod me
Thracia poena premit, Troïa cura tegit.

XX. Euphemo.

Euphemum, Ciconum ductorem, Troïa tellus
condidit hastati Martis ad effigiem.
nec satis est titulum saxo incidisse sepulcri,
insuper et frontem mole onerant statuae.
ocius ista ruunt, quae sic cumulata locantur:
maior ubi est cultus, magna ruina subest.

XXI. Hippothoo et Pylaeo in horto sepultis.

Hippothoum Pyleumque tenet gremio infima tellus:
caulibus et malvis terga superna virent;
nec vexat cineres horti cultura quietos,
dum parcente manu molle holus excolitur.

XXII. Ennomo et Chromio.

Eunomus hic Chromiusque iacent, quis Mysia regnum,
quis pater Alcinus Oceanusque atavus.
nobilitas quid tanta iuvat? quo clarius istis
est genus, hoc mortis conditio gravior.

XXIII. Priamo.

Hic Priami non est tumulus, nec condor in ista
sede: caput Danai diripuere meum.
ast ego, cum lacerum sine nomine funus haberem,
confugi ad cineres Hectoreos genitor.
illic et natos Troiamque Asiamque sepultam
inveni et nostrum quidquid ubique iacet.

XXIV. Item Priamo.

Qui titulum Priami quaerit, legat Hectoris ante;
ille meus, nato quem prius ipse dedi.
Hectoris et patris simul est commune sepulcrum,
amborum quoniam iuncta ruina fuit.

XXV. Hecubae.

Quae regina fui, quae claro nata Dymante,
quae Priami coniunx, Hectora quae genui,
hic Hecuba iniectis perii superobruta saxis,
sed rabie linguae me tamen ulta prius.
fidite ne regnis et prole et stirpe parentum,
quicunque hoc nostrum σῆμα κυνὸς legitis.

XXVI. Polyxenae.

Troas Achilleo coniuncta Polyxena busto
malueram nullo caespite functa tegi.
non bene discordes tumulos miscetis Achivi:
hoc violare magis quam sepelire fuit.

IAMBOI.

6.

Εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ἦρχεν Ἑρμίας.

MEAH.

7.

⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– – ⏑ – – ˊ ⏑ –

Fr. 6. Et. M. 376. 21: καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἔστι καὶ Ἑρμείας ὄνομα ἴον, ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος, οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην καὶ θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ· καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ὡς ει ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν Ὀρθογραφίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ ῑ γράφεται, ὡς ᾽Αριστοτέλει· εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος ὁ (sed M ἦρχεν, D ἦρ) Ἑρ-ς. Suidas v. Ἑρμίας *Hipponacti* tribuit ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἱππώνακτος χοις ἰαμβικοῖς εὕρηται στίχος οὗτος· εὐνοῦχος κτλ. qui manifestus error, n permirum si eodem versu in simili re iam usus foret Hipponax. Cete-i locus redintegrandus videtur sic: τῆς δ᾽ Ἀταρνέως Εὐν. cf. Hellad. Phot. Bibl. 279. p. 530: τῆς δ᾽ Ἀταρνέως, πόλις δ᾽ αὕτη Θρᾳκίας (?), ομίας ὢν καὶ δοῦλος ἦρξεν Ἑρμείας. Ipse autem versus ex subditicio aliquo mine videtur petitus, vid. Euseb. Praep. Ev. XV. 791. D: Εὐβουλίδης δὲ ὠήλως ἐν τῷ κατ᾽ αὐτοῦ βιβλίῳ ψεύδεται, πρῶτον μὲν ποιήματα ψυχρὰ φερόμενος, ὡς γεγραφότων ἄλλων περὶ τοῦ γάμου καὶ τῆς πρὸς Ἑρ-αν οἰκειότητος αὐτῷ γεγονυίας. Secundum Himer. Or. VI. 6 Aristoteles im nuptiali carmine decoravit *Hermiam*: καὶ ἐλεγείῳ τὸν θάλαμον μόνῳ ν γνωρίμων ἐκόσμησε. Quod deinde addit: ἐπεὶ δὲ πορευόμενος κατὰ ᾽Ατάρνέα ἐγένετο, ἰδὼν πόλιν Ἑλληνικῆς ἀρετῆς καὶ σοφίας διαῳῶσαν ασαν, οὐ παρῆλθε σιγῇ, βραχεῖ δὲ βιβλίῳ τήν τε πόλιν καὶ τὸν Ἑρ-αν ἠσπάζετο, quorsum pertineat incertum.

Fr. 7. Athen. XV. 695. A: Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου φὲν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα οὐ παιάν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος Δημόφιλος, εἰς ὃ τε παρασκευασθεὶς ὑπ᾽ Εὐρυμέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ᾄδοντος ἐν συσσιτίοις ὀσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα· ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδε-ν ἔμφασιν παρέχει τὸ ᾆσμα, ἀλλὰ τῶν σκολίων ἕν τι καὶ αὐτὸ εἰδός

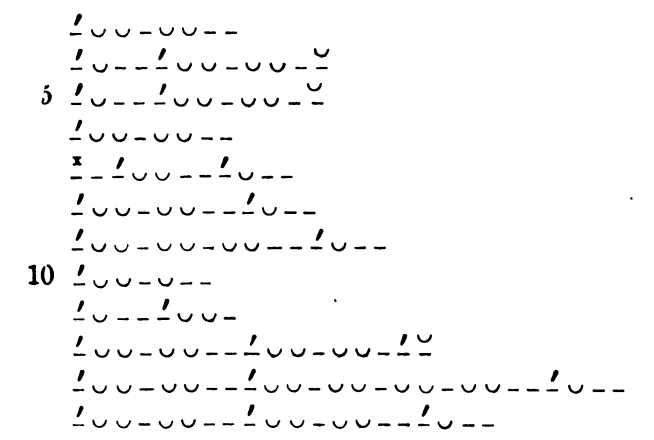

Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς μέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου·
σεῦ δ' ἕνεχ' οὔκ Διὸς Ἡρακλῆς Ἀΐδας τε κοῦροι
πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Ἀΐδαο δόμους ἦλθο
σᾶς δ' ἕνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἔντροφος
χήρωσεν αὐγάς·

ἐστιν, ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερὸν ὑμῖν ποιήσω· Ἀρετὰ κτλ. I
ap. Diog. Laert. V. 7. unde receptum in Stobaei Flor. I. 12, se
ibi in codd. — V. 2. *βίῳ* (C *βίω*) *σᾶς* CVL et Diog., *βιώσα*
V. 3. *πέρι* BC Diog., *περὶ* PVL. — V. 4. *ζηλωτὸς*, in proec
cum Buhlio scripsi. — *ἐν* om. PVL. — V. 5. *ἀκάμαντας* VL
μάτους ABCP, *καὶ ἀκάμαντας* Stob. — V. 7. *καρπόν τ'* Ath
Diog. Coniicio *καρπὸν ἰσαθάνατον* (quemadmodum *ἰσάμι*
Ceterum C om. *τ' ἀθάνατον ... ὕπνου.* — *κρείσσω* AB,
κρεῖσσον Diog. — V. 8. *μαλακαυγήτοιο, μάλα καὐγήτοιο* P, *μ*
VL, *μαλακαυγητοῖο* Diog. — *ὕπνου*, B *ὕπνους.* — V. 9. *σεῦ*
— *δ'* BPV (A) Diog., *θ'* L. — *ἕνεχ' οὔκ Διὸς* Brunck, *ἕνεκ*
ἕνεχ' ὁ Διὸς C, *ἕνεκ' ἐκ Διὸς* Diog. — *Ἡρακλῆς* Diog., *Ἡ*
V. 10. *πόλλ'* C, *πολλὰ* PVL. — V. 11. *σὰν ἀγρεύοντες*, Di
τες. — V. 12. *δὲ* Ath., *τε* Diog. — *Ἀχιλεὺς* scripsi, v. *Ἀχ*
ἕνεκεν A (et MC ap. Diog.), *ἕνεκε* PVL, *ἕνεκα* BC Diog. (
— *καὶ* om. Diog. — *Ἀταρνέος* PV, *Ἀταρνέως* L Diog.

τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι
Μναμοσύνας θύγατρες, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι φιλίας
τε γέρας βεβαίου.

* 8.

⏑ –́ ⏑⏑ – –́ –
– –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – –
x – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏑̄
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏑̄
x – – –́ ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ –́ ⏑⏑ – ⏑ – –

Τύχα, μερόπων ἀρχά,
καὶ τέρμα· τὺ καὶ σοφίας ἄκος δρᾷς,
καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
καὶ τὸ καλὸν πλέον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν,
ἅ τε χάρις λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσέαν·
καὶ τὸ τεᾷ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει.
τὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσιν,
καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ προφερεστάτα θεῶν.

Diog. cod. CM ἔντροφον, R ἔντροπος. — ἀελίου, Ath. ἠελίου. — αὐγ'ς, Diog. αὐγᾶς. — V. 14. τοιγὰρ CP, τοὶ γὰρ VL, ap. Diog. RCM ποῖ γὰρ. — ἀοίδιμος, P ἀοίδιμον. — ἀθάνατον, Diog. ἀθάνατοι. — αὐξήσουσι, Brunck αὔξουσι. — V. 15. om. C. — Μναμοσύνας, Ath. μνημοσύνης. — θύγατρες Diog., θυγατέρες PVL. — αὔξουσαι, fort. ἁζόμεναι. — γέρας Diog. L, γῆρας PV, γαρας AB. — βεβαίου, Ath. βεβαίας.

Fr. 8. Stob. Ecl. Phys. T. I. p. 198: Αἰσχύλου, sed codd. VAE: Αἰσχύλου Ἀριστοτελ. exhibent, itaque *Aristoteli* vindicavi; Aeschyli certe non sunt, nec Sophocli conveniunt, quamquam hunc hymnum in Fortunam composuisse testis est Menander Rhett. Walz. IX. 156. — V. 2. τὺ Grotius, vulgo τι. — ἄκος δρᾷς libri, quod aperte corruptum, fort. ἄκρον δρᾷς cf. Bekk. An. I. 372. 5. — V. 4. καλὸν VAE, v. κάλλον. — κακόν, VAE καλόν. — V. 5. χρυσέαν VAE, v. χρύσεον. — V. 6. τεᾷ πλάστιγγι VAE, v. τε ἀπλάστιγγι. — V. 7. εἶδες, fort. εὗρες. — V. 8. ἄγαγες, AE ἤγαγες, v. ἄγανες. — προφερεστάτα, V προφερέστατα, A προφανέστατα, E προφανέστατον, v. προφερκέστατον.

XLVII.

CLEON (SICULUS.)

Τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες ἀολλέες ἠγερέθοντο
βαυριόθεν βριαροὶ Γοργοφόνου νέποδες.

XLVIII.

CRATES.

ΠΑΙΓΝΙΑ.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἤτε μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

* * *

ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ὅλβον
μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὔφορον, εὔκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
τῶν δὲ τυχὼν Ἑρμῆν καὶ Μούσας ἱλάσομ' ἁγνάς
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

Cleon. Et. M. 389. 24: *Εὐβύριον· τὸ εὔοικον ... εἴρηται ὅτι κατὰ τὴν βαυρίαν, ἢ κατὰ Μεσσαπίους σημαίνει τὴν οἰκίαν, ὡς φησι Κλέων ὁ ἐλεγειοποιός· τοῦτο κτλ.* — V. 2, *Γοργοφόνου* Meineke (i. e. *Persei nepotes*, sive *Persae*), legebatur *γοργοφόνοι*.

Crates. Fr. 1. Iulian. Or. VI. 199. C: *ἵνα δὲ μήτις ὑπολάβῃ με ταῦτα ἄλλως λέγειν, ἐκ τῶν παιγνίων Κράτητος ὀλίγα σοι παραγράψω· Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς κτλ.* Eadem leguntur ibid. VII. 213. B. — V. 1. Cf. Solon. Eleg. 13. v. 1. sqq. — V. 3. *ἐμῇ*, priore loco *ἀεί*. — *συνεχῶς*, altero loco *συνεχῆ*. — *ἤτε μοι αἰεὶ χωρὶς δουλοσύνης*, altero loco: *καὶ δότε χωρὶς δουλοσύνης, ἢ δή*. — V. 6. *ὅλβον*, priore l. *οἶτον*. — V. 8. *ἀγινεῖν*, altero l. *ἀσινῆ*. Ceterum *Παίγνια* haud dubie nomen fuit, quo omnis Cratetis poesis comprehendebatur. Cf. Fr. 7.

2.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΕΛΕΙΑΝ.

θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
ίη, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης,
:ὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

3.

δὲ κράτει ψυχῆς ἥΘει ἀγαλλομένη,
ὸ χρυσείων δουλουμένη, οὔθ' ὑπ' ἐρώτων
ὁθων.

ΕΠΗ.

4.

καὶ Στίλπων' ἔσιδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
ίροις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
ρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

5.

ν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετρῆ.

ian. Or. VI. 199. A: *καὶ ὁ Κράτης μέντοι πεποίηκε ὕμνον ἐλείαν· Χαῖρε ... Σωφροσύνης.* Una cum v. 3. legitur in 104. (cf. Iriarte p. 104.): *Κράτητος φιλοσόφου εἰς Εὐτέλειαν. ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα.* — V. 2. *Εὐτελίη* Anth., *εὐτέγονε, ἔχγονε* Plan. et Apostol. VIII. 13. a, qui ex hoc loco ffert. Quae vulgo de discrimine et significationis et originis raecipiunt, falsa sunt: forma tantum inter se differunt, cum similationem ex *ἔχγονος* sit ortum. — V. 3. *τιμῶσιν* Plan.,

m. Alex. Strom. II. 492: *καὶ Ἀντισθένης δὲ μανῆναι μᾶλαἱρεῖται, ὅ τε Θηβαῖος Κράτης, τῶν δέ, φησί, κράτει κτλ.* ίων scripsi, vulgo *χρυσίων*, Klotz *χρυσῶν*.

g. L. II. 118: *καὶ τὸν (Κράτητα) αἰδεσθέντα παρῳδῆσαι λπωνα) οὕτω· Καὶ μὴν κτλ.* Hesych. Mil. p. 52. ubi v. 1 *πων' εἰσεῖδον* (hoc etiam cod. Mon.) — V. 2. *Τυφωέος*, Cod. Mon. *Τυφωνέως*. — V. 4. *παρὰ γράμμα*, ed. Men. sed conf. Aristot. Rhet. III. 11: *τὰ δὲ παρὰ γράμμα ποιεῖ, ειν, ἀλλ' ὃ μεταστρέφει ὄνομα.* nam eiusmodi lusu in Cra- Stilpo: *Ὦ Κράτης, δοκεῖς μοι χρείαν ἔχειν ἱματίου καινοῦ* — ib. *διώκοντες*, cod. Ar. et Hes. *διώκοντος*, ap. Hes. prae- *ν.*

g. L. II. 126: *Φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς ν αὐτὸν Κράτης παῤῥῳδῶν φησι· Φλιάσιον κτλ.* Cf. He- 36. — *ταῦρον*, Flor. Christian. coni. *γαῦρον*. — ib. *Ἐρετρῆ ρην.*

6.

Καὶ μὴν Μίκυλον εἰςεῖδον . . . . .
τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναῖκά τε συγξαίνουσαν,
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῖτι.

7.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ
καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰςπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνης ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους·
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

8. 9.

Οὐδ' ἔτι (σοί γε) συνέμποροί εἰσι, φίλυβρι
(Ἡδονή.) . . . . . .
Ἡδονῇ ἀνδραποδώδει ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμπτοι
ἀθάνατον βασίλειαν ἐλευθερίαν τ' ἀγαπῶσιν.

10.

. . . . . Μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων
εἰς στάσιν ἄμιμε βάλῃς.

Fr. 6. Plut. de vit. aere al. 7: *Οὐχ ὁρᾷς, ὡς πολλὰ μὲν γῆ παρέχει, πολλὰ δὲ θάλαττα; Καὶ μὴν Μ. εἰς. φησὶν ὁ Κράτης, τῶν ἐρίων* κτλ. — V. 1. *Μίκυλον*, Dübner *Μίκκυλον*.

Fr. 7. Diog. L. VI. 85: *Τούτου* (*Κράτητος*) *παίγνια φέρεται τάδε· πήρη* κτλ. Initium affert etiam Demetr. de eloc. 259. et Apulei. de Mag. c. 22: quam (peram Crates) postea comperta utilitate etiam carmine laudavit, flexis ad hoc Homericis versibus, quibus ille Cretam insulam nobilitat. Principium dicam, ne me haec ad defensionem putes confinxisse: *Πήρη ··· πίειρα.* — V. 1. *πόλις*, Dem. *γαῖ'*. — ib. *τύφῳ*, Cod. Vind. *πόντῳ*. — V. 2. *περίρρυπος* Stephanus, *περίρρυτος* v. — V. 6. interpungunt *πρὸς ἀλλήλους· περὶ τούτων οὐχ ὅπλα κέκτηνται, περὶ κ.*

Fr. 8. 9. Clem. Alex. Strom. II. 492. postquam attulit Fr. 3. statim pergit: *οὐδ' ἔτι συνέμποροί εἰσι φίλυβρι* (Klotz *φιλύβρι*), *καὶ τὸ ὅλον ἐπιλέγει· ἡδονῇ ἀνδραποδώδει* κτλ. Apparet duo fragmenta ex eodem carmine petita afferri, et prius redintegravi additis V. 1. *σοίγε* et V. 2. *Ἡδονή*. — V. 3. et 4. affert etiam Theodoret XII. 172. 50: *τούτου* (*Διογένους*) *Κράτης ὁ Θηβαῖος τὸν βίον ἐζήλωσε καὶ πολλαῖς μὲν εὐφημίαις τὴν ἀρετὴν ἐστεφάνωσε· αὐτοῦ γὰρ δὴ ὅδε ὁ λόγος· Ἡδονῇ ἀνδρ.* κτλ. — V. 3. *ἄκαμπτοι* Theod., ap. Cl. vulgo *ἄκναπτοι*. — V. 4. *τ'* fort. delendum.

Fr. 10. Athen. IV. 158. B: *καὶ Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγε· μὴ πρὸ* κτλ. Eadem Plut. de sanit. tuend. c. 7: *ὁ μὲν οὖν Κράτης διὰ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν οἰόμενος οὐχ ἥκιστα τὰς στάσεις καὶ τυραννίδας ἐμ-*

11.

Κόχχον καὶ κύαμον σύναγε.

12.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ Μουσῶν σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἔμαρψεν.

νέσθαι ταῖς πόλεσιν, μετὰ παιδιᾶς παρῄνει· μὴ πρὸ κτλ. — V. 2. εἰς, Plut. ἀεὶ ἐς. Ceterum possunt haec etiam ex elegiis petita esse. Quod vero Demetrius de eloc. 170. φακῆς ἐγκώμιον adhibuit, ubi de usu ridiculi dicit: καὶ ἐν ἐπιπλήξεσι δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέρους, ὡς ὁ Τηλαυγοῦς Σύλακος καὶ ἡ Κράτητος ποιητική· καὶ φακῆς ἐγκώμιον ἂν ἀναγνῷ (vel ἀναγνῴη) τις ἐν τοῖς ἀσώτοις· τοιοῦτος δὲ ὡς τὸ πλέον καὶ ὁ κυνικὸς τρόπος, si notum aliquem libellum, quod verisimile est, intellexit, certe non ad Cratetem referendum est. Possis coniicere tale carmen Hegemonem Thasium scripsisse, cui parodo cognomen Φακῆ fuit, sed fortasse Zenonis Stoici carmen aliquod intelligitur, ex quo Athen. IV. 158. B servavit hunc versum: Εἰς δὲ φακῆν ἔμβαλλε δυωδέκατον κοριάννου. Eodemque spectat Timonis anapaestus ibid.:

Καὶ Ζήνωνός γε φακῆν ἔψειν ὃς μὴ φρονίμως μεμάθηκεν.

ita enim corrigo. Ex versibus, quos Athen. ibid. ex Chrysippi libro περὶ τοῦ καλοῦ affert, fortasse unus vel alter sive Cratetis sive Zenonis est:

Μηδέ ποτ' ἐλαίαν ἔσθι', ἀκαλήφην ἔχων.
Χειμῶνος ὥρα βολβοφακῆν βαβαὶ βαβαί.
Βολβοφακῆ δ' οἷον ἀμβρυσίη ψύχους κρυόεντος.

Fr. 11. Teles ap. Stob. V. 67: Ἀπορία καὶ δάνεια περιέστηκεν; κόγχον καὶ κύαμον συνάγαγε, φησὶν ὁ Κράτης, καὶ τὰ τούτοις πρόσφορα. A συνήγαγε, scripsi σύναγε.

Fr. 12. Diog. L. VI. 86: ἔστιν αὐτοῦ καὶ τόδε· Ταῦτ' ἔχω κτλ. (ubi cod. Ambr. τὰ δὲ π. κ. ὅ. τ. ἔ. om.) Anth. Pal. VII. 326: Κράτητος Θηβαίου παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμεστον. ubi cod. P. v. 2. τάφος. Cf. Iriarte p. 100 (ubi εἰς Κράτητα inscribitur) et p. 450 (ubi Σωκράτης). Cramer An. Ox. IV. 219. Plut. de se ipso laud. 17: Πάνυ δὲ χαριέντως καὶ ὁ Κράτης πρὸς τὸ Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἔρωτος τέρπν' ἔπαθον, ἀντέγραψε τὸ Ταῦτ' — ἐδάην. Compositi sunt versus ad impugnandum Choerilum Samium, qui cum Sardanapalli sepulcro inscriptum tibulam versibus exposuisset, consensu suo illius sententiam probavit:

„Εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
κεῖν' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ἔρωτι
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλυνται.“
Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέ ποτ' αὐτῆς
λήσομαι· ἐκτήσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἀπείρονα πλοῦτον.

quos versus ex Chrysippo affert Ath. VII. 336. A. (Inprimis nobilis v. 4 et 5, qui saepius non sine lectionis varietate afferuntur, cf. Miller Catal. Bibl. Seorial. 174. Nicet. Choniat. p. 417 ed. Bonn.) Chocrili esse docuit Naeke Choeril. p. 196. quamquam de postremis duobus non recte iudicans: atque ipse Chrysippus ap. Ath. 337 A. Eosdem versus parodia lusit similios ita ut Choerili vestigia diligentissime legeret:

Εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος μύθοισι· φαγόντι τοι οὔτις ὄνησις·
καὶ γὰρ ἐγὼ κακός εἰμι φαγὼν ὡς πλεῖστα καὶ ἡσθείς·

13.

Ἕλκε ποδὸς τεταγὼν διὰ βηλοῦ Θεσπεσίοιο.

14.

Στείχεις δὴ φίλε κύρτων
βαίνεις τ' εἰς ἀΐδαο δόμους κυφὸς διὰ γῆρα

IAMBOI.

15.

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῷ δραχμήν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ κάπνον,
πόρνῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

16.

Οὐκ οἶσθα, πῆρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει
θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

ταῦτ' ἔχω ὅσα' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ τ
τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λίλε

apparetque Chrysippum simul Cratetis carmine usum esse. C hand dubie integrum carmen, quod Choerilus Sardanapalli s scriptum esse dixit, inverterat et fortasse Cratetis est versus, Chrysippum *π. ἀντιφατικῶν* c. 3: *εἰ ἀληθῶς τις τῶν ποιητῶ φαίνετο* (nam Cratetem a Chrysippo poetam nuncupari non i

Οὗ μοι Σαρδανάπαλλος ἀρέσκει τὴν διάνοιαν.

Crates fortasse etiam illa, quae Choerilus ipse addidit, imitat que dicere:

Ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι·
κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλ

unde possis varietates quae apud Strabonem XIV. 672. et Sch 1021 reperiuntur, explicare.

Fr. 13. Diog. L. VI. 90: *ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρ θείς, οἱ δὲ ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ Εὐθυκράτους, καὶ ἑλκόμενος τ λεγεν ἀφροντιστῶν· Ἕλκε κτλ.* — Cod. Vind. *ἕλκα* et *ἀπὸ β.*

Fr. 14. Diog. L. VI. 92: *Συναισθανόμενος, ὅτι ἀποθ πρὸς ἑαυτὸν λέγων· Στείχεις κτλ. ἦν γὰρ κυφὸς ὑπὸ χρόνου.* φὸς Casaubonus, legebatur *κυφὸς ὦρην*. Sed vix recte haec redigunt, coniicio:

Στείχεις δὴ φίλε κύρτων,
βαίνεις τ' εἰς ἀΐδαο
κυφαύχην διὰ γῆρας.

Fr. 15. Diog. L. VI. 86: *ἔστι καὶ ἐφημερὶς ἡ Φρυλλ ἔχουσα· Τίθει κτλ.* — V. 2. *πέντε* codd., v. *δέκα*. — V. 3 Steph. *πόρνῳ*.

Fr. 16. Teles Stob. XCVII. 31: *Οὐκ ἀηδῶς γὰρ Κράτη φησί, κτλ.* Cf. Diog. L. VI. 86: *καὶ ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτ θέρμων κτλ.*

17.

Ἔρωτα παύει λιμός, εἰ δὲ μὴ χρόνος·
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεράπειά σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

18.

Ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

19.

Ὠνείδισάς μοι γῆρας, ὡς κακὸν μέγα,
οὗ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἡ ζημία,
οὗ πάντες ἐπιθυμοῦμεν· ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

20.

Κράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστερεῖ.

Fr. 17. Anthol. Pal. IX. 497. Κράτητος (cod. Vind. 311) Paroem. II. p. 754. Diog. L. VI. 86: φέρεται δ' αὐτοῦ κἀκεῖνο· Ἔρωτα κτλ. ubi v. 2 et 3 in unum contracti: ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνῃ χρῆσθαι, βρόχος. Suidas v. Κράτης affert V. 1 et deinde εἰ δὲ μὴ βρόχος. Cf. Iulian Or. VI. 198. D, ubi Diogeni et Crateti tribuitur: ἔρωτα λύει λιμός, ἂν δὲ τούτῳ χρῆσθαι μὴ δύνασαι, βρόχος. Respicit Clem. Al. Str. II. p. 493: οὗτος ἐν ἄλλοις εὐθυρημόνως γράφει, τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκατασχέτου ὁρμῆς κατάπλασμα εἶναι λιμόν, εἰ δὲ μὴ βρόχον et Theodoret. XII. p. 172. — V. 2. ἐὰν δὲ μηδὲ, cod. Vind. εἰ δὲ μή. — V. 3. θεράπεια, P. θεραπεῖα, v. θεραπεία. — ἠρτήσθω, P. ἠρτείσθω.

Fr. 18. Stob. CXVI. 31 Κράτητος· Ὁ γὰρ κτλ. — V. 1. μὲν Voss. Gesn. marg., με Vind., v. οὐ. Meineke Crateti poetae antiquae comoediae tribuit, sed huius fabulis non usus est Stobaeus, et conveniunt hi versus inprimis Cynico.

Fr. 19. Stob. CXV. 9 Κράτητος ἐξ Ἀντιφάνους (Vind. ἐξ ἀνφα). Apost. XVIII. 59. e s. p. n. Coniicias Κράτητος ἢ Ἀντιφάνους, ut Meineke suspicatus est, qui cum ante Crateti comico tribuisset, post Antiphani vindicavit, at videntur Cynici esse versus, fortasse ex Antiphane illi quidem petiti. — V. 1. γῆρας, Voss. τὸ γῆρας. — V. 2. οὗ Gesner coni., v. ᾧ. — θάνατος, A θάνατός δ'. — Post v. 4 sequitur τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ, quem Grotius separavit, quippe qui sit Sophoclis.

Fr. 20. Simplic. Comm. in Epict. Ench. p. 65: καὶ πενία δέ, εἴποι ἄν ὁ Ἐπίκτητος, οὐδὲν δεινόν· ἐπεὶ καὶ Κράτητι ἂν ἔδοξε τῷ Θηβαίῳ δεινόν, ὃς τῶν ἑαυτοῦ τῇ πόλει παραχωρήσας καὶ εἰπὼν Κράτης κτλ. τότε ἔδοξεν ἐλευθεροῦσθαι, καὶ στέφανον ὡς ἐπὶ ἐλευθερίᾳ περιεβάλλετο, ὅτι τὴν πενίαν ἀντὶ τῆς εὐπορίας ἠλλάξατο. Aliter Suidas v. Κράτης — οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν·

Ἐλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης.

atque etiam Isidor. Pelus. Ep. II. 146: Κρ. Κρ. Θηβαῖον ἐλευθεροῖ. Respicit hac Origen. in Matthaeum XV. 15. et adv. Cels. II. p. 84 ed. Spenc. Cf. etiam Leutsch Paroem. II. 486. Apulei. Flor. II. 14.

21.

Diog. L. VIII. 93: πρὸς Ἀλέξανδρον (Perizon. Κάσσανδρον) πυθόμενον, εἰ βούλεται αὐτοῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι, ἔφη· καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως Ἀλέξανδρος ἄλλος αὐτὴν κατασκάψει· ἔχειν δὲ πατρίδα καὶ (om. Cod. Vind.) πενίαν ἀνάλωτα τῇ τύχῃ, καὶ Διογένους εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ. Iambici numeri aperta vestigia, sed versus restitui nequeunt.

22.

Οὐχ εἷς πάτρας μοι πύργος, οὐ μία στέγη,
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαιτᾶσθαι πάρα.

Suspicor *Cratetis* esse etiam alia nonnulla, quae apud Stobaeum *Charetis* nomine leguntur, primum XVII. 3, cf. Apostol. V. 26. c:

Γαστρὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν·
μόνη γὰρ ὢν πέπονθεν οὐκ ἔχει χάριν,
ἀεὶ δὲ τοῦ δέοντος ἐνδεῖται πλέον.
ὅστις δὲ γαστρὸς μὴ κρατεῖν ἐπίσταται,
οὗτος τὰ πλείω τῶν κακῶν ἔχει κακά.

porro XXXIII. 4. (Maxim. Conf. II. 597. Apostol. V. 53. a.)

Γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν·
ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει,
ἡ γλῶσσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη.

denique XXXVIII. 3:

Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσιν, μὴ δοκῇς εἶναι κακός.

Illud vero epigramma in Anth. Pal. IX. 359, cui respondet Metrodori epigramma in Anth. Pal. IX. 360 (cf. Cram. An. Par. IV. 366) Planudes quidem tribuit *Crateti*, sed Cod. Pal. *Ποσειδίππου*, οἱ δὲ *Πλάτωνος* τοῦ κωμικοῦ. Legitur etiam apud Stob. Flor. XCVIII. 57. ubi item olim Crateti tribuebatur, sed A Trinc. *Ποσιδίππου*.

Non omnia haec Crates litteris mandavisse videtur, sed insunt dicteria subito fusa, nec tamen satis certo ubique haec duo genera discernere licet. Reperiuntur alia apophthegmata Cratetis (collecta ad Orellii Op. Sent. I. 132 seqq.) ex quibus quod est ap. Stob. XIV. 16: *Κράτης τοὺς κόλακάς φησι συγκατανευσιφάγους* fort. ad *elegias* pertinet. Cratetis dicterium extat praeterea ap. Diog. VI. 93: καὶ θυγατέρα ἐξέδωκε κείνοις (μαθηταῖς αὐτοῦ) ὡς αὐτὸς ἔφη, ἐκ

Fr. 22. Diog. L. VI. 98: *γέγραφε* (ad Cratetem enim, non ad Hipparchiam haec referenda) *καὶ τραγῳδίας ὑψηλότατον ἐχούσας φιλοσοφίας χαρακτῆρα, οἷόν ἐστι κἀκεῖνο· Οὐχ κτλ.* — V. 1. *μία*, Cod. Ar. *μία μοι*.

δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας, si αὐτὸς germana est lectio; sive ὁ αὐ- raeferas, Menandri erit, qui dixerit: καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκε δὴ ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας.

XLIX.

THEOCRITUS CHIUS.

Ἑρμίου εὐνούχου τε καὶ Εὐβούλου τόδε δούλου
μνῆμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης·
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἵλετο ναίειν
ἀντ' Ἀκαδημείας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

L.

MENANDER.

1.

Χαῖρε, Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας.

2.

Re fruere ut natus mortalis: dilige sed rem,
Tanquam immortalis: sors est in utroque verenda.

---

heocritus. Euseb. Praep. Ev. XV. 793: *Θεόκριτος γοῦν ὁ Χῖος ιεν ἐπίγραμμα τοιοῦτον· Ἑρμ. κτλ.* eadem Apostol. VI. 38. a., v. 1 tiam Diog. L. V. 11 ubi legitur: *Ἑρμείου εὐνούχου ἠδ' Εὐβούλου ἅμα ν σῆμα κ. κ. τεῦξεν Ἀρ.* — V. 1. *Ἑρμίου* Meineke, v. *Ἑρμείου*, sed l *Ἑρμοῦ*. — τε καὶ, CDFG δὲ καὶ. — V. 3 inde ab εἵλετο et v. 4 Plut. de exil. c. 10 addens ἔστι γὰρ ποταμὸς περὶ Πέλλην, ὃν Μα- ις *Βόρβορον* καλοῦσι. — V. 4. ἀντ', I et E supra ἀντίον — Ἀκαδη-, DFG Ἀκαδημίας ut Plut.

lenander. Fr. 1. Anth. Pal. VII. 72: *εἰς ἐπίκουρον καὶ Θεμιστο- μενάνδρου κωμικοῦ.* — V. 2. ῥύσαθ', ὁ δ' Plan., ῥύσατ' δδ' Pal.
r. 2. Extat apud Ausonium Epigr. CXLV: *ex Menandro, re fruere etc.* imum Luciani epigr. in Anth. Pal. X. 26: *ὡς τεθνηξόμενος τῶν σῶν ὧν ἀπόλαυε, ὡς δὲ βιωσόμενος φείδεο τῶν κτεάνων· ἔστι δ' ἀνὴρ οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.* d quod ibid. ap. Auson. legitur CXLI: *De ingratis ex Menandro*, trime- inque constans, non recepi, cum ex comoedia aliqua petitum videatur, uam fortasse etiam hoc epigramma ex comoediae versiculis expressum.

Poteram alios praeterea in numerum *Elegiographorum* referre sed iudicium plerumque anceps. Sic fortasse fuit Elegiographus *Theodorus*, quem memorat Athen. III. 122. B: *Κηφισόδωρος γοῦν ὁ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος μαθητὴς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλη λέγει, ὅτι εὗροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἓν ἢ δύο γοῦν πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ — Θεοδώρῳ δὲ τὸ κελεύειν μὲν πλέον ἔχειν, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἴσον.* ut dixerit:

Ἀλλ' ἔθελε πλεῖον μὲν ἔχειν, αἶνει δὲ τὸ ἴσον.

sed praestat de Theodoro sophista haec accipere, vid. Plato Phaedr. 351. A. Alius *Theodorus* epigrammata scripsisse dicitur a Diog. Laert. II. 104., diversus haud dubie a Colophonio poeta, de quo vid. Ath. XIV. 618. E: *ἦν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς ἑώραις τις ἐπ' Ἠριγόνῃ, ἣν καὶ ἀλῆτιν λέγουσιν ᾠδήν· Ἀριστοτέλης γοῦν ἐν τῇ Κολοφωνίων πολιτείᾳ φησίν· Ἀπέθανε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Θεόδωρος ὕστερον βιαίῳ θανάτῳ. λέγεται δὲ γενέσθαι τρυφῶν τις, ὡς ἐκ τῆς ποιήσεως δῆλόν ἐστι· ἔτι γὰρ καὶ νῦν αἱ γυναῖκες ᾄδουσιν αὐτοῦ μέλη περὶ τὰς ἑώρας.*

Epigrammata scoptica fortasse composuit *Euclides*, quem memorat Aristot. Poet. c. 22: *ὥστε οὐκ ὀρθῶς ψέγουσιν οἱ ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου καὶ διακωμῳδοῦντες τὸν ποιητήν, οἷον Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, ὡς ῥᾴδιον ποιεῖν, εἴ τις δώσει ἐκτείνειν ἐφ' ὁπόσον βούλεται, ἰαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει·*

ἠτίχαριν εἶδον Μαραθῶνάδε βαδίζοντα.

(Bc ἤτ ·.· χάριν, Ac ἤτει χάριν, Na εἴ τι χάριν, deinde ἴδον AcBc) *καὶ·*

οὐκ ἂν γεράμενος τὸν ἐκείνου ἐλλέβορον.

(ἄν γ' ἐράμενος NaBc, τῶν Bc, ἐλέβορον Na.) *Antiquus* dicitur Aristoteli fortasse ut distinguatur a minore aliquo Euclide, quem Pollux III. 82: *Ὑπερίδης δὲ καὶ Εὐκλείδης ὁμόδουλον λέγουσιν* et VI. 161: *καὶ ἡμίκακον δὲ Εὐκλείδης λέγει καὶ Σοφοκλῆς* adhibet. Haec quae Pollux habet, de Euclide *Socratico* intelligenda esse existimo.

Porro extant epigrammata, quae sane antiquorum nomina prae se ferunt, sed saepe valde dubium, quae fides inscriptioni sit habenda. Quare non recepi Agidis epigr. in Anth. P. VI. 152:

Καὶ στάλικας καὶ πτηνὰ λαγωβόλα σοὶ τάδε Μείδων,
Φοῖβε, σὺν ἰξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις,
ἔργων ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν· ἦν δέ τι μεῖζον
δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

nam auctorem huius epigrammatis esse Agin Argivum, Alexandri magni aequalem, quem Curtius *pessimum carminum post Cheorilum conditorem* vocat, nimis incertum. Nec *Democriti* epigr. Anth. Plan. 180 recipiendum fuit, cum sit a philosopho prorsus alienum, et haud dubie referendum ad epigrammatographum, quem Diog. L. IX. memorat. *Ἡγέμονος* quod inscribitur epigramma Anth. VII. 436., *Ἡγήμονος* parodi esse demonstrari nequit. *Xenocratis* quod extat epigramma Anth. Plan. 186., cuius sit prorsus incertum.

Αἰσχίνου ῥήτορος epigramma extat Anth. VI. 330:

Θνητῶν μὲν τέχναις ἀπορούμενος, εἰς δὲ τὸ θεῖον
ἐλπίδα πᾶσαν ἔχων, προλιπὼν εὔπαιδας Ἀθήνας,
ἔλαθην ἐλθών, Ἀσκλήπιε, πρὸς τὸ σὸν ἄλσος,
ἕλκος ἔχων κεφαλῆς ἐνιαύσιον, ἐν τρισὶ μησίν.

itore omnino alienum, quamquam is carmina amatoria compo-
id. or. in Timarch. 136.), sed fortasse profectum est ab Aeschine
› Milesio, Pompeii aequali (vid. Strabo XIV. 636.) vel Mity-
, (vid. Diog. L. II. 64.)

eschini oratori vindicare studuit Goettling epigr. Anth. IX. 288.
NOT (cod. Pal. *ΓΑΙΜΙΝΟΤ* exhibere dicit Goettling, unde
ov coniecit:)

Οὗτος ὁ Κεκροπίδησι βαρὺς λίθος Ἄρεϊ κεῖμαι,
ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
ὑβρίζων Μαραθῶνα καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος
ἔργα, Μακηδονίης ἔγχεσι κεκλιμένα.
ὄμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες· αὐτὰρ ἔγωγε
καὶ ζωοῖς ἴσομαι καὶ φθιμένοισι βαρύς.

ıin novitium sit epigramma, vix dubium videtur.

lia epigrammata antiquitatis quidem specie commendantur, sed
ı tanta carminum brevitate admodum fallax sit hoc argumentum,
hil omnino de aetate constat, ad quam referendus sit epigram-
auctor, nolui recipere: huc pertinet exempli gratia *Dorieus*,
versus aliquot servavit Athen. X. 412. F:

Τοῖος ἦην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἥρατο βρῖθος,
τετραετῆ δαμάλην ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
ὤμοις δὲ κτῆνος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα
ἤνεγκεν δι' ὅλης κοῦφα πανηγύρεως·
καὶ θάμβος μέν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἤνυσε θαῦμα
πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θυηπολίου.
ὃν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
κόψας, πάντα κατ' ὦν μῶνος ἐδαίσατό νιν.

ɛm *Philiades* Megarensis, cuius epigramma servavit Steph. B.
πεια (Eustath. 266, 13.) sane antiquus poeta fuisse videtur:

Ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος.

dicium nimis anceps: idem valet de *Apollodoro*, cuius epi-
a in Pythagoram servavit Athen. X. 418., de *Hegesippo* poeta
neleganti, de *Hermocreonte*, aliis, quorum epigrammata in
ogia exstant. — *Sostratus*, quem memorat Eustath. Od. 1665,
ωστρατος δὲ ἐν Τειρεσίᾳ, ποίημα δέ ἐστιν ἐλεγειακόν, φησὶ τὸν
ἂν Θήλειαν τὴν ἀρχὴν γεννηθῆναι καὶ ἐκτραφῆναι ὑπὸ Χαρι-
novitius poeta videtur.

Incerta omnia de *Nicomacho*, quem dicit *Hephaest.* p. 27: *πάλιν Νικομάχου τοῦ τὴν περὶ ζωγράφων ἐλεγείαν πεποιηκότος*

Οὗτος δή σοι ὁ κλεινὸς ἀν' Ἑλλάδα πᾶσαν Ἀπολλόδω-
γινώσκεις τοὔνομα τοῦτο κλύων.

Cf. Eustath. p. 984, 10.

Sunt alii poetae, qui in ipso confinio saeculi *quarti* et *tert* Chr. n. extiterunt, quos quorsum referas ambigi potest, velut *Th* *tetus*, *Nossis* Locris oriunda, fortasse etiam *Nicaenetus* Samius, *daeus* Macedo *), alii, sed tamen satius duxi ab hac sylloge ho poetarum carmina segregare.

Illud denique monendum est, epigrammatum non semper esse auctorem, qui dici videtur, quemadmodum quod est apud Aelian H. Anim. XI. 40: *τετράκερων δὲ ἔλαφον Νικοκρέων ὁ Κύπριος ἔ καὶ ἀνέθηκε Πυθοῖ καὶ ὑπέγραψε·*

Σῆς ἕνεκεν Λητοῦς τοξαλκέτα κοῦρ' ἐπινοίας
τήνδ' ἔλε Νικοκρέων τετράκερων ἔλαφον.

neque enim inde sequitur Nicocreontem epigrammatis auctorem e At fieri potest, ut epigrammata in monumentis inscripta ab ipsis, illa monumenta dedicaverant vel in quorum honorem posita er sint confecta, velut ipsius *Thrasymachi* fortasse est epigram quod Athen. X. 454. F:

Τοὔνομα θῆτα, ῥῶ, ἄλφα, σάν, ὖ, μῦ, ἄλφα, χῖ, οὖ, σάν·
πατρὶς Χαλκηδών· ἡ δὲ τέχνη σοφίη.

tumulo illius inscriptum fuisse testatur.

Fortasse etiam *Pisistratus* minor, Hippiae filius non alienus poesi fuit, ut huic tribuere possis epigramma ap. Thucyd. VI. 54

Μνῆμα τόδ' ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος, Ἱππίου υἱός,
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

Sed consulto haec ut omnia omnino epigrammata adespota praetermi

*) Huic enim videntur vindicanda omnia epigrammata in Anth. P praeter duo, quorum unum (VII. 305.) *Addaeo Mitylenaeo* tribuitur, qui detur non diversus esse ab eo, qui *περὶ ἀγαλματοποιῶν* scripsit (vid. Pr ler Polem. p. 97.), alterum (VI. 258.), dorica dialecto scriptum, cum Mace ionica sit usus, ab utroque videtur alienum et fort. *Ἀλκαίου* scribendu

IAMBOGRAPHI.

I.

ARCHILOCHUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. [52.] *)

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίοιο ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

* 2.

Οὐ γάρ μοι πενίη πατρώϊος, οὐδ' ἀπὸ πάππων
εἰμὶ λιπερνήτης.

Archilochus. Fr. 1. Athen. XIV. 627. C: *Ἀρχίλοχος γοῦν ἀγαθὸς ὢν ποιητὴς πρῶτον ἐκαυχήσατο τὸ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἐγκώνων, δεύτερον δ' ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ, λέγων· Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων κτλ.* unde Eust. 1320, 2. Suae orationi haec accommodavit Plut. vit. Phoc. c. 7. quem sequitur Themist. Or. XV. p. 185 *ἀμφότερον, θερ.* V. 1. *μὲν* om. Them. — *ἄνακτος* Ath., *θεοῖο* Plut. (C *ἐνυαλιοῖς θεοῖς*) Them. — V. 2. *Μουσέων*, Them. Athen. epit. Eusth. *Μουσάων.* — *ἐρατὸν*, Plut. *ἐρατᾶν*, (C *ἐρετᾶν*, FaV *ἐρατῶν*). — *ἐπιστάμενος*, ap. Ath. B *ἐπιστάμενον.* Parodia lusit Theod. Prodr. in Excerpt. Bibl. Paris. VI. 528: *ἀμφότερον θεράπων μὲν πραγματικοῖο θεοῖο καὶ Μουσάων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.*

Fr. 2. Et. M. 566, 50: *Λιπερνῆτις, θηλυκόν, τὸ ἀρσενικὸν λιπερνήτης· σημαίνει τὸν ἐνδεῆ καὶ πτωχὸν παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνίων, ὅ ἐστι φυτῶν.* sed Cod. V: *λιπερνίτης καὶ λιπερνίτις θηλυκόν· σημ. τ. ἐ. κ. πτ. οἷον· οὐ γὰρ ... λιπερνίτης παρὰ τὸ κτλ.* scripsi *λιπερνήτης.* Cf. Anth. Pal. IX. 649. et *Archilocho* vindicavi. Schneidewin et O. Schneider ad Callimachi Hecalen referunt, *λιπερνῆτις* corrigentes. Quod sequitur in Et. M. (eadem Et. Gud. 371, 28.) *ἢ λιπερνήτας φησὶν Ἀριστόξενος* (*ἀριστοτέλης ξένος* PD, recte ut videtur *Ἀρχίλοχος* Meineke) *τοὺς ἁλιεῖς καὶ θαλασσίους ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς ἁλὸς διαπιπράσκειν καὶ ζῆν* iam non ad Archiloch. Fr. 52. pertinet, sed ad hoc ipsum distichon.

*) Numeri adiecti sunt editionis Liebelianae.

3. [56.]

Ἐν δορὶ μέν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

4. [50.]

Οὔ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται οὐδὲ θαμειαὶ
σφενδόναι, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ
ἐν πεδίῳ· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κεῖνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
δεσπόται Εὐβοίης δουρικλυτοί.

5. [49.]

Ἀλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῇς διὰ σέλματα νηός
φοίτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

6. [51.]

Ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ

Fr. 3. Athen. I. 30. F: *Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον οἶνον τῷ κταρι παραβάλλει,* (Eust. Od. 1635, 48.) *ὃς καὶ πού φησιν· Ἐν* Adde Synes. Epist. CXXIX: *ἐγὼ δὲ ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος ὑπνομα ἐν δορὶ ... κεκλιμένος, οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ εἰπεῖν τι προσήκοντα ἦν,* unde Suidas v. *ὑπνομαχῶ* et ex parte v. *Ἰσμαρικὸς οἶ* — V. 1. *μᾶζα* Syn., *μάζα* Ath. — *μεμαγμένη*, B *μεμιγμένη*. — *δ'* Syn. — V. 2. *Ἰσμαρικός*, B *Ἰσμαρινός*.

Fr. 4. Plut. vit. Thes. c. 5: *Οἱ δὲ Ἄβαντες ἐκείραντο πρῶτοι τὸν πον τοῦτον, οὐχ ὑπ' Ἀράβων διδαχθέντες, ὡς ἔνιοι νομίζουσιν, Μυσοὺς ζηλώσαντες, ἀλλ' ὄντες πολεμικοὶ καὶ ἀγχέμαχοι καὶ μάλιστ πάντων εἰς χεῖρας ὠθεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις μεμαθηκότες, ὡς μαρ καὶ Ἀρχίλοχος ἐν τούτοις· Οὔ τοι κτλ.* — V. 1. *ἐπὶ*, Schneidewin — *τανύσσεται*, ia *τανίσεται*. — V. 3. *ἔσσεται*, ia *ἔσεται*. — V. 4. *κε* C *ἐκεῖνοι*. — *δαίμονες* Babx, vulgo *δαήμονες*. — V. 5. *Εὐβοίης* Schn win, vulgo *Εὐβοίας*.

Fr. 5. Athen. XI. 483. D: *Μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ κώθωνος) καὶ χίλοχος ἐν ἐλεγείοις ὡς ποτηρίου οὕτως· Ἀλλ' ἄγε κτλ.* — V. 1. ἄγε VL, ἀλλά τε ABP. — V. 4. ἐν VL, μέν ABP. — *φυλακῇ τῇδε* φυλακῆς τῇδε B, fort. *νηφέμεναι φυλακῆς τῆσδε*.

Fr. 6. Plut. Lacon. inst. 34: *Ἀρχίλοχον τὸν ποιητὴν ἐν Λακεδαι γενόμενον αὐτῆς ὥρας ἐδίωξαν, διότι ἐπέγνωσαν αὐτὸν πεποιηκότα κρεῖττόν ἐστιν ἀποβαλεῖν τὰ ὅπλα, ἢ ἀποθανεῖν· Ἀσπίδι ... ἐθέλ ἀσπὶς ἐκείνη ... κακίω.* Et v. l. 2. affert Strabo X. p. 457. ubi *πίδι ... ἀνείλετο* (vel *ἀνείλατο, ἀγείλατο, ἀγείλετο*) *τὴν παρὰ θ* (tres codd. *θάμνον*) et XII. 549., ubi *ἀσπίδα ..... ἀνείλετο* (sic Epit., codd.) *τὴν περὶ θάμνον*. Auctor vit. Arati p. 521. Westerm. et Aris Pac. v. 1298. ubi dicit schol.: *Ἀρχιλόχου ἐστὶ τὸ δίστιχον. ... Οὗτ Ἀρχίλοχος ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαΐους μάχῃ (ἔστι δὲ Θρᾴκης), καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε, ῥίψας ἑαυτοῦ τὰ ὅπλα· αὐτὸν οὖν δι λων λέγει.*

Ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπὶς ἐκείνη
ἔρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

7. [58.]

Ξένια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι.

8.

Ἀσιμίδη, δειλοῦ μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων,
οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι.

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΑ.

9. [48.]

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν
μεμφόμενος θαλίης τέρψεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

V. 2. ἔντος Brunck, vulgo ἐντός. — V. 3. αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος, quod omisit Plut., suppeditavit Sextus Emp. Hypot. III. p. 182. (172. Bekk.): Ἀρχίλοχος δέ, ὥσπερ σεμνυνόμενος ἡμῖν ἐπὶ τῷ τὴν ἀσπίδα ῥῖψαι φυγεῖν, ἐν τοῖς ποιήμασι περὶ ἑαυτοῦ φησίν· Ἀσπίδι . . . ἐθέλων· αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. Sed videtur iam antiquitus alia lectio fuisse, quod significat Aristophanes: Ἀσπίδι ... ἐθέλων. TP. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἆδεις; ΠΑΙ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. TP. κατήσχυνάς γε τοκῆων. neque hoc memoriae errori tribuendum esse docet Olympiod. in Platon. Gorg. (Iahn Archiv XIV. 284.): φοντίσωμεν οὖν τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχήν, εἰδότες ὡς τὰ χρήματα καὶ τὸ σῶμα οὐδὲν συμβάλλονται. ποιήσωμεν οὖν ὃ εἶπεν ἐκεῖνος· Αὐτὸν μὲν μεσσωσα τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη ἔρρέτω. et Schol. Aristot. T. IV. 8. B (Cramer An. Par. IV. 412, 31.): οὕτω τρωθείς τις ἐν πολέμῳ ὑπὲρ φίλου ἔφη· αὐτόν μ' ἐξεσάωσα· τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη· ἔρρέτω· αὐτὸν μὲν τὴν ἰδίαν ψυχὴν εἶπεν, ἀσπίδα δὲ τὸ ἴδιον σῶμα καλέσας. Legerunt igitur alii ψυχὴν δ' (vel αὐτὸν δ') ἐξεσάωσα· τί μοι μέλει ἀσπὶς ἐκείνη; Respiciunt Philostr. vit. Apoll. II. 7. Aelian. V. H. X. 13. Eustath. ad Dionys. v. 533. — V. 4. ἐξαῦτις Schaefer, vulgo ἐξαῦθις.

Fr. 7. Schol. Soph. El. 95: Ξένια γὰρ Ἄρεως τραύματα καὶ φόνοι· Καὶ Ἀρχίλοχος· Ξένια κτλ. Eadem Suidas v. ξένια et ἐξένισεν — Ξείνια δυσμενέσσιν Suidas posteriore loco (BE δυσμενέεσσιν), vulgo ξένια δυσμενέσσιν. — χαριζόμενοι, Suid. χαριζόμενος. Possis etiam sic constituere .... ξείνια δυσμενέεσσιν Λυγρὰ χαριζόμενοι ...

Fr. 8. Orio 55, 22: Ἐπίρρησις ὁ ψόγος καὶ ἡ κακηγορία, ἔνθεν λοιπὸν καὶ ἐπίρρητος. Ἀρχίλοχος ἐν ἐλεγείοις· Αἰσιμίδη (cod. Αἰσιμήδη) δηλοῦμεν ἐπίρρησι μελ. κτλ. — V. 1. δειλοῦ μὲν scripsi ut etiam Schneidewin, possis etiam δείδημον coniicere, δηλήμων Ruhnken, δήμου μὲν Elmsley.

Fr. 9. Stob. Flor. CXXIV. 30. (A om. locum): Ἀρχιλόχου. — V. 1. ἀστῶν, Grotius αὐτῶν. — V. 2. μεμφόμενος, conieci μελπόμενος, postea μεμβλόμενος. — οὐδὲ πόλις, Scaliger οὔτε πότοις.

18. [57.]

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

IAMBOI.

TRIMETRA.

19. [86.]

Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

20. [9. 3.]

Ἥδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἔστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής·
οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

Fr. 18. Athen. XIII. 594. C: *ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὥς φησι Μενέτωρ ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων, Πασιφίλαν* (sic ABCP, sed VLP in m. *Παμφίλαν*) *ἐκάλουν τὴν Πλαγγόνα. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· Συκῆ* (Schneidewin *συκέη*) *κτλ.* Eust. Od. 1713, 47. *Πασιφίλα, ἑταίρα παλαιὰ εὐειδής, αὐτὸ δὲ ἴσως ἐκ τοῦ Πασιφάη παρείληπται.* Conieci aliquando *Ἀντίλοχος* legendum esse, qui poeta fuit Lysandri aequalis, vid. Plut. Lys. c. 18.

Fr. 19. Strabo XIV. 647: *Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν, Κλαίειν θᾶσσον* (Med. 3 *θείων*, Ven. 2. Mosc. Par. *θάσσων*) *οὐ κτλ.* Heraclid. Pont. Pol. XXII.: *Μάγνητες δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐπεκώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος φησίν· Κλαίω θαλασσῶν οὐ τὰ M. κ.* (ita ACP margo p., sed reliqui nihil nisi *φησὶ τὰ Μαγ. κακά.*). Respiciunt huc Clem. Strom. I. 397. Athen. XII. 525. C. Scripsi *τὰ Θασίων*, quod Tyrwhitt coniecit, et *κλαίω* practuli infinitivo, qui est apud Straboneм, contra Val. Franke: *Κλαίοντα Θάσσον, οὐ τὰ M. K.*, quod cum metro adversetur, Schneidewin praefert *Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ M. κ.* — Ortum hinc proverbium *τὰ Μαγνήτων κακά*, de quo vide Suid. s. h. v. Arsen. 449.

Fr. 20. Coniunxi duo fragmenta in unum. V. 1. et 2. leguntur apud Plut. de exil. c. 12: *καθάπερ Ἀρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰπών· Ἥδε κτλ. ἀγρίης* scripsi, v. *ἀγρίας*. V. 3. et 4. affert Athen. XII. 523. D: *καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ ποιητὴς ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν· περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἧσσονός φησιν· Οὐ γάρ κτλ. ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι καὶ Εὐριπίδης ἐν Δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος, ὡς δ' Ἀρχίλοχος φησίν, ἀπὸ ποταμοῦ.* — V. 3. *ἐφίμερος, ἐπίμερος* Schneidewin. — V. 4. alios legisse *ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς* apparet ex Hesychii glossa: *Ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς· Ἀκιρις ποταμός.* cf. Plin. III. 97: „Similiter est inter Sirin et Acirin Heraclia, aliquando Siris vocata.“ Strabo VI. 264: *Ἡράκλεια πόλις μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης καὶ ποταμοὶ δύο πλωτοὶ Ἄκιρις καὶ Σῖρις.* et Tab. Heracl. ap. Boeckh. C. Inscr. III. 5774. 5.

21.

μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

22.

ὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

23. [15.]

δὴ Ἐπίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

24. [2.]

μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
εἶλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
ἶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
προθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

1. Tzetzes ap. Matranga Anecd. 216: *Καὶ τότε καὶ βραχύχρονος ίφ μέλλων Ποιεῖ ὅπερ καὶ ὕστερον Ἀρχίλοχος ἐκεῖνος· Σφῆς ἀδελ- συζυγον πνιγέντα τῇ θαλάσσῃ Περιπαθῶς ὠδύρετο, γράφειν μὴ υς, λέγων πρὸς τοὺς βιάζοντας συγγράμμασιν ἐγκύπ- αί μ' οὔτ' ἰάμβων, οὔτε τερπωλέων μέλει. Ὡς δὲ θα- μηκε μάτην εἰρηκει τάδε· Οὔτε τι κλαίων ἰήσομαι, οὔτε τι κά- υ, τερπωλὰς καὶ θάλειαν ἐφέπων· Καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξώρμησε πλάτειαν τρίβον.* Iniuria Schneidewin a Tzetze versum fictum t.

2. Schol. Arist. Ran. 704: *κυμάτων ἐν ἀγκάλαις· Δίδυμός φησι Αἰσχύλῳ, ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Ψυχὰς κτλ.*

3. Schol. Plat. p. 322: *Καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐν καρὸς αἴσῃ* 8.) *ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. Μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλο- υ· Καὶ δὴ κτλ.* adde Schol. Il. ι'. 378. ubi exponit, quomodo us Homeri illum locum intellexerit: *τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ. Καρῶν, οὓς ἀεὶ λοιδορεῖ ὁ ποιητής, οἷον ἐν μοίρᾳ Καρός, οἱονεὶ Ἀρχίλοχος δὲ τιμῶμαι αὐτὸν ἐν μισθοφόρου καὶ τοῦ τυχόντος ου μοίρᾳ.*

4. Aristot. Rhet. III. 17: *εἰς δὲ τὸ ἦθος, ἐπεὶ ἔνια περὶ αὐτοῦ ἐπίφθονον ἢ μακρολογίαν ἢ ἀντιλογίαν ἔχει, καὶ περὶ ἄλλου ἢ ἢ ἀγροικίαν, ἕτερον χρὴ λέγοντα ποιεῖν, ὅπερ Ἰσοκράτης ποιεῖ ἐν πῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιδόσει· καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει, ποιεῖ γὰρ τα) τὸν Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Οὔ μοι ω.* (Q στυγέω). Sed quatuor versus servavit Plut. de tranquill. sine poetae nom. *Οὔ μοι ... μέλει. Καὶ· Οὐδ' εἶλε κτλ. Θά- ἐκεῖνος ἦν.* nec tamen inde colligendum, v. l. a reliquis esse se- , quod vel redarguit imitatio in Anacreonteis carm. 7. Itaque aut dum, aut quod praefero v. 2. *κοὐδ'* scribendum. V. 1. Affert cor- inus 387., respicit Herod. I. 12: *τοῦ (Γύγου) καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πά- τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη.* — , Schneidewin *κω.* — V. 3. *μεγάλης κτλ.* affert Schol. Aesch. *τὸ δὲ τῆς τυραννίδος ὄνομα τοῖς μὲν παλαιοτάτοις ἄγνωστον ; δὲ ὁ ποιητὴς οἶδεν αὐτό, πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος, λέγων κτλ.* Similiter auctor Argum. Soph. Oed. Tyr., qui dicit tum de- nni nomen receptum. Huc pertinet Et. Gud. 537, 26: *Τύραννος Τυρρήνων, ὡμοὶ γὰρ οὗτοι* (ita Philochorus censuit, vid. Schol. Iatapl. 1.) *ἢ ἀπὸ Γύγου, ὃς ἐστιν ἀπὸ Τύρρας, πόλεος Λυδιακῆς,*

18. [57.]

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

IAMBOI.

TRIMETRA.

19. [86.]

Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

20. [9. 3.]

Ἥδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχις
ἕστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπισταφής·
οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

Fr. 18. Athen. XIII. 594. C: *ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὡς φησὶ Μνέτωρ ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων, Πασιφίλαν* (sic ABCP, sed VLP in m. *Παμφίλαν*) *ἐκάλουν τὴν Πλαγγόνα. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· Συκῆ* (Schneidewin *συκέη*) *κτλ.* Eust. Od. 1713, 47. *Πασιφίλα, ἑταίρα παλαιὰ εὐειδής, αὐτὸ δὲ ἴσως ἐκ τοῦ Πασιφάη παραλλαττόμενον.* Conieci aliquando *Ἀντίλοχος* legendum esse, qui poeta fuit Lynceki aequalis, vid. Plut. Lys. c. 18.

Fr. 19. Strabo XIV. 647: *Καλλῖνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχούντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφοράν, Κλαίειν Θᾶσσον* (Med. 3 *Θείων*, Ven. 2. Mosc. Par. *Θάσσων*) *οὐ κτλ.* Heraclid. Pont. Pol. XXII.: *Μάγνητες δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος φησίν· Κλαίω Θαλασσῶν οὐ τὰ M. κ.* (ita ACP margo p., sed reliqui nihil nisi *φησὶ τὰ Μαγ. κακά.*). Respiciunt huc Clem. Strom. I. 397. Athen. XII. 525. C. Scripsi *τὰ Θασίων*, quod Tyrwhitt coniecit, et *κλαίω* practuli infinitivo, qui est apud Straboncm, contra Val. Franke: *Κλαίοντα Θάσσον, οὐ τὰ M. K.*, quod cum metro adversetur, Schneidewin praefert *Κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ M. κ.* — Ortum hinc proverbium *τὰ Μαγνήτων κακά*, de quo vide Suid. s. h. v. Arsen. 442.

Fr. 20. Coniunxi duo fragmenta in unum. V. 1. et 2. leguntur apud Plut. de exil. c. 12: *καθάπερ Ἀρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον, εἰκών· Ἥδε κτλ. ἀγρίης* scripsi, v. *ἀγρίας*. V. 3. et 4. affert Athen. XII. 523. D: *καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ ποιητὴς ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν· περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἥσσονός φησιν· Οὐ γὰρ κτλ. ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι καὶ Εὐριπίδης ἐν Δεσμώτιδι Μελανίππῃ ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος, ὡς δ' Ἀρχίλοχος φησίν, ἀπὸ ποταμοῦ.* — V. 3. *ἐφίμερος, ἐπίμερος* Schneidewin. — V. 4. alios legisse *ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς* apparet ex Hesychii glossa: *Ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς· Ἀκιρις ποταμός.* cf. Plin. III. 97: „Similiter est inter Sirin et Acirin Heraclia, aliquando Siris vocata." Strabo VI. 264: *Ἡράκλεια πόλις μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης καὶ ποταμοὶ δύο πλωτοὶ Ἄκιρις καὶ Σῖρις.* et Tab. Heracl. ap. Boeckh. C. Inscr. III. 5774. 5.

21.

μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

22.

ὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

23. [15.]

δὴ 'πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

24. [2.]

μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
' εἶλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
ν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
προθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

1. Tzetzes ap. Matranga Anecd. 216: *Καὶ τότε καὶ βραχύχρονος ίω μέλλων Ποιεῖ ὅπερ καὶ ὕστερον Ἀρχίλοχος ἐκεῖνος· Σφῆς ἀδελτυζυγον πνιγέντα τῇ θαλάσσῃ Περιπαθῶς ὠδύρετο, γράφειν μὴ υς, λέγων πρὸς τοὺς βιάζοντας συγγράμμασιν ἐγκυπαί μ' οὔτ' ἰάμβων, οὔτε τερπωλέων μέλει. Ὡς δὲ θαμηκε μάτην εἰρήκει τάδε· Οὔτε τι κλαίων ἰήσομαι, οὔτε τι κάυ, τερπωλὰς καὶ θάλειαν ἐφέπων· Καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξώρμησε πλάτειαν τρίβον.* Iniuria Schneidewin a Tzetze versum fictum t.

2. Schol. Arist. Ran. 704: *κυμάτων ἐν ἀγκάλαις· Δίδυμός φησι Αἰσχύλῳ, ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Ψυχὰς κτλ.*

3. Schol. Plat. p. 322: *Καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐν καρὸς αἴσῃ* 8.) *ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. Μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλο-ν· Καὶ δὴ κτλ.* adde Schol. Il. ι'. 378. ubi exponit, quomodo us Homeri illum locum intellexerit: *τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ. Καρῶν, οὓς ἀεὶ λοιδορεῖ ὁ ποιητής, οἷον ἐν μοίρᾳ Καρός, οἱονεὶ Ἀρχίλοχος δὲ τιμῶμαι αὐτὸν ἐν μισθοφόρου καὶ τοῦ τυχόντος ου μοίρᾳ.*

4. Aristot. Rhet. III. 17: *εἰς δὲ τὸ ἦθος, ἐπεὶ ἔνια περὶ αὐτοῦ ἐπίφθονον ἢ μακρολογίαν ἢ ἀντιλογίαν ἔχει, καὶ περὶ ἄλλου ἢ ἢ ἀγροικίαν, ἕτερον χρὴ λέγοντα ποιεῖν, ὅπερ Ἰσοκράτης ποιεῖ ἐν πῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιδόσει· καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει, ποιεῖ γὰρ τα) τὸν Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Οὔ μοι ω.* (Q στυγέω). Sed quatuor versus servavit Plut. de tranquill. sine poetae nom. *Οὔ μοι ... μέλει. Καὶ· Οὐδ' εἶλε κτλ. Θάἐκεῖνος ἦν.* nec tamen inde colligendum, v. 1. a reliquis esse se-, quod vel redarguit imitatio in Anacreonteis carm. 7. Itaque aut dum, aut quod praefero v. 2. *κοὐδ'* scribendum. V. 1. Affert corinus 387., respicit Herod. I. 12: *τοῦ (Γύγου) καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάτὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη.* — , Schneidewin *κω.* — V. 3. *μεγάλης κτλ.* affert Schol. Aesch. *4. τὸ δὲ τῆς τυραννίδος ὄνομα τοῖς μὲν παλαιοτάτοις ἄγνωστον ς δὲ ὁ ποιητὴς οἶδεν αὐτό, πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος, λέγων κτλ.* Similiter auctor Argum. Soph. Oed. Tyr., qui dicit tum denni nomen receptum. Huc pertinet Et. Gud. 537, 26: *Τύραννος Τυρρήνων. ὡμοὶ γὰρ οὗτοι* (ita Philochorus censuit, vid. Schol. Patapl. 1.) *ἢ ἀπὸ Γύγου, ὃς ἐστιν ἀπὸ Τύρρας, πόλεος Λυδιακῆς,*

25. [89.]

.. Ὁ δ' Ἀσίης καρτερὸς μηλοτρόφου.

26. [4.]

Ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
πήμναινε καί σφας ὄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

27. [17.]

Οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην.

28. [7. 13.]

Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἡ δέ οἱ κόμη
ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

29. [12.]

Ἐσμυρισμένας κόμας
καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

τυρρανήσαντος ἐν αὐτῇ πρῶτον· οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήμα λου (Ἀρχιλόχου). Similia in Et. M. 771, 54., ultimis quidem on addunt Sorb. (ubi Ἀρχῖνος) et Brux. (Ἀρχιλόχου).

Fr. 25. Schol. Eur. Med. 703: Καὶ τὸν ἐγκρατῆ λέγουσι Ἀρχίλοχος· Ἡ δ' (Flor. 6. 15. ὁ δ') Ἀσίη τε κ. μ. Adde S o. 534., ubi ὁ Ἀσίης κρατερὸς μηλ. Cram. An. Par. III. 496, Ἀσίης κρατ. μηλ. et Eust. 1790, 7: Ἀσίας καρτ. μ. ὃ ἐστιν ἄρχω igitur ὁ δ' Ἀσίης κ. μ.

Fr. 26. Macrob. Sat. I. 17: *Alii cognominatum Apollinem putant* λύντα τὰ ζῶα; *exanimat enim et perimit animantes, cum pestem inte loris immittit; ut Euripides . .. item Archilochus:* Ἄναξ κτλ. — σφας, vulgo καὶ σφᾶς vel σφᾶς, Schneidewin καὶ σφέας.

Fr. 27. Schol. Hom. Il. λ. 786: Ἡ διπλῆ, ὅτι Ἀρχίλοχος τὴν νεωτέραν ἐδέξατο· Οἴην κτλ. ἀντὶ τοῦ τὴν νεωτέραν. Elmsley, vulgo Λυκάμβεος.

Fr. 28. Coniunxi duo Fragm. in unum, quae de Neobule a sunt; prius affert Ammonius p. 123: Ῥόδον καὶ ῥοδωνιὰ καὶ ῥοδῆ ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιὰ δὲ ὁ τόπος, ῥοδῆ δὲ τὸ φυτ λοχος· ἔχουσα ... ἄνθος. Adde Philem. p. 63. et Moschopul. πετο pro ἐτέρπετο legitur, et Favorin. v. ῥόδον, Bachmanni An ubi ἐφείπετο. V. 1. affert etiam Schol. Theocr. IV. 45. (ubi μ Etym. M. 441. 49. — V. 2. initium ῥοδῆς τε κ. ἀ. Athen. II. 52. F. e 1963, 49. (ubi τε om.) Ceterum Schneidewin ῥοδέης. — Posterius Laud. Calv. p. 75. B: καὶ ὁ κάλλιστος ποιητῶν Ἀρχίλοχος αὐτὴν (τὴν κόμην), ἐπαινεῖ μὲν οὖσαν (fortasse ὡς ἂν) ἐν ἑτα ματι, λέγει δὲ οὕτως· Ἡ δέ κτλ. — V. 3. κατεσκίαζε Bentley, τασκιάζει. Ex eodem hoc carmine fortasse petitum, quod Luci c. 3. significat: ἱλαραὶ μὲν τῶν ὀμμάτων αἱ βολαὶ τακερῶς ἀνυ τὴν φωνὴν δ' ἴσην τῇ Λυκάμβου θυγατρὶ λεπτὸν ἀφηδύνων.

Fr. 29. Athen. XV. 688. C: καὶ ἀλλαχοῦ δ' (Ἀρχίλοχος) ἐφ κτλ. — V. 1. ἐσμυρισμένας, B μυριχμένας, Wakefield ἐσμυρισμ ἐσμυριγμέναι, conf. Hesych.: ἐσμυρριγμέναι, μεμυρισμέναι.

30. [11.]

Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

31. [5.]

Ὥσπερ παρ' αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῃΐξ ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

32. [26.]

Κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο δυσμενὴς βάβαξ.

33. [19.]

Πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκίῳ.

34.

Κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

35. [25.]

Ἀλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην ἰαίνεται.

Fr. 30. Athen. XV. 688. C: *Τῷ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται λέγων· Οὐκ ἂν κτλ.* Cf. Eust. Il. 1300, 41. Adde Plut. vit. Pericl. c. 28: *ταῦτα τῆς Ἐλπινίκης λεγούσης ὁ Περικλῆς μειδιάσας ἐπέμμα λέγεται τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πρὸς αὐτὴν εἰπεῖν· οὐκ ἂν μ.* (Fa οὐ κᾶν μύριοι) *γρ. ἐοῦσ' ἠλείφεο* (V *ἠλείφετο.*). *γραῦς*, Schneidewin *γρηῦς.*

Fr. 31. Athen. X. 447. B: *Τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν ... Ἀρχίλοχος· Ὥσπερ κτλ.* — V. 1. *παρ' αὐλῷ* Dindorf et Hermann, vulgo *αὐλῷ.* — *Θρῃΐξ* Toup, vulgo *Θρᾴξ.* — V. 2. *ἔβρυζε*, coniecci *βρυάζει*, ut Athenaeus non integrum attulerit locum, vel *ἢ Θρῃΐξ ἂν ἢ Φρὺξ ἐβρύαζε.* Cf. Hesych. *ἐβρύαζε· εὐωχεῖτο* et *βρυάζει, θάλλει, τρυφᾷ.* — *κύβδα δ' ἦν* AB, *κύβδ' ἦν* PVL. — *πονευμένη*, Toup *πωλευμένη.*

Fr. 32. Orio 37, 4: *Βάβαξ ὁ λάλος. Ἀρχίλοχος· Κατ' κτλ.* Et. M. 183, 50. ubi versus Aristophani tribuitur, pro *δυσμενὴς* exhibet *μισητός*, (idque etiam tuetur Et. Vind. Cod. CXXXI., qui poetae nomine omisso affert.) et *βάβαξ* om.

Fr. 33. Harpocratio 143, 7: *Παλίνσκιον — Ἀρχίλοχος τριμέτροις· Πρὸς κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐν σκοτεινῷ.* Respicit Phot. 374, 10. et Suid. v. *παλίνσκιον. ἐκλίνθησαν* Toup, vulgo *ἐκινήθησαν.* — *παλινσκίῳ*, N *παλισκίῳ.*

Fr. 34. Photius 193, 22: *Κύψαι· ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἀρχίλοχος· Κύψαντες κτλ. ἀπέφλοσαν*, Lobeck et Schneidewin *ἀπέφλυσαν*, ego *ἀπέβλυσαν.* correctio incerta, vid. Anth. Pal. VII. 351. ubi Lycambides loquuntur: *ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος φήμην τε στυγερὴν ἔβλυσεν Ἀρχίλοχος.* sed ibid. 352: *πολλὰ δ' ὁ πικρὸς αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρης ἔβλυσε παρθενίης Ἀρχίλοχος.* Alio sensu, quam qui hic requiritur, Apoll. Rhod. III. 582. *ὄφρ' ἀλεγεινὴν ὕβριν ἀποφλύξωσι* dixit.

Fr. 35. Clem. Alex. Str. VI. 739: *Ἀρχιλόχου τε ὁμοίως εἰρηκότος Ἀλλ' κτλ. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·* (Od. ξ. 228.) *Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἐπιτέρπεται ἔργοις. Εὐριπίδης ἐν τῷ Οἰνεῖ φησιν· Ἀλλ' ἄλλος ἄλλῳ μᾶλλον ἥδεται τρόποις.* Sext. Empir. adv. Math. XI. 699. (555. ed. Bekk.) adscripto Homeri versu: *καὶ κατ' Ἀρχίλοχον ἄλλος* (C *ἄλλως*) *ἄλλῳ ἐπ'* (*ἐπὶ* CR), *ἔργῳ καρδίην* (*κραδίην* CR) *ἰαίνεται.* Cram. An. Par.

36. [22.]

Χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος.

37. [20.]

Προὔθηκε παισὶ δεῖπνον αἰηνὲς φέρων.

38. [8.]

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἴδρις.

39. [16.]

Τοῖον γὰρ αὐλὴν ἕρκος ἀμφιδέδρομεν.

40.

Ἀμισθὶ γάρ σε πάμπαν οὐ διάξομεν.

41. [18.]

Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ
εἴκασιν.

42. [21.]

Ἴστη κατ' ἤκην κύματός τε κἀνέμου.

III. 488, 17: τοῦτο Ἀρχίλοχος μετὰ φράσεως (l. μετέφρασε· Ὡς) ἄλλος ἄλλῳ κραδίην γένηται. Unde possis initio etiam ἐπ' ἄλλος vel ὡς ἄλλος coniicere.

Fr. 36. Et. M. 311, 40: Ἐγκυτὶ ἐπίῤῥημα σημαῖνον τὸ ἐν χρῷ. Ἀρχίλοχος· Χαίτην κτλ. τουτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέρματι. ἐγκυτί, coniecì ἐγκυτίς, cf. Ioann. Alex. 38, 20: ἐγκυτίς, ὃ χωρὶς τοῦ σ Καλλίμαχος εἶπεν· σὺ δ' ἐγκυτὶ τέκνον ἐκέρσω. Schneidewin ad Epodos refert.

Fr. 37. Et. M. 32, 26: Αἰηνές· τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον· Ἀρχίλοχος· Προὔθηκε κτλ. Hecker coni. χαίτην ἄμωμον.

Fr. 38. Et. M. 530, 27: Κορωνός· ὁ γαῦρος καὶ ὑψαυχενῶν ... Ἀρχίλοχος· Βοῦς ἐστιν ἡμῖν κτλ. ubi M βοῦς δὲ, V om. ἔργων ἴδρις. Eadem Et. Gud. 339, 31: Ἀρχέλαος· βοῦς δὲ ἡμῖν κτλ. Cram. An. Par. IV. 76, 13: Ἀρχέλοχος, ubi ἔργον.

Fr. 39. Schol. Hom. Il. ι. 90: Τὸ περιθεῖν τοῦτο δηλοῖ (περιέχειν παταχόθεν)· οἷον καὶ Ἀρχίλοχος δηλοῖ, ποιήσας· Τοῖον κτλ.

Fr. 40. Apollon. Dysc. de Adv. Bekk. An. II. 571, 12: Τὸ γοῦν Ἀρχιλόχειον συνεστάλη· Ἀμισθὶ κτλ. Herodian ap. Hermann de Emend. Gr. 449. et Cram. An. Ox. III. 300, 24. affert sine p. nom. et omisso διάξομεν, pro quo Elmsley διιδάξομεν. Ad Nessum Centaurum probabiliter refert Schneidewin, vid. Fr. 146.

Fr. 41. Schol. Theocr. II. 48: ἴσως φυτὸν αὐτὸ (ἱππομανές) ἔφη ὁ Θεόκριτος οἱονεὶ φῦμα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς πώλοις· ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυτόν· Ἐσθλὴν κτλ. εἴκασιν, Toup ἴασιν vel ἴησιν, Hemsterhuys ἄκησιν.

Fr. 42. Et. M. 424, 18: ἤκη· ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου· Ἀρχίλοχος Ἴστη κτλ. et 47, 22: Ἀκή· ἡ ὀξύτης· παρὰ τὸ ἥκω γίνεται ἀκή, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα· Ἀρχίλοχος· Ἴστη κ. ἡ. κ. κυανέου (sed Sorb. ἱστήκην κύματός τε καὶ ἀνέμου,) καὶ κατὰ συστολὴν ἀκή. Et Vind. cod. 158: Ἀρχίλοχος

43. [24.]

Μετέρχομαί σε, σύμβολον ποιεύμενος.

44. [27.]

Τρίαιναν ἐσθλὴν καὶ κυβερνήτην σοφόν.

45. [73.]

Φηλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πολευμένῳ.

46.

Ἀλλ' ἀπερρώγασί μοι
μύκεω τένοντες.

47. [128.]

Παῖδ' Ἄρεω μιηφόνου.

* 48. 49. 50.

Marius Plot. 268: „De hoc metro id est puro iambico trimetro Archilochio exempla Graeca haec sunt: *Πάτερ Λυκάμβα ποῖον ἐφράσω τόδε*
ЄΠΟΝ ΚΙ ΑΕΙ Κy ЄΜЧCΛ· ΙΤΕΝ ΠΡΟΑΙ
sic codex, vulgo ex interpol. *ἔπος· τίς σὰς παρήειρεν φρένας.* Archilochi versum delitescere probabile sed quomodo sit restituendus, incertum. Lusi:
Ἐπήν τι δεύῃ, μή 'π' ἀχηνίῃ τρέπειν.

ἱστήκει κατήκην κτλ. Sine poetae n. Zonar. 983. Respicit Favorin. 190., sed confundens cum Homerico *ἵστη δὲ μέγα κῦμα.*

Fr. 43. Schol. Pind. Ol. XII. 10: *Φιλόχορος δὲ τὰς ἐκ φήμης μαντείας ταυτέστιν κληδόνας καὶ πταρμοὺς ἢ φωνὰς ἢ φήμας ἢ ἀπαντήσεις σύμβολά φησι λέγεσθαι, ὡς Ἀρχίλοχος· μετ. σε σύμβ. ποιουμένη·* (Gott. Vrat. D *ποιούμενος*) *χρήσασθαι δὲ αὐτοῖς πρώτην Δήμητρα.* Schol. Il. *φ'.* 199: *ἰωνικῶς μετὰ ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνέμους ἦλθεν, ὡς Ἀρχίλοχος· μετέρχομαι ἐς σύμβουλον ποιεύμενος.*

Fr. 44. Hermias in Arist. T. IV. p. 10. A ed. Bekker: *ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι σοφὸν ὠνόμαζον τὸν ἥντινα οὖν ἐπιόντα τέχνην, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Ἀρχίλοχος λέγων· Τρίαιναν ἐσθλὸν* (recte ed. Ven. 1545. *ἐσθλὴν*) *καὶ κυβερνήτην σοφὸν* (ed. Ven. *κυβερνητὴς σοφός*).

Fr. 45. Eust. Od. 1889, 1: *Φιλήτου δὲ τοῦ εἰρημένου χρῆσις μὲν παρά τε Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τῷ Φιλήτᾳ ν. π. π. πολευμένῳ. ἤγουν κλέπτῃ νυκτιλόχῳ.* Scripsi *φηλήτα*, vel potius *φηλῆτα*, ut Antimachus in Bekk. An. III. 1187: *Πατρί τε κυανοχαίτα Ποσειδάωνι πεποιθώς. — πολευμένῳ*, Liebel fort. rectius *πωλευμένῳ.*

Fr. 46. Choerobosc. I. 139. (Bekk. An. III. 1399): *Μύκης ... σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἰσοσυλλάβως ἔκλινεν Ἀρχίλοχος εἰπών· Ἀλλ' ἀπ. μύκεω τένοντες.* ubi cod. Marc. *Ἀντίλοχος*, cf. Cram. An. Ox. III. 231, 5: *Ἀντίλοχος· ἀλλ' ἀπερρώσι μύκεω.* — V. 2. *μοι* adiecit Cobet.

Fr. 47. Eust. Il. 518, 22; *κλίνεται δὲ καὶ ὡς σπονδειακόν, Ἄρης, Ἄρου, ὅθεν κατ' Ἰάδα διάλεκτον ἐπεκτείνας Ἀρχίλοχος ἔφη ἐν τοῖς τριμέτροις· Παῖδα Ἄ. μ.*

Hesych.: *Μὴ πασχηνίῃ τρέπειν· μὴ αἰτιοῦ τὴν πενίαν, ὅτε δέηται·* ubi corrigas: *Μὴ 'π' ἀχηνίῃ τρέπειν· μὴ αἰτιῶ τὴν πενίαν, ὅταν δέῃ τι.* — Aliud delitescit ib. p. 271: ubi de trimetro brachycatalecto coluro agit: „Huic si addiderimus alterum pedem disyllabum iambum, erit trimetrum iambicum purum acatalectum Archilochium, de quo paulo ante tractavi:

Ἄσκρες μὲν οὐκ ἔσεστι μοὶ λύχνος βαθύς.

Cod. *ACKICMENOTKECETINOIAIXNOX.* Conieci:

Ἀσπὶς μὲν οὐκέτ' ἐστί μοι, λίγδον δ' ἔχω.

Minus certa res ib. 271. ubi exemplum trimetri catalectici proponitur hoc: *ΆΝΤΩΤΙ ΜΟΥΣΑ ΠΡΟΣΙΜΕΣΟΝ* (cod. *ΑΝΤΩΤΙ ΜΟΥΣΑΠΠΟCΜΗCΟΝ*), tum subiungit haec: „Hic enim si fuerit addita in fine syllaba, fiet Archilochium, de quo paulo ante tractavi:

ΆΝΤΟΝΙ ΝΟΤΙ ΜΟΥΣΑ ΠΡΟΣΑΔΜΙΣΑΤΟΣ

ω

(cod. *ΑΝΤοΝΙΝΟ⊐Ι ΛΙΟΧCΑΠΡΟΣΑΛΕCΤΑΤΟC*) *πάτερ λυκάμβα ποῖον ἐφράσω τόδε.*

51.

Pausan. VII. 10, 6: *Περσεῖ τῷ Φιλίππου πρὸς Ῥωμαίους ἄγοντι εἰρήνην κατὰ συνθήκας, ἃς ὁ πατὴρ οἱ Φίλιππος ἐποιήσατο, ἐπῆλθεν ὑπερβῆναι τοὺς ὅρκους, καὶ ἐπὶ τε Σαπαίων τὸν βασιλέα Ἀβρουπόλιν στρατεύμα ἀγαγών, ἐποίησεν ἀκαστάτους, Ῥωμαίων συμμάχους ὄντας. Σαπαίων δὲ τούτων καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἰαμβείῳ μνήμην ἔσχε.* Contra Strabo *Sapaeorum* recens esse nomen eorum, qui antiquitus *Saii* dicti sint, perhibet X. 457: *τινὲς δὲ Σάμον καλεῖσθαί φασιν ἀπὸ Σαΐων, τῶν οἰκούντων Θρᾳκῶν πρότερον, οἳ καὶ τὴν ἤπειρον ἔσχον τὴν προσεχῆ, εἴτε οἱ αὐτοὶ τοῖς Σαπαίοις ὄντες ἢ τοῖς Σιντοῖς, οὓς Σίντιας καλεῖ ὁ ποιητής, εἴθ' ἕτεροι. Μέμνηται δὲ τῶν Σαΐων Ἀρχίλοχος· Ἀσπίδα κτλ.* (Fr. 6.) cf. etiam Strabo XII. 549. et VII. T. II. p. 87. ed. Cramer. Sed Eust. ad Dionys. Perieg. 767: *εἴτε παρὰ Ἀρχιλόχῳ Σάϊοι καὶ πάλιν Σάπαι* utrumque nomen Archilocho vindicare videtur. — Ab hoc loco alienum videtur, quod significat Oenomaus Archilochum deridens ap. Euseb. Pr. Ev. V. p. 229: *Οὐ γὰρ δὴ οὔκ. εἰσι καὶ νῦν ἕτοιμοι κωμῳδεῖσθαι καὶ Σαβαῖοι* (CFG *Σαζαῖοι*) *καὶ Λυκάμβαι.* nam, quamquam haud dubie ex Archilocho petitum est, potius videtur nomen impudici hominis esse, cf. ib. p. 228: *Λοιδορῆσαι μὲν πικρῶς τὰς οὐκ ἐθελούσας ἡμῖν γαμεῖσθαι, ἅψασθαι δὲ καὶ κιναίδων, ἐπειδὴ τῶν ἄλλων πονηρῶν πολὺ πονηρότεροί εἰσιν.*

TETPAMETPA.

52. [83.]

Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματ'.

53. [10.]

Ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον.

54. [87.]

Ὡς Πανελλήνων ὀϊζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

55. [45.]

Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆςδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

56. [35.]

Γλαῦκ', ὄρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἵσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπτίης φόβος.

Fr. 52. Aristoph. Pac. 603: *Ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε ῥήματα.* ubi Schol.: *Πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ πεποίηκεν· Ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τἀμὰ δὴ ξυνίετε. ἐστὶ δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου Λιπερνῆτες κτλ.* ὦ ex Aristoph. additum, nisi *ἃ* malis. — *ξυνίετε*, in proecdosi *συνίετε* scripsi.

Fr. 53. Athen. III. 76. B: *Τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ (σύκων)* — *Ἀρχίλοχος μνημονεύει, λέγων οὕτως· Ἔα κτλ.* Nisi forte hic versus ex tetrameter iamb. — *κεῖνα*, Schneidewin *κεινά*.

Fr. 54. Strabo VIII. 370: *Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναι (φησὶν Ἀπολλόδωρος) καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα, ὡς Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλ. κτλ.*

Fr. 55. Schol. Pind. Ol. I. 97: *Ἀλκαῖος καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· — ἐποίησε δὲ καὶ Ἀρχίλοχος· Μηδ' κτλ.* et Plutarch. praec. ger. reip. c. 6. Resp. Pausan. X. 31, 12. — *ὑπὲρ* Plut., *ἀπὸ* Schol. Pind. (Boeckh *ὑπὲρ*).

Fr. 56. Heraclides Pont. Alleg. Hom. c. 5: *καθάπερ Ἀρχίλοχος μὲν ἐν τοῖς Θρᾳκικοῖς ἀπειλημμένος δεινοῖς τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ πάθει, λέγων ὧδέ πως· Γλαῦκε κτλ.* Plut. de superstit. c. 8. usque ad χειμῶνος v. 3. affert, om. auct. nom. V. 1. Schol. Hermog. T. V. 526. v. 1. et 2. Theophr. de Sign. Tempest. 3, 8: *Ἐὰν ἐπὶ κορυφῆς ὄρους νέφος ὀρθὸν στῇ, χειμῶνα σημαίνει, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος· Γλαῦχ' ὄρα ... νέφος, ὃ ἐστι σημεῖον χειμῶνος.* — V. 1. *Γλαῦκ'* scripsi, v. *Γλαῦχ'*, *Γλαῦκε* codd. Heracl. probante Schneidewino, ap. Plut. *γλαυκεοράβδοις*. — v. 2. *Γυρέων* Xylander et Lobeck, Heraclides *γυρεὸν* (AB *γύρεον*), Plut. *περὶ γυρεῦον* (*γυρέων* Pol. Jannot, *γυρῶν* D, *γυρεύων* CÆG Harl. coll. n. Hoec. 3.), Theophr. *ἄκρας* sed om. *Γυρέων*. — *ὀρθὸν*, Heracl. *ὄρπον* (A *ὄρπων*, B *ἔρπων*). ut coniicias alios *ὀρπόν* id est *nigrum* legisse. Ceterum cod. Dindorf huc respicere putat Cic. ad Att. V. 12: „Itaque erat in animo

57. [29.]

Καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

58. [32.]

Τοῖς θεοῖς τιθεῖν ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά,
καὶ βίου χρήμῃ πλανᾶται καὶ νόου παρήορος.

59. [148.]

Τὸν κεροπλάστην ἄειδε Γλαῦκον

60. [33.]

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον,

nihil festinare, Delo nec movere, nisi omnia *ἀκρωτηρίων οὔρια* vidissem." sic Y, nisi quod *omina*, M *ἀκρατηρέων iura*, hinc Schneidewin: *nisi ἀμφ' ἄκρα Γυρῶν omnia pura vidissem.* Poterat lenius *nisi omnia ἄκρα Γυρέων pura* (vel etiam *οὔρια*) *vidissem.* Ceterum nescio an etiam apud Archilochum *γυρέων* rectius appellativum habeatur.

Fr. 57. Clem. Alex. Strom. VI. 739: (*Ἀρχίλοχος*) *ἔτι κἀκεῖνο μεταφράζων Νίκης ἀνθρώποισι θεῶν ἐκ πείρατα κεῖται, διὰ τοῦδε τοῦ ἰάμβου δῆλός ἐστι· Καὶ κτλ. θάρσυνε* Elmsley, vulgo *καὶ νέους θαῤῥῦναι*, idque tribuebatur Clementi.

Fr. 58. Stob. Flor. CV. 24: *Ἀρχιλόχου.* (A om. locum). V. 1. *τιθεῖν ἅπαντα* Iacobs, vulgo *τίθει πάντα*, Vind. *τ' εἰ θεῖα π.*, B *τ' εἰ θεῖα πάντα.* Cf. Aesch. Pers. 224: *ταῦτα δ' ὡς ἐφέσαι πάντα θήσομεν θεοῖσι*, Grotius *τίθει τὰ πάντα*, fort. imperativi forma productior latet *τίθητι*, certe apud Hesych. *τίθησι· τιθεῖ* scribendum *τίθητι· τίθει.* Schneidewin coniecit *τοι ῥεῖα πάντα.* — V. 4. *κλίνουσ'* Valckenaer, vulgo *κινοῦσ'.* — V. 5. *χρήμῃ* Abresch, vulgo *χρὴ μή*, Vind. *χρήμη.* Schoemann coni. *καὶ βίου χρῆμη πλάναι τε καὶ νόος παρήορος.*

Fr. 59. Schol. Hom. Il. *ω'*. 81: *οἱ νεώτεροι κέρας τὴν συμπλοκὴν τῶν τριχῶν ὁμοίαν κέρατι· τὸν κερ. ἄ. Γ. Ἀρχίλοχος.* cf. Plut. de sollert. an. c. 24: *καὶ τὸ κέρας τρίχα λέγεσθαι — καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάστην φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστήν.* Adde Hesych. v. *Κεροπλάστης* et Poll. II. 31.

Fr. 60. Dio Chrys. T. II. 456. affert v. 1. 2. et ex parte v. 3. 4: *Ὁ δ' Ἀρχίλοχος περὶ στρατηγοῦ λέγων οὕτω φησίν· Οὐ ... ἀλλά μοι, φησίν, εἴη ῥαιβὸς ἀσ. β. καὶ ἐπινοήμασιν δασύς.* V. 3. et 4. exhibet Galen. in Hippocr. de Artic. III. T. XVIII. 1, 537: *τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ κ λεγόμενον ῥοικοειδέα καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ ... καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ· ἀλλὰ κτλ.* et rursus ib. 604. leguntur V. 1. 3. 4: *ὥστε καὶ αὐτῶν τῶν κατὰ φύσιν ἐχόντων τῶν ῥαιβῶν ἢ ῥοικῶν ὀνομαζομένων, ἀσφαλέστερον δὲ καὶ δυσαντρεπτότερον ἵστασθαι τῶν ἀκριβῶς ἐχόντων τὰ σκέλη ὀρθά· δηλοῦται δὲ τοῦτο κἀξ ὧν Ἀρχίλοχος εἶπεν, οὐ φιλέω .... ἀλλ' ὅς μοι, φησίν, μακρὸς εἴη κτλ.* Schol. Hippocrat. ed. Daremberg (Ephemer. Gotting. 1852, 427): *Βακχεῖος φησὶν ἐξωγλουτοι· ῥοικοὶ γὰρ οἱ καμπύλοι, ὡς Ἀρχίλοχος φησίν· ἀλλά μοι σμικρὸς εἴη κ. π. κν. εἶδεν ῥοικὸς ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσίν. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος ῥοικὸν φησιν εἶναι τὸ ἔσω νεῦον.* V. 1. *διαπεπλιγμένον* Hemsterhuys, Dio *διαπεπληγμένον* (sed codd. *διαπεπλεγμένον*), Galen. *διαπεπηγμένον.*

οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλά μοι σμικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοικός, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσί, καρδίης πλέος.

61. [39.]

Ἑπτὰ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χίλιοι φονῆες ἐσμέν.

62.

Ἔρξίη, πῇ δῆτ' ἄνολβος ἀθροΐζεται στρατός;

63. [42.]

Ἑλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανεῖ,
ὀξὺς ἐλλάμπων.

V. 2. ὑπεξυρημένον, U ὑπεξιρρημένον, A ὑπεξηρημένον, D ὑπερξηιένον. — V. 3. ἀλλά μοι μικρός (σμικρός ex Schol. Hippocr. restitui) εἴη Iacobs, Galen. priore l. ἀλλὰ μικρός τις εἴη, altero ἀλλ' ὅς μοι κρὸς εἴη. Sch. Theocr. IV. 49: ῥοικόν· τὸ καμπύλον· Ἀρχίλοχος· ἀλλά ι ῥοικός τις εἴη κατὰ κνήμην ἰδεῖν. — V. 4. ῥοικός Galen. Sch. Theocr., βός Dio, atque ita Pollux II. 193: ῥαιβοὺς δὲ καλοῦσιν οἷς καμπύλα τὸ ἔνδον τὰ σκέλη, βλαισοὺς δὲ οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὸ ἔξω ἐστραπται· καὶ τὸ μὲν Ἀρχίλοχος, τὸ δὲ Ξενοφῶν λέγει. Respicit haec rodes Attic. ap. Philostr. vitt. Soph. p. 552. (238. ed. Kayser): καὶ κνήν μικρὸν εἰς τὰ ἔξω κυρτουμένην καὶ παρέχουσαν τῇ βάσει τὸ εὖ βεβηναι. — ἀσφαλέως Gal., ἀσφαλῶς Dio. — βεβηκώς, Galen. priore l. βεβηίας. — ποσσί, καρδίης πλέος scripsi, Galen. ποσὶ καρδίης (poster. l. ρδίας) πλέως. Longe aliam lectionem praebet Dio, ubi vulgo καὶ ἐπινοήσιν δασύς, unde olim κἀπινώμασιν δασύς scripsi, sed codd. καὶ ἐπὶ μασι (κνήμεσιν), quod non recte probat Emperius, qui interpolationibus ctos esse censet V. 3. et 4., pro quibus unum hunc a poeta profectum se putat:

ἀλλά μοι ῥοικός τις εἴη κἀπὶ κνήμαισιν δασύς.

Dio memoriter haec adscripsit. Geel. coni. ποσσί, καὶ τριχὸς πλέως, yser καὶ τριχώματος πλέως, Schneidewin καὶ τριχουλίῃ δασύς, ipse alinando κἀπὶ γναθμοῖσιν δασύς conieci.

Fr. 61. Plut. vit. Galb. c. 27: Ὥσπερ δέ φησιν Ἀρχίλοχος· Ἑπτὰ ., οὕτω τότε πολλοὶ τοῦ φόνου μὴ συνεφαψάμενοι, χεῖρας δὲ καὶ ξίφη διαμάσσοντες ἐπεδείκνυντο.

Fr. 62. Keil Anal. Gramm. p. 5, 1: Τροχαῖος δ' ἐκλήθη, ὅτι τροχαέχει τὸν ῥυθμόν· καὶ γὰρ ὁ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῶν θερμῶν ὑποθρέων (l. οθηκῶν) αὐτῷ κέχρηται, ὡς τό· ἔξίη πῇ δὲ ἠυτε ἄ. ἀθροίζεται στ. phaest. postquam Archilochi Fr. 97. attulit, p. 34. τετράμετρον δὲ καταικόν, οἷον Ἔρξίη πῇ δῆτ' κτλ. ubi MC Ἔρξίη om., et deinde δ' ηὖτ' ibent cod. Nan. ἔρξας ἰῇ· πῇ δ' ἦν κατ'. Fl. ὁ στρατός. Schol. Hæph. . bis affert, ubi δῆτ'. Ἔρξίη vocativus recte se habet, alloquitur poeta dem amicum, qui fr. 64. Ἔρξίων appellatur paullulum mutata nominis na. Quemadmodum in Erinnas epigr. 5. eadem mulier Βαυκὼ et Βαυκίς tur. Pro πῇ Schneidewin κῇ.

Fr. 63. Plut. Sympos. Quaest. III. 10, 2: Τὸν δὲ ἥλιον ἀναρπάζειν λον ἐν τῶν σωμάτων τὸ νοτερὸν διὰ τὴν πύρωσιν· πρὸς ὃ καὶ τὸν ίλοχον εἰρηκέναι φυσικῶς· Ἑλπομαι κτλ. Respicit Hesychius Σείος· ὁ ἥλιος καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. σειρίου κυνὸς δίκην Σοφοκλῆς τὸν ῶον κύνα, ὁ δὲ Ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον. Imitatur Lycophr. 397: ἀκτὶς ίου κατανεῖ.

64. [74.]

Ἐρξίων, ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

65. [34.]

Οὔ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν καὶ περίφημος θανών
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
[ζωοί· κάκιστα δὲ τῷ θανόντι γίγνεται.]

66. [40.]

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομέειν ἐπ' ἀνδράσιν.

67. [75.]

Ἓν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς με δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

68. [31.]

Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἐνάδευ, δυσμενῶν δ' ἀλέξευ προσβαλὼν ἐναντίον
στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον καταστaθείς

Fr. 64. Clem. Alex. Str. VI. 739: *καθάπερ ἀμέλει κἀκεῖνο τὸ ἔπος* (Il. σ'. 309.) *Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα, μετ-ποιῶν αὐτὸς* (ὁ *Ἀρχίλοχος*) *ὧδέ πως ἐξήνεγκεν· Ἔρξω· ἐτήτυμον κτλ.* Scripsi *Ἐρξίων*, quod nomen non diversum ab *Ἐρξίης*, Meineke *Ἐρξί' ἰών* coniecit.

Fr. 65. Stob. Flor. CXXVI. 4: *Ἀρχιλόχου* (sic Trinc.). — V. 1. *καὶ περίφημος* vulgo et sic etiam Vind., Salmasius *καίπερ εὔφημος*, Porson *καίπερ ἴφθιμος*, latet aliud, neque tamen *καὶ περίψηκτος* (*περίψυκτος*) vel *καὶ περίσφατος* (vid. Hesych.) satis faciunt. — V. 2. *ζοοῦ* Porson, vulgo *ζωοῦ*. — V. 3. cancellis sepsi, nam videntur apud Stobaeum duo fragmenta, fortasse utrumque Archilochi, in unum coaluisse. — Porson coni. *οἱ ζοοί· κάκιστα δ' αὐτῷ τῷ θανόντι* (Schneidewin *κατθανόντι*) *γίγνεται*.

Fr. 66. Stob. Flor. CXXV. 5: *Ἀρχιλόχου*. (ita A, om. lemma Trinc. qui contra CXXV. 3: *Ἀρχιλόχου* exhibet pro *Μοσχίωνος ἐκ Φεραίων* et pro *Τιμοκλέους Συνεργικά*). Adde Clem. Alex. Str. VI. 738. et Sch. Odyss. *χ'*. 412. — *κερτομέειν*, Stob. *κερτομεῖν*.

Fr. 67. Theophil. ad Autolyc. II. 37. p. 377: *ὁμοίως καὶ Ἀρχίλοχ Ἓν δ' ἐπίσταμαι κτλ.* — V. 2. *τὸν κακῶς με* scripsi (itaque Hecker), *κακῶς τι* edd. Hamb. Ox. Hagae Com., sed aliae *τὸν κακῶς* omiss Schneidewin *τὸν κακωστί*. Aliis placebit *τὸν κακόν τι*.

Fr. 68. Stob. Flor. XX. 28: *Ἀρχιλόχου*. — V. 1. affert Dionys de comp. verb. c. 17. sine poetae n. — V. 2. *ἐνάδευ*, A *ἀνὰ δὲ εὖ*, *ἐναδευ* vel *ἀναδευ*, Grotius *ἄνεχε*, Liebel *ἄνα δέ*, ego *ἀναδέκευ* vel *δύευ, μένων δ' ἀλέξευ*, O. Schneider *δυσνῶν δ' ἀλέξευ*. Possunt alii coniici, fortasse aliquot versus exciderunt. — V. 3. *ἐν δοκοῖσιν*, acbw, vulgo *ἐν δοκοῖς*. Valckenaer coniecit *ἐνδόκοισιν* collato *ἔνδοκος*, *ἐνέδρα*. Possis *ἐν δοκῆσιν* coniicere, cf. Hesych.: *ἐν δ ἐπιβουλῇ*. et *Δόκαι· ἐνέδραι, παρατηρήσεις*.

ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο,
εἰ δὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο·
ἐπὶ μὲν τὰ χαρτοῖσίν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

69. [100.]

. . . . Σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγχεο.

70. [14.]

. . . Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὡς ἐρέω.

71. [90.]

Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεωφίλου δ' ἀκούεται.

72. [37. 46.]

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάϊ,

V. 4. ἀσφαλέως, bdf ἀσφαλῶς. — ἀμφάδην, A Vind. abcw ἐμφάδην. V. 5. οἴκῳ, b οἴμῳ, Ilgen coni. οἴκτῳ. — V. 6. et 7. affert Apostol. III. 8. a. — ἀσχάλα bw ἄσχαλλε ceteri libri. — V. 6. γίγνωσκε Stob. γνωσκε Apost. — ῥυσμὸς Vind. ut vulgo, ῥυθμὸς AB a m. sec. cw.

Fr. 69. Aristot. Polit. VII. 6, 3: πρὸς γὰρ τοὺς συνήθεις καὶ φίλους θυμὸς αἴρεται μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγνῶτας, ὀλιγωρεῖσθαι νομίσας· καὶ Ἀρχίλοχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν διαλέγεται πρὸς τὸν μόν. οὐ γὰρ δὴ περὶ φ. ἀπάγχεο. σὺ Schneider et Memeke, οὐ . — παρὰ Victorius et margo ed. Bas., libri ut videtur omnes περὶ. — γχεο, ἀπάγχετο (ἀπάγκετο) P4, ἀπάγχεαι P1, ἀπέγχεο SbVb, ἀπήγχεο Haud dubie est ex eodem carmine, ex quo Fr. 68. petitum.

Fr. 70. Athen. X. 433. E: Τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότε- — καὶ ὁ Ἀρχίλοχος· Μάχης κτλ.

Fr. 71. Herodian. περὶ σχημ. 57, 2: Ἔστι τὸ τοιοῦτον σχῆμα (ποτητον) καὶ παρά τισι τῶν ποιητῶν, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Νῦν δὲ — V. 1. Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν A, νῦν μὲν Λεώφιλος B, ν. Λ. μὲν — Λεώφιλος δ', Λεωφίλου δ' A. — V. 2. πάντα κεῖται, conieci τ' ἀνεῖται, nisi malis πάντ' ἀνῷκται. Hecker Λεωφίλου δὲ π. κεῖνα. Λεωφίλου δ' ἀκούεται Porson, Λεώφιλος δὲ ἄκουε AB, Λεώφιλος δὲ ε CD. fortasse scribendum Λεωφίλῳ δ' ἀκούεται, ut bis idem casus situs sit, nam grammaticus addit παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ τριῶν, conalii ex hoc ipso loco coniiciunt, quatuor diversis casibus usum esse Archum, itaque Schneidewin Νῦν ... ἄρχει, Λεωφίλου δ' ἔπεα (Ahrens) κρατεῖ, Λεωφίλῳ δὲ π. κ., Λεώφιλ' ἀλλὰ κλαύσεαι (Ahrens ἐς δ' ἐ μεν) et iam Fritzsche Λεώφιλος δὲ κλαύσεται coniecerat.

Fr. 72. V. 1. et 2. Theo Progymn. I. 153. ed. Walz: Ὅμηρον μεταῶν, ὅτε φησί· Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. (Od. σ'. 135.), ὁ Ἀρχίλοχος· ς ἀνθρώποισι θυμὸς (sic Par. Med. Rom., vulgo γὰρ θυμὸς) γίγνεται θ. ὁκοῖον Ζ. ἐφ' ἡμέραν ἄγει. Eadem Schol. in Her- VII. 934. (ubi V. 1. ἀνθρώπους νόος, v. 2. ὁκοῖον et ὁκοίην), Diog. . IX. 71: τοῖος (Frob. et Men. τοῖς) ἀνθρώποις νοῦς (Cobet ἀνθρα- θυμὸς) .... γίγνεται θ. ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγει. Suid. v.

γίγνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγῃ,
καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

73. [43.]

Εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν.

74. [96.]

Καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἀσκὸν κἀπὶ γαστρὶ γαστέρα
προςβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς.

75. [41.]

Ἥμβλακον, καί πού τιν' ἄλλον ἦδ' ἄτη κιχήσατο.

76. [31.]

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων

Πυρρώνειοι· τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίν. θ. ὁκοίην Ζεὺς ἡμέρην ἄγει (V *ἄγω*). Stob. Ecl. Phys. I. 38. ubi *θυμὸς ... γίνεται ... ὁκοῖον* (*EV ὁκοίην*) *... ἄγῃ* Plut. de nobil. c. 22., ubi *γὰρ θυμὸς ... ὁκοῖον ... ἄγει*, Auctor vitae Hom. (Galc Opusc. 366.) ubi *θυμὸς γλαύκιε ... παῖ γίνεται ... ὁποῖον Z. ἐφ' ἡμέρην ἄ.*, Sext. Empir. adv. Math. VII. 218. ed. Bekk: *καὶ Ἀρχίλοχος δέ φησι τοὺς ἀνθρώπους τοιαῦτα φρονεῖν, ὁποίην* (Vrat. Cix. *ὁποῖα*) *Z. ἐφ' ἡμέρην ἄγει.* — V. 1. Schneidewin coniecit *τοῖος ἀνθρώποις νόος γὰρ.* — V. 2. *ἐπ'* Diog., *ἐφ'* ceteri. — *ἄγῃ* Stob., *ἄγει* ceteri. — V. 3. adiunxit Iacobs ex Platonis Eryxia 397. E: *ἔχει δ' ἔφη καὶ τἄλλα πράγματα οὕτω πάντα· ὁποῖοι γὰρ ἄν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι· καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι· καὶ φρονεῦσι τοῖ'* (*τοιαῦτα Θ*) *ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν* (Stephanus *ἐσκυρ.*) *ἔργμασιν* (sic Stephan., libri *ἐρύμασιν*) unde Stob. Flor. XCII. 21. et Apostol. XII. 97. d ubi *τοὶ ἄοικοι οἷς*, sed recte *ἔργμασιν*.

Fr. 73. Plut. de *EI* ap. Delph. c. 5: *εἰ γὰρ ὤφελον, φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχομένων, καὶ Ἀρχίλοχος· εἰ γὰρ κτλ.* — *ὡς*, Meineke *ὧν*, Wyttenbach *ὥς* fort. recte. — *χεῖρα*, Elmsley *χειρί*. Coniunxit Elmsley hunc versum cum Fr. seq., et sane videntur haec cohaerere, sed non continuo se excipiunt.

Fr. 74. Schol. Eurip. Med. 674: *ἀσκὸν τοίνυν λέγει τὸν περὶ τὸν γαστέρα τόπον· Ἀρχίλοχος· καὶ πεσεῖ δρ. ἐπ' ἀ. κἀπὶ γ. γ. προςβάλλειν μ. τε μηροῖς. πεσεῖν* ed. Ven., *προςβαλεῖν* Elmsley, nisi quod *προςβαλέειν* et *θιγέειν* et *πεσέειν* ac praeterea *κἠπὶ* scripsit.

Fr. 75. Clem. Alex. Str. VI. 739: *αὐθίς τε ὁ Ἀρχίλοχος τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο μεταφέρων* (Il. ι'. 116.) *Ἀασάμην οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι, ἀντί νυ πολλῶν ὧδέ πως γράψει· Ἥμβλακον κτλ. ἄτη*, correptam syllabam tuetur *ἀτέω*, *ἄλη* Hermann, *αὐάτη* (deleto *ἦδ'*) Schneidewin, idem *κω*.

Fr. 76. Stob. Flor. CX. 10: *Ἀρχιλόχου.* (A om. locum) V. 1. affert Aristot. Rhet. III. 17: *καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει· ποιεῖ γὰρ τὸν πατέρα λέγοντα περὶ τῆς θυγατρὸς ἐν τῷ ἰάμβῳ· Χρημάτων δ' ἄελπτον κτλ.* (sed *δ'* om. Ac, qui deinde *ἔλιπον* exhibet).

Ἐκ μεσημβρίης ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
ἠλίου λάμποντος· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
Ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κἀπίελπτα γίγνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,
μηδ' ὅταν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομόν
ἐνάλιον καί σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

77. [36.]

Κλῦθ' ἄναξ Ἥφαιστε καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ
Ἴλαος γενοῦ, χαρίζευ δ' οἷάπερ χαρίζεαι.

78. [44.]

Αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα.

79. [38.]

Ὡς Διωνύσοι' ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον, οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

V. 3. *μεσημβρίης* Schneidewin, v. *μεσημβρίας*. — V. 4. *λυγρὸν* libri, vitium subesse metrum arguit, *ὑγρὸν* Valckenaer, *ὠχρὸν* Bentley, fort. *ἀεργὸν*, olim conieci *ἠλίου λάμπον· στενυγρόν*. — *δ'* om. Vind. a m. pr. Respicit huc Plut. de facie in orbe lunae c. 19. — V. 5. *καὶ πιστὰ πάντα* Liebel, libri *οὐκ ἄπιστα πάντα*, unde *κἄπιστα πιστὰ* correxi olim, itaque Thiersch et Müller. Fort. leg. *κἄπιστ' ἀπαντᾷ*. — V. 7. *ὅταν* scripsi, *ἐὰν* Valckenaer, *ἵν' ἄν* Thiersch et Hermann, vulgo *ἵνα*. — V. 8. *σφιν*, Vind. *σφι*. — *ἠχέεντα* Meineke et sic ut vid. Vind., *ἠχήεντα* vulgo. — V. 9. vitium latet, facillima medela *τοῖσι δ' ἡδὺ ἦ ὄρος* vel *τοῖσιν ἡδὺ ἠν ὄρος*, sed utrumque displicet, conieci *ὑλήειν* vel *ἠλύγιον* (*ὠλύγιον*) *ὄρος*, possis *ἡδὺ λὴν* (i. e. *λίην*). Iacobs *τοῖσιν ἥδιον δ'*, Schneidewin *τοῖσιν ἀνδάνῃ δ'*, Emperius *τοῖσι δ' οὖρος ἥδιον*.

Fr. 77. Plut. de aud. poet. c. 6: *οἷον εὐθὺς ὁ Ἀρχίλοχος ὅταν μὲν ἐγκόμενος λέγῃ· Κλῦθ' ἄναξ* (libri *κλῦθι*) *κτλ., αὐτὸν τὸν θεὸν ἐπικαλούμενος δῆλος ἐστίν*. — V. 2. *Ἴλαος*, Seidler coni. *Ἴλεως*. — *γενοῦ*, *γενεῦ* Schneidewin.

Fr. 78. Athen. IV. 180. E: *Τὸ γὰρ ἐξάρχειν τῆς φόρμιγγος ἴδιον· διόπερ ὁ μὲν Ἡσίοδός φησιν — καὶ ὁ Ἀρχίλοχος· Αὐτὸς κτλ.*

Fr. 79. Athen. XIV. 628. A: *Φιλόχορος δέ φησιν, ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες οὐκ ἀεὶ διθυραμβοῦσιν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσι, τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλτοντες. Ἀρχίλοχος γοῦν φησίν· Ὡς Διωνύσοιο κτλ.* — V. 1. *Διωνύσοι'* scripsi, *Διωνύσου* Hermann, vulgo *Διωνύσοιο*, PVL *Διονύσοιο*. Respicit, ut Meinekio videtur, Callim. Fr. 223: *τοῦ τε μεθυπλήγος φρολμιον ντιλόχου*, ubi *Ἀρχιλόχου* fuerit corrigendum.

80. 81. 82. 83. [47. 110.]

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
ἐρέω, πολὶ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων.

*

Φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα μηδὲ διαλέγεσθαι.

*

Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.

*

Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων.

ΕΠΩΙΔΟΙ.

84. [68.]

Λύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ
ἄψυχος, χαλεπῇσι θεῶν ὀδύνῃσιν ἔκητι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

85. [77.]

Ἀλλά μ' ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

Fr. 80. 81. 82. 83. Hephaestio 47: *πρῶτος δ' Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τῷ μεγέθει τούτῳ ἐν τοῖς τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰθυφαλλικοῦ· Τὸ γὰρ Ἐρασμονίδη Χαρίλαε· — Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων — ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων· καὶ πάλιν· φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα.* Et auctius idem 83: *Πρῶτος δὲ καὶ τούτῳ Ἀρχίλοχος κέχρηται — Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον — Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.* et 86: *ὥσπερ Ἀρχίλοχος ἐν τῷ Ἐρασμονίδη* (Fl. BH *Ἑρμονίδη*) *Χαρίλαε* et 87: *ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν.* et ibid.: *Ὑπονοήσειε δ' ἄν τις καὶ τρίτην διαφορὰν εἶναι τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτόν, καθ' ἣν ἀναπαίστῳ δοκεῖ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι, Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων. Φιλέειν στυγνόν περ ἐόντα μηδὲ διαλέγεσθαι.* Verba *Ἐρασμονίδη Χαρίλαε* etiam afferuntur in Argum. metr. ad Pind. Pyth. IX. et XII., cf. etiam ad Isthm. III. et V. Et hoc quidem apparet versus *Ἐρασμονίδη κτλ.* et *ἐρέω κτλ.* coniungendos esse, sed fortasse sistim addendus est tertius (Fr. 81.) *Φιλέειν κτλ.* Fr. 82. *ἦσαν* scripsit Meineke, vulgo *ἦσαν*. Respicit Athen. X. 415. D: *Ἀρχίλοχος δ' ἐν τετραμέτροις Χαρίλαν* (PVL *χειρίλαν*) *εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὡς οἱ κωμῳδοποιοὶ τὸν Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον.* Cf. Eust. Od. 1630, 4. Aelian. Var. Hist. I. 27. (ubi *Χαρίδαν*), atque etiam ap. Aristid. II. 380. pro *Χειδὸν Charilai* nomen restituendum videtur.

Fr. 84. Stob. Flor. LXIV. 12: *Ἀρχιλόχου* (sic A, *τοῦ αὐτοῦ* Vind.) — V. 2. *ἔκητι* A Trinc., vulgo *ἔκτη*.

Fr. 85. Hephaest. 90: *Τρίτον δέ ἐστι παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου. Ἀλλὰ κτλ. — λυσιμελής*, codd. *λυσιτελής*. — *ταῖρε*, Fl *ἑταῖρε*. — *πόθος*, Turn. *πάθος*.

86. a. [69.]

Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε,
ὃς ἀρ' ἀλώπηξ καὶ ἐτὸς ξυνωνίην
ἔμιξαν.

* 86. b.

Ὁρᾷς ἵν' ἔστ' ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάγος
τρηχύς τε καὶ παλίγκοτος,
ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην.

r. 86. a. Ammon 6. ed. Valck.: *Αἶνος καὶ παροιμία· ὁ μὲν γὰρ αἶ-*
στι λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς
ὑπους εἰρημένος, ὥς φησι Λούκιος Ταῤῥαῖος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν,
ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Αἶνός τις ... ἔθεντο·
ἀ ἑξῆς. Eadem leguntur ap. Diogenian. Paroem. Praef. p. 178. Apo-
Praef. Walz. Rhett. II. 11. Et. Gud. 19, 22. Et. Angel. editum a Ritsch.
ος. Choerob. in Ps. 114. Cram. An. Par. III. 371, 13. (ubi om. V. 1.)
Hom. Od. ξ'. 508. Eust. Il. 855, 3. Od. 1768, 61. — V. 1. *ὅδε, ὡς*, Am-
Eust. altero loco *ὅδ' ὡς. ὅδε* om. Eust. priore l. Et Gud. Et. Ang. Sch. Od.
. 2. affert Apollon. in Bekk. An. II. 490. — *ἀρ', ἄρ'* Amm. Cram. An.
Eust. — Post *ἀλώπηξ* add. *τε* Amm. — *καὶ ἐτὸς*, ap. Diog. *καὶ αἰε-*
el *καὶ ἀετὸς*, Et. Gud. Et. Ang. *ἢ ἀετὸς, ἠδ' ἀετὸς* Eust. altero loco,
καὶ ἀετὸς. — *ξυνωνίην, ξυνωνίαν* Et. Gud. Ang. Schol. Od. Choerob.
lon. — V. 3. *ἔμιξαν* Diog. Rhett. Walz. Schol. Od., *ἔθεντο* Amm. cc-
Eusth. altero loco *ἔμιξαν ἢ καθ' ἕτεραν γραφὴν ἔθεντο.* — Respi-
practerea ad hoc carmen Schol. Il. τ'. 407. Philostr. Imag. p. 766.
ed. Kayser) cf. etiam Theo Progymn. T. I. 10. Schol. Arist. Av. 651.
ian. II. 423. Ceterum Archilochum non tantum in duobus carminibus,
ibus fabulas de *aquila et vulpe* deque *vulpe et simia* illustravit, his in-
ris ad augendam acerbitatem usum esse, quod Schneidewin Huschkio
re (in Miscellan. Philol. quae Matthiae edidit T. I. p. 1. seqq.) statuit,
; Iulian. VII. 227. A: *ἀλλ' ὁ μὲν μῦθός ἐστι παλαιός, ἐφήρμοσας δὲ*
ν σὺ πράγμασιν ἑτέροις· ὅπερ οἶμαι ποιεῖν εἰώθασιν οἱ τῇ τροπικῇ
ιενοι τῶν νοημάτων κατασκευῇ. πολὺς δὲ ἐν τούτοις ὁ Πάριός ἐστι
ῆς. Et alibi etiam vestigia fabularum supersunt, velut Fr. 38. *Βοῦς*
ἡμῖν κτλ. fabulae speciem refert, sive Aesop. 23. sive aliam contuleris,
. 130: *χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐπ' ἤπατι* de camelo dictum esse arbitror,
Aesop. 118. — Archilochi fort. est versus ap. Zenob. II. 90. *γέρων ἀλώ-*
οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ, sive ut est apud Apost. V. 37. *γέρων πίθηκος κτλ.*

r. 86. b. Atticus ap. Euseb. Praep. Ev. XV. 795. A: *Ὁρᾷς — ἐν τῷ*
ηται σ. ἑλ. μάχην· ἐπὶ τοῦτον τὸν ὑψηλὸν πάγον τὸ θριμὺ καὶ
ὄργον ἐκεῖνο θηρίον ἀνελθεῖν ἀδύνατον· ἵνα δὲ εἰς ταὐτὸν ἔλθῃ τοῖς
γεννήμασιν ἀλώπηξ, ἢ τύχῃ τινὶ δεῖ χρησαμένους ἐκείνους πονηρᾷ
τεσεῖν εἰς γῆν τῶν οἰκείων αὐτοῖς φθαρέντων, ἢ φύσασαν αὐτήν, ἃ
ἔφυκε φύειν, λαιψηρὰ κυκλῶσαι πτερά (hoc Euripidis potius
videtur,) *καὶ οὕτως ἀρθεῖσαν ἐκ γῆς ἀναπτέσθαι πρὸς τὸν ὑψηλὸν*
ν. ἕως δ' ἑκάτερον ἐπὶ τῆς οἰκείας μένει τάξεως, οὐκ ἔνι κοινωνία
γῆς πρὸς τὰ οὐρανοῦ θρέμματα. Archilocho vindicavit Meineke. —
ἔστ', cod. Scon. *ἔστιν*, Schneidewin *ἐστὶ κεῖνος.* — V. 2. *τρηχύς*
v. *τραχύς.* — *παλίγκοτος*, CFI et Scorial. *πάλιν κότος.* — V. 3. *τῷ*
v. *ᾧ.* — *κάθημαι* Meineke, legebatur *κάθηται*, quippe Atticus suae
ni accommodavit. — *σὴν ἐλαφρίζων μάχην* CDFG, *ἐνιλαφρίζων μάχην*
ἐνελαφρίζων Scorial., *ὁ ἐνελαφρίζων ἑαυτὸν ὄρνις* vulgo. Huc refero
h.: *ἐλαφρίζων· παρασκευαζόμενος ῥᾳδίως.* — *μάχην*, Schneidewin

87.

Ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὁρᾷς
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

---

88. a. [60.]

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη·
ἀχνυμένη σκυτάλη·
πίθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθείς
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν·
τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

coni. *μάνην*. Ad hanc aquilae orationem respondere videtur vulpes verbus Fr. 87.

Fr. 87. Stob. Ecl. Phys. I. p. 122: *Αἰσχύλου* (sed A in m. *Ἀντιλέοντος*) Ὦ Ζεῦ κτλ. Archilocho vindicat Clem. Alex. Str. V. 725: τοιαῦτα καὶ ὁ Πάριος Ἀρχίλοχος λέγει· ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος, σὺ δ' ἔργα ἐπ' οὐρανοὺς ὁρᾷς λεωργὰ καὶ ἃ θέμις. inde Euseb. Praep. Ev. XIII. 687., ubi ἐπ' ἀνθρώπους ὁρᾷς (sic codd., vulgo ῥεῖς, unde Schneidewin ὁρεῖς) λεωργά τε καὶ ἀθέμιστα. — V. 2. ἐπ' ἀνθρώπων ὁρᾷς scripsi cum Schneidewino, Stob. ἐπ' οὐρανίων καὶ ἀνθρώπων ὁρᾷς. — V. 3. καὶ θεμιστὰ Liebel, ap. Stob. A κἀθέμιστας, οἱ δὲ θ., H καὶ θέμιτας οἱ, Canter καθέμιτας.

Fr. 88. a. Ammon. 6: καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ (Ἀρχίλοχος)· ἐρέω ... σκυτάλη. εἶτ' ἐπιφέρει· Πίθηκος ἦει κτλ. Videtur autem nihil inter V. 2. et 3. omissum esse. Eadem Cram. An. Par. III. 371, 13. Apostol. Praef. et v. 2—6. Eust. 1769, 1. — V. 1. *Κηρυκίδη* nescio an sit nomen proprium, vel gentis (vid. Phot. *Κηρυκίδαι· γένος Ἀθήνησιν*, nec diversa origo nominis *Κηρουχίδαι*, quae Milesia fuit gens, vid. Hesych.) vel denique appellativum. Ceterum Cram. An. Apost. *κηρυδίκη*, ut fortasse aliud quid latet, possis huc referre Lucian. Pseudol. c. 2: *Πρός ἄ μοι δοκεῖ οὐδ' ἐν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς διαρκέσαι προσπαραλέσας καὶ τὸν Σιμωνίδην καὶ τὸν Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ κἂν ἓν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν· οὕτως σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ τὸν Ὀροδοικίδην* (A *Ὀροδίκην*, E *ὀροδοκίδην*, Fa *ὀροκίδην*) *καὶ τὸν Λυκάμβην καὶ τὸν Βουπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους.* nam nomen illud, quod aperte corruptum, non ex Simonide, ut aliquis coniiciat, sed potius ex Archilocho petitum videtur. — V. 2. *ἀχνυμένη σκυτάλη*, Cram. An. Ap. *ἀχνυμένῃ σκυτάλῃ*, nec tamen propterea *ἀχνυμένην σκυτάλην* legendum. Utitur hoc versu Demetr. de eloc. c. 5. (Rhet. IX. 5.), Schol. Pind. Ol. VI. 154., cf. Plut. Septem Sap. conv. c. 8. Arsen. 89. De *σκυτάλῃ* apud Archilochum scripserat Apollonius Rhodius (Athen. X. 451. D) et Aristophanes Byzantius (ib. III. 85, 1.) e quorum libris vel ex scholiis in Archilochum petita videntur, quae affert Pindari schol. — V. 3. *θηρίων ἀποκριθείς*, Cram. *θηρίον ὑποκριθείς*. — V. 5. et 6. affert Et. Gud. 19, 23. corruptos. *ἀρ'*, *ἄρ'* Am. Eust., utrumque Apost. — *κερδαλέη*, Amm. Cram. *κερδαλῇ*. Respicit Plato Rep. II. 365. C,

88. b.

Ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον.

89. [60.]

Τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

---

90. [23.]

Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται.

91. [62.]

Τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρί, τἠτέρῃ δὲ πῦρ.

tiam Dio Chrys. Or. LXXIV. T. II. 745. Aelian. Hist. An. VI. 64. Ba- de leg. gent. II. p. 183. — Ceterum Archilochus narravit illam fabulam, est ap. Aesop. 29., neque ut Huschke putat Babrianam 81., quamquam Archilochus fortasse etiam aliam de simia exposuit fabulam, cf. Aristid. 98. (Phot. Bibl. 437. B) *περιέρχονται δὲ ἄλλως βροτῶν εἴδωλα κα- των, Ἡσιόδου κηφῆνες, Ἀρχιλόχου πίθηκοι, δύο μορφὰς ἔχοντες ἀντὶ ν τῆς τραγικῆς βοός.*

Fr. 88. b. Et. M. 715, 44: *Σκανδαλήθραν, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων Ἀρχίλοχος* (ita V, vulgo *Ἀρίσταρχος*, M *ἀρχελ.*, D *ἀριστχ.*) *δὲ ῥόπ- ἔφη, οἷον ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον· ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ν, ᾧ ἐρείδεται.* Schol. Aristoph. Ach. 678: *σκανδάληθρα λέγεται τὰ αἷς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα, εἰς ἃ ἐρείδει (ἐρείδεται). ὅπερ Ἀρχίλοχος ι ῥόπτρον.* Adde Suid. v. *σκανδάληθρα*. Archilochus dixisse videtur:

..... *Μυσφόνον*
Ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον.

Hesych. *Μυσφόνον· παγίς.*

Fr. 89. Schol. Arist. Ach. 120: *Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώ- ἔχων·] Καὶ τοῦτο παρῴδηκεν ἐν τῶν Ἀρχιλόχου ἐπῳδῶν·* (sic hke, codd. *ἐπῶν*) *Τοιήνδε κτλ.* — *πυγήν*, Hermann coni. *τύχην.*

Fr. 90. Et. M. 689, 1: *Προΐκτης· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἴξεσθαι, δωρεάν λαμβάνειν, ὡς Ἀρχίλοχος· ἐμεῦ κτλ.* Eadem Zonar. 1573. (ubi *καταπ- ζεται*) et 1578. Favorin. 383. (om. *δ'*). Suidas v. *καταπροΐξεται*, ubi ro *ἐμεῦ*, Etymol. Vind. Cod. XXXII. ubi *σ' οὐ καταπροΐζεται.* Cete- Schneidewin *δὲ κεῖνος.* Ad Epodos retuli, quoniam Et. Gud. 305, Cram. An. Par. IV. 55, 12., ubi versus ipse excidit, sed interpretatio (*οὐ δωρεὰν ἐμοῦ καταγνώσεταί τις, ἀλλὰ ἀποδώσει μισθὸν ὧν ξε*) addit: *οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι ἐπῳδῶν Ἀρχιλόχου.* Respicit Orion 82, 23.

Fr. 91. Plutarch. vit. Demetr. c. 35: *οὐ μήν, ἀλλὰ ἡ τύχη καθάπερ ρ' Ἀρχιλόχῳ γυνὴ Τῇ μὲν ὕδωρ ... τῇ δ' ἑτέρῃ πῦρ* (ubi *χ ρων χερί*). Eadem de primo frig. c. 14. (ubi *θἠτέρῃ δὲ πῦρ* et Düb- *ολοφρονεῦσα*) et adv. Stoic. c. 23. (ubi om. *ἐφόρει* et *ἑτέρῃ*). — V. 2. *ῃ* Schneidewin, v. *θἠτέρῃ.*

92. [63.]

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;
ἥς τὸ πρὶν ἠρήρεισθα· νῦν δὲ δὴ πολύς
ἀστοῖσι φαίνεαι γέλως.

93.

Τίς ἄρα δαίμων καὶ τεοῦ χολούμενος;

94.

Ὅρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἅλας τε καὶ τράπεζαν. ...

95.

Ἡ δέ οἱ σάθη

Fr. 92. Integrum sed sine poetae nomine affert Sch. Hermog. in Walzii Rhett. VII. 820: *ἐστὶ δὲ ἀεὶ τὸ ἐπῳδὸν βραχύτερον τοῦ πρὸ αὐτοῦ στίχου συλλαβὰς τέσσαρας, οἷον στίχος μὲν ὁ πρῶτος ἡγοῦν στροφὴ ἤτοι κῶλον· οἷον Πάτερ Λυκάμβα* (cod. Mon. *Λυκάββα*) ... *τόδε· εἶτα τὸ ἐπῳδόν· τίς* (Mon. *τί*) *τὰς σὰς παρήειρε φρ. εἶτα ἀντίστροφος ἤτοι κῶλον· ἧς τὸ ... πολύς. εἶτα πάλιν ἐπῳδόν· ἀστοῖσι φ. γ.* Afferunt V. 1. et 2. Hephaest. 129: *εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν καὶ οἱ ἀρσενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπῳδοί ... οἷον Πάτερ Λυκ. κτλ.* et Schol. Heph. 167. et qui aperte *Archilocho* tribuit Mar. Victor. 235: „Similes Archilochiis illis *Πάτερ ... φρένας.* — V. 1. affert praeterea Schol. Heph. 171. Mar. Plot. 268. et 272. Rufin. 385. — V. 2. Demetrius de eloc. 5. (Walz Rhet. IX. 5.) Sch. Aristoph. Ran. 384. et Io. Sicel. ap. Walz. Rhet. VI. 128., ubi est *τίς σὰς παριηγε* (supra *ρε*) *φρένας, ἃς πρίν γ' ἔσχες*, denique Argum. Metr. Pind. Pyth. V. VI. et VII. — V. 1. *τόδε*, Schol. Heph. 168. *λόγον.* — V. 3. *ἃς* Walz, codd. *ἧς*, Schneidewin *ἧς*, idem V. 1. *κοῖον.* — Ex eodem carmine fort. petiit Hesych.: *Λωτάδης· Δώτου υἱὸς ὁ Λυκάμβης.*

Fr. 93. Et. M. 752, 15. not. (cod. V in m.) *τοῦτο τὸ τέω* (*τέο*) *τετόλμηται καὶ τεοῦ· οἷον τίς ἄρα κτλ.* Eadem Favor. 481. Archilochi esse versum docet Cram. An. Ox. I. 409, 5: *τὸ τέο τετόλμηκεν Ἀρχίλοχος τε χολούμενος εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ τίνος.* Ceterum nescio an *τέου* potius scribendum sit a nomin. *τέος* (aeolice *τίος*) pro *τίς*.

Fr. 94. Origen. adv. Cels. II. 74: *τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλοὶ καινωνήσαντες ἀλῶν καὶ τραπέζης ἐπεβούλευσαν τοῖς συνεστίοις; καὶ πλήρης ἐστὶν ἡ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἱστορία τοιούτων παραδειγμάτων. Καὶ ὀνειδίζων γε ὁ Πάριος ἰαμβοποιὸς τὸν Λυκάμβην κατὰ ἅλας καὶ τράπεζαν συνθήκας ἀθετήσαντα φησὶ πρὸς αὐτόν· Ὅρκον κτλ.* Cf. Dio Chrys. II. 746: *Τὸν Ἀρχίλοχον οὐδὲν ὤνησαν οἱ ἅλες καὶ ἡ τράπεζα πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων, ὥς φησιν αὐτός.*

Fr. 95. Et. M. 167, 25: *τρύγη δέ ἐστιν ὁ Δημητριακὸς καρπός, ὥσπερ ὄνου κήλωνος ὀτρυγη φάγου, ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ὑ, ὡς ἐπὶ τοῦ κρυόεις ὀκρυόεις· ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ, τρύγαν οὐκ ἔχουσαν ἢ μὴ τριγωμένην, οἱ δὲ ἄδενδρον.* ubi rectius Cod. Par. 2630. *ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· ὄνου κηλ. ὀτρ.* sed plenius Et. Sorb. *Ἀρχίλοχος. οἱ δὲ οἱ σάθῃ ὅ σημ' ὄνου κόλωνος ὀτρυγηφάγου.* Cod. Par. 2636. *οἱ δὲ οἰσαθήκην ὁ σημαίνει πόνον κωλωνος ὁ.* Brux: *οἱ δέ, οἰσαθήκην· ὅ σημαίνει τόνου κώλωνος ὀτρυφάγου.* Cram. An. Par, IV. 61, 26: *Ἀρχίλοχος·*

ὥςεί τ' ὄνου Πριηνέος
κήλωνος ἐπλήμμυρεν ὀτρυγηφάγος.

96. [65.]

Φαινόμενον κακὸν οἰκαδ' ἄγεσθαι.

97. [84.]

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.

98. [76. 94.]

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἤδη.

οἱ δὲ οἰσαθήκην ὃ σημαίνει τόνου κωλωνος ὀτρυφαγον. adde Et. M. 271, 28 not. (cod. V.): τριγὴ δὲ καὶ ὁ Δημητρειακὸς καρπός, ὡς Ἀρχίλοχος· ἴση τοῦ ὄνου κήλωνος ὀτριγηφάγου ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου. Sed auctius Eust. Od. 1597, 28: κήλων μὲν πεποίηται ἀπὸ τῶν ὀχευτῶν ὄνων· Ἀρχίλοχος· ὥστ' ὄνου πριηνέως κήλωνος ἐπλήμυρον, unde Elmsley trimetrorum reliquias restituit: ... ὥστ' ὄνου Πριηνέος (pro πριηνέως) Κήλωνος ἐπλήμυρον ὀτριγηφάγου. Non recte Schneidewin Eustathii fragmentum diversum statuit ab eo, quod Et. M. servavit, quod quidem sic constituit: ἡ δέ οἱ σάθη Ὅση τ' ὄνου κήλωνος ὀτρυγηφάγου. in quibus ἡ δέ οἱ σάθη recte emendavit, at sunt haec in unum coniungenda et ex Epodis petita, itaque ἡ δέ οἱ σάθη ὡσεί τ' ὄνου Πριηνέος κ. ἐπλήμμυρεν ὀτρ. scripsi, nisi σάθα ... ἐπλήμμυρον praeferas. — V. 3. ὀτρυγηφάγου tuetur etiam Phot. 355, 24. Schol. Il. ν'. 291. sed aliam lectionem suppeditat Hesych.: ἀτρυγηφάγου, πολυφάγου· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός. Idem tamen etiam ὀτρυγηφάγου agnoscit. Adde denique Eust. Il. 1003, 16: ὡς δηλοῖ τό· ἀθηφάγου κήλωνος ὁ τρυγηφάγου. Permire Et. Gud. 92, 11.: Ἀκωλώνος, ὁ τρυγηφάγου περιττεύοντος τοῦ ο, ὡς καὶ ὀκρυόεις κτλ. Sed collato Et. M. apparet haec ad sequentem glossam Ἀτρύγετος referenda esse et ex solo errore illud A ortum. Ceterum Schneidewin putat alios grammaticos κώλωνος sive κόλωνος legisse, fuit fortasse κύλωνος i. e. ἀκύλωνος. vid. Et. M. 55, 1: Ἄκυλον ... οἱ δὲ τὸ αἰδοῖον ὑπὸ Αυδῶν. eadem Hesych. Bisyllabam formam firmat Et. M. 544, 50: Κύλλοι οὐ δίζωντο· ὁ δὲ ποιητὴς παρὰ τὸ κύλον. καὶ Ἀττικῶς· καὶ τῶν ἀκύλων καὶ τῶν βαλάνων· ubi Κύλοι οὐδίζοντο scribendum.

Fr. 96. Hephaest. 38: καὶ τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον, ᾧ πρῶτος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδοῖς· Φαινόμενον κτλ. cf. Schol. Heph. 176.

Fr. 97. Hephaest. 34: Τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν (τροχαϊκόν) οἷόν ἐστι τὸ Ἀρχιλόχου, ὃ τινες ἀκέφαλον ἰαμβικὸν καλοῦσι· Ζεῦ κτλ. ἐδαισάμην CDM Nan., cett. et edd. ἐδασάμην. Affert etiam Schol. Heph. 184. Tricha 12. Schol. Metr. Pind. Ol. XII. ubi ἐδασάμην (D ἐδαισάμην), Nem. VIII. et XI. (ubi item ἐδασάμην).

Fr. 98. Hephaest. 35: Τὸ καλούμενον ἰθυφαλλικόν, ᾧ πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται, συζεύξας αὐτῷ δακτυλικὸν τετράμετρον, οὕτως· Οὐκέθ' κτλ. ubi FBH θάλλης, Nan. θάλλοις, omnes ὅμως. Repetitur versus ib. 40. (ubi ὅμως) et 88. (ubi ὅμως). Priorem partem affert Schol. Heph. 176., posteriorem 174. Adde Attil. Fort. 356: „Quarta quoque dicolos ad exemplum Archilochi facta δοχετομος αλλοις απολλων." et ib.: „fient solidi heroici — οὐκ εθομε αλλοις απολλων χερσα φοιβος απολλων."

99. [95.]

Πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυας ἐδέξω.

100. [97.]

Ὑφ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη.

101. [61.]

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθείς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν
κλέψας ἐκ στηθέων ἁπαλὰς φρένας.

102.

Εὖ τοι πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροΐζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

103.

Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ
. . . . . .

Fr. 99. Athen. VII. 299. A: *Ὁμήρου εἰπόντος·* (Il. φ'. 353.) *Τέροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος· Πολλὰς κτλ.* Haud dubie ex eodem carmine petitus est versus.

Fr. 100. Schol. Arati 1009: *Διακινοῦσι γὰρ τὰς πτέρυγας οὗτοι (κόρακες) ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαβόντες, ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἄέρος ἡσθέντες διατινάσσοντες· καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ· ὑφ' ἡδονῆς σαλευομένη κ.* Scripsi *σαλευμένη*, quod etiam Meineke coniecit.

Fr. 101. Stob. Floril. LXIV. 11: *Ἀρχιλόχου· Τοῖος κτλ.* — V. 1. *ἐλυσθείς*, Hermann coni. *ἐλιχθείς*. — V. 3. *ἐκ* AB Vind. Gesn. m., vulgo *ἐν*. — *ἁπαλὰς*, *ἀταλὰς* Meineke. Est ut videtur, ex eodem carmine, quo Fr. 98. 99. 100.

Fr. 102. Hephaest. 129: *εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν καὶ οἱ ἀρρενικῶς οὗτοι καλούμενοι ἐπῳδοί . . . οἷον· Πάτηρ Λυκάμβα . . . καὶ ἔτι· εὖ τοι κτλ.* Et v. 2. idem 39. dilucide tribuit Archilocho: *τῶν δὲ εἰς συλλαβὴν τῷ μὲν πενθημιμερεῖ πρὸς δύο ποσὶν οὐσῶν τῶν συλλαβῶν Ἀρχίλοχος κέχρηται ἐν ἐπῳδῷ, οἷον ἐν δὲ Βατουσιάδης.* quae descripsit Schol. Arist. Nub. 275. V. 2. affert Hephaest. praeterea 25. Schol. Heph. 176. Priscian. II. 396. Mar. Plot. 261. et 267. — V. 1. *εὖ τοι*, C *εὖ τι*, Bentlei coni. *ἐὺτε*. — V. 2. *Βατουσιάδης*. Cf. Hesych. *Σελληΐδεω* (Musurus male *Σελληϊάδεω*). *Σελλέως υἱὸς ὁ μάντις, Βατουσιάδης τὸ ὄνομα.* quod haud dubie ex hoc ipso carmine petitum. Ceterum Archilochus fort. Batusiadem ficto nomine appellavit *Σελληΐδην*, nam *σελλεύς* vel *σέλλος* (*σελλός*) videtur apellativum esse, quo homines *garruli* et *vani* notabantur; unde *σελλίζεσθαι* dixit Phrynichus Comicus fr. 13., quod sic redintegrandum videtur ope Apostol. XV. 41: *Ἄγαμαι, Λιονῦ, σοῦ στόματος, ὡς σεσέλλισαι Κατ' Αἰσχίνην τετρομμένην ἤδη πολλάκις.* — Ad hoc Archilochi carmen referendus Aristid. II. 380: *οὐ τοίνυν οὐδ' Ἀρχίλοχος . . . τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους ἔλεγε κακῶς, ἀλλὰ Λυκάμβην καὶ Χειδὸν καὶ τὸν δεῖνα τὸν μάντιν, καὶ τὸν Περικλέα τὸν καθ' αὑτόν, οὐ τὸν πάνυ, καὶ τοιούτους ἀνθρώπους ἔλεγε κακῶς.*

Fr. 103. Athen. I. 7. F: *Ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητὴς ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια.*

ὧν οὔτε τῖμον εἰςένεγκας οὐδὲ μὴν
κληθεὶς (ἐς)ῆλθες οἷα δὴ
φίλος . . . . . .
. . . . ἀλλά σε
γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
. . . εἰς ἀναιδίην.

* 104.

Mar. Plotius 277: Hoc potest dividi in dimetrum acatalectum *Archilochium*, de quo supra docui: *ΦΑΒΟΥΛΟCΕCΘCΘΙΛΟΙC*" sic codex, unde Putsche *Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν*. Fort.

Φαγηλὸς ὣς Θεοινίοις.

vid. Hesych.: *φαγηλός· ἀμνὸς* et *φαγλαός· χίμαρος*. quamquam etiam *Ῥαβδοῦχος ὣς Θεοινίοις* alia possunt coniici.

105. [102.]

Πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

Μυκονίων δίκην· δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι· τὸν γοῦν γλίσχρον Ἰσχόμαχον Κρατῖνος Μυκόνιον καλεῖ· Πῶς ἂν Ἰσχομάχου γεγονὼς Μυκονίου φιλόδωρος ἂν εἴης. (Iam quae sequntur non Cratini, sed alius comici videntur) *Ἀγαθὸς πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἑστιασόμενος ἧκον· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. Πολλὸν δὲ πίνων ... ἀναίδειαν Ἀρχίλοχος φησίν.* Ambigas utrum priora quoque verba ex ipso Archilocho petita sint, ut is primus hoc proverbio usus sit, an potius Athenaeus hoc proverbio adhibito sententiam tantum Archilochi illustrare voluerit: hoc mihi quidem veri similius videtur, et Aristophanes comicus videtur obversatus esse Athenaeo, cuius versum Suidas v. *Μυκώνιος γείτων* servasse videtur, ubi est: *καὶ παροιμία·*

Μυκονίων δίκην
Ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια ...

Contra Archilochi fortasse est illud, quod in proverbiis fertur (Zenob. II. 46. Diog. I. 60.)

Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλους φίλοι.

— Ceterum Archilochi hunc locum respicit Eusth. Il. 1148, 38: *μήτινα τῖμον εἰςενεγκών, εἰπεῖν κατ' Ἀρχίλοχον, ἀλλὰ δηλονότι ἀσύμβολον δεῖπνον εὑρών· καὶ ἔστιν ὁ τῖμος κατὰ τὸ ὠνὴ ὦνος καὶ χολὴ χόλος.* Igitur non est multum tribuendum eidem Eust. 563, 27: *τιμή, τῖμος παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ τὸ τίμημα* (Eadem Philemon, adde Eustath. 1222, 28.) certe non abutendum, ut priores hos versus Archilocho abiudices. — V. 1. *μέθυ, ὧν* Porson, codd. *μεθύων*, Casaubonus *μέθυ*. — V. 2. *οὔτε* BCD, *οὔτε τι* L, *οὔτ' ἔτι* V. — *τῖμον* B, *τίμον* LV. — *εἰςένεγκας* scripsi, libri *εἰςήνεγκας*, V *εἰςήνεγκους*. — *οὐδὲ*, Casaubonus *οὔτε*. — V. 3. *ἐςῆλθες* scripsi, libri *ἦλθες*. — V. 6. *νόον* BCD, *νῶν* V. — V. 7. *ἀναιδίην* Dindorf, libri ut videtur *ἀναιδείην* vel *ἀναίδειαν*. Ceterum Porson haec in tetrametros redegit: ... *Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ, Ἐσθίων θ' ὧν οὔτι τῖμον οὔτιν' εἰςενήνοχας, Οὔτε μὴν κληθεὶς ἐς ἡμᾶς ἦλθες, οἷα δὴ φίλος. Ἀλλά σ' ἡ γαστὴρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν Εἰς ἀναίδειαν.*

Fr. 105. Athen. IX. 388. F: *Τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν (περδίκων) ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβήν, ὡς Ἀρχίλοχος· Πτώσσουσαν κτλ.*

106. [101.]

Πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

* 107.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν;

108. [104.]

Ὡς δ' ἄν σε θωϊὴ λάβοι.

109. [105.]

Μή τευ μελαμπύγου τύχῃς.

110. [103.]

Ἔμπλην ἐμοῦ τε καὶ φίλου.

111.

Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

112. [177]

Ὡς φίλ' ἐναγεῖ Ταργήλια.

Fr. 106. Athen. XIV. 653. D: *Γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· Πάρελθε κτλ.*

Fr. 107. Plotius p. 270: *Acatalectum Archilochium dimetrum iambicum β syllaba addita Anacreontio dimetro catalectico, ut est: Τί κτλ.*

Fr. 108. Et. M. 26, 23: *θωή — ἔχει δὲ τὸ ι ἐκ παραδόσεως, ἐπειδὴ εὕρηται θωϊή, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ὡς δ' κτλ.* Cf. Favorin. 82.

Fr. 109. Schol. Hom. Il. ω'. 315: *εἰωθε καὶ ὁ Ἀρχίλοχος μελάμπυγον τοῦτον (τὸν ἀετὸν) καλεῖν· ἤ τευ κτλ.* Hesych. II. 597. *Μήτ' εὐμελαμπύγου τύχοις·* (id est *μή τευ μελ.*) *μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις.* Suidas et Zenob. V. 10. *μὴ σύγε μελαμπύγου τύχοις* (ubi vid. interpr.), ut fort. *τύχοις* restituendum sit.

Fr. 110. Apollon. Soph. 67: *Ἔμπλην· ἐμπελάθην, σύννεγγυς, ἢ ὡς ἔνιοι, χωρίς, καὶ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ χωρίς· ἔμπλην ἐμοί τε καὶ φίλου.* Eadem Schol. Nicand. Ther. 322. ubi Schneider *καὶ ἐφόλου* legit. Ed. Didot. *κηφόλου*, P *καὶ φόλου, καὶ τὰ ἑξῆς*, unde Schneidewin coni. *καὶ Φόλου.* Fort. *ἔμπλην ἐμεῦ τε κἠφόλου.*

Fr. 111. Phot. 218, 3: *Λεωκύρητος· ὁ ἐξωλοθρευμένος. τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως· Ἀρχίλοχος· Λείως κτλ.* ubi cod. *Λειωι.* Respicit Apoll. de pron. 334., quem locum Bekker non recte mutavit.

Fr. 112. Hesych.: *Θαργήλια, Ἀπόλλωνος ἑορτὴ καὶ ὅλος ὁ μὴν ἱερὸς τοῦ θεοῦ· ἐν δὲ τοῖς Θαργηλίοις τὰς ἀπαρχὰς τῶν φαινομένων* (Vossius *φυομένων*) *ποιοῦνται καὶ περικομίζουσι· ταῦτα δὲ Θαργήλια φασίν· καὶ μὴν Θαργηλιών· καὶ τὴν βυετηρίαν* (Musurus *ἱκετηρίαν*, Schow *εὐετηρίαν*) *ἐκάλουν Θαργηλόν, καὶ Ἀρχίλοχος φησίν· ὡς φαῖε νῦν ἄγει τὰ Θαργήλια.* quae quamvis dubitanter correxi.

113. [80.]

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἥπιος Ποσειδῶν.

114.

Καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐπ' ἤβης.

115.

Ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

116. [67.]

Steph. Byz.: *Πάρος· νῆσος, ἣν καὶ πόλιν Ἀρχίλοχος* [*αὐτὴν*] *εἶ ἐν τοῖς ἐπῳδοῖς.*

117.

Zenob. V. 68: *Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ ἐχῖνος ἓν μέγα· ινηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν ἐπῳδῇ· γράφει δὲ καὶ Ὅμηρος τὸν στί· φησὶ δὲ καὶ Ἴων ὁ τραγικὸς ... λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν νουργοτάτων.* vid. ibi interpr. et Paroem. T. II. 128. Utitur hoc su etiam Plut. de sollert. anim. c. 16., qui fortasse ipsius Archi- hi est, idem legebatur, ut opinor, etiam in Homeri Margite.

Fr. 113. Plutarch. de sollert. anim. c. 36: *Κοίρανος ... Πάριος γὰρ τὸ γένος ἐν Βυζαντίῳ δελφίνων βόλον ἐνσχεθέντων σαγήνῃ καὶ κινδυ- ύντων κατακοπῆναι πριάμενος μεθῆκε πάντας. Ὀλίγῳ δὲ ὕστερον ἔπλει ητηκόντορον ἔχων, ὡς φασι, λῃστῶν ἄνδρας ἄγουσαν. Ἐν δὲ τῷ με- ὺ Νάξου καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς νεὼς ἀνατραπείσης καὶ τῶν ἄλλων φθαρέντων, ἐκεῖνον λέγουσι δελφῖνος ὑποδραμόντος αὐτῷ καὶ ἀνακου- όντος ἐξενεχθῆναι τῆς Σικύνθου (Σικίνου* Reiske) *κατὰ σπήλαιον, δ ῆνται μέχρι νῦν καὶ καλεῖται Κοιράνειον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ λέγεται ποιῆσαι ν Ἀρχίλοχον· Πεντήκοντ' κτλ.* Imitatur cyclici poetae versum ap. istot. Sophist. Elench. c. 4: *πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλ- ύς*, ut Meineke vidit. — Ceterum Schneidewin *Ποσειδέων*. — *ἥπιος*, cod. rl. *Ἵππιος*.

Fr. 114. Hephaest. 88: *Ἓν μὲν δὴ τοῦτο τῶν παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυν- ήτων, ἄλλο δὲ — οἷόν ἐστιν οὗτος· Καὶ βήσσας κτλ. δυσπαιπάλους*, t. Archilochus antiquo more *δυσπαιπάλος* scripsit. — *ἐπ' ἤβης* Fl. C., go *ἐφ' ἥβης*. — *οἷος*, C *οἷον*.

Fr. 115. Hephaest. 30: *Τρίμετρα δὲ (καταληκτικὰ ἰαμβικὰ) οἷον τὸ Ἀρχιλόχου· Ὄγμος κτλ.* et Schol. 168. Respicit Attil. Fort. 357: „Archi- ium *ολμον κακον*." Non recte Schneidewin coniunxit cum Fr. 98. Ce- um nescio an Archilochus scripserit:

Ὄγμος κακῶν δὲ γήραος καθαιρεῖ.

i forte praeterea *καταγρεῖ* scribendum.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ.

118.

Τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες,
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.
Τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες.

Fr. 118. Sch. Arist. Av. 1764: *Τήνελλα· τὸ τήνελλα μίμησίς ἐστι φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου, οὗ εἶπεν Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἅθλον Αὐγέου· Τήνελλα καλλίνικε, χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις, αὐτὸς δὲ καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ* (Rav. *αἰχμητὴς*) *δύ'* (om. Rav.): *λοχεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον* (pertinet haud dubie ad Fr. 119.) *ἑαυτῷ τοῦτον ἐπιπεφωνηκέναι.* Archilochi verba eodem modo scripta affert Schol. Arist. Acharn. 1230., sed pro *δὲ* exhibet *δύ' ο*, et plane sic Tzetz. Chil. I. 690. Suid. v. *τήνελλα* (ubi *δύω*). Respicit huc Schol. Pind. Nem. III. 1., cui carmen *καλλίνικος* dicitur, quod fortasse ex ipso Pindaro ductum, qui Ol. IX. v. 1. dicit: *τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδὼς ἄρκεσε*, ubi in scholiis multa ex diversis commentariis servata sunt, quae haudquaquam inter se congruunt. Elmsley sic locum constituit:

Ὦ Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες
αὐτός τε κἰόλαος, αἰχμητὰ δύω,
τήνελλα καλλίνικε.

Sed huic favet tantum Schol. Pind. § 6: *ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· Ὦ Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες*, ceteri omnes *ὦ* ignorant, quare satius duxi sequi Schol. Pind. § 3. (ex cod. W1) qui dicit: *τὸ δὲ ὅλον οὕτω· Τήνελλα καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις αὐ. τε καὶ Ἰ. αἰχμητὰ δύο· τήνελλα καλλίνικε χ. ἄ. Ἡράκλεις. Τριπλόον δὲ διὰ τοῦτο εἶπεν, ἐπειδὴ τρίτον ἐλέγετο τοῦτο τὸ κομμάτιον τοῖς νικῶσιν κτλ.* Prior igitur versus, qui saepius videtur repetitus esse, est acephalus trimeter, quam vocant metrici, vid. Fr. 97. Affert versus etiam Schol. § 4. usque ad *αἰχματὰ δύω* (sic enim exhibet), § 5. nihil dicit, nisi *μὴ παρόντος δὲ αὐλητοῦ εἰς τῶν ἑταίρων ἀνακρουόμενος ἔλεγε· Τήνελλα καλλίνικε.* Sed accuratius § 2: *ὁ Ἀρχίλοχος ... ἐλθὼν εἰς Ὀλυμπίαν, θελήσας ὕμνον ἀναβαλέσθαι εἰς Ἡρακλέα ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἀπορήσας κιθαρῳδοῦ διά τινος λέξεως μιμήσασθαι τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸν ἦχον τῆς κιθάρας ἐπεχείρησε· συντάξας οὖν τὸ κομμάτιον τήνελλα, οὕτω καὶ τὰ ἑξῆς ἀνεβάλλετο, καὶ αὐτὸς μὲν τὸν ἦχον τῆς κιθάρας ὑποκρινόμενος ἔλεγεν ἐν μέσῳ τῷ χορῷ τὸ τήνελλα, ὁ δὲ χορὸς τὰ ἐπίλοιπα, οἷον· Καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡράκλεις, καὶ εἴ τι ἕτερον, οἷον Αὐτός τε καὶ Ἰ. αἰχματὰ δύο, Τήνελλα. Ἐκ τούτου τοίνυν οἱ ἀπορροῦντες κιθαρῳδῶν τούτῳ τῷ κόμματι ἐχρῶντο, τὸ Τήνελλα τρίτον αὐτὸ ἐπιφωνοῦντες.* Denique § 6: *τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος, ὃ τοῖς νικῶσι τὰ Ὀλύμπια ἐπῄδετο, ἦν τρίστροφον, κοινῶς δυνάμενον ἁρμόζειν ἐπὶ παντὸς νικηφόρου διὰ τὸ καὶ τῆς πράξεως αὐτῆς ψιλὸν ἔχειν τὸν λόγον, μήτε δὲ ὄνομα μήτε ἰδίωμα ἀγωνίσματος. ἐφυμνίῳ δὲ κατεχρῶντο τούτῳ· Τήνελλα καλλίνικε .... τὸ δὲ τριπλόος, ὅτι τρὶς ἐπεκελάδουν τὸ Καλλίνικε· οὐ καθόλου δὲ τρίς, ἀλλ' ὅτι τριπλῆν ἔχει τὴν στροφὴν καὶ πάλιν ἀναλαμβάνεται.* (hucusque ex Aristarchi commentario petita coniicio, vid. Sch. Ol. IX. v. 3.) *Ἐρατοσθένης δέ φησι μὴ ἐπινίκιον εἶναι τὸ Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς Ἡρακλέα, τριπλόον δὲ οὐ διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τρὶς ἐφυμνιάζεσθαι τὸ Καλλίνικε. Περὶ δὲ τοῦ τήνελλα Ἐρατοσθένης φησίν, ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητὴς ἢ ὁ κιθαριστὴς μὴ παρῆν, ὁ ἔξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κωμαστῶν χορὸς ἐπέβαλε τὸ Καλλίνικε, καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τὸ Τήνελλα καλλίνικε. Ἡ δὲ*

IOBAKXOI.

119. [70.]

Δήμητρος ἁγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

120. [71.]

Stephan. Byz. *Βέχειρ. ... χρυσοέθειρ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐν Ἰοβάκχοις, ὅπερ ἀποκέκοπται τοῦ χρυσοέθειρος.* Cf. Cram. An. Ox. II. 41, 26. ubi *χρυσέθειρ*, et Choerobosc. in Psalm. 4. ubi *ἔθειρ* scriptum.

---

121. [99.]

Πῶς ἀπέπρησε τὰν σκύταν;

122. [106.]

Ἄιδων ὑπ' αὐλητῆρος.

123. [107.]

Πάντ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν.

ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· Ὦ Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες. Haec inter se conciliare non est huius loci, fortasse autem haec germana fuit forma huius cantilenae:

Ὦ Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες.
τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.
τήνελλα.
Καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες.

Fr. 119. Hephaest. 94: *Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθειαν ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς, τοῦ καλουμένου Εὐριπιδείου. οἷον τὸ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Ἀρχίλοχον Ἰοβάκχοις· Δήμητρος κτλ.*

Fr. 121. Erotian. 336: *Σκύτα· τὸ μεταξὺ τῶν τενόντων καὶ τοῦ τραχήλου — καὶ Ἀρχίλοχος· πῶς ἀπ. τὰν σκύταν. ... τινὲς δὲ σκύτα εἶπον τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα· παρ' ὃ καὶ ἡ σκύτος εἴρηται*, ubi scrib. *καὶ ἡ κεφαλὴ σκύτος εἴρ.* (cf. Et. M. 720, 38. Et. Gud. 505, 53.) Corruptum *σκύταν* exhibet etiam Psellus (Proleg. Zonar. CXVIII.): *Σκύταν καλεῖ τὴν κεφαλὴν πολλάκις Ἱπποκράτης.* Apud Archilochum scrib. *Πῶς ἀπέπρησε σκύτα* (nisi *σκύτεα* malis.) cf. Hesych. *Σκύτα· τὸν τράχηλον· Σικελοί* (cod. *σκυτατόν· τρ. Σικ.*), quamquam idem etiam *Σκύτη· κεφαλή.* Ceterum cf. Hesych. *ἀπέπρησεν· ἀπεδάκρυσεν, ἀπεψύσησεν, ἀπεμάρανεν.* Schneidewin coni. *κῶς ἀπέθρισεν σκύτην.*

Fr. 122. Schol. Hom. Il. σ', 492: *ἡ ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετά, μετὰ δάῶν. Ἀρχίλοχος· ᾄδων κτλ.* et Sch. Aristoph. Av. 1426: *Ἀρχίλοχος· ᾄδων κτλ.* Schneidewin *ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδων.*

Fr. 123. Athen. III. 122. B: *Κηφισόδωρος γοῦν ὁ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος μαθητὴς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει, ὅτι εὗροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἓν ἢ δύο γοῦν πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ τό· Πάντ' κτλ.* ubi AP *ἀποσπολόπτειν.*

124. [109.]

Ὀξύη ποτᾶτο.

125. [111.]

Πυρὸς δ' ἦν αὐτῷ φεψάλυξ.

126. [112,]

Θυρέων ἀπεστύπαζον.

127.

.. Ἀμυδρὴν χοιράδ' ἐξαλεύμενος.

128 [88.]

Θάσον δὲ τὴν τριχοιζυρὴν πόλιν.

129. [91.]

Προτείνω χεῖρα καὶ ποΐσσομαι.

130. [92.]

Χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

Fr. 124. Schol. Il. ζ, 201: *καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα τὰ ἐξ ὀξύας τ δρου, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· ὀξ. π.*

Fr. 125. Schol. Aristoph. Acharn. v. 279: *φέψαλοι γάρ εἰσιν ο θῆρες — καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ κεῖται· πυρὸς δὲ ἦν κτλ.* Resp. v. *φεψάλῳ. — αὐτῷ*, fort. *οὐδέ*, Schneidewin *πυρὸς δ' ἐν αὔῳ.*

Fr. 126. Et. M. 731, 46: *Στύπος· Λυκόφρων — καλεῖται τὸ π τῆς ἀμπέλου, ἀφ' οὗ Ἀρχίλοχος· θυρέων* (D *ὀρέων*, M *ῥέων*) *ἀπεστι* Idem legitur 633, 29. ubi *οὐρέων ἀπετύπαζον* exstat, sed *θυρέ ἀπεστύπαζον* Sorbon. Non recte Schneidewin *οὐρέων* praefert, cf. 120, 3. (Favor. 115.) *ἀπεστύπαζον· ἀπεδίωκον.*

Fr. 127. Schol. Nicand. Ther. 158: *ἀμυδρόν· νῦν τὸ χαλεπὸ ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· ἀμυδρὰν χοιράδ' ἐξαλεύμενος.* sic p, vulgo et L *ἐ μενος*, contra G *ἀμυδρῶν χοιράδων ἐξαλεύμενον.*

Fr. 128. Eustath. ad Od. 1542, 49: *καὶ Θάσον — παρ' Ἀρ ἤτοι τὴν λίαν ὀϊζυράν.* Nisi forte *δὲ* est Eustathii. Eadem idem 39. Ceterum Nauck *τρὶς ὀϊζυρὴν* sine idonea ratione.

Fr. 129. Et. M. 689, 1: *Προΐκτης, προσαίτης· ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς παρὰ τὸ προϊκνεῖσθαι· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἴξεσθαι, δωρεάν τινα λαμ ὡς Ἀρχίλοχος· ἐμεῦ δ' ἐκ. κτλ.* (Fr. 90.) *Ζήτει εἰς τὴν κατά· ὁ δ διανὸς παρὰ τὸ ἴσσω, ὡς Ἀρχίλοχος* (*Ἀρίσταρχος* VM, *ἀρχχ* D) *Προ χεῖρα καὶ* (hoc add. MV Par. vulgo om.) *προΐσσομαι* (co *προΐσομαι*). Eadem Zonar. 1573. Suid. v. *καταπροΐξεται*, Et. Vi XXXII. v. *προΐκτης*, Favorin. 383. (ubi *Ἀρίσταρχος*). Contra Et. CLXV. 54: *ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ ἴσσω, ἤγουν προτείνω τὴ* unde Peyron totum Archilochi fragmentum delendum censet, Schn Archilocho tantum tribuit *προΐσσομαι*, iniuria uterque.

Fr. 130. Athen. III. 107. F: *Λασυντέον δὲ λέγοντας τὸ ἦπ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστι παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δασέος· φησὶ γάρ· Χο — γὰρ* om. B.

131. [93.]

Πόδες δὴ κεῖθι τιμιώτατοι.

132.

Νόμος δὲ Κρητικὸς διδάσκεται.

133.

Ἄνδρας ἀμφιτρίβας.

134. [114.]

Ἆ δέκα ταύρους.

135.

Φῦμα μηρίων μεταξύ.

136.

Φθειρσὶ μοχθίζοντα.

137.

Ἶνας δὲ μεδέων ἀπέθρισεν.

Fr. 131. Plutarch. de garrul. c. 2: *Πρόςκειται γὰρ (ὁ λάλος) ἁπανταχοῦ, τῶν ἱματίων ἀντιλαμβανόμενος, τοῦ γενείου, τὴν πλευρὰν θυροκοπῶν τῇ χειρί· Πόδες δὴ κ. τ. κατὰ Ἀρχίλοχον.*

Fr. 132. Heraclid. de Polit. c. 3: *ὅτι δὲ ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἡ Κρητικὴ ἐμφαίνει καὶ Ὅμηρος, λέγων τὰς πόλεις αὐτῶν εὐναιεταώσας. καὶ Ἀρχίλοχος δὲ ἐν οἷς ἐπισκώπτων τινά φησιν· νόμος δὲ Κρ. δ.* ubi Cragius *νόμους δ. Κρητικοὺς δ.*

Fr. 133. Herodian. *περὶ διχρ.* ap. Cram. An. Ox. III. 286, 11: *θέλουσι δὲ τὸ πεδότριψ ἐκτείνειν, πλανώμενοι ἐκ τοῦ παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἄνδρας ἀμφιτρίβας.* sic Lehrs, sed D *ἄνδρας ὡς ἀμφ.*, B Par. *ἄνδρες ὡς ἀ.*, A *ἄνδρες ἐς ἀμ.* Ceterum alii videntur *ἀμφίτριβας* paroxytonos scripsisse, (et cod. Hermanni *ἄνδρες εἰς ἀμφίτριβας*) cf. Lobeck Paralip. 293. Huc resp. Hesych. *Ἀμφιτρίβας·* (sic cod., Musurus *ἀμφιτρίβαν*) *περιττῶς τετριμμένους* (sic legendum, vulgo *τετριμμένον*).

Fr. 134. Suidas v. *ἀ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἆ δ. τ.* Locus corruptus. Eadem Schol. Platon. 393., ubi *ἀ ἔαδ' ἴς τε ταύρους* et *ἀεαδεῖε τεταύρους.* Cram. An. Par. IV. 84, 10: *ἀ ἔαδε ἴς τε Ταύρους.* Cf. Bast ad Greg. Cor. 245. et 894. Videtur ab initio fuisse *ἐ ἔα*, ut est ap. Aeschyl. Prometh. 563.

Fr. 135. Cram. An. Ox. I. 164, 24: *ἀφ' οὗ τὸ φῦμα μ. μ. Ἀρχίλοχος.*

Fr. 136. Cram. An. Ox. I.441, 21: *ἡ φθειρσὶ δοτικὴ συνέστη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· φθειρσὶ μ.*

Fr. 137. Et. M. 575, 20: *Μέζεα· τὰ αἰδοῖα, ὅτι μέσα εἰσὶ τῆς οὐρᾶς, ἔσσεα ὄντα· Σικελοὶ δὲ καὶ Ταραντῖνοι μέσα αὐτὰ ἀποκαλοῦσιν· Ἡσίοδος· ἐκ ὑπὸ μέζε' ἔθεντο· ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ Δ εἰς Ζ μέδεα.* Post Hesiodi versum duo codd. Par. ap. Bekk. An. III. 1438. addunt *ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· ἄς κτλ.* eadem Et. Gud. 390, 48. ubi *ἴνας* et *μέλεων*, Schneidewin *μεζέων* iniecit.

138.

Πολλὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.

139. [162.]

Παρδοκὸν δι' ἐπιοίον.

140. [149.]

Aelian. Hist. An. XII. 9: *Κινεῖ δέ οἱ τὰ οὐραῖα πτερὰ (τῷ πίνῃ), ὥςπερ οὖν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ κηρύλος.* Eadem Apost. XI. 44.

141. [116.]

Aelian. Var. Hist. IV. 14: *Πολλάκις τὰ κατ' ὀβολὸν μετὰ πολλῶν πόνων συναχθέντα χρήματα, κατὰ Ἀρχίλοχον, εἰς πόρνης γυναικὸς ἔντερον καταίρουσιν· ὥςπερ γὰρ ἐχῖνον λαβεῖν μὲν ῥᾴδιον, συνέχειν δὲ χαλεπόν, οὕτω καὶ τὰ χρήματα.* (Qui ibidem adhibetur *Ἀναξαγόρας ἐν τῷ περὶ βασιλείας*, corr. *Ἀνάξαρχος*). Eodem respicit Nicetas Chon. p. 360. ed. Bonn: *καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου ἀντικρὺς ἐπῃνέτο, ὅ φησιν, εἰς ἔντερον πόρνης πολλάκις μεταῤῥυῆσκεσθαι τὰ χρόνῳ καὶ πόνῳ συλλεγέντα μαχρῷ* unde apparet *καταῤῥέουσιν* apud Aelian. scribendum esse; Archilochus autem, cuius versus vix restituas, dixerit *ἐῤῥυῆσκετο*, vid. Hesych.: *Ἐῤῥυῆσκετο, ἔῤῥεεν, ἐχεῖτο.*

142. [118.]

Lucian. Pseudolog. 1: *τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγοτι τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνειλήφας· εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλεν τοὺς περιπετεῖς ἐσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. Ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, τέττιγα ἔφη τὸν ἄνδρα εἰληφέναι πτεροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ πτεροῦ ληφθῇ, γεγωνότερου βοῶντι. Καὶ σὺ δέ, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις ἐπὶ σεαυτόν, αἰτίας ζητοῦντα καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;* cf. Apostol. XVI. 32. Arsen. 444. Archilochus versu dimetro dixisse videtur: *Τέττιγα δ' εἴληφας πτεροῦ.*

Fr. 138. Schol. Aristoph. Lysistr. 1257: *πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυς ἀφρὸς ἥνσει] πρὸς τὸ* (vulgo *τοὺς*) *παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ· πολὺς δὲ ἀφρὸς ἦν περὶ τὸ* (hoc omitt. cod. Rav.) *στόμα. Πολλὸς δ'* Porson, in proecdosi *πολὺς γὰρ* scripsi.

Fr. 139. Schol. Aristoph. Pac. 1148: *Παρδακὸν δὲ δίνγρον· οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ.* sic vulgo, sed Ven. addit *καὶ Ἀρχιλόχου· Παρδοκὸν δι' ἐπιοίον.* Conieci, ut etiam Welker *παρδοκὸν δια πεδίον*, sed possis etiam cum Heckero *παρδοκὸν δ' ἐπείσιον*, alia coniicere.

143. [125.]

d. II. 137: *Καὶ ὁ μέν γε κατ' ἰσχὺν προφέρων, εἰ καὶ ρείττων, ὑπὸ δυοῖν γ' ἂν αὐτὸν κατείργεσθαί* (Reiske coni. αι) *φησι καὶ Ἀρχίλοχος καὶ ἡ παροιμία.* ubi Schol. *Ἡ μὲν ρησίν· οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο· τὸ δὲ Ἀρχιλόχου ῥητόν στιν, οὐκ ἴσμεν, ἴσως δὲ ἂν εἴη τοιοῦτον.*

144. [126.]

l. IV. 167. D: *Τοιοῦτος ἐγένετο καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος, ἡμήτριος ὁ Σκήψιος, οὗ μνημονεύει Ἀρχίλοχος· ὑπὸ φιλη- καὶ ἀκρασίας καὶ οὗτος, μετ' Ἀρχίου πλέων εἰς Σικελίαν, κτίζειν Συρακούσας, τῷ ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιττούτης ἀπέ- λῆρον, ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἔμελλεν ἕξειν.*

145. [127.]

crat. 171, 4: *Στρύμη — μνημονεύει τῶν Θασίων πρὸς Μα- περὶ τῆς Στρύμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν ε' Ἀρχίλοχον μάρτυρα.*

146. [128.]

hrysost. Or. 60. T. II. 666: *ἔχεις μοι λῦσαι ταύτην τὴν πότερον δικαίως ἐγκαλοῦσιν οἱ μὲν τῷ Ἀρχιλόχῳ, οἱ δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ τὸν Νέσσον καὶ τὴν Δηϊάνειραν ἢ οὔ· οἱ μὲν τὸν Ἀρχίλοχον ληρεῖν ποιοῦντα τὴν Δηϊάνειραν ἐν αι ὑπὸ τοῦ Κενταύρου πρὸς τὸν Ἡρακλέα ῥαψῳδοῦσαν, ουσαν τῆς τοῦ Ἀχελῴου μνηστείας καὶ τῶν τότε γενομέ- πολλὴν σχολὴν εἶναι τῷ Νέσσῳ, ὅ τι ἐβούλετο πρᾶξαι.* Ad n respicit et Schol. Apoll. Rhod. I. 1212: *Ἡρακλῆς γήμας τὴν Οἰνέως θυγατέρα καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι παρὰ τῷ υμποσίῳ Κύαθον ἤτοι τὸν Οἰνέως οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ ήξας κονδύλῳ ἀνεῖλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδόνιπτρα ὕδατα ἀγ- ῶν χειρῶν ἐπέχεεν· φεύγων οὖν τὸν φόνον καὶ σὺν τῇ γα- όμενος ἀνεῖλεν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ Νέσσον Κένταυρον, ὡς χος ἱστορεῖ.* et Schol. Il. φ'. v. 237: *Ἀρχίλοχος μὲν οὐκ Ἀχελῷον ὡς ποταμὸν Ἡρακλεῖ συμβαλεῖν, ἀλλ' ὡς ταῦρον.*

147. [130.]

vit. Marii c. 21: *Μασσαλιήτας μέντοι λέγουσι τοῖς ὀστέοις σαι τοὺς ἀμπελῶνας, τὴν δὲ γῆν, τῶν νεκρῶν καταναλω- αὐτῇ καὶ διὰ χειμῶνος ὄμβρων ἐπιπεσόντων, οὕτως ἐκλι- καὶ γενέσθαι διὰ βάθους περίπλεω τῆς σηπεδόνος ἐνδύσης, ὧν ὑπερβάλλον εἰς ὥρας πλῆθος ἐξενεγκεῖν καὶ μαρτυρῆσαι χῳ λέγοντι, παιίνεσθαι πρὸς τοῦ τοιούτου τὰς*

148.

. Var. Hist. X. 13: *Αἰτιᾶται Κριτίας Ἀρχίλοχον, ὅτι κά- ὸν εἶπεν· εἰ γὰρ μή, φησίν, ἐκεῖνος τοιαύτην δόξαν ὑπὲρ*

ἑαυτοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξήνεγκεν, οὐκ ἂν ἐπυθόμεθα ἡμεῖς, οὔτε ὅτι Ἐνιποῦς υἱὸς ἦν τῆς δούλης, οὔθ' ὅτι καταλιπὼν Πάρον διὰ πενίαν καὶ ἀπορίαν ἦλθεν εἰς Θάσον, οὔθ' ὅτι ἐλθὼν τοῖς ἐνταῦθα ἐχθρὸς ἐγένετο· οὐδὲ μὴν ὅτι ὁμοίως τοὺς φίλους καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε· πρὸς δὲ τούτοις, ἢ δ' ὅς, οὔτε ὅτι μοιχὸς ἦν, ᾔδειμεν ἄν, εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ μαθόντες· οὔτε ὅτι λάγνος καὶ ὑβριστής· καὶ τὸ ἔτι τούτων αἴσχιστον, ὅτι τὴν ἀσπίδα ἀπέβαλεν· οὐκ ἄρα ἀγαθὸς ἦν ὁ Ἀρχίλοχος μάρτυς ἑαυτῷ, τοιοῦτον κλέος ἀπολιπὼν καὶ τοιαύτην ἑαυτῷ φήμην. Ταῦτα οὐκ ἐγὼ τὸν Ἀρχίλοχον αἰτιῶμαι, ἀλλὰ Κριτίας-

149. [131.]

Malalas Chronogr. IV. 68: Ὅστις Λυγκεὺς πολεμήσας τῷ Δαναῷ βασιλεῖ τοῦτον ἐφόνευσε καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καθὼς ὁ Ἀρχίλοχος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο. Archilochi nomen valde suspectum.

150.

Athen. I. 30. F: Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον οἶνον τῷ νέκταρ παραβάλλει. cf. Eust. Od. 1633, 48.

151. [115.]

Hesych.: Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. Καρπάθιος δὲ λαγών, ἀπ' ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγετο· διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοὶ καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι. ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη· Καρπάθιος τὸν μάρτυρα. ubi Κάρπαθος videtur legendum, ut est in lemmate. Zenob. IV. 48: Καρπάθιος τὸν λαγών ... ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη (Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. haec enim verba addo) cf. ibi interpr.

152.

Eustrat. ad Aristot. Eth. Nicom. VI. 7: παράγει δ' εἰς μαρτυρίαν ... ποίησιν Μαργίτην ὀνομαζομένην Ὁμήρου· μνημονεύει δ' αὐτῆς οὐ μόνον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ποιημάτων, ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Κρατῖνος καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν μαρτυροῦσιν Ὁμήρου εἶναι τὸ ποίημα. Ruhnken pro Ἀρχίλοχος coniecit Ἀριστοφάνης coll. Arist. Av. 910., poterat probabilius ἀλλὰ καὶ Ἀρχιλόχοις Κρατῖνος.

153. [133.]

Eustath. 314, 43: Ἀλκαῖος δὲ φασὶ καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.

154. [134.]

Hesych.: Ἀγόμενος· δοῦλος· παρὰ Ἀρχιλόχῳ, Nauck coni. ἄτμενος sine causa idonea.

155. [123.]

Hesych.: *Ἀηδόνος· νεοσσός· καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον παρὰ Ἀρχιλόχῳ.* coniungunt *ἀηδόνος νεοσσός*, contra Valckenaer *Ἀηδονιεύς· ἀηδόνος νεοσσός.*

156. [135.]

Hesych.: *Ἄζυγία· ἄξευκτον· Ἀρχίλοχος.* corrigunt *Ἄζυγα.*

157. [136.]

Hesych.: *Ἄκομψον· ἀπάνουργον, ἁπλοῦν, Ἀρχίλοχος· οὐκ εὐτρεπίζον.*

158. [137.]

Pollux VI. 187: *λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ ἀμείβεσθαι· Ἀρίβολος δὲ ἡ ἀμοιβή· ἔστι μὲν γὰρ παρ' Ἀρχιλόχῳ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστῃ.*

159. [138.]

Schol. Nicandri Ther. 213: *Ἀργίλιπες δ' ἦγουν ἔκλευκοι ὡς Ἀρχίλοχος· ἀρχιλιπὴς δὲ φάσις.* Ita codd. G. p. vulgo *Ἀρχίλοχος δ' ἀργιλιπὴς φησιν.* Bussemaker *Φάσις* (*Φᾶσις*), fort. *φύσις*, Loeck coni. *Ἀρχίλοχος δὲ ἀργιλιπὴς δημὸς φησίν.*

160. [139.]

Hesych.: *Γυμνόν· ἀνυπόδητον* (Cod. *ἀνύδητον*) *ἢ ἀπεσκυθισμένον, ὡς Ἀργίλοχος.*

161. [141.]

Pollux II. 27: *βόστρυχος, ἀφ' οὗ καὶ διαβεβοστρυχωμένον παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

162. [142.]

Hesych.: *Ἀὶς τόση· τῇ ἡλικίᾳ· Ἀρχίλοχος.* ita Elmsley, vulgo *τόση.*

163. 164. [144.]

Et. M. 324, 14: *ἐκ Ῥώμης· ἡ ἐξ πρόθεσις, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ ξ εἰς κ. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ μετὰ παρέλκοντος· οἷον ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Διὲξ σωλῆνος πάλιν· Διὲξ τὸ μύρτον ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μύρτον. σημαίνει δὲ μυρσίνην.* Prius fragmentum redintegravit Schneidewin ope Schol. Iliad. II. ι'. 7: *Μετὰ γοῦν τῆς διὰ οὖσα ἡ ἐξ οὐ τρέπει τὸ ξ· Διὲξ σωλῆνος εἰς ἄγγος.*

165. [143.]

Pollux II. 34: *ἐκτενισμένοι μὲν εἴρηκεν Ἀρχίλοχος.*

166. [146.]

Hesych.: *Ἔτρεψεν· ἐκέτρεψεν, ἠπάτησεν, παρέτρεψεν· Ἀρχίλοχος.*

167. [147.]

Hesych.: *Ἥμισυ τρίτον· δύο ἥμισυ· Ἀρχίλοχος.* Cf. Prisc. T. II. p. 391. 395.

168.

Cyrill. Cram. An. Par. IV. 183, 21: *Θριαθρίκη· Ἀρχίλοχος· καὶ ὅτι ἀπὸ Θριῶν τῶν Διὸς θυγατέρων διωνομάσθησαν, ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ· ἐπεὶ τρίαι εἰσίν, οἷον τρισσαὶ κατὰ τὸν ἀριθμόν.* et ib. *Θριαθρικκί· Μαντείαι καὶ ψήφοι· οἷον τρισσαὶ τὸν ἀριθμόν.* Conieci aliquando *Θριαὶ θρησκαί*, et hoc modo restituendum censui versum anonymi ap. Cram. An. Ox. IV. 337, 26:

Θριαὶ θρησκαὶ γρηῦν ἐπιπνείουσι κορώνην.

169. [108.]

Pollux. X. 135: *Καὶ ἶπος τὸ πιέζον τὰς ἰσθῆτας ἐν τῷ γναφείῳ, ὡς Ἀρχίλοχος κέαται δ' ἐν ἴπῳ.* Eadem VII. 41.

170.

Cram. An. Ox. I. 249, 27: *Παρὰ τὸ ἐκεῖθι, κεῖθι. καὶ κεῖ παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

171. [120.]

Eustath. II. p. 851, 33: *Καὶ ἔοικεν ὁ σκορπιώδης τὴν γλῶσσαν Ἀρχίλοχος ἁπαλὸν κέρας τὸ αἰδοῖον εἰπών, ἐντεῦθεν τὴν λέξιν πορίσασθαι.*

172.

Pollux IV. 71: *Ὁ δὲ τοῖς αὐλοῖς χρώμενος αὐλητὴς καὶ κεραυλὴς κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον.*

173. [150.]

Pollux I. 232: *Χρῆται δὲ καὶ Ἀρχίλοχος τῷ τῶν κοκκυμήλων ονόματι.*

174. [151.]

Etym. M. p. 529, 12: *Κοπάεν ξίφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ· ἀπὸ τοῦ κοπάγειν· ζήτει.* ubi V *Κοπόεν· κόπος κοπόεις κοπόεν, ὡς στόνος στονόεις στονόεν.* M *Κοπτᾶ ξίφος π ἀρχαί.* Scrib. *ἀπὸ τοῦ κόπτειν ζήτει εἰς τὸ κώπη* (p. 551, 36.). Brevis syllaba *κο* firmatur latino verbo *capio*, terminatio *αεις* iis, quae Herod. *π. μ. λ.* p. 14. affert. Meineke coni. *παρὰ Ἀλκμᾶνι.*

175. [152.]

Steph. Byz. v. *Κρήτη*· *ἡ μεγίστη νῆσος, ἣν Κρεήτην ἔφη Ἀρχος κατὰ πλεονασμόν.* cf. Eustath. ad Dionys. 498. ubi *Ἀρχίας τις.*

176. [181.]

Schol. Hom. Il. ζ'. 507: *Οἱ νεώτεροι ἐπιθυμεῖν τὸ κροαίνειν, Ἀρχίλοχος.* et deinde: *Τὸ κροαίνων οὐκ ἔστιν ἐπιθυμῶν, ὡς Ἀρχος ἐξέλαβεν.* Cf. Cram. An. Par. III. 284, 7.

177. [153.]

Pollux X. 160: *Ἀλλὰ μὴν καὶ κύρτη σιδηρᾶ ἀγγεῖόν τι, οἷον ἔσκος ὀρνίθειος, παρὰ Ἡροδότῳ καὶ Ἀρχιλόχῳ.*

178. [154.]

Schol. [Aristoph. Plut. v. 476: *Κύφων — Ἀρχίλοχος δὲ ἀντ κακὸς καὶ ὀλέθριος.* Cf. Schol. Lucian. Pseudol. c. 17. Suid. v. κφωνες.

179. [117.]

Etym. M. p. 152, 52: *Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ λέχος λεχαίνειν, λέχους ἐπιθυμεῖν, καὶ κατὰ τροπὴν λεγαίνειν· ἔνθεν Ἀρχίλοχος· γαι δὲ* (hoc add. DV.) *γυναῖκες ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι.*

180. [160.[

Pollux VI. 80: *Μέσπιλα, ἃ καὶ ὅα καλεῖται· καὶ τοὔνομά ἐστι ρὰ Πλάτωνι τοῦτο, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐκεῖνο.*

181. [157.]

Hesych.: *Μουνόκερα· τὸ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκήν· ὡς Ἀρχίλο-ος.* fort. *Μουνόκερον*, contra Lobek *τὰ μ. ἔχοντα.*

182. [155.]

Suidas: *Μυδαλέας, διαβρόχους, μυδαλέα δάκρυσι, καὶ μυδάεον, δίυγρον, παρὰ Ἀρχιλόχῳ διάβροχον, λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ ἀθυγρον αἷμα, τὸ ἐννότερον, ῥυπαρόν.* Eadem Phot. 278, 13. Videir igitur Archilochus *αἷμα μυδάλεον* dixisse, non recte Meineke ini. *Αἰσχύλῳ* compar. Aesch. Pers. 536.

183. [156.]

Tzetz. ad Lycophr. 771: *Οἱ δὲ μύκλους φασὶ τοὺς κατωφερεῖς ους γυναῖκας· εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑνὸς Μύκλου αὐλητοῦ κατωφεροῦς εἰς ναῖκας, καὶ κωμῳδηθέντος ἐπὶ μαλότητι ὑπ' Ἀρχιλόχου.* Petita ec sunt ex antiquis in Lycophronem scholiis, vid. Et. M. 594, 21. i tamen nulla fit Archilochi mentio, ut suspicari possis Tzetzem rasse. Et conieci aliquando versum, quem et Tzetzes et Et. M.

ex Callimacho afferunt, qui ab aliis Antimacho tribuitur, vid. ad Antimachi Fr. 15., neutrius esse, sed *Archilochi:*

Ἔστιν μοι Μάγνης ἐγγεαμυκλος ὄνος.

184. [140. 144. 158. 163.]

Suidas: *Μυσάχνη· ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· καὶ ἐργάτις καὶ δῆμος* (Küster *δήμιος*) *καὶ παχεῖα.* Cf. Eustath. 1329, 34: *Ἀρχίλοχος δὲ παχεῖαν καὶ δῆμον ἤγουν κοινὴν τῷ δήμῳ, καὶ ἐργάτιν, ἔτι δὲ μυσάχνην παρ' ἀναλογίαν τοῦ ἁλὸς ἅχνη καὶ εἴ τι τοιοῦτον.* Adde ib. 1088, 39: *ἡ δὲ ῥηθεῖσα ἔννοια καὶ ἐργάτιν τὴν τοιαύτην ἐθέλει καλεῖσθαι γυναῖκα, καὶ παχεῖαν δὲ διὰ τὸ πολύτροφον — καὶ τὸ δῆμον αὐτὴν λέγεσθαι παρὰ Ἀρχιλόχῳ.* et praeterea Hesych. *ἐργάτις, τὴν Νεοβουλείαν λέγει ὡς παχεῖαν.* Cum Aristophanis Schol. Av. 1619. versum proferat: *περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή,* auctoris nomine non addito, fortasse hic Archilochi est, qui dixerit: *Ἐργάτις | Περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή, Δῆμος, μυσαχνή.*

185. [159.]

Hesychius: *Μύσχης· εὖρος* (Sopingius *εὐρώς*, potius *νεφρός*) *ὡς Ἀρχίλοχος·* (ita Alberti, v. *Ἀμφίλοχος*). Ibid. sequitur *Μύσχον τὸ ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον αἰδοῖον.* Fort. pertinet ad Fr. 46., ubi alii *μύσχεω* pro *μύκεω* legisse videntur.

186. [161.]

Pollux X. 27: *ἢ ὡς Ἀρχίλοχος πακτῶσαι, τὸ κλεῖσαι.*

187. [164.]

Eust. Il. 711, 32: *Λέγει δ' αὐτὸς* (haud dubie Aristophanes Byz.) *καὶ τὰς πρόκας παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ ἐλάφου τεθεῖσθαι, παρ' ᾧ καί τις διὰ δειλίαν προσωνομάσθη πρόξ.*

188. [165.]

Tzetz. Lycophr. 91: *Πύγαργον, δειλὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ ἄρπαγα· εἰσὶ γὰρ μελάμπυγοι, πύγαργοι εἴδη ἀετῶν κατ' Ἀρχίλοχον.* (Vit. 3. *Ἀρχέλαον*), nisi forte tantum Fr. 109. respexit.

189. [121.]

Hesych.: *Πυῤῥιχίζειν τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν καὶ σύντονον. Πυρρίχην ἔλεγον. — οἱ δὲ ἀπὸ Πύῤῥου τοῦ Ἀχιλλέως· ἐφησθέντα γὰρ τῷ Εὐρυπύλου φόνῳ ὀρχήσασθαι φησὶν Ἀρχίλοχος· ὅθεν καὶ ὁ Πυῤῥίχιος ποὺς ὠνομάσθη.*

190.

Choeroboscus p. 83. (et 315): *εὑρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ω λεγόμενον ῥώξ, ῥωγὸς παρὰ Ἀρχιλόχῳ.*

191. [168.]

Hesychius: *Σάλπιγξ — καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα· παρ' Ἀρχι-ω δὲ τὸν στρόμβον.*

192. [169.]

Hesychius: *Σκελήπερον· νήπιον· Ἀρχίλοχος.* Sopingius *σκέλη-ν* coni.

193. [170.]

Eust. Od. 1828, 11: *καὶ λιμοκίμβιξ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ κυμινοκίμ-διὰ σμικρότητα· καὶ ῥυπικόνδυλος καὶ συκοταγίδης παρὰ Ἱπ-νακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ διὰ τὸ εὐτελὲς τοῦ βρώματος.* nam Eustathius mum tantum vocabulum ex iambographis petiisse videtur.

194. [171.]

Erotian. 360: *Τράμιν, τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ἱππόταυρον κα-μεν — μέμνηται καὶ Ἀρχίλοχος.*

195. [172.]

Pollux II. 23: *Καὶ οὐλότριχες παρ' Ἡροδότῳ, Ἀρχίλοχος δὲ στρέψας τρίχουλον εἴρηκεν.*

196. [174.]

Eust. Od. 1746, 8: *Ὁμοίως τῷ θῶ, θύος, καὶ φλῶ, φλύος* παὶ *Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ φλυαρίας.*

197. [175.]

Athen. III. 86. B: *Καὶ Ἀρχίλοχος δὲ τῆς χηράμβης* (ABP *χη-αβας*, VL *χηράβας*) *μέμνηται.*

198.

Hesych.: *Ψαυστά· ψαιστά. Ἀρχίας.* Corr. *Ἀρχίλοχος.*

Archilochi nomen saepe ex errore ortum, sicut Schol. Hom. d. κ'. 193. male *Ἀρχίλοχος* pro *Ἀρίσταρχος* legitur, idem error de-ehenditur Schol. Hesiod. Theog. 991. et Schol. Aristoph. Nub. 109. lid. v. *Φασιανός*.) — Ap. Schol. Nic. Ther. 617. vulgo *Ἀρχίλοχος*, :d G *Ἀντίλοχος*, nisi *Ἀμφίλοχος* malis. — Ap. Polluc VI. 100: *καὶ* υστηρίου *μὲν Ἀριστοφάνης μέμνηται, μάνου δὲ Νίκων ἐν Κιθαρῳδῷ* - *ὁλκαίου δὲ Ἀντίοχος· ἔστι δὲ ὁλκαῖον, ᾧ τὰ ἐκπώματα ἐνα-ονίπτουσιν*, Ruhnkenius *Ἀρχίλοχος*, rectius Meineke *Ἀντίδοτος* conie-t. — Apud Polluc. X. 141: *καὶ ὀπήτιον εἴρηται ἐν Νικοχάρους Κρη-ν· τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον, ὅπερ ἀρχίλιον* (vel *ἀγχίλιον*). sic libri, rrigunt *Ἀρχιλόχειον* parum probabiliter. Meineke scripsit:

τοῖς τρυπάνοισιν ἀντίπαλον ὀπήτιον.

Et. M. 72, 39: τὸ γὰρ ἐναλλάσσειν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀλφαίνειν ἐλέγετο, sic recte PVb, sed D πτ' αρχ, non recte Valckenaer παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ coniecerat. — Neque vere Gaisford coniecit adp. Zenobium Prov. I. 52. pro Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις scribendum esse Ἀρχίλοχος. — Denique Cramer An. Ox. I. 307, 22: τὸ ο λῆγον εἰς ρω ἐπιφερομένου συμφώνου, μὴ τοῦ μυ, ψιλοῦται, οἷον ὀργή· ἰχνηστὴς Ἀντίλοχος. coniecit Ἀρχίλοχος, sed Ὀρσίλοχος scribendum.

II.

SIMONIDES AMORGINUS.

1. [1.]*)

Ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅπη θέλει·
νόος δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι
ἃ δὴ βότ' αἰεὶ ζῶμεν, οὐδὲν εἰδότες,
ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
ἐλπὶς δὲ πάντας καὶπιπειθείη τρέφει
ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπάς.
νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκέει βροτῶν
πλούτῳ τε καὶ γαθοῖσιν ἵξεσθαι φίλος·
φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
πρὶν τέρμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι

Simonides Amorginus. Fr. 1. Stobaeus XCVIII. 16: Σιμωνίδου. V. 2. ὅσ' Gesn., codd. ὅς. — ὅπη, Ahrens ὅκῃ. — V. 3. νόος, Grotius νοῦς. ib. Brunck ἔπ'. ib. Vind. Trinc. Gesn. ἐφημέριοι. — V. 4. ἃ δὴ βότ' αἰεὶ ζῶμεν scripsi, ἄδη βοτὰ ζώομεν A, ἄδη βοτὰ B, δὴ βροτοὶ ζώομεν Vind., δὴ βροτοὶ ζώομεν ἀεὶ δὴ βοτὰ ζώομεν Gesn., δὴ βροτοὶ ζώομεν ὅπως μένουσ' ἐλθεῖν Trinc., mediis omissis. Grotius ἀεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν, Ahrens ἃ δὴ βοτὰ ζώουσιν, Schneidewin ἀλλ' ἃ δὴ βροτοὶ ἔφημέρειοι ζῶμεν. — V. 5. ὅπως, A a pr. m. ὅμως. Scripseram ὅκως. — ἐκτελευτήσει AB Vind., ἐκτελευτήσῃ v. — V. 6. καὶπιπειθείη ABN Vind., καὶπιθείη vulgo Fort. legendum καὶ πεποιθίη, cf. Hesych. πεποιθίαν, ἐλπίδα, προσδοκίαν. κὰπιπειθίη Welcker, κὰπ' ἀπειθίη Haase, κὰπὶ πειθείη Ahrens. Sed cf. Hesych. ἐπιπειθείη· ἀναπεισμονῆσα, ubi Schneidewin ἀνπεισμονή. Σιμωνίδης ἀ. corrigit. — V. 8. aperte corruptus, fort. μένουσιν ἔλδωρ. — V. 9. Meinek. Poet. Com. IV. 717. ἐς νέωτα, idem v. 10. Πλούτῳ τε καὶ θεοῖσιν, sed videtur vitium alibi delitescere, coni. οὐ δοκέει βρύον πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φάος.

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
πέμπει μελαίνης Ἅϊδης ὑπὸ χθονός·
οἱ δ' ἐν θαλάσσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι
καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλός
θνήσκουσιν, εἶτ' ἂν μὴ δυνήσωνται ζόειν·
οἱ δ' ἀγχόνην ἅψαντο δυστήνῳ μόρῳ,
καὐτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαι
βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφρασιοι δύαι
καὶ πήματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
οὐκ ἂν κακῶν ἐρῷμεν, οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

2. [2.]

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μιῆς.

3. [3.]

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστι τεθνάναι χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρα (καὶ) κακῶς ἔτεα.

4. [4.]

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

v. 13. θνητῶν, A βροτῶν θνητῶν, Ahrens δύστηνοι βροτῶν φθείρουσι v. fort. μοιρτῶν. — Ἄρει Brunck, Ἄρεϊ vulgo, ἄερι Trinc. — V. 15. ἐν, . — V. 16. Schneidewin πορφυρέης. — V. 17. ζόειν Porson, ζάειν Gro- ζώειν vulgo, sed locus graviter corruptus; in proecdosi scripseram: οἱ δ' ἢ δυν. ζόειν, ἐπ' ἀγχόνην κτλ., nunc coniicio εἶτ' ἂν ἠδυνώσωνται Ahrens εὖτ' ἄν μηχανήσωνται ζόην. — V. 18. B ἥψαντο. — V. 19. καὐτάγρετοι. — V. 21. A δύο. — V. 23. Meineke οὐδ' ἐν ἄλγεσι Καὶ δοντες, Seidler κακῶς ἔχοντες, Ahrens ἐκόντες coniecit, ego ando οὐδ' ἂν ἄλγεσιν Κακοῖσι δόντες, sed conf. Theogn. 555: ολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα, ubi optimi libri ἐπ' (ἐν) ἐν ἦτορ (ἦπαρ) ἔχοντα exhibent. — V. 24. αἰκιζοίμεθα Vind. Trinc., ίμεθα v., αἰκιζώμεθα Grotius.

r. 2. Stob. Flor. CXXIV. 5: Σιμωνίδου. V. 2. φρονοῖμεν, Schnei- φρονέοιμεν. — ἡμέρης Welcker, v. ἡμέρας. — μιῆς scripsi, v. μιᾶς.

r. 3. Stob. Flor. CXXI. 1: Σιμωνίδου· (sic A Vind., om. Trinc.) ad Simonidem melicum refertur, sed recte Welcker iambographo tri- — V. 1. ἐστι, Grotius coni. εἰς τὸ. — V. 2. ἀριθμῷ, Ahrens ἀμίθρῳ, . M. 83, 42: Ἀμιθρῆσαι· Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμιθρὸν εἶπε ὑπέρθεσιν, sed potest hoc ex melico desumtum esse. — καὶ addidit ter, Ahrens δή, contra Valckenaer coni. παῦρα μοχθηρῶς.

r. 4. Stob. Flor. CV. 7: Σιμωνίδου. Apostol. XII. 6, 5.

5. [6.]

Ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχει.

6. [7.]

Γυναικὸς οὐδὲν χρῖμ' ἀνὴρ λῄζεται
ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

7. [8.]

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς τανίτριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις τ' ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.
Τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἴδριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδέν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.
τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτοργόν, αὐτομήτορα,

Fr. 5. Plutarch. de prof. in virt. c. 14: *Οἱός τ' ἐστὶ κατὰ τὸν Σιμωνίδην ἄθηλος τρέχειν τῷ ἀγαθῷ μονονουχὶ συμῳδῦναι γλιχόμενος.* et an seni sit resp. ger. c. 12. *Ἀθ. ἵ. π. ὡς ἅ. τρέχει κατὰ Σιμωνίδην.* de esu carn. II. 2. Adde de virt. mor. c. 7., de tuend. san. c. 22. et Apost. XI. 93. f. Stob. CXV. 18. Ceterum fort. hoc *Lyrici* potius est fragm. ex epigrammate aliquo petitum, cum Plut. alias non utatur iambographi carminibus.

Fr. 6. Clem. Alex. Strom. VI. 744: *Ἡσιόδου δ' εἰπόντος* (Opp. 700.) *Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λῄζετ' ἄμεινον Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο, Σιμωνίδης εἰπεν· Γυναικὸς κτλ.* Eadem Eus. Praep. Ev. X. 466. D, (ubi *Σιμωνίδης ἐν ἑνδεκάτῳ*, Welcker coniecit *ἐν πρώτῳ*). Apostol. V. 77. c. Adde Boissonade An. I. 22. ubi *Θεόγνιδος· γυναικὸς ἀνὴρ οὐδὲν χ. λῄζεται κάλλιον ἐσθλῆς.* — V. 1. ap. Clem. cod. *γυναικὸς δ'*. — V. 2. Euseb. et Apost. ordine inverso *ἄμεινον ἐσθλῆς.*

Fr. 7. Stob. Flor. LXXIII. 61: *Σιμωνίδου* (sic A Trinc.). *χωρὶς κτλ.* — V. 1. *γυναικὸς*, in proecdosi conieci *γυναικῶν*, Schneidewin *γυναῖκας*, probante Ahrensio, qui praeterea *νόῳ* requirit. — V. 4. *κυλινδεῖται* B *κυλίνδεται*. — V. 5. *αὐτὴ* Brunck, ut videtur, *αὖτη* Stob. ed. Gaisford — *ἀπλύτοις τ'* Valckenaer et Gaisford, vulgo *ἀπλύτος τ'*, A Vind. *ἄπλυτος* Trinc. *ἄπλουτος*. — *εἵμασιν*, *εἴμασιν* Voss., *εἰμάσιν* Arsen. B, *ἱμάσι* vulgo. — V. 6. *ἡμένη*, A *εἱμένει*, Arsen. Vind. *εἱμένη*. — V. 10. *αὐτῶν* Brunckii cod. (B?) *αὐτὸ*, sed in marg. *αὐτῶν*, Fr. Haase coni. *αὖτως*, Ahrens *εὖ γῶν*. — *εἶπε* A, *γ' εἶπε* B (et Brunckii cod.), *εἰ* Vind., *ει* Voss. *εὖ* Arsen., *εἶναι* N. Trinc., *ἔστι* vulgo. — *κακόν*, Voss. Vind. *κακῶν*. Locus corruptus videtur, fort. *τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν* (i. e. *αὐτὸ*, ut *ταὐτὸν* dicitur) *εἶπε πολλάκις κακόν, τότ' ἐσθλόν*. — V. 12. *λιτοργόν* libri omnes, *λιτουργόν* Gesner, (cf. Hesych. *λιτουργόν, κακοῦργον*), *λειτουργόν* Grotius. Conicio *λίταργον*, cf. Et. M. 567, 38: *Λίταργος κύων, σημαίνει τὸν ταχύν, παρὰ τὸ λίαν ἀργὸν εἶναι ἤγουν ταχύν.* — *αὐτομήτορα*, Wakefield *αὐτο-*

ἣ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
λέληκεν, ἢν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὁρᾷ.
παύσειε δ' ἄν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·
ἀλλ' ἐμπεδῶς ἄπρηκτον αὐονὴν ἔχει.
Τὴν δὲ πλάσαντες γῆθεν Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,
οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
ἔργον δὲ μοῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
χῶταν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
λιγῶσα δίφρον ἄσσον ἕλκεται πυρός.
Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δύ' ἐν φρεσὶν νοεῖ·
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην,
ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδών·
„Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῇσδε λωΐων γυνή
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.“
τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
ἄπληστον, ὥςπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων.
ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κἀποθυμίη
ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται.
ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμής
ἔστηκ' ἀπήμων, χάρμα ναύτῃσιν μέγα,
θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται

αὐτορήτορα, Doederlein *αὐτομήστορα*, Fr. Haase *αὐτορήτορα*, Nauck *αὐονήτορα*, Ahrens *ἀστομήτορα*, quod interpretatur *ἄστομον ἦτορ ἔχουσαν*, bar bare ut videtur. — V. 16. δ' ἄν μιν, Vind. δ' ἄμμιν, Voss. *δέ μιν*. — V. 18. οὐδ' ἄν, malim οὔτ' ἄν. — V. 19. *ἡμένη*, A Voss. Vind. Arsen. *ἀμένη*. — *τύχοι* Arsen., ceteri *τύχῃ*, quod defendi potest. — V. 20. *ἐμπεδῶς*, A *ἔμπεδος*. — *αὐονὴν*, A *αὐον ἠν*. — V. 22. *πηρόν* A Voss. Vind. Ars., vulgo *πονηρόν*. — V. 24. *ἔργον*, Vind. Voss. *ἔργων*. — V. 25. *χῶταν*, Vind. *χ' ὅταν*, A *κοὔτ' ἄν*, fort. *κώταν* ut etiam Ahrens. Hermann coni. *κευτ' ἄν ... ἕλκεσθαι*, Schneidewin *κοὐδ' ἦν*. — V. 27. *ἣ δύ' ἐν φρεσὶν νοεῖ* correxi, eamque coniecturam Guil. Dindorfio probavi, itaque Schneidewin scripsit, A Vind. Voss. Arsen. Trinc. *ἠδὺ ἐν φρεσὶν νόει* (B *νοεῖ*), v. *ἤδη ἐν φρεσὶν νόει*, Ahrens coni. *ἦ δύ' ἐν φρεσὶν νόοι*. — V. 28. *τὴν*, Schneidewin *ἣν*. — V. 29. *μιν* Valckenaer et Brunck (ut Schneidewin dicit etiam cod. Vind. a m. pr.), libri *μὲν*. — V. 30. *λωΐων*, *λωΐον* Vind. Voss. Trinc. — V. 32. *ἀνεκτὸς*, B *ἀνεκτὸν*. — *οὐδ' ἐν*, Schneidewin *οὔτ' ἐν*, ego in proecdosi scripsi *οὐδ' ἔν'*. — V. 34. *ἄπληστον*, fort. *ἄπληστος*, Froehlich *ἄτλητον*. — V. 35. *κἀποθυμίη* A Voss. Ars. Trinc., vulgo *κἀποθυμία*. — V. 37. *ἀτρεμής*, Valckenaer coni. *ἀτρέμας*.

βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη·
ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε τοιαύτῃ γυνή
ὀργήν· φυὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.
Τὴν δ' ἔκ τε σποδιῆς καὶ παλιντριβέος ὄνον,
ἣ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῇσιν μόγις
ἔστερξεν ὧν ἅπαντα καὶ πονήσατο
ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῷ
πρωΐ, προῖμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·
ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
ἐλθόντ' ἐαῖρον ὀντινῶν ἐδέξατο.
Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος.
κείνῃ γὰρ οὔ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ' ἐράσμιον·
εὐνῆς δ' ἀλιγνής ἐστιν ἀφροδισίης,
τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα νωσίῃ διδοῖ·
κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.

V. 40. *φορευμένη*, B *φορουμένη*, Ahrens *φυρευμένη*. — V. 42. *φυὴν* A Vind. Trinc., vulgo *φυγὴν*. Totum versum subditicium existimat Schneidewin, contra O. Schneider *φυὴν δ' ὡς* (ita etiam Grotius) *πόντος ἀλόλην ἔχει*, Hermann *φυὴν δὲ πάντοθ' ἀλλοίην ἔχει*, et huic versui subiiciendos censet v. 37—40., Doederlein *γυνή· ὀργὴν φυὴν δ' ὡς πόντος ἀλλοίην ἔχει*. Ego conieci *φυὴν δ' ἑκάστοτ'*, sed videtur locus gravius vitium contraxisse, fort. versus transponendi itaque corrigendi:

ὀργὴν δὲ πόντος ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει·
ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε τοιαύτῃ γυνή.

— V. 43. *ἔκ τε σποδιῆς*, Brunck *ἐκ τέφρης τε*, Meineke *ἔκ τε πολιῆς* vel *πελλῆς*, ego in proceedosi scripsi *ἐκ σποδείης*, idque etiam Meineke proposuit, quamquam aliud exemplum huius adiectivi non novi. — *παλιντριβέος*, B *παλιντοιβοῦς*, fort. *παλιντριβεῦς*. — V. 45. *ἔστερξεν* AB, *ἔερξεν* Vind. Voss. Ars. N. Trinc., *ἔρεξεν* vulgo. — *ὧν* Brunck, *οὖν* Gesner, *ὡν* vulgo. — V. 46. *ἀρεστά* haud dubie corruptum, coniicio *ἄτρεστα*, quem admodum asinus ipse *ἀτρεύς* vel *ὀτρεύς* dictus est. Sed gravem praeterea hic locus labem contraxisse videtur, nam sententia instituta parum recte procedit. Possis credere quaedam excidisse, alia traiecta esse, exempli gratia: *ἣ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῇσιν μόγις | ..... καὶ πονήσατο | ἄτρεστα· τόφρα δ' | .... ἔστερξεν ὧν ἅπαντα ... | .... ἐσθίει κτλ.* Sed fort. scrib. *ἣ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπῇσιν μόγις ἄτρεστα τεφρὰς ὡς ὄνος πονήσατο· ἔστερξεν ὧν πάντ'· ἐσθίει κτλ.* — V. 48. *ὁμῶς*, Brunck *ὅμως*. — V. 50. *γαλῆς*, Welcker *γαλέης*. — V. 51. *οὔ τι*, Ars. *οὔτε*. — *ἐπίμερον* A Voss. Vind. Ars., *ἐφίμερον* vulgo. — V. 53. *ἀληνής* Vind., *ἀλήνης* Gesn. in m., *ἀληνῆς* vulgo, *ἀδηνής* Valckenaer et Brunck, quod ferri nequit, nam *insatiabilis* debebat dici, quod fort. ipsum illud *ἀληνής* significat, si liberum est a labe. Cf. Hesych. *Ἀλινοί· ἐπαφρόδιτοι*. — V. 54. *παρόντα*, Brunck *συνόντα*, Schneidewin *περιῶντα*. — *διδοῖ*, Vind. *διδεῖ*, A *δίδει*. — V. 56. Affert hunc versum Athen. V. 179. D: *ἀλλ' ὥσπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός· ἄθυτα δ' ἱερὰ π. κ.* — *ἄθυστα* Stob. (vulgo et Vind.), *ἄθυτα* Ath. — *ἱρὰ* Stob. vulgo et Vind., *ἱερὰ* A et Ath. Ceterum aliquando conieci hunc versum collocandum esse post v. 47., contra v. 48. 49. traiiciendos post v. 54., non tamen Athenaei locus hoc commen-

Τὴν δ' ἵππος ἁβρὴ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
πύλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει·
ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινον
εν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
πρὸς ἱπνόν, ἀσβόλην ἀλευμένη,
'· ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον·
αι δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ῥύπον
ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται·
δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ,
εῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
ὸν μὲν ὢν θέημα τοιαύτη γυνή
οισι· τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν;
μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτοῦχος ἦ,
ις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.
Τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδόν
εὖς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
ίσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
σιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως.
ι' αὐχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγις,
τυγος, αὐτόκωλος. ἃ τάλας ἀνήρ,
τις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
νεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
περ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει.
δ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦθ' ὁρᾷ,
ὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,

V. 57—70. affert Aelian. Hist. An. XVI. 24. eodem resp. XI. 36. 7. ἁβρὴ χαιτέεσσ' Meineke, ἁβρὴ χαιτήεις A, ἁβρηχαιτείης Vind., είης Voss., ἀχρηχαιτήεις Arsen., ἁβρὴ χαιτήεσσ' B, Aeliani codd. ιτάεσσ' vel ἁβρὴ χαιτήεσσ'. — V. 58. ἢ δούλι', ap. Ael. M ἢ δούλει, b ἡ δ' οὔλι', a ἢ δόλι'. — δύην Stob., ἄτην Ael. ', c αὖτη). — περιτρέπει, Brunck coni. ἀποστυγεῖ, Bothe παρατρέχει, ewin περιτρέμει, Iacobs περιπτύει, Ahrens ἦ . . . περιτρέχει. — ωὖτ' ἄν, ap. Ael. Vat. κοὐκ ἄν, b κοὐ κάν. — οὔτε ap. Ael. a κόσκινον, ap. Al. mabrev κοσκίνου. — V. 60. ἄρειεν, ap. Ael. sol. ειεν, ceteri ὄναρ εἶδεν, ὄναρ εἶεν, ὄναρις, quod ortum ex falsa a κοσκίνου correcta. — V. 61. ἱπνόν B (et Ael.) ἵππον Voss. Vind. inc. (et ap. Ael. Mmaber), ἵπνον vulgo. — ἀλευμένη, Ars. ἀλευσp. Ael. plerique codd. ἄσβολον ἀδευμενη. — V. 63. ἡμέρης, Voss. — ῥύπον, AB ῥύπων, et similiter Ael. ἀπὸ ῥύπων. — V. 64. ἄλel. vulgo πολλάκις, sed codd. ἄλλοτε. — V. 65. αἰεὶ scripsi, v. φορεῖ, Welcker φορέει, probante Schneidewino, qui talia ubique da existimat. — V. 67. θέημα, Vat. θέαμα. — V. 68. γίγνεται vulgo γίνεται. — V. 70. τοιούτοις, ap. Ael. (Mmavber) τοιοῦτον, obs coni. τοιοῦτον θεσμὸν vel ῥυθμὸν. — V. 74. ἀνθρώποις, Ars. Doederlein post h. v. inserendum censet v. 79. — V. 75. βραχεῖα, χέα. — V. 76. αὐτόκωλος, in proecdosi scripsi αὐόκωλος, idem upt. — ἃ τάλας, AB ἀτάλας, Vind. αὐτάλας, vulgo αὐτάλας.

ὄκως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.
Τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τήν τις εὐτυχεῖ λαβών·
κείνῃ γὰρ οἵῃ μῶμος οὐ προσιζάνει·
Θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κἀπαέξεται βίος·
φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει,
τεκοῦσα καλὸν κοὐνομάκλυτον γένος·
κἀριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
πάσῃσι, θείη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἥδεται καθημένη,
ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.
Τὰ δ' ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ Διός
ἔστιν τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
γυναῖκας· ἤν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,
ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν.
οὐ γάρ κοτ' εὔφρων ἡμέρην διέρχεται
ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται·
οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.
ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
εὑροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
ὅκου γυνὴ γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
ξεῖνον μολόντ' ἂν προφρόνως δεχοίατο.
ἥτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
κεχηνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες

V. 82. ὄκως, A ὅππως, Ars. ὅλως. — τιν' ὡς Meineke, vulg ὡς. — V. 85. κἀπαέξεται, κἀπαύξεται Trinc. — V. 86. σὺν φιλεῦνι φιλεῦντι B Vind. Voss. — V. 89. δ' om. Vind. Voss. — V. 91. ὅπου, A οἶκου. — λέγουσιν, Ars. λέγουσα. — V. 93. τὰς, Ars. τα V. 94. et quae sequuntur Bernh. Hist. Litt. Graec. II. p. 341. aliena ab mine esse censet. — φῦλα, Voss. Vind. φύλλα. — V. 95. corruptus coniicio ἔστιν τ' ἐπ' ἄτῃ καὶ παρ' ἀνδράσιν μενεῖ. — V. 96. B. — V. 97. δοκῶσι, Ahrens δοκέωσιν. — V. 98. τοι Winterton et legebatur τῷ, Schneidewin τῳ, Ahrens τῇ μάλιστα. — V. 100. Salmasius coni. πίλνατα, Ahrens τέλλεται, conieci σὺν γυναῖχ' ἕπ i. e. συνεφέλκεται γυναῖκα. — V. 101. οἰκίης, B ἐκ δόμων. — θεόν Grotius, θεῶν libri. — V. 106. ὅκου, A οἶκου. — V. 107. ἄν Meineke, vulgo μολόντα, A Vind. μολῶντα. — δεχοίατο, Sch δεκοίατο. — V. 108. τοι, Arsen. τι, Hermann coni. τῳ. — V. 109. A μεγίστη. — V. 110. γὰρ, Hermann coni. μάλ', contra Schaefer a dam excidisse putant: sed poeta rem turpem ut significaret magis q planaret, reticentia usus est.

χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τόν, ὡς ἁμαρτάνει.
τὴν ἴην δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
γυναῖκα, τὴν δὲ τοὐτέρου μωμήσεται·
ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γιγνώσκομεν.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄῤῥηκτον πέδῃ,
ἐξ οὗτε τοὺς μὲν Ἅϊδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφιδηριωμένους.

8. 9. [9.]

* * * * Ὥςπερ ἔγχελυς κατὰ
γλοιοῦ * * * *
Ἐρῳδιὸς γὰρ ἔγχελυν Μαιανδρίην
τρίορχον εὑρὼν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

10. [15.]

Τί ταῦτα διὰ μακρῶν λόγων ἀνέδραμον;

11. [16.]

Οἷόν τε χηνὸς ᾠέον Μαιανδρίου.

12. [17.]

Σπλάγχν' ἀμπέχοντες αὐτίκ' ἰκτίνου δίκην.

. 113. *τοὐτέρου* Voss. et Vind. a m. sec. (m. prima *γυναῖκα*), A *τοῦ* , Ars. *τοῦ τέου*, Trinc. *τουτέου*. — V. 116. *ἄῤῥηκτον*, Trinc. *ἄῤῥητον*. Koeler *πέδης* recte ut videtur. — V. 117. *ουτε*, Gaisford coni. *οὔ γε*. im apparet carminis extremam partem intercidisse.

r. 8. 9. Athen. VII. 299. C: *Σιμωνίδης δ' ἐν Ἰάμβοις· Ὥσπερ λυς κατὰ γλοιοῦ· καὶ τὴν αἰτιατικήν· Ἐρωδιὸς κτλ.* Fr. 9. — *ἐρῳδιός*, legebatur *ἐρωδιός*. — *ἔγχελυν Μαιανδρίην* cf. Clem. Alex. g. II. 164.

r. 10. Schol. Eurip. Phoen. 215: *κατενάσθην ἀντὶ τοῦ κατανασθή- · καὶ Σιμωνίδης ἐν τοῖς Ἰάμβοις· Τί κτλ. ἀντὶ τοῦ ἀναδραμεῖν . διὰ* cod. Havn. et Taur., vulgo *τῶν*. Nauck coni. *τί δῆτα μακρῶν γων.*

r. 11. Athen. II. 57. D: *Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ Ἰάμβων Οἷόν* . Cf. Eust. Od. 1686, 51.

r. 12. Choer. Epim. I. 278: *ἀλλ' ἔστιν ἴκτινος ἡ εὐθεῖα· — τούτου κὴ ἰκτίνου, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· Σπλάγχν' κτλ.* Videtur *ἀμφέ-* : scribendum esse.

13. [18.]

* * *Τόδ' ἡμῖν ἑρπετὸν παρέπτατο,*
τὸ ζωΐων κάκιστον ἕκτηται βίον.

14. [19.]

Οὐκ ἄν τις οὕτω δασκίοις ἐν οὔρεσιν
ἀνὴρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
μοῦνος στενυγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ.

15.

Θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες.

16. [20.]

Κηλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασιν
καὶ βακκάρι· καὶ γάρ τις ἔμπορος παρῆν.

17. [20.]

Κ..ὶ τῆς ὄπισθεν ὀρσοθύρης ἱλσάμην.

Fr. 13. Etym. M. 413, 28. et Zonar. 967: *ζῳδίον· γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ,* οἰσιν (hoc om. M et ut videtur D)· *Τόδ' ἡμῖν* (Zonar. *φησὶ γάρ· τὸ δ' ἡμ.*) *ἑ. π. ζῴϊον κάκιστον.* Schol. Hom. Il. σ'. 407: *μετὰ δὲ τοῦ ι, ἐπὶ καὶ Σιμωνίδης φησί· τὸ ζῷον κάκιστον κέκτηται βίον, περὶ τοῦ κανθάρου.* — *παρέπτατο*, Hecker *προσέπτατο.* — V. 2. *ζωΐων* et *ἕκτηται* Bekker scripsit, idem praeterea coni. *δ'* pro *τὸ.*

Fr. 14. Galen. XVII. 1, 897. ed. Kühn: *μὴ γινώσκων ὑπὸ τῶν Ἰώνων τὸ στενὸν ὀνομάζεσθαι στενυγρόν· ἀλλὰ τούτου γε μαρτύριόν ἐστιν αὐτάρκες τὸ παρὰ Σιμωνίδῃ γεγραμμένον ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν· Οὐκ ἄν τις κτλ. ταὐτὸν σημαίνει τῷ στενῇ.* Idem XVIII. 1, 411. repetit *εἴρηλον δὲ τοῦτο κἀξ ὧν Σιμωνίδης εἶπεν, ὧδέ πως ἐχόντων· οὔπω ... ἀτραπῷ· ψιλοῦται δὲ δηλονότι κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβήν.* ubi v. 1. *οὔπω*, (unde Ahrens *οὔκω τις οὕτω*), v. 2. *λέγονται δὲς ἐν*, v. 3. *στενυγρῷ* legitur.

Fr. 15. Athen. III. 106. D: *Κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἴρηκε Σώφρων — Ἐπίχαρμος δ' ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ· Κουρίδες τε φοινίκιαι. ἐν δὲ Λόγῳ καὶ Λογίνᾳ διὰ τοῦ ω εἴρηκεν — Σιμωνίδης δέ· Θύννοισι κτλ. — κωβιοῖσι* L, *κωβίοισι* PV.

Fr. 16. Clem. Alex. Paedag. II. 207: *Σιμωνίδης δὲ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὐκ αἰδεῖται λέγων· Κηλειφόμην κτλ.* Athen. XV. p. 699. C.: *Καὶ Σιμωνίδης· κηλειφόμην* (B *ἐκλειφόμην*) ... *βακκάρει.* V. 1. *θυώμασι* Athen., *θυμιάμασι* Clem. — V. 2. *βακκάρι* C ap. Athen., ubi vulgo *βακκάρει*, ap. Clem. vulgo *βάκκαρι*, codd. *βάκκαριν* vel *κάκκαριν.*

Fr. 17. Et. M. 634. 1: *ὀρσοθύρη· θυρίς, δι' ἧς εἰς ὑπερῷον ὑπάρχει ἀνάβασις· παρὰ τὸ ὄρω, ὄρσω, καὶ τὸ θύρα ... εἴρηται παρὰ τὸ ὀρούειν ἐπ' αὐτήν· λέγει δὲ καὶ Σιμωνίδης κακοσχόλως· καὶ τῆς κτλ.* Sylburg coniecit *ὀρσοθυρίδος*, Hemsterhuys *κατ τῆς ὀ. ὀρ. ἠλασ(σ)άμην*, Lobeck *ὀρσύδρης διηλσάμην*, et ego quoque in proecdosi *διηλσάμην* conieci, fort. *ὀρθύρης διηλσάμην*, ut *ὀρθύρη* per syncopen pro *ὀρσοθύρη* sit dictum. Ceterum cf. Sotades ap. Athen. XIV. 621. B: *ὁ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρῆμα τῆς ὄπισθε λαύρης.*

18. [22.]

Καὶ σαῦλα βαίνων, ἵππος ὡς κορωνίης.

19. [23.]

Ἡ τυφλὸς ἢ τις σκνιπὸς ἢ μέγα βλέπων.

20. [24.]

Θύουσι Νύμφαις τῷ τε Μαιάδος τόκῳ·
οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμ' ἔχουσι ποιμένων.

21. [25.]

Σὺν πορδακοῖσιν ἐκπέσοντες εἴμασιν.

22. 23. [26.]

(Ἦ) πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῇ, Τηλέμβροτε.
* * * *
Ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαΐης
Τρομίλιος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

r. 18. Et. M. 270, 45: *Διασαυλούμενος παρὰ τὸν Σαῦλον, τὸν τρυ- καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις· Καὶ κτλ.* Adde Zonar. ubi *καὶ κορ.*) — *κορωνίης* scripsi, et sic etiam G. Dindorf, *κορωνίδης* :er, vulgo *κορωνίτης*, quod defendit Meineke, sed choliambis usum esse iidem non probabile.

r. 19. Pollux II. 65: *Σκνιπὸν δὲ τὸν ἀμυδρῶς βλέποντα Σιμω- ς ὁ Ἰαμβοποιός· Ἢ κτλ.* ubi A *ἢ σκνιπὸς ὁ μέγα βλ.*

r. 20. Schol. Odyss. ξ'. 435: *Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτούς (τοὺς νας) φησι νύμφαις καὶ Μ. τ. κτλ.* Eadem Eustath. p. 1766, 1. (ubi *ποιμαίνων*), — V. 1. *θύουσι* Barnes restituit, idem *τῷ τε*, vulgo *καί.* 2. *αἷμ' ἔχουσι*, Eust. interpretatur *οὗτοι φυλάττουσι τὸ ποιμενικὸν καὶ οἷον ζωοῦσιν αὐτούς.* In proecdosi *τημελοῦσι* scripsi, Meineke ' *ἔχουσι*, Ahrens *ῥῦμ' ἔχουσι*, et praeterea v. 1. *Νύμφης ἠδὲ Μαιά-*

r. 21. Strabo XIII. 619: *καὶ τὸ Σιμωνίδου· σὺν πορδακοῖσιν ἐκπε- ς ἵμασιν ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις*, ubi *εἵμασι* scripsit Tyrrwhit. Contra . Arist. Pac. 1148: *καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ἀμοργίῳ· συμπαρδακῆσιν ν σεσαγμένοις*, ubi apparet *σεσαγμένοι* scribendum: videtur autem haec ia dittographia esse, nescias autem, utra sit praeferenda. Welcker in coniunxit: *Σὺν πορδάκοισιν ἐκπεσόντες εἵμασιν Σεσαγμένοι.*

r. 22. 23. Athen. XIV. 658. B: *Καὶ ὁ Τρομιλικὸς δὲ τυρὸς ἔνδοξός περὶ οὗ φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωϊκοῦ διακόσμου : Τῆς Ἀχαΐας πόλις Τρομίλεια, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἴγειος ἡδι- οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος Τρομιλικός· οὗ ιμωνίδης μνημονεύει ἐν Ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Πολλὰ μὲν δὴ κπονῇ Τηλέμβροτε, γράψων· Ἐνταῦθα κτλ.* Fr. 22. *Ἢ* adieci. *ηλέμβροτε*, A *τηλέμβρωτε*, B *προεκπονητὴ τηλέμβρωτε.* Coraes coni. *ν με δεῖ προεκπονεῖν* (Nauck *δεῖ γὰρ ἐκπ.*) *κτλ.* — Fr. 23. V. 1. *Ἀχα-* B *Ἀχαΐης*, PVL *Ἀχαΐας.* — V. 2. *Τρομίλιος* PVL, *στρομίλιος* AB, *ιλικὸς* Meineke.

24. [27.]

* *Χὡς ἄφεισα χὡς ἐμίστυλα κρέα*
Ἰρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

25. [28.]

Ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀριστῆρα τρυγός.

26. [29.]

Ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

27. [30.]

Αὕτη δὲ φοξὴ χεῖλος Ἀργείη κύλιξ.

28. [31.]

Ὁπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

29.

Πώλυπον διζήμενος.

Fr. 24. Athen. XIV. 659. D: *Οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον, εἰ καὶ ὑπνικῆς ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαίτεροι μάγειροι· προῖσταντο γοῦν καὶ γάμων καὶ θυσιῶν· — καὶ παρὰ δὲ Σιμωνίδῃ φησὶν ἕτερος· Χὡς κτλ.* V. l. *χὡς ἀφεῖσα χὡς* Bourdelot, *χ' ὡσαφεὺς* (*χωσαρεὺς* B, *χωσαφεὺς* P) *σε-χὡς* VL. — V. 2. *Ἰρωστί· καὶ* Hecker (nisi *εἰρωστί* malis), legebatur *εἰ-δώς· τί καὶ*, quod cum ineptum esset, Casaubon. *καλῶς* pro *κακῶς* coniecit.

Fr. 25. Athen. X. 424. C: *Καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστῆρες καὶ ἀρύστιχα. Σιμωνίδης· Ἔδωκεν κτλ.*

Fr. 26. Athen. XI. 460. B: *Ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν Ἀμύργιον ποιητὴν Σιμωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως· Ἀπὸ κτλ. ἀπὸ τράπεζαν* AB, *ἀποτράπεζαν* VP. — *καὶ* scripsi, vulgo *νιν*.

Fr. 27. Schol. Hom. Il. *β'*. 219: *Φοξός· εἴρηται ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτὸς ἀπωξυμμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης· Αὕτη δὲ φησὶ, φοξίχειλος Ἀ. κ.* Eadem Etym. M. 798, 20. Zonar. 1817. (ubi *φοξόχειλος* ut videtur) Apoll. Soph. 164, 21. ubi codd. *αὐτὴ δὲ φοξὴ χειρός*. Et. Gud. 560, 22. (*φοξόχειλος*) Cram. An. Par. III. 279, 8. *φοξίχειρος*, Matranga An. 467. (*αὐτὴ* et *φοξίχειλος*). Pro *φοξίχειλος* scripsi *φοξὴ χεῖλος*, idque et librorum lectiones firmare videntur et Athen. XI. 480. D: *αἱ δὲ Ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς τὰς Ἀττικάς· φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμύργιος· Αὕτη* (sic B, vulgo *αὐτὴ*) *δὲ φοξίχειλος.* Eust. 207, 12.

Fr. 28. Schol. Arist. Ach. 740: *Οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὁπλὰς εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου· Ὁπλὰς κτλ.* Eadem Suid. v. *ὁπλή*.

Fr. 29. Athen. VII. 318. F: *Λωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ω πολλοῦσι πώλυπον, ὡς Ἐπίχαρμος· καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη πώλυπον διζ.* Cf. Eustath. 1541, 31.

30.

ων δεδαυμένων.

31.

Hom. Il. *ν'*. 203: *ἤϊα βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιό-τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῷ. Δεῦτε φίλοι ἤϊα φερώμεθα.* (hoc est).) *Σιμωνίδης* (D *Σιμωνίδης φησίν*, B *φησὶν ὁ Σιμωνίδης*)· exciderunt.

32.

h.: *Κάρκαρα, οὖλα ὁ διήτω,* (corrigunt *οὖλα ὀδόντων*) *κίλα τῇ ὄψει, καὶ πίτυρα* (cod. *ἐπιτυρὰ*) *παρὰ Σιμωνίδῃ. μάνδρας· Ῥίνθων ταὶ τῇ οὐρανίᾳ ἦρι* (cod. *ῥινθόνται*). o corrigi vix potest.

33.

t. Bekk. An. I. 105, 3: *Κορδύλη· τὸ ἔπαρμα· Σιμωνίδης*

34.

us 183, 1: *Κύβηβον· Κρατῖνος Θρᾴτταις τὸν θεοφόρητον· τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον· οὕτως Σιμω-*

35. [12.]

ocrat. 130: *Μυσῶν λείαν — ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ων τε καὶ ληστῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τῆς Τηλέφου τοῦ βα-δημίαν. κέχρηνται δὲ τῇ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράττις ἐν ὶ Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις.*

36.

I. 367, 37: *ἔπληντ' ἀλλήλῃσι· ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλησιάζω, ὁ ος πέπληκα λέγεται καὶ πέπλακα· ὁ παθητικὸς πέπλημαι, καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ πεπλήαται.*

37.

m. Bekk. An. III. 1402: *Νήστης· οὕτως εἴρηκεν Σιμωνίδης* lω, *καὶ ὡς παρὰ τὸ ψεύδω, οὗ παθητικὸν ψεύδομαι, ψευστής, τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω, οὗ τὸ μέλλων ἔσω, ἔστης καὶ μετὰ στερητικοῦ , οὗ παρώνυμον νήστης· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς.* d. Orion. 187, 29. et Et. Gud. 408, 40. De his et proxi-ıri potest, utrum ad iambographum an ad lyricum sint re-

Et. M. 250, 18: *Λαίω· τὸ καίω παρὰ Σιμωνίδῃ· Μηλίων δεδ.* m. An. Ox. I. 106, 1. sine poetae nom.

38.

Et. M. 764, 25: *Τρασιά· παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω τερσιά, κα τα ρ σ ι ά, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ καὶ καθ' ὑπέρθεσιν τρασιά.* Cf. Hesych. *τ α ρ σ ι ή ν· τὴν τρασιάν.*

39.

Et. M. 813, 53: *Ψηνὸς ὁ φαλακρος παρὰ Σιμωνίδῃ.* Add Orion. 168, 9.

III.

HIPPONAX.

BIBLIONZA.

1. [1. 18.] *)

Ἔβωσε Μαίας παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
Ἑρμῆ κυνάγχα, Μηονιστὶ Κανδαῦλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

Hipponax. De Hipponactis reliquiis disputavit Bernardus ten Brink in Philol. VI. 35 sqq., idem postea retractavit plura eodem volumine. Fr. 1. Coniunxit haec Schneidewin in unum. V. 1. legitur ap. Tzetz Lycoph. 219: *Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμῆς, ὡς Ὀρφεύς φησιν — καὶ ὁ Ἱππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου πρώτῳ ἰάμβῳ· Ἔβόησε κτλ. ἔβωσε* Schneidewin scripsit, Bernhardy *ἐβόησα* coni. — *Μαίας*, Schneidewin *Μαίης*. — V. 2. Tzetz. Exeg. Il. 153: *τὸν δὲ Ἄργον κύνα φασὶ κατὰ παντὸς σώματος ὀφθαλμοὺς ἔχοντα — ὅτι δὲ κύων ὁ Ἄργος καὶ Ἱ(ππών)αξ φησί· Ἑρμῆ κυνάγχα, μὴ . . . . ων δοῦλα.* Emendatius una cum v. 3. affert haec Tzetz. ap. Cram. An. Ox. III. 351, 7. (Pressel post Tzetz. Epist. 98.): *Τὸ δὲ Καρδαύλης Ἀνδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει, ὥσπερ Ἱππῶναξ δείκνυσι γράφων Ἰάμβῳ πρώτῳ· Ἑρμῆ κτλ.* V. 2. respicit Hesychius *Κυνάγχη· τέχνη, μηχανή. . . . οἱ δὲ τὸ Κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα.* idem *Καρδαύλας· Ἑρμῆς ἢ Ἡρακλῆς*, ubi Meineke non recte verba *ἢ Ἡρακλῆς* tanquam ex dittographia orta delenda censet. — *Κανδαῦλα* commendat prior locus ubi *ἀνδοῦλα*, posteriore *Καρδαύλα*. — V. 3. *ἑταῖρε* Schneidewin, legebatur *ἔταιρε*. — *δεῦρό μοι* scripsi, codd. *δεῦρό τι μοι*, Duebner *δηυτέ μοι* sed idem etiam dubitanter *δεῦρό μοι*. Supra *σκαπαρδεῦσαι* recte legitur glossa *συμμαχῆσαι*. Quod habet Hesychius *σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι*, si recte interpretatur, alium locum spectat. Idem habet: *Σκαρπαδεῦσαι· χρίσαι* et *Καπαρδεῦσαι· μαντεύσασθαι.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

2. [5.]

Κίκων δ' ὁ πανδάλητος, ἄμμορος καύης.

3. [44.]

Κυραξικὸν μὲν ἠμφιεσμένη λῶπος.

4. [44.]

Πόλιν καθαίρειν καὶ κράδῃσι βάλλεσθαι.

Fr. 2. Tzetzes Exeg Iliad. 76, 8: ἣν (δάφνην) *οἱ ἱερεῖς τοῦ ἡλίου μάντεις καὶ μάγοι, οἷος ἦν καὶ ὁ Χρύσης, στεφανούμενοι ἐπορεύοντο· ὡς δηλοῖ καὶ Ἱππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἰάμβῳ· Κίκων ὁ πανδάλητος ἄ. κ. τοιόνδε τι δάφνας κατέχων.* ubi glossae *Κίκων· μα μάντεως* et *καύης, λάρος.* Affert eundem versum ad Lycoph. 424: *ύης δὲ ὁ λάρος κατὰ Αἰνιᾶνας.* (codd. *Αἰνιαίας* vel *Αἰλιάνας*, itaque *νιέας* conieci, vid. Diar. Antiq. 1845. p. 180.) *ὡς φησι καὶ Ἱππῶναξ· ίκων* (cod. Gud. *Κήμων*) *δ' ὁ πανδάλητος ἄμμονος καύης*, sed codd. *καθης.* sic aperte idem ad v. 741: *οὗτος μὲν Καύης φησίν, ὁ δὲ Ἱππῶναξ ύης λέγει οὑτοσί· Κίκων δ' ὁ πανδάλητος* (Ciz. Vit. 1. *πανδαύλητος*, Vit. 3. *πανδάληκτος*) *ἄμμωρος καύης. Καύης δὲ ὁ λάρος κατ' Αἰνιᾶνάς τιν.* Corrigunt *πανδήλητος*, sed potius lauri notio delitescit, itaque *παναύχνωτος* conieci, (propius accedit *πανδαύκητος* vel *πανδαύχνητος*, sed rmae illae non satis firmae.) i. e. *πανδάφνωτος*, vid. Ahrens Dial. Dor. 2. Nomen *Κίκων* respicit Choerobosc. Epim. I. 73: *Χωρὶς τοῦ Κίκων ίκωνος. τοῦτο γὰρ κύριον μὲν ὂν φυλάττει τὸ ω̃, οἷον Κίκων* (l. *Κίκωνς*), *ἐθνικὸν δὲ λεγόμενον τρέπει τὸ ω̃ εἰς ο̄ ἐν τῇ γενικῇ.* Adde Cram. n. Ox. I. 30, 16. Ceterum huc referunt Hesychii glossam: *Κίκων· ὁ Κίκων υθώνος ἦν, οὐδὲν αἴσιον προθεσπίζων* Schneidewin et Meineke, recte ut detur, sed non credo in his ipsius Hipponactis versum delitescere. Forse hic versus praemittendus Fr. 1. *Κίκων δ' ὁ πανδαύχνωτος, ἄμμορος ύης, Ἔβωσε.*

Fr. 3. Tzetz. Chil. X. 378: *Περὶ ἐρίων Κυραξῶν ἐν πρώτῳ δὲ ἰάμβῳ Ἱππῶναξ οὕτως εἴρηκε μέτρῳ χωλῶν ἰάμβων· Κορ. κτλ.*

Fr. 4—9. affert Tzetz. Chil. V. 726: *Ὁ φαρμακός, τὸ κάθαρμα, τοιοῦτον ἦν τὸ πάλαι· ἂν συμφορὰ κατέλαβε πόλιν θεομηνίᾳ, εἴτ' οὖν λιμός, εἴτε λοιμός, εἴτε καὶ βλάβος ἄλλο, τῶν πάντων ἀμορφότερον ἠγον ὡς πρὸς νσίαν εἰς καθαρμὸν καὶ φάρμακον πόλεως τῆς νοσούσης· εἰς τόπον δὲ ν πρόσφορον στήσαντες τὴν θυσίαν τυρόν τε δόντες τῇ χειρὶ καὶ μάζαν ὰ ἰσχάδας, ἑπτάκις ῥαπίσαντες ἐκεῖνον εἰς τὸ πέος σκίλλαις συκαῖς γρίαις τε καὶ ἄλλοις τῶν ἀγρίων, τέλος πυρὶ κατέκαιον ἐν ξύλοις τοῖς γρίοις. . . . . ὁ δὲ Ἱππώναξ ἄριστα σύμπαν τὸ ἔθος λέγει· Πόλιν κτλ.* Fr. 4.) *καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πού φησιν πρώτῳ ἰάμβῳ γράφων. Βάλλονται κτλ.* (Fr. 5.) *καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις δὲ ταὐτά φησι κατ' ἔπος· Λεῖ ... ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς* (continuo se excipiunt ordine Fr. 6. 7. 8.) *καὶ ἀλλαχοῦ δέ που φησιν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ· Λιμῷ κτλ.* (Fr. 9.) Haec sex fragmenta utrum omnia ex eodem carmine an ex diversis petita nt, non satis certo dignoscas: ex primo iamborum libro certe praeter Fr. 5. detur Fr. 9. esse, nolui tamen dirimere. Ceterum codicum Parisinorum leiones et scholia post Dübnerum et Cramerum edidit Theod. Pressel post setzae Epistolas p. 116. — Fr. 4. *κράδησι*, AB supra *συκαῖς*. Hunc verm et ipsum ex primo libro petitum esse fidem facit scholion adscriptum rsui seq.: *φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ.* Ceterum possis hunc versum subigere Fr. 6.

5. [44.]

Βάλλοντες ἐν χειμῶνι καὶ ῥαπίζοντες
κράδῃσι καὶ σκίλλῃσιν, ὥςπερ φαρμακόν.

6. [44.]

Δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι.

7. [44.]

Καφῇ παρέξειν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν
καὶ τυρόν, οἷον ἐσθίουσι φαρμακοί.

8. [44.]

Πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες
κράδας ἔχοντας, ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς.

9. [44.]

Λιμῷ γένηται ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
φαρμακὸς ἀχθεὶς ἑπτάκις ῥαπισθείη.

10. [107.]

Antiatt. Bekk. An. I. 82, 13: *Ἀνδριάντα· τὸν λίθινον ἔφη Ἱππῶναξ Βούπαλον ἀγαλματοποιόν.* Delenda stigme post *ἀνδριάντα*, nam *lapideam statuam* ipsum Bupalum dixerat poeta.

Fr. 5. V. 1. *χειμῶνι*, Schneidewin coni. *λειμῶνι*. — V. 3. *φαρμακόν*, cf. Phot. 640, 8: *Φάρμακός· τὸ κάθαρμα, βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φάρμακον. οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον, τὰ μέτρα, τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἱππῶναξ.* Ceterum secundum Eust. Od. 1935, 15. Attici *φαρμακός*, Ioues *φάρμακος* pronuntiabant, (quo videtur etiam Didymi observatio apud Harpocrat. p. 180. referenda) sed nolui quidquam novare. — Fr. 6. Meineke cum Fr. 7. et 8. in unum coniunxit. — *ἐκποιήσασθαι*, Meineke coni. *ἐκπονῆσασθαι*, Hecker *ὡς φ. ἐκποιήσασθαι.* fort. *ἐξποιήσασθαι.* — Fr. 7. V. 1. *καφῇ*, vulgo *καφῇ*, cod. a (ap. Kiessl.) *κάφη*, AB in m. *ἀφὴ καὶ ἄρμα καὶ τὰ κοπὰ οἱ Ἴωνες ψιλοῦσι*, hinc Schneidewin recte interpretatur *καὶ χειρί*, cf. Hesych.: *ἀφή· αἴσθησις χειρῶν*, sed Favorin. add. *ἢ χείρ.* — *παρέξειν*, Meineke coni. *παρασχεῖν.* — Fr. 8. V. 1. *αὐτοὺς*, Meineke coni. *αὐτὸν*, ut ad Bupalum referatur. — *προσδέχονται*, Schneidew. *προσδέχονται.* — V. 2. Meineke coni. *ἔχοντες ὡς (ᾗς) χρῶνσι φαρμακούς.* — *φαρμακοῖς*, quod etiam AB tuentur, fort. mutandum in *φαρμακοί*, ut, si recte memini, etiam alius coniecit. — Fr. 9. V. 1. *γένηται*, Meineke coni. *γένοιτο.* — *ξηρός* cod. a ap. Kiessl., vulgo *ξηρόν.* — *θυμῷ*, Schol. A *θυμὸς τὸ ἄρρεν αἰδοῖον*, quae admodum dubia est explicatio. — V. 2. *φαρμακὸς* Kiessling et Blomfield, libri ὁ *φαρμακὸς*. Ceterum huic Fr. 9. Meineke probabiliter subiunxit Fr. 11.

11. [4.]

ς οἱ μὲν ἀγέϊ Βουπάλῳ κατηρῶντο.

12.

ί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνῴκησας;

* 13. [6.]

Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κἄθηνις.

14.

νύτοισι θηπῶν τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας

11. Tzetzes Lycophr. 436: Ὅτι δὲ ἀγής, ὁ μυσαρός, ἐξ οὗ λέγεται ιος, ὁ μυσαρός, Ἵππῶναξ φησίν· Ὡς κτλ. Adde Chil. XIII. 322. et de Metr. 272 sed ibi cod. Gaisf. ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΥΒΟΥΝΑΛΟΣ ΙΝΕ exhibet, hoc est Fr. 13., ita ut Putschius ibi de coniectura restituisse videatur. — ἀγέϊ Brink, ἐναγεῖ Meineke, vulgo ἀγεῖ, priore loco Vit. 2, 3. ἀγοί, altero loco A ἀγεῖ.) — κατηρῶντο, . Vit. 3. κατηρῶνται.

12. Choerobosc. Epim. I. 280. (Bekk. An. III. 1422): Ὅτι δὲ καὶ τοῦ άλαντος ἦν ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἵππῶναξ εἰπών· Τί κτλ. cod. ί om. et exhibet Βουπώλῳ συνοικήσας, fort. συνοίκησας.

13. Rufin. de Metr. Com. 386. poetae nomine non addito tanquam ım choliambi affert: Ὦ Κλαζομένιοι Β. κατέκτεινεν, Putsch. ὦ Κλαζο- Β. κατέκτει θεν, idem versus est in cod. Plotii 272: ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΥ ΛΑΟΣ ΚΑΘΙΙΙΝΕ (vid. Fr. 11.), unde apparet legendum esse Βού- τε) κἄθηνις. Suidas v. Ἱππῶναξ· — γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον ηνιν ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο. Eudocia p. 248. Plin. H. N. XXXVI. 11: „Ac deinde nepos Archer- ius, cuius filii Bupalus et Athenis vel clarissimi in ea scientia fuere, ıctis poetae actute.“ Schol. Arist. Av. 574: Ἄρχεννον (ita etiam . Cram. An. Ox. III. 366.) γάρ φασι, τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνιδος . Brink coni. Βούπαλον κατέκτεινα. — Iam cum hic versus et apud ı et apud Plotium coniungatur cum Fr. 47., existimo illum quoque huc referendum esse; dubium autem est, utrum eo ordine iungendi sus, quo apud Rufinum leguntur:

Ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κἄθηνις,
ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

inativi sint pro vocativis, et artifices illi Clazomenii vocentur; an sic, modum Plotius exhibet:

Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος, οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω,
ὦ Κλαζομένιοι· Βούπαλός τε κἄθηνις —

ı videatur civibus Clazomeniis illud facinus narraturus esse.

14. Schol. Tzetz. ad Posthom. v. 687. editum a Brinkio p. 40: ἐθαυμαζον· το θεμα θηπω και Ιππωναξ· τουτοισι θηπων τους ιων παιδας ους φησι μητροκοιτας ζουπαλος (A Βούπαλος) συν αρητη ιζων τον δυσωνυμον αρτον. — V. 1. θηπῶν, cf. Hesych.: θηπῶν, ὢν, κολακεύων, θαυμάζων, ubi Alberti θήπων praefert, sed ib. θη- ἀπατεών.

φὴ μητροκώτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ
καὶ φελίζων τὸν δυσώνυμον ἄρτον.

15.

Τέαρε . . . . . δεύειε τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγεω καὶ μεγάστρυ στήλην
καὶ μνῆματ' Ὤτος Μυτάλιδι πάλμυδος,
πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

16. [10.]

Ἑρμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνειε,

V. 2. *φὴ μητροκώτης* scripsi pro *ὡς φησι μητροκοιτας*, cum particulae *φὴ* adscripta esset glossa *ὡς*, inde ortus error. *Μητροκώτης* interpretor *sacerdos magnae matris*, nisi malis *μητροκώτας* (ut hoc nomine Erythraei utpote dediti magnae matris religioni notentur) de similibus *κωτάρχης*, *κοίης*, *κόης* vid. Keil Onomatol. 108. — V. 3. expedire nequeo, videtur de Attide dixisse, ut pro *ἄρτον* possis *καρπὸν* coniicere. Longe aliter Brink: *Τούτοισι θηπέω τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας, Οὓς μητροκοίτας Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ Φησί, φλυάζων τὸν δυσώνυμον κοῖτον.*

Fr. 15. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 316, 17: *Στίχοι Ἱππώνακτος τρισὶ συλλάβοις ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· — πᾶσάν* (A *πγ*) *τε ἐρεδεύει* (A *τέαρε . . . . . δεύειε*) *τὴν ἐπὶ Σμύρνης κτλ.* Pro *πᾶσαν* scribendum *πάλιν*; ut Tzetzae sit, similiterque Meineke correxit, Schneidewin scripserat *πᾶσαν δ' ἑταῖρ' ὄδευε κτλ.* Fortasse *ὦ 'ταῖρε δεῦρ' εἰ τὴν ἐπὶ Σμύρνης πεύθεαι*, vel *ὦ 'ταῖρε, δεύεαι τὴν ἐπὶ Σμύρνης γνῶναι.* — V. 2. *διὰ*, A *δια.* — *Ἀττάλεω*, Schneidewin non recte *Ἀλυάττεω*, vid. Nicol. Damasc. fr. 63. — V. 3. *Γύγεω*, A *γήγεω*. Respicit Schol. Nicand. Ther. 633: *Γύγου δὲ σῆμα τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος, ὡς φησιν Ἱππώναξ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Λυδίας ἰάμβων*, ubi Meineke *Λυδίας* delet, quippe quod sit adscriptum ad *ἐκεῖ* explicandum. — *μεγάστρυ*, Schneidewin *Μεγάστρυος*, quod nomen nusquam legitur, nec huc referri potest Athenaei locus XIII. 573. A quem, ille comparavit. — V. 4. *καὶ μνῆματ' ὦτος*, B *καὶ μνῆμά τ' Ὦτος*. Schneidewin coni. *καὶ μνῆμά τ'* (debebat *μνήματ'*) *Ἄτυος Μυρσίλεω* (debebat *Μυρσίλου*) *τε πάλμυδος*. Sed Atyn hic recenseri satis incertum et fortasse unius tantum regis nomen latet: *καὶ μνήματ' Ὦτος μυτάλυτα πάλμυδος*, vid. Hesych.: *μυτάλυτα· μεγάλα* (cod. *μεγάλου*). De genitivo *πάλμυδος* cf. Choerobosc. Epim. I. 232. — V. 5. *δύνοντα*, A *δύνοντα*.

Fr. 16. 17. 18. 19. Tzetz. Lycophr. 855: *οἵτος ἀσκέρως τὰ ὑποδήματα οὐ καλῶς λέγει — ἀσκέραι δὲ κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἤτοι ὁρτάριαι λέγονται καὶ χλαῖναν τὸ σαγικτούριον καὶ κυπασσίσκιον τὸ ἐπιλώριον. — ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἱππῶναξ· Ἐμοὶ γὰρ κτλ.* (Fr. 19.). *ἔγνως ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας τὰ ὁρτάρια φησιν, εἰ δὲ χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας ἄκουσον· ὦ φίλ' Ἑρμῆ, Μαιάδος, Κυλλήνιε* (Fr. 16. V. 1.) *καὶ μετά τινά φησιν· λὸς χλαῖναν . . . τοίχου* (Fr. 18.) *ἔγνως πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέρικα τὰ ὁρτάρια λέγονται· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει.* Apparet haec fragmenta ex uno eodemque carmine petita esse. Fr. 16. autem videtur initium esse carminis vel certe precum, et sic intelligitur, cur Tzetzes hunc versum attulerit. Ad idem hoc carmen pertinet etiam Fr. 17.

ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

17. [10.]

Λὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ καὶ βαμβακύζω.

18. [9.]

Λὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι καὶ κυπασσίσκον καὶ σαμβαλίσκα κἀσκερίσκα καὶ χρυσοῦ στατῆρας ἑξήκοντα τοὐτέρου τοίχου.

19. [9.]

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν δασείαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς, οὔτ' ἀσκέρῃσι τοὺς πόδας δασείῃσιν ἔκρυψας, ὡς μή μοι χίμετλα ῥήγνυται.

20. [14.]

Ἐρέω γὰρ οὕτω· Κυλλήνιε Μαιάδος Ἑρμῆ.

d exhibet Plutarch. de absurd. Stoic. opin. c. 6: *ὁ δὲ ἐκ τῆς Στοᾶς ν μέγα καὶ κεκραγώς· ἐγὼ μόνος εἰμὶ βασιλεύς, ἐγὼ μόνος εἰμὶ ὅσιος, ὁρᾶται πολλάκις ἐπ' ἀλλοτρίαις θύραις λέγων· Λὸς ... βαμύζω.* et versum priorem rursus affert sine poetae nomine adv. Stoic. c. *οὕτως* (scr. *οὗτος* i. e. *Anacreon*) *οὐκ εἶχε χρείαν ὑποδοχῆς, οὐδὲ ίνης ἐκεῖνος· Λὸς χλ. κ. τ. λ.* ubi *γὰρ* om., et rursus de cupid. divit. . Ceterum Plutarchum, nisi ter eodem versu uteretur, facile crederem noriae errore extremum Fr. 16. cum initio Fr. 18. coniunxisse, ita ut 17. plane tollendum, contra Fr. 16. scribendum esset: *κάρτα γὰρ κα- ; ῥιγῶ καὶ βαμβακύζω.* — Fr. 16. cuius primum tantum versum servavit tz., integrum legitur ap. Priscian. de metr. com. 251. ed. Lindem.: „Hip- nactem etiam ostendit Heliodorus iambos et choliambos confuse protu- e: *Ἑρμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, κτλ.* ubi Ald. *Ἑρμη φιλέραιε κελαδευ,* d. Par. 7496. *ἐραις φιλερνη ναιαδευ,* ut suspicetur aliquis *ἐρεῖς* vel etiam *ὦ* (cf. Fr. 20.) scribendum esse, contra Tzetz. *ὦ φίλ' Ἑρμῆ Μαιάδος. Κυλλήνειε* Welcker, *Κυλληναὲ* Meineke, legebatur *Κυλλήνιε.* — V. 2. , Ald. *τοῦ*, Brink *σοι.* — *ῥιγῶ*, Schneidewin hic et infra *ῥιγέω.* — Fr. 17. 2. *βαμβακύζω*, Lud. Dindorf *βαμβαλίζω*, Schneidewin *βαμβαλύζω.* — 18. V. 1. *κυπασσίσκον* respicere videtur Harpocrat. 117, 8: *Κύπασ- ς .... μέμνηται δ' αὐτοῦ Ἱππῶνάξ τε καὶ Ἑκαταῖος.* Restituendum bum Lycophroni v. 333: *Κρύψει κύπασσις χερμάδων ἑπομβρία*, vulgo ἑς τις. — V. 2. *χρυσοῦ*, cod. Bar. *χρυσοῦ μοι*, Meineke coni. *χρυσοῦς.* V. 3. *τοὐτέρου*, in Vit. 2. glossa *ἰωνικῶς*, et *μέρους* supra *τοίχου.* Lo- suspectus, neque quidquam iuvat lectio cod. Seld. *τοῦ νεωτέρου τοίχου.* Fr. 19. V. 1. *κω χλαῖναν* scripsi, quod Schneidewin quoque suspicatus , edd. vett. *χώλαιναν*, Potter Müller *τὰν χλαῖναν*, Vit. 2. 3. Barocc. *χλαῖ-* . — V. 2. *ῥίγευς*, Barocc. Vit. 2. 3. *ῥίγους.* — V. 3. *δασείῃσιν*, Barocc. . — V. 4. *χίμετλα*, Barocc. *χίμαιτρα.* — *ῥήγνυται* Mülleri ed., *ῥίγ- ται* Vit. 3. Barocc., *γίγνεται* Seld., *γίνηται* vel *γίγνηται* edd. vett., Mei- e optativum *ῥήγνυτο* praefert.

Fr. 20. 21. Ex eodem carmine, quo priora, petita esse arbitror. Priscian. metr. com. 247. Lindem.: „Heliodorus metricus ait: *Ἱππῶναξ πολλὰ*

21. [15.]

Τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδύνῃ γύαλ' ἤρειπ' αἰεί.

22. [63.]

Erotian. 330: *Σαπρά· σεσηπότα, ὡς καὶ Ἱππῶναξ ἐν α' Ἰάμβων* (cod. Dorv. *ἰάμβῳ*) *φησί· Μαδῶντα δὴ καὶ σαπρόν.* Stephanus et Hemsterhusius *μυδῶντα* coni.

23. [102.]

Pollux IV. 169: *Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον εὕροις ἂν παρὰ Ἀλκαίῳ — καὶ ἡμίκυπρον παρ' Ἱππώνακτι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων.* Eadem repetit X. 113.

24. [103.]

Pollux X. 99: *Τὸν δὲ καλούμενον χυτρόποδα ἔστι μὲν καὶ λάσανα κεκλημένον εὑρεῖν — ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἱππώνακτος Ἰάμβων εἴρηται χυτροπόδιον.*

BIBΛION B.

25. [54.]

Ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

26. [109.]

Gramm. Bekk. An. I. 85, 23: *Βίκος· Ἱππῶναξ δευτέρῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ.*

παρέβη τῶν ὡρισμένων ἐν τοῖς ἰάμβοις. — Hipponax enim in *primo loco* *κτλ.* iste enim versus cum sit choliambus, in quarto loco et in quinto habuit dactylos, cum in utroque debuerit a brevi incipiens pes poni. In eodem *τοὺς ἄνδρας κτλ.*" cod. prior versu *CPCΩΓΛΡΟΥΛΛΝΝΙϵ*, cod. Par. 7496. *ἐρέω γὰρ οὐ τα κυεραν* Iste. At recte se habet Putschii lectio, ubi parodiae causa clausulam dactylicam adhibuit poeta. In altero versu cod. *τ. ἀ. ΤΟΥΤΟΥCΟΔΥΙΙΙΙΓΙΛΛΙΙΡϵΙΓΙΛϵ*, cod. Par. *τοὺς ἄ. τ. ὀδύνη πυαλλι ρειπαε*, Putsche *τοὺς ἄ. τ. ὀδύνη πάλαι Ῥεῖπε.* Scripsi *γύαλ' ἤρειπ' αἰεί*, nam non est hic choliambus, sed hexameter, quem Indibrii causa Hipponax adhibuit. (apud Priscianum autem scribas: „iste iambus habet in secundo loco spondeum, et in *tertio et* quarto dactylum" vulgo tantum *in quarto* legitur). Dixerit haec poeta de militibus, qui loricarum onere fatigati et oppressi erant. Hermann *τοὺς ἀνέρας τούτους δύῃ πάλαι λείπε* vel *τοὺς ἄνδρας ὀδύνῃ τούσδε γύαλα ῥιγηλά*, Meineke *τὸν ἄνδρα τοῦτον ὠδύνη πάλαι πρίει*, Brink *τοῦδ' ἀνδρὸς οὕτως ἐστὶ γυῖα ῥιγηλά.*

Fr. 25. Pollux X. 18: *Τοὔνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικόν, ὠνομασμένον οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων σκευῶν, ἃ ἔστι παραρτήσασθαι· εὑρήσεις δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἱππώνακτος Ἰάμβων· ἀκήρατον κτλ. ἀπαρτίην* scripsi, vulgo *ἀπαρτίαν*. — *ἔχει*, ut *εἶχε* vel *ἴσχει* scribatur non est opus.

ΕΞ ΑΛΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ.

ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

27. [11.]

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἷς ἀργός.

28. [12.]

Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἥδισται,
ὅταν γαμῇ τις κἀκφέρῃ τεθνηκυῖαν.

29 A. [2.]

Ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ.

29. B. [3.]

Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάλμυ;

30. [16.]

Ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις, σὲ δὲ κωπόλλων.

31. [17.]

Παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυησίων Ἑρμῆν.

Fr. 27. Stob. Flor. XXIX. 421: Ἱππώνακτος. Trinc. *Ιππόνα*, A om. ocum. Apostol. XVIII. 41. d *Δημώνακτος*. Et sane alienus videtur versus ab Hipponacte. Meineke coni. *Herondae* esse. Hermann *μηδ' ἕεις* coni.

Fr. 28. Stob. Flor. LXVIII. 8: Ἱππώνακτος. Eadem Apostol. VI. 19. c. V. 1. *εισὶν* A Trinc., vulgo *ἐστιν*. — V. 2. *γαμῇ*, Schneidewin *γαμέῃ*.

Fr. 29. Tzetz. ad Lycoph. 690: *ἡ δὲ λέξις τοῦ πάλμυς τῶν Ἰώνων ἐστὶν καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ λέγων· Ὦ Ζεῦ κτλ. Τί μ' οὐκ κτλ.* Vulgo existimant hos versus cohaerere, sed sunt duo diversa fragmenta. — Fr. 29. B. *ἀργύρου* cum *πάλμυ* coniunxi, itaque post *χρυσόν* interpunxi, Mercurius enim invocari videtur. Meineke coni. *Τί μ' οὐκ ἔθηκας Κροῖσον ἀντ' Ἴρου πάλμυ*, Schneidewin *χρυσόν, ἀργύρου πάλμυν*, Lobeck *χρυσὸν ἢ ἄργυρον*.

Fr. 30. Tzetz. in Cram. An. Ox. III. 310, 17: *Στίχοι Ἱππώνακτος συλλάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· Ἀπό σ' κτλ.* Adde eund. Exeg. Il. 83, 25. — *σὲ δὲ κωπόλλων* scripsi, vulgo *σὲ δὲ κ' ὠπόλλων*, Meineke coni. *σὲ δ' ὠπόλλων* vel *τε κωπόλλων*.

Fr. 31. Tzetz. in Iliad. 83, 28: *Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἱππῶναξ)· Παρ' ᾧ κτλ.* V. 2. *κυνήσειν*, Welcker coni. *κυνήσεις*, Meineke *κύνησον*. — *Φλυησίων*, fort. *Φλυησίωνα*, ut is sit, qui alius *Φλυήσιος* dictus. cf. Hesych. *Φλυήσιος· ὁ Ἑρμῆς καὶ μήν τις.*

32.

Ἔψισε πἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα.

33. [19.]

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

34. [20.]

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσιχῆ τε καὶ ῥύβδην
θύνναν τε καὶ μιττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
πέτρας ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων,
καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

35. [26.]

Οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων,

Fr. 32. Et. M. 154, 27: Ἀσκαρίζειν· σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. Σκαίρω, σκαρίζω καὶ ἀσκαρίζω. Sed V addit: Ἱππώναξ ἔψησε κτλ. Scripsi ἔψισε, quod firmat Phot. 49, 10: Ἔψιουσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ τὰ ἑψητά· Αἰσχύλος Τροφοῖς· βιοτὴν αὔξιμον ἔψιουσα. Ἱππώναξ. ubi Hipponactis hic versus excidit. Apud Aeschylum ἔμψιουσα scribendum. Dixit fortasse haec poeta de se suaque matre Protide (Suid. Ἱππῶναξ, πατρὸς Πύθεω καὶ μητρὸς Πρωτίδος): nam poetam parentes suos in carminibus commemorasse docet Leonidas Tarent. in Anthol. VII. 408:

Ἄρτι γὰρ Ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων καταβαύξας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

Hipponax ignobili loco haud dubie natus fuit, erantque fortasse parentes ne morum quidem honestate insignes, idque libere professus erat poeta.

Fr. 33. Athen. III. 78. B: Καὶ ταύτας Ἁμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἱππώνακτα φάναι· Συκῆν κτλ. Cf. Eust. Od. 1964, 14. Συκῆν, Schneidewin συκέην.

Fr. 34. Athen. VII. 304. B: Ἱππῶναξ δέ, ὡς Ἀυσανίας ἐν τοῖς περὶ ἰαμβοποιῶν παρατίθεται, φησίν· Ὁ μὲν γὰρ κτλ. V. 1. ῥύβδην scripsi, vulgo ῥύδην. Ap. Phot. 491, 28: Ῥιβδήν, δαψιλῶς item ῥύβδην corrige. — V. 2. θύνναν τε καὶ μιττωτὸν, videtur omnino corrigendum θύνναν τε καὶ μυσσωτὸν. — V. 4. κλῆρον Dalecampius, libri σκληρόν. — V. 5. πέτρας scripsi, libri πέτρας τ', quod si tueri velis, statuendum antea versum excidisse: nominativus τρώγων recte se habet, quemadmodum est in illo: ἐξὸν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων. Meineke tamen coni. ὥστε χρῆ (i. e. χρήζει) σκάπτειν πέτρης ὀρείης σ. μ. τρώγων, Hermann ὥστε χρὴ πέτρας σκάπτοντ' ὀρείας σ. μ. τρώγειν, Schneidewin πέτρας τ' ὀρείας, σῦκα μέτρια τε τρώγειν, Brink ὥστε χρῆ σκάπτειν Πετρωνᾶ, σ. μ. τρώγων.

Fr. 35. Athen. XIV. p. 645. C: Τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἱππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει· Οὐκ κτλ. V. 1. οὐκ ἀτταγᾶς τε, codd. οὐ κάττας τε. Sed supra IX. 388. B: Ἀτταγᾶς ... μνημονεύει αὐτῶν Ἱππῶναξ οὕτως· οὐδ' ἀτταγάς τε καὶ σιλαγὼς (ita codd.) διατρώγων. — λαγὼς, Meineke

ίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
κνίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

36. [21.]

λισθὼν ἱκέτευε τὴν κράμβην
φυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρη
ισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμακοῦ.

37. [23.]

δος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

38. [24.]

. Ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
ν.

39. [22.]

ε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρου.

. *τηγανίτας* Casaub., *τηγανίας* VL. Sine idonea ratione *ἠγανίτας*. Ceterum hoc fragmentum haud dubie ex eodem superius petitum: describit poetae frugalis et parci fratris

en. IX. p. 370. A: *Μή ποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέ-ην, ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἱππώνακτι ἐν τοῖς τι λεγόμενον τοιοῦτον· Ὁ δ' ἐξ. κτλ.* V. 2. ἣ AC, ἡ P, ἣν θύεσκε *Πανδώρῃ*, idemque Maur. Schmidt suspicatus est. explicandum, ut placenta brassicae tantum formam retule-farina similibusque condita sacrificii loco oblata fuerit Pan-*Ταργηλίοισιν* Schneidewin, *ναργηλίοισιν* LV, *ναργίλιοισιν* A, *θαργελίοισιν* B. — *ἔγχυτον* AB, *ἔγχυλον* PVL. — idewin, vulgo *φαρμάκου*, fortasse recte, vid. ad Fr. 5. ık *ἣν θύεσκε Πανδώρῃ Ταργηλίοισιν ἐν κύθροις ὁ φαρ-*utem de puero sermo esse, de quo vid. Fr. seq., ita ut haec ıe sint petita.

Athen. XI. 495. C: *Τοῦτο δὲ (τὴν πέλλαν) Ἱππῶναξ λέγει πελλ. κτλ. δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. Καὶ πάλιν· Ἐκ δὲ κτλ.* — , *αὐτοῖς* CVL et Eustath. Od. 1531, 57. — *γὰρ ἦν*, Brink). V. 2. Meineke interpunxit *ἔπινον ἄλλοτ' αὐτός*, ut poeta dixerit. Sed Arete cum Bupalo potius rem habebat, quam vid. Fr. 14. Itaque verisimile est haec fragmenta e libro rink coni. *ἔπινεν*.

en. IX. 375. C: *Χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς πονδῇ κτλ. ἐν* delevit Dindorf, sed fuit fortasse *ἐν α'* i. e. ıde *ἀγρίης* scripsi, vulgo *ἀγρίας*, Meineke *ἀγρείης*.

40. [27.]

Βακκάρει δὲ τὰς ῥῖνας
ἤλειφον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

41.

Ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων
λευκῶν ἰὼν κατ' ἐγγὺς Ἰλίου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

42.

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχήν,
ἣν μὴ ἀποπέμψῃς ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα, πίνων φάρμακον πονηρίης.

* 43. [113.]

Ἀναξίως ἀδμῖτι προσπταίων κώλῳ.

Fr. 40. Athen. XV. 690. A: *Ὀνομάζεταί τι μύρον βάκχαρις· οὗ μνημονεύει καὶ Ἵππωναξ διὰ τούτων· Βακκάρει κτλ.* V. 1. *βακκάρι*, C *βακκάρι* supra scriptum, fortasse recte, h. e. ionice pro *βακκαρίδι*. — V. 2. *οἷά περ* scripsi, vulgo *οἵη περ*. Hecker verba *ἔστι κτλ.* ab interprete addita censet.

Fr. 41. Tzetz. ad Posthom. p. 65. Schirach: *Ὁ δὲ Ῥῆσος Αἰνειῶν Θράϊκης ἦν βασιλεύς, υἱὸς Στρύμονος ἢ Ἠιονέως καὶ Τερψιχόρης .... τοὺς ἵππους δὲ Ῥήσου Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης ἐλῄϊσαν λευκοὺς ὄντας, ὡς Ὅμηρός φησι . . . καὶ Ἱππώναξ: ἐπ' ἀρμάτων κτλ.* V. 1. affert idem inde poetae nom. in Exeg. Il. 78: *καὶ ἀντὶ τῶν θασείων ψιλὰ ἐξεφώνουν, ὡς ἔχει ἡ ἀρχαία Ἰωνική, ἐπιβρύχων ἀντὶ τοῦ ἐπιβρύχων, καὶ τὸ ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων, καὶ μεταρμόσας* (fortasse etiam *ἐπιβρύχων* et *μεταρμόσας* ex Hipponacte petita sunt). — V. 1. *καὶ Θρηϊκίων*, Meineke *κἀπὶ Θρηκίων*. — V. 2. *ἰὼν* A apud Brink in margine, legebatur *ὀείους*, unde Meineke *συθείς*, Schneidewin *ὄναρ κάτ'*. — *κατ' ἐγγὺς*, A *κατεγγυς*, Meineke *κάτεγγυς*, Brink *κοτ' ἐγγὺς*. — V. 3. *ἀπηναρίσθη* CA, *ἀπεναρίσθη* Schirach. — *Αἰνειῶν*, Schneidewin *Αἰνειάων*, Brink *Αἰνίων*. — *πάλμυς* Schneidewin, *παλάμας* Schirach, *βασιλεὺς* Brinkii libri. Ceterum antea existimavi versuum sententiam imperfectam esse hoc modo: *ἐπ' ἀρμάτων καὶ Θρηκίων πώλων λευκῶν Ἠϊονέος· κάτ' ἐγγὺς πί.*

Fr. 42. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 308: *Λέγονται καὶ τρισυλλάβους (πόδας) εἰς ς', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημί, καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἱππώναξ· οὔ μοι κτλ.* (Fr. 74.) *καὶ πᾶσι* (B *πᾶ*, A *πᾳ*, Barocc. *πάσας*) *Κακοῖσι δώσω κτλ.* itaque *καὶ πάλιν· Κακοῖσι* scribendum, ut etiam Meineke coni. — V. 2. *ἣν μὴ* Cramer, A *ἢν μὴ*, B *ἢ μὴ*, Barocc. *ἤν μοι*. — V. 3. *ἀλφίτων* scripsi, legebatur *ἄλφιτον*. — V. 4. *πίνων*, Ahrens coni. *πίνειν*, Meineke *πῖνον*, i. e. *κριθινον οἶνον*, vid. Athen. X. 447. A, quod ab hoc loco alienum videtur. Possis locum explicare *ὡς ἂν ποιησάμενος κυκεῶνα πίνω*, sed malim *κυκεῶν', ἀπῆμον φάρμ.* — *πονηρίης* Ahrens et Miller, legebatur *πονηρίοις*.

Fr. 43. Plotius 273: „Duplex clodum Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis quatuor syllabae sunt longae, ut est

44. [28.]

Καὶ Μύσων, ὃν ὠπόλλων
εἶπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

45. [30.]

Καὶ τοὺς σολοίκους, ἢν λάβωσι, περνᾶσιν,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας.

46. [31.]

Ὤικει δ' ὄπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρνῃ,
μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 47. [33.]

Ἀκούσαθ Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἥκω.

exemplum hoc: *ἀναβιῶσα ἀδμῆτι κτλ.* Meineke coni. *Ἀναξίβιος ἀκμῆτι.* Scripsi *ἀναξίως*, videtur autem poeta his verbis ipse suam poesin describere, ut possis coniungere cum Fr. 47.:

ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἥκω
ἀναξίως ἀδμῆτι προσπταίων κώλῳ.

Conieci etiam aliquando: *Ἀνάνιος ὣς ἀδμῆτι π. κ.* ut *Ananius*, qui Hipponactis haud dubie fuit aequalis, prior choliambos adhibuerit. Illud autem memorabile, quod tradit Gramm. ined. ap. Hermann. Doctr. Metr. 142. Ananium fuisse, qui in quinta sede spondeum admiserit. Brink coni. *ἀνὰ μὲν ἴβωσ' ἀ. π. πώλῳ.*

Fr. 44. Diogen. Laert. I. 107: *Μέμνηται δὲ αὐτοῦ (Μύσωνος) καὶ Ἱππῶναξ εἰπών· Καὶ Μύσων κτλ.* V. 1. *ὠπόλλων*, codd. Ar. et Mon. *ὀπολλων*, vulgo *ἀπόλλων*. Cf. Apollon. Dysc. Synt. 335: *ἀπειράκις γὰρ τὰ Δωρικὰ διὰ ψιλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται, κὼ τοξότας Ἡρακλέης — κἀ μέγ' ἐπαινήσασα νέα — ἄρχοιμεν γὰρ κὠφράσίων.*

Fr. 45. Herodian. de Barbarismo et Solocc. ap. Valcken. Ammon. 193. (Villois. An. II. 177.): *Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· — Ἱππῶναξ· Καὶ κτλ.* V. 1. affert Eust. Il. 368, 1. (ubi *ἵν' ἐθέλουσι* scriptum, unde M. Schmidt *ἢν ἕλωσι* coni.) et auctor de Solocc. post Ammon. p. 203. — *περνᾶσι* his duobus locis legitur et ap. Herod. B, *περνάσι* A, *παρνασοί* C, *περνῶσι* C et Vill., *περνέασι* Brink. — V. 2. *Φρύγας μὲν*, unus Vill. *τοὺς Φρύγας.* — *ἐς*, vulgo *εἰς.* — *ἀλφιτεύσοντας* B et unus Vill., *ἀλφητεύσαντας* A, *ἀλφηστεύοντας* C, *ἀλφεστεύοντας* alius Vill., *ἀλφησταύσοντας* Welcker.

Fr. 46. Strabo XIV. 633: *καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἱππῶναξ· Ὤικει κτλ. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πριών, ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὄπισθεν τοῦ Πριῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρίᾳ. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. — ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.* V. 1. *ᾤκει*, Schneidewin *οἶκει.* — *πόλης*, codd. *πόλις.* — V. 2. *Τρηχείης*, *F τρηχείας.* — *Λέπρης*, C *λεπρῆς* hic et apud ipsum Strabonem. — *ἀκτῆς*, Hecker *ἄκρης.*

Fr. 47. Hephaest. 31: *Τὸ δὲ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον, οὔτε τρίβραχυν, οὔτε ἀνάπαιστον· ἀλλὰ*

* 48. [34.]

Εἰς ἄκρον ἕλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων.

49. [7.]

Μιμνῇ κακομήχανε, μηκέτι γράψῃς
ὅφιν τριήρεις ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ ἐστι συμφορή τε καὶ κληδών
Νικύρτα καὶ Σάβαννι τῷ κυβερνήτῃ,
ἣν αὐτὸν ὅφις τωντικνήμιον δάκῃ.

μάλιστα μὲν ἴαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπές ἐστιν, ὡς τὸ Ἀκούσαθ' κτλ. Adde Schol. ib. 169. Eundem versum afferunt Plot. p. 270. et 272. et Rufinus p. 386. ed. Gaisf. (ubi inngitur cum Fr. 13.). Quamvis autem nullo loco Hipponactis nomen addatur, tamen hic versus huic poetae vindicandus videtur. Contra Schol. Arist. Nub. 232. (cf. Suid. v. *οὐ γὰρ*) *Callimacho* tribuit, quod *in* conciliavit Meineke, ut statueret versum integrum Hipponactis in suum carmen transtulisse Callimachum. — *ἀκούσαθ'*, Meineke *ἀκούσατ'*, Plotii altero loco cod *ΑΚΟΙCΑΤ.*

Fr. 48. Hephaest. 31. et Schol. 169. Cum subiungatur Fr. 47., item Hipponactis videtur esse. — *εἰς*, Meineke *ἐς*. — *ἕλκων*, *ἥκων* FIBNH.

Fr. 49. Tzetzes Lycophr. 424: *Εἰ δὲ μείουρον τοῦτο νομίζεις ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ Μιμνῆ* (Vit. 2. 3. Gud. *μνημῆ*) *τοῦ ζωγράφου χωλιάμβων Ἱππωνακτείων στίχων· Μιμνῆ κτλ.* Eadem Tzetz. Schol. in Homerica ed. Morell. p. 8. (Brink p. 36.): *παράδειγμα δέ σοι δασέως ἐκτεινοντος ἐξ Ἱππώνακτος ἓν παραθήσω ἐκ τῶν κατὰ Μιμνῆ τοῦ* (sic etiam D, *μιμνων τοῦ* C, *Μίμνητος* Brink) *ζωγράφου χωλιάμβων, τὰ ἐξ ἕξοις* (*ἐξ ἑτέρων*) *παραδείγματα εἰακώς· Μιμνῆ κακομήχανε κτλ.* — V. 1. *Μιμνῆ*, altero loco ap. Brink *μιμνηων*, ex dittographia *Μίμνων* ortum. — *κακομήχανε*, Ciz. Vit. 1. 2. *κατωμήχανε*, cod. Huet. *κατωμόχαιε*, ap. Brink *κατωμόχανε*. Meineke coni. *κάκ' ὠμήχανε*, Brink *κάκ' ὦ μοχθηρέ*, Schneidewin *κάτωμ', ὦ Χίε*, M. Schmidt *κάτωμε, μυσχνέ*, ego *κατόμνω* (i. e. *Ἑκατόμνω*) *χαῖρε*, vel *κατ' ὦν μου χαίνε*, nisi latet obsoletum aliquod adiectivum, velut *κατωνακαῖε* i. e. *κατωνακοφόρε*. — *γράψῃς*, Vit. 3. *γράφῃς*, ap. Brink *γράψεις*. — V. 2. *τριήρεις*, ap. Brink *τριήρους*. — *πολυζύγῳ*, Vit. 2. 3. *πολυστίχῳ* om. verbo *τοίχῳ*. — V. 3. *ἐμβόλου*, ap. Brink *ἐμβόλων*. — *φεύγοντα*, Vit. 1. Ciz. *φείγοντος*. — V. 4. *ἐστι* altero loco et priore loco Vit. 1. Ciz., *αὕτη* Vit. 3. Malim *ἔσται*. — *τε καὶ κληδών*, altero l. *γε καὶ κλήδων*, Schneidewin *συμφορὴ καὶ κληηδών*, Hecker *συμφορῆς κακῆς κληδών*. — V. 5. *Νικύρτα καὶ Σάβαννι*, Vit. 1. Ciz. *νικύρτη καὶ σάβαννϊ*, Vit. 2. *νικαύτα καὶ σίγωνι*, Vit. 3. *νίκαυτι καὶ σίνωνι*, altero loco *νίκυρτα καὶ σάμαννι* (*σαυβαννί*) Coniecteram *νικύρτα* (i. e. *νικύρτᾳ*) *καὶ σίνδωνι*, vid. Hesych., *Νικύρτας· δουλίδουλος*, et similiter Seleucus apud Athen. VI. 267. C interpretatur *σίνδων*, idemque Maur. Schmidt et Brink coniecerunt, Meineke *Νικύρτα κασσάβαυι*. Sed fortasse haec non ad gubernatorem, sed ad pictorem sunt referenda, ut vocativi sint *νίκυρτα καὶ σάβαννι*, sive quid aliud latet, et sic Hecker *νίκυρτα καὶ σιγὼν σύ*. — V. 6. *ἣν αὐτὸν*, Vit. 1. Ciz. *ἣν αὐτὸς*. — *ὅφις*, possis *ὄφις* scribere. — *τωντικνήμιον*, Vit. 1. Ciz. *τῶν τικνήμων*, Vit. 2. 3. *τ' ἀνακείμενον*. altero loco *τῶν τι κνήμενον*. — *δάκῃ* Hermann, legebatur *δάκῃ*. Legitur hic versus etiam ap. Tzetz. ad Lycophr. 234. (ubi Vit. 3. *δήκῃ*) et in Cram. An. Ox. III. 358, 28. (ubi *δάκοι*).

50. [35.]

Επειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας.

51. [8.]

Ο δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
ὅπου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἔνθρωπον εὗρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

52. [36.]

Καί μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνάς;

53. [38.]

Ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες.

54. [39.]

Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

55. [40.]

Ὤμιξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

Fr. 50. Harpocrat. 123: *Μάλθη· ὁ μεμαλαγμένος κηρός· — Ἵππωναξ· Ἔπειτα κτλ.* AB *τρόπην*, A *χρίσας*. Valckenaer coni. *περιχρίσας*.

Fr. 51. V. 1—3. Tzetz. Lycoph. 579: *Χάλις καὶ ἔρπις ὁ οἶνος — ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν (Ἱππώναξ)· Ὁ δ' αὐτίκ' κτλ. . . . ὀφέλλοντα.* Eosdem versus addito quarto iterat ad v. 1165. — V. 1. *μάρτυρσιν* scribendum, vulgo *μάρτυσιν*, vid. Eust. Il. 114, 20. (Favorin. 429): *πληθυντικὸν δὲ μάρτυρες παρά τε τοῖς κωμικοῖς καὶ Ἱππώνακτι.* — V. 2. *ὅπου*, Meineke *ὅπου*. — *ἔρπιν ὁ σκότος*, altero loco Vit. 2. 3. *ἔρπη ὁ σκόπος*. — V. 3. *εὗρε*, altero loco Vit. 2. 3. *εὑρών*, priore loco vulgo *εὗρον*, Vit. 2. 3. *ὁρῶν*.

Fr. 52. Schol. Plat. 352. Bekker: *Χαραδριὸς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ ἐσθίειν ἐκκρίνει· εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾷον ἀπαλλάττονται· ὅθεν καὶ ἀποκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες· Καί μιν κτλ. ὥς φησιν Ἱππῶναξ.* Eundem versum affert Suidas v. *χαραδριός*, ubi legitur *καὶ μὴν* (A *καλύπτη*) *et περνᾷς*, Schol. ad Olympiod. in Plat. Gorg. (Jahn Archiv. XIV. 358.) *sine* poetae n. Schol. Arist. Av. 266., ubi *καὶ μὴν καλύπτει ὡς χ. πέρνας* (sic Ven.). Conieci *καί μιν καλύπτεις· μῶν χαραδριὸν πέρνης;* nisi *περνᾷς* probaveris), possis *καί μιν καλύπτοιμ' ὡς χ. περνάς*. Meineke *καλύπτεις, ὡς χ. περνάς*.

Fr. 53. Etym. M. 334, 1: *Ἐμβιβάξαντες· παρ' Ἱππώνακτι· λλ'* (om. V.) *κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες.* Eadem Zonar. 706. *ἐμβιβάξαντες*, Schneider coni. *ἐμβαβάξαντες*.

Fr. 54. Etym. M. 539, 1. et Gud. 347, 28: *Καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κριγή, ὡς παρ' Ἱππώνακτι, οἷον· Κριγὴ κτλ.* Adde Zonar. qui affert s. nom. 1258. — *Κριγή*, Meineke mavult *κρίγη*, comparans Hesych. *Κρίγη· αὐξ.* Resp. Gramm. Cram. An. Ox. I. 268, 12.

Fr. 55. Etym. M. 624, 8. s. v. *ὀμιχεῖν: Ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα, ὀμίχω, ὁ μέλλων ὀμίξω, ὡς παρὰ τῷ Ἱππώνακτι, οἷον· Ὤμιξεν*

56. [41.]

Σίφωνι λεπτῷ τοὐπίθημα τετρήνας.

57. [42.]

Στάζουσιν ὥσπερ εἰ τροπηΐου σάκκος.

58. [43.]

Κἄλειφα ῥοδινὸν ἡδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

59. [61.]

*Πρὸς τὴν μαρίλην τοὺς πόδας * θερμαίνων οὐ παύεται.*

60.

Τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα.

* 61.

Ἀπ' οὖν ἀνὴρ ὅδ' ἑσπέρης καθεύδοντα ἔδησε χλούνην.

κτλ. Adde Cram. An. Ox. IV. 191, 6. et 416, 7., utroque loco ἐτίλησεν priore ὦμηξεν legitur, Choerobosc. Epim. II. 590. et 657., Schol. Hom. Il. ε'. 531. Zonar. 1451. (ἐτίλλησεν).

Fr. 56. Pollux VI. 19: *Καὶ σίφωνα μέν, ὅτῳ ἐχρῶντο, Ἱππῶνάξ εἴρηκεν· Σίφωνι κτλ. τοὐπίθημα* Welcker, vulgo *τὸ ἐπίθεμα.* — *τετρήνας* conieci, et sic edidit Bekker, vulgo *τέτρηνας.*

Fr. 57. Pollux X. 75: *Καὶ ὁ τρυγοπὸς καὶ ὁ σάκκος ἐπὶ τοῦ τρυγήτου εἰρημένος καὶ ὁ ὑλιστήρ· Ἱππῶναξ δέ φησιν· Στάζουσιν ὥσπερ εἰς τροπήιον σάκος.* Correxerunt Dobree et Meineke, nisi forte versus est ex *Iambis.*

Fr. 58. Pollux X. 87: *ἐν δὲ Δημιοπράτοις λέκος εὑρίσκομεν, Ἱππώναξ τος εἰπόντος· Κἄλειφα κτλ.*

Fr. 59. Erotian. 388: *Φῶδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις Ἰωνική· καλοῦσι δὲ φῶδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσουσι στρογγύλα ἐπιμελούμενα. ... καὶ Ἱππῶναξ δέ φησιν· Πρὸς τὴν ... παύεται.* V. l. *πόδας* Stephanus, vulgo *παῖδας.* deinde syllaba deest. Videtur poeta scripsisse *τοὺς πόδας τε θερμαίνων φῶδάς τ' ἔχων οὐ παύεται.* nam tale quid necessario requiritur, Meineke *τοὺς πόδας θέρων φώδων οὐ παύεται.*

Fr. 60. Tzetzes Cram. An. Ox. III. 308, 20: *Τὸ μέτρον τὸ Ἰωνικὸν παρέλειψα λήθῃ· δέχεται δὲ πλεῖον τῶν ἄλλων ἰαμβικῶν μέτρων· κατὰ τὴν β' χώραν ἢ καὶ δ' ἢ ς' σπονδεῖον, σπανιάκις καὶ δάκτυλον, ὡς ἰσόχρονον τῷ σπονδείῳ· Ἰωνικὸν Ἱππώναξτος· Καὶ τὴν ῥῖνα κτλ.* καὶ abiecit Schneidewin.

Fr. 61. Schol. Il. ι'. 539: *Χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Ἰωνιέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. Καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάναι· Ἀνὴρ δ' ἑσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην.* Haud dubie *Hipponactis* sive *Anaxii* est. Scripsi

62.

Οἱ δέ μευ πάντες
ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέαται.

63. [37.]

Ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρὰ ῥητῆρ
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥῳδιῷ κατηυλίσθην.

64.

. . . Ἀθηνᾶ μαλίς
κονὶς κελαῖρε, καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

οὖν (Schneidewin ὤν) ἔδησε et illud ἀπ' οὖν transposui. Hermann α δ' ἐπέρης κ. ἀπ' οὖν ἔδυσε χλοῦνιν. Nisi forte in illo ἄπουν latet ὖν, vid. Hesych. *τεγοῦν· Λυδοὶ τὸν ληστήν.*

Fr. 62. Cram. An. Ox. I. 288, 1: ubi de forma *μεμετρέαται* disserit, παρ' *Ἱππώνακτι· Οἱ δέ μευ ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι κεκινέαται,* unde tetrametrum restitui *Οἱ δ' ἐμεῦ γ' ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέα-* Auctius vero in Et. M. 499, 41. (ubi de *κεκινέαται* disseritur) cod. Par. *έ μευ ὀ. ἐ. τ. γ. πάντες κεκινέαται.* Itaque vocabulo *πάντες* traiecto iambos restitui. Ceterum in Et. M. 578, 41. (et Zonar. 1351.) *ἰαχῶς τρέαται· παρὰ Ἱππώνακτι· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος κτλ.* Hecataei locus Hipponactis versibus confusus est. Brink: *οἱ δ' ὀδόντις πάντες ἐν γναθμοῖς* (hoc iam Meineke) *κεκινέαται.*

Fr. 63. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 18, 10: *διὸ σημειωτέον ἐρωδιὸς ὀξυτόνου, ὅπερ ἔχει πρὸς τὸ ῶ καὶ τὸ ῑ γραφόμενον. λέγεται δὲ ἔσθ' ὅτε τρισυλλάβως, ὥσπερ καὶ τὸ παρ' Ἱππώνακτι· Ἐγὼ δὲ κτλ.* — 2. affert etiam Et. M. 380, 40., ubi recte *κνεφαῖος* legitur, Herod. *κναιος.* Resp. Gramm. An. Ox. I. 440, 2: *καί· ῥόδην συνηυλίσθην· Ἱππῶν.* Ceteri *κατηυλίσθην.* Locus vix certa coniectura restitui potest. Schneiin coni. *ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρ' Ἀρήτην κνεφαῖος ἐλθὼν ῥῳδιῷ συνηυλίσθην, ἐξιῷ ῥωδιῷ* sit *bono omine, secundavi.* Ego conieci *δεξιῶς παρὰ Ῥῆσον . . . ηυλίσθην.* Sed ex Cram. An. coniicias alios *ῥῳδιὸν* legisse, cf. Hesych. ιόν. *τὸν ἐρωδιόν.* In illis autem *παρὰ ῥητῆρ* Clazomenarum locus decere videtur, cuius nomen si recte memini extat.

Fr. 64. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 310, 17: *Στίχοι Ἱππώνακτος τριάβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· — Πᾶσα ἀθηνᾶ μαλὶς κονὶς —σχαιρε*
ῖρε (A *μωλὶς κο—νισκε* ut videtur) *καὶ μεδεπότε ἀβεβρου* (A *καί με τότεα βέβρου* et supra *μα . . οῦ*) *λαχόντα κτλ.* V. 1. *πᾶσα* ex *πάλιν* m, quod etiam Meineke vidit, itaque abieci. — V. 2. recte Schneidewin *τότεω βεβροῦ* scripsit, cuius interpretatio est *μα . . . οῦ*, sive cum Schneino *ματαίου*, sive cum Meinekio *μάργου* (*μωροῦ*) corrigas. Reliquorum adatio incerta, Schneidewin *Κῶς, Ἀθηναγόρη, βάζεις; Κομῆ σκελιφρέ, μή . β. λ., λίσσομαί σ', ἐμὲ ῥαπίζεσθαι*, cogitans de Ephesiorum tyrannis, andemque sententiam Brink *Κομῆ σὺ χαῖρε.* At Minervam invocatam confirmat Hesych.: *Μαλίς· Ἀθηνᾶ· λαπάρα· ἄφθα· φλεγμονή*, ubi ut it diversa in unum coniuncta sunt. Fortasse scribendum

. . . . . *Ἀθηναίη*
Μαλὶς κονίσκε, καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

65. [45.]

Πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα.

66. [46.]

Σηπίης ὑπόσφαγμα.

67. [48.]

Πασπαληφάγον γρόμφιν.

68. [49.]

Βολβίτου κασιγνήτην.

69. [51.]

. . . . *Ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ. . .*

70.

Ἀρειᾶς σύκινόν με ποιῆσαι.

ut *κονίσκε* Lydium sit vocabulum, cuius interpretatio *χαῖρε* adscripta esset, ut *κονὶς κελαῖρε* existeret. Nam Hipponax videtur alias quoque Lydia vocabula suis carminibus inseruisse, hinc fortasse cum alia Hesychiana pertinent, tum hae glossae: *Βάσκε πικρολέα. πλησίον ἐξεθόαζε. Λυδιστί*, et *Βασιζαχρόλεα· θᾶσσον ἔρχου· Λυδιστί.* Ceterum fortasse etiam *Ἀθρῆ* plane delendum, quod glossae loco ad *Μαλίς* adscriptum fuerit.

Fr. 65. Schol. Apoll. Rhod. IV. 321: *Καὶ Ἵππωναξ δὲ μνημονεύει* (*τῶν Σίνδων*) *Πρὸς κτλ. πρὸς τὸ*, Meineke coni. *πρώτῳ*. Cf. Hesych.: *Σινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναικός.* Steph. Byz. *Σίνδοι — λέγεται καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον* (*Σινδικόν*). Cum apud Hesych. legatur etiam: *Κοραξοί· γένος Σκυθικόν, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον*, coniecit Meineke integrum versum fuisse: *Κοραξικὸν καὶ Σινδικὸν διάσφαγμα.*

Fr. 66. Athen. VII. 324. A: *Ἵππώνακτος δ' ἐν τοῖς Ἰάμβοις εἰπόντος Σηπίης ὑπόσφαγμα οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν· ἔστι δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ, ὑπότριμμα.* Cf. Eust. Il. 1286, 6. (ubi *σηπίας.*)

Fr. 67. Phot. 401, 9: *Πασπάλη τὸ τριχόν, οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα. Ἵππῶναξ· πασπαληφάγον γρ.* ita Porson. cod. *πασπάλην φαγών.* Eust. Od. 1752, 12: *Ἵππῶναξ δὲ γρόμφιν λέγει εἴτε καθόλου πᾶσαν ὖν θηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῇ ἡλικίᾳ.*

Fr. 68. Etym. M. 204, 28: *Βόλιτον — βόλβιτον δὲ Ἴωνες οἵ τε ἄλλοι καὶ Ἵππῶναξ, οἷον· Βολ. κ.* (ubi cod. Par. *κασιγνήτου*). Eadem Zonar. 401. (ubi A *κασιγνήτου*). Cf. Antiatt. in Bekk. An. I. 86, 10: *Βόλβιτον· Ἱππῶναξ.*

Fr. 69. Athen. IX. 375. A: *Καὶ Ἵππῶναξ δὲ ἔφη· ὡς Ἐφ. δ.* Meineke *ὥςπερ*, Brink *ὥςπερ Ἐφεσηΐη* coni.

Fr. 70. Et. M. 139, 36. not. (cod. Va) *ἔστι δὲ καὶ ἀρειῶ, τὸ ἀπειλῶ, ἀρειᾶς, ὡς παρ' Ἱππώνακτι· ἀ. σ. με π. ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖς.*

71. [62.]

Τολλὴν μαρίλην ἀνθράκων.

TPIMETPA.

72. [52.]

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
ῥόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.
αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σώζει μόνη.
ὁστις δὲ τρυφῶσαν τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβών
* * * * * *
πονηρὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
ξύνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.]

73. [35.]

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

74.

Οὔ μοι δικαίως μοιχὸς ἁλῶναι δοκέει
Κριτίης ὁ Χῖος ἐν κασωρικῷ δόμῳ.

Fr. 71. Erotian. 254: *μαρίλην οἱ — μᾶλλον δὲ ἡ θερμοσποδιὰ μαρίλη καί. — καὶ Ἱππῶναξ φησί· πολλὴν κτλ.* nisi forte est ex iambis tri-s.

Fr. 72. Stob. Flor. LXXII. 5: *Ἱππώνακτος.* (ita A Trinc.) *Γάμος* Eadem Apostol. V. 24. c. Valckenaer existimavit duo diversorum poe-a fragmenta in unum coalnisse, ita ut a v. 4. novum fragm. incipiat: fieri potest, non tamen certum: illud vero apparet post v. 4. quaedam isse. Omnino autem hi versus vix ab antiquo poeta profecti, Hippo- certe indigni. Coniicio igitur *Ἱποθώντος*, id quod Meineke ue Poet. Com. IV, p. 714. suspicatus est. De Hippothoonte vid. ib. 1. Eadem confusio ap. Stob. Flor. LXVII. 14. — V. 4. *δὲ*, Meineke — *τρυφῶσαν* Meincke, vulgo *τρυφῶς*, AB Vind. Apost. *τρυφερῶς*, . *τρυφερός.*

Fr. 73. Tzetz. ad Hesiod. Op. v. 336. *ὁ γὰρ οἶνος τὰς φρένας ἐξιστᾷ· τε καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ Ἱππῶναξ· Ὀλίγα κτλ.* Eadem ad Ly-. 579. *φρονοῦσιν*, Schneidewin *φρονεῦσιν.*

Fr. 74. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 308, 25: *Λέχονται καὶ τρισσυλλά-εἰς ς΄, πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημὶ καὶ ἐνάπαιστον, ὡς ὁ Ἱππῶναξ· Οὔ μοι δ. μ. ἁ. δ. Κριτίης ὁ τ̃*

ἐν τῷ κατωτικῷ δούλῳ (A *κατωξ'*, B *κιῶξ δουλ'*, Barocc. *κα-καὶ πᾶσι* (leg. *πάλιν*) *κακοῖσι κτλ.* (Fr. 42.). Schneidewin, quem olim ecutus sum, *Κριτίης . . . δούλῳ* existimavit Tzetzae verba esse, ut sequentes *Critiae* ignoti alicuius poetae essent. Sed recte Ahrens in-it omnia esse Hipponactis, et hunc versum *Κριτίης κτλ.* cum priore cohaerere, sed non recte choliambos restituit: *Οὔ μοι δικαίως ὥστε ς ἁλῶναι | δοκέει Κριτίης ὁ Χῖος ἐν τῷ πτὼξ δούλῳ* (coll. Hesych.: ὡς· *ἡ οἰκία· ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν*') quem se-Brink coni. *ἐν κασσῶν δούλῳ* (Hecker *ἐν τῷ κασωρίδων δούλῳ*). enim iambi. — V. 2. *ἐν κασωρικῷ δόμῳ* (sive *κασωρείῳ δόμῳ* malis)

32.

Ἔψισε πἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα.

33. [19.]

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

34. [20.]

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἠσιχῆ τε καὶ φύβδην
Φύνναν τε καὶ μιττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
πέτρας ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων,
καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

35. [26.]

Οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς καταβρύκων,

Fr. 32. Et. M. 154, 27: *Ἀσκαρίζειν· σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. Σκιρτᾶν, σκαρίζω καὶ ἀσκαρίζω.* Sed V addit: *Ἱππώναξ ἔψησε κτλ.* Scripsi ἔψισε, quod firmat Phot. 49, 10: *Ἐψιοῦσα· τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ τὰ ἑψητά· Αἰσχύλος Τροφοῖς· βιοτὴν εὔξιμον ἐψιοῦσα. Ἱππώναξ.* ubi Hipponactis hic versus excidit. Apud Aeschylum *ἐμψιοῦσα* scribendum. Dixit fortasse haec poeta de se suaque matre Protide (Suid. *Ἱππῶναξ, πατρὸς Πύθεω καὶ μητρὸς Πρωτίδος*): nam poetam parentes suos in carminibus commemorasse docet Leonidas Tarent. in Anthol. VII. 408:

Ἄρτι γὰρ Ἱππώναχτος ὁ καὶ τοκέων καταβαύξας
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

Hipponax ignobili loco haud dubie natus fuit, erantque fortasse parentes non morum quidem honestate insignes, idque libere professus erat poeta.

Fr. 33. Athen. III. 78. B: *Καὶ ταύτας Ἁμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἱππώνακτα φάναι· Συκῆν κτλ.* Cf. Eust. Od. 1964, 14. *Συκῆν*, Schneidewin *συκέην*.

Fr. 34. Athen. VII. 304. B: *Ἱππῶναξ δέ, ὡς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ ἰαμβοποιῶν παρατίθεται, φησίν· Ὁ μὲν γὰρ κτλ.* V. 1. φύβδην scripsi, vulgo ῥύδην. Ap. Phot. 491, 28: *Ῥιβδήν, δαψιλῶς* item ῥύβδην corrige. — V. 2. *φύνναν τε καὶ μιττωτὸν*, videtur omnino corrigendum *φύνην τε καὶ μυσσωτὸν*. — V. 4. *κλῆρον* Dalecampius, libri *σκληρόν*. — V. 5. *πέτρας* scripsi, libri *πέτρας τ'*, quod si tueri velis, statuendum antea versum excidisse: nominativus *τρώγων* recte se habet, quemadmodum est in illo: *ἐξὸν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων*. Meineke tamen coni. *ὥστε χρῆ* (i. e. *χρῄζει*) *σκάπτειν πέτρης ὀρείης σ. μ. τρώγων*, Hermann *ὥστε χρὴ πέτρας σκάπτοντ' ὀρείας σ. μ. τρώγειν*, Schneidewin *πέτρας τ' ὀρείας, σῦκα μέτρια τε τρώγειν*, Brink *ὥστε χρῆ σκάπτειν Πειραϊκά, σ. μ. τρώγων*.

Fr. 35. Athen. XIV. p. 645. C: *Τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἱππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει· Οὐκ κτλ.* V. 1. *οὐκ ἀτταγᾶς [τε*, codd. *οὐ κάττας τε*. Sed supra IX. 388. B: *Ἀτταγᾶς ... μνημονεύει αὐτῶν Ἱππῶναξ οὔτε· οὐδ' ἀτταγάς τε καὶ σιλαγὼς* (ita codd.) *διατρώγων*. — *λαγὼς*, Meineke

ίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
ανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

36. [21.]

ιλισθὼν ἱκέτευε τὴν κράμβην
φυλλον, ᾗ θύεσκε Πανδώρη
ισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμακοῦ.

37. [23.]

ἴδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

38. [24.]

. Ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρίτη
ν.

39. [22.]

ε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίης χοίρου.

2. *τηγανίτας* Casaub., *τηγανίας* VL. Sine idonea ratione *ἠγανίτας*. Ceterum hoc fragmentum haud dubie ex eodem superius petitum: describit poetae frugalis et parci fratris

ien. IX. p. 370. A: *Μή ποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέ-ἠν, ἱερὰν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἱππώνακτι ἐν τοῖς τι λεγόμενον τοιοῦτον· Ὁ δ' ἐξ. κτλ.* V. 2. *ᾗ* AC, *ἡ* P, *ἣν θύεσκε Πανδώρῃ*, idemque Maur. Schmidt suspicatus est. explicandum, ut placenta brassicae tantum formam retule-farina similibusque condita sacrificii loco oblata fuerit Pan-*Ταργηλίοισιν* Schneidewin, *γαργηλίοισιν* LV, *γαργίλιοισιν* ν A, *θαργελίοισιν* B. — *ἔγχυτον* AB, *ἔγχυλον* PVL. — eidewin, vulgo *φαρμάκου*, fortasse recte, vid. ad Fr. 5. nk *ἣν θύεσκε Πανδώρῃ Ταργηλίοισιν ἐν κύθροις ὁ φαρ-* autem de puero sermo esse, de quo vid. Fr. seq., ita ut haec ne sint petita.

Athen. XI. 495. C: *Τοῦτο δὲ (τὴν πέλλαν) Ἱππῶναξ λέγει πελλ. κτλ. δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. Καὶ πάλιν· Ἐκ δὲ κτλ.* —', *αὐτοῖς* CVL et Eustath. Od. 1531, 57. — *γὰρ ἦν*, Brink 8. V. 2. Meineke interpungit *ἔπινον ἄλλοτ' αὐτός*, ut poeta dixerit. Sed Arete cum Bupalo potius rem habebat, quam , vid. Fr. 14. Itaque verisimile est haec fragmenta e libro Brink coni. *ἔπινεν*.

ien. IX. 375. C: *Χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς σπονδῇ κτλ. ἐν* delevit Dindorf, sed fuit fortasse *ἐν α'* i. e. nde *ἀγρίης* scripsi, vulgo *ἀγρίας*, Meineke *ἀγρείης*.

40. [27.]

Βακκάρει δὲ τὰς ῥῖνας
ἤλειφον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

41.

Ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων
λευκῶν ἰὼν κατ' ἐγγὺς Ἰλίου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

42.

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχήν,
ἣν μὴ ἀποπέμψῃς ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα, πίνων φάρμακον πονηρίης.

* 43. [113.]

Ἀναξίως ἀδμῆτι προσπταίων κώλῳ.

Fr. 40. Athen. XV. 690. A: *Ὀνομάζεταί τι μύρον βάκχαρις· οὗ μνημονεύει καὶ Ἵππωναξ διὰ τούτων· Βακκάρει κτλ.* V. 1. *βακκάρι*, C *βακκάρι* supra scriptum, fortasse recte, h. e. ionice pro *βακκαρίδι*. — V. 2. *οἷά περ* scripsi, vulgo *οἵη περ*. Hecker verba *ἔστι κτλ.* ab interprete addita censet.

Fr. 41. Tzetz. ad Posthom. p. 65. Schirach: *Ὁ δὲ Ῥῆσος Αἰνειῶν Θράϊκης ἦν βασιλεύς, υἱὸς Στρύμονος ἢ Ἠιονέος καὶ Τερψιχόρης .... τοὺς ἵππους δὲ Ῥήσου Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης ἐλῄϊσαν λευκοὺς ὄντας, ὡς Ὅμηρός φησι . . . καὶ Ἵππώναξ: ἐπ' ἀρμάτων κτλ.* V. 1. affert idem ille poetae nom. in Exeg. Il. 78: *καὶ ἀντὶ τῶν θασέων ψιλὰ ἐξενεώνουν, ὡς ἔχει ἡ ἀρχαία Ἰωνική, ἐπιβρύκων ἀντὶ τοῦ ἐπιβρύχων, καὶ τὸ ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων, καὶ μεταρμόσας* (fortasse etiam *ἐπιβρύκων* et *μεταρμόσας* ex Hipponacte petita sunt). — V. 1. *καὶ Θρηϊκίων*, Meineke *κἀπὶ Θρηκίων*. — V. 2. *ἰὼν* A apud Brink in margine, legebatur *θείους*, unde Meineke *συθείς*, Schneidewin *ὄναρ κάτ'*. — *κατ' ἐγγὺς*. A *κατεγγυς*, Meineke *κάτεγγυς*, Brink *κοτ' ἐγγὺς*. — V. 3. *ἀπεναρίσθη* CA, *ἀπεναρίσθη* Schirach. — *Αἰνειῶν*, Schneidewin *Αἰνειάων*, Brink *Αἰνίων*. — *πάλμυς* Schneidewin, *παλάμας* Schirach, *βασιλεὺς* Brinkii libri. Ceterum antea existimavi versum sententiam imperfectam esse hoc modo: *ἐπ' ἀρμάτων καὶ Θρηκίων πώλων λευκῶν Ἠϊονέος· κάτ' ἐγγὺς κτλ.*

Fr. 42. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 308: *Λέγονται καὶ τρισυλλάβως (πόδας) εἰς ς', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημὶ, καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἵππώναξ· οὔ μοι κτλ.* (Fr. 74.) *καὶ πᾶσι*

(B *πᾶ*, A *πᾳ*, Barocc. *πάσας*) *Κακοῖσι δώσω κτλ.* itaque *καὶ πάλιν Κακοῖσι* scribendum, ut etiam Meineke coni. — V. 2. *ἣν μὴ* Cramer, A *ἢν μὴ*, B *ἢ μὴ*, Barocc. *ἤν μοι*. — V. 3. *ἀλφίτων* scripsi, legebatur *ἄλφιτον*. — V. 4. *πίνων*, Ahrens coni. *πίνειν*, Meineke *πῖνον*, i. e. *κρίθινον οἶνον*, vid. Athen. X. 447. A, quod ab hoc loco alienum videtur. Possis locum explicare *ὡς ἂν ποιησάμενος κυκεῶνα πίνω*, sed malim *κυκεῶν'*, *ἀπῆμον φάρμ.* — *πονηρίης* Ahrens et Miller, legebatur *πονηρίοις*.

Fr. 43. Plotius 273: „Duplex clodum Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis quatuor syllabae sunt longae, ut est

44. [28.]

Καὶ Μύσων, ὃν ὠπόλλων
ιεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

45. [30.]

τοὺς σολοίκους, ἢν λάβωσι, περνᾶσιν,
ας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας.

46. [31.]

ει δ' ὄπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρνῃ,
ξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 47. [33.]

ύσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

hoc: *ἀναβιῶσα ἀδμῆτι κτλ.* Meineke coni. *Ἀναξίβιος ἀχμῆτι, ξίως*, videtur autem poeta his verbis ipse suam poesin descri-ossis coniungere cum Fr. 47.:

ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω
ἀναξίως ἀδμῆτι προσπταίων κώλῳ.

iam aliquando: *Ἀνάνιος ὣς ἀδμῆτι π. κ.* ut *Ananius*, qui Hip-aud dubie fuit aequalis, prior choliambos adhibuerit. Illud autem e, quod tradit Gramm. ined. ap. Hermann. Doctr. Metr. 142. fuisse, qui in quinta sede spondeum admiserit. Brink coni. *ἀνὰ ἀ. π. πώλῳ.*

. Diogen. Laert. I. 107: *Μέμνηται δὲ αὐτοῦ (Μύσωνος) καὶ ξ εἰπών· Καὶ Μύσων κτλ.* V. 1. *ὠπόλλων*, codd. Ar. et Mon. vulgo *ἀπόλλων*. Cf. Apollon. Dysc. Synt. 335: *ἀπειράκις γὰρ ι διὰ ψιλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται, κὠ τοξό-ικλέης — κἀ μέγ' ἐπαινήσασα νέα — ἄρχοιμεν γὰρ ίων.*

. Herodian. de Barbarismo et Solocc. ap. Valcken. Ammon. 193. n. II. 177.): *Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· — ξ· Καὶ κτλ.* V. 1. affert Eust. Il. 368, 1. (ubi *ἵν' ἐθέλουσι* nde M. Schmidt *ἢν ἕλωσι* coni.) et auctor de Solocc. post Am-)3. — *περνᾶσι* his duobus locis legitur et ap. Herod. B, *περνάσι* τοί C, *περνῶσι* C et Vill., *περνέασι* Brink. — V. 2. *Φρύγας μὲν, τοὺς Φρύγας.* — *ἐς*, vulgo *εἰς*. — *ἀλφιτεύσοντας* B et unus Vill., ντας A, *ἀλφησταύοντας* C, *ἀλφεστεύοντας* alius Vill., *ἀλφησ-*Welcker.

. Strabo XIV. 633: *καὶ τόπος δέ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἐκα-δηλοῖ Ἱππῶναξ· Ὤικει κτλ. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ιῶν, ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους ι γοῦν ὄπισθεν τοῦ Ἡριῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ τρίᾳ. Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ ὑπὲρ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. — ἣν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὄπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, ὲ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.* V. 1. *ᾤκει*, Schneide- — *πόλης*, codd. *πόλιος*. — V. 2. *Τρηχείης*, *Τρηχείας*. — *λεπρῆς* hic et apud ipsum Strabonem. — *ἀκτῆς*, Hecker *ἄκρης*.

. Hephaest. 31: *Τὸ δὲ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας υς πόδας, οὔτε δάκτυλον, οὔτε τρίβραχυν, οὔτε ἀνάπαιστον· ἀλλὰ*

* 48. [34.]

Εἰς ἄκρον ἕλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων.

49. [7.]

Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράψῃς
ὄφιν τριήρεις ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ ἐστι συμφορή τε καὶ κλῃδών
Νικύρτα καὶ Σάβαννι τῷ κυβερνήτῃ,
ἣν αὐτὸν ὅρις τωὐτικνήμιον δάκνῃ.

μάλιστα μὲν ἴαμβον, ὅτε καὶ εὑρεπὲς ἐστιν, ὡς τὸ Ἀκούσασ' κτλ Schol. ib. 169. Eundem versum afferunt Plot. p. 270. et 272. et Rufinus ed. Gaisf. (ubi inngitur cum Fr. 13.). Quamvis autem nullo loco Hip nomen addatur, tamen hic versus huic poetae vindicandus videtur. Schol. Arist. Nub. 232. (cf. Suid. v. *οὐ γὰρ*) *Callimacho* tribuit, c conciliavit Meineke, ut statueret versum integrum Hipponactis in s men transtulisse Callimachum. — *ἀκούσασ'*, Meineke *ἀκούσατ'*, Plo loco cod *AKOICAT.*

Fr. 48. Hephaest. 31. et Schol. 169. Cum subiungatur Fr. 4 Hipponactis videtur esse. — *εἰς*, Meineke *ἐς*. — *ἕλκων, ἥκων* FlBl

Fr. 49. Tzetzes Lycophr. 424: *Εἰ δὲ μείονρον τοῦτο νομίζεις καὶ τῶν κατὰ Μιμνῆ* (Vit. 2. 3. Gud. *μνημῆ*) *τοῦ ζωγράφου χωλ βων Ἱππωνακτείων στίχων· Μιμνῆ κτλ.* Eadem Tzetz. S Homerica ed. Morell. p. 8. (Brink p. 36.): *παράδειγμα δέ σοι δα τείνοντος ἐξ Ἱππώνακτος ἓν παραθήσω ἐκ τῶν κατὰ Μιμνῆ τοῦ (* D, *μιμνων τοῦ* C, *Μίμνητος* Brink) *ζωγράφου χωλιάμβων, τὰ (ἐξ ἑτέρων) παραδείγματα εἰακώς· Μιμνῆ κακομήχανε κτλ.* - *Μιμνῆ*, altero loco ap. Brink *μιμνηων*, ex dittographia *Μίμνω — κακομήχανε*, Ciz. Vit. 1. 2. *κατωμήχανε*, cod. Huet. *κατωμόχ* Brink *κατωμόχανε*. Meineke coni. *κάκ' ὠμήχανε*, Brink *κάκ' ὦ* Schneidewin *κάτωμ', ὦ Χῖε*, M. Schmidt *κάτωμε, μυσχνέ*, eg *μνω* (i. e. *Ἑκατόμνω*) *χαῖρε*, vel *κατ' ὦν μου χαῖτε*, nisi soletum aliquod adiectivum, velut *κατωνακαῖε* i. e. *κατωνακο γράψῃς*, Vit. 3. *γράφῃς*, ap. Brink *γράψεις*. — V. 2. *τριήρ* Brink *τριήρους*. — *πολυζύγῳ*, Vit. 2. 3. *πολυστίχῳ* om. verbo V. 3. *ἐμβόλου*, ap. Brink *ἐμβόλων*. — *φεύγοντα*, Vit. 1. Ciz. *φ* — V. 4. *ἐστι* altero loco et priore loco Vit. 1. Ciz., *αὕτη* Vit. *ἔσται*. — *τε καὶ κλῃδών*, altero l. *γε καὶ κλύδων*, Schneidewin *καὶ κληηδών*, Hecker *συμφορῆς κακῆς κληδών*. — V. 5. *Νικύρτα βαννι*, Vit. 1. Ciz. *νικύρτη καὶ σάβαννϊ*, Vit. 2. *νικαύτα καὶ σίγω νίκαυτι καὶ σίνωνι*, altero loco *νίκυρτα καὶ σάμαννι* (*σαυβαννί*) ram *νικύρτα* (i. e. *νικύρτᾳ*) *καὶ σίνδωνι*, vid. Hesych., *Νικύρτας δοῦλος*, et similiter Seleucus apud Athen. VI. 267. C interpretatur idemque Maur. Schmidt et Brink coniecerunt, Meineke *Νικύρτα κα* Sed fortasse haec non ad gubernatorem, sed ad pictorem sunt refe vocativi sint *νίκυρτα καὶ σάβαννι*, sive quid aliud latet, et sic H *κυρτα καὶ σιγὼν σύ* — V. 6. *ἣν αὐτὸν*, Vit. 1. Ciz. *ἣν αὐτὸς*. possis *ὄπῃς* scribere. — *τωὐτικνήμιον*, Vit. 1. Ciz. *τῶν τικνήμων, τ' ἀνακείμενον*. altero loco *τῶν τι κνήμενον*. — *δάκνῃ* Hermann tur *δάκῃ*. Legitur hic versus etiam ap. Tzetz. ad Lycophr. 234. (u *δήχῃ*) et in Cram. An. Ox. III. 358, 28. (ubi *δάκοι*).

50. [35.]

ιτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας.

51. [8.]

ἰ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
υ τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ρωπον εὗρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

52. [36.]

μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνάς;

53. [38.]

λ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες.

54. [39.]

γὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

55. [40.]

ξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

). Harpocrat. 123: *Μάλθη· ὁ μεμαλαγμένος κηρός·* — *Ἱππῶ-ειτα κτλ.* AB *τρόπην*, A *χρίσας*. Valckenaer coni. *περιχρίσας*.

1. V. 1—3. Tzetz. Lycoph. 579: *Χάλις καὶ ἔρπις ὁ οἶνος* — *ἀλ-πάλιν* (*Ἱππώναξ*)· *Ὁ δ' αὐτίκ' κτλ. . . . ὀφέλλοντα.* Eos-is addito quarto iterat ad v. 1165. — V. 1. *μάρτυρσιν* scribendum, *ρτυσιν*, vid. Eust. Il. 114, 20. (Favorin. 429): *πληθυντικὸν δὲ παρά τε τοῖς κωμικοῖς καὶ Ἱππώνακτι.* — V. 2. *ὅπου*, Meineke ἔρπιν ὁ σκότος, altero loco Vit. 2. 3. *ἔρπη ὁ σκόπος.* — V. 3. ro loco Vit. 2. 3. *εὑρών*, priore loco vulgo *εὗρον*, Vit. 2. 3. *ὁρῶν*.

2. Schol. Plat. 352. Bekker: *Χαραδριὸς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ κρίνει· εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾷον ονται· ὅθεν καὶ ἀποκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ φελῶνται οἱ κάμνοντες· Καί μιν κτλ. ὥς φησιν Ἱππῶναξ.* ersum affert Suidas v. *χαραδριός*, ubi legitur *καὶ μὴν* (A *καλύπτη*) , Schol. ad Olympiod. in Plat. Gorg. (Jahn Archiv. XIV. 358.) ietae n. Schol. Arist. Av. 266., ubi *καὶ μὴν καλύπτει ὡς χ. πέρ-*ren.). Conieci *καί μιν καλύπτεις· μῶν χαραδριὸν πέρνης;* ῆς probaveris), possis *καί μιν καλύπτοιμι· ὡς χ. περνάς*. Mei-πτεις, *ὡς χ. περνάς*.

3. Etym. M. 334, 1: *Ἐμβιβάξαντες· παρ' Ἱππώνακτι·* ι. V.) *κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες.* Eadem Zonar. 706. *ἐμβιβάξαν-*eider coni. *ἐμβαβάξαντες*.

4. Etym. M. 539, 1. et Gud. 347, 28: *Καὶ ῥηματικὸν ὄνομα ; παρ' Ἱππώνακτι, οἷον· Κριγὴ κτλ.* Adde Zonar. qui affert s. 258. — *Κριγὴ*, Meineke mavult *κρίγη*, comparans Hesych. *Κρίγη·* esp. Gramm. Cram. An. Ox. I. 268, 12.

5. Etym. M. 624, 8. s. v. *ὀμιχεῖν*: *Ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα, υ, ὁ μέλλων ὀμίξω, ὡς παρὰ τῷ Ἱππώνακτι, οἷον· Ὤμιξεν*

56. [41.]

Σίφωνι λεπτῷ τοὐπίθημα τετρήνας.

57. [42.]

Στάζουσιν ὥσπερ εἰ τροπηΐου σάκκος.

58. [43.]

Κἄλειφα ῥοδινὸν ἡδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

59. [61.]

*Πρὸς τὴν μαρίλην τοὺς πόδας * θερμαίνων οὐ παύεται.*

60.

Τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα.

* 61.

Ἀπ' οὖν ἀνὴρ ὅδ' ἑσπέρης καθεύδοντα ἔδησε χλούνην.

κτλ. Adde Cram. An. Ox. IV. 191, 6. et 416, 7., utroque loco ἐτίλησεν priore ὤμηξεν legitur, Choerobosc. Epim. II. 590. et 657., Schol. Hom. Il. ε'. 531. Zonar. 1451. (ἐτίλλησεν).

Fr. 56. Pollux VI. 19: *Καὶ σίφωνα μέν, ὅτῳ ἐχεύοντο, Ἱππῶναξ εἴρηκεν· Σίφωνι* κτλ. *τοὐπίθημα* Welcker, vulgo *τὸ ἐπίθεμα.* — *τετρήνας* conieci, et sic edidit Bekker, vulgo *τέτρηνας.*

Fr. 57. Pollux X. 75: *Καὶ ὁ τρυγοπὸς καὶ ὁ σάκκος ἐπὶ τοῦ τρυγόπου εἰρημένος καὶ ὁ ὑλιστήρ· Ἱππῶναξ δέ φησιν· Στάζουσιν ὥςπερ ἐκ τροπήιων σάκος.* Correxerunt Dobree et Meineke, nisi forte versus est ex *Iambis.*

Fr. 58. Pollux X. 87: *ἐν δὲ Δημιοπράτοις λέκος εὑρίσκομεν, Ἱππώναχτος εἰπόντος· Κἄλειφα* κτλ.

Fr. 59. Erotian. 388: *Φῶδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις Ἰωνική· καλοῦσι δὲ φῶδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσουσι στρογγύλα ἐπιψωγίσματα. ... καὶ Ἱππῶναξ δέ φησιν· Πρὸς τὴν ... παύεται.* V. l. *πόδας* Stephanus, vulgo *παῖδας.* deinde syllaba deest. Videtur poeta scripsisse *τοὺς πόδας τε θερμαίνων φῶδάς τ' ἔχων οὐ παύεται.* nam tale quid necessario requiritur, Meineke *τοὺς πόδας θέρων φώδων οὐ παύεται.*

Fr. 60. Tzetzes Cram. An. Ox. III. 308, 20: *Τὸ μέτρον τὸ Ἰωνικὸν παρέλειψα λήθῃ· δέχεται δὲ πλεῖον τῶν ἄλλων ἰαμβικῶν μέτρων· κατὰ τὴν β' χώραν ἢ καὶ δ' ἢ ς' σπονδεῖον, σπανιάκις καὶ δάκτυλον, ὡς ἰσόχρονον τῷ σπονδείῳ· Ἰωνικὸν Ἱππώναχτος· Καὶ τὴν ῥῖνα* κτλ. nec abiecit Schneidewin.

Fr. 61. Schol. Il. ι'. 539: *Χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Ἰωνιέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. Καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάναι· Ἀνὴρ δ' ἑσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλούνην.* Haud dubie *Hipponactis* sive *Anacreontis* est. Scripsi

62.

Οἱ δέ μευ πάντες
δόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέαται.

63. [37.]

Ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρὰ ῥητήρ
νεφαῖος ἐλθὼν ῥῳδιῷ κατηυλίσθην.

64.

. . Ἀθηνᾶ μαλίς
κονὶς κελαῖρε, καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

οὖν (Schneidewin ὤν) ἔδησε et illud ἀπ' οὖν transposui. Hermann
α δ' ἐσπέρης κ. ἀπ' οὖν ἔδυσε χλοῦνιν. Nisi forte in illo ἄπουν latet
ν, vid. Hesych. τεγοῦν· Αυδοὶ τὸν ληστήν.

Fr. 62. Cram. An. Ox. I. 288, 1: ubi de forma μεμετρέαται disserit,
αρ' Ἱππώνακτι· Οἱ δέμευ ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι κεκινέαται, unde
tetrametrum restitui Οἱ δ' ἐμεῦ γ' ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινέα-
Auctius vero in Et. M. 499, 41. (ubi de κεκινέαται disseritur) cod. Par.
μευ ὀ. ἐ. τ. γ. πάντες κεκινέαται. Itaque vocabulo πάντες traiecto
ambos restitui. Ceterum in Et. M. 578, 41. (et Zonar. 1351.) ἰακῶς
τρέαται· παρὰ Ἱππώνακτι· ὁ μὲν οὖν Βόσπορος κτλ. Hecataei locus
Hipponactis versibus confusus est. Brink: οἱ δ' ὀδόντις πάντες ἐν
γναθμοῖς (hoc iam Meineke) κεκινέαται.

Fr. 63. Herodian. περὶ μον. λέξ. 18, 10: διὸ σημειωτέον ἐρωδιὸς ὀξυ-
νον, ὅπερ ἔχει πρὸς τὸ ω̄ καὶ τὸ ῑ γραφόμενον. λέγεται δὲ ἔσθ' ὅτε
ρισυλλάβως, ὥσπερ καὶ τὸ παρ' Ἱππώνακτι· Ἐγὼ δὲ κτλ. —
affert etiam Et. M. 380, 40., ubi recte κνεφαῖος legitur, Herod. κναι-
. Resp. Gramm. An. Ox. I. 440, 2: καί· ῥόδην συνηυλίσθην· Ἱππῶ-
Ceteri κατηυλίσθην. Locus vix certa coniectura restitui potest. Schnei-
a coni. ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρ' Ἀρήτην κνεφαῖος ἐλθὼν ῥῳδιῷ συνηυλίσθην,
ξιῷ ῥωδιῷ sit *bono omine, secundavi*. Ego conieci δεξιῶς παρὰ Ῥῆσον...
υλίσθην. Sed ex Cram. An. coniicias alios ῥῳδιὸν legisse, cf. Hesych.
όν. τὸν ἐρωδιόν. In illis autem παρὰ ῥητήρ Clazomenarum locus de-
ere videtur, cuius nomen si recte memini extat.

Fr. 64. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 310, 17: Στίχοι Ἱππώνακτος τρι-
άβους ἔχοντες τοὺς παραλήγοντας πόδας· — Πᾶσα ἀθηνᾶ μαλὶς κονὶς
— ςχαιρε
ρε (A μωλὶς κο—νισκε ut videtur) καὶ μεδεπότε ἀβεβρου (A καί με
ότεα βέβρου et supra μα . . οῦ) λαχόντα κτλ. V. 1. πᾶσα ex πάλιν
α, quod etiam Meineke vidit, itaque abieci. — V. 2. recte Schneidewin
ότεω βεβροῦ scripsit, cuius interpretatio est μα ... οῦ, sive cum Schnei-
ιο ματαίου, sive cum Meinekio μάργου (μωροῦ) corrigas. Reliquorum
datio incerta, Schneidewin Κῶς, Ἀθηναγόρη, βάζεις; Κομῆ σκελιφρέ, μή
. β. λ., λίσσομαί σ', ἐμὲ ῥαπίζεσθαι, cogitans de Ephesiorum tyrannis,
ndemque sententiam Brink Κομῆ σὺ χαῖρε. At Minervam invocatam
confirmat Hesych.: Μαλίς· Ἀθηνᾶ· λαπάρα· ἄφθα· φλεγμονή, ubi ut
t diversa in unum coniuncta sunt. Fortasse scribendum

. . . . . Ἀθηναίη
Μαλὶς κονίσκε, καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

65. [45.]

Πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα.

66. [46.]

Σηπίης ὑπόσφαγμα.

67. [48.]

Πασπαληφάγον γρόμφιν.

68. [49.]

Βολβίτου κασιγνήτην.

69. [51.]

. . . . *Ὡς Ἐφεσίη δέλφαξ. . .*

70.

Ἀρειᾶς σύκινόν με ποιῆσαι.

ut *κονίσκε* Lydium sit vocabulum, cuius interpretatio *χαῖρε* adscripta esset, ut *κονὶς κελαῖρε* existeret. Nam Hipponax videtur alias quoque Lydia vocabula suis carminibus inseruisse, hinc fortasse cum alia Hesychiana pulsa sunt, tum hae glossae: *Βάσκε πικρολέα. πλησίον ἐξεθόαζε. Λυδιστί,* et *Βασιζακρόλεα· θᾶσσον ἔρχου· Λυδιστί.* Ceterum fortasse etiam *Ἀθρῶ* plane delendum, quod glossae loco ad *Μαλίς* adscriptum fuerit.

Fr. 65. Schol. Apoll. Rhod. IV. 321: *Καὶ Ἱππῶναξ δὲ μνημονεύει (τῶν Σίνδων) Πρὸς κτλ. πρὸς τὸ*, Meineke coni. *πρώτῳ*. Cf. Hesych.: *Σινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναικός.* Steph. Byz. *Σίνδοι — λέγεται καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον (Σινδικόν).* Cum apud Hesych. legatur etiam: *Κραξοί· γένος Σκυθικόν, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον*, coniecit Meineke integrum versum fuisse: *Κραξικὸν καὶ Σινδικὸν διάσφαγμα.*

Fr. 66. Athen. VII. 324. A: *Ἱππώνακτος δ' ἐν τοῖς Ἰάμβοις εἰπόντος Σηπίης ὑπόσφαγμα οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν· ἔστι δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ, ὑπότριμμα.* Cf. Eust. Il. 1286, 6. (ubi *σηπίας.*)

Fr. 67. Phot. 401, 9: *Πασπάλη τὸ τριχόν, οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα. Ἱππῶναξ· πασπαληφάγον γρ.* ita Porson. cod. *πασπάλιν φαγών.* Eust. Od. 1752, 12: *Ἱππῶναξ δὲ γρόμφιν λέγει εἴτε καθόλου πᾶσαν ὑν δηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῇ ἡλικίᾳ.*

Fr. 68. Etym. M. 204, 28: *Βόλιτον — βόλβιτον δὲ Ἴωνες οἵ τε ἄλλοι καὶ Ἱππῶναξ, οἷον· Βολ. κ.* (ubi cod. Par. *κασιγνήτου*). Eadem Zonar. 401. (ubi A *κασιγνήτου*). Cf. Antiatt. in Bekk. An. I. 86, 10: *Βόλβιτον· Ἱππῶναξ.*

Fr. 69. Athen. IX. 375. A: *Καὶ Ἱππῶναξ δὲ ἔφη· ὡς Ἐφ. δ.* Meineke *ὥςπερ*, Brink *ὥςπερ Ἐφεσηΐη* coni.

Fr. 70. Et. M. 139, 36. not. (cod. Va) *ἔστι δὲ καὶ ἀρειῶ, τὸ ἀπειλῶ, ἀρειᾶς, ὡς παρ' Ἱππώνακτι· ἀ. σ. με π. ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖς.*

71. [62.]

Πολλὴν μαρίλην ἀνθράκων.

TPIMETPA.

72. [52.]

[*Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,*
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.
αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σώζει μόνη.
ὅστις δὲ τρυφῶσαν τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβών
* * * * * *
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
εὔνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.]

73. [35.]

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

74.

Οὔ μοι δικαίως μοιχὸς ἁλῶναι δοκέει
Κριτίης ὁ Χῖος ἐν κασωρικῷ δόμῳ.

Fr. 71. Erotian. 254: *μαρίληνοι — μᾶλλον δὲ ἡ θερμοσποδιὰ μαρίλη λέγεται. — καὶ Ἱππῶναξ φησί· πολλὴν κτλ.* nisi forte est ex iambis tri-metris.

Fr. 72. Stob. Flor. LXXII. 5: *Ἱππώνακτος.* (ita A Trinc.) *Γάμος κτλ.* Eadem Apostol. V. 24. c. Valckenaer existimavit duo diversorum poe-arum fragmenta in unum coaluisse, ita ut a v. 4. novum fragm. incipiat: oc fieri potest, non tamen certum: illud vero apparet post v. 4. quaedam xcidisse. Omnino autem hi versus vix ab antiquo poeta profecti, Hippo-acte certe indigni. Coniicio igitur *Ἱπποθόωντος*, id quod Meineke noque Poet. Com. IV, p. 714. suspicatus est. De Hippothoonte vid. ib. 711. Eadem confusio ap. Stob. Flor. LXVII. 14. — V. 4. *δὲ*, Meineke elet. — *τρυφῶσαν* Meineke, vulgo *τρυφῶς*, AB Vind. Apost. *τρυφερῶς*, Trinc. *τρυφερός*.

Fr. 73. Tzetz. ad Hesiod. Op. v. 336. *ὁ γὰρ οἶνος τὰς φρένας ἐξιστᾷ· ἐνίοτε καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ Ἱππῶναξ· Ὀλίγα κτλ.* Eadem ad Ly-ophr. 579. *φρονοῦσιν*, Schneidewin *φρονεῦσιν*.

Fr. 74. Tzetz. Cram. An. Ox. III. 308, 25: *Λέγονται καὶ τρισσυλλά-βως εἰς ς', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φημὶ καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἱππῶναξ· Οὔ μοι δ. μ. ἁ. δ. Κριτίης ὁ Χῖος ἐν τῷ κατωτικῷ δούλῳ* (A *κατως'*, B *κιῶξ δουλ'*, Barocc. *κα-ξ*) *καὶ πᾶσι* (leg. *πάλιν*) *κακοῖσι κτλ.* (Fr. 42.). Schneidewin, quem olim e secutus sum, *Κριτίης . . . δούλῳ* existimavit Tzetzae verba esse, ut sus sequentes *Critiae* ignoti alicuius poetae essent. Sed recte Ahrens in-exit omnia esse Hipponactis, et hunc versum *Κριτίης κτλ.* cum priore te cohaerere, sed non recte choliambos restituit: *Οὔ μοι δικαίως ὥστε χὸς ἁλῶναι | δοκέει Κριτίης ὁ Χῖος ἐν τῷ πτὼξ δούλῳ* (coll. Hesych.: *ὖλος· ἡ οἰκία· ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν*') quem se-is Brink coni. *ἐν κασσῶν δούλῳ* (Hecker *ἐν τῷ κασωρίδων δούλῳ*). it enim iambi. — V. 2. *ἐν κασωρικῷ δόμῳ* (sive *κασωρείῳ δόμῳ* malis)

75. [80.]

. . . . . *Ἀφέω*
τοῦτον τὸν ἑπτάδουλον.

76. [65.]

Λαιμᾷ δέ σον τὸ χεῖλος ὡς ἐρῳδιοῦ.

77. [67.]

. . . . *Κρέας ἐκ μολοβρίτου συός.*

TETPAMETPA.

* 78. [112.]

Μητροτίμῳ δηὖτέ με χρὴ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

79. [32.]

Καὶ δικάσσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσων.

scripsi pro *ἐν τῷ κατωτικῷ δούλῳ*, Meineke coni. *Κριτίης ὁ λίχνος ἐν τῷ κατώγεῳ δόμῳ* et praeterea ut anapaestum removeret, suspicatus est *Κριτίος*. Si quid mutandum, malim *Κρίτης*, et possis huc referre fr. 119.

Fr. 75. Eust. Od. 1542, 50: *Ἱππώναξ δὲ ὑπεραναβὰς τοῦτο φησὶν Ἀφέω κτλ.* Cf. ad Il. 725, 39.

Fr. 76. Schol. Nicandr. Ther. 470: *Μαιμώσσων ἀντὶ τοῦ ζητῶν καὶ ὀρμῶν· γράφεται καὶ λαιμώσσων ἀντὶ τοῦ πεινῶν, ὡς Ἱππῶναξ· Λαμώσσει* (sic L, *λαιμῷ* Gp, unde *λαιμᾷ* scripsi, nisi *λαιμῶν* malis) *δέ σου τ. χ. ὡς ἐρωδιοῦ* (sic GLp, vulgo *ὡς Ἡρώδου*). *Ἐρῳδιοῦ* Schneidewin, pro *ἐρωδιοῦ*, idem *σευ* requirit.

Fr. 77. Eust. Od. 1817, 20: *Ἐπάγει (Ἀριστοφάνης) ὡς καὶ Ἱππῶναξ τὸν ἴδιον υἱὸν μολοβρίτην που λέγει ἐν τῷ· Κρέας κτλ.* Resp. Aelian. Hist. An. VII. 47: *ἀκούσας δ' ἂν τοῦ Ἱππώνακτος καὶ αὐτὸν τὸν ὑν μολοβρίτην που λέγοντος. — Κρέας*, Meineke coni. *κρεῖας*.

Fr. 78. Hephaest. p. 34: *τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλὸν τοῦ παρατελεύτου ποδὸς σπονδείου γενομένου, οἷόν ἐστι καὶ τὸ Μητροτίμῳ κτλ.* sic Turn. C. M, *μἴτροτίμῳ* Fl., *μὴ προτίμω* HNB, *μὴ προτίμε* Turn. in calce. — *δηὐτέ με*, H *δ' ηὐτέ με*, NC *δηὐτέ με*, Turn. P. *δεῦτέ με*, Fl. B2 *δῆτέ με*, D *δ' αὖ με*. Cf. Sch. Hephaest. p. 175. (*Μὴ προτίμε δῆτ' ἐμὲ κτλ.* Io. Sicel. in Walz Rhett. VI. 240: *Μητρόδημε δεῖν με τ. σ. κολάζεσθαι.* Hipponacti probabiliter tribuit Meineke.

Fr. 79. Strabo XIV. 636: *Ἐκ Πριήνης δ' ἦν Βίας, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἱππώναξ· Καὶ δικ. κτλ.* Diog. Laert. I. 84: *Λέγεται δὲ καὶ δίκας δεινότατος γεγονέναι εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχύϊ προσεχρῆτο· ὅθεν καὶ Δημόδικος ὁ Λέριος τοῦτο αἰνίττεται λέγων .... καὶ Ἱππῶναξ·* ἃ (hoc om. Menagius, *πρώτῳ* coniecit Meineke, quod ego quoque suspicatus sum) *καὶ δικ. κτλ.* Eadem prorsus Eudoc. 94. (ubi ἃ *καὶ* extat) Suid. v. *Βίαντος* et v. *δικάζεσθαι* (utroque loco ἃ *καὶ* om.) Respicit Diog. Laert. I. 88. — *δικάσσασθαι* Schneidewin, *δικάσασθαι* Strabo, *δικάζεσθαι* ceteri, fort. recte. — *Πριηνέος*, omnes *Πριηνέως*, sed ap. Suid in lemmate *Βίαντος Πριηνέως δίκη E* habet *Πριηνέος*. — *κρέσσον* Strabo, *κρεῖσσον* Diog. Eud., *κρείσσων* Suid. (sed priore l. BE *κρεῖσσον*), *κρέσσων* Schneidewin. Brink censet Fr. 79. subiungendum fragmento 78. et his rursus Fr. 83.

80.

Μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωλοῦ.

81.

. . Στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

82. [57.]

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κἀμαθουσίων πυρόν.

83. [58. 59.]

Λάβετέ μου θαλμάτια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν· ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κοὐχ ἁμαρτάνω κόπτων.

84. [60.]

. . Ἐκτίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τράμιν ὑπεργάσαι.

Fr. 80. Sext. Empir. adv. Mathem. I. 662: *Λεβεδίων διαφερομένων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας περὶ Καμανδωδοῦ, ὁ γραμματικὸς τὸ Ἱππωνάκτειον παραθέμενος ἐνίκα· Μηδέ* (ed. Fabr. *μηδέ τ' ἄν*) *μοι μῦ λαλεῖν* codd. Ciz. Reg. *λαλεῖ*) *Λεβ. ἰ. ἐκ Καμανδωδοῦ* (Ciz. *Καμανδωλοῦ*, quod praetuli). *Μοιμύλλειν* Meineke emendavit, comparans Hesych: *Μοιμύλλειν, θηλάζειν, ἐσθίειν.*

Fr. 81. Athen. II. 49. E: *Κοκκύμηλα οὖν ἐστι ταῦτα, ὧν ἄλλος τε* (conficias *Ἀνάνιός τε*) *μέμνηται καὶ Ἱππῶναξ· Στέφανον κτλ.* Gaisford *καὶ στέφανον* ut sit trimeter, certe non dixit Hipponax *στέφανον* media syllaba producta.

Fr. 82. Strabo VIII. 340: *Χρῶνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι· Ἱππῶναξ μέν· Κυπρίων κτλ. Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀμαθούσιοι.* Cf. Eust. Il. 305, 33. ubi *φαγοῦσι* omissum et *πυρῶν* legitur, Strabo *πυρόν*, ap. utrumque *καὶ Ἀμαθ.*

Fr. 83. Coniunxi duo Fragmenta in unum, et prius quidem affert Suidas: *Βούπαλος· ὄνομα. Ἀριστοφάνης — παρὰ τῷ Ἱππώνακτι· Λάβετε κτλ. μου,* Schneidewin *μευ.* — *θαλμάτια* scripsi, vulgo *θολμάτιον*, Velcker *θολμάτιόν μου λάβετε* coni. Eundem versum repetit Suid. v. *κόπτω* ne poetae nomine ubi *Βουπάλῳ* legitur. — *τὸν ὀφθαλμόν*, priore loco *τὸ ὄνομα* BE, om. C. — Alterum fragm. legitur apud Erotian. 54: *Ἀμφιδέξιος· ἀκχεῖος φησὶν ἀμφοτεροδέξιος· ὡς ἀμφήκης ὁ ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένος. ἰσόως καὶ ὁ Ἱππῶναξ φησίν· Ἀμφιδέξιος κτλ.* Omisso verbo *κόπτων* eadem affert Galenus Hippocr. Aphorism. XVIII. 1, 148: *Ἱππῶναξ ἀμφιδέξιον ἔφη κατὰ τόνδε τὸν ῥαμβον· ἀμφι. γὰρ εἰ μὴ κτλ.* et Galen. Lexicon Hippocr. p. 430. — *κοὐχ*, Brink *κοὐκ.*

Fr. 84. Erotian. 360: *Τράμιν τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ὑποταύριον καλοῦσιν, ὡς καὶ Ἱππῶναξ φησίν· ἐκτίλλοι* (Cod. Dorv. *ἐξτιλλοι*) *τ. αὐ. τὴν ἄμιν ὑπεργάσαι.* Scribendum videtur: *ἐκ τρίχας τίλλοι τις αὐτοῦ τὴν ἄμιν θ' ὑπεργήσαι.* Meineke coni. *ἑξάκις* (*ἑπτάκις*) *τίλλοι τις αὐτ., τὴν τράμιν θ' ὑπεργάσσαι*, Brink, cui in v. *ἐξ* numerus libri latere videtur, *τίλλοι τις αὐτόν, τὴν τράμιν θ' ὑπεργήσαι.*]

ΕΞΑΜΕΤΡΑ.

85. [56.]

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἔννεφ', ὅπως ψηφῖδι κακὸς κακὸν οἶτον ὄληται,
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

86. [82.]

Τί με σκιράφοις ἀτιτάλλεις;

87. [50.]

Πῶς παρὰ Κυψοῦν ἦλθε;

88.

Ληὸν ἀθρήσας.

---

* 89. [114.]

Ἑρμῆ μακάρταθ' ὃς καθ' ὕπνον οἶδας ἐγρήσσειν.

Fr. 85. Athen. XV. 698. B: *Πολέμων δ' ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρῳδίας γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει.* — *εὑρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἱππώνακτα φατέον τὸν ἰαμβοποιόν. λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς ἑξαμέτροις· Μοῦσά μοι κτλ.* V. 1. *Εὐρυμεδοντιάδεα* Dobree, et A plane *εὐρυμεδοντιαδεα*, BC *εὐρυμεδοντία δῖα*, P *εὐρυμέδοντι ἀδεᾶ*, VL *Εὐρυμέδοντ' ᾄδοις.* — *ποντοχάρυβδιν*, in praecedosi *παντοχάρυβδιν* scripsi; apud Eust. Od. 1837, 39: *ὥςπερ ἀπλήστου σκῶμμα ὁ γάστρις, οὕτω καὶ — ὁ παντοφάρυγξ*, scrib. *ποντοφάρυγξ*, vid. Bekk. An. I. 51, 22. — V. 2. Cf. Hesych.: *ἐγγαστριμάχαιραν· τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν.* — *ὃς*, B *ὅ*. — V. 3. *κακὸς κακὸν* Cobet Orat. de arte interpret. 108, *κακὸν* tantum ABP, *κακῇ κακὸν* VL. — *ὄληται*, Cobet *ὀλεῖται*. — V. 4. *βουλῇ* haud dubie corruptum, Cobet videtur eiiciendum censere, quod fieri nequit, possis *βουλῆς*, sed fort. latet ipsum hominis nomen *Βοῦλις* sive *Βουλῆς* (i. e. *Βουλέας*). — *δημοσίῃ*, B *δημοσία*.

Fr. 86. Eust. Od. 1397, 26: *ἐξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκιραφείοις ῥᾳδιουργίαν σκίραφοι ἐκαλοῦντο· Ἱππῶναξ· τί με σκιρ. ἀτ.*

Fr. 87. Hort. Adonid. p. 268. B: *οἱ δὲ Ἴωνες αὐτὴν εἰς οὖν ἐποίουν, Σαπφοῦν καὶ Λητοῦν — ὁμοίως καὶ παρὰ Ἱππώνακτι· πῶς παρὰ Κυψοῦν ἦλθε.* corrigunt *Καλυψοῦν*, sed *Κυψώ* videtur meretricis nomen esse.

Fr. 88. Gramm. Cram. An. Ox. I. 265, 6: *τὸ λαὸς ἄτρεπτος ἔμεινε παρ' Ὁμήρῳ, καίτοι τῇ μεταγενεστέρᾳ Ἰάδι τραπέν· Ληὸν ἀθρήσας. Ἱππώναξ.* Possis ad Iambos revocare, si *Ληὸν δ'* scripseris. Schneidewin coni. *ἀθροίσας*.

Fr. 89. Plotius 275: „Tetrametrum clodum brachycatalectum, quod et *ἐπισκάζον* trimetrum vocatur, fit hoc modo — *Ἑρμῆ . . . ἐκρήσσειν.* cod. ЄΡΜЄ *ΜΑΚΑΚΑΡ ΚΑΤΙΠΠΝΟΝ ΟΙΔΑCЄ=ΡΗCCЄΝΙ.*" Scripsi *ἐγρήσσειν*, Meineke *Ἑρμῆ μάκαρ, τὺ γὰρ κατ' ὕπνον οἶδας ἐγρήσσειν*, vel *Ἑρμῆ μάκαρ, τὺ γὰρ κάτυπνον οἶδας ἐκπρήσσειν.* Brink:

Ἑρμῆ μάκαρ, κάτυπνον οἶδας ἐκπρήσσειν.

Et sane fieri potest, ut ex trimetro Hipponacteo grammaticus hunc versum conformaverit, quemadmodum alia plane ficta videntur, velut ibid. 271. „Hipponactium dimetrum acatalectum clodum —

Χαῖρ', ὦ σὺ Λεσβικὰ Σαπφώ.

90. [64.]

οι γένοιτο παρθένος, καλή τε καὶ τέρεινα.

* 91. [113.]

Κιθαιρὼν Λυδίοισιν ἐν χοροῖσι Βακχῶν.

* 92. [111.]

κνίσῃ τινὰ θυμιήσας.

* 93. [115.]

θεοὶ τὰ λοιπὰ Ταντάλῳ δόντες.

* 94. [116.]

γεντασάντης.

---

95. [70.]

Laert. IV. 58: Δέκατος (Βίων) ἀγαλματοποιός, Κλαζομένιος, οὗ μέμνηται καὶ Ἵππῶναξ. Cf. Eudoc. 94.

. Hephaest. 30: Τετράμετρα δὲ (ἰαμβικὰ καταληκτικὰ) ὡς τὸ ἴναακτος εἴ μοι (CM ἔμοι) κτλ. Idem versus legitur ap. Schol. 168. et sine poetae n. in Et. M. 26, 57. et ap. Gramm. in nota porro ap. Schol. Aristoph. Plut. 253. Schol. Anthol. Pal. XIII. orin. 85.

. Plotius 273: „Amphicolum Hipponactium clodum fit hoc modo, raque parte iambici metri prima et novissima clodum sit metrum. lodum est, cum in secundo loco debente poni iambo, vel tribrachy, sto, spondeus vel dactylus ponatur, sic et in novissima, quale est lum: οκιεαρρωναιδιοισιν ἐν χοροῖς βακχῶν. Cod. *OKI OAPPON CIN ECXOPOICBAXXΩN.* ὁ Κιθαιρὼν scripsi, et sic Empeoισιν Gaisford, praeterea scripsi χοροῖσι, est enim *tetrameter ioni- catalectus.* Brink coni. Ὦ Χίε χαίρων Λυδίοις χοροῖς Βακχῶν.

. Hephaest. 55: Δίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον τὸ καλούμενον ἐννεασύλλαβον ἢ Ἱππωνάκτειον, οἷον καὶ κνίσῃ κτλ. Cf. 19. — θυμιήσας, Turn. θωμηΐσας. *Hipponactis* haud dubie est

. Plotius 280: „Trimetrum catalecticum clodum est tale, quale ied penultima syllaba longa pro brevi. Οἱ θεοὶ κτλ." τὰ λοιπὰ ποινα Putschius, at recte se habet τὰ λοιπὰ, intelligenda sunt mbra. Ceterum valde dubito, an recte hoc Hipponacti tribuatur.

Plotius 293: „Ionicum maius dimetrum brachycatalectum clodum i fit spondeo clodum et una syllaba, ideo brachycatalectum, ut ίντες (cod. *IIICHNIIACANTHC*) *Recte dedere.*" Schema igitur ⏑ – –, quare probari nequit Brinkii coniectura πίσσαν πάσαν- ν autem Hipponax fort. dixit ea significatione, quam memorat Virg. Aen. X. 179: „Postea Pisas Lydi lingua sua singularem ortum significare dixerunt."

96. [69.]

Plutarch. de Mus. c. 8: *Καὶ ἄλλος δὲ ἐστὶν ἀρχαῖος νόμος, καλούμενος Κραδίας, ὅν φησιν Ἱππῶναξ Μίμνερμον αὐλῆσαι· ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐλεγεῖα μεμελοποιημένα οἱ αὐλῳδοὶ ᾖδον.* Cf. Hesych. v. *Κραδίης νόμος· νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμακοῖς κράδαις καὶ θρίοις ἐπιρραβδιζομένοις.*

97. [77.]

Athen. XIV. 624. B: *Διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προςηγορίας ἔχειν, οἷός ἐστιν — παρὰ δὲ Ἱππώνακτι Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς. ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων, Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ.* Cf. Zenob. IV. 81. Diogen. V. 69. Paroemiogr. T. I. 386. *Codali* nomen videtur restituendum in versibus Hedyli ap. Athen. IV. 176. c.

98. [89.]

Hesych.: *Ἄβδης· μάστιξ παρ' Ἱππώνακτι.*

99. [90.]

Hesych.: *Ἀγχαλέη· τόπου ὄνομα παρὰ Ἱππώνακτι.*

100. [83.]

Eust. Od. 1721, 61: *Ὅτι δὲ τὸ ἀδῶ ἀδήσω καὶ αὐτοχρῆμα τὸ ᾔδεσθαι δηλοῖ ποτέ, δῆλον ἀπὸ χρήσεως Ἱππώνακτος, ἣν Ἡρακλείδης προφέρει, εἰπόντος Ἄδηκε βουλή, ἤγουν ἤρεσκε τὸ βούλευμα.* cf. Favor. 426. Brink *Ἄδηκε* mavult.

101.

Io. Alex. de accent. 38, 14: *Τὸ δὲ ἁλίας* (vulgo *ἀλίας*) *παρ' Ἱππώνακτι παροξύνεται, ἀπὸ τοῦ ἅλις πλεονάσαν τὸ ᾱ.*

102.

Orion 30, 14: *Ἀλίβας· ὁ νεκρός, παρὰ τὸ λιβάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχει· ἔστι παρὰ Ἱππώνακτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὄξους.* Brink Callimachi versum ap. Et. M. 63, 51: *ἔβηξαν οἷον ἀλίβαντα πίνοντες* Hipponacti vindicare studet, sed non lubet haec redarguere.

103.

Et. Gud. 78, 28: *Ἁρμαλιή· ἡ τροφή, ἐπεὶ δίκην ἅρματος ὀχεῖ τὰ σώματα· ἢ παρὰ τὸ αἴρω τὸ προφέρω ἔστιν (ὡς Ἱπποκράτης ἐν ἀφορισμοῖς προάρματα τὰς τροφὰς καλεῖ) ὡς καὶ καθαίρω καθαρμός· παρὰ τὸ ἱπποάνακτι (παρὰ δὲ Ἱππώνακτι) ἡ ἁρμαλιὴ ἡ τροφή, παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα.* Cf. Cramer. An. Par. IV. 61, 17: *Ἁρμαλιῆς — ὡς καὶ καθαίρω καθαρμὸς παρὰ ἵππος ἄνακτι* (supra *ἱπποκράτει*).

104. [97.]

Et. M. 99, 14: *Ἀναῤῥιχᾶσθαι — εὑρίσκεται δὲ καὶ χωρὶς τῆς αν αβῆς παρ' Ἱππώνακτι ἀῤῥιχῶμαι.* (ita Vb, vulgo *ἀριχῶμαι.*)

105. [110.]

Phrynich. Bekk. An. I. 17, 22: *Ἄσβολος θηλυκῶς λέγουσιν, ὄναξ δ' ἀρσενικῶς.*

106. [98.]

Et. M. 188, 8: *Βάραγχος· Ἱππῶναξ μάλιστα πλεονασμῷ τοῦ ι· οἱ γὰρ ἄλλοι βράγχος· καὶ βαραγχιᾶν ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν πολ-; ἐστὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡρωδιανός.*

107. [91.]

Hesych.: *Βασανίκορος· ὁ θᾶσσον συνουσιάζων· παρὰ Ἱππώνακτι. βασαγίκορος*, olim conieci *βασανόκορος*. i. q. *ἀψίκορος*.

108. [108.]

Antiatt. Bekk. An. I. 85, 20: *Βατταρίζειν· Ἱππῶναξ.*

109. [92.]

Hesych.: *Βεβρενθυόμενον παρὰ Ἱππώνακτι ὀργιζόμενον.* Fort. *ενθυωμένον*, vel *βεβρενθυμένον*.

110. 111. [73.]

Suid. v. *Μυσάχνη· — Ἱππῶναξ δὲ βορβορόπιν καὶ* (leg. *ὡς* ἤτοι) *ἀκάθαρτον ταύτην* (*πόρνην*) *φησὶν ἀπὸ τοῦ βορβόρου, καὶ συρτόπολιν ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι.* Cf. ibid.: *Βορπόρο-· κῆπον· σημαίνει καὶ τὸ μόριον.* Toup *βορβορῶπιν*, Cobet *βορ-πον κῆπον*, Lobeck *βορβοροδόκην* corrigit. Sed leg. cum Kü-*βορβορόπην*, vid. Eust. Il. 1329, 32: *ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἄκαι-ελπεῖν καὶ ὅτι στόμα τὸ οὕτως ἀποπτύον ὄνθου λεχθείη ἂν καὶ βορ-ν ὀπή, ὅπερ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν συνθεὶς ὁ βαρύγλωσσος Ἱπ-ξ βορβορόπην ὕβρισε γυναῖκά τινα, σκώπτων ἐκείνην εἰς τὸ ογόνον ὡς ἀκάθαρτον. ὃς καὶ ἀνασεισίφαλλον ἄλλην τινὰ διέ-ν ὡς ἀνασείουσάν φασι τὸν φάλητα.* Et rursus affert 862, 45: *ορόπη.* Alii tamen *βορβορόκη* videntur legisse, vid. Arcad. 107, 6. altero autem vocabulo leg. cum Is. Vossio *ἀνασύρτολιν*, nam 1921, 65. ubi de meretricum nominibus agit, affert *ἀνασεισίφαλ-— καὶ ἀνασύρτολις.* Sed num illud quoque *ἀνασεισίφαλλος* onactis sit, dubium, nam 1413, 38. ex comoedia affert.

112. [93.]

Hesych.: *Ἐμβάφιον· ὀξύβαφον· παρὰ Ἱππώνακτι.* Bruno *Ἱπ-κτει.*

113. [94.]

Hesych.: *Ἐμπεδὴς γάμορος μάρψεν Ἀΐδης· Ἔμπεδον λέγων τὸν Ἅιδην, ὡς Ἱππῶναξ· ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπέδου χθόνιος. οἱ δὲ οὕτως· ὁ Ἀΐδης ἐπιμελής ἐστι γάμορος καὶ ἀσφαλής, οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα, οἷον τὴν γῆν μεριζόμενος.* Versiculus ille Aeschyli potius, quam Hipponactis videtur, neque ultima iambographi, sed grammatici esse arbitror, fort. scrib. *ἀπὸ τοῦ χθονίου ἔμπεδος.* Brink haec tanquam Hipponactea proposuit: *Τόνδ' ἐμπεδής τε καὶ γεαμόρος μάρψει Νῦν Ἀΐδης.*

114. [72.]

Suid. v. *Ἄρρεν — Ἱππῶναξ δὲ ἡμίανδρον τὸν οἷον ἡμιγύναιον.*

115.

Hesych.: *Θεύτιν· σκαράδιν· Ἱππῶναξ.* Scribendum *Θεῦτιν* i. e. *τευθίδα*, ut Is. Vossius recte intellexit, *σκαράδιν* corruptum.

116. [104.]

Pollux X. 183: *Κάνναι δὲ πλεγμάτιόν τί ἐστιν — τὸν μέντοι ταύτας πλέκοντα καννηνοποιὸν Ἱππῶναξ κέκληκεν.* Cod. A *καννακοποιόν.* Scrib. *καννηπλόκον* aut *καννητοποιόν.*

117. [81.]

Eust. Il. 741, 39: *Ἀντιφάνης δέ φασι καθωρῖτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν, οὕτω δὲ καὶ Ἱππῶναξ.*

118. [86.]

Prisc. T. I. p. 294: „Hipponax *εὔηθες κριτή* pro *κριτά.*" ita Krehl. quid in sordibus librorum delitescat incertum, fort. *εὐγενὴς κλέπτη.*

119.

Et. Gud. 348, 26: *ὁ δὲ κροκόδειλος ζωύφιόν ἐστι μικρόν καὶ ἡ χρῆσις παρ' Ἱππώνακτι.* Eadem cod. Havn. Et. M. 539, 56. Eust. 855, 53: *εἰ δὲ καὶ ὁ κροκύδειλος προπαροξυτόνως ἢ κροκυδειλὸς ὀξυτόνως μικρὸν αὐτός φασι ζωύφιον παρ' Ἱππώνακτι τοιαύτην τινὰ ἐτυμολογίαν ἔχει, εἰδεῖεν ἂν οἱ παλαιοί.*

120.

Hesych.: *Κυβήκη· ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη· καὶ ὑποδήματα, παρὰ Ἀρκάσιν· ἢ καὶ Φρυγῶν· παρ' ὃ καὶ Ἱππῶναξ φησι, καὶ διόσκουρος.* Sequuntur haec: *Κυβήκη καὶ Θρηΐκη· Βένδιν, ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν. Κύβηκος· ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν Θεῶν.* Locus aegre restitui potest. Olim existimavi duas glossas esse distinguendas: *Κυβήκη, ἡ μήτηρ τῶν Θεῶν καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ . . . ἢ καὶ*

ρυγῶν· παρ' ὃ καὶ Ἱππῶνάξ φησι· . . . . καὶ Διόσκουρος· . . . Βένδιν, ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν. deinde vero Κυβήκη καὶ Θρηΐκη· ποδήματα παρὰ Ἀρκάσιν. cf. Hesych.: Θρηϊκή· ὑποδημάτων εἶδος Ἱερσικῶν. Sed nunc malim: Κυβήκη· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη (ὑπὸ Λυδῶν) ἢ καὶ Φρυγῶν· παρ' ὃ καὶ Ἱππῶνάξ φησι·

Καὶ Διὸς κούρη Κυβήκη καὶ Θρηϊκίη Βενδῖς

ut fr. 41: ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηϊκίων πώλων)· ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν. καὶ ὑποδήματα παρὰ Ἀρκάσιν. Cf. Phot. 182, 20: Κύβηβος· ὁ κατοίκμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, θεοφόρητος. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην ἐγεσθαι. Brink Κυβήλη restituendum censet, et pro καὶ Διόσκουρος, a quibus et ipse vidit Hipponactis verba delitescere, καὶ Κυβηλίδος οὖρος coniecit.

121.

Tzetz. Lycoph. 1170: Ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει, παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλᾳ (Brink Κυβέλᾳ), πόλει Φρυγίας, τιμᾶσθαι. Brink mutato accentu Κυβηλίς praefert.

122. [95.]

Hesych.: Κυλλήβην· κολοβόντα (Is. Voss. κολοβῶντα), οἱ δὲ ῥατα κολόβια· παρὰ Ἱππώνακτι. cod. κυλλήβδην. Brink coni. υλλήβην· κολοβόν· οἱ δὲ τὰ κέρατα κολοβόν.

123. [106.]

Schol. Nicand. Alex. 465: Τοῦ θαλασσίου λαγωοῦ, ὅς ἐστιν ὸς ἰχθύος, καὶ Ἱππῶναξ μνημονεύει.

124.

Cramer An. Par. IV. 185, 30: Λίς, ὁ λέων καὶ λιὸς ἡ γενικὴ, ς λίς, κιός, ὁ Ἱππῶναξ. Utrum Hipponax dixerit non liquet. ut. Hipponactis aliquod fr. latet in Bekk. An. III. 1194.

125. [99.]

Et. M. 572, 19: Λύχνος· ἀρσενικῶς. λέγεται καὶ τὸ λύχνον ἕτερον ὡς παρὰ Ἱππώνακτι.

126. [96.]

Hesych.: Μαυλιστήριον παρ' Ἱππώνακτι Λύδιον λέμισμα (νόμα corrigunt) λεπτόν τι.

127. [85.]

Eust. Od. 1837, 42: Κατὰ δὲ Ἱππώνακτα καὶ ὁ μεσσηγυδορίστης ἤγουν ὃς μεσοῦντος δείπνου πολλάκις ἀποπατεῖ ὡς πάλιν ἐμπλασθαι.

128.

Poll. II. 189: μύλη, κατὰ δὲ Ἱπποκράτην ἐπιμυλίς, κατὰ δὲ Ἱππώνακτα μυλακρίς (C μύλαυρις). Nam poeta, non grammaticus videtur hic intelligendus esse.

129. [101.]

Pollux IV. 79: Τὸ δὲ νηνίατον ἔστι μὲν Φρύγιον, Ἱππῶνάξ τ' αὐτοῦ μνημονεύει.

130. 131. [78. 105.]

Tzetz. ad Il. p. 79, 20: Κνήμη δὲ εἴρηται οἷον πινήμη τις οὖσα — ὅθεν καὶ Ἱππῶναξ παρεκνημοῦντο φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐκορέοντο. Cf. Hesych. παρεκναμενοῦντο· παρεπιπορεύοντο ἐπικόνως, ubi G. Dindorf παρεκνημεῦντο. — Tzetz. ad Lycophr. v. 1162: τὸ δὲ παπταλᾶναι ἀδεία Λυκοφρονεία ἐλέχθη· Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν ἡ λέξις καὶ ἡ λοῖ τὸ περιβλέπουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι τὸ ἰδεῖν λέγει. Ad Hipponactis locum fort. pertinet Hesychii glossa: Ἐπαμφάδησεν· ἐθώμασεν, περιεβλέψατο, corr. ἐπαμφάλησεν. Adde Schol. Apoll. Rhod. II. 127: παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν· κέρχηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.

132. [88.]

Phot. 493, 17: Ῥυφεῖν τὸ φοφεῖν Ἴωνες. οὕτως Ἱππῶναξ.

133. [68.]

Schol. Arist. Pac 480: Ἕλκουσιν δ' ὅμως γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια, ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νὴ Δί', ἐξολωλότες·] καλῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο τηρῆσαι πρὸς τὸ Ἱππωνάκτειον οὕτως ἔχον· Σεσηκοκύων λιμόν· οὐ γάρ ἐστι τῶν σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιοῦσι τῶν ἐξηγησαμένων τινές. παντάπασι γὰρ ἂν εἴη αὐτὸ ὑπεναντίον ἑαυτῷ, ἔργον γὰρ τοῦ λιμοῦ οὐ σάρκας ἐμποιεῖν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀπισχνοῦν τὰ σώματα καὶ τῶν σαρκῶν παραιρεῖσθαι τὸν ὄγκον. Schneider coni. σαρκῶν κύων λιμῷ. cf. Hesych.: σαρκῶν. σεσηρώς, Brink σαρκῶν κυνῶν λιμῷ, interpretatus *carnes ab ossibus avellens fame canina.*

134. [84.]

Eust. Od. p. 1828, 11: Συκοτραγίδης παρὰ Ἱππώνακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ διὰ τὸ εὐτελές φασι τοῦ βρώματος.

135. [75.]

Athen. II. 69. D: Ἱππώνακτα δὲ τετρακίνην τὴν θρίδακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν γλώσσαις φησίν, Κλείταρχος δὲ Φρύγας οὕτω καλεῖν.

136. [76.]

Athen. VII. 327. B: *Ἕρμιππος δ' ὁ Σμυρναῖος ἐν τοῖς περὶ Ἱπ-ωνακτος ὖκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα, εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον.*

137.

Schol. Plat. p. 320: *Φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' πώνακτι.*

138. [74.]

Suidas: *Χελιδόνων φάρμακον· παρὰ Ἱππώνακτι τὸ φίλτρον, διαγινόμενον, ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ.*

139. [100.]

Poll. II. 152: *Ἱππῶναξ δὲ χειρόχωλον τὸν τὴν χεῖρα πεπη-μένον.*

Ex Hipponacte fortasse petitum est, quod tradit Plut. de **Mus.** 6: *φαίνεται δὲ Ἱππώνακτος καὶ* (hic videtur alius poetae **nomen** excidisse) *Περίκλειτος ὢν πρεσβύτερος.* — Contra error librarii manifestus deprehenditur in Cram. An. Par. III. 115, 30: *Ἱππώναξ· ανθὰ κάρηνα*, legendum est *Ἵππων ξανθὰ κάρηνα* estque hemistichium Homericum. — A poeta distinguendus Hipponax grammaticus, laudatus ab Athen. XI. 480. F (*ἐν συνωνύμοις*), sed Dobree *Ἑρμῶναξ* coniecit, cuius *γλώσσαις* alibi utitur Athenaeus. Ad Grammaticum referre voluit Welcker Et. M. 614, 8: *ὁδὸς — τὸ δὲ οὐδὸς πλεονασμός ἐστι τοῦ Τ, καὶ ἐπὶ γήραος οὐδῷ — καὶ οὐδὸν ἐς λαύρην* (corrigunt *ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην* ex Od. χ'. 138.). *Βατῆρα, βαθμόν· σημαί-νει δὲ τὴν δημοσίαν ὁδόν· λαύρην δὲ Φιλόξενος τὴν ῥύμην φησί· καὶ τινὲς μὲν ὁδὸν ἀπέδωκαν, τινὲς δὲ τὸν κοπρῶνα, ὡς Ἱππώναξ* (haec duo verba om. V, *ὡς* ut videtur M.). Cf. Et. M. 557, 44. Sed res admodum incerta, ac videtur hic quoque iambographus dici. Etiam Schneidewin putat Hipponactem *σποδησιλαύρα* dixisse, quemadmodum meretrices dictas esse testatur Eust. 1921, 55. — Grammaticus aperte adhibetur in Schol. ined. Hippocr. quod Daremberg edidit (Ephemer. Gotting. 1852. p. 424.) *Κοχώνην· οἱ μὲν τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, οἱ δὲ τὰς κοτύλας τῶν ἰσχίων, ἐξ ὧν ἐστὶν Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, Γλαυκίας καὶ Ἰσχόμενος καὶ Ἱππῶναξ τὰ ἰσχία.*

IV.

ANANIUS.

ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

1.

Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις,
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θείην Κλάρον,
ἵκου καθ' ἱερόν, ἢ Σκύθας ἀφίξεαι.

2.

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τἄλλα.

3.

Εἴ τις καθείρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

4.

Καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων.
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

Ananius. Fr. 1. Aristoph. Ran. v. 659: *Αἰ. Ἄπολλον, ὃς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις — Ξαν. Ἤλγησεν, οὐκ ἤκουσας; Αἰ Οὐκ ἐγώ; ἐπεὶ Ἰαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.* ubi Schol. *ὡς ἀλγήσας καὶ συγκεχυμένος οὐκ οἶδε τί λέγει, ἐπεὶ οὐχ Ἱππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου· ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτῷ· ἢ Νάξον κτλ.* — V. 1. *που*, Meineke *ποτε*. — V. 2. *θείην* Meineke, v. *θείαν*. V. 3. *ἱερόν* Θ, vulgo *ἱέρ'*. Meineke coni. *ἱκεῦ κατ' ἰρά, πρὶν Σκύθας ἀπίξεαι*, Hecker *κατ' ἠέρ'*.

Fr. 2. Heraclid. Pont. ap. Athen. XIV. 625. C: *φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήϊον ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας αὐτῷ τούτῳ ποιῆσαι σκολιὰ μέλη, διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν· οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἱππῶναξ ἐν τοῖς Ἰάμβοις οὕτως· Χρυσὸν κτλ. λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος· Οὐδὲν ἦν ἄρα τἆλλα πλὴν ὁ χρυσός.* Ad idem hoc carmen pertinet Fr. 3.

Fr. 3. Athen. III. 78. F: *καὶ Ἀνάνιος δ' ὁ ἰαμβοποιὸς ἔφη· Εἴ τις κτλ.* Hipponacti tribuit Stob. Flor. XCVII. 12. — V. 1. *καθείρξαι* ABP, *καθεῖρξε* VL, *καθείρξει* Stob., *κατῆρξε* Brink. — *πολλόν* VL, *πολύν* ABP Stob., *πουλύν* Grotius. — V. 3. *γνοίη χ' ὅσῳ τὰ*, *γνοίη θ' ὅσσο τὰ* P, *γνώῃ σχάσοντας* Stob. (sed B *χ' ὅσῳ τὰ*) in quo *γνῴης* latet. — *κρέσσω* Ath., et ap. Stob. B, sed A *κρεῖσσον*, Vind. ut vulgo *κρείσσω*.

Fr. 4. Athen. IX. 370. B: *καὶ Ἀνάνιος δέ φησι· Καὶ σὲ κτλ.* — V. 1. *καὶ* ABCP, om. VL. — *πολλὸν* A, *πολλῶν* PVL.

TETPAMETPA.

5.

Εαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι·
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συκέης φύλλου.
ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρεῖας·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν·
καὶ κυνῶν αὕτη τόθ' ὥρη καὶ λαγῶν κἀλωπήκων.
ὄϊος αὖθ', ὅταν θέρος τ' ᾖ κἠχέται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρῶμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυττωτῷ.
βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μέν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδύς
κἠμέρης.

V.

DIPHILUS.

1.

Τρέψας δὲ πώλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,
ὃς πρῶτος ἅρματ' ἤλασεν παρ' Ἄλφειῷ.

Fr. 5. Athen. VII. p. 282. B: *Ἀνθίας, κάλλιχθυς. τούτου μέμνηται Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ· Καὶ σκιφίας χρόμιός θ', ὃς ἐν τῷ ἠρι αὖτὸν Ἀνάνιον Ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι. Λέγει δὲ Ἀνάνιος οὕτως· Ἔαρι κτλ.* V. 1. *μὲν*, C *δὲ*. — *ἀνθίας*, Schneidewin *ἀνθίης*. — V. 2. *ὄψων* add. L, om. PV. Possis dubitare, an recte restitutus sit locus: lenius fuerit *τῶν καλῶν δ' ἄριστόν ἐστιν*, nisi forte potius scrib. *τῶν θέρει καλῶν δ' ἄριστον*. — *ἐκ συκέης φύλλου* BP, *ἐκ συκέας φύλλον* VL. Ceterum C. om. v. 2. 3. — V. 3. *ἡδὺ δ'* BPV, *δύ γ'* L. — *χιμαίρης* Heringa, *χιμερῆς* A, *χιμερὶς* B, *χειμερὶς* PVL. — *φθινοπορισμῷ*, Meineke *φθινοοπωρισμῷ* suspicatus est, quod vix dici potuit. — *κρεῖας* Hermann, *κρέας* libri. — V. 4. *δ'* om. C, malim *δέλφακός δ'*. — *τραπέωσιν* AC, *τραπῶσιν* PVL, *τραπῶσι* B. — *καὶ πατέωσιν* om. C. — *ἐσθίειν*, conieci *ἥδιον* vel *ἥδιστον*, O. Schneider *ἐσθ' ἡδύ*. — V. 5. *θ'*, Dindorf *τότ'*. Praeterea Meineke coni. *αὐ τῆμος ὥρη* vel *αὖ τῇ τ' ὥρῃ*, Lachmann *αὐτὴ τότ' ὥρη*, Brink *αὐτῇ τότ' ὥρῃ*. — *κἀλωπήκων* Hermann, *κἀλωπέκων* libri. V. 6. *ὄϊος* Schweighaeuser, *οἰὸς* Casaubonus, *οἰος* PVL. — *αὖθ'* Heringa, *αὐτὸ ἐτ'* A, *αὐτὸ ἔθ'* PVL, fort. *αὖτ'*. *τ'* B, *τε* ceteri. — *κἠχέται*, libri *καὶ ἠχέται*. — V. 7. *εἶτα*, *εἶθα* P. — 8. *ἰχθύεσσιν*, *ἰχθύεσιν* B. — *ἐμπρεπὴς* PVL, *ἐμπρεπεῖς* AB. — *μυττῷ*, fort. *μυσσωτῷ* vid. ad Hippon. Fr. 34, 2. — V. 9. *δοκέω μέν* Hegg, *δοκέωμεν* APV, *δοκέω* C, *δοκέομεν* L. — *μεσέων* APVL, *μέσων* — V. 10. *κἠμέρης*, *κ' ἡμέρης* PVL, *χ' ἡμέρης* C.

Diphilus. Fr. 1. Schol. Pind. Ol. XI. 83: *Ἀριστόδημος δέ φησι, δύνασθαι συγχρονεῖν Ἀλιρρόθιον τὸν κατὰ Κέκροπα Ἡρακλεῖ, ἀλλὰ δὲ Ἀρχάδα εἶναι, ἀλλ' Ἀθηναῖον. Σῆμον δέ τινα νῦν νενικηκέναι ἅρτι, ὥς φησι Δίφιλος ὁ τὴν Θησηΐδα ποιήσας ἔν τινι ἰαμβείῳ οὕτω· ἕψας κτλ.* et v. 1. rursus ibid.: *παρατίθεται δὲ καὶ τὸν γράφοντα τὴν*

TETPAMETPA.

4.

Εἰς τὸ Κυλικρανων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν.

5.

Ὕστερον δ' αὐτὸν στρατηγὸν οὓς ἀνειλωτημένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην.

6.

Schol. Arist. Av. 303: *Κεβλήπυρις μήποτε οὐχ ἕν ἐστιν, ἀλλὰ φησὶν ὁ Σύμμαχος· καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται η, εἶτα μύρμηξ. Ἑρμίππου Τετραμέτροις· καὶ Θεμιστοους τὸν πρωνός τις ὢν κεβλήπυρίς τις ὀνομάζεται. ε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἓν παρὰ τῇ γραφῇ.* Dobree *ὥς τις κοπρώνης.* Verba *τις ὀνομάζεται* fort. grammatici sunt.

7.

Athen. XV. 667. D: *Ὁμοίως δὲ διεξέρχονται* (de collabi praemiis) *ρισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ καὶ Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι, καὶ τολις Ἑρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις.* (*Ἑρμιππος δ'* B).

8.

Athen. XV. 700. D: *Ἑρμιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις στρατιωτικὸν λυχνεῖον συνθετὸν* (Schweigh. *σύνδετον*) *οὕτως ὀνο-*. Videtur locus excidisse: bene conveniret exemplum, quod ex Aristophanis Equitibus affertur: *Τῶν δ' ἀκοντίων Συνεντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα*, quod cum non legatur illa fabula, corrigunt *Ἀντιφάνης Ἱππεῦσιν.*

Fr. 4. Athen. XI. 461. E: *οὐ τῶν Κυλικράνων εἷς ὑπάρχων, οὓς χλευάζει Ἑρμιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησίν· εἰς τὸ κτλ.* V. 1. Schweigh. *σκληρόπεδον.*

Fr. 5. Schol. Arist. Vesp. 1169: *διασαλακώνισον, ἀβρύνθητι καὶ διαβρύθητι· — ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Τετραμέτροις* (al. *διμέτροις*). *ὕστερον κτλ.* — V. 1. Meineke *αὐτὴν στρατηγῶν οὖσαν ωτισμένην* (Fritzsche *οὖσαν εἰλωτημένην*). fort. *αὐτοστράτηγον.* — V. 2. *σαλακωνισμένην* Schneider, *σεσαλωκισμένη* vulgo.

2.

Schol. Arist. Nub. 96: *πρῶτον μὲν γὰρ Δίφιλος εἰς Βοΐδιον τὸν φιλόσοφον ὁλόκληρον συνέταξε ποίημα, δι' οὗ καὶ εἰς δουλείαν ἐφυβρίσαντο ὁ φιλόσοφος· οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐχθρὸς ἦν· ἔπειτα Εὔπολις, εἰ καὶ δι' ὀλίγων ἐμνήσθη Σωκράτους, μᾶλλον ἢ Ἀριστοφάνης ἐν ὅλαις ταῖς Νεφέλαις αὐτοῦ καθήψατο.*

VI.

HERMIPPUS.

TRIMETRA.

1.

Schol. Arist. Plut. 701: *ἐπεὶ καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ* (em. Ven.) *ἰάμβῳ τῶν τριμέτρων Ἀσκληπιοῦ καὶ Λαμπετίας τῆς Ἡλίου* (*Λαμπετείας τοῦ Ἰλίου* Ven.) *λέγει Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον καὶ Ἰασὼ καὶ Πανάκειαν καὶ Αἴγλην νεωτάτην.*

2.

Τὰς λευκερίνεως δὲ χωρὶς ἰσχάδας.

3.

Schol. Arist. Av. 1150: *ὁ δὲ ὑπαγωγεύς, ὥς τινες, σιδηροῦν τι οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν· εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι· τοιοῦτον γάρ τι Ἕρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει.* Ipsos versus servavit Suid. v. *ὑπαγωγεύς· . . . οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἕρμιππος· Ξύνεστι γὰρ δὴ* (hoc add. ABVE, vulgo om.) *δεσμῷ μὲν οὐδενί· τοῖς δ'* (A *τοῖς δ'*) *ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις.* Fort. scribendum:

Ξύνεστι γὰρ δὴ δεσμίῳ μὲν οὐδενί,
μόνοισι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς αὑτοῦ τρόποις.

Θησηΐδα μαρτυροῦντα τῷ ἥρωϊ τὴν τοῦ ἅρματος ἡνιοχευτικὴν ἀρετήν· τρέφων κτλ. (sed hic Rom. *στρώφας* Gott. Vrat. D *στρωφάσων*, unde Boeckh *στρωφῶν*, Meineke *στρωφᾷς* vel *στρώφα*, fort. *στρέψας*,) — Dubium an huius Diphili Theseis non diversa sit ab ea, quam s. poet. n. adhibent Schol. Pind. Ol. III. 52. Plut. vit. Thes. c. 28. Ex Theseide aliqua petiti sunt haud dubie versus ib. c. 32. *τὸν ἐν εὐρυχόρῳ ποτ' Ἀφίδνῃ Μαρνάμενον Θησεὺς Ἑλένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο Κτείνεν.*

Hermippus. Fr. 2. Athen. III. 76. C: *Λευκερινεὸς δέ τι εἰδός ἐστι συκῆς, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. Μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἕρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως· τὰς λευκερινεὼς δὲ* (*τὰς δὲ λ. δὲ* B) *χ. l. λευκερίνεως* Meineke Com. I. p. 97.

TETPAMETPA.

4.

Εἰς τὸ Κυλικρανων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν.

5.

Ὕστερον δ' αὐτὸν στρατηγὸν οἷς ἀνειλωτημένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην.

6.

Schol. Arist. Av. 303: *Κεβλήπυρις μήποτε οὐχ ἕν ἐστιν, ἀλλὰ ο, φησὶν ὁ Σύμμαχος· καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται βλη, εἶτα μύρμηξ. Ἑρμίππου Τετραμέτροις· καὶ Θεμιστο-λέους τὸν πρωνός τις ὧν κεβλήπυρίς τις ὀνομάζεται.* στε ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ ἡμάρτηται τὸ ἓν παρὰ τῇ γραφῇ. Dobree *ὥς τις ν κοπρώνης.* Verba *τις ὀνομάζεται* fort. grammatici sunt.

7.

Athen. XV. 667. D: *Ὁμοίως δὲ διεξέρχονται* (de collabi praemiis) *ηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ καὶ Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι, καὶ ὕπολις Ἑρμιππός τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις.* (*Ἑρμιππος δ'* B).

8.

Athen. XV. 700. D: *Ἑρμιππος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις*) *στρατιωτικὸν λυχνεῖον συνθετὸν* (Schweigh. *σύνδετον*) *οὕτως ὀνο-άζει.* Videtur locus excidisse: bene conveniret exemplum, quod an-a ex Aristophanis Equitibus affertur: *Τῶν δ' ἀκοντίων Συν-οῦντες ὀρθὰ τρία λυχνείῳ χρώμεθα*, quod cum non legatur illa fabula, corrigunt *Ἀντιφάνης Ἱππεῦσιν.*

Fr. 4. Athen. XI. 461. E: *οὐ τῶν Κυλικράνων εἷς ὑπάρχων, οὓς χλευά-ν Ἑρμιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησίν· εἰς τὸ κτλ.* V. 1. hweigh. *σκληρόπεδον.*

Fr. 5. Schol. Arist. Vesp. 1169: *διασαλακώνισον, ἀβρύνθητι καὶ δια-ύφθητι· — ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Τετραμέτροις* ld. *διμέτροις*). *ὕστερον κτλ.* — V. 1. Meineke *αὐτὴν στρατηγῶν οὖσαν* ωτισμένην (Fritzsche *οὖσαν εἰλωτημένην*). fort. *αὐτοστράτηγον.* — V. 2. *σαλακωνισμένην* Schneider, *σεσαλωκισμένη* vulgo.

VII.

SCYTHINUS.

IAMBOI.

1.

Τὴν λύρην ἁρμόζεται
Ζηνὸς εὐειδὴς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβών, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλῆκτρον ἡλίου φάος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

2.

Ἠλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
Ἰλισσὸς πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἑκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλῆσαι
χείλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.
καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὁρᾶν μόνον· ἦρ' ἀγρυπνήσω
πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν;

Scythinus. Fr. 1. Plut. de Pyth. orac. c. 16: *Ὕστερον μέντοι (οἱ Μεγαρεῖς) πλῆκτρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν, ἐπιστήσαντες, ὡς ἔοικε, Σκυθινῷ λέγοντι περὶ τῆς λύρης, ἣν ἁρμόζεται Ζηνὸς κτλ.* unde v. 1. restitui. Scythinum Teium iamborum poetam commemorant Steph. Byz. v. *Τέως* et Diog. Laert. IX. 16: *Ἱερώνυμος δέ φησι καὶ Σκυθῖνον τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν ἐπιβάλλεσθαι τὸν ἐκείνου (Ἡρακλείτου) λόγον διὰ μέτρου ἐκβαλεῖν*, unde coniiciat aliquis Scythinum iambis derisisse Heraclitum placita: sed aut ipse Diogenes erravit, aut locus corruptus est; nam Scythinus potius secutus esse videtur Heraclitum doctrinam, quam exagitavisse, seriamque fuisse poesin etiam Plutarchi locus indicio est. Insunt autem in his versibus aperta vestigia philosophiae Heracliteae, nam poeta respicit nobilissimum illud Heracliteum: *Παλίντονος γὰρ ἁρμονίη κόσμου ὅκωσπερ λύρης καὶ τόξου* (Fr. 34) ubi aliquando *νεύρης* coniecit; *Ἀπόλλων* autem est *ignis*, conf. Clemens ad Gent. p. 42: *Παρμενίδης δὲ ὁ Ἐλεάτης θεοὺς εἰσηγήσατο πῦρ καὶ γῆν, θάτερον δὲ αὐτῶν μόνον τὸ πῦρ θεὸν ὑπειληφασιν Ἱππασός τε ὁ Μεταποντῖνος καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἡράκλειτος.* et deinde *τοῦτό τοι καὶ οἱ ἀμφ' Ἡράκλειτον τὸ πῦρ ὡς ἀρχέγονον σέβοντες πεπόνθασιν*: hinc Apollo hic dicitur *πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος συλλαβεῖν*; de Sole autem diligentius Heraclitum ceteris neglectis quaesivisse testis est Aristoteles. Ceterum de Scythini aetate quamquam non constat, certe non ad Alexandrinorum tempora est reiiciendus, fuit fortasse Platonis aequalis, quo tempore Heracliti doctrina admodum viguit. Scripsit praeterea historias, vid. Athen. XI. p. 461. F et librum *περὶ φύσεως*, vid. Stob. Eclog. Phys. I. 8, 43.

Fr. 2. Anth. Pal. XII. 22. *Σκυθίου* (Brunck *Σκυθίνου*). — V. 1. *μοι*, Brunck *ἐμοί*. — V. 2. *Ἰλισσὸς* Brunck, v. *Ἴλισσος*.

3.

Ὀρθὸν νῦν ἔστηκας ἀνώνυμον, οὐδὲ μαραίνῃ,
ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μή ποτε πανσόμενον.
ἀλλ' ὅτε μοι Νεμεσηνὸς ὅλον παρέκλινεν ἑαυτὸν
πάντα διδοὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
τείνεο καὶ ῥήσσου καὶ δάκρυε· πάντα ματαίως.
οὐχ ἕξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

VIII.

HERODAS.

MIMIAMBOI.

1.

ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ.

Ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς,
ὦ Γρύλλε, Γρύλλε, θνῆσκε καὶ τέφρη γίνευ·
ὡς τυφλὸς οὐπέκεινα τοῦ βίου καμπτήρ·
ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζόης ἀπήμβλυνται.

Fr. 3. Anth. Pal. XII. 232. *Σκυθίνου.* — V. 2. *ἐντέτασαι δ' ὡς*, P *τέτασ' αἰδῶς.* — V. 3. *μοι* adiecit Brunck. Ceterum valde dubium, an hoc duo epigr. sint iambographi.

Herodam sive Herondam, quem plerumque Callimachi aequalem fuisse existimant, (cf. Meineke Anal. Alex. 389.), Schneidewin in Museo Rh. Phil. V. 292. secutus Bernhardium Hist. Graec. Litt. II. 382. seq. etiam ad recentiorem aetatem revocavit, huc retuli: nam videtur non diversus esse ab Herode Syracusano, quem Spartam venisse ex Phoenice dicit Xenoph. Hell. III. 4, 1., et fortasse Gryllus, quem poeta Fr. 1. alloquitur, ipsius Xenophontis est filius, quem adolescentulum senex de vitae humanae fragilitate monet.

Fr. 1. Stob. CXVI. 21. *Ἡρώδου ἐκ Μολπεινοῦ.* (Trinc. *Ἡροδότου, Μολπεινοῦ* om. Vind., Meineke *Μολπίνου*) *Ἐπὴν — καμπτήρ.* deinde v. 22. *Ἡρώδου Μιμιάμβων* (Gesner *in Hemiambis, τοῦ αὐτοῦ* Vind.) *Ἤδη γὰρ* (v. 4.) *κτλ.* Sed recte videtur Salmasius haec in unum coniunxisse. Affert v. 1—3. etiam Maxim. Conf. II. 636. — V. 1. *ἐπὴν, ἐπὰν* B. — *καὶ τέφρη*, Maxim. *τέφρα.* — V. 3. *οὐπέκεινα* Porson, v. *ὁ ὑπὲρ κεῖνο.* — V. 4. *αὐγὴ* et *ἀπήμβλυνται* Salmasius, *ζόης* Porson, v. *αὕτη τῆς ζωῆς ἀπήμβυτο.*

2.

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ.

Προσφὺς ὄκως τις χοιράδων ἀναρίτης.

3.

Ἢ χαλκέην μοι μυῖαν ἢ κύθρην παίζει,
ἢ τῇσι μηλάνθῃσιν ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκίου μοι τὸν γέροντα λωβῆται.

4.

Μὴ δὴ κόρη τὺ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥῖνας
ἔχ' εὐθύς, ἤν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ·
γυναικός ἐστι κρηγύης φέρειν πάντα.

5.

Ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὑρεῖν
ἄνευ κακῶν ζώουσαν· ὃς δ' ἔχει μεῖον,
τοῦτόν τι μεῖζον τοὐτέρου δόκει πρήσσειν.

6.

Ἐγὼ δ' ἀδραίνω γυιὸς ὤν· τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέας καθέλκει, κἠν σκιῇ παραστήκῃ.

Fr. 2. Athen. III. 86. B: *καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάρτης· πηχῶδες δὲ ὂν τὸ ὄστρεον προσέχεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες· Ἡρώδας δ' ἐν Συνεργαζομέναις· προσφὺς κτλ. ὄκως, C ὅπως.* — *ἀναρίτης*, Meineke *ἀνηρίτης*.

Fr. 3. Stob. LXXVIII. 6. *Ἡρώδου Μιμιάμβων* (Gesner *in Hemiambis*) Arsen. 281. Apost. VIII. 77. c. — V. 1. *χαλκέην* A, v. *χαλκαίην*. — *μυῖαν*, A, v. *μυίην*. — V. 2. *ἢ*, AB *ἐν*. — *τῇσι* Meineke, v. *ταῖσι* — *μηλάνθῃσ* Gaisford, AB Vind. *μηλάνθασι*, v. *μηλολόνθης*. (Ap. *μηλολόνθας*). — V. 3. *κεσκίου* Salmasius, v. *κεσκέου*, Arsen. *κεσκαίου*. — *λωβῆται*, Arsen. *λωβῆσαι*.

Fr. 4. Stob. LXXIV. 14: *Ἡρώδου* (A *ῥώδα*) *μιμιάμβων* (Gesner *in Hemiambis*). — V. 1. *τὺ* consulto servavi.

Fr. 5. Stob. XCVIII. 28: *Ἡρώδα Μιμιάμβων*, Trinc. *Ἡροδότου Ἡμιάμβων*. — V. 3. *τοῦτον* Schneidewin, v. *τούτου*, Gesner *οὗτος*. — *τοὐτέρου* Meineke, v. *τοῦ ἑτέρου*. — *δόκει* Schneidewin, v. *δοκεῖ*.

Fr. 6. Stob. CXVI. 18: *Ἡρώδου Μιμιάμβων* (Gesner *in Hemiambis*). — V. 1. *ἀδραίνω* (ut *ἀκολασταίνω*, *δυσθυμαίνω*, vid. Lobeck Phryn 567.) Salmasius, v. *δραίνω*, Gesner *ἀδρανέω*. Brink coni. *ἐγὼ τέ δραίνω* κτλ. — *γυιός* Salmasius, v. *μυιός* (A *μυὸς*). — V. 2. *κἠν σκιῇ* AB, v. *καὶ σκιῇ*. — *παραστήκῃ* A, v. *παραστήκει*. Salmasius *κεἰς σκιὴν πέρας τήκει*. Hecker *κεἰς σκιὴν κατέσκληκε*, Nauck *κἠν σκιῇ παραστήσει*.

7.

ναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
· νοῦν.

8.

›' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτριον.

9.

*Ινα τὰ Νανν*άκου *κλαύσῃ.*

ΗΜΙΑΜΒΟΙ.

10.

ΥΠΝΟΣ.

ύγωμεν ἐκ προσώπου
σ' ἐκπερῶν ὁ πρέσβυς

7. Stob. CXVI. 24: *Ἡρώδα Μιμιάμβων.* (Gesner *in Hemiambis*).

8. Et. M. p. 411, 83: *Ζήτρειον· σημαίνει τὸ τῶν δυύλων δεσμω— εὕρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένον· καὶ παρὰ Ἡροδότῳ·* husius *Ἡρώδῃ*) *ἄγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον. ἔστι δὲ χοριάμβον τὸ* sed Codd. Nan. p. 494. *ζήτριον· ἔστι δὲ χοριάμβον τὸ μέσου. . Ζητρ. ζήτριον. ἔστι δὲ χωλιάμβον τὸ μέτρον,* fort. *χωλιάμβου τὸ*

9. Zenob. Prov. VI. 20: *τὰ Νανν*άκου *· εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ μαζομένων ἐπὶ παλαιότητι ἢ ἐπὶ τῶν τὰ πολλὰ θρηνούντων. Νάνῳ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεύς, ὡς φησὶν Ἑρμογένης ἐν τοῖς Φρυπρὸ τῶν Λευκαλίωνος χρόνων, ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατασυναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρύων ἱκέτευεν. Ἡρώδης ιβοποιός φησιν· ἵνα τὰ* (V pro his *τὰ ἀπὸ*) *Νανν*άκου *κλαύσω. σι*), unde Schneidewin *κλαύσῃ.*

10. Schol. Nicand. Ther. 377: *Βατῆρα δὲ τὴν βακτηρίαν καὶ' ν τοῦ κ· καὶ Ἡρώδης ἐν Ἰ μ ι ά μ β ο ι ς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ* (ita editio Didoti, vulgo *ὁμοίως καὶ ἐν Ἡμιάμβοις ἐν τῷ περιγραῦπνῳ*, sed L *καὶ Ἡρώδης ἐν ἡμιάμβοις ἐν τῷ περιγραφομένῳ* lernhardy, Schneidewin, alii *ἐν Μιμιάμβοις* coniiciunt, idem Schneί*μνῳ* probare videtur, quod unus codex Venetus suppeditat. Si *andum* scripserim *καὶ Ἡρώδης ὁ Μ ι μ ί α μ β ο ς ἐν τῷ ἐπιγραφοπνῳ*, nam G *καὶ Ἡρώδης ὁ ἡμίαμβος ἐν τ. ὑπ. ῦ.*, p *καὶ ὁρῶ ὁμοίως ιβος ἐν τ. ὑ. ῦ.*, Ven. *καὶ Ἡρωδιανὸς ὁμοίως καὶ ἡμίαμβος ἐν τῷ ιπνῳ*, Vatic. *καὶ Ἡρώδης ὁμοίως ὁ ἡμίαμβος ἐν τῷ ἐπιγρ. ῦπνῳ*) *· κτλ.* — V. 1. *φεύγωμεν* Vat., *φεύγω μὲν* Ven., *φύγωμεν* vulgo. *ἐκπερῶν* Vat. G., vulgo *ἐμπεσών*, p *ἐκ περσῶν*, L *ἐκπερῶν* vel *·* — *ὁ* addit Vat. ut coni. Toup, vulgo deest.

οὐλῇ κατευθὺ . .
βατηρίῃ καλύψῃ.

IX.

CERCIDAS.

IAMBOI.

1.

Ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν Συρακούσαις.

ΜΕΛΙΑΜΒΟΙ.

2.

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐ μὰν ὁ πάρος γα Σινωπεύς

V. 3. οὐλῇ, fort. οὔλῃ. Deinde Toup κρατός adiecit. — V. 4. καλύψῃ, Toup χαλέψῃ, Schneider κολάψῃ, ego σκολύψῃ conieci.

Herodae fort. sunt versus, quos Leonidae tribuit Stob. CXX. 9. Λεωνίδα (Trinc. Λεωνίδου), fort. Ἡρώνδα.

Εὔθυμος ὢν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Ἀΐδος
ἀταρπὸν ἕρπων· οὐ γάρ ἐστι δύσβατος,
οὐδὲ σκαληνὸς οὐδ' ἐνίπλεος πλάνης,
ἰθεῖα δ' ἡ μάλιστα καὶ κατακλινὴς
ἅπασα, κἠκ μεμυκότων πορεύεται.

V. 1. ὢν scripsi pro ὤν, (nisi praestat εὔθυμος ὤνερ ἔσσο.) et V. 2. ἐνίπλεος pro ἐνίπλεως, et V. 4. δ' ἡ pro δή. Welcker haec Simonidi Amorgino vindicavit. — *Herodi* tribuit Apostol. V. 41. b versum:

Γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα.

quem Antonius Mel. *Philoni*, Maximus *Democrito* tribuit.

Cercidas. Fr. 1. Ath. XII. 554. D: αὗται οὖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν καλλίπυγοι ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκιδᾶς ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων· ἦν κτλ. αὗται οὖν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρᾶς ἱδρύσαντο Ἀφροδίτης ἱερὸν καλέσασαι καλλίπυγον τὴν θεόν, ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς Ἰάμβοις. Συρακούσαις, Meineke Συρηκούσαις.

Fr. 2. Diog. Laert. VI. 76: οἱ δὲ τὸ πνεῦμα συγκρατήσαντα (φασὶ τελευτῆσαι Διογένη), ὧν ἐστι καὶ Κερκιδᾶς ὁ Μεγαλοπολίτης ἢ Κρής, μέγων ἐν τοῖς μελιάμβοις οὕτως· Οὐ μὰν κτλ. — V. 1. γα scripsi, v. γ' ἔ, Cobet γε.

τῆνος ὁ βακτροφόρας, διπλοείματος, αἰθεριβόσκας,
ἀλλ' ἀνέβα χῆλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας,
καὶ τὸ πνεῦμα συνδακών·
ἦς γὰρ ἀλαθέως
Διογενὴς Ζανὸς γόνος οὐράνιός τε κύων.

3.

. . . ∪ – – ⏑ ∪ – ⏑
– ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ⏑

Ὅ τᾶς ῥικνᾶς χελώνας
ἐμναμόνευ'. οἶκος γὰρ αριστος ἀλαθέως καὶ φίλος.

4.

⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – ⏑
⏑ ∪ ∪ – – ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪
⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ⏑ ∪ – ⏑
⏑ ∪ – – ⏑ ∪ ⏑

[Νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει·]
πῶς κεν ἴδοιεν τὰν σοφίαν πέλας ἑστακυῖαν
ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ παλιῷ σέσακται
καὶ δυσεκνίπτῳ τρυγί;

5.

Galen. Method. med. l. VI. T. X. 406: Θεσσαλὸς δὲ ἅμα τοῖς ἑαυτοφισταῖς ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθήμενος ἐν κριομύξοις ἀνυσιν, ὡς ὁ Κερκιδᾶς φησιν, εὐδοκιμήσει.

. 2. διπλοείματος, Meineke ἁπλοείματος. sed vid. Diog. VI. 22. — ιβόσκας, Menagius αἰθεροβόσκας. — V. 3. ἀνέβα, Meineke ἀπέβα. — ed. Froben, v. χεῖλος. — V. 4. Cobet videtur subditicium existimare. 5. ἦς cod. Flor., ceteri εἷς, εἰς, ἦν.

r. 3. Stob. LVIII. 10: Κερκίδα Μιμιάμβων, (Gesner ἡμιάμβων,) sed ke Μελιάμβων. — V. 1. ὃ scripsi, ὁ AB: v. τὸ. — ῥικνᾶς, AB ῥικνὰς. — ἐμναμόνευ' scripsi, ἀμναμονεῦ AB, ἀμνάμονα vulgo, ἀμναμονεῖ ord, τὸ τ. ῥ. χ. μναμόνευ' Meineke. — ἀλαθέως, AB ἀλλὰ θεός. — fort. οἱ. Videtur hoc quoque ad Diogenem referendum.

r. 4. Stob. IV. 43: Κερκίδου (Trinc. Κερκίδας, auctius cod. B Schowii δας ἐν Μελιάμβοις)· νοῦς ὁρῇ κτλ. Sed cum prima haec verba Epi- sint, probabiliter coniecit Grotius: (Ἐπιχάρμου)· Νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ι· (τἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά). Κερκίδου· Πῶς κτλ. quod firmat cod. a quo primus versus deest. — V. 2. πῶς κεν ἴδοιεν scripsi, v. πῶς ιεν, sed B Schowii πῶς κ' ἴδοιεν. — V. 3. Bentlei coni. πάλω ... υσεκνίπτω τρυγός.

6.

Athen. VIII. 347. B: *οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανός, κατὰ τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν, μηδὲν μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρὶ προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς ἐσθίοντας, εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι ἢ χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων.*

7.

Phot. Bibl. 279. p. 533. B: *καὶ ἡ μαγὶς δὲ ἀντὶ τῆς τραπέζης Αἰγύπτιον δόξει καὶ παντελῶς ἔκθεσμον. Ἐπίχαρμος δὲ ὁ Δωριεὺς καὶ Κερκιδᾶς ὁ μελοποιὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανοίας ἐχρήσαντο τῇ λέξει.*

8.

Pol. III. 27: *Ἐπιπάτωρ· βέλτιον γὰρ τοὔνομα τοῦ πατρωοῦ, εἰ καὶ Κερκιδᾶς αὐτῷ κέχρηται.*

X.

AESCHRIO.

LAMBOI.

1.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἡ Λίβυστος ἀνθρώποις
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι·
μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄχραν κάμπτων
χλεύην τε λοιδῶ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην·
οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημόδις·
Πολυκράτης δέ, τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,

Aeschrio. Fr. 1. Athen. VIII. 335. B: *τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ ἀνομοιογείῳ λοχέστρατον ἀεί ποτε μετὰ Φιλαίνιδος καταπάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ λεοὶ ἀγοραῖον ἀσύλλαστον σύγγραμμα, ὅπερ ἠπεὶ πώσασα Πλαχοίον ὁ Σάμιος ἰαμβοποιὸς Πολυκράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου, σωφρονεστάτης γυναικός· ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἰαμβεῖα· ἐγὼ κτλ.* Idem versus legumtur Anth. Pal. VII. 345: *ἀδέσποτον· οἱ δὲ Σιμωνίδου εἰς Φιλαινίδα τὴν ἑλεφαντίνης ἑταίραν, τὴν γράψασαν ἐν πίναξι τὰς γυναικείας μίξεις ἑαυτῆς, ἃς καὶ κωμῳδεῖται παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις σοφῶν.* — V. 2. cod. Pal. Anth. *κεκοίμαμαι.* — V. 3. *ἄχραν*, Meineke *ἀκρην.* — V. 4. *λάσθην* L, *λάσθυην* A, *λάσθυνην* BPV, *λέσχην* ut videtur cod. Pal. qui in marg. *αἰσχύνην.* — V. 5. *Ζεῦν* Athen., cf. Eust. Od. 1387, 28., contra Anth. *Ζῆν* vel *Ζῆνα.* — *οὐ μὰ τοὺς* Athen., *οὐδὲ τοὺς* Anth., sed in cod. Pal. additum *μὰ.* — V. 7. *γονὴν, γένην* BP.

λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ἅσσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

2.

Μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα.

* 3.

Στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χώρην,
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.

* 4.

Ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα φορτίου ζώνην.

* 5.

Ἶρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.

* 6.

Καὶ πίσσαν ἐφθήν, ᾗ θύραι μυρίζονται.

TETRAMETRA.

7.

Καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὗρες, ἣν Κρόνος κατέσπειρεν.

8.

Harpocrat.: *Κέρκωψ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας· ἐν οἷς εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένοις δηλοῦται ὡς ἐξαπατητῆρές τε ἦσαν καὶ*

V. 8. cod. Pal. ex corr. *κακῇ γλώσσῃ*. — V. 9. ἅσσ', ἄσσ' B, ὅσσ' VL, οἷ' Anth. — *γὰρ*, Anth. *δ'*.

Fr. 2. Walz Rhet. III. 650: *ὡς τὴν σελήνην οὐρανοῦ πάλιν Αἰσχρίων ἴγμα· οὕτω γὰρ λέξεσιν αὐταῖς αὐτὸ Αἰσχρίων λέγει· Μήνη κτλ.*

Fr. 3. 4. 5. 6. Ibid. *τὸν λόγον ἐκτραχύνουσι, σκληρύνουσι δὲ πλέον, ἢ ἔλλιον εἰς ψυχρότητα σύρουσι γελαστέων, ὡς καὶ ὁ γράψας τὰ ψυχρὰ ἐκ τῶν Ἰαμβείων· Στενὸν — μύρμηκες. Καὶ πολλαχοῦ δύστηνα τοιαῦτα λέγει· Ὁ δ' ἐξελὼν — μυρίζονται*, Aeschrionis esse verisimile, sed non certum. — Fr. 5. *ἔλαμψε*, cod. Dresd. *ἔλαμπε*. — Fr. 6. ᾗ scripsi, itaque nunc etiam ten Brink, vulgo *ἣν*.

Fr. 7. Athen. VII. 296. E: *Αἰσχρίων δ' ὁ Σάμιος ἔν τινι τῶν Ἰάμβων φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ θυγατρὸς τὸν θάλασσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι· ἰδίως δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἣν φαγὼν ἀθάνατος ἐγένετο· καὶ θεῶν κτλ.* Eadem Eust. 271, 27. Naeke, si iambos fuisse censet, coniecit: *καὶ θεῶν σῖτον* (Meineke *βρῶμα*) *γρωστιν κτλ.*

ψεῦσται οἱ Κέρκωπες· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς καταβαλεῖν φησί, καὶ τὰς Πιθηκούσσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι· Αἰσχίνης (recte ut videtur Maussacus *Αἰσχρίων*) δὲ ὁ Σαρδιανὸς (Σάμιος Maussacus, Σαμιανὸς Meineke) ἐν τοῖς Ἰάμβοις καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, Ἀνδοῦλον (αὐδοῦλον A) καὶ Ἄτλαντον. Eadem Cercopum nomina exhibet Phot. 158, 2. Apostol. IX. 64., at Suid. v. Κέρκωπες habet Κάνδουλος καὶ Ἄτλας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

9.

Σὺν ᾧ ἐχύθη ψυχή, πουλύς τέ μιν ἔσχ' ὀρυμαγδός.

10.

Tzetz. Lycoph. 688: Ἕτεροι δὲ Γιγάντων νήσους τὰς Πιθηκούσας ἤκουον, αἵ εἰσι περὶ τὴν Ἰταλίαν· μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων (Vit. 1. Ciz. Par. Αἰσχύλος) ἐν ἑβδόμῳ Ἐφεσίδος. cod. Par. Ἐφεσηΐδος, Meineke Ἐφημερίδος (Müller Ἐφημερίδων).

11.

Schol. Eur. Tro. 230: Ὁ δὲ Αἰσχρίων φησὶν ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ ἦν Κρᾶθις καλούμενος ποταμός, ὃς ἐποίει τὰς κόμας ξανθὰς τῶν λουομένων. Sed est fort. Aeschrio, qui de *agricultura* scripsit, vid. Varro de R. R. I. 1.

Fr. 9. Tzetz. Chil. VIII. 398: Καὶ οὗτος ὁ Παρράσιος ζωγράφος ἐξ Ἐφέσου Πολλὰς καὶ ἄλλας γράψας μὲν ἐντέχνως ζωγραφίας, Αὐτόν τε τὸν Μεγάβυζον ἐν τόποις τοῖς Ἐφέσου, Ὀνπερ ἰδὼν Ἀλέξανδρος ὁ μέγας ὁ Φιλίππου, Καὶ Ζεύξιδος Μενέλαον ὃν ἔμην χοηφόρον Τιμάνθους Παλαμήδη τε κτεινόμενον, εἰκότι Σὺν ᾧ ἐχύθη ψυχή, πουλὺς δέ μιν ἔσχ' ὀρυμαγδός, Αἰσχρίων ὥσπερ ἔγραψεν ἐν ταῖς Ἐφημερίσιν. Ὁ δὲ Αἰσχρίων οὗτος ἦν γένει Μιτυληναῖος, Καὶ ἔπη καὶ ἰάμβους δὲ σὺν ἄλλοις πόσοις γράψας. ubi codd. AB ἔσχεν ὀρυγμαδός.

POETAE MELICI.

I.

TERPANDER.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

1.

Ζεῦ πάντων ἀρχά, πάντων ἁγήτωρ,
Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

2.

Ἀμφί μοι αὖτις ἄναχθ' ἑκατηβόλον
ἀειδέτω φρήν.

Terpander. Fr. 1. Clem. Alex. Strom. VI. 784: *ἡ τοίνυν ἁρμονία βαρβάρου ψαλτηρίου τὸ σεμνὸν ἐμφαίνουσα τοῦ μέλους ἀρχαιοτάτη χάνουσα ὑπόδειγμα Τερπάνδρῳ μάλιστα γίνεται πρὸς ἁρμονίαν τὴν ριον ὑμνοῦντι τὸν Δία ὧδέ πως· Ζεῦ κτλ.* Eadem Arsen. 261. ostol. III. 29. c. — V. 1. *ἁγήτωρ* Ars., *ἀγήτωρ* Clem. — V. 2. Ritschl iecit *ταύταν τάν* in tres paroemiacos anapaestos describens. Mihi sini versus ex binis paeonibus epibatis compositi videntur, de quibus vid. eckh Pind. I. 2, 23. et 26. — Huc fort. respicit Pollux IV. 66. ubi de *aroedicis nomis* agit: *Νόμοι δ' αὐτῶν Διός, Ἀθηνᾶς, Ἀπόλλωνος.* fortasse n etiam Terpandri in Minervam fuit nomus.

Fr. 2. Schol. Aristoph. Nub. 595: *Τὸ δὲ ἀμφί μοι αὖτε ἐκ τῶν Τερδρου προοιμίων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὕτως ἤρξατο· ἀμφί μοι αὖτις κτα, καὶ τὸ προοιμιάζεσθαι δὲ ἀμφιανακτίζειν ἔλεγον.* et ibid. *μιμεῖδὲ τῶν διθυράμβων τὰ προοίμια· συνεχῶς γὰρ χρῶνται ταύτῃ τῇ λέξει· καὶ ἀμφιάνακτας αὐτοὺς ἐκάλουν. ἔστι δὲ Τερπάνδρου· ἀμφ' ἐμοὶ κτα ἑκατηβόλον.* Auctius Suidas *Ἀμφιανακτίζειν· τὸ προοιμάζειν Περίανδρος· ἀμφί μοι αὖτις* (sit AB, v. *αὖθις*,) *ἄνακτα.* (eadem Zo- 163.) et deinde: *ἀμφιανακτίζειν· ᾄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον, τὸν καμενον Ὄρθιον, οὗ τὸ προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν· Ἀμφί αὐτὸν* (sed AB *αὖ τὸν*) *ἄναχθ' ἑκατηβόλον ᾀδέτω* (A *ἀοιδέτω, ειδέτω*) *φρήν.* unde restitui. Hermann hexametrum composuit hoc modo *ί μοι αὖτε ἄναχθ' ἑκατηβόλον ᾀδέτω ἁ φρήν.* at v. 2. constat ex duo- orthiis et syllaba longa (cf. Plut. de Mus. c. 28.), est enim hoc exor- n *nomi orthii.* — Ceterum fortasse ex fine huius nomi petitum:

Ἀλλὰ ἄναξ μάλα χαῖρε.

Zenob. V. 99: *Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες· τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥαψῳδοί, καὶ οἱ κιθαρῳδοί· ἀλλ' ἄναξ μάλα* (B *μέγα*) *χαῖρε.* Hesych. *Ἀλλ' ἄναξ· ιον κιθαρῳδοῦ τὸ καθαπάδον καὶ τὸ νῦν·* corrigunt *τὸ κατεπᾳδόμε-* sed malim: *τὸ κατὰ Τέρπανδρον, καὶ τό· νῦν* (*δὲ θεοὶ μάκαρες, ῳδοῦ*). Eust. Il. 239, 13: *ἰστέον δέ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀλλ' ἄναξ, ὅπερ ἐνθα παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται, ἀρχή τις ἐξοδίου κιθαρῳδικοῦ τό· ἀλλὰ ἄναξ, ὡς ἱστορεῖ Αἴλιος Διονύσιος.*

3.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρυν ἀποστέρξαντες ἀοιδάν
ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

4.

Ἔνθ' αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
καὶ δίκα εὐρυάγυια, καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων.

5.

Plut. de Mus. c. 6: *τὸ γὰρ πρὸς τοὺς θεοὺς ὡς βούλονται ἀφοιούμενοι, ἐξέβαινον εὐθὺς ἐπί τε τὴν Ὁμήρου καὶ τῶν ἄλλων ποίησιν· δῆλον δὲ τοῦτ' ἔστι διὰ τῶν Τερπάνδρου προοιμίων.*

6.

Joh. Lyd. de mens. 72: *Τέρπανδρός γε μὴν ὁ Λέσβιος Νύσσαν λέγει τετιθηνηκέναι τὸν Διόνυσον, τὸν ὑπό τινων Σαβάζιον ὀνομαζόμενον, ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης γενόμενον, εἶτα ὑπὸ τῶν Τιτάνων σπαραχθέντα.*

Fr. 3. Strabo XIII. 618: *οὗτος* (*Ἀρίων*) *μὲν οὖν κιθαρῳδός· καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆς αὐτῆς μουσικῆς τεχνίτην γεγονέναι φασὶν καὶ τῆς αὐτῆς νήσου, τὸν πρῶτον ἀντὶ τῆς τετραχόρδου λύρας ἑπταχόρδῳ χρησάμενον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπεσιν εἰς αὐτὸν λέγεται· Σοὶ δ' κτλ.* (ubi Dhi *τετραγηρυν*, et v. 2. DFhi *ἑοὺς*, mox *κελαδήσαμεν*). Eadem Euclid. Introd. Harm. 19. et Pappus Cram. An. Par. I. 56, 10. — V. 1. *σοὶ δ' ἡμεῖς*, Euclid. *ἡμεῖς τοι.* (*τοι* om. Bryenn.) — *ἀποστέρξαντες* Euclid., *ἀποστερέψαντες* Strabo. — *ἀοιδὰν* cod. Bar. Bryenn., ceteri *ἀοιδήν*. — V. 2. affert Clem. Alex. Strom. VI. 814. om. poetae nom.

Fr. 4. Plut. Lycurg. c. 21: *ὅλως δ' ἂν τις ἐπιστήσας τοῖς Λακωνικοῖς ποιήμασιν . . . . οὐ κακῶς ἐμήσατο καὶ τὸν Τέρπανδρον καὶ τὸν Πίνδαρον τὴν ἀνδρείαν τῇ μουσικῇ συνάπτειν· ὁ μὲν γὰρ* (*Τέρπανδρος*) *οὕτως ἀπεφήνατο περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· Ἔνθ' . . . εὐρυάγυια.* Integrum fragm. affert Arrian. Tact. 44, 3. *ὥστε ἐς τήνδε τὴν βασιλείαν, ἣν Ἁδριανὸς εἰκοστὸν τοῦτ' ἔτος βασιλεύει, πολὺ μᾶλλον ξυμβαίνειν μοι δοκεῖ τὰ ἔπη ταῦτα, ἢπερ ἐς τὴν πάλαι Λακεδαίμονα, ἔνθ' κτλ.* — V. 1. *μῶσα* Arrian., *μοῦσα* Plut. — *λίγεια*, ap. Plut. C *λιγεῖ*. — V. 2. *εὐρυάγυια*, conieci *εὐρυάσσα*. Schneidewin *εὐαρμία*. Est fortasse ex carmine, quo Lacedaemoniorum discordiam composuit, de quo carmine vide quae dixi ad Pindari Fr. 250.

II.

ALCMAN *).

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΑ ΛΥΚΑΙΟΝ. 1—7.

1. [1.]

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪
– ∪ ∪ – ∪ ∪ –
∪ – ∪ – ∪ – ∪ – ∪
– – ∪ – – – – ∪ – –

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια πολυμελὲς'
αἰεναοιδὲ μέλος
νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις ἀείδειν.

Alcman. Grammaticos, qui Alcmanis carmina in ordinem redegerunt, hymno in Iovem orsos esse par est: huius hymni argumentum satis illat Himer. Or. V. 3: *Ἀλκμαίων δ' ὁ τὴν Δώριον λύραν Αυδίοις κεράσασιν, ἐτύγχανε μὲν διὰ τῆς Σπάρτης εἰς Διὸς Αυκαίου κομίζων ατα, οὐ μὴν παρῆλθε τὴν Σπάρτην, πρὶν καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ ρους ἀσπάσασθαι.* Nam haec verba haud dubie significant poetam no in Iovem inseruisse Spartae et Dioscurorum laudes. At composuit a etiam peculiare carmen in Dioscuros, atque huic carmini vel propter menti similitudinem grammatici secundum tribuerunt locum (vid. Fr. 8.). ipsi quidem numeri versuum indicio sunt, utrum fragmentum aliquod de curis ad Hymnum I. an ad Hymnum II. pertineat, sed ubi poetae senia tantum refertur, ambigi licet, quo sit referendum. Disseruit de his eidewin ad Orion. p. 1. seqq., sed veram rei rationem non perspexit. mi in Iovem singulae strophae ternis constant versibus, quorum tertius est iambicus ut veteres grammatici censent, sed trochaicus: in medio m versu est trochaeus semantus (– – vel – ∪) qui vice dipodiae trocae fungitur. — Fr. 1. Maxim. Plan. Rhett. V. p. 510. ed. Walz. postm aliud Alcmanis Fr. (36.) attulit: *ἐξ ἀνομοίων δὲ (στροφὴ συγκειμένη) τόδε· Μῶσ' κτλ.* et v. 3. Priscian. de metr. Terent. 251. ed. Lindem. ex mane affert: „Alcman autem *in primo* catalectum trimetrum fecit habentem parto loco modo iambum, modo spondeum sic: *Νεωμόν ... αρχε παρνς ἀεῖδεν.*" Est autem ipsum huius hymni exordium. V. 1. affert Et. 89, 47. sine poetae nomine: *Μῶσά γε Μῶσα λίγεια.* et Apollon. de I. 4., ubi vulgo *Μῶσά γε λιγεῖα.* — *πολυμμελὲς* Ven,, *πολυμελὴς* , *πολυμελὲς* rell. — V. 2. *αἰεναοιδὲ* de coniectura restitui, sive *αἰὲν ναοιδὲ* s, quamquam Dorienses etiam *αἰέν* dixisse testatur Cram. An. Ox. I. 19., vulgo *ἀεὶ δὲ*, unde Hermann *ἀοιδᾶς*, sed cod. Par. 2918. *ἀεὶν* ε, sch. An. *αἰὲν ἄεισδε*, quod ipsum recepit Walz. — V. 3. *νεοχμὸν*, Plan. Cod. Par. 2916. *νεωχμὸν* ut Erotian. 262: *Νεωχμόν· νεώτατον, καὶ Ἀλκμὰν ἐν α΄ μελῶν.*, ap. Prisc. libri *νεομον.* — *παρσένοις* cod. Prisc. 7496. et Ascens., vulgo *παρθένοις*, sed codd. Plan. *πάρ σ' ἔνοις, ἐπ' ἔνοις, ἐπ' ἄρσενας.* — *ἀείδεν*, ap. Prisc. *ἀεῖδεν*, cod. Par. Mon. et *αειδεν*, ap. Planud. *καὶ ἄειδε.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

2. [31.]

. . . . . Ἐγὼ δέ γ' ἀείσομαι
ἐκ Διὸς ἀρχομένα.

3. [78.]

Ὑμέ τε καὶ σφετέρως
ἵππως . . . . . .

4. [2.]

Καὶ ναὸς ἁγνᾶς εὐπύργω Σεράπνας.

5.

Schol. Eurip. Troad. v. 212. ed. Cobet. οἰκητήριόν φησι τὰς Θεράπνας τῶν Διοσκούρων παρόσον ὑπὸ τὴν γῆν τῆς Θεράπνης εἶναι λέγονται ζῶντες, ὡς Ἀλκμαίων (Ἀλκμάν) φησίν.

* 6.

Χερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πίτνει.

7. [6.]

Ἁ Μῶσα κέκληγ', ἁ λίγεια Σειρήν.

Fr. 2. Vita Arati ed. Buhle II. 437: ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι καὶ Πίνδαρος κατεχρήσατο τῷ ἔπει τούτῳ, λέγων· ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου· καὶ Ἀλκμάν· ἐγὼ δὲ ἀεί σοι με ἐκ Διὸς ἀρχόμενα. Valckenaer ἐγὼ δ' ἀείσομαι ἐκ Δ. ἀρχόμενος, scripsi δέ γ' (nisi malis ἐγὼ λέγ') et ἀρχομένα, ut puellarum chorus hoc carmen cantaverit.

Fr. 3. Apollon. de pron. 399. B: πλεῖστα γοῦν ἔστι παρ' ἑτέροις εὑρεῖν, σφέτερον πατέρα ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. . . . Ἀλκμάν· Ὑμέ κτλ. Callimacho tribuere vult Ahrens Dialect. Dor. 263.

Fr. 4. Priscian de metr. Terent. 251. postquam Fr. 1. v. 3. attulit: Καὶ ναὸς ἁγνᾶς εὐπύργω (Ascens. εν πυργω) θεράπνας (ita cod. Lindem., vulgo θεραπαίνας, rectissime Ascens. σεράπνας, cod. Mon. σεπαπηας). „Hic quarto loco spondeum habet." ut certum sit hunc versum ad idem carmen pertinere, ex quo petitum est Fr. 1. Cf. Harpocr. 95, 20: Θεράπναι (ABC Θεράπνη) τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμὰν (D Ἀλκαῖος) ἐν α'. Similis Phot. 85, 7. et Suid. v. Θεράπναι. Therapnis Dioscurorum templum sanctissimum, vid. Pausan. III. 20, 1. et Schol. Pind. Isthm. I. 43.

Fr. 6. Priscian. ibid.: „Similiter Χερσάνδε (ita etiam codd. Par. 7496. et 7051., sed recte edd. χερσόνδε) κωφὸν ἐν φύκεσσι (Ald. φύκεσι, cod. Par. 7051. φούκεσσι recte, ut opinor) πιτνεῖ (scripsi πίτνει). Quarto loco spondeum posuit, (nam φυ producitur teste Heliodoro, qui ait Simonidem hoc frequenter facere. „Apparet hunc quoque versum Alcman. ex eodem carmine esse.

Fr. 7. Aristid. II. 508: Ἀκούεις δὲ καὶ τοῦ Λάκωνος λέγοντος εἰς αὐτόν τε καὶ τὸν χορόν· Ἡ Μῶσα κεκλήγει, ἡ λίγεια Σειρήν, ubi Γ κεκλήγη. Welcker κέκληγ', ἡ correxit, Schneidewin ἁ scripsit, et praeterea fort. κέκλαγ' corrigendum. Versum ut huc referrem me non tantum numerorum

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ. 8—14.

8. [3.]

⏑ ′ ⏑ – ⏑ ′ ⏑ – – ′ ⏑ – ⏑ ′ ⏑ –
′ ⏑ ⏑ – – ′ ⏑ . . .

Κάστωρ τε πώλων ὠκέων δματῆρες, ἱππόται σοφοί,
καὶ Πολυδεύκης κυδρός.

* 9. [66.]

Καὶ κῆνος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἴμενος μάκαρς ἀνήρ.

* 10.

Μάκαρς ἐκεῖνος.

11.

. . . Εὐτείχη τ' ἄνακτ' Ἀρήϊον.

itudo permovit, sed confirmat hanc suspicionem ipse Aristides cum ad- *προστίθει δὲ κἀκεῖνο, ὅτι αὐτῆς τῆς Μούσης δεηθεὶς κατ' ἃς ὁ ποιητής, ἵν' ἐνεργὸς ἐπ' αὐτῆς γένοιτο, εἶτα ὥσπερ η καὶ φησίν, ὅτι τοῦτο ἐκεῖνο χορὸς αὐτὸς ἀντὶ τῆς Μούσης γεγέ-ι.* Vides quam apte haec conveniant, si sumamus Fr. 1. proxime praecessisse.

Fr. 8. Herodian. *περὶ σχημ.* 61: *Ἀλκμανικὸν σχῆμα τὸ μεσάζον τὴν λήλων ὀνομάτων ἢ ῥημάτων θέσιν πληθυντικοῖς ἢ δυϊκοῖς ὀνόμασιν μασι. τέσσαρα δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τοιαῦτα· ἦχι ῥοὰς Σιμόεις βάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. πλεονάζει δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα παρ' μᾶνι τῷ λυρικῷ, ὅθεν καὶ Ἀλκμανικὸν ὠνόμασται. εὐθὺς γοῦν ἐν ευτέρᾳ ᾠδῇ παρείληπται· Κάστωρ τε* (Λ *κάστορε*) *π. ὠκέων* A, *ὠκεα* CD, om. B) *δαμάντορες* (Λ, *δαμαντῆρες* BCD) *ἱππό-σοφοὶ* (*ἱππόται σοφῷ* CD) *κ. Π. κυδρὸς* (B *κῦδρος*, CD *κύδεος*). m Schol. Pind. Pyth. IV. 318. ubi *ταχέων δμητῆρες* (unde *δματῆρες* Schneidewino scripsi), Schol. Od. *κ'*, 513., ubi *Κάστωρ ὠκ. Π. ἐλατῆ-καὶ Πολυδεύκης*, eademque iterat Eustath. 1667, 34., nisi quod *ἐλα-* et *Πολυδεύκεις* exhibet.

Fr. 9. Hephaest. 3. sine poetae nom.: *Ἤτοι γὰρ λήγει εἰς δύο σύμ-α, οἷον Τίρυνς, οὐδέ τι τεῖχος ἐπήρκεσε* (hoc ex epico poeta um videtur) *καί· Καὶ κεῖνος* (sic FlHB, *κἀκεῖνος* Turn. C.) *ἐν σάλε-* (Welcker *σαλέεσσιν* i. e. *θαλέεσσιν*, Pauwius et Hermann recte *σάλεσ-ἴμενος* (Turn. in calce *κείμενος*) *μάκαρς ἀνήρ.* Redintegratus est Alc-is versus ex Apollon. de pronom. 335. B: *Αἰολεῖς κῆνος, — Δωριεῖς ς — σπανίως διὰ τοῦ κ, Καὶ κεῖνος ἐν σάλεσιν πολλοῖς ἴμενος, Ἀλκ-ν.* Versus, qui fortasse de Tyndareo est accipiendus, a me huc relatus ter numerorum similitudinem, quos non admodum frequentasse videtur nan.

Fr. 10. Apollon. de pron. 334. A: *Ἀλλὰ καὶ Ἀλκμὰν πρώτῳ Μά-ς ἐκεῖνος φησί.* Non est ut putant, idem fragmentum atque praesum, sed poeta non sine vi quadam illa repetit, auctiore pronominis a usus. Nam ex eodem carmine utrumque fragmentum esse petitum, non dubium. Commode autem Apollon. hic indicat, ex *primo* libro locum atum esse.

Fr. 11. Cram. An. Ox. I. 159, 2: *οὐ γὰρ πάντως τὰ μὲν κύρια ἀεὶ ῆται, τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ἀλλὰ εἴ που βαρύνεται τὸ κύριον, πιθετικὸν ὀξύνεται· εἰ οὖν ἐστὶν Εὐτείχης ὄνομα κύριον παρ' Ἀλκ-ι· Εὐτείχη τ' ἄνακτ' Ἀρήϊον, καὶ ὠφειλεν εἶναι τούτῳ τῷ λόγῳ*

12. [3.]

Pausan. I. 41, 4: *Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως; ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ἆσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας (Ἀφίδνας) ἕλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι.* Cf. Schol. Hom. Il. γ', 242: *Ἑλένη ἁρπασθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακόν, ὑπολαμβάνει δι' αἰσχύνης αὐτῆς μὴ πεπορεῦσθαι τούτους εἰς Ἴλιον, ἐπειδὴ πρότερος ὑπὸ Θησέως ἡρπάσθη, καθὼς προείρηται. Διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἁρπαγὴν Ἀφιδνα πόλις Ἀττικῆς πορθεῖται καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπ' Ἀφιδνοῦ τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν· οἱ δὲ Διόσκουροι, Θησέως μὴ τυχόντες, λαφυραγωγοῦσι τὰς Ἀφίδνας (Ἀθήνας* A). *ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Πολεμωνίοις ἢ τοῖς (ἤ τοι* D) *κυκλικοῖς καὶ ἀπὸ μέρους παρὰ Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ* (de quo loco cf. Prelleri Polemo p. 16. seqq.). Ceterum Schneidewin duce O. Müllero tribuere vult Alcmani quod est ap. Hesych.: *Ἀσανέων πόλιν· τὰς Ἀφίδνας·* ubi Palmerius *Ἀσαναίων* coni.

13. [3.]

Pausan. III. 26, 2: *Θαλαμῶν δὲ ἀπέχει σταδίους εἴκοσιν ὀνομαζομένη Πέφνος ἐπὶ θαλάσσῃ, πρόκειται δὲ νησὶς πέτρας τῶν μεγάλων οὐ μείζων, Πέφνος καὶ ταύτῃ τὸ ὄνομα· τεχθῆναι δὲ ἐνταῦθα τοὺς Διοσκούρους φασὶν οἱ Θαλαμᾶται· τοῦτο μὲν δὴ καὶ Ἀλκμᾶνα ἐν ᾄσματι οἶδα εἰπόντα· τραφῆναι δὲ οὐκέτι ἐν τῇ Πέφνῳ φασὶν αὐτούς, ἀλλ' Ἑρμῆν τὸν ἐς Πελλάναν κομίσαντα εἶναι.*

14.

Schol. Clem. Alex. T. IV. 107. ed. Klotz: *Ἱπποκόων τις ἐγένετο Λακεδαιμόνιος, οὗ υἱοὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς λεγόμενοι Ἱπποκοωντίδαι ἐφόνευσαν τὸν Λικυμνίου υἱόν, Οἰωνὸν ὀνόματι, συνόντα τῷ Ἡρακλεῖ, ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τῷ πεφονεῦσθαι ὑπ' αὐτοῦ κύνα αὐτῶν· καὶ ὁ ἀγανακτήσας ἐπὶ τούτοις ὁ Ἡρακλῆς πόλεμον συγκροτεῖ κατ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ, ὅτε καὶ αὐτὸς τὴν χεῖρα ἐπλήγη· μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν ἐν α'.*

(*ΕΙΣ ΙΡΑΝ.*)

15. [29.]

Καὶ τὶν εὔχομαι φέροισα

Εὐτείχεα. πόθεν οὖν ἡ τετριμμένη βαρεῖα τάσις; Respicit Schol. Il. π'. 57. Euteiches filius Hippocoontis, vid. Apollod. III. 10, 5., qui fuit cum fratribus adversarius Dioscuris; itaque recte huc retulit Schneidewin.

Fr. 15. Athen. XV. 681. A: *Μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ ἑλιχρύσου) Ἀλκμὰν ἐν τούτοις. καί τιν' εὔχ. κτλ.* V. 1. *καὶ τὶν* scripsi, Casaubonus *καί τιν*, vulgo *καί τιν'*. — *φέροισα* A, *φέροισαν* Cant. L.

τόνδ' ἐλιχρύσω πυλεῶνα
κηρατῶ κυπαίρω.

(*ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.*)

16. [67.]

Ἐμέ, Λατοΐδα, τέο δαυχροφόρον.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

* 17. [113.]

Ἐπαμμένα πέρι δέρματα θηρῶν.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΑΝ.

18. [33.]

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιῤῥύταν.

(*ΠΑΙΑΝ.*)

19. [37.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

V. 2. *πυλεῶνα κηρατῶ* Boissonade, *πυλέωνα ἀκηράτω* Casaubonus, *πύλεω ἀκηράτων* Cant. L. — V. 3. *κυπαίρω* Welcker, *κυπέρω* libri, sed cf. Eust. Od. 1648, 7: *καὶ κύπειρον κύπαιρον παρ' Ἀλκμᾶνι.* Ex hymno in Iunonem haec esse petita docet Athen. XV. 678. A: *Πυλεών· οὕτως καλεῖται ὁ στέφανος, ὃν τῇ Ἥρᾳ περιτιθέασιν οἱ Ἀάκωνες, ὡς φησι Πάμφιλος.*

Fr. 16. Apollon. de pron. 356. B: *Ἡ σέο μεταβάλλει τὸ σ εἰς τὸ τ παρὰ Δωριεῦσιν, Ἀλκμάν· ἐμὲ Λατοίδα τέο δ' ἀχοςχορον.* quod correxi. *Δαυχροφόρον* i. e. *δαφνηφόρον.* Hermann coni. *Ἀλκμὰν ἐν ε'. Λατοίδα, τέο δ' ἀρχέχορον* (Schneidewin *τέο λάχος χορόν*).

Fr. 17. Schol. Hom. Il. *φ'*. 485: *ἐναίρειν, φονεύειν ἢ σκυλεύειν· περιάπτεται γὰρ (ἡ Ἄρτεμις) νεβρίδας· Ἀλκμάν· ἐπάμεναι παρὰ δ. θ.* Scripsi *ἐπαμμένα πέρι*, et iam Welcker *ἐπαμμέναι* coniecit. Alcmanis hymnum in Dianam Menander Rhet. IX. 135. Walz. (vid. Fr. 18.) commemorare videtur.

Fr. 18. Strabo VIII. 340: *Καὶ Ἀλκμάν· Κύπρον κτλ.* Eadem Eust. Il. 305, 34. Respicit huc Menander Walzii Rhet. IX. 135: *Μέτρον μέντοι ὧν κλητικῶν ὕμνων ἐν μὲν ποιήσει ἐπιμηκέστερον· ἅμα μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν τόπων ἔξεστιν τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ὡς παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ Ἀλκμᾶνι πολλαχοῦ εὑρίσκομεν· τὴν μὲν γὰρ Ἄρτεμιν ἐκ μυρίων ὀρέων, μυρίων δὲ πόλεων, ἔτι δὲ ποταμῶν ἀνακαλεῖ· τὴν δὲ Ἀφροδίτην Κύπρου, Κνίδου, Συρίας, πολλαχόθεν ἀνακαλεῖ κτλ.*

Fr. 19. Strab. X. 482: *τὰ δὲ συσσίτια ἀνδρεῖα παρὰ μὲν τοῖς Κρησὶ καὶ νῦν ἔτι καλεῖσθαι (λέγει Ἔφορος), παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιάταις μὴ ἀμεῖναι καλούμενα ὁμοίως πρότερον· παρ' Ἀλκμᾶνι γοῦν οὕτω κεῖσθαι·*

Φοίναις δὲ καὶ ἐν Θιάσοισιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσιν
πρέπει παιᾶνα κατάρχειν.

---

20 [11.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Οὐκ εἷς ἀνὴρ ἄγροικος οὐδέ
σκαιὸς οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν
οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος
οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν,
ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν.

Φοίναις. ... κατάρχειν. V. 1. *Φοίναις, φοίνες* B (ex corr. *φοίναις*, ut K), *θοίναις* n (a m. s.) *o, φοίνισες* CD his. — V. 2. *ἀνδρείων, ἀνδρίων* BCDhi. — V. 3. *πρέπει* Ursinus, vulgo *πρέπε*.

Fr. 20. Steph. Byz. v. *Ἐρυσίχη· Πόλις Ἀχαρνανίας· — τὸ ἐθνικὸν Ἐρυσιχαῖος, περὶ οὗ πολὺς λόγος τοῖς ἀρχαίοις· ὁ Τεχνικὸς γὰρ καὶ Ἡρωδιανός φασιν* (fort. del. *καὶ Ἡρωδιανός* et deinde *φησιν* restituendum), *ὅπερ σεσημείωται τὸ Ἐρυσίχαιος προπαροξυνόμενον ἐν τοῖς ἐθνικοῖς· μήποτε οὖν τὸ χαῖον ἐχκεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἡ βουκολικὴ ῥάβδος, καὶ τὸν ἐρύσω μέλοντα. δίχως οὖν ἔσται, ὡς ἐστὶ δῆλον παρ' Ἀλκμᾶνι* (P ἀκβάνῃ, V ἀήβαντι) *ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν Παρθενείων ᾀσμάτων· φησὶ γάρ· Οὐκ . . . Ἐρυσιχαῖος. εἰ γὰρ τῷ Θεσσαλὸς γένος συναπτέον, ἐθνικόν ἐστι καὶ προλεγισπάσθω· Ἡρωδιανὸς ἐν ταῖς Καθόλου προσῳδίαις καὶ Πτολεμαῖος ἔφη· εἰ δὲ τῷ οὐδὲ ποιμὴν συνάψειέ τις, λέγων· οὐδ' ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν,* (sic vulgo, *ΠRV ἢ ἐρυσιχαῖος τὸ οὐδὲ ποιμήν*, A *ἢ ἐρυσιχαῖος τὸ δὲ οὐδὲ ποιμήν*, Meineke *λέγων τό· οὐδὲ ποιμὴν ἢ ἐρυσίχαιος*) *προδήλον ὡς προπαροξυνθήσεται καὶ δηλοῖ τὸν βουκόλον ἢ τὸν αἰπόλον, πρὸς ὃ τὸ ποιμὴν ἁρμοδίως ἐπαχθήσεται.* Initium affert Chrysipp. *περὶ ἀποφατικῶν* c. 21: *Εἰ Ἀλκμὰν ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφήνατο· Οὐκ ἦς ἀνὴρ ἀγροῖκος οὐδὲ σκαιός.* ubi quod *ἦς* pro *εἷς* legitur ex errore (EIC et IIC) ortum videtur, sed recte *ἄγροικος*, Steph. *ἄγριος*. — V. 2. *παρὰ σοφοῖσιν*, conieci *παρὰ συφοῖσιν*, Welcker *παρ' ἀσόφοισιν*, Meineke *παρ' ἀσόφοιν*. — V. 4. et 5. redintegrandi sunt ex Strabone X. 460, ubi haec leguntur: *Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀχαρνανίαν Ἐρυσιχαίους τινάς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται· Οὐδ' Ἐρυσιχαῖος. Καλυδώνιος οὐδὲ ποιμήν, ἀλλὰ Σ. ἀπ' ἄκρων*, ubi *Καλυδώνιος οὐδὲ* Casaubonus scripsit, libri *καλυδωναίου δὲ* vel *καλυδωνέου δέ*, vel *κἀλυδωναίου δέ*, vel denique *κἀλυδωνέου δέ*. At delendum plane est *Καλυδώνιος* apud Strabonem, quae est interpretatio vocis *Ἐρυσιχαῖος*; namque Stephanus satis luculenter docet, versum fuisse *οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν*. — V. 4. *ἀκρᾶν* Villebrun, codd. *ἄκραν*, praeter Ix, qui ut vulgo *ἄκρας*. Respicit vocem *Ἐρυσιχαῖος* Schol. Apoll. Rhod. IV. 973. Etym. M. 180, 27. Philemon 16. Gramm. Cram. An. Ox. I. 10, 28: *Τὰ*

21. [12.]

Οὔ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην,
ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
νηλεγὲς ἦτορ ἔχων, ἁλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.

22. [13.]

Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρί, γυναικὶ δὲ Πασιχάρηα.

23.

Ζεῦ πάτερ, αἰ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

24. [21.]

Αὖσαν δ' ἄπρακτα νεανίδες, ὥστ'
ὄρνεις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

οὖ αιος εἰ ἔχει πρὸ τῆς αι διαθόγγου τὸ χ, προπερισπῶνται, οἷον ος, τροχαῖος· σεσημείωται τὸ Ἀχαιὸς καὶ Ἐρυσιχαιὸς ἔθνος. um hoc fortasse fuit carmen, in quo poeta recensuit varias gentes apud ipsius nomen vigeat, vid. Fr. 116.

Fr. 21. Antig. Caryst. Hist. Mir. 27, (23): *Τῶν δὲ ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται· ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσι καὶ μηκέτι πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι ἔστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος λεγόμενον τούτῳ συνῳκειωμένον· ἀσθενὴς ὢν διὰ τὸ γῆρας καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπαίεσθαι οὐδὲ τῇ τῶν παρθένων ὀρχήσει· Οὔ μ' ἔτι κτλ.* V. 1. ιφωνοι scripsi cum Barkero, idemque Schneidewin edidit, vulgo *ἱερόφ.* — V. 2. Apoll. de Coni. Bekk. An. II. 522: *Τὸ ἄβαλε ἐντελές ἐστι· ταφὲς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ α· καὶ ἀφαιρεθὲν γὰρ τὸ αὐτὸ δηλοῖ· Βάλε βάλε κ. ε.* et rursus 568. Idem legitur in Bekk. An. II. 946. Cram. An. I. 265, 1. Et. M. 186, 43. Schol. Arist. Av. 299. Suid. v. *Κηρύλος.* — Imitatur Aristoph. Av. 251: *ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης Φῦλα ἀλκυόνεσσι ποτᾶται.* ubi Schol. *ἔστι δὲ παρὰ τὰ Ἀλκμᾶνος· ὅστ' . . . ποτᾶται· διὸ καὶ Ἰωρικῶς εἴρηται*, unde apparet etiam apud ophanem *ποτῆται* restituendum esse. Cf. Zon. 121: *Ἀλκμάν· ὄρνεον ητικόν.* ubi Goetzling: *Ἀλκυών· ὁ δ. Ἀλκμάν* recte videtur corrigere. . 4. *νηλεγὲς* scripsi, Antig. *νηλεὲς*, *ἀδεές* Photius 348, 22: *Ὄρνις· καὶ Ἰωνιεῖς ὄρνιξ, παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ἅπαξ ὄρνις· Ἀδεὲς κτλ.*, ionade *νηδεές* coniecit. Cf. Hesych. *Νηλεγές· οἰκτρόν, ἀθρήνητον.* ia verba *ἁλ. εἶ. ὄ.* affert Athen. IX. 473. D.

Fr. 22. Aristid. II. 40: *Τί δὲ ὁ τῶν παρθένων ἐπαινέτης τε σύμβουλος λέγει ὁ Λακεδαιμόνιος ποιητής; Πολλὰ λέκτλ. πολλά, φησίν, ὁ ἀνὴρ λεγέτω, γυνὴ δὲ οἷς ἂν ἀκούσῃ χαιρέτω.* ch.: *ὁ Ἀλκμάν. Πολλαλέγων* Herm., v. *πολλὰ λέγων.* — *ὄνυμ'*, M *ὄνυσιμ'*. *Πασιχάρηα* Hermann, *πᾶσι χαρὴα* Θ, *πάσῃ χάσῃ χαρῆα* M, *πάσῃ χαρηά* L.

Fr. 23. Schol. Hom. Od. ζ'. 244: *Αἰ γὰρ ἐμοὶ — ἐνθάδε ναιέτην: ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος· διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ Ἀλκμὰν αὐτὸν μετέβαλε, παρθένους λεγούσας εἰσάγων· Ζεῦ κτλ.*

Fr. 24. Athen. IX. 373. E: *Ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνεις φασιν, πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον. ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν που ἐ· Αὖσαν κτλ. αὐσαν* scripsi, et a me monitus proposuit Schneidewin, malis *ἄϋσαν ἄπρακτα.* — V. 2. *ὄρνεις* PVL, *ὄρνις* B, *ὄρνιθος* A. — *ρπταμένω* Dindorf, vulgo *ὑπερπταμένου*, BP *ὑπερπταμένῳ.*

25. [23.]

Καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κίτος,
ᾧ κ' ἔνι . . . . . λε' ἀγείρης·
ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμάν
ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπάς·
οὔτι γὰρ ἠΰ τετυγμένον ἔσθει,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

26. [25.]

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
θεοῖσιν ἅδῃ πολύφοινος ἑορτά,
χρύσεον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν
χερσὶ λεόντειον γάλα θεῦσα
τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον
ἀργύφεόν τε.

* 27. [14.]

Ἕρπει γὰρ ἄντα τῷ σιδάρῳ τὸ καλῶς κιθαρίσδειν.

Fr. 25. Athen. X. 416. C: *Καὶ Ἀλκμὰν δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ* (Β γω) *διὰ τούτων· Καί ποκά τοι κτλ.* Respicit huc Aelian. Var. H. I. 27. V. 2. *ᾧ κ' ἔνι . . . λε' ἀγείρης* Dindorf, A *ᾧ κ' ενιλεα γειρης*, B *ὦ κενιλεα γ' εἴρης*, PVL *ὦ καὶ νιλέα τριήρης*. Fuit fortasse dimeter tantum, non tetrameter. — V. 3. *ἠι* AB, *ἔντι* PVL. — *ἄπυρος* L, *ἄπειρος* BPV. — V. 4. *ἔτνεος* L, *ἔπνεος* P, *ἔπνεο* V. — V. 5. *χλιερὸν πεδὰ* Casaubonus, libri *χαίερον παίδα*. Ceterum fortasse legendum est: *χλιερὸν ἠράσθη*. — V. 7. *κοινὰ* Casaubonus, libri *καινά*. — V. 6. *ἠΰ* censor Ienensis Athenaei, vulgo *οὐ*. — *τετυγμένον* L, *τετυμμένον* ABPV.

Fr. 26. Athen. XI. 498. F: *Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος φησίν, ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συρῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ· — καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι· Πολλάκι κτλ.* V. 1. *ὅκα*, B *ὅσα*. — V. 2. *θεοῖσιν ἅδῃ* Hermann, vulgo *θεοῖς ἁδῆ*. — *πολύφοινος* scripsi, vulgo *πολύφωνος*, Fiorillo *πολύφαμος*. — V. 3. *ἔχοισα* AB, *ἔχουσα* PVL. — V. 5. *χερσὶ λεόντειον γάλα* Fiorillo, *θεῦσα* (nisi *θᾶσα* malis) ego, codd. *χερσὶ λεοντέον* (sic B, *χερσίλεον τέον* PV, *λεοντέου* L) *ἐπαλαθεῖσα*. Conf. Aristid. I. 49: *Καὶ δύναιτ' ἂν καὶ ὄνος πτεροῦν (ὁ Διόνυσος), οὐχ ἵππος μόνον· ὥσπερ καὶ λεόντων γάλα ἀμέλγειν ἀνέθηκέ τις αὐτῷ Λακωνικὸς ποιητής*. Vel Bacchi aliquam comitem, velut *Μέθην*, vel *Λαῖτα* (Sophocles Triptol. Fr. 539: *Ἦλθεν δὲ Λαὶς θάλεια, πρεσβίστη θεῶν*) poeta dicere videtur. — V. 7. *ἀργύφεόν τε* VL, *ἀργειοφεόντα* A, *ἀργειοφόντα* BP, ut coniicias *Ἀργειφόντα*, quo nomine Bacchum appellaverit Alcman, ut Sophocles Apollinem, vid. Et. Gud. 72, 52.

Fr. 27. Plut. vit. Lycurgi c. 21: *Μουσικωτάτους γὰρ ἅμα καὶ πολεμικωτάτους ἀποφαίνουσιν αὐτοὺς (Λακεδαιμονίους)· ἕρπει κτλ. ὡς ὁ Λακωνικὸς ποιητὴς εἴρηκε*. Eadem s. poetae n. de fort. Alex. II. c. 2. *ἕρπει*, Scaliger coni. *ῥέπει*. — *κιθαρίσδειν*, C *κιδδαρίδειν*. Welcker *τῷ σιδάρῳ* et *κιθαρίσδειν* requirit. In proecdosi coniunxi cum Fr. 19.

28 A. [26.]

Ἔρος με δαὖτε Κύπριδος ἔκατι
γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει.

28 B. [27.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ –
x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Τοῦθ' ἁδεᾶν Μωσᾶν ἔδειξε δῶρον
μάκαιρα παρθένων
ἃ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

29. [34.]

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρως οἷα παῖς παίσδει
ἄκρ' ἐπ' ἄνθη καβαίνων, ἃ μή μοι θίγῃς, τῶ κυπαιρίσκω.

30. [30.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Χρύσεον ὅρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν.

Fr. 28. A. Athen. XIII. 600. F: *Ἀρχύτας δ' ὁ ἁρμονικός, ὥς φησι Διευλέων, Ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα, καὶ ἐκεῖνα πρῶτον μέλος ἀκόλαστον ὄντα καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην μοῦσαν εἰς τὰς διατριβάς· διὸ καὶ λέγειν ἔν τινι τῶν μελῶν· Ἔρος* l. V. 1. *δαὖτε* scripsi, vulgo *δ' αὖτε*, Buttmann *δεῦτε*.

Fr. 28. B. Athen. XIII. 600. F: *Λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης μετρίως ἐρασθείς, ποιητρίας μὲν οὔσης, δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμιλίαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι. λέγει δ' οὕτως περὶ αὐτῆς· Τοῦθ' ἁδεῖαν μοῦσαν κτλ.* Est ex eodem carmine ex quo Fr. 28. A. V. 1. *ἁδεᾶν* ripsi, vulgo *ἁδεῖαν*, Stephanus *ἀδειᾶν*. — *Μωσᾶν* Schneidewin, vulgo *Μουσᾶν*, Stephanus *Μουσᾶν*. — V. 2. *παρθένων*, fort. *παρσένων*.

Fr. 29. Hephaest. 76: *Δύναται δὲ καὶ μέχρι τοῦ ἑξαμέτρου προκόπτειν τὸ μέτρον διὰ τὸ τριακοντάσημον μὴ ὑπερβάλλειν· καὶ εἴη ἂν ἑξάμετρον καταληκτικὸν τὸ καλούμενον τοῦ Ἀλκμᾶνος ἐκ μόνων ἀμφιμάκρων· Ἔρ. κτλ.* Eadem Apostol. IV. 62, 6. V. 1. *παῖς παίσδει* Bentley, *παῖς* Turneb., *παίσδει* C, *παίσδα* FlBNH Apost. Fort. huc pertinet Hesych. *παίσδη* (Cod. *παῖς δὴ*) *παιδαριεύῃ*, ut sic scribendum *παίσδη· παιδαριεύεται*. — V. 2. *καβαίνων* Pauwius, vulgo *καββαίνων*, Ursinus *καμβαίνων*, post. *ἄνθηκα βαίνων*. — *τῶ κυπαιρίσκω* Welcker, vulgo *τῷ κυπαιρίσκῳ*, post. *τῶ κιπαρίσσω*.

Fr. 30. Athen. XV. 682. A: *Τῶν δὲ καλχῶν μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν, τούτοις· Χρύσεον κτλ. χρύσεον* Ursinus, vulgo *χρύσειον*, B *χρύσιον*. *ῥαδινᾶν ... καλχᾶν* Dalecampius, vulgo *ῥαδινὰν ... καλχάν*.

31. [50.]

Λύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρη.

32. [51.]

Καί ποτ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ὥαθ' ἑταίρων
Κίρκη ἐπαλείψασα.

33. [82.]

Τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾶ ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐπίσποι;

34. [124.]

Καὶ ποικίλον ἵκα, τὸν ὀφθαλμῶν
ἀμπελίνων ὁλετῆρα.

35. [116.]

Τῷ δὲ σκομύνθεα κατ' ἂν κάρρᾶν μάβως ἐπίαζεν.

36. [4.]

Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἵμερον
ὕμνῳ καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

Fr. 31. Schol. Hom. Il. γ'. 39: *Λύσπαρι: ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε Πάρι, κακὲ Πάρι. Καὶ Ἀλκμὰν φησί· Λύσπαρις κτλ.* Eadem Exc. 379, 38. ubi *καὶ αἰνόπαρις.*

Fr. 32. Schol. Hom. Il. π'. 236: *Καὶ Ἀλκμὰν γάρ φησί· Καί ποτ' κτλ. οὐ γὰρ αὐτὴ ἤλειψεν, ἀλλ' ὑπέθετο Ὀδυσσεῖ.* V. 1. *ὥαθ'* scripsi et sic Schneidewin et Dindorf, vulgo *ὠτά θ'*. — *ἑταίρων* Heyne, codd. *ἑτέρων*. — V. 2. *ἐπαλείψασα*, Heyne coniecit *ἐπήλειψε*, fort. *Κίρκα ἐπάλειψας*, ut poeta Circen allocutus sit.

Fr. 33. Apollon. de Adv. in Bekk. An. II. 566, 11: *Ἐξῆς ὀητέον καὶ περὶ τοῦ Ρᾶ. Ἀλκμάν· Τίς ἄν, τίς ποκα ῥᾶ κτλ. τίς δ'* Schneidewin, vulgo *τίς. ῥᾶ* scripsi, non *ῥὰ* vel *ῥᾷ*, est enim ex *ῥέα* contractum. — *ἄλλω* Bekker, cod. *ἀλλά*. — *ἐπίσποι*, fort. *ἐνίσποι*.

Fr. 34. Ammon. v. *ἵπες·* — *ἵκες δὲ τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. Καὶ ποικίλον κτλ. ἀμπελίνων* scripsi, vulgo *ἀμπέλων*, Reiske *ἀπαλῶν*, Schneidewin delevit.

Fr. 35. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 44, 10: *Παρὰ δὲ Ἀλκμᾶνι διὰ τοῦ ᾶ (πιάζω) τῷ δὲ σκομύνθεα κατ' ἂν κάρρᾶν μάβως ἐπίαζε.* Lehrs coni. *τῶ δέσποινα θεὰ κατιὰν κάραν ἀμβᾶσ' ἐπίαζε* de Venere vel Ate cogitans, Nauck *τῷ δὲ κόρυν θεὰ κατιὰν κάραν λαβῶσ' ἐπίαζε*. Fort. *τῷ δὲ σκόλυν θεὰ | κατιὰν κάραν ἁβρῶς πίαζεν.*

Fr. 36. Hephaest. 40: *Ἀλκμὰν καὶ ὅλας στροφὰς τούτῳ τῷ μέτρῳ κατεμέτρησε· Μῶσ' ἄγε κτλ.* Eadem Max. Plan. V. 510. ed. Walz. Arsen. Viol. 360. Apostol. XI. 94, 4. V. 1. etiam Hephaest. 24. et Schol. — V. 2. *ἵμερον*, Max. *ἱερόν*. — V. 3. *ὕμνῳ* Heph., *ὕμνω* Ars. Apost., *ὕμνον* Max.

37. [40.]

Πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα.

38. [7.]

Εἶπατέ μοι τάδε, φῖλα βροτήσια.

39. [47.]

Οἷα Διὸς θυγάτηρ
ἔρσα τρέφει καὶ Σελάνας [δίας].

40. [64.]

Ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δᾶμος ἅπας.

41. [60.]

Μέγα γείτονι γείτων.

42. [65.]

Οὐ γὰρ ἔγωνγα, ἄνασσα, Διὸς θύγατερ.

Fr. 37. Schol. Odyss. γ'. 171: *Νήσου ἐπὶ Ψυρίης*] *νησίδιον μικρόν, ᾧ λιμένα νηῶν εἴκοσιν. Ἀλκμάν· Παρά τε ἱερὸν σκόπελον παρά Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες.* Eadem Eust. 1462, 46. Cram. An. Par. 433, 19. Schneidewin a me monitus vidit Alcmanis versum cum Cratini fragmento *Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες* (vid. Meineke II. 1, 208.) temere miscuisse. *πάρ θ'* Buttmann, vulgo *παρά τε.*

Fr. 38. Aristid. II. 509: *Ἀλλαχῇ δὲ* (ὁ *Ἀλκμὰν*) *οὕτω σφόδρα ἔνθεος γέγραπται ὥστε φαίης ἂν ὅτι οὐδ' οὕτωσὶ κατὰ τὸ ῥῆμα ἔνθεός ἐστιν, ἀλλ' ἀπὸ δὴ τοῦτο ὥσπερ θεὸς τῶν ἀπὸ μηχανῆς λέγει· Εἶπατε κτλ.* Itaque hoc quoque carmine de se praedicaverat poeta. Est fort. ex eodem carmine ex quo est Fr. 25.

Fr. 39. Plut. Sympos. III. 10, 3: *Δροσοβολεῖ γὰρ ταῖς πανσελήνοις μάλιστα διατηκόμενος* (ὁ *ἀήρ*), *ὥς που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον ἀέρος θυγατέρα καὶ Σελήνης· Οἷα, φησί, Διὸς θ. ἔρσα* (vulgo *μέγα*) *τ. κ. Σελ.* (om. *δίας*) et de facie in orbe lunae c. 25. ubi *Διὸς* om., praeterea *Διὸς* codd. pariter atque *δίας* om., et Quaest. nat. c. 24. *δίας* additum est *δίας*. Respicit Macrob. Saturn. VII. 16. Ego *δίας* cancellis inclusi, fortasse autem *Σελαναίας* scrib.

Fr. 40. Hephaest. 40: *Τῷ δὲ ἐφθημιμερεῖ* (*δακτυλικῷ κέχρηται*) *Ἀλκμάν· Ταῦτα μὲν κτλ.* cf. Schol. Heph. 176. *δᾶμος*, vulgo *δῆμος.*

Fr. 41. Schol. Hom. Il. χ'. 305: *Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.* *Λείπει τὸ ἀγαθόν, ὡς Ἀλκμάν· Μέγα κτλ.*

Fr. 42. Apollon. de Pron. 324. B: *Οἱ αὐτοὶ Λωριεῖς* *ΕΓΩΝΓΑ καὶ ΕΓΩ'ΝΗ· Οὐ γὰρ. κτλ. Ἀλκμάν.* Fuit antiquitus *Γάνασσα*. Fort. ex eadem in *Minervam.*

43. [69.]

Πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων.

* 44.

Τεὶ γὰρ Ἀλέξανδρος δάμασεν.

* 45.

Σὲ γὰρ ἄζομαι.

* 46. [79.]

Σφεὰ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

47.

Ἔχει μ' ἄχος, ὠ ὀλὲ δαῖμον.

48. [80.]

Τῷ δὲ γύνα ταμία σφεᾶς ἔειξε χώρας.

49. [81.]

Σφοῖς ἀδελφιδέοις
κᾶρα καὶ φόνον.

* 50.

Μηδέ μ' ἀείδην ἀπέρυκε.

Fr. 43. 44. 45. Apollon. de Pron. 366. C: *Ἡ ΣΒ' ὁμοίως πρὸς πάντων κοινή· Λωριεῖς διὰ τοῦ τ· — Πρὸς κτλ. Ἀλκμάν. Καὶ ἔτι μετὰ τοῦ ῑ· Τεῖ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ δάμασαι. Καὶ ἔτι κοινῶς· Σὲ γὰρ ἄζομαι·* (hoc affert etiam de Syntaxi 139). Alcmani etiam haec duo fragmenta tribui, et Fr. 44. correxi, Bekker *Ἀλέξανδρος δεδάμασται.*

Fr. 46. Apollon. de Pron. 399. B: *Πλεῖστα γοῦν ἔστι παρ' ἑτέροις εὑρεῖν, σφέτερον πατέρα, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. — Ἀλκμάν· Ὑμί κτλ.* (Fr. 3.) *Σφεὰ δὲ κτλ. προτὶ* Bekker, cod. *ποτι.*

Fr. 47. Etym. M. 622, 44: *ἐκ δὲ τοῦ ὀλοὸς γίνεται ἡ κλητικὴ ὀλοέ, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀλέ, ἐὰν δὲ ὀλὸς ᾖ ἡ εὐθεῖα, γένοιτ' ἂν ἡ κλητικὴ ὀλλὲ καὶ οὐκ ἔστι συγκοπή· οἷον Ἔχει μ' ἄχος* (M ὄχος) *ὠ ὀλὲ δ.* Alcmanis esse docet Grammat. An. Ox. Cram. II. p. 461, 32. et Schol. Il. *κ'*. 134: *Οὐδὲ τὸ Ἀλκμανικὸν ἔχοι μάχης ὠ λε δαῖμον· τοῦ γὰρ ὅλως συγκοπή ἐστιν.* Cf. etiam An. Cram. Ox. I. 442. not.

Fr. 48. Cyrillus ap. Cram. An. Par. IV. 181, 27 *εἶχω, τὸ ὑποχωρῶ, ἔνθεν καὶ τὸ οἶκος, εἰς ὃν ὑποχωροῦμεν, ὡς Ἀλκμάν· τὸ δέ γυναι ταμίας σφέας εἶξε χώρας.* Quae correxi. Cf. Apollon. de Pron. 402. B: *τὸ σφεῖς ἔειξε* (cod. *σφεασε ειξεν*) *χώρας παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ ε πλεονάζει.*

Fr. 49. Apollon. de Pron. 403: *Πάλιν δὴ ὁ Ἀλκμὰν τὸ σφέας ἀντὶ ἑνικοῦ ἔταξε· Καὶ τὸ σφοῖς ἀδελφιδέοις καραν* (*κᾶρα* Bekker) *καὶ φόνον.* ubi scribendum *τὸ σφεᾶς* (respicit Fr. 48.) *ἀντὶ ἑνικοῦ ἔταξε· καὶ τό· Σφοῖς κτλ.* quod vidit etiam Ahrens.

Fr. 50. Etym. Va ap. Gaisf. Et. M. p. 327: *τὸ γὰρ λακωνικόν ἐστιν ἀείδειν ἢ ἀείδεν. μὴ δ' ἔμ' ἀείδειν ἀπ.* Cf. Phavor. p. 115. (ubi *οὐ ἀείδεν* pro *ἤ*.) apparet *ἀείδην* scribendum esse, nec dubium est *Alcmanis esse* versiculum.

51. [123.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ . . . .

Ῥῖπας, ὄρος ἀνθέον ὕλᾳ,
Νυκτὸς μελαίνας στέρνον.

52. [5.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Μῶσα, Διὸς θύγατερ,
ὠρανίαφι λίγ' ἀείσομαι.

53. [10.]

x – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
x – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
– – ⏑ – – – – ⏑ – ⏑ – –
– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
x – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Εὔδουσιν δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
πρώονές τε καὶ χαράδραι,
φύλλα θ' ἑρπετά θ' ὅσσα τρέφει μέλαινα γαῖα,

Fr. 51. Schol. Soph. O. C. 1248: *Νυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν· — λέγει αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κεῖσθαι· μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμᾶν λέγων οὕτως· Ῥιπὰς ὄρος ἔνθεον ὕλαι γ. μ. στέρνων* (στέρνον Triclin.) Emendavit Lobeck, qui praeterea *Ῥιπᾶν* scripsit. Conieci *πας ὄρος, ἔνθ' ἔσαν εὐναὶ Νυκτὸς μελανοστέρνω.*

Fr. 52. Schol. Hom. Il. ν'. 588: *Τῇ φι παραγωγῇ ὁ ποιητὴς κατὰ ὧν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς — ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς οὕτως· Μῶσα κτλ. ἔστι γὰρ οὐρανία.* 2. legitur etiam Schol. Il. β'. 233. Resp. Apollon. de Adv. 575, 29: *τε δὲ καὶ παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ κατὰ κλητικῆς τὸ οὐρανία οὐρανίαφιν.* 3. An. Ox. I. 293, 23: *ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ οὐρανίαφι· οὐρανίαφί γ' ἄσομαι.* Et. M. 800, 10. (*καὶ ἐν κλητικῇ ὦ οὐρανία, λίγ' αἴων καὶ οὐρανίαφι*). Et. Gud. 411, 16. (*Οὐρανίαφι φίλη γα' εἴσομαι.*)

Fr. 53. Apollon. Lex. Hom. 101, 18: *Ἔνιοι δὲ θῆρας μὲν καὶ θηρία φασὶ τοὺς λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ λύκους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις, ἑρπετὰ δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γένη τῶν ὄφεων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσης, φαλαίνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἀλκμὰν διαστέλλει ὧν οὕτως· Εὔδουσιν κτλ.* V. 1. *φάραγγες* Villoison, cod. *φάλαγγες.* V. 2. *πρώονές τε* Villoison., cod. *πρωτονέστε.* — V. 3. *φύλλα θ'* scripsi, *φῦλα τε.* — *ὅσσα* scripsi, cod. *ὅσα*, Schoemann *φῦλά τε ἑρπετὰ ὅσα.*

θῆρές τ' ὀρεσκῷοι καὶ γένος μελισσᾶν
καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσι πορφυρέας ἁλ'ς·
εὕδουσιν δ' οἰωνῶν φῦλα τανυπτερύγων.

54.

Ἥρα τὸν Φοῖβον ὄνειρον εἶδον.

55. [45.]

. (Τύχα), Εὐνομίας τε καὶ Πειθοῦς ἀδελφί'
καὶ Προμαθείας θυγάτηρ.

56. [59.]

Πεῖρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

57. [121.]

Ἔστι παρέντων μινᾶστιν ἐπιθέσθαι.

58. [72.]

Ὡς ἁμὲς τὸ καλὸν μελίσκον.

59. [73.]

. . . Ὅσαι δὲ παῖδες ἁμέων
ἐντί, τὸν κιθαριστὰν αἰνέοντι.

V. 4. τ' ὀρεσκῷοι, in proecdosi ὀρεσκῷοί τε scripsi. — μελισσᾶν, legebatur μελισσῶν. — V. 5. πορφυρέας, legebatur πορφυρῆς. — V. 6 fort. rectius οἴωνῶν.

Fr. 54. Apollon. de coni. Bekk. An. II. 490: Παρ' Ἀλκμᾶνι· Ἥρα τὸν Φοῖβον κτλ.

Fr. 55. Plutarch. de fort. Rom. c. 4: οὐ μὲν γὰρ (ἡ Τύχη) ἀπευθὴς κατὰ τὸν Πίνδαρον οὐδὲ δίδυμον στέγοισα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας κτλ. ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν. V. 1. Τύχα addidi, et scripsi deinde τε καί, vulgo καί. — ἀδελφά Schneidewin, vulgo ἀδελφή. — V. 2. Προμαθείας Schneidewin, vulgo Προμηθείας.

Fr. 56. Schol. Pind. Isthm. I. 56: Ὁ παθὼν καὶ τῷ νῷ προμαθὴς γίνεται· Ἀλκμάν· Πεῖρά τοι κτλ.

Fr. 57. Eustath. Od. 1787, 43: Λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς ἐκ τοῦ φιλῶ μετοχὴν φίλεις καὶ τοῦ φρονῶ φρόνεις — εἷς, ἧς κλίσιν παρὰ τοῖς ποιηταῖς φυλάττεσθαι εἰπὼν (Ἡρακλείδης) παράγει χρῆσιν ἐξ Ἀλκμᾶνος τό· Ἔστι κτλ. ἐπιθέσθαι, fort. τίθεσθαι.

Fr. 58. Apollon. de pron. 378. C: Ἁμὲς Λώριον· Ἀλκμὰν ὡς ἁμὲς πλοῦκ ἐπίληπτος δὲ ἡ τάσις, καθὸ τὰ πτωτικὰ ἀπέστραπται τὴν εἰς τὸ ις ὀξεῖαν.

Fr. 59. Apollon. de pron. 381. B: Ἡ ἁμῶν παρὰ Δωριεῦσι καὶ σύναφθρον γενικὴν σημαίνει ἀκόλουθον τῇ ἁμός· τῇ μέντοι διαιρέσει ἡ πρωτότυπος διαλλάσσει τῆς κτητικῆς, οὐκέτι τὸ αὐτὸ ἀναδεχομένης· Ἀλκμὰν· Ὅσαι δὲ κτλ.

60. [22.]

⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
x
⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ –

Ἐπῆγε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμὰν
εὗρέ τε γλωσσάμενον
κακκαβίδων ὄνομα συνθέμενος.

61.

Οἶδα δ' ὀρνίχων νόμως
πάντων.

62. [52.]

Δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἴας αἱματᾷ τε Μέμνων.

63. [48.]

Ὃς Γέθεν πάλοις ἔπαλεν δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

Fr. 60. Athen. IX. 390. A: *Καλοῦνται δὲ οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκαβίδες, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως· Ἐπῆγε κτλ. σαφῶς ἐμφαίνων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ᾄδειν ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ τικὸς ἔφη τὴν εὕρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ ἐν ταῖς ἐρημίαις ᾀδόντων ὀρνίθων, ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσιν μουσικήν.* V. l. *ἐπῆγε* APV, *ἐπήγαγε* L. Hermann coni. *ἐπᾶγε . . . ἴσα νόμον κακκ. ὅμαδον συνθ.*, Emperius *ἔπη τε δὲ . . . εὗρε, τὸ ἰσάλγον (θάμα) κακκ. στόμα συνθ.* Coniicio *ἐπᾷδε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμὰν το, γλωσσάνεμον* (ut *ποδήνεμος* dici solet) *κακκαβίδων ὅπα συνθέμενος.*

Fr. 61. Athen. IX. 374. D: *Οἱ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ σ τὴν εὐθεῖαν ἐκφέρει τὴν γενικὴν Οἶδα δ' ὀρνίχων ὅμως πάντων.* ubi B *νόμως*. exit Hermann. Fort. est ex eodem carmine ex quo Fr. 20.

Fr. 62. Chocrobosc. Epimer. I. 94. (Bekk. An. III. 1182): *ἀλλὰ καὶ Αἴας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συστέλλον τὸ ᾱ· ος γὰρ συνέστειλεν αὐτὸ εἰπών· Δουρὶ δὲ ξ. μ. Αἴας αἷμα τά τε νων· ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον καὶ μετρεῖται οὕτως· δουρὶ | δὲ ᾧ μέ|μηνεν | αἴας | αἷμα | τά τε | μέμνων. ἐν τῇ πέμπτῃ γὰρ χώρᾳ υ, ἐν ᾗ οὐ τίθεται σπονδεῖος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ.* Respicit etiam I. et rursus 377. affert usque ad *Αἴας*, eademque sine poetae n. Zonar. Cf. Cram. An. Ox. III. 283, 14: *τό· Δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν ς καὶ ὅσα τοιαῦτα κατὰ πάθος.* Integrum versum Draco Stratonic. *μέμνων*) et priorem partem 64. affert. *Αἴας* et *Μέμνων* scripsi cum Mei·; *αἱματᾷ* emendavit Hermann, *αἱμάτα* requirit Schneidewin.

Fr. 63. Schol. Il. *α'*. 222: *Οὕτως δαίμονας καλεῖ θεοὺς ἤτοι ὅτι ονες — ἢ ὅτι διαιτηταί εἰσι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς Ἀλκ· ὁ λυρικός φησιν· Ὃς* (AD *οἳ*) *ἔθεν . . . τ' ἐδάσσατο* (A *τεδάσ*· *o*) *τοὺς μερισμούς, τὰς διαιρέσεις αὐτῶν.* Cram. An. Ox. IV. 409, *Οἳ ἔθεν πάλλοις ἔπαλλε δαίμονας, ἐδάσατο τοὺς μερισμοὺς ἃς διαιτήσας αὐτῶν.* Matranga An. 409: *οἴεθεν πάλιν ἔπαλλε, δαιήμο· τ' ἐδάσατο, τοὺς μερισμούς, τὰς διαιτήσεις αὐτῶν.* Schol. cod. Vind. *Ἀλκμὰν ὁ λυκόφρων φησίν· ἠέθεν πάλλ ἔπαλλε, δαίμονάς τ' ἐδάσσατο*

64. [19.]

Κἠπὶ τᾷ μύλᾳ ῥνφῆται κἠπὶ ταῖς συναικλίαις.

65.

Οὐ γὰρ πορφύρας τόσος κόρος
ὥστ' ἀμύνασθαι.

66. [26.]

Ἄϊκλον Ἀλκμάων ἁρμόξατο.

67.

Ἦσκέ τις σκάφευς ἀνάσσων.

68. [36.]

Πρόσθ' Ἀπόλλωνος Λυκήω.

69. [17.]

Κλῖναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι,

σατο· τοὺς μερισμούς, τὰς διαιτήσεις. cod. Vind. 61: *ὃς ἔθεν πάλλος ἔπαλλεν δαίμονας· ἐδάσσατο τοὺς μ. τὰς διαιτήσεις αὐτῶν.* — *Fεθεν* scripsi, vulgo *ἔθεν*, Blomfield coni. *ὃς θεῶν παλούς.* — *δαίμονας* haud dubie antiquitus iam corruptum; poeta scripserat *δ ι α ν ο μ ά ς.* cf. Callimach. ap. Schol. Eurip. Hec. 467: *Ἤιχι πάλους ἐβάλοντο διεκρίναντό τε τιμὰς πρῶτα γιγαντείου δαίμονες ἐκ πολέμου.*

Fr. 64. Athen. IV. 140. C: *Ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἄϊκλον προσαγορεύεσθαι, παραπλησίως ἀπάντων Ἰωριέων οὕτως αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμὰν μὲν γὰρ οὕτω φησί· Κἠπὶ κτλ. οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. κἠπὶ τᾷ μύλᾳ* Schweighaeuser, libri *κἠπὶ ταμύλαι. ῥνφῆται* scripsi, i. e. *ῥοφεῖται*, vulgo *δριφῆται.* — *συναικλίαις* Dindorf, vulgo *συναικλείαις*, BP *συναχλείαις.*

Fr. 65. Schol. Il. ε'. 266: *φησὶ γὰρ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι . . . τίθεσθαι καὶ ἀντὶ ψιλοῦ τοῦ ἀμείψασθαι, φέρει γὰρ χρῆσιν ἐκ τε Ἀλκμᾶνος τό· οὐ γὰρ κτλ.* Eadem Eust. 546, 29.

Fr. 66. Athen. IV. 140. C: *Καὶ πάλιν· Ἄϊκλον κτλ.* scripsi *αἰκλον. ἁρμόξατο* PL, *ἀρμόξατο* V fortasse recte.

Fr. 67. Cram. An. Ox. I. 159, 30: *Καὶ ὁ μὲν ποιητὴς τὴν ἄρχουσα συστέλλει ἐν τῷ ἔσχεν, ὁ δὲ Ἀλκμὰν φυλάττει· Ἦσκε κτλ. Τινὲς δύο μέν φασί, ἧς ἀντὶ τοῦ ἦν Ἰωρικῶς, καὶ κε σύνδεσμος· οἱ Δωριεῖς ἢ μετὰ τοῦ ν λέγουσιν ἢ τροπῇ τοῦ ε εἰς κα.* Scripsi *σκάφευς*, legebatur *σκαφεύς.*

Fr. 68. Apollon. de adv. Bekk. An. II. 563: *Πρόσθε, πρόσθα, καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι οὕτω δεκτέον τὴν συναλοιφήν· Πρόσθ'* (ita Bast, cod. *προὸς*) *κτλ.*

Fr. 69. Athen. III. 110. F: *Μακωνίδων ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμὰν ἐν τῷ π έ μ π τ ῳ* (sic Schweighaeuser, *ἐν τῶι ε'* A, *ἐν τῷ ιεω* P, *ἐν ἰεω* B, *ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ* VL.) *οὕτως· Κ λ ῖ ν α ι κτλ. ἐστὶ βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου.* V. 2. *ἐπιστέφοισα* APV, *ἐπιστέφοι σε* B, *ἐπιστεφεῖς σελίνῳ* L.

λίνῳ τε σασάμῳ τε κὴν πελίχναις
πέδεσσι χρυσοκόλλα.

70. [18.]

. . . . *Θριδακίσκα*
καὶ κριβανωτώς.

71. [28.]

Ἤδη παρέξει πνάνιόν τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

72. [24.]

Ὥρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κωπώραν τρίταν,
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὅκα
σάλλει μέν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
οὐκ ἔστιν.

V. 3. *λίνῳ τε σασάμῳ τε*, Schneidewin *λίνω τε σασάμω τε*. — *κὴν κὴν* VL. — *πελίχναις*, P *πελλίχναις*. — V. 4. *πέδεσσι* ABDP, *πέδεσι* VL, *παίδεσσι* Schweighaeuser. Scribendum videtur *λίνῳ τε σασάμῳ* [i. e. *ἄρτοις λινωτοῖς καὶ σασαμωτοῖς*) *κὴμπελαίναις πέδεστι χρυσόλλα*. Alias *ἐμπέλανα* dicuntur, vid. Hesych. *ἐμπέλανα· πόπανα*, nam diphthongo auctam agnoscit idem: *Πέλαινα· πόπανα, μειλίγματα*. Unicum genus tuetur idem: *ἐπιπελάνια· ὁλὰ καὶ πόπανα*, ubi fort. *πέλαινα* legendum.

Fr. 70. Athen. III. 114. F: *Αἱ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λέγονται αἱ αὐταί εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίναις. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμ· Θριδ. κτλ. Σωσίβιος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος κριβανα φησὶ τσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μαστοειδεῖς.* Adde XIV. 646. A: *φάνας πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι· ὡς καὶ Σωσίβιος ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος, τῷ σχήματι μαστοειδεῖς τινων εἶναι αὐτούς. — χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἑστιάσεις, περιφέρειν τε αὐτοὺς ὅταν μέλλωσιν ᾄδειν παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς παρθένου αἱ ἐν τῷ χορῷ ὀλυσθοι.* V. 1. *θριδακίσκα* AC, *θριδακίσκαι* B, *θριδακίσκας* PVL. Liquitus haec neutrius sunt generis, nulla ratione principis vocis habita, ut apud Hippon. Fr. 18. *ἀσκερίσκον* et *σαμβαλίσκον*, cf. etiam *μελίσκον* Alcm. Fr. 58. Deinde legebatur *τε καί*, delevi *τε*. — V. 2. *κριβανωτὼς* vulgo *κριβανωτός*.

Fr. 71. Athen. XIV. 648. B: *Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμὰν οὕτως· Ἤδη κτλ. ἐστὶ δὲ τὸ πυάνιον, ὥς φησι Σωσίβιος, πανσπερμία ἐν τῇ ἡψημένη· χίδρον δὲ οἱ ἐμφθοὶ πυροί· κηρίναν δὲ ὀπώραν λέγει τὸ μέλι.* Cf. Eust. Od. 1563, 1. et 1735, 50. — V. 1. *πυάνιον*, B *πνιον*.

Fr. 72. Athen. X. 416. D: *Κἀν τῷ πέμπτῳ (ε' AB, om. PVL) δὲ (μὰν) ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων οὕτως· Ὥρας κτλ.* V. 1. *τρεῖς* L, *ἔση καὶ τετρεῖς* PV, *ἔσακε τρεῖς* B. — V. 2. *χεῖμα κωπώ-* censor Ienensis, *χεῖμα χωπάραν* Schweighaeuser, *χειμάχῳ παραν* A, *χάχω παραν* B, *χιμάλῳ πάραν* P, *χιμάλῳ παρ' ἂν* V, *χειμὰν ὀπύραν* — V. 3. *τέτρατον* PL, *τέταρτον* V. — *ἦρ, ὅκα* Schweighaeuser, *ἠροκας τὸ κρόκας* PVL. — V. 4. *σάλλει μὲν* Porson, libri *ἀλλ' εἰ μέν*. *ἐσθίεν ἴδαν* Porson, *ἔσθει ἐν δάδαν* PVL. — V. 5. *ἔστιν* B, vulgo *ἔστι*.

73. 74. [74. 75.]

. . . . . *Αἰ γὰρ ἄμιν*
τούτων μέλοι . . .
ἁμὶν δ' ὑπανλήσει μέλος.

75. [77.]

Καὶ χεῖμα πῦρ τε δάϜιον.

76.

Οἶκας μὲν ὡραίῳ λίνῳ.

77.

Λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεὴς δ' ἀνάγκα.

78. [63.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Φρύγιον αὔλησε μέλος τὸ Κερβήσιον.

79. 80. [35.]

Περισσόν· αἰ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκηος.
Ἰνὼ σαλασσομέδοισ', ἂν ἀπὸ μάσδων.

Fr. 73. 74. Apollon. de pron. 383. B: *Ἡ ΑΜΙΝ Δωρικὴ ἐγκλινομένη συστέλλει τὸ ι, ἐν οἷς προπερισπᾶται· Αἰ γὰρ ἄμιν τούτων μέλοι· ὀξύνομένη τε· Ἁμὶν κτλ. Ἀλκμάν. τούτων*, Valckenaer *τωὐτῶ*.

Fr. 75. Priscian. I. 21: „Inveniuntur etiam pro vocali correpta hoc digamma illi usi, ut Alceman: *Καὶ χ. κτλ.* est enim dimetrum iambicum et sic est proferendum *F*, ut faciat brevem syllabam.“ Versus iterum legitur ibid. 22. Ceterum Prisciani, non librariorum errorem facile deprehendas.

Fr. 76. Cram. An. Ox. I. 287, 4: *Καὶ εἶκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοῦ, οἶκας κτλ. παρὰ Ἀλκμᾶνι.* At ibid. IV. 368, 19: *εἶκα μὲν* legitur, et 413, 22: *Εἶκας παρ' Ἀλκμᾶνι.* itaque Bekk. An. III. 1294, 5., sed ibid. 1404: *Οἶκας παρ' Ἀλκμᾶνι, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος εἶ.* Gaisford tamen in Choerobosci Epim. II. 871. et 587. bis *εἶκας* edidit, sed *οἶκας* tuetur etiam Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 24, 9.

Fr. 77. Cram. An. Ox. I. 60, 24: *Ἐὰν δ' ὦσιν ἐκ τοῦ ε̄ οὐκ ἔτι (γίνεται τροπὴ τοῦ η̄ εἰς ᾰ μακρόν), ἔλατος ἱππήλατος. Ἀλκμάν· Λεπτὰ δ' ἄτ. ἀνηλὴς δ' ἀνάγκη, ἐκ γὰρ τοῦ ἐλεεινή.* quae correxi.

Fr. 78. Strabo XII. 580: *Λέγεται δέ τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα, ὥσπερ οἱ Βερέκυντες· καὶ Ἀλκμὰν λέγει· Φρύγιον κτλ. καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς.* αὔλησε scripsi, vulgo *ηὔλησε*, F *ηὔλισε*. — *Κερβήσιον*, CFg *Κειρβήσιον*, Dhi *Κειρβήσειον*. Ceterum Strabo non recte de populo ignoto cogitavit, a Corybantibus sive Cyrbantibus nomus ille dictus.

Fr. 79. et 80. Hephaest. 81: *Ἀπ' ἐλάσσονός τε ἐπιῳνικον τρίμετρόν ἐστι παρ' Ἀλκμᾶνι· ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικὴν ἑξάσημον ἢ ἑπτάσημον· τὰς δὲ ἑξῆς δύο ἑξασήμους ἰωνικὰς καθαράς, οἷον· Περισσὸν κτλ.*

81. [7.]

Ἕκατον μὲν Διὸς υἱὸν τάδε Μῶσαι κροκόπεπλοι.

82. [60.]

Ἄδοι Διὸς δόμῳ
ὁ χορὸς ἁμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

83. [53.]

Ἀνὴρ δ' ἐν ἀρμένοις ἀλιτηρὸς ἧσται
ἐπὶ θάκας κατὰ πέτρας
ὀρέων μὲν οὐδέν, δοκέων δέ.

84.

Ὁπότε ὑπὸ τοῦ Ἱπολόχου, κλέος δ' ἔβαλλον οὐ νῦν ὑπεστάντων.

85. [83.]

Νικῇ δ' ὁ κάρρων.

Duo diversa fragmenta esse apparet. At valde dubium mihi videtur prius, nam mirificum plane illud *περισσόν*, quae mihi quidem videtur nota esse veteris alicuius metrici, qui illud *αἰ* redundare censuit, cum versum dimetrum ionicum esse censeret, quod non percepit Hephaestio. Fr. 79. *Λύκηος* C, vulgo *Λύκειος*, Turn. Fl *Λύκιος*. — Fr. 80. *σαλασσομέδοισ'*, *ἃν* scripsi, vulgo *σαλασσομέδοισαν* (sic C, Ursinus *θαλασσομέδοισαν*) quod metro adversatur, Fl *σάλας ὁ μέδοισαν*, Turn. *σάλας ὁμέδοισαν*.

Fr. 81. Hephaest. 66: *καὶ ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι· Ἕκατον κτλ.* V. 1. *Ἕκατον* Ursinus, vulgo *ἑκατόν*. Vulgo post *υἱόν* interpungitur, et dimetri esse putantur, sed affert ut tetrametrum grammaticus ap. Hermann. Elem. Doctr. Metr. 472. Cf. Tricha 51.

Fr. 82. Apollon. de pron. 365. A: *Ὀρθοτονεῖται δὲ (τοὶ) καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι, συνήθως Δωριεῦσιν· Ἄδοι κτλ. Φάναξ* Maittaire, cod. *γ' αναξ*. Ceterum malim *ἁμός τε καὶ*. Videtur esse ex hymno in Apollinem.

Fr. 83. Schol. Pind. Ol. I. 97: *Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος —, ὁ δὲ Ἀλκμάν·* (haec tria verba addidit Boeckh) *Ὅπως* (ὅπη W4) *ἀνὴρ δ' ἐν ἀσμένοισιν ἀλιτηρὸς ἧσται* (ἥσθ' W4) *κτλ.* Scribendum *ὁ δὲ Ἀλκμὰν οὕτως· ἀνὴρ δ' ἐν ἀρμένοις ἀλιτηρὸς ἧσται*, sive *ἐν ἀρμένοισιν ἀλιτρός*. — V. 2. *ἐπὶ θάκας, ἐπιθάκας* W3, Heyne *ἐπὶ θάκοις*. — *κατὰ*, Hermann *κάτω*. — V. 3. affert Eust. Od. 1701, 23: *ὅτι δὲ φαντασία ἦν καὶ τὰ ἐπὶ Σισύφῳ ῥηθησόμενα πλάσματα, δηλοῖ καὶ ὁ Ἀλκμὰν ἐν τῷ ὀρέοντι μὲν οὐδέν, δοκέοντι δέ* ubi dativus ex librarii errore ortus.

Fr. 84. Cram. An. Ox I. 418, 3: *Λέγεται δὲ (ὕπαιθα) καὶ ἄνευ τῆς θα παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ σημαίνει τὸ πρότερον· Ὁπότε κτλ. ἀντὶ τοῦ πρότερον.* Conieci ad Hippocoontidarum caedem pertinere, *ὁπόθ' ὑπὸ θ' Ἱπποθόου Λοκρικλέος τ' ἔβλη κορύνᾳ ὑπαιστάντων*. sed fortasse in penultimo verbo *Oeoni* nomen latet.

Fr. 85. Apollon. Dysc. de synt. 212: *Ἡ εὐκτική, ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι· νικῷ κτλ.* Fragmentum fort. redintegrandum ex Et. Gud. 301, 6. (Cram. An. Par. IV. 54. 23.) *κάρρων· οἷον ναὶ κάρρων βῶς.*

86. [85.]

Μῆον ἢ κοδύμαλον.

87. [87.]

Μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι.

88. [100.]

Ταυσία παλλακίω.

89. [105.]

Καὶ Κέρκυρος ἀγεῖται.

90. [106.]

Ὄκκα δὴ γυνὰ εἴην.

91. [109.]

Ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει.

92. [114.]

Ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων.

Fr. 86. Athen. III. 81. F: *Ἀλκμὰν δὲ τὸ στρουθίον μῆλον ὅταν λέγῃ μεῖον ἢ κ. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ Κυθώνιον μῆλον ἀκούουσι. μεῖον*, in proecdosi scripsi *μῆον*. — *κοδύμαλον*, A *κωδύμαλον*, B *κοδύμαλλον*, sed *κοδύμαλον* tuetur Hesychius.

Fr. 87. Athen. XIV. 636. F: *Καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι· Μάγαδιν δ'* (om. P) *ἀποθ.*

Fr. 88. Et. M. 171, 7: *Αὔσιον, καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει — ὁ δὲ Ἀλκμάν· ταυσία παλλακίω* (Pl *παυσία*).

Fr. 89. Et. M. 506, 20: *Κέρκυρ — Ἀλκμὰν φησι· Καὶ Κ. ἠγεῖται ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέρκυρ, ἀλλ' οὐκ εἴρηται.* Cf. Et. Gud. 316, 39. Scripsi *ἀγεῖται*, Schneidewin *ἀγῆται*.

Fr. 90. Et. M. 620, 35: *Ὄκκα δὲ τύνη εἴην· παρὰ Ἀλκμᾶνι, τὸ ὅτε ὅκα λέγει ἡ διάλεκτος, εἶτα διπλασιάσασα ὄκκα· Περὶ παθῶν.* At Apollon. de Adv. in Bekk. An. II. 606: *ὅτε ὅκα καὶ μετὰ περισσοῦ τοῦ κ. ὄκκα δὴ γυνή.* Scripsi *γυνά*.

Fr. 91. Schol. Hom. Il. *μ'*. 66: *οὕτως καὶ τὸ κλειτός, οὐδέτερον γὰρ γενόμενον βαρύνεται παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ ἐν Θ. κλ.* Welcker confert Hesych.: *Κλείτει — ἀγαθῇ δόξῃ.* Contra Lobeck *Ρηματικ.* 292. scribit *ἐν τῷ Θεσσαλικῷ κλείτει* et interpretatur *κλισμὸν Θεσσαλικόν*, Schneidewin coni. *Ἀλκμᾶνι ἐν τῷ ε'*. Et. Gud. 327, 55. *κλῆτος* interpretatur *πλῆθος*, ut coniicere possis *ἐν Θεσσαλῷ κλήτει* (*κλείτει*).

Fr. 92. Eust. Il. 110, 35: *Μονῆρες δὲ ἐν ὑηλυκοῖς ἡ χείρ, ἣ κλίνεται διχῶς, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ε, ὅθεν καὶ τὰ χέρνιβα, ποτὲ δὲ διὰ τῆς ει δι' ᾠδόγγου, ποτὲ δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν καὶ μετατεθείσης αὐτῆς εἰς η, ᾧ μαρτυρεῖ φησιν Ἀλκμὰν ἐν τῷ· ἐπ' ἀρ. κτλ.* Pertinet fort. ad fabulam de Ulixe et Calypso, cf. Hom. Odyss. *ε'*. 276.

93. [118.]

ἶος εἰμένα καλόν.

94. [120.]

Μῶσαν καταύσεις.

95. [103.]

λὰ μελισδόμεναι.

96. [76.]

Fὰ κάδεα.

97. [16.]

νέκταρ ἔδμεναι.

98.

έμιτος θεράποντα.

99. [38.]

de mus. c. 14: *Οὐ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ καὶ κιθαριστικῆς εὑρετὴς ὁ θεός — ἄλλοι δὲ καὶ αὐτὸν φασιν αὐλῆσαι, καθάπερ ἱστορεῖ ὁ ἄριστος μελῶν ποιητὴς*

100. [39.]

l. Theocr. V. 83: *Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὠνοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι,* ια), *Ἀλκμὰν δὲ ἀπὸ Καρνέου* (P *Καρνίου*) *τινὸς Τρωικοῦ. ἀπὸ Καρνέου τινὸς τοῦ υἱοῦ τῆς Δήμητρος.*

. Eust. Il. 1147, 1: *Λῆδος — ὃ Δωριεῖς λᾶδος φασίν, ὡς Ἀλκ-f. κ. ὅ ἐστιν λήδιον ἐνδεδυμένη εὐειδές.*

. Eust. Od. 1547, 60: *Λέγει δὲ καὶ Ἀλκμάν· τὰν M. κ. ἀντὶ σεις*, ubi *μοῦσαν* extat.

. Etymol. M. p. 486, 39: *καλά· τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι* (add. P *καλλὰ* ut coniecceram) *ἐστίν, οἷον· καλὰ* (DP *κάλλα*) *μελ.* Par. IV. 63, 13: *τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι καλὰ ἐσσὶν καὶ καλὰ ναι.* scrib. *καλλὰ ἐστίν· καλλὰ μελισδόμεναι.* Cf. Apollon. de 5, 13.

. Apollon. de pron. 396. C: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν ὰ γένος· — καὶ Ἀλκμὰν δὲ συνεχῶς αἰολίζων φησὶ τὰ εα κάδεα.* t Bekker *Fεὰ*, sed lenius *Fὰ*.

. Athen. II. 39. A: *Οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ πο-: τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν — καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι· τὸ νέκταρ ὐτούς.* fortasse etiam *αὐτώς* poetae est. Cf. Eust. 1633, 1.

. Eust. Od. 1618, 23: *κατὰ δὲ τὴν παρὰ Ἡρωδιανῷ Ἀλκμανι-ν καὶ Ἀρτέμιδος Ἄρτεμιτος, οἷον· Ἄρτεμιτος θερ.* Ceterum ur *Ἀρτάμιτος*.

101. [41.]

Schol. Aristoph. Pac. 457: *Πρὸς τοὺς ὁλομίτους τῶν νεκρῶν τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ Ἐνυάλιον, κατ' ἐπίθετον· τινὲς δὲ Ἄρεως καὶ Ἐνυοῦς τὸν Ἐνυάλιον, οἱ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας. Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσι ὁτὲ μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὁτὲ δὲ διαιρεῖν.*

102. [43.]

Pausan. III. 18, 6: *Ἐς Ἀμύκλας δὲ κατιοῦσιν ἐκ Σπάρτης ποταμός ἐστι Τίασα. Θυγατέρα δὲ νομίζουσιν εἶναι τοῦ Εὐρώτα τὴν Τισαν· καὶ πρὸς αὐτῇ Χαρίτων ἐστὶν ἱερὸν Φαέννας καὶ Κλητᾶς, παθὼ δὴ καὶ Ἀλκμὰν ἐποίησεν.*

103.

Athenagor. Legat. pro Christ. c. 14: *Ἀλκμὰν καὶ Ἡσίοδος Μήδειαν καὶ* (duo codd. Clarom. ἢ) *Νιόβην Κίλικες (ἵδρυνται θεούς).*

104. [46.]

Plut. de Herod. malig. c. 14: *Καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐκ Ἀρχίλοχος, οὐ Πείσανδρος, οὐ Στησίχορος, οὐκ Ἀλκμάν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιώτιον ὁμοῦ καὶ Ἀργεῖον.*

105. [49.]

Tzetz. in Il. 65. ed. Herm.: *Θαλῆς, Πυθαγόρας, Πλάτων τε καὶ οἱ Στωικοὶ διαφορὰν ἴσασι δαιμόνων τε καὶ ἡρώων· δαίμονας γὰρ φάσκουσιν ἀσωμάτους εἶναι οὐσίας· ἥρωας δὲ ψυχὰς σωμάτων διαζυγείσας. Ὀρφεὺς δὲ καὶ Ὅμηρος, Ἡσίοδός τε καὶ Ἀλκμὰν ὁ λυροποιὸς καὶ οἱ λοιποὶ ποιηταὶ ἀλληναλλως ταῦτα ἐκδέχονται.*

106. [54.]

Aelian. Var. Hist. XII. 36: *Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις — Ἀλκμὰν δέκα φησίν.*

107. [55.]

Aelian. Hist. Anim. XII. 3: *Ὁμήρῳ μὲν οὖν φωνὴν Ξάνθῳ τῷ ἵππῳ δόντι συγγνώμην νέμειν ἄξια· ποιητὴς γάρ· καὶ Ἀλκμὰν δὲ μιμούμενος ἐν τοῖς τοιούτοις Ὅμηρον οὐκ ἂν φέροιτο αἰτίαν· ἔχει γὰρ ἀξιόχρεων εἰς αἰδῶ τὴν πρωτίστην τόλμαν.*

108. [119.]

Eust. Il. 1154, 25: *Καὶ ὅτι ἀκμονίδαι οἱ οὐρανίδαι δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, ὡς δὲ Ἄκμονος ὁ οὐρανὸς ὁ Ἀλκμάν φασιν ἱστορεῖ.* Sed Eudoc. 26: *ὡς δὲ Ἄκμων ὁ οὐρανὸς ὁ Ἀλκμὰν ἱστορεῖ.* Cf. Cornut. de Deor. nat. c. 1: *τινὲς δὲ τῶν ποιητῶν Ἄκμονος αὐτὸν (Οὐρανὸν)*

ναι υἱόν. Hesiodi versum affert Schol. Simmiae ap. Iacobs T. III. 824: Ἀκμονίδαν δὲ τὸν οὐρανόν, Ἡσίοδος· Γαῖα να ἔτικτεν, ἀπὸ δ' Ἄκμονος οὐρανός, quibus Comes Natalis iemini addit ἔσκεν. Suspicatus aliquando sum Alcmanis esse ed potius ex *Titanomachia* petitus, quam videntur nonnulli ribuisse, vid. Cram. An. Ox. I. 75, 12: οἱ δὲ ἄκμονα τὸν Θέρος δ' υἱὸς Οὐρανός, ὡς ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας.

109. [86.]

ı. XIV. 624. B: Ταύτην δὲ τὴν ἁρμονίαν Φρύγες πρῶτοι μετεχειρίσαντο, διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὐλητὰς καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν, οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος. (fort. Τύλος legendum).

110. [57.]

. Hom. Il. γ'. 250: Μήτηρ Πριάμου, ὥς φησι Πορφύριος ι τῶν παραλελειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνομάτων, κατὰ μὲν Ἀλκμελοποιόν, Ζευξίππη, κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Στρυμώ (D et ɔb. n. 49. Τρυμώ). Cf. Eudoc. 194.

111. [58.]

de mus. c. 5: Τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πίνδαρος καὶ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.

112. [61.]

. Aristid. III. 490: Ὁ Κρὴς δὴ τὸν πόντον· παροιμία δότων μέν, προσποιουμένων δ' ἀγνοεῖν· ἀντὶ τοῦ νησιώτης θάλατταν. — λέγεται δὲ ἡ παροιμία καὶ οὕτως· ὁ Σικε-θάλατταν. Σὺ ὅρα (sic A, σύρας BD Oxon., tanquam hominis nomen, σῦκα videntur legisse Apostol. XIII. 6., 3.) γάρ, φασί, τὶς Σικελὸς ἐμπορευόμενος καὶ ναναγήσας, ών, ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὡς γαληνιῶσαν εἶδε τὴν θάλατ-φησιν ἃ βούλει, βούλει γὰρ καὶ αὐτόν με λαβοῦσα κατα-ἐγὼ δὲ νῆσον οἰκῶν ἐκ παιδὸς οἶδα τὰ σὰ σοφίσματα. Ἀλκ-λυρικὸς μέμνηται τῆς παροιμίας. Contra Zenob. V. 30: τὴν θάλατταν ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι, ταῦτα φεύγειν ιένων ἡ παροιμία ἐστίν, ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες μέμνηται ταύτης Ἀλκαῖος, ut utri fides sit habenda, nescias.

113.

An. II. 855: Ὁ ὑποκορισμὸς ὄνομά ἐστι μικρότητος ἐμφαν-κόραις ἐοικός· λαμβάνεται δὲ ἕνεκεν τοῦ πρέποντος, ὡς ιᾶνι * * * κόραι γὰρ αἱ λέγουσαι Cf. Cram. An. Ox. IV. ἢ διὰ τὸ πρέπον, ὡς παρὰ Ἀλκμᾶνι ἔχοντι τὰς παρθένους καῖς χρωμένας λέξεσι· πρέπει γὰρ τοῦτο παρθένοις. Eadem l., nisi quod scriptum: παραλκὰν εὕρομεν τὰς παρθένους.

114. [62.]

Aristid. II. 272: *Ἀλλ' ὅμως ἐῶ ταῦτα Πλάτωνος χάριν· ἴσως τὸ γειτόνημα ἁλμυρόν, ὥς φησιν,* ubi Schol. T. III. 635: *Ἁλμυρὸν γειτόνημα· Ἀλκμὰν ὁ λυρικὸς τοῦτο εἶπεν· ἀντὶ τοῦ τί καὶν ἐστιν γείτονα ἔχειν τὴν θάλασσαν, ἢ ὅτι ἡ λέξις Πλατωνική ἐστιν.* Cf. Apostol. II. 23. Arsen. 43. (*Ἁλμυρὸν γειτόνημ' ἔμβλεπε πόρρω*).

115. [15.]

Athen. I. 31. C: *Ἀλκμάν που ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθεος ὄσδοντά φησι τὸν ἐκ Πέντε λόφων, ὃς ἐστι τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτά* (ξ C) *καὶ τὸν ἐκ Δενθιάδων, ἐρύματός τινος, καὶ* (om. D, verba *καὶ τὸν ἐκ Καρύστου . . . Ἀρκαδίας* hic collocavit Porson, vulgo leguntur post *Σταθμίταν,*) *τὸν ἐκ Καρύστου, ὃς ἐστι πλησίον Ἀρκαδίας, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν ἐξ Ὀνόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα, τὰ καὶ* (verba *τὰ καὶ* plane delenda videntur,) *πλησίον Πιτάνης· φησὶ γοῦν· Οἶνον δ' Οἰνουντιάδαν* (*Οἰνουντιάδην* vulgo, *Οἰνουντιάδα* B. Cf. Plut. vit. Lyc. 6.) *ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον ἢ Ὄνογλιν ἢ Σταθμίταν. ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἑψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἑφθοῖς οἴνοις. Καρύστιον οἶνον* ex Alcmane affert Strabo X. 446. et Eust. II. 281, 10. Steph. Byz. v. *Κάρυστος*, illud autem *ἄνθεος ὄσδοντα* affert Eust. 1449, 12. et 1633, 51. Respicit huc Hesych. *Ὀνίγλιν· εἶδος οἴνου* et *Δένθις*. Poeta fort. scripsit:

Οἶνον δ' Οἰνουντιάδαν
ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον ἢ τὸν Ὄνογλιν
ἢ Σταθμίταν ἢ τὸν ἐκ
Πέντε λόφων ἄπυρόν τε καὶ ἄνθεος ὄσδοντ' . . .

116.

Aristid. II. 508: *Ἐτέρωθι τοίνυν καλλωπιζόμενος παρ' ὅσοις εὐδοκιμεῖ (Ἀλκμάν), τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἔθνη καταλέγει, ὥστ' ἔτι νῦν τοὺς ἀθλίους γραμματιστὰς ζητεῖν, οὗ γῆς ταῦτ' εἶναι, λυσιτελεῖν δ' αὐτοῖς καὶ μακράν, ὡς ἔοικεν, ἀπελθεῖν ὁδὸν μᾶλλον ἢ περὶ τῶν Σκιαπόδων ἀνήνυτα πραγματεύεσθαι.* Alcman vocaverat *Στεγανόποδας*, vid. Strabo I. 43: *Ἡσιόδου δ' οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους, οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὁμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος κτλ.* Similia ibid. VII. 299: *Ἀλκμᾶνα δὲ στεγανόποδας (λέγειν).* Adde Cram. An. Ox. III. 370, 8. Dixit de hoc carmine Schneidewin ad Orion. 20 seqq. cf. etiam supra Fr. 20.

117. [9.]

Diod. Sicul. IV. 7: *Περὶ δὲ τῶν Μουσῶν, ἐπειδήπερ ἐμνήσθημεν ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν ἐν κεφα-*

ις· ταύτας γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν μυθογράφων καὶ μάλιστα οἱ δεδο-
ασμένοι φασὶ θυγατέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης, ὀλίγοι δὲ
ποιητῶν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ Ἀλκμὰν (Ἀλκμαίων FG), θυγατέρας
φαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Cf. Schol. Pind. Nem. III. 16.

118. [96.]

Hesych.: Ἄάνθα (vulgo Ἄανθα)· εἶδος ἐνατίου παρὰ Ἀλκμᾶνι
Ἀριστοφάνει. Eadem Cram. An. Par. IV. 84, 18. ubi ἀάνθα. —
Ἀριστοφάνει, corrigunt καὶ Ἀρ., conieci ὡς Ἀριστοφάνης, ut
mmatici glossae Laconicae intelligantur.

119.

Cram. An. Ox. I. 55, 7: Ἀγάζω — τὸ θαυμάζω, ὅπερ παρὰ
, ἔστιν δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι· Αὐτὸν ἀγᾷ. Videtur ipsum hunc
sum adhibere Herodian. π. μ. λ. 22, 15: ἔστι γὰρ καὶ περισπώ-
ον ἐπὶ δευτέρας συζυγίας (ἀγῶ)· εὖτ' ἂν τῆδ' ἄγε χρέος ἄν-
ις. Fort. scrib. εὖτ' ἂν τόδ' ἀγᾷ χρέος ἀνήρ.

120. [115.]

Kust. Il. 314, 41: Ἀγέρωχοι δὲ οἱ ἄγαν γέρας ἔχοντες
δηλοῖ δὲ φασιν οὕτως ἡ λέξις τοὺς σεμνούς, ὡς Ἀλκμὰν βούλε-
Ἀλκαῖος δέ φασι καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ
όνα οἶδε.

121. [99.]

Etym. M. 22, 30: Ἄζω — ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν
, ὅτι παράγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἄγος ἀγίζω καὶ κατὰ συγκοπὴν
— πόθεν δὲ δῆλον ἐκ τοῦ τὸν Ἀλκμᾶνα εἰπεῖν ἀγίσδεο ἀντὶ
ἄζεο, sed Va: ἀγίσδεο αὐτός· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀγίζεο καὶ ἄζω
ξηραίνου εἰπεῖν, ἀγίσδεο εἶπεν. Fort. ἀγίσδεο δ' αὖτως.

122. [88.]

Steph. Byz. Αἰγιαλός — τὸ ἐθνικὸν Αἰγιαλεύς, τὸ θηλυκὸν Αἰ-
ια καὶ Αἰγιαλίς παρὰ Ἀλκμᾶνι.

123.

Argum. Theocr. XII.: Καὶ Ἀλκμὰν τὰς ἐπεράστους κόρας ἀΐτας
, ubi L. Vat. 3. Ἀλκμὰν δὲ τὰς ἀΐτας χορδὰς ἀπεραστους φησίν.
igo ἀΐτιας κορδάς, cf. Etym. M. 43, 40: Ἀΐτίας χορδάς·
ίνει δὲ τὰς ἐρωτικάς, Ἡρωδιανὸς προπαροξυτόνως λέγει ἀπὸ τοῦ
ἀΐτιδος, ἀΐτιδας καὶ ἀποβολῇ τοῦ Δ. Οἱ δὲ περὶ Ὧρον λέγου-
ὅτι εἰ ἦν οὕτως, οὐκ ὤφειλεν ἀποβάλλειν τὸ Δ, τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν
ς θηλυκῶν οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ Δ. ἄμεινον οὖν παροξύνειν ἀπὸ
ἄΐτης. Cf. ibid. Gaisford. et Et. Gud. 23, 3. et 12.

124.

Hesych.: *Ἀλίβαπτον·* (cod. *ἀλιβάπτοις*, fort. *ἀλίβαπτος*) *ὄρνιν. Ἀχαιὸς καὶ Ἀλκμάν.* (cod. *ἀλμάς.*)

125. [89.]

Steph. Byz.: *Ἀννίχωρον· μέμνηται Ἀλκμάν· οἱ οἰκοῦντες Ἀννίχωροι καὶ Ἀννίχωρες, πλησίον Περσῶν κείμενοι.*

126.

Steph. Byz.: *Ἀράξαι ἢ Ἄραξοι ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων.*

127. [90.]

Steph. Byz.: *Ἄρυββα· τὸ ἐθνικὸν Ἀρύββας· οὕτω γὰρ Ἀλκμάν.* ita Westermann, *Ἄρυββα* et *Ἀρύββας* RV, *Ἄρρυβα* et *Ἀρρύβας* L.

128. [91.]

Steph. Byz.: *Ἀσσός — Ἀλέξανδρος δ' ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυληναίων ἄποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσσόν, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίγνεται λίθος.*

129.

Hesych.: *Βλὴρ* (*βλῆρ*) *δέλεαρ· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄσθμα· παρὰ Ἀλκμαίωνι ἡ λέξις.* Schow *Ἀλκαίῳ*, et Aeolicum vocab. dicitur in Et. M. 200, 27.; Alcmani tribuit Meineke.

130. [92.]

Steph. Byz. v. *Γάργαρα.* — *Ἀλκμὰν δὲ Θηλυκῶς τὴν Γάργαρόν φησιν.*

131. [101.]

Etym. M. 228, 35: *Γεργύρα· ὁ ὑπόνομος, κυρίως δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια, γεώργυά τινα ὄντα, τὰ ὑπὸ γῆν ὀρύγματα, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμὸν γεργύρα· ζήτει εἰς τὰ Γόργυρα· ὁ δὲ Ἀλκμὰν διὰ τοῦ ε γεργύρα (γέργυρα) φησί.* Cf. Bekk. An. I. 233, 27.

132. [125.]

Sch. Lucian. Anach. c. 22. (Bachm. An. II. 339.): *Γέφυρον — Ἀλκμὰν δὲ ἐπὶ τῶν οἰστῶν τέθεικε τὴν λέξιν.*

133. [93.]

Steph. Byz. v. *Γραικός.* — *Γραῖκες* (Α *Γραῖες*) *δὲ παρὰ Ἀλκμᾶνι αἱ τῶν Ἑλλήνων μητέρες — ἔστι δὲ ἢ μετάπλασμος ἢ τῆς Γραῖξ εὐθείας κλίσις ἐστίν.*

134.

Bekk. An. II. 949: *Τὸ δοὰν παρ' Ἀλκμᾶνι Δωρικῶς ὀξύνεται, ονὸς οὕτω· δήν, δάν, δοάν.* Cf. Io. Alex. p. 42.

135. [94.]

Steph. Byz.: *Ἰσσηδόνες· ἔθνος Σκυθικόν. — Ἀλκμὰν δὲ μόνος σσηδόνας* (sic R, *Ἀσσεδόνας* A, *Ἀσεδόνας* V.) *αὐτούς φησιν· ίσπεται δὲ ἡ δευτέρα παρ' ἄλλοις διὰ τοῦ ε.*

136. [102.]

Etym. M. 420, 48: *Ἥδυμος — τὸ δὲ ὑπερθετικὸν ἡδυμέστον Ἀλκμὰν ἔφη*, Schneidewin *ἀδυμέστατον.*

137. [122.]

Eustath. Od. 1892, 44: *Ἔτι ἰστέον, καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἦν ὰ τρίτου ἑνικοῦ προσώπου ὁ Ἀλκμὰν ἧς λέγει, μετειλημμένου τοῦ ν ς σ Δωρικῶς, ὡς ὁ Ἡρακλείδης παραδίδωσιν.* Cf. Favor. 234.

138.

Cram. An. Ox. I. 190, 20: *Ἠτὶ δὲ λέγει Ἀλκμὰν ἀντὶ τοῦ ἠσίν.*

139.

Cram. An. Ox. I. 55, 21: *Σεσημείωται τὸ κάρχαρος — καὶ τὸ ηλικὸν παρ' Ἀλκμᾶνι· καρχάραισι φωναῖς. καὶ ἐπίρρημα καρχαρῶς.* Legebatur *καρχάρεσσι.*

140. [117.]

Eust. Il. 756, 30: *Ἀντιθέσει τοῦ ν εἰς λ, ᾧ ἀντιστοιχοῦσι Δωριεῖς ἐν τῷ φίλτατος φίντατος — ἕλετο, ἕντο, καὶ Δωρικῶς γέντο, λετο, κέντο παρὰ Ἀλκμᾶνι.*

141. [104.]

Zonar. 1190: *Κερκολύρα, οὕτως ὁ Ἀλκμαν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ κολύρα, ἔστι δὲ τοῦτο πάθος· τὸ δὲ κερκολύρα ἠχητικὴ λύρα. τὸ ρ κρέκε, κρέκε ἠχός ἐστι τῆς κιθάρας.* Adde Et. M. 506, 17: *ρκος· θηλυκῶς σκεῦός τι, ὥςπερ καὶ τρίπους ἡ θύρα χαλκῆ. ρκολύρα* (hoc vulgo deest, sed add. DPM, cf. Mingarelli codd. n. 496.) *οὕτως ὁ Ἀλκμὰν ἐχρήσατο.* ut haec sit nova glossa. Prior ssa *Κέρκος* totidem verbis legitur in Bekk. An. I. 271, 11. Cetera cf. etiam Suid. *Κερκολύρα· ὄνομα τόπου.*

142. [84.]

Athen. III. 81. D: *Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένῃ οὕτως — καὶ Ἀλκμάν.*

143.

Schol. Hom. Od. ψ'. 76: Ὁ δὲ Ἀλκμὰν καὶ τὰς γνάθους μάτακάς φησι παρὰ τὸ μασᾶσθαι.

144.

Etym. Gud. 395, 52: Μνήμη, μενήμη· — Ἀλκμὰν δέ, φασί, δόρκον αὐτὴν καλεῖ· βλέπομεν γὰρ τῇ διανοίᾳ τὰ ἀρχαῖα. Eadem duo codd. Par. not. ad Et. M. 589, 16. Emperius coni. παλίδορκον, O. Müller φρασίδορκον.

145. [112.]

Schol. Hom. Il. ρ'. 40: Τὰ γὰρ εἰς τις λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, μὴ ὄντα ἐπιθετικά, παραληγόμενα δὲ τῷ ο ἤτοι μόνῳ ἢ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι ὀξύνεσθαι θέλει, κοιτίς, Προιτίς, φροντίς, οὐτὶς τὸ ζῶον παρ' Ἀλκμᾶνι. Cf. Arcad. 35, 3.

146. [95.]

Steph. Byz.: Πιτυοῦσσαι· νῆσοι διάφοροι, ἃς Πιτυάδεις καλεῖ Ἀλκμάν. Cf. Eust. Il. 355, 45.

147.

Cram. An. Ox. I. 343, 11: Καὶ πλῖτρον τὸ πηδάλιον καὶ ὑποκοριστικῶς εἶπεν Ἀλκμὰν πλήθριον.

148. [107.]

Et. M. 663, 53: Περίηρος, ἐκ τοῦ Περιήρης, ἄρον τὸ η Περίηρος· ταύτῃ ἐάν σοι προτεθῇ παρ' Ἀλκμᾶνι, ὅτι, κλῖνον αὐτό, μὴ κλίνῃς· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἡ κατάληξις, εἰ γένοιτο Περιήρους, πρὸς τὴν Περιήρης εὐθεῖαν. Περὶ παθῶν. Pertinet fort. ad Hymnum in Dioscuros, nam pater Tyndari fuit.

149. [98.]

Hesych.: Νηρεύς· θαλάσσιος δαίμων· Ἀλκμὰν καὶ Πόρκον ὀνομάζει.

150. [44.]

Suid. v. χθονία· — καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δέ, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς Ἔριδος, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα, ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

151.

an. π. μον. λέξ. 36, 31: καὶ οὐδέτερον (φᾶρος) ὁπότε τοῦ ἱματίου, ἢ καὶ ἀρότρου, ὡς καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι, ἀρὰ Ἀντιμάχῳ.

152. [108.]

v. ψιλεύς· ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος· ὅθεν καὶ Φιλόψι-Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι. Cf. Phot.

153. [110.]

Hom. Il. μ'. 137: ἴσως δὲ βεβαρυτόνηται, ἐπεὶ καὶ το ὑνετο, καὶ τὸ Τραῦος κύριον καὶ τὸ ψαῦος παρ' Ἀλκμᾶνι.

III.

ARION.

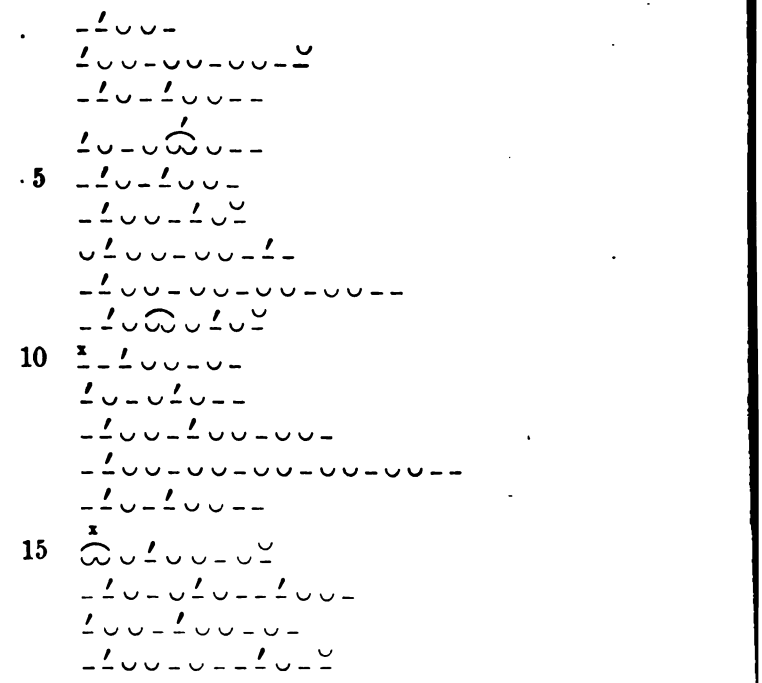

Ὕψιστε θεῶν,
πόντιε χρυσοτρίαινε Πόσειδον,

Arion. Aelian. Hist. An. XII. 45: *Τὸ τῶν δελφίνων φῦλον ὡς εἰσὶ φιλῳδοί τε καὶ φίλαυλοι, τεκμηριῶσαι ἱκανὸς καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, ἔκ τε τοῦ ἀγάλματος τοῦ ἐπὶ Ταινάρῳ, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντος ἐπιγράμματος· ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα·*

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα, Κύκλονος υἱόν,
Ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε.

Ὕμνον δὲ χαριστήριον τῷ Ποσειδῶνι καὶ μάρτυρα τῆς τῶν δελφίνων φιλομουσίας, οἱονεὶ καὶ τούτοις ζωάγρια ἐκτίνων, ὁ Ἀρίων ἐγραψε· καὶ ἔστιν ὁ ὕμνος οὗτος· Ὕψιστε κτλ. Arioni carmen abiudicat Boeckh in Actis Acad. Berol. 1836. 74. antiquioris tamen poetae esse statuit, cf. Welcker Opusc. I. 95 Mihi vero novitium omnino videtur carmen, quod ante Euripidis aetatem vix potuit componi. — V. 1 — 7. *ἀναπαλλόμενοι* affert Tzets. in Cram. An. Ox. III. 352, 19. — V. 2. *χρυσοτρίαινε*, Hermann ad Aristot. Poet. p. 235. *χρυσοτρίαινα.*

αιάοχ' ἐγκύμον' ἀν' ἅλμαν·
ραγχίοις περὶ δὲ σὲ πλωτοί
ῆρες χορεύουσι κύκλῳ,
ούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
λάφρ' ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
ριξαύχενες, ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
ελφῖνες, ἔναλα θρέμματα
ουρᾶν Νηρεΐδων θεᾶν,
ς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
ἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν
ικτὰν ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
υρτοῖσι νώτοις ὀχεόντες,
ίλοκα Νηρεΐας πλακός
έμνοντες, ἀστιβῆ πόρον, φῶτες δόλιοι
ὗς μ' ἀφ' ἁλιπλόου γλαφυρᾶς νεώς
ὶς οἶδμ' ἁλιπόρφυρον λίμνας ἔριψαν.

. 3. *γαιήοχ'*, *ἐγκύμον' ἀν' ἅλμαν* Hermann, sed iunxit cum sequen- et v. 4. *περὶ δ' ἡ σὲ* scripsit: a et edd. *γαιήοχ' ἐγκυμονάλμαν*, b *γαιήοχε ἄρχα* (vat. *κυκοναλκ'*), Tzetz. *γαιηόχε ἐγκύμου ἁλμάς* — V. 4. *βραγ-* Hermann, *βράγχιοι* Ael., *βράγχια* Tz. — V. 5. *χορεύουσι* bv et edd. t Tz., *χορεύουσ' ἐν* rel. — V. 6. *ῥίμμασιν*, Tz. *ῥιπάσμασι* (B *ῥιάσμ-*). — V. 7. *σιμοί* bv, vulgo *σεισμοί*, Hermann *σεισμῷ*. — V. 9. , *ἐνάλια* b, *ἐναλ' ἀθύρματα* Valckenaer. — V. 10. *Νηρεΐδων* m. a, *Νηρηΐδων*. — V. 12. *οἵ μ' εἰς*, *ἣν ἐς* b. — *γᾶν*, *τὰν* abv. — V. 13. *ύσατε*, *ἐπορεύσατο* bv, *ἐπόρευσαν* Brunck. — *πλαζόμενον* om. m, *μένην* v. — V. 14. *ὀχέοντες* Brunck, vulgo *χορεύοντες*. nisi malis *τες*. — V. 15. *Νηρεΐας*, vulgo *Νηρείας*, mabc *νηρίας*. — V. 16. *ἀστιβῆ*, *ῆ* m, *ἀστίβητον* bv. — *δόλιοι* bv, *δ' ἕλιοι* a et edd., *ἕλειοι* M. — *μ' ἀφ'* Hermann, vulgo *με ἀπὸ*. — *ἁλιπλόου*, *ἁλιπλοῦ* a, *ἁλιπλούου* b. 18. *ἁλιπόρφυρον*, Reiske *ἁλιπορφύρου*. — *ἔριψαν* Hermann, vulgo *'*.

IV.

SAPPHO.

1. [1.] *)

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα,

De *Sapphus* et *Alcaei* reliquiis scripserunt inprimis *Seidler* in Museo Rhenano 1829. p. 154 seq. *ego* ibid. 1835. p. 209 seqq. *Ahrens* ibid. T. VI. 216 seq. et 351 seqq. et in Mus. Rhen. Novo T. I. p. 382 seqq. Adde de dial. Aeol. 241 seqq. et de Dial. Dor. 536 seqq. *Hermann* in Opusculis VI. 102 seqq. — *Sapphus* carmina a grammaticis ita disposita fuerunt, ut novem libris comprehensa essent, et subinde librorum, unde petita sunt fragmenta, numerus indicatur. Iam secundum Grammaticos liber I. comprehendebat ea carmina, quae Sapphicis strophis composita fuerunt, vid. Marius Plot. 299. Tricha 69. et inprimis Neue p. 13.) neque adversatur Fr. 115., quod solum ad hunc librum refertur. — Lib. II. et III. carmina systematica comprehendisse docet Hephaest. p. 111: *κοινὰ δέ, ὅσα ὑπὸ συστήματος μὲν καταμετρεῖται, αὐτὸ δὲ τὸ σύστημα ἔχει πληρούμενον· οἷά ἐστι τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ Σαπφοῦς, ἐν οἷς καταμετρεῖται μὲν ὑπὸ διστιχίας, αὐτὴ δὲ ἡ διστιχία ὁμοία ἐστί.* confer ibid. p. 116: *Σύστημα δέ ἐστι μέτρων συναγωγή, ἤτοι δύο ἢ πλειόνων, ἢ ὁμοίων ἢ ἀνομοίων· ἀνομοίων μὲν ὡς τὰ ἐλεγεῖα, ἑξαμέτρου γάρ ἐστι πρὸς πενταμετρον κοινωνία, καὶ οἱ ἐπῳδοί· τὸ δὲ ἐξ ὁμοίων, ὡς τὸ δεύτερον Σαπφοῦς, ὡς προϊόντες δείξομεν.* et deinde p. 117: *Κοινὰ δὲ συστηματικά, ἅπερ καὶ ὁ κατὰ στίχον γεγράφθαι φάσκων, ὑγιῶς ἂν λέγοι, καὶ ὁ κατὰ σύστημα· ὡς τὸ δεύτερον καὶ τρίτον Σαπφοῦς. Διὰ μὲν γὰρ τὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς ἀντιγράφοις κατὰ δύο ὁρᾶν παραγεγραμμένον ἕκαστον ᾆσμα, καὶ ἔτι διὰ τὸ μηδὲν εὑρίσκεσθαι ἀριθμοῦ περιττοῦ, κατὰ συστήματα νομίζομεν αὐτὰ γεγράφθαι· πάλιν δὲ τῷ ὅμοιον ἑκάτερον εἶναι τῶν ἐν τῇ δυάδι στίχων, καὶ τῷ δύνασθαι τὴν ποιήτριαν κατὰ τύχην τινὰ ἀρτίου πάντα ἀριθμοῦ πεποιηκέναι, φαίη τις ἂν κατὰ στίχον αὐτὰ γεγράφθαι.* adde Tzetz. Cram. An. Par. III. 63. Et liber II. comprehendebat carmina ex Pentametris aeolicis composita, vid. Hephaest. p. 42: *τῶν δὲ ἀκαταλήκτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Σαπφικὸν τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ δεύτερον Σαπφοῦς ὅλον γέγραπται·*

⏑ ⏑
– – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

ubi affert Fr. 37., potestque ad eundem numerum referri Fr. 25., at aperte refragantur Fr. 50., quod versus glyconeis similes exhibet, Fr. 67. quod choriambicos tetrametros ostendit (ut potius libro III. inserendum foret), denique Fr. 79., quod secundum grammaticorum doctrinam ex ionicis a maiore constare videtur. — Liber III. constabat choriambicis tetrametris Sapphicis, vid. Hephaest. p. 60: *τὸ δὲ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαπφικὸν ἑκκαιδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ τρίτον ὅλον Σαπφοῦς γέγραπται.*

x / / / ⏑
– – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Liber V. secundum Atil. Fortunat. p. 353: (*Maecenas atavis edite regibus* Asclepiadeon metrum vocatur — ante illum usi Alcaeus — et Sappho hoc integro usa est *in libro quinto*) versibus Asclepiadeis constabat, sed non confirmant duo quae supersunt fragmenta, nam Fr. 44. ad Glyconeos, Fr. 89. ad Ionicos a minore pertinet. Has difficultates ita licet solvere, ut statuamus etiam Sapphus carminum duas recensiones olim exstitisse: quarum altera ab Aristophane ut videtur profecta carmina magis ad argumenti aequabilitatem disposita exhibuerit, altera ab Aristarcho, ut coniicio, adornata eadem carmina secundum numerorum genera digesta comprehenderit, qua quidem editione metrici antiqui potissimum usi sunt.

Fr. 1. Dionys. de comp. verb. c. 23: *Ἐποποιῶν μὲν οὖν ἔγωγε μάλιστα νομίζω τοῦτον τὸν χαρακτῆρα (τὸν γλαφυρὸν) ἐπεξεργάσασθαι*

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε
μή μ' ἄσαισι μήτ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον·
ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἴποτα κἀτέρωτα
τᾶς ἔμας αὔδως ἀΐοισα πήλυι
ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρύσιον ἦλθες
ἄρμ' ὑποζεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἆγον
ὤκεες στροῦθοι περὶ γᾶς μελαίνας
πύκνα δινεῦντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἴθε-
ρος διὰ μέσσω.
αἶψα δ' ἐξίκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδιάσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
ἤρε', ὄττι δηὖτε πέπονθα κὤττι

ῳδον, μελοποιῶν δὲ Σαπφὼ καὶ μετὰ ταύτην Ἀνακρέοντά τε καὶ Σιμω-
ῆν· . . . ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς μελοποιοῦ· Ποικιλόθρον' κτλ.
ωτης τῆς λέξεως ἡ εὐέπεια καὶ ἡ χάρις ἐν τῇ συνεπείᾳ καὶ λειότητι γέ-
νε τῶν ἁρμονιῶν. Notae hae sunt: A — Aldina, C — cod. Colbertinus,
— Darmstadiensis, collatus a Werfero, G — Guelpherbytanus collatus a
hneidewino, M — Monacensis, collatus a Goellero, P — Parisinus, cuius
llatio extat apud Ahrensium Dial. Dor. 540., non diversus a Regio 1.,
em Hudson adhibuit. — V. 1. *ποικιλόθρον'* bis exhibet Hephaest. 78.,
κιλόθρον AP, *ποικιλόφρον* M, *ποικιλόφρων* D. — *Ἀφρόδιτα* Ahrens,
lgo *Ἀφροδίτα*, PC *Ἀφροδίταν*. — V. 2. *λίσσομαι*, D *λίσομαι*. — V. 3.
ασι P Schol. Heph. 64., *ἄσσαισι* A, *ἄταισι* M ut olim legebatur. —
ίαισι P, vulgo *ἀνίαισι* (Turneb. Schol. Heph. *ἄσαις ἀμηδοκίαισι*). —
5. *τυῖδ'* Hephaest. 78. et Priscian. T. I. 36., ap. Dionys. *τύδ'* (D *τὺ*
λφὶ). — *αἴ ποτα κἀτέρωτα*, Heph. *αἴ ποτε κἀτέρωτα*, (sed C *ποτα*), cf.
ych.: *κατέροτα· καὶ ἄλλοτε*, ap. Dion. A *ἐλθέ που κατ' ἔρωτα*, M *ἐλφέ*
ια τ' ἔρ., D *δελφὲ πόκα τ' ἔρ.*, CP *ἐλθεποκα κατ' ἔρ.* Prisciani sor-
e nolui adscribere. — V. 6. *τᾶς ἔμας, τὰς ἐμὰς* AMD. — *αὔδως, αὐδῶς*
αὐδὰς MD, *αἰδῶς* AC, vulgo *αὐδᾶς, κλήδως* Ahrens. — *ἄϊοισα πήλυι*
ipsi, legebatur *ἄϊοις ἀπόλυ* (A *ἀπόλας*, M *ἀπόλ*, G *ἀνΐοις· ἀπώλυ.*)
Vossius *ἄϊοισα πολλὺ* (Baxter *πόλλας*). — V. 7. *λίποισα*, A (P) *λιποῖσα*,
lgo *λιποῦσα*. — V. 8. *χρύσιον* Schneidewin, libri *χρύσειον*, vulgo *χρύ-*
ν. — V. 9. *ὑποζεύξαισα* Neue, Ahrens *ὑπαζεύξαισα*, legebatur *ὑπο-*
ξασα. — *ἆγον*, AD *ἄγον*, P *ἄγων*. Verba *κάλοι . . . στροῦθοι* affert
odian. *π. μον. λέξ.* 42, 17. Respicit Athen. IX. 391. E. cf. Hesych:
ἐς στρουθοί, ταχεῖς, εὐπρεπεῖς, κοῦφοι. Ceterum Blomfield coni.
ἑς. — V. 10. *περὶ γᾶς* MDP, *πτέριγας* A, *πτέρυγας* Ursinus, quod olim
bavi, ita ut v. 11. scriberem *δινεύεντες* eiecto vocabulo *πτέρα*, quod iam
inus delevit, Hermann *πτέρυγος*, postea *πτέρυγας* et *περάτων ἀπ' αἰ-*
ος. Apogr. Vict. *περὶ γὰρ μέλαιναν*. — V. 11. *δινεῦντες* DM, *δινῆν-*
PC, *δινῦντες* G ut vulgo. — *πτέρ'*, P *πτέρα*. — *ὠράνω αἰθέρος διὰ*
σω, APG *ὠρανῶ· θέρος δ'* *ἀμεσπω* (A *ἅμες πω*), C *ὠρανῶ· θέρος*
ultimis non constat.) D (*ἀπ*)*ωρανώθερος δια μέσω*, M *οὐρανῶ αἰθέρος*
μέσω. Ahrens coni. *πύκνα δίννυντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω θ' ἕδος πεδὰ*
γβω αἶψ' ἄρ' ἐξίκοντο. — V. 13. *αἶψα δ'* MD et Vict. apogr., *αἶψ'*
PA, vulgata ante Hudsonum *αἶψα δ' ἄρ'*. — *ἐξίκοντο*, M *ἐξήκοντο*,
ἐξήκοντος. — *μάκαιρα*, P *μάκειρα*. — V. 14. *μειδιάσαισ'* Neue, vulgo
διάσασ'. — V. 15. *δηὖτε* Hermann, *δ' ἦν το* P, *δ' ἦν τὸ* ceteri. —
τι, M *κῶτι*, D *κῶτι κα*, Sylburg *κῶττι*.

δηὖτε κάλημι,
κὄττ' ἔμῳ μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλᾳ θύμῳ· τίνα δηὖτε Πείθω
μαῖς ἄγην ἐς σὰν φιλότατα, τίς σ', ὦ
Ψάπφ', ἀδικήει;
καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἄλλα δώσει,
αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
κωὐκ ἐθέλοισα.
ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοί τέλεσσαι
θῦμος ἰμέῤῥει, τέλεσον· σὺ δ' αὔτα
σύμμαχος ἔσσο.

2. [2.]

Φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θέοισιν

V. 16, δηὖτε Hermann, δ' ηυτε P, διήν τε C, δ' ἥν τε G, δεῦρε MD. — κάλημι M, καλημμι APC, κάλλημην D. — V. 17. κὄττ' P, κὄττι G, κὤτι γ' MD, κὤττι Schneidewin, fort. κὄττι μοι. — γένεσθαι, MD γενέσθω. — V. 18. τίνα δηὖτε Πείθω μαῖς ἄγην ἐς σὰν Seidler, nisi quod λαῖς scripsit, P τιναδ' ἐυτεπείθωμαι (correctum in και vel βαι) σαγηνέσσαν, DM τίνα δ' ἠὔτε (M ηὔτε) πειθὼ (M πειθῶ) καὶ σαγήνεσσαν, A τίνα δ' εὔτε πείθωμαι σαγηνεύσαν, vulgo τίνα δ' εὖτε πύθωμαι σαγηνεῦσαι (φιλότητος σ', ὦ Σαπφώ, δίκην) ex manifesta interpolatione. Ego conieci τίνα δηὖτ' ἀπείθην (vel ἐπύθω) μαῖς ἄγην ἐς σάν, Hermann τίνα δηὖτε πείθω καὶ σαγηνάεσσαν φιλότατα, Ahrens τίνα δηὖτε πείθω μὴ 'σάλην (i. e. ἀσαλεῖν, ἀφροντιστεῖν vid. Hesych.) εἰς σὰν φιλότατα. — σ' om. D. — V. 20. Ψάπφ' ἀδικήει Gaisford, cf. Et. M. 485, 41: οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ ῆ προφέρουσιν, ἀδικήω, ὠψά τ' ἀδικήη (D ὠψαφ', M ὠψα δαδικήν.), eadem Et. Gud. 294, 39. ubi ὄψαθ' ἀδικήη. Apud Dion. P τις σωψαπφα δίκη, MD σαπφὼ δίκη, A Ψαπφαδίκη, Ursinus et Stephanus Σαπφοῖ, ἀδικεῖ. — V. 21. αἰ, GP εἰ, D εἴ. — φεύγει, G φεύγεις, D φάγοι. — V. 22. αἰ, D οἱ. — δέκετ', P δέ κετ', D δέ τ'. — ἄλλα PD, vulgo ἀλλὰ. — V. 23. αἰ, D αἱ. — V. 24. κωὐκ ἐθέλοισα scripsi, nam de *puellae* amore agitur, minus recte Blomfield κωὐκ ἐθέλοισαν, PC κὠυκ (C κ' ωϋκ') ἐθέλοις, D κω ἐἰ (εἰαις) καὶ θέλεις, M κὤτ' εἰ καὶ θέλεις, G ἠώ ϋ καὶ ἐθέλοις, A κὠϋκ ἐθέλοι. — V. 25. ἔλθε, ἐλθή D. — χαλεπᾶν, APD χαλεπάν, et AP μέριμναν. — V. 26. ὅσσα et τέλεσσαι, libri ὅσα et τελέσαι, sed deinde P τέλεσσον. — V. 27. ἰμέῤῥει, A ἱμέρει, P ἵμέρει, D ἱμέρα. — σὺ δ' αὔτα, DM σὺ δ' αὐτᾶ, conieci σὺ δηυτε (δαὖτε), Ahrens σὺ δ' αὔτᾳ (i. e. σαυτῇ). — V. 28. ἔσσο, vulgo ἔσο, om. AP, Ahrens coni. ἔσθι (i. e. ἴσθι).

Fr. 2. Longinus de Subl. c. 10: Οἷον ἡ Σαπφὼ τὰ συμβαίνοντα ταῖς ἐρωτικαῖς μανίαις παθήματα ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἑκάστοτε λαμβάνει. Ποῦ δὲ τὴν ἀρετὴν ἀποδείκνυται; ὅτε τὰ ἄκρα αὐτῶν καὶ ὑπερτεταμένα δεινὴ καὶ ἐκλέξαι καὶ εἰς ἄλληλα συνδῆσαι. Φαίνεται κτλ. ... φαίνομαι Ἀλλὰ πᾶν τολματὸν ἐπεὶ πένητα. Οὐ θαυμάζεις ὡς ὑπ' αὐτὸ τὴν ψυχήν, τὸ σῶμα, τὰς ἀκοάς, τὴν γλῶσσαν, τὰς ὄψεις, τὴν χρόαν, πάνθ' ὡς ἀλλότρια διοιχόμενα ἐπιζητεῖ καὶ καθ' ὑπεναντιώσεις ἅμα ψύχεται, καίεται, ἀλογιστεῖ, φρονεῖ; (ἢ γὰρ φοβεῖται ἢ παρ' ὀλίγον τέθνηκεν), ἵνα μὴ ἕν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνη-

ἔμμεν ὤνηρ, ὄστις ἐναντίος τοι
ἔζάνει, καὶ πλασίον ἆδυ φωνεί-
σας ὑπακούει
καὶ γελαίσας ἰμερόεν, τό μοι μάν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
ὠς γὰρ εὔιδον βροχέως σε, φώνας
οὐδὲν ἔτ' εἴκει·
ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα ἔαγε, λέπτον δ'
αὔτικα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἄκουαι.
ἀ δέ μ' ἴδρως κακχέεται, τρόμος δὲ

ι, παθῶν δὲ σύνοδος. Idem carmen respicit Plut. Erot. c. 18: *Αὖτη δὲ Σαπφὼ) ἀληθῶς μεμιγμένα πυρὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀναρ-ρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα, Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη ν ἔρωτα, κατὰ Φιλόξενον. — ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει, τῆς ἐρωμέ-ης ἐπιφανείσης τήν τε φωνὴν ἴσχεσθαι καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα καὶ ταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἴλιγγον. Λεχθέντων οὖν ὁ τοῦ Δαφναίου τῶν μελῶν ἐκείνων ὡς* . . . . . Excidit hic Sap-us locus inde a v. 7. V. 1. *κῆνος* Apoll. de Pron. 335. A: *Αἰολεῖς κῆ-νος· φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θεοις* (ita cod.) *ἔ. ὦ.* v. ap. Long. ut vide-*κεῖνος*, sed non recte voluerunt ex eodem Apoll. 366. A: *Αἰολεῖς σὺν F· φαίνεταί Foι κῆνος, Σαπφώ. Foι* restituere, alius enim ille Sap-us est versus, cf. Catull. qui carm. LI. haec vertit: *Ille mi par esse Deo tur.* — V. 2. *ἔμμεν*, Ahrens *ἔμμεν'*. — *ὄστις*, Blomfield *ὅττις*. — *ἐναν-* codd., *ἐναντίον*, vulgo. Ceterum cod. Par. *ἐμμένων ἤροστις ἐναντιὸς ζάνει*, Ambr. El. Laur. Vat. 2. 3. *ἐμμένων* (Vat. 2. 3. *ἐμμένον*) *ἤρως ἐναντίος τοι.* — V. 3. *ἰζάνει* Vat. 2., vulgo *ἐζάνει*, Blomfield *ἰσδάνει. πλασίον*, Par. Ambr. Vat. 2. 3. *πλησίον*, Laur. *πλησίων.* — *ἀδυ φω-νας* Neue, Vat. 2. *ἀδὺ φώνου σαῖς*, Vat. 3. *ἀδύφων. σαῖς*, Laur. Par. br. *ἀδύφων· σαις*, Robortelli *ἀδυφωνούσας*, unde vulgo *ἀδυφωνεύσας.* V. 5. *γελαίσας* Buttmann et Neue, vulgo *γελώσας*, sed Vat. 2. 3. Par. ır. *γελαῖς*, Ambr. El. *γελᾷς· δή*, Doederlein coni. *καὶ γελᾶϊς.* — *μοι* r Hartung, vulgo *μοι μάν (ἐμάν)*, Vat. 2. 3. Par. Laur. *μὴ ἐμάν*, Ah-s *δὴ ἔμαν*, Hermann *μ' ἄμμαν.* — V. 6. *ἐπτόασεν*, Laur. a m. sec. *πτόασεν*, Vat. 2. utrumque, Robortelli *ἐπεπτόασεν.* — V. 7. *ὠς γὰρ ἴδον βροχέως σε, φώνας* scripsi, libri *ὡς γὰρ σ' ἴδω* (Vat. 2. 3. *εἴδω, ἰδῶ*) *βρόχεώς με* (*βροχέως με* Laur. Ambr.) *φωνάς* (Laur. Ambr. *φώ-*). Seidler *ὡς γὰρ εἰσίδω βροχέως σε φωνᾶς*, Hermann *ὡς ἴδω γάρ σε γε', ὥς με φωνᾶς*, Ahrens *ὥς σε γὰρ Fίδω, βροχέως με φώνας.* — V. 8. *εἴκει*, El. (Laur.) *ἤκει*, Toup *ἴκει.* — V. 9. *καμ*, Vat. 2. 3. Par. ır. *κἄν.* — *μὲν γλῶσσα*, Vat. 2. Laur. *με γλῶσσαν.* — *ἔαγε*, hiatum ut erent, correxerunt *Fέαγε*, quae forma plane reiicienda est; fort. *γλῶσσ' ηγε.* Longe aliam lectionem praebet Plut. de profect. in virt. c. 10. *ὥσσ' ἔαγ', ἀν δὲ λέπτον*, sed displicet penultima insolenter correpta. V. 10. *χρῶ*, Ahrens *χρῶν.* — *ὑπαδεδρόμακεν* Par., Vat. 2. 3. Laur. *ὑποδεδρόμακεν*, vulgo *ὑποδεδρ.* — V. 11. *ὀππάτεσσι* (vel *ὀππάτεσσιν*) i, Robortelli *ὀμμάτεσσιν.* — *ὄρημ', ἐπιρρόμβεισι*, P *ὀρῆι μὴ ἐπιρόμβεῖσι*, . 2. 3. *ὀρῆμ'* (*ορῆμ'*) *ἡ ἐπιρομβεῖσι*, Laur. *ορῆμ' ἡ ἐπιρομβεισι*, vulgo *ρρομβεῦσι*, Manutius *ὄρημι: βομβεῦσιν δ' ἀκοαί μοι.* Ego conieci *ἐπι-ρμεισι.* — V. 12. *ἄκουαι* Laur., P Vat. 2. 3. *ἄκουε.* — V. 13. *ἀ δέ ἴδρως κακχέεται* scripsi, nisi malis *ἀ δὲ Fίδρως*, legebatur *καδ' ἰδρὼς ρὸς χέεται*, Vat. 2. *ἐκ δε μ' ἰδρῶς ψυχρὸς κα,χέεται*, Vat. 3. *ἐκαδε*

πᾶσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας·
ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύην
φαίνομαι (ἄλλα).
ἀλλὰ πὰν τόλματον, [ἐπεὶ καὶ πένητα].

3. [3. 106.]

Ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάναν
ἂψ ἀποκρύπτοισι φάεννον εἶδος,
ὅπποτ' ἂν πλήθοισα μάλιστα λάμπῃ
(ἀργυρέα) αὔγαν.

μ' ἱδρὼς ψ. κ., Par. ἐκαδε μ' ἱδρῶς ψ. κ. Schneidewin coniecit κἄνθεμ' ἱδρῶς (vel ἐκ δὲ Ἵδρως) κακχέεται. Conf. Cram. An. Ox. I. 208, 13: Ἰ.ΙΡΩΣ· τοῦτο παρ' Αἰολεῦσι θηλυκῶς λέγεται. ἀναδέχεται κλίσιν ἀκόλουθον θηλυκῷ γένει· Ἄδεμ' ἱδρὼς κακὸς χέεται, ὅμοιον τῷ ἠώς· οὕτω ἡ γενικὴ ἱδρῶς. Adde Schol. Hom. Il. χ'. 2. Et ψυχρὸς iam Spengel delevit. Resp. haec Plut. vit. Demetr. c. 38: Τῆς δὲ Στρατονίκης καὶ καθ' ἑαυτὴν καὶ μετὰ τοῦ Σελεύκου φοιτώσης πολλάκις ἐγίνετο τὰ τῆς Σαπφοῦς ἐκεῖνα περὶ αὐτὸν πάντα· φωνῆς ἐπίσχεσις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψεως ὑποδείξεις (Toll coni. ὑπολείψεις), ἱδρῶτες ὀξεῖς, ἀταξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς σφυγμοῖς, τέλος δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ κράτος ἡττωμένης, ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ὠχρίασις. Cf. de profect. in virtut. c. 10: τὰ Σαπφικὰ ταυτὶ παρέπεται, κατὰ μὲν γλῶσσ' ἔαγ' ἄν δὲ λ. αὐ. χρῶ πῦρ ὑποίδρομε (l. ὑποδεδρόμηκε) καὶ ἀθόρυβον δὲ ὄψιν καὶ πρᾶον ὄμμα, φθεγγομένου δ' ἀκοῦσαι ποθήσειας. — V. 14. πᾶσαν ἄγρει, Vat. 2. 3. πᾶσα, ν' ἀγρεῖ, Par. πᾶσ' ἀναγρεῖ, Ahrens παῖσαν corrigit. — V. 15. 'πιδεύην scripsi cum Ahrensio, πιδεύειν Vat. 2., πιδεύσην Ambr. Par., πιδευὴν Vat. 3. Laur., Hermann coni. 'πιδεύης. — V. 16. ἄλλα, i. e. ἠλεὴ (demens) adieci, Manutius ἄπνους, Hermann Ἀτθί. — V. 17. πὰν τόλματον, P παντόλματον, vulgo πᾶν τολματόν. Quae sequuntur ἐπεὶ καὶ (hoc codd., ut videtur omnes, praet. cod. Spengelii, om. Robortelli) πένητα uncis inclusi, nam videntur haec ad Longini orationem pertinere, fort. Ἀλλὰ πὰν τόλματον, ἐπεῖπεν· εἶτα (vel κἄτα) οὐ θαυμάζεις (codd. θαυμάζως vel θαυμαζοὶς) κτλ. Antea conieceram versu 16. integrum carmen absolvi, ut deinde sit scribendum πᾶν τὸ ἀσμάτιον ἐπεῖπον· εἶτα οὐ θαυμ., similiter Ahrens πᾶν τὸ ἀσμάτιον ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἢ γὰρ οὔ; θαυμάζεις κτλ. Hermann vero coni. φαίνομαι οὐδέν, ἀλλὰ παντόλματον ἀπεῖπεν ἦτορ.

Fr. 3. Eust. Il. 729, 20: Ἰστέον ὅτι ἐν τῷ φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην οὐ τὴν πλησιαζὴ νοητέον καὶ πληροσέληνον· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀμαυρά εἰσι τὰ ἄστρα ὡς ὑπεραυγαζόμενα, καθὰ καὶ ἡ Σαπφώ που φησίν· Ἀστέρες ... λάμπῃ γᾶν. Eadem Cram. An. Par. III. 233, 31. V. 1. σελάνναν, in proecdosi σελάνναν scripsi. — V. 2. ἂψ, fort. αἶψ'. — ἀποκρύπτοισι Scaliger, vulgo ἀποκρύπτουσι, Ahrens ἀπυκρύπτοισι. — φάεννον Scaliger, vulgo φαεινόν. — εἶδος, An. ἦθος. — V. 3. ὅπποτ' ἄν Blomfield, Eust. ὁπόσ' ἄν, An. ὁπόταν, Ahrens ὅπποτα . . . λάμπῃ, fort. recte, sed tunc λάμπῃ indicativus fuerit. — πλήθοισα, An. πλήθησι. — μάλιστα, coniicio πάλιστα et sic etiam Ahrens. — V. 4. ἀργυρέα adiecit Blomfield ex Iulian. Epp. XIX: Σαπφὼ ἡ καλὴ τὴν σελήνην ἀργυρέαν φησὶ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀποκρύπτειν τὴν. ὄψιν, sed non recte ἀργυρέα γᾶν scripsit, quod ferri nequit, itaque αὔγαν pro γᾶν correxi. Neue suspicatur γᾶν ἐπὶ πᾶσαν ἀργυρέα, Ahrens Ἄστερες δι' ἀργυρίαν σελάναν.

4. [4.]

ιφὶ δὲ [ὕδωρ] ψῦχρον κελάδει δι' ὔσδων
λίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
κῶμα καταρρεῖ.

5. [5.]

. . Ἔλθε Κύπρι
σίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἄβρως
ιμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἰνοχοεῦσα.

6. [6.]

σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος.

1. Hermog. Walz. Rhet. III. 315: *Καὶ τὰς μὲν οὐκ αἰσχρὰς ἡδονὰς ἁπλῶς ἐκφράζειν, οἷον κάλλος χωρίου καὶ φυτείας διαφόρους ἄτων ποικιλίαν καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ταῦτα γὰρ καὶ τῇ ὄψει προσονὴν ὁρώμενα καὶ τῇ ἀκοῇ, ὅτε ἐξαγγέλλοι τις. Ὥσπερ ἡ Σαπφώ· ἐ ὕδωρ ψυχρὸν κ. δι' ὔσδων* (sic Vind. Port., ἢ κλάδων ct.) *μ. καὶ αἰθ.* (Vind. supra *ἢ κινουμένων*) *δὲ φ. κῶμα* (Vind. *ὕπνος*, Par. *ἐν ἄλλοις οὐκ ἐστὶ τὸ κῶμα*) *καταρρεῖ. καὶ ὅσα πρὸ γε καὶ μετὰ ταῦτα εἴρηται.* In Schol. ib. VII. 883: *Ἀμφὶ δὲ ν. κ. δι' ὔσδων μαλίνων.* sed Schol. V. 534. recte *ὔσδων* et Vindob. Cod. CCV. f. 109: *ὕσδος ὁ ὄζος παρ' Αἰολεῦσιν· οὗτοι γὰρ τὸ ō εἰς ῡ καὶ τὸ ζ διαλύουσιν εἰς τὸ σ καὶ δ. ὡς παρὰ Σαπφοῖ· ὕδωρ ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὔσδων μαλίνων.* V. 1. *ὕδωρ* cancellis uippe quod sit ex interpretatione additum, auctore Neuio. Antea ım *ἀμφὶ δ' ὕδωρ ἱερὸν* (vel *ἴψοθεν*) *ψῦχρον*. Sed sive de aqua, us de aura circa fontem per frondes leniter spirante sermo fuit, st Nympharum hortos describi, cf. Demetr. Eloc. CXXXII. *Εἰσὶν ν τοῖς πράγμασι χάριτες, οἷον Νυμφαῖοι κῆποι, ὑμέναιοι, ἔρωη ἡ Σαπφοῦς ποίησις.* Hom. Od. ρ. 209: *Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγειροτρεφέων ἦν ἄλσος Πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὑφόθεν ἐκ πέτρης, βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο Νυμφάων.* Theocr. . *Πολλαὶ δ' ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο Αἴγειροι πτετὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον* ῖε. Respicit haud dubie Ovid. Heroid. XV. 157: Est nitidus vitroıs perlucidus omni Fons sacer: hunc multi numen habere putant, ıpra ramos expandit aquatica lotos, Una nemus: tenero cespite terra eterum *ψῦχρον κελάδει* Ahrens, vulgo *ψυχρὸν κελαδεῖ*. — V. 2. *ιένων* Neue, Hermog. *καὶ αἰθυσσομένων*, ubi Walz *καὶ* Hermogeputat, quasi duo exempla afferantur, Conieci *καθυσσομένων*, ch.: *Θύσσεται· τινάσσεται.* et *Θυσσόμεναι· σειόμεναι.* — V. 3. ῖ, Ahrens *καρρέει*, si quid mutandum, malim *κατάγρει*.

5. Athen. XI. 463. E: *Καὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαπφώ· Ἔλθὲ νοχοοῦσα τούτοισι τοῖς ἑταίροις ἐμοῖς γε καὶ σοῖς* (σοὶ AB) quae i sunt verba ut Welcker vidit, Hermann alii Sapphus versum *Τοῖς — ἐμοῖς ἑτάροις τε καὶ σοῖς* inesse putant. Fortasse est ex illo car1 quo Sappho fratrem Larichum pocula ministrantem induxit, vid. — V. 2. *χρυσίαισιν* Neue, *χρυσέαισιν* vulgo, *χρυσείαισιν* libri. — cripsi, vulgo *ἄβροις*, Blomfield *ἄβραις*. — V. 4. *οἰνοχοεῦσα* scripsi, *νοχοοῦσα*, Neue *οἰνοχόεισα*. — V. 3. *θαλίαισι*, Ahrens *θαλέεσσι*.

6. Strabo I. 40. *Καὶ Σαπφώ· Ἦ σε κτλ.* Est haud dubie ex n Venerem, cf. Menander de Encom. Rhet. IX. 136.

7. * 8. [7.]

Σοὶ δ' ἔγω λεύκας ἐπὶ βῶμον αἴγος
* * *
κἀπιλείψω τοι.

* 9.

Αἴθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφρόδιτα,
τόνδε τὸν πάλον λαχόην.

10. [90.]

Αἴ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι.

11. [47.]

. . . . . Τάδε νῦν ἑταίραις
ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλως ἀείσω.

12. [87.]

. . . . Ὄττινας γάρ
εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα σίνον-
ται . . . .

Fr. 7. et 8. Apoll. de Pron. 364. C: *ΣΟΙ'. Ἀττικῶς. Ἴωνες, Αἰολεῖς ὁμοίως· Σοὶ δ' εγω λεύκας ἐπιδωμον αἴγος. Σαπφώ.* καὶ τὸ *κατὰ ἀπόλυτον διὰ τ· Κἀπιλείψω τοι.*. Posterius hoc ex eodem, ut videtur, carmine petitum est. *ἔγω*, Bekker *ἔγων*. — *ἐπὶ βῶμον* Bekker. Pro *ἐπιδωμον* Neue coni. *περιδώσομ'*, Ahrens *ἐπὶ δᾶμον* (i. e. *δημὸν*) *αἴγας* (*πίονα καύσω*) — *αἴγος*, Welcker coniecit *Αἴγος* (Schneidewin *Αἰγᾶς* vel rectius *Αἴγας*) collato Strabone XIII. 615., ego *αἴγοις* conieci, i. e. *αἴγους* sive *αἴγας*. Videtur Sappho describere sacrificium Veneri oblatum, quorsum fort. respicit Philostr. Imag. II. 1.

Fr. 9. Apollon. de Synt. 247: *Εἰσὶ τῆς εὐχῆς ἐπιρρήματα παρατατικά· Αἴθ' ἐγὼ γενόμαν* (*γενάμαν* M, *γενοίμην* B, om. C). *χρυσέη αἴθ'* (*εἴθ'* M, *αἴθ' οὕτως* C), *ἀφροδίτα, τ. τ. π. λαχοίην* (*λαχοίη* B) at recte A *χρυσοστέφαν'*. — V. 2. *λαχόην* correxi, cf. Et. M. 558, 28. Cram. An. Ox. IV. 204, 5. Choerobosc. Epim. II. 772.

Fr. 10. Apollon. de Pron. 404. A: *Αἰολεῖς ἀμμέτερον καὶ ἄμμαν καὶ ὔμμον καὶ σφόν. Σαπφώ· ἐμὲ τιμίαν ἐποίησαν ἐρατὰ σφ.αδοισαι. Αἴ με* Seidler, *ἐπόησαν* Ahrens, *ἔργα τὰ σφὰ δοῖσαι* Is. Voss, nisi forte leg. *Αἴ με τιμίαν πόησαν ἔργα τὰ σφὰ δοῖσαι*, ut sit idem metrum quod Fr. 84. ubi vide Aristidis locum. Eandem sententiam protulerat Sappho etiam in carmine Fr. 68.

Fr. 11. Athen. XIII. 571. D: *Καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ Σαπφώ· τάδε κτλ.* — V. 2. *ἔμαισι* Seidler, vulgo *ἑμαῖς*, contra Blomfield; *Τάδε νῦν ἑτάραις ταῖσιν ἐμαῖς κτλ.*

Fr. 12. Et. M. 449, 34: *ὥςπερ δαμῶ, δαμεῖω, οὕτω θῶ θέω·* καὶ *παρὰ Σαπφοῖ· ὄττινας κτλ.* V. 1. *ὄττινας* Ahrens alii, vulgo *ὅττινες*. — V. 2. *κῆνοι* Blomfield, vulgo *κεῖνοι*. — *σίνονται*, Ahrens *σίννονται*.

13. [59.]

. . . . . Ἔγω δὲ κῆν' ὄτ-
τω τις ἐρᾶται.

* 14.

Ταῖς κάλαις ὔμμιν (τὸ) νόημα τὤμον
οὐ διάμειπτον.

15. [60.]

Ἔγων δ' ἐμαύτᾳ
τοῦτο σύνοιδα.

16. [62.]

. . . . . Κἄντα
στᾶθι φίλος καὶ
τὰν ἐπ' ὄσσοις ἀμπέτασον χάριν.

17. [8.]

Ταῖσι (δὲ) ψῦχρος μὲν ἔγεντο θῦμος,
παρ δ' ἴεισι τὰ πτέρα . . .

18. [11.]

Τὸν δ' ἐπιπλάζοντες ἄμοι φέροιεν
καὶ μελεδώναις.

Fr. 13. Apollon. de Synt. 291: τό γε μὴν ἐρᾶν ὁμολογεῖ τὸ προσδιατίθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου· διὸ καὶ δεόντως ἡ Σαπφὼ ἐπιτεταμένῳ μᾶλλον ὀνόματι ἐχρήσατο· ἐγὼ δὲ (hoc om. B) καὶ ἡ νοτιῶτις ἐρᾶται. sed A προτιωτις, quod correxi, in proecdosi κῆνο τῶ scripsi, idque etiam Ahrens proposuit, nisi quod ἔραται scripsit, idem narrat se olim κῆν' ὄττω τις coniecisse, postea improbasse.

Fr. 14. Apollon. de Pron. 384. C: Υ̓́μμιν Αἰολεῖς· ταῖς κάλαις κτλ. V. l. τὸ add. Bekker. — V. 2. νόημα, Cod. νοημμα, Ald. Corn. cop. 266. B Aeolenses νόαμα dixisse perhibet.

Fr. 15. Apollon. de Pron. 324. B: Αἰολεῖς βαρέως· ἔγων (ἐγων) δ' ὡς αὕτᾳ τ. σ. Σαπφώ. Prorsus alio modo iterat haec 363. A: καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παραθέσει ἀνεγνώσθη· ἔμ' αὕτα τοῦτ' ἔγων ἴσοιδα. Scribendum ἐμαύτᾳ, vid. Alcaei Fr. 72. Ceterum Ahrens συνόϊδα.

Fr. 16. Athen. XIII. 564. D: Καὶ ἡ Σαπφὼ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον τὴν μορφὴν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενόν φησι· Στᾶθι κἄντα φίλος κτλ. Scripsi κἄντα στᾶθι, sed possunt alia plura coniici. Ahrens στᾶθι κάταντα. — V. 3. ἀμπέτασον, Ahrens ὀμπέτασον.

Fr. 17. Schol. Pind. Pyth. I. 10: Ἡ δὲ Σαπφὼ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου τὸ τῶν περιστερῶν· Ταῖσι ψυχρὸς κτλ. V. 1. δὲ adiecit Neue, Boeckh ταῖς scripsit. — ἔγεντο Boeckh, vulgo ἐγένετο.

Fr. 18. Et. M. 335, 38: Τὰ γὰρ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν Αἰολεῖς· τὸ ἐπιπλήσσω ἐπιπλάζω. Σαπφώ· Τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι φέροιεν. Auctius Herodian. περὶ μον. λέξ. 23, 12: τὸ δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ πλάζω. Τὸν δὲ ἐπιπλάζοντες ἂν ἐμοὶ φ. καὶ μελεδῶναι ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσοντες. Verbum ἐπιπλάζω hinc affert Herodian. περὶ διχρόν. p. Seidler scripsit τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι . . . καὶ μελέδωνα, at ehezon illud ventis potius convenit, itaque scribendum ἐπιπλάζοντες ἄμοι . . καὶ μελεδώναις, cf. Hesych. Ἀμώνας· τὰς ἀνεμώνας Αἰολεῖς et

19. [12.]

Ἀρτίως μ' ἁ χρυσοπέδιλος Αὔως.

20. [83.]

. . . . Πόδας δέ
ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
ον κάλον ἔργον.

21. [84.]

. . . . Παντοδάπαις μεμιγμέ-
να χροΐαισιν.

* 22.

. . . Ἔμεθεν δ' ἔχεισθα λάθαν.

* 23.

. . . . . Ἤ τιν' ἄλλον
(μᾶλλον) ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλησθα.

* 24.

Οὔ τι μοι ὔμμες.

25. [17.]

Ἄς θέλετ' ὔμμες.

μεταμώνιος. τὸν autem referendum videtur ad verbum *σταλαγμός*, quod praecesserit, vid. Et. M. 576, 25: *Αἰολεῖς σταλαγμὸν τὴν ὀδύνην.*

Fr. 19. Ammon. 23: *Ἁμαρτάνει Σαπφὼ λέγουσα· Ἀρτίως μὲν ἡ χ. αὐ ὡς ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος. μ' ἁ* Seidler scripsit, *αὖως* Scaliger, Ahrens praeterea *χρυσοπέδιλλος.*

Fr. 20. Schol. Aristoph. Pac. 1174: *Διαφέρουσι γὰρ αἱ Λυδικαὶ βαφαί, καὶ Ὅμηρος — καὶ Σαπφώ· πόδα δὲ κτλ.* Cf. Pollux VII. 93: *Τὰ μέντοι Τυρρηνικὰ εἴη ἂν ὁ Σαπφοῦς μάσθλης, Ποικίλος μάσθλης εἶπε* (om. Bekk.) *Λύδιον καλὸν* (Λ *κακὸν*) *ἔργον.* — V. 1. *πόδας* Seidler, vulgo *πόδα.* — V. 2. *μάσλης* Bekker in Polluce bis, ex codd. ut videtur, vulgo *μάσθλης*, ut ap. Schol. Arist.

Fr. 21. Schol. Apoll. Rhod. I. 727: *Ἐρευθήεσσα δὲ (ἡ τοῦ Ἰάσονος δίπλαξ), ἀντὶ τοῦ πυρρά, ὑπέρυθρος, καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν· παν. με. χροιαῖσιν. χροΐαισιν* Seidler.

Fr. 22. et 23. Apollon. de Pron. 343. B: *Ἔμεθεν· πυκνῶς αἱ χρήσεις παρ' Αἰολεῦσιν· ἐμέθεν δ' ἔχεισθα λάθαν. ἢ τίν' ἄλλον ἀν. ἐμ. φιλῆσθα.* Haud dubie Sapphonis sunt fragmenta. — Fr. 23. V. 2. *μᾶλλον* adieci. — *φίλησθα* scripsi, vulgo *φιλῆσθα*, Ahrens *φίλεισθα.*

Fr. 24. et 25. Apollon. de Pron. 379. B: *Ὑμεῖς. — Αἰολεῖς ὔμμες οὔτί μοι ὔμμες. ἂς θέλετ' ὔμμες ἐν δευτέρῳ Σαπφώ.* Apparet prius Fr. non esse Homericum Il. α'. 335., sed utrumque Fragmentum Sapphus ex eodem libro videtur. *ἂς* Ahrens, at servanda lectio *ἄς.*

* 26.

Καὶ ποθήω καὶ μάομαι.

27. [135.]

[Κεῖνον, ὤ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὔμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
Τήιος χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγανός.]

---

28. [93.]

Σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.

---

29. [61.]

Αἰ δ' ἦχες ἔσλων ἵμερον ἢ κάλων,
καὶ μή τι Φείπην γλῶσσ' ἐκύκα κάκον,

Fr. 26. Et. M. 485, 45: *Οἱ Αἰολεῖς. ... ἀδικήω* (sequitur Sappho Fr. 1, 20.) *ποθέω, ποθήω, οἷον· καὶ π. κ. μάχομαι* (DM *μάομαι*). Eadem Et. Gud. 40. ubi *μάομαι*. Videtur Sapphonis esse.

Fr. 27. Athen. XIII. 599. C: *Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς καὶ ν τινάς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπ' Ἀνακρέοντος τάδε· Σφαίρη κτλ. — καὶ τὴν Σαπφὼ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν· κεῖνον — Ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφοῦς τοῦτο τὸ ᾆσμα παντί που ν.* Possis suspicari illud tantum confictum esse, quod ad Anacreontem um sit carmen, sed potius omne carmen subditicium esse censendum est. *κεῖνον* Ursinus, vulgo *κείνων*. — *ἔνισπες* Barnes, *εἴνασπες* PVL, ες A. — V. 3. *Τήιος* Barnes, vulgo *ὁ Τήιος*. — *ὃν* Ursin., vulgo *ὅσ'*. 4. *ἀγανός* Barnes, libri *ἀγλαός*.

Fr. 28. Plutarch. de coh. ira c. 7: *Ἐν ὀργῇ δὲ σεμνότερον οὐδὲν ἡσυ- ὡς ἡ Σαπφὼ παραινεῖ, σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς πεφυλάχθαι ιαν μαψυλάκταν.* Hermann *μαψυλάκαν* emendavit, Seidler restituit ios, Ahrens v. 2. *πεφύλαξο* scripsit.

Fr. 29. Aristot. Rhet. I. 9: *Τὰ γὰρ αἰσχρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες οιοῦντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Σαπφὼ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ ου* (Fr. 55.). *... Αἰ δ' κτλ.* Adde Cram. An. Par. I. 266, 25: *Εἴτε ὁ ος ὁ ποιητὴς ἦρα κόρης τινός, ἢ ἄλλος τις ἦρα, παράγει οὖν ὅμως ιφὼ διάλογον· καὶ λέγει ὁ ἐρῶν πρὸς τὴν ἐρωμένην· „θέλω τι εἰ- πρὸς σέ, ἀλλ' ἐντρέπομαι, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.“ εἶτ' αὐθις ἀμοι- ἡ κόρη λέγει πρὸς ἐκεῖνον. „ἀλλ' ἐὰν ἦς ἀγαθός, καὶ ὃ ἔμελλες πρός πεῖν, ἦν ἀγαθόν, οὐκ ἂν ἠδοῦ καὶ ἠσχύνου οὕτως· ἀλλὰ μετὰ παρ- ἔλεγες ἄν, βλέπων πρός με ἀνευθριάστως.“* V. 1. *ἦχες* Ac, *εἶχες* bread., *ἴκες* Vb. — *ἔσλων* Steph. et Ursinus, vulgo *ἐσθλῶν*. — *ἵμερον* ut videtur omnes, vulgo ex Scaligeri ut videtur coniectura *αἰ δ' ἱκέ θλῶν ἵμερος* et similiter Nauck *αἰ δ' ἦχέ σ' ... ἵμερος*. — V. 2. *μή* κην Blomfield, *μη τι τειπῆν* Ac, *μητ' εἰπεῖν* QYb. — *γλῶσσ' ἐκύκα, ὄσσαι κυκαῖ.*

αἴδως κέ σ' οὐ κίχανεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίως.

---

30. [66.]

Χρύσειοι δ' ἐρέβινθοι ἐπ' ἀϊόνων ἐφύοντο.

31. [67.]

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἕταιραι.

32. [16.]

Μνάσασθαί τινά φαμι καὶ ὕστερον ἀμμέων.

33. [14.]

Ἠράμαν μὲν ἔγω σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πόκα.

43. [27.]

Σμίκρα μοι πάϊς ἔμμεν ἐφαίνεο κἄχαρις.

V. 3. *κέ σ' οὐ κίχανεν* scripsi, vulgo *μέν σε οὐκ εἶχεν*, cod. Dresd. *κέν σε οὐ κἄν χεν*, Naeke *κέ σ' οὐκ ἂν εἶχεν*, Melhorn *κέ σ' οὐ κατεῖχεν*, Hermann *κέ τευς οὐκ εἶχεν*, Ahrens praeeunte Volgero *κε νῦν σ' οὐκ ἔχεν*, Scaliger *κεν οὐχί σ' εἶχεν*. — *ὄππατ'* Blomfield, libri *ὄμματ'* — V. 4 *τῶ*, QZb *ὦ*, *Fῶ* Spengel. — *δικαίως* scripsi, idemque coni. Ahrens, vulgo *δικαίω*, Spengel *δίκαιον*, Schneidewin *ἀλλ' ἔλεγες προσίδων δίχ' αἴδως*.

Fr. 30. Athen. II. 54. F: *Σαπφώ· χρύσειοι ἐρεβ. κτλ.* Cf. Eustath. 948, 44. Addidi *δ'*, Ahrens *χρύσιοι* scripsit.

Fr. 31. Athen. XIII. 571. D: *Καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ Σαπφὼ — καὶ ἔτι· Λατὼ* (P *κατὰ*) *καὶ κτλ.* — *μάλα*, B *μάλιστα*.

Fr. 32. Dio Chrysost. Or. XXXVII. T. II. 535: *Μνάσασθαί* (Casaub. *μνάσεσθαί*) *τινα φάμη καὶ ἕτερον ἀμμέων, πάνυ γὰρ καλῶς εἶπεν ἡ Σαπφώ. φαμὶ* BM e corr. ut Casaub. coniecerat, *ὕστερον* Volger restituit. — *ἀμμέων*, M *ἀμμέω*. Ceterum quod deinde dicit Dio: *Λάθα μὲν γὰρ ἤδη τινὰς καὶ ἑτέρους ἔσφηλε καὶ ἐψεύσατο· γνώμη δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν οὐδένα, ᾗ κατ' ἄνδρα μοι ὀρθὸς ἕστηκας.* fort. etiam ex Sapphone petitum est. Sapphus esse conieci aliquando versum ap. Stob. Flor. XXVI. 1:

Λάθα Πιερίδων στυγερὰ καὶ ἀνάρσιος,

qui temere cum Sophoclis loco coaluerit.

Fr. 33. Hephaest. 42: *Τῶν δὲ ἀκαταλήκτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Σαπφικὸν τεσσαρεσκαιδεκασσύλλαβον, ᾧ τὸ δεύτερον Σαπφοῦς ὅλον γέγραπται· Ἠράμαν κτλ. Ἄτθι* Bentlei, Fl. Turn. BHN *ἅτε*, CM *ἅτϊ*, Cod. Ming. 489. *ἅτοι*. — *πόκα*, Blomfield *πότα*. Eadem Apostol. VIII. 68. b (*ἅτε*) et corrupte affert Plotius 260.

Fr. 34. Plutarch. Erot. c. 5: *Χάρις γὰρ οὖν, ὦ Πρωτόγενες, ἡ τοῦ θήλεος ὕπειξις τῷ ἄῤῥενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν, ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Κένταυρον ἄνευ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι, καὶ τὴν οὔπω γάμων ἔχουσαν ὥραν ἡ Σαπφὼ προσαγορεύουσά φησιν, ὅτι Σμικρά μοι, παῖ, ἔμμεναι φαίνεαι κἄχαρις.* Cf. Schol. Pind. Pyth. II. 75: *καὶ*

* 35.

λλα, μὴ μεγαλύνεο δακτυλίῳ πέρι.

36.

κ οἶδ' ὅττι ϑέω· δύο μοι τὰ νοήματα.

37. [9.]

ύην δ' οὐ δοκίμοιμ' ὀράνω δύσι πάχεσιν.

* 38. [75.]

δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπτερύγωμαι.

39. [36.]

ος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών.

* 40. [37.]

ος δαὔτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει
κύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.

Μικρά μοι πάϊς ἔμμεναι λιθόχαρις, ubi cod. Gott. *φῆλιεόχαρις* Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Οὐ προσιέναι φησὶν ὁ Σωκράτης Ἀλκι- κ πολλοῦ ἐρῶν, πρὶν ἡγήσατο ἱκανὸν εἶναι πρὸς λόγους, Σμικρά ἔτι φαίνεο καὶ* (Davis *κού*) *χαρίεσσα, Σαπφὼ λέγει.* Quae emen- m certam est, versum esse ex eodem carmine, quo superius frag- Cf. Terentian. Maur. 2154: „Cordi quando fuisse sibi canit At- rvam, florea virginitas sua cum foret." unde ortum illud ap. Mar. 52: Cordi florea virginitas mihi cum foret. Ἄχαρις ex hoc loco detur Bekkeri Gramm. I. 473, 25. Ceterum Ahrens ἔμμεν' flagitat.

5. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 26, 20: *Ἐφυλαξάμην δὲ διαλέκτους od. τόδ')· ἄλλ' ἄν μοι μεγ. δακτυλίῳ πέρι.* quae emendavi, quam- ivus defendi potest. Sapphus haud dubie versus est.

6. Chrysipp. *περὶ ἀποφατικῶν* c. 23: *Εἰ Σαπφὼ οὕτως ἀποφαι- Ὀὐκ οἶδ' κτλ. ἀπέφασκεν κτλ.*

7. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 7, 28: *Σημειῶδες ἄρα τὸ οὐρανός. ο ἀπὸ φύσει μακρᾶς, Ἀλκαῖος δὲ καὶ εἰς ῶ ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα, ἵνεν τοῦ ῡ ὀ ρ α ν ό ς, καὶ Σαπφώ· ψαύειν δὲ οὐ δοκεῖ μοι ὠρανῶ ι, quae correxi. Ahrens ψαύην δ' οὐ δοκίμωμ' ὀράνω δυσε- i. e. δυσαυχέα).*

8. Et. M. 662, 32: *Οἱ γὰρ Αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφω- ερ τὸ ἐπτερύγωμαι πεπτερύγωμαι*, ubi cod. Par. 346. addit *οἷον· ἵς παῖδα μητέρα πεπ. Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ πάθους.* Similia 40., et cod. ap. Koen ad Gregor. Cor. 638. ubi *πάϊδα ματέρα.* πῆς itaque etiam Ahrens, Koen *πεδὰ* restituit et Sapphoni tribuit.

9. Schol. Soph. Electr. 149: *τὸ δὲ Διὸς ἄγγελος (ἡ ἀηδών) ὅτι μαίνει — καὶ Σαπφώ· Ἵρος κτλ.* Eadem Suid. v. *ἀηδών*, ubi ὸς.

0. Hephaest. 42: *Τὸ δὲ (Αἰολικὸν) τετράμετρον ἀκατάληκτόν ἐστι Ἵρος κτλ.* Sapphonis haec esse certum est. V. 1. Ἵρος Fl. cod. ἔρως Turneb. — *δαὐτε, δηὖτε* Seidler, vulgo *δ' αὖτε.* — *δονεῖ*, arelli p. 489. *δινεῖ*, Fl *δωνεῖ.*

* 41. [37.]

Ἄτθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότῃ.

42. [74.]

(Ἔρος δαῦτ' ἐτίναξεν ἔμοι φρένας),
ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων.

43. [40.]

Ὄτα πάννυχος ἄσφι κατάγρει.

---

44. [25.]

Χειρόμακτρα δὲ καγγόνων
πορφυρᾶ. . . .
καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις,
ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκάας
δῶρα τίμια καγγόνων.

Fr. 41. Hephaest. ibid. Vulgo coniungunt cum prioribus, sed est hoc alius carminis exordium. V. 1. *Ἄτθι*, MC *ἀτθί*, vulgo *Ἀτθίς*. — V. 2. *φροντίσδην* Bentley, vulgo *φροντὶς δ' ἦν*. — *πότῃ*, CM *ποτῇ*, vulgo *ποτί*. Ceterum cf. Maxim. Tyr. XXIV. 8: *Ὅ τι γὰρ ἐκεῖνῳ (Σωκράτει) Ἀλκιβιάδης καὶ Χαρμίδης καὶ Φαῖδρος, τοῦτο τῇ Λεσβίᾳ Γύριννα καὶ Ἄτθὶς καὶ Ἀνυτορία· καὶ ὅτι περ Σωκράτει οἱ ἀντίτεχνοι Πρόδικος καὶ Γοργίας καὶ Θρασύμαχος καὶ Πρωταγόρας, τοῦτο τῇ Σαπφοῖ Γοργὼ καὶ Ἀνδρομέδα· τῶν μὲν ἐπιτιμᾷ ταύταις, νῦν δὲ ἐλέγχει καὶ εἰρωνεύεται αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σωκράτους.*

Fr. 42. Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Ἐκβακχεύεται (Σωκράτης) ἐπὶ Φαίδρῳ ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος, τῇ δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἔρως ἐτίναξε τὰς φρένας, ὡς ἄνεμος κτλ.* quae restitui. *Ὡς* a sophista additum, nisi malis *ὡς ἄμος*, i. e. *ἄνεμος*. vid. Fr. 18. — *κατ' ὄρος*, Nauck coni. *κατάρης*.

Fr. 43. Apoll. de Pron. 386. B: *(σφὶν) καὶ σὺν τῷ ᾱ λέγεται παρ' Αἰολεῦσι· ὅτα παν. κτλ. Σαπφώ.* Fortasse scribendum (*ἄωρος*):

Ὄ π π α τ α πάννυχος ἄσφι κατάγρει.

Fr. 44. Athen. IX. 410. D: *Σαπφὼ δ' ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ* (B *ἐν εω*) *τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην· χειρόμακτρα δὲ καγγόνων πορφυρᾶ* (B *πορφυρὰ*), *καὶ ταῦτα* (sic PVL, *καταυτα* A, *κατ᾽ αὐτα* B) *μὲν ἀτιμάσεις* (sic PVL, *ἀτατιμάσεις* A) *ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκάας* (sic censor Ienensis, legebatur *ἔπεμψα πυφωκάας*, VL *πυφωκείας*) *δῶρα τίμια· καγγόνων κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα*, ubi apparet *καγγόνων* ante *κόσμον* non ad Athenaei, sed ad Sapphus orationem referendum esse. Sappho cum libro quinto Asclepiadeis versibus usa esse perhibeatur, coniicias hic Asclepiadeos cum Glyconeis consociatos fuisse: sed tamen hoc satis incertum: illud quoque dubium, utrum Athenaeus unum an duo fragmenta adscripserit: maxime autem obscurum illud *καγγόνων*, ubi Neue *καγ γόνων* coniecit. Seidler scripsit *καγ κόμων πορφυρᾶ καταρτάμενα τιμᾶς. εἰς σ' ἔπεμψ' ... καγ κόμων*, Hermann *καττόνων* (i. e. *κατατόνων*) et duo fragmenta esse censet: *καί· Ταῦτα τἄμ' ἀπατιμάσεις ὅσ' ἔπεμψ' . . . καττόνων*. Ahrens prius *καγγόνων* delet: *χερρόμακτρα δὲ πόρφυρα * * * ταῦτα μή ποτ' ἀτιμάσῃς, ὅσσ' ἔπεμψ' . . . καγ γόνων*, idem *χερρόμακτρα δὲ πορφύρας ἀπανγάμενα τιμίας εἰς σ' ἔπεμψ' κτλ.*

45. [24.]

ἴγε δὴ χέλυ δῖά μοι
υνάεσσα γένοιο.

46. [26.]

ἀπάλαις ὑποθυμιδας
λέκταις ἀμπ' ἀπάλᾳ δέρᾳ.

47. [122.]

ἴλλως παιδοφιλωτέρα.

48. [91.]

Μάλα δὴ κεκορημένας
ὄργως.

49. [94.]

ρενθείω βασιληΐω.

45. Hermog. III. 317. ed. Walz: *Καὶ ὅταν τὴν λύραν ἐρωτᾷ ἢ καὶ ὅταν αὕτη ἀποκρίνηται, οἷον· ἄγε χέλυ δῖά μοι* (cod. ap. Blomfield *δὴ χέλυ* om. *μοι*) *λέγε, φωνάεσσα δὲ* (om. Vind. 1) *γίνεο. καὶ* Eustath. Il. 9, 41: *Ὁμηρικῶς δέ πως καὶ ἡ λυρικὴ Σαπφὼ σχημα τῇ κιθάρᾳ ἐγκελεύεται· ἄγε μοι δῖα χέλυ, φωνάεσσα γένοιο.* Hanc correxi. Neue:

Ἄγε δῖα χέλυ μοι λέγε, φωνᾶσσα δὲ γίνεο,

debebat cum Blomfieldio *χελύνα* corrigere pro *χέλυ μοι*.

46. Athen. XV. 674. D: *Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας. — καὶ Σαπφώ· καὶ πολλαῖς κτλ.* V. 1. *ἀπάλαις* scripsi, vulgo *καὶ πολλαῖς*. — *ὑποθύμιδας* correxit Blomfield, vulgo *ὑποθυμιάδας*, AB *ὑποθυμιάδαις*, Cant. L *ὑποθυμιάδες*. — V. 2. *ἀμπ' ἀπάλᾳ δέρᾳ* Schweighaeuser, nisi *ἀμφ'* malis, codd. *ἄντια παλαιδέραι*. Ahrens *παλαῖαν δερᾶν*.

47. Zenob. III. 3: *Γελλὼ παιδοφιλωτέρα· ἐπὶ τῶν ἀώρως τελευτώντων, ἤτοι ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μέν, τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά· ἦρ τις ἦν παρθένος· καὶ ἐπειδὴ ἀώρως ἐτελεύτησε, φασὶν οἱ Λεσβῆς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς τῶν ἀώρων ἐς αὐτῇ ἀνατιθέασι. Μέμνηται ταύτης Σαπφώ.* Sic etiam Et. M. sed rectius Suid. *Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα*, itaque Ahrens *Γέλλως*

48. Ald. Cornu Cop. 268. B: *οἷον ἡ Σαπφὼ τῆς Σαπφῶς, καὶ τῆς Λητῶς, καὶ δηλοῦσιν αἱ χρήσεις οὕτως ἔχουσαι· τὸ δὲ ἐκ ἀμελγόμενος μέν τοι φέρω· καὶ παρ' αὐτῇ τῇ Σαπφοῖ· Μάλα κεκορημένος στόργος.* Ursinus *κεκορημένος στόργος*. Emendavi haec, nomen latere iam Toup suspicatus est.

49. Athen. XV. 690. E: *Σαπφὼ δὲ ὁμοῦ μέμνηται τοῦ τε βασιλέως τοῦ βρενθείου, λέγουσα οὕτως· βρενθείω βασιληΐω*, ita A, *βρενθσιληΐω* B, *βρενθεΐω βασιληΐῳ* C, *βρενθίῳ βασιλείῳ* Cant. L.

50. [54.]

Ἔγω δ' ἐπὶ μαλθάκαν
τύλαν σπολέω μέλεα.

51. [79. 70.]

Κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν κράτηρ ἐκέκρατο,
Ἑρμᾶς δ' ἕλεν ὄλπιν θεοῖς οἰνοχόησαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσιά τ' ἦχον
κἄλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἔσλα
τῷ γάμβρῳ.

Fr. 50. Herod. περὶ μον. λέξ. 39, 27: Ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὸ προκείμενον, παραθέμενοι τὸ τύλη, ὅπερ οὐκ ἦν παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλὰ μέμνηται Σαπφὼ ἐν δευτέρῳ· ἐγὼ δ' ἐπὶ ... μέλεα· κἂν μέν τε τύλαγκας ἀσπόλεα· οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος. Respicit Pollux X. 40: ἐν δὲ Ἀντιφάνους Φάωνι κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἔστιν εὑρεῖν τὰς τύλας, ... ὥςπερ καὶ παρὰ Σαπφοῖ. Hermann coniecit: ... ἐγὼ δ' ἐπὶ μαλθακὰν | τύλαν κασπολέω μέλε', αἰ καὶ ἅμ' ἐν τὲ τὺ | τύλᾳ κασπολέεαι. pentametris aeolicis restitutis, quibus Sappho in libro secundo usa sit: sed hoc admodum incertum, nam potest libri numerus corruptus esse, (possis ἐν δ' coniicere), vel etiam diversa editione Herodianus usus est, vide quae supra monui. Apparet autem duo diversa fragmenta afferri ab Herodiano, estque post μέλεα inserendum καί· κἂν μὲν κτλ. vid. Fr. 79.

Fr. 51. Coniunxi duo fragmenta in unum, et similiter Ahrens. Vulgo singuli versus in binos versiculos divisi erant, coniunxit Lachmann. V. 4 schema est:

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

loco vulgaris numeri:

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ×̄ – – ⏑́ ⏑ ⏑ – –

Prius Fragm. legitur apud Athen. X. 425. C: Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰςάγει αὐτῶν (θεῶν) οἰνοχόον, ὡς καὶ Σαπφὼ λέγουσα· καδ δ' ἀμβρ. ... οἰνοχοῆσαι. et rursus cum varietate lectionis II. 39. A: καὶ Σαπφὼ δέ φησιν· ἀμβροσίας ... δ' ἑλὼν ἕρπιν (sic BCD, ἕρπεν VL) θεοῖς ὠνοχόησεν (sic C, οἰνοχοήσων LV, ὠνοχόης B). Eadem Eust. 1633, 1., qui addit ἔστι δὲ ἕρπις αἰγυπτιστὶ ὁ οἶνος, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων οἶδεν. Respicit etiam 1205, 18. cf. Eudoc. 96. Adde praeterea Ath. V. 192. C: παρὰ δὲ τῇ καλῇ Σαπφοῖ καὶ ὁ Ἑρμῆς οἰνοχοεῖ τοῖς θεοῖς. V. 1. κῆ δ' Lachmann, i. e. ἐκεῖ δὲ, L κἀδδ', V κἀδ', ABP κηδαμβροσίας. — V. 2. Ἑρμᾶς Athen. II., altero loco sic L, sed PV ἑρμαῖς, Eust. Ἑρμῆς. — δ', Athen. X. δὲ. — ἕλεν Seidler, libri ἑλών. — οἰνοχοῆσαι Athen. X. codd. — ὄλπιν Ath. X., altero l. ἕρπιν. — Alterum fragmentum extat apud Athen. XI. 475. A: Μνημονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ Σαπφὼ ἐν τούτοις· κοινῇ δ' ἄρα πάντες κτλ. Eadem Macrob. Sat. V. 21. — V. 3. κῆνοι AB, κοινῇ PVL Macrob. κοινῇ, sed cod. Thuan. κῆνοι. — καρχήσιά τ' ἦχον scripsi, Athen. καρχήσι' ἔχον, Macr. καρχήσι' εἶχον (cod. Thuan. ἔσχον), Lachmann καρχάσι' ἔχευον. — V. 4. κἄλειβον scripsi, Lachmann κἤλειβον, vulgo καὶ ἔλειβον. — ἔσλα ed. Col. Macrob., vulgo ἐσθλά. Ceterum Lachmann ἀράσαντο δ' ἀμπὶ πὰν ἔσλα scripsit. Longe aliter Ahrens, qui cum antea καρχήσι' ἔχον καὶ | ἔλειβον ἄραντο | δὲ πάμπαν (ἐπ') ἔσλα scripsisset, postea proposuit καρχάσια (χέρσιν) ἔχον καὶ ἔλειβον, ἄραντο δὲ πάμπαν (πόλλ') ἔσλα τε γάμβρῳ. Ceterum haec ex *Epithalamio* aliquo petita videntur.

* 52. [55.]

Δέδυκε μὲν ἁ σελάνα
καὶ Πληΐαδες, μέσαι δέ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὥρα,
ἔγω δὲ μόνα καθεύδω.

53. [56.]

Πλήρης μὲν ἐφαίνεθ' ἁ σελάνα,
αἱ δ' ὡς περὶ βῶμον ἐστάθησαν.

* 54. [46.]

Κρῆσσαί νύ ποθ' ὧδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ὠρχεῦντ' ἀπάλοις ἀμφ' ἐρόεντα βῶμον
πόας τέρεν ἄνθος μάλακον μάτεισαι.

* 55.

Ἄβρα δηὖτε παχήᾳ σπόλᾳ ἀλλόμαν.

56. [30.]

Φαῖσι δή ποτα Λήδαν ὑακίνθινον

Fr. 52. Hephaest. 65: *Ἐνίοτε δὲ ἐναλλὰξ τὰς ἰωνικὰς ταῖς τροχαϊκαῖς ...ραλαμβάνουσιν, ἀντὶ μὲν τῶν ἰωνικῶν ἔσθ' ὅτε τὰς δευτέρας παιωνι... παραλαμβάνοντες, ἀντὶ δὲ τῶν ἑξασήμων τροχαϊκῶν ἔσθ' ὅτε τὰς ...ασήμους τροχαϊκάς, οἷον· Δέδυκε κτλ.* Eadem Apostol. V. 98. C. ...sford binos versiculos coniunxit, quae descriptio non probanda. Sap...oni tribuit haec Stephanus. V. 1. *σελάνα*, in proecdosi *σελάννα* scripsi.

Fr. 53. Hephaest. 63: *Καὶ (ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος) τρίμετρα βραχυκα...ηκτα, τὰ καλούμενα Πραξίλλεια, ἃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰωνικήν, τὴν δευτέραν τροχαϊκήν· οἷά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σαπφοῦς· Πλήρης κτλ.* 1. *σελάνα*, in proecdosi *σελάννα* scripsi.

Fr. 54. Coniunxit haec in unum Santen; v. 1. et 2. leguntur ap. He...est. 63: *Τὰ δὲ (ἀπὸ μείζους ἰωνικὰ) τρίμετρα ἀκατάληκτα διχῶς συνέ...ταν οἱ Αἰολεῖς· τὰ μὲν γὰρ ἐκ δύο ἰωνικῶν καὶ τροχαϊκῆς ἐποίησαν βά...ς, οἷον· Κρῆσσαι . . . βῶμον.* V. 3. ibidem leg. 65: *Παρατηρεῖν δὲ ..., ὅτι τὴν πρώτην (τῶν τετραμέτρων) συζυγίαν καὶ ἀπὸ βραχείας ἀρ...ένην ποιοῦσιν (οἱ Αἰολεῖς), ὥςπερ καὶ ἐν τοῖς τριμέτροις· Πόας κτλ.* ...phonis haud dubie sunt versus. — V. 2. *ὠρχεῦντ'* H, *ὠρχεῦθ'* C, *ἀρ...ντ'* Fl, *ὠρχεῦνθ'* vulgo, *ὤρχηντ'* Ahrens. — *ἀπάλοις* Fl, vulgo *ἁπα...* — V. 3. *μάτεισαι* Turn. C, *μάτοισαι* DH, *μάτοισαν* FlB.

Fr. 55. Herodian. *περὶ μον. λεξ.* 26, 21: *ἐφυλαξάμην δὲ διαλέκτους τὸ . . . . καὶ ἄβρα· δεῦτε πάγχης πάλαι ἀλλόμαν· ἀντὶ τοῦ ἠλλόμην.* ...phoni tribui et correxi versum, nisi quod prius *πάχῃ* scripsi, ut esset ...tameter aeolicus. Alcaeo tribuit Cramer scribens *Ἀβραδάτῃ(τᾳ) ἐπ' ἐγ...πάλῳ ἀλλόμαν.*

Fr. 56. Et. M. 822, 39: *Ὠϊόν, δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ᾠὸν τὸ ῑ ἔχει, εὕρηται τὸ ῑ κατὰ διάστασιν παρὰ τῇ Σαπφοῖ· Φασὶ — ὤϊον.* ubi cod. ... 364. pro *δή ποτε* exhibet *γὰρ ποταμόν*, 178. *δὴ ποταμόν*, deinde *λη...ὸν* DVM Call. Item Zonar. 1879. ubi *δὴ ποταμὸν*. Cf. Athen. II 57. D: ...τφὼ δὲ αὐτὸ (τὸ ᾠὸν) τρισυλλάβως καλεῖ· *φασὶ δή ποτε Λήδαν ὤϊον ...εῖν.* Adde Eust. 1686, 49. V. 1. *φαῖσι δή ποτα* Neue, vulgo *φασὶ δή ποτε.*

πεπυκασμένον ᾠΐον
εὕρην.

57. [39.]

Ὀφθάλμοις δὲ μέλαις νύκτος ἄωρος.

58. [58.]

Ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν.

59. [58.]

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφρόδιταν;

60. [50.]

Δεῦτέ νυν ἄβραι Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

61.

Πάρθενον ἀδύφωνον.

V. 2. ᾠΐον εὕρην ex Athenaeo cum Nenio scripsi pro εὕρην ᾠΐον, idem Neue εὕρην pro εὑρεῖν scripsit. Ahrens coni. φαῖσι δή ποτ' ἀμοίναν (i. e. ἀνεμωνᾶν) ὕπα κύκνιον Λήθαν ᾠΐον εὕρην πεπυκάδμενον.

Fr. 57. Et. M. 117, 14: ὦρος καὶ ἄωρος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α μηδὲν πλέον σημαίνοντος· ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. — καὶ Σαπφώ· ὀφθαλμοῖς πι. — μέλαις Ahrens, vulgo μέλας, DP μέλ''. — νυκτὸς DP, vulgo χύτ'. ex cod. Augustan. ap. Tittmann Zonar. CXXIV: καὶ Σαπφώ· νυκτὸς ἄωρον. Sed fort. scribendum:

Ὀφθάλμοις δὲ μέλαις χύτο νύκτος ἄωρος,

Fr. 58. et 59. Hephaest. 82: Ἀνακλωμένου δὲ ὄντος αὐτοῦ (τοῦ Ἰωνικοῦ) προταχθεῖσα ἰαμβικὴ ἑξάσημος ἢ ἑπτάσημος ποιεῖ τὸ τοιοῦτον, οἷον παρὰ Σαπφοῖ· ἔχει . . . Ψάπφοι, τί κτλ. Diversorum carminum exordia videntur haec esse. Fr. 58. Ἀνδρομέδα κάλαν, Ἀνδρομέδαν καλὰ C, fort. ἔχει μὲν Ἀνδρομέδαν κάλαν ἀμοίβα. — Fr. 59. Ψάπφοι BHC, Ψάφοι Fl, vulgo Σαπφοῖ.

Fr. 60. Hephaest. 52: Τετράμετρα δὲ (χοριαμβικὰ), ἃ καὶ συνεχέστερά ἐστιν, οἷα ταυτὶ τὰ Σαπφοῦς· Δεῦτε νῦν κτλ. Scholiasta ad illum locum δεῦτέ νυν et sic aliquot codd., ut videtur, quod verum videtur, quamquam Horatius illo loco ditrochaeum usurpavit. Eundem versum attulit Atilius Fortun. 359., ubi τι μουσαι.

Fr. 61. Attilius Fortunat. 359. „Sappho: παρθ. ἀδ." quod videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. 60.

* 62. [128.]

Κατθνάσκει, Κυθέρη', ἄβρος Ἄδωνις, τί κε θεῖμεν;
Καττύπτεσθε κόραι καὶ κατερείκεσθε χίτωνας.

* 63.

Ὤ τὸν Ἄδωνιν.

64. [21.]

Ἔλθοντ' ἐξ ὀράνω πορφυρίαν ἔχοντα προϊέμενον χλάμυν.

65. [22.]

Βροδοπάχεες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Λίος κόραι.

66. [88.]

. . . ὁ δ' Ἄρευς φαῖσί κεν Ἄφαιστον ἄγην βίᾳ.

Fr. 62. Hephaest. p. 59: *Τῶν δὲ τετραμέτρων (ἀντισπαστικῶν) τὸ ἐν καταληκτικὸν καθαρόν ἐστι τὸ τοιοῦτον· κατθνάσκει κτλ.* Sapphonis esse probabiliter coniicias ex Pausania IX. 29, 8: *Σαπφὼ δὲ ἡ Λεσβία τοῦ Ὀλτολίνου τὸ ὄνομα ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ Πάμφω μαθοῦσα, Ἄδωνιν ὁμοῦ καὶ Ὀλτόλινον ᾖσε.* V. 1. *κατθνάσκει* Bentley, vulgo *καταθνάσκει.* — *Κυθέρη'* C, vulgo *Κυθέρει'.* — V. 2. *κατερείκεσθε* Pauw, vulgo *κατέρυσσθε*, C *κατερυσκεσθαι.*

Fr. 63. Mar. Plot. p. 266: „Adonium dimetrum dactylicum catalecticum Sappho inventum est, unde etiam Sapphicum nuncupatur — *ὦ τὸν Ἄδωνιν.*" Videtur hoc ephymnium esse carminis in Adonin Fr. 62., aut etiam fr. 108.

Fr. 64. Pollux X. 124: *Πρώτην δέ φασι χλαμύδα ὀνομάσαι Σαπφὼ καὶ τοῦ Ἔρωτος εἰποῦσαν· ἔλθόντ' κτλ.* Resp. Ammon. 147: *Σαπφὼ πρώτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος.* — *πορφυρίαν* codd., vulgo *πορφυρέαν. ἔχοντα* delevit Bentley, et deinde *περθέμενον* coni. Seidler, vix recte. Coniicio:

Ἔλθοντ' ἐξ ὀράνω πορφυρίαν ἔχοντα προϊέμενον χλάμυν.

Fr. 65. Argum. Theocr. XXVIII.: *Γέγραπται δὲ Αἰολίδι διαλέκτῳ, πρὸς τὸ Σαπφικὸν ἑκκαιδεκασύλλαβον, τὸ Ῥοδοπάχεες κτλ.* Respicit Phistr. Epist. 71: *Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀεί τινι ἐγκείμενον, τὰς καλὰς τῶν παρθένων ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα, ὁμοιοῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῶν Χαρίτων πήχεσιν, ἐπειδὰν ἀποδύσῃ σφῶν τὰς ὠλένας.* Cf. Eust. p. 1429, 58. *βροδοπάχεες* Schneidewin scripsit.

Fr. 66. Priscian. I. 284: „Et contra tamen in quibusdam es productam minantibus Graeci poetae eus pro es protulerunt. — *Λαρεὺς* pro *Λάρης* Sappho: *ὁ Λαρεὺς φησει κεναφης τοναγηιεβια.* sic cod. Gud., Halberst. *meys φεισει κεναφεστοναδειν Βια*, Heidelb. *ο δαρευς φαισει κεναφεστον μγβια*, ut aliorum sordes praetermittam. *ὁ δ' Ἄρευς* Neue, *Ἄφαιστον* Bergmann, *φαῖσί κεν* et *ἄγην* ego emendavi. Ahrens contra *ὁ δ' Ἄρευς, φαῖσι, κέν Ἀφ. ἄγεν βίᾳ* vel *φαῖ σέ κεν Ἀφαίστω ἄγην βίᾳ.*

67. [15.]

. . . . πόλλα δ' ἀνάριθμα ποτήρια
καλαίφις.

68. [19.]

Κατθάνοισα δὲ κείσεαι, οὐδέ ποτα μναμοσύνα σέθεν
ἔσσετ' οὔτε τότ' οὔθ' ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων

τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀφάνης κὴν Ἀΐδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

69.

Οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι προσίδοισαν φάος ἁλίω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον

τοιαύταν.

Fr. 67. Athen. XI. 460. D: Καὶ Σαπφὼ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἐπ' Πολλὰ κτλ. — V. 2. καλαίφις PVL, cod. Farn. καλλαΐφις, fort. καλλίφυς.

Fr. 68. Stob. Flor. IV. 12: Σαπφοῦς πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα· Κατθανοῖσα κτλ. Plutarch. Praec. Coniug. c. 48: εἰ γὰρ ἡ Σαπφὼ διὰ τὴν ἐν τοῖς μέλεσι καλλιγραφίαν ἐφρόνει τηλικοῦτον, ὥστε γράφαι πρός τινα πλουσίαν· Κατθανοῦσα δὲ κείσεαι, οὐδέ τις μνημοσύνα σέθεν ἔσεται· οὐ γὰρ μετέχεις (sed AE παῖδ' ἔχεις, B παίδας) ῥόδων (AE ῥόδον) τῶν ἐκ Πιερίης. Sympos. III. 1. c. 2: Ὅτι γε ταῖς Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἐπιπεφήμισται, μεμνῆσθαί μοι δοκεῖ Σαπφοῦς λεγούσης πρός τινα τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν· Κατθανοῖσα δὲ κ., οὐ γὰρ μετέχεις (sed πεδέχεις Ald. EH Vat. Pal. Vat. An., πεδέχης Dübner) ῥ. τῶν ἐκ Πιερίης. Cf. etiam Aristid. II. 508: Οἶμαι δέ σε καὶ Σαπφοῦς ἀκηκοέναι πρός τινας (Seidler τινε) τῶν εὐδαιμόνων εἶναι γυναικῶν μεγαλαυχουμένης καὶ λεγούσης, ὡς αὐτὴν αἱ Μοῦσαι τῷ ὄντι ὀλβίαν τε καὶ ζηλωτὴν ἐποίησαν, καὶ ὡς οὐδ' ἀποθανούσης ἔσται λήθη. nisi forte hic potius resp. Fr. 10. V. 1. κείσεαι, ap. Stob. Trinc. κεῖσθαι, Grotius κεῖσ', ego in proecdosi κείσῃ. — οὐδέ ποτα Hermann, ap. Stob. οὐδέποκα (Trinc. οὐδέποτε), Plut. οὐδέ τις, Spengel οὐδ' ἔτι τις. — V. 2. ἔσσετ', Plutarch. ἔσεται. — οὔτε τότ' οὔθ' Hermann, οὐδέποκ' Stob., οὐδέποκ' εἰς Grotius. Conieci κατθάνοισα δὲ κῆ (i. e. ἐκεῖ) κείσεαι· οὐ μ. σ. ἔσσετ' οὐδέποτ' εἰς ὕστερον. — βρόδων Brunck, v. ῥόδων. Cf. Orion 140, 18. — πεδέχεις Plut. codd., Stob. μετέχεις. — V. 3. κὴν, ap. Stob. A Voss. κεἴν fort. recte. — Ἀΐδα, ἄϊδαο A, deinde Voss. δομοφοίτασις. — V. 4. πεδ' Salmasius, v. παῖδ'. — V. 5. ἐκπεποταμένα A Voss., vulgo ἐκπεποταμέναν (Gesner ex interpol. οὐδεὶς δέ σε βλέψει παῖδ' ἀμ. ν. ἐκπεποταμέναν).

Fr. 69. Chrysipp. περὶ ἀποφατικῶν 13: εἰ Σαπφὼ οὕτως ἀπεφήνατο· Οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι κτλ. ubi Ahrens δοκίμωμι scripsit, quam formam Choerobosc. Epim. II. 842. Cram. An. Ox. IV. 341, 20. memorant. Est haud dubie ex eodem carmine, ex quo Fr. 68.

70. [23.]

Τίς δ ἀγροιῶτίς τοι θέλγει νόον,
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

* 71.

Ἤρων ἐξεδίδαξ' ἐκ Γυάρων τὰν τανυσίδρομον.

72. [29.]

. . . . Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων
ὄργαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω . . . .

73.

. . . . Αὐτὰρ ὁραῖαι στεφανηπλόκευν.

74. [81.]

. . . . Σύ τε κἄμος θεράπων Ἔρως.

Fr. 70. Athen. I. 21. C: *Σαπφὼ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει· τίς ἀγροιῶτις* (ἀγροιῶτις BC) *τοι θέλγει νόον οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκεα ν* (ἔλκειν BC) *ἐ. τ. σφ.* Cf. Eust. 1916, 49. ubi *ἀγροιώτις* legitur *τοι* omissum, Philemon 61. ubi *ἀγρειῶτις* et *ἔλκει*, pariterque *τοι* om. *icit* huc Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Κωμῳδεῖ* (Σωκράτης) *σχῆμά που καὶ ἀλισιν σοφιστοῦ, καὶ αὕτη* (Σαπφώ)· *τίς δ' ἀγροιῶτιν* (cod. Par. *δὲ ιωτειν*) *ἐπεμμένα στόλην*, quibus plerique ita usi sunt, ut coniungerent fragmento apud Athenaeum, velut ipse olim coniecí: (*Ἄτθι*), *τίς δέ σ' ιῶτις ἀγροιῶτιν ἐπεμμένα Σπόλαν . . . θέλγει νόον . . . οὐκ ἐπ. κτλ.* ms (*Ἄτθι*) *τίς δ' ἀγρόωτίν σε νόον θέλγει ἐπεμμένα οὐκ ἐπ.* sed Maxi- videtur memoriter sententiam tantum indicavisse, versus 1. fortasse fuit

Τίς δὲ θέλγει ἀγροιῶτις ∪ — — ∪ ∪ τοι νόον.

. *ἐπισταμένα* et *ἔλκην* Neue, vulgo *ἐπισταμένη* et *ἔλκειν*.

Fr. 71. Ald. Cornu Cop. 268. B: *Τὴν δὲ αἰτιατικὴν οἱ Αἰολεῖς καὶ ε προσθέσει τοῦ ν̄ ἐποίουν τὴν Λητών, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ· ἤρων ἔαξε γυάρων ✕ τὴν ἀνυσιδρόμον· αἰτιατικῶς γάρ ἐστιν ἀπὸ εὐθείας ρεύς.* Sapphonis haud dubie est versus, quem correxi, Hermann *Ἤρων θαξεν γυάλων τὰν ἀνυσίδρομον* (vel *ταναόδρομον*), Ahrens *Ἤρων ἐξε- ξεν ἄγρωστιν ἀνύδρομον*. Nisi forte duo sunt diversa fragmenta:

Ἤρων ἐξεδίδαξεν . . .
. . . Γυάρων τὰν τανυσίδρομον.

Fr. 72. Et. M. 2, 43: *Ἀβακής· — κέχρηται αὐτῷ Σαπφώ, οἷον· Ἀλλά οὐκ ἔμμεν* (DVa *ἔμμιν*) *παλιγκότων ὀργάνων ἀλλ' ἀβακὴν τὰν φρένα ν παμφρένα) ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἡσύχιον καὶ πρᾷον. ἔμμι* et *ὄργαν* (*ὀργὰν*) *idavit* Ursinus, *ἀβάκην* Neue. Cf. Cram. An. Ox. IV. 278, 25.

Fr. 73. Schol. Aristoph. Thesmoph. 401: *Νεωτέρων καὶ ἐρωτικῶν τὸ στεφανηπλοκεῖν· πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι ἐστεφανηπλόκουν αἱ παλαιαί. Σαπφώ· ὁρᾶ κιστεφανηπλόκουν*, quae correxi. Ahrens *αὗτα δ' ὡράα* (vel *αὗτα ρ') ἐστεφανηπλόκην*.

Fr. 74. Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Τὸν Ἔρωτά φησιν ἡ Διοτίμα τῷ Σω- τε οὐ παῖδα, ἀλλ' ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι· λέγει καὶ Σαπφοῖ ἡ Ἀφροδίτη ἐν ᾄσματι· σύ τε καλὸς θ. Ἔρ.* sed cod. *μ* supra *λ* exhibet, scribendum enim *κἀμὸς* (*κἄμος*).

75. [20.]

Ἀλλ' ἔων φίλος ἄμμιν λέχος ἄρνυσο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω ξυνοικεῖν ἔσσα γεραιτέρα.

76. A. [42.]

Εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τᾶς ἀπάλας Γυρίννως.

76. B. [42.]

Ἀσαροτέρας οὐδάμα πω ῾ραννα σέθεν τύχοισα.

77. [44.]

Σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ' ἐράταις φόβαισιν
ὄρπακας ἀνήτοιο συνέρραισ' ἀπάλαισι χέρσιν·

Fr. 75. Stob. Flor. LXXI. 4: *Σαπφοῦς.* et Apostol. II. 52, 6. V. l. ἄμμιν Neue, vulgo *ἀμῖν*. — *ἄρνυσο*, AB *ἄρνησον*, Neue *ἄρνυσαο*. Coniicio *λέχος ἄλλ' ἄρνυσο νεώτερον*. — V. 2. *ξυνοικεῖν*, Apost. *ξυνοικεῖν*. Fort. *ξεννοδόκην* vel etiam *ξυνοδόκην*. (Hesych. *Ξυνοδόκος, ξενοδόχος.*) — *ἔσσα* Vind., *οὖσα* vulgo, AB *νε' οὖσα*. — *γεραιτέρα*, Vind. *γερατέρα*, Urbinas *γεραιτέρῳ* et supra *νεώτερος*. Olim conieci singulos versus ex binis glyconeis constare, itaque v. 1. *ἄμμεσιν* et v. 2. *ξυνοίκην νέῳ εὖσα* scripsi, contra Ahrens *ἄρνησο* et *ξυνοΐκην* (Schneidewin *ξυνϜοίκην*), quod postea ipse improbavit, scribens: *ἀλλ' ἔ. λ. ἄμμεσιν | λ. ἄ. ν. | οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω νέῳ | ξυνοίκεισα γερ.*

Fr. 76. Hephaest. 64: *Καὶ τετράμετρα δὲ (ἀπὸ μείζονος ἰωνικὰ) ἀκατάληκτα διαφόρως συνέθεσαν· καὶ γὰρ τρισὶν ἰωνικαῖς μίαν τροχαϊκὴν τὴν τελευταίαν ἐπήγαγον· καλεῖται δ' Αἰολικόν, ὅτι Σαπφὼ πολλῇ αὐτῷ ἐχρήσατο, οἷον· Εὐμ. κτλ. Ἀσαροτ. κτλ.* vulgo haec in unum coniunguntur, mihi vero duorum carminum initia attulisse videtur Hephaestio. Fr. 76. A. *Μνασιδίκα* om. Fl. et ut videtur pars codd., Ahrens *Μνᾶς, Δίκα, καί.* — *Γυρίννως* Toup., *γυρίνω* Fl, *γυρήνω* Turn., *γυρίννω* H, *γηρῖνος καὶ* C (*καὶ* si recte se habet, indicio est versus esse separandos), *ἀργυρίννω* N. Affert hunc versum etiam Longin. Fr. III. p. 139. ed. Gaisf. (ubi *Γυρίννω*), Cornu Copiae Aldi 268. B: *Καὶ πάλιν Ἀμορφότερον Μναΐδος, καὶ τῆς ἁπλῶς πυρινῶς. ἔστιν ἡ Μναῒς αὕτη καὶ ἡ Πυρινὼ ὀνόματα κύρια.* Cf. Et. M. 243, 51: *Γυρινν ώ* (M hic et infra *γυρινώ*). *ὄνομα κύριον Λεσβίας κόρης. εἴρηται παρωνύμως παρὰ τὸ γυρῖνος, ὃ δηλοῖ τὸν βάτραχον, Γυρινν ώ, ὡς ἔρατος Ἐρατώ, καὶ κλέος Κλεὼ καὶ Κλειώ.* Maximus Tyr. XXIV. 8. *Γύριννα* vocat.

Fr. 76. B. *Ἀσαροτέρας οὐδάμα* Stephanus, *πω ῾ραννα* Blomfield. Vulgo *ἀσαροτέρα σοῦ δ' ἄμ' ἐπώραναν σέθεν τυχοῦσα*, (sic Fl. BH, nisi quod H, *τυχοῖσα*), *ἀσ. σ. δ' ἄμ' ἐπ' ὤρανε σέθεν τυχοῖσα* N, *ἀσαρωτέρα σουδαμὰ πώρανα σέθεν τιχοῖσαν* C. Hermann *οὐδάμ' ἔπ', ὦ ῾ρραννα*, Ahrens *οὐδαμ' ἔτ' ὦ ῾ρανναι*, Blomfield *τύχοις ἄν* coniecit.

Fr. 77. Athen. XV. 674. E: *Σαπφὼ δ' ἁπλούστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῦ στεφανοῦσθαι ἡμᾶς, λέγουσα τάδε· Σὺ δὲ στεφάνοις ὤδικε παρθέσθ' ἔρ. φ. ὄρ. ἀνήτω συνερρῦσαι ἀπαλλαγείσῃ* (sic Cant. L, *ἀπαλλαγίση* A) *χ. εὐάνθεα γὰρ π. καὶ χάριτες* (sic AB, *χαριστε* Cant. L) *μάκαιρα μ. προτέρηνα στεφάνω τοῖσι* (sic B, *στεφανώτοισι* Cant. L) *δαπυστιέφοντται* (sic Cant. L, *δεπυστρ.* B). *Ὡς εὐανθέστερον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖς θεοῖς παραγγέλλει στεφανοῦσθαι τοὺς θύοντας.* V. 1. *ὦ Δίκα* Welcker, *περθέσθ'* Seidler. — V. 2. *ὄρπακας*, vulgo *ὄρπακας*. — *ἀνήτοιο συνέρραισ'* scripsi (et *συνέρραισ'* etiam Schweighaeuser), Ahrens *ἀνήτοιο συνόρραισ'*. — *ἀπάλαισι* Casaubonus correxit.

εὐάνθεα γὰρ πέλεται καὶ χάριτες μάκαιρα
μᾶλλον προτέρην· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

78. [43.]

Ἔγω δὲ φίλημ' ἀβροσύναν, καί μοι τὸ λάμπρον
ἔρος . . . ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

79. [54.]

Καμ μὲν τετύλαν κασπολέω.

80. [45.]

Ὁ πλοῦτος ἄνευ (τᾶς) ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος.

V. 4. ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται Casaubonus correxit. Reliqua difficulter expedias, Neue εὐάνθεα γὰρ καὶ κεχάρισται· μακάρεσσι τοῖσι δὲλλον προτέλη', Seidler εὐάνθεα μὲν γὰρ π. κεὐχάριστ' ἐς μακαίρας μᾶλλον προτόρην, Hermann εὐανθεῖα γ. π. κ. χάριτες μακαίρᾳ μ. προτόρην, Ahrens εὐάνθεα γὰρ (θεᾶν) π. καὶ χάριτος μακαιρᾶν μ. προτέρην. Tenuiter Εὐάνθεα (μὲν) γὰρ τελέταν (vel εὐανθέα γὰρ παρ τελέτᾳ) καὶ χάριτες μάκαιραι Μᾶλλον προσορεῦντ'.

Fr. 78. Athen. XV. 687. A: καίτοι Σαπφώ, γυνὴ μὲν πρὸς ἀλήθειαν καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠδέσθη τὸ καλὸν τῆς ἀβρότητος ἀφελεῖν λέγουσα οὕτως· Ἔγω δὲ φίλημ' κτλ. φανερὸν ποιοῦσα πᾶσιν ὡς ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ λαμπρὸν καὶ τὸ καλὸν εἶχεν αὐτῇ. ταῦτα δ' ἐστὶν οἰκεῖα τῆς ἀρετῆς. Sapphus locum om. C. — V. 1. ἀβροσύναν B, legebatur ἀβροσύναν, reliqua B φίλημμι, A φίλημμι, Cant. L φιλήμμια βροσύναν. — V. 2. ἔρος ἀελίω A, ἔρο σαελίω B, ἔρις ἀελίω Cant. L. Lacunam indicavi, nec integer est v. 1. Fort. καί με (φάος) τὸ λάμπρον Ἔρος (προσίδην) ἀελίω καὶ τὸ καλὸν λέλογχεν. Ahrens . . ἀβροσύναν . . . ἔγω δὲ φίλημ', τε κέ μοι τὸ λάμπρον Πρὸς ἀελίω καὶ τὸ κάλον λελόγχῃ.

Fr. 79. Herodian. περὶ μον. λέξ. 39, 27: τύλη — μέμνηται Σαπφὼ δευτέρῳ· ἐγὼ δ' ἐπὶ μαλθακὰν τύλαν σπολέω μέλεα· (Fr. 50.) κἂν μ' τε τύλαγκας ἀσπόλεα. οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος. quae emendavi et seravi a Fr. 50. conf. Hesych.: Κασπολέω, ὑποστρέφω, ubi Hermann ἐπιστορέσω correxit (leg. ὑποστορέσω). Τετύλα autem forma est reduplicatione aucta: contra alii videntur divisim scripsisse τε τύλαν, ut copula vel paragogica vel pararomatica esset particula, vid. Hellad. ap. Phot. Bibl. 532. (quamquam is, qui parapleromatica sit, το in usu fuisse tradit). Contra Lehrs scripsit ἀσάνων τύλᾳ κασπολέω, quod alios sic intellexisse credit, ac si τ' ὕλᾳ scriptum fuerit. Ahrens καὶ ἐν α'· ἐν τὲ τύλᾳ κασπολέοισα. Est fortasse ex carmine in *Phaonem*.

Fr. 80. Schol. Pind. Ol. II. 96: Καὶ ἡ Σαπφώ· πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς ἀσινὴς πάροικος· ἡ δ' ἐξ ἀμφοτέρων κρᾶσις εὐδαιμονίας ἔχει τὸ κῦρος· τοῦτο προσεῖναι τῷ Θήρωνι μαρτυρεῖ. quae descripsit Schol. rec. V. 93: Καὶ Σαπφώ· ὁ πλοῦτος ἀ. ἀ. οὐκ ἀγαθὸς σύνοικος· ἡ δ' . . . κῦρος κτλ. et Pseudoplut. de nobil. c. 5. Denique Schol. Pyth. V. 1: ὁ δ. ἀρετᾶς οὐκ ἀσινὴς πάροικος. Τᾶς addidit Neue, alii. Non recte omnes docti in illis ἡ δ' ἐξ ἀμφοτέρων κτλ. quae scholiastae sunt, Sapphus verba sibi visi sunt deprehendisse, id quod etiam Ahrens animadvertit.

81. [72.]

Αὖτα δὲ σὺ Καλλιόπα.

82. [86.]

Λαύοις ἀπάλας ἑτάρας
ἐν στήθεσιν . . . .

83. [77.]

Λεῦρο δεῦτε Μοῖσαι, χρύσεον λίποισαι.

* 84. [76.]

Ἔστι μοι κάλα πάϊς, χρυσέοισιν ἀνθέμοισιν
ἐμφέρην ἔχοισα μόρφαν, Κλεΐς ἀγαπάτα,
ἀντὶ τᾶς ἔγω οὐδὲ Λυδίαν πᾶσαν οὐδ' ἐράνναν.

85. [80.]

. . . . Πόλλα μοι τὰν
Πολυανάκτιδα παῖδα χαίρην.

Fr. 81. Hephaest. 85: *Λύναται δὲ καὶ εἰς τρίτον ἀνάπαιστον λαμβάνεσθαι, εἰ ἀπὸ σπονδείων ἄρχοιτο, οἷον τὸ Σαπφοῦς· Αὖτὰ δὲ σὺ Κ. τοῦ προσοδιακοῦ ἓν καὶ τοῦτο εἶδος, τὸ ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ συγκείμενον.* Repetit Schol.

Fr. 82. Et. M. 250, 10: *Λαύω, τὸ κοιμῶμαι· Σαπφώ· Λαύοις ἀπ. κτλ.* (V *δαύοισα παλλὰς ἑτάρασσεν*) *· λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι βαρύ-νεται ἡ λέξις παρὰ Σαπφοῖ.* Fort. *δαύοισ'* scribendum.

Fr. 83. Hephaest. 102: *Καὶ τὸ ἐξ ἰθυφαλλικῶν δύο ἡ Σαπφὼ πεποίηκε· Λεῦρο κτλ. δεῦτε, δεῦτε* Fl. et *δεῦτε* vulgo. — *χρύσεον*, Ahrens *χρύσεα*.

Fr. 84. Hephaest. 95: *Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτην ἐπιπάθειαν, ἐκ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἰαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς, ὅπερ ἐὰν παραλλάξῃ τὴν τομήν, γίγεται τροχαϊκὸν προκαταληκτικόν· ἔστι κτλ. Τούτων δὲ τὸ μὲν δεύτερον δῆλόν ἐστιν ἀπὸ τῆς τομῆς, ὅτι οὕτως σύγκειται, ὡς προείρηται, ἐκ τοῦ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τοῦ ἐφθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ* (Hephaest. igitur v. 2. videtur *ἀ Κλεΐς ἀγαπάτα* legisse). *Τὸ δὲ πρῶτον διὰ τὸ πρὸ συλλαβῆς ἔχειν τὴν τομήν, ἐγένετο προκαταληκτικόν, ἐκ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς· ἔστι μ. κ. π. καὶ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ· χρυσ. ἀνθ.*, τὸ δὲ τρίτον ἐξ ὑπερκαταλήκτου ἀντὶ τ. ἐ. οὐ. *Λυδίαν, καὶ βραχυκαταλήκτου· πᾶσαν οὐδ' ἐρ.* Sed sunt hi versus trochaici, nam v. 1. *χρυσέοισι* et v. 3. *Λυδίαν* per synizesin sunt pronuntianda, ut carere possimus Hermanni coniectura, qui v. 3. *ἀντὶ* delet et *ἅπασαν* corrigit. — V. 1. *χρυσέοισιν*, Ahrens *χρυσίοισιν*. — *ἀνθέμοισι*, Fl. cod. Rhed. *ἀνθέσμοισιν*. — V. 2. *ἐμφέρην* scripsi, legebatur *ἐμφερῆ*. — *ἔχοισα*, Schol. Fl. Turn. *ἔχουσα*. — *μόρφαν*, Fl. Turn. *μορφήν*. — *Κλεῖς ἀγαπάτα* Neue (Bentley *Κλεΐς ἀγαπατά*), legebatur *Κλεῖς ἀγαπατά* (Fl. Urs. *ἀγαπητά*), Ahrens *Κλεΐς μόνα γαπάτα*. — V. 3. *τᾶς*, ap. Heph. altero loco *τὰς*, Turn. *τᾶς δ'* et *τὰς δ'*. — *οὐδὲ*, Fl. cod. Mon. *οὐ*. — *Λυδίαν*, Fl. altero loco *λυδίας*, Mon. *λιδίαν*. — *πᾶσαν*, Ahrens *παῖσαν* (*ἅπασαν*). — *ἐράνναν*, Mon. *ἀρανναν*, fort. rectius *ἔρανναν*, quo nomine *Lesbum* dicere videtur Sappho (cf. Mosch. III. 90.), nam Sapphus hos esse versus apparet.

Fr. 85. Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Νῦν μὲν ἐπιτιμᾷ Σαπφὼ Γοργοῖ καὶ Ἀνδρομέδᾳ, νῦν δὲ ἐλέγχει καὶ εἰρωνεύεται αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σωκράτους· τὸν Ἴωνα χαίρειν φησὶν ὁ Σωκράτης. πολλά μοι τὰν* (cod. Par. *τὸν*) *Πολυάνακτος*

86. [53.]

Ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήᾳ.

87. [52.]

Τί με Πανδίονις ὦ Ὄραννα χελίδων.

88. [57.]

Τριβώλετερ· οὐ γὰρ Ἀρκάδεσσι λώβα.

89. [31.]

. . . . Ἀμφὶ δ' ἅβροις λασίοις εὖ Fε πύκασσεν.

90. [32.]

Γλύκεια μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστον,
πόθῳ δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφρόδιταν.

(cod. Harl. *πολυανακτίδα*, Par. *πολυανακτιθα*, sed a m. pr. *πολυννακτιθα*) *παῖδα χαίρειν*, Hermann *τὰν Πολυανακτίδαο*, sed recte se habet *Πολυανακτίδα*, qui non est genitivus, sed Accusativus adiectivi *Πολυανακτίς*. Ceterum Polyanactis filia, utrum Gorgo an Andromeda, an alia fuerit, incertum. — *χαίρην* Ahrens, vulgo *χαίρειν*.

Fr. 86. Hephaest. 69: *Τῶν δὲ τριμέτρων (ἰωνικῶν ἀνακλωμένων) τὸ μὲν ἀκατάληκτον· Ζαελεξάμαν κτλ. παρὰ τῇ Σαπφοῖ. Ζαελεξάμαν* C, *προςελεξάμην* Fl., *προςελεξάμαν* Schol., *προςεδεξάμαν* H, *προςελαβάμαν* N. Fort. cum Ahrensio *Ζὰ δ' ἐλεξάμαν* scrib. — *Κυπρογενήᾳ* Bentley, *Κυπρογέννᾳ* C, vulgo *Κυπρογενείᾳ*.

Fr. 87. Hephaest. 66: *Καὶ ὅλα μὲν οὖν ᾄσματα γέγραπται ἰωνικά. — παρὰ Σαπφοῖ· τί με κτλ. ὦ Ὄραννα* Is. Vossius, vulgo *ὠράνα*, Turn. in calce *ὠραῖα*. — *χελίδων*, fort. *χέλιδον*. Ceterum conf. Hesych.: *Ὠράνα· χελιδόνων ὀροφή*, fort. *Ὤραννα χέλιδον· ὑπωροφία*.

Fr. 88. Hephaest. 63: *Τὰ δὲ τρίμετρα ἀκατάληκτα, (ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος) διχῶς συνέθεσαν οἱ Αἰολεῖς — ἔνια δὲ καὶ ἐκ μιᾶς ἰωνικῆς καὶ δύο προγαϊκῶν, οἷον· Τριβωλέτερ'· οὐ γὰρ Ἀ. λ.*, ubi Fl. HB *τριβώλετες*, sed vocativum restituendum esse docet Choerobosc. Epimer. I. 272: *οἷον ὁ τριβολέτηρ ὦ τριβολέτερ Αἰολικῶς· ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης*. Accentum reliciendum esse docet idem II. 431.

Fr. 89. Pollux VII. 73: *Ἐν δὲ τῷ πεμπτῷ τῶν Σαπφοῦς μελῶν ἔστιν εὑρεῖν· ἀμφὶ λάβροις λασσίοις εὖ ἐπύκασσεν. καί φασιν εἶναι ταῦτα σινδόνια κατεστραμμένα.* Correxi haec, contra Seidler Sapphicum versum constituit: *ἀμφὶ λάβροις εὖ λασίοις πύκασσεν*.

Fr. 90. Hephaest. 60: *Ἔστι δὲ πυκνὸν (ἐν τοῖς ἀντισπαστικοῖς τετραμέτροις καταληκτικοῖς) καὶ τὸ τὴν δευτέραν μόνην ἀντισπαστικὴν ἔχον, ᾧ μέτρῳ ἔγραψεν ᾄσματα καὶ Σαπφὼ ἐπὶ τῆς* (om. C, *δὲ* Fl. HB, *τῆς ϛ'* coniecit Pauwius) *τοῦ ἑβδόμου· Γλυκεῖα κτλ.* V. 1. affert Et. Gud. 316, 35., ubi *καὶ οὔτι*, et Et. M. 506, 1. (ubi *οὔτι, τὸν* om. V, *γλυκείου* et *κέρνειν* habet D Call.), et sine p. n. Zonar. 1190. (*οὔτι*). V. 1. *γλύκεια*, C *γλυκυα*. — *κρέκην* C, vulgo *κρέκειν*. — *ἴστον, ἰαστὸν* Dorv. — V. 2. *πόθῳ, πύθῳ* Dorv. fort. recte. — *βραδίναν*, conieci *βραδίνω*.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ.

91. [73.]

Ἴψοι δὴ τὸ μέλαθρον
Ὑμήναον
ἀέρρετε τέκτονες ἄνδρες·
Ὑμήναον.
γάμβρος ἔρχεται ἶσος Ἄρηϊ
(Ὑμήναον)
ἄνδρος μεγάλω πόλυ μείζων·
(Ὑμήναον).

92. [69.]

Πέρροχος, ὡς ὅτ' ἄοιδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδάποισιν

Fr. 91. Hephaest. 129: *Ὅταν δὲ τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφήν, ἀλλὰ μετὰ στίχον κέηται, παραλαμβανόμενον ἄλλῳ στίχῳ, μεσύμνιον καλεῖται τὸ ποίημα, οἷόν ἐστι τὸ παρὰ Σαπφοῖ· Υ̓́ψι ... ἶσος Ἄρηϊ* (unde descripserant Apost. XVII. 76., a. Arsen. 460., ubi *ὔψοϊ*.) et auctius Demetr. de Eloc. CLXVIII: *Ἔστι δέ τις ἰδίως χάρις Σαπφικὴ ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τι εἰποῦσα μεταβάλληται καὶ ὥσπερ μετανοήσῃ· οἷον· Υ̓́ψι δή, φησί, τὸ μ. ἀείρατε, τέκτονες· γάμβρὸς εἰς ἔρχεται ἶσος Ἄρηϊ, ἀνδρὸς μεγάλου πολλῷ μείζων· ὥσπερ ἐπιλαμβανομένη ἑαυτῆς, ὅτι ἀδυνάτῳ ἐχρήσατο ὑπερβολῇ, καὶ ὅτι οὐδεὶς τῷ Ἄρηϊ ἶσος ἐστί.* In prosodosi haec Bentleium secutus in hexametros redegi, corrigens *γαμβρὸς ἐσέρχεται ἶσος Ἄρῃ, μεγάλω πόλυ μείζων*, et coniunxi cum Fr. 92. Sed potius sunt versus dactylici breviusculi, quales in popularibus cantilenis usurpari solebant, (*paroemiacos* dixeris), anacrusi modo addita modo omissa, nam v. 3. *γάμβρος* priore syllaba correpta dictum, nisi *γάβρος* scribere malis. V. 1. *ἴψοι* scripsi, ap. Heph. *ὔψι* (Fl. *ὕψοι*, Rhed. *ὑψοῖ*), ap. Dem. *ὕψι* Vict, *νίψω* Ald. Par. Farn. Vind. — *δή*, ap. Heph. Fl. Rhed. Arsen. *δὲ*. — *Ὑμήναον* bis Welcker et sic Arsen., *Ὑμέναιον* Heph. sed libri *Ὑμήναον*. — V. 2. *ἀέρρετε* Bentley, *ἄερρατε* Ahrens, *ἄειρετε* ap. Heph. C, *ἀείρατε* Fl. Turn. Apost. Ars. Dem. (ubi Ald. *ἀνέρατε*). — *τέκτονες*, Ahrens *τέκτυνες*, Ald. Dem. *τέκτονα*. — *ἄνδρες* om. Dem. — V. 3. *ἔρχεται*, Dem. *εἰσέρχεται*, Seidler *ἐσέρχεται*. — *ἶσος*, ap. Heph. Fl. *ἴσως*, et sic Vind. Farn. ap. Dem., Ahrens *ἴσσος*. — *Ἄρηϊ*, Turn. *Ἄρεϊ*, Ars. *Ἄρει*. Post hunc versum sicut post v. 4. *Ὑμήναον* adieci. — V. 4. *μεγάλω πόλυ* Neue, legebatur *μεγάλου πολλῷ*.

Fr. 92. Demetr. de Eloc. CXLVI: *Ἐκ δὲ παραβολῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξέχοντος ἀνδρὸς ἡ Σαπφώ φησιν· Πέρροχος κτλ. ἐνταῦθα γὰρ χάριν ἐποίησεν ἡ παραβολὴ μᾶλλον ἢ μέγεθος· καίτοι ἐξῆν εἰπεῖν, πέρροχος ὥσπερ ἡ σελήνη τῶν ἄλλων ἄστρων, ἢ ὁ ἥλιος ὁ λαμπρότερος, ἢ ὅσα ἄλλα ἐστὶ ποιητικώτερα.* Conf. Eust. Il. 741, 16: *Ἄλιον Διονύσιον ὃς καὶ τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδὸν Τέρπανδρόν φησιν ἢ Εὐαινετίδην ἢ Ἀριστοκλείδην. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ τὸ Μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν τὸν Τέρπανδρόν φησι δηλοῦν. ἐκαλοῦντο δέ φασι καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν πρῶτον μὲν ἀπόγονοι αὐτοῦ, εἶτα εἴ τις ἄλλος παρείη Λέσβιος, εἶθ' οὕτως οἱ λοιποὶ Μετὰ Λ. ᾠδόν, τὸν ἁπλῶς δηλαδὴ Λέσβιον.*

93. [35. 133.]

Οἷον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὔσδῳ
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ· λελάθοντο δὲ μαλοδρόπηες,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐφίκεσθαι.

94.

Οἵαν τὰν ὑάκινθον ἐν οὔρεσι ποίμενες ἄνδρες
πόσσι καταστείβοισι, χάμαι δέ τε πόρφυρον ἄνθος. . .

95. [68.]

Fέσπερε, πάντα φέρεις, ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὔως.

Fr. 93. Scholiasta Hermog. VIII. 883. ed. Walz: *καὶ Σαπφώ· οἷον κτλ.* 1. *γλυκύμαλον*, Schol. Theocr. XI. 39: *γλυκύμηλον — ἔστι καὶ μήλου* ...νος. *Σαπφώ· γλυκύμαλον ἐρεύγεται ὡς ἄκρω ἐπ' ὄσδω* (M *γλυκύ τι* ...λον et *ἐπόσδων*, vett. edd. *ἐπ' οὔδῳ*). Schol. Herm. *γλυκὺ μᾶλλον* (Ven. ...λον). — *ἐρεύθεται* Ven., *εὑρέθεται* Par. 2., *εὑρίσκεται* Par. 1. — *ὔσδῳ* ...lomfield, vulgo *ὄσδῳ*. — V. 2. *μαλοδρόπηες* Ven., *μελαδροπῆες* Par. ...on. — Resp. huc Himer. I. 4: *Τὰ δὲ Ἀφροδίτης ὄργια (μόνῃ) παρῆκαν τῇ* ...*εσβίᾳ Σαπφοῖ, (καὶ) ᾄδειν πρὸς λύραν καὶ ποιεῖν (ᾠδὴν) τὸν θάλαμον·* ...*καὶ . . . εἰςῆλθε μετὰ τοὺς ἀγῶνας εἰς θάλαμον, πλέκει παστάδα, τὸ* ...*χος (Ὁμήρου) στρώννυσι, * ἀγείρει παρθένους, εἰς νυμφεῖον ἄγει καὶ* ...*ροδίτην ἐφ' ἅρματι Χαρίτων καὶ χορὸν Ἐρώτων συμπαίστορα. καὶ τῆς* ...*ν ὑακίνθῳ τὰς κόμας σφίγξασα, πλὴν ὅσαι μετώπῳ μερίζονται, τὰς* ...*πὰς ταῖς αὔραις ἀφῆκεν ὑποκυμαίνειν, εἰ πλήττοιεν. τῶν δὲ τὰ πτέρα* ...*ὰ τοὺς βοστρύχους χρυσῷ κοσμήσασα πρὸ τοῦ δίφρου σπεύδει πομπεύον-* ...*ς καὶ δᾷδα κινοῦντας μετάρσιον.* Et maxime huc pertinet I. 16: *Σαπ-* ...*οῦς ἦν ἄρα μήλῳ μὲν εἰκάσαι τὴν κόρην, τοσοῦτον χαρισαμένην* ...*ῖς πρὸ ὥρας δρέψασθαι σπεύδουσιν, ὅσον [οὐδ'] ἄκρῳ τοῦ δακτύλου* ...*ύσασθαι, τῷ [δὲ] καθ' ὥραν τρυγᾶν τὸ μῆλον μέλλοντι τηρῆσαι τὴν χά-* ...*ν ἀκμάζουσαν· τὸν νυμφίον τε Ἀχιλλεῖ παρομοιῶσαι καὶ εἰς* ...*ὐτὸν ἀγαγεῖν τῷ ἥρῳ τὸν νεανίσκον ταῖς πράξεσιν κτλ.* ...*aterea* I. 19: *Φέρε οὖν εἴσω τοῦ θαλάμου παραγαγόντες αὐτὸν ἐντυχεῖν* ...*κάλλει τῆς νύμφης πείσομεν. Ὦ καλή, ὦ χαρίεσσα, πρέπει γάρ σοι* ...*τῆς Λεσβίας ἐγκώμια. σοὶ μὲν γὰρ ῥοδόσφυροι Χάριτες χρυσῆ τ' Ἀφρο-* ...*η συμπαίζουσιν, Ὧραι δὲ λειμῶνας βρύουσι κτλ.* quod ipsum ex hoc ...*pphus* hymenaeo petitum videtur:

Ὦ κάλα, ὦ χαρίεσσα.

...*fortasse* Longus Past. III. 33: *Καὶ ἓν μῆλον ἐπέπεπτο ἐν αὐτοῖς ἄκροις* ...*ρότατον, μέγα καὶ καλόν, καὶ τῶν πολλῶν τὴν εὐωδίαν ἐνίκα μόνον.* ...*εισεν ὁ τρυγῶν ἀνελθεῖν, ἠμέλησε καθελεῖν· τάχα δὲ καὶ ἐφυλάττετο* ...*καλὸν μῆλον ἐρωτικῷ ποιμένι.*

Fr. 94. Sapphoni vindicavi, nam omisso poetae nomine leguntur ap. ...metrium de Eloc. CVI: *Τὸ δὲ ἐπιφώνημα καλούμενον ὁρίζοιτο μὲν ἂν* ...*λέξιν ἐπικοσμοῦσαν· ἔστι δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἐν τοῖς λόγοις·* ...*γὰρ λέξεως ἡ μὲν ὑπηρετεῖ, ἡ δὲ ἐπικοσμεῖ. ὑπηρετεῖ μὲν ἡ τοιάδε·* ...*αν . . . καταστείβουσι. ἐπικοσμεῖ δὲ τὸ ἐπιφερόμενον τό· χαμαὶ δέ* ...*κτλ. ἐπενήνεγκται γὰρ τοῦτο τοῖς προενηνεγμένοις κόσμος σαφῶς καὶ* ...*λλος.* V. 1. *τὰν*, vulgo *τὴν*. — *οὔρεσι*, Ahrens *ὤρεσι*, qui quidem postea ...*udicare* studuit Sapphoni hos versus. — V. 2. *καταστείβοισι* Schneide-...*n*, v. *καταστείβουσι*. Excidisse videtur deinde *κάππεσεν* vel simile qd.

Fr. 95. Etymol. M. 174, 43: *Αὔως . . . Σαπφώ* (D *Σαπφὼ ἐ*)· *Ἕσ-* ...*ρε, πάντα φέρων κτλ.* eadem ib. 384, 4. et Etym. Gud. 212, 43. (*Ἕσ-* ...*ρ' ἐς π. φέρων, ὅσσα φαίνολες ἐσκ. ἄβως*) et 446, 3. (*φέσπερε, π. φέρω,*

96.

Ἀϊπάρθενος ἔσσομαι.

97.

Δώσομεν, ἦσι πάτηρ.

98. [38. 110.]

Θυρώρῳ πόδες ἑπτορόγυιοι,
τὰ δὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,
πίσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

99. [63.]

Ὄλβιε γάμβρε σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο,
ἐκτετέλεστ', ἔχεις δὲ πάρθενον, ἣν ἄραο.

δσα φαινότερα ἐ. ἠώς). Schol. Eurip. Orest. 1252. (φαινόλης) denique Cram. An. Ox. II. 444, 17. (ubi tantum δσα φαινόλης κτλ.) — Ἥσπερε Welcker, deinde scripsi φέρεις (Ahrens olim φόρεις) ex Demetrio, qui hunc locum respexit de Eloc. CXLI: Χαριεντίζεται δέ ποτε (Σαπφὼ) καὶ ἐξ ὑποφορᾶς, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἑσπέρου· Ἔσπερε πάντα φέρεις, φησί, φέρεις ὄϊν (sic Casaubonus, vulgo οἶνον.) φέρεις αἶγα, φέρεις μητέρι παῖδα. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἡ χάρις ἐστὶν ἐκ τῆς λέξεως τῆς φέρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναφερομένης. quae frustra restituere conantur, velut Ahrens lusit: Ἥσπερε, πάντα φρεὶς . . . φρεὶς οἶν, φρεὶς αἶγα, φρεὶς μάτερι παῖδ' (ἀγαπάταν).

Fr. 96. Cram. An. Ox. I. 71, 19: ὁ δ' Αἰολεὺς τριχῶς· Ἀεὶ π. ἔσομαι· καὶ αἰεὶ καὶ αἰέν. Ahrens correxit. Cf. Cram. An. Par. III. 321, 22: ἀειπάρθενος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται κοινῶς, Αἰολικῶς δὲ διὰ τοῦ ι. Adde Herodian. Epim. 184. ed. Boiss.

Fr. 97. Cram. An. Ox. I. 190, 19: Ἠσὶ δώσομεν· ἠ. π., φησὶν ἡ Σαπφώ, ἠτὶ δὲ λέγει Ἀλκμὰν ἀντὶ τοῦ ἠσίν. Prius ἠσὶ Grammatici est.

Fr. 98. Hephaest. 41: Τὸ δὲ τετράμετρον (Αἰολικὸν καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον)· Θυρωρῷ κτλ. Demetrius de Eloc. CLXVII: ἄλλως δὲ σκώπτει (Σαπφὼ) τὸν ἀγροϊκον νυμφίον καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν τοῖς γάμοις εὐτελέστατα καὶ ἐν πεζοῖς ὀνόμασι μᾶλλον ἢ ἐν ποιητικοῖς. ὥστε αὐτῆς μᾶλλόν ἐστι τὰ ποιήματα ταῦτα διαλέγεσθαι, ἢ ᾄδειν, οὐδ' ἂν ἁρμόσαι πρὸς τὸν χορὸν ἢ πρὸς τὴν λύραν, εἰ μή τις εἴη χορὸς διαλεκτικός. Ex hoc carmine videtur petitum, quod habet Synes. Epist. III. 158. D: Ὁ δὲ ἀδικούμενος Ἁρμόνιός ἐστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ, ὡς ἂν εἴποι Σαπφώ, τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γενόμενος, ἀλλ' ὑπὲρ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῷ Κέκροπι διετέλεσεν. V. 1. ἑπτορόγυια Hotchkis, ἑπταθόργυιοι Schol. Turn. (in calce ἑπτόργυιοι), CM ἑπταδορόγυιοι, Fl. ἑπταρόγυιοι, Cod. Ming. ἑπταόργυιοι. — V. 2. σάμβαλα, Turn. σύμβολα. — πεμπεβόηα Schneidewin, (postquam ego πεμπαβόηα scripseram), πενταβόεια Turn., πεντεβόηα CM, πεντεβόεια vulgo.

Fr. 99. Hephaest. 102: Καὶ τὸ ἐκ χοριαμβικῶν ἐφθημιμερῶν τῶν εἰς τὴν ἰαμβικὴν παρακλεῖδα ἡ αὐτὴ ποιήτρια (Σαπφώ)· Ὄλβιε κτλ. V. 1. ἄραο, ἀρᾶϊ C, ἄρας codd. Rhed. Mon. — V. 2. ἦν ἄραο, ἀνάρας Fl. B, ἦν ἀρᾶϑ' C Mon. Rhed., Hermann bis ἀρᾶσαι, Ahrens ἄρασο scripsit.

100. [64.]

Μελλίχιος δ' ἐπ' ἰμέρτῳ κέχνται προςώπῳ.

101. [41.]

Ὁ μὲν γὰρ κάλος, ὅσσον ἴδην, πέλεται (ἄγαθος),
ὁ δὲ κἀγαθος αὔτικα καὶ κάλος ἔσσεται.

102. [71.]

Ἦρ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

* 103. [78.]

Χαίροισα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γάμβρος.

* 104. [34.]

Τίῳ σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως εἰκάσδω;
ὄρπακι βραδίνῳ σε κάλιστ' εἰκάσδω.

105. [49.]

. . . . Χαῖρε, νύμφα,
χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα.

Fr. 100. Hephaest. 102: *Καὶ ὁ ποὺς συνῆψε τὴν λέξιν· Μελίχροος δ' ἐμ. κτλ.* ubi Fl. *μελίχρος*, N *μελίχρως*, C *μελίχρονος*, Turn. *μελίχροος*. exit *μελλίχιος* Hermann, quod de pallore (*ὠχρος*) dictum videtur. — Turn. Fl., vulgo *ἐφ'*. Videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. 99.

Fr. 101. Galen. Protr. c. 8: *Ἄμεινον οὖν ἐστίν, ἐγνωκότας τὴν μὲν μειρακίων ὥραν τοῖς ἠρινοῖς ἄνθεσιν ἐοικυῖαν, ὀλιγοχρόνιόν τε τὴν μίαν ἔχουσαν, ἐπαινεῖν τε τὴν Λεσβίαν λέγουσαν· Ὁ μὲν γὰρ κ. ον ἰδεῖν πέλεται, ὁ δὲ κἀγ. ἀ. καὶ κ. ἔσται· πεἰθεσθαι δὲ καὶ ἐμοὶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἐνδεικνυμένῳ.* V. 1. *ἴδην* Ahrens, v. *ἰδεῖν*. — ος adieci, Hermann *κάλος*. — V. 2. *ἔσσεται* Hermann, vulgo *ἔσται*, servans Ahrens v. l. *πέλετ' αἰι* scripsit.

Fr. 102. Apollon. de Coni. in Bekk. An. II. 490: *Ἄρα· οὗτος κατὰ τὴν διάλεκτον ὑπεσταλμένης τῆς κοινῆς καὶ Ἀττικῆς ἦρα λέγεται. Ἦρ' π[αρ]θενίης ἐπ., Σαπφώ.* Schol. Dionys. Thrac. ib. 968: *Ὁ ἆρα ηματικὸς ὢν μηκύνει τὸ ᾱ, συλλογιστικὸς δὲ βραχύνει· τρέπεται δὲ ἦρου τὸ ᾱ εἰς η̄, τὸ μὲν μακρὸν παρ' Αἰολεῦσιν οὕτως· Ἦρ' ἔτι θενικὰς ἐπ. παρθενίας* scripsit Hermann, nisi fuit *παρθενικαῖς*.

Fr. 103. Hephaest. 25: *Καταληκτικὰ δὲ (μέτρα), ὅσα μεμειωμένον τὸν τελευταῖον πόδα· οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ· Χαίροισα κτλ. Χαίροισα* Turn., sed in calce *χαίροις ὦ*, C *χαίροις ἀνύμφα*, B2M *χαίροις ἀνύμφα*, Neue probabiliter *χαίροισθα*.

Fr. 104. Hephaest. 41: *Πεντάμετρα δὲ (Αἰολικὰ) καταληκτικὰ εἰς διάβον· Τίῳ κτλ.* V. 1. *τίῳ* Neue, codd. *τίω*, (Cod. Ming. 489. *τί ἠς*) *τίνι*. — V. 2. *κάλιστ'* scripsi, vulgo *μάλιστ'*.

Fr. 105. Serv. Virg. Georg. I. 31: „*Generum vero pro marito positum accipiunt iuxta Sappho, quae in libro, qui inscribitur* Ἐπιθαλάμιον, *ait χαῖρε κτλ. ἀντὶ τοῦ νυμφίε.* Pollux III. 32: *Σαπφὼ μέντοι τὸν ἄνδρα αὐτὸν γαμβρὸν καλεῖ.* — V. 2. Cf. Iulian. Ep. LX: *χαῖρε καὶ αὐτὸς ἡμῖν πολλά, καθάπερ καλὴ Σαπφὼ φησιν.* In proecdosi *τ. γ. χαῖρε πολλὰ* scripsi.

106. [65.]

Οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα παῖς, ὦ γάμβρε, τοιαύτα.

* 107. 108.

Ὕμεν' Ὑμήναον.
Ὦ τὸν Ἀδώνιον.

109. [51.]

A. *Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποισ' οἴχῃ;*
B. *Οὐκέτι ἵξω πρὸς σέ, οὐκέτι ἥξω.*

* 110.

Αλλαν μὴ καμεστέραν φρένα.

111.

Φαίνεταί Fοι κῆνος.

Fr. 106. Dionys. Comp. Verb. c. XXV: τὸ συμπλεκόμενον τούτῳ πάλιν κῶλον ἐκ δυοῖν συνέστηκε μέτρων· „*Μήτε μικρὸν ὀρῳντά τι* καὶ ἕτερον ἀμάρτημα, ἑτοίμως οὕτως ἐπὶ τούτῳ." Εἴ γέ τοι Σαπφικόν τις ἐπιφαλάμιον τοντί· *Οὐ γὰρ ἑτέρα ἦν* (cod. Reg. I. Colb. Ald. νῦν) *παῖς, ὦ γ., τοιαύτα* καὶ τοῦ κωμικοῦ τετραμέτρου, λεγομένου δὲ Δημοστρατείου τοῦδε· „Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνη νενόμιστο·" τούς τε τελευταίους πόδας καὶ τὴν κατάληξιν ἐμβαλὼν συνάψει τοῦτον τὸν τρόπον· „*Οὐ γὰρ ἑτέρα ἦν παῖς, ὦ γάμβρε, τοιαύτα.* καὶ σωφροσύνη νενόμιστο," οὐδὲν διοίσει τοῦ· „*Μήτε μικρὸν . . . ἐπὶ τούτῳ.*" Correxit Blomfield, nisi praestat *οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα νῦν παῖς.* Ahrens *οὐ γὰρ ἀλλοτέρα νῦν Πατῖς, ὦ γαμβρέ, τοαύτα.*

Fr. 107. et 108. Plotius 266: „Hymenaicum dimetrum dactylicum Sapphicum monoschematistum est: semper enim duobus dactylis constat: ... *μήναον. τὸν Καλυδώνιον.* Sed codex *TECCEPy IΛΗ NION ωTON ΛΔΟ-NION.* Prius ego emendavi, alterum Schneidewin. — Fr. 108. fortasse confictum est ex Fr. 63.

Fr. 109. Demetr. de Eloc. CXL: *Αἱ δὲ ἀπὸ τῶν σχημάτων χάριτες δῆλαί εἰσι καὶ πλεῖσται παρὰ Σαπφοῖ· οἷον ἐκ τῆς ἀναδιπλώσεως, ὅταν νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησί· Παρθενία, π., ποῖ με λιποῦσα οἴχῃ; ἡ δὲ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὴν τῷ αὐτῷ σχήματι· Οὐκ ἔτι ἥξω πρὸς σέ, οὐκ ἔτι ἥξω.* πλείων γὰρ χάρις ἐμφαίνεται, ἢ εἶπεν ἅπαξ ἐλέχθη καὶ ἄνευ τοῦ σχήματος. καίτοι ἡ ἀναδίπλωσις πρὸς δεινότητας μᾶλλον δοκεῖ εὑρῆσθαι, ἡ δὲ καὶ τοῖς δεινοτάτοις καταχρῆται ἐπὶ χάριτος. V. l. *λιποῖσ' ἀποίχῃ* Blomfield scripsit, v. 2., qui vix potest restitui, Seidler *οὐκέτι (Σαπφοῖ) ποτί σ' ἵξω, ποτί σ' οὐκέτ' ἵξω*, Hermann (*χαῖρε φίλα*), *οὐ γὰρ ἔτ' ἵξω προτί σ', οὐκέτ' ἵξω*, Ahrens *οὐκέτι σ' εἴξω, οὐκέτι σ' εἶξω.*

Fr. 110. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 26, 21: *ἐφυλαξάμην δὲ διαλέκτους διά τι τὸ ἄλλα* (Fr. 35.) ... *καὶ ἄλλαν μὴ καμεστέραν φρένα.* Sapphoni tribui, sed locus quomodo corrigendus sit incertum, conieci *ἄλλα μὴ κάμε τὸ στερέαν φρένα*, Ahrens *ἀλλᾶν, μήτι κατ' ἀμμετέραν φρένα*, possis *ἐλλαν κἀβακεστέραν φρένα* alia coniicere.

Fr. 111. Apollon. de pron. 366. A: *Αἰολεῖς σὺν τῷ F· φαίνεταί Fοι κῆνος. Σαπφώ.* Male vulgo referunt ad Fr. 2.

112. [95.]

πόλυ λευκότερον.

113. [98.]

ἔμοι μέλι μήτε μέλισσα.

114. [85.]

κίνη χέραδας.

115. [13.]

ῆς ἄμμε·

116. [82.]

ύβιον σταλάσσον.

117. [89.]

Φὸν παῖδα καλεῖ.

. Athen. II. 57. D: *Σαπφὼ δ' αὐτὸ (τὸ ὠὸν) τρισυλλάβως καὶ ὠΐου π. λ.* Idem Eustath. 1686, 49. *ὠΐω* Ahrens.

. Moschopul. Opusc. 86. ed. Titz.: *παροιμία . . . ὡς παρὰ μήτ' ἐμοὶ μ. μ. μέλισσα* (cod. *μάλιστα*). Adde Tryphon. ap. VIII. 760. (ubi MA item *μάλιστα*) Cf. etiam Diogenian. VI. 58. *μηδὲ μελίσσας*) Arsen. 354. Apostol. XI. 46. Paroemiogr. T. II. t. Germana proverbii forma haud dubie fuit *Μή μοι μέλι μήτε* neque videtur Mochopulus Sapphus locum recte satis memoriae

. Schol. Apoll. Rhod. I. 1123: *χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωλων· φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν ὄντω· μνημονεύει καὶ Σαπφώ· Μὴ κενὴ χεράδος. καὶ Ὅμηρος. ις περιχευας· χέραδος δὲ ὁ τῶν λίθων σωρός.* Et. M. 808, 35. *ράδας.* ut dubitari possit, utrum *χέραδος* au *χέραδας* (i. e. *χεράendum. κίνη* Ahrens restituit.

. Apoll. de pron. 387. A: *Ἄμμε Αἰολεῖς· ὀπτᾶς ἄμμε, Σαπφὼ πταις* Ahrens.

. Schol. Aristoph. Plut. 729: *Ἡμιτύβιον· ἀντὶ τοῦ σουδάριον, ριβὲς λινοῦν τι οἷον ἐκμαγεῖον· καὶ Σαπφώ· ἡμ. σταλάσσων,* lerhuys *σταλάσσον.* Cf. Suid. v. *ἡμιτύβιον.*

. Apollon. de pron. 396. B: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν γένος· τὸν εον π. καλεῖ. Σαπφώ. Φὸν* Volger, Bekker *Γεὸν καλεῖ*, Ahrens *κάλει.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

118. [137.]

Παῖδες, ἄφωνος ἐοῖσα τόδ' ἐννέπω, αἴ τις ἔρηται,
φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν·
Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ Λατοῦς ἀνέθηκεν ἀρίστα
Ἑρμοκλείταο τὼς ἀῦν ἀϊάδα
σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ᾇ σὺ χαρεῖσα
πρόφρων ἀμετέραν εὐκλεΐσον γενεάν.

119. [138.]

Τιμάδος ἅδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος,
ἃς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάρῳ
ἄλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

120. [139.]

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοΐας.

---

121. [92.]

Athen. XII. 554. B: *Φυσικὸν γὰρ δή τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὡραίους ἀνθολογεῖν, ὅθεν αἴ τε περὶ τὴν Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται· καὶ Σαπφὼ φησιν ἰδεῖν ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλάν* (sic B, vulgo *ἀπαλήν*) cf. Eudoc. 352.

Fr. 118. Anthol. Pal. VI. 269: *Ὡς Σαπφοῦς· εἰς τὸ ἀντιβόλιν οὐ κεῖται τοῦ κυροῦ Μιχαηλί· πόθεν οὖν ἐγράφη οὐκ οἶδα.* Neque in hoc neque in sequentibus epigrammatis Aeolicam revocavi dialectum. V. 1. *παῖδες*, Dorville *παιδνή*. — *τόδ'* scripsi, *τάδ'* Dorv, *τότ'* Meineke Del. Ep. p. 226., *ἔοισα τετ'* Cod. P. — *ἔρηται*, Cod. P. *ἐρῆτα*. — V. 3. *Αἰθοπίᾳ με κόρᾳ*, cod. *αἰθοπίαι με κόραι*. — *ἀρίστα* cod. P, *Ἀρίστα* Meineke, *Ἀρίστᾳ* Neue. — V. 4. Scribendum videtur *ἀρίστᾳ* (ut Neue) *Ἑρμοῦ καλλίστᾳ τῶ Σαϋναϊάδα*. ut Sappho Dianam *optimam*, *pulcherrimam* vocaverit, vid. Pausan. I. 29. (fr. 141.) qui fortasse hoc ipsum dicit epigramma. Meineke coni. *ἃ Ἑρμοκλείδα τῶ Σαϋλαϊάδα*. Aliter omnia constituit Hecker Comm. Crit. in Anth. p. 150. — V. 6. *ἀμετέραν* inde videtur explicandum, quod sacerdos suam imaginem Dianae dedicaverat. ib. Cod. P. *εὔκλεισον*. Affert hunc v. Suidas v. *εὐκλεΐσον*.

Fr. 119. Anthol. Pal. VII. 489: *Σαπφοῦς εἰς τιμάδα ὁμοίως πρὸ γάμου τελευτήσασαν*. V. 1. Brunck *θανοῦσαν*. — V. 3. *ἀποφθιμένας*, cod. P *ἀπὸ φθιμένας*, videtur *ἃς καὶ ἐπὶ φθιμένας* vel *ᾇ καὶ ἐπὶ φθιμένᾳ* scribendum. Hecker *καὶ' ἀποφθιμένας*. — *νεοθᾶγι σιδάρῳ* Iacobs, cod. *νεοθαγεῖσι δηρωι*, Plan. *νεοθηγεῖ χαλκῷ*.

Fr. 120. Anthol. Pal. VII. 505: *Εἰς πελάγωνα Σαπφοῦς*. V. 1. *γριπεῖ*, Cod. P. *γριππεῖ*. — *ἐπέθηκε*, Plan. *ἀνέθηκε*. — *Μενίσκος* Plan., *βερίσκος* cod. P. — V. 2. *κακοζοΐας* Scaliger, cod. *κακοζωᾶς*, Plan. *κακοζωΐας*.

122. 123. [96.]

r. de eloc. 162: *Τοῦ δὲ αὐτοῦ (τῆς ὑπερβολῆς) εἴδους ὗτά ἐστιν· ὑγιέστερος κολοκύντης καὶ φαλακρότερος εὐδίας, ρικά· Πόλυπάκτιδος ἀδυμελεστέρα* (sic Vind. Ald., *ρύσω χρυσοτέρα. πᾶσαι γὰρ αἱ τοιαῦται χάριτες ἐκ τῶν εὑρηνται, καίτοι διαφέρουσιν*, et *χρύσω χρυσοτέρα* supra 129. Cf. Gregor. in Hermog. Rhett. Walz. VII. 1236: *ν κολακεύει τὴν ἀκοὴν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά, οἷον τὰ ς, τὰ Σαπφοῦς, οἷον γάλακτος λευκοτέρα, ὕδατος ἁπαλω-ίδων ἐμμελεστέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἁβροτέρα, ἰμα-μαλακωτέρα, χρυσοῦ τιμιωτέρα.*

124.

r. de eloc. 156: *Διὸ καὶ ἡ Σαπφὼ περὶ μὲν κάλλους ᾄδουσα στι καὶ ἡδεῖα, καὶ περὶ ἐρώτων δὲ καὶ ἔρως* (sic Gale, v. *περὶ ἀλκυόνος.*

125. [97.]

. Tyr. XXIV. 9: *Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν Ἔρως εὐ-θνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο Σαπφὼ ξυλλαβοῦσα εἶπε γλυ-καὶ ἀλγεσίδωρον· τὸν Ἔρωτα Σωκράτης σοφιστὴν λέγει, θοπλόκον.*

126. [105.]

Epist. XVIII: *Ἵνα σέ, τὸ μέλημα τοὐμόν, ὡς φησιν* περιπτύξωμαι. Cf. Theodorus Hyrtacenus in Epist. 15, 40. l. Reg. Paris. T. V): *Καὶ καταπαῦσαι πρὸς σέ, τὸ ἐμὸν μέ-φώ φησιν ἡ σοφή.*

127.

l. I. 425: *Τὸ ὑπὲρ πάσης τῆς πόλεως ἑστηκὸς γάνος, οὐ τὰς ὄψεις, ὡς ἔφη Σαπφώ, ἀλλ' αὔξον καὶ τρέφον καὶ εὐθυμίᾳ· ὑακινθίνῳ μὲν ἄνθει οὐδαμῶς ὅμοιον, ἀλλ' οἷον πε γῆ καὶ ἥλιος ἀνθρώποις ἔφηναν.* Non recte Nauck haec apph. 2, 11.

128. [119.]

VI. 107: *Ἀνακρέων ... στεφανοῦσθαί φησιν καὶ ἀνήτῳ, τφῷ καὶ Ἀλκαῖος· οὗτοι δὲ ἄρα καὶ σελίνοις.* Cf. Schol. l. 63: *ἀνηθίνοις δὲ ἐχρῶντο στεφάνοις, ὡς Ἀλκαῖος καὶ*

129. [120.]

r. Imagg. II. 1: *Τοσοῦτον ἁμιλλῶνται (αἱ παρθένοι), ῥο-καὶ ἑλικώπιδες καὶ καλλιπάρῃοι καὶ μελίφωνοι, ὗτο δὴ τὸ ἡδὺ πρόσφθεγμα.* Paulo aliter Aristaenetus I. 10:

Πρὸ τῆς παστάδος τὸν ὑμέναιον ᾠδὸν αἱ μουσικώτεραι τῶν παρθένων καὶ μειλιχόφωνοι, τοῦτο δὴ Σαπφοῦς τὸ ἥδιστον φθέγμα. Sappho dixerat *μελλιχόφωνοι.*

130.

Liban. Or. T. I. 402. ed. Reiske: *εἰ οὖν Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν οὐδὲν ἐκώλυσεν εὔξασθαι νύκτα αὐτῇ γενέσθαι διπλασίαν, ἐξέστω κἀμοί τι παραπλήσιον αἰτῆσαι. Χρόνε, πάτερ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνῶν, ἔκτεινον ἡμῖν τουτὶ τὸ ἔτος ἐφ' ὅσον οἷόν τε πλεῖστον, ὅσῳ ὅτε Ἡρακλῆς ἐσπείρετο, τὴν νύκτα ἐξέτεινας.*

131. [123.]

Strabo XIII. p. 615: *Εἶτ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις (ἀπ' Ἐλαίας πόλεως Αἰολικῆς) ἡ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτήριον τῇ Λέκτῳ καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστι. Κάνα δὲ πολίχνιον Λοκρῶν τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα, κείμενον ἐν τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινουσσῶν διήκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν Αἶγά τινες (Αἰγᾶ* D, *αἴγαν* hoc) *ὀνομάζουσιν ὁμωνύμως τῷ ζώῳ· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγᾶν,* (*αἰγὰν* Ez) *ὡς Ἀκτᾶν καὶ Ἀρχᾶν* (EF *ἀκτὰν καὶ ἀρχάν*)· *οὕτω γὰρ καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσιν — ὕστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγᾶ* (*αἶγα* DE) *κληται* (codd. *κεκλῆσθαι*), *ὡς Σαπφώ φησι, τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι.*

132. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 26: *Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Σαπφὼ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ.* Cf. Eudoc. 158. et Anth. Theocr. XIII: *Σαπφὼ (Ἔρωτα) Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ,* ubi Wüstemann *Γῆς* coniecit, sed cf. Pausan. IX. 27, 3: *Σαπφὼ δ' ἡ Λεσβία πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐς Ἔρωτα ἦσεν.*

133.

Himer. Or. XIII. 9: *Ἀστὴρ οἶμαι σύ τις ἑσπέριος, ἀστέρων πάντων ὁ κάλλιστος· Σαπφοῦς τοῦτο δὴ τὸ εἰς Ἕσπερον ᾆσμα.* Cf. III. 17: *ἐφάνης τοίνυν οὗτος ἐκεῖνος ἀστέρων πάντων ὁ κάλλιστος· σὲ γὰρ Ἀθηναῖοι καλοῦσιν Ἕσπερον.* Videtur fuisse:

Ἀστέρων πάντων ὁ κάλιστος . .

Et ad Sapphus imitationem compositum videtur quod est ibid. I. 20: *Εἰ δὲ καὶ ᾠδῆς ἐδέησεν, ἔδωκα ἂν καὶ μέλος τοιόνδε· Νύμφα ῥοδέων ἐρώτων βρύουσα, Νύμφα Παφίης ἄγαλμα κάλλιστον, ἴθι πρὸς εὐνήν, ἴθι πρὸς λέχος, μείλιχα παίζουσα, γλυκεῖα νυμφίῳ· Ἕσπερός σ' ἑκοῦσαν ἄγοι, ἀργυρόθρονον ζυγίαν Ἥραν θαυμάζουσαν.*

134. [125.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 57: *Περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἱστορεῖ Σαπφὼ καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης· λέγεται δὲ κατέρ-*

γεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον (*Λάτμιον*) τὴν Σελήνην πρὸς *Ἐνδυμίωνα* καθεύδοντα ἐν τῷ *Λάτμῳ* τῷ ὄρει. Cf. Eudoc. 148.

135. [126.]

Schol. Hesiod. Op. et D. 74: *Σαπφὼ δέ φησι τὴν Πειθὼ Ἀφροδίτης θυγατέρα.*

136. [28.]

Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Ἀνθάπτεται Σωκράτης τῇ Ξανθίππῃ ὀδυρομένῃ, ὅτι ἀπέθνησκεν, ἡ δὲ Σαπφὼ τῇ θυγατρί· οὐ γὰρ θέμις ἐν μουσοπόλων οἰκίᾳ θρῆνον εἶναι. οὐκ ἄμμι πρέπει τάδε.* (Dübner πρέποι.) Neue coniecit:

Ἀλλ' οὐ γὰρ θέμις ἐν μοισοπόλῳ οἰκίᾳ
θρῆνον ἔμμεναι· οὐκ ἄμμι πρέπει τάδε.

Ahrens: *Οὐ γὰρ οἰκίᾳ ἐν μοισοπόλων θέμις κτλ.*

137. [10.]

Arist. Rhet. II. 23: *ἢ ὥσπερ Σαπφώ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν.* Similia Gregor. in Hermog. VII. 1153. ed. Walz: *οἷον φησιν ἡ Σαπφώ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν, εἴπερ ἦν καλὸν τὸ ἀποθνήσκειν.* Haec in tetrametros ionicos redegit Hermann: *Ἀποθνάσκειν κακόν, οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κεκρίκασιν· Ἀπέθνασκον γὰρ ἄν, αἴπερ ἦν καλὸν (δή μ') ἀποθνάσκειν.* Contra Ahrens haec Sapphus esse putat: *. . . Ἀπυθναίσκην κάκον· οἱ θέοι γὰρ | Τοῦτο κεκρίκαισ' · ἀπὺ γάρ κ' ἔθναισκον.*

138.

Athen. XIII. 596. B: *ἐνδόξους δὲ ἑταίρας καὶ ἐπὶ κάλλει διαφερούσας ἤνεγκε καὶ ἡ Ναύκρατις· Δωρίχαν τε, ἣν ἡ καλὴ Σαπφὼ ἐρωμένην γενομένην Χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, κατ' ἐμποριαν εἰς τὴν Ναύκρατιν ἀπαίροντος, διὰ τῆς ποιήσεως διαβάλλει, ὡς πολλὰ τοῦ Χαράξου νοσφισαμένην. Ἡρόδοτος δ' αὐτὴν Ῥοδῶπιν καλεῖ, ἀγνοῶν ὅτι ἑτέρα τῆς Δωρίχης ἐστὶν αὕτη, ἡ καὶ τοὺς περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς.* vid. Herod. II. 135: *Ῥοδῶπις δὲ ἐς Αἴγυπτον ἀπίκετο, Ξάνθεω τοῦ Σαμίου κομίσαντός μιν· ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίην ἐλύθη χρημάτων μεγάλων ὑπὸ ἀνδρὸς Μυτιληναίου Χαράξου, τοῦ Σκαμανδρωνύμου παιδός, ἀδελφεοῦ δὲ Σαπφοῦς τῆς μουσοποιοῦ. — Χάραξος δέ, ὡς λυσάμενος Ῥοδῶπιν ἀπενόστησε ἐς Μυτιλήνην, ἐν μέλει Σαπφὼ πολλὰ κατεκερτόμησέ μιν.* Strabo XVII. 808: *Λέγεται δὲ τῆς ἑταίρας τάφος γεγονὼς ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, ἣν Σαπφὼ μὲν ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια καλεῖ Δωρίχαν, ἐρωμένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν, οἶνον κατάγοντος εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμποριαν, ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Ῥοδῶπιν.* Adde Ovid. Heroid. XV. 63. et 117. Cf. etiam Phot. et Suid. v. *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.* Appendix Prov. IV. 51: *Πάνθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή· ἡ Ῥοδῶπις*

ἑταίρα ἦν περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου, ἧς καὶ Σαπφὼ μνημονεύει καὶ Ἡρόδοτος. ib. interpr.

139.

Athen. X. 424. F: Σαπφώ τε ἡ καλὴ πολλαχοῦ Λάριχον τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνοχοοῦντα ἐν τῷ πρυτανείῳ τοῖς Μυτιληναίοις. Cf. Eudoc. 96. Eust. Il. 1205, 19. Schol. Il. υ'. 234: ἦθος γὰρ ἦν, ὡς καὶ Σαπφώ φησι, νέους εὐγενεῖς εὐπρεπεῖς οἰνοχοεῖν.

140.

Palaephat. de Incredib. c. 49: Τῷ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλασσαν· πορθμὸς ἦν θάλασσα· ἔγκλημα δὲ οὐδὲν πρὸ οὐδενὸς ἐνομίζετο, ἐπεὶ καὶ μέτριος ἦν καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον ἐδέχετο· θαῦμα ἦν τοῦ τρόπου παρὰ τοῖς Λεσβίοις· ἐπαινεῖ τὸν ἄνθρωπον ἡ θεὸς (Ἀφροδίτην λέγουσι τὴν θεὸν) καὶ ὑποδῦσα θέαν ἀνθρώπου γυναικὸς ἤδη γεγηρακυίας τῷ Φάωνι διαλέγεται περὶ πλοῦ, ταχὺς ἦν ἐκεῖνος καὶ θεραπεῦσαι καὶ διακομίσαι καὶ μηδὲν ἀπαιτῆσαι. τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἡ θεός; ἀμεῖψαί φασι τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀμείβεται νεότητι καὶ κάλλει τὸν γέροντα. οὗτος ὁ Φάων ἐστίν, ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἡ Σαπφὼ πολλάκις ἄσμα (ἆσμα c, αἶμα reliqui) ἐποίησεν. Hinc repetunt eadem Eudoc. 414. Apostol. XX. 15. Arsen. 461. Adde Ovid. Heroid. XV. Cf. inprimis Welcker Opusc. II. 110 seqq.

141. [127.]

Pausan. I. 29, 2: Κατιοῦσι δ' ἐς αὐτὴν (Ἀκαδημίαν) περίβολός ἐστιν Ἀρτέμιδος καὶ ξόανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης, ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη τὰ Σαπφοῦς, τῆς Ἀρτέμιδός εἰσιν ἐπικλήσεις αὗται. λεγόμενον δὲ καὶ ἄλλον ἐς αὐτὰς λόγον εἰδὼς ὑπερβήσομαι.

142. [131.]

Pausan. VIII. 18, 5: Καίτοι καθαρεύειν γε τὸν χρυσὸν ὑπὸ τοῦ ἰοῦ ἥ τε ποιήτρια μάρτυς ἐστὶν ἡ Λεσβία, καὶ αὐτὸς ὁ χρυσὸς ἐπιδείκνυσιν. Schol. Pind. Pyth. IV. 407: ὁ δὲ χρυσὸς ἄφθαρτος· καὶ ἡ Σαπφώ, ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσός, κεῖνον οὐ σῆς οὐδὲ κὶς δάπτει, βροτέαν φρένα κράτιστον φρενῶν. At Pindari hoc est fragmentum 207.

143.

Gellius XX. 7: „Nam Homerus pueros puellasque eius (Niobae) bis senos dicit fuisse, Euripides bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos.“ Haud dubie in eo carmine, ex quo est Fr. 31.

144. [129.]

Serv. Virgil. Aen. VI. 21: „Quidam septem pueros et septem puellas accipi volunt, quod et Plato dicit in Phaedone et Sappho in

Lyricis et Bacchylides in dithyrambis et Euripides in Hercule, quos liberavit secum Theseus."

145. [130.]

Serv. Virgil. Ecl. VI. 42: „Prometheus Iapeti et Clymenes filius post factos a se homines dicitur auxilio Minervae coelum ascendisse, et adhibita facula ad rotam solis ignem furatus, quem hominibus indicavit. Ob quam causam irati dii duo mala immiserunt terris, febres et morbos, sicut et Sappho et Hesiodus memorant."

146. [132.]

Philostr. Epist. 71: Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ, καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀεί τινι ἐγκωμίῳ, τὰς καλὰς τῶν παρθένων ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα. Cf. ad Fr. 65.

147. [134.]

Himer. Or. XIII. 7: Τὰ δὲ σὰ νῦν ὄέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσηγέτῃ εἰκάζεσθαι, οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφὼ καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ κόμῃ τε χρυσῇ καὶ λύραις κοσμήσαντες, κύκνοις ἔποχον εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσιν, Μούσαις Χάρισί τε ὁμοῦ συγχορεύσαντα, ἢ οἷον τὸν Βακχιοσθην, (οὕτω γὰρ αὐτὸν ἡ λύρα καλεῖ, τὸν Διόνυσον λέγουσα), ἥρος ἔρτι τὸ πρῶτον ἐκλάμψαντος, ἄνθεσί τ' ἠρινοῖσι καὶ κισσοῦ κορύμβοις Μούσαις κάτοχοι ποιηταὶ στέψαντες, νῦν μὲν ἐπ' ἄκρας κορυφὰς Καυκάσου, καὶ Λυδίας τέμπη, νῦν δὲ ἐπὶ Παρνασσοῦ σκοπέλους καὶ Δελφίδα πέτραν ἄγουσι, πηδῶντά τε αὐτὸν καὶ ταῖς Βάκχαις ἐνδιδόντα τὸν εὔιον κτλ.

148.

Eustath. Opusc. 345, 54: Φιλία τις δηλαδὴ πολυρέμβαστος καὶ καλὸν δοκοῦσα, εἴποι ἂν ἡ Σαπφώ, δημόσιον (δαμόσιον), quod videtur dixisse in Rhodopin vid. Fr. 138.

149. [103.]

Bekk. An. I. 370, 14: Ἄκακος, ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, οὐχ ὁ χρηστοήθης. οὕτω Σαπφώ.

150. [112.]

Etym. M. 77, 1: Ἀμαμαξύς, ἡ ἀναδενδράς — Σαπφὼ διὰ τοῦ δ ἀμαμάξυδες λέγει. Choerob. I. 357. (Bekk. An. III. 1317.) τὸ γὰρ παρὰ Σαπφοῖ ἀμαμαξύδος παράλογόν ἐστιν. Suid. v. Ἀμάμυξις et Ἀναδενδράδα.

151. [118.]

Etym. M. 77, 13: Ἀμάρα· — παρὰ τὸ τῇ ἄμῃ αἴρεσθαι, ἄμη δέ ἐστιν ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. quo verbo Sappho videtur usa esse, vid. Orion. 3, 12: ἀμάρα (v. Ὅμηρος) παρὰ τὸ τῇ ἄμῃ (ἄνευ) αἴρεσθαι καὶ ορύττεσθαι· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Σαπφοῦς.

152. [114].

Apollon. de adv. Bekk. An. II. 596, 14: Ὂν τρόπον καὶ ἀ' ὀνομάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ τὸ ἐρυσάρματες, τὸ λίτα, παρὰ Σαπφοῖ τὸ αὐα. Cf. Etym. M. 174, 38: εἴρηται παρὰ τὴν αὖαν Αἰολικῶς τὴν ἡμέραν· τὴν γὰρ ἠὼ οἱ Αἰολεῖς αὔον φασί (ubi quid Gaisford habeat, non notavi.) et Gudian. 95, 21. Lobeck Paral. 179. αὐόαν coni.

153. [109.]

Etym. M. 174, 42: Αὔως ἡ ἠώς, τουτέστιν ἡ ἡμέρα· οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι· Σαπφώ· πότνια αὔως.

154.

Athen. IV. 182. F: Τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τα τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. Rectius infra XIV. 636. C βάρμος dici videtur.

155. [101.]

Pollux VII. 49: βεῦδος, ὡς Σαπφώ, κιμβερικόν, ἔστι δὲ τὸ κιμβερικὸν διαφανής τις χιτωνίσκος. fort. hoc quoque Sappho dixit.

156. [102.]

Phrynich. Bekk. An. I. 33, 2: Σαπφὼ δὲ γρύτην καλεῖ τὴν μύρων καὶ γυναικείων τινῶν θήκην.

157. [107.]

Hesych. Ἕκτορες· πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ, Σαπφὼ δὲ τὸν Δία, Λεωνίδης τὸν κροκύφαντον.

158.

Cram. An. Ox. IV. 325, 27: Καὶ ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἀντὶ τοῦ δ,ζ παραλαμβάνεται, ὡς ὅταν τὸ διάβατον ἡ Σαπφὼ ζάβατον λέγει.

159. [117.]

Schol. Hom. Il. ξ'. 241: Τῷ δὲ χαρακτῆρι γενόμενον ὅμοιον τῷ ἰοίην καὶ ἀγαγοίην παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ πεπαγοίην παρὰ Εὐπόλιδι, εἰκότως ἐβαρυτονήθη τὸ ἐπισχοίης.

160. [99.]

Eust. Il. 603, 30: Λέγει (ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης) καὶ ὅτι τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἄνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφώ, διὰ τὸ κατωφερῆ ὁρμὴν ἔχειν.

161. [115.]

Choerob. I. 282. (Bekk. An. T. III. 1389): *Κίνδυν, κίνδυ-ις, οὕτω δὲ ἔφη Σαπφὼ τὸν κίνδυνον.* Cod. Marc. *κίνδυνα, ὡς ἡ Σαπφὼ ἔφη τὸν κίνδυνα.*

162. [121.]

Ioann. Alex. p. 4: *Ἡ ὀξεῖα ἢ ἐν τέλει τίθεται ἢ πρὸ μιᾶς τοῦ ους ἢ πρὸ δύο, πρὸ τριῶν δ' οὐκέτι· τὸ γὰρ Μήδεϊα παρὰ Σαπφοῖ τονθὸς παραιτούμεθα, ὅτι τὴν ει δίφθογγον διεῖλεν.*

163. [18.]

Antiatt. Bekk. An. I. 108, 22: *Μύῤῥαν τὴν σμύρναν, Σαπφὼ υτέρῳ.*

164.

Cram. An. Ox. I. 278, 17: *Καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν Μω-ων παρὰ Λάκωσι, παρὰ δὲ Σαπφοῖ Μοισάων.*

165. [104.]

Phrynich. 305: *Νίτρον· τοῦτο Αἰολεὺς μὲν ἂν εἴποι, ὥςπερ ν καὶ ἡ Σαπφὼ διὰ τοῦ ν, Ἀθηναῖος δὲ διὰ τοῦ λ, λίτρον.*

166. [111.]

Sch. Hom. Il. γ'. 219: *Ὥστε ἐκ τοῦ ἐναντίου ἁμάρτημα τὸ παρὰ Σαπφοῖ τὸ πολυΐδριδι, εἰ μὴ ἄρα ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς ἐκλίθη.* Et. M. 42, 40. Eusth. 407, 38.

167. [108.]

Phot. 81, 12: *Θάψος· ξύλον, ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς τρί-ς, ὃ Σαπφὼ Σκυθικὸν ξύλον λέγει.* Cf. Sch. Theocr. II. 88.

168. [113.]

Etym. M. 759, 35: *Οἱ μέντοι Αἰολεῖς φασι· Τίοισιν ὀφθάλ-οισιν, ὡς παρὰ Σαπφοῖ.* Cf. Choerob. Epim. I. 184. et 185. in alm. 65. et Apollon. de Synt. p. 106.

169.

Orion 28, 15: *Ὡς παρὰ Σαπφοῖ χελώνη χελύνη.*

170. [100.]

Pollux VI. 98: *Μεσόμφαλοι δὲ φιάλαι καὶ βαλανειόμφαλοι τὸ ἧμα προσηγορίαν ἔχουσιν, χρυσόμφαλοι δὲ τὴν ὕλην, ὡς αἱ Σαπφοῦς υσαστράγαλοι.*

Fragmentis eximendum quod habet Suid. v. *Ἀηδὼν καὶ ἀηδοῦς, ὡς Σαπφώ, κατὰ Μιτυληναίους.* nam hoc dicere voluit, praeter ἀηδών, ἀηδόνος dictum etiam esse *ἀηδώ, ἀηδοῦς*, ut *Σαπφώ, Σαπφοῦς*, et schol. Soph. Ai. v. 628. nihil nisi *ἡ ἀηδὼ δὲ κατὰ Μιτυληναίους.* — Sapphus carmen, quod latina lingua conversum exhibet Comes Natalis Mythol. p. 535. fictum est. — De Scolio in Admetum, quod nonnulli Grammatici Sapphoni tribuerunt, vid. Praxillae Fr. 3. Denique addo hic, quod Photius Bibl. 161., ubi fontes *Sopatri διαφόρων ἐκλογῶν* recenset, de libro II. dicit: *καὶ μὴν καὶ ἐξ ἄλλων διαφόρων, ἀλλά γε καὶ ἀπὸ ὀγδόου λόγου τῆς Σαπφοῦς.* ut nihil praetermittatur.

V.

ERINNA.

ΗΛΑΚΑΤΗ.

1.

Πομπίλε, ναύταισιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδεῖαν ἑταίραν.

2.

Παιρολόγοι πολιαί, ταὶ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.

3.

Τοῦτό κεν εἰς Ἀΐδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
σιγᾷ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ δὲ σκότος ὔσσε κατέρρει.

Erinna. Fr. 1. Athen. VII. 283. D: *Μνημονεύει τῶν πομπίλων καὶ Τιμαχίδας — Ἠρινν ά τε* (sic A, *κρίνα* B, *κορίννα* PVL, hoc vel *κρίνη* DQ), *ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον ποιημάτιον· Πομπίλε κτλ.* V. 1. *ναύταισι*, v. *ναύτῃσι*. — *ἰχθύ* Dindorf, v. *ἰχθύν*, AB *ἰχθῦν*. — V. 2. *πομπεύσαις* Stephanus, v. *πομπεύσας*.

Fr. 2. Stob. Flor. CXV. 13: *Ἱπποθόου*, quod ortum ex n. 14. *Ἱππoθώντος*. Voss. *Εἰρήνης*, unde Meineke (Poet. Com. IV. p. 712.) *Ἠρίννης*. — *πολιαί, ταὶ γήραος* Voss., v. *πολιοὶ τὰς γήρας*, Meineke *πολιαὶ τῶ γήραος*.

Fr. 3. Stob. Flor. CXVIII. 4. *Εἰρήνης*. codd., Meineke *Ἠρίννης*. — V. 1. Meineke coniecit *τούτω κῆς . . . διανίσσεται*. — V. 2. *σιγᾷ* Urin., v. *σιγά*. — *κατέρρει*, fort. *καταγρεῖ*. Fortasse autem continuo subiungendum quod sequitur Simonidis fragmentum (ita A, in Trincav. deest lemma), quod sic scribendum:

πάντα γὰρ εἰς μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα χάρυβδιν
αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Δέξ' ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα, λῶστε Προμαθεῦ·
ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν·
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἶκ' αὐδὰν ποτέθηκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχὶς ὅλα.

5.

Στᾶλαι καὶ Σειρῆνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
ὅστις ἔχεις Ἀΐδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν,
αἴτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἴθ' ἑτεροπτόλιες·
χὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τό·
χὤτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χὤτι γένος
Τηνία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ἤρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

6.

Νύμφας Βανκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀΐδᾳ·
„Βάσκανος ἔσσ', Ἀΐδα·" τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὁρῶντι
ὠμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,

Fr. 4. Epigrammata. Anth. Pal. VI. 352. *Ἠρίννης.* V. 1. *δέξ' ἀταλᾶν* Iacobs, cod. P. *δεξαταλαν*, Plan. *ἐξ ἀπαλῶν.* — ib. Plan. *Προμηθῦ.* — V. 2. Plan. *ἐντὶ.* — Iacobs transpos. *τὶν σοφίαν ὁμαλοί.* — V. 3. fort. *ὄν.* — V. 4. *αὐδὰν* Ursin., v. *αὐγὰν.* fort. *καὐδὰν.* — *ἧς κ'* cod. P., Plan.

Fr. 5. Anth. Pal. VII. 710. *Ἠρίννης Μιτυληναίας εἰς βρυκίδα Βανκίδα) τὴν Μιτυληναίαν, Ἠρίννης δὲ συνεταιρίδα.* V. 1. *στᾶλαι*, Schneidewin coni. *στάλα*, sed binis columnis binae Sirenes simpositae, Id. Mnasalc. Anth. VII. 491. — V. 2. *Ἀΐδα*, Reisk. *Ἀΐδᾳ.* — cod. P. *τᾶν σποδιᾶν.* — V. 3. *ἐμὸν* Salmasius, cod. P. *ἐμοῖς.* — V. 4. Brunck *τελέθωντ'.* — *ἑτεροπτόλιες* Brunck, cod. *ἑτερωι πόλιος*, Iacobs *ἑτέρας πόλιος*, Welcker *ἕτεροι πόλιος.* — V. 5. Iacobs *νυμφαν ἐοῖσαν*, Brunck *τάφος· εἴπατε καὶ τό, ὅττι.* — V. 6. *Βανκίδα*, cod. *βρυκίδα.* — V. 7. *Τηνία, ὡς εἰδῶντι* Pauw et Heringa, cod. *τηνι δως ειδωντι*, Welcker (Opusc. II. 146.) *Τηΐα* mavult. — ib. in marg. *γρ. ἁ συνεταιρίς.*

Fr. 6. Anth. Pal. VII. 712: *Εἰς Βανκίδα τινὰ νύμφην ἐν τῷ γαμήλῳ τελευτήσασαν. Ἠρίννης.* Leonidas vel Meleager in epigr. Erinnam Anth. Pal. VII. 13: *Ἤ ῥα τόδ' ἔμφρων Εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς· Βάσκανος ἔσσ', Ἀΐδα* ex hoc carmine affert, verum non videtur epigramma ab Erinna profectum, sed serius ab alio ad similitudinem ep. 5. compositum. V. 1. *ἔμμί*, P *εἰμί.* — V. 2. *Ἀΐδᾳ*, P *ἀΐδα.* — V. 3. *τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ'* Iacobs, cod. *τὰ δέ τοικαλὰ τὰ μεθ'.* — V. 4. *ὠμοτάταν* Imasius, cod. *ὄμματα τά.* — *τύχαν* Brunck, cod. *τύχαι.*

ὃς τὰν παῖδ', Ὑμέναιος ἐφ' αἷς *ἥδετο πεύκαις,
τὰν δ' ἐπὶ καδευτὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς·
καὶ σὺ μέν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδάν
ἐς θρηνῶν γοερῶν φθέγμα μεθηρμόσαο.

VI.

ALCAEUS.

YMNOI.

1. [20.] *)

EIΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ὦ ναξ Ἄπολλον, παῖ μεγάλω Διός.

V. 5. cod. Pal. novam inscriptionem addit *Εἰς τὴν αὐτὴν βασ* nescias, an haec sit pars novi carminis. — ὃς cod. P, ὡς Brunck. — αἷς *ἥδετο, cod. P αἰσήδετο, Brunck coni. ὑφ' ἃς δόμον ἄγετο πεύκας τῷδ' . . πυρκαϊᾷ, Iacobs ἐφ' αἷς καλὸς ἥδετο πεύκαις, ταῖσδ' . . . πυρκαϊᾷ, Schneidewin ἐφ' αἷς ἀείδετο. — V. 6. καδευτὰς, cod. P a m. sec. πηδευτὴς. — πυρκαϊᾶς, cod. P πυρκαΐας. Non possunt haec certo restitui et similiter v. 7. καὶ σὺ μέν aut corruptum est, aut excidit distichon. — V. 7. μολπαῖον scripsi, legebatur μολπαΐαν vel μολπαίαν. — V. 8. γοερῶν cod. P, γοερὸν Brunck. Ceterum cf. de hoc epigr. Welcker Syll. Epigr. Praef. XXX. seqq. — Fuerunt, qui Erinnae tribuerent epigramma, quod in Anthol. Pal. VII. 190. inscribitur: *Ἀνύτης, οἱ δὲ Λεωνίδου, εἰς ἀκρίδα καὶ τέττιγα ἐπιτάφιον*, propterea quod Plinius dicit XXXIV. 19, 57: „Fecisse (Myronem artificem) et cicadae monumentum et locustae carminibus suis Erinna significat." At Myronem statuarium Erinna non potuit commemorare, nisi statuas aliam recentiore aevo poetriam cognominem vixisse: at in illo epigrammate non Myro statuarius, sed virgo *Μυρώ* memoratur: *Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι καὶ δρυοκολάπτᾳ Τέττιγι ξενὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ, Παρθένιον σταίσασα κόμα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς Παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ᾤχετ' ἔχων Ἀΐδας.* ut potuerit hoc Erinna scribere; sed Plinii in tam gravi errore non est tanta auctoritas, ut Anytae abiudicemus.

Alcaeus. Fr. 1. Hephaest. 79: *τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἑνδεκασύλλαβον — οἷον· ὦ ναξ Ἄπολλον κτλ.* Fl. HB ἄναξ et *μεγάλοιο. Alcaei* hoc esse et quidem ex *primo* carmine ostendit Schol. Heph. 121., ubi Hephaest. dicit: *Λέγομεν τοίνυν ὅτι μικτὰ μέν ἐστι συστηματικά, ὥσπερ εἴ τις τὴν πρώτην ᾠδὴν ἐν τῷ πρώτῳ Ἀλκαίου, καὶ τὴν δευτέραν συνάψειε, συστηματικῆς οὔσης αὐτῶν ἑκατέρας.* ubi Schol.: *Καὶ ἔστι τῆς μὲν πρώτης ᾠδῆς ἀρχή· Ὦναξ Ἄ. π. μ. Δ. ἐπιωνική, τῆς δὲ δευτέρας· χαῖρε Κυλλᾶνας κτλ. ἐπιχοριαμβική.* Cf. etiam Attil. Fortunat. p. 355. ubi versus satis corruptus legitur.

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Matthiaeae.

2. 3. 4. [17. 18. 19.]

Himerius Or. XIV. 10: Ἐθέλω δὲ ὑμῖν καὶ Ἀλκαίου τινὰ λόγον
ν, ὃν ἐκεῖνος ᾖσεν ἐν μέλεσι παιᾶνα γράφων Ἀπόλλωνι. Ἐρῶ
μῖν οὐ κατὰ τα μέλη τὰ Λέσβια, ἐπεὶ μηδὲ ποιητικός τις ἐγώ,
τὸ μέτρον αὐτὸ λύσας εἰς λόγον τῆς λύρας. Ὅτε Ἀπόλλων ἐγέ-
, κοσμήσας αὐτὸν ὁ Ζεὺς μίτρᾳ τε χρυσῇ καὶ λύρᾳ, δούς τε ἐπὶ
οις ἅρμα ἐλαύνειν, κύκνοι δὲ ἦσαν τὸ ἅρμα. εἰς Δελφοὺς πέμπει
Κασταλίας νάματα, ἐκεῖθεν προφητεύσοντα δίκην καὶ Θέμιν τοῖς
ησιν· ὁ δὲ ἐπιβὰς ἐπὶ τῶν ἁρμάτων ἐφῆκε τοὺς κύκνους εἰς Ὑπερ-
ους πέτεσθαι. Δελφοὶ μὲν οὖν, ὡς ᾔσθοντο, παιᾶνα συνθέντες
μέλος, καὶ χοροὺς ἠϊθέων περὶ τὸν τρίποδα στήσαντες ἐκάλουν τὸν
ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθεῖν· ὁ δὲ ἔτος ὅλον παρὰ τοῖς ἐκεῖ θεμιστεύ-
ἐπειδὴ καιρὸν ἐνόμιζε, καὶ τοὺς Δελφικοὺς ἠχῆσαι τρίποδας, αὖ-
κελεύει τοῖς κύκνοις ἐξ Ὑπερβορέων ἀφίπτασθαι. Ἦν μὲν οὖν
ς καὶ τοῦ θέρους τὸ μέσον αὐτό, ὅτε ἐξ Ὑπερβορέων Ἀλκαῖος
τὸν Ἀπόλλωνα, ὅθεν δὴ θέρους ἐκλάμποντος καὶ ἐπιδημοῦντος
λωνος θερινόν τι καὶ ἡ λύρα περὶ τὸν θεὸν ἁβρύνεται· ᾄδουσι
ἀηδόνες αὐτῷ, ὁποῖον εἰκὸς ᾄσαι παρ' Ἀλκαίῳ τὰς ὄρνιθας·
σι δὲ καὶ χελιδόνες καὶ τέττιγες, οὐ τὴν ἑαυτῶν τύχην τὴν ἐν
άποις ἀγγέλλουσαι, ἀλλὰ πάντα τὰ μέλη κατὰ θεοῦ φθεγγόμεναι·
καὶ ἀργυροῖς ἡ Κασταλία κατὰ ποίησιν νάμασι καὶ Κηφισσὸς μέ-
αἴρεται πορφύρων τοῖς κύμασι, τὸν Ἐνιπέα τοῦ Ὁμήρου μιμού-
. βιάζεται μὲν γὰρ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ καὶ ὕδωρ θεῶν ἐπι-
ν αἰσθέσθαι δυνάμενον. — (3) Idem hoc carmen respicere vi-
: Plutarch. de mus. c. 14: οὐ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ
ὐλητικῆς καὶ κιθαριστικῆς εὑρετὴς ὁ θεός. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν
ν καὶ τῶν θυσιῶν, ἃς προσῆγον μετ' αὐλῶν τῷ θεῷ, καθάπερ
τε καὶ Ἀλκαῖος ἔν τινι τῶν Ὕμνων ἱστορεῖ. — (4) Porro Pau-
K. 8, 9: ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλο τοιόνδε· το ὕδωρ τῇ Κασταλίᾳ ποτα-
ὸν εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ· τοῦτο ἐποίησε καὶ Ἀλκαῖος ἐν προοιμίῳ
ς Ἀπόλλωνα.

---

5. [22.]

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Χαῖρε Κυλλάνας ὁ μέδεις, σὲ γάρ μοι.

r. 5. Hephaest. 79: ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀλκαίῳ, καὶ ἄδηλον ὁποτέρου
εὕρημα, εἰ καὶ Σαπφικὸν καλεῖται, οἷον· χαῖρε κτλ. Est autem hoc
ium carmen, vid. Schol. Hephaest. 121. μέδεις libri, μεδέεις Fl., μέ-
Turnebus. cf. Apoll. Synt. 92: Καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ οἱ περὶ Ἀπίωνα
όχθον τὸ Κυλλάνας ὁ μεδείς ἐν ῥήματος συντάξει ἤκουον, οὐ
ἐχόμενοι μετοχὴν τοιαύτην ἐκ βαρυτόνου ῥήματος, εἴγε τῆς τοιαύτης
ς οὐκ ἔχονται [αἱ] κατὰ τὸ κοινὸν ἐκ βαρυτόνων ουσαι ῥημάτων. ἀλλὰ
ρὸς τὸ τοιοῦτον ἐδείκνυτο, ὡς καὶ περισπώμενον εἴη ῥῆμα τὸ μεδῶ,
καὶ τὸ Λωδώνης μεδέων, ἀφ' οὗ τὸ μέδημι, ὡς οἴκημι, καὶ
μεδέουσα συνοῦσα μετοχὴ κατὰ τὸ ἀκόλουθον. κἀκ τῆς γραφῆς συνη-
ντο, οὐκ οὔσης ποτὲ διὰ τοῦ ε (ει) κατὰ πᾶν δεύτερον πρόσωπον
Αἰολεῦσιν.

6. [21.]

Pausan. VII. 20, 4: *βουσὶ γὰρ χαίρειν μάλιστα Ἀπόλλωνα Ἀλκαῖός τε ἐδήλωσεν ἐν Ὕμνῳ τῷ εἰς Ἑρμῆν, γράψας, ὡς ὁ Ἑρμῆς βοῦς ὑφέλοιτο τοῦ Ἀπόλλωνος.* Huc respicit Porphyrio, qui ad Horat. Od. I. 10, 9: „fabula haec autem ab Alcaeo facta," et supra ad v. 1: „Hymnus in Mercurium ab Alcaeo lyrico poeta."

7. [23.]

Athen. X. 425. C: *Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰςάγει αὐτῶν (τῶν θεῶν) οἰνοχόον.* nisi est ex alio carmine.

8.

Menander de Encom. IX. 149. ed. Walz: *ἀλλ' ἐπεὶ εὕρηται καὶ τοῦτο τὸ εἶδος τῶν ὕμνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἤδη τινὲς καὶ Διονύσου γονὰς ὕμνησαν καὶ Ἀπόλλωνος γονὰς ἕτεροι, καὶ Ἀλκαῖος Ἡφαίστου καὶ πάλιν Ἑρμοῦ.*

---

9. [54.]

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Ὤνασσ' Ἀθανάα πολεμαδόκος,
ἄ ποι Κορωνίας επιδεω
ναύω πάροιθεν ἀμφι . .
Κωραλίω ποτάμω παρ' ὄχθαις.

Fr. 9. Strabo IX. 411: *ἡ μὲν οὖν Κορώνεια ἐγγὺς τοῦ Ἑλικῶνός ἐστιν ἐφ' ὕψους ἱδρυμένη, κατελάβοντο δ' αὐτὴν ἐπανιόντες ἐκ τῆς Θετταλικῆς Ἄργης οἱ Βοιωτοὶ μετὰ τὰ Τρωϊκά, ὅτε περ καὶ τὸν Ὀρχομενὸν ἔσχον· κρατήσαντες δὲ τῆς Κορωνείας ἐν τῷ πρὸ αὐτῆς πεδίῳ τὸ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρύσατο ὁμώνυμον τῷ Θετταλικῷ, καὶ τὸν παραῤῥέοντα ποταμὸν Κουάριον* (Palmerius *Κουράλιον*, sed repugnat ipse Strabo p. 412. et 436.) *προσηγόρευσαν ὁμοιώνυμον τῷ ἐκεῖ· Ἀλκαῖος δὲ καλεῖ Κωράδιον, λέγων· Ἄσσ' Ἀθάνα ἀπολε . . . . . ἀπὸ Κοιρωνίας ἐπιπεων αυω* (sic A, *ἐπιδέων αὔω* c, *ἐπιδεύων ἄνω* g, *ἐπιδέω αὐτῷ* hl) *λάροιθεν ἀμφι . . . . . Κωραλίω ποταμῶ παρ' ὄχθαις.* Poetae locum om. Bkl, et no nihil nisi *ποτάμω π. ὄχ.* exhibent. V. 1. Ὤνασσ' Ahrens, *Ἀθανάα πολεμαδόκος* Welcker. — V. 2. *ἄ ποι* Ahrens, *ἄ πω* Welcker. — *Κορωνίας* ego scripsi. Deinde Welcker coni. *ἐπὶ λαΐῳ* et v. 3. *ἀμφιβαίνεις* supplevit, sed fortasse hic potius verbum delitescit, conicias *Κορωνίας ἐπὶ ἔσδεαι ναύω πάροιθεν ἀμφὶ βῶμον.* Cf. Callim. in Lav. Pall. v. 63: *Ἡ 'πὶ Κορωνείας, ἵνα οἱ τεθνωμένον ἄλσος καὶ βωμοὶ ποταμῷ κεῖντ' ἐπὶ Κουραλιῷ.* — V. 3. *ναύω* Welcker. Longe aliter locum conformavit O. Müller: *Ἄνασσ' Ἀθαναία πολίων, ἀπὸ τᾶς σᾶς Κορωνείας ἐπὶ δεῦρ' ἴθι, Πάροιθεν ἂν ἱδρυσάμεσθα κτλ.*

10. [55.]

Strabo IX. 412: *Οὐκ εὖ δ' ὁ Ἀλκαῖος, ὥσπερ τὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνομα παρέτρεψε τοῦ Κουαρίου, οὕτω καὶ τοῦ Ὀγχηστοῦ κατέψευσται, πρὸς ταῖς ἐσχατιαῖς τοῦ Ἑλικῶνος αὐτὸν τιθείς· ὃ δ' ἐστὶν ἄπωθεν ἀνῶς τούτου τοῦ ὄρους.* quod videtur ex eodem hymno petitum.

---

11. [71.]

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ὥστε θέων μηδέν' Ὀλυμπίων λῦσαι ἄτερ Fέθεν.

12.

Menander de Encom. IX. 149. Walz: *Καὶ Ἀλκαῖος Ἡφαίστου πάλιν Ἑρμοῦ (γονὰς ὕμνησεν).*

---

* 13. [24.]

Δεινότατον θέων
ἐγείνατ' εὐπέδιλος Ἶρις
χρυσοκόμᾳ Ζεφύρῳ μίγεισα.

14. [81.]

Τὸ δ' ἔργον ἀγήσαιτο τέα κόρα.

Fr. 11. Apollon. Dysc. de Pron. 358. B: *Σαφὲς ὅτι καὶ τὸ Αἰολικὸν γράμμα ταῖς κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον προσνέμεται, καθὸ καὶ αἱ ἀπὸ τούτων ἀρχόμεναι δασύνονται. Ἀλκαῖος· Ὥστε κτλ.* Cod. *λυσεατερ γε-*. corr. Bekker. Ahrens *λῦσαί σ' ἄτερ* coniecit. Metrum tale fuisse existimo:
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Fr. 13. Plutarch. Amator. c. 20: *Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιηταὶ προσπαίσαντες ἐοίκασι τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ ᾄδειν ἐπικωμάζοντες, ὀλίγα εἰρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, εἴτε κατὰ νοῦν καὶ λογισμόν, εἴτε σὺν τῇ τῆς ἀληθείας ἀψαμένοις· ὧν ἔν ἐστι καὶ τὸ περὶ τῆς γενέσεως· Δειγάτατον κτλ. εἰ μή τι καὶ ὑμᾶς ἀναπεπείκασιν οἱ γραμματικοί, λέγοντες πρὸς τὸ ποικίλον τοῦ πάθους καὶ τὸ ἀνθηρὸν γεγονέναι τὴν εἰκόνα.* Respicit huc Etym. Gud. 278, 17: *Τὰ γὰρ ἄνθη λέγεται ἴμερα, ἐπεὶ τῷ ἔαρι φύονται, ὅτε καὶ τὰ ἐρωτικὰ θερμότερα ἐστί. τούτου χάριν καὶ Ἀλκμαῖος Ζεφύρου καὶ Ἴριδος τὸν Ἔρωτα φησίν.* Cf. Et. M. 28. Argum. Theocr. Id. XIII. (ubi Ἔριδος.) Eustath. Il. 391, 24. et 30. — V. 1. *θεῶν, θειῶν* BE edd. vett. — V. 2. *ἐγείνατ'* Gaisford, *γενατ'* libri, *ἐγέννατ'* Schneidewin. — *εὐπέδιλος*, Ahrens *εὐπέδιλλος*. — *μίγεισα* Porson, libri *μιχθεῖσα*.

Fr. 14. Apollon. de Pron. 395. A: *Ἡ τεὸς Δωρικὴ τῇ σὸς ὁμωνυμεῖ καὶ παρ' Αἰολεῦσιν· Ἀλκαῖος ἐν πρώτῳ· Τὸ δ' ἔργον κτλ. ἀγήσαιτο* alii, cod. *ἀγήσατο*.

II. ΣΤΑΣΙΩΤΙΚΑ.

15. [1.]

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· πᾶσα δ' Ἄρῃ κεκόσμη-
ται στέγα
λάμπραισιν κνίαισι, καττᾶν λευκοὶ καθύπερθεν ἵππιοι
λόφοι
νεύοισιν, κεφάλαισιν ἄνδρων ἀγάλματα, χάλκιαι δὲ πασσάλοις
κρύπτοισιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος ἰσχύρω
βέλευς,
θώρακές τε νέοι λίνω κοΐλαί τε κατ' ἄσπιδες βεβλήμεναι·
παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ
κυπάττιδες·
τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρώτισθ' ὑπὸ ἔργον ἔσταμεν τόδε.

* 16. [46.]

. . . . . Βλήχρων ἀνέμων ἀχείμαντοι πνόαι.

* 17. [52.]

. . . . . Γαίας καὶ νιφόεντος ὠράνω μέσοι.

Fr. 15. Athen. XIV. 627. A: *Ἀλκαῖος ὁ ποιητής, εἴ τις καὶ ἄλλος, μουσικώτατος γενόμενος, πρότερα τῶν κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται, μᾶλλον τοῦ δέοντος πολεμικὸς γενόμενος· διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις σεμνυνόμενος φησίν· Μαρμαίρει κτλ. καίτοι μᾶλλον ἴσως ἥρμοττε τὴν οἰκίαν πλήρη εἶναι μουσικῶν ὀργάνων.* V. 1. init. affert Eust. 1320, 1. *Ἄρῃ* A, *ἄρη* BP, *Ἄρει* VL. — *στέγα* Blomfield, vulgo *στέγῃ*. — V. 2. *κνίαισι* B, *κνίαισιν* A, *κνέαισιν* VL, *λαμπρᾶ σικυνίαισιν* P. — *καττᾶν*, P *κάτταν*. — *καθύπερθεν*, B *καθάπερ*. — V. 3. *νεύοισιν* Schneidewin alii, vulgo *νεύουσιν*. — *χάλκιαι* B, *χάλκειαι* PVL, vulgo *χάλκεαι*. — V. 4. *κρύπτοισιν* Welcker, vulgo *κρυπτοῖσιν*. — *κνάμιδες*, PL *κναμίδες*, V *κναμῖδες*. — *ἄρκος* APV, *ἔρκος* L. — *ἰσχύρω βέλευς*, *ἰσχυρῶ βέλευς* A, *ἰσχυρόβελὲς* PVL. — V. 5. *νέοι λίνω* scripsi, *νέῳ λίνῳ* Casaubonus, vulgo *νέῳ λίνῳ*, Ursinus *νεώλινοι*, unde Schneidewin *νεόλλινοι*. — *κοΐλαι* scripsi, *κωΐλαι* Ahrens, *κόϊλαι* Seidler, vulgo *κοῖλαι*. — *κατ' ἄσπιδες* Schweighaeuser, *κατασπίδες* PVL. — *βεβλημέναι* ABP, *βεβλημένον* VL. — V. 6. *κυπάττιδες* Blomfield alii, *κυππατίδες* PVL, *κυπάσσιδες* Ahrens. — V. 7. *λάθεσθ'* Iani, *λαθέσθαι* PVL. — *πρώτισθ'* A, *πρώτιστα* PVL, *πρώτιστ'* Schneidewin. Praeterea Ahrens v. 1. *παῖσα*, v. 2. *καθίπερθεν*, v. 6. *ζώμματα*, v. 7. *ὑπὰ*, Blomfield ib. *Ἔργον* scripsit.

Fr. 16. Schol. Il. Φ', 178: *Ἄλλως δὲ ἤδη αὐτὸ τὸ βληχρὸς σημαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶλλον τὸ ἀσθενές. Ἀλκαῖος Θ'. Βληχρῶν ἀ. ἀ. πνοαί.* Idem legitur ap. Eustath. 705, 62. et Cram. An. Ox. I, 95. (sine p. nomine) ubi *πνοαί*. Resp. Et. M. 200, 13. Zonar. 393. Suid. v. *Βληχρόν*. Videtur autem hoc Fr. sicut sequens ex allegorico carmine petitum.

Fr. 17. Apollon. de Adv. in Bekk. An. II. 613, 36: *Τῇδε γὰρ ἔχει καὶ τὸ ἐπίρρημα παρ' Αἰολεῦσι τὸ μέσοι· Γαίας κτλ.* Cf. idem 588, 27: *Τὸ γὰρ παρὰ τοῖς περὶ τὸν Ἀλκαῖον μέσσοι δῆλον ὅτι κατὰ τὴν*

18. [2.]

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ἂν τὸ μέσσον
νᾶϊ φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ,
χείμωνι μοχθεῦντες μεγάλῳ μάλα·
περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
λαῖφος δὲ πὰν ζάδηλον ἤδη
καὶ λάκιδες μέγαλαι κατ' αὖτο·
χόλαισι δ' ἄγκυραι.

19. [3.]

Τὸ δηὖτε κῦμα τῶν προτέρων ὄνω

δίαν διάλεκτον ἀνὰ λόγον βαρυνθείη ἄν· οὐ γάρ ἐστιν ἐλλιπὴς τῇ ἐν ροσθέσει, συστελλομένῳ τοῦ ῶ εἰς τὸ ο, ὥς τινες ὑπενόησαν, ἐν μέσσῳ, λλ' ὃν τρόπον παρὰ τὸ οἶκος τὸ οἴκοι ἐγένετο, σημαῖνον τὸ ἐν οἴκῳ, παρά τε τὸ Πυθὼ τὸ Πυθοῖ, καὶ παρὰ τὸ Μέγαρα τὸ Μεγαροῖ, σημαῖνον τὸ ἐν Μεγάροις, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ παρὰ τὸ μέσος τὸ μέσσοι γίνετο, σημαῖνον τὸ ἐν μέσῳ. ὅπερ ἔφην κατὰ τὸ Αἰολικὸν ἔθος βαρύνεσθαι.

Fr. 18. Heraclid. Alleg. Homer. c. 5. ed. Mehler: Ἐν ἱκανοῖς δὲ καὶ ὁ Μιτυληναῖον μελοποιὸν εὑρήσομεν ἀλληγοροῦντα. τὰς γὰρ τυραννικὰς ταραχὰς ἐξίσου χειμερίῳ προσεικάζει καταστήματι θαλάσσης, συνέτην καὶ (AB νὴ) τῶν ἀνέμων στάσιν· (olim male haec verba d Heraclidis orationem referebantur.) τὸ μὲν γὰρ ... ἄγκυραι. Τίς οὐκ ν εὐθὺς ἐκ τῆς προτρεχούσης περὶ τὸν πόντον εἰκασίας ἀνδρῶν πλωϊζοντων θαλάττιον εἶναι νομίσειε φόβον; ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει. Μυρσίλος γὰρ ὁ δηλούμενός ἐστι καὶ τυραννικὴ κατὰ Μιτυληναίων περιφερομένη σύστασις. cf. Matranga An. 299. Cocondrius περὶ τρόπ in Boisson. An. III. 294. (cf. Walz Rhet. VIII. 787): Παρὰ Ἀλκαίῳ· ὑνίημι τῶν ἀνέμων τὴν στάσιν· τὸ μὲν γὰρ κτλ. V. 1. ἀσυνέτημι Ahrens, vid. Choerobosc. in Psalm. 26: παρ' Αἰολεῦσι δὲ πολλὰ ρέπονται, ἀσυνέτημι, ἐλευθέρωμι, δέδωμι (fort. δοκίμωμι.) et Theodos. Bekk. An. III. 1045: τινὲς ἐνόμισαν τὰ εἰς μι πάντα τῆς Αἰολίδος εἶναι λέκτου· πολλὴ γάρ ἐστιν παρ' αὐτοῖς ἡ εἰς μι κατάληξις· γέλαιμι γὰρ ὶ ἐσυνέτημι φασί. Nisi malis ἀσυννέτημι. — V. 3. Respicit huc Apoll. pron. p. 379. B. — ἂν, Ahrens ὀν. — μέσσον Blomfield alii, libri μέσον, cond. ἄμμε δὲ τὸ μέσον αἰεὶ φ. σ. μέλανι. — V. 5. μοχθεῦντες Heracl., γέοντες Coc. — μάλα Coc., καλὰν Heracl. (AB καλά). — V. 6. περ Herm, vulgo παρὰ, AB περὰ, Blomfield πὰρ vel πᾶσαν μὲν ἄντλος. — 7. πὰν Ahrens, v. πᾶν. — V. 8. χόλαισι, libri χολαῖσι, χαλᾶσι Ursinus. eteres Blomfield v. 6. ἰστοπέδαν, Ahrens v. 7. ζάδαλον.

Fr. 19. Heraclid. c. 5: Ὁμοίως δὲ τὰ ὑπὸ τούτου (Μυρσίλου) αἰνιτμενος ἑτέρωθί που λέγει· Τὸ δὲ εὖ γε κῦμα τῷ προτέρῳ νεομωίχει παρέξει δὲ ἄμμι πόνων πολλὴν ἄντλην, (quae sequuntur go male ad Her. orationem referebant), ἐπεὶ καὶ ναὸς ἐμβαίνει. πακόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις ὁ νησιώτης θαλασσεύει καὶ τὰ πλεῖστα ν διὰ τοὺς τυράννους ἐπεχόντων κακῶν πελαγίοις χειμῶσιν εἰκάζει. — 1. δηὖτε Seidler, τῶν προτέρων Seidler, ὄνω ego correxi, Seidler ὅμω niecit, AB τόδ' εὖτε κ. τω προτέρω νέμω, Hermann τῷ προτέρῳ νέον, ford τῷ προτέρῳ 'νέμῳ.

24. [13.]

t. 398: Οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα·
·οώσκει τὰ ἐπίσημα ὅπλα, οὐδὲ αὐτὰ καθ'
ὁ φέρων αὐτά, ἐὰν γενναῖος ᾖ.

14.]

·γα κράτος
·χεται ῥόπας.

·]

Ποσείδαν
ντον.

* 27.

ὥστ' ὄρνιθες ὠκυν
ιον ἐξαπίνας φάνεντα.

* 28.

Ἄρευ δαΐφοβος δαΐκτηρ.

Σπάρτῃ ξυμφεροίμην τὸ καθεύδειν ἐᾶν ἐν τῇ γῇ κατακείμενα τὰ τείχη καὶ μὴ ἐπανιστάναι, τῶνδε εἵνεκα· καλῶς μὲν καὶ ὁ ποιητικὸς ὑπὲρ αὐτῶν λόγος ὑμνεῖται τὸ χαλκᾶ καὶ σιδηρᾷ δεῖν εἶναι τὰ τείχη μᾶλλον ἢ γήϊνα. Nisi forte Tyrtaeus eandem sententiam carmine illustravit, quorsum referre possis quod est ap. Hephaest. p. 3.:

Τίρυνς, οὐδέ τι τεῖχος ἐπήρκεσε.

Adde huc Nicolaum Progymn. I. 277. Walz: πρὸς ἃ δὴ βλέπων Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς οὐ ξύλα καὶ λίθους, ἀλλ' ἄνδρας ἐφιλοσόφησε πόλεως σύστασιν. Cf. Philotheus ap. Mingarelli Codd. Nan. 533.

Fr. 25. Arist. Vesp. 1234: Ὤνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος (sic Rav., vulgo μαινόμενος) τὸ μέγα κράτος Ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν, ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς· ubi Schol. παρὰ τὰ Ἀλκαίου· Ὤνησεν οὗτος καὶ μαινόμενος (cod. Ven. ὤνησαι οὗτος ὁ μαινόμενος et τρέψεις τάχα.) τὸ μ. κράτος τάχα τρέψεις τὴν π. ἁ δ' ἔ. ῥ., ἀντὶ τοῦ μέγα κράτος (ζητῶν addit Seidler)· οὕτως Αἰολεῖς et deinde: ἐκ τῶν Ἀλκαίου δὲ παρῳδεῖ εἰς Κλέωνα ὡς μαινόμενον. Rectius Schol. in Thesmoph. 162: Ἐν Σφηξὶν (παρῴδηται τό)· Ὠνὴρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μ. κράτος. V. 1. κράτος, κρέτος Seidler. — V. 2. ἀντρέψει Seidler, ὀντρέψει Ahrens.

Fr. 26. Herodian. περὶ μον. λέξ. 10, 25: Εἴρηται δὲ ὁ δαίμων παρ' Ἀλκαίῳ διὰ τοῦ ᾱ μένοντος τοῦ σ Ποσειδᾶν· Οὐδέπω κτλ. Choerobosc. Epim. I. 277. Ποτείδαν Aeolicum dicit, sed 299. Ποτίδαν et Ποσείδαν iisdem tribuit.

Fr. 27. Herod. περὶ μον. λέξ. 23, 9: Παρῃτησάμεθα δὲ Αἰολίδα διάλεκτον διὰ τὸ Πτάζω, ἔπταζον· ὡς τό· Ὄρνιθες ὠκὺν αἰετὸν ἐξαπτήνας φανέντα. Poetae nomen quamvis sit omissum, probabiliter Alcaeo tribuas. Correxi codicis scripturam.

Fr. 28. Herodian. Cram. An. Ox. III. 237, 1: Ζητοῦμεν καὶ τὴν τοῦ Ἄρης, Ἄρεος γενικὴν πῶς εὕρηται διὰ διφθόγγου· λέγομεν Ἄρευος, Ἄρευϊ· — ἡ κλητική· Ἄρευ δι' ὁ φόβος διακτήρ· Scripsi δαΐφοβος, Cramer δαΐκτηρ. Alcaei haud dubie versus est.

* 29.

Ἄρευος στρατιωτέροις.

* 30.

Τὸ γάρ
Ἀρευϊ κατθάνην κάλον.

* 31.

Μῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοις Ἄρενα.

---

32. [9.]

ΠΡΟΣ ΜΕΛΑΝΙΠΠΟΝ.

Herodotus V. 95: *Πολεμεόντων δὲ σφεων παντοῖα καὶ ἄλλα ἐγένετο ἐν τῇσι μάχῃσι, ἐν δὲ δὴ καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς συμβολῆς γενομένης καὶ νικώντων Ἀθηναίων, αὐτὸς μὲν φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δὲ οἱ ὅπλα ἴσχουσι Ἀθηναῖοι καί σφεα ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγείῳ· ταῦτα δὲ Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας ἐπιτιθεῖ ἐς Μιτυλήνην, ἐξαγγελλόμενος τὸ ἑωυτοῦ πάθος Μελανίππῳ ἀνδρὶ ἑτάρῳ.* Ipsum carminis initium servavit Strabo XIII. 600: *Πιττακὸς δ' ὁ Μιτυληναῖος πλεύσας ἐπὶ τὸν Φρύνωνα στρατηγὸν (τῶν Ἀθηναίων) διεπολέμει ἔως, διατιθεὶς καὶ πάσχων κακῶς· ὅτε καὶ Ἀλκαῖος φησὶν ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἔν τινι ἀγῶνι κακῶς φερόμενον τὰ ὅπλα ῥίψαντα φυγεῖν· λέγει δὲ πρός τινα κήρυκα κελεύσας ἀγγεῖλαι τοῖς ἐν οἴκῳ· Ἀλκαῖος σόος Ἄρει ἐνθάδ' οὐκυτὸν ἀλκτορὶν ἐς γλαυκωπὸν ἱερὸν ὃν ἐκρέμασαν Ἀττικοί.* ubi σόος h a m. sec., σος F, σῶς rwx, om. i. — *Ἄρει*, ἄρει ho, ἄροι celeri (F αροι). — *ἐνθάδ'* Dhz (*ἐνθαῦ* F), *ἐνθάδε* x, *ἔνθα δ'* C. — *οὐκυτόν*, *οὐχυτον* h, *οὐχυ τὸν* i, *οὐκ αὐτὸν* C (ut videtur) moz, *οὐ κεῖται* rw. — *ἀλκτορὶν*, *ἀλυκτορὴν* oz, *τὸν ἀληκτορὶν* Ald. Welcker coni. *Ἀλκ. σῶος, ἀρήϊ' ἔντεα δ'* (hoc iam Wesseling) *οὐχί· τὰν ἀλκτῆρα ῥινὸν ἐς Γλαυκωποῦ* (hoc iam Wesseling) *ἱερὸν ἐκρ. Ἀ.*, Seidler *Ἀλκαῖος . . σῶος Ἄρει, Ἔντεα δ' οὐκί, τά οἱ τὸ ἀλίκτυπον ἐς Γλαυκωποῦ Ἴρον ὀνεκρέμασαν Ἀττικοί* probante Schneidewino, nisi quod de Lindavii coniectura *ἀλίκροτον* scripsit. Ahrens *Ἄλκαος σῶος . . . Ἀρήϊ' ἔντεα δ' οὐκ* (*ἴσως*)· *αὐτὸν δ' ἀλυκτόρινον εἰς Γλαυκώπιον ἶρον ὀνεκρέμασσαν . . . Ἀττικοί.* vel si malis: *Ἄγγελλε κᾶρυξ οἰκαδις· Ἄλκαος Σάος γ', ἀρήϊ' ἔντεα δ'*

Fr. 29. 30. 31. Tria haec fragmenta Alcaeo tribuit Seidler, leguntur ap. Choerobosc. Epim. I. 210. (Bekk. An. T. III. 1340): *Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ εἰς ευς ἀποβάλλουσι τὸ ι κατὰ τὴν γενικὴν . . . χωρὶς τοῦ Ἄρευς, Ἄρενος· τοῦτο γὰρ ἐφύλαξε τὸ ι παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, οἷον· Ἄρενος στρατιωτέροις κτλ.* — Fr. 30. *κατθάνην* Ahrens, v. *καταθανεῖν*. — Fr. 31. *μῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοις* Schneidewin, v. *μίξαντες ἀλλήλοισιν*, sed Herodian. Cram. An. Ox. III. 237, 3: *μίξαν δὲ ἀλλήλοις.*

φύγον, Ἄ δὴ κτέρας Γλαυκώπιόνδε Ἄττικοι ἶρον ὀνεκρέμασσαν. amer ἔντεα δ' οὐκ εὕρυτο coni. et deinde de Ursini coni. ἀνεκρέμαν edidit. Conieci aliquando ἔντεα δ' αὖ κατ' ἀνάκτορ' Ἀλέκτορος, Eustath. 1479, 30.

---

33. [67. 8.]

ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΝΙΔΑΝ.

Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
λάβαν τῶ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
(ἐπειδὴ μέγαν ἆθλον Βαβυλωνίοις
συμμάχεις τέλεσας, ῥύσαό τ' ἐκ πόνων,)
κτέναις ἄνδρα μαχαίταν βασιλήϊων
παλαίσταν ἀπολείποντα μόνον μίαν
παχέων ἀπὺ πέμπων.

III. ΣΚΟΛΙΑ.

34. [27.]

Ὗει μὲν ὁ Ζεύς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
χείμων, πεπάγασιν δ' ὐδάτων ῥόαι.

Fr. 33. V. 1. et 2. affert Hephaest. 58: *Τὸ δὲ ἀκαταλληκτον, τὸ μόνον ἐν τελευταίαν ἔχον ἰαμβικὴν καλεῖται Ἀσκληπιάδειον, οἷον τὸ Ἀλκαίου· Ἦλθες* (ἦλθεν Fl. H, ἦλθον B) *κτλ.* — *γᾶς* Libanius, (vulgo *γῆς*) qui carmis initium resp. I. 406. Reiske: *Ἆρ' οὖν μοι καιρὸν ἔχει κατὰ τὸν ἔσβιον Ἀλκαῖον ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν· Ἦλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίνῃ χρυσοδέτῳ καλλωπιζόμενος λαβῇ, καθάπερ ἐκεῖνος οἴησεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς χρυσῇ ψυχῇ κατευθύνων τὴν οἰκουμένην.* Carminis argumentum illustrat Strabo XIII. 617: *ἄνδρας δ' ἔσχεν ἐνδόξους (Μιτυλήνη) τὸ παλαιὸν μὲν Πιττακόν, καὶ τὸν ποιητὴν Ἀλκαῖον καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀντιμενίδαν, ὃν φησὶν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα τελέσαι μέγαν ἆθλον καὶ ἐκ πόνων αὐτοὺς ῥύσασθαι κτείναντα ἄνδρα μαχαίταν, ὥς φησι, βασιλήων παλαιστὰν* (DFhi *παλαστὰν*)· *ἀπολιπόντα μόνον ἀνίαν παχέων* (moxz τ' *ἀχέων*) *ἀπυπέμπων* (sic F, reliqui *ἀποπέμπων*). Unde v. et 4. restitui, cetera emendavit O. Müller, nisi quod v. 5. *βασιλήιον* ripsit, ego malui *βασιλήϊων*. Contra Ahrens: *Βαβυλωνίοις συμμάχεις ἔλεσσάς τ' ἄεθλον μέγαν Κὴκ πόνων πόλεων ἄσφ' ὑπερύσαο, Κτένναις ἄρα μ. β. παλάσταν ἀπυλείποντα μόναν ἴαν Πάχεων ἀπὺ πέμπων.* Meike maluit *τέλεσας μέγα ἆθλον, ἔκ τε πόνων σφείας ἐρύσαο.*

Fr. 34. Athen. X. 430. A: *Κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ περίστασιν ἐνῶν ὁ ποιητὴς οὗτος (Ἀλκαῖος) εὐρίσκεται. χειμῶνος μὲν ἐν τούτοις· εἰ κτλ.* V. 1. *ἐκ δ'* ABP, *ἐν δ'* VL. — *ὀράνω, ὀρανῶ* cod. Farnes. ap. sinum, *ὠρανῶ* ABP, *ἀρανῶ* V, *οὐρανῷ* L. Cf. Herodian. *περὶ μον. λεξ.* 27: *Ἀλκαῖος δὲ καὶ εἰς ω̄ ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα καὶ ὠρανὸς λέγων κατὰ συγκοπὴν τὴν ōυ διφθόγγου εἰς τὴν ω̄ καὶ ἄνευ τοῦ ῡ ὀρανός.* — V. 2. *πεπήγασιν, πεπάγασι* PVL, *πεπήγασι* B, utrumque A. Ahrens *πεπάγαισιν* deinde *ὐδάτων*.

— — — — —
— — — —

κάββαλλε τὸν χείμων', ἐπὶ μὲν τίθεις
πῦρ, ἐν δὲ κίρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
μάλθακον ἀμφι . . γνόφαλλον.

35. [29.]

Οὐ χρὴ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

36. [33. 32.]

Ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισιν
περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδάς τις,
καδ δὲ χευάτω μύρον ἆδυ κατ τῶ
στήθεος ἄμμι.

37. [5.]

Τὸν κακοπάτριδα

V. 3. *Κάββαλλε* VL, *κάμβαλλε* BP. — V. 4. *κίρναις* L, *κιρναῖς* V, *κερνὰς* C, *κιρναῖς* AP. — V. 5. 6. om. C. — V. 5. *ἀμφὶ κόρσᾳ*, *ἀμφικόρσαι* P, *ἀμφικέρσαι* B. — V. 6. *ἀμφι . . γνόφαλλον*, B *ἀμφιγνόφαλλον*, PV *ἀμφὶ γνόφαλλον*, L *ἀμφὶ γνάφαλλον*. Supplent *ἀμφιτίθη(τιθει)*, *ἀμφιτίθεις*, *ἀμφιβαλών*. Sed possunt multa alia coniici velut *ἀμφίπολος γνόφαλλον θέτω*.

Fr. 35. Athen. X. 430. B: *Ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (Ἀλκαῖος)· Οὐ χρὴ* κτλ. V. 1. *θῦμον*, *θυμὸν* Stephanus, vulgo *μῦθον*. — *ἐπιτρέπειν* Ahrens, vulgo *ἐπιτρέπειν*. — *ἀσάμενοι*, B *ἀσάμενος*. — V. 3. *Βύκχι* Schweighaeuser, cf. Etymol. M. p. 216, 47., AP *Βυκχί*, B *βυγχί*, VL *βαχί*. — V. 4. *μεθύσθην* ABP, *μεθυσθῆναι* VL.

Fr. 36. Coniunxi duo fragmenta in unum; v. 1. et 2. leguntur ap. Athen. XV. 674. C: *Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος ἐν τούτοις· Ἀλλ' ἀνήτω* κτλ. V. 1. *ἀλλ' ἀνήτω μὲν* Casaubonus, B *ἀλλὰ ἀννήτω μεν*, Cant. L *ἀλλὰ ἀννήτωμεν*, Schneidewin *ἀνήττω*. — *ταῖς δέραισι* Ahrens, vulgo *ταῖς δέραις*, unde olim scripsi *ταῖσι δέρραις*. — V. 2. *περθέτω* Cant. L, *παρθέτω* Casaubonus. — *πλέκταις ὑποθυμιάδας* Blomfield, vulgo *πλεκτὰς* (Cant. L *πλέκτας*) *ὑποθυμιάδας*. — V. 3. et 4. leguntur apud Athen. XV. p. 687. D: *Ἀλκαῖος ἐφ' Κἀδ δ' ἐχεύσατο* (B *καδδιεχεύσατο*, C *καδδεχεύατο*) *μύρον ἀδὺ* (Ahrens *ἀδυ*) κτλ. quae emendavi. Praeterea resp. v. 1. Pollux VI. 107., v. 2. Schol. Theocr. VII. 63. Athen. XV. 678. D.

Fr. 37. Aristot. Polit. III. 9, 5: *οἷον εἵλοντό ποτε Μιτυληναῖοι Πιττακὸν πρὸς τοὺς φυγάδας, ὧν προειστήκεσαν Ἀντιμενίδης καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής. Ληλοῖ δ' Ἀλκαῖος, ὅτι τύραννον εἵλοντο τὸν Πιττακὸν ἐν τινὶ τῶν σκολιῶν μελῶν· ἐπιτιμᾷ γὰρ ὅτι· Τὸν πλ.*

Πίττακον πόλεως τᾶς ἀχόλω καὶ βαρυδαίμονος
ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαινέοντες ἀόλλεες.

38. [6.]

Diog. Laert. I. 81. (unde hausit sua Suidas v. *Σαράπους.*): *Τοῦτον (Πιττακὸν) Ἀλκαῖος σαράποδα μὲν καὶ* (lego *ἢ*) *σάραπον* (Cod. **Cant.** *σύραπον.*) *ἀποκαλεῖ διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ ἐπισύρειν τὼ πόδε, χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶν ῥαγάδας, ἃς χειράδας ἐκάλουν,* (cf. Et. M. 810, 27: *Χεῖραι, αἱ ἐν τοῖς ποσὶν ῥαγάδες. καὶ χειρόποδες οἱ οὕτω τοὺς πόδας κατερρωγότες, οἷον ῥαγόποδες·* non tamen propterea *χειρόποδα* corrigendum) *γαύρικα* (Menage *γαύρηκα*, vid. Hesych. *γαύρηξ, ὁ γαυριῶν*) *δὲ ὡς εἰκῆ γαυριῶντα, φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα,* (Pollux II. 173: *τὸν δὲ Πιττακὸν* [ABC *Ψιττακὸν*] *γάστρωνα ὁ Ἀλκαῖος καλεῖ), ὅτι παχὺς ἦν, ἀλλὰ μὲν καὶ ζοφοδορπίδαν,* (cod. Mon. *ζοφοδορπόδαν*, Suid. *ζοφοδορπίδα*, sed, *ζοφοδορπίδας* tuetur Plut. Quaest. Sympos. VIII. 6. 1. Ceterum cf. Hesych. *Ζοπαδασπίδας· λαθροφάγους*, ubi *Ζοποδαπτίδας* corrigunt, et *Ζοφοδερκίας· σκοτόδειπνος, λαθροφάγας*, ubi *Ζοφοδορπίας* corrigunt.) *ὡς ἄλυχνον, ἀγάσυρτον δὲ ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ὑπαρόν.* quae haud dubie omnia ex eodem carmine, quo Fr. 37. petita sunt.

39. [28. a.]

Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
ἁ δ' ὥρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὸ καύματος.

V. 2. *πόλεως*, Schneidewin *πόλιος*. — *ἀχόλω* libri (B 2, 3. *ἀχόλῳ*), Camerarius et Schneider *ἀσχόλω*, ego conieci *ζαχόλω* vel *ἀβόλω*. — V. 3. *ἐπαινέοντες*, *ἐπαινεντες* Ahrens. Resp. Plut. Erot. c. 18: *Κοινῇ τὸν Ἔρωτα συνεγγράφουσιν εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κράτιστοι καὶ νομοθετῶν καὶ φιλοσόφων ἀθρόαι φωναὶ μέγα ἐπαινέοντες, ὥσπερ ἔφη τὸν Πιττακὸν ὁ Ἀλκαῖος αἱρεῖσθαι τοὺς Μιτυληναίους τύραννον.* ubi cum Reiske *ἀθρόᾳ φωνῇ* coniecisset, illud ipsum Schneidewin Alcaeo tribuit.

Fr. 39. Carmen hoc ex variis fragmentis composui. V. 1. cum initio v. 2., et deinde v. 3. 6. 7. 8. servavit Proclus ad Hesiodi Op. 584: *Τοιαῦτα δὲ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ᾄδειν· οἴνῳ πνεύμονα τέγγε* (ita AB Trinc., sed Gaisford, *τέγγε πνεύμονας οἴνῳ*) *τὸ γ. ἄ. περιτέλλεται* (*περιστέλλεται* AB Trinc.) *ἁ δ' ὥρα χαλεπά· ἀχεῖ κτλ.* V. 1. et 2. leguntur ap. Athen. X. 430. B: *Φέρους δὲ* (*Ἀλκαῖος*)· *Τέγγε* (ubi *τέγγε* AC, *τέγγαι* B, *τέγγη* PVL) *πλεύμονας* (P *πλεύμωνας*) . . . . *ἁ δ'* (A a m. s. *ἡ δ'* et similiter deinde *χαλεπή*) . . . *δὲ δίψαις* (sic B, *δὲ διψαις* AP, *δεδίψαις* V, *δὲ διψᾷ* C, *δὲ δεψῷ* L), *ὑπὸ καύματος.* iidemque duo versus ib. extant I. 22. E: *φησὶ δὲ καὶ Ἀλκαῖος ὁ Μυτιληναῖος ποιητής· Οἴνῳ πνεύμονα τέγγε . . . περιτέλλεται* (V *πυρὶ τέλλεται*) *ἡ δ' ὥρη χαλεπή· π. δὲ διψᾷ* (sic L, *δὲ δι.. V, δ' ἐδί . . B, δ' ἐδ . . D, δ' ἐδίψουν* C) *ὑπὸ κ.* Praeterea v. 1. affert Gellius XVII. 11. Macrob. Sat. VII. 15. Plutarch. Sympos. VII. 1, 1. respicit idem de Stoicor. repugn. c. 29. Denique Eustath. ad Od. 1612, 14. affert *οἴνῳ πνεύμονα τέγγε*, et ad Il. 643, 5. et 890, 47. *τέγγε πνεύμονας οἴνῳ*. — V. 1. *πνεύμονας οἴνῳ* edidi secutus Athen. loco priore et Plut., ap. Gell. *πνεύμονα οἴνῳ*, unde Grotefend alii *πνεύμονα Φοίνῳ*. Quod ceteri exhibent *οἴνῳ πνεύμονα τέγγε*, inde videtur repetendum, quod fuit antiquioris poetae didactici versus, *Οἴνῳ πνεύμονα τέγγε, φίλης δ' ἀπέχου Κυθερείης* (vid. Suid. v. *τέγγε*) quem imitatus est Alcaeus. — V. 2. *δίψαισ'* Seidler.

ἄχει δ' ἐκ πετάλων Fάδεα τέττιξ, πτερύγων δ' ὕπο
καχχέει λιγύραν (πύκνον) ἀοίδαν, ὅτι ποτ' ἂν
φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.
ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γύναικες μιαρώταται,
λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ καὶ κεφάλαν καὶ γόνατα Σείριος ἄζει.

40.

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

41. [31.]

Πίνωμεν· τί τὸ λύχνον μένομεν; δάκτυλος ἁμέρα.
καδ δ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις αἰ τὰ ποικίλαις·

V. 3. 6. 7. 8. adiecti sunt ex Proclo ad Hesiod. Op. v. 384., qui una cum initio carminis attulit: *ἀχεῖ δ' ἐκ πετάλων τάδε ἂν τέττιξ, ἀνθεῖ δὲ καὶ σκόλυμος, νῦν δὲ μιαρώταται γυναῖκες, λεπτοὶ δέ τοι ἄνδρες, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα Σ. ἄζει.* — V. 3. redintegravi et v. 4. 5. addidi ex Demetrio de elocut. 142., ubi omisso auctoris nomine leguntur atque sine idoneo argumento Sapphoni tribuebantur: *Πίγονται καὶ ἀπὸ λέξεως χάριτες, ἤγουν ἀπὸ μεταφορᾶς· ὡς ἐπὶ τοῦ τέττιγος· Πτερύγων δ' ὑποκαχχέει λιγυρὰν ἀοιδάν, ὅ τι ποτ' ἐν φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.* — V. 3. *Fάδεα* Seidler, *ἀδέα* Graevius, vulgo *τάδε ἂν* apud Proclum. — *δ' ὕπο καχχέει* scripsi, Demetrius *δ' ὑποκαχέει*. (Ald. Vind. *ὑποκαταχέει*, n. *καταχέει*, Canitab. *ὕπο καταχέει*), Ahrens *ὕπα*. — V. 4. *πύκνον* adieci, vid. Hesiod. Op. 584. reliqua vix certo corrigi possunt, Emperius *θέος ὅπποτα φλογμὸν πρὸς καθέταν ἱστάμενος θῇ καματώδεα*. — *ὅτι ποτ' ἄν, ὅπποτα* Ahrens. — V. 5. *καθέταν* sic etiam R, *καθέτως* n. — *καταυδείη*, Ahrens et Finckh coniic. *καταυλέῃ*. — V. 6. *δὲ* Seidler, vulgo *δὲ καί*. idem *γυναῖκες μιαρώταται*, vulgo *μιαρώταται γυναῖκες*. — V. 7. *δ'* Seidler, vulgo *δέ τοι*. — *ἐπεὶ καὶ* scripsi, vulgo *ἐπεί*. — *γόνα* scripsi, vulgo *γόνατα*. Resp. huc Plinius Hist. Nat. XXII. 43., ubi de scolymo dicit: „*Venerem stimulare in vino Hesiodo et Alcaeo testibus: qui florente ea cicadas acerrimi cantus esse et mulieres libidinis avidissimas virosque in coitum pigerrimos scripsere, velut providentia naturae hoc adiumento tunc valentissimo.*“

Fr. 40. Athen. I. 22. F: *Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ.* ubi V *πυρὶ τέλλεται*.

Fr. 41. Athen. X. 430. C: *Πῶς οὖν ἐμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος εἶναι καὶ καθ' ἕνα καὶ δύο κυάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις, φησὶ γὰρ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ. ἕνα πρὸς δύο ῥητῶς κιρνάναι κελεύων.* V. 1—4. cum initio v. 5. rursus leguntur XI. 481. A. — V. 1. *τὸ λύχνον μένομεν* Welcker scripsit, *τὰ λύχν' ἀμμένομεν* Porson (*ὀμμένομεν* Ahrens), priore loco Athen. *τὸν λύχνον σβέννυμεν*, altero *τὸν λύχνον ἀμμένομεν*. — V. 2. *καδ δ' ἄειρε* L altero loco, *καδδα ειρε* B, *καδδαρει* P, *καδδάρει* V, priore loco *καδ δ' ἀναειρε* (*ἀναείρη* P), Ahrens *ἄειρέ*. — *αἰ τὰ* aperte corruptum, altero loco B *αι τα*, P *αι τὰ*, V *αἴ τὰ*, L *αἴ τὰ*, coniiciunt *αἴτα*, Seidler *ὦ Fέτα*, Ahrens *αἴψα ποϊκίλαις* clavum ut clavo extunderet vel *αἶψ' ἀπὸ χιλίβα*, Cramer *αὐτοποικίλαις* (*αὖτα ποικίλαις*). — *ποικίλαις* Schweighaeuser, pr. l. *ποικίλα*, altero l. A *ποικίλλις*, P *ποικιλλίς*, B *ποικιλλες*, VL *ποικίλλης*.

οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαθικάδεα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ᾽ · ἔγχεε κίρναις ἕνα καὶ δύο
πλέαις κακ κεφάλας, ἁ δ᾽ ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ
ὠθήτω.

42.

Κατ τᾶς πόλλα παθοίσας κεφάλας χεῦον ἔμοι μύρον
καὶ κατ τῶ πολίω στήθεος.

43. [35.]

Λάταγες ποτέονται
κνλιχνᾶν ἀπὸ Τηΐᾶν.

44. [30.]

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

45. [28. b.]

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένοιο.
* * * * * * *

V. 3. *οἶνον*, Athen. priore loco *οἶνος*. *Σεμέλας* L, *σε μέλας* PV utroque loco. — *υἱός* omissum est altero loco. — *λαθικάδεα* Schweighaeuser, *ιθικάδε᾽* L, *λάθι καδδ᾽* V, *λάθι κάδδε* P, *λαθι καδ᾽ ἐὰν* B, ut possis *λαιχάδεαν* coniicere, altero loco *λαθικήδεα*. — V. 4. *ἔδωκ᾽*, libri *ἔδωκεν*. *ἔγχεε*, altero loco PVL *ἐγχέαι*. — *κίρναις*, A *κίρναις*, P *κιρνᾶς*, CVL *ρνάς*, altero loco *κέρνα*. — *δύο* altero loco om. Leguntur haec etiam X. 0. A *ἔγχευε κέρνα εἰς* (sic ABP, *κίρνα εἰς* VL) *ἕνα καὶ δύο*. — V. 5. *λέαις*, altero loco *πλείους*, Schweighaeuser *πλείαις*. — *κακ κεφάλας* Porson, *κἀκ κεφαλαῖς* B, *κἀκ κεφαλᾶς* PVL. — *ἁ δ᾽ ἑτέρα* Porson, *δ᾽ ἀτέρα* L, *δ᾽ ἄτερα* BP, unde Schneidewin *πλείαις· κακ κεφάλας δ᾽ ἁ Fετέρα*. *terum* Ahrens *ἑτέρα* et *ἑτέραν*, sicut v. 1. *ἀμέρα*. — V. 6. *ὠθήτω* P, *lgo ὠθείτω*.

Fr. 42. Plut. Sympos. III. 1, 3: *διὸ μάλιστα τοὺς ἀνηθινοὺς ἐκ τῶν ἀχήλων καθάπτοντες ὑποθυμίδας ἐκάλουν καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων μύροις ριον τὰ στήθη. μαρτυρεῖ δὲ Ἀλκαῖος κελεύων καταχέαι τὸ μύρον τοῦ κατὰ τᾶς πολλὰ παθοίσας κεφαλᾶς καὶ τῶ πολιῶ στήθεος*. quae in ordinem redegi, nisi quod antea *χεῦσον* scripsi, rectius Ahrens *χεῦον*.

Fr. 43. Athen. XI. 481. A: *Ἀλκαῖος . . . καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ· ἀταγες κτλ. ὡς διαφόρων γιγομένων καὶ ἐν Τέῳ κυλίκων*. Cf. Athen. V. 666. B: *Δικαίαρχος δ᾽ ὁ Μεσσήνιος . . . ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου καὶ ν λατάγην φησὶν εἶναι Σικελικὸν ὄνομα* et XV. 668. D: *ὅτι δὲ ἐσπούστο παρὰ τοῖς Σικελιώταις ὁ κότταβος δῆλον ἐκ τοῦ καὶ οἰκήματα ἐπιδεια τῇ παιδιᾷ κατασκευάζεσθαι, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ Ἀλίου*. Fort. v. 1. scrib. *δὲ πότηνται*. — V. 2. *κυλιχνᾶν ἀπὸ Τηΐαν* L, *λίχναν ἀπὸ Τηΐαν* PV. Praetera in proecdosi *ἀπὺ* scripsi.

Fr. 44. Athen. X. 430. C: *Καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησίν* (*Ἀλκαῖος*)· *Μηδὲν κτλ*. Eadem Eust. Il. 1163, 11. — *μηδὲν* Eust. CL Bas, *θὲν* ABPV. — *δένδριον* Ahrens, codd. *δένδρον*, Bentley *δένδρεον*.

Fr. 45. Ath. X. 430. B: *Τοῦ δ᾽ ἔαρος* (*πίνων εὑρίσκεται Ἀλκαῖος*)· *Ἦρος* L *καὶ προελθών· ἐν δὲ κίρνατε κτλ*. V. 1. *ἐπάϊον* ACP, *ἔπαιον* VL.

ἐν δὲ κίρνατε τῶ μελιάδεος ὄττι τάχιστα
κράτηρα.

* 46.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα κάλεσσαι,
αἰ χρὴ συμποσίας ἐπ' ὄνασιν ἔμοι γεγένησθαι.

47. [34.]

Ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ'
ὀξυτέρω τριβόλων ἀρυτήμενοι.

48. [26.]

Κρονίδα βασίληος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πέδ' Ἀχίλλεα.

49. [49.]

. . , . *Ἀχίλλευ, ὁ τᾶς Σκυθίκας μέδεις.*

50. [50.]

Ὡς γὰρ δίποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον ἐν
Σπάρτᾳ λόγον

V. 2. *κίρνατε* Matthiae, *κιρνᾶτε* AB, *κιρνᾶται* C, *κίρνα τὰ* P, *κίρνα τὸν* V, *κίρνῳ τὸν* L.

Fr. 46. Hephaest. 41: *Τὸ μὲν οὖν Αἰολικὸν ἔπος τὸ καταληκτικὸν τοιοῦτόν ἐστι· Κέλομαί κτλ. Alcaei* hand dubie est pertinetque fort. ad idem carmen, ex quo est Fr. 45., contra Neue Sapphoni tribuit. V. 1. *κέλομαι, κέλλομαι* HFl Mingarelli codd. Nan. 489. — *Μένωνα, Μίνωα* Ming. — *καλέσσαι*, edd. *καλέσαι*. — V. 2. *αἰ χρὴ* Ahrens, vulgo *εἰ χρὴ, ἔχρη* Bs, *ἔχρην* B2, — *ἐπ' ὄνασιν*, HBFl *ἐπόνασιν*.

Fr. 47. Athen. II. 38. E: *Ἀλκαῖος· Ἄλλοτε κτλ.* Respic. Rust. Od. 1910, 18. V. 1. *ἀλλοτα* bis Blomfield, vulgo *ἄλλοτε*. — V. 2. *ὀξυτέρω* Blomfield, vulgo *ὀξυτέρου*. — *ἀρυτήμενοι* scripsi, vulgo *ἀρητυμένοι*.

Fr. 48. Hephaest. 61: *Ὁ δὲ Ἀλκαῖος καὶ πενταμέτρῳ ἀκαταλήκτῳ ἐχρήσατο· Κρονίδα βασιλῆος κτλ. πέδ'* Casaubonus, libri *παῖδ'*, Turn. *ποδ'*. Cf. Choerobosc. Epim. I. 95. (Bekk. An. III. 1183): *ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Βίας τοῦ Βία, ὁ Λρύας τοῦ Λρύα, ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς . . . ὁ Αἴας τοῦ Αἶα . . . παρ' Ἀλκαίῳ· Αἶαν τὸν ἄριστον.* Deinde sic fere videtur Alcaeus scripsisse:

Φαῖσιν ἐς Τροΐαν τῶν Δαναῶν ἐλθεμεν. . . .

Cf. Scolion ap. Athen. XV. 695. C.

Fr. 49. Eustath. ad Dionys. Per. 306: *Ἄλλοι δέ φασιν ἕτερον εἶναι τοῦτον Ἀχιλλέα παρὰ Σκύθαις βασιλέα τῶν τόπων, ὃς ἠράσθη τε τῆς Ἰφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ καὶ ἔμεινεν ἐπιδιώκων, ἐξ οὗ τόπος Ἀχίλλειον. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες παραφέρουσι μάρτυρα τὸν Ἀλκαῖον λέγοντα· Ἀχιλλεῦ* (*Ἀχιλλεὺς* MbKm var. lect. R) *ὃς τᾶς Σκυθικᾶς* (Km *σκυθικὰς, τοῖς Σκυθικοῖς* M var. lect. R) *μεδέεις.* Eadem Eudoc. 86. Correxit Seidler.

Fr. 50. Schol. Pind. Isthm. II. 17: *Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ· τοῦτο ἀναγράφεται μὲν εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίων, ἀπόφθεγμα δέ ἐστιν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν· τοῦτον*

εἰπην· χρήματ' ἄνηρ, πένιχρος δ' οὐδεὶς πέλετ' ἔσλος
οὐδὲ τίμιος.

51. [59.]

Πέτρας καὶ πολίας θαλάσσας τέκνον . . . .
. . . ἐκ δὲ παίδων χαύνοις φρένας, ἃ θαλασσία λέπας.

52. [60.]

— — Ἐκ δὲ ποτηρίων πώνης λιννομένη παρίσδων.

53. [36.]

Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον.

* 54.

Χαῖρε καὶ πῶ.

ν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δήλου ὄντος ἐστιν ὁ τοῦτο εἰπών, μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι ος· Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ Ἄργος, Σπάρτην· Ὡς γὰρ δήποτε φασὶν Ἀριστόδημον ἐν Σπ. λόγον οὐκ αμνον εἰπεῖν κτλ. Eadem Diog. Laert. I. 31., ubi ὡς γ. δ. Ἀρ. ὃν ν οὐκ ἀπ. ἐν Σ. λόγον εἰπεῖν . . . ἐσθλὸς (cod. Mon. ἑσλός) verbis τίμιος omissis. Cf. Suidas v. χρήματα, χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' τοτ' ἐσθλὸς — καὶ Ἀλκαῖος. ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδημόν φασιν ἐν Σ. ι. λ. εἰπεῖν χρήματα καὶ τὰ ἑξῆς. Respicit huc Zenob. VI. 43. ibique r. Arsen. 476. Apostol. XVIII. 32. Paroemiogr. T. II. p. 129. Forautem hoc Fr. sicut Fr. 51. rectius adscripseris *Dichostasiasticis*. Corhaec iustis versuum numeris restitutis.

r. 51. Athen. III. 85. F: *Μνημονεύων δ' αὐτῆς (τελλίνης) Ἀριστος ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχνυμένης σκυτάλης ὁμοίας φησὶν τὰς λεπάδας ταῖς καλουμέναις τελλίναις. Καλλίας δ' ὁ Μιτυληναῖος ῦ περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ φησὶν εἰδήν, ἧς ἡ ἀρχή· Πέτρας κτλ. ἧς ἐπὶ τέλει γεγράφθαι· Ἐκ λεπάχαύνοις φρ. κτλ. ὁ δ' Ἀριστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπὰς χέλυς ησιν οὐκ εὖ Δικαίαρχον ἐκδεξάμενον λέγειν τὰς λεπάδας· τὰ παιδάρια ὰς' ἂν εἰς τὸ στόμα λάβωσιν, αὐλεῖν ἐν ταύταις καὶ παίζειν.* V. 2. *παίδων* Ahrens, libri *ἐκ λεπάδων*.

r. 52. Athen. XI. 460. D: *Ἀλκαῖος· Ἐκ δὲ ποτ. πώνης διννοη παρίσδων.* (sic PV, *παρίσδωνι* A, *παρίσδον* L). *Πώνης* i. e. ς, antea scripsi *πῶ*, *νέοις Διννομένη*, Ahrens *πώνεις*, idem recte m *Διννομένῃ* restituit.

r. 53. Tzetz. Lycophr. v. 212: *Οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόῤῥητα ουσιν· ὅθεν καὶ Ἀλκαῖος φησίν· Οἶνος κτλ.*

r. 54. Et. M. 689, 51. (Favor. 395): *Ἔστι καὶ ῥῆμα προστακτικὸν Αἰολεῦσιν, οἷον· χαῖρε καὶ πῶ, ὅπερ λέγεται ἐν ἑτέρῳ· σύμ-* hoc quoque *Alcaei* esse videtur.

IV. *ΕΡΩΤΙΚΑ.*

55. [41. 42.]

Ἰόπλοχ' ἄγνα μειλιχόμειδε Σάπφοι,
θέλω τι Φείπην, ἀλλά με κωλύει αἶδως.

56. [40.]

Δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

57. [37.]

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεα.

58. [43.]

Οὐκ ἔγω Λύκον ἐν Μοίσαις ἀλέγω.

59. [69.]

Ἔμε δείλαν, ἔμε πασᾶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

Fr. 55. V. 1. Hephaestio p. 80: *Τρίμετρον δὲ ἀκατάληκτον τὸ τούτου περιττεῦον συλλαβῇ τῇ τελευταίᾳ, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δωδεκασύλλαβον, οἷον· Ἰόπλοχ' κτλ. ἰόπλοχ'*, Schneidewin *ἰόπλοκ'*. — *μειλιχόμειδε, μελλιχόμειδε* Hermann. — V. 2. adiunxi ex Aristotele Rhet. I. 9: *Τὰ γὰρ αἰσχρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Σαπφὼ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου· Θέλω κτλ. Αἰ δ' ἦχες κτλ.* (Sappho Fr. 28.) Cf. etiam Cram. An. Paris. I. 266, 25. — *Φείπην* Hermann, *τ' εἰπῆν* Ac, *τ' εἰπεῖν* QYbZb. — *ἀλλὰ* et seqq. om. Zb. Affert haec Anna Comn. Alex. XV. 486. sed errore Sapphica dicens: *ἠβουλόμην δὲ καὶ πᾶσαν τὴν τῶν Βογομίλων διηγήσασθαι αἵρεσιν, ἀλλά με κωλύει καὶ αἰδώς, ὡς που φησιν ἡ καλὴ Σαπφώ.*

Fr. 56. Hephaest. 30: *Τετράμετρα δέ, οἷον τὸ τοῦ Ἀλκαίου· Δέξαι κτλ.* Eadem Schol. Heph. 168. et Schol. Aristoph. Plut. 302. et Apostol. V. 98. d. — *κωμάζοντα* libri, *κωμάσδοντα* Blomfield.

Fr. 57. Schol. Plat. p. 377. Bekker: *Οἶνος καὶ ἀλήθεια ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων· ἔστι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχή· Οἶνος κτλ. καὶ Θεόκριτος.* Cf. Ath. I. 37. E. *ἀλάθεα* Matthiae, vulgo *ἀλήθεια*.

Fr. 58. Schol. Pind. Ol. X. 15: *Ἀλέγων· ὑμνῶν. καὶ Ἀλκαῖος· Οὐκ ἔγὼ λύκον ἐν Μούσαις ἀλ. παρὰ τὸ ἀλέγειν καὶ φροντίδα ποιεῖν.* Scripsi *Λύκον* et *Μοίσαις* et praeterea videtur scrib. *οὐκέτ' ἔγω*, conferas Horat. I. 32, 9: „*Liberum et Musas Veneremque et illi Semper haerentem Puerum canebat, et Lycum nigris oculis nigroque Crine decorum.*“ et Cicero. Nat. Deor. I. 28: „*Naevus in articulo pueri* (fort.: *in articulo Lyci pueri*) *delectat Alcaeum. At est corporis macula naevus: illi tamen hoc lumen videbatur.*“

Fr. 59. Hephaest. 66: *Καὶ ὅλα μὲν οὐν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά. — Ἀλκαίῳ δὲ πολλά, ὥσπερ καὶ τόδε· Ἔμὲ κτλ. πασᾶν* Turneb., *πᾶσαν* Fl, *παισᾶν* Ahrens. — *κακοτάτων*, Ursinus *κακοτάταν*, FlBH *κακότητα*. — *πεδέχοισαν* Bentley, *πέδ' ἔχοισαν* C, *παίδ' ἔχ.* FlBH, *πόδ' ἔχ.* Turneb. Legitur versus etiam ap. Gramm. ined. ap. Hermann El. Metr. 472. Et rursus Hephaest. 120., ubi docet hoc carmen ex strophis denorum pedum compositum fuisse: *κατὰ σχέσιν, ὡς ἐν τῷ παρ' Ἀλκαίῳ ἄσματι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἐμὲ κτλ.* (ubi codd. et edd. similes ut supra corruptelas exhibent)· *ἄπειρος*

60.

Ἔπετον Κυπρογενήας παλάμαισιν.

61.

Τερένας ἄνθος ὀπώρας.

* 62. [124.]

Κόλπῳ σ' ἐδέξανθ' ἅγναι Χάριτες Κρόνῳ.

* 63. [25.]

Ἄεισον ἄμμι τὰν ἰόκολπον.

V. *ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.*

64.

Καὶ πλείστοις ἐάνασσε λάοις.

65. [96.]

Πρώτα μὲν Ἀντάνδρος Λελέγων πόλις.

μὴν γὰρ ἄν τις ὧν φήσειεν αὐτὸ ἐξ ὁμοίων εἶναι, ἐξ ἰωνικῆς ἀπ' ἐλάσσονος συζυγίας καταμετρούμενον, ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴ κατὰ δέκα ὁρῶμεν αὐτὸ συζυγίας καταμετρούμενον, κατὰ σχέσιν αὐτὸ γεγράφθαι φαμέν. Διόπερ καὶ τὰ μονοστροφικὰ ἄσματα, δέκα ὄντα συζυγιῶν, οὕτω πεποιῆσθαι νομίζομεν. et rursus versum repetit p. 121. Cf. Bentley ad Hor. Od. III. 12.

Fr. 60. Cramer An. Ox. I. 144, 6: *Τοῦ πέτω ὁ ἀόριστος ὤφειλεν εἶναι ἔπετον· Ἀλκαῖος κέχρηται· Ἔπετον Κυπρογὰ παλαμίησιν.* Cf. ib. 179, 3. Etym. M. 666, 51: *Ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπετον, οἷον· Ἔπετον Κυπρογενῆας* et Favorin. 354., ubi *Κυπρογενήτη*. — *παλάμαισιν* Schneidewin, praeterea Ahrens *Κυπρογενήας* requirit.

Fr. 61. Cram. An. Ox. I. 413, 23: *Ζητεῖται παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ θηλυκόν· Τερένας κτλ. πῶς ἡ τέρενα εἴρηκεν; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τέρην ἡ γενικὴ τέρενος· καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν ὁ τέρενος· ἀπὸ τούτου θηλυκὸν τερένη καὶ Αἰολικῶς· τερένας ἄ. ὁ.*

Fr. 62. Hephaest. 59: *Τὸ δὲ μέσην μὲν ἔχον τὴν ἀντισπαστικήν, τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα, ἐκτέρωθεν δὲ τὰς ἰαμβικάς, ὧν ἡ πρώτη καὶ ἀπὸ σπονδείου ἄρχεται, Ἀλκμαϊκὸν* (N a pr. m. C *ἀλχαϊκὸν*, N corr. *Ἀλκαϊκὸν*) *καλεῖται ὀκτασύλλαβον, οἷον· Κόλπῳ σ' κτλ.* ubi Fl. *κόλπος ἐδέξαθ'*. — *Κρόνῳ* corruptum, coniicio *Κρίνοι*, ut puellam, cui *Κρινώ* nomen, alloquatur.

Fr. 63. Apollon. de Pron. 384. B: *τὰ γὰρ Αἰολεῦσιν ἕνεκα τῆς συντάξεως πολλάκις ἀποβάλλει τὸ ν διὰ εὐφωνίαν· ἄεισον κτλ. Αἰ δέ κ' κτλ.* (Fr. 77.) *Ἀλκαῖος.* nisi forte hoc prius fragmentum Sapphus est. *Ἰόκολπον*, coniiciat aliquis *ἰόπλοκον*.

Fr. 64. Etym. Gud. 162, 31: *Ἤνασσεν, ἐάνασσεν. Καὶ κτλ. Ἀλκαῖος.* Eadem Cram. An. Ox. I. 169, 3. ubi *ἔνασσε λεοῖς*, sed supra adscr. *α*.

Fr. 65. Strabo XIV. 606: *Τὴν δὲ Ἀντάνδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν· Πρώτα κτλ. πρῶτα* Friedemann, vulgo *πρῶτα*. *μὲν* codd., vulgo *μὲν καὶ*.

66. [82.]

Ἦ που συναγανδρωνδάσμενον
στρατὸν νομισμένοι πνέοισα.

67.

Τῶν χαλίνων ἄρκος ἔσῃ.

68. [84.]

Πάμπαν δὲ τύφως ἔκ σ' ἔλετο φρένας.

* 69. [123.]

Καί τις ἐπ' ἐσχατίαισιν οἴκεις.

* 70.

Καὶ θέον ἀμερίοις βρότοισιν.

71.

Ὡς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρεν.

Fr. 66. Hesych.: *Ἐπιπνεύων· ἐπιβλέπων, Αἰολικῶς. καὶ Ἀλκαῖος· ἦ που συναγανδρωνδασμένον στρατὸν νομισμένοι πνέοισα.* Heinsius *συνάγ' ἀνδρῶν δεδασμένον στ. τὸ νομισμένον πνέοισα*, vel *συνάγαγ' ἀνδρῶν δυσμενέων*, Ahrens *ἦ ποι σύγ' ἀνδρῶν δυσμενέων στρότον πολισμ' ἐπιπνεύοισα φίλων τέων.*

Fr. 67. Cram. An. Par. IV. 61, 13: *Ἄρκος οὐδέτερον, οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος· τὸν χαλινὸν ἄρκος ἔσῃ.* quae correxi. Schneidewin *τῶν χαλίννων ἄρκος ἔσται*, et *χαλίννων* commendat Et. Gud. 561, 4.

Fr. 68. Harpocr. 175, 15: *Τετύφωμαι· ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα ἀναφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀφρόνως καταῤῥαγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖός φησί· Ἤμπαν κτλ.* Eadem Phot. 582, 7. Schol. Demosth. Aristocr. §. 158. et Suidas v. *τετ.* — *ἔκ σ' ἔλετο* Bekker in Harpocratione, ubi A *ἐκέλεγετο*, D *ἐκ δὲ ἐλέγετο*, BC *ἐκ δὲ λέγετο*, ut Phot., ap. Suid. AV *ἐκ δ' ἐλέγετο*, vulgo *ἐκ δελέγεται*, Schol. Dem. *ἐκ δ' ἐλέγετο*, Schneider *ἐξέλετο*, Blomfield *ἐκΓέλετο*, Porson *πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλετο φρένας.*

Fr. 69. Hephaest. sine poetae nom. 43: *Καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δεκασύλλαβον· Καί τις ... οἰκεῖς.* sed *οἰκείς*, quod conieceram, Gramm. Cram. An. Ox. I. 327, 4: *ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ οἰκῶ ἡ μετοχή· Καί τις κτλ.* For. *καἰ τις* scrib.

Fr. 70. Tricha de Metr. 19, 20: *ἃ καὶ Ἀλκαϊκὰ καλεῖται, ὡς τοῦ Ἀλκαίου κατακόρως αὐτοῖς χρησαμένου, οἷόν ἐστι τό· Καὶ κτλ.* Repetit p. 20., nec videtur ipse finxisse.

Fr. 71. Commentar. in Arat. ap. Iriart. p. 239: *καὶ τάδ' ὡς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρε κατ' Ἀλκαῖον καὶ οὕτως ἔχοντα τυγχάνει.*

* 72. [73.]

Εμ' αὔτῳ παλαμάσομαι.

73. [80.]

Ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως.

74. [81.]

Οἴκω τε περ σῶ καὶ περ' ἀτιμίας.

75. [99.]

Εἷς τῶν δυοκαιδέκων.

76. [89.]

Καί κ' οὐδὲν ἐκ δένος γένοιτο.

77. [15.]

Αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεὺς τελέσῃ νόημα.

* 78. [74.]

. . Νόον δὲ Ϝαύτω
πάμπαν ἀέρρει.

Fr. 72. Apollon. de pron. 363. A: *Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παρενθέσει ἀνεγνώσθη — ἔμ' κτλ.* Apparet ex Apollonio paradosi firmam esse *ἔμ' αὔτῳ*, sed rectius *ἐμαύτῳ* scribas, ut *σαύτω*, *Ϝαύτω*. Certum Alcaei haud dubie est.

Fr. 73. Apollon. de pron. 388. B: *Ἄσφε Αἰολεῖς· ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένους σάως· Ἀλκαῖος δ' ευτέρῳ.* Ahrens *ἀπολλυμένοις* emendavit. — Bekker coni. *σάωσα* vel *σάωσεν*.

Fr. 74. Apollon. de pron. 395. A: *ἡ τεὸς Δωρικῇ τῇ σὸς ὁμωνυμεῖ - καὶ παρ' Αἰολεῦσιν· Ἀλκαῖος ἐν πρώτῳ· τὸ δ' ἔργον* (Fr. 14.) *— καὶ ἴκῳ — ὁ αὐτὸς κοινῷ ἔθει. — οἴκω ... σῶ* Bast., vulgo *οἴκῳ ... σῷ. — καὶ περ' ἀτιμίας* scripsi, vulgo *καίπερ ἀτιμίαις*.

Fr. 75. Et. M. 290, 47: *Ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι πολλάκις αἱ διάλεκτοι λέγουσι ταῦτα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ εἰς* (P ὡς) *τὸν δυοκαίδεκον.* (V *δυοκαίτικα*) *ἀντὶ τοῦ δυοκαίδεκα.* Emend. Sturz et Müller.

Fr. 76. Et. M. 639, 31: *αὐτοῦ δὲ τοῦ οὐδεὶς τὸ οὐδέτερον δὲν χωρὶς ἵς οὐ παραθέσεως ἔχομεν παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ ἐν τῷ ἐνάτῳ· κ' οὐδέν κτλ.* d D Par. M. *καί κ' οὐδέν.* Coniiciunt *οὐδὲν οὐδένος*. Cf. Bekk. An. I. 1362.

Fr. 77. Apollon. de pron. 384. B: *Τὰ γὰρ παρ' Αἰολεῦσιν ἕνεκα τῆς συντάξεως πολλάκις ἀποβάλλει τὸ ν δι' εὐφωνίαν· . . . Αἰ δὲ κτλ. Ἀλκαῖος.* Fort. ex *Dichostasiasticis*.

Fr. 78. Apollon. de pron. 363. A: *Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παραθέσει ἀνεγνώσθη ἔμ' αὔτῳ ... ἔμ' αὔτῳ — ἀλλ' ἐμάχετο τό· νόω ' ἑαύτῳ π. ἀ. ἅπερ ἀσύνηθες ἐν ἁπλότητι μὴ οὐχὶ τὸ ε προσλαμβάνειν, ἃ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ κτλ.* Itaque hoc quoque Alcaei t. *νόον* Bast, *δὲ Ϝαύτω* recte Ahrens. Pro *ἀέρρει* Bekker *ἀέρρεται*.

79.

Καὐπιπλεύην νάεσι.

80. [15.]

Ἄμμιν ἀθάνατοι θέοι
νίκαν.

81. [47.]

Νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτει
κινήσας τὸν ἀπ' ἴρας πύκινον λίθον.

82. [85.]

Αἴκ' εἴπῃς, τὰ θέλεις, (ἦ κεν) ἀκούσαις, τά κεν οὐ θέλοις.

83. [79.]

Τὸ γὰρ θεῶν ἰότητ' ὔμμε λαχόντων γέρας ἄφθιτον ἀνθήσει.

84. [53.]

Ὄρνιθες τίνες οἵδ' ὠκεανῶ γᾶς ἀπὺ πεῤῥάτων
ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδειροι τανυσίπτεροι;

Fr. 79. Cram. An. Ox. I. 298, 17: *Αἰολεῖς νέασσι· Καὐπιπλεύσαν νάεσσιν. Ἀλκαῖος.* Cf. Et. M. 605, 25. Schneidewin *καὐπιπλεύην*, fort. *καὶ πιπλεύσεαι ναύεσιν.*

Fr. 80. Apoll. de Pron. 384. B postquam docuit *ἄμμιν* apud Aeolenses saepe *ν* abiicere: *Μὲν εἰτε ἐπὶ τοῦ ὔμμιν ἀθανάτοιο εοῖνικαν Ἀλκαῖος τρίτῳ καὶ ἐπ' ἄλλων πλειόνων.* Scripsit Hermann *μένει τε ἐπὶ τοῦ ὔμμιν ἀθάνατοι θεοὶ νικᾶν*, emendationem perfecit Ahrens *ἄμμιν* et *νίκαν* scribens. Fort. ex *Dichostasiasticis.*

Fr. 81. Eust. Il. 633, 61: *Ἀλκαῖος οὖν ἐκ πλήρους ἔφη τὸ κινήσας τὸν πήρας πυκινὸν λίθον, κωμικευσάμενος ἐκεῖνος καὶ ἀντὶ τοῦ ἱερᾶς, ὡς ἐν παρόδῳ (παρῳδῇ) γράψας τὸ πήρας.* Idem auctius Od. 1397, 32: *Ἀλκαῖος δέ φησιν ἐκ πλήρους· Νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτει κ. τὸν πείρας π. λ.* quae emendavi, nam Eustathium falsa lectione deceptum esse apparet; fortasse praeterea V. 1. scribendum *Νῦν γάρ* vel *νῦν δ' αὖθ'*, ut integer sit versus, et V. 2. *πύματον λίθον.* Est haud dubie ex *Dichostasiasticis.*

Fr. 82. Procl. Hesiod. Op. 719: *Ἀλκαῖος· Εἴ κ' εἴποις τὰ θέλεις, ἀκούσαις τά κ' οὐ θέλεις.* Emendavit Meineke; contra Ahrens: *ἀκούσειάς κεν, τὰ καὶ οὐ θέλεις.* Pro *θέλεις* non ausus sum *θέλῃς* scribere.

Fr. 83. Apollon. de Pron. 387. B: *Υ̓́μμε Αἰολεῖς· Τὸ γὰρ θεῶν ἰοτητι ὔμμε λαχόντων αὐτον θησει γερας.* *Ἀλκαῖος πρώτῳ.* Emendavit Bekker, quamquam alia quoque coniici possunt. Ahrens *τοὶ γὰρ θ. ἰ. ὔμμ' ἔλαχον, τῶν (ἄτιν) ἄφθιτον ἀνθήσει γέρας.* Ceterum exspectaveram *ἰότητι.*

Fr. 84. Schol. Arist. Av. 1410: *Τινὲς παρὰ τὸ Ἀλκαίου· Ὄρνιθες τίνες οἵδ'* (Rav. haec tria verba om.) *κτλ.* Schol. Thesmoph. 162: *Ἐν δὲ τῷ πρὸ τούτου δράματι τοῖς Ὄρνισι παρῴδηται τό· Ὄ. τίνες δὲ ὠκεανῶ τὰ σὰ πτερὰ τοῦ θ'.* V. 1. *γᾶς* Blomfield, vulgo *γάρ*, Hecker *γᾶς τ'*. — *ἀπὺ* Rav., vulgo *ἀπό*. — *πεῤῥάτων* Seidler, v. *περάτων*. — V. 2. Rav. ut vid. *ἦνθον* et deinde *παναίλοπες*. — *ποικιλόδειροι*, Schneidewin *ποικιλόδεῤῥοι.*

85. [68.]

:φαις, ταὶς Δίος ἐξ αἰγιόχω φαῖσι τετυγμέναις.

86. [94. e.]

γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ, ὁ δέ φαι κήνοθεν ἔμμεναι.

87. [75.]

σὺ δὲ σαύτῳ τομίας ἔσῃ
ὸς πόσιν.) . . .

88. [72.]

δ' ὀνίαις τοῖς πέλας ἀμμέων παρέχην.

89. [48.]

'έ τι μυνάμενος ἄλλυι τὸ νόημα.

90.

αφεώτου γὰρ ἄναξ.

ι. Hephaest. 60: Τὸ δὲ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαπφικὸν ἑκκαιβον, ᾧ τὸ τρίτον ὅλον Σαπφοῦς γέγραπται, πολλὰ δὲ καὶ 'Αλιματα· Νύμφαις κτλ. Eadem corrupte Attil. Fortun. 360. — nann τοῦ, legebatur ταῖς. — αἰγιόχω, Fl. αἰγιόχου. — φαῖσι Blom-;o φασι. — τετυγμέναις, H τετυσμέναις, BFl τετικμέναις.

;. Herodian. περὶ μον. λέξ. 27, 7: Ὁ γοῦν 'Αλκαῖος κείνοθεν υ ἀπεφήνατο αὐτὸ (ἐκεῖθεν)· Αἰ γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ δὲ θεν ἔ. — ὁ δέ φαι scripsi, ὁ δέ φη Seidler, τί δὲ φὴ Lehrs. Κή-ι. Gramm. Cram. An. Par. IV. 56, 5. et 69, 8. coll. Et. Gud. 309, 28.

'. Apoll. de Pron. 363. B: Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ 'Αλ-ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαυτω τομαισεση (recte Bast τομίας ἔσῃ, Ahrens irit) αλλα σαυτω μετεχων αβας προσποσιν. Apparet duo frag-unum coaluisse, sed non recte ultima verba πρὸς πόσιν coniun-proximis μετέχων, quae potius traiicienda, ut ad τομίας ἔσῃ per-Et mihi quidem videtur alterum exemplum alieno loco insertum, et rbatio orta: scripserat opinor Apollonius: ἀλλ' ἐμάχετο τό· Νόω πάμπαν ἀέῤῥει· καί· ἀλλὰ σαυτῶ μετέχων ἅβας· ἅπερ ἐν ἁπλότητι μὴ οὐχὶ τὸ ε̄ προςλαμβάνειν· καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ 'Αλκαίῳ ἐν ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαύτῳ τομίας ἔσῃ πρὸς πόσιν. Et ım intelligitur, quo iure ἅπερ, non ὅπερ Apollonius scripserit.

3. Apoll. de Pron. 381. C: παρὰ Δωριεῦσι . . . ἁμέων· ὁμοίως Αλκαῖος· Μηδ' ὀν. τοι σπλεας υμεων παρέχειν. τοῖς ıe, ἀμμέων Giese, παρέχην Ahrens corr.

ι. Schol. Hom. Odyss. φ', 71: Καὶ 'Αλκαῖος· Οὐδέ τι μ. ν., ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος, ἀλλαχοῦ ἀποτρέπων τὸ ἑαυτοῦ adem Eust. Od. 1901, 52., ubi τὸ om. et extat ἄλλο, recte Seid-alii correxerunt ἄλλᾳ. Resp. Et. M. 594, 55. (ubi nihil nisi οὐδὲ :). Fort. scrib. τὸ νόημα Ϝαύτω.

ι. Cram. An. Par. III. 121, 5: Μηδεὶς δὲ ἡμᾶς νεμεσητοὺς ἀπο-ὡς εἰκῇ τὸ εἰραφιώτης ἐνταῦθα γράψαντας· Οὐ γάρ ἐστι τοῦ ἀλλ' 'Αλκαίου· ἐῤῥαφεώτου γὰρ ἄναξ. Eadem Matranga An. 389. αφεῶτα γὰρ Ϝάναξ. Schneidewin coni.: Ἐῤῥαφιῶτα χαῖρ' ἄναξ, 'ακτος.

96. [77.]

...ινες ἔσλοι

...4.]

...θεσι φύει φόβερος.

98. [94. d.]

... ὀνίαρον ἱκνεῖται.

99. [92.]

...ν ἁ ὗς παρορίνει.

100. [78.]

Ἀμμέσιν πεδάορον.

101. [76.]

Ἀλλὰ σαύτω μετέχων ἅβας [πρὸς πόσιν].

102. [86.]

Ἕβρος κάλλιστος ποτάμων.

Fr. 96. Apollon. de Pron. 382. B: *Αἰολεῖς ὑμμέων. Ἀλκαῖος· Οἵτινες κτλ.* (cod. bis *ὑμεων*). V. 1. *Οἵτινες*, *ὅττινες* Ahrens. — *ἔσλοι* Schneidewin, vulgo *ἐσθλοί*.

Fr. 97. Schol. Soph. Oed. Reg. 156: *Φοβερὰν φρένα· τὴν περίφοβον. καὶ Ἀλκαῖος· ἐλάφῳ* (cod. *ἐλάφω*) *κτλ. ἀντὶ τοῦ περίφοβος.* — *βρόμος*, Blomfield coni. *τρόμος*. — *φύει*, Ahrens *φυίει*.

Fr. 98. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 35, 32: *Τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ ᾱ, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὥσπερ τὸ πάρος· ἐπὶ γὰρ τὸ πάρος ὀνειαρὸν ἱκνεῖται, Ἀλκαῖος φησί.* Emendavit Seidler, Ahrens praeterea *ἵκνηται* requirit.

Fr. 99. Paroemiogr. T. II. 765. ed. Gott.: *Πάλιν ἡ ὗς π. ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἡ παροιμία.* Cf. Diogenian. VIII. 64. Apostol. XVII. 74. Arsen. 460. Adde Simplic. ad Aristot. de Coelo 35. B ed Ald: *ἐπεὶ δὲ πάλιν ὗς ἔγρυξε κατὰ τὸν μελῳδὸν Ἀλκαῖον*, sed cod. ap. Gaisf. ad Diog. *ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὗς παρορίνει κατὰ τὸν μελοποιὸν Ἀλκαῖον.*

Fr. 100. Apollon. de Pron. 383. C: *Τό τε ἐν τετάρτῳ Ἀλκαίου ἀμμέσιν πεδάορον* (ita Valckenaer, cod. *παιδα ορον*) *οὕτω φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ ἡμέσιν.*

Fr. 101. Apollon. de Pron. 363. B: *Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ ἐν ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαυτω τομαις εση* (Fr. 87.) *ἀλλὰ σαύτω μετέχων αβας προς ποσιν.* ultima verba cancellis sepsi, vide ad Fr. 87. Ahrens scripsit *ἀλλὰ σαύτῳ πεδέχων ἄβας πρ. π.*

Fr. 102. Schol. Theocr. VII. 112: *Ἀλκαῖος· Εὖρος κ. π.* sed Vat 4 *Ἕβρος*. Ceterum L fortasse rectius *Ἀλκαῖος φησίν, ὅτι Εὖρος κ. ποταμός*, ut non ipsa Alcaei verba servata sint.

91. [91.]

Ἄρκαδες ἔσσαν βαλανηφάγοι.

92. [65.]

Ἀργάλεον πενία, κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμνης
λᾶον ἀμαχανίᾳ σὺν ἀδελφέᾳ.

93. [51.]

(*Ταντάλῳ*)
κεῖσθαι παρ κεφάλας μέγας, ὦ Αἰσιμίδα, λίθος.

94. [70.]

Ἦρ' ἔτι Λιννομένῃ τῷ Τυρραχήῳ
τἄρμενα λάμπρα κέατ' ἐν μυρσινήῳ;

95. [66.]

Ἔκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

Fr. 91. Artemidor. Oneir. II. 25: *Ταύτης (δρυὸς) γὰρ τὸν καρπὸν ἤσθιον οἱ Ἀρκάδες. καὶ ὁ Ἀρχαῖος φησί· Ἄ. κτλ.* Recte Meineke *Ἀλκαῖος*. Ahrens requirit *βαλανάφαγοι*.

Fr. 92. Stob. XCVI. 17: *Ἀλκαίου* (Trinc. *Ἀλκέου*) *Ποιητοῦ* (om. Vind.)· *Ἀργαλέον κτλ.* V. 1. *μέγα* A, *μέγαν* vulgo. — *δάμνης* scripsi (in proecdosi *δάμναις*), libri *δάμνησι*, Giese coni. *δάμνη*, Ahrens *δάμναι*. — V. 2. *ἀμαχανίᾳ*, libri *ἀμηχανίᾳ*. — *ἀδελφέᾳ*, *ἀδελφέα* Vind., *ἀδελφεᾷ* vulgo, *ἀδελφίᾳ* Ahrens.

Fr. 93. Schol. Pind. Ol. I. 97: *Καὶ Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμὰν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ κεῖσθαι παρκεφαλᾶς* (Vrat. D *παρὰ κεφ.*) *μέγας ὥας* (Vrat. D *μέγας . . . . .*) *σιμίδα λίθος· ὁ δ' Ἀλκμὰν ὅπως ἀνὴρ κτλ.* ita Schneider edidit. Alcaei fragmentum in his latere manifestum, itaque Boeckh scripsit: *ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος· κεῖσθαι κτλ.* sed plura videntur excidisse, haud dubie versus integer, propter repetitum nomen *Tantali*, hoc igitur Alcaeo restitui, et deinde quamvis dubitanter *ὦ Αἰσιμίδα* scripsi. Gerhard coni. *κεῖται παρ κεφαλὰν* (Ahrens *περ κεφάλας*) *μέγας ὄρεος* (Ahrens *ὄρεος*) *Σιπύλῳ λίθος*.

Fr. 94. Hephaest. 90: *Τὸ ἐγκωμιολογικὸν καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ τοῦ ἴσου, ᾧ κέχρηται μὲν καὶ Ἀλκαῖος ἐν ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἦρ' κτλ.* V. 1. *Λιννομένῃ, διννομένη* FlBH, vulgo *Λινομένει*. — *τῷ Τυρραχήῳ*, FlBH *τῷ τυρράκκῃ*, Seidler coni. *τῷ τ' Ὑρραδήῳ*, Hermann *τε Τυρραχήῳ*. — V. 2. *κέατ'*, Seidler *κέοντ'*, *κρέμαντ'* ego in proecdosi scripsi. — *μυρσινήῳ*, FlCB *μυρσίνῳ*, D *μυρσίννω*, Ahrens coni. *μυρσίνωνι*. Scribendum puto *Κέᾳ* (sive *Κλέᾳ* malis) *τε Μυρσιλήῳ* (Seidler *ἐν Μυρσιλήῳ*), Hermann *Λαμπρακέᾳ τε Μυρσινήῳ*. De nomine *Κέας* vid. Bekk. An. III. 1183. Est haud dubie ex *Dichoutasiasticis*.

Fr. 95. Hephaest. 15: *ἐὰν μέντοι ἐν τῇ προτέρᾳ συλλαβῇ τελικὸν ᾖ τὸ ἄφωνον, τῆς δὲ δευτέρας ἀρχικὸν τὸ ὑγρόν, οὐκέτι γίνεται κοινὴ συλλαβή, ἀλλ' ἀντικρὺς μακρά, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ· ἔκ μ' ἐλάσας* (sic libri, Bentley *με λάσας*) *ἀλγέων*. Scripsi *μ' ἔλασας*. Versus est dimeter trochaicus, velut Horatianum: *Non ebur neque aureum*, quod metrum Horatium ab Alcaeo ascivisse perhibet Atil. Fortunat. 330.

96. [77.]

Οἵτινες ἔσλοι
υμμέων τε καὶ ἀμμέων.

97. [44.]

Ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φόβερος.

98. [94. d.]

Ἐπὶ γὰρ πᾶρος ὀνίαρον ἰκνεῖται.

99. [92.]

Πάλιν ἃ ὗς παρορίνει.

100. [78.]

Ἀμμέσιν πεδάορον.

101. [76.]

Ἀλλὰ σαύτω μετέχων ἄβας [πρὸς πόσιν].

102. [86.]

Ἔβρος κάλλιστος ποτάμων.

Fr. 96. Apollon. de Pron. 382. B: *Αἰολεῖς ὑμμέων. Ἀλκαῖος· Οἵτινες κτλ.* (cod. bis *ὔμεων*). V. l. *Οἵτινες, ὅττινες* Ahrens. — *ἔσλοι* Schneidewin, vulgo *ἐσθλοί.*

Fr. 97. Schol. Soph. Oed. Reg. 156: *Φοβερὰν φρένα· τὴν περίφοβον. καὶ Ἀλκαῖος· ἐλάφῳ* (cod. *ἐλάφω*) *κτλ. ἀντὶ τοῦ περίφοβος. — βρόμος,* Blomfield coni. *τρόμος. — φύει,* Ahrens *φυίει.*

Fr. 98. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 35, 32: *Τὰ εἰς ος̄ λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ ᾱ, συνεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὥσπερ τὸ πάρος· ἐπὶ γὰρ τὸ πάρος ὀνειαρὸν ἰκνεῖται, Ἀλκαῖος φησί.* Emendavit Seidler, Ahrens praeterea *ἱκνηται* requirit.

Fr. 99. Paroemiogr. T. II. 765. ed. Gott.: *Πάλιν ἡ ὗς π. ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἡ παροιμία.* Cf. Diogenian. VIII. 64. Apostol. XVII. 74. Arsen. 460. Adde Simplic. ad Aristot. de Coelo 35. B ed Ald: *ἐπεὶ δὲ πάλιν ὗς ἔγρυξε κατὰ τὸν μελῳδὸν Ἀλκαῖον,* sed cod. ap. Gaisf. ad Diog. *ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὗς παρορίνει κατὰ τὸν μελοποιὸν Ἀλκαῖον.*

Fr. 100. Apollon. de Pron. 383. C: *Τό τε ἐν τετάρτῳ Ἀλκαίου ἀμμέσιν πεδάορον* (ita Valckenaer, cod. *παιδα ορον*) *οὕτω φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ ἡμέσιν.*

Fr. 101. Apollon. de Pron. 363. B: *Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ ἐν ἑβδόμῳ· σὺ δὲ σαυτω τομαις εση* (Fr. 87.) *ἀλλὰ σαύτω μετέχων αβας προς ποσιν.* ultima verba cancellis sepsi, vide ad Fr. 87. Ahrens scripsit *ἀλλὰ σαύτῳ πεδέχων ἄβας πρ. π.*

Fr. 102. Schol. Theocr. VII. 112: *Ἀλκαῖος· Εὖρος κ. π.* sed Vat 4 *Ἔβρος.* Ceterum L fortasse rectius *Ἀλκαῖος φησίν, ὅτι Εὖρος κ. ποταμός,* ut non ipsa Alcaei verba servata sint.

103. [87.]

Ἔγω μέν κ' οὐ δέω ταῦτα μαρτυρεῦντας.

104. [90.]

Καὶ Σκυθίκαις ὑποδησάμενος.

105. [94. e.]

Ἀπ πατέρων μάθος.

106. [16.]

Strabo I. 37: *Τὸ δὲ πλείοσι στόμασιν ἐκδιδόναι (Νεῖλον) κοινὸν καὶ πλειόνων· ὥστε οὐκ ἄξιον μνήμης ὑπέλαβε (Ὅμηρος) καὶ ταῦτα πρὸς εἰδότας, καθάπερ οὐδ' Ἀλκαῖος, καίτοι φήσας ἀφῖχθαι καὶ αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον.*

107. [61.]

Athen. VII. p. 311. A: *Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρον φησὶν αὐτὸν (τὸν λάβρακα) νήχεσθαι.* Fortasse in allegoria quadam hoc dixit Alcaeus, pertinetque huc Fr. 100.

108. [62.]

Plutarch. de divitiar. am. c. 5: *Χάριεν γὰρ ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνεκλιπεῖν τὰς ἐπιθυμίας, ἃς μήτε ἄνδρα φησὶν Ἀλκαῖος διαφυγεῖν μήτε γυναῖκα.*

109. [113.]

Zenob. II. 18: *Αἶξ Σκυρία· Χρύσιππος φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν, ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἡ αἶξ. Ἄλλοι δέ φασιν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. Μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος.* Cf. ibi interpr.

Fr. 103. Et. M. 264, 17: *ἢ ὅτι πρῶτον ἐστὶ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω, οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος· ἔγὼ κτλ. ἀπὸ δὲ τοῦ δέω κατ' ἔκτασιν δήω.* Cf. Et. M. 263, 47. *κ'* delendum videtur, et om. V, in quo est *οὐ δέω ταύτας*. Conicci etiam *ἔγω μὲν οἶδα κοὐ δέω*. — *μαρτυρεῦντας*, Ahrens *μαρτύροντας*, et antea *τοαῦτα*.

Fr. 104. Harpocrat. 168: *Σκυθικαί — εἰδός τι ὑποδήματός εἰσιν αἱ Σκυθικαί· καὶ Ἀλκαῖος ἐν ἡ* (1) *κ'*, vulgo *ἐν πεντηκοστῇ ὀγδόῃ*)· *καὶ Σκυθικὰς ὑποδησάμενος. καὶ* om. BDCG. Ceterum Welcker haec grammatico alicui tribuere vult. Eadem Suidas v. *Σκυθικαί* (ubi vulgo *σκυθικαὶ ὑποδυσάμενοι*, sed A consentit cum Harpocr.) et Phot. 523, 7. (ubi *καὶ* om.). *Σκυθίκαις* Ahrens, idem *ὑπαδησάμενος*.

Fr. 105. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 36, 15: *Μάθος. Ἀλκαῖος· ἀπ. μ.* Nauck *ἀπ παθέων μάθος* sine idonea ratione.

110.

VI. 107: *Ἀνακρέων . . . στεφανοῦσθαί φησι καὶ ἀνήττῳ, φὼ καὶ Ἀλκαῖος· οὗτοι δ' ἄρα καὶ σελίνοις.* De aneis vid. Fr. 36.

111. [63.]

T. II. 155: *Εἰ δέ τινες καὶ ἄλλοι παραβοῶντες ῥητορι-, μᾶλλον δὲ τονθορύζοντες ἐκ τοῦ ψέφους* (ita Lobeck, l. σκότου) *τοξεύοντες κατὰ Ἀλκαῖον — τοσοῦτόν μοι ς ἀποκεκρίσθω, ὅτι ῥητορικῇ παρὰ πόδας διδόασι τὴν*

112. [64.]

s def. orac. c. 3: *Θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τοῦ υ καὶ γέλοιον φήσαντος εἶναι ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων οὕτω ν, οὐ κατ' Ἀλκαῖον ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα γράφοντας, λίδι καὶ λύχνῳ τὸν οὐρανὸν ὁμοῦ καὶ τὰ σύμπαντα μεθ-*

113. [105.]

V. 61: *Πιτάνη εἰμί· αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται· λέγετῶν πυκναῖς συμφοραῖς περιπιπτόντων ἅμα καὶ εὐπραον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι πὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.* Cf. Phot. 431, 7. et *Πιτάνη εἰμί.* Welcker Opusc. I. 145. haec (sicut supra ammatico alicui tribuere vult.

114. [57.]

Apoll. Rh. I. 957: *Ἀρτακία κρήνη περὶ Κυζικόν, ἧς καὶ νηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιονίας ἐστίν.*

115. [58.]

Apoll. Rh. IV. 992: *Ἀλκαῖος κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσιλάῳ Δαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.*

116. [45.]

Soph. Oed. Col. 954: *Οἷον οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνκ· οὐ καταγηράσκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ ωπος· ἀδύνατον γάρ ἐστι ζῶντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρήτο δὲ καὶ παροιμιακῶς λέγεται, ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον* λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους, ὅσῳ γὰρ γηράσκουσι, ῥῶμενέστερον ἔχουσιν· καὶ Ἀλκαῖος, ὡς λέγομεν, οὐ κατὰ μιμνήσκεται. ubi Tricl. *ὡς λέγεται, οὕτω κατα κοινοῦ. Θυμὸς ἑπταβόειος,* ubi recte *ὡς λεγομένου κατὰ κ.*

117. [93.]

Schol. Hesiod. Th. 313: *Τὴν Τδραν δὲ Ἀλκαῖος μὲν ἐννεακέφαλόν φησι, Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον.*

118. [94.]

Schol. Nic. Ther. 613: *καὶ Ἀλκαῖός* (ita G, v. *Ἀρχαῖος*) *φησιν ἐν* (hoc delet Welcker, sed fort. *ἐν τοῖς πρὸς* leg.) *τοῖς περὶ Ἀρχεναξίδην καὶ* (Welcker *κατὰ*) *τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον φανῆναι Ἀπόλλωνα καθ' ὕπνους ἔχοντα μυρίκης πλεῶνα.*

119. [106.]

Eust. Il. 314, 43: *Ἀλκαῖος δέ, φασί, καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.*

120. [103.]

Phot. 7, 15: *Ἄγωνος κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη· οὕτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικὸς πολλάκις ἐχρήσατο.*

121.

Hesych.: *Ἀλίβαπτον.* (cod. *ἀλιβάπτοις*, fort. *ἀλίβαπτος*) *πορφυρᾶν ὄρνιν. Ἀχαιὸς καὶ Ἀλκμάν.* Scrib. *Ἀλκαῖος καὶ Ἀλκμάν.*

122. [97.]

Et. M. 76, 51: *Ἀμάνδαλον τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ· ἀμαλδύνω, ἀμάλδανον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον· καὶ ὑπερθέσει ἀμανδαλον.* Cf. Cram. An. Par. IV. 8, 16.

123. [95.]

Hesych.: *Ἄμ' ἠμέρᾳ· Ἀλκαίῳ* (cod. *Ἀλκαιῶνι*) *ἆμ' ἠοῖ.* corrigunt *Ἄμ' ἠοῖ· παρ' Ἀλκαίῳ· ἆμ' ἠμέρᾳ.* Sed Alcaei nomen si verum, videtur comici esse.

124. [107.]

Cram. An. Ox. IV. 336, 6: *Ἄρεως ἀπὸ Ἄρευς· εὑρέθη δὲ παρὰ Ἀλκαίῳ.* Cf. Eust. p. 518, 35: *ἔσται δὴ καὶ Ἄρευς εὐθεῖα. ἥτις παρὰ Ὁμήρῳ μὲν οὐκ ἔστι, παρὰ δὲ Ἀλκαίῳ εὑρέθη.*

125. [98.]

Et. M. 181, 44: *Ἀχνάσδημι κάκως· παρὰ Ἀλκαίῳ· ἔστιν ἄχω, παράγωγον ἀχάζω, ἀχάζημι, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σ καὶ δ, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνάσδημι, οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.*

126.

ἰΰελλαι· (cod. αὐεοῦλλαι) ἀέλλαι· παρὰ τὸ ἄελλαι· ım, sed Musurus correxerat παρὰ τὸ αὔω καὶ ἄελλαι. ιω. Recte Ahrens αὔελλαι· ἄελλαι· παρὰ Ἀλκαίῳ.

127.

Ox. I. 253, 20: Ζητοῦμεν οὖν καὶ τὸ τοῖςδεσσι πῶς ειvον λέγειν ἐπέκτασιν· τοῦτο μιμούμενος Ἀλκαῖος φησί· ebatur τῶν δεῶν), ὅπερ τινὲς ἀγνοίᾳ τἀκριβοῦς ἀνέγνω-ν, ἵν' ᾖ τῶν δεῖν (leg. δεῖνα).

128. [112.]

1759, 27: Λέγει δὲ (Ἡρακλείδης) καὶ χρῆσιν εἶναι Ἀλκαίῳ. Cf. Favor. 222.

129.

Επαίνους· τὰς κρίσεις καὶ τὰς συμβουλίας καὶ τὰς Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ καὶ Ἀλκαῖος ταῖς ἐπαινή-xerunt Maussacus et Vossius, contra Heinsius Ἀλκμαίωνι.

ε

ι ταῖς ἐπαινηταισιν. Sed fortasse haec Sophoclis verba runt.

130. [102.]

1687, 52: Τὸν ἐφιάλτην ἐπιάλτην κατὰ παλαιὰν ὁ Ἀλκαῖος λέγει. Et. M. 434, 12: ὁ δὲ Ἀλκαῖος ἐπία-ει.

131. [101.]

7, 19: Ἐῤῥεντὶ παρὰ Ἀλκαίῳ ἀπὸ τοῦ ἔῤῥω ἢ ἐῤῥῶ ἡ μετοχὴ ἐῤῥεὶς ἐῤῥέντος, καὶ ὡς παρὰ τοῦ ἐθέλοντος καὶ παρὰ τὸ ἐῤῥέντος ἐῤῥεντί.

132.

5, 9: Ἐσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων σμῷ.

133. [117.]

c. Epimer. I. 106. (Bekk. Anecd. III. 1183): Ὦ Εὐρυ-Ἀλκαίῳ. μετὰ τοῦ ν̄ ληγόμενον κατὰ τὴν κλητικήν. Con-de nom. et verb. 116. B: ὦ Πολυδάμαν παρ' Ἀλκαίῳ,

134. [100.]

9, 30: Ἔθηκε σημαίνει δύο, τὸ προκατέθηκεν ἢ ἐποίη-καὶ θέσις ἡ ποίησις παρὰ Ἀλκαίῳ.

135.

Cram. An. Par. III. 278, 9: *Οἷόν ἐστι παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ τὸ κάλλιον ἀντὶ τοῦ κάλλιον.*

136. [108.]

Eust. Il. 603, 39: *Λέγει ὁ αὐτὸς (Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός)· καὶ τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἄνεμον κατάρῃ λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφὼ διὰ τὸ κατωφερῆ ὁρμὴν ἔχειν.*

137.

Schol. Hom. Od. λ', 521: *Κήτειοι· τινὲς ἀπέδοσαν μεγάλοι παρὰ τὸ κῆτος. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητείους· ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς, καὶ Ἀλκαῖος δέ φησι τὸν Κήτειον ἀντὶ τοῦ Μυσόν.*

138.

Et. Gud. 322, 5. et Cram. An. Par. IV. 36, 1: *Ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ.* at ib. 35, 16. legitur: *Κῖκυς σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου, παρὰ τὸ κίκις γέγονεν, ὃ σημαίνει τὴν ἰσχύν, καὶ τροπῇ τοῦ ῡ εἰς ῑ.* et ib. Cyrill. 185, 3: *Κῖκις ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.* Eadem Suidas. In Et. M. 513, 25. a Gaisfordio ex codd. restitutum: *Κίκις·* (V. *κικῦς*) *σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου· γίνεται παρὰ τὸ κίκυς κτλ.* Scribendum *Κῖκις*, sed utrum proprium fuerit nomen an appellativum ambigi licet.

139.

Choerob. Epimer. I. 282 (Bekk. An. III. 1389.): *Κίνδυν, κίνδυνος· οὕτω δὲ ἔφη Σαπφὼ τὸν κίνδυνον· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ κινδύνῳ.* legendum *κίνδυνι.* et sic cod. Marc. (Gaisford Praef. Et. M. VIII.)

140. [38.]

Athen. XI. 478. B: *Τὰ μονωτὰ ποτήρια κότυλοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει.* Welcker ad comicum retulit.

141. [111.]

Eust. Od. 1648, 5: *Καὶ ἐκ τοῦ κτείνω κταίνω Δωρικώτερον παρ' Ἀλκαίῳ.*

142. [96.]

Pollux IV. 169: *Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον εὖροις καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ μελῶν.* Eadem leguntur X. 113.

143. [104.]

Phot. 264, 13: *Μετρῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος.* nisi forte est comici poetae, cui tribuit Meineke.

144.

Et. M. 344, 6: *ἔννεον· ἔστι ῥῆμα νέω· ὁ παρατατικὸς ἔνεον καὶ ασμῷ τοῦ ν̄ ἔννεον.* ubi Sylburg *ναίω*, D *νεῶ*, contra V: *τὸ ῥῆμα Ἀλκαῖος· αὐτῆς ἐπεὶ χείρεσσι νέον.* Sed Alcaei nomen ɔc loco alienum videtur, nam glossa *ἔννεον* ad Il. *φ'*, 11. refe-, verba autem, quae Alcaeo tribuuntur sunt petita ex Od. *ε'*, *Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου* (cf. Cramer An. - 292. et 298.). *Alcaei* igitur nomen fortasse pertinet ad praeɪtem glossam Etymologi M. *ἔννη*, ita ut Alcaeo vindicandum ⁻. Lyr. Inc.: *Μᾶλις μὲν ἔννη, λεπτὸν ἔχοισ' ἐπ' ἀτράκτω λίνον.* xcidit hic Alcaei locus.

145. [120.]

Priscian. I. 294: „in foemininis (om. cod. Halberst. estque aperte n, nisi gravius vitium latet.) etiam Alcaeus *Νέπη* pro *Νέπης* Bern. NЄPЄ) et NЄPЄC) posuit, et Theopompus *Χάρη* pro *Χάρης*."

146.

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 24, 6: *Οἱ γὰρ περὶ Ἀλκαῖον ὄϊδα λέτρισυλλάβως.* Cf. Steph. Byz. v. *Καρία.*

147. [115.]

Schol. Arist. Av. 1648: *Διαβάλλεται . . . ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν . . . μοιον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν . . . καὶ παρ' Ἀλκαίῳ· παραβάλλεσε.* Comico tribuit Meineke.

148. [110.]

Cram. An. Ox. I. 366, 22: *Ἡ ἀπὸ τοῦ πέφυγα ἡ μετοχὴ πεφυ-ὁ γοῦν Ἀλκαῖος μετατιθεὶς τὸ σῖγμα εἰς τὸ γ̄ κατὰ πλεονασμὸν υ γ̄ φησὶ πεφύγγων·* Eust. Od. 1596, 5. ex Alcaeo profert *ύγγω. Σικελοὶ κατ' Ἡρακλείδην τὸ ᾱ τῶν περισπωμένων εἰς ῶ τιθέασιν, οἷον πεποίηκα, πεποιήκω· οὕτω δὲ καὶ πέφυγα, πεφύγω κατὰ Ἀλκαῖον πεφύγγω.* Cf. Favor. 357. At *πεφύγγων* etiam ı. An. Ox. I. 325, 30. tuetur.

149.

Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 44, 10: *Πιέζω — προσέθηκα δὲ καὶ διαλέκτους, ἐπεὶ παρ' Ἀλκαίῳ διχῶς λέγεται, παρὰ δὲ Ἀλκμᾶνι τοῦ ᾱ.* Itaque Alcaeus et *πιέζω* et *πιάζω* dixit.

150. [119.]

Trypho Mus. Cant. I. 34: *Προστίθεται δὲ τὸ δίγαμμα παρά τε καὶ Αἰολεῦσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Λάκωσι καὶ Βοιωτοῖς, οἷον ἄναξ ξ, Ἑλένα Ϝέλενα· προστιθέασι καὶ* (Ahrens δὲ) *τοῖς ἀπὸ φωνηέναρχομένοις, ἄπαξ δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ῥῆξις Ϝρῆξις εἴρηται.* Lascaris repetiit Fol. 133.

135.

Cram. An. Par. III. 278, 9: *Οἷόν ἐστι* [illegible] *λιον ἀντὶ τοῦ κάλλιον.*

136. [108.]

Eust. II. 603, 39: *Λέγει ὁ αὐτὸ*[illegible] *καὶ τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ* [illegible] *γουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφὼ δ*[illegible]

Schol. Hom. Od. λ', 521 [illegible] *συλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ τὸ κῆτος. κρεῖσσον δὲ ἀπο*[illegible] *ης σίκυς, ὡς στάχυς, στ*[illegible] *γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βε*[illegible] *ἀντὶ τοῦ Μυσόν.*

153.

Et. Gud. 322, [illegible] 1: *Ἀπὸ τῶν εἰς ὃς τὴν τεμένηος* [illegible] *ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸ*[illegible] *Κῖκυς σημαίνει τὸ*[illegible] *σημαίνει τὴν ἰσχ*[illegible] *κις ὁ ἀδελφὸς* [illegible] *τετραβαρήων πλίνθων καὶ τάγματα· Ἀλκαῖος.* [illegible] fordio ex co[illegible] *τετραβαρῆ.* unde Salmasius *Τετραβαρῆ πλίνθον· καὶ* [illegible] *τοῦ Ἀλκαίο*[illegible] vel *τετραβαρῆ πλίνθων τάγματα,* Vossius *Τετραβαρῆ* utrum pro [illegible] *τι.* Mihi Alcaeus scripsisse videtur:

πλίνθων τετραβαρηᾶν κατὰ τάγματα.

[illegible] eodem carmine, ex quo servatum est Fr. 22., quod qui[illegible] scribendum, sicut in proecdosi constitui:

νος (*Ἀλλ'*) *ἄνδρες πόλιος πύργος ἀρεύϊοι.*

[illegible]

155. [116.]

Hesych.: *Τετράδων· ὄρνεόν τι· Ἀλκαῖος.* Cf. ib. *Τετράων* [illegible] *ποιός.* et *Τετραῖον· ὀρνιθάριόν τι Λάκωνες.* adde Athen. XIV. 654. C. Fortasse autem verba, quae continuo apud Hesychium sequuntur, quaeque pro peculiari glossa habentur: *Τετράδυσιν· ἀηδόνα* (cod. *ἀηδόνας*) huc pertinent, ut ipsius Alcaei sint verba sic scribenda:

Τετράδοσιν ἀήδονας.

quamquam fuit, cum Alcaei nomen potius ad glossam sequentem pertinere putarem:

Τετραέλικτον ἅλμαν· ἤγουν τρικυμίαν.

cf. Alcaei Fr. 19.

156. [109.]

Eust. Il. 1155, 40: *Τείρεα δὲ ἢ παρὰ τὸ εἴρειν γίνεται τὸ λέγειν, ἔχουσι γάρ τινα σημασίαν, ὡς καὶ Ἄρατος δηλοῖ, ἢ — παρὰ τὸ τείρειν, καθὰ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς τοῦ Γεωργίου κεῖται· πολλοὶ γάρ, φησίν,*

ται γινόμενοι ἀερόβλητοι, ὡς ἐκ τῆς βρον-
φησί, τὸ ε Ἀλκαῖος εἰπὼν τερέων
V. 192, 10., ubi τείρεων affertur.

nico non semper certo distin-
affert Ἀλκαῖος· Μὴ μέγαν
330, 21: μὴ μέγαν περι-
eineke comico poetae
σὺ μέγαν περὶ Κνάφοι
possis coniicere:
κνάφον
κύκλον.

κ. I. 374. ex Alcaeo affert, aperte co-
an lyrici poetae sit, quod legitur apud
er exempla ex comicis poetis petita: Ἀλκαῖος·
πουλύπους (eadem Eust. 1541, 34.): nam valde
ur exempla, quae ibi afferuntur, et supra dixerat:
ν λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν λέγουσιν. Po-
dicere:

Ἕδω δ' ἕμαυτον ὡς (πόδα) πώλυπος.

m, quod Zenob. V. 30. ex Alcaeo affert, Ὁ Κρὴς τὴν Θά-
Alcmanis potius est, vid. Alcman Fr. 112. Scolion de Ad-
od nonnulli grammatici Alcaeo tribuant, Praxillae esse vi-
Praxilla Fr. 3. — Quod Schneidewin dicit ap. Schol. Ho-
n. I. 3, 9: *illi robur et aes triplex* adnotatum esse in edi-
ricii, illum versum ex Alcaeo expressum esse, ego quidem
eri in editione Fabricii. — Epigrammata Alcaei nulla sunt:
idem in Anthol. Pal. quatuor epigrammata Alcaeo Mitylenaeo
I. 187. 218. VII. 5. 429.) quibus adde VII. 55. Ἀλκαίου ποιη-
ληναίου ἢ Μεσσηνίου. quae quidem manifesto a lyrico poeta
nt, neque tamen assentiendum Iacobsio, qui carmina ad Al-
essenium referre *) voluit, sed potius de iuniore Mitylenaeo
, cf. Tzetz. Proleg. in Lycophr. ubi in numerum epigram-
horum refertur Ἀλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ
αίου καὶ Τίτου. — Denique quod est ap. Apostol. XVIII. 56:
ν οὐ δυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι· ὁ μὲν Ἀλκμαῖος τοῦτ' ἔφη,
ἀνθρώπους ἀπόλλυσθαι μὴ δυναμένους τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς τῷ
ράψαι· κύκλος γὰρ ἦν. videntur ibi rectius Ἀλκμαίων re-

*) Alcaeo Messenio tribuo epigramma ἀδέσποτον in Anth. Plan. I. 6.

151.

Eust. Od. 1571, 43: *Τῶν τις δὲ μεθ' Ὅμηρον τὸ μὲν μῆλον ὁρίσας εἰς μᾶλον, τὴν δὲ ὄψιν εἰς εἶδος μεταλαβὼν καὶ μεταθεὶς τὰς λέξεις, Ἀλκαῖος δ' ἐκεῖνος ἦν ὁ κωμικός, εἰδομαλίδην ἔφη σκωπτικῶς τινα, διὰ τὸ καλλωπίζεσθαι τὰ μῆλα τῆς ὄψεως, ἐρευθόμενον ἡλαδὴ κορικώτερον.* Cf. p. 1412, 32. Videtur comicum cum lyrico confudisse, conf. Schol. Il. χ', 68: *Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον (φέθος), καὶ φεθομαλίδας τοὺς εὐπροσώπους φασί.*

152. [118.]

Athen. III. 73. E: *Ἀττικοὶ μὲν οὖν ἀεὶ τρισυλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ δάκη φησὶ τῶν σικύων ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς στάχυς, στάχυος.* Welcker maluit comico tribuere.

153.

Cram. An. Ox. I. 342, 1: *Ἀπὸ τῶν εἰς ος τὴν τεμένηος παρὰ Ἀλκαίῳ ἅπαξ χρησαμένῳ.*

154. [83.]

Hesych.: *Τετραβαρήων πλίνθων καὶ τάγματα· Ἀλκαῖος.* sic cod., vulgo τετραβαρῆ. unde Salmasius *Τετραβαρῆ πλίνθου· καὶ κατάταγμα Ἀλκαῖος* vel *τετραβαρῆ πλίνθων τάγματα*, Vossius *Τετραβαρῆ πλίνθων κατάταγμά τι.* Mihi Alcaeus scripsisse videtur:

Πλίνθων τετραβαρηᾶν κατὰ τάγματα.

ut sit ex eodem carmine, ex quo servatum est Fr. 22., quod quidem fuerit scribendum, sicut in proecdosi constitui:

(*Ἀλλ'*) *ἄνδρες πόλιος πύργος ἀρεΰϊοι.*

155. [116.]

Hesych.: *Τετράδων· ὄρνεόν τι· Ἀλκαῖος.* Cf. ib. *Τετράων· ὄρνις ποιός.* et *Τετραῖον· ὀρνιθάριόν τι Λάκωνες.* adde Athen. XIV. 654. C. Fortasse autem verba, quae continuo apud Hesychium sequuntur, quaeque pro peculiari glossa habentur: *Τετράδυσιν· ἀηδόνας* (cod. *ἀηδόνας*) huc pertinent, ut ipsius Alcaei sint verba sic scribenda:

Τετράδοσιν ἀήδονας.

quamquam fuit, cum Alcaei nomen potius ad glossam sequentem pertinere putarem:

Τετραέλικτον ἄλμαν· ἤγουν τρικυμίαν.

cf. Alcaei Fr. 19.

156. [109.]

Eust. Il. 1155, 40: *Τείρεα δὲ ἢ παρὰ τὸ εἴρειν γίνεται τὸ λέγειν, ἔχουσι γάρ τινα σημασίαν, ὡς καὶ Ἄρατος δηλοῖ, ἢ — παρὰ τὸ τείρειν, καθὰ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς τοῦ Γεωργίου κεῖται· πολλοὶ γάρ, φησίν,*

τῶν ἀστέρων καταπονοῦνται γινόμενοι ἀερόβλητοι, ὡς ἐκ τῆς βρον- : ἐμβρόντητοι· ἐφανέρωσε δέ, φησί, τὸ ε Ἀλκαῖος εἰπὼν τερέων x τοῦ ι. Cf. Cram. An. Par. IV. 192, 10., ubi τείρεων affertur.

Alcaei melici poetae nomen a comico non semper certo distin- re licet, velut quod Et. M. 521, 35. affert Ἀλκαῖος· Μὴ μέγαν ὲ κνάφον περιστείχει ἕνα κύκλον (Et. Gud. 330, 21: μὴ μέγαν περι- φον παραστίχειν ἕνα κύκλον) Matthiae et Meineke comico poetae uunt, Ahrens lyrico vindicans scribit: μὴ σὺ μέγαν περὶ Κνάφοι ἑστειχ' ὀν κύκλον. Quod si lyrici est, possis coniicere:

Μὴ μέγαν σὺ περὶ κνάφον
περστείχην ἕνα κύκλον.

ἀλαζών, quod Gramm. Bekk. I. 374. ex Alcaeo affert, aperte co- i est. — Contra nescio an lyrici poetae sit, quod legitur apud en. VII. 316. B inter exempla ex comicis poetis petita: Ἀλκαῖος· δ' ἐμαυτὸν ὡς πουλύπους (eadem Eust. 1541, 34.): nam valde turbata videntur exempla, quae ibi afferuntur, et supra dixerat: δὲ πώλυπον λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν λέγουσιν. Po- lyricus dicere:

Ἕδω δ' ἔμαυτον ὡς (πόδα) πώλυπος.

verbium, quod Zenob. V. 30. ex Alcaeo affert, Ὁ Κρὴς τὴν θά- σσαν, *Alcmanis* potius est, vid. Alcman Fr. 112. Scolion de Ad- to, quod nonnulli grammatici Alcaeo tribuant, Praxillae esse vi- tur, cf. Praxilla Fr. 3. — Quod Schneidewin dicit ap. Schol. Ho- ii Carm. I. 3, 9: *illi robur et aes triplex* adnotatum esse in edi- ne Fabricii, illum versum ex Alcaeo expressum esse, ego quidem il reperi in editione Fabricii. — Epigrammata Alcaei nulla sunt: tant quidem in Anthol. Pal. quatuor epigrammata Alcaeo Mitylenaeo buta (VI. 187. 218. VII. 5. 429.) quibus adde VII. 55. Ἀλκαίου ποιη- ῦ Μιτυληναίου ἢ Μεσσηνίου. quae quidem manifesto a lyrico poeta ena sunt, neque tamen assentiendum Iacobsio, qui carmina ad Al- um Messenium referre *) voluit, sed potius de iuniore Mitylenaeo andum, cf. Tzetz. Proleg. in Lycophr. ubi in numerum epigram- tographorum refertur Ἀλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ ὺ Ῥωμαίου καὶ Τίτου. — Denique quod est ap. Apostol. XVIII. 56: ν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι· ὁ μὲν Ἀλκμαῖος τοῦτ' ἔφη, τοὺς ἀνθρώπους ἀπόλλυσθαι μὴ δυναμένους τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς τῷ λει προσάψαι· κύκλος γὰρ ἦν. videntur ibi rectius Ἀλκμαίων re- ituisse.

*) Alcaeo Messenio tribuo epigramma ἀδέσποτον in Anth. Plan. I. 6.

VII.

PITTACUS.

⏑ ˊ⏑ – – ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – –
– ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑̄
– ˊ⏑ – – ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑̄
⏑ ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ˊ⏑ – ⏑ – ⏑̄

Ἔχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν·
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα καρδίῃ νόημα.

VIII.

BIAS.

– ˊ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ˊ⏑⏑ ⏑̄
ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ˊ⏑ – ⏑ – –

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἶκε μένῃς·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι (δὴ) βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

Pittacus. Diog. Laert. I. 78: *Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ (Πιττακοῦ) μάλιστα εὐδοκίμησε τάδε· Ἔχοντα κτλ.* V. 1. *δεῖ*, Cobet *χρή*. — *τόξον τε καὶ* scripsi, vulgo *τόξον καὶ*, Hermann *τόξα*. — V. 2. *ποτὶ*, ed. Frob. *ἐπὶ*. — V. 4. *καρδίῃ* Ilgen, vulgo *κραδίῃ*, ed. Frob. *κραδίην*. Schneidewin praeeunte Casaubono hoc Pittaceum, sicut cetera septem Sapientum, quae sequuntur, subditicia censet.

Bias. Diog. Laert. I. 85: *Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ (Βίαντος) εὐδοκίμησε τάδε· Ἀστοῖσιν κτλ.* — V. 3. *δὴ* adieci.

IX.

CHILO.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται διδοὺς βάσανον φανεράν·
ἐν δὲ χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

X.

THALES.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὔ τι τὰ πόλλ' ἔπεα φρονίμην ἀπεφήνατο δόξαν·
ἓν τι μάτευε σοφόν,
ἓν τι κεδνὸν αἱροῦ·
λύσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.

XI.

CLEOBULUS.

1.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Chilo. Diog. Laert. I. 71: *Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ (Χείλωνος) μάλιστα εὐδοκίμησεν ἐκεῖνο· Ἐν λιθ.* V. 1. *ἐν μὲν* in proecdosi scripsi. — 2. *νοῦς*, melim *νόος*.

Thales. Diog. L. I. 35: *Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ (Θάλεω) τάδε εἶναι Λάβων ὁ Ἀργεῖος)· Οὔτι κτλ.* V. 1. *πόλλ' ἔπεα*, v. *πολλὰ ἔπη*. — 2. *μάτευε* codd. Mon. Ar., *μάστευε* codd. Steph., *μάντευε* edd. vett. — 4. *λύσεις*, Schneidewin *κλείσεις*, Cobet *βύσεις*, fort. *παύσεις*.

Cleobulus. Fr. 1. Diog. L. I. 91: *τῶν δὲ ᾀδομένων εὐδοκίμησεν τάδε· Ἄμουσία κτλ.*

Ἀμουσια τὸ πλεον μέρος ἐν βροτοῖσιν
λόγων τε πλῆθος· ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει.

2.

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ – –

Φρόνει τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἄχαρις γενέσθω.

3.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δέ θ' ἑκάστῳ
παῖδες δὶς τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·
ἀθάνατοι δέ τ' ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

V. 1. etiam Suid. v. *Κλεόβουλος*. Fort. *ἀμουσία τοι τὸ* et V. 2. *ἀρκέει*.

Fr. 2. Diog. L. ib. *φρόνει κτλ.* Separavi a praegressis. Emperius coniungens scripsit *ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει φρονεῖν κτλ.* — *γενέσθω* Emperius, v. *γινέσθω*. Praeterea Stephan. *ἁ χάρις*, Kühn *μὴ ματαίως*, Casaubonus *μὴ μαθὼν* coniecerunt.

Fr. 3. Diog. L. I. 90: *φέρεται δ' αὐτοῦ ἐν τοῖς Παμφίλης ὑπομνήμασι καὶ αἴνιγμα τοῖον· εἷς κτλ.* et similiter Stob. Ecl. Phys. I. 8, 37. Sed Suidas v. *Κλεοβουλίνη* (cf. Eudoc. 272.) *filiae* tribuit: *ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή· εἷς ... τριάκοντα*, sed Anth. Pal. XIV. 101: *Κλεοβούλου αἴνιγμα*. — V. 1. *δὲ δυώδεκα*, codd. Stephani *δυοκαίδεκα*, cod. Pal. Anth. *δυωκαίδεκα*. — *θ'* om. cod. Mon. Suid. Eud. — *ἑκάστῳ*, Eud. *ἑκάστων*, cod. Pal. *ἑκάστῃ*. — V. 2. *δὶς τριήκοντα* cod. Pal., *δὶς τριάκοντα* Diog. (cod. Mon. *τριήκοντα*), *τριάκοντα* Suid. Eud., *κάρα* (*κοῦραι*) *ἑξήκοντα* Stob. — Ad Cleobulum fortasse etiam alia aenigmata, quae anonyma tradita sunt, referenda, vide quae dixi Comment. de Comoed. Att. p. 112. Denique fuerunt, qui ad Cleobulum referrent nobile illud epigramma in Midae sepulcro, quod vulgo Homero tribuitur, *Χαλκῆ παρθένος εἰμὶ κτλ.*, vid. Diog. L. I. 89. sed testimonium Simonidis, quo illi usi sunt, satis ambiguum. — Ex gnomis, quas Demetrius Phalereus ap. Stob. III. 79. ad Cleobulum refert, praeter nobile illud *Μέτρον ἄριστον*, de quo vide Leutsch Paroem. II. 81., (nam Pseudophocylidis versus 36. *πάντων μέτρον ἄριστον· ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί* si ex antiquo petitus poeta, ad Phocylidem ipsum potius, quam ad Cleobulum referendus) numerorum vestigia deprehenduntur in uno epipthegmate:

Γυναικὶ μὴ μάχεσθε μηδὲ σωφρονίζειν
ἀλλοτρίων παρεόντων·
τὸ μὲν γὰρ ἄνοια, τὸ δ' αὖ μανίαν δύναται παρέχειν.

sic enim videtur scribendum, vulgo *μάχεσθαι, μηδ' ἄγαν φρονεῖν ... ὀντων· τὸ μὲν γάρ ἐστι χέρῃον, τὸ δὲ μανίαν δ. π.*

XII.

ECHEMBROTUS.

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκεν
τῷ Ἡρακλεῖ,
νικήσας τόδ' ἄγαλμα
Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησι δ' ἀείδων
μέλεα καὶ ἐλέγους.

XIII.

SACADAS.

ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

Athen. XIII. 610. C: *Καὶ ἐὰν μέν τίς σου πύθηται, τίνες ησαν οἱ τὸν δούριον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ὄνομα· καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ Σακάδα τοῦ Ἀργείου Ἰλίου πέρσιδος· οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς λέξεν.* uli Casaubonus correxit, A *σακάτου ἀργείου*, PVL *ἀκάτου ἰου.*

XIV.

XANTHUS.

ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

1.

Aelian. V. H. IV. 26: *Ξάνθος ὁ ποιητὴς τῶν μελῶν — ἐγένετο μὲν πρεσβύτερος Στησιχόρου τοῦ Ἱμεραίου — λέγει τὴν Ἠλέκτραν Ἀγαμέμνονος οὐ τοῦτο ἔχειν τοὔνομα πρῶτον, ἀλλὰ Λαοδίκην· ὃ δ' Ἀγαμέμνων ἀνηρέθη, τὴν δὲ Κλυταιμνήστραν ὁ Αἴγισθος ἔγημε, βασίλευσεν, ἄλεκτρον οὖσαν καὶ καταγηρῶσαν παρθένον Ἀργεῖοι ἰδόντες ἐπάλεσαν διὰ τὸ ἀμοιρεῖν ἀνδρὸς καὶ μὴ πεπειρᾶσθαι λέκτρου.* Athen. XII. 513. A: *πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησ, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.*

Echembrotus. Pausan. X. 7, 6: *Μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τοῦ Ἐχεμ τὸ ἀνάθημα, τρίπους χαλκοῦς ἀνατεθεὶς τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐν Θή ἐπίγραμμα δὲ ὁ τρίπους εἶχεν· Ἐχέμβροτος κτλ.* quae in ordinem V. 3. *ἄγαλμα* scribens ex VaAgLb pro *ἄγαλμ'*, V. 4. *ἀέθλοις* cum La a m. pr. pro *ἄθλοις* et V. 5. *Ἕλλησι* ex AxKPCPadLbLa pro V. 1. codd. *θῆκε* vel *θ' ἧκε*, V. 2. *τῷ* add. SBVabMAg om. Frustra haec in hexametros redigere conati sunt.

135.

Cram. An. Par. III. 278, 9: *Οἷόν ἐστι παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ τὸ τάλιον ἀντὶ τοῦ κάλλιον.*

136. [108.]

Eust. Il. 603, 39: *Λέγει ὁ αὐτὸς (Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός)· καὶ τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἄνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφὼ διὰ τὸ κατωφερῆ ὁρμὴν ἔχειν.*

137.

Schol. Hom. Od. λ', 521: *Κήτειοι· τινὲς ἀπέδοσαν μεγάλοι παρὰ τὸ κῆτος. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητείους· ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς, καὶ Ἀλκαῖος δέ φησι τὸν Κήτειον ἀντὶ τοῦ Μυσόν.*

138.

Et. Gud. 322, 5. et Cram. An. Par. IV. 36, 1: *Ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ.* at ib. 35, 16. legitur: *Κῖκυς σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου, παρὰ τὸ κίκις γέγονεν, ὃ σημαίνει τὴν ἰσχύν, καὶ τροπῇ τοῦ ῡ εἰς ῑ.* et ib. Cyrill. 185, 3: *Κίκις ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.* Eadem Suidas. In Et. M. 513, 25. a Gaisfordio ex codd. restitutum: *Κίκις· (V. κικῦς) σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου· γίνεται παρὰ τὸ κίκυς κτλ.* Scribendum *Κῖκις*, sed utrum proprium fuerit nomen an appellativum ambigi licet.

139.

Choerob. Epimer. I. 282 (Bekk. An. III. 1389.): *Κίνδυν, κίνδυνος· οὕτω δὲ ἔφη Σαπφὼ τὸν κίνδυνον· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ κινδύνῳ.* legendum *κίνδυνι.* et sic cod. Marc. (Gaisford Praef. Et. M. VIII.)

140. [38.]

Athen. XI. 478. B: *Τὰ μονωτὰ ποτήρια κότυλοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει.* Welcker ad comicum retulit.

141. [111.]

Eust. Od. 1648, 5: *Καὶ ἐκ τοῦ κτείνω κταίνω Δωρικώτερον παρ' Ἀλκαίῳ.*

142. [96.]

Pollux IV. 169: *Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον εὖροις καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ μελῶν.* Eadem leguntur X. 113.

143. [101.]

Phot. 264, 13: *Μετρῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος.* nisi forte est comici poetae, cui tribuit Meineke.

144.

Et. M. 344, 6: ἔννεον· ἔστι ῥῆμα νέω· ὁ παρατατικὸς ἔνεον καὶ νασμῷ τοῦ ν̄ ἔννεον. ubi Sylburg ναίω, D νεῶ, contra V: τὸ ῥῆμα Ἀλκαῖος· αὐτῆς ἐπεὶ χείρεσσι νέον. Sed Alcaei nomen hoc loco alienum videtur, nam glossa ἔννεον ad Il. φ', 11. refela, verba autem, quae Alcaeo tribuuntur sunt petita ex Od. ε', : Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου (cf. Cramer An. I. 292. et 298.). *Alcaei* igitur nomen fortasse pertinet ad praeentem glossam Etymologi M. ἔννη, ita ut Alcaeo vindicandum Fr. Lyr. Inc.: Μᾶλις μὲν ἔννη, λεπτὸν ἔχοισ' ἐπ' ἀτράκτω λίνον. excidit hic Alcaei locus.

145. [120.]

Priscian. I. 294: „in foemininis (om. cod. Halberst. estque aperte im, nisi gravius vitium latet.) etiam Alcaeus Νέπη pro Νέπης . Bern. NЄPЄ) et NЄPЄC) posuit, et Theopompus Χάρη pro Χάρης."

146.

Herodian. περὶ μον. λέξ. 24, 6: Οἱ γὰρ περὶ Ἀλκαῖον ὅϊδα λέι τρισυλλάβως. Cf. Steph. Byz. v. Καρία.

147. [115.]

Schol. Arist. Av. 1648: Διαβάλλεται . . . ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν . . . μοιον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν . . . καὶ παρ' Ἀλκαίῳ· παραβάλλεσε. Comico tribuit Meineke.

148. [110.]

Cram. An. Ox. I. 366, 22: Ἡ ἀπὸ τοῦ πέφυγα ἡ μετοχὴ πεφυό γοῦν Ἀλκαῖος μετατιθεὶς τὸ σῖγμα εἰς τὸ γ̄ κατὰ πλεονασμὸν υ γ̄ φησὶ πεφύγγων· Eust. Od. 1596, 5. ex Alcaeo profert ύγγω. Σικελοὶ κατ' Ἡρακλείδην τὸ ᾱ τῶν περισπωμένων εἰς ῶ τιθέασιν, οἷον πεποίηκα, πεποιήκω· οὕτω δὲ καὶ πέφυγα, πεφύγω κατὰ Ἀλκαῖον πεφύγγω. Cf. Favor. 357. At πεφύγγων etiam a. An. Ox. I. 325, 30. tuetur.

149.

Herodian. περὶ μον. λέξ. 44, 10: Πιέζω — προσέθηκα δὲ καὶ διαλέκτους, ἐπεὶ παρ' Ἀλκαίῳ διχῶς λέγεται, παρὰ δὲ Ἀλκμᾶνι τοῦ ᾱ. Itaque Alcaeus et πιέζω et πιάζω dixit.

150. [119.]

Trypho Mus. Cant. I. 34: Προστίθεται δὲ τὸ δίγαμμα παρά τε καὶ Αἰολεῦσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Λάκωσι καὶ Βοιωτοῖς, οἷον ἄναξ ιξ, Ἔλενα Ϝέλενα· προστιθέασι καὶ (Ahrens δὲ) τοῖς ἀπὸ φωνηέναρχομένοις, ἄπαξ δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ῥῆξις Ϝρῆξις εἴρηται. Lascaris repetiit Fol. 133.

151.

Eust. Od. 1571, 43: *Τῶν τις δὲ μεθ' Ὅμηρον τὸ μὲν μῆλον διορίσας εἰς μᾶλον, τὴν δὲ ὄψιν εἰς εἶδος μεταλαβὼν καὶ μεταθεὶς τὰς λέξεις, Ἀλκαῖος δ' ἐκεῖνος ἦν ὁ κωμικός, εἰδομαλίδην ἔφη σκαπτικῶς τινα, διὰ τὸ καλλωπίζεσθαι τὰ μῆλα τῆς ὄψεως, ἐρευθόμενον δηλαδὴ κορικώτερον.* Cf. p. 1412, 32. Videtur comicum cum lyrico confudisse, conf. Schol. Il. χ', 68: *Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον (φέθος), καὶ φεθομαλίδας τοὺς εὐπροσώπους φασί.*

152. [118.]

Athen. III. 73. E: *Ἀττικοὶ μὲν οὖν ἀεὶ τρισυλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ δάκη φησὶ τῶν σικύων ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς στάχυς, στάχυος.* Welcker maluit comico tribuere.

153.

Cram. An. Ox. I. 342, 1: *Ἀπὸ τῶν εἰς ος τὴν τεμένηος παρὰ Ἀλκαίῳ ἅπαξ χρησαμένῳ.*

154. [83.]

Hesych.: *Τετραβαρήων πλίνθων καὶ τάγματα· Ἀλκαῖος.* sic cod., vulgo τετραβαρῆ. unde Salmasius *Τετραβαρῆ πλίνθον· καὶ κατάταγμα Ἀλκαῖος* vel *τετραβαρῆ πλίνθων τάγματα*, Vossius *Τετραβαρῆ· πλίνθων κατάταγμά τι.* Mihi Alcaeus scripsisse videtur:

Πλίνθων τετραβαρηᾶν κατὰ τάγματα.

ut sit ex eodem carmine, ex quo servatum est Fr. 22., quod quidem fuerit scribendum, sicut in proecdosi constitui:

(*Ἀλλ'*) *ἄνδρες πόλιος πύργος ἀρεύϊοι.*

155. [116.]

Hesych.: *Τετράδων· ὄρνεόν τι· Ἀλκαῖος.* Cf. ib. *Τετράων· ὄρνις ποιός.* et *Τετραῖον· ὀρνιθάριόν τι Λάκωνες.* adde Athen. XIV. 654. C. Fortasse autem verba, quae continuo apud Hesychium sequuntur, quaeque pro peculiari glossa habentur: *Τετράδνσιν· ἀηδόνα* (cod. *ἀηδόνας*) huc pertinent, ut ipsius Alcaei sint verba sic scribenda:

Τετράδοσιν ἀήδονας.

quamquam fuit, cum Alcaei nomen potius ad glossam sequentem pertinere putarem:

Τετραέλικτον ἅλμαν· ἤγουν τρικυμίαν.

cf. Alcaei Fr. 19.

156. [109.]

Eust. Il. 1155, 40: *Τείρεα δὲ ἢ παρὰ τὸ εἴρειν γίνεται τὸ λέγειν, ἔχουσι γάρ τινα σημασίαν, ὡς καὶ Ἄρατος δηλοῖ, ἢ — παρὰ τὸ τείρειν, καθὰ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς τοῦ Γεωργίου κεῖται· πολλοὶ γάρ, φησίν,*

κ τῶν ἀστέρων καταπονοῦνται γινόμενοι ἀερόβλητοι, ὡς ἐκ τῆς βρον-ῆς ἐμβρόντητοι· ἐφανέρωσε δέ, φησί, τὸ ε Ἀλκαῖος εἰπὼν τερέων ίχα τοῦ ι. Cf. Cram. An. Par. IV. 192, 10., ubi τείρεων affertur.

Alcaei melici poetae nomen a comico non semper certo distin-uere licet, velut quod Et. M. 521, 35. affert Ἀλκαῖος· Μὴ μέγαν ερὶ κνάφον περιστείχει ἕνα κύκλον (Et. Gud. 330, 21: μὴ μέγαν περι-νάφον παραστίχειν ἕνα κύκλον) Matthiae et Meineke comico poetae ribuunt, Ahrens lyrico vindicans scribit: μὴ σὺ μέγαν περὶ Κνάφοι ερίστειχ' ὸν κύκλον. Quod si lyrici est, possis coniicere:

Μὴ μέγαν σὺ περὶ κνάφον
περστείχην ἕνα κύκλον.

t ἀλαζών, quod Gramm. Bekk. I. 374. ex Alcaeo affert, aperte co-ici est. — Contra nescio an lyrici poetae sit, quod legitur apud then. VII. 316. B inter exempla ex comicis poetis petita: Ἀλκαῖος· δω δ' ἐμαυτὸν ὡς πουλύπους (eadem Eust. 1541, 34.): nam valde erturbata videntur exempla, quae ibi afferuntur, et supra dixerat: ὁ δὲ πώλυπον λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν λέγουσιν. Po-uit lyricus dicere:

Ἕδω δ' ἔμαυτον ὡς (πόδα) πώλυπος.

roverbium, quod Zenob. V. 30. ex Alcaeo affert, Ὁ Κρὴς τὴν Θά-ασσαν, *Alcmanis* potius est, vid. Alcman Fr. 112. Scolion de Ad-neto, quod nonnulli grammatici Alcaeo tribuant, Praxillae esse vi-letur, cf. Praxilla Fr. 3. — Quod Schneidewin dicit ap. Schol. Ho-atii Carm. I. 3, 9: *illi robur et aes triplex* adnotatum esse in edi-ione Fabricii, illum versum ex Alcaeo expressum esse, ego quidem ihil reperi in editione Fabricii. — Epigrammata Alcaei nulla sunt: xtant quidem in Anthol. Pal. quatuor epigrammata Alcaeo Mitylenaeo ributa (VI. 187. 218. VII. 5. 429.) quibus adde VII. 55. Ἀλκαίου ποιη-οῦ Μιτυληναίου ἢ Μεσσηνίου. quae quidem manifesto a lyrico poeta liena sunt, neque tamen assentiendum Iacobsio, qui carmina ad Al-aeum Messenium referre *) voluit, sed potius de iuniore Mitylenaeo itandum, cf. Tzetz. Proleg. in Lycophr. ubi in numerum epigram-natographorum refertur Ἀλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ οῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου. — Denique quod est ap. Apostol. XVIII. 56: ὴν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι· ὁ μὲν Ἀλκμαῖος τοῦτ' ἔφη, ὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπόλλυσθαι μὴ δυναμένους τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς τῷ τέλει προσάψαι· κύκλος γὰρ ἦν. videntur ibi rectius Ἀλκμαίων re-tituisse.

*) Alcaeo Messenio tribuo epigramma ἀδέσποτον in Anth. Plan. I. 6.

VII.

PITTACUS.

⏑ ˊ⏑ – – ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – –
– ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑̄
– ˊ⏑ – – ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑̄
⏑ ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ˊ⏑ – ⏑ – ⏑̄

Ἔχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν·
πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα καρδίῃ νόημα.

VIII.

BIAS.

– ˊ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ –
– ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ˊ⏑⏑ ⏑̄
ˊ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ˊ⏑ – ⏑ – –

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἶκε μένῃς·
πλείστων γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι (δὴ) βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

Pittacus. Diog. Laert. I. 78: *Τῶν δὲ ᾀσθέντων αὐτοῦ (Πιττακοῦ) μάλιστα εὐδοκίμησε τάδε· Ἔχοντα κτλ.* V. 1. *δεῖ*, Cobet *χρή*. — *τόξον τε καὶ* scripsi, vulgo *τόξον καὶ*, Hermann *τόξα*. — V. 2. *ποτὶ*, ed. Frob. *ἐπὶ*. — V. 4. *καρδίῃ* Ilgen, vulgo *κραδίῃ*, ed. Frob. *κραδίην*. Schneidewin praecunte Casaubono hoc Pittaceum, sicut cetera septem Sapientum, quae sequuntur, subditicia censet.

Bias. Diog. Laert. I. 85: *Τῶν δὲ ᾀσθέντων αὐτοῦ (Βίαντος) εὐδοκίμησε τάδε· Ἀστοῖσιν κτλ.* — V. 3. *δὴ* adieci.

IX.

CHILO.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται διδοὺς βάσανον φανεράν·
ἐν δὲ χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

X.

THALES.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – –
– – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὔ τι τὰ πόλλ' ἔπεα φρονίμην ἀπεφήνατο δόξαν·
ἓν τι μάτευε σοφόν,
ἓν τι κεδνὸν αἱροῦ·
λύσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.

XI.

CLEOBULUS.

1.

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Chilo. Diog. Laert. I. 71: *Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ (Χείλωνος) μάλιστα εὐδοκίμησεν ἐκεῖνο· Ἐν λιθ.* V. l. *ἓν μὲν* in proecdosi scripsi. — 2. *νοῦς*, malim *νόος*.

Thales. Diog. L. I. 35: *Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ (Θάλεω) τάδε εἶναι Λάβων ὁ Ἀργεῖος· Οὔτι κτλ.* V. l. *πόλλ' ἔπεα*, v. *πολλὰ ἔπη*. — 2. *μάτευε* codd. Mon. Ar., *μάστευε* codd. Steph., *μάντευε* edd. vett. — 4. *λύσεις*, Schneidewin *κλείσεις*, Cobet *βύσεις*, fort. *παύσεις*.

Cleobulus. Fr. 1. Diog. L. I. 91: *τῶν δὲ ᾀδομένων εὐδοκίμησεν τάδε· Μουσία κτλ.*

Ἀμουσια τὸ πλεον μέρος ἐν βροτοῖσιν
λόγων τε πλῆθος· ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει.

2.

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ – –

Φρόνει τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἄχαρις γενέσθω.

3.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δέ θ' ἑκάστῳ
παῖδες δὶς τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·
ἀθάνατοι δέ τ' ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

V. 1. etiam Suid. v. *Κλεόβουλος*. Fort. *ἀμουσία τοι τὸ* et V. 2. *ἀρκέει*.

Fr. 2. Diog. L. ib. *φρόνει κτλ.* Separavi a praegressis. Emperius coniungens scripsit *ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει φρονεῖν κτλ.* — *γενέσθω* Emperius, v. *γινέσθω*. Praeterea Stephan. *ἁ χάρις*, Kühn *μὴ ματαίως*, Casaubonus *μὴ μαθὼν* coniecerunt.

Fr. 3. Diog. L. I. 90: *φέρεται δ' αὐτοῦ ἐν τοῖς Παμφίλης ὑπομνήμασι καὶ αἴνιγμα τοῖον· εἷς κτλ.* et similiter Stob. Ecl. Phys. I. 8, 37. Sed Suidas v. *Κλεοβουλίνη* (cf. Eudoc. 272.) *filiae* tribuit: *ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή· εἷς ... τριάκοντα*, sed Anth. Pal. XIV. 101: *Κλεοβούλου αἴνιγμα*. — V. 1. *δὲ δυώδεκα*, codd. Stephani *δυοκαίδεκα*, cod. Pal. Anth. *δυωκαίδεκα*. — *θ'* om. cod. Mon. Suid. Eud. — *ἑκάστῳ*, Eud. *ἑκάστων*, cod. Pal. *ἑκάστῃ*. — V. 2. *δὶς τριήκοντα* cod. Pal., *δὶς τριάκοντα* Diog. (cod. Mon. *τριήκοντα*), *τριάκοντα* Suid. Eud., *κάρα* (*κοῦραι*) *ἑξήκοντα* Stob. — Ad Cleobulum fortasse etiam alia aenigmata, quae anonyma tradita sunt, referenda, vide quae dixi Comment. de Comoed. Att. p. 112. Denique fuerunt, qui ad Cleobulum referrent nobile illud epigramma in Midae sepulcro, quod vulgo Homero tribuitur, *Χαλκῆ παρθένος εἰμὶ κτλ.*, vid. Diog. L. I. 89. sed testimonium Simonidis, quo illi usi sunt, satis ambiguum. — Ex gnomis, quas Demetrius Phalereus ap. Stob. III. 79. ad Cleobulum refert, praeter nobile illud *Μέτρον ἄριστον*, de quo vide Leutsch Paroem. II. 81., (nam Pseudophocylidis versus 36. *πάντων μέτρον ἄριστον· ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί* si ex antiquo petitus poeta, ad Phocylidem ipsum potius, quam ad Cleobulum referendus) numerorum vestigia deprehenduntur in uno epipthegmate:

Γυναικὶ μὴ μάχεσθε μηδὲ σωφρονίζειν
ἀλλοτρίων παρεόντων·
τὸ μὲν γὰρ ἄνοια, τὸ δ' αὖ μανίαν δύναται παρέχειν.

sic enim videtur scribendum, vulgo *μάχεσθαι, μηδ' ἄγαν φρονεῖν ... παρεόντων· τὸ μὲν γάρ ἐστι χέρηον, τὸ δὲ μανίαν δ. π.*

XII.

ECHEMBROTUS.

Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκεν
τῷ Ἡρακλεῖ,
νικήσας τόδ' ἄγαλμα
Ἀμφικτυόνων ἐν ἀέθλοις,
Ἕλλησι δ' ἀείδων
μέλεα καὶ ἐλέγους.

XIII.

SACADAS.

ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

Athen. XIII. 610. C: *Καὶ ἐὰν μέν τίς σου πύθηται, τίνες ησαν ὃς τὸν δούριον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ὄνομα· καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ Σακάδα τοῦ Ἀργείου Ἰλίου πέρσιδος· οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς εἶχεν.* uti Casaubonus correxit, A *σακάτου ἀργείου*, PVL *ἀκάτου ου.*

XIV.

XANTHUS.

ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

1.

Aelian. V. H. IV. 26: *Ξάνθος ὁ ποιητὴς τῶν μελῶν — ἐγένετο πρὸς πρεσβύτερος Στησιχόρου τοῦ Ἰμεραίου — λέγει τὴν Ἠλέκτραν Ἀγαμέμνονος οὐ τοῦτο ἔχειν τοὔνομα πρῶτον, ἀλλὰ Λαοδίκην· ᾧ Ἀγαμέμνων ἀνηρέθη, τὴν δὲ Κλυταιμνήστραν ὁ Αἴγισθος ἔγημε, βασιλεύσαν, ἄλεκτρον οὖσαν καὶ καταγηρῶσαν παρθένον Ἀργεῖοι πολλὰν ἐπάλεσαν διὰ τὸ ἀμοιρεῖν ἀνδρὸς καὶ μὴ πεπειρᾶσθαι λέκτρου.* Athen. XII. 513. A: *πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.*

Echembrotus. Pausan. X. 7, 6: *Μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τοῦ Ἐχεμβρότου τὸ ἀνάθημα, τρίπους χαλκοῦς ἀνατεθεὶς τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐν Θήβαις· ἐπίγραμμα δὲ ὁ τρίπους εἶχεν· Ἐχέμβροτος κτλ.* quae in ordinem cf. V. 3. *ἄγαλμα* scribens ex VaAgLb pro *ἄγαλμ'*, V. 4. *ἀέθλοις* cum Ald. La a m. pr. pro *ἄθλοις* et V. 5. *Ἕλλησι* ex AxKPCPadLbLa pro *Ἕλλησιν* V. 1. codd. *θῆκε* vel *δ' ἧκε*, V. 2. *τῷ* add. SBVabMAg Ald., vulgo om. Frustra haec in hexametros redigere conati sunt.

2.

Athen. XII. 513. A: *Καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιὸς πρεσβύτερος ἦν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὅς φησιν ὁ Μηκλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ (τῷ Ἡρακλεῖ) περιτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὁμηρικήν.*

XV.

STESICHORUS.

I. ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΛΙΑ.

1. [1.] *)

.....⏑⏑–⏑

/ – – ⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑– –

/ – – – – – –⏑⏑...

Τοῖς μὲν ἔδωκεν
Ἑρμείας Φλόγεόν τε καὶ Ἄρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργας·
Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον.

Stesichorus. De Stesichori carminibus cf. Welcker Opusc. I. 148. seqq. — *Ἄθλα ἐπὶ Πελίᾳ* (vel simpliciter *Ἄθλα*) dubitaverunt veteres grammatici utrum *Stesichori* an *Ibyci* esset carmen, vid. Athen. IV. 172. D, (vid. Fr. 2.). Athenaeus autem haud cunctanter Stesichoro tribuit, Simonidis usus testimonio (vid. Fr. 3.). Et fuerunt fortasse etiam alia praeterea carmina, quae alii Ibyco, alii Stesichoro vindicabant, cum inter utriusque poesin magna similitudo intercessisse videatur.

Fr. 1. Versus non satis certo restitui possunt, haec enim leguntur in Et. M. 544, 54: *Κύλλαρος· ἵππος Κάστορος, παρὰ τὸ κέλλειν, ὁ ταχύς· Στησίχορος* (Sorb. *Στησίχωρος ἐν τῷ πελίοις ἄθλοις*) *τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ Φλόγεον καὶ Ἅρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργης, Ἥραν δ' Ἐξάλιθον καὶ Κύλλαρον.* Suid. v. *Κύλλαρος· Στησ. φησὶ τὸν Ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς Διοσκούροις· Φλ. καὶ Ἅ. ὠ. τ. Ποδάργας καὶ Κύλλαρον.* Similia Cram. An. Ox. II. 456, 15., ubi *Ποδαργάς*, *Ἥραν δ' Ἐξάλιθον καὶ Κ.* et An. Par. IV. 49, 25., ubi *τέκνε Ποδαργᾶς*. Denique Et. Gud. 353, 22: *Στησίχορος ἐν τοῖς ἐπιπελίοις ἄθλοις* (recte Sturz *ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλοις*) *τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ τοῖς Διοσκόροις φλόγεον καὶ ἅρπαγον, ὠ. τ. ποδάργης, Ἥραν δ' ἐλιόμενος παρὰ σιδάρου τῶν ἐπισώτρων, ὅ ἐστι τῶν καυθῶν.* in quibus, ut Bernhardy recte vidit, poetae verba delitescunt, fortasse dixit *ἑλισσομένους παρὰ σιδάρῳ τῶν ἐπισώτρων*, quibus verbis equos *σειραφόρους* fuisse significavit. Stesichorus haud dubie etiam horum genus indicavit, coniicio:

Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον, ἐξόχω υἱὲ Θυέλλας,
δῶρα Ποσειδάωνος ἄνακτος, ἑλισσομένους
παρὰ σιδάρῳ τῶν ἐπισσώτρων.

V. 3. *Ξάνθον* restituit Hemsterhuys, cf. Prob. in Virg. Georg. I. 121.

*) Numeri adiecti sunt editionis Kleinianae.

2. [2.]

⏑ – ⏑⏑ – – ⏑⏑ – ⏑⏑
⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑

Σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

3. [3.]

– ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ ⏑ – – ⏑⏑ ⏑ –

Θρώσκων μὲν ἅρ' Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν Μελέαγρος.

4.

Zenob. VI. 44: *Χειροβρῶτι δεσμῷ· τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι, διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. Βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν ἀκούειν τὸν ἀποβιβρώσκοντα τὼ χεῖρε. ἐδεήθη γὰρ ἔν τινι πετραίῳ* (Hermann coniecit *ἐδέθησαν γὰρ ἔν τινι σπείρᾳ*) *Στησίχορος εὐναρχεῖν τῶν ἐπὶ Πελίαν ἄθλων*, ubi Schneidewin emendavit: *ὡς Στησ. ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλων*. Cf. etiam Suidas et Hesych. v. *χειροβρῶτι δεσμῷ*. Locus corruptus haud dubie sic emendandus: *ἐδέθη γὰρ ἔν τινι πέτρᾳ* (sive *σπείρᾳ* cum Hermanno malis) *ἡ Τυρώ. Στησίχορος ἐν α' τῶν ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλων*, ut hoc carmen quemadmodum Orestia in plures libros divisum fuerit. Hermanni coniecturam firmes epigr. Anthol. III. 9: *Μητέρα τρηχείοισιν ἐνὶ σπείρημα σιδηρῷ Σαλμωνεῖ γενέτᾳ τῷδ' ὑποτασσομένῳ*. ubi fort. legendum *μητέρα τρηχείῃσιν ἐνὶ σπείρῃσι Σιδηροῖ Σαλμωνεῖ γενέτᾳ Θ' ὧδ' ὑποτασσομένην*.

Idcirco etiam poetae tradunt ab eo (Neptuno) equum donatum Adrasto Ariona, et Iunoni Xanthum et Cyllarum, quos illa dederit Castori et Polluci." Adde Philargyr. ad Georg. III. 89. et Tertullian. de Spectac. c. 9.

Fr. 2. Athen. IV. 172, D: *Πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησι μνημονεῦσαι Παννύασιν Σέλευκος, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσσάδας ὀρνεις, προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν Ἄθλοις ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος φέρεσθαι* (sic B, recte, nam Athenaei sunt verba, vulgo *φέρεσθε*) *τῇ παρθένῳ δῶρα· Σασαμίδας κτλ.* Ita recte Casaubonus, nisi quod *σησαμίδας* scripsit, A *δορὰς ἀσαμίδας*, BPV *δώρας* (*δωρὰς*) *ἀσαμίδας*, L *δῶρ' ἀσαμίδας*. Kleine poetae verba esse ratus *Φέρεσθε τὰ παρθενόδωρα* coniecit. Ceterum Athen. rursus ex Stesichoro affert XIV. 645. E. hos duos versus omisso tamen *σασαμίδας*.

Fr. 3. Athen. IV. 172. E: *Ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στησιχόρου ἐστίν, ἱκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· Ὃς δουρὶ πάντας νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ· οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στησίχορος ἄεισε λαοῖς. Ὁ γὰρ Στησίχορος οὕτως εἰρηκὼς ἐν τῷ προκειμένῳ ᾄσματι τοῖς Ἄθλοις· Θρώσκων κτλ.* — *μὲν ἅρ'* Kleine, vulgo *μὲν γάρ*. — *νίκασεν Μελ.* L, *νικᾶς ἐμμελ.* BPV.

II. *ΓΗΡΥΟΝΗΙΣ.*

5. [5.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ –

. . . Σχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶς Ἐρυθείας
Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας, ἀργυροῤῥίζους,
ἐν κευθμῶνι πέτρας.

6. [6.]

Schol. Hesiod. Theog. 287: *Ἔστι δὲ ὁ Γηρυονεὺς ἐκ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Χρυσάορος. Στησίχορος δὲ ἐξ χεῖρας ἔχειν φησὶ καὶ ἐξ πόδας καὶ ὑπόπτερον εἶναι.* Cf. Eudoc. 214.

7. [7.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Σκυφίον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον
πῖεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

Fr. 5. Strabo III. 148: *Ἔοικασι δ' οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν Βαῖτιν Ταρτησσόν, τὰ δὲ Γάδειρα καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νήσους Ἐρύθειαν· διόπερ οὕτως εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στησίχορον περὶ τοῦ Γηρυόνος βουκόλου* (ita Kramer, id est *Eurytionis*, codd. *βουκολίου*.), *διότι γεννηθείη* (*γεννηθεὶς* l) *σχεδὸν ἀντιπέρας κτλ.* V. 1. olim supplevi *δή τοτε γεννήθη*. sed fort. *matre* commemorata dixerat *Τέκετο σχεδὸν κτλ.* — *ἀντιπέρας* codd. ut videtur omnes, non *ἀντιπέραν*. — *Ἐρυθείας*, codd. *Ἐρυθίας*. — V. 2. *παγὰς*, Schneidewin *πᾶγας*. — V. 3. *κευθμῶνι* Hermann, codd. *κευθμώνων*. — *πέτρας*, BCl *πέτραις*.

Fr. 7. Athen. XI. 499. A: *Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ Κενταύρῳ ποτήριον σκύφιον* (sic Schweighaeuser, *σκυφίον* PVL) *δέπας καλεῖ ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές· λέγει δ' ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους· Σκύφειον κτλ.* V. 1. *σκυφίον* PVL, Casaubonus *σκύφειον*. Deinde B *τριαλάγωνον*. Ceterum cf. Athen. ib. 499. E: *Τὸ ἐν Γηρυονηΐδι Στησιχόρου ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον* (PVL *τριαλάγυνον*) *τὴν τῶν τριῶν γεῶν ἀμφιβολίαν ἔχει.* — V. 2. *πῖεν* VL, *πῖ'* ACP, B *πῖ*. Deinde Osann *Φόλος* delet et *κεράσας* coniecit.

8. [10.]

⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – –
⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑⏑ –
⏑⏑ – ⏑⏑ –
– – ⏑⏑ – ⏑ –
– ⏑⏑ – ⏑ –

Ἄελλος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐςκατέβαινεν
χρύσεον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παῖδάς τε φίλους·
ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα
δάφναισι κατάσκιον
ποσσὶ πάϊς Διός.

9. [8.]

Paus. VIII. 3, 2: *Παλλαντίου μὲν δὴ καὶ ὁ Στησίχορος ὁ Ἱμερ-ς ἐν Γηρυονηΐδι ἐποιήσατο μνήμην.*

10. [9.]

Sch. Apoll. Rh. I. 212: *Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρυονίδι καὶ νῆτινα ἐν ᾧ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν φησίν.*

III. *ΚΕΡΒΕΡΟΣ.*

11. [11.]

Pollux X. 152: *Ἀρύβαλλος δὲ ἐπὶ τοῦ συσπάστου βαλαντίου ἐνταφάνους Αὐτοῦ ἐρῶντι καὶ ἐν τῷ Στησιχόρου Κερβέρῳ.* **Cf. An. I. 444, 23.** (ubi *ἀρίβ.*) **Suid. v.** *Ἀρίβαλλος.*

Fr. 8. Athen. XI. 469. E: *Ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκο-ο ἐπὶ τὴν δύσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν· Ἄλιος κτλ.* **Ex onide esse haec ostendit idem XI. 781. A:** *Τὸν δὲ Ἥλιον ὁ Στησί-ς ποτηρίῳ διαπλεῖν φησι τὸν Ὠκεανόν· ᾧ καὶ τὸν Ἡρακλέα περαιω-ι ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας ὁρμῶντα.* **Cf. Eust. 1632, 23. V. 1.** *Ἄελιος* **sighaeuser, vulgo** *Ἄλιος.* **— V. 3.** *ἀφίκοιθ'* **Blomfield, vulgo** *ἀφίκηθ'*. *τ'*, **B** *δ'*. **— V. 6.** *δάφναισι*, **B** *δάφναισοι*. **— V. 7.** *πάϊς* **Schnei-er vulgo** *παῖς*. **In proecdosi v. 5. 6. 7. in unum coniunxi scripsique** *Διὸς παῖς*.

IV. *ΚΥΚΝΟΣ.*

12. [12.]

Sch. Pind. Ol. X. 19: *Ἐτράπη δὲ καὶ ὑπεχώρησεν ἐν τ τὸν Κύκνον μάχῃ ὁ μέγιστος Ἡρακλῆς, παρορμήσαντος Ἄρ Κύκνον· ἐμαχέσατο δὲ Ἡρακλῆς, ὅτι κακόξενος ἦν Κύκνος Ἄρεος, καὶ ἐν παρόδῳ τῆς Θετταλίας οἰκῶν ἀπεκαρατόμει τοὺς τας, ναὸν τῷ Ἄρει βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσ αὐτῷ παριόντι ἐπιβουλεῦσαι ἠθέλησε· συστάσης οὖν αὐτοῖς μάχ δείσας Ἡρακλῆς, συμβαλλομένου Ἄρεος τῷ παιδὶ Κύκνῳ, ἅλ ρον αὐτὸν μόνον γενόμενον ἐνίκησεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἀπέκτειν σίχορος ἐν ἐπιγραφομένῳ Κύκνῳ ἱστορεῖ.*

V. *ΣΚΥΛΛΑ.*

13. [14.]

Sch. Apoll. Rh. IV. 828: *Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.* Cf. Cram. An. Par. III. Eust. Od. 1714, 34. Eudoc. 377.

VI. *ΣΥΟΘΗΡΑΙ.*

14. [15.]

. . – ⏑ – ⏑
x – – ⏑ ⏑ – ⏑

Κρύψαι δὲ ῥύγχος
ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν.

VII. *ΕΥΡΩΠΕΙΑ.*

15. [16.]

Sch. Eurip. Phoen. 670: *Ἔνθεν ἐξανῆκε γᾶ·] ὁ μὲν Σ ἐν Εὐρωπείᾳ τὴν Ἀθηνᾶν ἐσπαρκέναι τοὺς ὀδόντας φησίν.*

VIII. *ΕΡΙΦΥΛΑ.*

16. [18.]

Sext. Empir. adv. Math. I. 261. (p. 658. ed. Bekk.): *ρικοὶ τὸν ἀρχηγὸν ἡμῶν τῆς ἐπιστήμης Ἀσκληπιὸν πεπερ λέγουσιν, οὐκ ἀρκούμενοι τῷ ψεύσματι, ἐν ᾧ καὶ ποικίλως α πλάττουσι· Στησίχορος μὲν ἐν Ἐριφύλῃ εἰπών, ὅτι τινὰς τῶν βαις πεσόντων ἀνιστᾷ (ὁ Ἀσκληπιός).* Paulo accuratius Ap 10, 3: *Εὗρον δέ τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Κα Λυκοῦργον, ὡς Στησίχορός φησιν ἐν Ἐριφύλῃ.* (sic recte S

Fr. 14. Athen. III. 95. D: *Στησίχορός τέ φησιν ἐν Σκυ Κρύψαι κτλ.* ubi B ἄκραν, Dindorf κρύψε coni.

ς δὲ Στ. φησιν Ἐριφύλην). Cf. Schol. Eurip. Alcest. 2. et Pind. Pyth. III. 96.

17. [72.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Πάτρω᾽ ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα.

IX. *ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.*

18. [24.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

Ὤικτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασιλεῦσιν.

19. [28.]

Pausan. X. 27, 2: *Εἰς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ποίησεν, ἐς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι.*

20.

Sch. Eurip. Andr. 10: *Στησίχορος μέντοι ἱστορεῖ* (Cobet *Στησίχορον — ἱστορεῖν*), *ὅτι τεθνήκοι* (ὁ Ἀστυάναξ) *καὶ τὸν τὴν Πέρσιδα ποιήσαντα ποιητήν, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφείη.*

21. [30.]

Paus. X. 26, 1: *Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι τεθείμηκεν ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις.*

22. [31.]

Paus. X. 26, 9: *Μέδουσα δὲ κατέχουσα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ἐν ὑποστάτην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κάθηται· ἐν δὲ ταῖς Πριάμου θυγατράσι ἀριθμήσαι ἄν τις καὶ ταύτην κατὰ τοῦ Ἱμεραίου τὴν ᾠδήν.*

Fr. 17. Eustath. 316, 16: *Πίνδαρος δὲ οὐκ ἀδελφούς, ἀλλὰ γονέας πρὸς μάτρωας ἔφη. Στησίχορος δὲ πάτρωα τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον εἶπεν, ἔνθα παρ᾽ αὐτῷ Ἀμφίλοχος ἔφη τό· Πάτρωα κτλ. Μελάμπους ἦν, οὗ Ἀντιφάτης, οὗ Ὀϊκλῆς, οὗ Ἀμφιάραος, ὅθεν Ἀμφίλοχος.*

IX. *ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.* Qui tabulam Iliacam confecit, in Troiae excidio Stesichorum secutum esse confitetur: *ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ ΚΑΤΑ ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΝ.* Cf. Welcker Opusc. T. I. 180. seqq. et in Annalib. Instit. Archaeol. T. I. 233. seqq. — Hoc carmen respicit Dio Chrysost. Or. II. 33: *Ὁμήρου δὲ καὶ Πινδάρου ἐπεμνήσθη, τοῦ μὲν ὅτι μιμητὴς Ὁμήρου εἶναι δοκεῖ καὶ τὴν ἅλωσιν οὐκ ἀναξίως ἐποίησε τῆς Τροίας κτλ.*

Fr. 18. Athen. X. 456. F: *Ἀνακομίζοντος δ᾽ αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἔλεγον Ἐπειόν, διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησιν· Ὤικτειρε κτλ.* Cf. Eust. 293, 57. ubi *δ᾽ αὐτὸν Διὸς κούροις* legitur. — *αἰεί*, vulgo *ἀεί*.

23 [33.]

Harpocr. p. 104: *Καθελών*, ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἢ [illegible] ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος [illegible] πέρσιδι. Eadem Phot. 122, 1. Suid. v. καθελών. Zonar 1165. sed carminis titulo om.

24. [26.]

Athen. XIII. 610. C: Ἐὰν μέν τίς σου πύθηται, τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούριον ἵππον ἐγκατακλεισθέντες, ἑνὸς καὶ δευτέρου ἴσως [illegible] ὄνομα, καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου, σχολῇ γάρ, ἀλλ' [illegible] Σακάδα τοῦ Ἀργείου Ἰλίου πέρσιδος, οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς [illegible] ἔλεξεν. Cf. Eust. p. 1698, Φασὶ δὲ τοὺς εἰς αὐτὸν καταβάντας [illegible] νὲς μέν, ὧν καὶ Στησίχορος, ἑκατὸν εἶναι. Eudoc. 125. 461.

25. [27.]

Sch. Eurip. Or. 1274: Ἆρα εἰς τὸ τῆς Ἑλένης κάλλος βλέψαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν· οἷόν τι καὶ Στησίχορος ὑπογράφει [illegible] τῶν καταλεύειν αὐτὴν μελλόντων· φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν ὄψιν [illegible] ἰδεῖν αὐτούς, ἀφεῖναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.

X. *ΕΛΕΝΑ.*

* 26. [44.]

– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
⏑́ ⏑ – – ⏑́ ⏑ – ⏑́ –
– ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις,

Fr. 26. Plat. Phaedr. 243. A: Ἔστι δὲ τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ᾔσθετο, Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν, οὐκ ἠγνόησεν, ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἅτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν καὶ ποιεῖ εὐθύς· Οὐκ κτλ. καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινῳδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. V. 1. οὐκ ἔστ', DN οὐκέτ'. — λόγος libri, vulgo ὁ λόγος. Hunc v. afferunt Athen. XI. 505. B. Maxim. Tyr. XXVII. init. Dionys. Hal. Ep. I. ad Ammaeum c. 3. Philostr. vit. Apoll. VI. 11. p. 246. ubi ἔστιν et ὁ λόγος legitur, denique Cic. ad Att. IX. 12., ubi οὗτος om. — V. 2. [illegible] οὐδὲ βὰς, T κυσὶν, N εὐσεάμοις, Σ ἐϋσέλμοις. — νηυσὶν, Naeke ναυσὶν scripsit. — V. 3. ἵκεο, Γ ἵκου ex corr. Dixerat autem Stesichorus deinde apertius, Troes Helenae tantum imaginem secum abduxisse, vid. Aristid. II. 72: ἀλλ' οὕτως ὥσπερ εἴδωλον ῥητορικῆς ἀπειληφὼς ἐπὶ τούτῳ σπουδάζειν, αὐτῆς δ' οὐδ' ἅπτεσθαι, ὥσπερ οἱ Στησιχόρου Τρῶες, οἱ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες ὡς αὐτήν, unde versum Stesichoreum finxit Tzetzes Lycophr. 113. (id quod etiam Geel recte vidit): Λέγουσιν γὰρ ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου ὁ Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος εἴδωλον Ἑλένης αὐτῷ δέδωκε καὶ οὕτως ἔπλευσεν ἐς Τροίαν, ὥς φησι Στησίχορος· Τρῶες (Par. C Vit. 1. Ciz. add. γὰρ) οἳ τότ' ἴσαν (sic Par. C Vit. 1. et Ciz., ἦσαν Par. D. ἔσαν vulgo) Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες. Eadem repetit in Homericis p. 7. ed.

οὐδ' ἵκεο πέργαμα Τροίας.

Morelli. Cf. Plato Rep. IX. 586. C: Ὥσπερ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ Στησίχορός φησι γενέσθαι περιμάχητον ἀγνοίᾳ τοῦ ἀληθοῦς. Dio Chrys. Or. XI. 182: *Καὶ τὸν μὲν Στησίχορον ἐν τῇ ὕστερον ᾠδῇ λέγειν*, ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ πλεύσειεν ἡ Ἑλένη οὐδαμόσε, ἄλλοι δέ τινες, ὡς ἁρπασθείη μὲν Ἑλένη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, δεῦρο δὲ παρ' ἡμᾶς εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο. (Illud memoria dignum, quod hic quoque Hesiodi vestigia legit Stesichorus, nam Schol. Lycophr. 822: *πρῶτος Ἡσίοδος περὶ τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον παρήγαγε.*) Multum discrepat nec tamen fide dignus Schol. Aristid. III. 150: *εἰς Στησίχορον ἀνάπτεται· λέγει γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι οὐδὲν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς νήσου τῆς Φάρου ἁρπασθὴ παρὰ τοῦ Πρωτέως τὴν Ἑλένην καὶ εἴδωλον αὐτῆς ἐδέξατο* (sic BC, similia AC). Eadem refert Eudocia 35. et 329. Aristides autem nihil aliud dixerat I. 212. *ἀλλ' ὥςπερ τῶν ποιητῶν φασί τινες τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλένης τὸ εἴδωλον λαβεῖν, αὐτὴν δὲ οὐ δυνηθῆναι.* — Hi tres versus haud dubie sunt quum exordium carminis nobilissimi, quod vulgo *Παλινῳδία* vocabatur, quam quidam *Palinodiam* non diversum esse carmen ab eo, quod *Ἑλένα* inscribitur, iure Kleine alii censent. Respicit huc Isocrat. Encom. Hel. 64: ἐνδείξατο δὲ (Ἑλένη) καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ τὴν ἑαυτῆς δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἀρχόμενος τῆς (hoc add. *Γ.1*, vulgo om.) ᾠδῆς ἐβλασφήμησέ τι περὶ αὐτῆς, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερημένος· ἐπειδὴ δὲ γνοὺς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς τὴν καλουμένην παλινῳδίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησε. Haec, quae Isocrates paucis significat, accurate illustrat Pausan. III. 19, 11: *Ὃν δὲ οἶδα λέγοντας Κροτωνιάτας περὶ Ἑλένης λόγον, ὁμολογοῦντας δέ σφισι καὶ Ἰμεραίους, ἐπιμνησθήσομαι καὶ οὐδέ· ἔστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ νῆσος κατὰ τοῦ Ἴστρου τὰς ἐκβολὰς Ἀχιλλέως ἀπό. ὄνομα μὲν τῇ νήσῳ Λευκή, περίπλους δ' αὐτῇ σταδίων εἴκοσι, . . . ς ταύτην πρῶτος ἐσπλεῦσαι λέγεται Κροτωνιάτης Λεώνυμος· πολέμου γὰρ Κροτωνιάταις συνεστηκότος πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Λοκρούς, τῶν Λοκρῶν κατὰ οἰκειότητα πρὸς Ὀπουντίους Αἴαντα τὸν Ὀϊλέως ἐς τὰς μάχας ἐπικαλουμένων, ὁ Λεώνυμος Κροτωνιάταις στρατηγῶν ἐπήει τοῖς ἐναντίοις κατὰ τοῦτο, ᾗ προτετάχθαι σφίσι τὸν Αἴαντα ἤκουε. τιτρώσκεται δὴ τὸ στέρνον καὶ (ἔκαμνε γὰρ ὑπὸ τοῦ τραύματος) ἀφίκετο ἐς Λεύκους· ἐλθόντα δὲ ἡ Πυθία Λεώνυμον ἀπέστελλεν ἐς νῆσον τὴν Λευκήν, ἐνταῦθα εἰποῦσα αὐτῷ φανήσεσθαι τὸν Αἴαντα καὶ ἀκέσεσθαι τὸ τραῦμα· χρόνῳ δέ, ἐς ὑγιάνας ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Λευκῆς, ἰδεῖν μὲν ἔφασκεν Ἀχιλλέα, ἰδεῖν δὲ τὸν Ὀϊλέως καὶ τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα, συνεῖναι δὲ καὶ Πάτροκλόν φασι καὶ Ἀντίλοχον· Ἑλένην δὲ Ἀχιλλεῖ μὲν συνοικεῖν, προστάξαι δέ οἱ λεύσαντι ἐς Ἰμέραν πρὸς Στησίχορον ἀγγέλλειν, ὡς ἡ διαφυρὰ τῶν ῥαβδίων ἐξ Ἑλένης γένοιτο αὐτῷ μηνίματος· Στησίχορος μὲν ἐπὶ τούτῳ τὴν παλινῳδίαν ἐποίησεν.* (de Leonymo Crotoniata vid. Meineke Poet. Gr. II. 1228. seqq.) Cum Pausaniae hac narratione inprimis conferas Conon. Phot. Bibl. p. 133. et Hermiam ad Plat. Phaedr. 99. et 102. Multi praeterea Palinodiam Stesichori, quam proverbii loco adhibere solebant, respiunt, velut Aristid. II. 364. et Schol. Aristid. III. 183. Bachmann Anecd. 327, 1. Boissonade An. Nov. 297. Dio Chrys. Or. II. p. 22. Eudoc. 385. Macath. 849, 47. Et. M. 648, 40. Galen. XI. p. 195. Himer. Or. XXII. 5. Horat. Epod. 17, 42. ibique Schol. Adde Schol. Cruq. ad Od. I. 16. Irenaeus adv. Haer. 98. Liban. Epist. 841. Lucian. Ver. Hist. II. 15. pro imagin. 15. Muratori Anecd. 159. Ovid. Art. Am. III. 49. Phot. Bibl. 437. A. Plato Epist. III. 320. A. Suidas v. *Στησίχορος*. Tertullian. de anim. c. 46. — Illud apparet in alio carmine Stesichorum contumeliose de Helena locutum esse, ut iure suo heros ab illo poeta poenas sumsisse videretur: existimant id in *Ἴλιου πέρσις* factum esse, nec sane poeta ibi potuit Helenae memoriam praetermittere, quemadmodum inprimis fr. 25: itaque omnia reliqua fragmenta, in quibus vulgarem famam secutus de Helena dixit Stesichorus, homines docti ad *Ἰλίου Ἐκπερσιν* referunt: sed quoniam Fr. 35. plane eosdem numeros deprehendimus, qui sunt in *Orestia* adhibiti, malui Fr. 35—38. ad *Orestiam* revocare: ut hoc quidem Iliad. carmen, quod Helenae iram excitavisse creditum est, plane-

23 [33.]

Harpocr. p. 104: *Καθελών*, ⏑ – ⏓
ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ
πέρσιδι. Eadem Phot. 122, 1. S
carminis titulo om. ⏑ – –

ιλα ποτερρίπτουν ποτὶ δίφρον ἄ

Athen. XIII, 610. C· *φύλλα*
εἰς τὸν δούριον ἵππον *ἀφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.*
ὄνομα, καὶ οὐδὲ ταῦ
Σακάδα τοῦ Ἀργείο
ἔλεξεν. Cf. Eust
νὲς μέν, ὧν κα

28. [47.]

51. D: *Καὶ Στησίχορος δὲ ἐν Ἑλένῃ λιθαρ*
ιον PV, *λυθαργύρεον* B) *ποδονιπτῆρα ἔφ*

* 29.

Sch
οὐκ ἐχ
τῶν *Theocr.* XVIII: *τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται*
καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου
ἰδεῖν *Ἑλένης Ἐπιθαλαμίου.* Huc quamvis dubitante
ambiguum *ἐκ τοῦ πρώτου*, quod quidem om. cod
scriptum: *τινὰ δ' εἴληπται ἐκ τοῦ ἐπιθαλαμίου Στησιχ*
Ἑλένην.

XI. *ΝΟΣΤΟΙ.*

30. [34.]

Pausan. X. 26, 1: *Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀριστομάχην ἐπ*
Νόστοις (Στησίχορος) θυγατέρα μὲν Πριάμου, Κριτολάου δὲ
εἶναι τοῦ Ἱκετάονος. Cf. de *Νόστοις* Tzetz. Posthomer. 750
lar. Epist. 9.

que convenit quod Isocrates dicit *ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς*, nam in
carminis exordio exposita erant, quae ad Helenae ignominiam p
Haec in Palinodia retractavit, laudes Helenae celebrans et quidquid
videri poterat resecans; simulque, ut possis coniicere ex Horatii Epo
pacem Castoris et Pollucis imploraverat, fortasse etiam condona
dixerat esse, quod caecus caecum ducem sit secutus, ut inde fama
chori caecitate commode possit repeti. De Stesichori Palinodia
Welcker Opusc. I. 208. seqq. Fritzsche ad Aristoph. Thesmophc
Geel in Museo Rhenano VI. p. 1. anni 1839.). Bakhuizen van
in Symbolis Batavorum litterariis V. p. 119. seqq., quae singulat
nare non est huius loci. (Hermann quae in praef. Helenae Euripid
tavit non licuit legere.)

Fr. 27. Athen. III. 81. D: *Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύε*
χορος ἐν Ἑλένῃ οὕτως· Πολλὰ μὲν κτλ. V. 1. *Κυδώνια*, P
— *ποτερρίπτουν* PL, *ποτ' ἐρρίπτουν* V, *τότ' ἐρρίπτουν* Blomfiel
ρίπτειν Schneidewin. — V. 2. *μύρσινα* Schneidewin, *μύρεινα* AB
PVL. — V. 3. *στεφάνους* add. PL, om. V.

ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

31. [38.]

83, 14: Στησίχορος δὲ ἐν δευτέρῳ λέγει εὑρηκέναι (τὰ στοιχεῖα). Cf. ib. Ox. IV. 318, 19.

* 32. [96.]

. . . . . .

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μοῦσα, σὺ μὲν . . . . . .
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας μακάρων.

* 33. [75.]

*Ὅταν ἦρος ὥρᾳ * κελαδῇ χελιδών.*

34. [39.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
(– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –)
Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς ἦρος ἐπερχομένου.

XII. *Orestia.* Confer Athen. XII. 513. A: *Πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παρεπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.*

Fr. 32. Aristoph. Pac. v. 775: *Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ | τοῦ φίλου χόρευσον | κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας | καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.* ubi Schol.: *Μοῦσα σὺ μὲν πολέμου]* τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου· αὕτη δὲ πλοκή ἐστι καὶ ἑλαθεν· σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειον. Adde Schol. ad v. 777. *Κλείουσα]* ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ᾄδειν θεῶν τε καὶ ἡρώων γάμους. σημειοῦται δὲ ταῦτα ὁ Μόχθος πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν. Et in primo quidem versu Aristophanis tantum Musae invocationem congruere cum Stesichoreo carmine existimo, at v. 777. cum dimidio v. 778. integer petitus ex Stesichoro videtur. Est autem haud dubie ipsum hoc exordium Orestiae, sive prima stropha, cui plane respondet Fr. 34. cf. etiam Fr. 35.

Fr. 33. Schol. Aristoph. Pac. v. 800. *ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν ἑζομένη κελαδῇ]: Καὶ αὕτη πλοκὴ Στησιχόρειος· φησὶ γὰρ οὕτως· ὅταν κτλ.* Haud dubie est ex eodem Orestiae exordio, referoque ad strophae versum tertium, ubi poeta cum Musam invocat, commode facere mentionem potuit verni temporis. Ceterum syllaba deest, coniicio *ὡραίᾳ*.

Fr. 34. Schol. Arist. Pac. v. 797: *Ἔστι δὲ παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας· Τοιάδε κτλ.* V. 2. *ἐξευρόντας ἁβρῶς* Kleine, vulgo *ἐξευρόντα ἁβρῶς.* Est autem haec antistropha prima, Aristophanis parodia est: *Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων, | τὸν σοφὸν ποιητὴν | ὑμνεῖν ὅταν ἠρινὰ | μὲν φωνῇ χελιδὼν | ἑζομένη κελαδῇ.*

27. [46.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Πολλὰ μὲν Κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ δίφρον ἄναξι,
πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

28. [47.]

Athen. X. 451. D: *Καὶ Στησίχορος δὲ ἐν Ἑλένῃ λιθαργύρειν* (sic L, *λιθαργύριον* PV, *λυθαργύρεον* B) *ποδονιπτῆρα ἔφη.*

* 29.

Argum. Theocr. XVIII: *τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος· καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης Ἐπιθαλαμίου.* Huc quamvis dubitanter retuli, inprimis ambiguum *ἐκ τοῦ πρώτου*, quod quidem om. cod. M, in quo scriptum: *τινὰ δ' εἴληπται ἐκ τοῦ ἐπιθαλαμίου Στησιχόρου τοῦ εἰς τὴν Ἑλένην.*

XI. *N O Σ T O I.*

30. [34.]

Pausan. X. 26, 1: *Ὡς αὐτὸς δὲ καὶ Ἀριστομάχην ἐποίησεν ἐν Νόστοις* (Στησίχορος) *θυγατέρα μὲν Πριάμου, Κριτολάου δὲ γυναῖκα εἶναι τοῦ Ἰκετάονος.* Cf. de *Νόστοις* Tzetz. Posthomer. 750. et Phalar. Epist. 9.

que convenit quod Isocrates dicit *ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς*, nam in ipso illius carminis exordio exposita erant, quae ad Helenae ignominiam pertinebant. Haec in Palinodia retractavit, laudes Helenae celebrans et quidquid probrosum videri poterat resecans; simulque, ut possis coniicere ex Horatii Epod. 17, 42., pacem Castoris et Pollucis imploraverat, fortasse etiam condonandum sibi dixerat esse, quod caecus caecum ducem sit secutus, ut inde fama de Stesichori caecitate commode possit repeti. De Stesichori Palinodia dixerunt Welcker Opusc. I. 208. seqq. Fritzsche ad Aristoph. Thesmophor. v. 946. Geel in Museo Rhenano VI. p. 1. (anni 1839.). Bakhuizen van den Brink in Symbolis Batavorum litterariis V. p. 119. seqq., quae singulatim examinare non est huius loci. (Hermann quae in praef. Helenae Euripideae disputavit non licuit legere.)

Fr. 27. Athen. III. 81. D: *Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένῃ οὕτως· Πολλὰ μὲν κτλ.* V. 1. *Κυδώνια*, P *κυδώνεα*. — *ποτερρίπτουν* PL, *ποτ' ἐρρίπτουν* V, *τότ' ἐρρίπτουν* Blomfield, *ποτιρρίπτειν* Schneidewin. — V. 2. *μύρσινα* Schneidewin, *μύρεινα* AB, *μύρσαν* PVL. — V. 3. *στεφάνους* add. PL, om. V.

XII. *ΟΡΕΣΤΕΙΑ.*

31. [38.]

Gramm. Bekk. An. II. 783, 14: *Στησίχορος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὀρεστείας τὸν Παλαμήδην λέγει εὑρηκέναι* (τὰ στοιχεῖα). Cf. ib. 786, 11. et Cram. An. Ox. IV. 318, 19.

* 32. [96.]

– ⏑ ⏑ – . . . . . .
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μοῦσα, σὺ μὲν . . . . . .
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας μακάρων.

* 33. [75.]

*Ὅταν ἦρος ὥρᾳ * κελαδῇ χελιδών.*

34. [39.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
(– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –)

Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς ἦρος ἐπερχομένου.

XII. *Orestia.* Confer Athen. XII. 513. A: *Πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥςπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.*

Fr. 32. Aristoph. Pac. v. 775: *Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ | τοῦ φίλου χόρευσον | κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας | καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.* ubi Schol.: *Μοῦσα σὺ μὲν πολέμου] τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου· αὕτη δὲ πλοκή ἐστι καὶ ἐλαθεν· σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειον.* Adde Schol. ad v. 777. *Κλείουσα] ὅτι σύνηθες ἦν τοῖς παλαιοῖς ᾄδειν θεῶν καὶ ἡρώων γάμους. σημειοῦται δὲ ταῦτα ὁ Μόιχθος πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν.* Et in primo quidem versu Aristophanis tantum Musae invocationem congruere cum Stesichoreo carmine existimo, at v. 777. cum dimidio v. 778. integer petitus ex Stesichoro videtur. Est autem haud dubie ipsum hoc exordium Orestiae, sive prima strophe, cui plane respondet Fr. 34. cf. etiam Fr. 35.

Fr. 33. Schol. Aristoph. Pac. v. 800. *ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν ἐριμένη κελαδῇ]: Καὶ αὕτη πλοκὴ Στησιχόρειος· φησὶ γὰρ οὕτως· ὅταν κτλ.* Haud dubie est ex eodem Orestiae exordio, referoque ad strophae versum tertium, ubi poeta cum Musam invocat, commode facere mentionem potuit veris temporis. Ceterum syllaba deest, coniicio *ὡραίᾳ.*

Fr. 34. Schol. Arist. Pac. v. 797: *Ἔστι δὲ παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας· Τοιάδε κτλ.* V. 2. *ἐξευρόντας ἁβρῶς* Kleine, vulgo *ἐξευρόντα ἁβρῶς.* Est autem haec antistropha prima, Aristophanis parodia est: *Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων, | τὸν σοφὸν ποιητὴν | ὑμνεῖν ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν | ἐζομένη κελαδῇ.*

* 35. [74.]

Οὕνεκα Τυνδάρεως ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς
μούνας λάθετ' ἠπιοδώρου Κύπριδος· κείνα δ' ἄρα Τυνδάρεω
κούραισι χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησι
καὶ λιπεσάνορας *.

* 36. [20.]

Schol. Hom. Il. β'. 339: *Τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὥς τινές φασι, φυλασσόμενος μή ποτε ἕνα αὐτῶν προκρίνας τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσηται, κοινὸν αὐτῶν ἔλαβεν ὅρκον, ἢ μὴν τῷ ληψομένῳ τὴν παῖδα ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαμυνεῖν. Διόπερ Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσι· καὶ μετ' οὐ πολὺ ἁρπασθείσης αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκοινώνησαν τῇ στρατείᾳ διὰ τοὺς γενομένους ὅρκους. Ἱστορεῖ Στησίχορος.* Referunt ad *Ἰλίου Πέρσιν*, ego malui sicut Fr. seqq. *Orestiae* adscribere.

* 37. [21.]

Pausan. II. 22, 6: *Πλησίον δὲ τῶν Ἀνάκων Εἰλειθυίας ἐστὶν ἱερόν, ἀνάθημα Ἑλένης, ὅτε σὺν Πειρίθῳ Θησέως ἀπελθόντος εἰς Θεσπρωτοὺς Ἄφιδνά τε ὑπὸ Διοσκούρων ἑάλω καὶ ἤγετο εἰς Λακεδαίμονα Ἑλένη· ἔχειν μὲν γὰρ αὐτὴν λέγουσιν ἐν γαστρί, τεκοῦσαν δὲ ἐν Ἄργει καὶ τῆς Εἰλειθυίας ἱδρυσαμένην τὸ ἱερόν, τὴν μὲν παῖδα, ἣν ἔτεκε, Κλυταιμνήστρᾳ δοῦναι, συνοικεῖν γὰρ ἤδη Κλυταιμνήστραν Ἀγαμέμνονι· αὐτὴν δὲ ὕστερον τούτων Μενελάῳ γήμασθαι. Καὶ ἐπὶ τῷδε Εὐφορίων Χαλκιδεὺς καὶ Πλευρώνιος Ἀλέξανδρος, πρότερον δὲ ἔτι Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος κατὰ ταὐτά φασιν Ἀργείοις Θησέως εἶναι θυγατέρα Ἰφιγένειαν.*

* 38. [94.]

Ἑλένα ἑποῦσ' ἀπῆρεν.

Fr. 35. Schol. Eurip. Orest. 239: *Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο· διὸ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν* (ita libri, nisi quod V *δι' ὃ ὀργισθεῖσα*)· *ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως* (V hoc om.)· *Οὕνεκα κτλ.* Blomfield, Welcker alii hos versus ad *Ἰλίου πέρσιν* retulerunt, ego cum Geelio *Orestiae* tribuo. V. 1. *Τυνδάρεως*, non sum ausus *Τυνδάρεος* et v. 2. *Τυνδαρέου* scribere, velut Schneidewin v. 1. *Τυνδάρεος* et v. 2. *Τυνδάρηο* scripsit. *ποτὲ πᾶσι* scripsi, sive *ποθ' ἅπασι* malis, vulgo *ἅπασι* et sic R, *πᾶσι* V, sed iidem libri pro *οὕνεκα* exhibent *οὕνεκά ποτε*, quod hic inserui, Schoemann *ἅμα πᾶσι* coni. — V. 2. *μούνας* scripsi, R *μόνας*, V *μιᾶς* ut vulgo. — *λάθετ'*, vulgo *λάθετο*, R *ληθτ*, V *ἐπελάθετο*. — *δ' ἄρα* scripsi, vulgo *δὲ*. — V. 3. *κούραισι* scripsi, R *κόραισι*, V *κόρας*, *κούραις* vulgo. — *χολωσαμένα* Kleine, legebatur *χολωσαμένη*. — *λιπεσάνορας*, R *λειπεσάνορας*, V *λιπεσίορας*, unde Schneidewin *λιπεσάορας*. Ceterum in fine deest syllaba, poeta fort. dixerat *καὶ λιπεσάνορας καὶ Φᾶμιν χαλεπὰν κατέχευεν.*

Fr. 38. Ptolem. Hephaest. ap. Phot. Bibl. CXX: *Ἀρχέλαος δὲ ὁ Κύπριος Στησιχόρου φησὶ τοῦ ποιητοῦ Ἑλένην Ἱμεραίαν ἐρωμένην γενέσθαι, [illegible]*

39. [40.]

Schol. Eurip. Orest. 46: *Φανερὸν ὅτι ἐν Ἄργει ὑπόκειται ἡ γνὴ τοῦ δράματος· Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαινονος· Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.*

40. [41.]

Schol. Eurip. Orest. 258: *Στησιχόρῳ* (codd. *Στησίχορος*) *ἑπόμε-* (*Εὐριπίδης*) *τόξα φησὶν αὐτὸν* (*τὸν Ὀρέστην*) *εἰληφέναι παρὰ τόλλωνος.*

41. [42.]

Schol. Aesch. Choeph. 733: *Κίλισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τρον, Πίνδαρος δὲ Ἀρσινόην, Στησίχορος δὲ Λαοδάμειαν.*

42. [43.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Τᾷ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβροτωμένος ἄκρον· ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

XIII. *ΚΑΛΥΚΑ.*

43. [54.]

Athen. XIV. 619. D: *Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ μουσικῆς, ον, φησίν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ ᾠδήν. Στησιχόρου ἦν ποίημα, ἐν ᾧ Καλύκη τις ὄνομα, ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου, φρόνως εὔχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν· ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευδα. Σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ος, οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανίσκῳ, ἀλλ' χομένης, εἰ δύναιτο, γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι κουριδία, ἤ, εἰ ῦτο μὴ δυνατόν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου.* Cf. Eust. Il. 1236, 62.

γατέρα· ἀποστᾶσαν δὲ Στησιχόρου καὶ πρὸς Βούπαλον πορευθεῖσαν ινόμενον τῆς ὑπεροψίας τὸν ποιητὴν γράψαι· Ἑλένη ἑκοῦσ' ἀπῆρε. υδῆ δὲ τὸν περὶ τῆς πηρώσεως εἶναι λόγον. Aperte haec ficta sunt, fortasse ipsa illa verba item abiudicanda sunt Stesichoro.

Fr. 42. Plut. de sera numin. vind. c. 10: *ὥστε πρὸς τὰ γενόμενα καὶ ὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττεσθαι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐνύπνιον τὸν τησίχορον, οὑτωσί πως λέγοντα τάδε·* (*τᾷ δὲ* recte Reiske, ad poetae ba referens) *Δράκων κτλ.* V. 1. possis *ἐδόκησεν μολεῖν* scribere nu- satis apto. Valckenaer coni. *τᾷδε δράκων μὲν ἔδοξε.* Numeri alterius insolentiores sunt, sed nihil ausus sum mutare.

XIV. *ΡΑΔΙΝΑ.*

44. [55.]

x ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
x ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἄγε Μοῦσα λίγει', ἄρξον ἀοιδᾶς, ἐρατῶν ὕμνους
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾷ φθεγγομένα λύρᾳ.

XV. *ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.*

45. [78.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Λεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

46.

... ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑

Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον.

47.

Μάτας εἰπών.

Fr. 44. Strabo VIII. 347. in *Eliacis*: *Οὐ πάνυ δὲ ὑπὸ τῶν τοὺς πλοὺς γραψάντων ἡ Σάμος μνημονεύεται. — καὶ πεδίον δ' αὐτόθι καλεῖται Σαμικόν, ἐξ οὗ πλέον ἂν τις τεκμαίροιτο ὑπάρξαι ποτὲ πόλιν τὴν Σάμον καὶ ἡ Ῥαδινὴ δέ, ἣν Στησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ, ἧς ἀρχή· Ἄγε κτλ. ἐντεῦθεν λέγει τοὺς παῖδας· ἐκδοθεῖσαν γὰρ τὴν Ῥαδινὴν ἐς Κόρινθον τυράννῳ φησὶν ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι πνέοντος ζεφύρου, οὐ δήπουθεν τῆς Ἰωνικῆς Σάμου· τῷ δ' αὐτῷ ἀνέμῳ καὶ ἀρχιθέωρον εἰς Δελφοὺς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἐλθεῖν· καὶ τὸν ἀνεψιὸν ἐρῶντα αὐτῆς ἅρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμῆσαι παρ' αὐτήν· ὅτε τύραννος κτείνας ἀμφοτέρους ἅρματι ἀποπέμπει τὰ σώματα, μεταγνοὺς δ' ἀνακαλεῖ καὶ θάπτει.* At Paus. VII. 5, 13. ad Ionicam Samon refert: *Σαμίοις δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐς τὸ Ἡραῖον τὸ Ῥαδίνης καὶ Λεοντίχου μνῆμά ἐστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀνημένοις εὔχεσθαι καθέστηκεν ἐπὶ τὸ μνῆμα.* V. 1. *λίγει'*, codd. *λιγεῖα*, sed cf. Lehrs Quaest. Ep. 169. — *ὕμνους*, Heyne coni. *νόμους*, quo suspicor *ἄρξον ἀοιδᾶς ἐρατωνύμου*, alii fort. coniicient *Ἐρατοὶ νόμους*.

Fr. 45. Eustath. Il. 10, 1: *Οὐ μόνον γὰρ Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἄρχεται. ... Στησίχορος δὲ τὸ κύριον ἐκφωνεῖ ἐν τῷ Λεῦρ' κτλ.* Fortasse exordium *Ἰλίου πέρσιδος*.

Fr. 46. Aristid. II. 572: *Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον προοίμιον κατὰ Στησίχορον· σκιαμαχεῖν μὲν οὖν πως οἰδ' ὅτι δεῖ· πρὸς οὓς γὰρ εἰρήσεται τὰ λεγόμενα, οὐχ ἥκουσιν, ὥστε συμβαίνει ἅμα μὲν σχεδὸν ὥςπερ ἂν εἰς μάτην γίγνεσθαι τοὺς λόγους, ἅμα δ' εἶναι σαφέστατον, ὡς ὀρθῶς καὶ προσηκόντως εἰρήσονται.* Videtur plura ex hoc Stesichori loco petiisse, et fort. huc pertinet Fr. 47.

Fr. 47. Zonar. 1338: *Μάτην, ἀντὶ τοῦ ματαίως· ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ εἰς ἐπίρρημα· Στησίχορος· μάτας εἶπών.* *Lyrici* poetae haud dubie est, quod exhibet Hesych.: *Ἄτας κελαδεῖν· μάταια εἰπεῖν ἢ ἠχεῖν.*

48. [71.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑

Αὐτόν σε Πυλαμάχε πρῶτον.

49. [84.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Κοιλωνύχων ἵππων πρύτανις, Ποσειδάν.

50. [68.]

. . . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

. . . . *Μάλα τοι μάλιστα*
παιγμοσύνας φιλέει μολπάς τ' Ἀπόλλων·
κάδεα δὲ στοναχάς τ' Ἀΐδας ἔλαχεν.

51. [79.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– – ⏑ . . . .

Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
κλαίειν.

52. [80.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑

Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπολείπεται ἀνθρώπων χάρις.

Fr. 48. Athen. IV. 154. F: *Ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα φιέχει· ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος· Αὐτόνκτλ. παρὰ Στησιχόρῳ.* i *πυλαμάχε* AB, *πυλομάχε* P, *πυγμάχε* VL. Schol. Il. ε'. 31: *Ἄρεως δὲ ἰς τείχεσι προσπελάζειν, καὶ ἔστιν ἐπίθετον (τειχεσιπλῆτα) ἀνάλογον τῷ ρὰ Στησιχόρῳ πυλεμάχῳ* unde *πυλαιμάχε* possis coniicere.

Fr. 49. Schol. Il. ζ'. 507: *Στησίχορος κοιλωνύχων ἵππων ύτανιν τὸν Ποσειδῶνά φησιν.*

Fr. 50. Plut. de *EI* ap. Delph. c. 21: *Καὶ πρότερος ἔτι τούτου ὁ ησίχορος. Μάλα κτλ.* V. 1. *μάλιστα* ex dittographia ortum vide, fort. scrib. *μάλιστα τοι.* — V. 2. *φιλέει* et V. 3. *κάδεα* Schneide, vulgo *φιλεῖ* et *κήδεα.*

Fr. 51. Stob. Floril. CXXIV. 15. *Στησιχόρου.* V. 1. *ἀτελέστατα, ἀτέλεστα. καὶ* om. Trinc. — *ἀμάχανα* Schneidewin, vulgo *ἀμήχανα.*

Fr. 52. Stob. Floril. CXXVI. 5. *Στησιχόρου· Θανόντος ἀνδρὸς σ' ὅλυτ' ἀνθρ. χ.*, ita vulgo, et sic Apostol. VIII. 83, d., contra l. Vind. marg. Gesn. *Θαν. ἀνδρ. πᾶσα πολιά ποτ' ἀ. χ.* hinc correxi σ' *ἀπολείπεται ἀν. χ.*, Scaliger coni. *Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπόλλυται ις.* Kleine *πᾶσ' ἀπολλυται ποτ' ἀνθρ. χάρις.*

53. [77.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓ ⏑ –

Ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

---

54. [4.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 230: *Ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχε θυγατέρας· καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκμήνης ἐστὶ τῆς Κλυμένης τῆς Μινύου θυγατρός, Στησίχορος Ἐτεοκλυμένης φησίν.*

55.

Schol. Eurip. Rhes. 5: *Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμουσι τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα.* Ita correxi, similiterque Vater, vulgo *Στησίχορος* et *πάντα φύλ . . .* (sed cod. *στησιχρ.* et *πενταφυλ.*), ut Simonides in carmine aliquo Stesichori sententiam retulerit. Sed fortasse rectius Cobet: *Στησίχορον δὲ καὶ Σιμωνίδην* correxit, ut *φησί* ad grammaticum pertineat, quem scholiasta in epitomen redegit.

56. [61.]

Aristot. Hist. An. V. 9: *Πάντων δὲ σπανιώτατον ἰδεῖν ἀλκυόνα ἐστί· σχεδὸν γὰρ περὶ πλειάδος δύσιν καὶ τροπὰς ὁρᾶται μόνον, καὶ ἐν τοῖς ὑφόρμοις πρῶτον ὅσον περιιπταμένη περὶ τὸ πλοῖον ἀφανίζεται εὐθύς· διὸ καὶ Στησίχορος τοῦτον τὸν τρόπον ἐμνήσθη περὶ αὐτῆς.*

57. [62.]

Athen. XII. 512. F: *Τοῦτον οὖν (τὸν Ἡρακλέα) φησὶν (Μεγακλείδης) οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν ληστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντῆν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἰμεραῖον· καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιός, πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὥς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὁμηρικήν. Πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρεστείαν καλουμένην.* Cf. Eust. 1279, 8.

58. [63.]

Pausan. IX. 11, 1: *Ἐπιδεικνύουσι δὲ (οἱ Θηβαῖοι) Ἡρακλέους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρας μνῆμα, οὐδέν τι ὁμοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος καὶ Πανύασις ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν.*

Fr. 53. Schol. Ap. Rh. III. 108: *Ῥαδινῆς, τρυφερῆς. — Στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου· Ῥαδινοὺς κτλ.* cod. P *ἔπεμπον.*

59. [64.]

:h: de Herod. malign. c. 14: *Καί τοι τῶν παλαιῶν καὶ ῥῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐκ Ἀρχίλοχος, οὐ Πεί- Στησίχορος, οὐκ Ἀλκμάν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον ιλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα ιν ὁμοῦ καὶ Ἀργεῖον.*

60. [69.]

772, 49: *Τυφωεύς· Ἡσίοδος αὐτὸν Γῆς γενεαλογεῖ, Στη- Ἥρας μόνης κατὰ μνησικακίαν Διὸς τεκούσης αὐτόν.* cf.

61. [73.]

dor. III. 10, 3: *Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὃς γαμεῖ Γοργο- Περσέως, καθάπερ Στησίχορός φησι, καὶ τίκτει Τυνδάρεων, φαρέα, Λεύκιππον.* Cf. Tzetz. ad Lycophr. 511.

62. [76.]

Apoll. Rhod. IV. 1310: *Πρῶτος Στησίχορος ἔφη σὺν ὅπλοις Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν.*

63. [51.]

. Var. H. X. 18. postquam famam de *Daphnide* exposuit: *ου τὰ βουκολικὰ μέλη πρῶτον ᾖσθη, καὶ εἶχεν ὑπόθεσιν τὸ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ Στησίχορόν γε τὸν Ἱμε- τοιαύτης μελοποιΐας ἀπάρξασθαι.* Ex his sane coniicias orum famam de Daphnide carmine aliquo persecutum esse, quidem existimat Aelianum Hist. Anim. XI. 13. secundum haec exposuisse.

64. [94.]

I. 42: *Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησί· Καὶ κούρην Ἀρά- ῥμάων ἀκάκητα γείνατο καὶ Θρονίη κούρη Βήλοιο ἄνακτος.* Στησίχορος λέγει.

65. [57.]

Seq. de Flumin. p. 11. ed. Oberl.: „Himera oppido Ther- dedit nomen Himerae. Hoc flumen in duas findi partes ait unam in Tyrrhenum mare, alteram in Libycum decur- ichorum patriam urbem laudibus prosecutum esse indicat XXIX., qui locus sic videtur redintegrandus: (*Κοσμεῖ ο ων τὴν Τ)ηΐων πόλιν τοῖς μέλεσι κἀκεῖθεν ἄγει τοὺς ἔρω- δὲ . . . . . καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἡ πόλις ἐσπού- δὲ Χί(ον . . . . Ἱμέραν) δὲ ἀλ(?)..ον καὶ λόγοις κοσμεῖ

66. [59.]

Aelian. Hist. Anim. XVII. 37: *Ἁλοῶντες ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος δίψῃ πιεζόμενοι τὸν ἀριθμὸν ἑκκαίδεκα ἕνα ἑαυτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτνιώσης κομίσαι ὕδωρ. οὐκοῦν ὁ ἀπιὼν τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἀγγεῖον κατὰ τοῦ ὤμου ἔφερεν· ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει ἀετὸν ὑπό τινος ὄφεως ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος ἀποπνιγόμενον ἤδη. Ἔτυχε δὲ ἄρα καταπτὰς μὲν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἀετός, οὐ μὴν κρείττων γενόμενος οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν, ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπείραις περικεσὼν ἕρμασιν ἔμελλεν οὐ μὰ Δι' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολεῖσθαι. Εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς ἢ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον καὶ ὑπηρέτην, εἰδώς γε μὴν κακὸν θηρίον τὸν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ τῷ προειρημένῳ διακόπτει τὸν θῆρα, καὶ μέντοι καὶ τῶν ἀφύκτων ἐκείνων εἱργμῶν καὶ δεσμῶν τὸν ἀετὸν ἀπολύει. Ὁδοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀνδρὶ ταῦτα καὶ δὴ διεπέπρακτο, ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἦκε καὶ πρὸς τὸν οἶνον κερασάμενος ἔμιξε πᾶσιν, οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον, καὶ ἀμυστὶ καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνοις πίεσθαι· ἔτυχε γὰρ ὑπηρέτης κατ' ἐκεῖνό πως τοῦ καιροῦ, ἀλλ' οὐ συμπότης ὤν. Ἐκεῖ δὲ τοῖς χείλεσι τὴν κύλικα προσῆγε, ὁ σωθεὶς ἀετὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου ἔτι διατρίβων περὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι καὶ ἐκταράττει αὐτὴν καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε, καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· εἶτα μέντοι σὺ μὲν ἐκεῖνος ὢν (καὶ γὰρ καὶ τὸν ὄρνιν ἐγνώρισε) τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σωτῆρσι τὰς χάριτας; ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλά; πῶς δ' ἂν καὶ ἄλλος σπουδὴν καταθέσθαι θελήσει εἴς τινα αἰδοῖ Διὸς χαρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρητο καὶ ἐφρύγετο· ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πιόντας ἀσπαίροντάς τε καὶ ἀποθνήσκοντας. Ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβάλλειν, ἐμημεκὼς εἰς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἰῷ. Ὁ μὲν ἀετὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβὴν τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν. Λέγει δὲ Κράτης ὁ Περγαμηνὸς ὑπὲρ τούτων καὶ τὸν Στησίχορον ᾄδειν ἔν τινι ποιήματι οὐκ εἰσφοιτήσαντί που εἰς πολλούς, σεμνόν τε καὶ ἀρχαῖον, ὥς γε κρίνειν ἐμέ, τὸν μάρτυρα εἰσάγων.* Cf. etiam Tzetz. Chil. IV. 302. Welckero ea, quae de Stesichoro fabulae auctore prodidit Crates vel Aelianus, ficta esse videntur.

67. [13.]

Argum. Hesiod. Scut. Herc.: *ὡσαύτως δὲ καὶ Στησίχορός φησιν Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα (Scutum).* Fort. in *Cycno* Stesichorus memoravit.

68. [17.]

Pausan. IX. 2, 3: *Στησίχορος δὲ ὁ Ἱμεραῖος ἔγραψεν ἐλάφου περιβαλεῖν δέρμα Ἀκταίωνι τὴν Θεόν, παρασκευάζουσάν οἱ τὸν ἐκ τῶν κυνῶν θάνατον, ἵνα δὴ μὴ γυναῖκα Σεμέλην λάβοι.* Fabulam hanc peculiari carmine, quod fortasse *Ἀκταιωνίς* inscriptum, poeta persecutus videtur.

69. [29.]

Tzetz. ad Lycophr. 266: *Στησίχορος γὰρ καὶ Εὐφορίων καὶ Λέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητής φασι τὸν Ἕκτορα υἱὸν εἶναι Ἀπόλλωνος.* Idem Schol. Lycophr. a Bachmanno editus et Schol. Hom. Il. ω'. 259.

70. [22.]

Plutarch. de Sollert. Anim. c. 36: *Ἡ δὲ Ὀδυσσέως ἀσπὶς ὅτι μὲν ἴσημον εἶχε δελφῖνα καὶ Στησίχορος ἱστόρηκεν.* Cf. Tzetz. ad Lycophr. 658: *Δελφινόσημον. Στησίχορός φησιν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται.* Pertinet. fort. ad *Ἰλίου πέρσιν.*

71.

Philodem. de Mus. col. XX., ubi dicit improbabile esse a Thala et Terpandro Lacedaemoniorum dissidia composita esse: *τοὺς μὲν τῶν) ἀγώνων ἔ(τ)ερπεν ὁ Τέρ(παν)δρος· τοὺς δὲ Λάκωνας ἀ(π)ειθῆν προα(ι)ρουμένους (τῷ) μαντείῳ κα(ὶ) (λ)όγῳ δ' ἴσω(ς) προαχθέν)α(ς) ἀποτεθεῖσθαι τὴν στάσιν· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μὲν κα(τὰ) Στησίρ(ο)ν οὐκ ἀκρι(βῶς) ἱστο(ρεῖ)τ(αι), τ(ὸ δὲ) Π(ι)νδ(ά)ρειον, εἰ τῆς χ(ον)οίας ἔπεισεν, οὐκ οἴδαμεν.* Stesichori memoria utrum ad Thalam solum, an simul ad Terpandrum pertineat, incertum. Cf. ad Pindari Fr. 250.

72. [25.]

Schol. Il. ψ'. 92: *Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα· ὀχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστότευκτον φορέα· ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῇ τὰ ὀστᾶ. Ἱστορεῖ Στησίχορος.*

73. [53.]

Plin. Hist. Nat. II. 12, 54: „Misera hominum mente — in detinebus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu esse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est deliquio lis." adde Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 19: *εἰ δὲ μή, Θέων ἦν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἄματι νύκτα νομένην καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἁρπὸν φάσκοντας.* Stesichoro fort. sunt verba *μέσῳ ἄματι νύκτα γινομένην*, quamquam am ad Cydiam referri possunt.

74.

Etymol. Vindob. cod. CLVIII: *Αἶος· ὄνομα παρὰ Στησιχόρῳ.* it fortasse nomen canis (*Mutus*).

75. [92.]

Ptolem. Hephaest. c. 120: *Περὶ δὲ τῶν παρὰ Στησιχόρῳ ζητουμένων ἀκεσταλίων ὀρνίθων.* ubi Roulez *ἀλκυόνων ὀρν.* tentavit.

76.

Cram. An. Ox. I. 205, 11: *Ἰάπτω, παρὰ τὸ ἴπτω, ἐξ οὗ καὶ το· Μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν. Ἀνίψαλον παῖδα ἔφη ὁ Στησίχορος.* Cf. ib. 369, 19. Contra Etym. M. p. 110, 46: *Ἀνίψαλλον·* (VbD *ἀνίψανον*, quemadmodum etiam Hesychius) *τὸν ἀβλαβῆ . . . . ἀδιάφθορον, οἱ δὲ ἡλικίας τάξιν.*

77. [83.]

Athen. V. 180. E: *Καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν τὴν Μοῦσαν ἀρχεσίμολπον.* Cf. Eust. 1480, 22.

78.

Etym. Gud. 89, 31: *Ἄτερπνος· οὕτως ὁ ἄγρυπνος παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρὰ Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳ.* Cf. Cram. An. Par. IV. 61, 22. Etym. M. 163, 8. not.

79. [93.]

Hesych.: *Βρυαλίκται· πολεμικοί, ὀρχησταὶ μὲν αἰδοίκου· Ἴβυκος καὶ Στησίχορος.* ubi cod. ὤρχηται μεν. O. Müller (Dor. II. 342) *βρυαλλίκται* scribit, Hermann coni.: *Βρυαλίκται· πολεμικοὶ ὀρχησταί· Βρυαλίκται μενέδουποι. Ἴβυκος κτλ.* similiter Haupt: *Βρυαλλίκται μενέδουποι· πολεμικοὶ ὀρχησταί.* Ego conieci *Βρυαλίκται· πολεμικοὶ ὀρχησταὶ μετὰ προσώπου* (vel *προσωπείου*), cum antea tentassem *πολεμικοὶ ἢ ὀρχησταὶ αἰσχροποιοί.*

80. [87.]

Hesych.: *Ναυκληρώσιμοι στέγαι· τὰ πανδοκεῖα, ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσιν· ὡς καὶ Στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκον φησίν.*

81.

Schol. ad Dionys. Thrac. in Bekk. An. II. 945, 25: *Οἷον ἔνδοθεν, ἔξοθεν παρὰ Στησιχόρῳ, πρόσσοθεν παρ' Ὁμήρῳ.*

82. [65.]

Etym. M. p. 100, 47: *Σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν· Στησίχορος ἐρίσφηλον ἔφη τὸν Ἡρακλέα, ἴσον τῷ ἐρισθενεῖ.* (Va ὃ σημαίνει τὸ ἰσχυρὸν παρὰ Στησιχόρῳ) cf. Et. Gud. 53, 12.

83. [67.]

Et. M. 427, 48: *Στησίχορος δὲ Τάρταρον ἠλίβατον τὸν βαθὺν λέγει.* Eadem Hesych. v. *ἠλίβατον*, Phot. 66, 15. Schol. Lucian. pro merc. cond. 10. Schol. Victor. ad Arist. Av. 1739.

84. [23.]

Schol. Il. *o'*. 333: *Τὸν Οἰλέα Ζηνόδοτος ἑπόμενος Ἡσιόδῳ καὶ Στησιχόρῳ χωρὶς τοῦ ō ὀνομάζει Ἰλέα.* Eust. 277, 2: *Τὸ δὲ Οἰλεὺς ψιλωτέον κατὰ τὴν ἄρχουσαν, ὡς Ἓν μέρος λόγου κατὰ τὸν Ὅμηρον· Ἡσίοδος δέ, φασί, καὶ Στησίχορος διχῶς αὐτὸ προάγει. οὐ γὰρ μόνον τρισυλλάβως Οἰλεύς, ἀλλὰ καὶ δισυλλάβως Ἰλεύς.* Cf. idem 1018, 58.

85. [66.]

Schol. Hom. Il. *φ'*. 575: *Ἐπεί κεν ὕλαγμὸν ἀκούσῃ· Ἀρίσταρχός φησί τινας γράφειν κυνυλαγμόν. οὕτω καὶ Ζηνόδοτος· καὶ Στησίχορος δὲ ἔοικεν οὕτως ἀνεγνωκέναι, φησὶ γοῦν ἀπειρεσίοιο κυνυλαγμοῖο.* Eust. 1251, 61: *ἀπειρεσίου κυνυλαγμοῦ.* Possis *ἀπειρεσίῳ κυνυλαγμῷ* coniicere.

86. [91.]

Eust. 524, 28: *Καὶ γὰρ λεύκιππος λέγεται παρὰ Στησιχόρῳ ἐπιθετικῶς.* Cf. Ibyc. Fr. 16. v. 1.

87. [85.]

Choerob. I. 82. (Bekk. An. III. 1397): *Μεσόνυξ· μεσόνυχος, εἷς τῶν ἑπτὰ πλανήτων παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ὀνομάζεται· μέμνηται Στησίχορος.* si recte se habet poetae nomen.

88. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 973: *Ὀρείχαλκος εἶδος χαλκοῦ. — μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.*

89. [88.]

Phot. 412, 21: *Πέποσχα, Δωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηνται, ὧν καὶ Στησίχορός ἐστιν.*

90. [70.]

Strabo VIII. 356: *Στησίχορον δὲ καλεῖν πόλιν τὴν χώραν Πίσαν λεγομένην, ὡς ὁ ποιητὴς τὴν Λέσβον Μάκαρος πόλιν.*

91. [90.]

Schol. Arist. Av. 1302: *Πηνέλοψ νήττῃ μέν ἐστιν ὅμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος.*

92.

Cram. An. Ox. I. 192, 1: *Ὁ γοῦν Στησίχορος φησὶ ποταύδη, ὃ λέγει ὁ ποιητὴς προσηύδα.*

93. [82.]

Eust. 772, 3: *Ἡ δὲ παροιμία τοὺς φθονεροὺς καὶ ψογεροὺς τιλχῖνας, ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων, καλεῖ· Στησίχορος δέ, φασί, τὰς κῆρας καὶ τὰς σκοτώσεις τελχῖνας προσηγόρευσε.*

94. [89.]

Schol. Pind. Ol. IX. 128: *Χάρμα, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν.*

95. [81.]

Eust. Od. p. 1441, 16: *Στησίχορος δέ, ὑπερθυμέστατον ἀνδρῶν.*

Paeanem Stesichori commemorat Athen. VI. 250. B; de *Hymno in Minervam*, quem nonnulli Stesichoro tribuunt, vid. ad Lamprocl. Fr. 1. — De *Elegiis* similibusque carminibus, quae Stesichoro tribuuntur in epistolis Phalarideis 19. seqq., nihil addam, cum omnia haec commenticia esse satis constet. — Stesichori nomen saepius ex errore ortum, veluti in Append. Phot. 676, 7. scribitur *Στησίχορος* pro *Φιλόχορος*, et in Et. M. 465, 33. V male *Στησίχορος ἐν τῷ περὶ τελετῶν* pro *Στησίμβροτος*. sed fortasse alibi Stesichori potius nomen oblitteratum, velut ap Schol. Apoll. Rhod. I. 1304: *Στησίμβροτος δέ φησιν, ὅτι διαφορὰν ἔσχον (οἱ Βορεάδαι) πρὸς τὸν Ἡρακλέα περὶ τῶν δεδομένων δώρων ὑπὸ Ἰάσονος τοῖς ἀριστεῦσιν.* Poterat hoc Stesichorus in *ἆθλοις ἐπὶ Ἰλείᾳ* commemorare. Porro fortasse ap. Phot. et Suidam v. *Τυφλότερος σπάλακος* (cf. Paroemiogr. I. 309.) ... *τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φησὶ δ' αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρποὺς* scribendum *Στησίχορος*. — Quod est ap. Arist. Rhet. II. 21: *Ἁρμόττει δ' ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ Λακωνικὰ ἀποφθέγματα καὶ τὰ αἰνιγματώδη, οἷον εἴ τις λέγοι, ὅπερ Στησίχορος ἐν Λοκροῖς εἶπεν, ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χαμόθεν ᾄδωσιν.* aperte ***apophthegma*** est, quod magis etiam confirmat Aristot. Rhet. III. 11. ubi repetit. (cf. etiam Demetr. de elocut. 99. et 234. et Rhett. Gr. ed. Walz VII. 1154.) — Item carminum reliquiis eximendum est, quod adhibet Aristot. Rhet. II. 20: *Λόγος δέ, οἷος ὁ Στησιχόρου περὶ Φάλαριν καὶ Αἰσώπου περὶ τοῦ δημαγωγοῦ. Στησίχορος μὲν γὰρ ἑλομένων στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν Ἱμεραίων Φάλαριν καὶ μελλόντων φυλακὴν διδόναι τοῦ σώματος τἆλλα διαλεχθεὶς εἶπεν αὐτοῖς λόγον, ὡς ἵππος κατεῖχε λειμῶνα μόνος· ἐλθόντος δὲ ἐλάφου καὶ διαφθείροντος τὴν νομήν, βουλόμενος τιμωρήσασθαι τὸν ἔλαφον, ἠρώτα τὸν ἄνθρωπον, εἰ δύναιτο μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὸν ἔλαφον. ὁ δὲ ἔφησεν, ἐὰν λάβῃ χαλινόν, καὶ αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια· συνομολογήσαντος δὲ καὶ ἀναβάντος, ἀντὶ τοῦ*

μωρήσασθαι αὐτὸς ἐδούλευσεν ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ· οὕτω δὲ καὶ ὑμεῖς, ἢ, ὁρᾶτε, μὴ τοὺς πολεμίους βουλόμενοι τιμωρήσασθαι ταὐτὸ πάθητε ὅππω· τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἔχετε ἤδη, ἑλόμενοι στρατηγὸν αὐτοκράτορα· ἐὰν δὲ φυλακὴν δῶτε, καὶ ἀναβῆναι ἐάσητε, δουλεύσετε ἢ Φαλάριδι. Similia refert Conon Narr. XLII. cf. etiam Rhett. alz. I. 424.

XVI.

IBYCUS.

1. [1.] *)

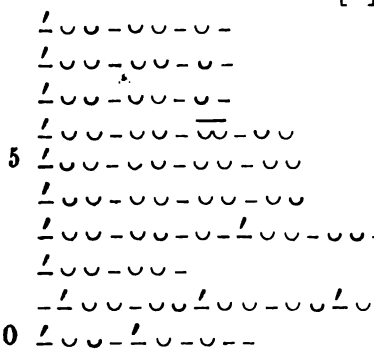

Ἦρι μὲν αἵ τε Κυδώνιαι στρ.
μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν
ἐκ ποταμιῶν, ἵνα παρθένων
κῆπος ἀκήρατος, αἵ τ' οἰνανθίδες
αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἕρνεσιν
οἰναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν, ἄϑ' ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
Θρηΐκιος βορέας,

Ibycus. De Ibyci carminibus vid. Hermann in Iahnii Annal. IX. 371. et Welcker Opusc. I. 226. Fr. 1. Athen. XIII. 601. B: *Καὶ ὁ Ῥηγῖνος Ἴβυκος βοᾷ καὶ κέκραγεν· Ἦρι κτλ.* — V. 2. *μηλίδες*, A *μολίδες*, *μαλίδες*. — *ῥοᾶν* VL, *ῥοὰν* AP. — V. 3. *παρθένων*, Boissonade *παρθένων*. — V. 4. *κῆπος*, Naeke *κᾶπος*. — *οἰνανθίδες*, B *οἰναυθίδος* — *ὑφ' ἕρνεσιν*, Stephanus *ὑπ' ἔρνεσιν*. — V. 6. *θαλέθοισιν* AB, *θαλέθουσιν* PVL. — *ἔρος* A, *ἔρως* PVL. — V. 7. *κατάκοιτος* VL, *κατάκητος* P. — *ἄϑ'* Iacobs, itaque olim Hermann, qui post *τὶς*, libri *τε*. — V. 8. *Θρηΐκιος* Fiorillo, *θρηΐκοις* AB, *θρηϊκίοις* PVL.

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianae.

ἄσσων παρὰ Κύπριδος ἀζαλέαις μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθαμβὴς
ἐγκρατέως παιδόθεν φυλάσσει
ἡμετέρας φρένας. ἀπ.

2. [2.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
Ἔρος αὖτέ με κυανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακέρ' ὄμμασι δερκόμενος
κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδι βάλλει·
ἦ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραϊ ἀέκων
σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἄμιλλαν ἔβα.

3.

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
Φλεγέθων, ἅπερ κατὰ νύκτα μακρὰν σείρια παμφανόωντα.

V. 9. ἄσσων scripsi, libri ἄΐσσων. — μανίαισιν B, μανίαις PVL. — ἀθαμβὴς ἐγκρατέως Hermann (sed idem nuper ἀθαμβέσιν ἄρδισιν et deinde ἔφλασεν, quorum primum et postremum ego conieci, cum olim ἐρυμνὸς ἀθαμβείῃσι χραταιῶς scripsisset), A ἀθάμβησε χραταιῶς, P ἀθάμβησεν (hoc etiam B) χραταιῶς, VL ἀθάμβησε χραταιός, Schneidewin ἀταρβὴς χραταιῶς. — V. 10. παιδόθεν, Naeke πεδόθεν, Mehlhorn παῖς ὄθεν. — φυλάσσει, P φυλάξου, Naeke τινάσσει, ego olim ἔφλασεν. — V. 11. ἡμετέρας, Hermann alii ἀμετέρας.

Fr. 2. Plato Parmenid. 137. A: Καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἰβυκείου ἵππου πεπονθέναι, ᾧ ἐκεῖνος ἀθλητῇ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ ὑφ' ἅρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον, ἑαυτὸν ἀπεικάζων. ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ὢν εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι. ubi Schol. p. 329: Τὸ τοῦ μελοποιοῦ Ἰβύκου ᾠηόν· Ἔρως κτλ. Eadem Proclus V. 316. ed. Cousin: λέγει δέ πως οὕτως ὁ μελοποιὸς (Ἴβυκος)· Ἔρως κτλ. V. 1. Ἔρος cod. Darmst. (Schol. Plat.) a. m. s., ceteri Ἔρως. — αὖτε, Procl. αὖ τε, Hermann δαὖτε. — βλεφάροις, cod. Darm. βλεφάροισιν. — τακέρ', libri τακερὰ, Siebenkees τακεροῖς. — ὄμμασι, cod. Darm. ὄμματα. — V. 2. ἐς, libri εἰς. — ἄπειρα, Schneidewin coni. ἀπείρονα. — Κύπριδι Schoemann emendavit, libri Κύπριδος. — βάλλει, Hermann βάλεν, Schneidewin olim εἰςέβαλεν, post βάλλησιν. — V. 3. τρομέω νιν, Darmst. τρομέων ἴν', Procl. τρομέω ἐπερχόμενος. — V. 4. ὥστε, Procl. ὥστις. — γήρᾳ, Melhorn γήρᾳ, hoc verbo versum terminans. — ἀέκων, Darmst. Procl. ἀσκῶν. — V. 5. ὄχεσφι, Ursin. ὄχεσι. — θοοῖς, Darmst. a. m. pr. Procl. θεοῖς. — ἔβα, ἔβαν cod. B Procli et Vat. Ursin.

Fr. 3. Theon Smyrn. de Astronom. 202. ed. Martin: Κοινῶς τε γάρ, φησὶν ὁ Ἄδραστος, πάντας τοὺς ἀστέρας οἱ ποιηταὶ σειρίους καλοῦσιν, ὡς Ἴβυκος· φ λεγέθων κιλ. — ἅπερ Martin, cod. ἄπερ. — κατὰ scripsi, cod. τὰ, Martin τὰν, Schneidewin ἅπερ τ' ἀν. Huc pertinet Hesych.: Σείριος· ὁ ἥλιος — Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα. Similiter Suid. v. Σείριον et Phot. 513, 10: Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει.

4. [3.]

x – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑

Λἰεί μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίς.

5. [4.]

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
* * * * * *
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος,
* * * * * *
καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

6. [7.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἑλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα.

7. [8.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Τᾶμος ἄϋπνος κλιτὸς ὄρθρος ἐγείρησιν ἀηδόνας.

Fr. 4. Athen. IX. 388. E: *Ἐν ἄλλοις δέ φησιν (Ἴβυκος*, v. fr. 8.)· *ἰ κτλ.* — *αἰεί*, Valckenaer coniecit *αἴρεις μ'*. Fort. *ἄημ'* activa forma media. — *θυμέ* Valckenaer emendavit, codd. *οὔ με.* — *ὄκα*, B *ὀκηρυρίς.*

Fr. 5. Athen. XIII. 564. F: *Ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ ἐν τῆς Γαλατείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν λεσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει· λέ-ὧδε· Ὦ καλλιπρόσωπε, χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια, χαριτόφωνε κάλλος ων. Τυφλὸς ὁ ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος τῷ Ἴβυκείῳ ἐκείνῳ· ύαλε κτλ.* Cf. Eustath. p. 1558, 17. V. 1. *γλαυκέων*, Iacobs *γλυκέων*, eidewin *γλυκεᾶν*. — *θάλος* ABC, *θάλλος* PVL, *θάλαμος* Eust. Deinde Bothe *καλλίκομον μελέδημα*, Iacobs *καλλικόμων μελέδημ' Ἐρώτων*, potius post hunc versum alius excidit, quod vel metrum arguit, et Athelocus suadet, nam oculorum venustas praeconio ornanda fuit: versus intercidit fort. terminabatur voce *ὀφθαλμός*, — V. 3. B *πειθωθωρέ-*. — *ἐν* om. C Eust.

Fr. 6. Athen. XV. 681. A: *Καὶ Ἴβυκος (μνημονεύει τοῦ ἑλιχρύσου)· ρτα τε καὶ ἴα κτλ.* V. 2. *τέρεινα* Canter, vulgo *τέρινα.*

Fr. 7. Herodian. *περὶ σχημ.* 60, 24: *τὸ δὲ (σχῆμα) Ἰβύκειον καὶ ος καὶ συντάξεώς ἐστιν, γίνεται δὲ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς τρίτοις προς τῶν ῥημάτων κατὰ πρόσθεσιν τῆς σι συλλαβῆς. — καλεῖται δὲ*

8. [13.]

Τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοισι ξανθοῖσι ποικίλαι πανέλοπες, αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες, καὶ ἀλκύονες ταρσίπτεροι.

9. [15.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Γλαυκώπιδα Κασσάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κούραν Πριάμοιο φᾶμις ἔχησι βροτῶν.

10. [22.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – –

Ὀνομακλυτὸν Ὀρφῆν.

Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι Ἴβυκος πρῶτος ἐχρήσατο· δέδεικται γὰρ καὶ παρ' Ὁμήρῳ πρότερον· ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὲς παρ' αὐτῷ. Καὶ γὰρ γλαυκώπιδα — καὶ δι' ἑτέρων· Τᾶμος (A ταμὸς) *κτλ., ἀντὶ τοῦ ἐγείρῃ. — ἄϋπνος*, Schneidewin *ἀΰπνους*, nisi forte hoc loco lectum fuit *ἀτερπνος*, vid. Fr. 51. — *ἐγείρησιν*, vulgo *ἐγείρησιν*. — *ἀηδόνας*, A *ἀειδοὰς*. — Ceterum *κλυτὸς ὄρθρος* respiciunt Plutarch. Sympos. Quaest. VII. 3, 5. Etym. M. 440, 53. Schol. Hom. Od. *ι'*. 364.

Fr. 8. Athen. IX. 388. D: *Πορφυρίς· Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων διεστάναι φησὶν πορφυρίωνα πυρφυρίδος, ἰδίᾳ ἑκάτερον καταριθμούμενος· τὴν τροφὴν τε λαμβάνειν τὸν πορφυρίωνα ἐν σκότῳ καταδυόμενον, ἵνα μή τις αὐτὸν θεάσηται· ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ τῇ τροφῇ· τῆς δὲ πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι μνημονεύει· Ἴβυκος δέ τινας λαθιπορφυρίδας* (sic Schweighaeuser, libri *λαθιπόρφυρας*) *ὀνομάζει διὰ τούτων. τοῦ μὲν π. ἐπ' ἀ.* (P *ἐπακροτάτοισι*) *ξανθοῖσι* (B ξανθίαι) *αἰολοπορφυρίδες* (sic ABP, nisi quod B *ἀϑ.*) *καὶ ἀλ. τ.* Recte videtur Schweighaeuser *λαθιπορφυρίδες*, restituisse, nam secundum Callimachum videtur Ibycus hoc nomine eam avem dixisse, quae alias *πορφυρίων* vocabatur. Schneidewin, cum olim coniecisset *πανέλοπες παμποικίλοι αἰολόδειροι ἀλκυόνες θ' ἁλιπορφυρίδες τε ταναύπτεροι*, postea probavit Hermanni coni.: *ξανθαὶ ποικίλαι αἰολόδειροι πανέλοπές θ' ἁλιπορφυρίδες τε καὶ ἀλκυόνες ταρσόπτεροι*. Conieci *ξὺν ἀχανθίσι ποικίλαις* (vel *ξὺν ἀχανθίδι ποικίλᾳ*) *πανέλοπές τ' αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες τε καὶ ἀλκυόνες ταρυσίπτεροι*. Quamquam fort. aliud quid latet, nescioque an Hesychii et Photii glossa *Ξάνθοισιν· ὀρνέοις* huc pertineat. — Ceterum Schol. Arist. Av. 1302: *ὁ πηνέλοψ νήττῃ μέν ἐστιν ὅμοιον, περιστερᾶς δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ Ἴβυκος*, ut coniicias haec ex ambiguo carmine petita esse.

Fr. 9. Herodian. *περὶ σχημ.* 60, 31: *Καλεῖται δὲ Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι Ἴβυκος πρῶτος ἐχρήσατο, — ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὲς παρ' αὐτῷ· Καὶ γὰρ Γλαυκώπιδα κτλ. — καὶ γάρ*, quod Grammatici est, poetae tribuit Schneidewin. V. 1. A *λευκὰ πίδακας ἀνδρανέρασι πλόκαμον κόρην πριάμου*, CD *γλαυκώπιδι κασάνδρα ἐρασιπλόκαμον κόραν πριάμοιο*, B *γλαυκώπιδα κασσάνδρα πριάμου*. — *κούραν* cum Schneidewino scripsi. — V. 2. *φᾶμις*, A *φαμὴς*, D *φάτις*.

Fr. 10. Priscian. I. 283. Krehl. „*In eus Graeca sunt et us in i mutantia faciunt genitivum, ut hic Tydeus, Tydei. In huiuscemodi tamen terminatione quaedam inveniuntur mutatione eus diphthongi in es longum prolata, ut*

11. [17.]

Diomed. I. 307. Putsch.: „Ut est Ulyssi agnomen Polytlas. Nam agnomen est, ut ait Ibycus, Ulysses, nomen Acrisiades, cognomen Ulysseus. Et ordinantur sic: *Ulysses Acrisiades Odysseus Polytlas.*" Cod. Gott. *Olixes* (ed. Ven. *Ulixes*) *Arcisiades . . . politlas.* Ibycus autem dixit: ... ἐκαλεῖτο δ' Ὀλυσσεὺς (vel Ὀλιξεὺς) Ἀρκεισιάς Ὀδυσεὺς ὁ πολύτλας.

12. [19.]

Οὐ γὰρ ἄϋσιον παῖς Τυδέως.

* 13.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἑλένα Μενελαΐς.

14. [24.]

x
– – ⏑ ⏑ – ⏑

Ἀλθαία Μελεαγρίς.

15.

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Παρελέξατο Καδμίδι κούρᾳ.

Ἀχιλεὺς *Achilles*, Περσεὺς *Perses*, Ὀδυσσεὺς *Ulixes*. *In quo Dores sequitur, qui pro* Φιλεὺς Φίλης, *pro* Ὀρφεὺς Ὄρφης *et* Ὄρφην *dicunt, pro* Τυδεὺς Τύδης. *Sic Antimachus in primo Thebaidos* Τύδης τ' Οἰνείδης. *Et Sophocles in e productum* Τὸν καὶ φωνήσας προσέφης Οἰνῆϊε Τύδη, *teste Herodiano, qui hoc ponit in primo Catholicorum. Similiter Ibycus* Ὄνομα υἱὸν Ὄρφην, ubi cod. Halberst. ὀνομα και τον Ορφην, codd. Gud. et Imst. ορφη, unde Schneidewin Ὀνομάκλυτος Ὄρφη, ut sit vocativus, sed Bacchianus potius nominativum adhibuisse videtur, itaque coniicio

Ὀνομάκλυτος Ὀρφήν.

Ὀρφὴν oxytonon esse Ὀρφὴν docet Arcadius 8, 15.

Fr. 12. Et. M. 171, 7: Ἄϋσιον· καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος ἄϋσιον λέγει, οἷον· γὰρ ἄϋσιον παῖς Τυδέως. Τυδέος Schneidewin, sed possis etiam Τυδῆος (Τύδεω, a nomin. Τύδης) coniicere.

Fr. 13. et 14. Diomed. I. 310. ed. Putsch.: „Aut a maritis, ut Helena Menelais, aut a filiis, ut Althea Meleagris, sicut Ibycus Graecus retulit." Utrumque exemplum Ibyci videtur esse.

Fr. 15. Cram. An. Ox. I. 255, 7: Καδμηΐδι γαίῃ. Ὥσπερ παρὰ Δάρδανος ἐκπίπτει πατρωνυμικὸν εἰς ις Δαρδανὶς καὶ παρὰ τὸ Πρίαμος Πριαμίς, οὕτως ἔδει καὶ παρὰ τὸ Κάδμος Καδμίς· τὸ ἄρα Καδμηΐς ἐσήμανσε τὸ η̄· ὅτε οὖν φησὶν ὁ Ἴβυκος· Παρελ. κτλ., τὸ ὀφειλόμενον ἔδωκεν.

16. [27.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ –
⏑́⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Τούς τε λευκίππους κόρους
τέκνα Μολιόνας κτάνον,
ἅλικας ἰσοκεφάλους, ἑνιγυίους,
ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέῳ ἀργυρέῳ.

17. [43.]

Πυκινὰς πέμφιγας πιόμενοι.

18. [44.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Οὔτι κατὰ σφετερὰν ἐέλδωρ.

19. [45.]

Ἐσθλὸν προδεδεγμένον ἐέλδωρ.

20. [37.]

Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μήδων στρατηγός.

Fr. 16. Athen. II. 57: *Ἴβυκος δ' ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ Μολιονιδῶν φησί· Τούς τε κτλ.* Cf. Eustath. 1686, 47. V. 1. *κόρους* Dindorf, vulgo *κούρους*. — V. 2. *κτάνον* BCD, L *κτανόντα*, V *κτάνονταν*. — V. 3. *ἰσοκεφάλους*, fort. cum Schneidewino *ἰσοκεφάλλους*, Hermann *ἰσοκαράνους* coniecit, *ἰσοπάλους* Meineke. — *ἑνιγυίους* Schneider Saxo, libri *ἑνιγύους*. — V. 4. *ὠέῳ* Eustath., vulgo *ὠεῷ*.

Fr. 17. Galen. VXII. P. I. 881: *Ἐπὶ δὲ τοῦ νέφους δοκεῖ τετάχθαι (πέμφιξ) — παρ' Ἰβύκῳ· Πυκ. κτλ. λέλεκται δ' οὗτος ὁ λόγος αὐτῷ κατά τινα παραβολὴν ἐπὶ χειμαζομένων εἰρημένην. διὸ καὶ τῶν προγνωστικῶν οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὄμβρους σταγόνων εἰρῆσθαί φασι τὰς πέμφιγας.*

Fr. 18. Herodian. *περὶ μον.* p. 32, 20: *οὐδὲν εἰς ωρ λῆγον οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἔχει συμπλοκὴν δύο συμφώνων πρὸ τοῦ ω̄. — Ἔλδωρ, οὐ γὰρ συμπλοκὴ ἐνθάδε, ἀλλὰ διάστασις. Ὁ δὲ Ἴβυκος ἔσθ' ὅτε καὶ θηλυκῶς προφέρεται· Οὔτι κτλ.* Mirum sane *ἐέλδωρ* dictum *θηλυκῶς*, nam ap. Hesych. *Ἔλπωρ· ἡ ἐλπίς* recte videntur *ἐλπωρή* corrigere. Itaque Schneidewin *ἐελδώ* coniecit.

Fr. 19. Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 32, 25: *Καὶ ἐσθλὸν προδεδεγμένον ἐέλδωρ*, (*Ἴβυκος*) ubi fort. *προδεδειγμένον ἔλδωρ* scribendum. Schneidewin hic quoque vult *ἐσθλὰν ποτιδεγμένων ἐελδώ* legere, at ipse Herodianus indicat Ibycum etiam altero genere usum esse.

Fr. 20. Et. M. 542, 51: *Κυάρης· Ἴβυκος· οὐδὲ Κυάρης* (D *καρύας*, M *Κυάρας*) *ὁ Μήδων* (DM *Μηδεῖ*) *στ. — τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Κυαξάρης γέγονε κατὰ συγκοπήν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυρὰ* (*Κῦρος*) *κατὰ πλεονασμόν.* Fort. leg. *οὐδὲ Κυάρας ὁ Μηδείων στραταγός.*

21. [52.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Δαρὸν δ' ἄνεω χρόνον ἧστο τάφει πεπηγώς.

22. [32. 33. 34.]

. . ⏑ ⏑ – ⏓

⏑́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

. . *Παρὰ χέρσον*
λίθινον ἔκλεκτον παλάμαισι βροτῶν·
πρόσθε δέ νιν πεδ' ἀναριτᾶν
ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

23. [31.]

Schol. Theocr. I. 115: *Ἀρέθουσα κρήνη ἐν Συρακούσαις ἢ ἐν λίᾳ, ᾗ φασὶ διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἥκειν, ὥς φησιν Ἴβυκος, παρ-ῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας* (fort. *Ὀλυμπίασι*) *φιάλης.* Ex eodem idetur carmine petitum, ex quo est Fr. 22.

24. [51].

⏑ –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Fr. 21. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 36, 2: *τάφος, — ὁπότε δὲ ἐπὶ τῆς ήξεως παραλαμβάνεται, γένος ἐπιδέχεται τὸ οὐδέτερον· Ἡ δ' ἄνεω ῆστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανε. Ἀλλ' ἴσως τοῦτο ἀμφίβολον· ὁ μέντοι ιος διέστειλε τὸ γένος ἐν τῷ πρώτῳ, σχεδὸν τὸ Ὁμηρικὸν κβαλών· Δαρὸν δάραοι χρ. ἡ. τάφεις πεπηγώς.* Schneidewin *ν δαρὸν χρόν. ἡ. τάφει πεπαγώς*, Hermann *δαρὸν παρὰ οἷ*, ego in dosi *δαρὸν δαρῷ χρ.*, nunc malui *δ' ἄνεω* scribere, ut Ibycus prorum Homero consentiat, quemadmodum etiam Nauck coniecit. Lehrs *ι* ex dittographia ortum existimat.

Fr. 22. Schol. Pind. Nem. I. 1: *Ἡ Ὀρτυγία πρότερον μὲν οὖσα νῆσος προςχωσθεῖσα χερρόνησος γέγονεν, ὡς καὶ Ἴβυκος ἱστορεῖ· Παρὰ ιον λίθινον τὸν παλάμαις βρ. πρόσθενιν παῖδα νήριτον* ius *πέδον νήριτον*, Casaubonus *πέδα Νηρήδων*, egregie Boeckh *πεδ' ριτᾶν*·vel *πέδα νηριτᾶν*) *ἰχθύες ὠμ. ν.* Resp. Strabo I. 59: *τῆς πρὸς Συρακούσας νήσου νῦν μὲν γέφυρά ἐστιν ἡ συνάπτουσα αὐτὴν τὴν ἤπειρον, πρότερον δὲ χῶμα, ὥς φησιν Ἴβυκος, λογαίου λίθου, ὃν ἔκλεκτον.* Cf. Athen. III. 86. B: *Τοῦ δ' ἀναρίτου (μέμνηται) ιος.* V. 1. *παρὰ*, Boeckh *πὰρ.* — V. 2. *ἔκλεκτον* pro *τὸν* Boeckh ex one restituit. *παλάμαισι* scripsi, v. *παλάμαις.* — V. 3. *πρόσθε δέ* i, vulgo *πρόσθε*, Casaubonus et Boeckh *πρόσθεν.* — *πεδ' ἀναριτᾶν*, *πεδ' ἀναρτᾶν*, siquidem Athen. addit: *καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ρτας* (B *ἀνάρτης*).

Δέδοικα, μή τι παρ θεοῖς
ἀμβλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων αμείψω.

25. [38.]

Aelian. Hist. Anim. VI. 51. de dipsade: *Δεῖ δὲ καὶ μῦθον τῷδε τῷ ζῴῳ ἐπᾷσαί με, ὁςπεροῦν ἀκούσας οἶδα, οὐ σιωπήσομαι τοῦτον, ὡς ἂν μὴ δοκοίην ἀμαθῶς ἔχειν αὐτοῦ. Τὸν Προμηθέα κλέψαι τὸ πῦρ Ἡφαίστῳ φησὶ καὶ τὸν Δία ἀγανακτῆσαι ὁ μῦθος λέγει, καὶ τοῖς καταμνηνύσασι τὴν κλοπὴν δοῦναι φάρμακον γήρως ἀμυντήριον· τοῦτο οὖν ἐπὶ τῷ ὄνῳ θεῖναι τοὺς λαβόντας πέπυσμαι, καὶ τὸν μὲν προϊέναι τὸ ἄχθος φέροντα, εἶναι δὲ ὥραν θέρειον, καὶ διψῶντα τὸν ὄνον ἐπί τινα κρήνην κατὰ τὴν τοῦ ποτοῦ χρείαν ἐλθεῖν· τὸν οὖν ὄφιν τὸν φυλάττοντα ἀναστέλλειν αὐτὸν καὶ ἀπελαύνειν, καὶ ἐκεῖνον στρεβλούμενον μισθόν οἱ τῆς φιλοτησίας δοῦναι, ὁπεροῦν ἔτυχε φέρων φάρμακον οὐκοῦν ἀντίδοσις γίνεται, καὶ ὁ μὲν πίνει, ὁ δὲ τὸ γῆρας ἀποδύεται προςεπιλαβών, ὡς ὁ μῦθος, τὸ τοῦ ὄνου δίψος. Τί οὖν, ἐγὼ τοῦ μύθου ποιητής; ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποιμι, εἰ καὶ πρὸ ἐμοῦ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς καὶ Δεινόλοχος ὁ ἀνταγωνιστὴς Ἐπιχάρμου καὶ Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος καὶ Ἀριστέας καὶ Ἀπολλοφάνης ποιηταὶ κωμῳδίας ᾄδουσιν αὐτόν.*

26. [39].

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἔριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμ' ἀντία δῆριν ἐμοὶ κορύσσοι.

27.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὑρεῖν.

Fr. 24. Plut. Quaest. Symp. IX. 15, 2: *Διὸ καὶ πέπονθεν, ὃ φοβηθεὶς Ἴβυκος ἐποίησε· Δέδοικα κτλ.* Plato Phaedro 242. C: *ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μέν τι καὶ πάλαι λέγοντα τὸν λόγον, καί πως ἐδυσωπούμην κατ' Ἴβυκον, μή τι κτλ.* Inde a *μή τι* affert Suid. v. *ἀμπλακὼν* et *Ἰβύκειον ῥησείδιον* et v. *μή τι*. Resp. Synes. Epist. 115: *οὐ γὰρ νεώτερόν ἐστι τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον, τὸ μή τι περὶ θεὸν ἀ. τ. π. ἀ. ἐφεύρω*, ubi cod. Gud. ap. Schneidewin *δέδοικα μή τι* et in marg. *Ἰβύκου τινὸς παλαιοῦ. ἔστιν πρὸς ἱερωσύνην συνᾷδον τὸ Ἰβύκειον τουτὶ ῥησείδιον* et Marin. vit. Procli c. 1. V. 1. *παρ* Schneidewin et Dübner in Plut. (fort. ex codd.), vulgo *παρὰ*. — V. 2. *ἀμβλακὼν* 𝔄.ΛΗGT apud Plat., ceteri omnes *ἀμπλακὼν*. — *τιμὰν*, 𝔄 ap. Plat. *τιμᾶν*. — *ἀμείψω*, Suid. tertio loco *ἀμείψῃ*.

Fr. 26. Porphyr. in Ptolem. Harmon. in Vallis. Opp. T. III. p. 255: *Ταχέως γὰρ ἄν τις τῶν ἀπείρων μὲν μουσικῆς καὶ τῶν τοιούτων θεωρημάτων, ἃ νῦν ψηλαφῶμεν ἡμεῖς, ἐν δὲ τοῖς σοφιστικοῖς λόγοις καλινδουμένων Ἔριδος ποτὲ* (Stephanus *ποτὶ*) *μ. ἔ. στ., φησίν που Ἴβυκος, ἀντία δῆριν ἐνίοις* (ita Stephanus) *κορύσσοι*. Codd. ME *νενοοινορύσσοι*, D *ἐνιοικορύσσοι*, Gud. *δηρϊ νενόοι νορύσσοι*. Emendavit Nauck. *ὄνῳ κορύσσοι* Schneidewin, *ἂν ὗς κορύσσοι* Lobeck. Ceterum post *στόμ'* quaedam excidisse videntur.

Fr. 27. Chrysippus *περὶ ἀποφατ.* c. 14: *Εἰ ἀντίκειται ἀξίωμα καταφατικὸν τῷ Οὐκ ἔστιν κτλ. Ἴβυκος ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφαίνετο· οὐκ ἔστιν κτλ.* et quater repetit, ubi primo loco cod. *ἔτι φθιμένοις*, sed supra *ἀπο* scriptum.

28. [41.]

. . ⏑ – ⏓ ⏑ ⏒ ⏑ ⏑ – ⏑ –

. . *Ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει.*

29.

Κλάδον Ἐνυαλίου.

30. [5.]

Schol. Apoll. Rh. III. 158: *Διὰ τούτων στίχων παραγράφει τὰ ...ημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς εἶπεν ἐν ... εἰς Γοργίαν ᾠδῇ· καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἠοῦς, ὡς ἥρπασε Τι...ονόν.*

31. [10.]

Schol. Apoll. Rh. III. 26: *Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέ...ι γενέσθαι τὸν Ἔρωτα.* Cf. Eudoc. 158.

32. [11.]

Athen. XIII. 603. D: *Ῥαδαμάνθυος δὲ τοῦ δικαίου Ἴβυκος ἐρα...τήν φησι γενέσθαι Τάλων.*

33. [12.]

Athen. II. 39. B: *Ἴβυκος δέ φησι τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος ...τ' ἐπίτασιν ἐνναπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἔνατον εἶναι ...ρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.* Cf. Eust. 1633, 11. Pro *ἔνα...ν* Meineke coni. *δέκατον*, collato Schol. Pind. Pyth. IX. 113: *ἔστι ... καὶ τοῦ μέλιτος εὑρητὴς ὁ Ἀρισταῖος, ὃ δὴ τῆς ἀθανασίας δέκατον ...ρος ᾠήθησαν εἶναι.*

34. [14.]

Schol. Hom. Il. γ'. 114: *Πορφύριος ἐν τοῖς παραλελειμμένοις ...σίν, ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξαν...ος, Εὐφορίων, Λυκόφρων.*

35. [16.]

Schol. Arist. Vesp. 714: *Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν·] ὥς...ρ ὁ Μενέλαος· [τοῦτον γάρ φασιν ὁρμήσαντα ἐπὶ τὴν Ἑλένην απο-*

Fr. 28. Schol. Aristoph. Av. 192: *Χάους ἀντὶ τοῦ ἀέρος νῦν, ὡς Ἴβυ...ς, ποτᾶται δὲ ἐν κτλ.* Eadem Suidas v. *Χάος*, ubi A *πωτᾶται*. Sed *ἀλ...τρίῳ* videtur temere ex Aristophanis loco ortum, poeta scripserat opinor:

Πωτᾶται δ' ἐν ἀπείρῳ χάει.

...hnken non diversum censet locum a Bacchylidis versu ap. Schol. Hesiod. ...eog. 116. (Fr. 47.), qui sane simillimus est.

Fr. 29. Schol. Pind. Isthm. VIII. v. 43. quod edidit T. Mommsen (Diar. ...tiq. 1848. p. 131): *Νεικέων πέταλα] ἀντὶ τοῦ φιλονεικιῶν τὰ φύλλα, τρο...κώτερον δὲ τῶν φιλονεικιῶν τὰς στάσεις ἢ τὰ νείκη· ὡς Ἴβυκος· κλά...ν Ἐνυαλίου. καὶ Ὅμηρος ὄζον Ἄρηος.* Fortasse Ascalaphum dixit.

βαλεῖν τὸ ξίφος· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἰβύκῳ καὶ Εὐριπίδῃ. Similia Sch. Lysistr. 155.

36.

Sch. Eurip. Hec. 41: Ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν (Πολυξένην) σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἴβυκος.

37. [18.]

Sch. Apoll. Rh. IV. 815: Ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἶρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης. Cf. Eudoc. 85.

38. [20.]

Sch. Pind. Nem. X. 12: Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν·] Καὶ οὗτος Ἀργεῖος, ὃς δι' ἀρετὴν ἀπηθανατίσθη· καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν Διομήδεια νῆσος ἱερά, ἐν ᾗ τιμᾶται ὡς θεός· καὶ Ἴβυκος οὕτω· (hic lacunam statuit Boeckh.) τὴν Ἑρμιόνην γήμας ὁ Διομήδης ἀπηθανατίσθη σὺν τοῖς Διοσκούροις· καὶ γὰρ συνδιαιτᾶται αὐτοῖς· καὶ Πολέμων ἱστορεῖ· ἐν μὲν γὰρ Ἀργυρίπποις ἄγιον ἐστὶν αὐτοῦ ἱερόν, καὶ ἐν Μεταποντίῳ δὲ διὰ πολλῆς αὐτὸν αἱρεσθαι τιμῆς ὡς θεὸν καὶ ἐν Θουρίοις εἰκόνας αὐτοῦ καθιδρύσθαι ὡς θεοῦ.

39. [21.]

Sch. Apoll. Rh. I. 287: Εἶχε καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἱππολύτην, ὥς φησιν Ἴβυκος.

40. [23.]

Zenob. Prov. II. 45: Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὔτε φιλία· ὁ Μίλων ὁ παροιμιογράφος Ἰβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτην φησὶν ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ Ἰβύκου. ibique interpr.

41. [25.]

Schol. Apoll. Rh. I. 146: Ὁ δὲ Ἴβυκος Πλευρωνίαν (Λήδαν) φησίν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν.

42.

Cram. An. Ox. III. 413, 16: Ὁ δὲ αὐτὸς ἑωσφόρος καὶ ἕσπερος· καίτοι γε τὸ παλαιὸν ἄλλος ἐδόκει εἶναι ὁ ἑωσφόρος καὶ ἄλλος ὁ ἕσπερος· πρῶτος δὲ Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος συνήγαγε τὰς προσηγορίας.

43. [26.]

Sch. Apoll. Rh. IV. 57: Ἴβυκος δ' ἐν πρώτῳ Ἠλιάδος αὐτὸν (Ἐνδυμίωνα) βασιλεῦσαι φησί. Cf. Eudoc. 148.

44.

Sch. Il. ν'. 517: ὡς ἀντεραστὴς Ἑλένης· (de *Deiphobo* et *Idomeneo* dicit.) ὡσμαρτυρεῖ Ἴβυκος καὶ Σιμωνίδης· ἀλλ' οὔτε ἥρα μεσαι-

πόλιος, οὔτε τὸ παρὰ Ἰβύκῳ ἀληθές, ἀλλὰ διὰ τοὺς πεσόντας. Eust. 944, 43: ἕτεροι δὲ ἀκολουθοῦντες τῇ Σιμωνίδου καὶ Ἰβύκου ἱστορίᾳ φασὶν ὡς ἀληθῶς ἀεὶ ἐνεκότει τῷ Ἰδομενεῖ Δηΐφοβος ὡς ἀντεραστῇ. ἦρα γάρ, φασί, καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλένης.

45. [28.]

Sch. Apoll. Rh. II. 778: Πολλοὶ λόγοι περὶ τοῦ τῆς Ἱππολύτης ζωστῆρος εἰσίν· τινὲς μὲν γὰρ Ἱππολύτης, ἄλλοι δὲ Διϊλύκης, Ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν Ὀλολύκης τῆς Βριάρεω θυγατρός φησιν. Ibycus videtur dixisse: Ὀλολύκα, Βριάρηο κόρα, vid. Et. M. 213, 23.

46. [30.]

Sch. Arist. Nub. 1050: Ἴβυκός φησι τὸν Ἥφαιστον κατὰ δωρεὰν ἀναδοῦναι Ἡρακλεῖ λουτρὰ θερμῶν ὑδάτων, ἐξ ὧν τὰ θερμὰ τινές φασιν Ἡράκλεια λέγεσθαι.

47. [35.]

Strabo VI. 271: Ἀλφειὸν δὲ Ζωΐλος ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Τενεδίων ἐγκωμίῳ φησὶν ἐκ Τενέδου ῥεῖν, ὁ τὸν Ὅμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον. Ἴβυκος δὲ τὸν ἐν Σικυῶνι Ἀσωπὸν ἐκ Φρυγίας ῥεῖν φησί.

48. [36.]

Pausan. II. 6, 5: Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος τοῦ Ἐπωπέως, Μητίωνος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν· ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἄσιος, ἐπεὶ Ἡσίοδός τε καὶ Ἴβυκος ὁ μὲν ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἴη Σικυών, Ἴβυκος δὲ εἶναι Πέλοπός φησιν αὐτόν.

49.

Choerobosc. I. 279: Αὕτη ἡ αἰτιατική, φημὶ δὲ ἡ ἴκτινον κατὰ μεταπλασμὸν γέγονε ἴκτινα, — ὥςπερ ἁλίτροχον ἁλίτροχα παρ' Ἰβύκῳ. (cod. Marc. παρίβυκον παριβυκα.) Cf. Cram. An. Ox. I. 271, 2.

50.

Et. Sorb. ap. Gaisf. Et. M. 387, 42: Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς συντίθεται πρώτῳ ἐτυμολογιῶν οὕτως λέγων· Τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐτώσιον τινὲς οἴονται παρὰ τὸ ἐτῶν ἐτώσιον, ἀλλὰ μάχεται ὁ νοῦς· οἱ δὲ οὕτως· ἀήτων, ἀητώσιος, συστολῇ ἀετώσιον παρ' Ἰβύκῳ· τοῦτο ἀφαιρέσει ἐτήσιον (ἐτώσιον). ἢ οὕτως· ἔτος, ἀετός, ἀέτων, ἀετώσιος, ὁ μὴ ἀληθὴς ἀλλὰ μάταιος. Cf. etiam Et. M. 20, 13., Hesych. v. ἀετώσιον. Et. Gud. 215, 26. — Quae leguntur Cram. An. Ox. IV. 329, 22: Ὁ μὲν διὰ τοῦ ωσιος Ῥηγίνων ἐστίν, ἐπεὶ συνεχὴς παρ' αὐτοῖς ἀπὸ γενικῆς γίνεται· ἀνάκων, ἀνακώσιος (Lobeck Ἀκακώσιος) χαρίτων, χαριτώσιος. (Cf. etiam ib. I. 162, 15.) Schneidewin probabiliter ad Ibycum refert.

51. [9.]

Et. Gud. 89, 31: *Ἄτερπνος· οὕτως ὁ ἄγρυπνος, παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρ' Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳ.* Cf. Et. M, 163, 8. ubi Gaisf. codd. Ibyci et Stesichori nomen addunt, Cram. An. Par. IV. 61, 22.

52. [50.]

Hesych.: *Βρυαλίκται· πολεμικοὶ ὄρχηται μὲν αἰδοίπου. Ἴβυκος καὶ Στησίχορος.* Vid. ad Stesich. Fr. 78.

53. [54.]

Et. M. 273, 24: *Διέφρασαι· παρὰ Ἰβύκῳ.* (v. *Ἴβυκι*, M sim.) *ἔστιν ἔφθαρσαι καὶ κατὰ πάθος ἔφαρσαι καὶ κατ' ὑπέρθεσιν ἔφρασαι καὶ διέφρασαι.*

54. [29.]

Et. M. 428, 28: *Ἤλσατο βοῦς, Ἴβυκος παρὰ τὸ ἠλάσατο.*

55.

Cram. An. Ox. I. 65, 15: *Καὶ τῇ κλαγγῇ δοτικῇ εἶπεν ὁ Ἴβυκος κλαγγίι.* Leg. *κλαγγί.*

56. [56.]

Herod. *π. μ. λέξ.* 38, 13: *Λεβυαφιγενής· ἡ διὰ τοῦ φ ἐπέκτασις οὐδέποτε θέλει κατ' ἀρχὴν συντίθεσθαι, μόνῳ δὲ παρηλούθησεν ἐν ἐπιῤῥήματι τῷ φι τὸ τοιοῦτον, Ἰφιγένεια, Ἰφικλῆς, Ἰφάνασσα, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτά ἐστι· πεπλάνηται οὖν Ἴβυκος εἰπὼν Λεβυαφιγενής.* Bloch *Λιβυαφιγενής.*

57. [6.]

Schol. Apoll. Rh. III. 106: *Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βαστάζόντων κιόνων ῥαδινοὺς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει.*

58. [48.]

Et. M. 703, 28: *Ῥῆγος· τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον· — ὅτι δὲ ῥαγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα, σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ — καὶ παρ' Ἰβύκῳ· Ποικίλα ῥέγματα.*

59. [55.]

Schol. Apoll. Rh. IV. 1348: *Στέρφεσιν αἰγείοις· τοῖς δέρμασιν, ὅθεν καὶ στερφῶσαι· Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα.*

60. [40.]

Et. M. p. 763, 41: *Τραπεζίτης, διὰ τοῦ τ σημαίνει τὸν ἐν τῇ νηθείᾳ λεγόμενον τραπεζίτην, ἀπὸ τοῦ τράπεζα· διὰ δὲ τῆς ει διὰ δίγγου τὸν ἐν τῇ τραπέζῃ παριστάμενον, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· τραπεζῆες νες· ἀπὸ τοῦ τραπεζεύς ἐστι· τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ διὰ τοῦ η λεγόμενν Τραπεζητᾶν κυνᾶν ἔστιν ὡς πλείων πλήων.* Cf. Cram. An. . II. 45, 22. Eust. Il. p. 1257, 25. Et. Gud. 533, 43 et p. 534, . Suidas v. *τράπεζα*. Bekk. An. III. 1424. Poll. III. 84.

61. [49.]

Plut. Comp. Lyc. et Num. 3: *Ἔτι δὲ μᾶλλον ὑπὲρ τὰς παρθένους λακη κατέσταλται τῷ Νομᾷ πρὸς τὸ θῆλυ καὶ κόσμιον· ἡ δὲ τοῦ υκούργου παντάπασιν ἀναπεπταμένη καὶ ἄθηλυς οὖσα τοῖς ποιηταῖς γον παρέσχηκε· φαινομηρίδας τε γὰρ αὐτὰς ἀποκαλοῦσιν, ὡς ὑπος, καὶ ἀνδρομανεῖς λοιδοροῦσιν.* Cf. Poll. II. 187: *καὶ ἡ Λάκαινα ανόμηρις*, et VII. 55: *αἱ Σπαρτιάτιδες, ἃς διὰ τοῦτο φανομήριδας νόμαζον*, quod praestare videtur. et sic Schol. Clem. Alex. T. IV. 28. ed. Klotz.

62. [53.]

Schol. Pind. Ol. IX. 128: *Χάρμαι, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά· Ὅμηρος ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ιδορατίδα φασίν.*

Ibyci reliquiis eximendum est quod olim huc retuli ap. Cram. Ox. IV. 243, 19: *Παρ' Αἰγυπτίοις κυνοκέφαλοι καὶ ὀνοκέφαλοι, ὁ παρὰ Ἴβυ κριοκέφαλος*, ubi recte Schneidewin *ὁ παρὰ Λιβύσι κεφαλος* (*Ἄμμων.*) correxit. — In Anthol. Plan. I. 17. extat ramma *ἀδέσποτον*, quod Natalis Comes Myth. V. 6. *Ibyco* tribuit, imis levis haec est auctoritas, quam ut fides habenda esse videatur.

XVII.

ANACREON.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1. [1.] *)

Γουνοῦμαι σ', ἐλαφηβόλε,
ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν·
ἵκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
δίνῃσι· θρασυκαρδίων
ἀνδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν

Anacreon. De Anacreontis carminibus vid. Schneidewin in Annalibus Antiquit. 1835. p. 508. seqq. et Welcker Opusc. I. 251. Fr. 1. Hephaestio 125: *Κοινὸν δέ ἐστι κατὰ σχέσιν τὸ δύο συστήμασιν ὑποπεπτωκός, καθάπερ τὸ πρῶτον Ἀνακρέοντος ᾄσμα· Γουνοῦμαι ... θηρῶν. καὶ τὰ ἑξῆς· κατὰ μὲν γὰρ τὴν νῦν ἔκδοσιν ὀκτάκωλός ἐστιν ἡ στροφή, καὶ τὸ ᾄσμά ἐστι μονοστροφικόν. Δύναται δὲ καὶ ἑτέρως διαιρεῖσθαι εἴς τε τριάδα καὶ πεντάδα ἡ στροφή· ὥστε Φερεκράτειον εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος, τοῦ ἐκ τῶν τριῶν κώλων ἢ τῶν πέντε.* Hinc apparet *integrum* hoc esse *carmen*, octo versibus constans: et in vulgaribus quidem editionibus (*τὴν νῦν ἔκδοσιν Aristarcheam* esse olim suspicatus sum) versus una perpetuitate decurrebant, legebatur enim v. 3. *θηρίων*, non ut nunc est ap. Heph. *θηρῶν*, quam lectionem qui probaverunt grammatici, in duas strophas disposuerunt. Scholiasta ad illum locum integrum carmen servavit, et v. 3. et 8. repetit. V. 1—3. affert s. poet. nom. Gramm. ap. Keil Anal. Gramm. 10, 26. (ubi cod. ut videtur v. 1. *γοῦν ἄνασσ'* et v. 3. *θηρίων*). et Apostol. V. 59. a. Adde praeterea Ioann. Sicel. ed. Walz. VI. 128: *καὶ ἡ μὲν στάσις ἐπῳδοὺς ᾄδει τελείους, ἡ δὲ περικύκλησις περίοδον, ἥτις ἐστὶ τοῦ τελειοτέρου μέλους ἀπηρτισμένη σύνοδος, ὡς ὁ Ἀνακρέων· Γουνοῦμαι ... θρασυκαρδίων. τοῦτο στροφή· εἶτα ἡ ἀντιστροφὴ πρὸς τὸ εἴδωλον· Οὐ γὰρ ἐς ἀνημ. π. πολίτας. Ληθαῖος δὲ ὄνομα ποταμοῦ Μαγνησίας.* V. 1. affert Attil. Fortunat. 356, 357, 358. ed. Gaisf. — V. 3. legitur apud Schol. Hom. Il. *φ'*. 470. et Eust. 1247, 9. qui omnes *θηρῶν*. — V. 4. affert Hephaest. 8: *ἐν δὲ ἀντισπαστικῷ Ἀνακρέοντος· ἵκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου*, ubi C *ἦκου*, Fl. BHN. *οἶκου*. — V. 5. *θρασυκαρδίων* Ioann. Sicel. et Turneb., *θεοκραδίων* Ursinus, *θρεοκαρδίων* Schol. Hephaest. Asyndeton ut removeatur, possis *θρασυκαρδίων δ'* coniicere, ut etiam Schneidewin coniecit. — V. 6. *ἐγκαθόρα*, fort. rectius *ἐγκατόρα* vel etiam *ἐσκατόρα*, cf. Apollon. de Synt. 55. ed. Bekk.: *ἐπὶ*

*) Numeri adiecti sunt editionis meae.

χαίρουσ᾽· οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

2. [2.]

Ὦναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρως
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρέη τ᾽ Ἀφροδίτη
συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεαι δ᾽
ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων,
γουνοῦμαί σε· σὺ δ᾽ εὐμενὴς
ἔλθ᾽ ἡμῖν, κεχαρισμένης δ᾽
εὐχωλῆς ἐπακούειν.
Κλευβούλῳ δ᾽ ἀγαθὸς γένευ
σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ᾽ ἔρωτ᾽,
ὦ Δεύνυσε, δέχεσθαι.

3. [3.]

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ᾽ ἐρῶ,

ψιλὰ εἰς δασέα μετατιθέασιν οἱ Ἴωνες καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλά, ὡς ἐπὶ τῦ τάφος τεθηπότες, ἐνταῦθα ἐνθαῦτα, καὶ ἐπὶ τῶν συναλοιφῶν· Ἐστορᾷς πόλιν. Hinc olim, cum existimarem hoc initium longioris carminis esse, conieci ἦ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου δίνησι θρασυκαρδίων ἀνδρῶν κατορᾷς πόλιν χαίρουσ᾽. κτλ.

Fr. 2. *Integrum est carmen*, quod servavit Dio Chrys. Or. II. T. I. 35: ἵτοις γε μὴν ξυνέπεται, μηδὲ εὐχὰς εὔχεσθαι τὸν βασιλέα τοῖς ἄλλοις ὁλας, μηδὲ οὖν τοὺς θεοὺς καλεῖν οὕτως εὐχόμενον, ὥςπερ ὁ Ἰώνων ιητὴς Ἀνακρέων· ὦναξ κτλ. V. 1. ὦναξ, C τοῦ ἀξ. — ᾧ M, ὦ reli-. — δαμάλης Ἔρως ex hoc loco affert Steph. Byz. v. Ἀσκάλων a Meio correctus, respic. Hesych. Λαμᾶλ. (l. Λαμάλης) τὸν Ἔρωτα, ἤτοι ιάζοντα ἢ ἀγέρωχον. Ceterum P a m. pr. δάμαλις. — V. 3. τ᾽, VB τε. spicit Aelian. Hist. Anim. IV. 2. — V. 4. συμπαίζουσιν BCMVPv, vulgo ιπαίζουσ᾽. — ἐπιστρέφεαι BMV, ἐπιστρέφεται rel. — δ᾽, δὲ BCMVP. V. 5. ὑψηλῶν, ὑψηλὰς BCM, ὑψηλᾶς P (qui deinde etiam κορυφᾶς). κορυφὰς ὀρέων Barnes, ὀρέων κορυφὰς libri, Kayser coni. ὑψηλῶν ὀρέων . — V. 7. ἔλθ᾽ ἡμῖν, ἔλθοις μοι PCM (sed hi in marg. vulg.). — κεχισμένης, conieci κεχαρισμένως. — V. 8. εὐχωλῆς, C εὐχόλης. — ἐπαεῖν, ἐπακούων PCM (sed hi supra vulg.). — V. 9. Κλευβούλῳ, M κατευλω. — δ᾽, γ᾽ CMP. — γένευ B, γενεῦ CV, γίνευ P, γενοῦ rel. — V. 10. ἔρωτ᾽, BV δὲ ἔρωτα, PCM δέ τ᾽ ἔρωτα. — V. 11. ὦ Δεύνυσε correxe probante G. Dindorfio, ὦ Διόνυσε Emperius, firmantque codd., nam ὦ δ᾽ ευνυσε, P ὦδ᾽ εὖ νῦ σε, C ὦ δευνυ σε, BA ὦδ᾽ εὖ νῦν σε, reliὦδ᾽ οὐ νῦν σε, ut vulgo, unde coniectura proposita fuit οἰδ᾽ εὖ νῦν σε.

Fr. 3. Herodian. περὶ σχημ. 57, 5: περὶ πολυπτώτου — Παρὰ δὲ ακρέοντι ἐπὶ τριῶν· Κλευβούλου κτλ. V. 1. ἐρῶ, Schneidewin .

Κλεῑβούλῳ δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεύβουλον δὲ διοσκέω.

4. [4.]

Ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίζημαί σε, σὺ δ' οὐ κίεις
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

5. [6.]

Ἀλλ' ὦ τρὶς κεκορημένε
Σμερδίη.

6. [7.]

Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηϊών
ἔστηκεν, νεφέλαι δ' ὕδωρ
βρύουσιν, Διὰ δ' ἄγριοι
χειμῶνες κατάγουσιν.

V. 3. *δὲ διοσκέω* scripsi, A *διὸς κνέων*, CD *δὲ διοςκνέω*, B *δὲ διδεὶν ἐπιποθῶ*. Cf. Hesych.: *Διόσκειν* (*διοσκεῖν*)· *διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα.*

Fr. 4. Athen. XIII. 564. D: *Ὁ δ' Ἀνακρέων τί φησίν; Ὦ παῖ κτλ.* Ad Cleobulum videtur scriptum carmen, vid. Max. Tyr. VIII. 96: *μετὰ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν.* V. 1. *βλέπων*, C *βλέπουσα.* — V. 2. *οὐ κίεις* correxi, in proecdosi *οὐ κοεῖς* scripsi, codd. *οὐκ ἄεις*, Erfurdt *οὐ κλύεις*, O. Schneider *οὐκ ἄεις.* — V. 3. *οὐκ εἰδώς*, C *οὐ γὰρ οἶδας.*

Fr. 5. Eust. Od. 1542, 47: *Καὶ ἐν τῷ· Ἀλλ' ὦ τριςκεκ. Σ. παρὰ Ἀνακρέοντι ἤγουν πολλάκις ἐκσεσαρωμένε.* Resp. idem Il. 725, 35.

Fr. 6. Schol. Hom. Il. *o'*. 192: *Πάντα τὸν ὑπὲρ γῆς ἀέρα τῷ Διΐ φησι δοθῆναι, διὰ μὲν τῶν νεφελῶν τὸν φωτιζόμενον ἀέρα, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἕως νεφελῶν, διὰ δὲ τοῦ αἰθέρος τὸν ὑπὲρ τὰ νέφη τόπον, ὃν καὶ οὐρανὸν ὀνομάζει· ἔστι δὲ οὗτος ἄχρι τῆς ζώνης τῆς σελήνης καὶ τῶν πλανητῶν· ἀμέλει καὶ πύλας οὐρανοῦ τὰ νέφη ὀνομάζει* (i. e. Homerus). *Ἀνακρέων· μεὶς μὲν δὴ Ποσειδηϊὼν ἔστηκεν, νεφέλη δ' ὕδωρ βαρὺ δ' ἄγριοι χειμῶνες κατάγουσιν.* Longe aliter Eust. Il. 1012, 1: *Διὸ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν περὶ χειμερίους τροπὰς μῆνα ποσειδεῶνα καλοῦσιν, ὡς Ἀνακρέων. Μεὶς μὲν δὴ ποσειδηϊὼν ἔστηκε, νεφέλαι δ' ὕδατι βαρύνονται, ἄγριοι δὲ χειμῶνες παταγοῦσιν.* unde prius edidi *ὕδατι βαρύνονται*, *Ἰδ' ἄγριοι χ. πατ.*, sed praeterea conieci *νεφέληδ' ὕδωρ καταρρεῖ, βαρὺ δ' ἀ.*, unde Schneidewin *νεφέλαι δ' ὕδει* (hoc Barnes) *πλήθουσιν, βαρὺ δ' ἀ. χ. παταγεῦσιν.* Sed Eustathii lectio ex grammatici correctione haud dubie orta, itaque scripsi *νεφέλαι δ' ὕδωρ βρύουσιν, Διὰ δ' ἄ. χ. κατάγουσιν*, et sic ultima scribenda esse confirmat non solum scholiastae adnotatio, sed in primis etiam Horatius Epod. 13, 1. qui aperte haec imitatus est: „Horrida tempestas coelum contraxit *et imbres Nivesque deducunt Iovem*: nunc mare, nunc siluae Threicio Aquilone sonant.“ Minus certa priorum verborum emendatio, possis *νεφέλη δ' ὕδει βαρύθει* vel alia coniicere. V. 1. *Ποσιδηϊών* Fischer alii, legebatur *Ποσειδηϊών.*

7. [131.]

Σὺ γὰρ ἦς ἔμοιγ'
ἀστεμφής.

8. [8.]

Ἐγὼ δ' οὔτ' ἂν Ἀμαλθίης
βουλοίμην κέρας οὔτ' ἔτεα
πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν
Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

9. [9.]

. . Τί λίην πέτεαι
συρίγγων κοϊλώτερα
στήθεα χρισάμενος μύρῳ;

10. [10.]

Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος.

11. [14.]

Πολλὰ δ' ἐρίβρομον
Λεύννσον.

Fr. 7. Schol. Hom. Il. *γ'*. 219: *ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἀστεμφές, ὅτι τὸ ἰσταλίνητον· ὁ γὰρ Ἀνακρέων· σὺ γὰρ κτλ.* — *ἦς*, fort. *εἶς*.

Fr. 8. Strabo III. 151: *Ὑπολάβοι δ' ἄν τις ἐκ τῆς πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ μακραίωνας ὀνομασθῆναι τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους καὶ μάλιστα ὑς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τοῦτο Ἀνακρέοντα μὲν οὕτως εἰπεῖν· Ἐγώ τ' ν οὔτ' κτλ.* Resp. Plin. N. H. VII. 154: „*Anacreon poeta Arganthonio rtessiorum regi CL.* (cod. Dalech. CIV.' Augustin. de Civ. Dei XV. 12. .II.) *tribuit annos, Cinyrae Cypriorum X annis amplius, Aegimio CC.*" De nyra et Aegimio nihil dixisse videtur Anacreon, et nisi ipse Plinius negenter ut solet haec scripsit, librariorum subest error. Ipse Plinius deinde: ed ut ad confessa transeamus, Arganthonium Gaditanum octoginta annis gnasse prope certum est, putant quadragesimo coepisse." (i. e. Herodot I. 3.) Cf. Lucian. Macrob. c. 10. Phlegon Trall. Macrob. c. 4. Adde schol. Dionys. Per. 332: *Κατὰ δέ τινας Ἀβύλη, παρ' ἣ καὶ Ταρτησσός, ἣν καὶ Ἀνακρέων φησὶ πανευδαίμονα· αὕτη γὰρ βασιλεύει.* ubi videtur legendum *ὑτης γὰρ Ἀργανθώνιον βασιλεύειν.* V. 1. *ἐγὼ δ' οὔτ' ἄν* Casaubonus, *ωγ' οὔτ' ἄν* Mehlhorn, libri *ἐγώ τ' ἄν οὔτ'*. — V. 2. *οὔτ' ἔτεα* Tyrwitt, libri *οὔτε τά*. — V. 3. *τε καὶ*, B *τ' ἔτη καί*.

Fr. 9. Athen. XV. 687. E: *Καὶ ὁ σοφὸς δ' Ἀνακρέων λέγει που· Τί ν πέτεαι κτλ. τὰ στήθη παρακελευόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστιν ἡ καρδία, καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς εὐώδεσι.* — V. 1. *τί λίην* ripsi, *τί μὴ* Casaubonus, libri *τί μήν*. — V. 2. *κοϊλώτερα* scripsi, vulgo *ιλότερα*.

Fr. 10. Et. M. 601, 20: *Νένωται — καὶ παρ' Ἀνακρέοντι ἡ μετοχή· δ' ὑψ. ν.* cf. Favorin. 298.

Fr. 11. Et. M. 259, 28: *Λεύνυσος· ὁ Διόνυσος. Ἀνακρέων· Πολλὰ δὲ Λ. τοῦ ι τραπέντος εἰς ε̄ γίνεται Λεόνυσος, οὕτω γὰρ Σάμιοι προφέυσιν, καὶ συναιρέσει Λεύνυσος, ὡς Θεόδοτος Θεύδοτος.*

12.

Οὔτε μὴν ἁπαλὴν κάσιν.

13. [11.]

Ἔρως παρθένιος πόθῳ
στίλβων καὶ γεγανωμένος.

14. [15.]

Σφαίρῃ δηὖτέ με πορφυρέῃ
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ
συμπαίζειν προκαλεῖται·
ἡ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλην τινα χάσκει.

15.

Οὐ δηὖτ' ἔμπεδός εἰμι,
οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής.

Fr. 12. Schol. Eurip. Hec. 365. (ed. Cobet): *τὴν κάσιν Ἀνακρέων οὕτι μ. ἀ κ., σεσημείωται δὲ ὅτι τὴν θήλειαν κάσιν εἶπε, εἰ μὴ ἀποκοπὴ κασιγνήτης.* ita V, similia R, nisi quod *τότε μὴν*, fort. *οὐδὲ μὴν*.

Fr. 13. Plutarch. Erot. c. 4: *Οὕτως ἔρως ὁ γνήσιος ὁ παιδικὸς ἐστιν, οὐ πόθῳ στίλβων, ὡς ἔφη τὸν παρθένιον Ἀνακρέων, οὐδὲ μύρων ἀνάπλεως καὶ γεγανωμένος, ἀλλὰ λιτὸν αὐτὸν ὄψει καὶ ἄθριπτον ἐν σχολαῖς φιλοσόφων.* Unde duos versiculos restitui.

Fr 14. Athen. XIII. 599. C: *Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς καὶ λέγειν τινάς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε· Σφαίρῃ κτλ.* Ipsius haud dubie Anacreontis carmen est, sed male poetam ad Sapphonem respexisse putaverunt. Vi 1. *Σφαίρῃ δηὖτέ με* Seidler, vulgo *σφαίρῃ δεῦτε με* (sic L. *σφεραῖρει με* V, *σφεραίρει με* P). — *πορφυρέῃ βάλλων* Pauw, codd. *πορφύρ' ἐνιβάλλων*. — V. 3. *νήνι ποικιλοσαμβάλῳ* Seidler, codd. *νηνὶ (νεανὶ) ποικίλος λαμβάνω*. Cf. Et. Sorb. (Et. M. 448, 29. not.) *Μήτι διὰ τοῦ ι, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ νεανὶς κατὰ κρᾶσιν γίνεται νήνις, καὶ ἐκεῖθεν νήνιος, νήνιϊ καὶ κράσει τῶν δύο ει εἰς ἓν μακρὸν ω νήνι, οἱ νήνι ποικίλους ἀμβάλω*. — V. 5. *εὐκτίτου* Barnes, v. *εὐκτικοῦ*. — V. 8. *ἄλλην*, Pauwius et Dalecamp *ἄλλον*.

Fr. 15. Chrysipp. *περὶ ἀποφατικῶν* c. 22: *Εἰ οὕτως ἀποφαίνοιτ' ἄν τις· δεῦτε ἔμπεδός εἰμι οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής, Ἀνακρέων· οὕτως ἀπεφήνατο· οὐ δεῦτε ἔμπεδος κτλ.* Scripsi *δηὖτ'*. Sed vereor ne gravius vitium delitescat scripseritque poeta: *οὐδ' εὐπέμπελός εἰμι*, nam quod Chrysippi librarius *δεῦτε ἔμπεδος* exhibet, hoc non multum valet.

16. [51.]

Ἰυθῖται δ' ἐνὶ νήσῳ
εγίστῃ διέπουσιν
ερὸν ἄστυ (Νυμφέων).

17. [16.]

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
ἴνου δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἁβρῶς ἐρόεσσαν
ἁλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ κωμάζων παϊδὶ ἁβρῇ.

18. [5.]

Ψάλλω δ' εἴκοσι (Λυδόν)
ορδῇσιν μαγάδην ἔχων, ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς.

19. [17.]

Ἀρθεὶς δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
έτρης ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

. 16. Schol. Hom. Od. φ'. 71: *Μύθου· νῦν τῆς στάσεως, ὅθεν καὶ ὧν τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ ἁλιεῖς ὄντας στασιαστάς φησιν· μυθηταὶ δ' ι μεγίστῃ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ.* Eust. 1901, 44. affert *μυθηταὶ δ' ῳ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ.* V. 1. *μυθῖται* scripsi, cf. Apoll. Lex. Hom. : *Μῦθος, λόγος, ὁ δὲ Ἀνακρέων μυθιήτας τοὺς στασιώτας εἶπεν.* n. M. 593, 48: *ὅθεν καὶ Ἀνακρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν* (MV *μυθίτας*) *τοὺς στασιαστὰς ἐπὶ τῶν ἁλιέων λέγει.* Cf. Apoll. t. An. II. 524, 5. Adde Et. Gud. 84, 1. et Steph. Byz. v. *Αἴγινα.* — ῳ scripsi. — V. 2. *μεγίστῃ*, in proecdosi *μέγιστοι* correxi, sed fort. ἐνὶ νήσῳ, *Μεγίστῃ*, *διέπουσιν*, ut hic quoque allocutus sit Megi- quemadmodum in alio carmine item libri secundi Fr. 42. — V. 3. ὧν addidi, vid. Hesych.: *Ἄστυ Νυμφέων· τὴν Σάμον, Ἀνακρέων,* ττερον εὔυδρος ἐγένετο, ut hic sit versus numerus ⏑ – ∪ – ∪ – –, ıam possis *Νυμφέων ἱερὸν ἄστυ* legere.

. 17. Hephaest. 59: *Τὸ δὲ τὴν δευτέραν ἰαμβικὴν ἔχον καλεῖται ειον, οἷον· Ἠρίστησα μὲν κτλ. Πολυσχημάτιστον μὲν οὖν αὐτὸ ιν, ἀλλὰ τόγε καθαρῶς ἐσχηματισμένον ἐστὶ τοιοῦτον.* Anacreontis rsus docet Athen. XI. p. 472. E: *Κάδος· Σιμωίας ποτήριον, παρατι- ς Ἀνακρέοντος· ἠρίστησα... κάδον.* Eadem repetit XIV. 646. D. Cf. . 70: *καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν· Οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον.* et Apollon. omer. 166, 6. V. 1. et 2. et praeterea *ψάλλω* affert Apostol. VIII. V. 1. *λεπτοῦ μικρὸν* Heph., *λεπτὸν* Ath. — V. 2. *ἐξέπιον*, Ath. loco *ἔπιον*. — V. 3. *παϊδὶ ἁβρῇ* Hermann, nisi *παῖδ' ἁβρῇ* cum isio malis, Hephaestionis libri et edd. *παιδὶ ἁβρῇ*, *ποδὶ ἰ ἁβρῃ*, *πο- ρῶς*, Scaliger *ποδὶ ἁβρῷ*.

. 18. Athen. XIV. 634. C: *ὁ μὲν γὰρ ἥδιστος Ἀνακρέων λέγει που·* κτλ. Eadem repetit 635., C usque ad *Λεύκασπι*. V. 1. *Λυδόν* ad- . Athen. XIV. 634. F: *ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν,* κρέων φησί, *Λυδῶν τε εὕρημα.* — V. 2. *χορδῇσιν μαγάδην* vulgo *χορδαῖσιν μάγαδιν*. vid. Pollux IV. 61: *μαγάδην* (A *μήδην*, *μαγάδιν*) *δ' ὀνομάζει μὲν Ἀνακρέων.*

. 19. Hephaest. 130: *Ὅταν δὲ ἔμπαλιν ἡ τάξις ᾖ, προῳδὸς καλεῖ- ς παρ' Ἀνακρέοντι· Ἀρθεὶς κτλ.* affert etiam Apostol. III. 90. c., a *μεθύων ἔρωτι* Philostr. Imag. I. 15. V. 1. *δηῦτ'* scripsi, vulgo '. — V. 2. *κολυμβῶ*, Schneidewin *κολυμβέω*.

20. [18.]

Τίς ἐρασμίην
τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν,
ὀρχεῖται;

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΩΝΑ.

21. [19.]

Ξανθῇ δέ γ' Εὐρυπύλῃ μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων·
πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσί, καὶ ψιλὸν περί
πλευρῇσι (δέρριον) βοός,
νήπλυτον εἵλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν
καθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
κίβδηλον εὑρίσκων βίον·
πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθείς, κόμην
πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεα φορέων καθέρματα

Fr. 20. Athen. IV. 177. A: *Οἴδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους, περὶ ὧν φησὶν Ἀνακρέων· Τίς ἐρ. τρέψας* (θρέψας PVL) *θ. ἐξέβην τέρεν' ὡς ἡμίοπον ὑπ' αὐλῶν ὀρχ.* V. 2. *ἐς ἥβην* correxi, idemque Mehlhorn emendavit, *τερένων ἡμιόπων* Casaubonus correxit, cf. Athen. IV. 182. C: *εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις, οἷς οὐκ οὐσιν ἐναγωνίοις πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται, διὸ καὶ τέρενας αὐτοὺς* (ἡμιόπους) *κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.*

Fr. 21. Athen. XII. 533. E: *Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος προθεὶς τό· Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μ. ὁ π. Ἀ., τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαί φησιν ἐν τούτοις· Πρὶν μὲν κτλ.* V. 1. *Ξανθῇ δέ γ'* scripsi, CL *ξανθῇ δ'*, sed PV *ξανθῇ δ' ἐν.* — V. 2. *περιφόρητος Ἀρτέμων* resp. Schol. Aristoph. Acharn. 830. Plut. vit. Pericl. c. 27. cf. etiam Paroemiogr. T. I. 441. Ceterum valde dubito an v. 1. et 2. cohaereant cum reliquis: videntur enim hi duo versus ad aliud carmen referendi, quod *dimetris iambicis* conscriptum, ut iam anapaestus pro iambo in nomine proprio nihil habeat offensionis. — V. 3. *βερβέριον* ABPV, *βερβέρινα* L, *κερβέριον* Schweighaeuser. — *καλύμματ'* L, BPV *κάλυμμά τ'.* — V. 4. *ὠσί*, B *ὠσίν.* — V. 5. *δέρριον* de coniectura adieci. — V. 6. *νήπλυτον* Schoemann, APV *νεόπλουτον*, CL *νεόπλυτον.* — *εἵλυμα* AC, *εἴλυμα* B, *εἴλημα* PVL. — *ἀρτοπώλισιν* A, *ἀρτοπώλοισιν* BPV, *ἀρτοπώλησιν* CL. — V. 7. *καθελοπόρνοισιν* scripsi, *κηθ.* Elmsley, *καὶ ἐθελοπόρνοισιν* vulgo. *καὶ ἐθελοπόροισιν* PV. — *Ἀρτέμων* VL, sed ABP *ὁ Ἀρτέμων.* — V. 10. *δὲ νῶτον* scripsi, Elmsley *δὲ νῶτα*, P *δὲ νώτῳ*, B *δ' ἐν ὤτω*, VL *δ' ἐν νώτῳ.* — *σκυτίνῃ* Elmsley, ABV *σκυτίνῳ*, P *σκυθίνῳ*, L *σκυτίνᾳ.* — *θωμιχθείς*, P *θωμιθείς.* — V. 12. *σατινέων* PL, *σατινεται* V. — *φορέων* L, sed ABPV *φαρέων.*

ἱϊς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ
γυναιξὶν αὕτως.

22. [20.]

ίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτίδ' ἔχοντα καλήν.

23. [21.]

κ ποταμοῦ 'πανέρχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

24. [22.]

ίναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις
ὰ τὸν Ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηβᾶν.

25. [23.]

Ὅς μ' ἐςιδὼν γένειον
τοπόλιον χρυσοφαέννων πτερύγων ἀήταις
ιραπέτεται.

26. [24.]

Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν.

13. *πάϊς* Dindorf, vulgo *παῖς*, Hermann *ὁ παῖς*. — *φορεῖ*, Elms-
έει.

22. Hephaest. 101: *Ὥσθ' ὅλον αὐτὸ χοριαμβικὸν ἐπίμικτον γε-*
ὅμοιον τῷ Ἀνακρεοντείῳ τῷδε· Σίμαλον κτλ. (B *Σίμαλλον*,
ετρον).

23. Hephaest. 52: *Πολὺ δέ ἐστι καὶ τὸ πρὸς τῇ κατακλεῖδι τὴν*
ν συζυγίαν ἰαμβικὴν ἔχον, οἷόν ἐστι παρὰ μὲν Ἀνακρέοντι· Ἐκ
ι παρέρχομαι. Affert Apostol. VI. 88., c ubi *καλά* pro *λαμπρά*.

24. V. 1. affert Hephaest. 52: *Ἀνακρέων δὲ ἐπετήδευσε τὴν πρώ-*
υγίαν δι' ὅλου ᾄσματος ἐκ τριβράχεος καὶ ἰάμβου ποιῆσαι, ὡς εἶναι
λύσιν τῆς τε χοριαμβικῆς καὶ τῆς ἰαμβικῆς· Ἀναπ. κτλ. ibique Sch.
Integrum locum Schol. Arist. Av. v. 1372. affert: *ταῦτα δὲ παρὰ*
κρέοντος· Ἀναπέτομαι πρὸς Ὀ. π. κ. διὰ τὸν ἔρωτα· οὐ γὰρ ἐμοὶ
υνηβᾶν. διὸ καὶ τὸ χ ἔχουσιν οἱ δύο στίχοι. V. 1. *κούφαις*, Schnei-
ούφῃς sicut Fr. 25. *ἀήτῃς*. Recte v. 2. Porsonus scripsit *παῖς ἐθέλει*.
uc Iulian. Epist. XVIII. et huc refero etiam Himer. Or. XIV. 4:
' ἂν καὶ ἠπείλησα τὴν ἀπειλήν, ἣν Ἀνακρέων ἀπειλεῖ τοῖς Ἔρωσιν·
γάρ ποτε ἐρασθεὶς ἐφήβου καλοῦ, ἐπειδήπερ ἑώρα τὸν ἔφηβον ὀλί-
οῦ φροντίζοντα, λύραν ἁρμόσας ἠπείλει τοῖς Ἔρωσιν, εἰ μὴ αὐτῷ
οιεν αὐτίκα τὸν ἔφηβον, μηκέτι μέλος εὔφημον εἰς αὐτοὺς
ούσασθαι.

25. Lucian. Herc. Gall. c. 8: *ὥστε ἰσχὺς μὲν καὶ τάχος καὶ κάλ-*
ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σός, ὦ Τήϊε ποιητά,
ίν (*ἐςιδών* FQ) *με ὑποπόλιον γένειον, χρυσοφαέννων*
ραεννῶν A, *χρυσὸν φαεννῶν* B, *χρυσοφαέων* aY) *εἰ βούλεται,*
γων ἢ ἀετοῖς παραπετέσθω. quae emendavi, sunt autem ex
carmine, ex quo petitum est Fr. 24.

26. Athen. VI. 229. B: *Χωρὶς δὲ τοῦ τ̄ στοιχείου Ἴωνες ἤγανον*
ν, ὡς Ἀνακρέων· Χεῖρα κτλ. Eadem Eust. Od. 1862, 12. Cf. id. Il.
. et 701, 18.

27. [25.]

Ἥλιε καλλιλαμπέτη.

28. [26.]

Ἀσπίδα ῥίψας ποταμοῦ καλλιρόου παρ' ὄχθας.

29. [122.]

. . . Ἐγὼ δ' ἀπ' αὖτις φύγον ὥστε κόκκυξ.

30. [27.]

Τὸν μυροποιὸν ἠρόμην Στράττιν εἰ κομήσει.

31. [28.]

Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν.

32. [29.]

Ὠινοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρόν
οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

Fr. 27. Priscian. I. 294. ed. Krehl: „Nec mirum, quum Graecorum quoque poetae similiter inveniantur protulisse vocativos in supradicta terminatione. Anacreon *Ἥλιε καλλιλαμπέτη* posuit pro *καλλιλαμπέτα*." ubi codd. miras corruptelas exhibent. *Καλλιλαμπέτη* hinc affert Et M. 670, 19. Cram. An. Ox. III. 389, 21. 390, 14. Favorin. 363.

Fr. 28. Attil. Fortunat. 359: „Secundum colon Anacreon sic: *Ἀσπίδα ῥῖψ' ἐς π. καλλιρόου προχοάς.* Ita Ursinus, cod. Gaisf. *ῥίψες ποταμοῦ ἰλλορου τροχοας.* Quae correxi, nam metrum choriambicum requiritur; Schneidewin coni. *καλλιρόοιο δίνας.* Est autem hic versus ex eodem, opinor, carmine, ex quo Fr. 29., qui non trimeter sed tetrameter primo pede carens est, videturque unus tantum versus ⏑ ∪ ∪ – ∪ – – inter Fr. 28. et 29. intercidisse.

Fr. 29. Et. Gud. 333, 22: *Κόκκυξ· ὄρνεον ἐαρινὸν παραπλήσιον ἱέρακι, ἢ ὄρνεον δειλότατον, ὡς Ἀνακρέων φησί· ἐγὼ δ' αὐτῆς φεύγω ὥστε κόκκυξ.* Cf. Et. M. 524, 51. ubi Havn. *ἀπ' αὐτῆς φεύγω*, V *ἀπ' αὐτῆς φάγω.* Scripsi *ἀπ' αὖτις*, Schneidewin *φύγον*, qui praeterea *ἀὖτῆς* coni.

Fr. 30. Hephaest. 96: *Ἀνακρέων οὐκ ἰαμβικῷ, ἀλλὰ χοριαμβικῷ ἐπιμίκτῳ πρὸς τὰς ἰαμβικὰς ἐπήγαγε τὸ ἰθυφαλλικόν· Τὸν λυροποιὸν* κτλ. (Turn. *στράτιν* et *κομίσει*). Emendavi auctore Poll. VII. 177: *μυροποιός· Ἀνακρέων.*

Fr. 31. Hephaest. 52: *Τρίμετρα δέ, οἷον τὸ Ἀνακρέοντος· Δακρυόεσσάν* κτλ. ubi N *ἐφίλησαν.* Repetit Schol. Heph., adde Schol. Hermog. Rhett. VII. 488. ubi *δακρυόεσσά τε φίλησεν αἰχμήν.*

Fr. 32. Athen. XI. 475. F: *Ἀνακρέων· Ὠινοχόει* κτλ.

33. [30.]

᾽ ἀργυρέη κω τότ᾽ ἔλαμπε πειθώ.

34. [31.]

Εἶμι λαβὼν ἐς Ἥρης.

35. [32.]

ρθόρον δὲ Μυσοί
ν μῖξιν ὄνων πρὸς ἵππους.

36. [36.]

παθῆ πατρίδ᾽ ἐπόψομαι.

37. [34.]

ει τοὺς κυάμους ἀσπιδιώτης.

38. [35.]

Χήλινον ἄγγος
πυθμένας ἀγγειοσελίνων.

Schol. Pind. Isth. II. 9: *Τοιοῦτον δέ τι καὶ Ἀνακρέων εἴρηκε, ε ἡ ἀπότασίς ἐστιν εἰς τὰ ὑπ᾽ ἐκείνου εἰρημένα· φησὶ γάρ· οὐδ᾽ ιτ᾽ ἔλαμπε Πειθώ.* ed. Rom. *κ᾽ κότε ἔλ. πυθώ.* scripsi *κω τότ᾽*, n *κώκοτ᾽*. Ceterum cf. Tzetz. Chil. VIII. 828.

Attil. Fortunat. 359. ed. Gaisf.: „Apud Anacreontem: *εἰμὶ λα-ς.*" Scripsi *εἶμι* et *ἐς Ἥρης*, antea *ἐς ὥρας* conieci.

Schol. Hom. Il. *ω'*. 278: *Μυσοὶ πλησίον ὄντες Ἐνετῶν, ὅθεν ένος, ἢ ὡς καὶ παρὰ Μυσοῖς διαφόρων ὄντων· Ἀγακρέων· Ἵπ-. . ἵππους, ἐξ ὧν ἡμιόνοι.* Fort. scr. v. 2. *εὖρον*. Ceterum n v. l. coni. *ἱπποθόρῳ* (i. e. *ἱππ. νόμῳ*).

Schol. Hom. Od. *μ'*. 313: *Αἰνοπαθῆ πατρίδ᾽ ἐπόψομαι· παρ᾽* . Adde Cram. Anecd. Par. III. 480, 31: *Ἔδει χωρὶς τοῦ ν̄ ζαῆ, ῃ Ζέφυρον, ἔστιν οὖν Αἰολικὸν τὸ μετὰ τοῦ ν καὶ ἔδει αὐτὸ ιαρύνεσθαι, ὡς τὸ αἰνοπαθῆ πατρίδ᾽ ἐπόψομαι παρὰ Ἀνακρέ-ιr Anacreon scripsisse: Αἰνοπαθῆν ἵνα πατρίδ᾽* (vel *Ἀθαμαν-ομαι*, sed Aeolicus accentus non requiritur.

Et. M. 713, 7: *Σίλλοι ἐπίσκωμμα κατὰ τροπὴν τοῦ τ̄ εἰς νες. τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων· τίλλει κτλ.* ς *σπίδας*, M *κυνασπίδας*, D *κυμα ἀσπιδ*. Cf. ibid. 463, 10. et 12.

Pollux VII. 172: *Χήλινον δὲ ἄγγος ἔχον πυθμένας ἐλειοσελί-ίπη Ἀνακρέων τὸ ἐκ σχοινίων πλέγμα δηλοῖ. ἐλειοσελίνων* Hem-ruilgo *ἀγγελοσελίνων*, et sic vel *ἀγγεοσελίνων* codd. (solus C ague *ἀγγειοσελίνων* scripsi, *δὲ* Pollucis est. Resp. Hesychius: — *καὶ χήλινον τὸ πλεκτὸν ὁ* (l. *ὡς*) *Ἀνακρέων.*

39. [36.]

Ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι.

40. [37.]

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας
περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

41. [38.]

Σὲ γάρ φη
Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

42. [39.]

Ὁ Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες, ἐπεί τε στεφανοῦταί τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

43. [40.]

Καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε τε καὶ τρεῖς ἀναχείσθων.

Fr. 39. Hesych. v. *Ἕρμα· ἐρεισμα ἢ ἔργμα ἢ τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενον, ὥστε μὴ βλέπειν, τόπον τῆς θαλάσσης. καὶ Ἀνακρέων· ἀσήμων* κτλ. Resp. huc Harpocrat. 86. ed. Bekk. ubi libri *ἑρμάν, ἑρμᾶν, ἑρμίσι*. Phot. 15, 1 (ubi cod. *ἑρμᾶν*). Suidas v. *ἑρμάν*, Zonar. 860. (*ἑρμᾶν*).

Fr. 40. Athen. XV. 674. D: *Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας — καὶ Ἀνακρέων· πλεκτὰς* κτλ. V. 1. *ὑποθυμίδας* Dindorf, v. *ὑποθυμιάδας*. — V. 2. *στήθεσι*, A *στήθεσσιν*. Resp. huc Athen. XV. p. 678. D.

Fr. 41. Apollon. de Synt. 238: *Καὶ δὴ παρείπετο τῷ χρῶ παραγωγὴ τοῦ χρῆμι, ὡς φημί, ἀφ' οὗ τρίτον πρόσωπον χρῆσιν ὡς φησίν, ἐξ οὗ τὸ χρῇ ἐν ἀποκοπῇ ἀπετελεῖτο, ὁμοίως τῷ παρ' Ἀνακρέοντι· σὲ γάρ* (haec add. in A corr.) *φη* (hoc om. BCDMS) *ταργήλιος ἐμμελέως* (ita Bekker, A *ἐμμελ.ως*, vulgo *ἐμμελῶς*) *δισκεῖν*. Verba *σὲ γὰρ φη ταργήλιος* etiam afferunt Apollon. de Adv. in Bekk. An. II. 543, 7. Schol. Hom. Il. *ε'*. 256. Adde praeterea Cram. An. Ox. IV. 411, 23: *Ἀπὸ δὲ τοῦ φημὶ γίνεται φῆς, φησί καὶ κατὰ ἀποκοπὴν φῆς . . .* (leg. *φῇ· σὲ*) *γὰρ φῇ Ταργήλιος ἀντὶ τοῦ φησί· τὸ δὲ Ταργήλιον ὄνομα δαίμονος ἐστί*. et Choerob. II. 495. Fortasse autem glyconei fuerunt:

Σὲ γάρ
φῇ Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκεῖν.

Fr. 42. Athen. XV. 671. E: *Διὰ τί παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ (Ἀνακρέοντι) λύγῳ τινὲς στεφανοῦνται; φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν· Μεγίσθης* κτλ. *Ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος* κτλ. et eosdem versus repetit ib. p. 673. D. V. 1. *ὁ Μεγίστης* Gaisford, vulgo *Μεγίσθης*, sed B *Μεγίστης* — *ἐπεί τε* AP, *ἐπείτ'* B, vulgo *ἐπειδή*. — V. 2. *τε λύγῳ* P, vulgo *τῇ λύγῳ* (B *λώγῳ*). Praeterea priore l. P *στεφανοῦνται*, B *ἐστεφανοῦνται*, et deinde ABP *πίνουσι*. Resp. huc Athen. XV. 674. A et Poll. VI. 107.

Fr. 43. Athen. X. 430. D: *Ὁ δ' Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον, ἐν οἷς φησί· Καθαρῇ* κτλ. *πέντε τε* Dindorf, vulgo *πέντε*. — *τρεῖς*, A *τρὶς*. — *ἀναχείσθων* scripsi, vulgo *ἀναχείσθω*.

44. [41.]

Πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέθ' ἕρπει πάρα, γηράλεοι δ' ὀδόντες.

γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λέλειπται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.

Ἀΐδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτόν
κάθοδος· καὶ γὰρ ἕτοῖμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

45. [42.]

Ἐμὲ γὰρ λόγων (ἐμῶν) εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ᾄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

46. [43.]

Ἔραμαι (δέ) τοι συνηβᾶν· χαριτεῦν ἔχεις γὰρ ἦθος.

47. [44.]

Ἀστραγάλαι δ' Ἔρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κύδοιμοι.

Fr. 44. Stob. Floril. CXVIII. 13: *Ἀνακρέοντος.* Miro iudicio Bernhardy et. Litt. Graec. II. 500. et 503. hoc carmen a *monacho* Anacreonti subditum esse censet. V. 1. *ἡμὶν* Stephanus, nisi *ἡμιν* malis, vulgo *ἡμῖν.* — *ῥῃ* A Vind., vulgo *κάρα.* — V. 2. *οὐκέθ', οὐκέτ'* Schneidewin. — V. 4. *ασταλύζω*, Arsen. *ἀνασταλίζω*, Scaliger *ἄλαστα λύζω.* — V. 5. *ἀργαλέη, ἀργαλή.* — V. 6. *ἕτοῖμον* Schneidewin, vulgo *ἕτοιμον.*

Fr. 45. Max. Tyr. XXIV. 9: *Ἡ δὲ τοῦ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ τοῦ ἤθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντας ἐρᾷ τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ ντας· μεστὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ᾄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης καὶ τῶν Κλεοβίλου ὀφθαλμῶν καὶ τῆς Βαθύλλου ὥρας· ἀλλὰ κἂν τούτοις τὴν σωφροσύνην ὅρα· Ἔραμαι κτλ. — καὶ αὖθις καλὸν εἶναι τῷ ἐρῶντι τὰ καὶα φησί. ἤδη δέ που καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο· Ἐμὲ γὰρ λόγων εἵνεκα κτλ.* V. 1. *ἐμῶν* adieci. — V. 2. *ᾄδω* Valckenaer, vulgo *ᾠδ.* Schneidewin *μέν γ' ἀείδω.*

Fr. 46. Max. Tyr. XXIV. 9: *Ἀλλὰ κἂν τούτοις τὴν σωφροσύνην (Ἀνακρέοντος) ὅρα· ἔραμαι τοι συνηβᾶν· χάριεν γὰρ ἔχεις ἦθος*, quae correxi. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 14, 21: *ὁ μέντοι Ἀνακρέων καὶ χαριτόεις εν.*

Fr. 47. Schol. Il. *ψ'.* 88: *Αἱ πλείους τῶν κατ' ἄνδρα ἀμφ' ἀστραλησιν ἐρύσσας· καὶ ἔστιν Ἰωνικώτερον· Ἀστρ. κτλ. Ἀνακρέων* psi *εἰσιν* et *κύδοιμοι*, vulgo *εἰσι* et *κυδοίμοιο.*

(ΠΡΟΣ ΣΜΕΡΔΙΗΝ.)

48. [45.]

Μεγάλῳ δηὖτέ μ' Ἔρως ἔκοψεν ὥστε χαλκεύς
πελέκει, χειμερίῃ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

49. [46.]

Ἀπέκειρας δ' ἁπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος.

50. [47.]

Θρῃκίην σίοντα χαίτην.

---

51. [48.]

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οἰ γὰρ ἂν ἄλλη
λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

52. [49.]

Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν νεοθηλέα

Fr. 48. Hephaest. 68: *Καὶ τῷ βραχυκαταλήκτῳ δὲ Ἀν.* ὅλα ἅσματα *συνέθηκε· Μεγάλῳ κτλ.* scripsi *δηὖτε* et *Ἔρως*, vulgo *δ' ηὖτε* et *ἔρως*. Resp. hoc carmen Athen. XII. 540. E. et Aelian. Var. Hist. IX. 4.

Fr. 49. Phavor. ap. Stob. Floril. LXVI. 6: *Πρὸς ταῦτα γελοῖος ἂν φανείη ὁ Ἀνακρέων καὶ μικρολόγος, τῷ παιδὶ μεμφόμενος, ὅτι τῆς κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα· Ἀπ. κτλ.* Malim *ἀπεκείρατο*: nam ad Smerdien ipsum, non ad Polycratem culpam retulit poeta, ut Aelian. V. H. IX. 4. dicit: *ὁ δὲ οὐ προσεποιήσατο αἰτιᾶσθαι τὸν Πολυκράτην σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς, μετήγαγε δὲ τὸ ἔγκλημα ἐπὶ τὸ μειράκιον, ἐν οἷς ἐπεκέλευ τόλμαν αὐτῷ καὶ ἀμαθίαν, ὁπλισαμένῳ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν.*

Fr. 50. Etym. M. 714, 38: *Ἔστι γὰρ καὶ σίω διὰ τοῦ ι, ᾧ χρῆται Ἀνακρέων, οἷον· Θρηϊκίην κτλ.* scripsi *Θρῃκίην*.

Fr. 51. Hephaest. 69: *Τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν ἀκατάληκτον — παρὰ δὲ τῷ Ἀνακρέοντι ἑτέρως ἐσχημάτισται Ἀπό μοι κτλ.* Eadem Apostol. III. 60. b.

Fr. 52. Athen. IX. 396. D: *Καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν· Οἷά τε ν.* Eadem Aelian. Hist. An. VII. 39: *Ὅσοι λέγουσι θῆλυν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας — καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ θηλείας φησίν· οἷά τε νεβρὸν . . . ἐπτοήθη· Πρὸς δὲ τοὺς μαχῶντας τὸ λεχθὲν καὶ μέντοι καὶ φάσκοντας δεῖν ἐροέσσης γράφειν, ἀντιλέγει κατὰ κράτος Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος καὶ ἐμέ γ' αἱρεῖ τῇ ἀντιλογίᾳ. ἐροέσσης* enim coni. Zenodotus, vid. Schol. Pind. Ol. III. 52: *Τέτακται δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι· Ἀγανῶς οἷά τε κτλ. Ζηνόδοτος δὲ μετεποίησεν ἐροέσσης.* Adde Eust. Il. 711, 34. Respicit etiam Pollux V. 76. V. l. *ἀγανῶς* solus Schol. servavit. Fort. totus locus sic digerendus:

Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν
νεοθηλέα γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλῃ
ἐροέσσης ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης κεροέσσης
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

53. [50.]

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωρῷ.

54. [52.]

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλῃ παίζων.

55. [53.]

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι Θάλειαν ὁρτὴν ἀγάγωμεν
Διονύσῳ.

56. [54.]

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες.

* 57. [55.]

Οὐδ' αὖ μ' ἐάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν;

V. 2. ὕλης scripsi, Schol. ὕλαις, ὕλῃ rell. — V. 3. ἀπολειφθεὶς Athen., πολειφθεὶς Ael. (ubi cod. Par. 2. νεοθῆλυν . . . ἥτε vel οἵτε . . . κροέσσης ὑπολειφθεῖσ') et Schol. — ὑπὸ Schol., ἀπὸ ceteri.

Fr. 53. Et. M. 713, 26: *Σινάμοροι* (σινάμωροι VDM a m. pr.) *π. θυρωροί* (V θῦρροι) *ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέων. μεμορμένοι, φησί, πρὸς σίνεσθαι.* scripsi θυρωρῷ.

Fr. 54. Athen. X. 427. D: *Ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν ὄντος παιγνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀνακρέων ὁ Τήϊος πεποίηκε· Σικελικὸν κότταβον ἀγκύλῃ παίζων.* Σικελὸν Grotefend, ἴζων ego scripsi, λελίζων Emperius coni.

Fr. 55. Athen. XV. 674. C: *Ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ αὐτὸς Ἀνακρέων ἔφη· Ἐπὶ κτλ.* Eadem Eust. 1908, 55. omisso v. Διονύσῳ. et Schol. Pind. Ol. III. 19: *Ἀνακρέων· ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στέφανον* (cod. στεφάνων) *θέμενοι.* — V. 1. ἐπὶ, ap. Ath. L Cant. ἐπεί. V. 2. ὁρτὴν Hermann, v. ἑορτήν.

Fr. 56. Hephaest. 69: *τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν ἀκατάληκτον ... παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι ἑτέρως ἐσχημάτισται — τὸ δὲ καταληκτικόν· Διοσου κτλ.* Fort. σαῦλαι.

Fr. 57. Schol. Aeschyl. Prom. 128: *Ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρεόντειός τε πεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν· ἐπεδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κριτίου ὢν καὶ ἠρέσθη λίαν τοῖς μέλεσι τοῦ τραγικοῦ* (Welcker μέλεσιν αὐτοῦ τραγικός)· *ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνώδεσι, ὡς καὶ Σοφοκλῆς. ἔστι δὲ ταῦθ' ὅμοια τῷ· Οὐδ' αὖ ἐάσεις με* κτλ. Correxit Hermann et probabiliter Anacreonti tribuit versum, qui videtur ex carmine in Critiam petitus esse. Anacreontis carmina in Critiam resp. Plato Charm. 157. B.

58. [56.]

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις, ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

59. [57.]

Ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν * *

60. [58.]

Ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν.

61. [59.]

Καί μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

62. [60.]

Παρὰ δηὖτε Πυθόμανδρον
κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.

63. [61.]

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δή
πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

Fr. 58. Athen. X. 433. F: *Καὶ Ἀνακρέων· φίλη κτλ. εἰ ξένοις* VL, A *εἰς ξείνεις*, P *εἰ ξείνεις*, B *δὲ ξείνεις*, Schneidewin *εἰς ξείνοις*.

Fr. 59. Apollon. Sophist. 87, 21: *Θέσθαι — καὶ γὰρ ὁ θησαυρὸς θεσμὸς λέγεται, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων λέγει. ἀπὸ δ' κτλ.* cod. θυμός, *θυμὸν*. Resp. Et. M. 448, 15. cf. Mingar. Codd. Nan. 495.

Fr. 60. Schol. Eurip. Hec. 915: *καὶ δωριάζειν τὸ γυμνὰς φαίνεσθαι τὰς γυναῖκας· Ἀνακρέων· Ἐκδῦσα κτλ.* Cf. Eustath. Il. 975, 30: *Ἄλλως γοῦν Διονύσιος δωριάζειν, φησί, τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολύ τι τοῦ σώματος. αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησόν φησι κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορπημέναι, κτλ.*

Fr. 61. Ammon. 42. Valck. *Διαβόητος καὶ ἐπιβόητος διαφέρει· διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος· ἐπιβόητος δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην· Ἀνακρέων ἐν δευτέρῳ· Καί μ' κτλ.* vulgo *ἐπιβόητον* et sic Et. Gud. 142, 45. et 199, 3. (ubi praeterea *γείτονα*) sed Anacreontem dixisse *ἐπίβωτον* testatur Eust. 1856, 12.

Fr. 62. Hephaest. 70: *Τὸ δὲ* (dimetron ionicum) *ἀκατάληκτον κατὰ τὸν ἀνακλώμενον χαρακτῆρα πολὺ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντί ἐστι· Παρὰ κτλ.* V. 1. *δηὖτε* scripsi, vulgo *δ' ηὖτε*. — *Πυθόμανδρον*, c *Πυθόμενδρον*, Fl. *Πυθόμαν δὲ*. — V. 2. *κατέδυν Ἔρωτα* scripsi, legebatur *κατέδυν' ἔρωτα*.

Fr. 63. Athen. XI. p. 782. A: *Ἀνακρέων· Φέρ' ὕδωρ κτλ.* V. 1. affert Demetr. de elocut. c. 5. — V. 2. *ἡμίν*, vulgo *ἡμῖν*. — V. 3. extr. et v. 4. affert Eust. Il. 1322, 53: *Παράγωγον ῥῆμα τὸ πυκταλίζειν, οὗ χρῆσις παρὰ Ἀνακρέοντι, ὡς μὴ πρὸς τὸν Ἔ. π.* et Orion p. 62, 31: *Ἀνακρέων· ὡς δὴ πρὸς ἔρ. πυκ.* ubi recte *δὴ* scriptum, nam etiam Athen. *μή*, Dobree coni. *ἄν*. Resp. Et. M. 345, 39.

64. [62.]

γε δή, φέρ' ἡμίν, ὦ παῖ,
λέβην, ὅκως ἄμυστιν
οπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας
ατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
άθους, ὡς ἀνυβριστί
ὰ δηὖτε βασσαρήσω.

* * *

γε δηὖτε μηκέθ' οὕτω
τάγῳ τε καλαλητῷ
υθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ
λετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
οπίνοντες ἐν ὕμνοις.

65. [63.]

όνιον δ' ἐμαυτὸν ἧρεν.

66. [65.]

Ἀλλὰ πρόπινε
δινούς, ὦ φίλε, μηρούς.

---

67. [66.]

δυμελές, χαρίεσσα χελιδοῖ.

64. Athen. X. p. 427. A: *Παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἷς οἶνου πρὸς τος· Ἄγε κτλ. ... βασσαρήσω. Καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσυθικὴν καλεῖ πόσιν· Ἄγε δεῦτε κτλ.* Est haud dubie ex eodem cuius exordium est Fr. 63. V. 1—5. *κυάθους* Athen. affert XI. 475. st. Od. 1476, 31. V. 1. *ἡμίν* Dindorf, vulgo *ἡμῖν*. — V. 2. *ὅκως*, ro l. *ὅπως*. — V. 3. *δέκ'* poster. loco, priore *δ'* vel *δύ'*. — *ἐγ*iore l. APV *ἐχχέας*. — V. 5. *ἀνυβριστὶ* Baxter, A *ἂν ὑβριστίως*, *ὑβριστιῶσαν*. — V. 6. *ἀνὰ δηὖτε* scripsi, AB *ἀναδευτε*, PVL *ἀνα*V. 8—10. *μελετῶμεν* affert Commentator Cruq. Horat. Carm. I. 27, *convivas sodales suos de hilaritate. Sensus autem sumptus ex Anacre tertio*: *Ἄγε δῶτε κτλ.*" quae ipse Cruquius addidisse videtur. yrio ib.: „Haec Ode *προτρεπτικὴ* ad hilaritatem, cuius sensus sumb Anacreonte *in libro tertio*." — V. 8. *δηὖτε* scripsi, A *δηυτε*, B *δήτε*, VL *δότε*.

65. Schol. Hesiod. Theog. 767: *Τὸ δὲ χθονίου ἢ τοῦ* (l. *ἤτοι*) *στυς Ἀνακρέων· χθ. δ' ἐμ. ἧρεν.* cod. S, *ἤγον.* in proecdosi scripsi l gravius vitium latet, fort. *χθόνιον δὲ μὰψ ὄνειρον.*

66. Schol. Pind. Ol. VII. 5: *Προπίνειν ἐστὶ κυρίως τὸ ἅμα τῷ τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι. Ἀνακρέων· Ἀλλὰ κτλ. ἀντὶ τοῦ χαρίζου.*

67. Hephaest. 39: *Ὕστερον δὲ καὶ Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ ατα συνέθηκεν. Ἀδυμ. κτλ.* Eadem Plotius 264, ed. Gaisf.

68. [67.]

Μνᾶται δηὖτε φαλακρὸς Ἄλεξις.

69. [73.]

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφρᾶς.

70. [74.]

Ὀρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλέει μεναίχμαν.

71. [75.]

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν.

72.]76.]

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως στέφανος ὄλωλεν.

73. [77.]

Βούλεται ἀπεροπεὺς ἐφ' ἡμὶν εἶναι.

74. [78.]

. . . . . *Ἐγὼ δὲ μισέω*
πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι ῥυσμούς

Fr. 68. Hephaest. 39: *ὕστερον δὲ καὶ Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ ὅλα ᾄσματα συνέθηκεν — καὶ Μνᾶται κτλ. δηὖτε* scripsi, vulgo *δηὐτε*, Turn. *δεὐτε*.

Fr. 69. Athen. I. 21. A: *Ἕταττον γὰρ τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρέων· Καλλίκομοι κτλ.* Eadem Eust. 1843, 4.

Fr. 70. Hephaest. 90: *Κέχρηται δὲ* (*τῷ ἐγκωμιολογικῷ*) *καὶ Ἀνακρέων ἐν πλείοσιν ᾄσμασιν. Ὀρσόλοπος κτλ. Ὀρσόλοπος* C, sed Fl. H *ὀρσολεπος*, B *ὀρσόλεπτος*, Turn. *ὀρσ' ὀλέπος*. — *φιλέει, φιλέειν* Fl. H. B. — *μεναίχμαν*, Pauwius *μεναιχμήν*, codd. et edd. *μὲν αἰχμάν*.

Fr. 71. Etym. M. 429, 50: *Ἡμετέρειος κτητικόν ἐστι· σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου· ἐχρῆτο δὲ τῇ λέξει Ἀνακρέων· Οὔτε γὰρ κτλ.* Eadem Zonar. 990., cf. etiam Mingar. Codd. Nan. 495.

Fr. 72. Schol. Pind. Ol. VIII. 42: *Στέφανοι γὰρ ὥσπερ τῶν πόλεων τὰ τείχη· καὶ Ἀνακρέων· νῦν δ' κτλ. πόλεως, πόλιος* Schneidewin.

Fr. 73. Etym. M. 433, 44: *ἠπεροπευτής. — ἢ μετὰ τοῦ ᾱ τοῦ σημαίνοντος τὸ κακὸν καὶ τοῦ περ περιττοῦ συνδέσμου· Ἀπεροπεὺς ὁ τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶν· — παρὰ Ἀνακρέοντι· Βούλεται ἀπεροπὸς ἡμὶν εἶναι.* quae correxi, nisi fort. practerea *ἠπεροπεὺς* leg.

Fr. 74. Etym. M. 2, 45: *Παρὰ τὸ ἀβακὴς οὖν γίνεται ἀβακῶ, ὥσπερ εὐσεβὴς εὐσεβῶ. γίνεται δὲ καὶ ἀβακίζω· φησὶν Ἀνακρέων· Ἐγὼ πλ. ἀντὶ τοῦ τῶν ἡσυχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν.* Eadem Philemo 135. et Cram. An. Par. IV. 84, 28. V. 1. *ἐγὼ*, Cram. *ἔγω*. — *δὲ* om. cod. Va. — V. 2. *νίοι* scripsi vulgo *οἵ*, et *ῥυσμούς*, vulgo *ῥυθμούς*, Cram. *ῥυμούς*. — *χθονίους*, Iacobs *σκολιούς*.

ὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σ', ὦ Μεγίστη,
ν ἀβακιζομένων.

---

75. [79.]

ῦλε Θρηκίη, τί δή με λοξὸν ὄμμασιν βλέπουσα
λεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

Ϡι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ίας δ' ἔχων στρέφοιμί σ' ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

ν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
ξιὸν γὰρ ἱπποσείρην οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

76. [80.]

ῦθί μευ γέροντος εὐέθειρε χρυσόπεπλε κούρα.

77. [81.]

τέ μοι λευκαὶ μελαίναις ἀναμεμίξονται τρίχες.

78 [82]

ν) μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τανταλίζει.

1. *χαλεπούς· μεμάθηκά σ', ὦ Μεγίστη* scripsi (in proecdosi *μεμέ· ὦ Μεγίστη*, et *Μεγίστη* etiam Hemsterhuys), vulgo *χαλεπούς με-ιν*, (*μεμαθηε* D) *ὡς μεγίστη*.

75. Heraclid. Pont. Alleg. Hom. c. 4: *Καὶ μὴν ὁ Τήϊος Ἀνα-ἑταιρικὸν φρόνημα καὶ σοβαρᾶς γυναικὸς ὑπερηφανίαν ὀνειδίζων, τύτῃ σκιρτῶντα νοῦν ὡς ἵππον ἠλληγόρησεν, οὕτω λέγων· Πῶλε* 1. *Θρηκίη* Barnes, vulgo *Θρηϊκίη*. — V. 2. *μ' οὐδὲν* codd., ut mnes, olim legebatur *μηδέν*. — V. 4. *στρέφοιμί σ'* scripsi, vulgo *ι*, AB *στρέφοιμ'*, nisi malis *στρέφοιμ' ἄν*, Mehler *στρέφοιμ' ἄν* *'*. 5. *σκιρτῶσα*, A *σκιρτοῖσα*. — V. 6. *ἱπποσείρην* scripsi, vulgo *ρην*. — *οὐκ ἔχεις*, AB *οὐχ ἔξεις*.

76. Hephaest. 36: *Καὶ τῶν ἀκαταλήκτων δὲ τὸ τετράμετρον ἔν-τιν, οἷον τουτὶ τοῦ Ἀνακρέοντος· Κλῦθί κτλ.* — *εὐέθειρε* re-Schol. Heph. 175. qui bis hunc versum affert, vulgo *εὐέθειρα*, cod. ingar. 489.) *εὐήθειρα*.

77. Iulian. Misopog. 366. B: *Πλησίον ἐσμέν, ἐθελόντων θεῶν, οι κτλ. ὁ Τήϊος ἔφη ποιητής.* — *μοι*, scrib. videtur *σοί*. — *μελαί-hneidewin *μελαίνῃς*.

78. Schol. Soph. Antig. 138: *Ὅτι δὲ ταναλωθεὶς σημαίνει τὸ θείς· μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων· μελαμφύλλῳ κτλ.* Addidi *ἐν*. Fort. *ῃ* (*ταναλίζεαι*), ut Amorem poeta alloquatur.

79. [83.]

Κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

80. [98.]

Διὰ δέρην ἔκοψε μέσσην, καὶ δὲ λῶπος ἐσχίσθη.

81.

Αἱ δέ μευ φρένες
ἐκκεκωφέαται.

---

82. [94.]

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι
τῷ Λευκολόφου μεστὸν ἐξέπινον.

83. [95.]

Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

Fr. 79. Herodian. de barbar. 193. post Ammon. Valcken. *Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· ὁ γὰρ Ἀνακρέων φησί· Κοίμισον* (sic B, *κοίμησον* A, *κόμισον* C) *δὲ σόλοικον φθόγγον.* Sed codd. ap. Villois. Anecd. II. 77. *μισῶ Ζεῦ* vel *κόμισον Ζεῦ σόλ. λόγον.* itaque emendavi. Resp. huc Eust. Il. 368, 2.

Fr. 80. Schol. Il. ρ'. 542: *Κατὰ ταῦρον ἐδηδώς. ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως τὸν εἰς πολλὰ διεσπασμένον παρέστησε ταῦρον, οὐ τοῦ μέτρου ἀπαιτοῦντος· περῆν γὰρ φάναι ταῦρον κατεδηδώς· Καὶ Ἀνακρέων· Διὰ δέρην κόψε μέσην καὶ κτλ.* quae correxi. Cf. Eust. Il. 1001, 39: *Ἀναχρέοντος τὸ καὶδὲ λοπὸς ἐσχίσθη· ὁμοίως καὶ τὸ διὰ δὲ δέρην ἔκοψε μέσην.* et Cram. An. Paris III. 287, 28.

Fr. 81. Cram. An. Ox. I. 288, 3: *καὶ Ἀνακρέων· Αἱ δέ μευ πλ.* Et. M. 322, 22. omisso nom. poetae: *Αἱ δ' ἐμαὶ φρ. ἐκ.*

Fr. 82. Athen. XI. p. 498. C: *Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π σκύπφον λέγει· ... ὁμοίως εἴρηκε καὶ Ἀνακρέων. Ἐγὼ κτλ. ἀντὶ τοῦ προέπινον.* Cf. Eust. Il. 900, 16. V. 1. conieci *κἀγὼ δέ γ' ἔχων.* — V. 2. *τῷ Λευκολόφου* scripsi, vulgo *τῷ λευκολόφῳ.*

Fr. 83. Athen. XV. 671. E: *Τίς ἐστιν ὁ παρὰ τῷ χαρίεντι Ἀνακρέοντι Ναυκρατίτης στέφανος, ὦ Οὐλπιανέ; φησὶ γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητής· Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ κτλ.* V. 1. *στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ* B, sed A *στεφάνου· ὁ δ' ἀνὴρ*, VL *στεφάνους δ' ἀνὴρ.* forte leg. *ὁ δ' ἀνὴρ στεφάνους.* Cf. Poll. VI. 107: *Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαί φησι ... καὶ Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ, σάμψυχος οὗτος ἦν ... ὁ δὲ Ἀνακρέων καὶ ῥόδινον στέφανον ὠνόμασεν.*

84. [85.]

ττε ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες,
έγης τε μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

85. [86.]

άλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

86. [84.]

αὶ θάλαμος, ἐν τῷ κεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

87. [87.]

νίζη τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
σὴν διὰ μαργοσύνην.

88. [88.]

οὐ μοκλὸν ἐν θύρῃσι διξῇσιν βαλών
ἥσυχος καθεύδει.

84. Plut. adv. Stoic. c. 20: *Λιψῶντες οὖν ὕδατος οὐκ ἔχουσι οὐδὲ ἄρτου πεινῶντες· Ἔσται ξ. κτλ. οὗτος οὐκ εἶχε χρείαν ὑπο-* Anacreontis esse indicat Hephaest. 29: *Δίμετρα, οἷα τὰ Ἀνακρέοντ-κ ᾄσματα γέγραπται, οἷον ... τρίμετρα δέ, ὡς τό· ἔστε ξένοισι ς* (Fl. B *ξνοι εἰ λίχοις*) *ἐοικότες.* V. 1. *ἔστε* Heph. vulgo, sed Fl. *αι*, ut Plut. (Wyttenb. om.). — V. 2. *τε* adi. Gaisford. — *κεχρημέ-* übner *κεχρημένῳ.*

85. Zenob. V. 80: *Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. Μ. Φασὶ τοὺς Κᾶρας νμένους ὑπὸ Λιρείου τοῦ Ἱέρσου κατά τινα παλαιὰν μαντείαν εἰ-' αὐτοῖς τοὺς ἀλκιμωτάτους προσθέσθαι συμμάχους ἐλθεῖν εἰς Βραγ-αὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι, εἰ Μιλησίους προσθοῖντο συμμάχους· ἀποκρίνασθαι· Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. Μ. οὗτος δὲ ὁ στίχος εἴρη-πρότερον παρὰ Ἀνακρέοντι.* ubi vid. interprett. Cf. inprimis Sch. t. 1002. *Ἰσχυροί ποτ' ἦσαν οἱ Μ., ὡς καὶ Ἀνακρέων.* ibique ion sine varietate affertur, primum *ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄ. Μ.* (sic etiam . vit. Soph. I. 22.), tum *πάλαι ποτ' ἦσαν ἄ. Μ.* ut etiam Athen. 3. F. Diodor. Exc. Vat. c. 47. Synes. 228. C. Ceterum dubitari pot-Anacreon ipsum hunc versum, qui oraculi fuit, asciverit.

86. Ammon. p. 37. ed. Valck.: *Ἀνακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ τι· Καὶ κτλ.* Eadem Herodian. in Boisson. An. III. 263. Bachmann 375. Cod. Vindob. n. 205. Etym. Gud. 125, 4. (corruptissime) et 178, 59. *θάλαμος, θάλαμον* Eust., *θαλάμοις* Ammon. — *τῷ* scripsi, ῶ.

87. Etym. M. 523. 4: *τὸ δὲ κνύζα, ὡς λέγει Ἡρωδιανός, εἰ μὲν φυτοῦ, συγκοπή ἐστι ... εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ παρεφθαρμένου καὶ ἐῤῥυ-υ, οὐ συγκοπή ἐστιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κνύω· ἀφ' οὗ κνύος ἡ φθορά· κνύζα, ὡς παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἰάμβῳ· Κνύζη* (sic DV, vulgo Lobeck *κνιζὴ*) *τ. ἦ. κ. πέπειρα γενομένη* (D *γεγνομή*) *σ. δ. μ.* d. 1746, 13: *Ἡ κνίζα, ὡς σχίζω σχίζα, Ἀνακρέων· Κνίζη τ. γίνομαι σ. δ. μ.* De forma *πέπειρα* vid. Herodian. *περὶ δι-*58.

88. Zonar. 1512: *Τὸν δὲ μοχλὸν ἐν τῷ χ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Δωρι-Ἴωνες, πλὴν Ἀνακρέοντος· οὗτος δὲ μόνος σχεδὸν τῷ κ, Ζηνό-δ' (μοχλόν)· Καὶ οὐ μοκλὸν ἐν οὔρῃσι δίζῃσι β. ἦ. κ.* quae

89. [89.]

Ἐρῶ τε δηὖτε κοὐκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κοὐ μαίνομαι.

90. [90.]

Μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον
λάλαζε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

91. [91.]

Διὰ δηὖτε Καρικευργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμεναι.

92. [92.]

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

93. [93.]

Ὦραννὲ δὴ λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

Fr. 89. Hephaest. 29: *Ἔστι δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ ἀκατάληκτα μὲν δίμετρα, οἷα τὰ Ἀνακρέοντεια ὅλα ᾄσματα γέγραπται, οἷον· ἐρῶ τε κτλ.* cf. Schol. Heph. 167. Apostol. VII. 88. b. V. 1. scripsi *δηὖτε*, v. *δῆτα*, C *δ' ηὐτε*. — V. 2. affert Schol. Arist. Plut. 253. Ceterum Schneidewin bis *ἐρέω*.

Fr. 90. Athen. X. 446. F: *Ἡ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος· φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός· Μηδ' κτλ. Τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωμα φαμέν.* — V. 2. *πολυκρότῃ* L, *πολυκρώτῃ* PV.

Fr. 91. Strabo XIV. 661: *Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεχμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους· Ἀνακρέων μέν γε φησίν· Λίαν δεῦτε Καρικοεργέος* (ita E, *καρικὰ ὁ ἔργεος* CF, *καρικὰ ὀεγέος* Dhi, *Καρικὰ εὐεργέος* w, *καρικοῦ εὐεργέος* ux., *Καρικὸν εὐεργέος* moz) *ὀχάνου χεῖρα τιθέμεναι* (*τιθέμενοι* DEi, *τιθέναι* F). V. 1. *διὰ δηὖτε* scripsi, deinde *Καρικευργέος ὀχάνοιο*, et Eustath. 367, 25: *Καριοεργέος ὀχάνου.* 707, 61: *Καριοεργέος ὀχάνοιο.* Cf. Et. Gud. 297, 43: *καριοεργέος ὀχώνοιο.* Schol. Il. *θ'*. 193. ubi *καριεργέος* et *καριοεργέος*. Et. M. 489, 39.

Fr. 92. Hephaest. 30: *Καταληκτικὰ δέ, δίμετρα μέν, ὡς τὸ καλούμενον Ἀνακρεόντειον, οἷον· ὁ μὲν θέλων κτλ.* Eadem Plotius 270. Schol. Arist. Plut. 302. (*ὡς ἐκεῖνα τοῦ Ἀνακρέοντος*) et v. 1. Schol. Hephaest. p. 167. Si quidem est Anacreontis fragmentum. Usus est his auctor carm. Pseudoanacr. 45., v. 8. et 9.

Fr. 93. Prisc. de metr. Terent. 249. Lind.: Anacreon teste Heliodoro: *ὁρᾶν, ἀεὶ μὴν* (codd. *λίην*) *πολλοῖσι γὰρ μέλεις.* Hic iambus merum spondeum habet." Correxi, quamquam possunt etiam alia coniici, velut *Ὥραῖε δ' εἰ λίην.*

ΕΛΕΓΕΙΑ.

94. [69.]

Οὐ φιλέω, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

95. [68.]

Οὐδέ τι τοι πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστως.

96. [71.]

Οὐκέτι Θρηϊκίης (πώλου) ἐπιστρέφομαι.

97. [72.]

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

98.

* * *Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.*

99. [70.]

Ἀγχοῦ δ' Αἰγείδεω Θησέος ἐστὶ λύρη.

Fr. 94. Athen. XI. 463. A: *Καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρέων φησίν· Οὐ φ. κτλ.* V. 1. *οὐ φιλέω* ὃς C, *οὐ φίλεος* AB, *οὐ φίλος* ὅς PVL. — *κρητῆρι* ABC, *κρατῆρι* PVL. — V. 4. *μνήσκεται*, Fr. Franke *μνήσεται* coniecit, ego *μήσεται*.

Fr. 95. Hephaest. 11: *Καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἐλεγείαις· οὐδὲ κτλ.* τοι, in proecdosi σοὶ scripsi. — *ἀδοιάστως*, Fl. B *ἀδιάστως*. fort. *ὅμως γε μέν εἰς*.

Fr. 96. Longin. de Sublim. c. 31: *Ποιητικώτατον καὶ γόνιμον τόδ' Ἀνακρέοντος· Οὐκέτι Θρηϊκίης ἐπιστρ.* Addidi *πώλου*, in proecdosi *παιδός*.

Fr. 97. Athen. XI. 460. D: *Ὁ δὲ Ἀνακρέων ἔφη· Οἰν. κτλ.* Resp. Pollux VI. 21: *Καὶ οἰνοπότης καὶ οἰνοπότις γυνή, ὡς Ἀνακρέων.* nam utrumque ex Anacreonte petitum arbitror.

Fr. 98. Macedonius in Anth. Pal. X. 70: *Τὴν γὰρ Ἀνακρείοντος ἐπὶ πραπίδεσσι φυλάσσω Παρφασίην, ὅτι Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.*

Fr. 99. Hygin. Astron. II. 6: *Hac etiam de causa nonnulli Lyram, quae proxima ei signo* (Engonasin) *est collocata, Thesei esse dixerunt, quod ut eruditus omni genere artium lyram quoque didicisse videbatur. Idque et Anacreon dicit. Ἀγχοῦ κτλ. δ' Αἰγείδεω* scripsi et sic cod. Guelf., vulgo *δὲ τοῦ*. Ceterum Meineke hunc versum censet Anacreontis iunioris esse, qui Astronomica scripsit, vid. Anal. Alex. 240.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

100. [Ep. 15.]

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἦδ' ἐβόησε πόλις·
οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

101. [Ep. 14.]

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

102. [Ep. 2.]

Οὗτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδᾳ, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

103. [Ep. 9.]

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

104. [Ep. 5.]

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔκγονοι ἑστάσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

105. [Ep. 6.]

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

Epigr. 100. Anth. Pal. VII. 226. *Ἀνακρέοντος Τηΐου εἰς Ἀγάθωνα στρατιώτην ἐν Ἀβδήροις.* V. 1. et 2. Suidas v. *Αἰνοβίαν*, v. 3. et 4. v. *Ἠνάρισεν* affert.

Epigr. 101. Anth. Pal. VII. 160. *εἰς Τιμόκριτον ἀριστεύσαντα Ἀνακρέοντος.* V. 1. *σᾶμα*, videtur *σῆμα* scribendum.

Epigr. 102. Anth. Pal. VI. 135. *τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος) ἀνάθημα τῷ Διὶ παρὰ Φειδόλα.* V. 2. *ἀρετᾶς*, cod. P *ἀρετάς.*

Epigr. 103. Anth. Pal. VI. 142. *Ἀνάθημα τῷ Διονύσῳ· τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος).* V. 1. *Διόνυσε*, cod. P *Διόνυσε δίδου* sed postea adpunctum.

Epigr. 104. Anth. Pal. VI. 138. *τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος) ὁμοίως* (i. e. *ἀνάθημα τῷ Ἀπόλλωνι*). V. 1. *τόνδε* Iacobs, cod. *τὸν δέ.*

Epigr. 105. Anth. Pal. VI. 139: *ἀνάθημα παρὰ Πραξαγόρα τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος).*

106. [Ep. 7.]

φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηϊφίλου.

107. [Ep. 8.]

ιένη Πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολέμοιο
ὶς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

108. [Ep. 1.]

ν θύρσον ἔχουσ' Ἑλικωνιάς, ἥ τε παρ' αὐτὴν
Θίππη, Γλαύκη τ' ἐνσχερὼ ἐρχομένη,
ος χωρεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσιν
τὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

109. [Ep. 3.]

δίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
ι τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

110. [Ep. 4.]

ρων, Ἀργυρότοξε δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
κράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

111. [Ep. 10.]

Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι·
ον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις
τε κρείοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

06. Anth. Pal. VI. 140: *ἀνάθημα παρὰ Μελάνθου τῇ Σεμέλῃ Ἀνακρέοντος*). V. 1. *φιλοστεφάνῳ* Barnes, vulgo *φιλοστεφάνου*.

07. Anth. Pal. VI, 141: *ἀνάθημα τῇ Ἀθηνᾷ τοῦ αὐτοῦ* (*Ἀνα*- ffert Epigramma s. poetae n. Suidas v. *δυσηχής*, unde *ὑυσαμένη* restitui, cod. P *ὑυσαμένα* et *δυσαχέος*. — V. 2. *κρέμαται*, ma- *ι*.

08. Anth. Pal. VI. 134: *Ἀνάθημα Ἀνακρέοντος*. V. 1. *ἥ τε* ἐ Plan., Iacobs scripsit *αἵ τε ... ἐρχόμεναι*. — V. 2. *ἐνσχερὼ* P *ἐς χορὸν*, Plan. *Γλαύκη ἡ σχεδὸν*.

09. Anth. Pal. VI. 136: *ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ* (*Ἀνακρέοντος*). ι v. *εἶμα*, ubi *Ἱπαξιδίκη* legitur et v. 2. *ἀμφοτέροις*, sed A *οτέρων*.

10. Anth. Pal. VI. 137: *τοῦ αὐτοῦ* (*Ἀνακρέοντος*) *ἀνάθημα νι παρὰ Ναυκράτους*.

11. Anth. Pal. VI. 143: *ἀνάθημα τῷ Ἑρμῇ παρὰ Τιμώνακτος. Ἀνακρέοντος*). V. 3. *κρείοντι* Brunck, cod. *κρειόεντι*.

112. [Ep. 13.]

Τέλλιδι ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

113. [Ep. 16.]

Καὶ σέ, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

114. [Ep. 19.]

Ἀλκίμων σ', ὠριστοκλείδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων,
ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουληΐην.

115. [Ep. 17.]

Βοικόλε τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

116. [Ep. 18.]

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

117. [130.]

Strabo XIV. 633: *Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον* (ἔκτισεν), *διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων.* Eadem Steph. Byz. v. *Τέως.*

Epigr. 112. Anth. Pal. VI. 346. *Ἀνακρέοντος.* V. 1. *Τέλλιδι* scripsi, *Τελλίᾳ ἱμερόεντα* Reiske, cod. *Τελαιαι ἡμερόεντα.* V. 4. *ἀγαθήν*, Barnes *ἀγαθῆς.*

Epigr. 113. Anth. Pal. VII. 263. *εἰς Κλεηνορίδην ναυαγήσαντα Ἀνακρέοντος Τηΐου.* (Mirum quod sequens Leonidae epigramma in naufragum anonymum sic inscribitur *εἰς Κλεήνορα· εἰς τὸν αὐτὸν κλέ Λεωνίδου.* nec tamen his utar, ut Anacreonti epigramma abiudicem.) V. 2. *θαρσήσαντα* Plan., cod. P *θαρσήσαντι.* — V. 3. *ἀνέγγυος* Plan., cod. P *ἀνέγκυος.* — V. 4. *ἀφ'*, Plan. *ἀμφ'.* — *ἔκλυσεν*, malim *ἔκλασεν.*

Epigr. 114. Anth. Pal. XIII. 4. *Ἀνακρέοντος τετράμετρον.* V. 2. *δουληΐην* Iacobs, cod. P *δουλείην.* Videtur non tam epigramma, quam maioris alicuius carminis exordium esse.

Epigr. 115. Anth. Pal. IX. 715. *Ἀνακρέοντος.* Et hoc et subsequens epigramma Anacreonti abiudicandum, nisi forte iunioris fuit Anacreontis.

Epigr. 116. Anth. Pal. IX. 716: *τοῦ αὐτοῦ* (*Ἀνακρέοντος*).

118. [133.]

Plato Theag. 125. D: *ΣΩ. Ταῦτ' ἔστιν, ἅπερ ἔφη Ἀνακρέων Καλλικρίτην* (sic u, vulgo *Καλλικρήτην*) *ἐπίστασθαι· ἢ οὐκ οἶσθα ᾄσμα; ΘΕ. ἔγωγε. ΣΩ. Τί οὖν; τοιαύτης τινὸς καὶ σὺ ξυνουσίας θυμεῖς ἀνδρός, ὅστις τυγχάνει ὁμότεχνος ὢν Καλλικρίτῃ τῇ Κυάνης* [A, vulgo *Κυανῆς*, cf. Arcad. 110.), *καὶ ἐπίσταται τυραννικά, περ ἐκείνην ἔφη ὁ ποιητής, ἵνα καὶ σὺ ἡμῖν τύραννος γένῃ καὶ τῇ ει.*

119. [134.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 789: *Καλῆς δι' ἀναστάδος]· καλῆς ἤτοι ὅτι βασίλεια τὰ οἰκήματα ἢ ὅτι ἐρωτικά· τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ωμένων· ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησίν.* Anacreontis locus cidisse videtur.

120. [135.]

Maxim. Tyr. XXIV. 9: *Ἡ δὲ τοῦ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐ- ῦ ἤθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ ντας — καὶ αὖθις καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαιά φησι.*

121. [136.]

Athen. I. 12. A: *Παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ ἑπτέζαι πλήρεις, ὡς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστί, κατηρεφέες παντοίων ἀγαθῶν κατὰ Ἀνακρέοντα.*

122. [137.]

Gregor. in Hermog. Rhett. VII. 1236: *Αἰσχρῶς μὲν κολακεύει ὁ ἀκοὴν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά· οἷον τὰ Ἀνακρέοντος. τὰ Σαπ- οῦς· οἷον γάλακτος λευκοτέρα, ὕδατος ἁπαλωτέρα, πηκτίδων ἐμμε- τέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἁβροτέρα, ἱματίου ἑανοῦ μαλακωτέρα, σοῦ τιμιωτέρα.*

123. [138.]

Pollux VI. 107: *Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφανοῦσθαί σι καὶ κοριάννοις καὶ αὐτῷ* (legas *καὶ λύγῳ*, om. A. vid. Fr. 42.) *Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ, (σάμψυχος οὗτος ἦν) (vid. Fr. 83.) καὶ ήτῳ, ὡς καὶ Σαπφὼ καὶ Ἀλκαῖος.*

124. [139.]

Himer. Or. III. 3: *Χαῖρε φίλον φάος χαρίεντι μειδιόον ος ὤπῳ· μέλος γάρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν ρχήσομαι, ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι ἔσθαι καὶ ποίησιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὁποῖον Σιμω- ης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐπεὶ δὲ ἀγέρωχοί*

τε ὄντες καὶ ὑψαυχένες ἄφετοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν, ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποίησιν δοῦναί μοί τι μέλος Τηΐων· ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μοῦσαν· ἐκ τῶν ἀποθέτων τῶν Ἀνακρέοντος τοῦτόν σοι φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι, καί τι καὶ αὐτὸς προσθεὶς τῷ ᾄσματι· Ὦ φέος Ἑλλήνων καὶ τῶν ὅσοι Παλλάδος ἱερὸν δάπεδον Μουσάων τε ἄλση νεμόμεθα.

125. [140.]

Himer. Or. IV. 3: Φέρε οὖν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς, ὦ παῖδες, ὥσπερ τις θεός, ὅδε ὁ ἀνὴρ φαίνει, οἵους ποιηταὶ πολλάκις εἰς ἀνθρώπων εἴδη μορφάς τε ποικίλας ἀμείβοντες πόλεις τε εἰς μέσας καὶ δήμους ἄγουσιν, ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφέποντας, οἷαν Ὅμηρος μὲν Ἀθηνᾶν, Διόνυσον δὲ Ἀνακρέων Εὐριπίδης τε ἔδειξαν.

126.

Himer. Or. V. 3: (Ἔσπευδε) μὲν Ἀνακρέων εἰς Πολυκράτους στελλόμενος τὸν μέγαν Ξάνθιππον προσφθέγξασθαι, ἡδὺ δ' ἦν καὶ Πινδάρῳ προεἰπεῖν πρὸ τοῦ Διὸς τὸν Ἴφικλον.

127. [143.]

Photius 570, 13: Ταντάλου τάλαντα· πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλούτου καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα, ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται· Τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται. Cf. Apostol. XVI. 16. Suidas v. Τὰ Ταντάλου (τάλαντα) τανταλίζεται. Arsen. 443.

128. [144.]

Zenob. V. 20: Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ· Μέμνηται ταύτης Ἀνακρέων· καὶ Πίνδαρος ἐν Νεμεονικαῖς (IV. 95.)· φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἡφαίστου γενομένην δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ τῶν θεῶν δοθῆναι· ᾗ χρώμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις. Cf. ibi interpr. Arsen. 351.

129. [12.]

Himer. Or. XIV. 4: Νῦν ἔδει μοι Τηΐων μελῶν, νῦν ἔδει μοι τῆς Ἀνακρέοντος λύρας, ἣν ὅταν ὑπὸ παιδικῶν ἐκεῖνος ὑπεροφθῇ ποτε, καὶ κατ' αὐτῶν Ἐρώτων οἶδεν ἁρμόσασθαι· εἶπον ἂν πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐκείνου ῥήματα· Τβρισταὶ καὶ ἀτάσθαλοι καὶ οὐκ εἰδότες, ἐφ' οὓς τὰ βέλη κυκλώσεσθε· (pluralem numerum sophista substituisse videtur). τάχα δ' ἂν καὶ ἠπείλησα τὴν ἀπειλήν, ἣν Ἀνακρέων ἀπειλεῖ τοῖς Ἔρωσιν· (haec haud dubie referenda sunt ad Fr. 24. et 25.) ἐκεῖνος γάρ ποτε ἐρασθεὶς ἐφήβου καλοῦ, ἐπειδήπερ ἑώρα τὸν ἔφηβον ὀλίγον αὐτοῦ φροντίζοντα, λύραν ἁρμόσας ἠπείλει

ῖς Ἔρωσιν, εἰ μὴ αὐτῷ τιτρώσκοιεν αὐτίκα τὸν ἔφηβον, μηκέτι μέ- ε εὔφημον εἰς αὐτοὺς ἀνακρούσασθαι.

130. [132.]

Schol. Hom. Od. Θ'. 294: *Καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν* :λων τεχνίτας (*Σίντιας*) *μέμνηται· τί μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων* ' *ξων φιλοκίμεως καὶ Σκυθῶν μέλει;* Aliquanto rectius Cram. . Par. III. 455, 29: *Καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν μέμνηται· μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκιμέρων καὶ Σκυθῶν μέλλει.* i Cramer *Σιντίων τῶν ἀγκυλοτόξων* coniecit,, Schneidewin *τί μοι* ν *ἀγκυλοτόξων Ὦ φίλε Κιμμερίων Σιντιέων τε μέλει.* Locus certo rrigi nequit, fort.:

Τί μοι τῶν ἀγκυλοτόξων
Σιντέων φυλόπιδος Κιμμερίων τε μέλει;

131. [13.]

Schol. Hom. Il. τ'. 21: *Ἐν ἑαυτῷ τι πρᾶγμα τὴν ὑποβολὴν ἔχον,* ερογὴν (Schneidewin bis *ὑπερβολὴν* requirit) *οὐκ ἐπιδέχεται μείνα· καὶ Ἀνακρέων· κωμάζει δέ, ὡς δεῖ, Διόνυσος, αὐτὸν τῷ συγκρίνας.* Schneidewin *ὡς ἂν δὴ* coni. vel *ὡς ἂν εἰ.* Scrib. letur:

. . . *κωμάσει δ',*
ὡς ἂν δῇ Διόνυσος.

132. [145.]

Mythogr. Vat. III. 4 (Fulgent. Myth. I. 25.): Iuppiter enim, ut acreon antiquissimus auctorum scribit, rex extitit Cretae, qui dum versus Titanas, id est Titani filios, qui frater Saturni fuerat, beln suscepisset, et sacrificium Coelo fecisset, in victoriae auspicium nilae sibi adesse prosperum vidit volatum, cuius cum vicisset aurio, in signis bellicis sibi auream fecit.

133.

Schol. Hor. Carm. IV. 9, 9. „Anacreon satyram scripsit, amis Lysandri. Alii dicunt, quod scripsit Circen et Penelopen in uno orantes." quae postrema ex Hor. Carm. I. 17, 18. petita sunt: *fide Teia Dices laborantes in uno Penelopen vitreamque Circen;* o minus suspecta sunt priora.

134. [109.]

Orion 3, 11: *Ἀβρός, ὁ κούφως βαίνων, κατὰ στέρησιν τοῦ ρους· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Ἀνακρέοντος εὗρον.*

135. [96.]

Hesych.: *Αἰθιόπαιδα· τὸν Διόνυσον. Ἀνακρέων.* ἄλλοι τὸν οἶνον, ἄλλοι τὴν Ἄρτεμιν· cod. *Αἰθιοπεῖς παῖδα.* Corrigas: *Αἰθιοπίης παῖδα.*

136. [125.]

Et. M. 514, 28: *Κινάκη, ὁ ἀκινάκης κινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ· τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρεόντειον χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γέγονεν ἐκθλίψις τοῦ ἰῶτα, καὶ πράσει τοῦ ω α τὼπινάκη, ὥςπερ ὦ Ἄπολλον Ὠπολλον.* Fortasse quod ibidem legitur *σὺν τῇδε τήστρᾳπῇ* (vel *τῇ στρᾳπῇ*), item Anacreontis est.

137. [110.]

Bekk. An. I. 373, 18: *Ἀκταινῶσαι· ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἐξᾶραι καὶ μετεωρίσαι· πεποίηται δὲ οὕτως· ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται ἀκτή, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται· οὕτως Ἀνακρέων.*

138. [97.]

Et. M. 703, 28: *Ῥῆγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον. — ὅτι εἰ ῥαγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βαμμα σαφὲς Ἀνακρέων πεπ· Ἁλιπόρφυρον ῥέγος.* Similia Et. Gud. 492, 18. (ubi *ῥῆγος* scribitur) et Zonar. 1608.

139. [111.]

Hesych.: *Ἄμιθα· ἔδεσμα ποιὸν καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων.* Exspectes *Ἀμίθη*. cf. ib. *Σαμίθη*.

140.

Eust. Od. 1538, 50: *Ὅθεν ἀνήλατός φησι παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ἀπειθής, ἀπὸ ὑποζυγίων.*

141.

Et. Sorb. (vid. Et. M. 159, 50. not.) *Ἀστράβη· — εἰς Ἀνακρέοντα εἴρηται καὶ ἀστραφὴ καὶ ἐπὶ ὀχήματος, ἐφ' οὗ ἀσφαλῶς κάθηνται.* Fuit fortasse etiam forma στράβη in usu, vid. Hesych.: *Ἐπιστραβής* (cod. *πιστράβη . .*)· *ὄχημα, ἀκινδύνως φέρων.* ubi scribendum:

Ἐπὶ στράβης, ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων.

explicatio enim excidit, estque fortasse Anacreontis versus. (Similiter locum correxit Pierson, nisi quod *ἐπ' ἀστράβης* scripsit.)

142. [112.]

Hesych.: *Αὐτάγητοι· ἀγάμενοι ἑαυτὰς καὶ θαυμαστῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν· Ἴων Ἀλκμήνῃ· ἔνιοι δὲ αὐθάδεις. καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται.*

143. [113.]

Athen. IV. 182. F: *Τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν ἄπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι.* Cf. ib. 175. D.

144. [114.]

Eust. 932, 1: *Καὶ ὅτι τοὺς οὕτως ἔχοντας ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας καὶ γονυκρότους τηνικαῦτα ῥιμέως ἐστὶ προσειπεῖν, καθὰ καὶ παλαιοὶ δηλοῦσιν, ἐν οἷς φασίν, ὅτι γονύκροτοι οἱ βλαισοί· Ἀνακρέων δὲ κέχρηται ἐπὶ δειλῶν.*

145. [115.]

Pollux III. 49: *Ἀνακρέων δὲ δίτοκον* (sic Bekker, v. *διτόκον*) *ν δὶς τεκοῦσαν.*

146. [116.]

Et. M. 385, 91: *Ἔσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων υνῆκεν πλεονασμῷ.*

147. [117.]

Schol. Arist. Acharn. 1133: *Διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος ωρήσσειν λέγουσιν τὸ μεθύειν καὶ ἀκροθώρακας* (vulgo *θώρακας*) *ὡς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων· ἐστὶ Ἀττική.* Cf. Suidas v. *θωρῆξασθαι* et Zonar. 1068., ubi Anacreonti ibui videntur verba *ὥστε θωρακισθῆναι*, quae etiam apud Schol. guntur, sed tanquam grammatici verba: fortasse tamen Anacreon xit: *ὥστε θωρηκισθῆναι* in tetrametro claudo.

148. [141.]

Pollux III. 98: *Τὸ γὰρ ἥδω Ἰωνικὸν καὶ τὸ ἤδε* (AC *ἤσεν*) *τάνιον μὲν παρ' ἡμῖν, Ἀνακρέων δ' αὐτὸ εἴρηκεν, Ἴων καὶ ποιης ἀνήρ.*

149. [118.]

Apollon. Dysc. in Bekk. An. II. 572, 14: *Τούτοις δὴ ἐπιστήσας Τρύφων ἐζήτει περὶ τοῦ μεγαλωστί, ἱρωστὶ* (cod. *ἱερωστί*, sed in- a *ἱρωστί*) *παρὰ Ἀνακρέοντι.* Cf. Schol. Il. σ'. 26. ubi *ἡρωιστί.* et ivorin. 103., qui *δίκην ἱερέως* interpretatur.

150. [119.]

Pollux V. 96: *Σὺ δ' ἂν προσθείης — καὶ κάλυκας παρ' Ὁμήρου τε καὶ Ἀνακρέοντος.*

162. [102.]

ης καὶ οἰνοπότις γυνὴ ὡς Ἀνα-

em. Allusit ad convi-

κελῶν καὶ πλο-
σαντες μηροῖσι

.]

: ῥαδινῆς· τρυφερῆς, Ἀνακρέων δὲ Ῥαδινοὺς πώλους.

166. [105.]

Σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τό· τά μοι τὸ ῥεραπισμένω νώτω παρὰ τῷ Ἀνα- Par. ap. Bekk. An. III. 1287. ῥεραπισμένα s ῥεραπισμένα νῶτα. Cf. Schol. Hom. παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ῥεραπισμένῳ νώτῳ et 4: ῥεραπισμένω νῶτον. Herodianus in Aldi ένων ὤτων. Adde Cram. An. Ox. IV. 185, An. Par. IV. 226, 17., ubi ῥεραπισμένῳ scriptura.

167. [126.]

ι σαλαΐζειν (V supra σαλαμβίζειν), Ἀνα- Cf. Orion 148, 5., ubi σηλάζειν.

168. [106.]

III. 294: Τὸ γὰρ ἁβροδίαιτον τῆς περὶ τὸν ὸ σαῦλα βαίνειν. ὡς φησὶν Ἀνακρέων, lewin opinatur Clementem vel confudisse sse Simonidis Amorgini Fr. 18.

169. [107.]

II. 120: Μάργος Ἔρως· κατὰ μετωνυμίαν ι Ἀνακρέων Ταπεροὺς δ' Ἔρως.

151.

Et. Gud. 339, 22: *Κορώνη — παρὰ τὸ καῦρον, ὃ σημαίνει τὸ κακόν· Ἀνακρέων κόρωνα βαίνων φησί.* Cf. cod. Havn. ad B. M. 530, 17.

152. [120.]

Pollux II. 103: *Πτύσμα — τὰ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὀνόματα πτύειν, ἀποπτύειν, καταπτύειν, κατάπτυστον, ἀπόπτυστον· Ἀνακρέων δὲ καὶ καταπτύστην εἶρηκε.*

153. [121.]

Eust. 1654, 17: *Ὥςπερ καὶ κλάς φησι (Ἡρακλείδης) παρὰ Ἀνακρέοντι.* Favorin. 443. Nisi est Fr. 17, 1.

154. [121.]

Proclus Hesiod. Op. 371: *Κωτίλλουσα δὲ σημαίνει ἡδέα λέγουσα· καὶ γὰρ τὴν χελιδόνα κωτίλλειν λέγει, ὡς ἔστι παρὰ Ἀνακρέοντι· κωτίλη χελιδών.* Cf. Tzetz. ibid.

155. [100.]

Schol. Aesch. Pers. 41: *Ἀβροδίαιτοι δὲ οὗτοι (Λυδοὶ), ὅθεν καὶ τὸ παρὰ Ἀνακρέοντι· Λυδοπαθεῖς τινες ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς.* Respicit Athen. XV. 690. C. Eust. 1144, 14.

156. 157. 158. 159. [142.]

Suid.: *Μυσάχνη ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόχῳ — Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον· κῆπος γὰρ τὸ μόριον.* Adde Eust. 1329, 34. qui his quartum convicium addit: *Καὶ μὴν ὁ Ἀνακρέων τὴν τοιαύτην οὐ πάνυ σφοδρῶς, ἀλλὰ περιεσκεμμένως πανδοσίαν ὠνείδισε καὶ λεωφόρον καὶ πολύυμνον.* id. 1921, 61. quatuor haec convicia sine poetae nomine interpretatur, sed 1088, 38. ex Anacreonte affert *πανδοσία* et *λεωφόρος*, quae iam 1084, 41. s. p. n. adscripserat, rursus 862, 45. s. p. n. adhibet *πανδοσία*, et similiter 536, 22. et 1516, 22. s. p. n. *μανιόκηπος*, quod ipsum 1572, 13. *comici poetae* esse dicit.

160. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. II. 127: *Παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ πομπῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν, κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.*

161 [101.]

Pollux VI. 23: *Καὶ οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι.*

162. [102.]

Pollux VI. 21: *Καὶ οἰνοπότης καὶ οἰνοπότις γυνὴ ὡς Ἀνακρέων.*

163.

Serv. Virg. Aen. I. 749: „Bibebat amorem. Allusit ad convivium. Sic Anacreon: *Ἔρωτα πίνων.*"

164. [103.]

Hesych.: *Γυναῖκες εἰλίποδες· διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν· καὶ Ἀνακρέων· Πλέξαντες μηροῖσι παρὰ* (cod. *πὲ*) *μηρούς.* Scribendum puto:

Πλέξαντες μηροῖς πέρι μηρούς * *

165. [104.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 106: *ῥαδινῆς· τρυφερῆς, Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδινόν· Ῥαδινοὺς πώλους.*

166. [105.]

Choerobosc. II. 555: *Σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τό· τά μοι ἐρυπωμένα κεῖται — καὶ τὸ ῥεραπισμένω νώτω παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι.* ita cod. Bar., sed Par. ap. Bekk. An. III. 1287. *ῥεραπισμένα* (*μένος*) *νῶ.* unde coniicias *ῥεραπισμένα νῶτα.* Cf. Schol. Hom. Od. ζ'. 59: *Ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ῥεραπισμένῳ νώτῳ* et Cram. An. Ox. IV. 415, 4: *ῥεραπισμένω νῶτον.* Herodianus in Aldi Cornu cop. 194: *ῥεραπισμένων ὤτων.* Adde Cram. An. Ox. IV. 185, 17. (ubi *ῥεραπισμένω*) et An. Par. IV. 226, 17., ubi *ῥεραπισμένῳ νώτῳ*, quae vera videtur scriptura.

167. [126.]

Et. M. 707, 50: *Καὶ σαλαΐζειν* (V supra σαλαμβίζειν), *Ἀνακρέων ἐπὶ τοῦ θρηνεῖν.* Cf. Orion 148, 5., ubi *σηλάζειν.*

168. [106.]

Clem. Alex. Paedag. III. 294: *Τὸ γὰρ ἀβροδίαιτον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως καὶ τὸ σαῦλα βαίνειν. ὡς φησὶν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἑταιρικά.* Schneidewin opinatur Clementem vel confudisse eum Fr. 151. vel intellexisse Simonidis Amorgini Fr. 18.

169. [107.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 120: *Μάργος Ἔρως· κατὰ μετωνυμίαν ὁ μαργαίνειν ποιῶν — καὶ Ἀνακρέων Τακερὸς δ' Ἔρως.*

170. [108.]

Serv. Virg. Aen. XI. 550: „*Caroque oneri timet*] Anacreon φορτίον ἔρωτος id est onus amoris.“ Scribend. videtur φόρτον Ἔρωτος.

171. [127.]

Schol. Hom. Il. ν'. 227: *Τμνον γὰρ καὶ Ἀνακρέων τὸν θρῆνόν φησιν.* Cf. Eust. 928, 63.

172. [128.]

Herodian. περὶ μον. λέξ. 11, 26: *Φίλλος, παρὰ Ἀνακρέοντι τὸ ὄνομα.* Dindorf vel *Βίλλος* vel *βίλλος* coniecit, (Arcad. 53, 1. *βίλλος τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον παρὰ Ἐφεσίοις.*)

XVIII.

ANACREONTEA.

1. [65.] *)

Ἀνακρέων ἰδών με,
ὁ Τήϊος μελῳδός,
ὄναρ λέγων προσεῖπεν·
κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτόν
περιπλάκην φιλήσας.
γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
καλός γε καὶ φίλευνος·
τὸ χεῖλος ὤζεν οἴνου·
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
ἐμοὶ στέφος δίδωσιν·
τὸ δ' ὤζ' Ἀνακρέοντος.
ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
ἐδησάμην μετώπῳ.
καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

Anacreontea. De originibus horum carminum accurate et docte disputavit C. G. Stark (Quaestiones Anacreonticae Lips. 1846.): neque tamen, quod ille existimat, germanum ullum Anacreontis carmen in his inest, sed recentioris originis sunt omnia, diversis illa quidem aetatibus composita et temporis decursu identidem immutata: quae quas subierint vicissitudines, ostendi ad carmen 3: et hinc potissimum intelligitur, quanta sit adhibenda cautio in his carminibus ad criticae artis leges corrigendis. Carmina eo ordine exhibeo, quo in codice leguntur, vulgari ordine insuper significato. Ceterum non recepi neque carmen *εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν*, quod *Theocrito* vulgo tribuitur, neque *Theodori Prodromi* carmen, quod est editum in Notitiis et Exc. Codd. Paris. VIII. 2. p. 125. neque denique *Pauli Silentiarii* carmen *εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά*. Contra alia quaedam carmina in Appendice subieci, de quibus dicetur suo loco. — Cod. Pal. secundum Levesquium: *Ἀνακρέοντος Τηΐου συμποσιακὰ ἡμιάμβια*, sec. Spalletium: *Ἀ. τ. σ. ἡ. καὶ ἀνακρέοντια καὶ τρίμετρα.* atque index Anthol. Palat. T. III. p. 4: *ἀνακρεόντια: καὶ τρίμετρα: τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογαὶ διάφοροι.*

1. Brunck *Βασιλίου* praemisit, quoniam 2 inscribitur *τοῦ αὐτοῦ Βασιλίου*. — V. 3. *λέγων*, Baxter *λέγω*. — *προσεῖπεν*, cod. *προεῖπεν*. — V. 5. *περιπλάκην*, cod. *περὶ πλάκην*. — V. 7. *γε* cod., vulgo *τε*. — *φίλευνος*, Brossius *φίλοινος*. Totus versus commode abiici potest. — V. 15. *ἐδησάμην*, cod. *ἐδησάμεν*. — V. 16. *καὶ δῆθεν*, Mehlhorn *κἀντεῦθεν*.

*) Numeri adiecti sunt editionum vulgarium.

2. [48.]

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΟΥ.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φωνίης ἄνευθε χορδῆς·
φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
φέρε μοι· νόμους κεράσσω,
μεθύων ὅπως χορεύσω,
ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσης
μετὰ βαρβίτων ἀείδων
τὸ παροίνιον βοήσω.
δότε μοι λύρην Ὁμήρου
φωνίης ἄνευθε χορδῆς.

2. B. [49.]

(ΑΔΑΟ.)

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
λυρικῆς ἄκουε μούσης·
φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι
. . . . . .
γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
ἱλαράς τε καὶ γελώσας.
. . . . . .
ἑτεροπνόους ἐναύλους·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

3. [17.]

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ.

Τὸν ἄργυρον τορεύων
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί,
τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;
ποτήριον δὲ κοῖλον,
ὅσον δύνῃ, βαθύνας.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μήτ' ἄστρα μήτ' ἄμαξαν,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
τί Πλειάδων μέλει μοι;
τί γὰρ καλοῦ Βοώτου;
ποίησον ἀμπέλους μοι,

2. τοῦ αὐτοῦ *Basilii* Spaletti ex cod., Stephanus ἄλλο. V. 9. et 10. om. Steph.

2. B. In cod. non est disiunctum a carm. 2. Melhorn post 24. inseruit. — V. 4. et 5. vulgo inserunt post v. 2., sed ea traiectione nequaquam integrum restituitur carmen, itaque satius duxi post v. 3. et post v. 5. lacunam indicare. — V. 6. ἑτεροπνόους, in marg. ἑτεροπιρ., Stephanus ἑτεροπνόοις ἐναύλοις, corrigunt ἑτέρᾳ πνόους ἐναύλους.

3. Exhibui hoc carmen secundum cod., nisi quod v. 10. *Πλειάδων* pro *πληάδων* scripsi. Commode autem accidit, ut hoc carmen etiam legatur in Anthol. P. XI. 48. τοῦ αὐτοῦ (i. e. *Ἀνακρέοντος*), sed cod. P om. lemma, et inde, Cram. An. Par. IV. 376., et rursus apud Gellium N. A. XIX. 9: in Oblectati autem sumus praeter multa alia versiculis lepidissimis *Anacreontis senis*, quos equidem scripsi, ut interea labor hic vigiliarum et inquies suavitate paulisper vocum atque modulorum acquiesceret: *τὸν ἄργυρον κτλ.*" Intelligitur hic luculento exemplo per quos gradus corruptio harum cantilenarum sensim serpere solita sit et quam longe a germana forma ea species recedat, quam codex exhibet. Est enim carmen

καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν,
καὶ Μαινάδας τρυγώσας.
ποίει δὲ ληνὸν οἶνου
ληνοβάτας πατοῦντας,
τοὺς Σατύρους γελῶντας,
καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας,
καὶ Κυθήρην γελῶσαν,
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
Ἔρωτα καφροδίτην.

sec. Anthologiam:

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
[πανοπλίαν μὲν οὐχί·]
ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνῃ βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ
μηδ' ἄστρα μηδ' ἀμάξας,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα,
ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας
καὶ βότρυας γελῶντας
σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.

V. 3. om. Cod. P. et Cram., sed abet Planudes. — V. 7. μηδ' ἀμάξας. od. P. μὴ ἀμάξας.

sec. Gellium:

Τὸν ἄργυρον τορεύσας
Ἥφαιστέ μοι ποίησον
πανοπλίαν μὲν οὐχί,
τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνῃ βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ
μήτ' ἄστρα μήθ' ἁμάξας,
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα.
τί Πλειάδεσσι κάμοι,
τί δ' ἀστράσιν Βοώτεω;
ποίησον ἀμπέλους μοι.
καὶ βότρυας κατ' αὐτό,
καὶ χρυσέους πατοῦντας
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.

V. 3. edd. vett. πανοπλίας. — V. 7. cod. Fr. edd. vett. καὶ μὴ ποίει, ibidem v. 9. omissus, et deinde exhibent τί πλειάδων μέλλει μοι τί δ' ἀστέρος B.

Ex his aparet, *antiquissimam* formam esse, quam Anthol. exhibet, ubi nuis cantilena versibus 11. constat, hanc postea alius quis amplificavit aditis versibus 5. (4. 10. 11. 14. 16.) et immutata paululum oratione, maxime, fieri solet, sub finem carminis: hoc autem factum est aliquanto ante Gellii tatem, quare ille poetarum recentium idyllia ab his cantilenis distinguit. eque tamen ex hac forma continuo ea orta, quam cod. Pal. exhibet, sed imum tertius aliquis rursus exitum cantilenae exornavisse videtur in hunc odum:

Ποίησον ἀμπέλους μοι
καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν,
καὶ Μαινάδας τρυγώσας.
ποίει δὲ ληνὸν οἶνου,
καὶ χρυσέους πατοῦντας
ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ
Ἔρωτα καφροδίτην

um denique alius tribus his ultimis versibus substituit:

ληνοβάτας πατοῦντας
τοὺς Σατύρους γελῶντας
καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας
καὶ Κυθήρην γελῶσαν.

aec autem omnia in codice Pal. coniuncta videmus. Hoc exemplo satis locemur, qualis sit conditio reliquorum carminum.

4. [18.]

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ.

Καλλιτέχνα τόρευσον
ἔαρος κύπελλον ἤδη·
τὰ πρῶτ' ἡμῖν τὰ τερπνά
ῥόδα φέρουσαν Ὥρην.
τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας
ποίει πότον μοι τερπνόν,
μὴ τῶν, παραινῶ, τελετῶν
μὴ ξένον μοι τορεύσῃς,
μὴ φευκτὸν ἱστόρημα·
μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον
Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν·
μύστις νάματος ἡ Κύπρις
ὑμεναίοις κροτῶσα.
χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους
καὶ Χάριτας γελώσας
ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
εὐβότρυον, κομῶσαν·
σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς·
ἅμα Φοῖβος ἀθύρει.

5. [59.]

(ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ) ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

6. [11.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων γέρων εἶ·
λαβὼν ἔξοπτρον ἄθρει
κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μέν,

4. Spaletti addit *τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος*. Mehlhorn binos versiculos coniungit, ut sint tetrametri politici, ideoque v. 9. subditicium censet et alia quoque mutavit. V. 1. *καλλιτέχνα* cod. in marg., ipse cod. *καλητέχνα*, vulgo *καλὴ τέχνα*. — V. 4. cod. *ῥοδα φέρουσαν*. Scribendum *φέρουσιν Ὥραι*, nam veris adventantis descriptio requiritur, tum demum simulacra poculi describuntur. — V. 5. *ἄργυρον* Barnes, cod. *ἀργύρεον* vel *ἀργύριον*, in m. *ἀργυρέων μοι δ'*. — V. 7. *παραινῶ*, cod. *παρ' αἰνῶ*, Salmasius *παρ' οἰνῳ*. — V. 9. cod. *εστορημα*, sed corr. *ι*. — V. 13. *κροτῶσα*, Stephanus alii *κροτοῦσα*. — V. 19. *ἅμα* Medenbach, cod. *ἀμμη*. — *ἀθύροι* Mehlhorn alii, cod. *ἀθύρει*.

5. *εἰς Ἔρωτα*, Spaletti *τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα*. Legitur etiam in Anth. Plan. 388. ubi inscribitur *Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου*. V. 1. *ποθ'* Pl., *ποτ'* cod. — V. 5. *ἔπιον*, Brunck *ἔπινον*.

6. *εἰς ἑαυτόν*, Spal. add. *ἄλλο* sed in m. om. V. 2. cod. *Ἀνακρεων*.

εἴτ᾽ εἰσίν, εἴτ᾽ ἀπῆλθον,
οὐκ οἶδα· τοῦτο δ᾽ οἶδα,
ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν
ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

7. [15.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Οὔ μοι μέλει τὰ Γύγεω,
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·
οὐδ᾽ εἶλέ πώ με ζῆλος,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
ἐμοὶ μέλει μύροισιν
καταβρέχειν ὑπήνην·
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν
κατασταφεῖν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ᾽ αὔριον τίς οἶδεν;
ὡς οὖν ἔτ᾽ εὐδί᾽ ἐστιν
καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ,
μὴ νοῦσος, ἢν τις ἔλθῃ,
λέγῃ σε μὴ δεῖ πίνειν.

8. [31.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΜΕΜΕΘΥΣΜΕΝΟΝ.

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ᾽ Ἀλκμαίων τε
χὠ λευκόπους Ὀρέστης,
τὰς μητέρας κτανόντες·
ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,
πιὼν δ᾽ ἐρυθρὸν οἶνον
θέλω θέλω μανῆναι.
ἐμαίνετ᾽ Ἡρακλῆς πρίν
δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
καὶ τόξον Ἰφίτειον.

V. 8. τοῦτο δ᾽, cod. τὸ δέ.

7. εἰς ἑαυτόν, Spal. in marg. εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν. Composita est haec cantilena ad similitudinem Archilochi Fr. 24. Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει, Οὐδ᾽ εἰλέ πώ με ζῆλος, οὐδ᾽ ἀγαίομαι Θεῶν ἔργα, μεγάλης δ᾽ οὐκ ἐρῶ τυραννίδος. quod documento est etiam aliorum lyricorum praeter Anacreontem carmina in usum suum convertisse auctores harum cantilenarum. Legitur in Anthol. Pal. XI. 47. Ἀνακρέοντος et in Cram. An. Par. IV. 176. pars prior huius carminis usque ad v. 10. quod rursus documento est, quo pacto haec carmina sensim amplificata et corrupta sint. Etiam varietas lectionis deprehenditur in Anth. et Cram. An., v. 1. μέλει Γύγεω om. τὰ, unde Plan. Γύγαο, v. 3. οὐδ᾽ αἱρέει με χρυσός, v. 4. Anth. οὐδ᾽ αἰρέω (vel ἀρνέω) τυράννους, sed Cram. οὐ φθονέω τυράννους, v. 5. 7. Cram. ἐμοὶ. — V. 1. Γύγεω, cod. γύγου, sed in m. γύγεο. — V. 11—15. Metis novicia sunt, ut coniecturis abstinendum sit, quamquam Hermann v. 11. ἔδι᾽ ἐστίν scripsit (poterat etiam εὐδία ἐστίν), v. 15. Stephanus et Scaliger μηδὲ πίνειν, Barnes μὴ πιεῖν δεῖ. Scripsi tamen ib. λέγῃ cum Stephano, cod. λέγει.

8. V. 5. χὠ, cod. χὸ. — λευκόπους, Arnaldus ἀελλόπους, Pauw λευώνους, alii λειπόνους, λευκόχρους vel λευκόφρυς. — V. 8. ἐρυθρόν, cod. in marg. δὲ λεύκον. — V. 10. ἐμαίνετ᾽, Stephanus ἐμαίνεθ᾽.

ἐμαίνετο πρὶν Αἴας
μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
τὴν Ἕκτορος μάχαιραν·
ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
καὶ στέμμα τοῦτο χαίτας,
οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
θέλω θέλω μανῆναι.

9. [12.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
τί σοι, λάλη χελιδόν;
τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
θέλεις λαβὼν ψαλίξω;
ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεύς
ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
τί μευ καλῶν ὀνείρων
ὑπορθρίαισι φωναῖς
ἀφήρπασας Βάθυλλον;

10. [77.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ.

Ἔρωτα κήρινόν τις
νεηνίης ἐπώλει·
ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
πόσου θέλεις, ἔφην, σοί
τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;
ὁ δ' εἶπε δωριάζων,
λάβ' αὐτὸν ὁππόσου λῇς·
ὅπως δ' ἂν ἐκμάθῃς πᾶν,
οὐκ εἰμὶ καροτέχνας·
ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
Ἔρωτι παντορέκτᾳ.
δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με
πύρωσον· εἰ δὲ μή, σύ
κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

11. [13.]

ΕΙΣ ΑΤΤΙΝ.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην
τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
ἐν οὔρεσιν βοῶντα
λέγουσιν ἐκμανῆναι.

V. 16. ἔχων homines docti, cod. ἔχω. — V. 18. fortasse aliena manu additus. Carmen videtur strophis senorum versuum constare.

9. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. λάλη Stephanus, cod. λάλευ. Munker κωτίλη om. σοι propter Anacr. Fr. 154. — χελιδόν, Stephanus χελιδών fort. recte. — V. 3. σευ, cod. supra σου.

10. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 5. τυχθὲν cod. in marg., vulgo τευχθέν. — V. 8. ὅπως, cod. supra ὅμως. — δ' add. Valperga, alii. — πᾶν cod. supra, v. νιν. Graeter et Mehlhorn totum versum subditicium censent. — V. 10. θέλω, fort. σθένω. — V. 11. cod. παντορεκτᾳ. — V. 16. fort. καταφλεγείς.

11. Εἰς Ἄττιν cod., Spal. add. τοῦ αὐτοῦ, v. εἰς ἑαυτόν. V. 3. βοῶντα

οἱ δὲ Κλάρου παρ᾽ ὄχθαις
δαφνηφόροιο Φοίβου
λάλον πιόντες ὕδωρ
μεμηνότες βοῶσιν.
ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαίου
καὶ τοῦ μύρου κορεσθείς
καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης
θέλω θέλω μανῆναι.

12. [14.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Θέλω θέλω φιλῆσαι·
ἔπειθ᾽ Ἔρως φιλεῖν με,
ἐγὼ δ᾽ ἔχων νόημα
ἄβουλον οὐκ ἐπείσθην.
ὁ δ᾽ εὐθὺ τόξον ἄρας
καὶ χρυσέην φαρέτρην
μάχῃ με προὐκαλεῖτο.
κἀγὼ λαβὼν ἐπ᾽ ὤμων
θώρηχ᾽, ὅπως Ἀχιλλεύς,
καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
ἔβαλλ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἔφευγον·
ὡς δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ εἶχ᾽ ὀϊστούς,
ἠσχάλλεν· εἶτ᾽ ἑαυτόν
ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον,
μέσος δὲ καρδίης μευ
ἔδυνε, καί μ᾽ ἔλυσεν·
μάτην δ᾽ ἔχω βοείην·
τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
μάχης ἔσω μ᾽ ἐχούσης;

13. [32.]

ΕΙΣ ΤΟΤΣ ΕΑΥΤΟΥ ΕΡΩΤΑΣ.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
ἐπίστασαι κατειπεῖν,
εἰ κύματ᾽ οἶδας εὑρεῖν
τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
μόνον ποῶ λογιστήν.
πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
ἔρωτας εἴκοσιν θές
καὶ πεντεκαίδεκ᾽ ἄλλους.
ἔπειτα δ᾽ ἐκ Κορίνθου
θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων·
Ἀχαΐης γάρ ἐστιν,
ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
τίθει δὲ Λεσβίους μοι
καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων
καὶ Καρίης Ῥόδου τε

robabiliter Bentley *βοῶσαν*, sed idem non recte v. 6. et 7. *πιόντας ὕδωρ εμηνότας βοῆσαι* coniecit.

12. *Εἰς Ἔρωτα*, Spal. addit *τοῦ αὐτοῦ*. V. 2. *φιλεῖν* editores, cod. *ιλεῖ*. — V. 6. *χρυσέην*, cod. *χρυσίην*. — V. 14. *εἶτ᾽*, Stephanus *εἶθ᾽*. — V. 15. *εἰς*, Stark coni. *ὡς*. — V. 16. *καρδίης*, cod. *κραδίης*. — V. 19. *βάωμεν* vulgo, cod. *βάλομεν*, Steph. *βαλώμεθ᾽*, Boissonade *λάβωμεν*.

13. Cod. sec. Spal. *ἄλλο τοῦ αὐτοῦ* et in marg. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἔρωτα*. V. 3. *κύματ᾽ οἶδας* Davisius, cod. *κυμαθῶδες*. — V. 4. *τὰ* Davisius, cod. *ὸ — ποῶ* cod., v. *ποιῶ*. — V. 9. fort. aliena manu additus. — V. 11. cod. *ρμαθοὺς*. — V. 13. *καλαὶ γυναῖκες*, cod. *καλλιγυναῖκες*. — V. 16. *Καρίης Ῥόδου τε* vulgo, cod. *Καρίην Ῥόδον τε*.

διςχιλίους ἔρωτας.
τί φῄς; ἐκηριώθης;
οὔπω Σύρους ἔλεξα,
οὔπω πόθους Κανώβου,
οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
τί σοὶ θέλεις ἀριθμεῖν
καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
τοὺς Βακτρίων τε κἀνδῶν
ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

14. [9.]

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ.

Ἐρασμίη πέλεια,
πόθεν πόθεν πετᾶσαι;
πόθεν μύρων τοσούτων
ἐπ' ἠέρος θέουσα
πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψεν
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
κρατοῦντα καὶ τύραννον.
πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα·
καὶ νῦν, ὁρᾷς, ἐκείνου
ἐπιστολὰς κομίζω·
καί φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
ἐγὼ δέ, κἢν ἀφῇ με,
δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ·
τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
καὶ δένδρεσιν καθίζειν
φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
πιεῖν δέ μοι δίδωσιν
τὸν οἶνον, ὃν προπίνει·
πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
καὶ δεσπότην γέροντα
πτεροῖσι συγκαλύψω.
κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε·
λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

V. 18. ἐκηριώθης scripsi, Hermann ἀνεπτερώθης, Scaliger ἀεί γ' Ἔρωτες, cod. ἀεὶ κηρώθεις. Cf. Hesych.: κηριοῦσθαι, ἐκπλήττεσθαι. — κηριωθῆναι· ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι. et ἐκηριώθη — ἐπτοήθη, ἐθανατώθη. — ἐκκεκηριωμένη· ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα· et ἐξεκηρίωσεν, ἐξέστησας. — V. 24. ἀριθμεῖν, Scaliger ἀριθμῶ. — V. 25. τοὺς, cod. supra τὰς. Corrigunt τοὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων.

14. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. πετᾶσαι, cod. πέτασαι, corrigunt πέτασσαι. — V. 4. θέουσα, cod. a m. pr. θέασα. — V. 5. πνέεις, cod. πνίεις. — V. 6. τίς εἶ; τί Brunck, cod. τίς ἐστι. — V. 11. μ' ἡ Faber, cod. με. — V. 14. τοσαῦτα, fort. τοιαῦτα (τοαῦτα). — V. 15. ὁρᾷς Stephanus, cod. οἷας. — V. 23. δένδρεσιν, cod. δένδρεσι. — V. 30. χορεύσω, Pauw χορεύω, Hartung αὖ χορεύω. — V. 31. γέροντα scripsi, et sic vir doctus apud Longopetraeum, Stephanus ἐμοῖσι, cod. Ἀνακρέοντα. — V. 32. συγκαλύψω, cod. supra συσκιάσω. Videtur συγκαλύπτω vel συσκιάζω scribendum.

15. [28.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
γράφε ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,
γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις
ἐλεφάντινον μέτωπον.
τὸ μεσόφρυον δὲ μί μοι
διάκοπτε, μήτε μίσγε·
ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
τὸ λεληθότως σύνοφρυν
βλεφάρων ἵτυν κελαινήν.
τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
ἅμα γλαυκόν, ὡς Ἀθήνης,
ἅμα δ' ὑγρόν, ὡς Κυθήρης.
γράφε ῥῖνα καὶ παρειάς,
ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
προκαλούμενον φίλημα.
τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτήν
ὑποπορφύροισι πέπλοις·
διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν.
τάχα κηρὲ καὶ λαλήσεις.

16. [29.]

ΕΙΣ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω
τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
λιπαρὰς κόμας ποίησον,
τὰς μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
τὰς δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας·
ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι
πλοκάμων ἄτακτα συνθείς
ἄφες, ὡς θέλωσι, κεῖσθαι.
ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσώδες
στεφέτω μέτωπον ὀφρὺς
κυανωτέρη δρακόντων.
μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
κεκερασμένον γαλήνῃ,
τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἕλκον,
τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,

15. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. V. 3. Ῥοδίης Stephanus, cod. ῥοδέης. — οἵρανε, Lennep κάρανε. — V. 11. πορφυραῖσι, cod. πορφύραισι. — V. 16. ὀ, Pauw. τι. — λεληθότως, cod. a m. sec. λεληθότος. — V. 17. κελαινήν, od. κελαίνην. — V. 22. ῥῖνα vulgo, cod. ῥῖνας. — V. 23. τῷ vulgo, cod. ὁ. — V. 28. πέτοιντο cod. in marg., in textu πετονται.

16. νεώτερον omisit Stephanus. V. 4. 5. τὰς μὲν — τὰς δὲ —, τὰ μὲν - τὰ δ' Stephanus. — V. 8. ὡς, cod. ὡς. — V. 14. Ἄρηος, cod. a m. pr. ρεος. — ἕλκον vulgo, cod. ἕλκων. — V. 16. φοβῆται vulgo, cod. φοβεῖται.

τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται·
ῥοδίνην δ' ὁποῖα μῆλον
χνοΐην ποίει παρειήν·
ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Λίδοῦς
δύνασαι βαλεῖν, ποίησον.
τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα,
τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις —
ἁπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς.
τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτός
ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
τὸν Ἀδώνιδος παρελθών
ἐλεφάντινος τράχηλος.
μεταμάζιον δὲ ποίει
διδύμας τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
Διονυσίην δὲ νηδύν.
ἁπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,
Παφίην θέλουσαν ἦδη.
φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
ὅτι μὴ τὰ κῶτα δεῖξαι
δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω
τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
λάβε μισθὸν ὅσσον εἴπῃς·
τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
καθελὼν ποίει Βάθυλλον.
ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς,
γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

17. 18. [21. 22.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Ἄρτε μοι, δότ' ὦ γυναῖκες
Βρομίου πιεῖν ἀμυστί·
ἀπὸ καύματος γὰρ ἤδη
προδοθεὶς ἀναστενάζω.
δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου
στεφάνους, οἵους πυκάζω·
τὰ μέτωπά μου πικαίει.
τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
καρδίη, τίνι σκεπάζω;
Παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου
κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον·
ἁπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίζει
πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς·
τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
καταγώγιον τοιοῦτο;

V. 17. τὸ δ' ἀπ', cod. τοῦ δ' ἄπ'. — κρεμᾶται, cod. sec. Spal. κρέμαται. — V. 18. ῥοδίνην, cod. supra ῥοδέην. — V. 23. ποιήσεις, cod. supra ποιήσης. — V. 24. γέμον τε vulgo, cod. γέμον τό. — V. 27. μετὰ cod. in marg., μέγα in textu. — V. 28. τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν Salmasius, cod. τὸ δ' Ἀ. παρῆλθον. — V. 39. ὅτι μὴ vulgo, cod. ὅτι μοι. — V. 42. ὅσσον, Spal. ex cod. ὅσον. — V. 45. ποτ' ἔλθῃς, cod. supra εἰςέλθῃς.

17. 18. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. Stephanus inscripsit εἰς ἑαυτόν. Inde a v. 10. vulgo novum incipit carmen, quod etiam in codice diremtum est, (in m. secundum Spal. ab alia manu adscriptum ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν), Stephanus inscripsit εἰς Βάθυλλον, sed recte Mehlhorn haec duo carmina in unum coniunxit. V. 1. δότ' ὦ vulgo, cod. δότε. — V. 3. ἀπὸ cod., vulgo ὑπὸ. — V. 4. προδοθεὶς cod. supra, in textu πυρωθεὶς, Stephanus προποθεὶς. — V. 6. subditicium censet Mehlhorn. — οἵους, Arnaldus οἷσι, Stephanus ὅπως, fort. οἷς με. — V. 7. πικαίει, cod. supra πικαίω. — V. 9. σκεπάζω, cod. supra σκεπάσω. — V. 10. Βαθύλλου, Stephan. Βάθυλλε. — V. 11. κάθισον Stephanus, καθίσω Salmasius, cod. κάθισο. — V. 14. αὐτὸν, αὐτῷ Stephanus. — ἐρεθίζει, Canter τερετίζει. — V. 16. τίς ἂν οὖν secund. Spal. cod. in margine, in textu τίς οὖν, supra ἄν.

19. [30.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
δήσασαι στεφάνοισιν
τῷ Κάλλει παρέδωκαν.·
καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
ζητεῖ λύτρα φέρουσα
λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
κἂν λύσῃ δέ τις αὐτόν,
οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
δουλεύειν δεδίδακται.

20. [66.]

Α Λ Λ Ο.

Ἡδυμελὴς Ἀνακρέων,
ἡδυμελὴς δὲ Σαπφώ·
Πινδαρικὸν τόδε μοι μέλος
συγκεράσας τις ἐγχέοι.
τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ.
καὶ Διόνυσος εἰσελθών,
καὶ Παφίη λιπαρόχροος,
καὐτὸς Ἔρως ἂν ἐκπιεῖν.

21. [19.]

Α Λ Λ Ο.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε᾽ αὖ γῆν.
πίνει θάλασσα δ᾽ αὔρας.
ὁ δ᾽ ἥλιος θάλασσαν,
τὸν δ᾽ ἥλιον σελήνη.
τί μοι μάχεσθ᾽ ἑταῖροι
καὐτῷ θέλοντι πίνειν;

22. [20.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἡ Ταντάλου ποτ᾽ ἔστη
λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
καὶ παῖς ποτ᾽ ὄρνις ἔπτη
Πανδίονος χελιδών.
ἐγὼ δ᾽ ἔσοπτρον εἶην,
ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με·

19. Spaletti: *ἄλλο εἰς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ.* — V. 8. cod. *οὐ ἔξεισιν*, et raeterea Spal. notavit *μένει.*

20. V. 3. *τόδε*, fort. *δὲ*, Hermann *δέ τι.* — V. 4. *τις*, cod. *τὶς.* — V. 6. *εἰσελθών*, Hermann coni. *ἐλθών.* — V. 7. cod. *παρόχροος*, correctum supra et in marg. — V. 8. *καὐτὸς Ἔρως ἂν ἐκπιεῖν* Hermann, cod. *καὶ αὐτὸ ἔρως κὰν ἐπίειν.*

21. *ἄλλο* additum in marg., Stephanus inscripsit *εἰς τὸ δεῖν πίνειν.* — V. 2. *δὲ δένδρε᾽ αὖ γῆν* scripsi, cod. *δένδρεα δ᾽ αὐτήν.* — V. 3. *θάλασσα δ᾽ αὔρας* cod., Heskin *θάλασσ᾽ ἀναύρους.*

22. Spal. addit *ἄλλο.*

ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,
ὅπως ἐγώ σ' ἀλείψω.
καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
καὶ μάργαρον τραχήλῳ.
καὶ σάνδαλον γενοίμην·
μόνον ποσὶν πάτει με.

23. [1.]

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΑΝ.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
ἁ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
ἔμεισψα νεῦρα πρώην
καὶ τὴν λύρην ἅπασαν,
κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δέ
ἔρωτας ἀντεφώνει.
χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
ἥρωες· ἡ λύρη γάρ
μόνους Ἔρωτας ᾄδει.

24. [2.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Φύσις κέρατα ταύροις,
ὁπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
ποδωκίην λαγωοῖς,
λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν,
τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.
γυναιξὶν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
τί οὖν δίδωσι; κάλλος
ἀντ' ἀσπίδων ἁπασῶν,
ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων.
νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
καὶ πῦρ καλή τις οὖσα.

25. [33.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Σὺ μὲν φίλη χελιδόν
ἐτησίη μολοῦσα
θέρει πλέκεις καλιήν·
χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος

V. 10. σε vulgo, cod. σεῦ. — V. 13. ταινίη, cod. a m. pr. τενίη. — μαστῶν, Spal. μασθῶν. — V. 14. μάργαρον cod. supra, in textu μάργαρος. v. 13. et 14. fortasse serius sunt adiecti. — V. 16. πάτει, Stephanus πατεῖν.

23. Spal. addit. τοῦ αὐτοῦ. V. 3. ἁ cod., corrigunt ὁ. — V. 12. ἔρωτας vulgo, cod. ἔρωτες.

24. Ἐρωτικόν. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν, Steph. εἰς γυναῖκας. V. 5. τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν, cod. τοῖς ἰκθοῖσιν τὸ νικτόν, vel sec. Spal. τοῖς ἰχθοῖσι τὸ νικτόν (supra νηκτόν).

25. Spal. τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα inscripsit. V. 1. χελιδόν cod. supra, in textu χελιδών.

ἢ Νεῖλον ἢ ἐπὶ Μέμφιν.
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μευ
ἐν καρδίῃ καλιήν.
Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
ὁ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμήν,
Ο ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.
βοὴ δὲ γίγνετ' αἰεί
κεχηνότων νεοσσῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρούς
οἱ μείζονες τρέφουσιν.
οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
πάλιν κύουσιν ἄλλους.
τί μῆχος οὖν γένηται;
οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκσοβῆσαι.

26. A. [16.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀϋτάς·
ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις.
οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες·
στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
ἀπ' ὀμμάτων με βάλλων.

26 B. [55.]

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν·
καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
ἐγκώρισεν τιάραις.
ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

27. A. [41.]

ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
παρὰ Λημνίαις καμίνοις
τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
ἐπόει λαβὼν σίδηρον.
ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ ἀϋτῆς
στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων
βέλος ηὐτέλιζ' Ἔρωτος·
ὁ δ' Ἔρως, τόδ' ἐστίν, εἶπεν,
βαρύ· πειράσας νοήσεις.

V. 7. καρδίῃ, cod. κραδιη. (Spal. καρδίηι.) — καλιήν, cod. supra καλιεν. — V. 10. ἡμίλεπτος editores, cod. ἡμῖν λεπτός. — V. 11. αἰεί vulgo, cod. ἀεί. — V. 18. σθένω, Mehlhorn στέγω. — V. 19. ἐκσοβῆσαι cum Pauwo scripsi, legebatur ἐκβοῆσαι. Wiedemann v. 18. et 19. subditicios censet.

26. A. Spal. addit ἄλλο. V. 6. δὲ καινὸς, Wiedemann coni. δ' ἐκεῖνος. — V. 7. με βάλλων, Stephanus βαλών με.

26 B. In codice hoc carmen cum priore coniunctum, vulgo inscribitur Εἰς τοὺς ἐρῶντας ᾠδάριον.

27. A. Spal. scribit: ἄλλο τοῦ αὐτοῦ βέλους. V. 2. cod. λιμνίαις. — V. 4. ἐπόει cod., vulgo ἐποίει. — V. 12. Repetit codex hoc loco v. 17.

ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,

ὅπως ἐ
καὶ
κο

23.

ΕΙΣ

Θέλω λέγειν Ἀτρείδα
θέλω δὲ Κάδμον ᾄδ
ἁ βάρβιτος δὲ χορδ
Ἔρωτα μοῦνον ἠχ
ἤμειψα νεῦρα π
καὶ τὴν λύρην

δι' αὐτόν.
ρον, ὀλλύμεσθα
τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

[44.]

Ο Ν Α Ρ.

ροχάζειν
Φύσις ν ων ἐπ' ὤμων·
ὁπλὰς ἔχων μόλιβδον
ποδα ς καλοῖς ποδίσκοις
λέσ ε καὶ κίχανεν.
το
τ

τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' ἐ
δοκέω δ' ἔγωγε πολλ
ἐν Ἔρωσί με πλακέν
διολισθάνειν μὲν ἄλλ
ἑνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

29. [7.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ
χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων
ἐκέλευε συντροχάζειν.

διὰ δ' ὀξέων μ' ἀν
ξυλόχων τε καὶ φαρ
τροχάοντα τεῖρεν ἱδ

27 B. et C. Cohaerent in codice cum praecedentibus, vulgo h iungunt quasi unum sit carmen et inscribitur εἰς Ἔρωτα. Sed rec v. 4. inde a Γένος novam cantilenam sequi statues, quod Mehlh suspicatus est.

27 C. V. 7. post hunc versum videntur quaedam excidisse.

28. Spal. τοῦ αὐτοῦ addit. V. 6. τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' Brun malis τί θέλει δ' ὄναρ τόδ', cod. τί θέλει τόδ' ὄναρ, τί θέλει ὄν Stephanus. — V. 9. διολισθάνειν Mehlhorn, cod. διολισθένειν, Ste λισθανεῖν. — ἄλλους vulgo, cod. ut videtur et Steph. ἄλλοις. — V. 1 Pauw. coni. τῳ δὲ.

29. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν. V. 2. χαλεπῶς Stephan., cod. χαλ ῥαπίζων Brunck, cod. βαδίζων. — V. 3. ἐκέλευε, Stephanus ἐκέλ V. 6. τεῖρεν ἱδρώς Salmasius, cod. πεῖρεν ἱδρ'ς.

ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν,
σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι

τέων λυθέντων.
λίθον μυρίζειν;
ἢ χέειν μάταια;
μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
πρὶν ἔρως ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
ὑπὸ νεοτέρων χορείας,
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

31. [3.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι
βρέχομαι δὲ κἀσέληνον
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας
ἀνέῳξα, καὶ βρέφος μέν
ἐσορῶ φέροντα τόξον
πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
παρὰ δ' ἱστίην καθῖσα
παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ

υν coni.

τοῦ αὐτοῦ et in margine ὠδάριον. V. 1. τε-
2. ποίαις, cod. πόαις. — V. 6. διακονείτω,
V. 7. ἅρματος γὰρ vulgo, cod. γὰρ ἅρματος.
εαίειν. — V. 16. ἔρως ἐκεῖ μ' corruptum,
ἀπελθεῖν, Barnes πρὶν ἔραζε δεῖν μ' ἀπελ-
ι μ'. Fort. πρὶν ἐκεῖ μ' ὥρα 'στ' ἀπελθεῖν.

V. 2. στρέφεται, cod. στρεφέτην. Versus for-
is. — V. 7. θυρέων, cod. θυράων. — V. 9.
od., Levesqu. σκίζεις, Stephan. σχίσεις. —
. — V. 17. ἐσορῶ vulgo, cod. εἰσορῶ. —
ditus. — V. 19. καθῖσα Mehlhorn coniecit,
. 20. παλάμαις τε, cod. παλάμας καὶ et su-

ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
ὑπεμειδίασε Κύπρις.
ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,

βαρύ, φησίν· ἄρον αὐτό.
ὁ δ' Ἔρως, ἔχ' αὐτό, φησίν.

27 B. [46.]

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·
χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·

χαλεπώτερον δὲ πάντων
ἀποστυγχάνειν φιλοῦντα.

27 C. [46.]

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
σοφίη, τρόπος πατεῖται·
μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός
ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.

διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
διὰ τοῦτον οὐ τοκῆας·
πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

28. [44.]

O N A P.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις
ἐδίωκε καὶ κίχανεν.

τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' εἶναι;
δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
ἐν Ἔρωσί με πλακέντα
διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

29. [7.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ὑακινθίνῃ με ῥάβδῳ
χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων
ἐκέλευε συντροχάζειν.

διὰ δ' ὀξέων μ' ἀνάγκαν
ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
τροχάοντα τεῖρεν ἱδρώς.

27 B. et C. Cohaerent in codice cum praecedentibus, vulgo haec coniungunt quasi unum sit carmen et inscribitur *εἰς Ἔρωτα*. Sed rectius post v. 4. inde a *Γένος* novam cantilenam sequi statues, quod Mehlhorn iam suspicatus est.

27 C. V. 7. post hunc versum videntur quaedam excidisse.

28. Spal. *τοῦ αὐτοῦ* addit. V. 6. *τί δ' ὄναρ θέλει τόδ'* Brunck, alii malis *τί θέλει δ' ὄναρ τόδ'*, cod. *τί θέλει τόδ' ὄναρ*, *τί θέλει ὄναρ τόδ'* Stephanus. — V. 9. *διολισθάνειν* Mehlhorn, cod. *διολισθένειν*, Steph. *διολισθανεῖν*. — *ἄλλους* vulgo, cod. ut videtur et Steph. *ἄλλοις*. — V. 10. *τῷδε* Pauw. coni. *τῳ δὲ*.

29. Spal. *ἄλλο ἐρωτικόν*. V. 2. *χαλεπῶς* Stephan., cod. *χαλεπός*. — *ῥαπίζων* Brunck, cod. *βαδίζων*. — V. 3. *ἐκέλευε*, Stephanus *ἐκέλευσε*. — V. 6. *τεῖρεν ἱδρώς* Salmasius, cod. *πεῖρεν ἰδρ'ς*.

κδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις
ἔβαινε, κἂν ἀπέσβην.
ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν,
σὺ γὰρ οὐ δύνῃ φιλῆσαι

30. [4.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

ὶ μυρσίναις τερείναις,
λωτίναις τε ποίαις
ρέσας θέλω προπίνειν·
ὁ δ' Ἔρως χιτῶνα δήσας
ἐρ αὐχένος παπύρῳ
ὖν μοι διακονείτω.
χὸς ἅρματος γὰρ οἷα
τος τρέχει κυλισθείς·
γη δὲ κεισόμεσθα
κόνις ὀστέων λυθέντων.
τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
τί δὲ γῇ χέειν μάταια;
ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
πρὶν ἔρως ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
ὑπὸ νερτέρων χορείας,
σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

31. [3.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

σονυκτίοις ποτ' ὥραις,
ἐφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
ὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,
όπων δὲ φῦλα πάντα
ται κόπῳ δαμέντα,
Ἔρως ἐπισταθείς μευ
έων ἔκοπτ' ὀχῆας.
ἔφην, Θύρας ἀράσσει;
ά μευ σχίζεις ὀνείρους.
Ἔρως, ἄνοιγε, φησίν·
βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι
βρέχομαι δὲ κἀσέληνον
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας
ἀνέῳξα, καὶ βρέφος μέν
ἐσορῶ φέροντα τόξον
πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην.
παρὰ δ' ἱστίην καθῖσα
παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ

. σείων, Brunck σαίνων coni.

Spal. ἄλλο ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ et in margine ὠδάριον. V. 1. τερ-cod. τερίναις. — V. 2. ποίαις, cod. πόαις. — V. 6. διακονείτω, Spal. διακονεῖτο. — V. 7. ἅρματος γὰρ vulgo, cod. γὰρ ἅρματος. . χέειν vulgo, cod. καίειν. — V. 16. ἔρως ἐκεῖ μ' corruptum, ρίν; ἐρῶ σε, δεῖ μ' ἀπελθεῖν, Barnes πρὶν ἔραζε δεῖν μ' ἀπελ-erlkamp πρὶν ἔρως ἔχει μ'. Fort. πρὶν ἐκεῖ μ' ὥρα 'στ' ἀπελθεῖν.

Spal. in marg. ἄλλο. V. 2. στρέφεται, cod. στρεφέην. Versus for-duobus temere conflatus. — V. 7. θυρέων, cod. θυράων. — V. 9. ulgo et sic Spal. ex cod., Levesqu. σκίζεις, Stephan. σχίσεις. — όβησαι, Spal. φοβῆσαι. — V. 17. ἐσορῶ vulgo, cod. εἰσορῶ. — rt. ab interpolatore additus. — V. 19. καθῖσα Mehlhorn coniecit, ξας et καθίσας. — V. 20. παλάμαις τε, cod. παλάμας καὶ et su-ulgo παλάμαισι.

ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκεν,
φέρε, φησί, πειράσωμεν
τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
τανύει δὲ παί με τύπτει
μέσον ἦπαρ, ὥςπερ εἶπας·
ἀνὰ δ' ἔλλεται καχάζων,
ξένε δ', εἶπε, συγχάρηθι·
κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστιν,
σὺ δὲ καρδίην πονήσεις

32. [43.]

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων
ὀλίγην δρόσον πεπωκώς
βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις·
σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,
ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
χὠπόσα φέρουσιν ὧραι.
σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,
ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
θέρεος γλυκὺς προφήτας·
φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτός,
λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἶμην·
τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει
σοφέ, γηγενής, φίλυμνε,
ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε·
σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

33. [40.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισιν
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
τὸν δάκτυλον· παταχθείς
τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν·
δραμὼν δὲ καὶ πετασθείς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
ὄλωλα κἀποθνήσκω·
ὄφις μ' ἔτυψε μικρός
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί.

V. 24. *πειράσωμεν* cod. supra, in textu *πειράσωμαι*. — V. 26. *εἶπας* Stephanus, cod. *ἐστὶ*. — V. 31. *ἐστιν* vulgo, cod. *ἐμοί*. — V. 32. *καρδίαν*, cod. *καρδίαν*.

32. Spal. *ἄλλο εἰς τέττιγα ᾠδάριον*. V. 2. *ὅτε*, Stephanus *ὅτι*. — V. 4. *ἀείδεις*, cod. supra *ἀείδης*. — V. 5. *κεῖνα* vulgo, cod. *κεινά*. — V. 6. *χωπόσα* vulgo, cod. *χοπόσα*, Steph. *χ' ὁπόσα*. — *ὧραι*, cod. *ωραι* et supra *ὕλαι*. — V. 8. *φιλία* cod., Hermann *φίλιος εἶ*, mihi videntur v. 7. 8 et 9. serius adiecti. — V. 15. *οὔ σε τείρει* vulgo, cod. *σὺ σε τηρεῖ*. — V. 16. *γηγενής, φίλυμνε* vulgo, cod. *γηγενῆ φίλυπνε*. — V. 17. *ἀπαθής* cod. *ἀπαθές*.

33. Spal. add. *ἄλλο*. V. 4. Stephanus *τὸν δάκτυλον δὲ παχθείς*. — V. 5. *τὰς χεῖρας*, Stephanus *τᾶς χειρὸς*. — V. 5. *ὠλόλυξεν*, sec. Spal. cod. *ὀλόλυξαν*. Mihi versus sic videntur transponendi: *ἐτρώθη τὸν δάκτυλον παταχθείς· δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν πρὸς τὴν καλὴν κτλ.*

ἃ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

34. [23.]

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΝ.

Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,
ἐκαρτέρουν φυλάττων,
ἵν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ.
εἰ δ' οὖν τὸ μὴ πρίασθαι
τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
τί καὶ μάτην στενάζω;
τί καὶ γόους προπέμπω;
ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
πιόντι δ' οἶνον ἡδύν
ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
ἐν δ' ἁπαλαῖσι κοίταις
τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

35. [8.]

ΟΝΑΡ.

Διὰ νυκτῶν ἐγκαθεύδων
ἁλιπορφύροις τάπησιν,
γεγανυμένος Λυαίῳ,
ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν
μετὰ παρθένων ἀθύρων.
ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
ἁπαλώτεροι Λυαίου,
δακέθυμά μοι λέγοντες
διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

V. 14. *πονεῖ*, Brrigge *ὀλεῖ*. Fort. *εἴ σε κέντρον πονεῖ*. — *τᾶς*, cod. ic. Spal. *τὰς*.

34. Steph. inscripsit *εἰς χρυσόν*. — V. 2. *παρεῖχε*, Steph. *παρῆγε*. — *νητοῖς* cod. supra, in textu *βροτοῖς*. — V. 4. *ἵν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ* vulgo, od. *ἵν' ἀσθενεῖν ἐπέλῃ*. — V. 6. *οὖν τὸ μὴ* scripsi, cod. *οὖν μὴ τὸ*, runck coniecit *οὔ τί που*. — V. 8. *ὠφελεῖ*, cod. *ὀφελεῖ*. — V. 11. Mehlorn subditicium censet. — V. 15. *ἀπαλαῖσι*, Scaliger *ἀγλααῖσι*. — V. 16. *ἀν*, Scaliger *τιν'*. Videntur v. 15. et 16. serius adiecti.

35. Spal. add. *τοῦ αὐτοῦ* in margine. V. 1. *νυκτῶν* cod., vulgo *νυτάς*. — V. 2. *τάπησι*, cod. a m. pr. *ταπισι*. — V. 3. *γεγανυμένος*, Barnes *εγανωμένος* coni. — V. 11. *ἐθέλοντα* Stephanus, cod. *ἐθέλοντι*. — *δὲ* cod., ulgo *δή*. — V. 12. *με* Stephanus, cod. *μοι*. — V. 13. *μεμονωμένος*, cod. *εμονωμένος*.

36. [41.]

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ἵλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς,
τὸν ὁμότροπον Ἔρωτι,
τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.
τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθέν
ἁπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθέν
ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.
τὸ μὲν οἶν πόμα λάβωμεν,
τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος·
μεθύων θέλω χορεύειν,
μεμυρισμένος δὲ παίζειν
μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν·
μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
ἵλαροὶ πίωμεν οἶνον,
ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

37. [47.]

ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΗΝ.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
φιλῶ νέον χορευτάν·
ἂν δ' ὁ γέρων χορεύῃ,
τρίχας γέρων μέν ἐστιν,
τὰς δὲ φρένας νεάζει.

38. [24.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην
βιότου τρίβον ὁδεύειν,
χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον
ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.

36. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. V. 1. ἵλαροὶ πίωμεν vulgo, cod. λιαρὸν πίομεν. — V. 5. fort. ὁμότροφον. — V. 11. πόμα cod. supra, in textu πῶμα. — V. 14. ἀνεμοτρόφῳ cod. supra, in textu ἀνεμοτρόπῳ. — V. 15. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 16. τὰς δὲ φροντίδας cod., Hermann τὰ δὲ φροντίδος. — V. 17. τὸ addidit Fabri filia, in cod. deest. — V. 18. ὀδυνωμένῳ Aemil. Portus, cod. ὀδυρώμενος, Stephanus ὀδυρωμένῳ. — V. 22. postea quaedam excidisse putant, sed fortasse potius v. 23. ab alio est adiectus.

37. Spal. εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἕτερον πρεσβυτῶν et in marg. ἄλλο. — V. 2. χορευτάν cod. supra, in textu χορευτήν. — V. 3. ἂν δ' ὁ γέρων, Stephanus γέρων δ' ὅταν.

38. Spal. add. ἄλλο. V. 1. ἐτέχθην cod. supra, in textu ἐτύχθην. — V. 3. ἔγνων, cod. ἔγνον.

μέθετέ με φροντίδες·
μηδέν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
παίξω, γελάσω, χορεύσω
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

39.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Τί καλόν ἐστι βαδίζειν,
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,
χὐπὸ τὰ πέταλα δῦναι,
ἁπαλὴν παῖδα κατέχων,
Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

40. [42.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Ποθέω μὲν Διονύσου
φιλοπαίγμονος χορείας·
φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου
μετὰ συμπότου λυρίζω·
στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν.
φιλολοιδόροιο γλώττης
φεύγω βέλεμνα κωφά·
στυγέω μάχας παροίνους.
πολυκώμους κατὰ δαῖτας
νεοθηλέσ' ἅμα κούραις
ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων
βίον ἥσυχον φέρωμεν.

V. 6. ἔστω cod. supra, in textu ἔστο.

39. Cod. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἔαρ ἤτοι κάλος. V. 1. τἰ, cod. τί. — καλόν, Barnes κάλλιον. — V. 5. Βάκχειον, cod. supra βάκχϊον. — ἰδεῖν, cod. εἰδεῖν. — V. 7. κατέχων, Fischer κατέχειν, Pauw χἀπαλὴν π. κατέχειν.

40. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. V. 1. ποθέω μέν, cod. ποθέομεν. — V. 3. ὅταν, cod. ὅι' ἂν, Hermann ὁπόταν. — V. 10. δαϊκτόν, Pauw δαϊκτήν. Totus versus subditicius videtur Mehlhornio: fortasse potius v. 9. serius adiectus, ut poeta scripserit: φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτήν· στυγέω μάχας παροίνους· φιλολοιδόροιο κτλ. Videtur autem hoc carmen ex quaternis quaternorum versuum strophis constare. — V. 11. φιλολοιδάροιο, cod. φιλολοιδόροισι. — V. 12. φεύγω vulgo, cod. ἔφευγε. fort. στυγέω. — κωφά Valckenaer, cod. κοῦφα. — V. 13. στυγέω, cod. Pal. στυγέω. — V. 15. νεοθηλέσ' Barnes, cod. νεοθηλαῖσιν, Mehlhorn νεοθηλέσιν.

41. [6.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν
ῥοδίνους συναρμόσαντες
μεθύωμεν ἁβρὰ γελῶντες.
ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα
κατακίσσοισι βρέμοντας
πλοκάμοις φέρουσα θύρσους
χλιδανόσφυρος χορεύει.
ἁβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος
στομάτων ἁδὺ πνεόντων
κατὰ πηκτίδων ἀθύρων
προχέει λίγειαν ὀμφάν.
ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
κῶμον μέτεισι χαίρων.

42. [5.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
μίξωμεν Διονύσῳ·
τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
κροτάφοισιν ἁρμόσαντες
πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες
ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,
ῥόδον εἶαρος μέλημα·
ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·
ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
στέφεται καλοὺς ἰούλους
Χαρίτεσσι συγχορεύων.
στέψον οὖν με, καὶ λυρίζων
παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
μετὰ κούρης βαθυκόλπου
ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
πεπυκασμένος χορεύσω.

43. [25.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ ΩΙΔΑΡΙΟΝ.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
εὔδουσιν αἱ μέριμναι.
τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
τί μοι μέλει μεριμνῶν;

41. V. 3. *μεθύωμεν* Arnaldus, cod. *μεθύομεν*. Post hunc v. Mehlhorn versum excidisse suspicatur. — V. 5. *κατακίσσοισι*, cod. sec. Spal. et Stephanus *κατὰ κισσοῖσι*. — V. 7. *χορεύει*, cod. supra *χορεύη*. — V. 8. *ἁβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρος* vulgo, cod. *ἁβροχαῖται δ' ἅμα κοῦροι*. — V. 10. *πηκτίδων*, cod. a m. pr. *πικτίδων*. — *ἀθύρων προχέει* Stephanus, qui et *ἀθύρει προχέων* memorat, cod. *ἀθύρειν προχέειν*. — V. 14. *Κυθήρης*, cod. *Κυθηρείας*, supra *Κυθηρίης*. Totum versum Mehlhorn probabiliter censet subditicium esse. — V. 16. *μέτεισι*, cod. *μεθίησι*.

42. Cod. *ἄλλο ὁμοίως ὠδάριον* et in marg. *εἰς ῥόδον*. V. 1. *ῥόδον* cod. supra, in textu *ῥόδων*. — V. 2. *Διονύσῳ*, cod. *τῷ Διονύσῳ*, sed *τῷ* expunxit librarius. — V. 7. *εἶαρος*, cod. *ἔαρος*. — V. 8. Herm. subditicium censet, recte ut videtur. — V. 9. *ᾧ* Hermann, cod. *ὁ*. — V. 10. *καλοὺς ἰούλους* Lennep, cod. *καλοῖς ἰούλοις*. — V. 12. *στέψον οὖν με καὶ* cod., Mehlhorn *στέψον με καί*. — *λυρίζων* Lennep, cod. *λυρίζω*, Stephan. *λυρίσω*.

43. Spal. in marg. add. *τοῦ αὐτοῦ*. V. 1. *πίνω* cod., *πίω* Barnes. — V. 3. *τί μοι γόων, τί μοι πόνων*, cod. *τί μοι πόνων, τί μοι γόων*, sed

Θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω·
τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

44. [37.]

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
Χάριτες βρύουσι ῥόδα·
ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
ἀπαλύνεται γαλήνῃ·
ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
ἴδε πῶς γέρανος ὁδεύει.
ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίταν·
νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
[καρποῖσι γαῖα προκύπτει.]
καρπὸς γαίας προκύπτει.
Βρομίου στέφεται νᾶμα
κατὰ φύλλον κατὰ κλῶνα
καθελὼν ἤνθησε καρπός.

45. [38.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
νέων πλέον δὲ πίνω·
κἂν δέηση με χορεύειν,
Σειληνὸν ἐν μέσοισιν
μιμούμενος χορεύσω,
σκῆπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν·
ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν.
ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
παρέστω καὶ μαχέσθω.
ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
μελίχρουν οἶνον ἡδύν
ἐγκεράσας φόρησον.
ἐγὼ γέρων μέν εἰμι
* * * * *

postea correctum. — V. 5. Stephanus κἂν μὴ θέλω, θανεῖν με δεῖ. — V. 6. τί δὲ cod., vulgo τί. — V. 9. Scaliger σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς.

44. V. 1. ἔαρος φανέντος, Hermann φανέντος ἦρος. — V. 2. βρύουσι ῥόδα cod., vulgo ῥόδα βρύουσιν. — V. 5. νῆσσα, cod. a m. pr. νῆσα. — V. 10. cancellis sepsi, quippe qui sit ex dittographia ortus, vulgo delent v. 11. — καρποῖσι, corrigunt καρποῖς. — V. 11. γαίας scripsi, cod. ἔλαίας. — V. 12. fort. scrib.: Βρομίου στρέφει τὸ νᾶμα κατάφυλλον κατὰ κλῶνα, ut deinde versus exciderit. Hermann Βρομιοτρεφές τε νᾶμα κατάφυλλον, κατάκλωνον θαλέθων ἤνθισε κ., Boeckh Βρομίου στέγων τὸ νᾶμα . . . σταφυλῶν ἤνθισε κ. — V. 13. κλῶνα vulgo, cod. κλόνον. — V. 14. ἤνθησε cod., vulgo ἤνθισε.

45. V. 3. δέηση με cod., Hermann μὲν δέῃ. — V. 4. et 5. huc transposuit Lachmann, in cod. leguntur in fine carminis. — V. 6. ἔχων cod., Stephanus ἔχω. — V. 7. ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν cod., Mehlhorn ὁ δ' οὐδέν ἐσθ' ὁ νάρθηξ. — V. 9. παρέστω καὶ cod., corrigunt πάρεστι γάρ, ex Anacr. Fr. 92. — V. 11. μελίχρουν cod., corrigunt μελιχρόν. — V. 13. nihil excidisse videtur, nisi νέων πλέον δὲ πίνω.

46. [26.]

ΕΙΣ ΦΙΛΟΠΟΤΗΝ.

Ὅταν ὁ Βάκχος εἰςέλθῃ,
εὔδουσιν αἱ μέριμναι·
δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου
θέλω καλῶς ἀείδειν·
κισσοστεφής τε κεῖμαι,
πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.
ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
* * * *
φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.

47. [32.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
ὁ λυσίφρων ὁ Λυαῖος,
ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμάς
εἰςέλθῃ μεθυδότας,
διδάσκει με χορεύειν.
ἔχω δέ τι καὶ τερπνόν
ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς·
μετὰ κρότων, μετ' ᾠδᾶς
τέρπει με καφροδίτα,
καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

48. [39.]

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τότ' ἐμεῦ ἦτορ ἰανθέν
λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ἀποριπτονται μέριμναι
πολυφρόντιδές τε βουλαί
ἐς ἀλικυπους αἰτας.

46. Spal. add. ἄλλο et in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλοπότην, Stephanus εἰς ἑαυτόν. V. 1. ὅταν ὁ Βάκχος εἰςέλθῃ cod., Bothe ὁ Βάκχος ὅταν ἐςέλθῃ, Hermann ὅταν Βάκχος ἐξέλθῃ. — V. 3. δοκῶν vulgo, cod. δοκῶ. — V. 8—10. non cohaerent cum praegressis; probabiliter Hermann novi carminis initium esse censet.

47 Spal. in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς Διόνυσον ἤγουν εἰς οἶνον. — V. 2. ὁ Λυαῖος cod., vulgo articulum abiiciunt. — V. 3. ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς cod., Barnes ὅταν φρένας γ' ἐς ἀμάς. — V. 4. μεθυδότας cod., corrigunt μεθυδώτας. — V. 5. διδάσκει με cod., Mehlhorn διδάσκομαι. — V. 6. δέ τι καὶ cod., corrigunt δὲ καί τι. — V. 8. Mehlhorn ad praegressa refert. — V. 9. με καφροδίτα cod., corrigunt καί μ' Ἀφροδίτα. — V. 10. πάλιν cod., Barnes πάλι.

48. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ, Stephanus inscr. εἰς ἑαυτόν. V. 2. τότ' ἐμεῦ Brunck, cod. τότε μεν (Spal. μὲν). — V. 3. λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας, Moebius λίγα Μούσας ἄρχετ' αἰνεῖν, rectius Mehlhorn duorum versuum reliquias esse existimat . . . . Μούσας . . ἄρχεται λιγαίνειν. — V. 5. ἀποριπτονται, cod. ἀποριπταυται.

ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
δονέει μέθῃ γανώσας.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον
στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,
ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρήνῳ,
βιότου μέλπω γαλήνην.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
μύρῳ εὐώδεϊ τέγξας
δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
κατέχων Κύπριν ἀείδω.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
ὑπὸ κυρτοῖσι κυπέλλοις
τὸν ἐμὸν νόον ἁπλώσας
θιάσῳ τέρπομαι κούρων.
ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
τοῦτό μοι μόνῳ τὸ κέρδος·
τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

49. [34.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Μή με φύγῃς ὁρῶσα
τὰν πολιὰν ἔθειραν·
μηδ', ὅτι σοὶ πάρεστιν
ἄνθος ἀκμαῖον, ταμά
δῶρα, φίλα, διώσῃ.
ὅρα κἀν στεφάνοισιν
ὅπως πρέπει τὰ λευκά
ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

50. [36.]

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΤΩΣ ΖΗΝ.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
τί δέ μοι λόγων τοσούτων,
τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
μᾶλλον δίδασκε πίνειν
ἁπαλὸν πόμα Λυαίου·
μᾶλλον δίδασκε παίζειν
μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
πολιαὶ στέφουσι κάραν·
βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον, ὦ παῖ,
τὴν ψυχήν μου κάρωσον·
βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

V. 9. λυσιπαίγμων, Pierson coni. λυσιπήμων, Hermann λυροπαίγμων. — τότε vulgo, cod. ὅτε, vel sec. Spal. ὅτε μοι. — V. 10. μ' om. cod. — V. 21. κυρτοῖσι Barnes, cod. κυρτοῖς δέ. — V. 25. et 26. τοῦτο cod., vulgo τόδ' ἐμοὶ et τόδ' ἐγώ. — μόνῳ, Barnes μόνον. — V. 27. γὰρ cod. in textu, sed supra δεῖ.

49. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. V. 2. ἔθειραν, cod. αἴθηραν. — V. 4. ταμά scripsi, cod. τὰς ἐμς. — V. 5. δῶρα φίλα διώσῃ scripsi, cod. δῶρα τὰ φίλτρα διώξεις, Stephanus ταμὰ φίλτρα διώξῃς, Hermann ἄνθος ἀκμαῖον, ὥρας ἐμὰς δῶρα διώσῃ, poteris probabilius ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας, δῶρα, φίλα, διώσῃ. — V. 6. κἀν vulgo, cod. κἀν ἐν. — V. 8. ῥόδοις vulgo, cod. ῥοΐδοις.

50. τὸ om. cod., Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. V. 4. cod. ὀφελούντων. — V. 6. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 9. στέφουσι κάραν cod., vulgo κάρα στέφουσιν. — V. 10. βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον Bothe, cod. δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον. — V. 11. Barnes ψυχὴν δέ μοι κάρωσον.

51. [54.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ὅτ' ἐγὼ νέοις σ' ὁμιλεῖν
ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβα.
τότε δέ, τότ' ἐς χορείην
ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι.
περίμεινόν με Κυβήβα·
παράδος· θέλω στέφεσθαι·
πολιὸν δὲ γῆρας ἑκάς·
νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δέ μοί τις
φερέτω ῥοῦν ἀπ' ὀπώρης,
ἵν' ἴδῃ γέροντος ἀλκήν
δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
δεδαηκότος δὲ πίνειν,
χαριέντως δὲ μανῆναι.

52. [35.]

ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
δοκεῖ τις εἶναί μοι Ζεύς·
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδονίην γυναῖκα.
περᾷ δὲ πόντον εὐρύν,
τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἐξ ἀγέλης ἐλασθείς
ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος.

53. [53.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
μέλπομαι ῥόδον τέρεινον
συνέταιρον αὐξίμολπον·
τόδε γὰρ θεῶν ἄνημα,
τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις
πολυανθέων Ἐρώτων,
ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν·

51. Spal. ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. V. 1. *νέοις σ' ὁμιλεῖν* scripsi, Stephanus *νέοις ὁμίλουν*, Mehlhorn *σε νέοις ὁμιλεῖν*, cod. *σε νέοις ὁμίλουν*. — V. 2. *ἐσορῶ* vulgo, cod. *ἐσορῶν*. — V. 3. *δέ* cod., vulgo *δή*. — V. 5. *περίμεινον*, cod. supra *παραμένω*. — V. 7. *δὲ γῆρας ἑκὰς* cod., corrigunt *ἑκὰς δὲ γῆρας*. — V. 9. *Διονυσίης* vulgo, cod. *Διονυσίοις*. — V. 10. *ῥοῦν* Pauw, cod. *ῥοιάν*, sed supra *ῥοόν*.

52. V. 2. sic cod., vulgo *Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι*. — V. 4. *Σιδονίην* cod. sec. Spal. supra, in textu *Σιδωνίαν*. — V. 5. *περᾷ δὲ* vulgo, cod. *παρὰ δὲ*, sed supra *δή*. — V. 7. *οὐκ ἂν* vulgo, cod. *οὐκ ἂν οὖν*. — V. 10. *μόνος*, Steph. *μόνος γ'*.

53. V. 1. *στεφανηφόρου* vulgo, cod. *στεφανηφόρον*. — V. 2. *μέλομαι* cod. in textu, sed supra *μέλπομαι*. — *τέρεινον* Salmasius, cod. *τερενόν*, Stephanus *θερινόν*. — V. 3. *συνέταιρον αὐξίμολπον* scripsi, cod. *σὺν ἑταιρεῖ αὔξει μελπν (μελπς)*, Hermann *μέλομαι . . . συνέταιρον* (Mehlhorn *συνέταιροι*) *ὀξὺ μέλπειν*. — V. 5. *τὸ* vulgo, in cod. omissum, fort. *βροτῶν χάρισμα*.

γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πεῖραν
ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπειν
μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις
προσάγειν τ' Ἔρωτος ἄνθος.

τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνόν
θαλίαις τε καὶ τραπέζαις
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς
δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν;

54. [53.]

(ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.)

Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠώς,
ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
ῥοδόχρους δὲ κἀφροδίτα
παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
τόδε καὶ χρόνον βιᾶται·
χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν·
χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης
δεδροσωμένην Κυθήρην

ἐλόχευε Πόντος ἀφρῷ,
πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς,
φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ,
τότε καὶ ῥόδων ἀγητόν
νέον ἔρνος ἤνθισε Χθών,
πολυθαίδαλον λόχευμα·
μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
φυτὸν ἄμβροτον Λυαίῳ.

55. [50.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ
νέον, ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
καλὸν ἐν πότοις χορευτήν
τελέων θεὸς κατῆλθεν,
ἁπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον

πότον ἄστονον κομίζων,
γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
πεπεδημένον ὀπώραις
ἐπὶ κλημάτων φυλάττων,
ἵν', ὅταν τέμνωσι βότρυν,

V. 11. et 13. cod. ποιοῦντ' et λαβόντ', Stephanus ποιοῦντα et λαβόντα. — V. 15. προσάγειν τ', cod. sec. Spal. προσάγων τ', Stephanus προσάγοντ'. — V. 16. τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνὸν scripsi, cod. ἀσσοφῶ τόδ' αὐτῶ τερπνόν, Mehlhorn καὶ τῷ σοφῷ τί τερπνόν. — V. 18. θ' Stephanus, cod. τ'. — V. 19. δίχα Mehlhorn, cod. τί δὲ δίχα, Stephanus τί δ' ἄνευ ῥόδου.

54. Vulgo hoc carmen cum praegresso coniunctum est, etiam in codice, seiunxit Mehlhorn. V. 5. νοσοῦσιν cod. supra, in textu νόσοισιν. — V. 10. φύσιν cod. in textu, supra φυήν. — V. 15. ἐδείκνυε, cod. supra ἔδειξεν δ. — V. 16. θέαν, Mehlhorn θεὰν scripsit. — cod. Ὀλύμπ̃. — V. 17. ῥόδων ἀγητόν scripsi, ῥόδον ἀγητὸν cod., vulgo ῥόδων ἀγητῶν. — V. 18. ἤνθισε vulgo, cod. ἤνθησε. — V. 20. ὅμιλος, cod. ὁμοι. — V. 22. ἀνέθηλεν scripsi, cod. ἀνέθηλειν, vulgo ἀνέτειλεν. — V. 24. Λυαίῳ cod. in textu, supra Λυαίου.

55. Spal. in marg. ἄλλο. V. 2. νέον, cod. sec. Spal. supra νέων. — V. 6. πότον, cod. πόθον. — V. 9. φυλάττων, Stephanus φυλάττειν. — V. 10. τέμνωσι cod., vulgo τέμωσι.

ἄνοσοι μένωσι πάντες,
ἄνοσοι δέμας θεητόν,
ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

56. [51.]

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ἄρα τις τόρευσε πόντον;
ἆρα τις μανεῖσα τέχνα
ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ
ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης;
ἄρα τις ὑπερθε λευκὰν
ἁπαλὰν χάραξε Κύπριν
νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς,
μακάρων φύσιος ἀρχάν;
ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνάν,
ὅσα μὴ θέμις δ' ὁρᾶσθαι,
μόνα κύμασιν καλύπτει.
ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτάν,
βρύον ὡς ὑπερθε λευκόν,
ἁπαλόχροος Γαλήνη
δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει
ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν
ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς
μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
μέσον αὖλακος δὲ Κύπρις,
κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθέν,
διαφαίνεται Γαλήνας.
ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται
ἐπὶ δελφῖσιν χορευταῖς
δολερὸν νόον μερόπων
Ἔρος, Ἵμερος γελῶντες.
χορὸς ἰχθύων τε κύρτος
ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
Παφίης τὸ σῶμα παίζει,
ἵνα νήχεται γελῶσα.

57.

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

Ὁ δραπέτας ὁ χρυσός,
ὅταν με φεύγει κραιπνοῖς
διηνέμοις τε ταρσοῖς,
ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει,

V. 12. θεητόν vulgo, cod. θῑητόν. — V. 14. ἐς ἔτους, cod. ἐσέτους.

56. V. 1. πόντον vulgo, cod. πόντῳ. — V. 4. videtur post v. 5. transponendus et λευκὰ scribendum. — V. 7. νόος, Bothe νόον. — ἀερθείς cod. supra in textu ἀέρθη. — V. 10. ὅσα Brunck, cod. χὅσα. — δ' in cod. additum a manu secunda, ut possit aliquis scribere χὥσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι. — V. 11. κύμασιν καλύπτει cod., corrigunt κῦμα συγκαλύπτει. — V. 12. ἀλαλημένη Stephani ed., cod. ἀλαλημένος. — ἐπ' αὐτάν Mehlhorn, cod. ἐπαυτά, Stephanus coni. ἀλαλημένον δ' ἐπ' ἀκτᾷ, prius probavit Mehlhorn. — V. 13. λευκόν vulgo, cod. λευκάν. — V. 14. et 15. transponere voluit Pauw. — V. 14. ἁπαλόχροος Γαλήνη scripsi, ἁπαλοχρόοις παλάμαις Mehlhorn, cod. ἁπαλοχρόους παλάμῃς et in marg. γαληνς. — V. 18. δειρῆς, cod. a m. pr. δηρῆς. — V. 21. ὡς, cod. ὡς. — V. 22. διαφαίνεται, cod. a m. sec. διεφαίνετο. — Γαλήνας scripsi, vulgo γαλήναις. — V. 23. ὀχοῦνται vulgo, cod. ὀρχοῦνται. — V. 25. Scaliger coni. δολερὸν νόημ' Ἐρώτων, Io. H. Voss δολερὸν νόον μετώπῳ. — V. 26. Ἔρος Barnes, cod. Ἔρως.

57. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. V. 1. ὁ Pauw, cod. μ' ὁ. — χρυσός, vulgo Χρυσός. — V. 2. Barnes coni. ὅταν φύγῃ με. — κραιπνοῖς, κραιπνῶς cod. supra.

οὗ μιν διώκω· τίς γάρ
μισῶν θέλει τι θηρᾶν;
ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθείς
τῶ δραπέτα τῶ χρυσῶ
ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
φέρειν ἔδωκα λύπας,
λύρην δ' ἐλῶν ἀείδω
ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
πάλιν δ' ὅταν με θυμός
ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
ἄφνω προσεῖφ' ὁ δραπέτας,
φέρων μέθαν μοι φροντίδων,
ἐλών μιν ὡς μεθήμων
λύρης γένωμαι λαρός.
ἄπιστ' ἄπιστε χρυσέ,
μάτην δόλοις με θέλγεις·
πλέον τι χρυσοῦ νεῦρα.
πόθους κέκλυθι ἀδεῖς.

58. [52.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
ταλάροις φέροντες ἄνδρες
μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες,
μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
σταφυλήν, λύοντες οἶνον,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
νέον ἐς ζέοντα Βάκχον·
ὃν ὅταν πίνῃ γεραιός,
τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
πολιὰς τρίχας τινάσσων.
ὁ δὲ παρθένον λοχήσας
ἐρατὸς νέος ἐλυσθείς
ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν
σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,
βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει,
προδότιν γάμων γενέσθαι·
ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
μεθύων ἄτακτα παίζει.

V. 5. *οὗ μιν* vulgo, cod. *οὐ μήν*. — V. 8. *τῶ δραπέτα τῶ χρυσῶ* Barnes, cod. *τῷ δραπέτᾳ τῷ χρυσῷ*. — V. 11. *ἐλῶν* cod., vulgo *ἐλών*. — V. 15. *προσεῖφ' ὁ*, cod. *προσεῖπ' ὁ*, Mehlhorn *προσεῖπε*. — V. 16. *μοι* Ducier, cod. *δοι*. — V. 17. *μεθήμων*, cod. supra *μεθύμων*, Steph. *μεθ' ἡμῶν*. — V. 18. *λαρός* vulgo, cod. *λαρόν*. — V. 20. *μάτην* Mehlhorn, cod. *μετ' ἄν*. — *θέλγεις*, cod. supra *θέλγης*, Stephanus *ἔστ' ἄν . . . θέλγῃς*. — V. 21. *τι χρυσοῦ* Mehlhorn, cum olim minus recte *πλέον τί χρυσοῦ; νεῦρα πόθους κτλ.* scripsisset, cod. *χρυησον*, Stephanus *χρυσοῦ*, idem coniecit *θ νευρά*. — V. 22. *κεκλυ*.

58. V. 1. *μελανόχρωτα* cod. supra, in textu *μελανόχροτα*. — V. 2. *φέροντες*, Stephanus coni. *φέρουσιν*. — V. 6. Pauw coni. *σταφυλῆς λ. οἶνον*, Bothe *σταφυλὴν λ. οἶνου*. — V. 8. *ἐπιληνίοισιν*, cod. *ἐπιληνέοισιν*. — V. 10. *ἐς ζέοντα*, Fabri coni. *ἐκ ζέοντα*, Pauw *εἰσιόντα*. — V. 11. *πίνῃ* cod., vulgo *πίῃ*. — V. 15. *ἐλυσθείς*, Stephanus coni. *μεθυσθείς*. — V. 19. *ἄωρα* cod. sec. Spal. in marg., *ἄωρος* in textu. — V. 20. *προδότιν* vulgo, cod. *προδότην*. — V. 21. *πείθων*, cod. supra *πϊθων*.

δόλοις ἀπίστοις ἀνδάνοις·
ἐμοὶ δ' τῷ λυροκτύπῃ
μούσαις φρεσὶν ἀποίκους
ἀχανδέας ὀρίνεις
αἴγλην τε λαμπρύνεις.

θεῶν δυνάστης,
βροτοὺς δαμάζει.

οἶνον, ὦ παῖ,
κάρωσον·
ει μου,
γενέσθαι.

64.

τὸν γέροντα;

ρών. — κρίνει, cod. supra κρίνη, Dorville
ξείνοις σὺ δ' Mehlhorn, ξείνοισι σε δ' cod.
d. δολίοις. — V. 12. μούσαις, Stephanus
. supra ὀρίνοις. — V. 14. αἴγλην τε λαμ-
c scriptum ἀί γλαν τελ αμπερϊῶ χαν, deinde
μποσιακῶν.
ditorum carminum, additae sunt ex veteribus

l. 745: Ἀνακρέοντος ποιήσαντος· Ἔρωτα
γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται κτλ. affert
manifesto subditicium, quare frustra ut in-
ster v. 1. Τὸν Ἔρωτα, Hermann v. 2.
runt. — V. 2. μέλπομαι, Ars. μέλπομεν. —
, Ars. ἀείδει. — V. 4. et 5. ὅδε, ap. Clem.

adv. Haeret. p. 107. ed. Miller: τοῦτο,
ὦδυ, ἐν ᾧ βασιλεὺς πίνων οἰωνίζεται. τοῦτο,
ῆς καλοῖς τοῦ Βενιαμὶν σπέρμασι· Λέγουσι
οὕτως μαινομένῳ στόματι· ᾧ ἔρε ὕδωρ,
ησίν, ἤρκει μόνον νοηθὲν ἀνθρώποις, τὸ
ἐλάλως λαλοῦν μυστήριον ἄρρητον. Ἄλλον
σὶ ποτήριον, ὅπερ αὐτῷ φησὶν Ἀνακρέων
ὶν αὐτὸν δεῖ γενέσθαι, τουτέστι πνευματι-
τὸ κεκρυμμένον μυστήριον ἐν σιωπῇ. (ubi
, Ἀνακρέων φησὶ ποτήριον, ὅπερ αὐτῷ λα-
στόματι male retulit ad ipsum carmen). —
10. et 11.

p. Hec. 1141: ὡς τό· Τί με κτλ.

59.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω·
ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
μελέτη δ' ἔπεστι παντί
σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
ἅτε τις κύκνος Καΰστρου
ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
ἀνέμῳ σύναυλος ἴχθη.
σὺ δὲ Μοῦσα συγχόρευε·
ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου
κιθάρη δάφνη τρίπους τε.
λαλέω δ' ἔρωτα Φοίβου,
ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
σαόφρων γὰρ ἔστι κούρα·
τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν·
φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπιχεῖ.
ὁ δὲ Φοῖβος, ἦ Φοῖβος,
κρατέειν κόρην νομίζων,
χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον,
ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.

60.

Ἄγε θυμέ, πῇ μέμηνας
μανίην μανεὶς ἀρίστην;
τὸ βέλος φέρε κρατύνων,
σκοπιὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς.
τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
τὸν ἀοίδιμον μελιστήν.
φιάλην πρόπινε παισίν,
φιάλην λόγων ἐραννήν.
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες
φλογερὸν φύγωμεν ἄστρον.

61.

Σὺ γὰρ δόλῳ, σύ τοι φθόνῳ
ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν
λύρην δ' ἄλυπα παστάδων
γιλαμάτων τε κεδνῶν

59. V. 3. ἔπεστι παντὶ Stephanus, cod. ἐπέστω πάντη. — V. 4. λαχόντ' Steph., cod. λαχών. — ἄωτον, cod. ἄωτον (sec. Spal. ἀώτου). — V. 9. ποικίλον cod., Steph. coniecit πολιοῖς. — V. 10. ἀνέμῳ, cod. ἀνέμου. — ἴχθη, cod. supra ηχη, ut coniicere possis ἠχεῖ. — V. 14. λαλέω δ' vulgo, cod. λαλέων. — V. 15. ἀνεμώλιον, cod. ἀνεμόλιον. — V. 16. ἔστι κούρα Stephanus, cod. ἐστ' ἀκους et in marg. εὐτ' ἀκούς. — V. 17. ἐκπέφευγε Stephanus, cod. ἐκπέφευγα. — V. 18. ἄμειψε Stephanus, cod. ἄμειψα. — V. 19. ἐπιχεῖ Stephanus, cod. ἐπ' ἠχεῖ. — V. 20. ἦ cod., ἦ Aemil. Portus.

60. Vulgo coniungitur cum carmine praecedenti, ego separavi. — V. 6. ᾧ Aemilius Portus, cod. ὡς. — V. 13. φύγωμεν Mehlhorn, cod. φυγόντες.

61. In codice coniungitur cum praegressis, Barnes vero cum carm. 57. coniungere voluit, ego separavi. V. 3. ἄλυπα παστάδων, cod. ἀλύπαπαστ; δ', Mehlhorn εὑρὴν δ' ἄλις ἂν παστάδων, Steph. λύρην δ' ἀλίπαστον εὖ.

πόθων κύπελλα κρίνει.
ὅταν θέλῃς δὲ φεύγεις·
λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὰν
οὐκ ἂν λίποιμι τιτθόν·
ξείνοις σὺ δ' ἄγχι μουσῶν
δόλοις ἀπίστοις ἀνδάνοις·
ἐμοὶ δ' τῷ λυροκτύπῃ
μούσαις φρεσὶν ἀποίκους
ἀχανδέας ὀρίνεις
αἴγλην τε λαμπρύνεις.

62.

Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρόν
μέλπομαι βρύοντα μίτρας
πολυανθέμοις ἀείδων·
ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης,
ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

63.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
μέθυσόν με καὶ κάρωσον·
τὸ ποτήριον λέγει μου,
ποδαπόν με δεῖ γενέσθαι.

64.

Τί με φεύγεις τὸν γέροντα;

V. 5. πόθων, Mehlhorn πορών. — κρίνει, cod. supra κρίνη, Dorville κίρνη, Fischer κίρνης. — V. 9. ξείνοις σὺ δ' Mehlhorn, ξείνοισι σε δ' cod. — V. 10. δόλοις Mehlhorn, cod. δολίοις. — V. 12. μούσαις, Stephanus μούσας. — V. 13. ὀρίνεις, cod. supra ὀρίνοις. — V. 14. αἴγλην τε λαμπρύνεις cod., sed ante exhibet sic scriptum ἀί γλαν τελ αμπερϊῶ'χαν, deinde addit τέλος τῶν ἀνακρέοντος συμποσιακῶν.

Quae sequuntur reliquiae perditorum carminum, additae sunt ex veteribus scriptoribus.

62. Clem. Alex. Strom. VI. 745: Ἀνακρέοντος ποιήσαντος· Ἔρωτα κτλ. Εὐριπίδης γράψει· Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται κτλ. affert etiam Arsen. Viol. 110. Carmen manifesto subditicium, quare frustra ut integri numeri restituerentur, Baxter v. 1. Τὸν Ἔρωτα, Hermann v. 2. μέλομαι ... ἀείδειν scripserunt. — V. 2. μέλπομαι, Ars. μέλπομεν. — V. 3. ἀείδων, cod. Par. ἀείδειν, Ars. ἀείδει. — V. 4. et 5. ὅδε, ap. Clem. ὁ δέ.

63. Origenes (Hippolytus) adv. Haeret. p. 107. ed. Miller: τοῦτο, φησίν, ἐστὶ τὸ ποτήριον τὸ κόνδυ, ἐν ᾧ βασιλεὺς πίνων οἰωνίζεται. τοῦτο, φησί, κεκρυμμένον εὑρέθη ἐν τοῖς κάλοις τοῦ Βενιαμὶν σπέρμασι· Λέγουσι δ' αὐτὸ καὶ Ἕλληνες, φησίν, οὕτως μαινομένῳ στόματι· φέρε ὕδωρ, φέρε ... γενέσθαι· τοῦτο, φησίν, ἤρκει μόνον νοηθὲν ἀνθρώποις, τὸ τοῦ Ἀνακρέοντος ποτήριον ἀλάλως λαλοῦν μυστήριον ἄρρητον. Ἄλαλον γάρ, φησί, τὸ Ἀνακρέοντος φησὶ ποτήριον, ὅπερ αὐτῷ φησὶν Ἀνακρέων λαλεῖ ἀλάλῳ φθέγματι, ποδαπὸν αὐτὸν δεῖ γενέσθαι, τουτέστι πνευματικόν, οὐ σαρκικόν, ἐὰν ἀκούσῃ τὸ κεκρυμμένον μυστήριον ἐν σιωπῇ. (ubi Miller coni. ἄλαλον γάρ, φησίν, Ἀνακρέων φησὶ ποτήριον, ὅπερ αὐτῷ λαλεῖ κτλ., idem verba μαινομένῳ στόματι male retulit ad ipsum carmen). — V. 2. et 3. cf. carminis 50. v. 10. et 11.

64. Schol. Cod. Gud. Eurip. Hec. 1141: ὡς τό· Τί με κτλ.

65.

Καρδίην μέσην γυναῖκες

66.

Ἕδραμον δύσοιστον οἶμον.

67.

Δοκέει κλύειν γὰρ ἥδε,
λαλέειν τις εἰ θελήσει.

---

65. 66. Tricha p. 51: *Ἀνακρεόντειον ὀνομάζεται, οἷον Καρδίην κτλ. Ἕδραμον κτλ. ταῦτα δὲ τοῖς νεωτέροις* (cf. p. 37.) *καὶ ἄλλως ποθίζεται διὰ τὸ σαφέστερον οἶμαι ἡγοῦν ἐξ ἀναπαίστου, δύο ἰάμβων καὶ συλλαβῆς.* Duo diversa sunt fragmenta, ex noviciis illo quidem cantilenis petita.

67. Gregor. Cor. p. 396; *ὡς ἐν τοῖς Ἀνακρεοντείοις, οἷον· δοκέει κτλ.* — V. 2. *εἰ θελήσει* cod. Meer. ut vulgo, *ἐθελήσοι* Voss., *θελήσει* Vat., *εἰ θελήσῃ* ed. Gorm.

Apud Grammaticos alia praeterea leguntur, sed pleraque aliena, quemadmodum Christiani poetae est quod extat ap. Keil Anal. Gr. p. 13:

φίλε μὴ λάθοις ἐμοῖο
ἀρετοῖς τρόποισι λάμπων
μονόλων ἄριστε μάρκε.

Scr. *ἐμεῖο ἀρετῆς — μονάχων.*

Quae leguntur apud Schol. Hephaest. p. 172. (coll. Bachm. Anecd. II. 192. Matranga Anecd. Praef. 31. not.).

Ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ῥεῖθρον.
Ἀπὸ μουσικῶν μελῳδρῶν.
Ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμου.
Ἀρετῆς εὐστεφάνου ἄνθεα δρέψας
ἁγίων περσιδάμου κόσμου αἴων.
Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε.
Ἀρετῆς ἔργα φέρειν ἔμπνους ἤβη.

maximam partem ex christianis carminibus petita esse videntur, quemadmodum ib. Sancti Sophronii versus legitur:

Χριστιανῶν μακάρων ἔλθετε παῖδες.

et *tertium* quidem exemplum est petitum ex Sophronio carm. V. 1. *sextum* ex eodem V. 17., *secundum* contra ex Constantino Siculo I. 1., primum legitur etiam ap. Moschopulum 49. — Versus qui praeterea legitur apud Matrangam:

Βλέπε πρὸς (πῶς) κόνις τὰ πάντα.

Ignatii est, vid. Matrang. An. 664.

XIX.

APPENDIX ANACREONTEORUM.

Appendice hac continentur *Ioannis Gazaei*, *Constantini Siculi*, *Leontis Magistri*, *Acoluthi* et *Georgii Grammatici* carmina, quae Matranga Anecdotorum Volumine, quod nuper Romae edidit, publici iuris fecit. Leguntur haec carmina certe pleraque in Codice Barberiniano, ex quo idem ille Matranga Sophronii Anacreontea edidit in Spicilegii Vaticani Vol. IV., cui codici praemissus est index carminum (quem Matranga Spic. Vat. IV. Praef. p. XXXVI. seq. adscripsit,) in quo quidem indice multo plura carmina recensentur, quam ipse codex exhibet: quamquam Matrangae diligentiae non nimium tribuendum, qui cum asterisco notaverit carmina perdita, usus est hac nota etiam in *Acoluthi* grammatici carmine *εἰς τὰ βρουμάλια*, idem tamen dixit Praef. p. XXXIV. occupare hanc odam duo codicis folia, et postea edidit in Anecdotis. Ceterum Matranga in Anecdotis praeter codicem Barberinianum usus est etiam cod. Vindobonensi et Laurentiano (vid. Praef. Anecd. p. 25. seqq.) sed parum dilucide de hac re exposuit.

Ioannis Gazaei, qui sexto saeculo adscribitur, supersunt carmina sex, septimum quod recensetur in indice: *τοῦ αὐτοῦ τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Διόννσος τοῦ ἔαρος ἐληλυθότος*, desideratur.

Constantini Siculi tria supersunt carmina: et primum quidem atque alterum in indice recensentur, sed in codice Barberiniano neutrum extat, fuitque secundum iam antea a Cramero in Anecdotis Paris. sed sine poetae nomine editum: tertium autem Matranga unde petiverit non significavit, quod mihi quidem non videtur a Constantino Siculo profectum. Constantinus Siculus ad saeculum nonum vel decimum videtur referendus., extat eius epigramma in Anthol. Pal. XV. 13., cui Theophanes nescio qui respondet ib. XV. 14: utrumque Constantini Cephalae aetate vel paulo ante vixisse verisimile est.

Leontis Magistri, qui vixit saeculo decimo, carmina supersunt quinque, sed index septem recenset, desideratur 1: *ἐπιτύμβιον ἀνακρεόντιον εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Παλατῖνον*, 2: *τοῦ αὐτοῦ ἀνακρεόντιον εἰς τὴν Θεοκτίστην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ*, denique initium 3 (quod nobis est 1): *τοῦ αὐτοῦ ἀνακρεόντιον εἰς τὴν αὐτήν*.

Acoluthi grammatici, cuius aetas incerta, unum extat carmen.

Georgii Grammatici, cuius octo supersunt odae, in indice commemorantur carmina 9., sed in codice desunt 1: *ἔρις Ἡλίου καὶ*

Ἀφροδίτης, 2: *τί εἶποι ὁ Ἀπόλλων τοῦ Ἔρωτος στέφοντος αὐτοῦ τὰ τόξα ἀπὸ δάφνης καὶ ῥόδου*. porro initium 3 (quod nobis est 1.): reliqua carmina in codice eo ordine leguntur, quo nostra editio exhibet, praeter 2, quod unde sumtum sit Matranga non indicavit. Aetas hominis incerta, fortasse Ioannis Gazaei si non aequalis, at popularis certe fuit.

Alia praeterea huius generis carmina, quae interierunt, in illo indice recensentur, velut *Arethae* archiepiscopi *εἰς τὰ τοῦ Λέοντος τοῦ βασιλέως βρουμάλια*, porro *Λέοντος ποιητικοῦ καὶ φιλοσόφου ἀνακρεόντιον εἰς Βρουμάλια τοῦ Καίσαρος Βάρδα*, et sive eiusdem sive anonymi *ἐγκώμιον Ἡφαίστου* (*Ἡφαιστίωνος*) *στρατηλάτου Ἀλεξάνδρου*.

Maxime vero dolendum quod Matranga nihil quidquam significavit de his carminibus, quae hoc ordine recensentur in indice, quaeque praeter primum etiamnunc videntur in codice extare:

* *Ἀνακρεόντιον συμποσιακὸν περὶ ὀνείρων.*
εἰς ποτήριον.
εἰς Ἔρωτα.
εἰς ἑαυτόν.
εἰς νεώτερον ἄλλος ἄλλον.
εἰς φιλάργυρον.
εἰς γέροντα.
εἰς ἑαυτόν.
εἰς καλοκέρην.
εἰς τὸ ἔαρ.
εἰς ἑαυτόν.
εἰς φιλοπότην.
εἰς νεώτερον.
εἰς Εὐρώπην.

nam si carminum titulis confidere licet, maximam partem non sunt diversa ab iis carminibus, quae vulgo Anacreontea feruntur, cf. etiam Stark p. 43 seq.

Non recepi in hanc Appendicem carmina Christiana, neque alia quaedam, quae mera barbarie commendantur, velut quod edidit Matranga An. 675: *Στίχοι τοῦ ΚΑΤΡΑΡΗ εἰς τὸν ἐν φιλοσόφοις φιλόσοφον καὶ ῥητορικώτατον Νεόφυτον — ἀνακρεόντειοι.* neque id, quod sequitur: *τοῦ βασιλέως ΚΥΡΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛ τοῦ παλαιολόγου στίχοι ἀνακρεόντειοι πρός τινα ἀμαθῆ καὶ πλεῖστα φληναφοῦντα.*

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΓΑΖΗΣ.

1.

Ἐπιβατήριος.

Ὦ φίλοι, ἤτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
Πιερικὴν πλάστιγγα πολύτροπον ὅμμασι λεύσσων·
Μοῦσά με νῦν θώρηξεν ἑκηβόλα, οὐδ' ἐπὶ χάρμην,
οὐκ ἐπὶ δυσμενέων νίφα βάρβαρον· ἀλλὰ μενοινὴν
ὑμετέρην σκοπὸν οἶδα τανύσκοπον, ἣν ῥα δοκεύων
εἴσομαι αἶκε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

Ὁ χορὸς τίς ἐστιν οὗτος,
ὁ σοφῆς βρύων μελίσσης;
ἔλαθον πόδες με μᾶλλον
μεμεθυσμένον, λαβόντες
Ἑλικῶνος εἰς τὸ μέσσον.
Ὁ δ' ἄναξ λόγων Ἀπόλλων
Ἑλικωνίδες τε Μοῦσαι,
τροχαλὸν λαβόντες Ἑρμῆν
κρίσιν εἰσφέρουσι τόλμῃ·
τί πάθω φίλοι; τί δέξω;
Καρδίη, φύγοις τὸ τάρβος,
ἔχε θάρσος εἰσδραμοῦσα,
φιλίης πνέουσι Μούσης,
νοερῶν λόγων κρατοῦσι,
νοεροὺς λόγους κομίζοις.
Ὁ καλὸς γέρων ὁ κύκνος,
Ζεφύρου πνέοντος, ἔγνω
λιγυρὸν μέλος τι μέλπειν·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος,
γλυκερὴν χέων ἐέρσην.
Γέρανοι τρέχουσι πᾶσαι
απόρον αὔλακος διώκειν,
φιλοτερπέως δὲ Γάζης
σπόρον ἦλυθεν λιγαίνειν,
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν οὗτος.
Δότε βάρβιτον δονήσω,
ὁ καλλίμολπος Ὀρφεὺς
σὺν ἐμοὶ μέλος λιγαίνοι·
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶν ουτος,
γλυκερὴ ῥέουσα Μοῦσα.
Περί με πνέων ὁ Φοῖβος
χέλυν ἦλυθεν τινάσσειν
παλάμῃ σοφῇ μελίζων,
ὁ δὲ δῆμος ἐστὶ Φοῖβος
νοερῆς γέμων μελίσσης.

Ioannis carmen 1. extat ap. Matrangam 575. V. 3. *ἑκηβόλα*, cod. *ὁλα*. — V. 24. *μέλος*, cod. *μέλπος*.

2.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λόγος εἰς τὸν ὑπερφυέστατον Ζαχαρίαν τὸν Δοῦκα τὸν Ἀσπαλανίτην· ἔχει δέ τινα καὶ εἰς τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ζαχαρίαν τὸν Γαζαῖον παρόντα τῇ ἀκροάσει.

Ὁ λόγος στρατηγικὴν λαβὼν ἐξουσίαν,
θαῤῥῶν πρόεισι τῷ στρατηγῷ συντρίψων.

Ἀπὸ φοιβάδος μελίσσης
πεφορημένον με, Μοῦσαι,
πολιηόχοισι πάμοις
πολιηόχον δονεῖτε·
Ὁ δὲ νοῦς ὅλος χορεύων
νομοτερπέεσσιν αὔραις,
καθαρὸν μέλος τινάσσων
καθαρῷ μέλος κομίζοι.
Ὁ δ' Ἄρης ἄναξ ὁ σώφρων
δεδιδαγμένος γελάσσαι,
Παφίης χάριν κομίζων,
σὺν ἐμοὶ πρότους βοήσει.
Στρατιῆς, μάκαρ, προπάτωρ,
σοφὸν ἱκπότην διδάξας,
τὸ δὲ πεῖν ἡμερώσας,
ἔχε μείζονας θοαίπους.
Πόθεν ἦλθε Φοῖβος, ἄνδρες,
κράτος Ἄρεος περάσσας;
ὁ δὲ Φοῖβος ἄλλος ἐγγὺς
πάλιν ἴκελος φαάνθη.

3.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπιθαλάμιος σχεδιασθεὶς εἰς τὸν θαυμασιώτατον Ἀνατόλιον Φαύστου τὰ πρῶτα φέροντα Γάζης.

Ὁ λόγος ἐρωτικὴν ἐπιγνοὺς παῤῥησίαν,
ἦλθεν χορεύων ὡς δεδοικὼς τοῦ πάθους.

Γλυκερος πάρεστι κῶμος
νεολαμπέος γαλήνης,
ὅτι τὴν νέαν Κυθήρην
Φαέθων νέος κομίζει.
Ὅθεν ἡ πόλις τὸ φέγγος
φιλοπαννύχους χορείας
στεφανηφόροισι μέλπει
δύο φωσφόροις μιγεῖσι.
Δότε μοι πόθου κύπελλον
γλυκερῆς βρύον μελίσσης,
ἵνα τὰς φρένας συνάπτων
νεονύμφιον χορεύσω.
Ὁ δ' Ἔρως, ὁ πάντα τίκτων,
φρένας εἰς φρένας συνάπτων,
ὁμοτερπέεσσιν αὔραις
φιλοτησίαν κεράσσοι.
Φιλονύμφιος δὲ Κύπρις
γάμιον φέρουσα φίλτρον,
παρὰ παστάδας γελῶσα
γάμον εὔγαμον λιγαίνοι.
Ἀνατελλέτω τὶ φέγγος
τὸ φερώνυμον τοκῆος,
Φαέθων φάος λοχεύων
νεαρὸν σέλας κομίζει.

Ioannis carmen 2. Extat ap. Matrangam 633.

Ioannis carm. 3. Extat ap. Matrangam 634. — V. 18. *κεράσσοι*, cod. *περάσσοι*.

4.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σχέδιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων
μετὰ τὸ εἰπεῖν τοὺς φοιτητάς.

Ζεφύρου πνέοντος αὔραις
Χαρίτων θάλος δοκεύω
ῥοδέης ἅπαντα χαίτης
Παφίης γέμουσιν ἄλση.
Ὁ δ' ἔρως σοφῷ βελέμνῳ
φύσιν εἰς φύσιν συνάπτει,
ἵνα μὴ χανοῦσα λήθη
γένος ἐκ γένους καλύψῃ.
Φιλοτερπέες δὲ μολπαὶ
Διονυσίαις ἐν ὥραις,
ἔαρος νέον φανέντος,
νοεραῖς πνέουσι Μούσαις.
Χλοερῶν ὕπερθε δένδρων
μέλος ὄρνεον λιγαίνει,
δεδονημένη δὲ πᾶσα
φύσις εἰς ἔαρ χορεύει.
Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
φαέθων ἔλαμψε φέγγος,
ὑπεριήμενος δὲ πώλοις
γλυκερὸν φάος προσαύξει.
Δότε μοι ῥόδον Κυθήρης,
ἀγέλαι σοφῆς μελίττης,
ἵνα Κύπριδος γελώσης
μέλος εἰς ῥόδον τινάξω.

5.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λόγος, ὃν ἐπεδείξατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ῥόδων
ἐν τῇ ἑαυτοῦ διατριβῇ.

Ὅτε φωσφόρος παρέρπει
Φαέθων μέσην πορείην
ὑπὸ κριὸν ἅρμα τείνων,
χθονίαι φλέβες γελῶσιν.
Χθονοφοίτορες δὲ μοῖραι
κρυφίας γονὰς ἀρούρης
πάλιν εἰς φάος καλοῦσι,
χθόνα ποικίλην τελοῦσαι,
Ἵνα κόσμος ἀμφιθάλλων
ἐρόεις ἀεὶ νεάζῃ,
πολυκαρπίμους δὲ φύτλας
σὺν Ἔρωτι Κύπρις ἕλκει.
Φύσι πότνια γλοάζεις,
νεότητος ἐγχαράττεις,
ἵνα μὴ βίος καθεύδων
βροτέας σκέπῃ γενέθλας.
Τί γὰρ οὐ φέρουσιν ὧραι
μετὰ χείματος κελεύθους;
τί δὲ μὴ Χάρις φυτεύει
ἔαρος στέφουσα κάλλος;
Τί γὰρ οὐκ ἔαρ κομίζει
βιότου λύον μερίμνας,
ὅτε καὶ ῥόδον λοχεύει
περιπορφύροις κορύμβοις;
Ἀπαλόχροος Κυθήρη
ῥοδέας ἔχει παρειάς,
ἐθέλει πνέουσα φύλλων
ῥοδοδάκτυλος καλεῖσθαι.

V. 25. *λοχεύων*, cod. *λεχεύων*.

Ioannis carm. 4. Extat ap. Matrangam 635. V. 3. *ῥοδέης*, cod. *ῥοΐαις*.

Ioannis carmen. 5. Extat apud Matrangam 636. V. 5. *χθονοφοίτορες* solui mutare. — V. 11. *πολυκαρπίμους*, cod. *πολυκαρπίμου*. — V. 13. *Φύσι*, cod. *φύς*, Matranga *φύσιν*. — V. 14. corruptus.

Ὅτε καὶ νέος χλοάζων,
γλυκερώτερος γαλήνης,
γυάλους ἔλειπε γαίης
Χαρίτων βρύων Ἄδωνις.
Ὁ δὲ κοῦρος ἐστὶ καρπὸς
κρατερὸς βίου προφήτης,
φύσεως ἐὼν λόχευμα,
Ἀφροδίσιον χόρευμα.
Τί με παῖδες οὐ φιλεῖτε
τὸν ἀεὶ ζέοντα Μούσαις,
νοερὸν φέροντα Βάκχον
Ἑλικωνίοις κυπέλλοις;
Νέον ἦθος ἐνθαμίζον
κρίσιν οὐκ ἐᾷ κομίζειν·
νεοτησία γὰρ Ἥβη
φιλέει μάλιστα παίζειν.
Ὁ σοφὸς χρόνος βαθίζων
ἐς ἐτήτυμον δικάσσει,
ὅτε τὸν τρέφοντα μύθοις
γενέτην ἔχειν διδάξει.
Μετὰ ποιμνίων ὁ ποιμήν,
μεθύων γάλακτι Μούσης
λιγέως ἄριστα παίζω,
καλύκων χάριν δοκεύων.
Ὁ δὲ Φοῖβος ὀργιάζων
μέλος εὔλυρον θοάζει,
ἐπὶ Κυπρίοις πετήλοις
ἱλαρώτερον μελίζων.

6.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίνας εἶποι λόγους ἡ Ἀφροδίτη ζητοῦσα τὸν Ἄδωνιν· ὀντιφθέγγεται δὲ πρὸς ταύτην ὁ Ζεὺς ἔπος πρὸς ἔπος ἀμειβόμενος.

ΑΦ. Ὁ γέλως ὁ τῆς Κυθήρης
ἀπαθῶς βρύων γαλήνην,
γενέσεις ἀεὶ λοχεύων,
ἄχεσιν λίην κρατεῖται·
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;
Φιλίης ἄνασσα πηγῆς,
ζαθέῳ βρέμουσα κέντρῳ,
φιλομείλιχος γελῶσα,
Παφίη, γέμω μερίμνης·
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω;
Ὁ τεὸς σπόρος με τίκτει,
ἵνα φίλτρα πᾶσι μίσγω,
γονίμους σχέσεις λαβοῦσα·
πόθεν οὖν ἔχω τι λύπης;
τί πάθω, πάτερ, τί ῥέξω,
Ζ. Τὸ δίκης σέβας σὲ βάλλει,
ὃ ποεῖς μόλις σὺ πάσχεις,
φιλέεις ἅπαντα παίζειν
κραδίαις φλόγας τιθεῖσα·
τὸ δίκης σέβας σὲ βάλλει.
Φορέεις ἄπιστον ἦθος,
μακάρων νόον πιέζεις,
βροτέας φρένας μαραίνεις,
γενετῆρος οὐδὲ φείδῃ·
τὸ δίκης σέβας σὲ βάλλει.
Ἔμαθον πυρὸς θυέλλας,
πολύμορφον αἶσχος ἔγνων
χθονίοις γάμοισι χαίρων,
ὁ θεῶν ἄναξ ἐπαίχθην·
τὸ δίκης σέβας σὲ βάλλει.
ΑΦ. Τί με παιγνίοις ἀτίζεις;
ἐθέλω βλέπειν Ἄδωνιν
ἐρατὸν βρύοντα κάλλος,
λυκάβαντος ἐστὶ κόσμος
γονίμους στέφων ἀρούρας.
Ἄρεως θανὼν ὀδόντι
ὁ νέος νόον χαλέπτει,
ἄγονος φύσις καθεύδει,
ὑπὸ γῆν ἐὼν ὁ κοῦρος
Ἅιδου δάμαρτα τέρπει.
Καταβήσομαι πρὸς Ἅιδη
ὅθι Κέρβερος βαΰζων,

V. 51. λιγέως, cod. λιγαίως.

Ioannis carm. 6. Extat apud Matrangam 638. Adieci personarum notas. — V. 13. σχέσεις, cod. σχέσει.

ζοφερὸς κύων τυράννου,
ἐμὸν οὐ σθένος φοβήσει,
ἵνα μὴ φίλον κομίσσω.
Κατάβηθι, Κύπρι, θᾶττον
σὺν Ἔρωτι, σὺν βελέμνοις
νεκύων κάτω πρὸς αὐλάς,
ἵν' ἀπαλλαγῶ φαρέτρης,
ἐν ὅσῳ πόνοις σχολάζεις.
Τέο μέχρι ταῦτα βάζω,
ἅτε κέρτομος πλανήτης·
τί γὰρ ἐν θεοῖσι χάρμα;
τί δὲ λυπρὸν ἐμβατεύει;
ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.
Ἀπάτας πλέκουσι μῦθοι,
κενεὰ πνέουσι τόλμαις,
τὰ πάθη πνέουσι γαίης
μακάρων ἄνω πρὸς οὐδας·
ἀπαθὴς Ὄλυμπός ἐστιν.
Ὅταν ἡδονάς τις εὕρῃ
μεταβάλλεται πρὸς ἧβην,
ὅτε συνδάμουσι λύπαι
θορύβοις κέαρ δονεῖται·
θεὸς οὐ τρόπους ἀμείβει.
Θεότητι συγχορεύει
ἀγαθῶν ἄϋλος ὅρμος,
ὅθι ῥᾳδίως ἀπαύστως
βιοτὴ μάλιστα θάλλει,
ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν.

Τί δὲ κωλύει τὸ θάλλειν;
τί δὲ μὴ σύνεστι κάλλος;
ἐσαεὶ πέλουσι πάντῃ
ἀγαθὴν ῥέοντες ἀλκήν,
ὅπερ ἡδονὰς καλοῦσιν·
Γάνυμαι τὰ τερπνὰ πάσχειν
ἐσορῶν ἄγαλμα κόσμου
ὑπερουσίῳ φρονήσει,
ὅπερ ἤνυσα ξυνάπτων
νοεροῖς λόγοισι δήσας.
Κρυφίως ὕπερθεν ἄλλου
ἕτερον σθένος φαείνει,
τὸ δὲ δευτέρων προάρχον
καθ' ἑαυτὸ χωρὶς ἔστη
ὑπὸ μείζονος προνοίης.
ΑΦ. Τὸ δὲ νόσφι τοῦτο μῦθος,
ὃ διαίρεσιν δοκεύων,
μακάρων ἔνισπε λύπην,
θεομυθίαι φιλοῦσιν
λιγέως ἅπαντα παίζειν.
Ζ. Παφίη, φύλαγμα κόσμου,
τὸ τελέσφορον κομίζεις,
ἀνὰ νύκτα καὶ καθ' ἡμαρ
διὰ νυμφίων ἐρώτων
γενεὰς τρέφουσα πάσας.
Ἀρύτους δίδασκε τίκτειν
— — — — — — —

ΣΤΙΧΟΙ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΙ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΕΝ ΤΗι ΘΑΛΑΣΣΗι.

1.

Ἀπο μουσικῶν μελάθρων
λογικοὶ νέοι μολεῖτε,
ἵνα πενθάδος χορείης
λύραν ὁ ξένος δονήσω.
Βλεφάρων ῥόος χεέσθω
ποταμῶν δίκην τρεχόντων,
ὅτι μου φίλην γενέθλην
κατέπεφνε ῥοῦς θαλάσσης.

Constantini carmen 1. Extat apud Matrangam 689. In indice cod. Barber. sic inscribitur: *Κωνσταντίνου γραμματικοῦ ἀνακρεόντιον, ὃς μαθημάτων χάριν πατρίδα καταλιπὼν καὶ γονεῖς εἰς τὴν Βύζαντος ἦλθε πόλιν, ἐνθᾶ δὲ φήμην περὶ τῶν γονέων μαθών, ὡς ναυαγίῳ ἀπώλοντο ἐκ Σικελίας ἀπαίροντες, πένθει ἀτλήτῳ βεβολημένος ᾠδε τοιάδε.*

Δακρύων ἡμετέρων ἄρχεο κρήνη,
ποταμῶν ὑδροφόρων παύσατε ῥεῖθρα.

Γοερὸς πέπλους ὑφαίνων,
τίνα δακρύσω πρὸ πάντων,
τίνα δ' ὑστάτως στενάξω,
ἀπορῶ μὰ τὸν γενάρχην.
Πέλαγος κυμοτρόφον τοὺς γενετῆρας
ζοφεροῖς ἐν ῥοθίοις ἀμφικαλύπτει.

Δότε μοι λόγον, τοκῆες,
δότε, ποῦ τανῦν ἀλᾶσθε;
δνοφεροῖς δόμοις θαλάσσης
τάχα κἂν λόγου στερεῖσθε.

Ἑλικωνίδας τρυγῆσαι
ἐθέλων σοφῆς μελίσσης,
πόθεν εὑρέθην τρυγήσας
στυγερὸν μόρους γενέθλης;
Πατρίδα πλουτοδότιν βάρβαρα ἔθνη,
τοκέων ὁλωλότων, σπεύσατ' ὀλέσσαι.

Ζοφερὸν σάλον κορύσσων
ἁλὸς ἐκ βάθους ἀήτης
ῥόον ὁλκάδος ἐκφέρει
στερεῶν ὑπὲρ κορύμβων.
Γενέθλην ἡμετέρην τυρσανὲς οἴδμα,
ἐπιβρίσαν ζακότοις ἔκλυσε ῥείθροις.

H . . . . . .
. . . . . .
Θαμινῶς θάλασσα δ' ὦρτο
ὀρέων δίκην ἀπείρων,
καταποντίσαι μαιμῶσα
ἐϋσαλμάτους διήρεις.

Ἴδε τὸν κλύδωνα, Σῶτερ,
ἴδε τὴν βίαν θαλάσσης·
ὁ πάλαι Πέτρον σαώσας,
ἐβόων, σάωζε πάντας.

Κορυφαὶ τῶν ὀρέων στενάξατε πᾶσαι,
μετ' ἐμῶν ὀμβροφόρων δάκρυα ὅσσων.

Κατέχουσα δ'- ἡ τεποῦσα
μετὰ δακρύων τὰ τέκνα,
γλυκεροὶ κλάδοι, προσηύδα,
φοβερὸς πάρεστι πότμος.
Τάφον ὑγρὸν τίς εἶδε τέφρα θανόντων;
τάφον ἐς ῥεῦμα τόσον πῶς ἀνοήσω;

Λογικοὺς πόνους μελίττης
πόλιν ἐς ξενὴν ἀμέλγων,
ἐδάην μόρον τεκόντων,
ἐδάην πόνους ὁμαίμων.

Μετ' ἀηδόνος γλυκείας
λιγυρὸν μέλος λιγαίνω,
ὅτι καὶ πάρεστιν αὕτη
Ἴτυλον γόνον γοῶσα.
Νῦν θαλέθειν (τὸ ἔαρ) πάντα κελεύει,
ἐμὲ δὲ φλὸξ μεγάλη ἄρτι μαραίνει.

Νόμος ἔνθεος τὰ τέκνα
θεραπευέμεν τοκῆας·
γενέτας δ' ἐμοὺς ἀνάγκη
δακρύοις ἄπαυστα λείβειν.
Τέκνον ἐμὸν γλυκερὸν παύεο μούσης,
ὅτι τοὺς σοὺς γενέτας ὤλεσεν ὕδωρ.

Ξένον ἀθρόως γεγῶτα
ξένισον πόλις μεδόντων.
ἵνα τοῖς ξένοις προσείπω,
ὅτι καὶ ξένους ξενίζεις.
Ὁ φέρων λόγῳ τὰ πάντα,
ὁ χρόνους βροτοῖς ὁρίζων,
ἀνάπαυσον οὓς στενάζω
μετὰ πνευμάτων δικαίων.
Νιόβης αἰνοτόκου ἆρα τὸ πένθος.
παθέων ἡμετέρων ἀντιφερίζει.

V. 15. κυμοτρόφον, cod. κυματοτρόφον. — V. 22. ἐθέλων Matranga. θέλων cod. — V. 24. μόρους, fort. μόρον. — V. 31. τυρσανὲς, voluit opinor Τυρσηνὸν. — V. 36. ἐϋσαλμάτους, fort. ἐϋσελμάτους. — V. 47. εἶδε, fort. ἴδεν. — V. 57. τὸ ἔαρ addit Matranga. — V. 63. παύεο, cod. παύεε.

Παρὰ θῖν' ἁλὸς βαδίζειν
πολιῆς τανῦν ἐρῶμαι,
ἀπαρηγόρητα, μῆτερ,
στενάχων σὲ καὶ τοκῆα.
Πλοκάμους ἡμετέρους δέχνυσο, μῆτερ,
ἵνα τούτους κατέχῃς ἀβυσσοπόλους.
Ῥόδα μὲν δέμας Κυθήρης
πόρεν ὡς λόγος βροτοῖσι,
τὸ δ' ἐμὸν δέμας τοκεῦσι
κρίνα δακρύων κομίζει.
Σὺ τὰ πάντα συμφερόντως
τελέθεις, ἄναξ ἁπάντων·
διὸ κἂν πόνους ὑπέτλην
μέλος ἀχάριστον ᾄδω,
Γενέτας ἐν ῥοθίοις θάναι
κελεύσας,
Παραδείσου ναέτας, Δέσποτα, δεῖξον.
Τοκέων ἀπωρφανίσθην,
κασέων γύμνωσιν ἔσχον·
ὅθεν εἰκότως με, Σῶτερ,
ὑπὸ σαῖς πτέρυξι θάλψον.
Ἐμὲ τὸν μουσοπόλον κλαύσατε, κοῦροι
πινυτοί, Σικελίης πατρίδος ἔρνη.
Ὑστάτην γόον τινάσσων
ἔαρος νέου καθ' ὥρην,
λάλον ὄργανον δ' ὑπάρχει
γοερὸν στόμα στενάζον.
Φαέθον, Θεοῦ τὸ ἔργον,
στυγέω βλέπειν τὸ φῶς σου,
ἔτι μηδόλως νομίζων
γλυκὺ τῷ βίῳ φαείνειν·
Ἀγαρηνῶν νομάδων ἄσπετα φῦλα,
πατρίδα πλουτοδότιν σπεύσατ' ὀλέσσαι.
Χλοερὰς βρέχων ἀρούρας
νεφελῶν τόκος κατάρδει,
ἐμὲ δὲ βρέχων ἀπαύστως
ῥόος ὀμμάτων μαραίνει.
Σὺν ἐμοὶ κόσμος ὅλος στύγνασον ὄντως,
ὅτι κέντρα θανάτου νῦν με δαμάζει.
Ψεκάσιν λόφων ἐρίζει
βλεφάρων ἐμῶν τὸ ῥεῖθρον,
διὸ καὶ χθόνα δροσίζει
μετὰ δενδρέων πετήλων.
Ὡς ματαιότης τὰ πάντα,
ὡς κόνις, θύελλα, τέφρα·
ὁ πόνος πέπεικε γάρ με
πέρα καὶ μέτρου ποδίζειν.
Ὁ πολίτης Ἰθάκης μνήσατο νόστου,
τάχα δ' ὡς Δημοφόων νόστον ἀλύξω.

2.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΩΙΔΑΡΙΟΝ ΕΡΩΤΙΚΟΝ

δι' ἀνακρέοντος καὶ κουκουλλίου, λαβόντος τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελῳδοῦ τινός.

Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον
ποτὲ τὸν γόνον Κυθήρης·
ἐνενήχετο προπαίζων
μετὰ Νηΐδων χορείης·

V. 81. *Κυθήρης*, cod. *Κυθείρης*. — V. 89. *θάναι* nolui mutare. — V. 106. *πλουτοδότιν*, cod. *πλουτοδότην*. — V. 111. *στύγνασον*, cod. *στύχνασον*.

Constantini carmen 2. Extat apud Matrangam 693., et iam ante edidit Cramer An. Paris. IV. 380. sine poetae nomine. Crameri codicem notavi C, Matrangae M. In Pinace Cod. Barber. inscribitur: *τοῦ αὐτοῦ ᾠδάριον ἐρωτικὸν ἀνακρεόντιον, ὅπερ ἦσεν ἐν νεότητι παίζων οὔτι σπουδάζων· ἔλαβε δὲ τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελῳδίας τινὸς ᾀδομένης ἐν γάμῳ.* V. 2. *Κυθήρης*, M *κυθείρης*. — V. 3. *προπαίζων*, M *προβαίνων*. — V. 4. *Νηΐδων* M, ut Hermann Epit. Doctr. Metr. 174. ed. sec. coniecit, *Νηρηΐδων* C.

ποταμὸς δὲ χρυσοδίνης
ἐβόα, τί πυρπολεῖς με,
τί με, παιδίον, φλογίζεις;
ἀπ' ἐμῶν ἄπελθε ῥείθρων.
πλοκάμους χρυσοχύτους θαῦμα
ἰδέσθαι,
ὁ γύνος τῆς Παφίης εἶχε καρήνῳ.

Ὃν ἰδὼν ἐγὼ τότ' ἔσχον
ἐπιθυμίαν κρατῆσαι,
κρατεραῖς πέδαις τε δῆσαι,
θαλεροῖς νέοις τε δεῖξαι·
ὁ δὲ νόσφι τῶν ῥείθρων
ὑπέφευγε προσγελῶν μοι,
ποτὲ μὲν ποσὶ προβαίνων,
ποτὲ δὲ πτεροῖς ἀλύσκων.
μικρὸς ἦν, ὑπόπτερός τε,
πολυποίκιλός τε μύθῳ,
πολυδαίδαλος τὸ εἶδος,
πολυήρατος τὸ κάλλος.
παῖδα οἰστροβόλον Ἀφρογενείης,
εὐγενέων λογάδων, φεύγετε,
κοῦροι.

Γυμνὸς ἦν ἀνάρβυλός τε,
πυρὶ δ' εἴκελος τὰ πάντα·
ἀπὸ δ' ὀμμάτων βολάων
φλογερὴν ἔπεμπεν αἴγλην·
ἐρατὴν φέρεν φαρέτρην
πεπυρωμένων βελέμνων,
ἐπίχρυσον εἶχε τόξον
κεχαλασμένον κατ' ὤμων.
μικρὸν ἔχει τὸ βέλος, μακρὰ δὲ
βάλλει,
ὃν δὲ βάλῃ, πυρόεις οἶστρος
ἐλαύνει.

Γλυκερὴν ὅπα προῆκεν
διὰ τὸν πόθον λαλῶν μοι,
λιγυρὸν μέλος λυρίζων,
καθάπερ Πρόκνη κατ' ἄλσος·
παλάμην ἄγαν βραχεῖαν
ὑπεμειδία κραδαίνων·
ἐπεδείκνυεν δέ ταύτην,
προφανῶς τὸ πῦρ ἀφάσσων·
ἀναγαλλίδας παρῆλθεν,
ἵα καὶ κρόκους παρέπτη·
Ζεφύρου πνοὰς γὰρ εἶχεν
κατοπισθίους λιγείας.
τὸ βρέφος τῆς Παφίης φεύγει,
κοῦροι.
ἀφανῶς τόξα πόθων ἀγκὼλα
τείνει.

Καθάπερ ταὼς τις ὄρνις
ὁ κατάστερος πτεροῖσιν,
ὑπερίπτατο πλανῶν με,
λιβάδων ὕπερθε παίζων·
ἔκαμον τρέχων, ἐλαύνων·
ἀπεπαυσάμην διώκων·
ὁ δὲ τοῖς ῥόδοις με βάλλων,
ὑπέθελγέ πως πρὸς οἶστρον.
πόσα ἄνθη ἔδραμον καὶ ῥοδεῶνας,
ὀπίσω παιδαρίου πολλὰ διώκων;

Τὸν Ἔρωτα τὸν πλανήτην
τί μάτην, νέοι, ποθεῖτε;
μανίης πέφυκε δῆγμα,
νεότητός ἐστι πῆμα·
νεότης πέφυκε πᾶσα
ταλακάρδιος θρασεῖα
ἀκατάσχετός τε τόλμα,
ἀτελῶν πόνων ἐρῶσα·

V. 10. *γύνος* M, *Ἔρως* C. — *καρήνῳ*, M *καρήνων*. — V. 11. *τότ'*, M *ποτ'*. — V. 19. *μικρὸς*, Hermann *πικρός*. — V. 23. Hermann *παῖδα οἰστροβόλον φεύγετε, κοῦροι Εὐγενέων λογάδων, Ἀφρογενείης.* — V. 25. *ἀναρβυλος*, C *ἀνάρβιλος*. — V. 29. *ἐρατὴν φέρεν* M, *ἐρατὰν φέρων* C. — V. 32. *ὤμων*, M *ὤμους*. — V. 33. *ἔχει*, M *εἶχε*. — *βάλλει*, M *πέμπει*. — V. 36. *τὸν πόθον*, M *τῶν πόθων*. — V. 40. *ὑπεμειδία* M, *ἐπεμειδία* C. — *κραδαίνων*, M *κερδαίνων*. — V. 41. *ἐπεδείκνυεν* scripsi, C *ἐπιδείκνυ*, M *ὑπεδείκνυε*. — V. 42. *ἀφάσσων*, M *ἁψύσσων*. — V. 43. *ἀναγαλλίδας*, C *ἀναγγαλίδας*. — *παρῆλθεν*, C *παρίπτων*. — V. 44. *παρέπτη*, C *παρῆλθεν*. — V. 50. *κατάστερος*, M *κατάπτερος*. — V. 53. *ἔκαμον* M, *ἔκαμνον* C. — V. 55. *με βάλλων* scripsi, legebatur *ἐμβάλλων*. — V. 57. *ῥοδεῶνας* scripsi, C *ῥοδωνιῶνας*, M *ῥοδωνίας*. — V. 59. et 60. om. C. — V. 61. *μανίης*, M *κραδίης*, fortasse recte. — *δῆγμα* M, *δεῖγμα* C. — V. 63. *νεότης* om. C, fort. *μανίη* scribendum. — V. 64. om. C. — V. 65. *τόλμα*, M *τόλμη*.

καλύκων συνῆγεν ἄνθη,
παρέχων ἐμοὶ πονεῖσθαι·
πλατάνοισι γὰρ προβαίνων
στεφάνους πλέκειν με θῆκεν.
δροσερὰς εἰς λιβάδας πολλὰ
διώξας,
τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἠδυνήθην.

Ὑποδὺς δ' ἔνερθε λόχμης
σκιεροῖς ἔπαιζε δένδροις·
πύματον βέλος δὲ πέμψας
βάλεν ἡπάτων τὰ κοῖλα·
συνομηλίκων χορεία,
συναρήξατε προθύμως·
κατακαίομαι, κλονοῦμαι,
ἀφανῶς τε πυρπολοῦμαι.
ἀνθοκόμους λιβάδας πεζοπορήσας
παῖδα πανοῦργον ἐλεῖν οὐκ ἐδυνήθην.
Δότε μοι λόγον, τί ῥέξω,
τί πάθω, τί δ' αὖ προσοίσω,
τί δὲ φάρμακόν ποθ' εὕρω
κραδίην ἐμὴν δροσίζον.
φάρμακον ἐξ Ἑλένης εἴ τις
ἐφεύροι
ἡμετέραις φιάλαις ἐγκαταμῖξαι.

Ἄκος εἰς Ἔρωτ' ἀκούω
ἀποδημίαν γενέσθαι·
σὺ μένειν θέλων δὲ μᾶλλον
ἕτερον τρόπον μετέρχου·
ἀΰπνους ἴαυε νύκτας
μετ' Ἀχιλλέως ἑταίρων,
σὺν ἀηδόσιν λιγείαις
μελιηδέα προσᾴδων.
ἐδάην πόθου τὸ φίλτρον,
ὁδὸν οὐδαμῶς δ' ἀπέγνων,
δότε μοι συνοιμοδίτην
τὸν Ἔρωτα συλλαλοῦντα.
τῆς Παφίης τὸ βρέφος φεύγετε, κοῦροι,
λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει.

3.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑΚΕΟΝΤΕΙΟΙ

χωρὶς ἀνακλωμένων, πρός τινα ἐρῶντα παρθένου, κατὰ ἀλφάβητον.

Ἄγαμαι μόνον ὁρῶν σε
ἀγλαὸν φέρουσαν εἶδος·
Βέλεσιν ἔρωτος, οἴμοι,
κατὰ καρδίας ἐδήχθην.
Γέγονας λίθος μαγνῆτις
ἀνέρας ἄγουσα πάντας·
Δέομαι, κόρη, καλῶ σε
σὺν ὁλοψύχῳ θελήσει.
Ἐπὶ σοὶ γέγηθα χαίρων,
πανυπερτάτη γυναικῶν·
Ζιζάνια ταῦτα, φίλε,
ὄφιος πονηροτάτου.

V. 68. C *παρέσχε μοι πονεῖν δὲ*. — V. 70. *με θῆκεν*, M *μεθῆκεν*, Hermann *πλέκων μεθῆκεν*. — V. 72. *ἠδυνήθην*, C *ἠδυνήθη*. — V. 75. *πύματον*, C *πήματον*. — *δὲ πέμψας* M, *προπέμψας* C. — V. 76. *βάλεν* M, *βάλλει* C. — V. 77. *συνομηλίκων*, M *συνομιλήκων*. — V. 79. *κλονοῦμαι* M, *κλονουμένων* C. — V. 81. *ἀνθοκόμους*, M *ἀνθεκόμους*. — *πεζοπορήσας* M, *πεζοπονήσας* C. — V. 82. *ἐδυνήθην* scripsi, legebatur *ἠδυνήθην*. — V. 84. *προσοίσω* Cramer, *προσήσω* C, *προσείπω* M, fort. *προσίσω*. — V. 87. et 88. M collocat post v. 92. — V. 92. *μετέρχου*, M *μετέρχῃ*. — V. 94. *ἑταίρων*, M *ἑταῖρε*. — V. 96. excidit fortasse hic cuculium. V. 98. *ὁδὸν οὐδαμῶς δ' ἀπέγνων* scripsi, legebatur *ὁδὸν δ' οὐδαμῶς ἐπέγνων*. — V. 99. *συνοιμοδίτην* M, ut Hermann coniecit, *συνομοδίτην* C. — V. 102. *χερσὶ*, Hermann *χειρί*.

Constantini carmen 3. Extat apud Matrangam 696., est autem haud dubie ab alio quo compositum. Nolui autem quidquam mutare.

Ἥλοι μοι τάδε καρδίας
πεπυρωμένοι δοκοῦσιν.
Θανατηφόρα ποθοῦντι
τὰ λελεγμένα τυγχάνει.
Ἵνα τί λόγους προσάγεις
ἀπάδοντας, οἷς προσάγω;
Κεκρατηκυῖα χερός με
μεγάλα παρηγορήσεις.
Λιγυρῶς δ' ἅμα λαχοῦσα
ὁπόση χάρις, ἔπελθε·
Μία μοι παραμυθία,
φάος ὀμμάτων ἐμῶν τε
Νενικηκυῖά περ ἄκρως
ἔπεσι, χάρισι, τάξει,
Ξένον οἷον αὐγαζούσας
κόρας ἁπάσας ἐν εἴδει·
Ὁ μὲν οὖν Ἔρως ἀνῆψε,
σὺ δ' ὕδωρ μέσον φλογός που.
Περιεκράτησε φεῦ μου,
φρένας ἐξέκοψε, γυῖα.
Ἷς ἅμα γνάθοις γελᾷ σου,
ἐπίχαρι τοῖς ὁρῶσι.
Συνεμειδίασε τούτοις
ὀφρύες, μέτωπα, πώγων·
Τὰ ῥοδόχροά τε χείλη,
στόμα λευκότης ἔπανθεῖ.
Ὑπεμείδιασε πάντα
ἀνέρι φίλα λαλοῦντι,
Φρονιμωτάτῳ λογίῳ,
ἀγλαῷ, σοφῷ, μεγίστῳ·
Χάρισιν ἅμα χορεύων
χρύσεον βλέπω τὸν ὅρμον,
Ψυχαγωγίαν ὀλίγην
ἐπισυνάγων ἐρῶ σῇ
Ὡι λόγος δίδωσιν οὕτα,
ὁ πόθος δ' ἄλυτος ἔστω.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ.

Εἰς Θεοκτίστην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

1.

— — — — — — — — — — — — — —

ἀργυρόπεζα Θέτις, χάρμα τεκόντων,
ποῦ κατέδυς λέγε μοι; ναὶ λέγε, τέκνον·
κάλυκας παρθενίδας, καὶ κρίνα θεῖα,
ῥόδα νάρκισσον ἔχων, πῶς κόνιν ἔσχον;
ἢ πάρος ἀνθοφόρος, σῆψιν ἐφεῦρες,
εἴδεσι λαμπομένη νύκτα βαρεῖαν·
ἑλκεσίπεπλον ἔχεις παρθένον, Ἄιδη,
ἐρατήν, σεμνοτάτην, παμφάγε, τέρπου·
ὑψιμέδον, κατέχοις νῦν Θεοκτίστην
καλλίχορον σκιόεν θεῖον ἐπ' ἄλσος·
ἀθανάτους στεφάνους ἆθλα παράσχοις,
ὑψιμέλαθρα πόλου, δέσποτα, δείξαις·
φάσμασι μὴ φθοναίης νυκτοροφύτοις,
θυμὸν ἐμὸν βαλέειν ἡδὺ γελῶσα·
βαλσαμόπνευστον ἔαρ, ναρδοροδόπνουν,
πῶς δυσώπνουν ἐφάνης; εἰπὲ τί τοῦτο;
κινναμόβλαστον ἔχων ὄρπηκα κούρην,

Leontis carm. 1. Extat apud Matrangam An. 561. V. 13. seqq. nolui quidquam mutare, neque magis v. 16. — V. 15. ἔαρ, quod alias quoque legitur, servavi.

σαπροτάτην ὁρόω τήνδε πρὸς οὐδας·
τὰ δίκης παντεφόρου κέντρα με τύπτει,
διόπερ δακρυπόνους νύκτας ὑφέλκω.

2.

Εἰς τὸν γάμον τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος.

Ἀπὸ πασσάλου καθεῖλον
λύραν εὐστόχως λαλοῦσαν,
δροσερὰν κόρην νοήσας
ὑπὸ παστάδα γλυκεῖαν.
Ἄμ' ἄρ' οὖν τοὺς στεφάνους πλέξατε πάντες,
ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε, κοῦροι.
Βλέπε τοῦ πόθου τὸ κέντρον
βλέπε τοῦ πόθου τὸ πλῆκτρον
θέλε τὴν φλόγα δροσίζειν,
δροσερὸν πόθον φλογίζειν.
Δαφνοφόρους θαλάμους καὶ ῥοδοπλόκμους,
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέχνυσο νύμφην.
Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
δότε μοι νάβλαν δονῆσαι,
ἄφες ὡς φιλῶ κροτήσω,
ἄφες ὡς θέλω χορεύσω.
Ἱμεροφωνε κόρη, χρύσεον ἔρνος,
κυμβαλόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Μάθε πῶς πόθος ποθεῖται,
μάθε πῶς ἔρως ἐρᾶται·
Χαρίτων χάριν λαβοῦσα
χάριν ἀντίδος μεγίστην.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὗρες,
κρουσόλυρον παρέχω νῦν ὅθεν ἆσμα.
Ἐθέλω, θέλω χορεύειν,
ἐθέλω κρότους ἐγείρειν,
γαμικὸν μέλος προσᾴδειν,
ἵνα πᾶς βλέπων συνᾴδῃ.
Εὔχροος ἀγλαΐη, χρώματος ἄνθος,
ἄνθεϊ μαργαρέῳ σώματος αἴγλη.
Λογικοῖς μέτροισι μέλψω
σοφίης ἄγαλμα θεῖον·
λογίων σοφῶν γὰρ ἄρτι
Χάριτες πάλιν γελῶσιν.
Ῥοδόεις, ἱμερόεις, λευκοκρινόχρους,
θαλέθων θάμβος ἔχων νυμφίος ἔστιν.
Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάψας
λύραν Ὀρφέως τινάσσω,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων,
ὅτι καλόν ἐστι θαῦμα.
Μειλιχόθυμον ἔαρ, κάλλος ἑῶον,
ξεινοτερπές τι φάος πᾶσι φαάνθης.
Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
ποτὶ σὰς κόμιζε κοίτας,
ὁ ἔρως ὅπως συνών σοι
νομίμοις πόθοις δαμάσσῃ.
Ξανθόκομος, ῥοδόχρους παῖς ἀνεδείχθης,
τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερήρθης.
Γλυκερὴν ὅλην χορείην
φιλόμολπον εὗρον ἄρτι,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων, τρίχας τινάσσω.
Ἐρατὴ Πηνελόπη, δώματος ἄστρον,
νεκταρέοις ἐνίοις παστάδα ῥαίνω.
Ὁ ἔρως βέλη τιταίνων,
ὁ πόθος φύσεις συνάπτων
καλύκων χάριν παρέξει
ῥοδοδακτύλου λοχείας.
Εἴσιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεία,
χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.

Leontis carm. 2. Extat ap. Matrangam 561. V. 42. *ξεινοτερπές*, potius *ὑνοτερπές*, ut est 5, 55. cf. tamen 4, 55. — V. 58. *λοχείας*, cod. *λοχείαις*.

Φλογερὰν ἔχεις φαρέτρην
φλογέοις τύπηθι κέντροις,
ἵνα σὰς φρένας λικαίνοις,
ἵνα πᾶν μέλος γλυκαίνοις.
Ἐπέων ἡδυτάτων ὕδμονες ἄνδρες
τὰ ποσίκρουστα μέλη ῥυθμονομεῖτε·

Μακάρων ἔνεστε τέκνον
Χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος·
εἴ τις οὐκ ἔχει σε θυῦμα,
λιθίνας φρένας κομίζει.

3.

Εἰς τὸν αὐτὸν γάμον τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος.

Ἀνὰ τὴν πόλιν, πολῖται,
βροτέη χάρις κεχύσθω·
γαμικὸν μέλος δονείσθω,
δροσερὰ κόρη στεφίσθω.
Δαφνοφόρους θαλάμους, καὶ
ῥοδοκλόγμους,
εἰκεσίπεπλον, ἄναξ, δέχνυσο
νύμφην.
Ἐπὶ χρυσόπαστον οἶκον
ζαθέη κόρη βαδίζει,
χαριτοβλέφαρος ἄρτι
θαλερῷ νέῳ πλακεῖσα.
Ἱμερόφωνε κόρη, χρύσεον ἄστρον,
εὐγενόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Ἴδε πῶς ἅπαντα χαίρει,
καλὸν ὡς ἔαρ δὲ λάμπει·
λογάδος γάμῳ φερίστης
μετὰ κυμβάλων προθύμως.
Ἐπέων ἡδυτάτων ὕδμονες ἄνδρες,
τὰ ποσίκρουστα μέλη δεῦτε τελεῖτε.

Νομίμως Λέων πυθήσας
ξεναγεῖ γάμῳ πολίτας,
ὅθεν, ὦ φίλοι παρόντες
παρὰ παστάδα τρυφᾶτε.
Εἴσιθι, χαῖρε, πρότει ξανθάκις
φῶλον,
ἀργυρόπαστα νύκλῳ δάμαρ
βαῖνε.
Ῥοδίην φύσιν συνεύνου
σῦ, Λέον, παραγκαλίζει,
τὰ πόθου βέλεμνα τοίνυν
ὑποδύς, τρύγα τὰ μῆλα.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὕρες,
ἀστέρας εὐστεφέας παῖδας ἐνέγκοις.
Φέρε λαμπάδος κομίζων
χαρίεν μέλος προχοίσω,
ψόγος οὐδαμῶς γάρ ἐστι
νομίμους γάμους λιγαίνειν.

4.

Εἰς τὸ λοετρὸν τὸ ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ ὑπὸ Λέοντος τοῦ αὐτοκράτορος οἰκοδομηθέν.

Ἀνὰ τὴν πόλιν δονεῖτε
μέλος ὀργάνων· τί τοῦτο;
λεγέτω τις, ὃς διέγνω,
φρασάτω τις, εἴπερ οἶδεν.
Βασιλεὺς Λέων ἐπ' ἔργοις
φρένα Δαιδάλου παρῆλθε.
λιγυρὰν χέλυν τινάξω
παταγοσφύρῳ χορείᾳ.

Leontis carm. 3. Extat apud Matrang. 564. Inscribitur in Pinace: *Ἕτερον ἀνακρεόντιον τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον τοῦ αὐτοκρ. Α.* fortasse rectius.

Leontis carm. 4. Extat apud Matrangam 565.

Γεγανωμένοι πολῖται
περὶ τὴν Θέαν μολεῖτε,
λοετρῶν δόμους ὁρᾶτε,
μέλος ὀργάνων κροτεῖτε.
Δόμος ὡς πόλος φαάνθη,
ἀκροβλαστοχρυσομόρφους
κυκλικῶς λαΐγγας ὄψει·
μετ' ἀγαλμάτων γὰρ ἄρτι
Ὁ φρεσὶ καὶ σοφίῃ κῦδος ἀφύσσας
ἐσθλοπόνους καμάτους ἐκτολυπεύει.
Ἐπὶ τὰς πύλας δὲ βάντι
πρόδρομος μακρὸς σὲ κρύψει,
ὅθι δὴ χάρις προλάμπει
γλυφικῆς τέχνης τὸ θαῦμα.
Ζαθέων ἐκεῖ γερόντων
ἀπιδὼν Θέας θεάσει
ζαμενεῖς κλόνους, σφαγάς τε
πολέμων ἀγερσιθύμων.
Θολοκογχόχρυσον ἔργον
ἐν ἀποστόοις διαύλοις
ἐρατοῖς ἰδών, καλύψεις
φαέων βολὰς σαόζων.
Ὑδάτων θερμοβόλων ῥεῖθρα προχεῖται
καθαρὰ προῖκα· πόλις δεῦρο γενοῦ μοι.
Ἰδίως Θέαν Γεούχου
ἐπὶ τὴν πρόκογχον ὄψει,
ῥοδέην φύσιν φοροῦσαν,
ξίφος ἐν χεροῖν κρατοῦσαν.
Καλύκων χάριν προπέμπει
Βασίλισσα κεῖθεν αὖθις,
γλυκερωτάτοις προσώποις
ῥοδέην φυὴν φοροῦσα.
Λόγος οὐ γράφει τὸ κάλλος·
φιλάδελφε, τίς σε γράψας
ἐριθηλὲς ὥσπερ ἔρνος
ἀνέθηκεν εἰσορᾶσθαι;
Μετὰ τὴν Θέαν δὲ τήνδε,
ποταμῶν Θέας χαράξας
φοβεροστρόφοις προσώποις
μετρικοὺς ἔγραψεν αἴνους.
Δόγματα θειολόγα γράψατε, κοῦροι,
ζαθέων ἐκ στομάτων ὄμβρος ἐπέστη.
Νεπόδων ἄγραν Θεάσῃ
καλάμῳ, βρόχῳ τε, κύρτῳ·
ἐπὶ νῆσον αὖ ἑκάστην
ἐρατὴν τράπεζαν ὄψει.
Ξενοτερπὲς ἄλλο θαῦμα,
ὅτι πηγόρειθρα κάλλη
πολύμορφον εἶδος ἔσχεν
κορικὴν χάριν φοροῦντα.
Ὁ θυρῶν ψόφος δὲ τέχνῃ
πολύμουσον ἆσμα πέμπει,
τὸ δ' ἔπος λέγει τό, δόξα,
βασιλεῦ ἄναξ, μεδόντων·
Παρὰ Δεσπότου ποσὶν δὲ
χλοεροῖς κλάδοισι νίζει
μελοτραυλόφωνος ὄρνις
λυροκαλλίμολπα τρύζων.
Ψευδαλέων ἐπέων ῥίψατε λέσχην,
τεχνικῶν νῦν λογίων δράξατο Λέων.
Ῥόος ὑδάτων ἀπείρων
μέλος ὀργάνων προπέμπει
ἀφανῶς, ἄνευ κρατοῦντος,
βασιλεῖ πλέκων τὸν αἶνον.
Σοφίῃ δράκων ἀνέρπει,
ὁ λέων μέγα βρυχᾶται,
γέρανος δὲ σαπφιρόχρους
ἐπικλαγγάσασα τέρπει.
Τανύερνος αὖθις ὄρπηξ
φορέει γένει λυρώδει
λιγυρὸν περικροτοῦντα
ἀπὸ χρυσέων πετήλων.
Ὑπὸ τὴν μέσην δὲ λάμπει
ὑδάτων ἐν ὀκτακόγχῳ
πολύθερμον οἶδμα ῥεῦμα,
ἄκος οὐ μικρὸν νοσοῦσιν.
Πῶλος ὁ κυκλοφόρος γῆθ', ὅτι Λέων
ἄτροπα φωτοφόρων νήματα δέρκει.
Φοβερὸν θέαμα, φίλοι,
γρυπὸς ἆσθμα νᾶμα βάλλει
πυριλαμπές, ἐκφοβῶν περ
βροτέην φύσιν παρόντων.

V. 24. ἀπιδὼν, cod. ἀπίδων. — θεάσει, cod. θεάσσει. — V. 76. ἐπικλαγγάσασα, cod. ἐπικλαγκάσασα.

Χάριν ἁπλέτου δ' ὑγείας
πολύλουτρον ἴσχε κάλλος,
μερόπων νόσους ἀλεύων,
δυνάμεις ἐπιβραβεύων
Ψεκάδων ἀφ' ὑγροθέρμων,
μελέων τόνος παρέλκων,
παλίνορσον εὖρε φῶσαν
μακρὸν εἰς χρόνον νεάζων.
Μεθέων ῥητορίης ἦλθεν ἐς ἄκρον,
ἀτέχνων δ' λογίων φεύγει πλάστιν.

5.

Εἰς τὴν Αὐγούσταν Ἑλένην Κωνσταντίνου τοῦ νέου σύζυγον.

Ἡδύκομον, ῥοδόχρουν, χρύσεον ἄνθος,
παρθενόφωνα μέλη δέχνυσο ταῦτα.
Ἀπ' ἐμῶν δόμων κατέσχον
λύραν εὐστόχως λαλοῦσαν,
δροσερὰν κόρην νοήσας
ὑπὸ παστάδος γλυκεῖαν.
Δαιδαλέους θαλάμους ἠδ' ὑμεναίους
νυμφιδίους ὁρόω καὶ ῥόδα ῥαίνω.
Δότε μοι ῥόδον φορῆσαι,
δότε μοι ναύλαν δονῆσαι,
ἄφες ὡς θέλω χορεύσω,
ἄφες ὡς θέλω κροτήσω.
Ἀμαράντους στεφάνους πλέξατε πάντες,
ὀργανόφωνον ἔπος μέλψατε κοῦροι.
Ἐθέλω, θέλω χορεύειν,
ἐθέλω μέλη λυγίζειν,
γαμικὸν μέλος προσᾴδειν,
ἵνα πᾶς βλέπων συνᾴδῃ.
Εἴσιθι, βαῖνε, κρότει, χαῖρε χορεία,
χρυσοφόροις θαλάμοις ἀμφιπολοῦσα.
Γλυκερὴν ἐφευρὼν ἄρτι
φιλόμολπον ὧδε τάξιν,
διὸ καὶ κλάδους γελῶντας
κατέχων τρίχας τινάσσω.
Ἑπείων ἡδυτάτων ἴδμονες ἄνδρες,
τὰ ποσὶ κρούστα μέλη ῥυθμομεῖτε.
Κεφαλὴν ῥόδοις ἀνάφας,
λύραν Ὀρφέως κροτήσας,
στεφάνοις ἄνακτα βάλλων,
ὅτι καλόν ἐστιν ἔρνος.
Νεκταρέοις ἑνίοις στέψατε νύμφην,
ἐρατὴν νῦν Ἑλένην χάρμα τεκόντων.
Βλέπε τοῦ ῥόδου τὸ κέντρον,
βλέπε τοῦ πόθου τὸ πλῆκτρον,
θέλε τὴν φλόγα δροσίζειν,
δροσερὸν πόθον φλογίζειν.
Παστάσιν ἀργυρέοις καὶ ῥοδοπλόκμοις
ἑλκεσίπεπλον, ἄναξ, δέξεο νύμφην.
Μάθε πῶς πόθος ποθεῖται,
μάθε πῶς ἔρως ἐρᾶται,
Χαρίτων χάριν λαβοῦσα,
χάριν ἀντίδος γλυκίστην.
Ἥλιε, φωτοφόρον σύζυγον εὕρες,
χρυσόλυρον παρέχω νῦν ὅθεν ἄσμα.
Ἀπαλὴν κόρην λαβών γε
ποτὲ σὰς κόμιζε κοίτας,
ὁ ἔρως ὅπως συνών σοι
νομίμους πόθους διδάξει.

V. 100. *φεύγετε*, cod. *φεύγεται*.

Leontis carm. 5. Extat ap. Matrangam 568. — *Αὐγούσταν*, in pinace *Αὐγούστην*. — V. 2. *παρθενόφωνα*, cod. *παρθενόφρονα*. — V. 33. *ῥόδον*, cod. *ῥόδον*. — V. 37. *ἀργυρέοις*, cod. *ἀργυραίοις*.

Ἱμερόφωνε κόρη, ποικίλον ἄνθος,
κυμβαλόφωνα μέλη προσφέρω,
δέχου.
Φλογέην ἔχεις τὴν φύσιν,
φλογέοις τύπηθι φίλτροις,
ἵνα σὰς φρένας γλυκαίνοις,
ἵνα πᾶν μέλος ἰαίνοις.
Ξυνοτερπές τι φάος πᾶσι φαάνθης,
μειλιχόθυμον ἔαρ, κάλλος ἐῷον.
Ὁ ἔρως βέλη τιταίνων,
ὁ πόθος φύσεις συνάπτων,
καλύκων χάριν παρέξει
ῥοδοδακτύλου λοχείας.
Ξανθότριχος, ἀνθόπνους παῖς ἐφαάνθης,
τῶν χαριτοβλεφάρων ὡς ὑπερήρθης.
Μακάρων τέκνον τοκείων
χαρίτων ἔχεις τὸ κάλλος,
ὅστις οὐκ ἔχει σε θαῦμα,
λιθίνας φρένας κομίζει.
Ῥοδόεις, ἱμερόεις, λευκοκρινόχρους
θαλέθων Κωνσταντῖνος νυμφίος λάμπει.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

εἰς τὰ Βρουμάλια.

Σοφίης ἔλαμψεν ὥρη,
χρόνιοι λόγοι δονοῦνται,
ὅθεν ὡς χρόνος κελεύει
πάλιν ἐν λόγοις χορεύω.
Ἑλικῶνα νῦν ἀμείψας
φαέθων ἄναξ Ἀπόλλων,
Ἑλικῶνα τοῦτον ἔγνω
σοφίης φάος κομίζων.
Ἐπὶ σοί, σοφὴ Κυθήρη,
μετὰ Παλλάδος χορεύει,
ἔριδος τρόπους πατοῦσαι,
φιλίης νόμους κρατοῦσι.
Σοφέ, γραμμάτων ἀνάσσεις,
ἔλαχες λόγων τὰ πρῶτα,
μετὰ γὰρ σὸν οὖν τὸ κάππα,
τότε τῶν λόγων τὸ γράμμα.
Χάριτες λόγοις γελῶσιν,
ὅτε γράμμα σὸν προλάμπει.
Φάος ἐκ λόγων προῆλθε
σκοτόεν νέφος καλύπτον,
ὅτι τοῦ σοφοῦ τὸ γράμμα
Χαρίτων χόρους ἐγείρει.
Σοφίης ἄναξ Ἀπόλλων
καλέειν κύκνον δοκεῖ μοι,
ἵνα τὸν σοφὸν προσείπῃ
λιγυραῖς φάραγξι κύκνος.
Κρατέων, Ὅμηρε, μύθων,
ἐπέων δὲ Μοῦσα, τέχνη
σοφίης ἄνακτα μέλψον,
ὅτι σὸν πέφυκεν ἄνθος.
Στέφανον φέρουσιν ἄνθος,
Χάριτες λόγοις γελῶσιν.
Θρασὺς ὡς νέος προῆλθον
νόον Ὀρφέως λιγαίνων,
Φαέθοντι φῶς κομίζων,
ὅτε σοὶ λόγους κομίζω.
Δότε μοι κρότους τὸ θάρσος,
ἀφόβως θέλω χορεύειν,
ἵνα τὸν λόγων κρατοῦντα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψω.
Ὅτε σὸν πάρεστιν ἦμαρ
λογικαὶ πάρεισι Μοῦσαι,
στέφος ἐκ λόγων κρατοῦσαι,
λογικοὺς στέφουσι πάντας.

V. 58. φύσεις, cod. φύσις.

Acoluthi carmen extat ap. Matrangam 571. V. 28. τέχνη, fort. τέχνῃ, id insunt alia in hoc carmine subobscura.

Λογικὴν πᾶσαν ἔχεις ἄφθονε νίκην,
φθονερῷ ἐξελάσας εὐ[illegible]οχα βάλλων.
Δότε μοι, φίλοι τὸ θάρσος,
ὁ λόγων ἔρως γὰρ ἄρ[illegible]
κραδίην ἐμὴν προσεῖπε
σοφίης φίλον γεραίρειν.
Μέλος Ὀρφέως με βάλλει,
τάχα μητέρος τὸ γράμμα,
ἅμα καὶ σοφοῦ λιγαῖνον
λογικὴν λύρην τινάσσει.
Φαέθων ὁδοὺς σελήνης
ποθέει τὰ νῦν ὁδεύειν,
Φαέθοντα γὰρ δοκεύει
σὲ τὸν ἐν λόγοις φανέντα.
Ὁ λέγων ὅτι πρεπόντως
δύναμαι σοφοῦ τὸ γράμμα
λογικοῖς μέλεσσι μέλψαι,
πέλαγος λόγων περήσει.
Ἀπορῶ μὰ τὴν Ἀθήνην
ἀρετὰς σοφοῦ βοῆσαι.
Ἀπὸ σῶν λόγων προῆλθεν.
ἵνα σοὶ τεοὺς προσάξω,
σοφίην ὅλην γεραίρων,
σοφίης μόνος γὰρ ἄρχεις.
Παφίη τὰ νῦν χορεύει,
ὅτι καὶ Κύπρις καλεῖται.
ὁμογράμματος γὰρ οὖσα
λογικῶς τὰ νῦν χορεύει.
Ὅθεν εἰκότως χορεύει
χρέος ἐξ ἔθους κομίζων.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

1.

Τί εἴποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηνᾶς φυτευσάσης ἐλαίαν, καὶ ἀνελθόντος ῥόδου.

— — — — — — —
— — — — — — —
Ὁ Ἔρως χάριν συνάπτων
πόρε μοι ῥόδον, Κυθήρη,
ἵνα σὺν πόθοις χορεύω
Ἑλικῶνι σὺν βελέμνοις.
Φλογερὸν βέλος τινάσσει
τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων.
Ἀπ' ἐμῶν ῥόδων προῆλθες,
ἀπ' ἐμοῦ φέρεις τὸ κάλλος,
ἵνα σε πλέον τὸ κέντρον
ῥοδέοις φυτοῖς δαμάσσῃ.
Ἄχρι τὶς μάθει τὸ κρεῖσσον
ἀγνοῶν δοκεῖ κακίζειν,
ὅτε δὲ χρόνῳ νοήσει
τὶ πρὶν οὐ μάθεν στενάζειν·
Τὸ καλὸν φύσει μαθοῦσα,
μάθε καὶ πόθεν τὸ κρεῖσσον.
Τὸ ῥόδον πάλιν προλάμπει
Χάριτας κλάδοις χαράσσων,
ὃ γὰρ ἡ φύσις προσεῦρεν
τὸ ῥόδον μόνον προσεῦρεν.
Γλυκερὸν ῥόδον προῆλθεν,
γλυκερὴν χάριν κομίζει,
κοτίνου δὲ πικρὸν ἄνθος
γλυκεροῖς κλάδοις καλύπτει.
Φύσεως μόνην κρατοῦσαν
Παφίην ἔδειξε πάσης,
δροσόεν ῥόδον κρατῆσαν
στιβαρῶν κλάδων ἐλαίης.
Τὸ ῥόδον φυτῶν τὸ κάλλος
παλάμαις τεαῖς λαβοῦσα,
Παφίης μελῶν, Ἀθήνη,
ἐρατοὺς χοροὺς μετέρχου.
Παφίην μόνην Ἀθήνης
κρατέειν ῥόδον διδάσκει.
Δότε μοι ῥόδον φυτεύσω,
ἵνα καὶ ῥόδον προέλθῃ,
ὅτε δὲ τραπῇ πρὸς ἄλλο,
τότε Παλλάς ἐστι κρείσσων.

Georgii carm. 1. Extat apud Matrangam 648. Nolui quidquam novare.

Τί λέγουσιν Ἀφροδίτην
βυθίοις ἁλὸς γενέσθαι,
ὅτε καὶ πλέον μεγαῖα
διὰ τοῦ ῥόδου σεβίζει.
Ἔτι παρθένος καλεῖσθαι
τάχα νῦν θέλεις, Ἀθήνη,
μάθε τοὺς πόθους Κυθήρης
ἵνα καὶ ῥόδου κρατήσῃς.
Ἀρετῆς πόσης μετέσχεν,
ὅταν εἰς ῥόδον μετῆλθεν,
τὸ φυτὸν τὸ τῆς Κυθήρης
ὅτε τὴν ἄκανθαν εἶλξεν.
Πρόφασις πέλει ποθούντων
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης.
Πάλιν ὁ χρόνος κομίζει
γλυκερὸν φάος χορείης,
λογικοῖς λόγοις κρατοῦντες
τελετῆς νόμον τεκόντες.
Σταχυηκόμος δὲ γαῖα,
ἅτε Κύπριδος τὸ ἄνθος,
νοερὴν ἄνοιγε βῶλον,
ῥόδον οὐ στάχυν φερούσῃ.
Λιβάνου κλέος Κυθήρη,
Χαρίτων ὅπου τὰ τόξα,
Μαραθὼν ἔρως Ἀθήνης
σοφίης ὅκου τὰ τόξα.
Ὁ γέρων Ἔρως χορεύει
ῥόδον εἰς χάριν συνάπτων.
Ἐδάης τὰ νῦν, Ἀθήνη,
καλύκων σθένος Κυθήρης,
ῥόδα Κύπριδος χορεύει
ὅτι Παλλάδος κρατοῦσιν.
Παφίη, χόρευε μούνη,
ὅτι καὶ μόνη διδάχθης
κρατέειν σοφῆς Ἀθήνης
φλογεροῖς ῥόδοις τυπείσης.
Φλογεροῖς ἐμοῖσι κέντροις
βροτέη φύσις κρατεῖται,
μάθε, Παλλάς, ἐξ Ἐρώτων
ὁπόσον σθένος Κυθήρης.
Ἐδάης ῥόδου τὸ ἄνθος
μάθε καὶ πόθου τὸ κέντρον.
Πτόλις ἐστὶν Ἀφροδίτης
μεγάλαι σοφῶν Ἀθῆναι,
ὅτι Κύπριδος προσῆλθε
τὸ φυτὸν τὸ τῆς ἐλαίης.
Ὅτε μῆλον ἔσχε Κύπρις
κλέος ἄφθιτον προσεῦρεν,
πλέον ἄστατον δὲ μᾶλλον
φθόνον ἐκ θεῶν ἁπάντων.
Τὸ ῥόδον πλέον με μήλου
σοφὸν εἰς κλέος κομίζει.
Βελέων Ἔρωτος οἶδεν
τὸ ῥόδον πλέον με τέρπειν,
ὅτι Παλλάδος κρατῆσαν
Παφίῃ κλέος προσάπτει.
Ἄγαμαι φύσιν πετήλων,
κάλυκας πλέον γεραίρω
διὰ τῶν ῥόδων γὰρ ἄρτι
σοφίης κρατοῦσα λάμπω.
Παλάμαις ῥόδον λαβοῦσα
ποτὶ σὰς κόμιζε ῥῖνας,
ἵνα τὴν χάριν λαβοῦσα
ῥοδόεσσά τις φανείης.
Τὸ φυτὸν το τῆς Ἀθήνης
Παφίης κάλυξ ἐτύχθη,
ἵνα τῶν ὅλων φανείη
νοερῶς μόνη κρατοῦσα.
Φλογερὸς πέφυκεν οἶστρος,
φλογερώτερον δὲ τούτου
καλύκων πέφυκεν ἄνθος
σοφίης ἄνασσα μάρτυρ.
Σοφίης ἄνασσαν ἄρτι
τὸ ῥόδον φανὲν διδάσκει,
ὅτι Κύπριδος τὰ πάντα.
Ἔμαθεν τανῦν Ἀθήνη
γλυκεροὺς κλάδους Ἐρώτων.
ἔμαθε σθένος Κυθήρης,
φρονέει τὰ τῶν Ἐρώτων.
Τρομέεις τανῦν κρατοῦσα
φλογεροῦ ῥόδον τὸ κέντρον.
Παφίης γάρ ἐστι τέκνον,
ὁ δὲ τοῖς δόλοις δαμάζει.
Πολέμων ἄνασσα Παλλάς,
σθεναρῶν βελῶν κρατοῦσα,
ῥοδέοις ὅπλοις ἐλήφθης,
ἐδάης μάχην Κυθήρης.
Ἐδόκεις κρατεῖν, Ἀθήνη,
ἔλαβες δὲ πεῖραν ἄρτι
καλύκων λαβοῦσα κέντρον,
πάλιν ἂν θέλῃς ἀνάπτω.
Τὸ γένος τὸ τῆς Κυθήρης
μακάρων ὅλων ἀνάσσει.
Βλέπε, Παλλάς, Ἀφροδίτης
τὸ ῥόδον τὸ μικρὸν ἄνθος
κραδίης τεῆς κρατῆσαν

δροσερὸν βέλος κομίζον;
Κραδίην θεῶν ἰαίνει
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης,
λάβε μικρὸν ἄρτι γεῦμα
ἵνα σοὶ κέαρ κρατησῃ.
Τὸ κράτος τὸ τῆς Ἀθήνης
ὁ κάλυξ ἔδειξεν οὐδέν,
ὅθεν ἀρτίως προλάμπων
Παφίῃ δίδωσι χάρμα.
Ὁ γλυκὺς κάλυξ ἐδείχθη
μεγάλης θεᾶς Ἀθήνης
τελέως φυτοῦ κρατήσας.
Κρατέουσα νῦν Ἀθήνης,
Παφίη, θέλω κρατῆσαι
ζυγίης, μόνη γὰρ αὕτη
παλάμας ἐμὰς προφεύγει.
Ῥόδον ἐκ φρενῶν Ἀθήνης
ἐφάνη μόνον κρατῆσαν,
τάχα ποῦ ῥόδον κομίζει
δροσερὰς φρένας φυτοῖσι.
Βραδέως ἔγνως τὸ κρεῖσσον,
βραδέως δὲ γνοῦσα Παλλάς,
ταχέως δίδου βεβαίαν
κραδίαις τεαῖσι πίστιν.
Πολέμοις κόμιζε μᾶλλον
σάκος ἐκ ῥόδων, Ἀθήνη,
Δαναῶν ὅπως τις εἴποι,
Παφίην ὁρῶμεν ἄλλην.
Φρονέεις πλέον λαχοῦσα
τὸ ῥόδον τὰ νῦν, Ἀθήνη.
Ὁ Ἔρως ὁ τῆς Κυθήρης,
τὸ ῥόδον πάλιν Κυθήρης,
κατέχω δύο κρατοῦντας,
ὁ θέλων μάχην συνάψοι.

2.

Τί εἶποι ἡ Ἀφροδίτη τῆς Ἀθηνᾶς διὰ ῥόδου πεισθείσης βοηθῆσαι τοῖς Τρωσίν.

Καλύκων χάριν λαβοῦσαν
θεράπαιναν Ἀφροδίτην
ῥοδέην δέδεξο, Παλλάς,
ἵνα γνῶς πόθεν τὸ κρεῖσσον.
Σοφίης Ἔρως ὁ λάτρης,
Χάριτες πάλιν σὺν οἴστρῳ
ἔχε Παλλὰς Ἀφροδίτης
γλυκερὴν ὅλην γενέθλην.
Δαναοῖς θέλεις, ἀμύνω
Φρυγίοις πάλιν ἀρήγω·
μερόπων τί μοι τὸ φίλτρον
φιλίης τεῆς τυχοῦσα.
Φέρε πάντα τῶν Ἐρώτων,
τί δέ σοι χρέος στενάζειν;
ἐχέτω μάχην τὸ θνητὸν
μακάρων πόθον τὸ φύλλον.
Ἀγαπᾶν θεοῖς προσήκει,
ἀπαθὴς φύσις γὰρ ὤφθη
τὸ πάθος πρέπει βροτοῖσιν
χαλεπὴν ἔριν τελέσσαι.
Ποταμῶν θάλασσα πάντων
δέχεται μόνη τὸ ῥεῦμα,
Παφίη δὲ τῶν Ἐρώτων
ἀρετὰς χάριν κομίζει.
Τὸ γένος τὸ τῶν Ἐρώτων
κρατέει δοκοῦν λατρεύειν.
Φρυγίοις ἔλαμψεν ὥρη
ῥοδέης γέμουσα νίκης
Σοφίη ῥόδοις ἐπείσθη
Δαναοὺς μόνους ὀρίνειν.
Μέγα νῦν κλέος προσεῦρον,
ξένα Παλλὰς ἔργα πτήσσει,
ῥοδόεν στέφος κρατοῦσα
Παφίης πόνους γεραίρει.
Διός ἐστιν Ἀφροδίτη,
ὁ Ἔρως πάλιν Κυθήρης,
ὁ θέλων Ἔρωτα νικᾶν
Διῒ τὴν μάχην συνάψει.
Ὅπερ οὖν πάρος δοκεύω,
γελόωσα νῦν δοκεύω,
ὅπερ οὐ πόθος προσεῦρεν,
Παφίης ῥόδον προσεῦρεν.

Georgii carmen 2. extat apud Matrangam 654.

3.

Τί εἶποι ὁ Ἄρης τῆς Ἀφροδίτης τρωθείσης ὑπὸ ἀκάνθης ῥόδου.

Τὸ ῥόδον δύο τιτρώσκει
σὲ μὲν ἐς δέμας, Κυθήρη,
ἐμέθεν δ' ἔπληξεν ἦτορ
ὅτι σοι πόνους προπέμπει·
Φέρε τὴν ἄκανθαν ἕλξω
ἀπὸ σῶν μελῶν, Κυθήρη,
ἵνα μὴ πλέον τυπεῖσα
μεταδῷς Ἄρηϊ κέντρον.
Τὸ σον ἄνθος, ὦ Κυθήρη,
ἶσον ἐστὶ τῇ μελίσσῃ,
ὅτι καὶ πόνους κομίζει
φέρον ἡδοιὴν τὸ κέντρον.
Παφίην ῥόδον τιτρώσκει,
τὸ ῥόδον δὲ νῦν τὸ πλῆττον·
ποτέροις πόθοις ἐτρώθη
ὅτι Κύπριδι προσῆλθεν;
Ῥοδέην ἄκανθαν εἴθε
Κρονίδης Ἄρηα τεῦξεν,
ἵνα σῶν μελῶν μετάσχω
γλυκερῷ βαλών σε κέντρῳ.
Ἐπ' ἐμὸν δέμας, Κυθήρη,
φέρε σου βάδισμα πέμψω,
ἵνα μὴ πάλιν σε πλήξῃ
χλοεροῦ δένδρου τὸ κέντρον.
Μάθε τοῦ ῥόδου τὸ νύγμα,
μάθε τῶν πόνων τὸ κέντρον,
ἵνα τοῖς πόθοις κρατοῦσα
ὑπὸ τῶν ῥόδων κρατύνῃ.
Χθονίῳ βραχεῖ βελέμνῳ
Παφίην Ἔρως δαμάζει,
γλυκερὸν βέλος φυτεύει
ῥόδον, ὃ κρατεῖ ποθούντων.
Ἀπὸ σῶν αἷμα μελῶν στάξε,
Κυθήρη,
γλυκεροῖς ἡμετέρων ἔνδοθι κόλπων.
Τί ποθεῖς πόθων κρατοῦσα
τὸν Ἄδωνιν οὐ ποθοῦντα,
τὸν Ἄρην δὲ καὶ ποθοῦντα
στυγέεις καλὴ Κυθήρη;
Βροτός ἐστιν ὃν διώκεις,
Παφίη τανῦν ποθοῦσα,
θεὸς οὖσα δὲ στενάξεις
θεὸν ὄντα με στυγοῦσα.
Ἐθέλω, θέλω δαμῆναι
ῥοδόεντι τῷ βελέμνῳ.
μόνον, ὦ θεῶν κρατοῦσα,
τέλεσον χάριν ποθοῦντα.
Ὁ Ἔρως Ἄρην δαμάζει
παρέχων πόνους Κυθήρῃ.
Χαρίτων χάριν κομίζει
τὸ ῥόδον, τὸ πῦρ, τὸ κέντρον,
τὸ βέλος τὸ τῶν Ἐρώτων
ὅτι καὶ Κύπριν δαμάζει.
Τὸ ῥόδον τάχα προῆλθεν
φέρον ἐκ φθόνου το τύμμα,
ὅτι μῆλον Ἀφροδίτῃ
ἕτερον φυτὸν γεραίρει.
Ὅτε καὶ Κύπρις δονεῖται,
τότε καὶ ῥόδον ποθεῖται.
Βελέων μάτην ἀνάσσω;
τί δέ μοι χρέος φαρέτρης,
ὅτε τὴν ἐμὴν Κυθήρην
ῥοδόεν βέλος δαμάζει;
Ἔλαβεν Κύπρις τὸ τύμμα
ἐπὶ γῆς, ἐγὼ δὲ κέντρον·
ὅτι τοὺς πόνους Κυθήρης
ἔλαβον, ποθῶν Κυθήρην.
Φαέθων Κύπριν δαμάζει,
λέχος εἶδεν ἐξελέγχειν,
ἔχον ἡλίου τὸ κέντρον
τὸ ῥόδον Κύπριν δαμάζει.
Τὸ ῥόδον Κύπριν δαμάζει,
ὅτι κάλλος εὗρε μεῖζον.
Ὁ Ἔρως σε, Κύπρι, βάλλει,
τὸ ῥόδον δὲ ταῖς ἀκάνθαις
ἵνα πῶς λάβωσι πεῖραν
ἀπὸ σοῦ θεῶν ἀνάσσειν.
Κατὰ σοῦ τὰ τόξα τείνει,
νόθον οὐ πέφυκε τέκνον
ἀπὸ τῶν δρυῖ τραπέντων
πάλιν ἢ πέτρα στραφέντων.
Ὁ λέων φέρων τὸ κέντρον
ἴδιον δέμας τιτρώσκει·

Georgii carmen 3. Extat apud Matrangam 655.

Παφίη, ῥόδοισι βάλλεις
γλυκερὸν σέθεν τὸ σῶμα.
'Ιδίοισιν ἀγριοῦται
ὁ λέων τυπεὶς βελέμνοις·
Παφίη δὲ ταῖς ἀκάνθαις
πολὺ μᾶλλον ἠγριώθης.
Γνωτὴν τὴν οἰδάσκεις,
ἵνα τῶν θεῶν κρατήσῃς.
Γλυκερὸν ῥόδου τὸ τύμμα
γλυκεροὺς πόνους προπέμπει,
τὸ δὲ τύμμα σόν, Κυθήρη,
φλογεροὺς πόνους προπέμπει.
Μέγα θαῦμα νῦν δοκεύω,
ὑπὸ τοῦ ῥόδου κρατεῖται
Παφίη, κρατοῦσα πάντων
μερόπων θεῶν τε φύτλης·
Παφίης Ἔρως, ὁπλίζου
παλάμαις βέλος κομίζων,
τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης
ἀθετεῖ τανῦν Κυθήρην.
Βελέων ἄπειρον ὤρθη
τὸ ῥόδον τὸ σον, Κυθήρη,
τὸν εἰ μάθῃ δὲ πέντρον
τρομερὸν νόον κομίσσει.
'Ολίγον ῥόδον Κυθήρης
ὀλίγους δίδωσι μόχθους,
ὁ δὲ βαιὸς 'Αφροδίτης
μεγάλους Ἔρως προπέμπει.
Τὸ ῥόδον ῥόδον τετρᾶσι·
τί καλὴ πέφυκε τέρψις;
τὸ ῥόδον δὲ κοῖον εἶπεν,
ἀπορῶ μὰ τὴν 'Αθήνην.
'Εδάης πόνων τὸ πέντρον,
μάθε μὴ πόνοις με βάλλειν.
Ὁ Ἔρως δίκαια πράττει,
ὁρῶν γὰρ 'Αφροδίτην
νόον ἄστατον λαχοῦσαν,
ῥοδέοις ἔνυξε πέντροις.

4.

Τί εἶπεν ὁ 'Απόλλων κατατρέχων τὴν Δάφνην καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄκανθαν ῥόδου;

Γνωτὴν ῥόδων φανεῖσαν
δότε μοι δρέπειν μανέντα·
τί μάτην δὲ τοῦτο πράττω;
ὁ χρόνος φέρει γὰρ ἄλλα.
Κιθάρης μέλος δονήσω
κραδίης πόνους συνάδων,
ἐλαφρίζεται γὰρ οἶστρος
ὅταν ἐκ βάθους ἀνέλθῃ.
Πτερόεις Ἔρως ὑπάρχων
μετέωρον αἶρε Φοῖβον,
ἵνα μὴ τὸ μικρὸν ἄνθος
ἀπὸ σοῦ δρόμου με παύῃ.
Χθόνα καὶ πόλον τοσοῦτον
Φαέθων ἐγὼ κυκλεύω.
πόθεν οὖν, πόθεν κρατοῦμαι
ἀπαλὴν κόρην πιέζειν;
Λέγε μοι ῥόδον Κυθήρης,
τί τὸ τραῦμα μου βαθύνεις;
πυρὶ πῦρ τί νῦν προσάπτεις
δροσερῆς Δάφνης στεροῦν με;
Κύπνε, σὺ δραμὼν πτεροῖα
λέγε τῇ Δάφνῃ τρεχούσῃ,
ἵνα μοι φίλημα πέμψῃ
λεχέων, ἀφ' ὧν στερεῖ με.
Φιλοκερτόμως με παίζει,
ἐνόησα τὴν Κυθήρην·
Ὁ Ἔρως τρέχειν διδάσκει,
σὺ ῥόδον τρέχοντα παύεις·
γενὴν μίαν λαχόντες
κατ' ἐμοῦ διχῶς φρονεῖτε.
Σὺ, Κύπρις, πόθοις με θέλγεις,
σύ με καὶ ῥόδοις κατέσχες·
τί με τοῖς πόθοις διώκεις,
τί πάλιν ῥόδοις κρατεῖς με;
Τὸ ῥόδον τὸ τῆς Κυθήρης
Παφίης πλέον δαμάζει,
ὅτε γὰρ συνῆλθε Κύπρις
τὸ ῥόδον τότε φθονεῖ με.
'Αμελῶ πόθου κρατοῦντος·
τὸ ῥόδον πλέον με τέρπει
ὅτε καὶ Δάφνην ἐάσω.

Georgii carm. 4. Extat apud Matrangam 659.

5.

Τί εἴποι ἡ Φαῖδρα ὁρῶσα τὸν Ἱππόλυτον ἐστεμμένον ῥόδοις.

Τί καλὸν χρόνον δοκεύω,
Παφίην ὁρῶ τυχοῦσαν·
ὁ ποθούμενος γὰρ ἄρτι
ῥοδόεν στέφος κομίζει
Ὀλίγην Ἔρωτος αἴγλην,
Παφίη ῥόδοισι μεῖζον,
ἵνα τοὺς πόνους νοήσας
φλογερὴν λέγῃ φαρέτρην.
Χαρίεις Ἄδωνιχαίροις,
διὰ σοῦ ῥόδον γὰρ ἄνθος
φλογεροὺς πόνους προπέμπον
κραδίην ἐμὴν ἰαίνει.
Ῥόδον ἤθελον γενέσθαι,
ἵνα μετρίως τυχοῦσα
ἐπικειμένη μετώποις
μεταβαλλόμην φιλοῦσα.
Χαρίτων φέρει τὰ τερπνά,
ὅτε τις φιλῶν ποθεῖται.

6.

Ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔπ ἐμοὶ πανδαμάτωρ ὅπλα κορύσσει
ἐπ' ἐμοὶ πάντα βέλη νευρὰ τινάσσει,
ὅτι παῖς Ἱππολύτης στέμμα Κυθήρης
φορέων ἐν κροτάφοις ἀμφιπολεύει.
Χρονίων, Κύπρι, πόθων ἵλαθι Φαίδρης,
φλογερῆς παῦσον ἐμῆς οἶστρον ἀνάγκης,
ὅτι παῖς Ἱππολύτης στέμμα Κυθήρης
φορέων ἐν κροτάφοις ἀμφιπολεύει.
Κορυφαῖς ἀνθοφόροις παίξατε θῆρες,
βελέων παυσαμένων ἰοχεαίρης,
ὅτι παῖς Ἱππολύτης στέμμα Κυθήρης
φορέων ἐν κροτάφοις ἀμφιπολεύει.
Καὶ τοὺς Ἔρωτας νῦν ἀριθμὸν γὰρ μέγαν
χρεὼν ὀνομάζειν εἰκότως βλέπουσά γε
τὸν χθὲς μὲν ἄκανθαν, σήμερον δὲ τοῦ ῥόδου
ἔσχον ὑγίειαν τῶν ποθούντων φαρμάκων.
Γλυκὺ Θησέως τὸ τέκνον
βάλε, καὶ λόγοις με, Κύπρι,
ἵνα πᾶν μέλος συνάδῃ,
ἀκοή, φρένες σὺν ὄψει.
Ὁ πόθος πόθοις ἐρίζει,
ἀγαθὸν πέφυκε νεῖκος,
φλέγε πῦρ, ἐγὼ κομίζω·
φλέγε πῦρ, τὸ πῦρ τὸ καῖον.
Στεφάνους τί νῦν κομίζεις;
ῥόδα φαιδρὰ δέξο, Φαῖδρα,

Georgii carm. 5. Extat apud Matrangam 661.
Georgii carm. 6. Extat apud Matrangam 662.

ἐὰν ὀκλάσῃς ἀφάσσων,
τότε μανθάνεις τὸ πρεῖσσον.
Ἀρετῆς πόθεν μετέστη
γενέτης τεὸς τοσαύτης;
λαβύρινθε, μαρτύρει μοι
ὅτι τὸ κράτος Κυθήρης.
Ἀνέμων πνοαῖς ἐρίζω,
πελάγους βάθους διώκω,
λιμένας φίλους δοκεύσω·
ἕνεκεν τίνος πλανῶμαι;
Ὁ φιλῶν ὅτε στυγεῖται,
ἀέρος σκιὰν διώκει,
καμάτους φέρων ἀΰπνους,
Παφίης Ἔρωτα φεύγων.
Παφίης ῥόδοις τί τέρπει;
φιλέων ῥόδον Κυθήρης,
ἔχε καὶ νόον Κυθήρης·
Παφίη, πόθων ἀνάσσεις.
Παφίη, κρατοῦσα δεῖξον,
ἵνα τοῖς τοῖς βελέμνοις
φιλίοις γένοιτο τέρψις
στυγέων Ἔρωτος ἔργα.
Φρένα σὺν ῥόδοις νοθεύεις·
ἰρατῆς γὰρ Ἀφροδίτης
ἐρατὸν πέφυκεν ἄνθος,
βέλος ἄρχεται κομίζειν
Ὑπὸ Κύπριδος γελώσης,
ἵνα γνῶ, πόσον παμάζει
φλογερὸν βέλος Κυθήρης·
Παφίη, χόλῳ μετρήσεις.
Ὁ χόλος πόθου με βάλλει,
ὁ πόθος ῥόδοις με τήκει·
πόσα τὶς βέλη κομίσσει,
φύσις οὐκ ἔμεινε, Κύπρι,
τὰ σὰ μὴ φέρουσα κέντρα.

7.

Ἐπιθαλάμια.

Γαμίαι πνέουσιν αὖραι,
μέλος ὀργάνων δονεῖται,
τάχα παστὸν Ἀφροδίτῃ
Χαρίτων πλέκουσι κῶμοι.
Ὁ δ' ἔρως ὁ πάντα παίζων,
ὁ γένος γένει συνάπτων
ἀπ' ἐλευθέρας φαρέτρας
βέλος ἡμέρας τινάσσει.

Ὁ γέρων πάρεστι Νεῖλος
κεφαλὴν ῥόδοις πυκάσσας,
ἵνα σὺν νέοις χορεύσῃ
πολιοὺς πόδας τινάσσων.
Κιθάρης ἄναξ Ἀπόλλων
γάμιον μέλος λιγαίνει·
γλυκεραὶ πάρεισι Μοῦσαι
Βρομίῳ γάμους τελοῦσαι.
Ὅθεν ἄσμενος προῆλθον
ἐπέων μέλος χαράξας,
ἵνα σὺν νέοις χορεύσω
γαμίους νόμους τελέσσας.

8.

Ἐπιθαλάμια.

Ἀναβάλλομαι χορεύειν
λιγυροῖς μίτοισι κρούων
γαμικὸν μέλισμα σεμνόν,
βιοτῆς χάρισμα πρῶτον.
Τί γάρ, εἰπέ μοι, τίς ὤφθης;
κιθάρης μαθὼν ἀταρπόν,
τόσον εἰς χρόνον μεθῆκας
ἀγέραστα κέντρα πλήκτροις;
Ἑλέτω πόθος δ' ἐκείνης,
ἑλέτω μάκαρ λιγαίνειν
φίλον εἰς λέχοις κίοντα
μετὰ σώφρονος συνεύνου.
Ἀπὸ πασσάλου δ' ἀκούσας
χέλυν ὡς τάχος καθεῖλον,
ἐθέλω δὲ ταῦτα μέλπειν
ὅσα μοι βίος κελεύει.
Πόθεν οὖν γένοιτο βαλβὶς
Ἑλικωνίδος μερίμνης;
τίνα δ' ὡς θέμις προσειπών
* * * * * * * * *
Ἄγ' ἔλασσον ἢ τεκόντας
γενέτην σὸν ἢ τεκοῦσαν,
ἐπέων φοροῦσαν εὖχος,
γεραροῖς νόμοις κομῶσαν.
Χρόνος ἐστὶ ταῦτα βάζειν,
κόρον ἐκ χρόνου δὲ φεύγω,
ὅτι θ' ἥματος μί' ὥρα
χρόνος ἐστὶ τοῖς ποθοῦσιν.

orgii carm. 7. Extat apud Matrangam 573.
orgii carm. 8. Extat apud Matrangam 574.

Μικρὸν οὖν κόρην προσεικάν,
μελίων ἐμῶν ἀφορμήν,
Θαλίης μέλισμα πάσης
ἀποκαύσομαι λιγαίνειν.
Ἐρανὴ πέλουσα νύμφη,
ἰρατοῦ δὲ καὶ γραφεῖσα
φιλοσώφρονος συννεύνου,
πόσιν ἄξιον μετέρχῃ.
Ὅθεν, ὦ μάκαιρα, χαίροις
γεραροῖς ζυγεῖσα λέκτροις·
τετιλεσμένας δ' ἐς ὥρας
πάϊν ἀγκάλαισι φέρβοις.

XX.

LASUS.

1.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον Μελίβοιαν,
ὕμνον ἀνάγων τ' Αἰολίδ' ἅμα
βαρύβρομον ἁρμονίαν.

2.

Aelian. Var. Hist. XII. 36: *Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνᾴδειν ἀλλήλοις — Λᾶσος δὲ δὶς τὰ λέγει.*

3.

Aelian. Hist. Anim. VII. 47: *Ἔοικε δὲ καὶ τὰ τῶν λυγγῶν ἔκγονα μοίως (σκύμνοι) ὀνομάζεσθαι· ἐν γοῦν τοῖς Λάσου λεγομένοις διθυράμβοις οὕτως εὑρίσκεται σκύμνος εἰρημένον τὸ βρέφος τὸ τῆς υγγός.*

Lasus. Fr. 1. Athen. XIV. 624. E: *Αὕτη γάρ ἐστιν (ὑποδώριος καταμένη ἁρμονία), φησὶν ὁ Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν Αἰολίδα, ὡς καὶ ὁ Λᾶσος* (sic Dindorf, vulgo *Λάσος*) *ὁ Ἑρμιονεὺς ἐν τῷ εἰς τὴν Ἑρμιόνι* c AB, *ἑρμιόνῃ* P, *ἑρμιόνην* VL, *ἐν Ἑρμιόνῃ* Schweighaeuser) *Δήμητρα ν φ λέγων οὕτως· Δάματρα κτλ. Ταῦτα δ' ᾄδουσι πάντες ὑποδώρια μέλη, ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι ἁρμονίαν ὁ Λᾶσος.* Cf. X. 455. C, ubi simul aliud Lasi carmen *Centri* memoratur. *Ταῦτα* (Pindari Fr. 56.) *σημειώσαιτ' ἄν τις πρὸς τοὺς λέγοντας Λάσου τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ᾠδήν, ἥτις ἐπιγράφεται ταυροι. Καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἑρμιόνῃ ποιηθεὶς τῷ σφ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὥς φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτῳ μουσικῆς· οὗ ἐστὶν ἀρχή· Δάματρα μ. κ. τε Κλ. ἄλοχον.* Cf. Eust. 5, 52. V. l. *Δάματρα*, altero loco B *δαμάτερα*, PVL et A a m. pr. *ητρα*. — *μέλπω* altero loco, priore APV *μ' ἔαπω*, B *μ' ἐαπο*. — *υμένοι'* scripsi, *Κλυμένοιο* priore loco, altero l. P *κλυόμενοι*, B *κλυοοια*, L *κλυομένοιο*, V *κλυομένοιο*. — V. 2. *ὕμνον*, Iacobs coni. *ὕμνων*. *ἀνάγων τ'* scripsi, *ἀνάγων* Casaubonus, *ἀνάγνων* Ahrens (i. e. *ἀνάγων*), *γνων* PV, *ἀναγνῶν* L. Deinde PVL *ἁμαβαρύβρομον*, emendavit Casaubonus.

XXI.

APOLLODORUS.

Τίς τοιῇδ' ὥρῃ
ἦλθεν ἐπὶ τέρθρον θυράων;

XXII.

TYNNICHUS.

Εὕρημά τι Μοισᾶν.

Apollodorus. Erotian. p. 366: *τὸ τέρθρον τοῦ πάθους ἀντὶ τοῦ τὸ τέλος. — Καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ τοὺς ὕμνους γράψας φησί· τίς τοιήδε ὥρῃ κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τέλει τῶν θυρῶν.* Meineke *τοιῇδ' ἐν ὥρῃ* coniecit. Apollodorus Atheniensis Pindari est magister, vid. Eustath. vit. Pind. p. 20.

Tynnichus. Plato Ione p. 534. D: *Μέγιστον δὲ τεκμήριον τῷ λόγῳ Τύννιχος ὁ Χαλκιδεύς, ὃς ἄλλο μὲν οὐδὲν πώποτ' ἐποίησε ποίημα, ὅτου τις ἂν ἀξιώσειε μνησθῆναι, τὸν δὲ παιᾶνα, ὃν πάντες ᾄδουσι, σχεδόν τι πάντων μελῶν κάλλιστον, ἀτεχνῶς, ὥσπερ αὐτὸς λέγει, εὕρημά τι Μοισᾶν.* (*Γ εὑρήματι, Ε Μουσᾶν.*) quod fortasse ex ipso illo carmine petitum. Conf. Porphyr. de Abst. II. p. 133: *Τὸν γοῦν Αἰσχύλον φασὶ, τῶν ἀδελφῶν ἀξιούντων εἰς τὸν Θεὸν γράψαι παιᾶνα, εἰπεῖν, ὅτι βέλτιστα Τυννίχῳ πεποίηται· παραβαλλόμενον δὲ τὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκείνου, τοῦτον πείσεσθαι τοῖς ἀγάλμασι τοῖς καινοῖς πρὸς τὰ ἀρχαῖα· ταῦτα γὰρ, καίπερ ἁπλῶς πεποιημένα, θεῖα νομίζεσθαι, τὰ δὲ καινὰ περιέργως εἰργασμένα θαυμάζεσθαι μέν, θεοῦ δὲ δόξαν ἧττον ἔχειν,* ubi *τῶν Δελφῶν ἀξιούντων* scribendum. Nomen huius poetae Valesius restituit etiam ap. Ptolem. Heph. Phot. Bibl. CXC: *τὰς δὲ Κολυμβώσας Ἀλκμᾶνος* (ita recte, opinor, Casaubonus pro *Ἀλκμάνους*, Meineke Com. Poet. I. p. 108. *Ἀλκμένους*) *πρὸς τῇ κεφαλῇ Τυννίχου τοῦ Χαλκιδέως εὑρεθῆναί φασιν* pro *Τυρονίχου* vel *Τιτωνύχου*.

XXIII.

TELESILLA.

1.

— ⏑ ⏑ — ⏑ —
— ⏑ ⏑ — ⏑ —
Ἄδ' Ἄρτεμις, ὦ κόραι,
φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.

2.

Athen. XIV. 619. B: *Ἡ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιληλιὰς* (ita PVL, *ιλικίας* AB) *ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.*

3.

Paus. II. 35, 2: *Τὸ μὲν δὴ τοῦ Πυθαέως ὄνομα μεμαθήκασι μὰ Ἀργείων· τούτοις γὰρ Ἑλλήνων πρώτοις ἀφικέσθαι Τελέσιλλά τε τὸν Πυθαέα ἐς τὴν χώραν Ἀπόλλωνος παῖδα ὄντα.*

4.

Paus. II. 28, 2: *Ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους Κορυφαίας ἐστὶν ὸν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποιήσατο ἐν ᾄσματι μνήμην.*

5.

Apollod. Bibl. III. 5: *Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἀρρένων* (ex Niobae eris) *Ἀμφίων, τῶν δὲ Θηλειῶν Χλωρὶς ἡ πρεσβυτέρα, ἣ Νηλεὺς νφήκησε, κατὰ δὲ Τελέσιλλαν* (ita Aegius, libri *τελεσίαν*) *ἐσώθησαν ύκλας* (ita codd., *Ἀμύκλα* v.) *καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐν καὶ Ἀμφίων.* Ceterum ultima haec verba separanda potius sunt, ippe quae non ad Telesillae carmen spectent, sed quibus continue- r Apollodori narratio: nam Amphion pater intelligendus est, et pra pro Amphione filio fort. *Δαμασίχθων* leg. Ceterum cf. Paus. 21, 9.

6.

Hesych.: *Βελτιώτας· τὰς βελτίους Τελέσιλλα* Aut *τὰς* del. aut *ὺς* scribendum, Lobeck *βελτιωτέρας* coni.

Telesilla. Fr. 1. Hephaest. 6: *ἔστι τοίνυν ἐπίσημα ἐν τῷ ἰωνικῷ, θημιμερῆ μὲν τὰ τοιαῦτα, οἷς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο· Ἄδ' κτλ.* V. 1. am ib. 26. legitur, ubi Fl. B *κόρα.*

7.

Athen. XI. 467. F: *Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεία καὶ τὴν ἄλ δεῖνον* (C supra *δῖνον*). Cf. Eust. 1207, 9.

8.

Poll, II. 23: *Καὶ παρὰ Φερεκράτει οὐλοκέφαλος· οὐλοκ δὲ Τελέσιλλα εἴρηκε.* corr. *οὐλοκίκιννος*, vel *οὐλοκι* quod tuetur Aeschyleum *λεοντοχόρταν βούβαλιν.*

9.

Sch. Hom. Od. *ν'*. 289: *Καλῇ τε μεγάλῃ τε. Ἐκ τῆς κ ὄψιν κοσμιότητος καὶ αἰδοῦς καὶ τοῦτο ὑπονοεῖν δίδωσι, κ Ξενοφῶν καὶ Τελέσιλλα ἡ Ἀργεία διαγράφουσιν Ἀρετῆς καὶ γαθίας εἰκόνα.* Nitzsch coni. *Ἀρετῆς καὶ Κακίας.*

XXIV.

SIMONIDES.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΠ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩι ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ. 1—

1. 2. [2. 3.] *)

⏑ – ˊ – ˊ ⏑ – ⏑

Ἐβόμβησεν θάλασσα.
Ἀποτρέποισα κῆρας.

3. [5.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 212: *Τὴν δὲ Ὠρείθυιαν Σιμωνίδ Βριλησσοῦ φησὶν ἁρπαγεῖσαν ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν τῆς ἐνεχθῆναι — ἡ δὲ Ὠρείθυια Ἐρεχθέως θυγάτηρ, ἣν ἐξ Ἀττικ πάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν ἐς Θρᾴκην κἀκεῖσε συνελθὼν ἔτεκε Ζήτ Κάλαϊν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ Ναυμαχίᾳ.* Cf. Eudoc. 440.

Simonides. Fr. 1. 2. Priscian. de metr. com. 250. Lindem.: nides et Alcman in iambico teste Heliodoro non solum in fine ponunt deum, sed etiam aliis in locis. Simonides in *ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμ* dimetro catalectico: *ἐβ. θάλ.* (cod. Lind. et Paris. 7496. *θαλάσσας*) cundo loco spondeum posuit: *ἀντιστρέφει δὲ αὐτῷ· ἀποτρέποισα* Ald., Putsch. *ἀποτρέποις εἰ*, cod. Lind. *ἀποτρέπου σ' εἰ*, cod. Par. *ἀποτρεπούσει*, 7501 *ἀποτρεποίσει*, Hermann *ἀποτρέπουσα*, Schnei *ἀποτρέποισα*) *κῆρας.*

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianae.

4. [9.]

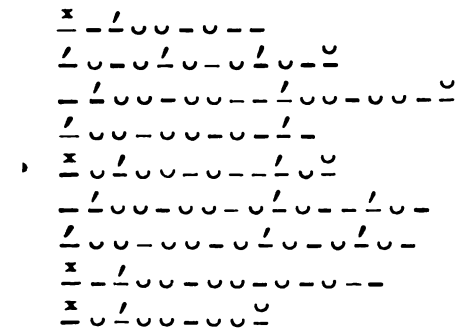

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶκτος
ἔπαινος·
ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὔτ' εὐρώς
οὔθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.
ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἵλετο· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπὼς
κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

Fr. 4. Diod. Sic. XI. 11: *Διόπερ οὐχ οἱ τῶν ἱστοριῶν συγγραφεῖς μόνοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν ποιητῶν καθύμνησαν αὐτῶν τὰς ἀνδραγαθίας· ὧν γέγονε καὶ Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ποιήσας ἐγκώμιον, ἐν ᾧ λέγει· Τῶν κτλ.* unde Schneidewin existimat peculiare carmen (*encomium*) in illos a Simonide compositum fuisse, quod Diodori verba nequaquam significant: ipsa autem Simonidis oratio suadet, ut as laudes alii carmini insertas fuisse censeamus: itaque ad carmen *εἰς τὴν* ' *Ἀρτεμισίῳ* retuli. Ceterum servavit carmen etiam Arsen. 342. V. 1. *ερμοπύλαις*, AH *Θερμοπύλαισι*. — V. 3. *πρὸ γόων* Ilgen et Eichstaedt, *ori προγόνων*. — *οἶκτος* Iacobs et Hermann, vulgo *οἶτος* (*οὖτος* K). — 4. *οὔτ' εὐρώς*, in proecdosi scripsi *εὐρώς* deleta particula *οὔτ'*. — V. 6. *νδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε* scripsi, legebatur *ἀνδρῶν ἀγαθῶν· ὁ δέ*, Arsen. *αθῶν ἀνδρῶν· ὁ δέ*. — *σηκὸς*, Schneidewin *σακὸς*. — *οἰκέταν* Schneiwin, vulgo *οἰκετᾶν*, Hermann *οἰκητάν*, Thiersch *οἰκέτιν*. — V. 7. *εἵλετο* ermann, vulgo *εἵλατο*. — *δὲ καὶ* Arsen., *δὲ* Diod. — V. 8. *λελοιπώς*, rsen. *λιπών*. — V. 9. *ἀέναον*, L *ἀένναον*. — *κλέος*, in proecdosi *κλεῖος* ripsi.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

ΣΚΟΠΑΙ ΤΩΙ ΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΩΙ.

5. [12.]

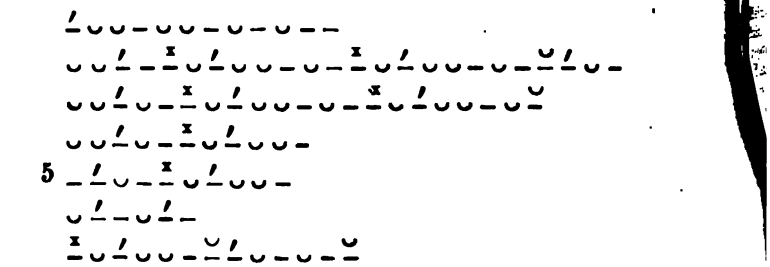

Epinicia Simonidis a veteribus grammaticis in varias classes [illegible] **dum certaminum genera descripta erant, sic Fr. 14. est ἐκ τῶν Σιμωνίδου τεθρίππων, Fr. 12. Σιμωνίδης ἐν τοῖς πεντάθλοις, porro huc pertinet quod ex Herodiano adscripsit Bandini Catal. Bibl. Laur. 146: ὁ Σιμωνίδης ἐπέγραψεν ἐπίνικοι (legebatur ἐπίκικος) δρομέσι, δέον τοῖς δρομεῦσι. quamquam ad Callimachum potius, ut Schneidewin animadvertit, haec carminum inscriptio referenda [vid. Choerobosc. Bekk. An. III. 1185: δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ· ἐκεῖνος, v. ἐκεῖνα] γὰρ οὕτως ἐπέγραψεν, ὀφείλων ἐπιγράψαι δρομεῦσι [vid. Choerob. Epimer. I. 115, 15. cum cod. Marc. ap. Gaisford Praef. Et. M. p. VII. et Cram. An. Ox. III. 254.] tamen verisimile est Callimachum propterea hac forma usum esse, quoniam in ipsius Simonidis carminibus reperit.**

Fr. 5. Plato Protag. 339. A: *Καὶ δὴ καὶ νῦν ἔσται τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ αὐτοῦ μέν, περὶ οὗπερ ἐγώ τε καὶ σὺ νῦν διαλεγόμεθα, περὶ ἀρετῆς, μετενηνεγμένον δὲ εἰς ποίησιν· τοσοῦτον μόνον διοίσει. Λέγει γάρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαν, τὸν Κρέοντος υἱὸν τοῦ Θετταλοῦ, ὅτι Ἄνδρα ἀγ. . . . τετυγμένον* (V. 1. 2.) . . . *Οἶσθα οὖν, ἔφη, ὅτι προϊόντος τοῦ ᾄσματος λέγει που, Οὐδέ μοι . . . ἔμμεναι* (V. 8. 9.) . . . p. 341. D: *ἐπεὶ ὅτι γε Σιμωνίδης οὐ λέγει τὸ χαλεπὸν κακόν, μέγα τεκμήριόν ἐστιν εὐθὺς τὸ μετὰ τοῦτο ῥῆμα. λέγει γὰρ ὅτι· Θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας* (V. 10.) . . . p. 344. C: *ἀλλὰ θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ἔχοι τὸ γέρας, ἄνδρα δὲ οὐκ . . . καθέλῃ* (V. 10. 11.) . . . *σὺ δὲ φῂς, ὦ Πιττακέ, χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι, τόδ' ἔστι γενέσθαι μὲν χαλεπόν, δυνατὸν δὲ ἐσθλόν· ἔμμεναι δὲ ἀδύνατον· πράξας μὲν γὰρ εὖ πᾶς . . . κακῶς.* (V. 12. 13.) . . . p. 345. C: *ἐπιπλεῖστον δὲ καὶ ἄριστοί εἰσιν, οὓς ἂν οἱ θεοὶ φιλῶσιν* (V. 14.). *Ταῦτά τε οὖν πάντα πρὸς τὸν Πιττακὸν εἴρηται, καὶ τὰ ἑπιόντα γε τοῦ ᾄσματος ἔτι μᾶλλον δηλοῖ· φησὶ γάρ· Τοὔνεκεν . . . ἀπαγγελέω* (V. 15—18.) *φησὶν· οὕτω σφόδρα καὶ δι' ὅλου τοῦ ᾄσματος ἐπεξέρχεται τῷ τοῦ Πιττακοῦ ῥήματι. πάντας δὲ ἐπαινημι . . . μάχονται* (V. 19—21.) . . . p. 346. C: *Ταῦτα δὴ καὶ τῷ Πιττακῷ λέγει, ὅτι ἐγώ, ὦ Πιττακέ, οὐ φιλοψόγους ταῦτά σε ψέγω, ὅτι εἰμὶ φιλόψογος, ἐπεὶ ἔμοιγε ἐξαρκεῖ ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος, εἰδώς γε ὀνήσει πόλιν δίκαν ὑγιὴς ἀνήρ· οὐ μὴν ἐγὼ μωμήσομαι· οὐ γὰρ εἰμι φιλόμωμος· τῶν γὰρ ἠλιθίων ἀπείρων γενέθλα* (V. 3—6.) . . . *ὥστ' εἴ τις χαίρει ψέγων, ἐμπλησθείη ἂν ἐκείνους μεμφόμενος· πάντα . . . μέμικται* (V. 7.) Simonidea a Platonis oratione primus rectius separare instituit Schleiermacher, ipsos versus restituere et ad numeros revocare Hermann (in edit.

Ἀνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι Στρ. α'.
χαλεπὸν χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ
ψόγου τετυγμένον·
ὃς ἂν ᾖ κακὸς μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος, εἰδώς γ' ὀνησίπολιν
δίκαν

Heindorfii) et Boeckh Pind. I. 2. p. 337., a quibus mihi saepius discedendum fuit. V. 1. *μὲν* om. Θ. — *ἀλαθέως*, *εὐλαθέως* e. — V. 2. *χερσίν*, libri *χερσί*. — *ποσὶ καὶ*, *ποσὶ* BCErwye. — *ψόγου*, *λόγου* w a manu pr. Cf. Plato 344. A: *οὐ γὰρ εἶναι, ἀλλὰ γενέσθαι μέν ἐστιν ἄνδρ' ἀγαθὸν χερσί τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἄνευ ψόγου τετυγμένον, χαλεπὸν ἀλαθέως* (*ἀληθέως ΣEw*). Adde Diog. Laert. I. 76: *εἰπέ τε* (*Πίττακος*) *χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι, οὗ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται λέγων· ἄνδρα ἀ.* (*μὲν* om.) *ἀλ- γενέσθαι χαλεπὸν τὸ Πιττάκειον· μέμνηται δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ· ἀνάγκᾳ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται* (ut hoc quoque Pittaci sit, cf. Simon. v. 21.) et Suid. v. *Πιττάκειον*. V. 2. respic. Aristot. Eth. Nic. I. 10, 11. Rhet. III. 11. Sopater ap. Stob. Flor. XLVI. 51. Iulian. Caes. 333. B. Damasc. ap. Suid. v. *τετράγωνος*. Eust. Il. 475, 41. — V. 3—7. hoc loco inserui, quamvis dubitanter, nam possit aliquis suspicari haec ad quartam stropham referenda esse, ut pariter extrema pars primae strophae atque initium quartae strophae desit. Illud certe improbandum, quod Schleiermacher censet hos versus (3—7.) medium obtinere locum inter v. 14. et v. 15: nihil enim probant ea quae Plato 346. C, ubi v. 3—7. affert, addit: *οὐ τοῦτο λέγει, ὥσπερ ἂν εἰ ἔλεγε πάντα τοι λευκά, οἷς μέλανα μὴ μέμικται· γελοῖον γὰρ ἂν εἴη πολλαχῇ· ἀλλὰ ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ τὰ μέσα ἀποδέχεται, ὥστε μὴ ψέγειν· καὶ οὐ ζητῶ, ἔφη, παράμωμον ἄνθρωπον, εὐρ. δ. κ. α. χθονός· ἔπειθ' ὑμῖν εὑρὼν ἀπαγγελέω. ὥστε τούτου γ' ἕνεκα οὐδένα ἐπαινέσομαι, ἀλλά μοι ἐξαρκεῖ, ἂν ᾖ μέσος καὶ μηδὲν κακὸν ποιῇ, ὡς ἐγὼ πάντας φιλέω καὶ ἐπαίνημι, καὶ τῇ ψωνῇ ἐνταῦθα κέχρηται τῇ τῶν Μυτιληναίων, ὡς πρὸς Πιττακὸν λέγων τὸ πάντας δὲ ἐπαίνημι καὶ φιλέω ἑκών* (*ἐνταῦθα δεῖ ἐν τῷ ἑκών διαλαβεῖν λέγοντα*), *ὅστις ἔρδῃ μηδὲν αἰσχρόν, ἄκων δ' ἔστιν οὓς ἐγὼ ἐπαινῶ καὶ φιλῶ· σὲ οὖν, καὶ εἰ μέσως ἔλεγες ἐπιεικῆ καὶ ἀληθῆ, ὦ Πιττακέ, οὐκ ἄν ποτε ἔψεγον· νῦν δέ, σφόδρα γὰρ καὶ περὶ τῶν μεγίστων ψευδόμενος δοκεῖς ἀληθῆ λέγειν, διὰ ταῦτα σὲ ἐγὼ ψέγω.* haec, inquam nihil probant, quoniam manifestum est Platonem hic liberrime suoque insituto convenienter Simonideas sententias disposuisse. Ut credamus stropham 3. (V. 15—21.) continuo post stropham 2. (V. 8—14.) collocatam fuisse non solum commodus sententiarum ordo suadet, sed etiam ipse Plato 345. C, qui allato v. 14. pergit: *καὶ τὰ ἑπιόντα γε τοῦ ᾠσματος μᾶλλον δηλοῖ . . . τοὔνεκεν κτλ.* (V. 15. seqq.). Schleiermacherum tamen secutus Hermann ex his versibus (3—7.) Epodum constituit: *Ἔμοιγ' ἐξαρκεῖ, | ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ . . . . οὔ μιν ἐγὼ μωμήσομαι· | οὐ γὰρ φιλόμωμος* (ciecto verbo *εἰμι*, pro quo Schneidewin *ἐγὼ* coni.) *κτλ.* At vero horum versuum numeri aperte sunt iidem, qui in strophis deprehenduntur, ut nullis omnino epodis Simonides in hoc carmine usus esse videatur. Quare hic inserui, ut prima stropha iam sit integra: apteque Simonides, postquam dixit difficile esse, virum omni ex parte bonum evadere, subiecit, sibi vel mediocres homines probari, et tum aptissime Pittacum illud sub examen vocavit: neque adversantur huic coniecturae, quae Plato 344. B dicit. Iam apparet quod est apud Platonem 346. C, ubi hos versus (3—7.) affert *ἐπεὶ ἔμοιγε ἐξαρκεῖ ὃς ἂν μὴ κακὸς ᾖ κτλ.* (quamquam infra 346. D repetit *ἀλλά μοι ἐξαρκεῖ, ὃς ἂν μέσος ᾖ*) non esse a Simonide profectum, sed Platonem poetae verba liberius suae orationi accommodavisse: itaque ut iustum et numerum et sententiam restituerem v. 4. scripsi verbo *ἐστίν* addito *ὑγιὴς ἀνήρ ἐστιν*, et v. 3. emendavi *ὃς ἂν ᾖ κακὸς* deleta negatione *μή*, quae facile ex sequentibus repeti potest. — *εἰδώς*, Σ e corr. *οὐχ ὃς*. — *γ' ὀνησίπολιν* scripsi, *τ' ὀνησίπολιν* Hermann, libri *γε ὀνήσει πόλιν*, Schneidewin *τ' ὀνασίπολιν*.

ὑγιὴς ἀνήρ (ἐστιν)· οὔ μιν ἐγώ
μωμήσομαι· τῶν γὰρ ἠλιθίων
ἀπείρων γενέθλα.
πάντα τοι καλά, τοῖσί τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

Οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον Στρ. β'.
νέμεται, καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλεπὸν
φάτ' ἐσθλὸν ἔμμεναι.
θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι μὴ οὐ
κακὸν ἔμμεναι,
ὃν ἀμάχανος συμφορὰ καθέλῃ.
πράξαις γὰρ εὖ πᾶς ἀνὴρ ἀγαθός,
κακὸς δ', εἰ κακῶς· καί
τοὐπιπλεῖστον ἄριστοι, τοὺς θεοὶ φιλέοισιν.

Τοὔνεκεν οὔποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι Στρ. γ'.
δυνατὸν διζήμενος, κενεὰν ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν
αἰῶνος βαλέω,
πανάμωμον ἄνθρωπον, εὑρυέδους ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα
χθονός·

V. 4. *οὔ μιν* Schleiermacher, libri *οὐ μὴν*. — V. 5. *μωμήσομαι*, Schneidewin *μωμάσομαι* et deinde *ἀλιθίων*. — Quae post *μωμήσομαι* sequuntur: *οὐ γάρ εἰμι φιλόμωμος* Platonis sunt verba Simonidem explicantis, neque vero Simonidis versiculus, ut Schleiermacher et qui illum sequuntur existimant; quam sententiam frustra tuearis eo, quod Plato supra dixit: *οὐ διὰ ταῦτα σὲ ψέγω, ὅτι εἰμὶ φιλόψογος*. — V. 6. *ἀπείρων γενέθλα*, sic libri nisi quod *γένεθλα* exhibere videntur, quod non recte tuetur Stallbaum, ut *ἀπείρων* sit genitivus adiectivi *ἄπειρος*, edd. vett. *ἄπειρα γενέθλα*, unde Stephanus *ἄπειρα γένεθλα* (vel *ἄπειρος ἁ γενέθλα*). — V. 7. *καλά, τοῖσί τ'*, r *καλὰ λευκὰ τοῖσι*. — *μὴ* om. *Γ*. — V. 8. *οὐδέ*, *Γ οὐδέν*. — *Πιττάκειον*, *πιττάκιον* ΑΓΘΞΣwe. — V. 9. *ἐσθλὸν*, Boeckh *ἐσλὸν*, qua forma Pittacum usum esse credibile est, Simonides utram formam praeoptaverit, incertum. Ceterum cf. Polyb. XXIX. 7: *τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Σιμωνίδου· χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι*. Adde Cratet. Epist. in Not. et Extr. Bibl. Paris. X. 278. — V. 10. *τοῦτ' ἔχοι*, p. 341. E *τοῦτο ἔχοι* ΑΓΘΞCryt, vulgo *ἔχοι τοῦτο*, infra 344. C *τοῦτο ἔχοι τὸ γέρας* (*Γ τοῦτ' ἔχοι*, r *ἔχοι τοῦτο*). Respicit Aristot. Metaph. I. 2. cf. etiam Schol. Aristot. IV. 529. Cram. An. Par. I. 387, 33. Boisson. An. Nov. 210. — V. 11. *ὃν* scripsi, et sic e, vulgo *δν ἄν*. — *ἀμάχανος* Boeckh, v. *ἀμήχανος*. — *καθέλῃ*, *καθέλοι* rr. — V. 12. *πράξαις* Boeckh, v. *πράξας*. — *γὰρ* Hermann, v. *μὲν γὰρ*. — *εὖ*, e *εἰ*. — V. 13. *εἰ*, e *εἰ*. — *καὶ τοὐπιπλειστον ἄριστοι, τοὺς θεοὶ φιλέοισιν* scripsi, Hermann *καὶ τοὐπίπλειστον ἄριστοι, τούς κε θεοὶ φιλῶσιν*, ap. Plat. *ἐπὶ πλεῖστον δὲ καὶ ἄριστοί εἰσιν, οὓς ἂν οἱ θεοὶ φιλῶσι*. — V. 16. *διζήμενος*, *Σ διζόμενος*. — *κενεὰν*, *Α κεν ἐὰν*. — *ἐς*, *εἰς ΣEyr*. — V. 17. *πανάμωμον*, r *παράμωμον*. — *εὐρυέδους*, *ΑΘr εὐρυεδοῦς* et similiter infra 346. D. Verba *εὐρυέδους, . . . χθονός* affert Plut. Quaest. Symp. IX. 14, 2. (*εὐρυεδοῦς*), de tranquill. c. 10. de fraterno am. c. 14. (utroque l. *εὐρυόδου γ'*), adv. Stoic. c. 7. (*εὐρυέδυος* et *ἐδόμεθα*, sed Dübner . . . *μεθα*).

ἐπί τ' ὔμμιν εὑρὼν ἀπαγγελέω.
πάντας δ' ἐπαίνημι καὶ φιλέω,
ἑκὼν ὅστις ἔρδῃ
μηδὲν αἰσχρόν, ἀνάγκᾳ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι.

6. [14.]

Schol. Pind. Isthm. II. Argum.: *Οὗτος δὲ ὁ Ξενοκράτης οὐ μόνον ἅμια νενίκηκεν ἵπποις, ἀλλὰ καὶ Πύθια τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Πυάδα, ὡς Ἀριστοτέλης ἀναγράφει· καὶ Σιμωνίδης ἐπαινῶν ἀμφοτέρας τοῦ τὰς νίκας κατατάσσει.*

V. 18. *ἐπί τ'* scripsi, sive *ἐπὶ δ'* malis, vulgo *ἔπειθ'* et hic et infra 5. D. — *ὔμμιν* Hermann, v. *ὑμῖν*. — *ἀπαγγελέω*, *Γ* utroque loco *ἀπαγλλέω*. — V. 19. *πάντας*, *Γ* priore l. *πάντα*. — *ἐπαίνημι*, *Σ ἐπαινῆμι*, *ἐπαίνημιν* (sed infra *ἐπαίνημι*), ΞBCrwye *ἐπαινῆμιν* (infra *ἐπαινῆμι*), *E* oque l. *ἐπαινοῖμι* (sed e corr. *η*). — *φιλέω*, e *φιλέη*. — V. 20. *ὅστις*, *Θ* in- *ὥστις*. — *ἔρδῃ*, r *ἔρδει*, *Ξe ἔρδει*. — V. 21. *αἰσχρόν*, e infra *αἰσχρῶ*. — *ἀγχᾳ* Diog. Laert. I. 76., *ἀνάγκη* Plato. Respic. hanc sententiam Plato g. VII. 818. schol. Eurip. Orest. 478. Stob. Ecl. Phys. I. 154. Synes. ist., Procl. in Plat. Cratyl. 156, 103. Suid. v. *Σιμωνίδης*, Zenob. I. 85. roemiogr. II. 98. ed. Goett., Apostol. III. 6. Arsen. 58. — In hoc ipso rmine Simonides fortasse Dioscurorum laudes eximie celebraverat, vid. cero de Orat. II. 86: „Dicunt enim cum coenaret Crannone in Thessalia monides apud Scopam hominem fortunatum et nobilem cecinissetque id rmen, *quod in eum scripsisset*, in quo multa ornandi causa poetarum more *Castorem scripta et Pollucem fuissent*, nimis illum sordide Simonidi dixisse, dimidium eius ei, quod pactus esset, pro illo carmine daturum, reliquum suis Tyndaridis, quos aeque laudasset, peteret, si ei videretur. Paullo st ferunt nuntiatum Simonidi, ut prodiret; iuvenes stare ad ianuam duos osdam, qui eum magno opere evocarent: surrexisse illum, prodisse, vise neminem: hoc interim spatio conclave illud, ubi epularetur Scopas, ncidisse: ea ruina ipsum oppressum cum suis interiisse.“ Adde Quintil. 2, 14: „Est autem magna inter auctores dissensio, Glaucone Carystio Leocrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen, et Pharsali erit haec domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur, ate Apollodorus et Euphorion et Larissaeus Eurypylus tradiderunt; an Crane, ut Apollas et Callimachus, quem secutus Cicero hanc famam latius dit.“ Ex hoc loco apparet, Simonidem etiam in aliis carminibus Tyndalarum laudes celebrasse, ut in epiniciis *Glauci* (vid. Fr. 8.) *Leocratis*, *Agarchi* (de his duobus carminibus nihil aliunde compertum), hinc Grammatirum illa dubitatio repetenda: non magis constat, quod carmen fuerit, in o aedium Pharsaliarum mentionem fecerit poeta. Ceterum cf. Schneidewin oleg. in Simon. XII. seqq.

7. [17.]

ΑΝΑΞΙΛΑι ΡΗΓΙΝΩι ΑΠΗΝΗι

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – ∪ – –

Χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων.

---

8. [20.]

ΓΛΑΥΚΩι ΚΑΡΥΣΤΙΩι ΠΥΚΤΗι.

.... – ∪ ⏜ – – ∪ –

– ∪ – – – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – – ∪ –

. . . . *Οὐδὲ Πολυδεύκεος βία*
χεῖρας ἀντείναιτ' ἂν ἐναντίον αὐτῷ,
οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος.

9. [23.]

ΕΥΑΛΚΙΔΗι.

Herodot. V. 102: *Καὶ πολλοὺς αὐτέων οἱ Πέρσαι φονεύσαντες ἄλλους τε ὀνομαστούς, ἐν δὲ δὴ καὶ Εὐαλκίδεα* (εὐελκίδην MPABKF, εὐαλκήδεα F?) *στρατηγέοντα Ἐρετριέων, στεφανηφόρους τε ἀγῶνας ἀναιρηκότα καὶ ὑπὸ Σιμωνίδεω τοῦ Κηΐου πολλὰ αἰνεθέντα.* **si quidem Epinicium fuit, quod respexit.**

Fr. 7. Aristot. Rhet. III. 2: *Ὁ Σιμωνίδης ὅτε μὲν ἐδίδου μισθὸν ὀλίγον αὐτῷ ὁ νικήσας τοῖς ὀρεῦσιν, οὐκ ἤθελε ποιεῖν ὡς δυσχεραίνων εἰς ἡμιόνους ποιεῖν. ἐπεὶ δ' ἱκανὸν ἔδωκεν, ἐποίησε· Χαίρετ' κτλ.* ubi QYbZb *θυγατέρες*). *Καίτοι καὶ τῶν ὄνων θυγατέρες ἦσαν.* Cf. Heraclid. Pont. Polit. c. 25: *ἐτυράννησε δὲ αὐτῶν Ἀναξίλας Μεσσήνιος, καὶ νικήσας Ὀλύμπια ἡμιόνους εἱστίασε τοὺς Ἕλληνας· καί τις αὐτὸν ἐπέσκωψεν εἰπών· Οὗτος τί ἂν ἐποίει νικήσας ἵππους. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπινίκιον Σιμωνίδης· Χαίρετ' κτλ.* Ab hoc haud dubie diversum est carmen, *Leophroni* scriptum, quod Athen. I. 3. E. memorat: *Ἀλκιβιάδης — θύσας Ὀλυμπίῳ Διὶ τὴν πανήγυριν πᾶσαν εἱστίασε· τὸ αὐτὸ ἐποίησε καὶ Λεώφρων Ὀλυμπίασιν, ἐπινίκιον γράψαντος τοῦ Κείου Σιμωνίδου.* non recte Schneidewin utrumque carmen confudit.

Fr. 8. Lucian. pro Imag. c. 19: *Ἀλλὰ πῶς ἐπῄνεσε ποιητὴς δόκιμος τὸν Γλαῦκον, Οὐδὲ Πολυδ. βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας οὐδὲ σ. Ἀ. τ. Ὁρᾷς, ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε; μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηνε· καὶ οὗτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐμφόροις τῶν Ἠλητῶν θεοῖς ἀντεπαινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητήν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ εὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπί τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι.* Simonidis versus esse docuit Meineke ex Quintil. Inst. Or. XI. 2, 14. vid. not. extr. ad Fr. 5. Versus ego restitui. — V. 3. *Ἀλκμάνας*, Schneidewin *Ἀλκμήνας*.

10. [28.]

ΑΣΤΥΛΩι ΚΡΟΤΟΝΙΑΤΗι.

. . . –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑̄
⏑ ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

. . . Τίς δὲ τῶν νῦν τοσσάδε
πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας
ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

11.

ΟΡΙΛΛΑι.

Diogenian. Praef. Paroem. 175: Καρικὸς αἶνος λέγεται, ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἁλιέα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν· Εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτόν, ῥιγώσω· ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολῶ. Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι καὶ Σιμωνίδης αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ εἰς Ὄριλλαν ἐπινικίῳ. Cf. Walz. Rhet. II. 11. Nomen vix integrum, fort. εἰς Τορυμμαν, quem Euseb. Ol. 80. cursu vicisse tradit, sed potuit idem in aliis certaminibus iam antea victor renuntiari. Possis etiam Δόριλλον, alia coniicere.

---

12. [18.]

–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑̄
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –̆
x̄ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – . . . . . .

Fr. 10. Photius 413, 20: Περιαγειρόμενοι· ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου (cod. ἀετύλου) φησὶν οὕτως· Τίς δὴ κτλ. Eadem Suid. v. περιαγειρόμενοι et Apostol. XIV. 18. V. 1. δὲ scripsi, legebatur δή. — τοσσάδε scripsi, vulgo τοσάδε, Portus et Porson τοσάσδε. — V. 2. πετάλοισι, fort. leg. πέταλσι, vid. Cram. An. Ox. I. 121. — V. 3. περικτιόνων, Phot. περικτυόνων.

Fr. 12. Aristot. Hist. Anim. V. 9: Ἡ δὲ ἀλκυὼν τίκτει περὶ τροπὰς τὰς χειμερινάς· διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὐδιειναὶ γένωνται αἱ τροπαί, Ἀλκυόνειαι ἡμέραι, ἑπτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπάς, καθάπερ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν· ὡς ὁπόταν κτλ. Respicit huc Bekk. An. I. 377, 27: Ἀλκυονίδες ἡμέραι· περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται· Σιμωνίδης μὲν γὰρ ἐν Πεντάθλοις ἕνδεκα (sed cod. ια', id est ιδ') φησὶν αὐτὰς

Ὡς ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκῃ
Ζεὺς ἄματα τέσσαρα καὶ δέκα, λαθάνεμόν τέ μιν
ὥραν καλέοισιν ἐπιχθόνιοι
ἱρὰν παιδοτρόφον ποικίλας
ἀλκυόνος.

13. [19.]

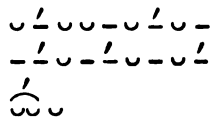

Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
ἐλθὼν ἐς εὔδενδρον ἀγλαὸν Διὸς
τέμενος.

14. [11.]

Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Adde Suid. s. eadem voce, Apostol. II. 20. Arsen. 40. Eudoc. 35., ubi *πέντε* pro *ιδ'* similiterque Eust. Il. 776, 34. V. 1. *χειμέριον κατὰ μῆνα*, AaCa *κατὰ μῆνα χειμ.* — *πινύσκῃ*, Aa *πινύσκει*, Ruhnken coni. *τιτύσκῃ*. — V. 2. *ἄματα* Schneidewin, v. *ἥματα*. — *τέσσαρα καὶ δέκα*, PDa *τέσσαρεςκαίδεκα*. — *τέ*, Schneidewin *δέ*. — V. 3. *καλέοισιν* Schneidewin, v. *καλέουσιν*. — V. 4. *ἱρὰν* Schneidewin, v. *ἱεράν*.

Fr. 13. Schol. Aristoph. Nub. 1356: *Ἀρχὴ ᾠδῆς εἰς Κριὸν τὸν Αἰγινήτην· ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως· φαίνεται δὲ εὐδοκιμεῖν καὶ διαφανὴς εἶναι.* ita Schol. cod. Rav. et Ven., unde Schneidewin antea existimavit carmen in Crium victorem scriptum esse, postea scholiastae errorem agnovit: est enim potius in Crii aemulum aliquem compositum. Alius schol. *τοῦτο τὸ μέλος Σιμωνίδου ἐξ ἐπινίκου· ἐπ. ὁ κριὸς οὐκ ἀ. ἦν δὲ παλαστὴς Αἰγινήτης. Ἄλλως· τῇ πρὸς τὸ ζῷον κοινωνίᾳ τῆς λέξεως συνέπλεξε τὰς κοινωνίας ὁ ποιητὴς λέγων· ἐπ. ὁ κριὸς οὐκ ἀ. ἐλθὼν ... τέμενος. .... τὸ δὲ ἐπέχθη καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἀπὸ τοῦ πέκω καὶ διφθογγογραφεῖται.* denique rursus v. l. affertur sic scriptus *ἐπέξαθ' ὁ καιρὸς* (sed cod. Harl. *ἐπήξασθ' ὁ κριὸς*) *οὐκ ἀκαίρως*, quae lectio fortasse recte se haberet, si adverbium ad *ἐλθών* referendum esset. V. 1. *ἐπέξαθ'*, cum apud Aristophanem alii legerint *ἐπείχθη*, coniicias etiam hic olim *ἐπείξαθ'* scriptum fuisse. — *Κριὸς*, Hermann *Κρῖος*. — V. 2. *ἐς εὔδενδρον* scripsi, vulgo *εἰς δένδρον*, Valckenaer *ἐς ἀγλαόδενδρον*, Hermann non recte trimetros restituens, *ἐπέξαι' ἀρ' ... δενδρεῶν' ἐσελθὼν* (vel *δένδρεων ἐς.*) *τέμενος ἀγλαὸν Διός.*

Fr. 14. Aristoph. Eqq. 405: *Αἰσαίμι γὰρ τόθ' ἂν μόνον· πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.* ubi Schol. *τότε γάρ, φησίν, ἐπάσαιμί σοι τὸ Σιμωνίδου μέλος· Πῖνε, πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς. ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Τεθρίππων. τὸ δὲ συμφοραῖς ἐπ' ἐσθλοῖς· τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά.* Schneidewin in Simonide scripsit: *πῖνε, πῖν' ἐν συμφοραῖς*, quemadmodum Aristophanes scribere potuit, sed servare ille integra Simonidis maluit, itaque haec restitui; firmat autem etiam Suid. v. *συμφορά*, ubi est *ἐπὶ συμφορᾷ*, adde Eustath. Opusc. 279, 13: *παῖζε, παῖζ' ἐπὶ συμφοραῖς.*

* 15. [15.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἱπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὀπαδεῖ.

* 16.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

. . . *Κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἄρθη.*

* 17. [16.]

⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑

Μὴ βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας.

18. [27.]

Athen. XI. 490. F: *Καὶ Σιμωνίδης δὲ τὰς Πλειάδας Πελειάδας εἶπεν ἐν τούτοις· Δίδωτι δ' εὖτες* (sic A, δ' εὖ τέ σ' VL, δεῦτέ σ' P). *Ἑρμᾶς ἐναγώνιος, Μαίας εὐπλοκάμοιο παῖς ἔτικτε δ' Ἄτλας, ἑπτὰ* (sic VL, ἑπιτα A, ἑπιτὰ P) *ἰοπλοκάμων φίλαν θυγατέρων τάν γ' ἔξοχον* (ita AB, τ'. *ἀνέξοχον* P, *τὰν ἔξοχον* VL,) *εἶδος, αἳ* (ita VL, αγι A, ἄγι P) *καλέονται Πελειάδες οὐράνιαι.* Locum graviter corruptum esse ostendit Schol. Pind. Nem. II. 16: *Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν Πλειάδων Μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών· Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου. κατὰ λόγον· αὕτη γάρ· Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεὸν κήρυκα τέχ' Ἑρμῆν.* quae recte huc adhibuit Schneidewin viditque Hesiodi praeterea versum delitescere (est autem scribendum *αὕτη γὰρ κατὰ τὸν α' κατάλογον· Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεῶν κήρυκα τέχ' Ἑρμῆν*). Inde Tzetz. Lycoph. 219: *Καὶ Σιμωνίδης· Μαιάδος ὀρείης ἑλικοβλεφάροιο γένεθλον· αὕτη γὰρ κτλ.* (sed. Vit. 2. 3. Gud. nihil nisi *ἑλικοβλεφάρου κατάλογον τέχ' Ἑρμῆν*). Schneidewin coniecit *ἴδοιτο δαὖτέ σ'* (Iacobs *δι-*

Fr. 15. Plutarch. de discrim. amic. et adul. c. 2: *ἔτι δ' ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ Ζακύνθῳ* (pars librorum *λακύθῳ*) *ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις* (unus liber *πυροφόροισι*). Constituit Schneidewin.

Fr. 16. Schol. Aristoph. Pac. 117: *Τὸ δὲ μεταμώνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντό ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον, οἱ δέ φασιν ἰδίως μεταμώνιον τὸν πέρωθεν μετέωρον σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ Σιμωνίδου οὕτω λέγοντος· Κονία κτλ. ἄρθη* scripsi, legebatur *ἠέρθη*, Schneidewin *ἀέρθη*.

Fr. 17. Plutarch. de virtut. mor. c. 6: *οἷον ὁ Πλάτων ἐξεικονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς ὑποζύγια, τοῦ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχοῦντος ἅμα καὶ τὸν ἡνίοχον διαταράττοντος, ἀντέχειν ὀπίσω, καὶ κατατείνειν ὑπὸ ἱπποῦδῆς ἀναγκαζόμενον ἀεί, μὴ β. φ. ἐκ χ. ἰ. κατὰ Σιμωνίδην.*

δοῖ τιν εὔχος, Emperius ἰδρῶτι δεῦσ') et praeterea correxit φιλᾶν θυγατρῶν. Sed videntur plura perturbata, fort. legendum:

Δίδωτι δ' εὖ τόθ' Ἑρμᾶς ἐναγώνιος,
Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου παῖς,
τὰν ἔξοχον εἶδος ἔτικτεν Ἄτλας
ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν, αἳ καλέονται
Πελειάδες οὐράνιαι.

Extrema haec resp. Eust. Od. 1713, 3.

* 19. [103.]

Aristotel. Phys. Ausc. IV. 13: οἱ μὲν σοφώτατον ἔλεγον τὸν χρόνον, ὁ δὲ Πυθαγόρειος Πάρων ἀμαθέστατον, ὅτι ἐπιλανθάνονται ὑπ' αὐτῷ. ad quem locum Simplic. T. IV. 393: εἰκότως οἱ μὲν σοφώτατον, οἱ δὲ ἀμαθέστατον λέγουσιν εἶναι τὸν χρόνον· Σιμωνίδης μὲν γὰρ σοφώτατον, ὅτι γίνονται ἐπιστήμονες ὑπὸ χρόνου, Πάρων δὲ ὁ Πυθαγόρειος ἀμαθέστατον, ὅτι ἐπιλανθάνονται ὑπὸ χρόνου. οὗτος δ' ἔοικεν εἶναι, οὗ καὶ Εὔδημος ἀνωνύμως ἐμνήσθη, λέγων ἐν Ὀλυμπίᾳ Σιμωνίδου τὸν χρόνον ἐπαινοῦντος, ὡς σοφώτατον, εἰπερ ἐν αὐτῷ αἱ μαθήσεις γίνονται καὶ αἱ ἀναμνήσεις, παρόντα τινὰ τῶν σοφῶν εἰπεῖν, τί δέ, ὦ Σιμωνίδη, οὐκ ἐπιλανθανόμεθα μέντοι ἐν τῷ χρόνῳ; καὶ μήποτε καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ἐν τῷ· ὁ δὲ Πυθαγόρειος παρων· τὸ παρων οὐκ εἶναι ὄνομα κύριον, ἀλλὰ μετοχήν. Similia Themistius et Philoponus ad h. l. Apopthegmatis haec speciem referunt, sed potuit Simonides etiam in carmine in Olympionicam scripto haec dicere, quae Pythagoreus ille praesens praesenti poetae opprobrio vertit.

Y M N O I.

ΕΙΣ ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝ.

20. [34.]

Himer. Orat. V. 2: Ἠλεῖοί ποτε τῆς Σιμωνίδου λύρας λαβόμενοι, ὅτε ἐπὶ τὴν Πῖσαν ἔσπευδεν, ὕμνῳ κοσμῆσαι τὸν Δία, δημοσίᾳ φωνῇ τὴν Διὸς πόλιν πρὸ Διὸς ᾄδειν ἐκέλευον.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

21. [35.]

Schol. Eurip. Med. v. 5: Πάγχρυσον δέρας· τὸ δέρμα· τοῦτο οἱ μὲν ὁλόχρυσον εἶναί φασιν, οἱ δὲ πορφυροῦν. Καὶ Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὕμνῳ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ πορφύρων κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει. Cf. Et. M. 597, 14: Νάκη, τὸ αἰγεῖον δέρμα, κωδία καὶ κώδιον τὸ προβάτειον. Οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ῥητέον. κακῶς οὖν

ωνίδης νάκος φησίν. add. Schol. Apoll. Rhod. IV. 177: *Πολλοὶ χρυσοῦν τὸ δέρας εἰρήκασιν, — ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκόν, ἐ δὲ πορφυροῦν.* ut videatur pluribus carminibus Argonautica atti- ie. Cf. Eudoc. 108.

* 22. [36.]

Schol. Eurip. Med. 2: *Τὰς δὲ Συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης* νορμάδας *φησίν.* (R συναρβώδας).

ΚΑΤΕΤΧΑΙ.

* 23. [39.]

Schol. Hom. Od. ζ'. 164: *Ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι* τετο λαός] *λέγοι δ' ἂν πολὺν λαὸν οὐ τὸν ἴδιον στόλον, ἀλλὰ τὸν* Ἑλληνικόν, *ὅτ' ἀφηγούμενος εἰς Δῆλον ἦλθε Μενέλαος σὺν Ὀδυσσεῖ* ι τὰς *Ἀνίου θυγατέρας, αἳ καὶ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο. ἡ δὲ ἱστορία* ι παρὰ *Σιμωνίδῃ ἐν ταῖς κατευχαῖς.*

ΕΙΣ ΑΝΕΜΟΝ.

24. [38.]

Himer. Orat. III. 14: *Ὁ δὲ* (ἄνεμος) *ἐπιγνούς, οἶμαι, τὴν Κείαν ἠῶ, ἣν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῇσε μετὰ τὴν θάλατταν,* ολουθεῖ *μὲν εὐθὺς τοῖς μέλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κατὰ πρύμνης* ριος *ἐλαύνει τὴν ὁλκάδα τῷ πνεύματι.* Adde ibid. Eclog. XIII. 32: *ὃν γὰρ ποιητικῶς ἐθέλων καλέσαι τὸν ἄνεμον, εἶτα οὐκ ἔχων ποιη-* ὴν *ἀφεῖναι φωνήν, ἐκ τῆς Κείας* (sic Wernsdorf, vulgo *οἰκείας*) *οὔσης προσειπεῖν ἐθέλω τὸν ἄνεμον· . . .* 33: *ἁπαλὸς δ' ὑπὲρ* μάτων *χεόμενος πορφυρᾶ σχίζε* (ita, si recte notavi, Wernsdorf pro ξει) *περὶ τὴν πρῷραν τὰ κύματα.* similiterque Ecl. X. 18: *καὶ ἴσαι ζεφύρῳ πορφύροντα περὶ τὴν πρῷραν τὰ κύματα.* In his Simo- dis versus sibi visus est Schneidewin deprehendisse:

Ἁπαλὸς δ' ὑπὲρ κυμάτων χεόμενος
πορφύρεα σχίζει περὶ πρώραν τὰ κύματα.

ΕΙΣ ΑΥΡΙΟΝ ΔΑΙΜΟΝΑ.

25. [47.]

Menander de Enc. Rhet. IX. 133. ed. Walz: *Πεπλασμένοι δέ μνοι), ὅταν αὐτοὶ σωματοποιῶμεν καὶ θεὸν καὶ γονὰς θεῶν ἢ δαι-* νων, *ὥςπερ Σιμωνίδης τὴν Αὔριον δαίμονα κέκληκεν καὶ ἕτεροι* ινον *καὶ ἕτεροι ἕτερόν τινα.*

ΠΑΙΑΝΕΣ.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ.

26. [40.]

Iulian. Ep. XXIV. 395. D: *Σιμωνίδῃ δὲ ἆρα τῷ μελικῷ πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος εὐφημίαν ἀρκεῖ τὸν θεὸν Ἕκατον προσεικόντι καὶ καθάπαξ ἀντ' ἄλλου τινὸς ἱεροῦ γναρίσματος αὐτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν κοσμῆσαι, διότι τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα βέλεσιν ἑκατόν, ὥς φησιν, ἐχειρώσατο· καὶ μᾶλλον αὐτὸν Ἕκατον ἢ Πύθιον χαίρειν προσαγορευόμενον, οἷον κλήρου τινὸς ἐπωνυμίας συμβόλῳ προσφωνούμενον.* **Cf. Kust. Il. 52, 12. Tzetz. Exeg. in Il. p. 117, 17.**

* 27.

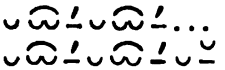

Λαλογενές, εἴτε Λυκίαν . . . . .
χρυσεοκόμας Ἑκατε, παῖ Διός.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

28. [41.]

ΜΕΜΝΩΝ.

Strabo XV. 728: *Λέγεται γὰρ δὴ (Σοῦσα) καὶ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς — ἡ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνιον· λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι, φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν, ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτον (παλτὸν F) τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν (βανδᾶν morr) ποταμόν, ὡς εἴρηκε*

Fr. 27. Aristotel. Rhet. III. 8: *Ἔστι δὲ Παιᾶνος δύο εἴδη, ἀντικείμενα ἀλλήλοις· ὧν τὸ μὲν ἐν ἀρχῇ ἁρμόττει, ὥσπερ καὶ χρῶνται· οὗτος δ' ἐστίν, οὗ ἄρχει μὲν ἡ μακρά, τελευτῶσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι· Λαλογενές κτλ. Καί· Χρυσεοκόμα κτλ.* quae, quamquam Simonides non nominatur, huc retuli. V. 1. *εἴτε*, Schol. Aristot. ap. Cram. An. Par. I. 308. *ἤτε*, cogitans de hymno in Apollinem et Dianam. — *Λυκίαν*, Q *Λυκία*, Osanni cod. *Λύκιε*. — In fine *ἔχεις* addendum puto, praeterea autem plures videntur versus adiuncti fuisse. — V. 2. *χρυσεοκόμας* scripsi, vulgo *χρυσεοκόμα*. — *Ἕκατε*, Osanni cod. *Ἑκαεργε*. — Quod deinde addit Aristoteles, fortasse et ipsum est Simonidis: *Ἕτερος δ' ἐξ ἐναντίας, οὗ βραχεῖαι ἄρχουσι τρεῖς· ἡ δὲ μακρὰ τελευταία·*

Μετὰ δὲ γᾶν ὕδατά τ' ὠκεανὸν ἠφάνισε Νύξ.
ubi videtur *ὠκεανοῦ* scribendum.

Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διθυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν. (δαλιδιακῶν Ald.) M. Schmidt coniecit (de Dithyrambo p. 133.) *Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διθυράμβῳ καὶ Δαλίων ἐν δ' Συριακῶν.*

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

29. [43.]

⏑ ⏑ ˊ – ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ –
⏑ ˊ – ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ –
⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ˊ – ⏑ – ⏑ ˊ –

Ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύνα
Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ
ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο καμπύλον μέλος διώκων.

30. [44.]

– ˊ ⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ ˊ – ⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ –
ˊ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ –
ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ –
5 ˊ ⏑ – ⏑ ....

Οἷος (δὲ κύων) ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
πέταται θάνατον κεροέσσα
εὑρέμεν ματεύων ἐλάφῳ·

Fr. 29. Plut. Symp. IX. 15, 2. (de quo loco corrupto disputavit Steinmann Petropoli 1845.): *Καὶ ὅλως ἔφη μεταθετέον τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ τῆς ζωγραφίας ἐπὶ τὴν ὄρχησιν, τὴν μὲν ὄρχησιν εἶναι ποίησιν σιωπῶσαν, τὴν δὲ ποίησιν πάλιν ὄρχησιν φθεγγομένην· ὅθεν οὔτε εἰπεῖν ἐστι γραφικῇ μετεῖναι ποιητικῆς, οὔτε ποιητικῇ γραφικῆς, οὐδὲ χρῶνται τὸ παράπαν ἀλλήλαις· ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστὶ καὶ μάλιστα μιμούμεναι περὶ τὸ τῶν ὑπορχημάτων γένος, ἐνεργὸν ἀμφότεραι τὴν διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσιν. Δόξειε δ' ἄν, ὥςπερ ἐν γραφικῇ, τὰ μὲν ποιήματα ταῖς χρώσεσιν ἐοικέναι, τὰ δὲ ὀρχήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὁρίζεται τὰ εἴδη. Δηλοῖ δὲ ὁ μάλιστα κατωρθωκέναι δόξας ἐν Ὑπορχήμασιν καὶ γεγονέναι πιθανώτατος ἑαυτοῦ, τὸ δεῖσθαι τὴν ἑτέραν τῆς ἑτέρας. Τὸ γάρ· Ἀπέλαστον κτλ.* V. 1. *Ἀπέλαστον*, Meineke coni. *Πελασγόν.* — V. 2. *ἀγωνίῳ* Wyttenbach, vulgo *ἀγωνιῶ*, Dübner *ἀγωνιῶν.*

Fr. 30. Plutarch. Sympos. Qu. IX. 15, 2. pergit post Fr. 29. *ἢ τό· Οἷος ... πάντα ἕτοιμον καὶ τὰ ἑξῆς.* V. 1. *δὲ κύων* inserui. — *πεδίον* Wyttenbach, vulgo *τε πεδίον.* — V. 2. *κεροέσσα* Wyttenbach, vulgo *κεράσασα.* — V. 3. *ματεύων* Schneidewin, vulgo *μαύων*, Wyttenbach coni. *κύων*, Hermann *εὑρέμεναι κύων.*

τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν σφέτερον κάρα
πάντ' ἐπ' οἶμον.

31. [45.]

⏑ – ⏑ – – ...
⏑ – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
x – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Ὅταν δὲ γηρῶσαι νῦν,
ἐλαφρὸν ὄρχημ' οἶδα ποδῶν μιγνύμεν·
Κρήταν μιν καλέοισι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν.

ΘΡΗΝΟΙ.

32. [46.]

ΕΙΣ ΣΚΟΠΑΔΑΣ.

– – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –
x – – – ⏑ – ⏑ – ...

Ἄνθρωπος ἐὼν μὴ ποτε φάσῃς ὅ τι γίνεται αὔριον,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσεται·

V. 4. τὰν δ', in proecdosi conieci κτάνε δ'. — ἐπ', Schneidewin coni. ἑλ'. — στρέφοισαν Wyttenbach, σφέτερον Schneidewin, vulgo στρέφωσ' ἕτερον, Hermann στρέφοισαν ἕτειρεν. — V. 5. πάντ' ἐπ' οἶμον Schneidewin, vulgo πάντα ἕτοιμον.

Fr. 31. Plut. Sympos. IX. 15, 2: Αὐτὸς γοῦν ἑαυτὸν οὐκ αἰσχύνεται περὶ τὴν ὄρχησιν οὐχ ἧττον ἢ τὴν ποίησιν ἐγκωμιάζων· Ὅταν δὲ γηρῶσαι νῦν ἐλ. ὄρχημα οἶδα ... τρόπον. V. 1. corruptus, conieci ὅταν δὲ γυρῶσ' ἴχνη (vel γαρύωσι νέοι). — V. 2. ὄρχημ', legebatur ὄρχημα. Olim conieci ἐλαφρὸν ὄρχημ' ἀοιδᾷ ποδῶν μίγνυμεν, Schneidewin ὅπα δὲ γαρῦσαι σύν τ' ἐλαφρὸν κτλ. — V. 3. Κρήταν μιν, Plut. Κρῆτα μέν, sed Ath. IV. 181. B: ὅθεν καὶ Κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπορχήματα Κρήταν (sic CB et Eustath. 1166, 49., vulgo Κρῆτα) μιν (sic Casaub., μὴν VL, μὲν P, τε C) κ. τρόπον (τὸν τρόπον C) κτλ. — καλέοισι Schneidewin, v. καλέουσι.

Fr. 32. Favorin. Stob. Flor. CV. 62: Ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε φῇς (Vind. φής, AB εἴπῃς), ὅτι γίνεται αὔριον, μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσον χρόνον (AB ὅσσον χρόνου) ἔσεται (Vind. ἔσσεται)· ἀλλὰ μηδὲ οἰκτρόν, ὥςπερ ἀμέλει ὁ ποιητὴς διεξέρχεται τὴν τῶν Σκοπαδῶν ἀθρόαν ἀπώλειαν. Integrum locum servavit idem Stob. CV. 9: Σιμωνίδου Θρήνων (hoc om. Vind.)· Ἄνθρωπος ἐὼν μή ποτε φήσῃς (A φήσῃ), ὅτι γίγνεται μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὅσσον χρόνον ἔσσεται (B ἔσσεῖται)· ὠκεῖα γὰρ κτλ. V. 1. φάσῃς scripsi pro φήσῃς. — V. 2. ἄνδρα, fort. ἄνδρ'.

ὠκεῖα γάρ, οὐδὲ ταννπτερύγου μυίας
οὕτως ἁ μετάστασις.

33.

Schol. Theocrit. XVI. 36: *Οἱ δὲ Σκοπάδαι Κρανώνιοι τὸ γένος· ἄνων δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κρανώνιος, Κρέοντος ; Ἐχεκρατίας* (L. Dindorf *Ἐχεκρατείας*, Meineke *Ἐχεκρατίδος*) *υἱός. ὶ Σιμωνίδης ἐν Θρήνοις.* (Vulc. *ὕμνοις.*)

ΕΙΣ ΑΝΤΙΟΧΟΝ.

34. [48.]

Aristid. I. 127: *Ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης θρηνήσει; τίς Πίνδαρος; ῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρὼν Στησίχορος* (libri *τίς χορὸς*) *ον φθέγξεται τοιούτον πάθους; ποία δὲ Δύσηρις Θετταλὴ τοσοῦτο νθος ἐπένθησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι, ὅσον νῦν μητρὶ τῇ τού- υ πένθος πρόκειται;* quae ex Simonidis carmine petita esse docet hol. Theocrit. XVI. 34: *Πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος λεύα*] *ὁ δὲ Ἀντίοχος Ἐχεκρατίδου* (sic M, vulgo *Ἐχεκρατίδος*) *καὶ ισήριδος* (sic Valesius, *Σύριδος* M, *Σίριδος* vulgo.) *υἱὸς ἦν, ὥς γσι Σιμωνίδης.*

ΕΙΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΝ.

35. [49.]

Harpocrat. 174, 15: *Ταμύναι· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· πο- ; ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἐρετριέων αἱ Ταμύναι, ἔνθα καὶ ὸν Ἀπόλλωνος, ὡς οἵ τε τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες μαρτυροῦσι καὶ μωνίδης* (sic Valesius, *Σίμων* codd.) *ἐν τῷ εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἐρε- έα Θρήνῳ.* Cf. Phot. 568, 14. et Suid. v. *Ταμύναι.*

---

36. [51.]

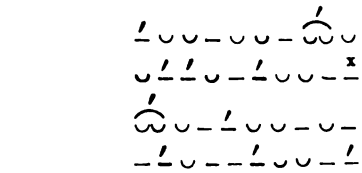

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἷες ἡμίθεοι,

V. 3. *οὐδὲ*, malim *ὥστε.*

Fr. 36. Stob. Floril. XCVIII. 15. *Σιμωνίδου Θρήνων* (hoc add. nd., A om. totum locum.) V. 2. *ἐγένονθ'* Schneidewin, vulgo *ἐγένοντο.*

ἄπονον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέσσαντες.

* 37. [50.]

Stropha.

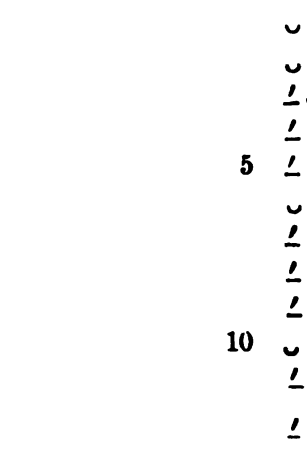

Epodus.

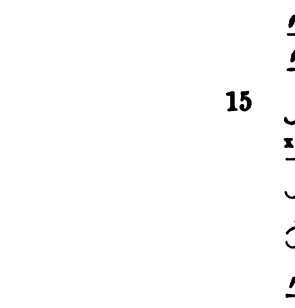

V. 3. ἄπονον οὐδ', vulgo ἄπονον οὐδὲ. — V. 4. τελέσσαντες vulgo τελέσαντες.

Fr. 37. Dion. Hal. de verbor. compos. c. 26: *Ἐκ δὲ τῆς μελ Σιμωνίδου ταῦτα· γέγραπται δὲ κατὰ διαστολάς, οὐχ ὧν Ἀριστοφ ἄλλος τις κατεσκεύασε κώλων, ἀλλ' ὧν ὁ πεζὸς λόγος ἀπαιτεῖ· δὴ τῷ μέλει καὶ ἀναγέγνωσκε ταῦτα κατὰ διαστολάς, καὶ εὖ ἴσθ' σεταί σε ὁ ῥυθμὸς τῆς ᾠδῆς καὶ οὐχ ἕξεις συμβαλεῖν οὔτε στροφ ἀντίστροφον οὔτε ἐπῳδόν, ἀλλὰ φανήσεταί σοι λόγος οὕτωσὶ διειρ ἔστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη, τὰς ἑαυτῆς ἀ ρομένη τύχας· Ὅτε κτλ.* Ipsum carmen, quomodo constituend admodum incertum: nam Dionysius indicare videtur adscriptas esse st et antistropham cum epodo, nec tamen certa satis responsionis vesti prehenduntur.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ στρ.
ἄνεμος τέ μιν πνέων κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤριπεν, οὔτ' ἀδιάνταισι παρειαῖς,
ἀμφί τε Περσέϊ βάλλε φίλαν χέρ', εἶπέ τ'· ὦ τέκος,
οἷον ἔχω πόνον·
σὺ δ' ἀωτεῖς γαλαθηνῷ τ' ἤτορι κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ
δούρατι χαλκεογόμφῳ
νυκτιλαμπεῖ κυανέῳ τε δνόφῳ σταλείς·
αὐαλέαν δ' ὕπερθεν τεὰν κόμαν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ' ἀνέμου φθόγγων,
κείμενος ἐν πορφυρέᾳ χλανίδι, καλὸν πρόςωπον.

Εἰ δὲ τοὶ δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν, ἐπ.

V. 1. ὅτε, Ald. ὅτι. — ἐν, Schneidewin δ' ἐν. — δαιδαλέᾳ, δαιδα-
ιέᾳ Reg. 1. (sive Parisinus 1741., quem contulit denuo Schneidewin) Colb.
ıelf. Ald. — V. 2. τέ μιν Schneidewin, τε μὴν Reg. 1. Colb. Gud. Ald.
marg., τ' ἐμῇ Ald., vulgo βρέμῃ et sic p. — κινηθεῖσά τε Brunck, vulgo
νηθεῖσα δὲ. — V. 3. ἤριπεν Brunck, ἔριπεν codd. (Guelf. ἔριπε), vulgo
ειπεν. — οὔτ', Schneidewin οὐκ, Brunck οὐδ'. — ἀδιάνταισι Guelf. ἀδιαν-
σι, Reg. 1. ἀδίαν τοῖσι, Ald. ἀδίαν ταῖσι (in m. τοῖσι), p. ἀδιὰν ταίσι,
unck ἀδιάντοισι. Locus corruptus, sed ambigas utrum poeta scripserit
δ' ἀδίανταί οἱ παρειαί an τότ' ἀδιάνταισιν παρειαῖς. —
4. Περσέϊ Schneidewin, vulgo Περσεῖ, Reg. Guelf. Ald. Πέρσει. — βάλλε,
elf. a. m. pr. et Ursinus βάλε. — χέρ', vulgo χέρα, Ald. χέραν. — εἶπέ
vulgo εἶπέν τε, Guelf. εἶπέ τε. — τέκος Guelf., vulgo τέκνον. Adde
ıen. IX. 396. E: Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ
ουσαν· ὦ τέκος, οἷον ἔχω πόνον· σὺ δ' αὐτε εἰς γαλαθηνῷ
γαλαθηνῶν) δ' ἤτορι κνώσσεις. — V. 5. ἔχω, Guelf. ἔχων. —
6. σὺ δ' ἀωτεῖς Casaubonus, cf. Hesych. ἀωτεῖς, ἀπανθίζεις, κοιμᾷ.
M. 117, 46. not.: ἀωτεῖς ἀντὶ τοῦ κάλλιστον τοῦ ὕπνου ἀπανθίζῃ καὶ
λέγεις. cf. Hom. Il. κ'. 159. Schneidewin σὺ δ' ἀωρεῖς, Mehlhorn coni.
δ' αὔτως. — τ' ἤτορι Casaub., δ' ἤτορι Athen. Formam insolentem ἤτορι,
ım Ath. praebet, servavi. Ald. πόνου, οὐ δ' αὐταῖς ἐγαλασθηνωθεῖ θει-
ώσσεις, Guelf. Reg. 1. οὐ δ' αὐταῖς (Reg. ἀυταῖς) ἐγαλαθηνωδεῖ θει-
ώσσεις, p. (cuius nulla auctoritas) σὺ δ' αὐτὲ γαλαθηνῷ ἤτορι κνώσσεις.
ı Burges εἴδεϊ, Emperius μείδεϊ, Schneidewin στήθεϊ, ego ἤθεϊ vel
ᾳ (Hesych. Ἴθη, εὐφροσύνη) conieci. — V. 7. δούρατι Guelf., δούναντι
ld. (δούνατι Reg. 1.), δώματι vulgo et p. — χαλκεογόμφῳ Schneide-
in, legebatur χαλκεογόμφῳ δέ (Schaefer τε). — V. 8. νυκτιλαμπεῖ, recte
; videtur Ilgen νυκτὶ ἀλαμπεῖ. — σταλείς scripsi, Reg. 1. ταδ' εἰς
ὐλέαν κτλ., Guelf. κυαναίω τε δνόφω τάν δ' εἰς αὐλέαν δ' ὑπ., Ald. κυα-
ω τε δνόφῳ· τάδε εἰς (sive τάδ' εἰς, et inter versus τόδ' εἰς) αὐλέαν
' ὑπ., vulgo δνόφῳ· τόδ' αὐαλέαν ὑπ., Schneidewin coni. ταθεὶς, ego
im τανυσθεὶς vel καλυφθεὶς. — V. 9. αὐαλέαν, Reg. 1. Guelf. Ald. αὐ-
αν, conieci οὔλαν. — δ' Reg. 1. Guelf. Ald., vulgo deest. — ὕπερθεν
g. 1. Guelf. Ald., vulgo ὕπερθε. — V. 10. παριόντος, περιόντος Guelf.
d. — V. 11. ἀνέμου, Guelf. ἀνέμον. — φθόγγων, Ald. Reg. 1. Guelf.
δ
θόγγον. — V. 12. Guelf. πορφυρεὰ χλανίσι, Reg. 1. πορφυρέα ἐχλανι.
καλὸν πρόσωπον scripsi, vulgo πρόσωπον καλόν, Ald. Guelf. Reg. 1,
ρόσωπον καλόν (Guelf. κὲ λὸν) πρόσωπον. — V. 13. τοὶ scripsi, v. τοι.
ἦν, Guelf. ἦ, Reg. 1. ἦι, Ald. ᾖ.

καί κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπεῖχες οὖας.
κέλομαι δ' εὖδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
εὐδέτω δ' ἄμετρον κακόν·
μεταιβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο·
ὅτι δὲ θαρσαλέον ἔπος
εὔχομαι, τεκνόφι δίκαν σύγγνωθί μοι.

* 38. [52.]

x – ∪ – / ∪ ∪ – – x – – / ∪ ∪ – ∪
– / ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪

Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάριβδιν,
αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

* 39. [54.]

x – – / ∪ ∪ – – / ∪ ∪ – / ∪ ∪ – ∪ –
– – / ∪ ∪ – / ∪ ∪ – ∪ ∪ –
∪ ∪ / ∪ ∪ – ∪ / ∪ ∪ – ∪ ∪ –
– / ∪ ∪ – ∪ / ∪ ∪ – ∪ ∪ –
– – / ∪ ∪ – . . .

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μελιδόνες,
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·

V. 14. *καί κεν*, Reg. 1. Ald. *κέ κεν*, Guelf. *καὶ μὲν*, Schneidewin *κεν* coni. — *ῥημάτων*, conieci *θρηνημάτων*. — *λεπτὸν*, Colb. Reg. 1. Guelf. Ald. *λεπτῶν*. — V. 15. *κέλομαι δ'* scripsi, vulgo *κέλομαι*, Guelf. *κέλλομαι*. Schneidewin *κέλομ'*. — *εὖδε*, *εὐδε* Reg. 1. Guelf. Ald. similiter deinde bis Guelf. *εὐ δὲ τῶ*, Reg. 1. Ald. *εὐδε τῷ*. — *δὲ πόντος*, Guelf. *δ' ἐπόντος*, Ald. *δε πότος*. — V. 16. *δ' ἄμετρον*, legebatur *ἄμετρον*, Guelf. *ἀμότροτ* fort. *δ' ἄμοτον*. — V. 17. *μεταιβολία* scripsi, Reg. 1. *μαιβουλία*. Guelf. *μεταβουλία*, vulgo *ματαιοβουλία*. — V. 18. *ὅτι δὲ* Ald., ut videtur, *ὅτι δὴ* Reg. 1. Guelf. et vulgo, *ὅττι δὲ* Mehlhorn, *εἴτι δὲ* Schaefer. — V. 19. *τεκνόφι δίκαν* Mehlhorn, *τεκνόφι δίκᾳ* Schaefer, vulgo *τεκνόφι δίκας*, Reg. 1. Guelf. Ald. *κνοφιδίκας*. — *σύγγνωθι*, quod vulgo deest, add. Reg. 1. Guelf. Ald.

Fr. 38. Stob. Flor. CXVIII. 5. *Σιμωνίδου* (sic A Vind., om. Trinc.). V. 1. *δασπλῆτα* A a m. s. B, *λασπηδα* Vind., *λασπῆδα* vulgo. — V. 2. *τ' ἀρεταί* Gaisford, AB *τἀρεταί*, vulgo *ἀρεταί*.

Fr. 39. Plut. Consolat. ad Apoll. c. 11: *Ὁ γοῦν Σιμωνίδης ἀνθρώπων φησὶν ὀλίγον μὲν κτλ.* V. 1. *ἄπρακτοι*, *ἄπρηκτοι* Schneidewin. — V. 3. *ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς* Stephanus et libri septem, E Voss. *ὁ δ' ἄφικτος ὠμός*, N *ὁ δ' ἄφυκτ' ὠμός*, Mehlhorn *ὁ δ' ἄφυκτος*, deleto *ὁμῶς* et sic ut videtur codd. Parisini.

κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἵ τ' ἀγαθοί
ὅστις τε κακόν.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

40. [18.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοί
κυανέου ἐξ ὕδατος ἅλλοντο καλᾷ σὺν ἀοιδᾷ.

41. [18.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –x ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὦρτ' ἀνέμων,
ἅ τις κατεκώλυε κιδναμέναν μελιαδέα γᾶρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

42. [69.]

–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
Ῥεῖα θεοὶ κλέπτοισιν ἀνθρώπων νόον.

43. [72.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓

V. 4. λάχον, fort. λάχομεν. — μέρος Pflugk et Schneidewin olim deleverunt. — V. 5. ὅστις, D ὅς.

Fr. 40. Tzetz. Chil. I. 316: Ὡς γράφει που περὶ αὐτοῦ (Ὀρφέως) καὶ Σιμωνίδης οὕτως· Τοῦ καὶ κτλ. V. 1. πωτῶντ', ποτῶντ' Ursinus. — ὄρνιθες, ὄρνιχες Schneidewin, qui hoc fragm. coniunxit cum Fr. 12. et 41.

Fr. 41. Plutarch. Quaest. Symp. VIII. 3, 4: Νηνεμία γὰρ ἠχῶδες καὶ γαλήνη καὶ τοὐναντίον ὡς Σιμωνίδης φησίν· οὐδὲ γὰρ κτλ. V. 2. κιδναμέναν Schneidewin, σκιδναμέναν Reiske, vulgo σκιδναμένα, (Wyttenbach et Dübner κιδναμένα).

Fr. 42. Stob. Eclog. II. 10: Σιμωνίδου. κλέπτοισιν Schneidewin, v. κλέπτουσιν.

Fr. 43. Schol. Apoll. Rhod. III. 26: Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ερωτα γενεαλογεῖ, Σαπφὼ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Σιμωνίδης δὲ Ἀφρο-

Σχέτλιε παῖ, δολόμητις Ἀφροδίτα
τὸν Ἄρει δολομαχάνῳ τέκεν.

44. [73.]

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑⏑ ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

Ἔνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται τὸ Μοισᾶν
καλλικόμων ὑπένερθεν ἁγνὸν ὕδωρ.

45. [74.]

Plut. de Pythiae orac. c. 17: *Μικρῷ δὲ περιεργότερον αὖθις ὁ Σιμωνίδης, τὴν Κλειὼ προςειπὼν ἁγνὰν ἐπίσκοπον χερνίβων, φησί, πολύλιστον ἀραιόν τέ ἐστιν ἀχρυσόπεπλον εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ.* Locus haud dubie ex eodem carmine, quo praecedens Fr., sed aegre restitui potest, cum incertum sit, utrum haec omnia continuo se excipiant, an Plutarchus duo disiuncta membra copulaverit. Schneidewin coni.:

Ἁγνᾶν ἐπίσκοπε χερνίβων,
πολύλλιστ' ἀρυόντεσσιν ἀχρυσόπεπλον
εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ.

Conieci:

Ἁγνὰ ἐπίσκοπε Κλειοῖ χερνίβων . . . .
. . . πολύλιστον ἀραῖόν τε, τίν, ὦ χρυσόπεπλε,
εὔαδεν ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ.

sed possunt alia coniectari, velut *πολύλιστον ἀραίαν θ' ἑστίαν χρυσόπεπλοι Εὐάδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἔρραινον ὕδωρ.*

46. [75. 77.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑̄
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑̄

δίτης καὶ Ἄρεος· Σχέτλιε κτλ. Cf. Argum. Theocrit. Id. XIII. Eudoc. 158. Quod Serv. Virg. Aen. I. 664. (Mythogr. Vat. II. 35.) dicit: „aut secundum Simonidem, qui dicit Cupidinem ex Venere tantum esse progenitum, quamquam alii dicunt ex ipsa et Marte." aut erravit grammaticus, aut alium intellexit locum. V. 1. *παῖ, δολόμητις Ἀφροδίτα* scripsi, vulgo *παῖ δολόμηδες* (cod. P *δολόμητες*) *Ἀφροδίτας* (Ursin. Steph. *Ἀφροδίτα*). — V. 2. *δολομαχάνῳ* Stephanus et Ursinus, vulgo *δολομηχάνῳ*, Schaefer *δολομάχανος* coniecit.

Fr. 44. Plut. de Pyth. Orac. c. 17: *Μουσῶν γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀναπνοὴν τοῦ νάματος, ὅθεν ἐχρῶντο πρὸς τὰς λοιβὰς τῷ ὕδατι τούτῳ, ὥς φησι Σιμωνίδης· Ἔνθα κτλ.* V. 1. *ἀρύεται τὸ* scripsi, vulgo *εἰρύεταί τε*, An. TVMez. *ἀρύεται*, Reiske *εἰρύεται* scripsit. — V. 2. *Μοισᾶν* Schneidewin, vulgo *Μουσᾶν*.

Fr. 46. Aristid. II. 513: *Φέρε δὴ καὶ ταῦτα (Σιμωνίδου) ἐξέτασον· Ἁ Μοῦσα . . . θεριζομένα. . . . Ταῦτ' οὐ δοκεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητὴς*

Ἁ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ' ἐπέρχεται
πάντα θεριζομένα· μή μοι καταπαύετ', ἐπείπερ ἄρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

47. [76.]

. . . ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – . .

. . . *Ὁμιλεῖ δ' ἄνθεσιν, (ὥστε) μέλισσα*
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

48. [85.]

Schol. Eurip. Med. 20: *Ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσεν ἡ Μήδεια Κορίνθου, ἱστοροῦσιν Εὔμηλος καὶ Σιμωνίδης λέγων οὕτως Οὐδὲ κατ' εἰς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν ναῖεν, ἀλόχου δὲ Κολχίδος συνάστεος Θράνου Λεχαίου τ' ἄνασσε.* cf. Schol. ad v. 10. Corrigit Elmsley: *Κόρινθον δὲ ναῖεν, οὐδ' ἵκετ' εἰς Μαγνησίαν· ἀλ. δὲ Κ. συνέστιος κτλ.*, Hermann *ὁ δὲ χαρεὶς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν ναῖεν· ἀλ. δὲ Κ. συννάστιος κτλ.*, Schneidewin *ὁ δ' ἵκετ' εἰς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν ναῖ', ἀλ. δὲ Κ. συνάορος κτλ.* Scribendum videtur:

. . . *ὁ δ' ἵκετ' εἰς Κόρινθον,*
οὐδὲ Μαγνησίαν ναῖεν· ἀλόχου δὲ Κολχίδος
σύνθρονος ἄστεος Λεχαίου τ' ἄνασσεν.

nam Thranus nullus omnino locus terrae Corinthiae est.

49. [91.]

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –ˣ ⏑ –́ ⏑ ⏑ . . .

Καὶ σὺ μέν, εἴκοσι παίδων μᾶτερ, ἵλαθι.

ἑαυτὸν ἐπαινῶν λέγειν, ὡς γόνιμον καὶ πόριμον εἰς τὰ μέλη; τί δ' ἐπειδὰν λέγῃ· μή μοι καταπαύετ' κτλ. Coniunxi haec fragmenta in unum. V. 1. *Μοῖσα* Schneidewin, vulgo *Μοῦσα*. — V. 2. *θεριζομένα ΓΘ*, vulgo *θεριζομένη*. — *μή μοι Γ, μή μου Θ*, vulgo *μή με*. — *ἄρξατο* Schneidewin, v. *ἤρξατο*.

Fr. 47. Plut. de prof. in virt. c. 8: *Ὥςπερ γὰρ ἄνθεσιν ὁμιλεῖν ὁ Σιμωνίδης φησὶ τὴν μέλιτταν ξανθὸν μ. μηδομέναν.* Respicit huc de audiend. rect. rat. c. 8. et de amore prol. c. 2. Cf. Cram. An. Ox. III. 173, 12. *Καλῶ δέ σε — καὶ μέλιτταν Μούσης· οὐκ ἀπό τινων θύμων καὶ δριμυτάτων ἀνθέων ξανθὸν μέλι μηδομένην, ὥς φησιν ὁ Σιμωνίδης κτλ.* In ordinem redegi, nam poetam vel Musam cum apibus comparavisse videtur, cf. Plato Ione 534. B.

Fr. 49. Schol. Il. κ'. 252: *Ὁμήρου εἰπόντος·* (Il. ω'. 496.) *Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν, Σιμωνίδης δὲ φησίν· Καὶ κτλ.* — *εἴκοσι* Schneidewin, cod. *εἴκοθι*. Cf. Schol. Theocr. XV. 139. — *ἵλαθι*, Schneidewin *ἔλλαθι*.

50. [94.]

⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑́⏑ ⏑ –

Κορινθίοις δ' οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

51. [7.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓

Ἴσχει δέ με πορφυρέας ἁλὸς ἀμφιταρασσομένας ὀρυμαγδός.

52. [26.]

. . . (– ⏑ ⏑ –) ⏑ –́ ⏑ ⏑ –

⏑ –́ ⏑́⏑ ⏑ – –

– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑́⏑ – –́ ⏑ ⏓

. . . (*Εὐρυδίκας*) *ἰοστεφάνου*
γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

Fr. 50. Schol. Pind. Ol. XIII. 78: *Οἱ Κορίνθιοι, φησίν, ἐπ' ἀμφότερα τὰ μέρη ἠρίστευσαν ἐν Ἰλίῳ· καὶ γὰρ τοῖς Τρωσὶ συνεμάχησαν καὶ τοῖς Ἕλλησι. . . . τοῦτο δὲ καὶ Σιμωνίδης εἶπε· Κορινθίοισιν οὐ μανιεῖ οὐδὲ Δαναοῖς· ἀμφοτέροις γὰρ σύμμαχοι ἐγένοντο.* Ita cod. Add. Plut. vit. Dion. c. 1: *Ἀρά γε. ὥςπερ ὁ Σιμωνίδης φησὶν τοῖς Κορινθίοις οὐ μηνίειν τὸ Ἴλιον ἐπιστρατεύσασι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι κἀκείνοις οἱ περὶ Γλαῦκον ἐξ ἀρχῆς Κορίνθιοι γεγονότες συνεμάχουν προθύμως.* Aristot. Rhet. I. 6: *Διὸ λελοιδορῆσθαι ὑπέλαβον Κορίνθιοι ὑπὸ Σιμωνίδου ποιήσαντος· Κορινθίοις δ' οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον.* Cram. Par. I. 285, 8: *Ὁ γοῦν Σιμωνίδης λέγει, ὅτι Κορινθίοις οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον, ὡς τάχα πολεμήσασιν αὐτοῖς διὰ τοῦ Εὐχήνορος, ὡς εἰρήκαμεν· ἀλλ' ἑτέρωθεν καὶ εὐχαριστεῖ αὐτοῖς μᾶλλον, ὡς συμμαχήσασι τῇ Ἰλίῳ διὰ Γλαύκου· . . . οὕτω δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησε· Κορινθίοις δ' οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοῖς. τὸ Ἴλιον* (cod. *ἴλιον τὸ*) *δηλαδή.* unde *Κορινθίοις δ'* recepi, *Δαναοὶ* autem Boeckh emendavit, qui scripsit *Κορινθίοισιν οὐ μανίει τὸ Ἴλιον οὐδὲ Δαναοί*, sed *τὸ Ἴλιον* ut addatur, non est necesse. — Vater (Praef. ad Eurip. Iph. Aulid. XX.) dicit hunc locum etiam memorari ap. Schol. Anthologiae Palatinae, sed locum non reperi.

Fr. 51. Plut. de Exil. c. 8: *Οὐκ ἀθυμῶν οὐδὲ ὀδυρόμενος οὐδὲ λέγων ἐκεῖνα τὰ τῶν παρὰ Σιμωνίδῃ γυναικῶν, ἴσχει κτλ. ἀμφιταρασσομένας,* Dübner *ἀμφιταρασσομένης.* — *ὀρυμαγδός*, vulgo *ὀρυγμαδός.*

Fr. 52. Athen. IX. 396. E: *Καὶ ἐν ἄλλοις (Σιμωνίδης) ἐπ' Ἀρχεμόρου εἴρηκεν· ἰοστεφάνου κτλ.* V. 1. *ἰοστεφάνου* B, *ὀϊστεφάνου* PQ, *ἰὼ στεφάνου* D, *εὐστεφάνου* VL. Apparet aliquid excidisse, Schneidewin *ἰοστεφάνου στόματος* scripsit, adieci *Εὐρυδίκας*, quod propter *εἴρηκεν* facile potuit excidere, est enim de Archemoro Lycurgi et Eurydicae filio sermo, atque nescias, utrum ad *Threnos* an ad *Epinicia* haec referenda sint. — V. 3. *τέκος* L, *τόκος* V, *τέχος* P.

53. [25.]

. . . . – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

. . . . *Ὅς δουρὶ πάντας*
νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν
Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ·
οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

54. [29.]

. . . – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – . . . ⏑ ⏑ – –

Φοινίκεον ἱστίον ὑγρῇ
πεφυρμένον πρινὸς ἄνθει . . . ἐριθάλλου.

55. [30.]

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –

Βιότου κέ σε μᾶλλον ὤνασα πρότερος ἐλθών.

56. [29.]

Plutarch. vit. Thes. c. 17: *Ἐκυβέρνα δὲ τὴν ναῦν Ἀμαρσυάδας Φέρεκλος, ὥς φησι Σιμωνίδης.* Est ex eodem carmine, ex quo Fr. 55. et Fr. 56.

Fr. 53. Athen. IV. 172. E: *ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο (Ἄθλα) Στησιχόρου ἐστίν, ἱκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· ὅς δουρὶ κτλ.* V. 1. ὃς L, ὡς PV. — V. 2. *νίκασε νέους* L, *νικᾶς ἐνεοὺς* APV, *νικᾶν ἐνεόυς* B. — *δινάεντα*, B *δινήεντα*. — V. 4. *ἠδὲ*, B *ὡς δὲ*. — *Στασίχορος*, BP *στησίχορος*.

Fr. 54. Plut. vit. Thes. c. 17: *Τότε δὲ τοῦ Θησέως τὸν πατέρα θαρρύνοντος καὶ μεγαληγοροῦντος, ὡς χειρώσεται τὸν Μινώταυρον, ἔδωκεν ἕτερον ἱστίον λευκὸν τῷ κυβερνήτῃ (Αἰγεύς), κελεύσας ὑποστρέφοντα σωζομένου τοῦ Θησέως ἐπάρασθαι τὸ λευκόν, εἰ δὲ μή. τῷ μέλανι πλεῖν καὶ ἀποσημαίνειν τὸ πάθος· ὁ δὲ Σιμωνίδης οὐ λευκόν φησιν εἶναι τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, ἀλλὰ φοινίκεον κτλ. καὶ τοῦτο τῆς σωτηρίας αὐτῶν ποιήσασθαι σημεῖον.* V. 1. *ὑγρῷ πεφυρμένον*, Bab *πεφυρμένον ὑγρῷ*. — *πρινὸς*, x *τρυγός*, Meziriac *πρίνου*. Deinde lacunam indicavi.

Fr. 55. Schol. Soph. Aiac. 740: *Καὶ ἐν* (cod. G *παρὰ*) *Σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγέα ἀγγέλου πεμφθέντος· Βιότω* (cod. G *βίος ὅπ*) *καί σε κτλ.* correxit Hermann *βιότου κε*. — *ὤνασα*, Schneidewin coni. *ὄνασα*.

57. [10.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – .
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑

Τίς κεν αἰνήσειε νόῳ πίσυνος Λίνδου ναέταν Κλεό
ἀενάοις ποταμοῖσιν ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς
ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας
καὶ θαλασσαίαισι δίναις ἀντιθέντα μένος στάλας;
ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἴσσω· λίθον δὲ
καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι· μωροῦ φωτὸς ἅδε

58. [32.]

– ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
x – ⏑ ....

Ἔστι τις λόγος
τὰν ἀρετὰν ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις,

Fr. 57. Diog. Laert. I. 89: *Οὗτος* (Κλεόβουλος) *ἐποίησεν ἔσω γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια καὶ τὸ ἐπίγραμμά τινες τὸ ἐπὶ Μίδᾳ φασὶ ποιῆσαι· Χαλκέη παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι ἂν ὕδωρ τε νάῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ, Ἥλιος δ' ἀντίον λάμπῃ καὶ σελήνη, καὶ ποταμοί γε ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα, τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅ τέθαπται. Φέρουσι δὲ μαρτύριον Σιμωνίδου ᾆσμα, ὅπου φησί· T* Inter *Encomia* retulit Schneidewin, sed potius ex *Threnis* petiti videntur. Ceterum non credo Simonidem nobile illud in Midam epigramma spexisse, nam ibi *χαλκέη παρθένος*, hic *λίθος* memoratur, nisi I conciliare velis, ut marmoreae columnae Sirenem impositam fuisse V. 1. *νόῳ*, cod. Mon. *νῷ*. — *πίσυνος*, conieci *πιυτός*. — V. 2. cod. Mon., vulgo *ἀεναόις*. — *ποταμοῖσιν* scripsi, v. *ποταμοῖς*. - *χρυσέας* Hermann, v. *χρυσᾶς*. — V. 4. *δίναις*, Cobet *δίνῃς*. — *ἀν μένος στάλας* Stephanus, *ἀντιθέντα μένος* (*μένας*) *στήλας* codd., *τούμενος στήλας* ed. Frob. — V. 6. *βρότεοι* Hermann, v. *βρότειοι*.

Fr. 58. Clem. Alex. Strom. IV. 585: *εἰκότως οὖν Σιμωνίδης ἔστι κτλ.* Resp. Theodoret. XII. 172: *οὐδὲ Σιμωνίδην τὰν ἀρετὰν κότα ναίειν* (D *ναίειν δὲ*) *δυσβάτοις ἐπὶ πέτραις.* — V. 1. *ἔστι*, Schwin *ἔστι δέ*. — V. 2. *ναίειν*, ap. Clem. vulgo *νέειν*.

νῦν δέ μιν θοὰν χῶρον ἀγνὸν αμφέπειν.
οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
ᾧ μὴ δακέθυμος ἰδρὼς
ἔνθοθεν μόλῃ, ἵκηταί τ' ἐς ἄκρον
ἀνδρείας.

59. [83.]

Τοῦτο γὰρ μάλιστα φὴρ ἔστυγε πύϊρ.

60. [24.]

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ὦνθρωπε, κεῖσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γᾶς ἐκείνων.

61. [33.]

Theophil. ad Autolyc. II. 8. p. 353. ed. Hagae Com.: *Σιμωνίδης· ὕτις ἄνευ θεῶν ἀρετὰν λάβεν, οὐ πόλις, οὐ βροτός· ὁς ὁ* (Stephanus *οὐ*) *πάμμητις* (legebatur *παμμῆτις*)· *ἀπήμαν-ν δὲ* (Steph. *τε*) *οὐδέν ἐστιν ἐν αὐτοῖς.* Ita codd., olim edetur: *οὔτις ἄνευ τε θεῶν ἀρετὴν λάβεν, οὐ πόλις, οὔτις οὐ βροτός, θεός, ὃς παμμῆτις δ' ἐστιν ἐν αὐτοῖς οὐδὲν ἀπήμαντον.* Ap. Stob. l. Phys. I. p. 28. tantum legitur: *οὔτις ἄνευ θεῶν ἀρ. λ. οὐ πόλις ις* (om. A) *οὔ.* Extrema Schneidewin sic conformavit *ἀπήμαντον ὐδὲν ἔστιν ἐν θνατοῖς* (Hermann *ἐν ἀνθρώποις*).

62.

– ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ....

V. 3. aperte corruptus, Schneidewin *ἁγνὰν δέ μιν θεὰν* coniecit, fort. *ρανὸν δέ μιν θεῶν*, cf. Quint. Smyrn. V. 51. et XIV. 195. seq. — 4. *οὐδὲ*, Schneidewin *οὐδὲ μὰν* vel *γὰρ*. — *βλεφάροις*, Schneidewin *γλεφροις*. — V. 6. *ἵκηταί τ'* scripsi, vulgo *ἵκητ'*, Emperius *ἵκῃ τ'*, Doederlein, qui post *ἔσοπτος* plura interpungit, *οὐκ ἂν ἵκοιτ'*.

Fr. 59. Herodian. *π. μ.λέξ.* 12, 18: *Πῦρ· οὐδὲν εἰς υρ λῆγον οὐδέτερον μονοσύλλαβον. ἀλλὰ μόνον τὸ πῦρ· ὅπερ Σιμωνίδης καὶ ἕνεκα μέτρου συλλάβως ἀπεμήνατο· τοῦτο γὰρ μάλιστα φηρὲς ἔς τύγε πύϊρ*, ae correxi similiterque Emperius, ut de leone sit sermo (Aristot. Hist. l. IX. 31, 2.), quamquam loci emendatio anceps, cum ne illud quidem sit tum, utrum Ceus an Amorginus poeta sit intelligendus. Lobeck *φῆρες τυγον πύϊρ* scripsit, Reisig *φρὲς ἔς τόγε πύϊρ*. Trimetrum efficiunt Ahrens *τὸ γὰρ* (vel *καὶ γὰρ*) *μάλιστα φῆρες ἔστυγον πύϊρ*, et qui similiter rigunt, Schneidewin (*τῇ γὰρ*) et Hecker (*οὐ γὰρ . . . πύϊρ*;). Ceterum ϊρ fortasse Phrygibus usitata fuit forma, quam significat Plato Cratylo 1. A.

Fr. 60. Aristid. II. 513: *κατά σε ἀνήρ τις Σιμωνίδειος ἀμείψεται· ·θρωπε κτλ. γᾶς* Schneidewin, v. *γῆς*.

Fr. 62. Theophil. ad Autol. II. 37. p. 378. (ed. Hagae Com. 1742): *ωνίδης· οὐκ ἔστιν ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις, ὀλίγῳ κτλ.* Scripsi *οὐκ*

Οὐκ ἔστ' ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις, ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ πάντα μεταρρίπτει θεός.

63. [104.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ἔσχατον δύεται κατὰ γᾶς.

64. [105.]

. . . . ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – . . .

. . . Παρὰ χρυσὸν ἐφθόν
ἀκήρατον οὐδὲ μόλυβδον ἔχων.

65. [106.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγόμαχον.

66. [107.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

ἔστ'. Schneidewin dicit codices exhibere *οὐκ ἔστι κακὸν ἀνεπιδ. τιλ.*, editiones autem *οὐκ ἔστὶ ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις κακόν*. sed mihi valde dubium videtur, an omnino hi sint Simonidis versus: potius comicus aliquis poeta dixerit:

Οὐκ ἔστ' ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις κακόν,
ὀλίγῳ χρόνῳ δὲ πάντα μεταρρίπτει θεός.

Fr. 63. Plut. an seni respub. sit ger. c. 1: *Πολιτεία δὲ δημοκρατικὴ καὶ νόμιμος ἀνδρὸς εἰθισμένου παρέχειν αὑτὸν οὐχ ἧττον ἀρχόμενον ὠφελίμως ἢ ἄρχοντα, καλὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τοῦ βίου δόξαν τῷ θανάτῳ προστίθησι· τοῦτο γὰρ ἔσχατον* (Naeke coni. *ἐσχάτιον*) *τιλ. ὥς φησι Σιμωνίδης.*

Fr. 64. Plut. discrim. amic. et adulat. c. 24: *Τὸν δὲ κρείττονα τρέμειν καὶ δέδοικεν, οὐ μὰ Δία παρὰ Λύδιον ἄρμα πεζὸς οἰχνεύων, ἀλλὰ παρὰ χρυσὸν ἐφθόν, ὥς φησι Σ., ἀκήρατον οὐδὲ μόλυβδον ἔχων.*

Fr. 65. Stob. Flor. CXVIII. 6. *Σιμωνίδου.* — *κίχε καὶ* scripsi, *ἔκιχε τε* AB, *ἔφυκε καὶ* Trinc., *ἔκιχε καὶ* Gaisford.

Fr. 66. Aristid II. 192: *Ὅρα μὴ λέοντα ξυρεῖν ἐπιχειρῶμεν, οὐ Θρασύμαχον συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες, ἀλλὰ κωμῳδεῖν Περικλέα, καὶ ταῦτα εἰς δειλίαν, ἔπειτ' αὐτοὶ δόξωμεν ἀνδρειότεροι τοῦ δέοντος εἶναι τοῖς βουλομένοις ἀντικατηγορεῖν, καὶ φανῇ τι καὶ δειλίας, εἰ δὲ βούλει, σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας, ὥς τις τῶν Κείων ἔφη ποιητής.* ubi Schol. III. 501. *Τὸ δὲ σιωπῆς ἀκ. γ. ἐκ Σιμωνίδους ἐστὶ τοῦ Κίου.* Stob. Flor. XXXIII. 5. *Ἀθηνοδώρου: Ἔστι καὶ τὸ σιγῆς* (Gesn. m. *σιγᾶν*) *ἀκίνδυνον*

67. [109.]

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Πόλις ἄνδρα διδάσκει.

68. [110.]

. . . . ⏑ –

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

. . . . *Ἐπεὶ*
πάσαις κορυδαλλίσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.

69. [111.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

70. [116.]

. . . . . – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἐστὶν χάρις,
εἰ μή τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

γέρας, ubi male Athenodoro tribuitur philosopho, rectius Plut. Apophth. Imper. p. 207. C refert Augustum retinuisse apud se Athenodorum his verbis: *ἔτι σου παρόντος χρείαν ἔχω· καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὅλον ἐνιαυτόν, εἰπών, ὅτι ἐστὶ καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας*, quae germana est forma versiculi. Est autem eiusdem carminis, ex quo Fr. 65. Conf. Horat. Carm. III. 2, 14: *Mors et fugacem consequitur virum.* et ib. 25: *Est et fideli tuta silentio Merces.* Ceterum respiciunt huc Walz Rhet. VIII. 119. Clem. Paed. II. 203. Strom. II. 465. Greg. Nazianz. IV. p. 317. Apostol. VIII. 97. Arsen. 242. Iulian. Or. I. 3. Liban. Decl. XV. 1, 445. Philo vit. Mos. 646. C.

Fr. 67. Plut. an seni resp. sit ger. c. 1: *Τὸ γὰρ Πόλις ἄ. δ. κατὰ Σιμωνίδην, ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν ἔτι χρόνον ἐχόντων μεταδιδαχθῆναι, καὶ μεταμαθεῖν μάθημα.*

Fr. 68. Plut. de util. ex host. cap. c. 10: *Ἐπεὶ δὲ πάσαισι κορυδαλῇσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι, κατὰ τὸν Σιμωνίδην.* ubi Mosc. 1, 2, *κορυδαλλίσι.* Idem Praec. Polit. c. 14: *Ἐπεὶ δὲ πάσαις κορυδαλίσι κατὰ Σιμωνίδην χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι καὶ πᾶσα πολιτεία φέρει τινὰς ἐχθρὰς καὶ διαφοράς.* Affert etiam vit. Timol. c. 37. *ἐπεὶ δὲ χρῆν, ὡς ἔοικεν, οὐ μόνον πᾶσι κορυδαλλοῖς λόφον ἐγγίγνεσθαι κατὰ Σιμωνίδην.* Cf. Apostol. III. 94.

Fr. 69. Schol. Soph. Ai. v. 375: *Ἐπὶ τετελεσμένοις ἴασιν οὐκ ἔχουσιν· Κατὰ τὸ Σιμωνίδου· Τὸ γὰρ κτλ.* Eadem Suid. v. *τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης.* — *γεγενημένον*, Schneidewin *γεγεναμένον.*

Fr. 70. Sextus Emp. adv. Math. XI. 556. Bekk.: *Σιμωνίδης μὲν γὰρ ὁ μελοποιός φησι, μηδὲ καλᾶς σοφίας εἶναι χάριν, εἰ μή τις ἔχοι σεμνὴν ὑγείαν.* Schneidewinum secutus sum, nisi quod *ἐστὶ* adieci.

71. [117.]

⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –

Τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ θνατῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία ραννίς;
τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

72. [119.]

. . . – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

. . . . *Πορφυρέου*
ἀπὸ στόματος ἰεῖσα φωνὰν παρθένος.

73. [120.]

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι,
χλωραύχενες, εἰαριναί.

74. [121.]

x ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἀδυόδμου,
κυανέα χελιδοῖ.

Fr. 71. Athen. XII. 512. C: *Καὶ οἱ φρονιμώτατοι δέ, φησί, κ γίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι ζουσιν· Σιμωνίδης μὲν οὕτως λέγων· Τίς γὰρ κτλ.* V. 1. *θνα* v. 2. *ζαλωτὸς* Stephanus, vulgo *θνητῶν* et *ζηλωτός*.

Fr. 72. Athen. XIII. 604. B: *Ἀναγελάσας ἐπὶ τῷ Ἐρετριεῖ Σω Οὐδὲ τόδε σοὶ ἀρέσκει ἄρα, ὦ ξένε, τὸ Σιμωνίδειον, χάρτα τοῖς Ἕλλησιν εὐρῆσθαι· Πορφ. κτλ.* V. 2. *ἀπὸ* delendum censet l fort. leg. *πορφυρέου δ' ἀπὸ στ.* — *ἰεῖσα* Schweighaeuser, v. *ἰεῖσα*, Bl *παρθένιος*.

Fr. 73. Etym. M. 813, 8: *Χλωρηΐς· ἀηδών· ἀπὸ τοῦ χρω — καὶ Σιμωνίδης· Εὖτ' ἀηδ.* Cf. Schol. Od. τ'. 518. et Eus 41. V. 1. *εὖτ'*, Schneidewin *δεῦτ'* coni.

Fr. 74. Schol. Arist. Av. 1410: *Καὶ παρὰ τὰ Σιμωνίδου· Ἄ κτλ.* V. 1. *κλυτὰ ἔαρος, κλητὰ ἔαρος καὶ* cod. Ven. Ald. — V. Schol. Arist. Av. 1301. ubi *χελιδών*.

75. [124.]

Ἐξελέγχει ὁ νέος οἶνος οὔπω πέρυσι δῶρον ἀμπέλου· ὁ μῦθος ὅδε κενεόφρων, κούρων δέ.

76. [125.]

. . . . ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ – –

. . . . Τὸ δοκεῖν καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται.

77.

⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏔ ˊ ⏑ –

Μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῷ.

78. [128.]

Ἐς ἄλα στίζοισα πνοιά.

79. [133.]

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ –

Οὗτος δέ τοι ἤδυμον ὕπνον ἔχων.

Fr. 75. Schol. Pind. Ol. IX. 74: *Αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα ὕμνων νεωτέρων. Λοκεῖ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ Σιμωνίδειον εἰρῆσθαι· εἰ ἐκεῖνος ἐλασσωθεὶς ὑπὸ Πινδάρου λοιδορίας ἔγραψε κατὰ τοῦ κρίναντος ἀγαθῶν εἶδέον* (Boeckh ᾠδῶν)· *ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐξελέγχει ν. οἱ. οὔπω πέρ. . . . κενεόφρων· κούρων δέ, διὰ τοῦτο ἐπαινεῖ Πίνδαρος παλαιὸν οἶνον.* Ex his colligas Simonidem laudasse vinum recens, sed verba aegre restitui possunt. Gerhard delet ὁ et deinde scribit νος οὐ τό, Boeckh delet *κούρων δέ*, quod sit ortum ex schol. sequente.

Fr. 76. Schol. Eur. Or. 770: *Εὔχου, φησί, πάντας οὕτω δοξάζειν, τε δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἐπεὶ πολλοῖς ἔδοκει ἄδικον εἶναι. Καὶ Σιμωνίδης· Τὸ δ. κ. τὴν ἀλήθειαν βιάζεται.* et ad v. 224., ubi est *καὶ τὰ ἀλα θεῖα βιᾶται*, sed Cobeti cod. *καὶ τὴν ἀλήθειαν*. Adde Platon. Rep. I. 365. C: *οὐκοῦν, ἐπειδὴ τὸ δοκεῖν, ὡς δηλοῦσί μοι οἱ σοφοί, καὶ τὰν ἀλάθειαν* (ita Par. A. Vat. H Vind. EFAmbr. C. Ang. B. Flor. ABCV, τὰν vel *τὴν ἀλήθειαν* reliqui) *βιᾶται.*

Fr. 77. Theodor. Metoch. 90: *Καὶ μόνος ἄλιος ἐν οὐρανοῖς, φησὶ Σιμωνίδης καὶ μόνος Ἀριστοτέλης καὶ τὰ ἐκείνου συντάγματα πᾶσα τρόθεσις ἐστὶ τοῖς περὶ φιλοσοφίαν.* — *οὐρανῷ* scripsit Schneidewin, pro ἄλιος codd. Angel. Mon. *ἅγιος.*

Fr. 78. Schol. Il. *φ'*. 127: *Ἔστιν ἡ φρὶξ κινουμένου τοῦ πνεύματος ρχή· Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δεῖξαι πειρώμενος οὕτως ἔφη· Ἐς ἅλα τίζουσα πνοιά.* — *στίζουσα* Schneidewin. — *πνοιά, πνοά* Ursinus.

Fr. 79. Schol. Hom. Il. *β'*. 2: *Ὅτι δὲ τὸ νήδυμος μετὰ τοῦ ν καὶ ὐχὶ ἥδυμος, ὡς ἔνιοι, παρὰ τὸ ἡδύς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ· Νήδυμος ἀμφιχυθείς, οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον καὶ χωρὶς τοῦ ν λέγουσιν — καὶ Σιμωνίδης· ῦτος κτλ. ἥδυμον* Buttmann, *ἄδυμον* Schneidewin, vulgo *ἥδυμος*. Cf. ust. 163, 28.

80. [147. c.]

⏑ ⏑ ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἕνα δ' οἷον ἔνεικε θεὰ μέγαν εἰς δίφρον.

81. [123.]

⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Ἀμερόφων' ἀλέκτωρ.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

82.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗΝ.

Εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος,
δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

83. [8.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ.

Plutarch. vit. Themist. c. 15: *Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις ἐμ-*
μενοι τὸ πλῆθος ἐν στενῷ κατὰ μέρος προσφερομένους καὶ περιπί-
τας ἀλλήλοις ἐτρίψαντο μέχρι δείλης ἀντισχόντας, ὡς εἴρηκε Σιμων-
τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἧς οὔθ' Ἑλ-

Fr. 80. Cram. An. Paris. IV. 186, 33: *Νίκη· Ἀπολλώνιος ὁ Ἀρ-*
ὁ ἐνεικει, τουτέστιν ἐν ᾗ ὑποχωρεῖ· (scrib. *ὃ ἐνὶ εἶκει, τουτέστιν*
ὑποχωρεῖ) *γέγονεν δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε, συγκοπῇ τῆς ει διφθό-*
ὁ γοῦν Σιμωνίδης παρετυμολόγει (*παρετυμολογεῖ* Nauck)· *φησὶ γά-*
δὲ οἱονεικει θεὰ μ. εἰς δ. Cf. Cram. An. Ox. I. 440, 2: *Χειρὸς*
ἀφαίρεσιν τοῦ ε γέγονε, παρὰ τὸ ἔχειν, ὡς παρὰ τὸ ἐνὶ εἶκειν καὶ
μωνίδην νίκη. In Simonidis versu scripsi *ἕνα δ' οἷον ἔνεικε θεά*,
coniicere *ἐνὶ δ' οἵῳ εἶκει θεὰ μέγαν δίφρον*, sed nequaquam neces
Simonidem ipso verbo *εἶκειν* usum esse credamus.

Fr. 81. Athen. IX. 374. D: *Σιμωνίδης· ἰμερόφων' ἀλ.* sed B
φων', quod correxit Schneidewin.

Fr. 82. Aristoph. Pac. 736: *Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι,*
τερ Διός, ὅστις ἄριστος Κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλειν
γεγένηται, Ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶ
Schol. *Παρὰ τὰ Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐλεγείων· Εἰ δ' ἄρ*
V. 1. *Θύγατερ* Schneidewin, cod. *Θυγατέρα*. — V. 2. *δῆμος*, Dūbn
Dindorf *δήμῳ* nescio qua de causa coni. — *ἐξετέλεσσα* Schneidewin, co
τέλεσα. Resp. huc Auctor vit. Aeschyl. (Biogr. p. 119.): *Κατὰ δ'*
ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδ
σχύλος)· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος με
θέλει, ὅ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον.

βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον εἴργασται λαμπρότερον, ἀνδρείᾳ μὲν καὶ θυμίᾳ τῶν ναυμαχησάντων, γνώμῃ δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους. carmen Schneidewin inter *melica* retulit. Suidas enim dicit v. ωνίδης· — καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Καμβύσου καὶ είου βασιλεία καὶ Ξέρξου ναυμαχία δι' ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι εῶς, θρῆνοι, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες, καὶ τραγῳδίαι καὶ . codd. nihil variant, nisi quod Ε βασιλέως pro βασιλεία exhibet. udocia 383. meliore libro usa: καὶ Ξέρξου ναυμαχία· καὶ ἡ Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δι' ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς. ιε eadem prorsus Schol. Aristoph. Vesp. 1411. ed. Ald. Schneiin inde colligit Simonidem scripsisse carmen, cui ἡ Καμβύσου Δαρείου βασιλεία fuerit nomen, deinde autem scribit καὶ Ξέρξου ιαχία· καὶ ἡ μὲν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ δι' ἐλεγείας κτλ. — Auctor, quem ιitur Suidas, ut Simonidis aetatem describeret, haud dubie dixevixisse poetam *regnantibus Cambyse, Dario, Xerxe.* (Idem ificat auctor vitae Pindari p. 98. Westerm.: ἐπέβαλε δὲ τοῖς χρόΣιμωνίδου ἢ νεώτερος πρεσβυτέρου· τῶν γοῦν αὐτῶν μέμνηνται ότεροι πράξεων· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν αφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Ξέρξου βασιλείας, quod nequan ita explicandum, ac si Pindarus Simonidis aliquod carmen reerit, cf. Fr. Pind. 255.) deinde autem auctor ille Simonidis carа, quae in universum dorica dialecto scripta esse dixit, recensuein his etiam duo carmina, quibus poeta victorias navales ad ɜmisium et Salamina reportatas celebraverat: illud certo colligas ex loco forma dispari fuisse haec carmina: iam cum carmen εἰς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν *melicum* fuisse constet, sequitur car- εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν *elegiacum* fuisse: itaque ille, m sequitur Suidas, scripserat: καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία ικῶς, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι δι' ἐλεγείας.

84. [59.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΜΑΧΗΝ.

Μέσσοι δ' οἵ τ' Ἐφύρην πολυπίδακα ναιετάοντες,
παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ,
οἵ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστυ, νέμοντες,
*οἳ * κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων*

Fr. 84. Plut. de Herodoti malign. c. 42: Ἀλλὰ Κορινθίους γε καὶ τάξιν, μάχοντο τοῖς βαρβάροις καὶ τέλος ἡλίκον ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Πλαᾶσιν ἀγῶνος, ἔξεστι Σιμωνίδου πυθέσθαι, γράφοντος ἐν τούτοις· σσοι κτλ. — πατέρων. (V. 1—6.) Ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον ἐν Κορίνθῳ άσκων, οὐδ' ᾄσμα ποιῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' εἰς τὰς πράξεις ἐκείνας γεῖα γράφων ἱστόρηκεν. — V. 1. *Μέσσοι*, BE et vett. edd. *μέσσοισι*. *Ἐφύρην* Schneidewin, BTV γ' Ἔφυραν, vulgo *γέφυραν*. — V. 4. *οἵ*, inus οἳ καὶ. — *κάλλιστον*, Reiske *καλλίστων*, Schneidewin coni. *κύκλον λίστων*. Fort. *οἵ καὶ κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόλον*, Bamberger i. *οἷον καλλίστων* vel *οἵων κάλλιστον*.

χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι· καί σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων·
ξεινοδόκων δ' ὥριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

---

85. [60.]

(Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί·)
ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν·
παῦροι μὴν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ' ὅφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὔτε θανεῖσθαι,
οὐδ' ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος, οὐδὲ ἴσασιν,
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότου ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

86. [11.]

* * Οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνάων.

V. 7. adieci ex Apollonio Lex. Hom. 116, 25. Ξεινοδόκος. — ὁ δὲ Πίνδαρος· ξεινοδόκησέν τε δαίμων· (Fr. 304.) ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησεν· καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ· (σ', 63.) Ξεινοδόκος μὲν ἐγώ, ἔδοξέ τισι λέγειν (μάρτυρα)· φησὶ γοῦν Σιμωνίδης· Ξεινοδόκων δ' ἄριστος ὁ χρ. ἐν αἰθέρι λαμπρός. ἀντὶ τοῦ μαρτύρων. — ὥριστος Brunck, vulgo ἄριστος. Olim conieci γὰρ ἄριστος. — λάμπων pro λαμπρός exhibent Et. M. 610, 46. Et. Gud. 414, 35. et Zonar. 1415. (Mingarelli codd. Nan. 496.) qui eundem versum per errorem Pindaro tribuunt et ὁ omittunt.

Fr. 85. Stob. Flor. XCVIII. 29: Σιμωνίδου. V. 1. solus Ursinus habet, in Stobaeo desideratur. — V. 2. Resp. Plut. vit. Hom. 283. ed. Gale: Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χῖον. Cf. vit. Hom. ed. Westerm. 28. (Cram. An. Par. III. 98, 13.) — V. 4. μὴν scripsi, atque ita Meineke et Hermann, vulgo μιν. — V. 9. γηρασέμεν Vind., γῆρας ἔμεν A, γηρασσέμεν vulgo, γηρασκέμεν Buttmann. — V. 11. νήπιοι, οἷς Stephanus et Ursinus, vulgo νηπίοις, A νηπίοισι, B νηπυτίοις. — V. 12. βιότου, Stephanus βιότοι', Ursinus βιότοιο, Hermann βιοτῆς.

Fr. 86. Ath. X. 447. A: Τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες οἶνον ἀμ. δυς. (B δυσφρόσυνον) nisi forte δυσφροσυνῶν scribendum, ut sit ex melicis carminibus.

87. [65.]

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μοῦνος ἔχει.

88. [66.]

Ὅ τοι χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
πάντα καταψήχει καὶ τὰ βιαιότατα.

* 89. [67. 68.]

Ἦν ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλά τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει.
οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρτον.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΑ.

90. [148.]

Λίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

* 91. [149.]

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

Fr. 87. Stob. Eclog. Phys. I. 28: Σιμωνίδης· Ζεὺς κτλ. πάντων cod. Grotii, πάντως A.

Fr. 88. Stob. Eclog. Phys. I. 232: Σιμωνίδης· Ὅτι κτλ. V. 1. δ τοι scripsi, vulgo οὗτοι, A ὅτι, Grotius οὕτω. V. 2. πάντα καταψήχει scripsi et similiter Sintenis, vulgo καὶ πάντα ψύχη (ψύχει VA, ψήχει Pierson). — βιαότατα VA, vulgo βιότατα et sic H, βεβαιότατα Pierson.

Fr. 89. Athen. I. 32. B: Ἦ γὰρ κτλ. ὁ Κεῖός φησι ποιητής. Fortasse tertius tantum versus Simonideus est, et si omnia Simonidis sunt, dubium an haec cohaereant. V. 1. ἦν ἄρ' Porson, vulgo ἦ γάρ. — V. 2. χλεύης scripsi, BCDV λεύχης, L λέσχης. — V. 3. οὐ γὰρ Schweighaeuser, libri οὐδὲ γάρ.

Epigr. 90. Anth. Plan. 26: Σιμωνίδου. V. 4. τρηχεῖαν Schneidewin, vulgo τρηχείην.

Epigr. 91. Lycurg. Leocr. 109: Τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖς ἡρίοις τοῦ βίου μαρτύρια ἔστιν ἰδεῖν τῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας, ἐκείνοις μέν, ὡ ξεῖν' ἄγγελον — τοῖς δὲ ὑμετέροις προγόνοις· Ἑλλήνων προμαχοῦντες κτλ. Simonidis esse epigramma ostendere videtur Aristid. II. 511. qui una cum aliis huius poetae epigrammatis affert, ubi v. 2. sic scriptus: ἔκτεινεν Μήδων ἐννέα μυριάδας. Adde Schol. Aristid. 289. ed. Frommel, ubi εἴκοσι μυρ. extat.

92. [150.]

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

93. [151.]

Ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

94. [152.]

Μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε Κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδώς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

95. [153.]

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·

Epigr. 92. Anth. Pal. VII. 248: *Σιμωνίδου.* Affert etiam Aristides II. 512. Diodor. Sic. XI. 33. Herod. VII. 228: *Θαφθεῖσι δέ σφι αὐτοῦ ταύτῃ τῇπερ ἔπεσον, καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι ἢ τοὺς ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε· Μυριάσιν κτλ.* Suid. v. *Λεωνίδης* (sed om. ABV.) Ap. Iriart. 91. *Alcaeo* tribuitur, sed 293. sine p. nom. affertur. V. 1. *τῇδε*, Schneidewin *τᾷδε*. — *τριηκοσίαις* Herod. Anth., *τριηκοσίῃς* Arist., *τριακοσίαις* Iriarte, *διακοσίαις* Diod. — V. 2. *Πελοποννάσου* Anth. et ap. Her. SMPK, *Πελοποννήσου* rel. — *τέτορες*, Arist. et ap. Diod. L *τέτταρες* (K *τέττορες*).

Epigr. 93. Herod. VII. 228: *Ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται· τοῖσι δὲ Σπαρτιήτῃσι ἰδίῃ· Ὦ ξεῖν' κτλ. Simonidis* esse testatur Cicero Tusc. I. 42. et Anthol. Pal. VII. 249. Afferunt praeterea Lycurg. Leocrat. 109. Diodor. XI. 33. Strabo IX. 429. Suidas v. *Λεωνίδης*. Arsen. 118. V. l. *ὦ ξεῖν' ἄγγελλειν* Herod. codd. Suid. (ABV *ἄγγελε*), *ὦ ξένε ἄγγειλον* Diod., *ὦ ξεῖν' ἄγγειλον* Lyc. Anth. Ars. (om. *ὦ*) Herod. vett. edd., *ὦ ξέν' ἀπάγγειλον* Strabo, ap. Iriarte 91., ubi *Alcaeo* tribuitur, *ἄγγειλον*, sed 293. (ubi s. p. nom.) *ἀγγέλλειν*. — *τῇδε*, Schneidewin *τᾷδε*. — V. 2. *ῥήμασι πειθόμενοι*, Lyc., Strabo, Diod., Ars. *πειθόμενοι νομίμοις*.

Epigr. 94. Herod. VII. 228: *Λακεδαιμονίοισι μὲν δὴ τοῦτο· τῷ δὲ μάντι τόδε· Μνῆμα κτλ. Ἐπιγράμμασι μέν νυν καὶ στήλῃσι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ μάντιος ἐπίγραμμα, Ἀμφικτυόνες εἰσὶ σφέας οἱ ἐπικοσμήσαντες· τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεγιστίεω Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας.* Adde Anthol. VII. 677: *Σιμωνίδου. ἐκ τῆς ἱστορίας Ἡροδότου κτλ.* Simonidi tribuitur etiam Iriart. 293. V. 1. *κλεινοῖο*, ap. Her. VS et Iriar. *κλειτοῖο*. — *Μεγιστία*, Anth. *Μεγιστίου*.

Epigr. 95. Anthol. Pal. VII. 253: *Σιμωνίδου· εἰς τοὺς αὐτούς.* Schol. Aristid. III. 154: *εἰς τοὺς ἐν Πύλαις ἀποθανόντας. Alcaeo* trib. Iriarte. V. 1. *ἀρετῆς*, Anth. cod. P ex corr. *ἀρετᾶς*. — V. 2. *ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ'* Anth. et BD ap. Schol. Ar., vulgo *ἐκ πάντων τοῦθ' ἡμῖν*.

Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

96. [154.]

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀΐδεω.

97. [155.]

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῇδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων τ' ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

* 98.

Τούσδε ποθεῖ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν εὐθυνόμων Ὀπόεις.

99. [156.]

Οὐκ ἐστὶν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

V. 3. *σπεύδοντες*, D Schol. *σπεύσαντες*. — *ἐλευθερίην*, cod. Pal. BD *ἐλευθερίαν*. — *περιθεῖναι*, cod. Pal. *περὶ θεῖναι*, B *παραθεῖναι*. — V. 4. *ἀγηράντῳ* Planud., *ἀκηράτῳ* Schol., *ἀγηράτῳ* Pal.

Epigr. 96. Anth. Pal. VII. 251: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ Λεωνίδου πεσόντας. Alcaeo* tribuitur ap. Iriarte. — V. 2. *θανάτου*, Ahrens *θανάτοι'*, Friedemann *ἀμφεβάλοντο νέφος κυάν. θαν.*, Schneidewin *ῥυσάμενοι θανάτου δ' ἀμφ. νε.* — V. 3. *καθύπερθεν*, cod. P *καθύπερθε*.

Epigr. 97. Anth. Pal. VII. 301: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην τὸν Σπαρτιάτην τελευτήσαντας.* V. 1. *εὐκλέας αἶα* Planudes, *εὐκλεᾶ γαῖα* cod. — V. 2. *Σπάρτης* cod., *Σπάρτας* Planud. — *βασιλεῦ* Planud., *βασιλεῖς* cod. — V. 4. *τ'* om. cod. Pal., inseruit Brunck ex Planud., ubi est *Μηδείων τ' ἀνδρῶν. δ. πόλεμον.*

Epigr. 98. Strabo IX. 425: *Ὁ δ' Ὀποῦς ἐστι μητρόπολις (Λοκρῶν), καθάπερ καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῶν πέντε στηλῶν τῶν περὶ Θερμοπύλας ἐπιγεγραμμένον πρὸς τῷ πολυανδρίῳ· Τούσδε κτλ. Simonidi* tribuit Schneidewin. V. 1. *ποθεῖ* Meineke, vulgo *ποτε*. — V. 2. *εὐθυνόμων Ὀπόεις* Coraes, *εὐθυνόμων ὀπίοις* A (*θυνόμων ὀπίοις* a m. sec. ut gh, in marg. *κεύθει νομοπόεις*), I *κεύθει νομως ὀπόεις*, BK *κεύθει ὀπόεις*, no Ald. *κεύθει . . . ὀπουντία*, h a m. sec. *κεύθει ὁμοῦ ὀπόεις*, Schneidewin *κεύθει ὅλων Ὀπόεις*, Kramer *κεύθει ὁμῶς Ὀπόεις*, quae ferri non possunt, nam non sunt in patria humati.

Epigr. 99. Stob. Eclog. I. 230: *Ἐκ τῶν Σιμωνίδου Ἐπιγραμμάτων* codex Ursini: Heerenii libri in marg. *Λακώνων*. (Gaisfordii editione nunc non licet uti). V. 1. *οὐδενὸς* VAEH, vulgo *οὐδέν*. Fortasse ad *Elegias* potius pertinet.

100. [157.]

Ὦ ξεῖν', εὐϋδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς·
ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἑλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυσάμεθα.

101. [158.]

Ἀχμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι
δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·
ὀστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίης μνῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

102. [159.]

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

Epigr. 100. Dio Chrys. Or. XXXVII. 525: *Ἐν Σαλαμῖνι δ' ἠρίστευσαν (οἱ Κορίνθιοι) καὶ τῆς νίκης αἴτιοι κατέστησαν· Ἡροδότῳ γὰρ οὐ προσέχω, ἀλλὰ τῷ τάφῳ καὶ τῷ Σιμωνίδῃ, ὃς ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τῶν Κορινθίων τεθαμμένοις ἐν Σαλαμῖνι· Ὦ ξένε κτλ.* Legitur omisso poetae nomine ap. Plutarch. de Herod. malig. c. 39. V. 1. *ὦ ξεῖν'* Brunck, B a m. pr. *ὦ ξεῖνε*, reliqui *ὦ ξένε*. — *εὐϋδρον*, Schneidewin *εὐανδρον* coni. — V. 2. *νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος* Valckenaer, Dio *νῦν δὲ μεθ' Αἴαντος*, Plut. *νῦν δὲ ἀτάμαντος*. — *ἔχει*, M a pr. m. *ἔχε*. — V. 3. *ῥεῖα δὲ*, Plut. *ἐνθάδε*. — *νῆας*, ap. Dion. vulgo *ναῦς*, sed Br *νῆας*. — V. 4. *ῥυσάμεθα* scripsi, ap. Plut. *ῥυόμεθα*, Dio *ἐῤῥυσάμεθα*.

Epigr. 101. Plut. de Herod. malign. c. 29. affert v. 1. et 2: *Τὸ δ' ἐν Ἰσθμῷ κενοτάφιον ἐπιγραφὴν ἔχει ταύτην· Ἀχμᾶς κτλ.* Eosdem versus 1. 2. exhibent Schol. Aristid. Panath. III. 136. (s. p. n.) et Anthol. Pal. VII. 250: *Σιμωνίδου*. Integrum affert Aristid. II. 512. Alcaeo trib. Iriarte 91. V. 1. *Ἀχμᾶς ἑστακυῖαν*, Arist. *ἀχμῆς ἑστηκυῖαν*. — V. 2. *αὐτῶν* Sch. Arist., v. *αὑτῶν*. — V. 3—6. Schneidewin subditicios censet — V. 3. *δουλοσύνας*, Θ *δουλοσύνης*. — V. 4. *ναυμαχίας*, Θ *ναυμαχίης*. unde etiam reliquae ionicae formae ex errore ortae esse videntur. — V. 5. *ἄμμιν* Brunck, vulgo *ἡμῖν*.

Epigr. 102. Schol. Aristid. T. III. 155: *ἕτεροι τοῦ αὐτοῦ* (sed D *ἄλλα τοῦ αὐτοῦ Σιμωνίδου*) et versus 136. Anthol. Pal. VII. 257: *Ἄδηλον εἰς τοὺς Ἀθηναίους προμάχους*. Fortasse in illos, qui Plataeis occiderunt, vid. Pausan. IX. 2, 5: *τοῖς μὲν οὖν λοιποῖς ἐστὶν Ἕλλησι μνῆμα κοινόν, Λακεδαιμονίοις δὲ καὶ Ἀθηναίοις τοῖς πεσοῦσιν ἰδίᾳ τέ εἰσιν οἱ τάφοι καὶ ἐλεγεῖά ἐστι Σιμωνίδου γεγραμμένα ἐπ' αὐτοῖς*. V. 2. *δουλοσύνην* Plan. schol. l. post., *δουλοσύναν* l. priore et cod. Pal.

103. [160.]

Οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, οὖ διὰ βουλὰς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

* 104. [161.]

Ἀμφί τε Βυζάντειαν ὅσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
ῥυόμενοι χώραν, ἄνδρες ἀρηϊθόοι.

105. [165.]

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνός
αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέας·
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι πεσεῖν.

106. [166.]

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν
αἰχμηταὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλεὐθερίαν.

107.

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμεν,

Epigr. 103. Plut. de Herodot. malign. c. 39: *Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀδείμαντος, ᾧ πλεῖστα λοιδορούμενος Ἡρόδοτος διατελεῖ καὶ λέγων, μοῦνον ἐκπαίρειν τῶν στρατηγῶν ὡς φευξόμενον ἀπ' Ἀρτεμισίου καὶ μὴ περιμενοῦντα, σκόπει τίνα δόξαν εἶχεν· Οὗτος κτλ.* Simonidis esse epigramma docet Anth. Pal. VII. 347: *Εἰς Ἀδείμαντον τὸν ὑπατικὸν Σιμωνίδου τοῦ Κήου* et Dio Chrisost. XXXVII. 526: *ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα Σιμωνίδη εἰς αὐτὸν τὸν στρατηγὸν ἐξαίρετον· οὗτος κτλ.* V. 1. *οὗ διὰ βουλὰς* Anth. et ap. Dion. BMm (r *οὗ διαβολάς*, v *οὗ διὰ βουλᾶς*), *ὃν διὰ πᾶσα* Plut. — V. 2. *ἐλευθερίας*, cod. Pal. *ἐλευθερίης.*

Epigr. 104. Aristid. II. 511. sine poetae n. affert sed una cum aliis Simonidis epigrammatis. V. 1. *Βυζάντειαν* scripsi, cf. Steph. Byz. *Βυζάντιον· . . . ἔστι καὶ ἐπὶ τῆς χώρας Βυζάντεια διὰ διφθόγγου*, Scaliger *Βυζάντειον*, vulgo *Βυζάντιον.* — *θάνον* Scaliger, vulgo *θάνατον.*

Epigr. 105. Anth. Pal. VII. 512: *τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς τοὺς Ἕλληνας τοὺς τὴν Τέγεαν ἐλευθεροποιήσαντας.* V. 2. *Τεγέας* Schneidewin, vulgo *Τεγέης.*

Epigr. 106. Anth. Pal. VII. 442: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς ἐν Τεγέᾳ πεσόντας ἀριστεῖς Ἀθηναίων.* V. 1. *μνησώμεθα*, Schneidewin *μνασώμεθα.* — V. 3. *αἰχμηταὶ*, Schneidewin *αἰχματαὶ.* — V. 4. Plan. *ἀποφθιμένοις κάρτος ἐλευθερίας* (Urs. .. *ίης*), Iacobs coni. *ἀπ' ἰφθίμου κρατὸς ἐλευθερίαν.*

Epigr. 107. Affert Aristid. II. 209: *ὥστε τοῖς προτέροις ἔργοις ἐκπεπληγμένων τῶν ποιητῶν τοῖς ὅτ' ἐπῆσαν οἱ βάρβαροι πραχθεῖσιν, ὅμως τις ὕμνησεν αὐτῶν εἰς ταῦτα ὕστερον, οὐ πάντα, ἀλλὰ μιᾶς τινος ἡμέρας ἔργα· ἐξ οὗ τ' κτλ.* et secundum distichon repetitur 210. *Simonidis* esse

καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδενί πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
οἵδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ' αὐτῶν
πληγεῖσ' ἀμφοτέραις χερσί, κράτει πολέμου.

108.

Οἵδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχμηταί, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι.

significat 513. ubi rursus integrum epigramma una cum aliis Simonidis carminibus affertur. Adde Schol. Aristid. III. 209: *εἰς τὰς αὐθημερὸν ταύτης νίκας Σιμωνίδης ὕμνησε λέγων ἐξ οὗ τ' κτλ.* Anth. Pal. VII. 296: *Σιμωνίδου τοῦ Κήου εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος στρατευσαμένους ἐν Κύπρῳ Ἀθηναίους, ὅτε τὰς ρ' ναῦς τῶν Φοινίκων ἔλαβον*, et Diod. Sic. XI. 62., qui dicit: *ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀθηναίων δεκάτην ἐξελόμενος ἐκ τῶν λαφύρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τὸ κατασκευασθὲν ἀνάθημα ἐπέγραψε τήνδε· Ἐξ οὗ γ' κτλ.* Denique Apostol. VII. 57. a *Σιμωνίδου* et sine p. nom. Arsen. 329. — Schneidewin et hoc epigramma et 108. et 109. a Simonide abiudicat, quippe qui non potuerit victorias ad Eurymedontem reportatas celebrare, at vide Krüger Histor. Stud. 52. et 64. seqq. V. 1. ad huius similitudinem compositum est epigr. Xanthi repertum, vid. Gerhard Archaeol. Zeit. 1844, 282: (Ἐ)ξ οὗ τ' Εὐρώπην (Ἀ)σίας δίχα πόν(τ)ος ἔνε(ιμεν) (Ο)ὐδείς πω Λυκίων στήλην το(ι)άνδ' ἀνέθηκ(ε)ν. V. *ἐξ οὗ τ'*, Anth. Diod. Arsen. *ἐξ οὗ γ'*. — *Εὐρώπην Ἀσίας*, Anth. *Εὐρώπαν Ἀσίης*. — *ἔνειμεν*, Aristid. eiusque schol. *ἔκοινεν*. — V. 2. *πόλιας*, Diod. *πόλεας* (codd. *πολέας*), Anth. *πόλεμον λαῶν*. — *ἐφέπει*, Diod. *ἐπέχει*. — V. 3. *οὐδενί*, Diod. *οὐδέν*, Anth. *οὐδαμά*. — *κάλλιον*, Anthol. cod. Pal. *καλλίων*, Diod. *τοιοῦτον*. — V. 4. *ὁμοῦ*, Anth. Diod. *ἅμα*. — V. 5. *οἵδε*, Schol. cod. A *εἰδέ*. — *γαίῃ*, Anth. Diod. Ars. *Κύπρῳ* quod cur sit reiiciendum docet Krüger. — *ὀλέσαντες*, schol. cod. A *ὀλέσαντας*, ap. Diod. AHL *ἐλάσαντες*. — V. 6. *ἕλον*, ap. Arist. priore l. EN *εἷλον*. — V. 7. *ἔστενεν*, ap. Arist. priore l. E *ἔσταινεν*, L *ἔστεμεν*, ap. Schol. A *ἔσθενεν*, in Anthol. huius hemistichii nihil superest nisi *ἔστεν . . . .*, ap. Diod. H *δεσγενέασις ὑπ' αὐτῷ*, F *δ' ἐς γενεὰς . . . ὑπ' αὐτῷ*, K *δ' ἐς γενεὰς ὑπ' αὐτῷ*, et *ὑπ' αὐτῷ* etiam AL. — V. 8. *ἀμφοτέραις χερσί*, ap. Arist. priore l. vulgo *ἀμφοτέρᾳ χειρί*, quod correctum ex ENL, in Anth. cod. Pal. *ἀμφοτέρας χερσί*. Hecker coni. *πληγαῖς ἀμφοτέραις, χερσικράτει πολέμῳ*. Ceterum non caret offensione, quod v. 5. pedestre proelium ante navale commemoratur, cum tamen contra res illae gestae sint, cf. Guil. Vischer de Cimone p. 24. seqq., nec tamen propterea cogitandum de pugna ad Salaminem Cypriam commissa, ibi quoque navale proelium prius quam pedestre commissum esse consentaneum est.

Epigr. 108. Authol. Pal. VII. 258: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος ἐν Εὐρυμέδοντι ἀριστεύσαντας*. V. 1. *Εὐρυμέδοντα* cod. Pal., *Εὐρυμέδοντι* Plan. — *ἀγλαὸν* Plan., *ἀγλαὰν* cod. P. — *ἦβην*, cod. P supra *ἦβαν*. — V. 3. *αἰχμηταί* Plan., *αἰχμηταῖς* cod. Pal. Simonidi Krüger abiudicat.

109.

Τῶνδε ποτὲ στέρνοισι τανυγλώχινας ὀϊστούς
λοῦσεν φοινίσσᾳ θοῦρος Ἄρης ψακάδι,
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἅδε κέκευθε κόνις.

110. [167.]

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἆμαρ ἀέξειν
ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ, ἔνθα καλεῖται
ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἔμπροσθεν Σαλαμῖνος,
(νηῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρην,)
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἱππομάχους ἱέναι.
ἀστοὶ δὲ (μνᾶμ') ἄμμι τόδε γέρας ὁμφαλῷ ἀμφὶ
Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγόρων.

Epigr. 109. Anthol. Pal. VII. 443: *Τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς τοὺς πεσόντας παρ' Εὐρυμέδοντα ποταμὸν Ἕλληνας.* V. 1. *ποτὲ*, Meineke coni. *ποτ' ἐν.* — *τανυγλώχινας* Iacobs, vulgo *τανυγλωχῖνας.* — V. 2. *ψακάδι* **cod.** Pal., *ψεκάδι* Brunck. — V. 4. subditicium censet Iacobs. Conieci *ἔμψυχ' ἀψύχων*, Meineke *ἄψυχ' εὐψύχων*, Hecker *ἄψυχ' ἐμψυχῶντ'*.

Epigr. 110. Boeckh. Corp. Inscr. I. 1051: *Τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων καὶ κειμένων ἐνταῦθα ἡρώων· ἀπολόμενον δὲ τῷ χρόνῳ Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[εσκεύασε]. . . . . Σιμωνίδης. Ἑλλάδι κτλ. Μέχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις καὶ ταῦρον ἐνήγιζεν.* Respicere videtur hoc monumentum Pausan. I. 43, 3: *εἰσὶ δὲ τάφοι Μεγαρεῦσιν ἐν τῇ πόλει· καὶ τὸν μὲν τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐποίησαν κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ Μήδου.* V. 1. *Ἑλλάδι*, lapis *ΚΑΛΑΛΙ.* — *ἀέξειν*, l. *ΑΕΞΙΝ.* — V. 2. *ἱέμενοι*, l. *ΙΕΜΕΝΟΙ.* — *μοῖραν ἐδεξάμεθα*, l. *ΙΟΙΡΑΝΕΔΕΞΑΜΘΟΑΜΕ.* — V. 3. *Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ* scripsi, l. *ΕΥΡΟΙΑΚ•ΙΠΑΧΩ*, Boeckh *Εὐβοίᾳ ναυσικλύτῳ*, Schneidewin partim ex Emperii coni. *Εὐβοίας ἀλίῳ πάγῳ.* — *καλεῖται*, l. *ΚΑΛΕΙΤΕ.* — V. 4. *ἁγνᾶς*, l. *ΕΑΓΝΑΕ*, id est *Ἁγνᾶς.* — *τοξοφόρου*, l. *ΤΟΞΟΦΟΙΟΥ.* — V. 5. *ὄρει Μυκάλας*, l. *ΟΡΙΜΟΙΚΑΛΑΣ.* — *ἔμπροσθεν Σαλαμῖνος*, l. *ΕΝΠΡΟΣΘΕΣΑΛΑΜ€ΙΝΟΣ.* — V. 6. vel a lapicida vel a Fourmontio omissum supplevit Boeckh. — V. 7. *πεδίῳ*, l. *ΠΑΙΛΙΩ* et deinde *ΒΟΙΟΣΤ.Ω.* — V. 8. *ἱέναι*, l. *ΙΕΝΕ.* Conieci *ἱέναι ἱππομάχους.* — V. 9. *ἀστοὶ δὲ μνᾶμ' ἄμμι* scripsi, l. *ΑΣΤΟΙΔΕΑΜΜΙ.* — *γέρας*, in proecdosi scripsi *κτέρας*, quod etiam Ahrens coniecit; sed conf. Epigr. Atticum ap. Rangabe Antiq. Hell. 25: *Σῆμα τόδε Κύλων παίδοιν ἐπέθηκε θανόντοιν Μνῆμα φιλημοσύνης.* — *ὁμφαλῷ ἀμφί*, l. *ΟΜΦΑΛΩΑΑΦΙΙΙ.* — V. 10. *Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγόρων* scripsi, l. *ΝΕΙCΕΟΝΕCΤΟΡΟΝΑΜΟΔΟΚΩΝΓΛΟΡΩ.* Boeckh coni. *ἀστοὶ δ' ἄμμι πόρον γέρας ὁμφαλῷ ἀμφὶ πόλης Νικέων ἡμετέρων ἀλλοδαπῶν παρ' ὄρων*, Schneidewin *ἀστοὶ δ' ἄμμι τόδε γ. ὁ. ἀμφὶ πόλης Νισαίων ἔπορον λαοδόκῳ ἀγορᾷ.*

111.

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες
κοῦροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

112. [168.]

Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία νύξ, εἷς τάφος ἐκτέρισεν.

113. [169.]

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς·
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμόν, οὔνομά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

114. [170.]

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ

Epigr. 111. Anth. Pal. VII. 254: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἀθηναίων προμάχους.* **Simonidi tribuitur etiam ap. Iriarte p. 94. — V. 4.** *Ἑλλάνων*, **Schneidewin** *Ἑλλήνων.* — *μαρνάμενοι* **cod. P in m. (et Plan.), in textu** *μαχόμενοι.* — **Schneidewin praeeunte Opsopoeo Simonidi abiudicat epigramma, quod ad bellum Peloponnesium referendum esse censet. Sed fortasse ad bellum ab Atheniensibus contra Boeotos et Chalcidenses gestum pertinet.**

Epigr. 112. Anth. Pal. VII. 270: *Σιμωνίδου εἰς τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ναυαγήσαντας* et rursus aliter inscriptum: *Σιμωνίδου εἰς ναυηγούς τινας ἐν Τυρρηνίᾳ ναυαγήσαντας.* V. 1. altero loco *τοὺς δ' ἀπὸ Τυρρηνῶν.* — *ἀκροθίνια* Plan., *ἀκροθήνια* cod. Pal. — *Φοίβῳ ἄγοντας*, cod. P altero l. *Φοίβ' ἀγαγόντας.* — V. 2. *νύξ* ut videtur cod. P, vulgo *ναῦς.* — *εἷς τάφος*, cod. P altero l. Plan. *ἓν σκάφος.*

Epigr. 113. Anth. Pal. VII. 344: *Σιμωνίδου εἰς Λέοντά τινα, ὃν ἐφρούρει λέων μαρμάρινος. Θηρῶν . . . ἐμβεβαώς* (V. 1. 2.) hos versus solos Simonidis esse censet Schneidewin et ad Leonidae tumulum retulit, cf. Herod. VII. 225: *Ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῇ ἐξόδῳ, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων ἕστηκεν ἐπὶ Λεωνίδῃ.* at recte videntur Huetius et Iacobs adiunxisse alterum distichon, quod legitur in eadem codicis pagina post VII. 350. cum hoc lemmate: *εἰς Λέοντά τινα, ὃν λέων ἐπὶ τοῦ λάρνακος ἔθηπε λίθινος.* Et continuo se excipiunt haec disticha ap. Plan. et Iriart. 94. (ap. Plan. secundo disticho praemissum *ἄδηλον*). — V. 3. *ἐμόν, οὔνομά τ'*, Plan. *ὡς ὄνομ'*.

Epigr. 114. Thuc. VI. 59: *Ἱππόκλου γοῦν τοῦ Λαμψακηνοῦ τυράννου Αἰαντίδῃ τῷ παιδὶ θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην Ἀθηναῖος ὢν Λαμψακηνῷ ἔδωκεν (Ἱππίας), αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρείῳ δυνασθαι· καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν Λαμψάκῳ ἐστὶν ἐπίγραμμα ἔχον τόδε· Ἀνδρὸς κτλ.* Simonidis esse docet Aristotel. Rhetor. 1, 9. qui v. 3. affert: *Καὶ τὸ τοῦ Σιμωνίδου· ἢ πατρὸς κτλ.* Schol. ad h. l. ap. Cramer An. Par. I. 267, 26: *ἔνιοι ἔφασαν ὡς τῆς Ἐκάβης ταῦτα· ἡ π. τε καὶ ἀ. οὖσα ἀδελφῶν τε τυράννων Δυσδαίμων γενόμαν πασῶν οἰκτροτάτη.*

Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις·
ἣ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

115. [172.]

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν·
Ξανθίππην, Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅς ποθ' ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορίνθου.

116. [173.]

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτείρω σε, τάλαν Καλλία, οἵ' ἔπαθες.

117. [61.]

Φῆ τότε Πρωτόμαχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ' ἀφ' ἱμερτὴν ἔπνευεν ἡλικίην·
ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήξεις
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

118. [62.]

Αἰαῖ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν·
ἣ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἡΐθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

inepte ut nihil supra. V. 3. et 4. affert Isidor. Pelus. Ep. III. 224: *Ἀρχεδίκη, πατρός, ἀνδρὸς κτλ.* V. 2. *Ἀρχεδίκην*, A *ἀρχεδίκης.* — *κέκευθε*, K *κεύθει.* — V. 3. *τ'* om. i. — V. 4. E *νοῦν ἐασαστάσθαλίην.*

Epigr. 115. Anth. Pal. XIII. 26: *Σιμωνίδου.* V. 4. *τέρμ'*, Salmasius *ἔρμ'* coni.

Epigr. 116. Anth. Pal. VII. 511: *τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς Μεγακλέα.* Elegiae particulam esse censet Schneidewin. V. 1. *Μεγακλέος*, cod. P *μέγα κλέος.*

Epigr. 117. Anth. Pal. VII. 513: *τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς πρόμαχον υἱὸν τιμάνορος*, cf. Iriarte 96. V. 1. *τότε* Val. Franke, vulgo *ποτε.* — *Πρωτόμαχος* Hecker, cod. P *πρόμαχος*, Plan. *Τίμαρχος.* — *περὶ*, Hermann coni. *χερὶ.* — V. 2. *ἀφ'*, Plan. edd. *ἀμφ'.* — V. 3. *λήξεις* scripsi, vulgo *λήσῃ.*

Epigr. 118. Anth. Pal. VII. 515: *Σιμωνίδου εἰς τίμαρχον νεωστὶ ἐν νόσῳ τελευτήσαντα*, cf. Iriarte 96. V. 1. *Αἰαῖ*, vulgo *αἴ αἴ.* — V. 2. *ἐρατῇ* Iacobs, *ἐρατᾷ* Plan., *ἀρετᾶι* cod. Pal. — V. 3. *ἣ καὶ* Plan., *ἣ καὶ* cod. P. — V. 4. *κουριδίην*, Plan. *κουριδίαν.* Ceterum Val. Franke hoc epigramma pariter atque ep. 117. reliquias elegiae esse coniecit, ita ut ep. 118. fuerit exordium, deinde subsecutum sit compluribus distichis interiectis, quae omissa sint, ep. 117.

119. [63.]

Ὕστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλην ποτὶ μητέρα Γοργὼ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·
Αὖθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῴονι μοίρᾳ
ἄλλην, σῷ πολιῷ γήραϊ καδεμόνα.

120. [64.]

Ἑρίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελεν Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐκ Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἴδμα θαλάσσης
ἄγκεα νειφομένας ἀμφὶ Μεθουριάδος·
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

Epigr. 119. Anth. Pal. VII. 647: *Σιμωνίδου, οἱ δὲ Σιμμίου, εἰς γυνή τινα κόρην τελευτ.* Ap. Planud. *Samii* est. *Simmiae* nomen ut praeferendum videatur (id quod Brunckio iam placuit et Meinekio) non tam suadet id, quod Simmias Rhodius peculiare carmen, cui *Γοργώ* fuit nomen, scripsit, sed magis quod epigrammata huic in Anthologia vicina Simmiam auctorem commendant. Accedit id, quod hoc epigramma (nam est epigramma, neque vero elegiae pars, ut Schneidewin censet) tum demum satis intelligi potest, si statuamus in monumento sepulcrali filiae matri valedicentis imaginem insculptam fuisse, cuiusmodi anaglypha an iam antiqua Graecorum ars noverit, valde dubito. Atque eadem conditio videtur etiam epigr. 117. esse, ut etiam hoc epigramma cum iis quae subsequuntur in suspicionem vocari possit: nam fortasse in Anth. Pal. post VII. 512. (hoc est Simonidis epigr. 105.) excidit alius recentioris poetae epigramma, ut iam huic ignoto poetae tribuenda sint epigrammata Anth. Pal. VII. 513—16., hoc est Simon. Ep. 117. 123. 118. 132. V. 1. *δὴ* om. cod. P. — *ποτὶ* Pl., *ποτὲ* cod. P. — V. 2. *ἐφαπτομένα*, Iacobs *ἐφαπτομένη*. — V. 3. *μοίρᾳ*, Schneidewin *μοίρῃ*. — V. 4. *καδεμόνα* nonnullae edd. Plan., *καδεμόναν* aliae, *καδεμόναν* cod. P.

Epigr. 120. Anth. Pal. VII. 496: *Σιμωνίδου εἰς τινὰ ναυηγὸν ἐν γερανείᾳ καὶ ταῖς σκιρωνίσι πέτραις ναυαγήσαντα.* V. 1. *ὤφελεν*, Salmasius *ὤφελες*. — *Ἴστρον*, cod. P supra *Ἴστρου*. — V. 2. *ἐκ*, Heringa coni. *ἐν*. — V. 3. *μηδὲ*, cod. P *μὴ δὲ*. — V. 4. *ἄγκεα* Salmasius, cod. P *ἀγνέα*. — *νειφομένας*, Iacobs *νιφομένης*. — *Μεθουριάδος*, cod. P *μὲ θουριάδος*, Hemsterhuys *Μολουριάδος*. Cf. Müller Dor. II. 432. E. Curtius Peloponn. I. 26. Plin. Hist. N. IV. 57. insulas Methurides recenset, nisi forte *Methydrides* illae vocatae sunt. — V. 5. quod nomen defuncti non commemoratum est, Val. Franke et Schneidewin elegiae fragmentum esse censent; at integrum est epigramma; nomen defuncti, ut saepius fieri solet, non fuit carmine comprehensum, sed extra versus adiectum. Simonidi tamen an recte hoc carmen tribuatur ambigi potest, minime tamen audiendus (quamquam probavit Schneidewin) Hecker, qui v. 5. et 6. subditicios censet, et in eorum locum substituit Callimachi epigramma Anth. VII. 271., ut iam totum hoc carmen Callimachi sit:

Ἑρίη Γεράνει', κακὸν λέπας, ὤφελες Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐν Σκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἴδμα θαλάσσης
ἄγκεα νειφομένης ἀμφὶ Μολουριάδος,

121. [174.]

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

122. [175.]

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλεισθενες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες οὐδ' ἶκευ Χίον ἐς ἀμφιρύτην.

123. [176.]

Λἰδὼς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηϊκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννόν
Λιφίλου αἰχμητὴς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

124. [177.]

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἥδε πόλη.

125. [178.]

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Λιοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

Epigr. 121. Anth. Pal. VII. 509: τοῦ αὐτοῦ (*Σιμωνίδου*) *εἰς Θέογνιν τὸν Σινωπέα.* V. 1. *Σινωπέος* cod., vulgo *Σινωπέως.*

Epigr. 122. Anth. Pal. VII. 510: τοῦ αὐτοῦ (*Σιμωνίδου*) *εἰς Κλεισθένην ναυηγὸν Χῖον.* V. 1. *σῶμα* Plan. et Iriarte 95., *σῆμα* cod. Pal. — V. 2. *μοῖρ'*, Plan. *κήρ.* — V. 4. *Χίον*, vulgo *Χῖον*, in proecdosi *οὐδὲ Χίον* ἶκευ scripsi, Schneidewin *οὐδ' ἵκεις ἐς Χίον*, fort. *οὐδ' ἶκευ πατρίδ' ἐς.* — *ἐς* Plan., cod. Pal. *ἐπ'*.

Epigr. 123. Anth. Pal. VII. 514: *Σιμωνίδου· εἰς Κλεόδημον ὑπὸ Θρᾳκῶν ἀναιρεθέντα καὶ Κλέεννον Λιφίλου υἱόν.* V. 1. *αἰδὼς*, cod. *αἰδῶς.* — *Κλεόδημον*, Reiske *Κλεόδαμον.* — V. 3. *κλεεννόν*, cod. *κλέεννόν*, Reiske *κλεεινόν.*

Epigr. 124. Anth. Pal. VII. 302: *Σιμωνίδου εἰς Νικόδικον.* V. 1. *αὐτοῦ* cod., *αὑτοῦ* Plan. — V. 2. *πόλη* cod. Pal. a m. pr., *πολλή* a m. sec., *πλάει* Plan., *ποθεῖ* coni. Schneidewin, *Πόλαι* Iacobs. Coniicio: *Νικοδίκου* (hoc etiam Salmasius) *δὲ φίλοι καὶ πόλις ἥδ' ἐχάρη.* ut sit epigramma ad *Paegnia* potius referendum.

Epigr. 125. Anth. Pal. X. 105: *Σιμωνίδου.* ap. Plan. est *ἄδηλον.*

126. [179.]

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθεν
γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

127. [180.]

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός·
οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

128. [209.]

Ἀργεῖος Λάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται
νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας,
Ὀλυμπίᾳ δίς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἰσθμοῖ, πεντεκαίδεκ' ἐν Νεμέᾳ,
τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

129. [181.]

Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

Epigr. 126. Anth. Pal. VII. 300: *Σιμωνίδου εἰς Πυθώνακτα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.* V. 1. *κασίγνητόν τε* cod. Pal. in marg., *κασιγνήτῳ τε* (a pr. m. *κασιγνητε*) cod. et Plan. — *κέκευθε* cod. Pal. in marg., vulgo *κεκεύθει.* — V. 3. *Μεγάριστος* Grotius, cod. *μέγ' ἄριστος*; Plan. *μέγ' ἄριστον.* — V. 4. *χαριζόμενος* Pal. cod. supra, *χαριζόμενον* in textu.

Epigr. 127. Anth. Pal. VII. 507: *Εἰς Γόργιππον ἐπιτύμβιον Σιμωνίδου.* Planudes, qui prius tantum distichon exhibet, *Alexandro* tribuit. V. 1. *λεύσσεις*, cod. P *λεύσεις.* — V. 2. vulgo post *χερνήτεω* interpungitur. — V. 3. *ἐπιδὼν*, cod. P a m. s. *ἐπίδον.* — V. 4. *θάλαμον*, cod. P *θάλαμος.*

Epigr. 128. Anth. Pal. XIII. 14: *Σιμωνίδου.* V. 1. Pal. *δάνδις στεδιαδρόμος*, posterius fortasse non reiiciendum. — *Ὀλυμπίᾳ* Schaefer, vulgo *Ὀλύμπια.* Cum de una tantum Olympica victoria constet, conieci aliquando *Ὀλυμπιάνδις*, ut haec dorica forma (Bekk. An. III. 1303.) non tantum *Ὀλυμπίαζε* sed etiam *Ὀλυμπίᾳ* significaverit. — V. 4. *Ἰσθμοῖ*, cod. Pal. *Ἰσθμοί*, conieci *Ἰσθμῷ*, itaque Meineke. — *Νεμέᾳ*, cod. Pal. *νεμαία*, Schaefer coni. *πεντεκαίδεκα Νεμέᾳ*, Schneidewin *ἐκ Νεμέας.* — V. 5. *ἀριθμῆσαι*, Simonides fort. *ἀμιθρῆσαι* scripsit, vid. Fr. 228., quod etiam Nauck coni.

Epigr. 129. Anth. Pal. VII. 177: *Σιμωνίδου.* — *Σπίνθηρι*, cod. P *σπινθῆρι.*

130. [182.]

Κρὴς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κεῖμαι,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθών, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

131. [183.]

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σαωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

132. [184.]

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου.

133. [185.]

Ἦ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὀστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἄγρωσσα Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον ἄ τ' ἀίδηλος
Ὄσσα, Κιθαιρῶνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

Epigr. 130. Cod. Pal. ap. Iacobs. Not. Crit. Anth. Pal. VII. 254: *Ἐπὶ Βρόταχον Σιμωνίδου.* et in fine *τοῦτο δισσῶς κεῖται.* V. 2. *ἐμπορίαν* Schneidewin, cod. *ἐμπορίην.*

Epigr. 131. Anth. Pal. VII. 77: *Εἰς Σιμωνίδην· Σιμωνίδου.* ibidem haec in marg. leguntur: *Σιμωνίδης εὑρὼν νεκρὸν ἐν νήσῳ τινὶ θάψας ἐπέγραψεν· οἱ μὲν ἐμὲ* (Epigr. 132.) *ὁ ταφεὶς νεκρὸς ἐπιφανεὶς τῷ Σιμωνίδῃ ἐκώλυσε πλεῖν· διὸ τῶν συμπλεόντων μὴ πεισθέντων, αὐτὸς μείνας σώζεται, καὶ ἐπιγράφει τόδε τὸ ἐλεγεῖον τῷ τάφῳ· οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο κτλ.* Legitur etiam ap. Sch. Aristid. III. 533. et Tzetz. Chil. I. 632. Aristidis locus Panath. II. 215: *Καίτοι τοῦτό ἐστιν ἐγγυτέρω θρήνου τινὸς ἢ μέμψεως καὶ τιμῶντος μᾶλλον ἢ κακίζοντος, ὥσπερ οὗς Σιμωνίδης εἰώθει τιμᾶν ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν* nihil ad rem videtur pertinere. V. 1. *Κείοιο* Anthol., ceteri *Κείου* (*Κίου*). — *Σιμωνίδεω*, Anth. *Σιμωνίδου.* — V. 2. *τεθνηὼς*, Anth. *τεθνηιὼς* et *τεθνειὼς* (sic Tzetz). — *ζῶντι παρέσχε, ζῶντ' ἀπέδωκε* Anth. Ceterum cf. Liban. IV. 1101. ed. Reisk. Cic. de Divin. I. 27. II. 65. Valer. Max. I. 7, 3.

Epigr. 132. Anthol. Pal. VII. 77. et 516., ubi *τοῦ αὐτοῦ* (*Σιμωνίδου*) *εἰς τινὰ ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρεθέντα.* V. 2. *βίου* cod. P a m. sec., *βίον* a m. pr.

Epigr. 133. Pollux V. 47: *Ἔνδοξον δὲ καὶ Λυκάδα τὴν Θετταλὴν Σιμωνίδης ἐποίησε, γράψας τουτὶ τοὐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ τῆς κυνός· Ἦ σεῦ κτλ.* V. 1. *ἦ σεῦ* Stephanus, vulgo *ἧς αὖ.* — *λεύκ' ὀστέα τῷδ'* Stephanus (et sic Bekker ex libris, ut videtur), vulgo *λευκοστεάτῳ.* — V. 2. *ἄγρωσσα* libri, *ἀγρῶστι* Schneider. — V. 3. *Πήλιον*, *Πάλιον* Schneidewin. — *ἀρίδηλος* Bekker, *ἀφίδαλος* vulgo.

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

134. [187.]

Ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ' ἡνίκ' Ἀριστογείτων Ἵππαρχον κτεῖνε καὶ Ἁρμόδιος.

135. [188.]

Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες παῖδες Ἀθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν· τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν.

136. [189.]

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων, τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

137. [190.]

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου ὅπλ' ἀνέθεν Λατοῖ μνάματα ναυμαχίας.

Ἀναθηματικά. Epigr. 134. Hephaest. 26: *Πᾶν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν, ὅθεν ἐπίληπτά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων. Ἦ κτλ.* Cf. Eust. 984, 8. V. 1. *φόως* om. Fl. BHC.

Epigr. 135. Herod. V. 77: *Τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον· τὸ δὲ ἀριστερὴς χερὸς ἕστηκε πρῶτον ἐσιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλι· ἐπιγέγραπται δέ οἱ τάδε· Ἔθνεα κτλ.* Simonidis esse docet Aristid. II. 512. qui una cum aliis Simonidis epigrammatis inprimis post ep. 107. affert: *καὶ πρό γε τούτων· Ἔθνεα ... παῖδες Ἀθηναίων. οἶμαι λέγει τὸ ἐπίγραμμα καὶ πολλὰ ἕτερα· νὴ Δί', ἀλλὰ ταῦτα Ἀττικὰ καὶ θερμότερα.* cf. de re etiam Schol. Aristid. III. 119. ed. Dindorf (Schol. Aristid. ed. Frommel 351. exhibet: *οὕτως Ἄγρων ἐν ἐπιγράμματι ἐπὶ τῷ τεθρίππῳ*). Integrum epigramma affert etiam Diodor. Excerpt. Vatic. T. III. 40. et Anth. Pal. VI. 343. ubi inscribitur *ἄδηλον· Ἡροδότου.* Cf. Pausan. I. 28, 2. Himer. Or. II. 12. V. 2. *ἔργμασιν*, ap. Herod. b *ἔρμασιν*. — *ἐν πολέμου*, Anth. cod. Pal. *ἐκ πολέμου*, Diod. *ἐν πολέμῳ*, ap. Herod. *ἐκ πολέμου* Fb, *ἐν πολέμῳ* d. — V. 3. *ἀχλυόεντι*, Anth. cod. Pal. *ἀχνυθέντι*, et sic ap. Herod. MK, *ἀχνυθέντι* Fb, Hecker coni. *ἀχνυόεντι*. — *ἔσβεσαν*, cod. Pal. Anth. *ἔσβεσεν*. — V. 4. *τῶν*, Diod. *ὧν*. — *ἔθεσαν*, ap. Herod. S *ἀνέθεσαν*, unde Schneidewin *ἀνέθεν*.

Epigr. 136. Anthol. Planud. 232: *Σιμωνίδου.*

Epigr. 137. Plut. de Herod. malign. c. 39: *Διοδώρου δέ τινος τῶν Κορινθίων τριηραρχῶν ἐν ἱερῷ Λητοῦς ἀναθήμασι κειμένοις καὶ τοῦτο ἐπιγέγραπται· Ταῦτ' κτλ.* Anthol. Pal. VI. 215: *Σιμωνίδου· ἀνάθημε τῇ Λητοῖ παρὰ ναυτῶν. δυσμενέων*, cod. Pal. *δυσαμένων*. — V. 2. *ἀνέθεν* Blomfield, Boeckh, Dobree, vulgo *ἀνέθεντο*. — *ναυμαχίας*, Plut. *ναυμαχίης*.

* 138. [192.]

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίης ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὥλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι,

139. [193.]

Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμῖνα
Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει·
πέντε δὲ νῆας ἕλεν θηΐων, ἕκτην δ' ὑπὸ χεῖρα
ῥύσατο βαρβαρικὴν Δωρίδ' ἁλισκομένην.

140. [194.]

Λῖδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητᾶν

Epigr. 138. Plut. de Herodot. malign. c. 34: *Εἶτα πιστεύειν ἄξιον τούτῳ γράφοντι περὶ ἀνδρὸς ἢ πόλεως μιᾶς, ὃς ἐνὶ ῥήματι τὸ νίκημα τῆς Ἑλλάδος ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τρόπαιον καθαιρεῖ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, ἃς ἔθεντο παρὰ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Προσηώῳ, κόμπον ἀποφαίνει καὶ ἀλαζονείαν; ἔχει δὲ οὕτω τὸ ἐπίγραμμα· Παντοδαπῶν κτλ.* Idem affert vit. Themistocl. c. 9. unde v. 1. *Ἀσίης* et v. 3. *ναυμαχίῃ* restitui, priore loco *Ἀσίας* et *ναυμαχίᾳ*. Simonidi vindicavit Schneidewin.

Epigr. 139. Plut. de Herod. malign. c. 36: *Τὸ Δημοκρίτου κατόρθωμα καὶ τὴν ἀριστείαν, ἣν ἐπιγράμματι Σιμωνίδης ἐδήλωσε· Δημόκριτος κτλ.* Videtur pars tantum epigrammatis esse, in quo Naxiorum laudes extulerat poeta, dubiumque omnino, an ad hanc classem referendum sit. V. 3. *χεῖρα*, TVB *χειρός*. — V. 4. *βαρβαρικὴν*, TVB *βαρβαρικῆς*. Reiske coni. *ἀπὸ* (Schneidewin *ὑπὸ*) *χειρῶν ῥύσατο βαρβαρικῶν*.

Epigr. 140. Athen. XIII. 573. C: *Νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. Καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ, αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι ηὔξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεών· διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀναθέντων τῶν Κορινθίων πίνακα τῇ θεῷ τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς ἑταίρας ἰδίᾳ γραψάντων τὰς τότε ποιησαμένας τὴν ἱκετείαν καὶ ὕστερον παρούσας* (videtur *συνθύειν* excidisse, nisi *παρεῖναι* scribere malis) *συνέθηκε τόδε τὸ ἐπίγραμμα· Λῖδ' κτλ.* Idem epigr. affert Sch. Pind. Ol. XIII. 32: *Θεόπομπος δέ φησι καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν (Κορινθίων) εὔξασθαι τῇ Ἀφροδίτῃ ἔρωτα ἐμπεσεῖν τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τοῖς Μήδοις, εἰσελθούσας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης . . . εἶναι δὲ καὶ νῦν ἀναγεγραμμένον ἐλεγεῖον εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀριστερᾶς χειρός· Λῖδ' κτλ.* Plut. de Herodot. malign. 39: *καὶ μὴν ὅτι μόναι τῶν Ἑλληνίδων αἱ Κορίνθιαι γυναῖκες εὔξαντο τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ δαιμόνιον εὐχήν, ἔρωτα τοῖς ἀνδράσι τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης ἐμβαλεῖν τὴν θεόν, οὐχ ὅπως τοὺς περὶ τὸν Ἡρόδοτον ἀγνοῆσαι πιθανὸν ἦν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἔσχατον Καρῶν· διεβοήθη γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα, χαλκῶν εἰκόνων ἀνασταθεισῶν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης . . . τὸ δ' ἐπίγραμμα τοῦτό ἐστιν· Λῖδ' κτλ.* adde Iriarte Codd. Mat. 263., ubi *Ἀριστοτέλους* inscribitur, cuius

ἐστάθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμονίᾳ·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήδετο δῖ' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

* 141. [195.]

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

142. [196.]

Φημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
παῖδας Δεινομένευς, τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
ἓξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
Δαμαρετίου χρυσοῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,

lectiones cum schol. Pind. consentiunt. Sed quamquam omnes iisdem auctoribus usi sunt, tanta tamen est dissensio, ut lectio certo constitui nequeat: nam utrum Corinthiorum uxores an meretrices intelligendae sint, incertum: pariter ambiguum, quale fuerit donarium: Plutarchi tamen lectiones maxime secutus sum. Ceterum suspicor epigramma non integrum servatum esse, videtur enim iam antiquitus in Theopompi sive Timaei codicibus post v. 2. distichon excidisse, quo Simonides ipsas mulierum preces accuratius significaverat: et sic demum v. 3. et 4. habent, quo referantur, nec iam displicet repetitum *δῖ' Ἀφροδίτη*. V. 1. *Ἑλλάνων*, Ath. *Ἑλλήνων*. — *εὐθυμάχων*, Ath. *εὐθυμάχων* (P *ἐθυμάχων*), Schol. *ἀγχεμάχων* (Vrat. D *ἐγχεμ.*). — V. 2. *ἐστάθεν* scripsi, Plut. *ἔσταθεν*, Ath. *ἔσταθεν*, Schol. *ἔστασαν*. — *εὐξάμεναι* Plut., *εὐχόμεναι* Schol., *εὔχεσθαι* Ath. (B *εὔχεσθε*). — *δαιμονίᾳ*, Plut. *δαιμόνιαι*, Lobeck *δαμοσίᾳ*, Hecker *καδεμόνι*. Conieci aliquando *δαμόσιαι*, ut aperte meretrices significentur, sed videtur *δαιμονίᾳ* adverbium esse (nisi *δαιμόνια* malis) idque etiam Plutarchi locus confirmare videtur. — V. 3. *ἐμήδετο* Plut., *ἐμήσατο* Schol., *ἐβούλετο* Ath. — *δῖ' Ἀφροδίτα*, ap. Schol. Vrat. D *δῖα θεοῖσιν Ἀφρ.* unde Boeckh coni. *δῖα θεάων*. — V. 4. *Μήδοις*, Ath. *Πέρσαις*. — *προδόμεν*, Schol. *δόμεναι*.

Epigr. 141. Diod. Sic. XI. 33: *Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χρυσοῦν τρίποδα καὶ ἀνέθηκαν εἰς Δελφοὺς ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖον τόνδε· Ἑλλάδος κτλ.* Adde Arsen. 118. Simonidi tribuit Schneidewin. V. 1. *εὐρυχόρου*, FL *εὐρυχώρου*. — V. 2. *δουλοσύνης*, Ars. *δουλοσύνας*.

Epigr. 142. Schol. Pind. Pyth. I. 155: *Φασὶ δὲ τὸν Γέλωνα τοὺς ἀδελφοὺς φιλοφρονούμενον ἀναθεῖναι τῷ θεῷ χρυσοῦς τρίποδας, ἐπιγράψαντα ταῦτα· Φημὶ κτλ* ubi medio disticho omisso leguntur v. 1. 2. 5. 6. *Simonidis* epigramma esse ostendit Anthol. Pal. VI. 214: *Ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ Σιμωνίδου*. ubi item omissi sunt v. 3. 4. At cf. Suidas v. *Δαρετίου*. ubi legitur: *τὸν τρίποδ'* (Med. *τρίποδα δ'*) *ἀνθέμεναι* (E *ἀνθέμεθα*). *Ἓξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων Δαρετίου χρυσοῦ τᾶς δεκάτας δεκάταν* (vulgo *τὰς δεκάτας*, VC *τὰς δεκάτας δεκάτας*, A *δεκάτας δεκατ'*). V. 1. Schneidewin *φαμι* et *Πολύζαλον* probabiliter. — V. 2. *Δεινομένευς*. cod. Pal. *διομένευς*. — *τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι* Anth. (Suid.), *τοὺς τρίποδας θέμεναι* Schol. sed unum tantum tripodem fuisse testatur etiam Diod. Sic. XI. 26. — V. 3. *ἓξ* Boeckh (Metrol. Quaest. 295. et 304., ubi hoc distichon vindicat a Schneidewini suspicione, cui v. 3. et 4. subditicii videntur), legebatur *ἑξ*. — *λιτρῶν*, corrigunt *λιτρᾶν*. — V. 4. *Δαμαρετίου* Bentley, legebatur *Δαρετίου*, nisi forte *Δαμαρέτου* praestat. — *τᾶς*, codd. ut videtur *τὰς*.

βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη· πολλὴν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ἕλλησιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

143. [198.]

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Παυσανίας, Φοίβῳ μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

144. [199.]

Τόνδε ποθ' Ἕλληνες, νίκης κράτει ἔργῳ Ἄρηος
εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι
Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι κοινὸν
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

145. [200.]

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος
νηῷ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαΐ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

V. 5. Schneidewin *νικάσαντας* et *πολλὰν*, sicut v. 6. *Ἕλλασιν* et *ἐλευθερίαν*.

Epigr. 143. Thuc. I. 132: *Καὶ ὅτι (ὁ Παυσανίας) ἐπὶ τὸν τρίποδα πυτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τόδε· Ἑλλήνων ἀρχηγὸς* (Bgh *ἀρχὸς*) *κτλ. Simonidis* esse epigramma ostendit Pausan. III. 8, 2: *Ὅτι γὰρ μὴ τῇ Κυνίσκᾳ τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησεν ὅστις δὴ καὶ ἔτι πρότερον Παυσανίᾳ τὸ ἐπὶ τῷ τρίποδι Σιμωνίδης τῷ ἀνατεθέντι ἐς Δελφούς, ἄλλο δέ γε παρὰ ἀνδρὸς ποιητοῦ Λακεδαιμονίων τοῖς βασιλεῦσιν οὐδέν ἐστιν ἐς μνήμην.* Legitur etiam ap. Demosth. in Neaer. 97. Plutarch. de Herod. mal. c. 42. Anth. Pal. VI. 197 (*Σιμωνίδου εἰς Παυσανίαν*, ubi *ὤλεσα* et *ἀνέθηκα* est), Suid. v. *Παυσανίας*. Apostol. VII. 9, d. Cf. etiam Nepot. vit. Paus, c. 1. Respicit Aristid. II. 234. V. 1. *Ἑλλάνων ἀρχαγὸς* et v. 2. *μνᾶμ'* Anthol., reliqui *Ἑλλήνων ἀρχηγὸς* et *μνῆμ'*. — V. 2. *τόδε*, om. V ap. Suid.

Epigr. 144. Plut. de Herod. malign. c. 42: *τέλος δὲ (Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι) τῷ βωμῷ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο γράφοντες ἐνεχάραξαν· Τόνδε κτλ.* (v. 2. in codd. Par. deest). Idem legitur in vit. Aristid. c. 19., ubi omissus est v. 2. et in Anth. Pal. VI. 50: *Εἰς ναὸν ἀνατεθέντα τῷ Διὶ Σιμωνίδου.* Cf. Pausan. IX. 2, 5. V. 1. *Ἕλληνες*, Anth. *Ἕλλανες*. — *νίκης κράτει*, ap. Plut. vit. Arist. *νίκας κράτει* (i *ἐκράτει*). et ib. pro *ἔργῳ Ἄρηος Fa πόθῳ ἄργεος*, L *πόθῳ ἄργος*. contra Anth. *ῥώμῃ χερός*, *ἔργῳ Ἄρηος*. Schneidewin coni. *νίκης κρατεῖ ἔργῳ Ἄρηος*. — V. 2. *ψυχῆς λήματι*, Anth. *ψυχᾶς* (cod. P *ψυχῆς*) *λάματι*. — V. 3. *ἐλευθέρᾳ ... κοινόν*, Anth. *ἐλεύθερον ... κόσμον*, et *ἐλεύθερον* etiam Plut. vit. Arist.

Epigr. 145. Anth. Pal. VI. 2: *Σιμωνίδου ἐπὶ τόξοις ἀνατεθεῖσιν ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ.* V. 2. *Ἀθηναίης* cod. supra, a pr. manu *Ἀθηναίῳ*, *ὑπ' Ἀθηναίης* Plan. — *ὑπωρόφια*, *ὑποῤῥόφια* cod. Pal.

146. [201.]

Οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρόν
ἧσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτά τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένα δαΐῳ ἐν πολέμῳ.

147. [202.]

Ἓξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἅρμ' ἐπέβης.

148. [203.]

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δὲ τόθ' υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ·
ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

Epigr. 146. Anth. Pal. VI. 52: *Ἀνάθημα τῷ Διὶ παρὰ στρατιώτου· Σιμωνίδου.* V. 1. et 2. affert Suid. v. *ἧσο*, v. *Μελίαι*, v. *Ταναή*. — *μελία ταναά*, Plan. Iriart. 94. *μελίη ταναή*. — *ποτὶ*, Suid. v. *ταναή* exhibet *ἀνὰ* (A *ἀντικίονα*). — V. 3. *αὐτά* Schneidewin, vulgo *αὐτή*. Affert hunc versum Suidas v. *τετρύσθαι*. — V. 4. *δαΐῳ* cod. P supra, *δηΐῳ* a m. pr. ut Plan., ubi etiam *κραδαινομένη*.

Epigr. 147. Anth. Pal. VI. 213: *Ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ* (*Σιμωνίδου*). Respicit Tzetz. Chil. IV. 487. qui I. 636 affert epigramma in Simonidem mortuum, quod ad huius similitudinem compositum est. V. 1. *Σιμωνίδη ἤραο* Tzetz. altero loco, cod. Pal. *Σιμωνίδης ἤρατο*, sed a pr. m. *ἤραο*. — *αι ταύρους*, Tzetz. *νίκας*. — V. 2. cod. Pal. *ἀνθέμεν*.

Epigr. 148. Max. Plan. Walz. V. 543: *Οὗτος* (*ὁ Σιμωνίδης*) *πάσης ἐπιστήμων ποιητικῆς καὶ μουσικῆς ὑπῆρχεν, ὡς ἐκ νεότητος ἄχρι γήρως ἐν τοῖς ἀγῶσι νικᾷ· ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ· Ἦρχεν κτλ.* et Tzetz. in Cram. An. Ox. III. 353, 4. — V. 5. et 6. Plutarch. an seni sit resp. ger. c. 3. affert. Resp. Val. Max. VIII. 7, 13. V. 1. *Ἀδείμαντος μὲν* Tzetz., *μὲν Ἀδείμαντος* Plan. — V. 2. Tzetz. *φυλὴ Ἀντιοχίς*. — V. 3. Resp. Plut. vit. Alcib. c. 1. — *δὲ τόθ'* scripsi, vulgo *δέ τις*, Schneidewin *δ' ἐὺς*. — V. 5. *διδασκαλίῃ* Plut. Tzetz., *διδασκαλίᾳ* Plan. — V. 6. Tzetz. et nonnulli libri Plan. *ὀγδοηκονταέτει*. — *Λεωπρέπεος* Tzetz., vulgo *Λεωπρεπέος*.

149. [204.]

Μνήμῃ δ' οὔτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

150. [205.]

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὧραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
οἳ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
ἔθηκαν· κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας.
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὅπα Δωρίοις Ἀρίστων.
Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς·
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἱππόνικος,
Στρούθωνος υἱός, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς,
αἳ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, ἰοστεφάνων θεᾶν ἕκατι Μοισᾶν.

151. [206.]

Γνῶθι Θεόγνητον προσιδὼν τὸν Ὀλυμπιονίκαν

Epigr. 149. Aristid. II. 510: *Ἐτόλμησε γοῦν (Σιμωνίδης) εἰπεῖν· Μνήμην ... ἰσοφαρίζειν· τουτὶ γὰρ οὐχ ἕτερος δήπου περὶ τοῦ Σιμωνίδου λέγει, ἀλλ' αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν πεποίηκεν· ἵνα δὲ μὴ δόξῃ νέος ὢν ἔτι καὶ ὡραϊζόμενος λέγειν, ταῦτα ποστίθησιν· Ὀγδωκονταέτει κτλ.* Elegiae fragmentum Schneidewin esse censet. V. 1. *μνήμῃ ΓΘ*, vulgo *μνήμην*. — *ἰσοφαρίζειν*, *Θ ἰσοφερίζειν*. — V. 2. *Γ ὀγδωκυνταέτη*. — *Λεωπρέπεος* scripsi, v. *Λεωπρεπέος*.

Epigr. 150. Anth. Pal. XIII. 28: *Καλλιμάχου* (huius poetae epigramma excidisse videtur). *Βακχυλίδου ἢ Σιμωνίδου*. Simonidi tribuere videtur Steph. Byz. s. v. *Ἀκαμάντιον· ἐκαλεῖτο καὶ φυλὴ Ἀκαμαντὶς τῆς Ἀττικῆς, ὡς Σιμωνίδης*. V. 1. *δὴ* Brunck, cod. *δι*. — V. 2. *ἀνωλόλυξαν* Brunck, cod. *ἀνώλουξαν*. — V. 5. *Βακχίων* Brunck, cod. *βαχχείων*. — V. 6. *ἔθηκαν· κείνους* cod., *θήκαντο· κείνους* Bentley, *θήκαντο· Κεῖος* Schneidewin, *θῆκαν· Κικυννεὺς* ego conieci, possis *ἔθεντο· κείνους* alia coniicere. Sed fortasse turbatus est ordo versuum, ut sit scribendum versibus transpositis hoc modo 5. 12. 9. 10. 11. 6. 7. 8: *Μοισᾶν ἕκατι θῆκαν ἰοστεφάνων θεάων· Τῶν ἐχορήγησεν . . . . ἀγλαάν τε νίκαν ἔθεντο· κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας· εὖ δ' ἐπιθηνεῖτο . . . αὐλοῖς*. — V. 7. *ἐτιθηνεῖτο* Brunck, cod. *ἐτίθην εἰ τό*. — *Δωρίοις*, fortasse *Δωριεὺς* legendum. — V. 9. *κύκλον* Brunck, cod. *κύκλων*. — V. 10. *Στρούθωνος* Brunck, cod. *στρούθονος*, et deinde *φωρηθὶς* et v. 11. *ὀνομαχ' αὐτὸν*, quae correxit Brunck. — V. 11. et 12. pro subditiciis habet Schneidewin. — V. 12. *θῆκαν ἰοστεφάνων θεᾶν ἕκατι Μοισᾶν* codex; cum huius versus numeri prorsus a reliquis recedant, Neue coni. *Μοισᾶν ἕκατι θῆκαν ἰοστεφάνων θεάων*, Mehlhorn *ἕκατι Μοισᾶν θ. ἰ. θεάων*, Iacobs *Μοισᾶν θεάων θ. ἰ. ἕκατι*.

Epigr. 151. Anth. Plan. 2: *Σιμωνίδου*. V. 1. *Θεόγνητον* Schneidewin corr. ex Paus. VI. 9, 1: *Θεογνήτῳ δὲ Αἰγινήτῃ πάλης μὲν στέ-*

παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφῆς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

152. [207.]

Στροίβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ἑρμῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
οὐδ' Ἀκαδήμειαν πυλυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοστῷ
σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

153. [208.]

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὦπις Ἀθάνας,
τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας αὐλούς
τούσδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ,
καλοῦ δαμασθεὶς ἱμέρῳ Βρύσωνος.

154. [210.]

Πατρὶς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
υἱὸς καὶ νικῶ πὺξ δύ' ὀλυμπιάδας.

155. [211.]

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

φανον λαβεῖν ὑπῆρξεν ἐν παισίν· τὸν δὲ ἀνδριάντα οἱ Πτόλιχος ἐποίησεν Αἰγινήτης. Cf. Pind. Pyth. VIII. 35. vulgo *Θεόκριτον*. — V. 2. *ἡνίοχον*, Schneidewin *ἀνίοχον*. — V. 3. *μορφῆς*, Brunck *μορφᾶς*.

Epigr. 152. Anth. Pal. VI. 144: *Ἀνάθημα τῷ Ἑρμῇ παρὰ Λεωκράτους· τοῦ αὐτοῦ* (id est *Ἀναξρέοντος*), sed infra post VI. 213. inter *Simonidis* epigrammata exhibetur, quod firmatur eo, quod priore loco ante hoc epigr. lacuna est. V. 1. *Στροίβου* Schneider ex Thucyd. I. 105., cod. *Στοίβου* et *Στρόμβου*. — V. 3. *Ἀκαδήμειαν* (*Ἀκαδημείαν*) cod. Pal., *Ἀκαδημίαν* Suidas v. *ἀγοστῷ*. — *πολυγαθέα* Anth. et Suid., *πολυηθέα* Schneidewin. — V. 4. *εὐεργεσίην* cod. Pal. priore loco, altero *εὐεργεσίαν* a m. pr.

Epigr. 153. Anth. Pal. XIII. 20. *Σιμωνίδου*. V. 1. *Ὦπις* scripsi, cod. *ωπις*, Iacobs *Ὠλπις*, Schneidewin *Ὤλπις*. — *Ἀθάνας* Schneidewin, *Ἀθανᾶς* cod., idem *ἱερὰν* pro *ἱερὴν* scripsit.

Epigr. 154. Paus. VI. 9, 9: *Παρὰ δὲ τοῦ Γέλωνος τὸ ἅρμα ἀνάκειται Φίλωνι, τέχνῃ τοῦ Αἰγινήτου Γλαυκίου· τούτῳ τῷ Φίλωνι Σιμωνίδης ὁ Λεωπρεποῦς ἐλεγεῖον ἐποίησε· Πατρὶς κτλ.* — V. 2. *νικῶ* Sylburg et sic CSBPcdVbAgLa, *νικᾶ* LbMVa, vulgo *νίκη*, unde olim *νίκην* conieci.

Epigr. 155. Anth. Plan. 3: *τοῦ αὐτοῦ* (*Σιμωνίδου*).

156. [212.]

Εἰπὸν τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νίκης;
Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιος.

157. [213.]

Ἄνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἕξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίου·
Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέᾳ τρὶς ἐπισχερώ, οὐδ' ἐγένοντο
ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί.
καὶ Νεμέᾳ τρὶς ἐνίκησεν, καὶ τετράκις ἄλλα
Πελλάνᾳ, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
καὶ Τεγέᾳ καὶ ἐν Αἰγίνᾳ κρατερᾷ τ' Ἐπιδαύρῳ,
καὶ Θήβᾳ Μεγάρων τε δάμῳ.
ἐν δὲ Φλιοῦντι σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσας
ἠΰφρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

158. [214.]

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὃς ποτὶ Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

159. [215.]

Ἀρτέμιδος τί δ' ἄγαλμα — διηκόσιαι γὰρ ὁ μισθός

Epigr. 156. Anth. Plan. 23: *Σιμωνίδου.* V. 1. *εἰπὸν*, Ursinus *εἶπον*. — *νίκης* scripsi, nisi quis *δ' ἐνίκης* malit, vulgo *νικῆς*, Ursinus *νικᾷς*. — V. 2. *Κασμύλος* Iacobs, vulgo *Κάσμυλος*.

Epigr. 157. Anth. Pal. XIII. 19: *Σιμωνίδου.* V. 1. *ἐνίκα*, cod. P *ἐννίκαι*. — V. 2. *ποτε*, Schneidewin *ποκα*. — *Νικολάδας* Schneidewin, v. *Νικολάδας*. — V. 4. *ἑξῆς* Salmasius, cod. P *ἑξήκοντα*. Sed dubito de hac coniectura, nam tum *πέντε* ad numerum victoriarum referendum est, ut iam *ἐπ' ἀέθλοις* langueat. Itaque conieci *ἓξ ἠδ' ἀμφιφορεῖς*, atque etiam si *ἑξῆς* probaveris, praestet *ἀμφιφορεῖς τ' ἐλαίου*. — V. 5. *ζαθέᾳ* cod. P., Brunck *ζαθέῳ*. — V. 5. et 6. nondum persanati, Iacobs coniecit *ἄλλ' ἐγένοντο ἀκτῆ Ποντομέδοντος ἄθλα*, Pflugk *οἷδεν ἑλόντα Ἀκτὰ Ποντομέδοντος ἄθλα*, itaque Schneidewin. — V. 7. *ἐνίκησεν*, *ἐνίκασεν* Schneidewin. — *ἄλλα*, fort. *ἄλλας* (*νίκας*). — V. 9. *Τεγέᾳ* Brunck, cod. *Νεμέᾳ*, nisi supra v. 7. mutare velis. — *κρατερᾷ τ'*, Iacobs *κρατερᾷ δ'*. — V. 11. *Φλιοῦντι*, Reiske *Φλιουντείῳ*. — *σταδίῳ*, Hermann *στάδιον*.

Epigr. 158. Anth. Plan. 24: *τοῦ αὐτοῦ* (*Σιμωνίδου*). V. 1. *ποτὶ* Schneidewin, vulgo *ποτε*. — V. 2. *ἑπτάκι*, Ald. *ἑπτά*, videtur *ἑξάκι* scribendum.

Epigr. 159. Diogen. Laert. IV. 45: *Γεγόνασι καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀρκεσίλαοι, . . . ἕτερος ἀγαλματοποιός, εἷς ὃν καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοῦτί· Ἀρτέμιδος κτλ.* Eadem Arsen. 119. V. 1. *γὰρ* Menag. et Arsen., vulgo *δ' ἄρ'*.

δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος· —
ἀσκητῶς ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
Ἄξιος Ἀρχεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

160. [216.]

Κρὶς Ἄλκων Λιδύμου Φοίβῳ στέφος Ἴσθμι' ἑλὼν :

161. [217.]

Τόνδ' ἀνέθηχ' Ἑρμῆν Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί,
ἐν προθύροις.

162. [218.]

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱὸς περθομέναν Ἰλίου ἀκρόπολιν.

163. [219.]

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

164. [221.]

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἔνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

V. 2. *ταὶ*, possis *καὶ* coniicere, Arsen. *τοι*, Schneidewin coni. *δ μαῖαι*. — *τῶν*, Arsen. *τῶνδ'*. — *ἐπίσημα τράγος* Heyne, legebatur *σημ' Ἄρατος*. — V. 3. *ἀσκητῶς ἐποίησεν* scripsi. Diog. *ἀσκητὸς δ'* Arsen. *ἀσκητὸς ποίησεν*. — V. 4. *Ἄξιος* scripsi, ut Oaxo oriundus Arcesilas, vulgo *ἄξιος*. — *Ἀρχεσίλας*, cod. Mon. Ars. *Ἀρχεσίλαος*. — *στοδίκου*, Ars. *Ἀριστοδήμου*.

Epigr. 160. Codex Pal. apud Huschk. Anal. Crit. p. 198. (librum vi tantum ex Welckeri Sylloge Epigr. 222.) *Σιμωνίδου*. *Λιδύμου* s *Λιδύμοις* Welcker, *Λιδυμεῖ* Schneidewin, cod. *δι...*

Epigr. 161. Trypho in Boisson. Anecd. T. III. p. 274: *Ἔνιοι* ταῖς συλλαβαῖς ὑπερβατὰ πεποιήκασιν, ὡς καὶ Σιμωνίδης ἐν ἐπιγράμ *Ἑρμῆν τόνδε ἀνέθηκε Δημ. ὄρθια δ' οὐκ ἐν προθύροις, ἀντὶ τοῦ οὐ θια δέ*. Correxi haec, et *οὐχί* iam Schneidewin.

Epigr. 162. Pausan. X. 27, 4: *Κατὰ τοῦτο τῆς γραφῆς καὶ ἐλ ἐστι τοῦ Σιμωνίδου· Γράψε κτλ.* Idem exstat Anth. Pal. IX. 70 cod. P. v. 1. *γράψεν Ἀρίγνωτος* et v. 2. *ἡλίου*) et Plut. de orac. 47. Schol. Plat. Gorg. p. 338. ed. Bekk. Respicit Philostr. Vit. Apo 11. Phot p. 80, 16. Arsen. 291. et Hesych. v. *Θάσιος παῖς Ἀγλαοφ* — V. 2. *περθομέναν* Plutarch., *περθομένην* reliqui.

Epigr. 163. Anth. Pal. IX. 758: *Εἰς θύρας· τοῦ αὐτοῦ. Simonio* Planudes docet. Pertinet fort. ad idem templum, ad quod Ep. 164., ut et Cimon in eadem aede ornanda occupati fuerint.

Epigr. 164. Anth. Pal. IX. 757. *εἰς . . .* nomen poetae excidi *Simonidi* tribuit Planudes. V. 1. *ἔνι*, malim *ἔπι*.

165. [223.]

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχεῖαν ἄσιλλαν
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

166.

Εὔχεό τοι δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοΐδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥςπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἳ ναίουσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις Χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

167.

Σῶσος καὶ Σωσὼ σωτήρια τόνδ' ἀνέθηκαν·
Σῶσος μὲν σωθείς, Σωσὼ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

168. [225.]

Ἦν ἑκατὸν φιάλαι δίχα σφίσιν.

169. [226.]

Schol. Pind. Nem. VII. 1: *Ἀριστόδημος δὲ ὁ Ἀριστάρχου μαθητὴς βέλτιον οὕτω φησίν· ὀψέ ποτε τῷ Θεαρίωνι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν γοήκοντι εὐξαμένῳ τῇ θεῷ Σωγένη τεκνωθῆναι, καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ὑτοῦ γέννησιν οἷον Εἰλειθυίας εἶναι χάριν· διὰ τὴν ἰδιότητα γοῦν*

Epigr. 165. Aristot. Rhet. I. 7: *ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα τῷ Ὀλυμονίκῃ· Πρόσθε κτλ.* Et v. 1. ibid. legitur I. 9: *καὶ τὸ τοῦ ὀλυμονίκου· πρόςθε . . . τραχεῖαν. καὶ τὸ τοῦ Σιμωνίδου,* sequitur Epigr. 14, 3., ut appareat Aristoteli auctorem vel prorsus ignotum vel alium fuisse: Simonidi tamen tribuit Aristophanes ap. Eustath. 1761, 25: *Ὁ δὲ τὸν σάνταν τοῦτον παρασημηνάμενος Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς καὶ ἄλλας ἐκτίθεται καινοφώνους λέξεις, οἷον ἄσιλλαν, σκεῦός τι ἰχθυηρόν, οὗ χρῆσις παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν τῷ· Πρόσθε κτλ.* V. 1. *ἄσιλλαν,* Zb *ἄσηλλαν.* — V. 2. *Τεγέαν,* Qb *Τέγαιαν,* Eust. *Τεγέην* et *ἔφερε.* Apparet epigramma imperfectum esse, Victorius in codd. dicit se reperisse versum tertium: *Νῦν δὲ πάντος φέρομεν μέγα* (Schneidewin *μετὰ*) *πᾶσιν ὀλυμπιονίκαι.*

Epigr. 166. Anthol. Pal. VI. 212: *ἀνάθημα Σιμωνίδου.* Schneidewin iniuria in suspicionem vocat. V. 1. *τοι,* Salmasius *τοῖς,* fort. *σοῖς.* — V. 3. *οἳ* Brunck, cod. *οἱ* et *Κόρυνθον.* — V. 4. Iacobs coni. *αἶσι πάτραν στεφάνοις,* Hecker *μεστοτάτοις στεφάνοις.* Simplicissimum fuerit: *αἶνον ἔχεις· χαῖρ' ὤν, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις,* ut ipse deus invocetur, sed videtur aliud latere, fort. *αἶνον ἔχεις, Χαρίτων δ' ἕσπεται ὅπις στεφάνοις.*

Epigr. 167. Anth. P. VI. 216: *τοῦ αὐτοῦ ἀνάθημα τῷ Διὶ παρὰ Σώνυ καὶ Σωσοῦς.* Abiudicavit Schneidewin Simonidi, sed insertum est genuinis epigrammatis, neque talis lusus indignus hoc poeta. V. 1. *σωτήρια* nescio quis coniecit, Reiske *Σωτείρῃ,* cod. P. *σωτῆρι.*

Epigr. 168. Herod. *περὶ μον. λέξ.* 45, 2: *Καὶ πληθυντικῶς Σιμωνίδης τὶ πρώτου προσώπου, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν· ἦν . . . σφίσιν, ντὶ γὰρ τοῦ ἡμεν ἦν. δίχα σφίσιν* corruptum expedire nequeo; Lehrs coni. *χα δέ σφισιν* (*ἤνδανε βουλῇ, Ἀνδράσιν Ἑλλήνων*).

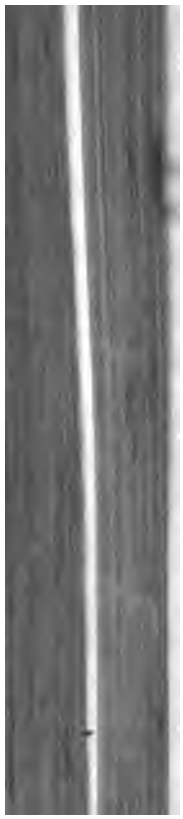

ὠκὺς ἀπὸ Θρῄκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐ
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοι
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

171. [186.]

Πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ ν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

172. [288.]

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

173. [229.]

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄει
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρ

Epigr. 170. Athen. III. 125. C: *Καλλίστρατος ἐν ἑβδ
φησίν, ὡς ἑστιώμενος παρά τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴ
ματος ὥρᾳ καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς
αὐτῷ δὲ οὔ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα·* κτλ. V. 1. *τῇ* Casaubonus, libri *τήν*. — V. 2. *ὠκὺς*, *ὀξὺς* V. 3. *ἐθάφθη* Porson, vulgo *ἐκάμφθη*. — V. 5. *ἔν τις* Sch *τῖς* B, *ἕν τις* PVL. — *ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτω* AC, *ἐμοι κατηα αὐτῆς χεέτω* VL. — *ἔοικεν*, *ἔοικες* BP, unde *ἐοικός* possis

Epigr. 171. Athen. X. 415. F: *Καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ καὶ ἀθλητὴς πένταθλος ἐνέφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τ ἐπίγραμμα δηλοῖ· Πολλὰ* κτλ. Simonidis esse docet Anth *τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς Τιμοκρέοντα τὸν Ῥόδιον, οὗτι πᾶσαν καὶ τὴν συν ν εἶνεν ὁ θεῖός μου*. et in marg. *Σιμω*

174. [230.]

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτός
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον· οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

175. [231.]

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηϊάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

176. [224.]

*Φοῖβος ἐσαγεῖται * Τυνδαρίδῃσιν ἀοίδησαν*
ἄμετροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῷ.

Epigr. 174. Athen. X. 456. C: *Γριφώδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδῃ τὰ πεποιημένα, ὡς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου· Μιξ. κτλ. φασὶ δὲ οἱ μὲν ἐπί τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ τράγον καὶ δελίνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον. Οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον ἁρῖνα καὶ τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τὸν Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ δέ φασιν, ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ Διονύσῳ θυόμενον βοῦν ὑπό τινος τῶν νεανίσκων παίεσθαι πελέκει· πλὴν δὲ τῆς ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα κομιούμενον αὐτόν· ὄντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἀσκὸν καὶ τὸν καρκίνον ἐπὶ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν ὡς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα· τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἀσκὸν εἶναι· σχέτλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον· νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον· βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέλεκυν.* V. 1. *πατὴρ*, PVL *πατήρ τ'*. — V. 2. *ἠρείσαντο* BC, *ἠρίσαντο* PVL. — V. 3. *Διωνύσοιο* L, *διονύσοι* PV.

Epigr. 175. Athen. X. 456. E: *Πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ὁ Σιμωνίδης ἐπίγραμμα, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν· Φημὶ δέ. Λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν τοὺς χοροδιδασκάλους· εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλλωνος ἱερῷ οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης· ὑδρεύεσθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην ἐντεῦθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη· ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἔφασκον Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησι· — ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναί φασι τῷ μὴ παραγενομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν παρέχειν τῷ ὄνῳ χόλικα κριθῶν. Τοῦτο οὖν κἂν τῷ ποιητῇ λέγεσθαι· καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν μὴ ἐθέλοντα ᾄδειν· Πανοπηϊάδην* (Il. ψ'. 665.) *δὲ τὸν ὄνον· μέγα εἶπνον τὴν χόλικα τῶν κριθῶν* Cf. Sch. Il. ψ'. 665: *ἐλεήσασα δὲ ἡ Ἥρα ἐν τοῖς χορευταῖς φησὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον τὸ τοῦ ὃς νίκην μοι περιποιῆσαι, τῷ Πανοπῆϊ δηλῶς μετὰ δεῖπνον πεινῷ ζημίαν.* Eust. 1323, 60. et 1606, 60. Affert etiam Io. Sicel. Walz. Ret. T. VI. p. 200. (ubi v. 2. *μετὰ δεῖπνον δώσειν ἐπ' ἠὼ* legitur, quod e explicat, sed memorat idem lectionem *Ἐπειῷ*), et VII. p. 949. (ubi v. 1. *ν' οὐκ*, sed Mon. *τίνας οὐκ ἐθέλοντας*, Par. 2. *τίνες οὐκ ἐθέλοντες*, dele v. 2. Mon. Par. 1, 2. *μετὰ δεῖπνον ἐπ' ἠῶ*).

Epigr. 176. Athen. XV. 680. D: *Χορωνόν. Ἀπίων ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμαϊκῆς διαλέκτου φησὶ τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλούμενον, ἀπὸ*

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ
ὠκὺς ἀπὸ Θρῄκης ὀρνύμε
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιε
ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεέτ
θερμὴν βαστάζειν ἀν

Πολλὰ πιὼν καὶ π ... ηνίκ' ἀλύ
ἀνθρώπους κεῖμ

αὐτῷ χρῆσθαι,
...ζομένους, καθὼς ἐν
...λουμένου (A οὕτως,
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ... α, Stephanus et Ursinu
...τέψαντο A, ἐπέμψαντο C
...meidewin ἐςάγηταί ποτε T
ex dittographia (ἀοιδης et ...
...θ' ἀγεῖται τοῖς Τυνδαρίδαι
Μοῦσά μοι ... adi inter Παίγνια.
υἱὸν Ἀλν

...lut. de cohib. ira c. 6: καὶ ὁ Μαρ...
...μίοις βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖο...
...ώσμησε καὶ ἀπέκρυψε τὴν ἀνωμαλίο...
Epigr. 17 ... Tzetz. Chil. I. 372: τὴν δ' ἔριν ταύτ...
φησίν, ὡς ἐ... χρυσῷ δ' κτλ. Quamquam dubium est,
ματος ὥρα ... non est iuniori alicui Simonidi tribuendu...
αὐτῷ δὲ ο... vult, ego aliquando ex dramate satyric...
κτλ. V. ... μοσεν, Tzetz. προςήρμοσεν. — ἀμφιδασ...
V. 3. ἐθ... etiam Dübner correxit.
τῖς B, ... 178. Anth. Pal. V. 159: Σιμωνίδου (ita ...
αὐτῆς ... Matrit. p. 94.) εἰς βοίδιον τὴν αὐλητρίδα. Si...
F ... ut opinor Asclepiadis epigramma, vid. As...
καὶ ... epigramma etiam Hedylo et Simonidi tribuitur)...
ἐι ... καὶ Διομήδους γραῖαι. et V. 164: οἷά μ...
... φιλεξαπάτις (ita enim corrigendum siv...

σπιλάδα,
ῆ δὲ κατ' ἴχνος
λέων·
'Φε χειρὶ

ρος ἀοιδῶν,
τόμενος.

81.

Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
ης εἶχε κλέος τραγικῆς.

182.

οι, Σπάρτᾳ πατρί, τοῖς συναρίθμοις
Θυρεᾶν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι

n Saturis ap. Nonium v. *Mansuete*: Non vidisti simulacrum m e loco, ubi quondam subito eum cum vidissent quadrupempanis adeo fecerunt mansuem, ut tractarent manibus. V. 1. las v. *κατήλυσιν*, ubi *ἠνίκ' ἀλύξας* om., et deinde exhibet . 3. *ἀπομόρξατο*, P *ἀπ' ἐμόρξατο*. — V. 5. *αὐτὰρ ὁ* Suidas v. *αὐτὰρ ὅ*. — *ὃ σχέὺε* P in ni, vulgo *ἔσχεθε*, Suid. *ἔσχετο*. — ıffert Suid. v. *Λάτρις* et partim v. *ὀρεία*. — *τ' ὄδε 'Ρείᾳ*, P *ταδ'* bis *τάδ' ὄρεια*, Brunck *'Ρείῃ*.

30. Anthol. P. VII. 20: *εἰς σοφοκλέα Σιμωνίδου*. ita etiam Fortasse *Simmiae* est, cf. ad Simm. ep. 2. V. 2. *ἐρεπτόμεενοι* Suid. v. *οἶνοψ*, (sed V *ἐρεπτόμενος*).

31. Anth. Pal. VI. 145: *τοῦ αὐτοῦ ἀνάθημα Σοφοκλέους τραγῳδιῶν*, ut putant *Ἀναχρέοντος*, cuius sunt epigrammata, unt 134—144., sed post in codice est lacuna, nec probandum, gine legitur: *οὐ λείπει, ὡς οἶμαι, οὐδ' ἐνταῦθα*. nam quod ramma (*ἀνάθημα τῷ Ἑρμῇ παρὰ Λεωκράτους τοῦ αὐτοῦ*) Sivid. Fr. 152.), itaque videtur hoc quoque epigramma 145. Simo- esse, sed falso, ut apparet, nec tamen Sophocli ausim vin-

Anth. P. VII. 431: *Ἄδηλον, οἱ δὲ Σιμωνίδου ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν Σπαρτιατῶν, τῶν μετὰ Ὀθρυάδου πεσόντων ἐν τῷ πρὸς ἀργείους τῇ θυρεάτιδι. ταῦτα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ συγγραφέως Θουκυδίδου* Simonidi recte abiudicat Schneidewin, fort. *Leonidae* est, quem t celebre hoc argumentum tractavisse. V. 1. *τριηκόσιοι*, quidni — *συναρίθμοις*, Meineke *ἰσαρίθμοις*. — V. 2. *Ἰναχίδαις*, P - *Θυρεᾶν* scripsi, v. *Θυρέαν*. vid. Steph. B. v. *Θυρέα ... λέγεξυντικῶς*. et Anth. P. VII. 721.

177.

Χρυσῷ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσεν ἀμφιδασείας
κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

EPIGRAMMATA FALSO SIMONIDI TRIBUTA.

178.

Βοίδιον ηὐληπρὶς καὶ Πυθιὰς αἵ ποτ' ἐρασταί
σοὶ Κύπρι τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεσαν·
ἔμπορε καὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν αἱ πίνακες.

179.

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ' ἀλύξας

τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆσθαι, αὐτούς τε περικειμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου ἐπιγράμμασιν ἰδεῖν ἔστιν οὕτω καλουμένου (A οὕτως, Pursanus καλούμενος) *Φοῖβος κτλ.* V. 1. *ἐσαγεῖται*, Stephanus et Ursinus *ἐσάγηται*. — *ἀοίδησαν* Cant. L. — V. 2. *ἐπεστέψαντο* A, *ἐπέμψαντο* Cant. L. Schweighaeuser coni. *ἀοιδῆς, ἄν*, Schneidewin *ἐσάγηταί ποτε Τυνδαρίδαισιν ἀοιδὰς τὰν κτλ.* Mihi *ἀοίδησαν* ex dittographia (*ἀοιδης* et *ἀοίδαν*) ortum esse videtur. Fort. *Φοῖβος ὅθ' ἀγεῖται τοῖς Τυνδαρίδαισαιν ἀοιδᾶν, Ἀμφίτεροι τέττιγες.* Retuli inter *Παίγνια*.

Epigr. 177. Plut. de cohib. ira c. 6: *καὶ ὁ Μαρσύας ὡς ἔοικε φορβήν τινι καὶ περιστομίοις βίᾳ τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε, καὶ τῷ προσώπου κατεκόσμησε καὶ ἀπέκρυψε τὴν ἀνωμαλίαν. Χρυσῷ δ' κτλ.* Simonidi tribuit Tzetz. Chil. I. 372: *τὴν δ' ἔριν ταύτην πού φησιν ἆσμα Σιμωνίδης· χρυσῷ δ' κτλ.* Quamquam dubium est, an sit lyrici fragmentum, certe non est iuniori alicui Simonidi tribuendum. Schneidewin Simoniae vindicari vult, ego aliquando ex dramate satyrico petitum esse coniecit. V. 1. *συνήρμοσεν*, Tzetz. *προσήρμοσεν*. — *ἀμφιδασείας*, vulgo *ἀμφὶ δασείας*, quod etiam Dübner correxit.

Epigr. 178. Anth. Pal. V. 159: *Σιμωνίδου* (ita etiam codex ap. Iriarte Catal. Matrit. p. 94.) *εἰς βοίδιον τὴν αὐλητρίδα. Simonidi* omnino abiudicandum, ut opinor *Asclepiadis* epigramma, vid. Asclepiad. V. 161. (quod quidem epigramma etiam Hedylo et Simonidi tribuitur): *Εὐφρὼ καὶ Θαῖς καὶ Βοίδιον αἱ Διομήδους γραῖαι.* et V. 164: *οἰά μ' ὑβρίζει Πυθιὰς ἡ Νικοῦς οὖσα φιλεξαπάτις* (ita enim corrigendum sive *φιλεξαπάτης* malis). V. 1. *ηὐλητρὶς*, Plan. *αὐλητρὶς*. — V. 3. *βαλλάντιον*, Plan. *βαλάντιον*.

Epigr. 179. Anthol. P. VI. 217: *ἀνάθημα· τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ γάλλῃ λιτριδι τῆς κυβέλης.* Quae praecedunt epigrammata omnia, etiam 216., *Simonidis* sunt, sed hoc manifesto ei abiudicandum, ut Iacobs quoque censuit. Nihil probat Phot. p. 183, 1: *Κύβηβον. Κρατῖνος Θρᾴτταις τὸν θεοφόρητον· Ἴωνες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμενον· οὕτως Σιμωνίδης* — nam Simonidis testimonium ad *Κύβηβον* pertinet. Est autem opinor *Leonidae* Tarentini, in eodemque argumento illustrando versantur proxima Alcaei, Antipatri, Dioscoridae 318, 19. 20., ut alias quoque certatim in eadem materia versantur, neque illud obstat, quod 321. aliud Leonidae epigramma similem fabellam prodit. Celebrem hanc chriam tangit

Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπομόρξατο· τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων·
αὐτὰρ ὁ πεπταμένῃ μέγα τύμπανον ὃ σχέθε χειρὶ
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν·
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θήρ
μεῖναι, ἀν' ὑλῆεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Ῥείᾳ
ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

180.

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

181.

Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
ὃς πλεῖστον Μούσης εἶχε κλέος τραγικῆς.

182.

Οἵδε τριηκόσιοι, Σπάρτᾳ πατρί, τοῖς συναρίθμοις
Ἰναχίδαις Θυρεᾶν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι

iam Varro in Saturis ap. Nonium v. *Mansuete*: Non vidisti simulacrum onis ad Idam e loco, ubi quondam subito enm cum vidissent quadrupe- n Galli tympanis adeo fecerunt mansuem, ut tractarent manibus. V. 1. affert Suidas v. *κατήλυσιν*, ubi *ἠνίκ' ἀλύξας* om., et deinde exhibet θεν. — V. 3. *ἀπομόρξατο*, P *ἀπ' ἐμόρξατο*. — V. 5. *αὐτὰρ ὁ* Suidas v. ασσον, P *αὐτὰρ ὅ*. — *ὃ σχέθε* P in m, vulgo *ἔσχεθε*, Suid. *ἔσχετο*. — 9. et 10. affert Suid. v. *Λάτρις* et partim v. *ὀρεία*. — *τ' δὲ Ῥείᾳ*, P *ταδ' τίαι*, Suid. bis *τάδ' ὄρεια*, Brunck *Ῥείῃ*.

Epigr. 180. Anthol. P. VII. 20: *εἰς σοφοκλέα Σιμωνίδου*. ita etiam iarte p. 95. Fortasse *Simmiae* est, cf. ad Simm. ep. 2. V. 2. *ἐρεπτόμε- ος*, *ἐρεπτόμενοι* Suid. v. *οἶνοψ*, (sed V *ἐρεπτόμενος*).

Epigr. 181. Anth. Pal. VI. 145: *τοῦ αὐτοῦ ἀνάθημα Σοφοκλέους ητοῦ τῶν τραγῳδιῶν*, ut putant *Ἀναχρέοντος*, cuius sunt epigrammata, ae praecedunt 134—144., sed post in codice est lacuna, nec probandum, od in margine legitur: *οὐ λείπει, ὡς οἶμαι, οὐδ' ἐνταῦθα*. nam quod equitur epigramma (*ἀνάθημα τῷ Ἑρμῇ παρὰ Λεωκράτους τοῦ αὐτοῦ*) *Si- onidis* est (vid. Fr. 152.), itaque videtur hoc quoque epigramma 145. Simo- idi tributum esse, sed falso, ut apparet, nec tamen Sophocli ausim vin- dicare.

Ep. 182. Anth. P. VII. 431: *Ἄδηλον, οἱ δὲ Σιμωνίδου ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν τριακοσίων Σπαρτιατῶν, τῶν μετὰ Ὀθρυάδου πεσόντων ἐν τῷ πρὸς ἀργείους πολέμῳ ἐπὶ τῇ θυρεάτιδι. ταῦτα ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ συγγραφέως Θουκυδίδου πρανώτερον*. Simonidi recte abiudicat Schneidewin, fort. *Leonidae* est, quem verisimile est celebre hoc argumentum tractavisse. V. 1. *τριηκόσιοι*, quidni *τριακόσιοι*. — *συναρίθμοις*, Meineke *ἰσαρίθμοις*. — V. 2. *Ἰναχίδαις*, P *Ἰναχίδας*. — *Θυρεᾶν* scripsi, v. *Θυρέαν*. vid. Steph. B. v. *Θυρέα ... λέγε- ται καὶ πληθυντικῶς*. et Anth. P. VII. 721.

ἀυχένας οὐ στρέψαντες, ὅπᾳ ποδὸς ἴχνια πρᾶτον
ὁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει, Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἰ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἦς ἀπ' Ἀδράστου
Σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

183.

Ἠμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μᾶτερ ὀπώρας,
οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος,
Τηΐου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
στίλῃ καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου·
ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος
παννύχως κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,
κἠν χθονὶ πεπτηὼς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

184. [171.]

Οὗτος Ἀνακρείοντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
ὑμνοπόλον πάτρης τίμβος ἔδεκτο Τέω,
ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο
μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων

V. 3. ὅπᾳ, Pl. ὅπα. — ἴχνια πρᾶτον Pl., ἴχνος ἃ πρατὸν P. — κεκαλυμμένον, Schneidewin πεπαλυμμένον, Meineke πεπαλαγμένον *conscriptum* dixisse videtur, an forte κεκολαμμένον audacter dixit? — αἰ, P *al.* — ἧς, P ἦς.

Epigr. 183. Anth. Pal. VII. 24: εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου· χρέοντα τὸν τήϊον ποιητὴν Σιμωνίδου· ὅτι καὶ αὐτὸς σιμωνίδης ὤδην καὶ ἀνακρέων. cf. Iriarte p. 95. Sed neque hoc neque quod epigr. *Simonideum* est, quamquam de altero non dubitat Schneidewin illud laudibus efferens, hoc vero abiudicans. At ab eodem poeta quo compositum arbitror, fortasse a *Leonida*: nam quod alia praeter dem poetae in Anacreontem extant carmina, non est offensioni: ut est luxuriantis ingenii, eadem argumenta saepius tractare, quem quoque re secutus est Antipater Sidonius, qui etiam haec ipsa mata imitatus est. V. 1. ὀπώρας P. ὀπώρης Pl. Suid. v. ἡμερὶ (ὀπώρας.) — V. 2. ἢ — φύεις Suidas (sed ABV οὐ λήγῃ . . . φ — φύσεις P, ἢ — φύσεις Pl. — V. 5. φιλόκωμος Pl., φιλακωμ V. 6. κρούων P, κρούοι Pl. — V. 7. κἠν, P supra καὶ. — V. 8 Stephanus. v. ὡραῖον. — V. 9. μιν Pl. Suidas in λαρόν., σφιν P. verbis ἧς ὁ γερ. affert etiam Suidas v. γεραιὸς.

Epigr. 184. Anth. P. VII. 25: τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἀν τὸν τήιον. cf. Iriarte 95. Vide de hoc ep. supra. V. 2. ὑμνοπ ὑμνοπόλων. — V. 5. μοῦνος, fort. μοῦνον. — λείπων, P λειπών.

ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
ἀλλ' ὅτι τὰν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα
καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῇκα λέλοιπε πόθον·
μολπῆς δ' οὐ λήθῃ μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνον
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν Ἀΐδῃ.

185. A.

Τίς ἄδε; B. Βάκχα. A. τίς δέ μιν ξέσε; B. Σκόπας.
Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος ἢ Σκόπας; B. Σκόπας.

185. B.

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

186.

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῇδε
τίμησ' εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἕνεκα.

V. 6. *δόμων*, Pl. *δόμῳ*. — V. 9. P. in m. addit *εἰς ἀνακρεόντα*. —) vulgo, *λήθει* P. Pl., *λῆγεν* Suidas v. *Μολπή*, unde Porson *λήγει*. κεῖνον P, ἐκεῖνο Pl., *τὸ κλεινὸν* Schneidewin.

Epigr. 185. A. Anth. Plan. 60: *Σιμωνίδου*. cf. Iriarte 95. Recentioris ıe esse manifestum est; isti enim poetae hoc argumentum saepius ırunt, cf. Anth. IX. 774.

Epigr. 185. B. Anth. Plan. 82: *Σιμωνίδου*. cf. Iriarte 96. Hoc quoa Simonide alienum esse apparet. Affert etiam Strabo XIV. 652: *τα δὲ ὅ τε τοῦ Ἡλίου κολοσσός, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἰαμβεῖον, ὅτι κις δέκα Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος*. unde suspiceris epigrammaıctorem incertum fuisse. Ceterum Strabo videtur in initio legisse: *Τὸν υ κολοσσόν*, (auctor Epitomes ap. Kramerum T. III. 560. scribit *Κολοσ-Ἡλίου ποθ' ἑπτάκις κτλ.*) rectiusque *ἑπτάκις* scribit, quemadmodum Plin. H. N. XXXIV. 41. cf. Eudoc. 429. Eustath. ad Dion. Per. 505. *Χάρης* Strabo, *Λάχης* Planudes librarii errore, qui hominibus doctis ia facessivit; cf. Pseudo-Draco Stratonic. p. 99: *Χάρης τὴν ἄρχουσαν ἔλλει, Σιμωνίδης· τὸν ἐν Ῥ. κ. ὁ. δ. Χάρης ἐποίει.*

Epigr. 186. Append. Anth. Pal. 77. ex cod. Pal., ubi apogr. Dorvill.: ινος. Simonidis certe non est, sed Schneidewin non recte ad Romana ora refert; subscriptum fuit epigramma statuae, quam Athenienses auctore rgo oratore in honorem Neoptolemi Anticlis filii Melitensis erexerunt, Pseudoplut. vit. X orat. ἔγραψε δὲ (*Λυκοῦργος*) *καὶ Νεοπτόλεμον Ἀνους στεφανῶσαι καὶ εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγγείλατο χρυσώσειν ωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ*. Liberaet divitiis insignis fuisse videtur, vide Demosth. de Cor. §. 114: *εἶθ' ὁ Νεοπτόλεμος πολλῶν ἔργων ἐπιστάτης ὢν ἐφ' οἷς ἐπέδωκε τετέ-ε*. cf. Boeckh de re nav. Athen. p. 245.

187.

A. *Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν;* B. *Δωριεὺς ὁ Θούριος.*
A. *Οὐ Ῥόδιος γένος ἦν;* B. *Ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα, δεινᾷ γε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.*

188.

Ἴσθμια δίς, Νεμέᾳ δίς, Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθην, οὐ πλάτεϊ νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ, Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλεῖος πάλᾳ.

Alia plane abieci, nam Anthol. P. V. 161., quod olim Simonidi tribuebatur (cf. Iriarte p. 93.) in cod. P. inscribitur *Ἡδύλου*, *οἱ δὲ Ἀσκληπιάδου*; fortasse *Asclepiadis* est, qui alias et Boedium meretricem (V. 159.) et Cleophontem (V. 153.) memorat. Deinde Anth. P. VII. 187. *Φιλίππου* in cod. P. inscribitur, et infra tantum ubi repetitur post VII. 349. *Simonidi*, in Planudea vero *Leonidae* tribuitur; choliambi ib. VII. 345. ad Simonidem relati, Aeschrionis sunt. — Anth. P. IX. 147. *Antagorae* est, et in Plan. tantum *Σιμωνίδου* inscribitur. Porro Anth. Plan. 204., quod *Σιμωνίδου* inscribitur, potius *Praxitelis* est, vid. Athen. XIII. 591. A. itaque supra exhibui, quemadmodum aliud ap. Stob. Ecl. Phys. I. 9, 16. male adhaesit Simonidis epigrammati, cum *Agathonis* sit. — Epigramma *ἀδέσποτον* in Anth. P. VII. 306. (adde Plut. Themist. I. Athen XIII. 576. C) in Themistoclis matrem Schneidewin Simonidi tribuit, quod prorsus incertum. — Versus qui in Etym. M. p. 135, 30. vulgo *Simonidi* tribuitur, quem Schneidewin ad Simmiam retulit, *Simyli* elegiographi est (de quo vid. Plut. Romul. c. 17.) ut codd. testantur, estque sic scribendus:

Epigr. 187. Anth. P. XIII. 1: *Σιμωνίδου πεντάμετρον ὑποχρηματίς.* Dorieus Rhodius sub initium belli Peloponnesiaci tribus deinceps Olympiadibus vicit, vid. Pausan. VI. 7, 1. qui deinde 9, 4. addit: *ἀνηγορεύοντο δὲ οὗτός τε καὶ ὁ Πεισίροδος Θούριοι, διωχθέντες ὑπὸ τῶν ἀντισταντιαστῶν ἐκ τῆς Ῥόδου καὶ ἐς Ἰταλίαν παρὰ Θουρίους ἀπελθόντες.* cf. Xenoph. Hellen. I. 5, 19. Licuerit igitur de *Simonide genealogo* cogitare, sed res nimis incerta: fuit hoc epigramma opinor ut multa similia iam antiquitus *ἀδέσποτον* traditum. — V. 2. *γε*, P *τε*. — V. 3. *γε* scripsi, P *τε*. — *πολλὰ ῥέξας* Iacobs, P *πολλ' ἔρξας*.

Epigr. 188. Hephaest. 113: *Μετρικὰ δὲ ἄτακτα ... τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Σιμωνίδειον· Ἴσθμια κτλ.* ubi v. 3. Fl. cod. Dorv. *πάλαι* pro *πάλᾳ*. Repetitur ib. 119. ubi v. 3. *Ἀριστόδημος θρασὺς ἀλεῖος*, quod cum Scaliger correxisse perhibeatur, coniicias etiam priore loco eadem in codd. legi. V. 1 *Ἴσθμια*, Brunck coni. *Πύθια*, quoniam Elei ab Isthmiis certaminibus arcebantur, vid. Pausan. V. 2. 2 seqq. VI. 16, 2. et quoniam Paus. VI. 3, 4 dicit: *ἀνάκειται δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς Ἴλιδος παλαιστὴς ἀνὴρ Ἀριστόδημος Θράσιδος· γεγονασι δὲ αὐτῷ καὶ Πυθοῖ δύο νῖκαι· ἡ δὲ εἰκὼν ἐστι τοῦ Ἀριστοδήμου τέχνη Δαιδάλου τοῦ Σικυωνίου, μαθητοῦ καὶ πατρὸς Πατροκλέους.* Iam hic Aristodemus sec. Eusebium vicit Ol. 98., eademque aetate Daedalus vixit, Patroclis filius, hinc sane epigramma Simonidi Ceo abiudicandum, nisi statuas fuisse iam Simonidis aetate Aristodemum Olympionicen

Μύσιον ἀπύοντα (ἠπύοντα) παρὰ ῥόον Ἀργανθώνης: videtur autem ista de Hercule Hylam a Nymphis raptum quaerente Simylus dixisse: nam *cui non dictus Hylas puer?* — Contra fortasse poteram alia epigrammata adespota ad hunc poetam revocare, sed nolui nimis incertis coniecturis indulgere. Velut Simonidi, cum post Medicum bellum plurima in gratiam Atheniensium composuerit epigrammata, possis tribuere, quod servavit Harpocr. *πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς· Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν τόνδ' ἀνέθηκαν βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.*

Simonidi tribuit Schneidewin elegans epigramma, quod est ap. Diodor. XI. 114. (Arsen. 97.):

Μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας
Δελφοί με στᾶσαν Ζανὶ χαριζόμενοι,
σὺν Φοίβῳ πτολίπορθον ἀπωσάμενοι στίχα Μήδων
καὶ χαλκοστέφανον ῥυσάμενοι τέμενος.

sed tamen prorsus incerta haec coniectura. Idem ad Simonidem retulit epigramma ap. Athen. XII. 536. B:

Μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου
πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.

Idem Simonidi tribuit versus, qui leguntur ap. Plut. consol. ad Apollon. c. 15. vit. Pelop. c. 1. Stob. CVIII. 83. (ubi *οὔτε τὸ ζῆν . . . οὔτε*):

Οἳ θάνον οὐ τὸ ζῆν θέμενοι καλὸν οὐδὲ τὸ θνήσκειν,
ἀλλὰ τὸ ταῦτα καλῶς ἀμφότερ' ἐκτελέσαι.

ubi corrigit *οἳ δ' ἔθανον τὸ ζῆν θ. κ. οὔτε κτλ.* contra Goettling Opusc. 320. eosdem versus *Tyrtaeo* vindicare studet.

Brunck tribuit Simonidi epigramma Anthol. Plan. 84:

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε· παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

(ubi v. 1. malim ἔπ' i. e. ἔπεστι.) non improbabiliter, cum apud Planudem eodem loco legantur alia Simonidis epigrammata. Cf. etiam Iriart. Cod. Matr. 94. Idem vindicare voluit Simonidi epigr. adespoton Anthol. Pal. XIII. 17:

Ἰφίων ἔγραψεν ἑᾷ χερὶ τόν ποκα ὕδωρ
θρέψε Πειράνας ἄπο.

ubi v. 1. Iacobs *τάδ' ἔγραψε*, Schneidewin *ποκα νᾶμα* coniecit. Fort.

Ἰφίων ἔγραψεν ἑᾷ τάδε χειρί, τὸν ποχ' ὕδωρ,

sive *τάδ' ἔγραψεν ἑᾷ χερί, τόν ποχ' ἁγνὸν ὕδωρ* malis.

189. [108.]

ΑΤΑΚΤΟΙ ΛΟΓΟΙ.

Aristot. Metaph. N. 3: *πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα, καὶ μάχεται καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος. γίγνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος, ὥςπερ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μηδὲν ὑγιὲς λέγωσιν.* ad quem locum Alex. Aphrodis. T. IV. p. 827. B: *τὸ δὲ καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος, σαφὲς ἔσται προειποῦσιν τίς ἐστιν ὁ Σιμωνίδου λόγος. Ὁ Σιμωνίδης ἐν τοῖς λόγοις, οὓς Ἀτάκτους ἐπιγράφει, μιμεῖται καὶ λέγει, οὓς εἰκός ἐστι λόγους λέγειν δούλους ἐπταικότας πρὸς δεσπότας ἐξετάζοντας αὐτοὺς τίνος ἕνεκα ταῦτα ἐπταίκασι; καὶ ποιεῖ αὐτοὺς ἀπολογουμένους λέγειν πάνυ μακρὰ καὶ πολλά, οὐδὲν δὲ ὑγιὲς ἢ πιθανόν, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἐπιφερόμενον ἐναντίον τῷ προφρασθέντι· τοιοῦτον γὰρ ὡς εἰκὸς τὸν βάρβαρον καὶ παιδείας ἄμοιρον . . . κατὰ γὴ τὸν τραγῳδόν· Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. . . .* Welcker haec retulit ad Simonid. Amorg. Fr. 10. Schneidewin in Museo Rhen. Novo VII. 460 seq. librum pedestri oratione *mimorum* in modum conscriptum fuisse putat et confert Arist. Rhet. III. 14.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ.

190. [113.]

Mich. Psellus *περὶ ἐνεργ. δαιμ.* p. 5: *Κατὰ Σιμωνίδην ὁ λόγος τῶν πραγμάτων εἰκών ἐστιν.* nisi forte potius apophthegma est.

191. [114.]

Plato de Republ. I. 331. E: *Λέγε δή, εἶπον ἐγώ, σὺ ὁ τοῦ λόγου κληρονόμος, τί φῂς τὸν Σιμωνίδην λέγοντα ὀρθῶς λέγειν περὶ δικαιοσύνης; Ὅτι, ἦ δ' ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα ἑκάστῳ ἀποδιδόναι δίκαιόν ἐστι, τοῦτο λέγων δοκεῖ ἔμοιγε καλῶς λέγειν.* Cf. ib. 332. A. 334. E. et 335. D. Respicit huc Proclus ad Hesiod. Op. v. 707: *Σιμωνίδης γοῦν ταύτην εἶναι δικαιοσύνην ὡρίσατο, τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν.*

192. [118.]

Theon Progymnasm. I. 215. Walz: *Ἐκ δὲ τοῦ ἀσυμφόρου, ὅτι βλαβερῶς παραινεῖ Σιμωνίδης παίζειν ἐν τῷ βίῳ καὶ περὶ μηδὲν ἁπλῶς σπουδάζειν.*

193. [126.]

Plut. de Is. et Osir. c. 23: *Ὀκνῶ δέ, μὴ τοῦτο ᾖ τὰ ἀκίνητα κινεῖν καὶ πολεμεῖν οὐ* (sic AEFGHV, vulgo *ἐν*) *τῷ πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνίδην, μόνον, πολλοῖς δ' ἀνθρώπων ἔθνεσιν κτλ.* Cf. vit. Thes. c. 10: *Οἱ Μεγαρόθεν συγγραφεῖς ὁμόσε τῇ φήμῃ βαδίζοντες καὶ τῷ πολλῷ χρόνῳ κατὰ Σιμωνίδην πολεμοῦντες.*

194. [222.]

Athen. V. 210. B: *Ἐν Φλιοῦντι κατὰ τὴν πολεμάρχειον στοὰν γεγραμμένην ὑπὸ Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου, οὗ μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος καὶ Σιμωνίδης.* fort. in *Epigrammate.*

195. [55.]

Mythogr. Vatic. III. 27: „Neque enim verum est, animam deserere corpus, cum potius corpus animam deserat. Hinc et Simonides poeta et Statius itidem in VIII.: „Odi artus fragilemque hunc corporis usum Desertorem animi." Cf. Schol. Stat. Theb. VIII. 739.

196. [56.]

Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 17: *Τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ μύρια κατὰ Σιμωνίδην ἔτη στιγμή τις ἐστὶν ἀόριστος, μᾶλλον δὲ μόριόν τι βραχύτατον στιγμῆς.* nisi hoc inter apophthegmata est referendum.

197. [57.]

Strabo XV. 711: *Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.*

198. [13.]

Strabo IX. 441: *Διὰ δὲ τὸ ἀναμὶξ οἰκεῖν Σιμωνίδης Περραιβοὺς καὶ Λαπίθας καλεῖ τοὺς Πελασγιώτας ἅπαντας τοὺς τὰ ἑῶα κατέχοντας τὰ περὶ Γυρτῶνα καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ καὶ Ὄσσαν καὶ Πήλιον καὶ τὰ περὶ Δημητριάδα καὶ τὰ ἐν τῷ πεδίῳ, Λάρισσαν, Κραννῶνα, Σκοτοῦσσαν, Μόψιον, Ἄτρακα καὶ τὰ περὶ τὴν Νεσσωνίδα λίμνην καὶ Βοιβηΐδα.*

199.

Schol. Theocr. XII. 27: *ἀριστεύοντες· καὶ Σιμωνίδης ἐπαινεῖ τοὺς Μεγαρεῖς· ἦγουν ἄριστοι τὰ ναυτικά.* Nisi forte intelligit. Epigr. 110.

200.

Tzetz. Chil. I. 430:

Ἀτρέως ἐν τοῖς θρέμμασιν ἦν τι χρυσοῦν ἀρνίον,
Ὃ Σιμωνίδης πορφυροῦν εἶναι δὲ τοῦτο λέγει.

Schneidewin putat Tzetzen temere ad Atrei historiam transtulisse, quae de vellere Colchico dixit poeta Fr. 21.

201. [37.]

Himer. Or. XVI. 7: *Διὸ δὴ καὶ Σιμωνίδῃ πείθομαι, ὅπερ ἐκεῖνος ἐν μέλεσι περὶ Μουσῶν ἀνύμνησε· φησὶ γὰρ δήπου τοῦτο ἐκεῖνος· Ἀεὶ μὲν αἱ Μοῦσαι χορεύουσι καὶ φίλον ἐστὶ ταῖς θεαῖς ἐν ᾠδαῖς τε εἶναι καὶ κρούμασιν· ἐπειδὰν δὲ ἴδωσι τὸν Ἀπόλλωνα τῆς χορείας ἡγεῖσθαι ἀρχόμενον, τότε πλέον ἢ πρότερον τὸ μέλος ἐκτείνασαι ἠχόν τινα παναρμόνιον καθ' Ἑλικῶνος· ἐκπέμπουσιν.* Sunt fortasse ex *Paeanibus* petita:

202. [71.]

Phot. 500, 24: *Σαρδόνιος γέλως· — Σιμωνίδης δὲ τὸν Τάλω* (cod. σιαλον) *τὸν Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους, οὐ βουλομένους πεμπῆσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καθαλλόμενον ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερπζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας.* Similia Suidas v. *Σαρδόνιος γέλως*. Cf. Zenob. V. 85: *Σιμωνίδης δὲ φησὶ τὸν Τάλω πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν Σαρδὼ καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι, οὓς τελευτῶντας σεσηρέναι, καὶ ἐκ τούτου ὁ Σαρδόνιος γέλως.* ibiq. interpr.

203. [80.]

Schol. Hesiod. Theog. v. 313: *Τὴν ὕδραν Ἀλκαῖος μὲν ἑπταικέφαλόν φησι, Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον.* Cf. Serv. Aen. VI. 576. et VII. 658.

204. [82.]

Argum. Eurip. Medeae: *Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασίν, ᾗ ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε.* Cf. Schol. Arist. Eq. 1321.

205. [84.]

Schol. Pind. Pyth. IV. 450: *Καὶ γὰρ καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία, ὅτι περὶ ἐσθῆτος ἠγωνίσαντο* (*οἱ Ἀργοναῦται*).

206. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1212: *Ἐφύρα ἡ Κόρινθος ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρός· Εὔμηλος δὲ* (*φησὶν*) *ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.* sed pro *Εὔμηλος* cod. P *Σιμωνίδης*, itaque scribendum haud dubie *Εὔμηλος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἀπὸ Ἐφ.* ut Schneidewin quoque edidit. cf. Fr. 48.

207. [87.]

Schol. Eurip. Orest. 46: *Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκήναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.*

208. [89.]

Schol. Il. ν'. 517. ubi de Idomeneo et Deiphobo dicit: *ὡς ἀντεραστὴς Ἑλένης· ὡς μαρτυρεῖ Ἴβυκος καὶ Σιμωνίδης.* Cf. Eust. Il. 944, 43: *Ἕτεροι δὲ ἀκολουθοῦντες τῇ Σιμωνίδου καὶ Ἰβύκου ἱστορίᾳ φασὶν ὡς ἀληθῶς ἀεὶ ἐνεκότει τῷ Ἰδομενεῖ Δηΐφοβος ὡς ἀντεραστῇ· ἦρα γάρ φασι καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλένης.*

209. [90.]

Longin. de Sublim. c. 15, 7: *Ἄκρως δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ θνήσκοντος Οἰδίπου καὶ ἑαυτὸν μετὰ διοσημείας τινὸς θάπτοντος πεφάνταται, καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως, προφαινομένου τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου· ἦν οὐκ οἶδ' εἴ τις ὄψιν ἐναργέστερον εἰδωλοποίησε Σιμωνίδου· πάντα δ' ἀμήχανον παρατίθεσθαι.*

210.

Himer. Or. III. 1: *Ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος.* quae oratio habita veris initio. et Simonidis hoc carmen rursus videtur respicere XIII. 7: postquam dixit de Apolline Musageta, *οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφὼ καὶ Πίνδαρος — εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσιν, ἢ οἷον τὸν Βακχειώτην (οὕτω γὰρ αὐτὸν ἡ λύρα καλεῖ τὸν Διόνυσον λέγουσα) ἥρως ἄρτι τὸ πρῶτον ἐκλάμψαντος, ἄνθεσί τ' ἠρινοῖσι καὶ κισσοῦ κορύμβοις Μούσαις πάτοχοι ποιηταὶ στέψαντες, νῦν μὲν ἐπ' ἄκρας κορυφὰς Καυκάσου καὶ Λυδίας τέμπη, νῦν δὲ ἐπὶ Παρνασοῦ σκοπέλους καὶ Δελφίδα πέτραν ἄγουσι, πηδῶντά τε αὐτὸν καὶ ταῖς Βάκχαις ἐνδιδόντα τὸν εὖιον· ὅτε καὶ τὴν γῆν λόγος, οἷον αἰσθανομένην τῆς ἐπιδημίας αὐτοῦ, ῥεῖν μὲν μέλι καὶ γάλα καὶ ποταμούς τινας αὐτοῦ τοῦ νέκταρος Σατύροις τε καὶ Βάκχαις ἀρύεσθαι, καὶ μειδιᾶν μὲν ὁμοῦ ἡδύ τι καὶ χρυσαυγές, πορφύρειν δὲ ὅλην τοῖς ἄνθεσιν, ὅπως ἂν ἔχοι σκιρτᾶν τε καὶ ἀθύρειν ἐπ' αὐτῶν ὁ θεός· ἐμοὶ γὰρ καὶ τοῦτο τῷ θεῷ δοκεῖ εἰκότως ἐργάζεσθαι.* Videntur sane haec ex Simonideo aliquo dithyrambo petita, res tamen in Himerio perquam incerta, cf. ad Pind. Fr. 34.

211.

Cram. An. Paris. I. 166, 11: *Εἴ γε βούλεσθε μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερῶσαι καὶ κτήσασθαι πάλιν αὖ τὴν πατρῴαν ἡγεμονίαν, ἀπροφασίστως δουλεύοντα κατὰ τὸν Σιμωνίδην· οὐδὲν γάρ που μέγα μικρῷ θεραπεύεται.* Locus nequit satis intelligi, cum quaedam verba excidisse videantur.

212. [6.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 583: *Νῆσος γὰρ ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας ἐγγὺς Εὐβοίας· ἧς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.*

213. [92.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 815: *Ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.* cf. Eudoc. 85.

214. [93.]

Schol. Hom. Il. β'. 872: *Ἡ διπλῆ, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀμφιμάχου ἐστὶ τό· ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων, ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Νάστου λέγει· καὶ ὅτι οὐ λέγει, ὅπλα αὐτὸν ἔχειν χρυσᾶ, ὡς καὶ πάλιν ὁ Σιμωνίδης ἐξέλαβεν, ἀλλὰ κόσμον χρυσοῦν.* Suspicatus aliquando sum, Simonidem genealogum intelligendum esse, ut is iam epigrammata in Iliacos heroes composuerit.

215. [95.]

Schol. Pind. Olymp. XIII. 31: *Καὶ ποιηταὶ διασημότατοι ἐν Κορίνθῳ ἐγένοντο, ὧν ἦν καὶ Ἄτσων, οὗ μέμνηται Σιμωνίδης.*

216. [96.]

Schol. Il. ι'. 556: *Ἶδας ὁ Ἀφαρέως μὲν παῖς κατ' ἐπίκλησιν, γόνος δὲ Ποσειδῶνος, Λακεδαιμόνιος δὲ τὸ γένος, ἐπιθυμήσας γάμου παραγίνεται εἰς Ὀρτυγίαν τὴν ἐν Χαλκίδι καὶ ἐντεῦθεν ἁρπάζει τὴν Εὐηνοῦ θυγατέρα Μάρπησσαν· ἦγον δὲ ἵππους Ποσειδῶνος ἐπαίγεον. ὁ δὲ Εὐηνὸς εἰς ἐπιζήτησιν ἐξῆλθε τῆς θυγατρός· ἐλθὼν δὲ κατὰ τὸν Λυκόρμαν ποταμὸν τῆς Αἰτωλίας ἑαυτὸν ἐκεῖ κατῆκεν· ὅθεν ὁ Ἀκέρμας Εὐηνὸς ὠνομάσθη· κατὰ δὲ τὴν Ἀρήνην ἀπαντήσας ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἴδᾳ λαμβάνεται τῆς Μαρπήσσης· ὁ δὲ ἔτεινε τὸ τόξον καὶ διωφέρετο περὶ τοῦ γάμου· οἷς κριτὴς ὁ Ζεὺς γενόμενος αἵρεσιν τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ Μαρπήσσῃ τίθεται· ἡ δὲ δείσασα, μὴ αὐτὴν ἐπὶ γήρᾳ καταλίπῃ ὁ Ἀπόλλων, αἱρεῖται τὸν Ἴδαν· οὕτως δὴ Σιμωνίδης τὴν ἱστορίαν περιείργασται.*

217. [98.]

Plut. vit. Lycurg. c. 1: *ἐπεὶ καὶ Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς οὐκ Εὐνόμου λέγει τὸν Λυκοῦργον πατρός, ἀλλὰ Πρυτανίδος καὶ τὸν Ἀνεψιὸν καὶ τὸν Εὔνομον.* Cf. Schol. Platon. p. 419. ed. Bekk: *Ἀνεψιὸς — ἦν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρυτανίδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης, ἧς ἦρξε καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς ἔτη ιή.*

218. [99.]

Plut. vit. Agesil. c. 1: *Διὸ καί φασιν ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου τὴν Σπάρτην προσηγορεῦσθαι δαμασίμβροτον, ὡς μάλιστα διὰ τῶν ἴδιων τοὺς πολίτας τοῖς νόμοις πειθηνίους καὶ χειροήθεις ποιοῦσαν, ἅτε ἵππους εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δαμαζομένους.*

219. [100.]

Schol. Eurip. Rhes. v. 5: *Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμουσι τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα.* Legebatur *Στησίχορος* (cod. στησιχρ.), quod correxi, similiterque Vater, sed fort. rectius Cobet *Στησίχορον δὲ καὶ Σιμωνίδην* scripsit.

220. [101.]

Steph. Byz.: *Ἄκανθος — ἔστι καὶ ἡ Ἀθαμανίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀκάνθου Ἀκάνθιος· ἐξ οὗ καὶ παροιμία Ἀκάνθιος τέττιξ ἐπὶ τῶν ἀφώνων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης.* Cf. Arsen. 444. Apostol. XVI. 33. Paroemiogr. II. p. 5.

221. [102.]

Athen. II. 40. A: *Ὅτι Σιμωνίδης τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τίθησιν οἴνου καὶ μουσικῆς.*

222. [197.]

Plut. vit. Themist. c. 1: *ὅτι μέντοι τοῦ Λυκομιδῶν γένους μετεῖχε (Θεμιστοκλῆς), δῆλός ἐστι· τὸ γὰρ Φλυῆσι τελεστήριον, ὅπερ*

τὴν Λυκομιδῶν κοινόν, ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, αὐτὸς ἐπεσκεύασε καὶ γραφαῖς ἐκόσμησε, ὡς Σιμωνίδης ἱστόρηκεν. Haud dubie in *Epigrammate*, quod in Themistoclis usum composuerat.

223.

Himer. Or. XXIX: Καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἡ πόλις (Κέως) ἐσπούδασται.

224. [129.]

Herodian. in Boiss. An. III. 250: Ὡς δὴ ἐγὼ γελᾷ (BD γελῶ) παρὰ τῷ λυρικῷ Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐγὼ πρώτου ἐστὶ προσώπου, τὸ δὲ γελᾷ τρίτου· διότι τοίνυν ἐπήνεγκε τῷ πρώτῳ τὸ ἀνακόλουθον, τὴν ὀρθοέπειαν ἔβλαψεν.

225.

Ammian. Marc. XIV. 6: Ut enim Simonides lyricus docet, beate perfecta ratione victuro, ante alia patriam esse convenit gloriosam.

226. [112.]

Plut. vit. Arat. c. 45: Καὶ γὰρ εἰ δεινὸν ἄνδρας ὁμοφύλους καὶ συγγενεῖς οὕτω μεταχειρίσασθαι δι' ὀργήν, ἀλλ' ἐν ἀναγκαις γλυκὺ γίνεται καὶ οὐ σκληρὸν κατὰ Σιμωνίδην, ὥσπερ ἀλγοῦντι τῷ θυμῷ καὶ φλεγμαίνοντι θεραπείαν καὶ ἀναπλήρωσιν προσφερόντων.

227.

Claudian. Epist. IV. 9:

Fors iuvat audentes, Cei sententia vatis.
Hac duce non dubitem, te reticente loqui.

Dixit fort. Simonides in illo carmine, e quo est Fr. 65. Ceterum alii libri *Chii* vel *prisci* exhibere dicuntur. Sed dubito iam, an Simonidis aut omnino Graeci poetae versum respexerit Claudianus: nam videtur intelligere versum, quem adhibet Seneca Epist. 94:

Audentes fortuna iuvat: piger ipse sibi obstat.

sic enim haec in unum sunt coniungenda. Fortasse Ennianus est versus, ut apud Claudianum legendum sit *Calabri* sententia vatis: quamquam aliquando conieci integrum hunc versum pertinere ad Virg. Aen. X. 284., ubi nunc tantum hemistichium *Audentis fortuna iuvat* extat. Et priori certe coniecturae adversari videtur Macrobius VI. 1. qui cum hoc Virgiliano hemistichio comparat Ennianum: *Fortibus est fortuna viris data.*

228. [134.]

Et. M. 83, 42: Ἀμιθρῆσαι· Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμιθρὸν εἶπε καθ' ὑπέρθεσιν. nisi est Iambographi, vid. Fr. 3. cf. tamen etiam supra ad 128.

229. [115.]

Zonar. et Suid. v. *Ἀμύνασθαι·* — *Σιμωνίδης δὲ ἀντὶ χάριτας ἀποδοῦναι.* cf. Philem. 141.

230. [138.]

Schol. Hom. Il. *o'*. 625: *Καὶ Σιμωνίδης ἀνεμοτρεφέων λάων εἶρηκε.* Cf. Eust. 1034, 2.

231. [70.]

Athen. III. 99. B: *Οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ κα ἀριστάρχον εἶπε τὸν Δία.*

232. [142.]

Schol. Hom. Il. *ω'*. 5: *Πανδαμάτωρ δὲ ὁ μηδένα ἐῶν ἀδάμα Σιμωνίδης δὲ δαμασίφωτα τὸν ὕπνον εἶπεν.* Cf. Eust. 133

233.

Schol. Hom. Il. *o'*. 713: *Μελάνδετα, σιδηρόδετα* — *τὴν ἐ βὴν δεσμὸν καλεῖ Σιμωνίδης.*

234. [78.]

Et. M. 60, 36: *Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα· Ἐλάρας γενεά· οὕτως Σιμωνίδη.*

235. [127.]

Et. M. 38, 46: *Αἰριπόλιοι δμωαί· Σιμωνίδης ἐκ τοῦ πόλιοι* (DVa *αἰριπόλιοι*, Vba *αἰριοπόλιον*, P *αἰροπόλιοι*) *συγκο o. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.* Schneidewin *ἐριπόλιοι δ* sed potius *αἰριπόλοι*, dorica forma pro *εἰριπόλοι*, quod ab *ἔριον*, *ἔρι* (ut Philetas dixit) descendit, significatque nihil aliud *ἐριουργοί.*

236. [130.]

Schol. Aesch. Choeph. 362: *Ἡ γνάθος συνήθης ὡς καὶ ανὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ.*

237. [143.]

Schol. Hom. Il. *δ'*. 79: *Τὸ θάμβος δὲ οὐδετέρως παρ' παρὰ δὲ Σιμωνίδῃ ἀρσενικῶς.*

238.

Schol. Il. *ι'*. 586: *Κεδνότατοι· ὅτι σωφρονέστατοι. ὁ δὲ δης κεδνοὺς τοὺς φίλους.*

239.

Schol. Il. ω'. 228: *Ἀρίσταρχος δέ φησι τὴν κιβωτὸν νεωτέραν* ναι, *ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἑκαταῖος μέμνηται αὐτῆς.* chneidewin ad apophthegma refert, de quo auctor Argum. Theocriti . XVI: *Χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν· ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμ- αίνει κιβώτια· λέγουσι γὰρ ἐκεῖνον ἔχειν δύο κιβώτια, τὸ μὲν Χα- των, τὸ δὲ Διδόντων. ὅτε οὖν τις παρ' αὐτὸν παρεγίνετο χάριν αἰ- ύμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια· εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν Χαρί- ν κενόν, τὸ δὲ τῶν Διδόντων πλῆρες· καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰ- ύμενος ἀνεκόπτετο.* Sed fortasse in carmine aliquo tale quid poeta gnificaverat.

240. [147. b.]

Gramm. Cram. An. Ox. I. 429, 15: *Τὰ εἰς τος διασύλλαβα ἀπα- σχημάτιστα ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους τὸ ρ βαρύνεται· κύρτος, Μύρ- ς ἡ πόλις, κίρτος, παρὰ Σιμωνίδῃ ἡ χρῆσις.*

241. [146.]

Et. M. 692, 25: *Πρῴρα· σὺν τῷ ι ἀπὸ δὲ τῆς ἐτυμολογίας τὸ τοῦ προϊέναι* (cf. Schol. Arati 341.) *καὶ ἀπὸ τῆς διαστάσεως· ειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ κυανοπρῳῖρους* f. Lobeck Paralip. 214.) *καὶ παρὰ τῷ Σιμωνίδῃ κυανοπρῳῖραν* M κυανοπρώηραν)· *τὸ δὲ πρῴϊρα οἱ μὲν διὰ τοῦ ι λέγουσιν, ὡς ἀπὸ ῦ πρῷρα, κατὰ διάστασιν τοῦ ι πρῴϊρα, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τῆς ι διφθόγγου γράφει.* Cf. Zonar. 1681.

242. [122.]

Tzetz. ad Hesiod. Op. V. 372: *Κωτίλη ἡ χελιδὼν διὰ τὸ λά ς εἶναι παρά τε Ἀνακρέοντι καὶ Σιμωνίδῃ καλεῖται.*

243. [88.]

Hesych.: *Νεαιρήϊσιν ἵπποις, τοῖς ἀπὸ Νεαίρας· καὶ Σιμωνίδης εαίραν γνάθον, Νέαιρα δὲ χωρίον ἐν Λήμνῳ.* legendum videtur αιραν γνάθον.

244. [79.]

Hesych.: *Οἰκιάδης, Σιμωνίδης, καὶ Ἱππόνου πατήρ.* Alberti ni. *Οἰκιάδης· Σιμωνίδης.* (*Δεξαμενοῦ*) *καὶ Ἱππονόου πατὴρ* (*Οἰκεύς*).

245. [131.]

Athen. XI. 498. D: *Σιμωνίδης δ' οὐατόεντα σκύφον ἔφη.* . Eust. 870, 6. et 1775, 19. Favor. 332.

246. [97.]

Schol. Pind. Ol. 28: *Τὸ Πίσας τε συσταλτέον διὰ τὸ ἀντίστρο- ον· οὕτω δὲ οἱ περὶ Πίνδαρον καὶ Σιμωνίδην.*

247. [137.]

Eust. II. 877, 57: *Προφέρει δὲ (Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς) καὶ Σιμωνίδου χρήσεις, ἐν αἷς βοῦν ἄῤῥενα ὅτε μὲν ταῦρον, ὅτε δὲ μᾶλον, ἤγουν μῆλον, ὅτε δὲ πρόβατον ἐκεῖνος ὀνομάζει.* Cf. id. 1649, 2.

248. [139.]

Choerobosc. Epim. I. 279 (Bekk. An. III. 1424.): *Τριγλώχιν, — πλατυτέρα δέ ἐστιν ἡ εἰς σ̄ λήγουσα κατάληξις, σπανιωτέρα δὲ ἡ εἰς ν̄, σπανίως γὰρ εὕρηται ἐν χρήσει ἡ εἰς ν̄ κατάληξις, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· τριγλώχιν ὀϊστός.*

249. [144.]

Gramm. post. Et. Gud. 645, 43: *Φύξιμος ὁδμή, ἡ φυγὴν ἐμποιοῦσα, Σιμωνίδης ὁ Τήϊος ἀπὸ τῆς Τέω.*

Simonidis nomen H. Keil restituere voluit apud Probum ad Verg. Ecl. II. 48: „Narcissus flos *Eu zimades* refert a Narcisso Amarynthi, qui fuit Eretricus ex insula Euboea.“ — Porro Meineke apud Herodian π. μ. λέξ. 9, 31. *Δεξικρῶν Ἑρμονίδης*, coniecit *Σιμωνίδης*. mihi tamen grammaticus videtur Dexicreontem Samium (vid. Plut. Quaest. Graec. 45.) intellexisse, et fortasse *Ἑρμονίδης*, quippe quod sit artum ex sequente *Ἑρμοκρῶν*, plane fuerit delendum. — Ap. Stob. Flor. CXXI. 3: *Σιμωνίδου* (sic ex Trinc., ubi *Σιμονίδου*)·

Βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἔστι βραχύς·
κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς
κεῖται θνητὸς τὸν ἅπαντα χρόνον.

ν ο

at cod. Vind. *Σοφος ταντᾶ* χ, ut appareat scribendum esse *Σοφοκλέους Ταντάλου χόρου*, quemadmodum Wagner nuper correxit. — *Simonidi* tribuitur rursus ap. Stob. Ecl. Phys. I. 2, 19. *Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις*, qui alias etiam Pindaro vel Menandro tribuitur, at est is potius Sophocleus, vid. Orion Anthol. 5, 6. ibique Schneidewin: adde etiam Paroemiogr. T. II. 173. ed. Gotting. — Apud Schol. Soph. Electr. 139: *καὶ Αἰσχύλος· Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ· μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.* extrema haec Schneidewin Simonidi vindicare voluit. — *Scolion*, quod vulgo Simonidi tribuebatur, vid. Scol. 8.

XXV.

TIMOCREON.

MELH.

1.

Strophа.

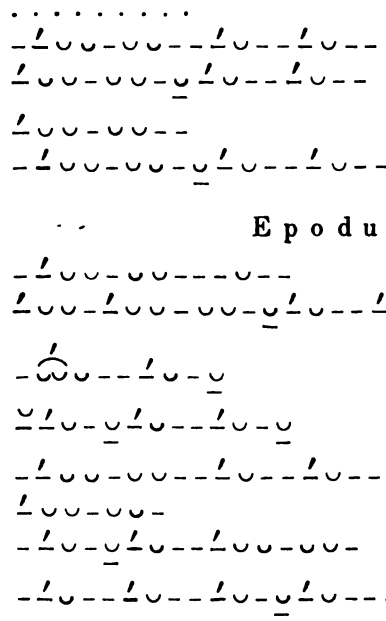

Epodus.

Ἀλλ' εἰ τύγε Παυσανίαν ἢ καὶ τύγε Ξάνθιππον αἰνέεις ἀντ.
ἢ τύγε Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ' Ἀριστείδαν ἐπαινέω

Timocreon. Fr. 1. Plut. vit. Themistocl. c. 21: *Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς ἐν ᾄσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον προεμένου δι' ἀργύριον· λέγει δ' οὕτως· Ἀλλ'* κτλ. Numeri quomodo describendi sint, valde dubium, aliter constituit Boeckh in prooemio lect. Berolin. 1833., aliter Hermann in Praef. Epit. doctr. Metr. p. XVIII. ed. 2., aliter denique Ahrens Dial. Dor. 477. qui stropham, antistropham et epodum integras superesse credit, simulque docet, quo pacto Timocreon si genuina Doride uti didicisset, scribere debuisset. V. 1. *Παυσανίαν ἢ καὶ τύγε* om. Fa, *καὶ* om. C ia. — *αἰνεῖς*, Fa *αἰνέσεις*, unde *αἰνέεις* restituere possis. — V. 2. *Ἀριστείδαν*, *ἀριστείδην* ACFa.

ἄνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν
ἐλθεῖν ἕνα λῷστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Λατώ,

ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ἐπῳδ.
ξεῖνον ἐόντ' ἀργυρίοισι κυβαλικοῖσι πεισθεὶς οὐ κατᾶγεν
ἐς πατρίδ' Ἰάλυσον, λαβὼν δέ
τρί' ἀργύρου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον,
τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ καίνων,
ἀργυρίων ὑπόπλεως·
Ἰσθμοῖ δὲ πανδόκευε γλοιῶς ψυχρὰ κρέα παρέχων·
οἱ δ' ἤσθιον κηὔχοντο μὴ ὥραν Θεμιστοκλέους γενέσθαι.

2.

–́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ –
⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἕλλανας τίθει,
ὡς ἐοικὸς καὶ δίκαιον.

3.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –
– –́ ⏑ – ⏓ –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

V. 3. ἄνδρ', libri ἄνδρα. — V. 4. ἐλθεῖν ἕνα λῷστον, Fa ὃς ἦλθε λεκτός, Boeckh coni. ἐλθέμεν λῷστον. — ἐπεὶ Fa, ut Hermann coniecit, vulgo ἐπεὶ δὲ, Vq ἐπὶ δὲ. — Θεμιστοκλῆ' Hermann, vulgo Θεμιστοκλῆα, Fa Θεμιστοκλέα δ', Ahrens Θεμιστοκλῆ. — ἤχθαρε, Fa ἤχθαιρε. — V. 6. ἐόντ', libri ἐόντα. — κυβαλικοῖσι scripsi, nisi κοβαλικοῖσι malis, vulgo σκυβαλικοῖσι, i βαλικοῖσι, Fa et C supra κυμβαλικοῖσι. Cf. Hesychius Κυμβαλικὸν τρόπον et κυβηλικὸν τρόπον. Hermann σκυβαλικτοῖσι. — κατᾶγεν, Fa κατήγαγεν. — V. 7. πατρίδ', vulgo πατρίδα, Hermann πάτραν. — V. 8. τρί' ABc, vulgo τρία. — ἀργύρου scripsi, vulgo ἀργυρίου. — εἰς. Fa ἐπ'. — V. 9. δ' ἐκδιώκων, δὲ ἐκδιώκων A, δὲ διώκων Fa. — καίνων, κενῶν ACRTSBcVi. — V. 10. ἀργυρίων, Hermann ἀργυρέων. — ὑπόπλεως, Ahrens ὑπόπλεος, et sane Fa ἀργυρίου δὲ ὑπόπλειος exhibet. — V. 11. δὲ πανδόκευε FaCA, δ' ἐπανδόκευε vulgo, δ' ἐπανδόκεε Boeckh, δ' ἐπανδόκει Mehlhorn, δὲ πανδοκεὺς Hermann. — γλοιῶς scripsi, legebatur γελοίως. Cf. Hesych. v. γλοιῶς. — ψυχρὰ, Bc ψύχεια, Ahrens ψηχρὰ, Sintenis γλισχρὰ. — V. 12. κηὔχοντο, Fa καὶ εὔχοντο. — ὥραν, Ahrens ὥραν, quod metro non satis convenire videtur: nescio an χώραν scribendum sit. Θεμιστοκλέους, Hermann Θεμιστοκλεῦς, Ahrens Θεμιστοκλέος.

Fr. 2. Plut. vit. Themist. c. 21: Πολὺ δ' ἀσελγεστέρᾳ καὶ ἀναπεπταμένῃ μᾶλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα βλασφημίᾳ κέχρηται μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην ὁ Τιμοκρέων ᾆσμα ποιήσας, οὗ ἐστιν ἀρχή· Μοῦσα κτλ. V. 1. τοῦ, Fa τοῦ δέ. — V. 2. κλέος om. Bc.

–́ ⏑ – –̆ –́ ⏑ – –̆
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –̆ –́ . . . .

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μοῦνος
Μήδοισιν ὁρκιατομεῖ,
ἀλλ' ἐντὶ κἄλλοι δὴ πονηροί·
οὐκ ἐγὼ μόνα κόλουρις·
ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

4.

Diogenian. Praef. 179: *Καρικὸς δὲ αἶνος λέγεται, ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἁλιέα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν· εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτόν, ῥιγώσω, ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολῶ. Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσιν.* Cf. Walz. Rhet. II. 11.

5.

Diogenian. Praef. 180: *Ὁ δὲ Κύπριος (αἶνος) προσηγόρευται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίοις λέγεσθαι ὡς ἐπιχώριος· κέχρηται δὲ καὶ τούτῳ Τιμοκρέων, ἐμφαίνων ὡς οἱ ἄδικα πράσσοντες καὶ ἐς ὕστερον τῶν προσηκόντων τυγχάνουσιν. Καὶ γὰρ τῷ Ἀδώνιδι ἐν Κύπρῳ τιμηθέντι ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τὴν τελευτὴν οἱ Κύπριοι ζώσας ἐνίεσαν περιστεράς, αἱ δ' ἀποπτᾶσαι καὶ διαφυγοῦσαι αὖθις ἀδοκήτως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι πυρὰν διεφθάρησαν.* Cf. Walz Rhett. II. 12.

6.

⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́
⏑ ⏑ –́ – ⏑ ⏑ –́

Σικελὸς κομψὸς ἀνήρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα.

Fr. 3. Plut. vit. Themist. c. 21: *Λέγεται δ' ὁ Τιμοκρέων ἐπὶ μηδισμῷ φυγεῖν συγκαταψηφισαμένου τοῦ Θεμιστοκλέους· ὡς οὖν ὁ Θεμιστοκλῆς αἰτίαν ἔσχε μηδίζειν, ταῦτ' ἐποίησε πρὸς αὐτόν· Οὐκ ἄρα κτλ.* V. 1. *μοῦνος*, Hermann *μοῦνος ὅς*, Ahrens contra *οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μόνος*. — V. 2. *ὁρκιατομεῖ* Hermann, vulgo *ὅρκια τέμοι*, F *μήλοισιν ὅρκια τομή*, A *ὅρκια τέμνω* (vel *τέμω*), x *ὅρκια τέμνει*. V. 3—5. affert Apost. VII. 28. et Arsen. 231., ubi *καὶ ἄλλοι πονηροὶ* scriptum. — V. 3. et 5. *ἐντὶ*, FaAia *ἔντι*. — V. 4. *οὐκ*, Hermann *κοὐκ*. — V. 5. *ἄλλαι*, ia *ἄλλοι*.

Fr. 6. Hephaest. 71: *Τῷ καθαρῷ ἑφθημιμερεῖ ὅλον ᾆσμα Τιμοκρέων συνέθηκε· Σικελὸς κτλ.* Respicere videtur Plato Gorg. 493. A: *Καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν, κομψὸς ἀνήρ, ἴσως Σικελός τις ἢ Ἰταλικός, παράγων τῷ ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικὸν ὠνόμασε πίθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους.* ubi Schol. *οἷον Ἐμπεδοκλῆς· Πυθαγόρειος δ' οὗτος ἦν, ὑπῆρχε δὲ Ἀκραγαντῖνος· Ἀκράγας δὲ πόλις Σικελίας . . . ἀφ' ἧς οὗτός τε καὶ Ὀλύμπιος* (Schol. Olympiodori *ὀλύμπος*) *ὁ μελοποιός.*

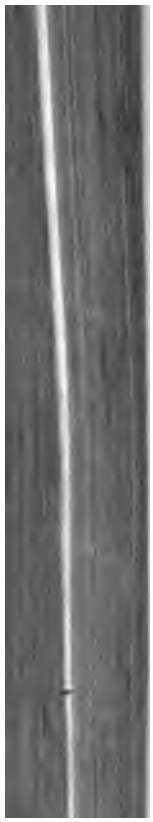

– ∪ – – ∪ – – ∪ – – ∪ – – ∪ – – ∪ – –

⏑ ∪ – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ – – ⏑ ∪ –

Ὤφελέν σ', ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῇ μήτ' ἐ
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆμι
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ
(ἔστ') ἐν ἀνθρώποις κ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

9.

Ὦι ξυμβουλεύειν χὲρς ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

10.

Κηΐα με προςῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
Οὐκ ἐθέλοντά με προςῆλθε Κηΐα φλυαρία.

Fr. 8. Schol. Arist. Acharn. 532: *Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥό*
ποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σκόλιον κατὰ τοῦ Πλούτου, οὗ ἡ ἀρχ
ὦ τ. Π.. μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρ
ναι, ἀλλὰ Τ. τε ν. κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν
dem Schol. Arist. Ran. 1302. ed. Ald. (ubi *γε ναίειν*) et Suid
(ubi *ὄφελες*). Cf. Isidor. Pelus. Ep. II. 146: *Ἔθος ἦν παλα*
συνεστίασιν ἅπτεσθαι λύρας καὶ ᾄδειν· Ἀπόλοιο, ὦ Π
μήτε ἐν γῇ φανείης, μήτ' ἐν θαλάσσῃ. V. l. *ὤφελέν*
vulgo *ὤφελες* vel *ὄφελες*. — *μήτε γῇ*, legebatur *μήτ' ἐν γ*
Schneidewin *οὐρανῷ*. — *φανῆμεν* scripsi. *φανῆναι* Hoepfner.

XXVI.

MYRTIS.

Plutarch. Quaest. Graec. c. 40: *Ἐλιέως τοῦ Κηφισοῦ καὶ Σκιάδος Εὔνοστος ἦν υἱός, ᾧ φασὶν ὑπὸ νύμφης Εὐνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα. Καλὸς δὲ ὢν καὶ δίκαιος οὐχ ἧττον ἦν σώφρων καὶ αὐστηρός· ἐρασθῆναι δὲ αὐτοῦ λέγουσιν Ὄχναν, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεψιὰν οὖσαν. Ἐπεὶ δὲ πειρῶσαν ὁ Εὔνοστος ἀπετρέψατο, καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς κατηγορήσων, ἔφθασεν ἡ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ' ἐκείνου καὶ παρώξυνε τοὺς ἀδελφοὺς Ἔχεμον καὶ Λέοντα καὶ Βούκολον ἀποκτεῖναι τὸν Εὔνοστον, ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγενημένον. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον· ὁ δὲ Ἐλιεὺς ἐκείνους ἔθησεν· ἡ δ' Ὄχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὑτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ' οἰκτείρουσα τοὺς ἀδελφούς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἐλιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκεῖνος δὲ Κολωνῷ· Κολωνοῦ δὲ δικάσαντος οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὄχνης ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατηρήμισεν ἑαυτήν, ὡς Μυρτὶς ἡ Ἀνθηδονία ποιητρία μελῶν ἱστόρηκεν.*

XXVII.

CORINNA.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

1.

x
⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ – ⏑ – ⏑

Τὸν δέ, μάκαρ Κρονίδα, τὸν Ποτειδάων ἄναξ Βοιωτέ.

Corinna. Fr. 1. Herodian. *περὶ μον. λέξ.* 11, 8: *Παρὰ μέντοι Βοιωτοῖς Ποτειδάων τραπέντος τοῦ σ εἰς τ· Κόριννα· Βοιωτοὶ τοῦδε μὲ ἄκαρ Κρονίδη· τοῦ ποτειδάωνος ἄναξ βοίωτε. ὅτι πολλοὺς ἐποίησε σχηματισμοὺς καὶ ἐν ἑτέροις εἴρηται.* Recte Ahrens *Κόριννα Βοιωτῳ· τὸν δέ.* — *Κρονίδα* scripsi, Ahrens *Κρονιδῆε.* — *Ποτειδάων* scripsi, Ahrens *τοὺ Ποτιδάωνος, Fάναξ.*

ΚΑΤΑΠΛΟΤΣ.

2.

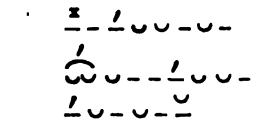

Νίκασ' ὁ μεγαλοσθένης
Ὠαρίων, χώραν τ' ἀπ' ἐοῦς
πᾶσαν ὠνούμηνεν.

3.

Schol. Nicand. Ther. 15: *Οἱ δὲ πλείους Ταναγραῖον εἶναι τὸν Ὠρίωνα· Κόρινna δ' εὐσεβέστατον αὐτὸν λέγει καὶ ἀπελθόντα λοὺς τόπους ἡμερῶσαι καὶ καθαρίσαι ἀπὸ θηρίων.*

4.

Οὐ γὰρ τὶν ὁ φθονερὸς δαίμων.

ΙΟΛΑΟΣ.

5.

Apoll. de pron. 373. B: *Διὰ τοῦ ε̄ ἢ νῶε παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ τούτε νῶε ἐν Ἰολάῳ Κόρινna.* Cod. τούτε, divisit Boe

ΕΠΤ' ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

6.

Οὐμὲς δὲ κομισθέντες.

Fr. 2. Apollon. de Pron. 358. B: *Ἐοῦς. Αὕτη ἀκόλουθος τῇ τεοῦς, ἢ συνεχῶς καὶ Κόρινna ἐχρήσατο. Ἐν Καταπλῳ· Ὁ κτλ.* V. 1. ὁ, Hermann ὃν. — *μεγαλοσθένης*, Ahrens *μεγαλοσθ* V. 2. *Ὠαρίων*, cod. *ὠαρείων*.

Fr. 4. Apollon. Pronom. 365. B: (*Τὶν*) *τίθεται παρὰ Κορί ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Καταπλῳ· Οὐ κτλ. ἀντὶ τοῦ σέ, καὶ σαφὲς ἐναλλαγὴν πτώσεως.* — ὁ fort. del. — *δαίμων*, *δήμων* Ahrens.

Fr. 6. Apollon. de Pron. 379. B: *Βοιωτοὶ μετὰ διφθόγγου οὐμὲς δὲ κ. Κόρινna ἔπτ' ἐπὶ Θήβαις.*

ΕΤΕΡΟΙΑ.

7.

on. Liberal. c. 25: *Μητιόχη καὶ Μενίππη. Ἱστορεῖ Νίκαν-*
ροιουμένων δ' καὶ Κόριννα ἑτεροίων α'. Ὠρίωνος τοῦ Ὑριέως
τίᾳ ἐγένοντο θυγατέρες Μητιόχη καὶ Μενίππη· αὗται, ὅτε
ἠφάνισεν ἐξ ἀνθρώπων Ἄρτεμις, ἐτρέφοντο παρὰ τῇ μητρί,
ινᾶ μὲν ἐδίδασκεν αὐτὰς ἱστοὺς ἐξυφαίνειν, Ἀφροδίτη δὲ αὐ-
κε κάλλος. ἐπεὶ δὲ Ἀονίαν ὅλην ἔλαβε λοιμὸς καὶ πολλοὶ ἀπ-
', θεωροὺς ἀπέστειλαν παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Γορτύνιον·
ῖς εἶπεν ὁ θεός, ἱλάσσασθαι δύο τοὺς Ἐριουνίους θεούς·
ιαταπαύσειν αὐτοὺς τὴν μῆνιν, εἰ δύο δυσὶν ἑκοῦσαι παρθένοι
γένοιντο· πρὸς δὲ δὴ τὸ μαντεῖον οὐδεμία τῶν ἐν τῇ πόλει
ν ὑπήκουσεν, ἄχρι γυνὴ θῆσσα τὸν χρησμὸν ἐξήνεγκε πρὸς τὰς
ις τοῦ Ὠρίωνος. αἱ δ' ὡς ἐπύθοντο περὶ τὸν ἱστὸν ἔχουσαι,
ἀστῶν θάνατον ἐδέξαντο πρὶν ἢ τὴν ἐπιδήμιον ἐπιπεσοῦσαν
φανίσαι νόσον, τρὶς δὲ βοησάμενοι χθονίους δαίμονας, ὅτι
κοῦσαι θύματα γίνονται, ἐπάταξαν ἑαυτὰς τῇ κερκίδι παρὰ
δα, καὶ ἀνέρρηξαν τὴν σφαγήν· καὶ αὗται μὲν ἀμφότεραι κατ-
ς τὴν γῆν· Φερσεφόνη δὲ καὶ Ἅιδης οἰκτείραντες τὰ μὲν σώ-
ν παρθένων ἠφάνισιαν· ἀντὶ δ' ἐκείνων ἀστέρας ἀνήνεγκαν ἐκ
οἱ δὲ φανέντες ἀνηνέχθησαν εἰς οὐρανόν, καὶ αὐτοὺς ὠνόμα-
ρωποι κομήτας· ἱδρύσαντο δὲ πάντες Ἄονες ἐν Ὀρχομενῷ τῆς
ἱερὸν ἐπίσημον τῶν παρθένων τούτων· καὶ αὐταῖς καθ'
ἔτος κόροι τε καὶ κόραι μειλίγματα φέρουσιν· προςαγορεύουσι
: ἄχρι νῦν Αἰολεῖς κορωνίδας παρθένους. Carminis titulus
a offendit, sed *Παρθενίων*, quod aliquis coniiciat, nimis re-
rt. simpliciter *Κόριννα α'* scribendum, ut *ἑτεροίων* temere ex
so *ἑτεροιουμένων* sit additum.

* 8.

⏑ ⏑ – ⏑⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
λλιχόρω χθονὸς Οὐρίας θουγάτηρ.

9.

διανεκῶς εὕδεις; οὐ μὰν πάρος ἦσθα Κόριννα.

. Priscian. I. 35. Krehl: „*In plerisque tamen Aeoles hoc secuti fa-*
: enim θουγάτηρ pro θυγάτηρ, ου corripientes, vel magis υ sono
ınt pronunciare, ideoque adscribunt ο, non ut diphthongum faciant, sed
υ Aeolicum ostendant, ut Καλλιχώρου χθονὸς εὐρείας θου-
Corinnae tribuit Welcker, cum in antiquis editionibus contra codi-
ritatem Callimacho sit tributum. — *Καλλιχόρω, καλλιχόρου* cod.
vulgo *καλλιχώρου*. — *Οὐρίας* Müller, vulgo *οὐρίας*, cod. Heidelb.
Erl. I. *σηυρηιας*, Lips. I. *συρείας*. — *θουγάτηρ*, Ahrens *θουγάτειρ*.
. Hephaest. 22: *Ἔστι μέντοι καὶ ἐν ἔπει, ὡς παρὰ Κορίννῃ ἐν*
πτῳ· ἢ διανεκῶς κτλ. ubi C *διαννιεκῶς*, Turn. *οἶσθα*. Locus
pectus de vitio: ferrem si ἢ abesset, *Διανεκέως εὕδεις*, nisi forte
ἀβακέως εὕδεις. Post *Κόριννα* Hermann addit *Ὑπναλέα*.

10.

⏑ –́ –́ – ⏓ – –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –

Ἰώνει Fῦδ' εἱρώων ἀρετὰς χεἰρωάδων.

11.

⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ –

Περὶ τεοῦς Ἑρμᾶς ποτ' Ἄρευα πουκτεύϊ.

12.

⏓ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Λάδοντος δονακοτρόφω.

13.

–́ – – – –́ ⏑ ⏑ –

Κὴ πεντήκονθ' οὑψιβίας.

14. 15. 16. 17. 18.

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –

⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

Fr. 10. Apollon. de Pron. 325. A: *Βοιωτοὶ ἰών, . . . Κόριννα — καὶ ἔτι· ιωνει ἠδ' ἡρώων ἀρετὰς χειρωαδων.* Emendavit Ahrens, ego olim scripseram *ἰὼν ἄειδον εἰρώων ἀρ. χεἰρωΐδων.*

Fr. 11. Apollon. de Pron. 355. C: *Τεοῦς — καὶ ἔτι Κόριννα· περὶ τ. Ἑρ. ποτ' αρευαπουκτευϊ.* Correxit Boeckh. (Valckenaer *Ἄρηα πουκτεύει*).

Fr. 12. Theodos. ap. Dindorf. ad Aristoph. Schol. T. III. p. 418. *Κόριννα· Λάδ. δονακοτρόφου*, quod correxi, nisi forte *Νέδοντος* potius scribendum, vid. Fr. 38.

Fr. 13. Hephaest. 108: *Καὶ ἐπὶ τῶν γλυκωνείων τοιαῦτα σχήματα παραλαμβάνεται· οἷον ἐν τοῖς Κορίννης — ὧδε καὶ τόδε· Καὶ πεντήκονθ' οὑψιβίας* (schol. *οὑψιβίας*), *κὴ* Ahrens, idem vero etiam *πεντείκονθ'*.

Fr. 14. 15. 16. 17. 18. Hephaest. 106: *Ἔτι δὲ καὶ πλείοσιν αὕτη (Κόριννα) κέχρηται σχήμασιν· Δούρατος κτλ.* Hermann coni. *Δούρατος ὥστ' ἔφ' ἱππίω Κάρτα κε βρεμομενοι πόλιν Διεπράθομεν ἀπροφανές· Γλούκου δέ που τις ἀοιδιῶν Πελέκεσσι δονεῖτ' ἄν.* probante Schneidewino, nisi quod *ὡς ἀφ' ἱππίω κάρτα μέγα βριμούμενοι π. ἐπ. ἀπροφανές· γλ. δέ πω τις ἀFοιδιῶν πελεκέεσσι δονεῖτη* scripsit. At non cohaerent hae reliquiae, sed ex uno eodemque petitae videntur carmine.

Δώρατος ὥστ' ἐφ' ἵππω.
Κατὰ μὲν βριμαόμενοι.
Πόλιν δ' ἐπράθομεν προχάνης.
Γλουκοὺ δή τις ἀΐδων.
Πελέκεσσι δονεῖτη.

19.

. . . – ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ – –

(*Εὐωνυμίης*)
πῆδα Fὸν θέλωσα φίλης
ἀγκάλης ἑλέσθη.

20.

⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ –
Καλὰ γέροια εἰσομένα
Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλυς·
μέγα δ' ἐμῆς γέγαθε πόλις
λιγουροκωτίλης ἐνόπης.

21.

⏑́ ⏑ – ⏑ ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ – ⏑
⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑́ –

Fr. 14. *δώρατος* scripsi, vulgo *δούρατος*. — Fr. 15. *κατά*, C *καὶ τά*. — *βριμαόμενοι* scripsi, vulgo *βριμούμενοι*, C *βριμόμενοι*. — Fr. 16. *προχάνης* i. e. *προχάναις* scripsi, vulgo *προφανής*, schol. *προφάνης*. idque coniungebatur cum Fr. 17. — Fr. 17. *γλουκού*, vulgo *γλούκου*, Turneb. *γλυκοῦ*. — *δή* scripsi, vulgo *δέ*. — *ἀΐδων* Ahrens, C *ἀεῖδων*, Fl. *αἰδών*, A *ἀηδών*, vulgo *δονεῖται*. — Fr. 18. *δονεῖτη* Boeckh, vulgo *ᾄδων*.

Fr. 19. Apollon. de Pron. 396. B: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος· ὁμοίως καὶ Βοιωτοί· ευωνιμιης Κοριννα πηδεγον θελωσα φίλης ἀγκάλης ελησθη.* Emendavit Boeckh, sed *εὐωνυμίης* vix rectum, videtur titulus carminis latere.

Fr. 20. Hephaest. 106: *Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκωνείων τοιαῦτα σχήματα παραλαμβάνεται, οἷον ἐν τοῖς Κορίννης· Καλὰ κτλ.* ubi repetit schol. Videntur autem hi quatuor versus cohaerere. — *Καλὰ* Fl. Rhed. om. — *γέροια*, sch. et Turn. *γέρεια*, Ahrens *γερή'* (i. e. *γεραιὰ*) *ἀϊσομένα*. — V. 2. *λευκοπέπλυς* Ahrens, vulgo *λευκοπέπλοις*, Fl. *λευκοπέπλους*. — V. 3. *ἐμῆς* Boeckh, vulgo *ἐμή*. — *γέγαθε*, Fl. *μέγαδε*. — *πόλις* om. Sch. in C est *μέγα δὲ . . . σε πόλις*. — V. 4. *ἐνόπης* Boeckh, vulgo *ἐνοπῆς*, C *ἐνωπῆ*.

Μέμφομη δὲ κὴ λιγουρὰν Μουρτίδ' ἰώνγα,
ὅτι βανὰ φοῦσ' ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν.

22.

. . ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –

Τὸ δέ τις οὐμίων ἀκουσάτω.

23.

Θέσπια καλλιγένεθλε, φιλόξενε, μουσοφίλητέ.

* 24.

Τεῦς γὰρ ὁ κλᾶρος.

* 25.

Ἀμῶν δόμων.

* 26.

Ἐσσάρχι πτολέμω.

27.

Athen. IV. 174. F: ***Τούτοις (γιγγραίνοις αὐλοῖς) δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐστὶν εὑρεῖν.***

Fr. 21. Apollon. de Pron. 324. C: *Θέμα ἐστίν, ὃ συζύγως οἱ αὐτοὶ (Βοιωτοὶ) φασὶ τῇ μὲν ἐγὼν τὴν ἰών, τῇ δὲ ἐγωνγα τὴν ἰωνγα Κόριννα· Μέμφομαι δὲ καὶ λ. Μυρτίδα ἰώνγα, ὅτι β. φοῦσα ἔβα Πινδαρίοιο ποτ' ἔριν.* Emendavit Boeckh. V. 2. Respic. Herod. *περὶ μον. λέξ.* 18, 25: *Τὸ γὰρ παρὰ Κορίννῃ βάνα οὐ κοινὸν οὐδὲ εἰς νη λῆγον, ἀλλὰ ἴδιον θέμα Βοιωτῶν τασσόμενον ἀντὶ τοῦ γυνή.* Cf. etiam Hesych. v. *βάννα* et *βανῆκας*. Ceterum conferas quae Pausan. IX. 22, 3. dicit: *ἔστι δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ γραφή, ταινίᾳ τὴν κεφαλὴν ἡ Κόριννα ἀναδουμένη τῆς νίκης ἕνεκα, ἣν Πίνδαρον ᾄσματι ἐνίκησεν ἐν Θήβαις.* sed haec ex mystagogorum explicatione petita videntur.

Fr. 22. Apollon. de Pron. 382. B: *Οὐμίων· Βοιωτοί· Τὸ κτλ. Κόριννα.* Cod. *ουμειων.*

Fr. 23. Schol. Hom. Il. *β'*. 498: *Οἷον καὶ παρὰ Κορίννῃ· Θέσπια κτλ.* Adde Cram. An. Par. III. 351, 8. et 137, 10. Matranga An. 426. Respicit Draco 47. et Steph. Byz. v. *Θέσπεια· γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ.* qui hoc dicere videtur, Corinnam alibi etiam *Θέσπιαν* littera media producta dixisse. Cf. etiam Eust. Il. 266, 5.

Fr. 24. 25. 26. recte Corinnae tribuit Ahrens. Fr. 24. Apollon. de Pron. 356. A: *Τεῦς — ἔστι δὲ καὶ Βοιωτιακὸν δῆλον ὡς· τεῦς κτλ. ὃ περισπασθὲν τὴν πρωτότυπον σημαίνει.* — Fr. 25. Idem 381. C: *Ὁμοίως Βοιωτοὶ Ἀμίων, ἐπὶ δὲ τῆς κτητικῆς Ἀμῶν, ἀμῶν δόμων.* — Fr. 26. An. Cram. Ox. I. 172, 14: *Συνεμπίπτει δὲ ἡ ἐς πρόθεσις καὶ ἄλλῃ Βοιωτιακῇ προθέσει τῇ ἐξ, ἐς Μουσῶν ἀντὶ τοῦ ἐκ Μουσῶν· ἂν δὲ φωνῆεν ἐπιφέρηται, διὰ δύο σσ· ἐσσ' Ἀρχιπτολέμου.* Similia leguntur ib. 160, 19. ubi *ἐσσαρχος ποταμός*. Correxit Ahrens, nisi quod *πολέμω* scripsit

28.

Pausan. IX. 20, 2: *Ταναγραῖοι δ' οἰκιστὴν σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσιν, Χαιρησίλεω παῖδα, τοῦ Ἰασίου, τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Αἰθούσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος· Ποίμανδρον δὲ γυναικά φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν, θυγατέρα Αἰόλου· Κορίννῃ δέ ἐστιν ἐς αὐτὴν πεποιημένα, Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι.*

29.

Plut. de Mus. c. 14: *Ἡ δὲ Κόρινna καὶ διδαχθῆναί φησι τὸν Ἀπόλλω ὑπ' Ἀθηνᾶς αὐλεῖν.*

30.

Schol. Apoll. Rhod. III. 1178: *Ὠγύγιαι Θῆβαι ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν· Κόρινna δὲ τὸν Ὠγυγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν (P υἱὸν δὲ Ὠγύγου Κόρινναν λέγουσι γενέσθαι)· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ Ὠγύγιαι τῶν Θηβῶν πύλαι.* Eadem Philemon 128.

31.

Anton. Liberal. c. 10: *Μινυάδες· Ἱστορεῖ Νίκανδρος ἑτεροιουμένων δ' καὶ Κόρινna. Μινύου τοῦ Ὀρχομενοῦ ἐγένοντο θυγατέρες Λευκίππη, Ἀρσίππη, Ἀλκαθόη, καὶ ἀπέβησαν ἐκτόπως φιλέργοι, πλεῖστα δὲ καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας ἐμέμψαντο, ὅτι ἐκλιποῦσαι τὴν πόλιν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐβάκχευον, ἄχρι Διόνυσος εἰκασθεὶς κόρῃ παρήνεσεν αὐταῖς μὴ ἐκλείπειν τελετὰς ἢ μυστήρια τοῦ θεοῦ· αἱ δὲ οὐ προσεῖχον· πρὸς δὴ ταῦτα χαλεπήνας ὁ Διόνυσος ἀντὶ κόρης ἐγένετο ταῦρος καὶ λέων καὶ πάρδαλις καὶ ἐκ τῶν κελεόντων ἐρρύη νέκταρ αὐτῷ καὶ γάλα. πρὸς δὲ τὰ σημεῖα τὰς κόρας ἔλαβε δεῖμα. καὶ μετ' οὐ πολὺ κλήρους εἰς ἄγγος αἱ τρεῖς ἐμβαλοῦσαι ἀνέπηλαν· ἐπεὶ δ ὁ κλῆρος ἐξέπεσε Λευκίππης, ἠύξατο θύμα τῷ θεῷ δώσειν, καὶ Ἵππασον τὸν ἑαυτῆς παῖδα διέσπασε σὺν ταῖς ἀδελφαῖς· καταλιποῦσαι δὲ τὰ οἰκεῖα τοῦ πατρός, ἐβάκχευον ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐνέμοντο κισσὸν καὶ μίλακα καὶ δάφνην, ἄχρις αὐτὰς Ἑρμῆς ἁψάμενος τῇ ῥάβδῳ μετέβαλεν εἰς ὄρνιθας· καὶ αὐτῶν ἡ μὲν ἐγένετο νυκτερίς, ἡ δὲ γλαῦξ, ἡ δὲ βύζα· ἔφυγον δὲ αἱ τρεῖς τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου.* Fortasse huc pertinet Fr. 24.:

Τεῦς γὰρ ὁ κλᾶρος.

32.

Schol. Eurip. Phoen. 26: *Τινὲς δὲ καὶ τὴν μητέρα ὑπ' αὐτοῦ (Οἰδίποδος) ἀνῃρῆσθαι, ἀνελεῖν δὲ αὐτὸν οὐ μόνον τὴν Σφίγγα, ἀλλὰ καὶ τὴν Τευμησίαν ἀλώπεκα, ὡς Κόρινna.*

33.

Schol. Arist. Acharn. v. 720: *Ἀγοράζειν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἐν ἐξουσίᾳ καὶ παρρησίᾳ ἐστὶν ἀττικῶς, ὅθεν καὶ ἡ Κόρινna, ἐστὶ*

τοῦ Πινδάρου ἀττικισταί· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει. Locus corruptus, vid. ad Pind. Fr. 79.

34.

Schol. Hom. Il. ϱ'. 197: *Γηράς — καὶ κ' ὥρινναι βροντᾶς ἀντὶ τοῦ βροντήσας.* Recte Schneidewin cum aliis correxit *Κόρινναι βροντάς*. Atque fuerunt qui hanc formam etiam apud Sophoclem Philoct. 1199. sibi deprehendisse visi sunt, vid. Schol. *ἔστι μέντοι καὶ λαβεῖν βροντᾶς ἀντὶ τοῦ βροντήσας.*

35.

Apollon. de pron. 366. B: *Ἔστι καὶ ἡ ἕτν ἀπὸ τῆς τεῖν παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Κορίννῃ ἐπὶ δοτικῆς ἔσθ' ὅτε παραλαμβανομένη.*

36.

Apollon. de Pron. 354. C: *Ἡ ἐμοῦς κοινὴ οὖσα Συρακουσίων καὶ Βοιωτῶν, καθὸ καὶ Κόρινναι καὶ Ἐπίχαρμος ἐχρήσατο.*

37.

Choeroboscus I. 80. (Bekk. An. III. 1381.) *Θρᾶνυξ, θράνυπος ἐπὶ τοῦ θρόνου παρὰ Κορίννῃ,* Cf. ib. 81.

38.

Choerob. I. 75. (Bekk. An. III. 1393): *Τὸ μέντοι Νέδων τῷ λόγῳ τῶν μετοχικῶν διὰ τοῦ ντ κλίνει Κόρινναι, οἷον Νέδοντος, οἱ δὲ περὶ Δίδυμον καὶ Ἀπίωνα διὰ τοῦ ω κλίνουσιν ἀναλόγως, οἷον Νέδωνος,* Cf. ad Fr. 12.

39.

Hesych.: *Τόνθων· παρὰ Κορίννῃ, ἐπὶ νωτιαίου* (cod. *νοτιβίου*) *κρέως τὸ ὄνομα.*

40.

Cramer An. Ox. I. 62, 20: *Φράσσω, ἀφ' οὗ ἡ Κόρινναι βοιωτικῶς φράττω λέγει ἀντὶ τοῦ φράσσω.* Cf. Eust. Il. 824, 22. Od. 1654, 24. Favor. 121. 444. Schol. Hom. Il. κ'. 572.

41.

Phrynich. 309: *Ψίεθος, μιερός, ὔελος· ἁμαρτάνουσιν οἱ διὰ τοῦ ε λέγοντες, ἀδόκιμον γάρ· καὶ ἡ Κόρινναι τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις.*

XXVIII.

LAMPROCLES.

1.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν ἐγρεκύδοιμον

Lamprocles. Fr. 1. Aristoph. Nub. v. 967: *Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾄσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας. Ἡ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ Τηλέπορόν τι βόαμα, ἐντεινομένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.* Schol. Cod. Rav. et Ven. et G: *Παλλάδα· Ἀρχὴ ᾄσματος Φρυνίχου, ὡς Ἐρατοσθένης φησί* (ᾄσμ. φησιν ὡς Ἐρ. φρυν. V.)· *Φρύνιχος δὲ αὐτοῦ τούτου τοῦ ᾄσματος μνημονεύει ὡς Λαμπροκλέους ὄντος· Παλλάδα περσέπολιν κλήζω* (περσέπτολιν κληίζω RV), *πολεμαδόκον* (πολεμοδόκον V.) *ἀγνὰν* (ἀγνὴν G) *παῖδα Διὸς μεγάλου.* Dindorf adiecit *δαμάσιππον* ex Schol. Ald.: *εἴδη ᾀσμάτων ἀμφότερα, τὸ Παλλάδα περσέπτολιν θεὰν καὶ τὸ Τηλέπορόν τι βόαμα· τὸ μὲν οὖν πρότερον Λαμπροκλέους εἶναί φασιν Ἀθηναίου, τοῦ Μίδωνος υἱοῦ· ἔχει δὲ οὕτως· Π. περσέπτολιν κληίζω. π. ἀγνὸν π. Δ. μ. δαμάσιππον.* Si recte se haberent prima verba huius scholii, quicunque haec scripsit, diceret Eratosthenem non recte hoc carmen *Phrynicho* tribuisse, cum sit *Lamproclis*: at commode ipsius Eratosthenis verba servata sunt in alio scholio: *Ἄλλως· οὕτως Ἐρατοσθένης· Φρύνιχος αὐτοῦ τούτου τοῦ ᾄσματος μέμνηται ὡς Λαμπροκλέους ὄντος τοῦ Μίδωνος υἱοῦ ἢ μαθητοῦ· ἔχει δὲ οὕτως· Παλλάδα περσέπτολιν δεινὴν θεὸν ἐγρεκύδοιμον ποτικλητίζω πολεμαδόκον ἀγνὰν παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον. καὶ κατὰ Λαμπροκλέα ὑποτίθησι κατὰ λέξιν.* quae Dindorf (cuius quidem editione non licuit uti) ita interpolavit, ut *δεινὴν θεὸν ἐγρεκύδοιμον ποτι* — eiiceret. Non tamen existimandum est, illum scholiastam impudenter Eratostheni adversatum esse, ut quae ille docuerat, mala fraude in suum usum converteret, sed videtur in illo scholio scribendum: *Ἀρχὴ ᾄσματος Φρυνίχου, ὡς δὲ Ἐρατοσθένης φησίν, Φρύνιχος αὐτοῦ τούτου κτλ.* Phrynichi carmen ab Aristophane notari nonnulli ex antiquis grammaticis dixerant, Eratosthenes contra Lamproclis carmen, quod ipse Phrynichus in libello aliquo pedestri, ut videtur, adhibuerat, respici docuit. Errant autem, qui existimant veteres dubitasse de auctore huius hymni in Minervam, sed duo diversa sunt carmina probe discernenda, alterum *Phrynichi*, alterum antiquius *Lamproclis;* hoc Eratosthenes adscripsit, illius initium in priore scholio servatum est: Aristophanes autem *Lamproclis* carmen respexit, id quod docet *δεινάν* additum, quod in Phrynichi carmine non comparet: hoc cum deesse animadverterent comici interpretes, quos Lamproclis hymnus latuit, male coniecerunt hoc ab Aristophane adiectum esse, vid. Schol. Aristidis T. III. 537: *Παλλάδα περσέπτολιν· εἶδος δὲ τοῦτο ᾄσματος καὶ ἀρχή· τὸν δὲ ποιητὴν αὐτοῦ Ῥοῦφος καὶ Διονύσιος*

ποτικλήζω πολεμαδόκον, ἁγνάν
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

2.

. . . . – ∪ ∪ – –
∪ ⏑ ∪ – ∪ ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪

Αἴτε ποταναῖς
ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι κεῖσθε.

ἱστοροῦσιν ἐν τῇ Μουσικῇ Φρύνιχόν τινα, ἄλλοι δέ φασι Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον· (sed Paris D ap. Frommel *τὸν δὲ ποιητὴν αὐτοῦ Φρύνιχόν τινά φασιν ἢ Λαμπροκλέα, ἢ Στησίχορον.*) *τὸ δὲ δεινὰν Παλλάδα γελοίως ἀντίκειται· τὸ γὰρ ἄσμα οὕτως ἔχει· Παλλάδα περσέπτολιν κλείσο πολεμαδόκον* (BD Ox. *πολεμωδόκον*, Mon. *πολεμηδόκον.*) *ἁγνὰν* (Ox. *ἁγίαν*, B *ἀγνὴν*) *παῖδα Διὸς μεγάλου* (*μεγάλα* B, *μεγάλα* D, *μεγάλην* Ox.) *δαμνοπῶλον* (sic A, *δαμνηπῶλον* rel.) *ἄϊστον* (*ἄρστον* Ox. *αὐτοῦ* Paris. D ap. Fromm.) *παρθένον.* Hic igitur, ubi secundum Rufum et Dionysium carmen Phrynicho tribuitur, prorsus eodem modo, quo in schol. I. Aristoph. legitur, adscriptum est, sed paulo auctius:

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω, πολεμαδόκον, ἁγνὰν
παῖδα Διὸς μεγάλου, δαμόπωλον, ἄϊστον παρθένον.

Sic enim carmen constituendum, nisi quod insolens *δαμόπωλον* et *ἄϊστον* corruptum videtur, itaque in proecdosi ut Kleine *ἀρίστην* scripsi, fort. *ἄητον*. Ex Schol. Arist. sua hausit Tzetz. Chil. I. 683: *Τούτου τοῦ Στησιχόρου δὲ μέλος ὑπάρχει τόδε. Παλλάδα περσέπτολιν κλήζω π. ἀγ. π. Δ. μ. δαμόπωλον* (cod. B *δαμνόπλον.*) *ἄϊστων π.* Cf. Schol. in Cram. An. Ox. III. 353, 13. (Tzetz. Epist. ed. Pressel 101.): *μέλος Στησιχόρου. τινὲς Φρυνίχου τοῦτο φασίν, ἕτεροι δὲ Λαμπροκλέους.* Aristophanis autem locum praeterea resp. Dio Chr. XIII. T. I. p. 259: *οἱ ἂν ἱκανῶς κιθαρίσωσι Παλλάδα περσέπολιν* (ita BM, *περσέπτολιν* rel.) *δεινάν* (ita M, *δεινὰν θεὸν* CP, *Ἀθηνᾶν* rel.) et Suidas v. *Τηλέπορον. Ἀριστοφάνης· τηλέπορόν τι βόημα . . . ἔστι δὲ ἀρχὴ ἄσματος, ὥσπερ τὸ περσέπολιν* (sic A, vulgo *περσέπτολιν*) *Ἀθάναν.* — Quod autem alii de Stesichoro cogitaverunt, inde repetendum quod hic quoque videtur hymnum aliquem in Minervam similiter exorsus esse, quorsum referendum videtur fr. 62. Iam similitudo illa, quae intercedit inter hymnos (Stesichori) Lamproclis et Phrynichi, haud dubie inde est repetenda, quod Homerici alicuius hymni exordium ex more imitati sunt: antiquum hunc hymnum puto memorari in Et. M. 474, 30: *Ἵππια· ἐκλήθη οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ* (Eadem Bekk. An. I. 207, 32. et 350, 25. sed hoc posteriore loco *ὡς ὁ μῦθος* legitur): nunc in hymnis Homericis non exstant nisi duo prooemia breviuscula XI. et XXVIII.

Fr. 2. Athen. XI. 491. C: *Λαμπροκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς καὶ ῥητῶς αὐτὰς* (*Πλειάδας*) *εἶπεν ὁμωνυμεῖν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις· Αἵ τε κτλ.* Eadem Eust. 1713, 5. V. 1. *τε* om. Eust. — V. 2. *κεῖσθε* L, *κεῖσθαι* ABPV, *κεῖνται* C Eust. Malim *νεῖσθε*, ut etiam Meineke coni.

XXIX.

PRATINAS.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

1.

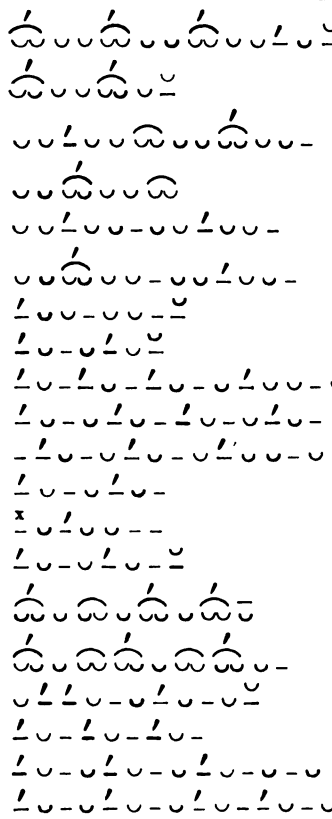

Pratinas. Fr. 1. Athen. XIV. 617. B: *Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάσιος αὐτῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας, ἀγαγακτεῖν ιας ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, καθάπερ ἦν πάιον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συνάδειν τοῖς αὐληταῖς· ὃν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ ν ταῦτα ποιούντων ὁ Πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ὑπορχήμας· Τίς ὁ θόρυβος κτλ.* Pratinae locum egregium, postquam maximam rtem emendatus est, rursus tentavit coniecturis M. Schmidt de dithy-

Τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ
Διονυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν;
ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος·
ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ παταγεῖν
ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναϊάδων
οἷά τε κύκνον ἄγοντα
ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιερὶς βασίλειαν· ὁ δ' αὐλός
ὕστερον χορευέτω· καὶ γὰρ ἐσθ' ὑπηρέτας.
κώμῳ μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλει παροίνων
ἔμμεναι στρατηλάτας.
παῖε, τὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ
ποικίλου προαχέοντα·
φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον,
λαλοβαρυόπα παραμελορυθμοβάταν θ'
ὑπαὶ τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
ἦν ἰδού· ἄδε σοι δεξιά
καὶ ποδὸς διαῤῥιφά, θριαμβοδιθύραμβε·
κισσόχαιτ' ἄναξ ἄκουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν.

rambo 249. V. 1. *τί τάδε*, Stephanus *τίνα τάδε*. — V. 3. *πολυπάταγα* resp. Io. Alex. 11, 30. — V. 6. *σύμενον* B, *ἐσσύμενον* PVL, *θύμενον* A, fort. recte. — *Ναϊάδων* Fiorillo, vulgo *Ναΐδων*. — V. 7. *ἄγοντα*, olim conieci *ἄδοντα*. — V. 9. *τὰν . . . βασίλειαν* om. C. — *τὰν ἀοιδὰν* PVL, *τὰν ἀοιδὰν* Stephanus. — *κατέστασε Πιερὶς* scripsi, A *κατέστασεπιερεὶς*, ceteri *κατεστάς*, (sic P, *κατεὰς* VL, *καθεστάς* B) *ἐπιερεῖς*, Heringa *κατέστας σὺ Πιερίς*. — *βασίλειαν* scripsi, vulgo *βασίλεια*. — *ὁ δ'* C et Hoeschelii epitome, v. *οὐ δ'*. — V. 10. *ὑπηρέτας* A, *ὑπηρέτης* PCVL. — V. 11. *κώμῳ* scripsi, *κωμῶν* AP, *κώμων* CVL, quod iungitur cum iis, quae praegressa sunt. — *θυραμάχοις τε* A et P a m. sec., *πυραμάχοις τε* P a m. pr. VL. *θῆρσα μάχοις τε* C, *θηροαμάχαισί τε* epit. Hoesch. — *πυγμαχίαισι νέων θέλει* Dobree, *πυγμαχίασιν ἐων* (A *εων*, P *ἐων*) *θέα* (A *θεα*) *εἰς* (B *εἰ*) BPVL, *πυγμαχίαισι νέων θέα* epit. Hoesch.. *πυγμαχίαι σινέων θέα* C. — *παροίνων* scripsi, *πάροινον* BPVL, *παρ' οἶνον* Dobree. — V. 12. *στρατηλάτας*, B *στρατηλάτης*. — V. 13. *Φρύγ' ἀοιδοῦ* scripsi, libri *Φρυναίου*, olim conieci *παῦε, παῦε τὸν Φρύγ' ἀοιδοῦ*, Iacobs *παῦε τὸν Φρύγα τὸν ποικίλον θροῦν προχέοντα*, Emperius *φρυνίου πνοὰν ἔχοντα*. — V. 14. *προαχέοντα* scripsi, legebatur *προανέχοντα*. — V. 15. *ὀλεσισιαλοκάλαμον* scripsi, probante Emperio, A *ὁλοσίαλον κάλαμον*, PVL *ὁλοσιαλοκάλαμον* (P *ὁλ.*), Stephanus *ὀλεσιαυλοκάλαμον*. — V. 16. *λαλοβαρυόπα, παραμελορυθμοβάταν θ' ὑπαί* scripsi, et *θ' ὑπαὶ* etiam Emperius, PVL *λαλοβαρυοπαραμελορυθμοβάταν θυπατρυπάνω*, C *λαλοβαρυπαραμελορυθμοβατων* voce *θυπα* omissa, sicut C quae post *δέμας* sequuntur om. — V. 18. *ἦν ἰδού* (*ἠνιδοῦ*)· *ἄδε σοι* Schweighaeuser, A *ην ἰδου α δε σοι*, B *ηνἰδοναδεσοι*, P *νηνιδούαδεσοι*, VL *νηνιδόνα δέ σοι*. — *δεξιὰ*, Bamberger *δεξιὰς*. — V. 19. *ποδὸς* censor Ienensis, legebatur *πόλος*. — *διαῤῥιφά*, A *διάριφα*. B *διάῤριφα*, PVL *διάροφα*. — V. 20. *κισσόχαιτ'* Schweighaeuser, *κισσοχαίτ'* PVL. — *Δώριον* A, *δῶρον* B, *δώρειον* PVL.

2.

⏑ ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἄσκων ὁ τέττιξ εὔτυκος ἐς χορόν.

3.

– ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ –

Γᾶν αὐλακισμέναν ἀρῶν.

ΔΥΣΜΑΙΝΑΙ Η ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ.

4.

Athen. IX. p. 392. F: *Πρατίνας δ' ἐν Δυσμαίναις ἢ Καρυάτισιν ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρτυγα, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέρδικες,* ubi *Δυσμαίναις* Meineke correxit Anal. Alex. 360. (cf. Hesych. *Δύσμαιναι· αἱ ἐν Σπάρτῃ χορίτιδες Βάκχαι*). *Δυμαίναις* Toup corr., codd. *Δυμάναις*. *Καρυάτισι* debetur Dalecampio, A *Καριάτισιν*, PVL *Καρίτισιν*. Caterum Pratinae fort. est quod legitur ap. Steph. Byz. v. *Καρύα*. *Καρυᾶτις μέλισσα.*

5.

ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑

ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ – ⏑ – ⏑

ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ –

* * *

⏑ ˊ – ˊ ⏑ ⏑ – ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μήτε σύντονον δίωκε, μήτε τὰν ἀνειμέναν Ἰαστὶ μοῦσαν,

Fr. 2. Athen. XIV. 633. A: *Διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικήν, πλείστῃ αὐτῇ χρώμενοι — ὅθεν καὶ Πρατίνας φησί· Ἄσκων κτλ.* — *εὔτυκος* AC, *εὔτυχος* PVL.

Fr. 3. Athen. XI. 461. E: *Κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν οὐ γᾶν αὐλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων, κυλικηγορήσων ἔρχομαι.* ibi *αὐλακισμέναν* epitome, codd. *αὐλακισμὲν ἀνδρῶν*, unde *ἀρῶν* vir doctus apud Casaubonum restituit.

Fr. 5. Athen. XIV. 624. F: *Ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν ὁ Ἄσος, καὶ Πρατίνας δὲ πού φησιν· Μήτε κτλ. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς σαφέστερόν φησι· Πρέπει κτλ.* V. l. *μήτε* ABC, *μή* PVL. — *σύντονον*, Iacobs *Ἀωρίδα* excidisse putat, Dindorf lacunam significavit, sed *σύντονον* poeta eam harmoniam dicere videtur, quae apud Platon. Rep. III. 398. E: *συντονολυδιστί* vocatur, Polluci IV. 78. est *σύντονος Λυδιστί*. — *μήτε τὰν* AC, *μήτ'* ceteri. — *ἀνειμέναν, ἀνειμένην* PVL. — *Ἰαστὶ μοῦσαν* Toup., *Ἰαστὶν οὖσαν* ABP, *ἰαστὶ οὖσαν* V, *ἰαστὶ οὖσαν* CL.

φησὶν εἶναι τοῦ νεωτέρου τὸν νόμον τοῦτον.

7.

Plut. de Mus. c. 9: Ἄλλοι δὲ Ξενόδαμον ὑποχρι τὴν γεγονέναι φασὶ καὶ οὐ παιάνων, καθάπερ Πρατίνα δὲ τοῦ Ξενοδάμου ἀπομνημονεύεται ᾆσμα, ὅ ἐστι φανερ

8.

Plut. de Mus. c. 42: Τέρπανδρον δ' ἄν τις παραλ γενομένην ποτὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις στάσιν καταλύσαντα, τὸν Κρῆτα, ὃν φασι κατά τι πυθόχρηστον Λακεδαιμονίο μενον διὰ μουσικῆς ἰάσασθαι, ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασ τὴν Σπάρτην, καθάπερ φησὶ Πρατίνας.

V. 2. μέσσαν AB, μέσαν PVL. — νεῶν C, νέων PVL. πᾶσιν A, τοῖς παισὶν PVL. — ἀοιδὰ AB, ἀοιδὰν PVL. coniicere, sed malim ἀοιδολαβράκταις.

XXX.

PHRYNICHUS.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

1.

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω, πολεμαδόκον, ἁγνάν
παῖδα Διὸς μεγάλου, δαμόπωλον, ἄϊστον παρθένον.

2.

– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑

Λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῇσι φῶς ἔρωτος,

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόντῳ
κύματα ποιεῖται χείματι νὺξ ὁλοή.

Phrynichus. Fr. 1. Vide ad Lamproclem Fr. 1.

Fr. 2. Athen. XIII. 564. F: *Φρύνιχος δὲ ἐπὶ τοῦ Τρωΐλου ἔφη· λάμπειν ἐπὶ πόρφυραις παρῇσι* (sic Porson, BC *παρηισι*, A *παρίησι*, PVL *παρειῇσι*) *φ. ἕ.* Idem rectius 604. A: *ὡς καλῶς Φρύνιχος ἐποίησεν εἴπας· λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις* (B *πορφυρέσι*) *παρῇσι* (*παρηΐσι* PVL, *παρειαῖσι* C) *φ. ἕ.* Ap. Eust. 1558, 18. est *λάμπεις* et *πορφυραῖς*. Fortasse ex Dithyrambo, cui *Troilus* nomen fuit, nisi malis ad tragoediam referre.

Fr. 3. Plut. Quaest. Symp. VIII. 9, 3: *Καίτοι καὶ Φρύνιχος ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς περὶ αὐτοῦ φησιν, ὅτι Σχήματα κτλ.* — Praeterea *Paeanem* Phrynichi memorat Athen. VI. 250. B, ubi Hecker non recte voluit *Tynnichi* nomen substituere.

XXXI.

DIAGORAS.

1.

ΕΙΣ ΑΡΙΑΝΘΗΝ ΑΡΓΕΙΟΝ.

⏑ ˊ – ⏑ ˊ – ⏑ ˊ – ⏑ – – ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Θεός, θεὸς πρὸ παντὸς ἔργου βροτείου νωμᾷ φρέν' ὑπερτάταν,
αὐτοδαὴς δ' ἀρετὰ βραχὺν οἶμον ἕρπει.

2.

ΕΙΣ ΝΙΚΟΔΩΡΟΝ ΜΑΝΤΙΝΕΑ.

⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – –

Κατὰ δαίμονα καὶ τύχαν
τὰ πάντα βροτοῖσιν ἐκτελεῖται.

Diagoras. Fr. 1. Phaedrus *περὶ θεῶν* p. 23. Petersen: *Ὁ μὲν γὰρ (Διαγόρας) ἔπαιξεν, εἴπερ ἄρα τοῦθ' οὕτως ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐπενήνεκται, καθάπερ ἐν τοῖς Μαντινέων ἔθεσιν Ἀριστόξενός φησιν· ἐν δὲ τῇ ποιήσει καθ' ἀληθειαν ὑπ' αὐτοῦ γεγράφθαι τοῖς ὅλοις οὐδὲν ἀσεβὲς παρενέφανεν, ἀλλ' ἐστὶν εὔφημος, ὡς ποιητής, εἰς τὸ δαιμόνιον, καθάπερ ἄλλα τε μαρτυρεῖ καὶ τὸ γεγραμμένον εἰς Ἀριάνθην τὸν Ἀργεῖον· Θεὸς ... ὑπερτάταν.* Una cum v. 2. affert Didymus Alexandr. de Trinit. III. 2. p. 330.

Fr. 2. Phaedrus *περὶ θεῶν* p. 23. ed. Peters.: *Καὶ τὸ εἰς Νικόδωρον τὸν Μαντινέα· Κατὰ ... ἐκτελεῖσθαι. τὰ παραπλήσια δ' αὐτῷ περιέχει καὶ τὸ Μαντινέων ἐγκώμιον.* Scribendum esse *ἐκτελεῖται* docet Sext. Empir. IX. 402. ed. Bekk: *Διαγόρας δὲ ὁ Μήλιος, διθυραμβοποιός, ὡς φασί, τὸ πρῶτον γενόμενος, ὡς εἴ τις ἄλλος θεισιδαίμων, ὃς γε καὶ τῆς ποιήσεως ἑαυτοῦ κατήρξατο τὸν τρόπον τοῦτον· κατὰ δ. καὶ τύχαν πάντα τελεῖται.* Imitatur Aristoph. Av. 547: *κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ συντυχίαν.* Ceterum ex Phaedri loco cognoscimus etiam tertium carmen *ἐγκώμιον εἰς Μαντινέας*, sed quod Schol. Aristoph. Ran. 320. dicit: *Διθυραμβοποιὸς ὁ Διαγόρας ποιητής, συνεχῶς Ἴακχε, Ἴακχε ᾄδων*, id ab inepto interprete confictum est.

XXXII.

CLEOMACHUS.

Τίς τὴν ὑδρίην ἡμῶν
ἐψόφησ' ; ἐγὼ πίνων.

XXXIII.

CLEOMENES.

Athen. IX. 402. A: *Ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποίησαι περὶ τῆς χρόας τοῦ Καλυδωνίου συός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰπόντα· τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σύ· πάλαι γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκὼς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥηγίνου διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ τοῦτο ἱστόρηται.*

Cleomachus. Hephaest. p. 63: *Καὶ δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Κλεομάχειον, ἐν ᾧ καὶ οἱ μολοσσοὶ ἐπὶ τῶν ἀρτίων χωρῶν ἐμπίπτουσι καὶ οἱ χοριαμβοι, οἷον· Τίς κτλ.* V. 1. *ἡμῶν*, Schol. apud Heph. *ὑμῶν*. — V. 2. fortasse *ψόφησεν· ἐγὼ πίνων*. De Cleomacho conf. Tricha p. 34: *πολλῷ αὐτῷ Κλεόμαχος χρῆται, ὃς πύκτης μὲν πρότερον, ὡς φασίν, ἦν, ἐρασθεὶς δέ τινος νέου τὴν ποιητικὴν μετεχειρίσατο.* Ceterum ille versus, quem Tricha ibi affert:

Χὼ παῖς πόκα πότνα σέθεν

fictus est a grammatico, quemadmodum omnia exempla, quae p. 1—3. proponit. Filius eius videtur fuisse Gnesippus, qui amatoria carmina composuit, vid. Comment. de Com. Att. Ant. p. 32. — *Κλεομάχειον* dicit Schol. Heph. p. 36: *Ἑρμᾶς ὅπερ Φεραῖος αἰνέσει θεός, Ἐμμὶ τῶ φυγαίχμα.* sed Heph. *ὁ Καλλίμαχος.*

XXXIV.

CYDIAS.

1.

⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑
⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ –

Εὐλαβεῖ δὲ μὴ κατέναντα λέοντος
νεβρὸς ἐλθὼν μοῖραν αἱρεῖσθαι χρεών.

2.

Plutarch. de facie in orbe lunae c. 19: *Εἰ δὲ μή, Θέων ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδίαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν* (leg. *ἄστρον*) *φανερώτατον πλεπτόμενον, καὶ μέσῳ ἅματι* (sic Schott, vulgo *ἅμα τὴν*) *νύκτα γενομένην* (hoc fortasse Cydiae est), *καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν . . . . φάσκοντας.*

Cydias. Fr. 1. Plato Charmid. 155. D: *Τότε δή, ὦ γεννάδα, εἶδόν τε τὰ ἐντὸς τοῦ ἱματίου καὶ ἐφελεγόμην καὶ οὐκέτ' ἐν ἐμαυτοῦ ἦν καὶ ἐνόμισα σοφώτατον εἶναι τὸν Κυδίαν* (sic codd., nisi quod Cy *Κηδίαν*, vulgo *Κριτίαν*) *τὰ ἐρωτικά, ὃς εἶπεν ἐπὶ καλοῦ λέγων παιδός, ἄλλῳ ὑποτιθέμενος, εὐλαβεῖσθαι μὴ κατέναντα* (sic vd, *κατ' ἐναντία* ΑΘτr, *κατέναντι* vulgo) *λέοντος νεβρὸν ἐλθόντα μοῖραν* (*μοῖρα* A et Θ a m. pr.) *αἱρεῖσθαι χρεών* (*νεκρῶν* Fi). *αὐτὸς γάρ μοι ἐδόκουν ὑπὸ τοῦ τοιούτου θρέμματος ἁλωκέναι.* Praeterea AΘ addunt post *ἐλθόντα* haec: *ἀθανατώσῃ θεα.* Cf. Athen. V. 187. D: *ποιεῖ γὰρ* (*Πλάτων*) *αὐτὸν* (*Σωκράτη*) *ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν σκοτοδινιῶντα καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι καὶ γινόμενον ἔξεδρον, καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτωκότα λέοντος ἀλκῇ, ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι τῆς ὥρας αὐτοῦ.* Ex his Cydiae versus restitui: quod in duobus libris additum est *ἀθανατώσῃ θεια*, id nihil omnino confert ad poetae locum redintegrandum, sed puto haec verba ex antiqua parepigraphe orta esse: haud dubie enim in antiquis libris adscriptum erat *εὐλαβεῖσθαι μὴ θανατώσῃ ἡ θέα*, ut explicaretur sententia illius carminis. Contra Sauppe *ἐν θανατοέσσᾳ θέᾳ* elicuit et Cydiae tribuit, ego in proecdosi scripsi *νεβρὸς ἐλθὼν ἀθανάτῳ σ' ἰδέᾳ μοῖραν αἱρῆται χρεών*, Car. Fr. Hermann *θανάτου σ' ἡ θέᾳ μοῖραν αἱρεῖσθαι χρεών*, interpretatus: *cave, ne leoni occurrentem hinnuleum te ipso aspectu mori fatale sit.* At sententia est: *Noli hinnuleus cum sis cum leone contendere de praeda*, simile proverbium apud Arsen. 355 (413.): *Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.* Denique M. Schmidt coni. *νεβρὸς ἐλθὼν ἰθείᾳ θανατώδει μοῖρ' ἀφαιρῆται χρεών.*

XXXV.

PRAXILLA.

ΥΜΝΟΙ.

1.

Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἠελίοιο,
δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληναίης τε πρόςωπον
ἠδὲ καὶ ὡραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

2.

Ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

ΠΑΡΟΙΝΙΑ.

3.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει·
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

Praxilla. Fr. 1. Zenob. IV. 21: *Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος·* (Cod. Coisl. add. *ἐπὶ τῶν ἀνοήτων*). *Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὡς φησὶ Πολέμων· αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν* (cod. Coisl. *ἐν τοῖς ὕμνοις*) *εἰςάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν κρίνασθαι, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα· ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος. Ἠλίθιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους.* Sed cod. Coisl. servavit ipsos versus: *καταλιπὼν ἐλήλυθεν, ἐκεῖνον δὲ λέγοντα οὕτως· Κάλλιστον κτλ. Εὐήθης γάρ τις ἴσως ὁ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ τοὺς σικύους καὶ τὰ λοιπὰ συναριθμῶν.* Cf. Diogenian. V. 12. Suid. v. *Ἠλιθιάζω.* Apostol. VIII. 53. Resp. Liban. Epist. 707. V. 3. *ὄγχνας* Schneidewin, cod. *ὄχνους.*

Fr. 2. Hephaest. 22: *Παρὰ Πραξίλλῃ ἐν διθυράμβοις ἐν ᾧ δῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς· Ἀλλὰ κτλ.* nisi forte *τὸν* scribendum. Eadem Sch. Heph. 152. (ubi *ἔπειθεν*) affert, item Cram. An. Ox. IV. 326, 20. ubi *οὔποθε στείθεσιν ἐπείθεον* legitur, Draco Straton. 146. Bachmann. An. II. 180, 17. (*ἔπειθεν*). Eust. 12, 25. 805, 21. et 1372, 9. (ubi *ἀλλ' ἑτεόν*).

Fr. 3. Aristoph. Vesp. 1239: *Ἀδμήτου λόγον, ὦ 'ταῖρε, μ. τ. ἀ. φίλει. καὶ τοῦτο ἀρχὴ σκολίου· ἐξῆς δέ ἐστι· τῶν δειλῶν ... χάρις. Praxillae*

4.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ὦ ᾽ταῖρε, φυλάσσεο.

5.

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – –
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – –

Ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ᾽ ἔνερθε νύμφα.

6.

Athen. XIII. 603. A: *Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διὸς ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον.* Valckenaer coni. *ὑπ᾽ Οἰδίποδος.*

7.

Pausan. III. 13, 5: *Πραξίλλῃ μὲν δὴ πεποιημένα ἐστίν, ὡ ῥώπης εἵη καὶ Καρνειός, καὶ αὐτὸν ἀνεθρέψατο Ἀπόλλων καὶ* Cf. Schol. Theocr. V. 83: *Πράξιλλα* (sic Warton, *Πραξίλλας* 3. 4. Exc. Ruhnk., *Πραξίλας* E, *Παξήλος* P) *μὲν ἀπὸ Κ*

esse carmen docet schol. ad v. 1240: *τοῦτο τί λέξεις σκολιόν*] *κολικ σκολιὸν καὶ παρὰ Θεώρου, τοῦτο οἱ μὲν Ἀλκαίου, οἱ δὲ Σαπφ ἔστι δέ, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς Πραξίλλης φέρεται Παροινίοις.* nam l esse referenda ad sequentem cantilenam (*οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν κτ* ad Admeti scolium, vel inde apparet, quod schol. dicit *κολακικόν Θεώρου.* Confirmat plane Pausanias ap. Eust. Il. 326, 36: *Ἀπὸ ῥηθέντος Ἀδμήτου σκολιόν τι ἐν Ἀθήναις ᾀδόμενον, ὡς καὶ Πα φησὶν ἐν τῷ οἰκείῳ λεξικῷ, λέγων, ὡς οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν α δὲ Πραξίλλης τῆς Σικυωνίας· ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη· του κτλ. ἔοικε δὲ διὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν τὴν γενναίαν καὶ φιλανδρ δηλοῦν Ἄλκηστιν, διὰ δὲ τῶν δειλῶν τὸν Ἀδμήτου πατέρα, ὃς θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός.* Vel sic tamen coniicias etiam alterum quod huic apud Aristophanem obiicitur, item ex Praxillae carminib tum esse:

Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ᾽ ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.

V. 2. *δ᾽* om. Schol. Arist. — *γνοὺς*, ap. Schol. Arist. Ven. *πίου ποιοῦσ᾽*. Inter Scolia refert etiam Athen. XV. 695. C. ubi v. 1 *ἑταῖρε*, ib. L *φίλει*, AB *φίλει σέβου*, C *φίλους σέβου* et v. 2. *ὀλίγη χάρις.*

Fr. 4. Schol. Rav. Arist. Thesmoph. 529: *Τὴν παροιμ ἐπαινῶ τὴν παλαιὰν κτλ.*] *Ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀν μένων· Ὑπὸ κτλ. καὶ ἑτέρα, πάντα λίθον κίνει.* ut fortasse l que ad Praxillae carmina referendum sit. Ceterum simillima sentent scolio 23., at haud sciam an illic germana Praxillei carminis forma vata. De ipso proverbio cf. Zenob. VI. 20. Diogen. VIII. 59. Apost 91. — *ὑπὸ*, Fritsche coni. *ἔν τοι.*

Fr. 5. Hephaest. 43: *Καὶ τὸ πρὸς τρισὶ* (*δακτύλοις ἔχον τ συζυγίαν*) *καλούμενον Πραξίλλειον· Ὦ κτλ.*

(Καρνίου EL, Καρίνου Exc. Rubnk.) φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι, (τὰ Κάρνεια). Cf. Eudoc. 251.

8.

Hesych.: Βάκχου Διώνης· οἱ μὲν βακχευτηρίας (corrigunt βακχευτρίας) Σεμέλης, οἱ δὲ Βάκχου, τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης τῆς Διώνης, παρόσον διωνυμία περὶ τὰς θεάς· Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία Ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ.

XXXVI.

BACCHYLIDES.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. [1.]*)

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ –

Ὄλβιος, ᾧτινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορεν
σύν τ' ἐπιζάλῳ τύχᾳ ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν·
οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφυ.

2. [3.]

– – ⏑ – – ⏑ – ⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑
– ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ ⏑

Bacchylides. Fr. 1. Stob. Flor. CIII. 2: Βακχυλίδου Ἐπινικ. (sic A, ἐπινικιων Vind., om. Trinc.) V. 1. et 2. affert Apostol. XII. 68. e. V. 1. ᾧτινι, Neue ᾧτε scripsit. — ἔπορεν Voss., v. ἔπορε. — V. 2. ἐπιζάλῳ Neue, vulgo ἐπιζήλῳ. — τύχᾳ, A τάχα. — V. 3. affertur etiam a Stobaeo XCVIII. 26. τοῦ αὐτοῦ (Βακχυλίδου) Ἐπινικῶν, ubi πάντα γ' legitur, priore loco πάντ', A Vind. πᾶν γ', B πανευδαίμων, Trinc. παντευδαίμων, Schneidewin coni. πάντα πανευδαίμων.

Fr. 2. Stob. Flor. XCVIII. 27: Ἐν τῷ αὐτῷ (Vind. om. lemma). Progressus est v. 3. fr. 1. atque vel propter argumenti vel propter metri similitudinem ex eodem carmine petitum esse apparet. Videntur autem haec Sileni verba fuisse, vid. Cic. Tusc. Quaest I. 48: „Affertur etiam de Sileno

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
μηδ' ἀελίου προςιδεῖν φέγγος·
ὄλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

* 3. [34.]

– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –̆
– –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –̆
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –

Παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον τῷ δαίμονι δῶκε
πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιοκρόταφον
γῆρας ἱκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δύᾳ.

4. [2.]

–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – –

Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος ἀνθρώπων
βιᾶται.

5.

Schol. Aristid. T. III. p. 317: *Ἐρεχθεὺς πρῶτος παρ' Ἀθηνᾶς τὸ ἅρμα ἐδέξατο, ἕτεροι δέ φασι Πέλοπα παρὰ Ποσειδῶνος· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐκ Σικελίας ἐφάνη τὴν ἀρχήν. Βακχυλίδης γὰρ καὶ Πίνδαρος Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα, τοὺς Σικελίας ἄρχοντας ὑμνήσαντες καὶ πλεῖσκελιθαυμάσαντες ἐν ἱππηλασίᾳ, πρὸς χάριν αὐτῶν εἶπον, ὡς Σίτα ὦται πρῶτοι ἅρμα ἐξεῦρον.* ita C, rectius fortasse BD: *οἱ γὰρ περὶ Βακχυλίδην καὶ Πίνδαρον ὑμνήσαντες τοὺς περὶ Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα ἐν ἱππικῇ παρέσχον ὑπόνοιαν Σικελιώτας τὴν ἱππικὴν ἐξευρεῖν.*

* 6. [5.]

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –̆
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –̆
x – – –́ ⏑ . . . .

fabella quaedam, qui cum a Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur, docuisse regem, non nasci homini longe optimum esse, proximum autem, quam primum mori." Cf. inprimis Aristotelem ap. Plut. Consol. ad Apoll. c. 27. Atque huc refero, quod Photius Bibl. p. 153. A. ex Hephaestione Ptolemaeo affert: *τί ἐστι τὸ παρὰ Βακχυλίδῃ ὡς ἀπὸ Σειληνοῦ εἰρημένον καὶ πρὸς τίνα εἶπε τὸ ἔπος;*

Fr. 3. Clem. Alex. Str. VI. 745: *Βακχυλίδου τε εἰρηκότος· Παύροισι κτλ.* V. 1. *παύροισι* Stephanus, vulgo *παρ' οἷσι.* — *θνατῶν* Neue, vulgo *θνητῶν.* — *τῷ δαίμονι δῶκε*, Ursinus *ὁ δαίμων ἔδωκεν*, Neue *δαίμων ἔδωκεν*, qua coniectura non tollitur vitium, cum *πράσσοντας* non possit absolute dici, nam *ἐν καιρῷ* cum *ἱκνεῖσθαι* iungendum. Fort. *σὺν δαίμονι δῶκε τύχα* vel *θεός.* — V. 3. resp. Hesych. *Πρὶν ἐγκύρσαι* (add. *δύᾳ*) *πρὶν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας.*

Fr. 4. Stob. Flor. X. 14: *Βακχυλίδου Ἐπινικῶν* (sic A, om. Trinc.) — *ἀνθρώπων* A Vind. Gesn. marg., vulgo *ἀνθρώπω.*

Ξανθότριχα μὲν Φερένικον
Ἀλφεὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμιον
νικάσαντα.

* 7. [6.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –

Ὦ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι.

* 8. [7.]

. . . . – – ⏑ ⏑ – –

Προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

* 9. [8.]

. . . – – ⏑ ⏑ – ⏑ . . .
– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

. . . . *Νίκα γλυκύδωρος* . . .
ἐν πολυχρύσῳ δ' Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένα κρίνει τέλος
ἀθανάτοισί τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.

10. [9.]

Ammon. 79: *Νηρεΐδες τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων διαφέρει· Δίδυμος ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου ἐπινίκων· φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν· Εἰσὶ τοίνυν, οἵ φασι διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι κτλ.* Cf. Eustath. Od. 1954, 5. Eudoc. 306.

Fr. 6. Schol. Pind. Ol. I. Argum.: *Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ νικῶντος ἵππου Φερένικός ἐστι· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Βακχυλίδης γράφων οὕτω· Ξανθότρ. κτλ.* — *νικάσαντα* Neue, vulgo *νικήσαντα.*

Fr. 7. Schol. Pind. Ol. XIII. 1: *Πρόθυρον καὶ θύρας εἰώθασι καλεῖν τὴν Κόρινθον διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὸν Ἰσθμόν, πρόθυρον δὲ τοῖς εἰς Πελοπόννησον στελλομένοις· Βακχυλίδης· Ὦ κτλ.*

Fr. 8. Apollon. de Pron. 368. A: *Ἔτι καὶ ἡ νίν τάσσεται ἐπὶ πλήθους· — Προσφ. κτλ. Βακχυλίδης.*

Fr. 9. Ursinus p. 206. ex Stobaeo Flor. III. (in codd. et edd. deest): *Βακχυλίδης δὲ τὴν Νίκην γλυκύδωρόν φησι καὶ ἐν πολυχρύσῳ Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένην κρίνειν τέλος ἀθανάτοισί τε καὶ θνητοῖς ἀρετῆς.* Constituit Neue.

Y M N O I.

11. [10.]

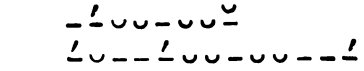

Αἰαῖ τέκος ἀμέτερον,
μεῖζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέγκτοισιν ισον.

12. [11.]

Schol. Aristoph. Acharn. 47: *Τοῦ δὲ Κλεοῦ μέμνηται Β λίδης διὰ τῶν Ὕμνων.*

Π A I A N E Σ.

13. [12.]

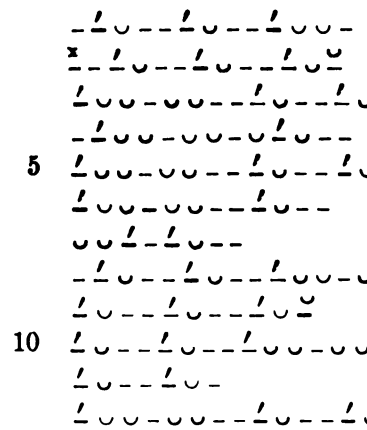

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν εἰράνα μεγάλα
πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμιῶν θεοῖσιν αἴθεσθαι βοῶν

Fr. 11. Stob. Floril. CXXII. 1: *Βακχυλίδου Ὕμνων* (h cod. Vind.). Fortasse Danaë haec conqueritur. V. 1. *αἰαῖ*, vulgo — V. 2. *ἀφθέγκτοισιν*, Gesn. m. *ἀφεύκτοισιν*. — Bacchylidis hymn morat etiam Menander de Encom. IX. 140. ed. Walz: *εἰσὶ τοίνυν Βακχυλίδη ὕμνοι ἀποπεμπτικοί.* adde ib. 132.

Fr. 13. Stob. Floril. LV. 3: *Βακχυλίδου Παιάνων.* V om. Stephan., malim *τοι*. — *εἰράνα* Boeckh, vulgo *εἰρήνη*. — *μεγά* lim *μέγαν*. — V. 2. *καὶ μελιγλώσσων* codd., Boeckh scripsit *μελιγί τ'*. — *ἀοιδᾶν* Boeckh, vulgo *ἀοιδῶν*. — V. 3. *δαιδαλέων* A Trinc. *δαιδάλεον*. — *αἴθεσθαι* L. Dindorf et Schneidewin, *ἔθεσθε* A Vos Ars. Trinc., *τίθενται* vulgo, Leopardus *αἴθεται*.

ξανθᾷ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλειν.
ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν
ἀραχνᾶν ἱστοὶ πέλονται·
ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμναται εὐρώς·
χαλκεᾶν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·
οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων,
ἀμὸν ὃς θάλπει κέαρ.
συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαί, παιδικοί θ' ὕμνοι
φλέγονται.

14. [13.]

x x
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ –
x – –...

Ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν·
οὐδὲ γὰρ ῥᾴστον ἀῤῥήτων ἐπέων πύλας
ἐξευρεῖν.

15. [14.]

Zenob. Prov. II. 36: *Ἄρκτου παρούσης ἴχνη μὴ ζήτει. ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν εἴρηται ἡ παροιμία· μέμνηται δὲ αὐτῆς Βακχυλίδης ἐν Παιᾶσιν.* Cf. ibi interppr.

V. 4. ξανθᾷ, Vind. Trinc. ξανθά. — μῆρα Buttmann, ταυντρίχων L. Dindorf et Schneidewin, vulgo *μερίδες εὐτρίχων*, Leopardus *μηρία τῶν εὐτρίχων*, A *μηρῦταν*, Voss. *μεριταν*, Vind. Ars. *μηρίταν*, deinde omnes *εὐτρίχων*. — V. 5. *μέλειν* A Vind. Voss. Ars. Trinc., vulgo *μέλει*. — V. 6. *σιδαροδέτοις* Plutarch. Numa c. 20: *Ὥστε καὶ τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδεῖν πρὸς τὴν τότε κατάστασιν λέγουσιν· Ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν* (sic Stephanus, *πορπάξειν* Sg, *πορπάζειν* vulgo) *αἰθᾶν* (sic Stephanus, vulgo *ἔνθα δ'* ut FaL, *ἐνθάδ'* STV). *ἀραχνᾶν ἔργα, καί· εὐρὼς δάμναται ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφήκεα, χαλκέων δ' οὐκέτι σ. κτύπος* (C *τύπος* ex corr.) *οὐδὲ σ. μ. ὕ. ἀπὸ βλεφάρων*. Stob. *σιδαροδέτοισιν*. — *πόρπαξιν*, ap. Stob. Voss. Vind. Ars. B *ὄρπαξιν*, A *ἔρπαξιν*. — *αἰθᾶν* Grotius, vulgo *αἴθαν*, B *αἰέν*. — V. 7. *ἀραχνᾶν*, v. *ἀράχναν*. — *ἱστοὶ* Stob., *ἔργα* Plut. — *πέλονται*, Ursinus coni. *πλέκονται*. — V. 8. *ἀμφάκεα* Stob. (A *ἐμφάκεα*), Plut. *ἀμφήκεα*. — *εὐρώς* omis. Stobaeus, addidi post *δάμναται*, vulgo corrigunt *εὐρὼς δάμναται*, at Plutarchus non servavit ordinem verborum integrum. — V. 9. *χαλκεᾶν* Schneidewin et ap. Plut. V *χαλκαίαν*, FaL *χαλκέαν*, vulgo *χαλκέων*, Boeckh *χάλκεος* omissa part. *δ'*. — *οὐκ ἔστι* scripsi in proecdosi, et sic ap. Plut. FaLq Stephanus, vulgo *οὐκέτι*. — V. 10. *συλᾶται*, ap. Stob. A Vind. Voss. Ars. Trinc. *συλᾶτε*. — *ὕπνος*, Vind. Voss. *ὕπνον*, Trinc. *μελίφρον' ὕπνον*. — *βλεφάρων*, *γλεφάρων* Boeckh. — V. 11. *ἀμὸν* Heyne, vulgo *ἄμος*, Vind. *ἄμος*. — *θάλπει* AB Voss. Ars. Gesn. m., vulgo *θάλκει*. — V. 12. *συμποσίων*, Arsen. Voss. *γυμνασίων*. — *φλέγονται*, fortasse *φλέγοντι* scribendum.

Fr. 14. Clem. Al. Strom. V. 687: *Ἕτερος δὲ .... τό τε νῦν, φησὶ Βακχυλίδης ἐν τοῖς Παιᾶσιν οὐδὲ γὰρ κτλ.* Particula *δὲ* Clementis est. V. 2. et 3. affert Theodoret. Therap. I. 14, 36.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

16. [16.]

Schol. Pind. Pyth. I. 100: *Ταύτῃ τῇ ἱστορίᾳ καὶ Βακχυλίδης συμφωνεῖ ἐν τοῖς Διθυράμβοις, ὅτι δὴ οἱ Ἕλληνες ἐκ Λήμνου μὲν ἐστείλαντο τὸν Φιλοκτήτην Ἑλένου μαντευσαμένου. εἵμαρτο γὰρ ἄνευ τῶν Ἡρακλείων τόξων μὴ πορθηθῆναι τὴν Ἴλιον.*

17. [17.]

Serv. Virg. Aen. VI. 21: „Septena quotannis] quidam septem pueros et septem puellas accipi volunt, quod et Plato dicit in Phaedone et Sappho in Lyricis et Bacchylides in Dithyrambis, et Euripides in Hercule, quos liberavit secum Theseus.“

18.

Serv. Virg. Aen. XI. 93: Versis Arcades armis. Lugentium more mucronem hastae, non cuspidem contra terram tenentes, quoniam antiqui nostri omnia contraria in funere faciebant, scuta etiam invertentes propter numina illic depicta, ne eorum simulacra cadaveri polluerentur aspectu, sicut habuisse Arcades Bacchylides in dithyrambis dicit.“ Neue huc refert Fr. 41. quod quidem perquam incertum.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

19. [18.]

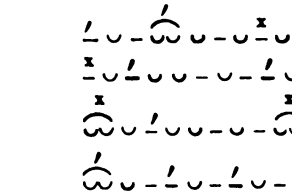

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται
διατελεῖν βίον· ὃς δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,

Fr. 19. Stob. Floril. CVIII. 26: *Βακχυλίδου Προσῳδιῶν.* (A, om. Vind. Trinc.) V. 1—3. usque ad *βίον* leguntur etiam ap. Stob. I. (sed Gaisfordii libri omittunt) et Apostol. VI. 55. f. V. 1. Neue coni. *μὲ δὲ βροτοῖσιν* deleto *ἐστίν*. — V. 2. *ἀπενθῆ*, Trinc. *ἀπευθῆ*. — V. 3. *δι τελεῖν*, Neue coni. *διαντλεῖν*, Iacobs *διαπλέκειν*. — *ὃς* Grotius, libri *α* Neue coni. *ᾧ δὲ* (ita etiam Stephanus) *μέριμν' ἀμφιπολεῖ.*

τὸ δὲ παρ' ἁμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
ἓὸν ἰάπτεται
κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

20. [18.]

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἐστὶν ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν
καρδίαν;

21. [19.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

22. [20.]

⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ ...
Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατής τ' ἐλέγχει
ἀλάθεια.

V. 4. τὸ δὲ παρ' ἁμάρ τε καὶ Grotius, nisi quod τόδε et ἦμαρ scripsit (ἄμαρ Neue), libri τὸ δὲ (τόδε) παρόμαρτε, Stephanus τὸ δὲ πᾶν ἦμάρ τε καί. — V. 5. ἓὸν ἰάπτεται Grotius, libri ἀόνι (Vind. αονι) ἅπτεται, Boeckh αἰὲν ἰάπτεται, Gesner ἀόνι omisit, Stephanus δάπτεται coniecit. — V. 6. ἔχει, B ἔχειν.

Fr. 20. Stob. Flor. CVIII. 49: Βακχυλίδου Προσῳδιῶν (hoc om. Vind.). Est ex eodem carmine, ex quo Fr. 19., respondet autem v. 3. et 4. Contra Neue, existimans respondere v. 1. et 2. continuo copulavit cum Fr. 19. V. 1. ἐστὶν scripsi, vulgo ἐστ'. — ἄπρακτ' vulgo omissum add. AB Vind., Boeckh ἄπρηκτ'.

Fr. 21. Stob. Floril. XCVIII. 25: Βακχυλίδου Προσῳδιῶν. (lemma om. Vind. Trinc.) — πάντεσσι ut videtur codd., Neue πάντεσι.

Fr. 22. Stob. Floril. XI. 7: Βακχυλίδου Ὑπορχημάτων (sic A Vind., om. Ὑπορχ. Trinc.) et in gemma apud Caylum Rec. d. Ant. T. V. tab. 50, 4: Λυδία λίθος μα..ει χρυ... ἀνδρῶν δ' ἀρ.....ία τε πα.....ης τ' ἐλέγ...ἀλάθεια. V. 2. Verba παγκρατὴς ἀλήθεια ex hoc versu exhibet Schol. Hom. Il. π'. 57. — σοφία, Damasc. et Schowii codd. ace σοφίαν, hinc Salmasius coni. σοφίαν τε παγκρατὴς ἐλέγχει ἀλ. — τ' ἐλέγχει, Vind. Voss. B a m. pr. Trinc. (Schowii b) τελέθει. — V. 3. ἀλάθεια Schowii b, vulgo ἀλήθεια. Ceterum conieci aliquando fragmentum non satis integrum servatum esse, ut sit instaurandum adhibito Fr. 43. et Fr. Olympiadis ap. Stob. XI. 2:

Λυδία μὲν γὰρ λίθος
χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρόν·
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς ἐλέγχει
ἀλάθεια, (θεῶν ὁμόπολις).

23. [21.]

⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Οὐχ ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ἰτωνί
χρὴ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἄβρόν τι δεῖξαι.

ΕΡΩΤΙΚΑ.

24. [23.]

. . – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – ⏑

. . *Εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι τοῖσδε τοῖς νεανίαις,*
λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

* 25. [24.]

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ –

Ἦ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾷς.

Fr. 23. Dionys. Hal. de compos. verb. c. 25: *Παρὰ Βακχυλίδ Οὐχ κτλ.* Ex Hyporchemate esse docet Gramm. Keil Anal. Gramm. 7, : *Φιλεῖ δὲ τὰ ὑπορχήματα τούτῳ τῷ ποδὶ καταμετρεῖσθαι, οἷον Ἕδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς* et hoc carminis exordio utitur etiam Athen. X 631. C. Aelian. Hist. Anim. VI. 1. Lucian. Scyth. c. 11. (*οὐχ ἕδρας τοῦ οὐδ' ἀμβολᾶς ἔργον, ὡς ὁ Κεῖος φησιν.*) adde Achill. Tat. V. 12. — *Ἰτ νίας*, huc respicit Lactant. ad Stat. Theb. VII. 330: „In qua Itonus reg vit, Herculis filius: haec civitas Boeotiae est. Hinc Bachilides Minerv *Ithoniam* dixit (cod. Fris. *Bacilides inuervam ethoniam*) et *Alalcomenen* (Mitscherlich, vulgo *Alcomenem*, cod. Mon. *Alchomenem*, Fris. *Alchomen* significavit (sic Mon. Fris., vulgo *significat*). *Hic Bacilides graecus poeta* (haec recte addunt Mon. Fris., vulgo inepte: *significat, quem im.*) quem i tatus est Horatius in illa oda, in qua Proteus Troiae futurum narrat ex dium." et ad II. 721: „Bachilides Minervam Ithoniam dicit ab Ithone: e Minervam ab oppido cognominavit, quod est in Macedonia, ubi eius anti est aedes vicina Boeotiae." Ubi codd. *baccilidis — dicit. Ithone* (Fris. — *ergo Minervam ab opido.*

Fr. 24. Athen. XI. 782. E: *Ἀγκύλη· Καὶ Βακχυλίδης· εὖτε κ* et XV. 667. C: *Βακχ. ἐν Ἐρωτικοῖς· εὖτε κτλ.* V. 1. Initium ad Eust. Il. 344, 26: *χρῆσις δὲ καὶ κοτύλης* (?) *παρά τε Βακχυλίδῃ ἐν εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης πίνουσι* (quod errore ex Cratini versu ap. A ortum). — *τοῖσδε τοῖς* A altero loco, *τοῖς δὲ τοῖσι* PVL, priore loco c nes nihil nisi *τοῖς*. — V. 2. *ἀντείνασα* Ath. posteriore l., *ἐντείνουσα* pric

Fr. 25. 26. Hephaest. 130: *Ἔστι δέ τινα καὶ τὰ καλούμενα ἐπ φθεγματικά, ἃ διαφέρει ταύτῃ τῶν ἐφυμνίων, ὅτι τὰ μὲν ἐφύμνια πρὸς νοῦν συντελεῖ, τὰ δὲ ἐπιφθεγματικὰ καὶ ἐκ περιττοῦ, ὡς πρὸς λεγόμενον, τῇ στροφῇ πρόσκειται, οἷον τὸ Βακχυλίδου· Ἦ κτλ. καὶ π λιν παρὰ τῷ αὐτῷ Βακχυλίδῃ· Σὺ κτλ.* — Fr. 25. *μόνος*, Gaisford *μ νος*, fort. scrib. *οὐ σὺ μοῦνος*. — *ἐρᾷς* Ursinus, vulgo *ὁρᾷς*, Stephan. *ὁ*

* 26. [25.]

⏑ – ⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μόνῳ παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

* 27. [26.]

– – ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – – ⏑ – ⏑
– ⏑⏑ – ⏑⏑ – – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ – – – ⏑ –

Γλυκεῖ' ἀνάγκα στρ. α'.
σευομένα κυλίκων θάλπησι θυμόν,
Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύσσει φρένας

ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις. στρ. β'.
ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πέμπει μερίμνας·
αὐτίχ' ὁ μὲν πόλεων κρήδεμνα λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ.

χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίροισιν οἶκοι, στρ. γ'.
πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλήεντα (καρπόν)
νῆες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου, μέγιστον
πλοῦτον· ὡς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

28. [27.]

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Fr. 26. *μόνῳ*, Fl. et Ursinus *μούνῳ*. — *τὴν φίλην*, malim *τὰν φίλαν*.

Fr. 27. Athen. II. 39. E: *Διὸ Βακχυλίδης φησί· Γλυκεῖ' κτλ.* Cf. Eustath. 1198, 20. Retuli inter *Erotica*, Neue *Scolium* (sive Paroenium carmen) esse putat, at haec arcta necessitudine coniuncta sunt. V. 1. *ἀνάγκα* BCD, *ἀνάγκη* VL. — V. 2. *σευομένα* BCD, *γευομένα* VL. — V. 3. *Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύσσει* Erfurdt, libri *Κυπρίδος· ἐλπὶς δ' αἰθύσσει.* — V. 4. *ἀμμιγνυμένα*, vulgo *ἀναμιγνυμένα*, Neue *ἀμμιγνυμένας.* — V. 6. *αὐτίχ' ὁ μέν* scripsi, vulgo *αὐτὸς μὲν*, C *αὐτὴ μέν.* — *κρήδεμνα* Erfurdt (nisi malis *κράδεμνα*), vulgo *κρήδεμνον.* — V. 8. *μαρμαίροισιν* Neue, vulgo *μαρμαίρουσιν* (ita L, *μαρμαίρουσ'* V). — V. 9. *αἰγλήεντα*, malim *αἰγλάεντα.* — *καρπόν* adieci, Erfurdt *πόντον.* — V. 10. *ἀπ'*, *ἐπ'* BCD. — V. 11. *ὥς* Ilgen, vulgo *ὡς*.

Fr. 28. Athen. XI. 500. B: *Μνημονεύει δὲ τῶν Βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν τούτοις, ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διος-*

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε χρυσός, οὔτε πορφύρεοι
τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενής
Μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

* 29. [30.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑ –

Ὦ Τρῶες ἀρηΐφιλοι, Ζεὺς ὑψιμέδων, ὃς ἅπαντα δέρκεται,
οὐκ αἴτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσῳ κεῖται
κιχεῖν
πᾶσιν ἀνθρώποισι Δίκαν, ὁσίαν, ἁγνάν
Εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πιντᾶς Θέμιδος·
ὀλβίων παῖδές νιν εὑρόντες σύνοικον.

30. [4.]

. . . . – – ⏑ –
x – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –

Φάσωμεν
πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν· πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν
ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

κόρους, καλῶν αὐτοὺς ἐπὶ ξενίᾳ (malim ξένια)· *Οὐ βοῶν* κτλ. V. 1. ἀλλὰ, B ἄλλος. — V. 2. *Μοῦσα*, malim *Μοῖσα*. — *Βοιωτίοισιν*, B *Βοιωτί εἰσιν*. Ceterum Neue inter *Paroenia* retulit.

Fr. 29. Clemens Al. Strom. V. 731: *Κακῶν γὰρ ὁ θεὸς οὔποτε αἴτιος· Ὦ Τρῶες Ἀρ., ὁ Λυρικός φησι, Ζεὺς* κτλ. Recte Sylburg et Boeckh Bacchylidi vindicant, nam secundum Porphyr. ad Hor. Carm. I. 15., Cassandram Bacchylides fecit Troiae excidium vaticinari: „Hac oda Bacchylidem imitatur: nam ut ille Cassandram fecit vaticinari futura belli Troiani, ita hic Proteum." Adde Schol. Stat. Theb. VII. 330: „Hic Bacchylides graecus poeta est, quem imitatus est Horatius in illa oda, in qua Proteus Troiae futurum narrat excidium." ita fere ex codd. Mon. et Frising. restituendum. V. 3. *ἁγνάν* eiiciendum censet Neue, malim *ἁγνᾶς*. — V. 4. *Θέμιδος*, fort. *Θέμιτος*. — V. 5. *παῖδές νιν* Neue, vulgo *παῖδες ὦ νιν*, Brunck *παῖδες οἵ νιν*.

Fr. 30. Plut. de audiend. poet. c. 14: *Τὸ δὲ Φάσωμεν* κτλ. *λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Βακχυλίδου*. V. 1. *φάσωμεν πιστὸν*, Boeckh coni. *πιστὸν φάσομεν*. Fort. leg. *φάσω μόναν πιστὸν* κτλ.

31. [22.]

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Ὦ Περίκλειτε, τἄλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὔ σ' ἔλπομαι.

32. [31.]

Serv. Virg. Aen. II. 201: „Sane Bacchylides de Laocoonte et uxore eius et de serpentibus a Calydnis insulis venientibus atque in homines conversis dicit."

33. [32.]

– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ . .

Ἕστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον, ὧδέ τ' ἔφα·
Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.

34. [33.]

⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – (⏑ ⏑) ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – . . .

Οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νούσων
εἰσὶ καὶ (κακῶν) ἄνατοι,
οὐδὲν ἀνθρώποις ἴκελοι.

Fr. 31. Heph. 76: *Λεδηλώσθω δέ, ὅτι καὶ ὅλα ᾄσματα κρητικὰ συντίθεται, ὥςπερ καὶ παρὰ Βακχυλίδῃ, ὦ περικλειτὲ δ' ἄλλ' κτλ.* Scripsi *ὦ Περίκλειτε, τἄλλ'*, et similiter, ut Schneidewin dicit, Turnebus, Neue coni. *ὦ Περικλειτίδα, ἀλλ'* et inter *Hyporchemata* retulit; est fortasse ex *Parthenniis*, quae Bacchylidem scripsisse testatur Plut. de mus. c. 17.

Fr. 33. Athen. V. 178. B: *Βακχυλίδης δὲ περὶ Ἡρακλέους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήϋκος οἶκον, φησίν· Ἕστα κτλ.* V. 1. *ἕστα* Neue, vulgo *ἕστη*, B *ἔστι*. — *ἔντυον* Neue, *ἐντυνον* VL, *εὔτονον* B. — *ἔφα* Neue, *ἔφασ'* PVL, *ἔφασκ'* Stephanus, nisi malis *ἔφασεν*. — V. 2. *δ'*, Brunck delevit.

Fr. 34. Clem. Al. Strom. V. 715: *Ἀκούσωμεν οὖν πάλιν Βακχυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ θείου λέγοντος· Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεὶ καὶ λίαν νούσων εἰσὶ καὶ ἀναίτιοι κτλ.* Eadem Euseb. Praep. Ev. XIII. 679. ubi *ἀεικελίων* et deinde *εἴκελοι* legitur; *ἀδμᾶτες* scripsit Boeckh, *ἀεικελιᾶν* Neue. Deinde *καὶ κακῶν ἄνατοι* scripsi, et *ἄνατοι* iam Schaefer emendavit. Neue coniecit deleto verbo *εἰσίν*, *ἄνατοί τ'*, Iacobs *καὶ ἄναιμοι κοὐδέν*. In exordio fort. leg. *Θεοὶ μὲν ἀδ.*

35. [35.]

. . . – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

36. [36.]

. . – –́ ⏑ – – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑

Θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις
ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
γαῖαν ἁ πάνδωρος αἶσα.

37. [37.]

. . – ⏑ ⏑ – ⏑ – –̄ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –̄ ⏓

Εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

38. [38.]

⏑ –́ –́ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ –́ ⏑ –

Μελαγκευθὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

Fr. 35. Clem. Al. Paedag. III. 310: *Οὐ γὰρ ὑ. φ. βρ. φωνάεντ λόγον, ἔσται λόγος σοφία, ὥς φησι Βακχυλίδης.* ubi codd. No Pal. Reg. *ἔστε*, et Bodl. *σοφίας* exhibent. Verba *ἔσται λόγος* delevit Neu videntur orta ex antiqua lectionis varietate *βροτοῖσι φωνάεσσι λόγος σοφία*

Fr. 36. Stob. Ecl. Phys. I. 166. V. 1. *θνατοῖσι* Neue, vulgo *θνητοῖ* — *δ'* add. AV, vulgo deest. — V. 2. *ὄλβος* V, *ὄλβιος* A, *ὄλβος τ'* I vulgo *ὄλβον*. — *ἄκαμπτος*, in proecdosi *ἄγναμπτος* scripsi. — *πάμφθερσ* VA, *πάνφθερσις* E, vulgo *πάνφερσις* et sic H. — V. 3. AH *ἐπιχρίπτ* et *ἔπαλαν*. — V. 4. *γαῖαν* Boeckh, vulgo *γᾶν*. — *αἶσα* Canteri cod., vulg *δεῖσα*.

Fr. 37. Plut. vit. Num. c. 4: *Εἰ δὲ λέγει* (C *λέγοι*) *τ. ἄ., κατὰ Βα χυλίδην, πλ. κέλευθος.* nisi forte priora Plutarchi potius sunt verba.

Fr. 38. Etym. M. 296, 1. et Bachmann An. I. 208, 13: *Εἴδωλον· .. σκιῶδες ὁμοίωμα· ἢ φαντασία σώματος· σκιά τις ἀεροειδής, ὡς καὶ Βα χυλίδης· Μελαγκεθὲς κτλ.* ubi M *ἄνδρας Ἰθακησίους*. Eadem Cram An. Par. IV. 168, 30. At Schol. Il. ε'. 449. (om. Bekker) Apostol. III. 37 Suid. v. *εἴδωλον μελαμβαφές* exhibent, recte Neue *μελαγκευθές*.

39. [39.]

– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Τὰν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλον.

40. [40.]

. . . ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ –

Ἑκάτα δᾳδοφόρε Νυκτός
μελανοκόλπου θύγατερ.

41. [15.]

⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Ποσιδάνιον ὡς Μαντινέες τριόδοντα
χαλκοδαιδάλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες.

42. [42.]

. . . ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –

Ἀβρότητι ξυνέασιν Ἴωνες βασιλῆες.

43. [43.]

– – ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –

Χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρόν.

Fr. 39. Athen. I. 20. D: *Μέμφιν . . . περὶ ἧς Βακχυλίδης φησί· Τὴν* κτλ. Respicit Eust. II. 864, 22. *Τὰν* Neue, v. *τήν.*

Fr. 40. Sch. Ap. Rhod. III. 467: *Βακχυλίδης δὲ Νυκτός φησιν αὐτὴν* (Hecaten) *θυγατέρα· Ἑκάτα* κτλ. V. 1. *δᾳδοφόρε* Ursinus, v. *δᾳδοφόρου*, P. *δᾳφόρου.* — V. 2. *μελανοκόλπου* Ursinus, v. *μεγαλοκόλπου.*

Fr. 41. Schol. Pind. Ol. XI. 83: *Ὁ Δίδυμος δὲ οὕτω καθίστησι τὸν λόγον· τὴν Μαντινέαν φησὶν εἶναι ἱερὰν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ παρατίθεται τὸν Βακχυλίδην λέγοντα οὕτω· Ποσειδώνιον* κτλ. V. 1. *Ποσιδάνιον* scripsi, Gott. Vrat. D *Ποσειδάνιον*, vulgo *Ποσειδώνιον.* — *Μαντινέες*, legebatur *Μαντινεῖς.* Neue ad *Dithyrambos* refert, vid. Fr. 18.

Fr. 42. Ioann. Sicel. Walzii VI. 241: *Ἁβροὶ τὸ παλαιὸν οἱ Ἴωνες, ὥς που καὶ Βακχυλίδης φησί, τὸν σφῶν αὐτῶν ῥυθμὸν δηλῶν ἁβρότητι* κτλ. Contra Schol. ib. V. 493. et VII. 982: *Τῶν ἁβροβίων Ἰώνων ἄναξ*, eadem cod. Vindob. 199. Nisi forte scribendum *τῶν Ἰώνων*, ut sit tetram. Ionicus.

Fr. 43. Prisc. Metr. Terent. p. 251. ed. Lind.: *Similiter Bacchylides:* Χρυσὸν κτλ. *Hic quoque iambicus in fine tribrachum habuit.*

44. [60.]

– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ –

Ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι.

45. [41.]

⏑ – – – ⏑ – ⏑ –

Πλήμμυριν πόντου φυγών.

46.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Δυσμενέων δ' ἀϊδής.

47. [59.]

– – – ⏓ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Νωμᾶται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

48. [28.]

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νικα,
πρόφρων Κραναϊδῶν ἱμερόεντα χορόν
αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσᾶν
Κηΐῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

Fr. 44. Zenob. Prov. III. 25: *Αἰχολοι γνῶμαι· παρὰ τὸ δι τροποι, κατὰ μετάληψιν. Χόλος γὰρ ἡ ὀργή, ὀργὴ δὲ τρόπος. Βα δης· Ὀργαὶ κτλ.* Similia Hesych. s. v. *δίχολοι.* Schol. Hipp Foes. Oec. v. *ὀργᾶν* minus recte *Alcmani* tribuit: *Ἐν μὲν ἀν ὀργαὶ βεβριμέναι μυρίαι.*

Fr. 45. Et. M. 676, 25: *Πλημμυρὶς — εἰ μέντοι ὄνομά ἐστι γον βαρύνεσθαι αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ Βακχυλίδῃ αἰτιατικήν, οἷον μυριν κτλ.* cf. Favor. 368.

Fr. 46. Cram. An. Ox. I. 65, 22: *Βαρυτόνως δὲ τὸ Ἀΐδης, ἐπιθετικὸν ὀξύνεται· δυσ. δ' ἀ. λέγει Βακχυλίδης.*

Fr. 47. Sch. Hesiod. Th. 116: *Βακχυλίδης δὲ Χάος τὸν ἀ μασε, λέγων περὶ τοῦ ἀετοῦ· Νωμᾶται κτλ.* Cf. Ibyc. Fr. 28.

Fr. 48. Anth. P. VI. 313. *Βακχυλίδου.* V. 2. *Κραναϊδῶν προφρονέως Κραναῶν* Schneidewin, cod. *Κρανναίων.* — V. 3. *Μουν Μοῦσαν.* — V. 4. *Κηΐῳ ... Βακχυλίδῃ* Brunck, cod. *κηόρῳ ... βα*

49. [29.]

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
τῷ πάντων ἀνέμων πιστάτῳ Ζεφύρῳ,
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

50.

Ammian. Marcell. XXV. 4: „Item ut hoc propositum validius irmaret (*Iulianus*), recolebat saepe dictum lyrici Bacchylidis, n legebat iucunde, *quod ut egregius pictor vultum speciosum igit, ita pudicitia celsius consurgentem vitam exornat.*

51. [44.]

Apollon. de Adv. Bekk. An. II. 596, 14: *Ὃν τρόπον καὶ ἐπ' ιάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ — τὸ πυργοκέρατα παρὰ χυλίδῃ.*

52. [45.]

Apollon. de Synt. 186: *Ἐντεῦθεν τὸ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ τούτῳ α κύρια ὄντα πρὸς ἐνίων οὐ κατηριθμεῖτο εἰς τὰ σύνθετα, ὅτι καὶ τοῖς δηλουμένοις ἐκέχρητο· ἀλλ' ἐπί γε τούτων ἐδείκνυτο, ὡς ρώτη σύνθεσις ἐπεκράτει, καθὼς ἔχει τὸ ἀρίσταρχος* (ἀρισταρχ ἀριστάρχου rel.) *Ζεὺς παρὰ τοῖς περὶ Βακχυλίδην, καὶ οὐχ ἡ ἐξ ρου γενομένη συμβολικὴ μετάθεσις.*

53. [47.]

Athen. IV. p. 174. F: *Γιγγραῖνοισι γὰρ οἱ Φοίνικες, ὥς φησιν ἐνοφῶν,* (fort. *Ξενοφάνης*) *ἐχρῶντο αὐλοῖς, σπιθαμιαίοις τὸ θος, ὀξὺ καὶ γοερὸν φθεγγομένοις· τούτοις δὲ καὶ οἱ Κᾶρες ται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ταρὰ Κορίννῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐστὶν εὑρεῖν.*

54. [48.]

Sch. Arist. Av. 1536: *Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία· δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν, ὃ ἔχει καὶ παρὰ χυλίδῃ ἡ Ἀθηνᾶ, τῷ Τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν.*

55. [49.]

Sch. Pind. Ol. I. 37: *Ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα τὴν Ῥέαν ὑγιάσαι καθεῖσαν διὰ τοῦ λέβητος.*

Fr. 49. Anth. P. VI. 53. *Βακχυλίδου ἀνάθημα τῷ ζεφύρῳ ἀνέμῳ παρὰ μου γεωργοῦ.* V. 1. et 2. affert Suidas v. *πιότατος.* — V. 2. *πιοτάτῳ,* r et Schneidewin coni. *πιστοτάτῳ,* Schneider *πρηϋτάτῳ,* Meineke *άτῳ.* — V. 3. *γάρ οἱ,* Hermann *ὅ οἱ,* Meineke *γὰρ ἐπῆλθε.* — *βοα-, Pl. βοηθόος.*

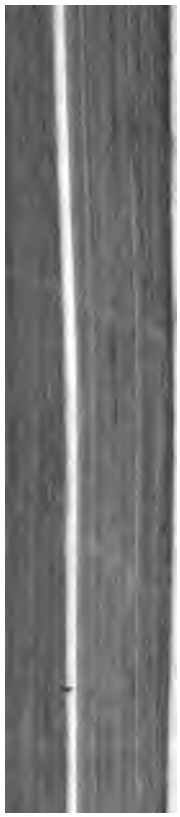

57.

Schol. Callim. in Del. v. 28: *εἰ δὲ λίην πολέες σιν ἀοιδαί·*] *Αἱ Πινδάρου καὶ Βακχυλίδου.* unde coni carmine aliquo Deli laudes celebrasse, nisi interpres ille

58.

Himer. Or. XXIX: *Καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Βακχυλίδῃ πόλις.* (*Ἰουλίς.*)

59.

Schol. Il. ω'. 496: *Πιθανὸν μίαν τεκεῖν ἐννεακαι Βακχυλίδης πεντήκοντα τῆς Θεανοῦς ὑπογράφει παῖδας*

60. [51.]

Sch. Od. φ'. 295: *Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἴεται φησὶ γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξαμενῷ* (ita Barnes, v. δεξά *ἰβριστικῶς ἐπιχειρῆσαι τῇ τοῦ ξενοδοχοῦντος θυγατ ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις* Rust. 1909, 61.

61. [52.]

Sch. Pind. Isthm. IV. 92: *Ἰδίως τὸν Ἀνταῖον τῶν ξένων τῶν ἡττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέμειν τὸν ναόν· τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν Θρᾶκα Διομήδην [illegible] δὲ Εὔηνον ἐπὶ τῶν Μαρπίσσης* (sic Heyne, v. *Μαρ ρων, οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς.*

62. [53.]

Sch. Apoll. Rh. II. 498: *Τινὲς δὲ τέσσαρας Ἄρι γοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν Καρύστου, ἄλ*

64. [55.]

Sch. Hesiod. Th. 914: Ἡρπάσθαι δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν οἱ μὲν ἐκ Σικελίας, Βακχυλίδης δὲ ἐκ Κρήτης.

65.

Vit. Hom. V. p. 28. Westerm. (Cram. An. Par. III. 98, 15.): Ὅμηρος — κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον Ἰητης.

66. [56.]

Strabo XIII. 616: Ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἴδης ῥεῖ, καθάπερ εἴρηκε Βακχυλίδης.

67. [57.]

Schol. Apoll. Rh. I. 1165: Ῥύνδακος ποταμός ἐστι Φρυγίας, οὗ μέμνηται Βακχυλίδης. Schneidewin Bacchylidi tribuit quod es. ap. Sch. Il. ε'. 759. et Eustath. ib. Ῥύνδακον ἀμφὶ βαθύσχοινον

68. [58.]

Sch. Apoll. Rh. IV. 973: Μνημονεύει (τοῦ ὀρειχάλκου) καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.

69.

Tzetzes Theogon. v. 81. (Matranga An. 580.): ἐν μὲν τῇ γῇ γεγόνασι τρεῖς Ἐρινύες πρῶτον Ἡ Τισιφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτὼ σὺν ταύταις, καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχῖνες, Ἀκταῖος, Μεγαλήσιος, Ὀρμενός τε καὶ Λύκος, οὓς Βακχυλίδης μέν φησι Νεμέσεως Ταρτάρου, Ἄλλοι τινὲς δὲ λέγουσι τῆς Γῆς τε καὶ τοῦ Πόντου.

Quod exhibet Natalis Com. Mythol. IX. 8. p. 987: „Dicitur Polyphemus non modo amasse Galateam, sed etiam Galatum ex illa suscepisse, ut testatus est Bacchylides.“ qua fide sit dignum prorsus incertum.

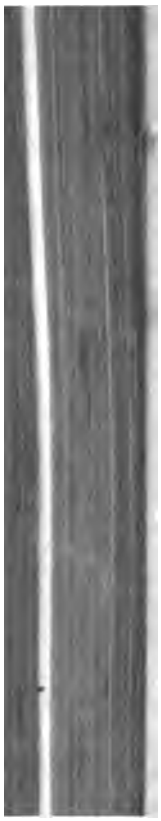

MELANIPPIDES.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

1.

–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑⏑́ ⏑ – – ⏑⏑́ ⏑ – – –́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑⏑́ ⏑ ⏑⏑ – –́ ⏑ ⏓

Οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφὰν ἐνεῖδος,
οὐ δίαιταν τὰν γυναικείαν ἔχον,
ἀλλ' ἐν ἁρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἀν'
πολλάκις θήραις φρένα τερπόμεναι,
ἱερόδακρυν λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν
τέρενα Σύρια σπέρματα.

Melanippides. Fr. 1. Athen. XIV. p. 651 F. *Μελα*
Μήλιος ἐν τοῖς Δαναΐσι φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως ὀνομά
ποιούμενος περὶ αὐτῶν· τῶν γὰρ ἀΐδων (A *ἀϊδων*)·
Recte Dobree et Emperius scrips. *περὶ αὐτῶν τῶν Δαναΐδων.*
ἀνθρώπων, Meineke *οὐ γὰρ ἀνθρωπῶν* (Hesych. *ἀνθρωπ*
perius *οὐ παρθένων* coniecit. — *μορφὰν ἐνεῖδος*, Dobree et
φᾶεν εἶδος. Sed non satis faciunt haec, conieci *οὐ γὰρ ἀ*
βεῦντο | μομφᾶν ὄνειδος. — V. 2. *οὐ δίαιταν τὰν*
proecdosi edidissem *οὐδὲ τὰν δίαιταν*, ut etiam Dobree

ΜΑΡΣΤΑΣ.

2.

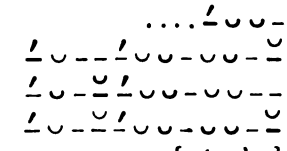

. . . . *Ἀ μὲν Ἀθάνα*
ὄργαν' ἔῤῥιψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρός,
εἶπέ τ'· Ἔῤῥετ' αἴσχεα, σώματι λύμα,
οὔ με τᾷδ' ἐγὼ κακότατι δίδωμι.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

3.

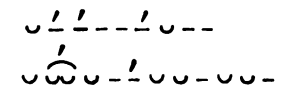

Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι γαίας
ἄχεα βροτοῖσιν προχέων Ἀχέρων.

4.

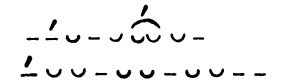

Πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες ἀΐδριες οἴνου,

Fr. 2. Athen. XIV. 616. E: *Περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μέν τις ἔφη τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσύᾳ διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς· Ἀ μὲν κτλ.* V. 1. ἀ Schweighaeuser, A habet α, PVL τά. — *Ἀθάνα* C, sed ABPV *ἀθάνατα*, itaque v. 2. in proecdosi *τῶρ-* [illegible]*'* scripsi, sed fort. rectius L *ἀθαναία*. — V. 2. *ἔῤῥιψεν θ'*, PVL *ἔρριψέ* [illegible] — V. 4. *οὔ με* scripsi, Hermann *ἤ με*, libri *ἐμέ*. — *τᾷδ'* Hermann, [illegible]*d. δ'*. — *κακότατι* C et A a m. pr., *κακότητι* PVL.

Fr. 3. Stob. Eclog. Phys. I. 52, 46: *Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχη, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ· καλεῖται δ' ἐν κτλ.* V. 2. *ἄχεα βροτοῖσιν* scripsi, vulgo *ἀχαιοῖσι*, VAE *ἀχεοῖσι*, Grotius *ἄχεα*, Schneidewin *ἄχεα θνατοῖσι* (*ἀνθρώποισι*). Conieci tamen etiam *ἄχεσιν ἔπ' ἄχεα*. **Nauck** coni. *ἄχεα ῥέων Ἀχ.*, Emperius *ἄχεα βροτοῖσι ῥέων*.

Fr. 4. Athen. IX. 429. B: *Οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν Διόνυσον φάσκουσι μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις, βλασφημοῦντες οὐ μετρίως· ὅθεν ὁ Μελανιππίδης ἔφη· Πάντες κτλ.* V. 2. *οἴνου*, B *οἶνον*.

τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5.

⏑ ˊ ⏑ – ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ –

Ἐπώνυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

6.

ˊ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ –
ˊ ⏑ – – x – ˊ ⏑ ⏑ –

Κλῦθι μοι, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
τᾶς ἀειζώου ψυχᾶς μεδέων.

7.

⏑ ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων παραπίδεσσι πόθ

8.

Cram. An. Par. III. 289, 2: *Ἡ δὲ περὶ τὸν Αἶνον ἱστορία* Φιλοχόρῳ *ἐν τῇ ιθ' καὶ παρὰ Μελανιππίδῃ.* Adde Schol. I Il. σ'. 570.

9.

Schol. Hom. Il. ν'. 350: *Ἐντεῦθεν δὲ Μελανιππίδης κύ ἀπὸ Διὸς Θέτιν ἐκδοθῆναι Πηλεῖ διὰ τὰ ῥηθέντα ὑπο Προμη ἤτοι Θέμιδος.*

V. 3. *ἀπ' ὧν ὄλοντο* correxi, A *οὐν ἀπωλαύοντο*, P *ἀπολαύοντο οὐν ἀπελαύοντο*, Schweighaeuser *οὐν ἀπώλοντο.* — V. 4. *τοὶ* L, *τόν* P.

Fr. 5. Athen. II. 35. A: *Ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος μάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως — φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μήλιος· Ἐ νυμον κτλ. — δέσποτ'* (*δέσποτα* B) BCD, *ὦ δέσποτ'* VL, fortass *ὦ δέσποτ'* scribendum, vel *ἐπώνυμον δός ποτ'*.

Fr. 6. Clem. Alex. Strom. V. 716: *Ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανιπ ᾄδων φησίν· Κλῦθι κτλ.* Eadem Euseb. Praep. Ev. XIII. 680. C. v. 2. CF *ἀειζώους*, D *τὰς ἀειζώω*, et deinde DF *μεδέων ψυχᾶς*.

Fr. 7. Plutarch. Erot. c. 15: *Γλυκὺ γὰρ θέρος ἀ. ὑ. π. π. τὸν Μελανιππίδην* (ὁ *Ἔρως*) *τὰ ἥδιστα μίγνυσι τοῖς καλλίστοις· ἢ ἔφη, λέγομεν, ὦ Ζεύξιππε; παραπίδεσσι* scripsi, vulgo *παραπίδων*. — *θον*, E *πόθῳ*.

XXXVIII.

CINESIAS.

1.

– ⏑ – –

Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ.

2.

Erotian. 318: *Ῥεμβοειδέα τρόπον, πλαγίως, ἐπὶ τοῦ κατά μὲν κοίλου, κατά τι δὲ καμπύλου, ὡς Κινησίας τάσσει τὴν λέξιν.*

XXXIX.

ARIPHRON.

⏑ ⏑ – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
5 – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –

Cinesias. Fr. 1. Athen. XII. 551. D: *Ἦν δ' ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δρᾶμα γέγραφε Στράττις, Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ Φθιῶτα (Ἀχιλλεῦ* adde) *λέγειν· παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη, Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ.* Alia ex Cinesiae carminibus fortasse delitescunt in parodiis Aristophaniis, velut in Avibus v. 1372. seqq. quamquam ibi etiam aliena admixta sunt, ut non iam liceat illa discernere.

Ariphron. Athen. XV. 702. A: *Ὅτι παιᾶνα εἰς Ὑγίειαν ἐποίησε τόνδε Ἀριφρων ὁ Σικυώνιος· Ὑγίεια κτλ.* Idem carmen legitur in Boeckhii Corp. Inscr. I. 509. (cf. Addenda p. 916.) in lapide Cassellis servato, ubi

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπό
μενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἶης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς, ἢ πόθω
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνο
πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρι,
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων (ἔφυ.)

---

carmen vitiosissime insculptum legitur in hunc modum. *Ὑγεία βροτοῖ πρ. μ. μ. σοῦ νειν τὸ λ. β... ου. σὺ δέ μοι πρόφρων ξυγείην ἠδ' αὖθις πλούτου χάριν ἢ τεκέων ἠδ' αὖθις εὐδαίμονος ἀθρώπους βασιληΐδος ἀρχ ἠπιόφρων ζυγίης Ἀφροδείτας ἕλκεσι θηρεύομεν ἤ (εἰ) τις ἄλλα θεόθεν ἀ θρώποισι τέρψιν ἢ πόνων ΑΚΑΑΤΟΘΑΑΒΙται μετὰ θιαμαχε . . ὑγε τέθαλε καὶ . . . πει Χαρίτων ΟΑΑΑ σέθεν . . . . εὐδαίμων ἔφυ.* ἴαχ vix his uti licet ad carmen emendandum. Initium usque ad *βιοτᾶς* affer Lucian. de lapsu inter sal. c. 6. *ἵνα σοι μὴ τὸ γνωριμώτατον ἐκεῖνο π πᾶσι διὰ στόματος λέγω.* et Maxim. Tyr. XIII. *ᾄδεταί τι ἀρχαίου ᾄσμα ἀρχῆς μέρει.* Ariphronem huc quamvis dubitanter retuli. Antiquum poet esse qui hoc paeane utuntur significant, quamquam vel numeri suadent, ad nimis antiquum tempus hunc poetam referamus. Conieci aliquando auctore huius carminis dubitationem fuisse, ita ut alii ad Ariphronem, ad Licymnium retulerint, neque integrum carmen servatum esse. Quod duo diversa carmina fuerunt, certum est alterum alterius carmine usum, inventi laus utrum Licymnio an Ariphroni sit vindicanda, haud diiudica rim. V. 1. *Ὑγίεια* Athen., *Ὑγεία* Luc. Max. — *σεῦ* Luc. Max., *σοῦ* A — *ναίοιμι*, Luc. vulgo (non codd.) et Maximi cod. Par. *νέοιμι*, Na *ναίων βίον* ex titulo non recte. — V. 3. Aut hoc Ariphronis aut Licym carmen (vid. Fr. 4.) resp. Plutarch. de virtut. mor. c. 10: *ἥ τε τοῦ σώ τος ὑγεία — δοκεῖ μέγιστον ἀγαθόν· οὔτε γὰρ πλούτου χάριν ἥ τεκέ οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς τελευ τῶντες δὲ τὴν ἀρετὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀνόνητον ἡγοῦνται, τοῦ ὑγιαίνειν μὴ παρόν* et de fraterno amore c. 2. (Stob. Flor. 83, 9.): *Ἧς χωρὶς οὔτε πλ ιου, φασίν, οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς εἰ τινα χάριν καὶ ὄνησιν.* Adde Themist. Or. XI. 151. — V. 4. *ἤ* ante Boeckh ex Licymnio adiecit. — *ἰσοδαίμονος* Epit. Hoeschelii, *ἰσοδαίμο τ'* C, *εἰσοδαίμονος* (τ') A, *εὐδαίμονός τ'* L, *ἰβδαίμονός τ'* V. — V. *Ἀφροδίτας* C, *ἀφροδίτης* VL. — *ἄρκυσιν*, ex titulo, qui hoc certe l vestigia antiquae scripturae servasse videtur, coniicias *ἕρκεσιν*. — V. 7. *χαιρ', μάκαιρα* CVL. — V. 8. *τέθαλε* C, *τέθηλε* VL, Boeckh coni. *τέθαλε.* — *ἔαρι* scripsi, vulgo *ἔαρ*, C *ὄαρ*, Epit. Hoeschelii *ὄαρι.* — V. *ἔφυ* ex Licymnio adiecit Boeckh et Mehlhorn.

XL.

LICYMNIUS.

1.

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Μυριαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει.

2.

. . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ . . .

. . . *Ἀχέρων ἄχεα*
βροτοῖσι πορθμεύει. . . .

3.

– ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ – ⏑ – –

Ὕπνος δὲ χαίρων ὀμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις
ὅσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.

4.

. . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

* * *

Licymnius. Fr. 1. Stob. Ecl. Phys. I. 52, 46: *Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχη* (κατωνομάκασιν) — *ἔτι καὶ Λικύμνιός φησι· Μυρίαις κτλ. παγαῖς.* Grotius, v. *πάσαις. Ἀχέρων* add. Grotius, et unus cod. (V) *ἀχέρων* pro *ἀχέων.*

Fr. 2. Stob. ibid: *καὶ πάλιν· Ἀχέρων κτλ.*

Fr. 3. Athen. XIII. 564. C: *Λικύμνιος δ' ὁ Χῖος τὸν Ὕπνον φήσας ἑρᾶν τοῦ Ἐνδυμίωνος οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ καταλύπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἀναπεπταμένων τῶν βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐρώμενον, ὅπως διὰ παντὸς ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς· λέγει δ' οὕτως· Ὕπνος κτλ.* V. 1. Ὕπνος L, ὕπνον PV, ὕμνον B. — V. 2. *ἐκοίμιζε*, ABP *ἐκοίμιζεν*, Meineke coni. *ὅσσοισιν ἐκοίμισε κοῦρον*, M. Schmidt *ἐκοίμιζεν κόρας.*

Fr. 4. Sext. Emp. XI. 49, 556. ed. Bekker: *Λικύμνιος δὲ προειπὼν ταῦτα· Λιπαρόμματε — ὑγεία. ποῖον ὑψηλὸν ἐπιφέρει· τίς γὰρ πλούτου κτλ.*

– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –

Λιπαρόμματε μᾶτερ, ὑψίστων θρόνων
σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασίλεια ποθεινά,
πραϋγέλως Ὑγίεια.

* * *

Τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληΐδος ἀρχᾶς;
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφυ.

5.

Athen. XIII. 603, D: *Λικύμνιος* (ita Reinesius, libri *ἀλκύμνας*) *δὲ ὁ Χῖος ἐν διθυράμβοις Ἀργύννου φησὶν ἐρώμενον Τμένου γενέσθαι.*

6.

Parthen. Narr. Am. c. 22: *Περὶ Νανίδος. Ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῷ καὶ Ἑρμησιάνακτι. Ἔφασαν δέ τινες καὶ τὴν Σαρδίων ἀκρόπολιν ὑπὸ Κύρου τῶν Περσῶν βασιλέως ἁλῶναι, προδούσης τῆς Κροίσου θυγατρὸς Νανίδος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπολιόρκει Σάρδεις Κῦρος καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἅλωσιν τῆς πόλεως προὔβαινεν, ἐν πολλῷ τε δέει ἦν, μὴ ἀθροισθὲν τὸ συμμαχικὸν αὐτῆς τῷ Κροίσῳ διαλύσειεν αὐτῷ τὴν στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην εἶχε λόγος περὶ προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ νόμους Περσῶν ἔξει γυναῖκα αὐτήν, κατὰ τὴν ἄκραν μηδενὸς φυλάσσοντος δι' ὀχυρότητα τοῦ χωρίου εἰσδέχεσθαι τοὺς πολεμίους, συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων τινῶν γενομένων· τὸν μέντοι Κῦρον μὴ ἐμπεδῶσαι αὐτῇ τὴν ὑπόσχεσιν.*

7.

Ael. Fest. Aphthon. p. 241. ed. Gaisf.: „*Μέλος* autem dictum putant a Melia Oceani filia, quam primum quatuor chordis usam adfirmat Lysanias (cf. Boisson. An. IV. 458.) sive ut Licymnius *ἀπὸ τοῦ μελεάζειν, τουτέστι θρηνεῖν.*“ Nisi forte hoc ex rhetorico aliquo libro petitum, de quibus vid. Spengel Synag. Techn. p. 88. quorsum etiam refero, quod legitur Schol. Il. *β*. 106. Quod Dionys. Hal. de Dem. 1035 affert: *καὶ ταῦτα τὰ πάρισα οὐ Λικύμνιοι ταῦτ' εἰσὶν οὐδ' Ἀγάθωνες οἱ λέγοντες ὕβριν ἢ πρὶν μισθῷ ποθὲν ἢ μόχθον πατρίδων*, (Schmidt coni. *ὕβριν ἢ Κύπριν ὅσσων πόθον ἢ μόχθον πραπίδων.*) utrum Agathonis an Licymnii sit incertum.

V. 3. *Ὑγίεια*, legebatur *ὑγιεία*. — V. 4. *τίς γὰρ ἢ* scripsi, vulgo *τίς γάρ*. — *τεκέων* ex Ariphrone restitutum, vulgo *τοκήων*. — V. 5. *ἀνθρώπους* ex Ariphrone restitutum, vulgo *ἀνθρώπου*. Ceterum Meineke existimat errore Sextum Licymnium appellavisse carminis auctorem, cum fuerit Ariphro.

XLI.

PHILOXENUS.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

. . ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ x ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ x ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑

. . . . *Κατὰ χειρὸς δ'*
ἤλυθ' ὕδωρ· ἁπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ πρόχῳ φέρων
ἐπέχευεν·
εἶτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων κλά-
δων δισύναπτον.

2.

Εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
ἄμμ', ἕτεροι δ' ἑτέραν, ἄλλοι δ' ἑτέραν μέχρι οὗ πλήρω-
σαν οἶκον·
ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγάς
εὐστεφάνοις λακάναις παροψίσι τ' ὀξυβάφων πλήρεις σὺν
τε χλιδόωσαι

Philoxenus, De Philoxeno ceterisque dithyrambographis cf. M. Schmidt Diatribe in Dithyrambum, Berol. 1845. Fr. 1. Athen. XV. 685. D: *Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας οὕτωσὶ λέγων· Κατὰ χειρὸς κτλ.* V. 2. δ' ἤλυθ', B διήλυθ'. — *πρόχῳ* Erfurdt, libri *προχόῳ*, in proecdosi transposui *φέρον προχόῳ*. — V. 3. ἔφερε, B ἔφερεν. — *στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος* Grotefend, vulgo *στεφανολεπτὰς ἀπὸ μυρτίδων*. — *κλάδων δισύναπτον*, M. Schmidt coni. *κλαδίων θυσανωτόν*.

Fr. 2. Athen. IV. 146. F: *Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ, εἴπερ τούτου καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη, καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου, τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δείπνου· Εἰς δ' ἔφερον κτλ.* usque ad v. 39 *κατὰ χειρῶν*. V. 1. affert Eust. 1388, 64. — V. 2. ἄμμ' scripsi, AB ἄμμι, VL ἄμμι δ', P ἄμμι δ'. — ἕτεροι δ' ἑτέραν scripsi, vulgo ἑτέραν δ' ἕτεροι. — *μέχρι*, BC *μέχρις*. — V. 4. *εὐστεφάνοις λακάναις* scripsi, codd. *ἑστεφάνοις* (ἑστεφάνοις A, αἱ στεφάνοις VL, ἕστιφαν οἱ B, ἑστεφάνοι P) *λαχάνοις*. — τ' scripsi, legebatur *τε*. — *χλιδόωσαι* scripsi, legebatur *χλιδῶσαι*, in proecdosi scripsi *πλήρεις μάλα, σύν τε χλιδῶσαι*.

παντοδαποῖσι τέχνας εὑρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελεασματίοισιν.
* * * πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι δ' * *
(τοῖς δ') ἔπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φιλότας, ἀλλ' ἀλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
πάντ' ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγχέλεά τινες ἄριστον,
γογγροιτοιωνητεμων πλῆρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'
ἄλλο παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.
μικρὰ δὲ κακκάβι' ἧς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
ναρκίον ἄλλο, * * * * *
* παρῆς ἕτερον πίωι ἀπὸ τευθιάδων καί
σηπιοπουλυποδείων (τῶν) ἁπαλοπλοκάμων· θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
ἰσοτράπεζος ὅλος νῆστις συνόδων
πυῤῥός, ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἱ κυφαὶ παρῆλθον·
θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραί θ' ἁδυφάρυγγες
πύρνων τε στεγαναὶ φυσταὶ μεγάθος κακὰ κακκάβου γλυκυου ὄξιος * *
ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται παρά γ' ἐμὶν καὶ τίν, σάφ' οἶδα.

V. 5. *παντοδαποῖσι* scripsi, *παντοδαποῖς* ABP, *παντοδαποὺς* VL. — *εὑρήμασι* P, *εὑρήματι* AB, *εὑρήκατι* VL. — V. 6. Indicavi lacunam in principio et exitu versus. — *πάρφερον ἐν κανέοις* scripsi, legebatur *παφέμερον ἐν κανέοισι*. — V. 7. *τοῖς δ' ἔπι* scripsi, vulgo *ἔπεί*. — *παρῆλθ'* scripsi, legebatur *παρῆλθεν*. — *ἀλλ'* P, *ἀλλὰ* VL. — *ἀλλοπλατεῖς* A, *ἀλοπλατεῖς* B, *ἁλοπατεῖς* P, *λοπὰς ἧς* VL, *λοπάς τις* Dobree. Emendare nequeo. — V. 8. *πάντ'* AB, *πάντη* PVL. — *ἔπαθεν* A, *ἔπαθε* B, *ἔπεθεν* VL, *ἔπεσθεν λιπαρόντες ἐγχέλεά τινες* P. — *τ' ἐς* om. B. — *ἐγχέλεά* AB, *ἐγχέλεάς* VL. — V. 10. *βάτις δ' ἐνέης* scripsi, vulgo *βαστιςνέην*. — V. 11. *κακκάβι' ἧς* scripsi, *κακκαβίης* AB, *κακκαβί'* P, *κακκάβι'* L, *κακκαβί* V. — *γαλεοῦ τι, ναρκίον ἄλλο* scripsi et lacunam indicavi, P *γαλεοῦ τι ναρκίον ἄλλου*, vulgo *γαλεουτινάρκιον ἄλλου*. — V. 13. *πίων, πιὼν* P. — *τευθιάδων* scripsi, v. *τευθιάδα*. — V. 14. *σηπιοπουλυποδείων τῶν* scripsi, vulgo *σηπίου πολυποδίων*. — *μετὰ ταῦτα* om. B. — V. 15. *νῆστις* scripsi cum Schweighaeusero, vulgo *μνήστης*. — V. 16. *πυῤῥός* scripsi, vulgo *πυρός*. — *ἐπίπασται* scripsi, vulgo *ἐπίπεσται*. Meineke coni. *ἀτμίζων ἔτι, τῷ δ' ἔπι πασταί*. — V. 17. *ὦ φίλε* Dindorf, vulgo *ὠ φίλαι*. — *μέλι* (i. e. *μέλιτι*) *καρίδες* Meineke, vulgo *μελικαρίδες*. — *κυφαὶ* scripsi cum Schweighaeusero, vulgo *κοῦφαι*. — V. 18. *εὐπέταλοι*, B *ἐπέταλοι*. — *θ' ἁδυφάρυγγες* scripsi, *τε δὴ φάρυγγες* AB, *τε ἡδυφάρυγγες* PVL. Postea fort. aliquid excidit. — V. 19. *πύρνων τε στεγαναὶ φυσταί* scripsi, Schmidt *πύρινα καὶ στεγαναὶ φύσται*, legebatur *πυρίων τε* (sic APV, *πηρίων τε* L, *πυρίωντα* B) *στεγναὶ* (*στυγναὶ* P) *βύσται*. — *μέγαθος*, P *μέγεθος*. — *κακὰ* AB, om. PVL. — *γλυκυου* A, *γλυκὺον* B, *γλυκὺ* PVL, *γλυκυόξεες* Schmidt. Postea indicavi lacunam. — V. 20. *θοίνας* scripsi, vulgo *θοινάας*. — *παρά γ' ἐμὶν καὶ τίν, σάφ' οἶδα*, scripsi, et sic etiam Meineke, vulgo *παράγεμιν καπιν σαφύοιδα* (P *σάφυ οἶδα*).

ἐς τάδε ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθες τέμαχος θύννου μόλεν ὀπτὸν ἐκεῖθεν
θερμόν, ὅθεν γλυφὶς τέτμενον εὐθὺς ἐπ' αὐτάς
τὰς ὑπογαστρίδας διανεκέως ἐπάμυνε
* * π' ἐμίν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
ἀλλ' ὅθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης, ὅτ' ἐπαλλάξαι δύνατ' ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοὔ κε λέγοι τις.
πάντα παρῆς ἐτύμως ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερμόν
σπλάγχνον, ἔπειτα δὲ νῆστις δέλφακος οἰκετικᾶς καί
νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφὺς καὶ μινυρίγματα θερμά·
καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπτυχες ἐφθὸν ἀπερπευθηνὸς ἀλεκτοτρόφου πνικτᾶς ἐρίφου παρέθηκεν·
εἶτα δίεφθ' ἀκροκώλια, σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
λευκοφορινοχρόους, ῥύγχη, κεφάλαια, πόδας τε, χναυμάτιόν τε σεσιλφιωμένον.
ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὀπτά τ' ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν·
ἀθυπέρωμα καρὸς χορδὰ γλυκίστα,
μιξεριφαρνογενής, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· τούτων (σὺ μέν), ὦ φιλότας, ἔσθοις κε· λαγῷα δ' ἔπειτ' ἀλεκτρυόνων τε νεοσσοί,

V. 21. *ἐς τάδε ναὶ μὰ θεοὺς* scripsi, vulgo *ἐσταδαναιμαθέους* (B *εὐσταδέναι μὰ θεούς*). — *ὑπερμέγεθες* AB, *ὑπερμέγεθος* PVL. — *τέμαχος θύννου* Schmidt, vulgo *τίθεμος θυγμοῦ*, nisi fort. *τι τέμος* scribendum. — V. 22. *γλυφὶς τέτμενον*, P *γλυφίς τε μένον*, (*τεμενον* VL). Videtur *γλυφίσιν τετμημένον* scribendum. — V. 23. *διανεκέως* scripsi, vulgo *διανεκέος*, P *διὰ νέκεος*. Antea *αἰς* inserendum puto. — V. 24. Lacunam indicavi et scripsi *π' ἐμίν τε μέλοι καὶ τίν*, vulgo *πέμιντε μέλοι καίτιν* (P *πέ μιν τε μέλοι καὶ τήν*). — *κεχαροίμεθ'*, legebatur *κεχαροίμεθα*. — V. 25. *ὅθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης* scripsi, vulgo *οὐθὲν ἐλλείπομεν θοιναπαρέης*. — *ὅτ' ἐπαλλάξαι* P, vulgo *ὅτε παλάξαι*. — *δύνατ'*, B *δύναται*. — Deinde *ἐγκρατέως* coniicias pro *ἐπικρατέως*, sed locum non expedio. — *ἔγωγ' ἔτι, κοὔ κε* scripsi, vulgo *ἔγω γετικοῦ καί*, P *ἔγωγε τικου καί*. — *λέγοι*, P *λέγει*. — V. 26. *παρῆς* Meineke, vulgo *παρῆν*. — *ἐτύμως* scripsi similiterque Meineke, *ἐτύμως* B et ut videtur A (non *ἐτόμως*), *ἐτοίμως* PVL. — *ἄμμιν* scripsi similiterque Meineke, vulgo *ὔμμιν*. — *παρέπαισε* scripsi, vulgo *παρέπεσσε*, B *παρέπεσαι*. — V. 28. *νῶτος ἐσῆλθε* scripsi, vulgo *νώτιος εἴληφε*. — *ὀσφὺς*, PVL *ὀσφῦς*, B *ϊσφῦς*, A *ἰσφῦς*. — *μινυρίγματα*, B *μινυρίσματα*. — V. 29. *ἀπερπευθηνὸς*, *ἅπερ πεύθηνος* P. — *ἀλεκτοτρόφου*, *ἀλεκτροφόρου* P. — *παρέθηκεν*, fort. *παρέθηκαν*, sed omnia incerta. — V. 30. A *δίεφθα 'κροκώλια*, P *διέφθ' ἀκρόκωλα*, VL *δίεφθα κρόκῳ λασχελίδας*. — V. 31. *κεφάλαια, πόδας τε, χναυμάτιόν τε* scripsi, *σεσιλφιωμένον* Meineke, similiterque Dobree correxit, confirmante ut videtur cod. A, vulgo *καὶ κεφαλαὶ ἄποδος τεχνάματι ὄντες* (*τεχναματίοντες* P, *τεχνάματ' ἰόντες* VL) *ἐσιφωμένον*. — V. 32. *κρέ' ὀπτά τ'* scripsi, vulgo *κρέα ὀπτά*. — V. 33. *ἀθυπέρωμα καρὸς* A, *ἀθυπερωμακαρος* B, *ἀθυπέρκωμα καρὸς* P, *ἀθυπέρκομα καρὸς* VL. — *χορδὰ γλυκίστα μιξεριφαρνογενὴς* scripsi, legebatur *χορδὴ· γλυκὺς ταμιξεριφαρνογένης* (B *ταμξεριφαρυογενής*). — V. 34. *ἂν* Dindorf, *ἄν δὴ φιλέοντι* P, vulgo *ἀνδηφιλέοντι*. — *τούτων σὺ μὲν ὦ* scripsi, *τοῦτ' ὦ* B, *τοῦτο* P, *τούτῳ* VL. Antea conieci *ταῦτ' ὦ φιλότας φιλίως*. — *φιλότας* Dindorf, vulgo *φιλέτας* (P *φιλετας*). — *ἔσθοις*, P

περδίκων φασέων τε χύδαν ἤδη παρεβάλλετο θερμὰ πολλά...
καὶ μαλοκοπτυχέων ἄρτων· ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν τ' ἐπεισ-
ῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον, τό κε
τυρὸν ἅπας τις
ἦμεν ἔφασχ' ἁπαλόν, κηγὼν ἐφάμαν· ὅτε δ' ἤδη
βρώτυος ἠδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι,
τῆνα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδο-
σαν κατὰ χειρῶν,
σμήμασιν ἰρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγχέοντες
*τόσσον, ὅσον (τις) ἔχῃζ', ἐκτρίμματά τε * * λαμπρά*
σινδονυφῆ, δίδοσαν (δὲ) χρίματα τ' ἀμβροσίοδμα καὶ σε-
φάνους ἰοθαλέας.

3.

Τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας λιπαραυγεῖς,
πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφερον γεμούσας,
τὰς ἐφήμεροι καλεῦντι νῦν τραπέζας (δευτέρας,)
ἀθάνατοι δέ τ' Ἀμαλθείας κέρας.

ἔθοις. — κε· λαγῷα δ' scripsi, legebatur καὶ λαγωά τ' (sic PVL, λάγιτά τε B) unde Schweighaeuser καὶ λαγῶά τ'. — V. 35. φασέων scripsi, cum ante φασσέων correxissem (Meineke φασσῶν), vulgo φᾶσεων. — χύδαν ἤδη scripsi et lacunam post πολλά significavi, legebatur χύδαν· ἤδη δέ. — V. 36. ὁμοσύζυγα Dindorf, vulgo ὁμοσσύζυγα, Schmidt ἄρτων ὄχος, σύζυγα. — σύμπακτον Schweighaeuser, συμπάκτον PVL. — τό κε Dindorf, vulgo τὸ καί. — τυρὸν ἅπας τις Schweighaeuser, vulgo τυρονάπαστις. — V. 37. ἦμεν Dindorf, vulgo ἡ μέν. — ἔφασχ' Dindorf, vulgo ἔφασκεν. — V. 38. ἦμεν ἑταῖροι scripsi, vulgo ἑταῖροι ἦμεν (sic A, ἴσμεν P, ἤσμεν VL). — V. 39. τῆνα μὲν PL, τήναμεν V. — ἐξαπάειρον scripsi, vulgo ἐξαπαείρεον. — ἔδοσαν, ἔδωσαν PVL. — κατὰ χειρῶν AB, κατὰ χειρὸς VL, κατὰ χειρός χειρῶν P, sed del. χειρὸς. Respicit alium potius carminis locum, qui periit, quam hunc Ath. IV. 156. E. — Hanc extremam partem affert Athen. IX. 409. E: Καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λείπνῳ φησίν· ἔπειτα δὲ παῖδες . . . ἰοθαλέας. — V. 40. σμήμασιν AB, σμήγμασιν PVL, deinde V ἰρινομίκτοις. — χλιεροθαλπὲς Schweighaeuser, χαιεροθαλπὲς A, χαιεροθάλπες B, χαιτροθαλπὲς P, χαιροθαλπὲς VL. — ἐπεγχέοντες, ἐπεεγχέοντες A. — V. 41. τόσσον AP, vulgo τόσον. — τις ἔχῃζ' scripsi, vulgo ἔχῃζεν. — ἐκτρίμματά τε PVL, indicavi autem lacunam, ἔκτριμμά τε AB. Respicit hoc verbum Eust. 1887, 50. — λαμπρὰ σινδονυφῆ L, λαμπρασιν νύμφη B, λαμπρὰ σινδονύμφη P, λαμπρὰ σινδονίκφη V. — V. 42. δίδοσαν δὲ scripsi, Meineke δίδοσάν τε, vulgo δίδοσαν. — χρίματά τ' Villebrun, vulgo χρίματ'. — ἀμβροσίοδμα PVL, ἀμβροσιοδμά B. Ceterum his versibus fortasse subiungendum continuo Fr. 3. quod etiam Meineke coni.

Fr. 3. Athen. XIV. 642. F: Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ἐν τῷ Λείπνῳ δευτέρων τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῖν παραχειμένων ὠνόμασε, φέρε καὶ τούτων ἀπομνημονεύσωμεν· Τὰς δὲ δὴ κτλ. Dixit de hoc Fr. Meineke Poet. Com. III. 635. seqq. V. 1. Post μολούσας lacunam statuit Meineke. — V. 2. εἰσφερον Meineke, vulgo εἰσέφερον. — V. 3. ἐφήμεροι καλεῦντι Meineke, vulgo ἐφημέριοι καλέοντι (B καλέοντο) sed fort. καλέοντι servandum et νῦν delendum. — δευτέρας adieci.

ταῖσι δ' ἐν μέσαις καθιδρύθη μέγα χάρμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυκερός, λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδῃ τις
μαλογενὲς πῶϋ λιπόντ' ἀνάγκαις
ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταίου παλιῤῥύτοισι παγαῖς·
τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπέθεντο στόμιον μαλεραῖς *
* * * * * * * τὰν δεξαμέναν ὅ τι κα διδῷ τις· ἃ Ζανὸς καλεῦντι
τρώγματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγὲς πεφρυγμένον
πυῤῥρομολευκερεβινθοξάνθωμ' ἔκκριτον ἀδύ
βρῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικηροιδηστίχας παρεγίνετο τούτοις
σταιτινοκογχομαγὴς ὅ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοιρίνας.
ἀδέα δὲ * * κυκλώθ' ὁλόφωκτ' ἀνάριθμα,
καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·
τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἦς ἄμυλος πλαθανίτας·

V. 5. *ταῖσι*, Meineke *ταῖς* numeris aliter descriptis. — *καθιδρύθη* scripsi, vulgo *ἐγκαθιδρύθη*. — *ἐναλιγκίοισι* APV, *ἐναλίγκιος* L, *ἀλιγκίοισι* B. — V. 6. *συγκαλύπτων* L, *συγκαλύπτον* APV. — *κατίδῃ τις* B, *κατίδῃς* PVL. — V. 7. *μαλογενὲς* Meineke, vulgo *μολογενὲς*, B *μηλογενές*. — *λιπόντ' ἀνάγκαις* Meineke, codd. *λιπὼν ταῖς ἀνάγκαις*. — V. 8. *ξηροῖς*, Meineke *ξηραῖς*. — *παλιῤῥύτοισι*, Meincke *μελιῤῥύτοισι*, quocum conf. Hesych. v. *Μελιῤῥύτοισι*, ego in procedosi *πολυῤῥύτοισι*. — *παγαῖς* VL, *πάγαις* AP, M Schmid *πάγοις*. — V. 9. *τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος* Meineke, A *τὸ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλλος*, B *τὸ δ' ὄνομησαμυλος*, P *τὸ δ' ὀνόμησα μυλός*, VL *τὸ δ' ὄνομασαν μυλός*. — *χερσὶν* PVL, *χερσὶ* B. — *ἐπέθεντο* VL, *ἐπίθεντο* ABP. — *μαλεραῖς*, fort. *μαλεραῖσι*. Deinde lacunam indicavi. — V. 10. *δεξαμέναν*, vulgo *δεξαμένην*. — *κα διδῷ* Dindorf, vulgo *καὶ δίδῳ*. — *ἃ Ζανὸς* Schweighaeuser, vulgo *ἀζανός*. — *καλεῦντι* Meineke, codd. *καλέοντι* (B *καλέοντο*). — V. 11. *τρώγματ'* AB, *τρώγματα* PVL. — *ἔπειτ'* Schweighaeuser, *ἔπειτ'* PVL. — *ἐγκατακνακομιγὲς* Meineke, vulgo *ἐν κατάκνα κομιγές*, M. Schmidt *ἐγχυτοκνακομιγές*. — V. 12. *πυῤῥρομολευκερεβινθοξάνθωμ' ἔκκριτον ἀδὺ* scripsi, (Meineke *ἀνθεσίκρατον ἀδὺ*) et v. 13. cum Meinekio *βρῶμα τὸ παγκατάμικτον*, A *πυροβρομολευκερεβινθοακανθουμικριτοαδυβρωματοπανταναμικτον*, B *πυροβρομόλευκε ῥεβινθοακάνθου μικτριτο αδυβρωματο πάντ' ἀνάμικτον*, P *πυροβρομολ' ἐρεβινθὸ ακάνθους μικτριτυαδυβρώματος παντ' ἀναμικτον*, et sic fere VL. M. Schmidt partim aliter constituit. — *ἀμπυρικηροιδηστίχας*, B *ἄμπυκι κηρος δήστιχας*. — V. 14. *σταιτινοκογχομαγὴς ὅ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοίρινας*, *ἀδέα δὲ* Meineke, nisi quod *ζεσελαιο* — scripsit, vulgo *ταίτιν ὁ κολχομανὴς* (*κογχομανὴς* B) *τοξαισελαιο* (sic A, *ελεο* PVL) *ξανθεπίπαν καπυράς, χοιρινισάδεα δέ*. — V. 15. *δὲ*, lacunam indicavi, Meineke *δ' εὐ*. — *κυκλώθ' ὁλόφωκτ'* scripsi, *κυκλώθ' ὁμόφωκτ'* Meineke, vulgo *κυχλωτὰ* (P *κύκλωτα*) *ὁμοφλωκτά*. — V. 16. *ἄφθονα* Schweighaeuser, *σασαμόφωκτα* Meineke, vulgo *ἀφθόνας ἀσαμόφλωκτα*. — V. 17. *μέλι* scripsi, vulgo *μέλιτι*. — *συγκατάφυρτος ἦς* Schweighaeuser, vulgo *συγκαταφυρτόσης*. — *πλαθανίτας σασαμορυτοπαγῆ* Mei-

σασαμορυτοπαγῆ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σασαμόπαστα
πέμματα, κἄτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς ἁπαλαῖς θάλλοντες ὥραις,
ὠά τ', ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοΐδων ... τε τρωπά τε παισίν
ἀδυΐδη κάρυ', ἄλλα τ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
ὀλβιόπλουτον (ἔμεν)· πόσις τ' ἐπεραίνετο κόττιβοί τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς
ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον καί
θαύμασαν αὖτ' ἐπί τ' ἤνησαν. * *

4.

* * Σὺ δὲ τάνδε Βακχίου
εὔδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
πραΰ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δοὺς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει. * *

5.

Ἔπινε τὸ νεκτάρεον πόμ' ἐν χρυσαῖς προτομαῖς τε ἄλλων
κεράτων· ἔβρεχον δὲ κατὰ μικρόν.

neke (Schmidt σασαμοτυροπαγῆ), πλατάνισσα σαμορυτοπάγη PVL, πλατάνισσα σαμόρυτο πηγή B. — V. 18. ζεσελαιοπαγῆ Meineke, vulgo ζεσελαιοπάγη — πλατύνετο Meineke, σασαμόπαστα Schweighaeuser, vulgo πλάτυντος ἀσαμόπαστα. — V. 19. κἄτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγεῖς (κνακωμιγεῖς Schmidt) Meineke et praeterea καλαῖς, vulgo καὶ τερεβίνθο (sic AB, θτερεβίνθο PVL) κνακοσυμμιγεῖσα παλαῖς (sic A, παλλαῖς PVL γεῖσ' ἀπαλαῖς B). — V. 20. ὠά τ' BPL, nisi quod τε exhibent, L om. — τε τῶν μαλακοφλοΐδων scripsi, τε τῶν μαλακοφλοΐων ... τε τρωκτά τε Meineke, codd. τὰν (B τὴν) μαλακόφλοια ὧν τε τετρωκτατε (sic A, ὧν τετράκασι PV, ὧν τετρώκατε L). — V. 21. ἀδυΐδη, Fiorillo ἀδυεδῆ. — V. 22. ἔμεν adieci. — τ' ἐπὶ κοινᾶς Schweighaeuser, τ' ἐπικοινας A, τε πικοινας B, τε πικινὰς VL. — V. 23. καινὸν Dalecampius, vulgo κηνόν. — V. 24. θαύμασαν Meineke, vulgo ἐθαύμασαν. — ἐπί τ' scripsi, ἔπειτ' A, ἔπειτα PVL. Fort. scrib. ἤνησαν περισσῶς.

Fr. 4. Athen. XI. 487. A: Φιλόξενος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λείπτῳ μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων τινί φησι· Σὺ δὲ τάνδ' κτλ. V. 1. τάνδε Βακχίου scripsi, Meineke τάνδε Βαχίεα, τάνδ' ἐκβαχχία B, τάνδ' ἐκβάκχια AP, τάνδ' ἐκβάκχιον VL. — V. 3. πραΰ τί τοι A, πράντιτοι PVL. — V. 4. πάντας Meineke, vulgo ἅπαντας, nisi malis ἐπὶ . . . τέρψιν ἅπαντας ἄγει.

Fr. 5. Athen. XI. 476. E: Καὶ Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λείπτῳ φησίν, ἔπινε τὸ κτλ. Dindorf. coni. ἐπίνετο et πῶμ', Meineke πίνετο, νεκ. πῶμ' ἐν χρυσέαις π. καλῶν κεράτων· ἐβρέχοντο δ' ἃ κατὰ μικρόν. Ego coniicio verbo ἔπινε deleto scribendum esse:

. . . . . ἔβρεχον δὲ τὸ νεκτάρεον πῶμ'
ἐν χρυσέαις προτομαῖς κοίλων κεράτων κατὰ μικρόν.

ΚΥΚΛΩΨ.

Videtur carmen ab aliis *Γαλάτεια* (vel etiam *Κύκλωψ ἢ Γαλάτεια*) inscriptum esse, vid. Schol. Aristoph. Plut. 290: *ὁ Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ ἦν παρὰ Διονυσίῳ· λέγουσι δέ, ὅτι ποτὲ Γαλατείᾳ [τινὶ] παλλακίδι Διονυσίου προσέβαλε· καὶ μαθὼν Διονύσιος ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς λατομίαν· φεύγων δὲ ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὰ ὄρη τῶν Κυθήρων, καὶ ἐκεῖ δρᾶμα τὴν Γαλάτειαν ἐποίησεν, ἐν ᾧ εἰσήνεγκε τὸν Κύκλωπα ἐρῶντα τῆς Γαλατείας, τοῦτο δὲ αἰνιττόμενος εἰς Διονύσιον· ἀπείκασε γὰρ αὐτὸν τῷ Κύκλωπι, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Διονύσιος οὐκ ὠξυδόρκει.* Cf. inprimis Athen. I. 6. E, ubi similiter modo *γράφων τὴν Γαλάτειαν*, modo *ποιῶν τὸν Κύκλωπα* dicitur. Ceterum carmen nobilissimum multi respiciunt. cf. inprimis Aelian. Var. Hist. XII. 44. Schol. Theocr. VI. 7. et Argument. eiusdem carm., Hermesianax v. 69. seqq. Aristot. Poet. c. 2. — Fortasse ad similitudinem Philoxeni adumbrata sunt, quae habet Synes. Epist. CXXI: *Ὀδυσσεὺς ἔπειθε τὸν Πολύφημον διαφεῖναι αὐτὸν ἐκ τοῦ σπηλαίου· γόης γάρ εἰμι καὶ εἰς καιρὸν ἄν σοι παρείην οὐκ εὐτυχοῦντι τὰ εἰς τὸν θαλάττιον ἔρωτα· ἀλλ' ἐγώ τοι καὶ ἐπῳδὰς οἶδα καὶ καταδέσμους καὶ ἐρωτικὰς κατανάγκας, αἷς οὐκ εἰκὸς ἀντισχεῖν οὐδὲ πρὸς βραχὺ τὴν Γαλάτειαν· μόνον ὑπόστηθι σὺ τὴν θύραν ἀποκινῆσαι, μᾶλλον δὲ τὸν θυρεὸν τοῦτον· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ ἀκρωτήριον εἶναι φαίνεται· ἐγὼ δὲ ἐπανήξω σοί, θᾶττον ἢ λόγος τὴν παῖδα κατεργασάμενος· τί λέγω, κατεργασάμενος; αὐτὴν ἐκείνην ἀποφανῶ σοι δεῦρο πολλαῖς ἴυγξι γενομένην ἀγώγιμον· καὶ δεήσεταί σου καὶ ἀντιβολήσει· σὺ δ' ἀκκιῇ καὶ κατειρωνεύσῃ· ἀτὰρ μεταξὺ μέ τι καὶ τοιοῦτον ἔθραξε, μὴ τῶν κωδίων ὁ γρασὸς ἀηδὴς γένηται κόρῃ τρυφώσῃ καὶ λουομένῃ τῆς ἡμέρας πολλάκις· καλὸν οὖν εἰ πάντα εὐθετήσας, ἐκκορήσεις τε καὶ ἐκπλυνεῖς καὶ ἐνθυμιάσεις τὸ δωμάτιον· ἔτι δὲ κάλλιον, εἰ καὶ στεφάνους παρασκευάσαιο, κιττοῦ τε καὶ μίλακος, οἷς σαυτόν τε καὶ τὰ παιδικὰ ἀναδήσαιο· ἀλλὰ τί διατρίβεις; οὐκ ἐγχειρεῖς ἤδη τῇ θύρᾳ; πρὸς οὖν ταῦτα ὁ Πολύφημος ἐξεκάγχασέ τε ὅσον ἠδύνατο μέγιστον, καὶ τῷ χεῖρε ἐκρότησε· καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ᾤετο αὐτὸν ὑπὸ χαρμονῆς οὐκ ἔχειν, ὅ τι ἑαυτῷ χρήσαιτο, κατελπίσαντα τῶν παιδικῶν περιέσεσθαι· ὁ δέ, ὑπογενειάσας αὐτόν, ὦ Οὖτι, ἔφη, δριμύτατον μὲν ἀνθρώπιον ἔοικας εἶναι καὶ ἐγκατατετριμμένον ἐν πράγμασιν· ἄλλο μέντοι τι ποίκιλλε· ἐνθένδε γὰρ οὐκ ἀποδράσεις.* Nam Synesius si non ipsum carmen usurpavit, at rhetorem aliquem antiquiorem, qui illo usus est, videtur secutus esse. At non respexit Philoxenum Himer. I. 19: *εἰ δὲ καὶ τὸ ἄνθος τῆς ὄψεως γράφειν ἐθέλοιμι, τὰ ποιητῶν ἀνάγκη φθέγγεσθαι· ὦ λευκότητος καὶ γάλακτος· ταῦτα γάρ που τις ποιμὴν παρ' ἐκείνοις ποθῶν τὴν Γαλάτειαν τὴν Νηρηΐδα προσείρηκεν, ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ποιήσας τέχνης τὸ μέλος.* nam hoc ad Theocrit. XI. 20. referendum. Ex Philoxeni Cyclope fortasse petitum est proverbium ap. Diogen. VII. 82:

Πῦρ ἐπὶ δαλὸν ἐλθόν.

ἐπὶ τῶν ταχέως γινομένων· ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος ἡ μεταφορά. ubi vid. interpr. Sed cave ne item huc referas proverb. ap. Zenob. I. 92:

Ἂν οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν τούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων. ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος, π ὁσον αἰτήσας οἶνον τὸν Ὀδυσσέα τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερήθη κτλ. vid tur enim grammatici, qui haec ad Cyclopis fabulam retulerunt, o nino doctrina intempestive usi esse; recte vim proverbii exponit sc Aristoph. Pac. 123: φαίνεται τὸ ἐπὶ τῶν παιδίων λεγόμενον ἀρχαῖον

ἢν δ' οἶνον αἰτῇ, κονδύλους αὐτῷ δίδου.

ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν αἰτεῖν.

* 6.

–́ ⏑ – – ⏑́⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏓

Συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

7.

Schol. Theocr. XI. 1: *Καὶ Φιλόξενος ποιεῖ τον Κύκλωπα πα μυθούμενον ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῆς Γαλατείας ἔρωτι καὶ ἐντελλόμενον δελφῖσιν, ὅπως ἀγγείλωσιν αὐτῇ, ὅτι ταῖς Μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκεῖ* Plutarch. Symp. Quaest. I. 5: *Ὅπου καὶ τὸν Κύκλωπα Μούσ εὐφώνοις ἰᾶσθαί φησι τὸν ἔρωτα Φιλόξενος.* et similiter Ero c. 18. Respicit huc Philodem. de Mus. Vol. Hercul. I. 15: *Καὶ οὐδὲ παραμυθεῖσθαι δύναται μουσικὴ τὰς ἐν ἔρωτι δυςπραξίας, λό γὰρ μόνον τὸ τοιοῦτον, ἀνεπιβλήτους ποιεῖ περισπῶσα, καθάπερ ἀφ δίσια καὶ μέθη· ποήματα δ' εἰ προαιρεῖται, διδόσθω, καὶ Φιλόξε εἰ τοῦτ' ᾐνίττετο, μὴ τελέως ψεύδεσθαι.* Adde etiam Callimachi Ep.

8.

– –́ ⏑ ⏑ – ⏓

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑́⏑ ⏑ – ⏓

⏑́⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –

Ὦ καλλιπρόςωπε

Fr. 6. Athen. XV. 692. D: *Ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, σ βαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα· κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητήν.* Ea respicit VI. 271. B: *Συμβαλοῦμαί τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς ἔρωτα τῷ σ καὶ φιλτάτῳ Δημοκρίτῳ.* Respicit Dionys. Hal. de comp. verb. c. 1: *δὴ τοῦτο τὸ μέρος, ὃ δεῖ πρῶτον νέοις ἀσκεῖσθαι, συμβάλλομαί σοι μέ* (M. Schmidt *μέλος*) *εἰς τὸν ἔρωτα, τὸ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.* et fort etiam Plato Sympos. 185. C: *Ταῦτά σοι, ἔφη, ὡς ἐκ τοῦ παραχρῆμα, Φαῖδρε, περὶ Ἔρωτος συμβάλλομαι.* Cf. Proverb. Append. IV. 77. T p. 453: *Συμβαλούμενος·* (Meineke *συμβαλοῦμαι μέλος*) *κατ' ἔλλειψιν αὕτη· ἐνδεῖ γὰρ εἰς ἔρωτα· μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος* (Bernhardy *Ἀ ξανδρίδης*). Existimo exordium esse Cyclopis, itaque huc retuli, con Meineke Philoxenum peculiare carmen in *Amorem* composuisse censet.

Fr. 8. Athen. XIII. 564. E: *Ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλ ἐρῶν τῆς Γαλατείας, καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τ*

χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
χαριτόφωνε, κάλλος ἐρώτων.

9.

– –́ ⏑ – – ⏑́⏑ ⏑ – ⏑ – –̆

Οἴῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

10.

. . . ⏑ –́ ⏑ – ⏑ – –

. . . *Ἔθυσας; ἀντιθύσῃ.*

11.

Aristoph. Plut. 290: *Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα Μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων Ὑμᾶς ἄγειν· ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες Βληχώμενοί τε προβατίων αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη, Ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.* ΧΟΡ. *Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα Βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες, Πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια, δροσερά, κραιπαλῶντα, Ἡγούμενον τοῖς προβατίοις, Εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα που, Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.* ubi Sch. ad v. 298: *ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τοῦ Φιλοξένου εἰπόντος πήραν βαστάζειν τὸν Κύκλωπα καὶ λάχανα ἐσθίειν· οὕτω γὰρ πεποίηκε τὸν τοῦ Κύκλωπος ὑποκριτὴν εἰς τὴν σκηνὴν εἰςαγόμενον. ἐμνήσθη δὲ καὶ τῆς τυφλώσεως, ὡς οὔσης ἐν τῷ ποιήματι· ταῦτα δὲ πάντα διασύρων τὸν Φιλόξενον εἶπεν, ὡς μὴ ἀληθεύοντα. ὁ γὰρ Κύκλωψ, ὥς φησιν Ὅμηρος, κρέα ἤσθιε, καὶ οὐ λάχανα· ἃ τοίνυν ἔφησεν ἐκεῖ ὁ Φιλόξενος, ταῦτα ὁ χορὸς εἰς τὸ μέσον*

τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει, λέγων ὧδε· ὦ καλλιπρόςωπε κτλ. Cf. Eust. 1558, 15. V. 2. *χρυσεοβόστρυχε* ABC Eust., *χρυσιοβόστρυχε* PVL, fort. *χρυσοβόστρυχε.* — *Γαλάτεια* om. Eust. — V. 3. *κάλλος*, Fiorillo *θάλλος* (*θάλος*) coniecit.

Fr. 9. Zenob. V. 45: *Οἴῳ μ' ὁ δ. τ. συγκ. ἐπὶ τῶν δυςανασχετούντων ἐπί τινι δυςχερεῖ πράγματι λέγεται ἡ παροιμία· Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ὀδυσσεὺς περισχεθεὶς τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει· οἴῳ μ' ὁ δ. σ.* Frustra, ut trimetrum restituerent, *συγκαθείρξατο, συγκατῴκισεν*, alia coniecerunt. Cf. Diog. VII. 19. Apostol. XIV. 24. Arsen. 379.

Fr. 10. Suid. *Ἔθυσας, ἀντιθύσῃ* (vulgo *ἀντὶ τοῦ θύσῃ*)· *τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσέα. ἀπεδέχοντο γὰρ τό· ἐνθάδε πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν* (Hom. Od. ι'. 231.) *παρὰ τῷ ποιητῇ εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν ἀρνῶν, οὐχὶ δὲ τὸ ἀπεθύσαμεν* (fort. *ἐπεθύσαμεν* vel *ἐθυμιάσαμεν*) *νοεῖσθαι.* Huc respicit etiam Schol. Il. ι'. 219: *ἡ διπλῆ, ὅτι θῦσαι οὐ σφάξαι, (ὡς) ὁ Τιμόθεος ὑπέλαβεν καὶ Φιλόξενος, ὁμοίως τῇ ἡμετέρᾳ συνηθείᾳ, ἀλλὰ θυμιᾶσαι, καὶ ὅτι θυηλὰς τὰς ἐπιθυομένας ἀπαρχάς.* Cf. Zonar. 625. (*ἔθυσας ἀντὶ τοῦ θύσῃ· τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ.*) et Append. Proverb. II. 10., ubi C *ἀντιθύσῃ*, V *ἀντιθύῃ*, B *ἀντιθύει.*

ἀναφέρει. Omnis igitur illa apud Aristophanem descriptio adumbrata ad similitudinem carminis Philoxenii. Idem: πήραν ἔχοντα] Φιλοξένου ἐστὶ παρηγμένον καὶ τοῦτο τὸ ῥηθέν· τοιοῦτον γὰρ τὸν Κύκλωπα εἰςάγει πήραν ἔχοντα καὶ ἐπὶ ταύτῃ ἄγρια λάχανα. ταῦτα δέ φησι καὶ τὰ ἑξῆς ὡς καὶ τῆς τυφλωσεως αὐτοῦ οὔσης ἐν τῷ ποιημάτι. Fortasse aliquis colligat etiam illud Θρεττανελό ex Philoxeno petitum esse, nam schol. ad v. 290: οἱ δὲ λέγοντες τὸν Θρεττανελῶ Κύκλωπα, ἤγουν τὸν ᾄδοντα τὸ Θρεττανελώ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ λω μεγεθύνοντες, ἀμαθεῖς· τοῦτο δὲ ἐκ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστίν· πεποίηκε γὰρ οὗτος τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα. et ibid. Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγῳδοδιδάσκαλον διασύρει, ὃς ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ· εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι, τοῦτό φησι τὸ ῥῆμα Θρεττανελό· ἐκεῖ γὰρ εἰςάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα (fort. καὶ τερετίζοντα εἰς Γαλ. cf. Athen. I. 20. A) τὴν Γαλάτειαν. sed tamen hoc non satis tuto colligas: nam fortasse ridiculi gratia hoc finxit Aristophanes, cf. sch. ibid. Διασύρει δὲ Φιλόξενον τὸν τραγικόν, ὃς εἰςήγαγε κιθαρίζοντα τὸν Πολύφημον, τὸ δὲ Θρεττανελὸ ποιὸν μέλος καὶ κρουμάτιόν ἐστιν, τὸ δὲ ἀλλ' εἶα τ. Θ. ἐπ. ἐκ τοῦ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστίν. Itaque hic ipsius est Philoxeni versus:

$$\text{\_}\,\acute{\text{\_}}\,\breve{\text{\_}}\,\acute{\breve{\text{\_}}}\,\breve{\text{\_}}\,\text{\_}\,\breve{\text{\_}}$$

Ἀλλ' εἶα τέκεα, θαμίν' ἐπαναβοῶντες.

ubi non opus est, ut ἐπαναβοᾶτε scribatur, quod M. Schmidt requirit. Praeterea verba λάχανά τ ἄγρια δροσερά et ipsa ex Philoxeno petita videntur.

ΣΤΡΟΣ.

12.

Hesych. Μεσαύχενες· Ἀριστοφάνης φησί· Μεσαυχένας νέκυας, ἀσώτους· (Dobree coni. τοὺς ἀσκούς·) διὰ τοῦ μ γραπτέον μεσαύχενες, ὅτι μέσον αὐχένα αὐτοῦ (M. Schmidt ἀσκοῦ) πιέζει (cod. πεζει) παρεβάλλοντο τὸ σχοινίον. τραγῳδεῖ δὲ (Berglein παρῳδεῖ δὲ) τὰ ἐν τῷ Φιλοξένου (cod. Φιλοξένῳ) Σύρῳ· ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ γράφουσι δεσαύχενες, καὶ οὐ καλῶς (Schmidt κακῶς). Locus variis coniecturis tentatus, quemadmodum Schneidewin μεσαύχενας κυνὸς ἀσκούς coniecit. Sed scribendum: Ἀριστοφάνης φησί·

. . . . . Μεσαύχενας
νέκυας, ἀσκούς. . . .

et deinde ὅτι μέσον αὐχένα ἀσκοῦ πιέζει ὃ περιεβάλλοντο σχοινίον. Utres, quoniam ex pellibus mortuorum animalium conficiuntur, poeta comicus νέκυας appellavit, nec tamen id suo ingenio invenit, sed id ipsum opinor Philoxenus dithyrambicorum more novare ausus erat in carmine, cuius nomen haud dubie corruptum, neque tamen Bergleini coniecturae Σισύφῳ vel Σκίρῳ placent; coniicio Σατύρῳ, in quo commode eiusmodi quid commemorari potuit. Comicus ut Philoxeni

audaciam exagitaret, epitheton de suo adiecit: sed lectio incerta: quorsum etiam spectat Phot. 259, 13: *Μεσαύχενες· οἱ ἀσκοτηδες αὐχένες.* (scr. *οἱ ἀσκοί· οἱ δὲ δεσαύχενες*). Adde Hesych. v. *Δεσαύχενες* et Et. M. 258, 29. Sed veram lectionem videtur Pollux servavisse II. 136: *καὶ βυσαύχενας τοὺς ἀσκοὺς Ἀριστοφάνης κέκληκεν*, eaque lectio videtur etiam Hesychio memorata esse, ubi scrib. *ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ̄ γράφουσι δεσαύχενες καὶ (βυσαύχενες)· οὐ καλῶς.*

ΤΜΕΝΑΙΟΣ.

13.

⏑́⏑ ⏑ – –́ ⏑⏑ ⏑ . . .

Γάμε θεῶν λαμπρότατε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

* 14.

Αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ . . . .
χρυσορόφων Νυμφέων εἴσω (ἴσαν) θαλάμων.

15.

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἑρμᾶν ἀφετήριον ἕρμα
ἱροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
δὶς δέκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

Fr. 13. Athen. I. 6. A: *Οὗτος (Φιλόξενος) εἰς Ἔφεσον καταπλεύσας εὑρὼν τὴν ὀψοπωλίαν κενήν, ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος ὡς τὸν νυμφίον. Καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ᾄσας Ὑμέναιον, οὗ ἡ ἀρχή· Γάμε θ. λ. πάντας ἐψυχαγώγησεν· ἦν δὲ διθυραμβοποιός· καὶ ὁ νυμφίος, Φιλόξενε, εἶπε, καὶ αὔριον ὧδε δειπνεῖς; καὶ ὁ Φιλόξενος, ἂν ὄψον, ἔφη, μὴ πωλῇ τις.* Suidas v. *Φιλόξενος Λευκαδίου* similia narrat de Philoxeno Leucadio: utcunque statuas de illa narratiuncula (cf. quae dixi in Commentat. de Com. Att. Ant. 211.), ansam ei praebuisse videtur Philoxeni poetae carmen aliquod, cui *Ὑμέναιος* nomen fuit, quare non dubitavi in ordinem recipere.

Fr. 14. Antigon. Hist. Mirab. 127 (141): *Οἱ Δελφοὶ δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν τῷ Παρνασσῷ κατά τινας χρόνους τὸ Κωρύκιον φαίνεσθαι χυσοειδές. Διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐδεὶς ἂν εἰκαιολαλεῖν εἴποι λέγονθ' οὕτως· αὐτοὶ κτλ.* V. 1. *Αὐτοὶ*, Emperius, qui lyricos numeros sibi deprehendisse visus est, *αὐγή* vel *ἀϋτή* coni. Versus fort. sic redintegrandus *πτύχας ἠνεμοέσσας.* — V. 2. *ἴσαν* adieci.

Fr. 15. Anth. Pal. IX. 319: *Φιλοξένου εἰς Ἑρμοῦ ἄγαλμα, ὅπερ ἀνέθηκε Τληπόλεμος Μυρεύς.* V. 1. *ἕρμα*, Dorville coni. *Ἑρμᾷ.* Berglein epigramma Philoxeno abiudicat, quoniam Pausan. V. 8, 1. Tlepolemum Lycium Olympionicam circa Ol. 131. commemorat, at non docuit eundem hominem utroque loco significari.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

16.

_ ⏑ _ _ _ ⏑ _ _

Εὐρείτας οἶνος πάμφωνος.

17.

Antiphanes ap. Athen. X. 446. A: *Παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ οἶνον* (corrigunt τὸν) *ἀρχεσίγυιον, ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.* B. *Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν;* A. *Ἀλλὰ τίς;* B. *Φιλόξενος δήπουθεν.* A. *οὐδὲν διαφέρει, ὦ τάν· ἐλέγχεις μ' ἕνεκα συλλαβῆς μιᾶς.*

18.

Aristoph. Nub. 335: *Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταίγλαν* (στρεπταιγλᾶν) *δάϊον ὁρμάν.* ubi schol. *ταῦτα δὲ εἰς Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιόν· τὸ γὰρ στρεπταίγλαν οὗτος εἶπεν.* Aristophanes illo loco non potuit Philoxenum notare: sed nequaquam improbabile, hoc vocabulo usum esse etiam postea Philoxenum, id quod istum grammaticum in errorem induxit.

19.

Theophrastus de Ventis 38: *Πνεῖ δ' ἐνιαχοῦ μὲν χειμέριος* (ὁ *Ζέφυρος*), *ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς δυσαῆ προσηγόρευσεν· ἐνιαχοῦ δὲ μετρίως καὶ μαλακῶς, διὸ καὶ Φιλόξενος ἰδίαν* (recte Meineke *ἡδεῖαν*) *αὐτοῦ πεποίηκε τὴν πνοήν.*

20.

Plin. Hist. N. XXXVII. 31: „Phaethontis fulmine icti sorores luctu mutatas in arbores populos lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocamus, et electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit Elector, plurimi poetae dixere, primique ut arbitror Aeschylus, Philoxenus, Euripides, Satyrus, Nicander."

Ex Philoxeni carminibus Suidas v. *Φιλόξενος* (cf. Eudoc. 428.) postquam dixit *ἔγραψε διθυράμβους κδ'* unum memorat: *ἔγραψε δὲ μελικῶς Γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν*, cuius alibi nusquam fit mentio. Sed extat aliorum carminum memoria. Ex Suida v. *Ἀντιγενίδης Σατύρου, Θηβαῖος, μουσικός, αὐλῳδὸς Φιλοξένου· οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ Κωμαστῇ περιεβάλλετο ἱμάτιον· ἔγραψε μέλη.* Berglein coniecit ipsius Philoxeni illud fuisse carmen: sed hoc quidem ambiguum. At huc pertinet, quod dicit Aristot. Pol. VIII. 7, 9: *καὶ τούτου πολλὰ παραδείγματα λέγουσιν οἱ περὶ τὴν σύνεσιν ταύτην ἄλλα τε καὶ διότι Φιλόξενος ἐγχειρήσας*

Fr. 16. Athen. II. 35. D: *Ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει· εὐρρείτας κτλ.* Recte C et Eust. 1770, 9. *εὐρείτας.*

ἐν τῇ Δωριστὶ ποιῆσαι διθύραμβον, τοὺς Μυσοὺς (ita recte Schneider, v. μύθους), οὐχ οἷός τ' ἦν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐξέπεσεν εἰς τὴν Φρυγιστὶ τὴν προσήκουσαν πάλιν. Huc refero Plut. de Mus. 33: ὥστε οὐδὲ ζητεῖν παρὰ ταύτης τὸ διαγνῶναι δύνασθαι, πότερον οἰκείως εἴληφεν ὁ ποιητὴς ὡς οἷον εἰπεῖν ἐν μούσοις (corrige Μυσοῖς) τὸν ὑποδώριον τόνον ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἢ τὸν μιξολύδιόν τε καὶ δώριον ἐπὶ τὴν ἔκβασιν, ἢ τὸν ὑποφρύγιόν τε καὶ φρύγιον ἐπὶ τὴν μέσην· (τὸ μέσον?) — Etiam *Persas* scripsisse Philoxenum coniicio ex Aristot. de Poet. c. 2, 6: οἷον Ὅμηρος μὲν βελτίους, Κλεοφῶν δὲ ὁμοίους, Ἡγήμων δέ, ὁ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος, καὶ Νικοχάρης, ὁ τὴν Δηλιάδα, χείρους· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ τοὺς νόμους, ὡς Πέρσας (Ac ὡς περγᾶς, NaBc ὥσπερ γᾶς) καὶ Κύκλωπας Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος μιμήσαιτο ἄν τις. Aristoteles non simpliciter Timothei artem, quae meliores exhibebat homines, cum Philoxeno comparat, sed utriusque poetae carmina: iam ut constat utrumque poetam Cyclopem scripsisse (hinc apparet non recte Reitzium coniecisse Κύκλωπα), ita verisimile est etiam *Persas* edidisse tam Philoxenum, quam Timotheum, et sic demum hoc exemplum cum altero apte componitur. — Ea quae Athen. I. 5. B ex Platonis comici Phaone, ubi Philoxeni Ὀψαρτυσία versibus heroicis conscripta laudatur, profert, non sunt huc referenda, sive statuis Philoxeni Cytherii Δεῖπνον ibi liberius a comico exagitari, sive Philoxeni Leucadii carmen aliquod didacticum ad similitudinem Gastrologiae Archestrateae compositum rideri. — Philoxeno vindicare vult Dindorf duos versiculos ap. Antiphanem in Ὁμοίοις ap. Ath. XI. 471. C:

ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τἀν μέσῳ,
καὶ Διὸς σωτῆρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον,
τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπνόου σταγόνος
πλῆρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

item ex eadem comoedia ap. Athen. XIV. 642. A:

εἶτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν
καὶ παρέθηκε γέμουσαν πέμμασι παντοδαποῖς.

At sunt hi ipsius Antiphanis versus, quod vel numeri docent, quamquam Philoxeni Δεῖπνον obversatum esse videtur comico poetae. — Non recte Philoxeni nomen restituendum censuit Hemsterhuys ap. Hesych. v. Δορύφονον· τὸν δυρυφονοῦντα· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. ὅτι δὲ Φιλοκτήτης τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσιν. rectius Meineke Φιλοκλῆς proposuit. — Corruptum Philoxeni nomen in Et. M. 753, 51: Τριτημόριον τοὺς ἐξ χαλκοῦς εἵρηκε Φιλόξενος (P φίλων, MD φιλ') ubi recte Meineke alii Φιλήμων emendaverunt. — Et. M. 376, 4: Ἑρμίς· κλινόπους, ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα Ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὕπνου καὶ ὀνείρων καὶ Φιλοξένης χάρισιν, Sylburg dubitanter Φιλόξενος, sed recte M φυλακῆς χάριν, idque etiam ceterorum codd. lectiones firmant. — Alia denique quae passim apud Grammaticos Philoxeni nomine leguntur, ad Grammaticum sunt referenda.

XLII.

TIMOTHEUS.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1.

⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑–⏑⏑

Μαινάδα, θυιάδα, φοιβάδα, λυσσάδα.

Timotheus. *Timothei* carmina Suidas haec recenset: *γράψας δ' ἐπῶν νόμους μουσικοὺς ιθ', προοίμια λς', Ἄρτεμιν, διασκευάς ῆ, ἐγκώμια, Πέρσας ἢ Ναύπλιον* (V *Ναύπλειον*), *Φινείδας, Λαέρτην, διθυράμβους ιή, ὕμνους κά καὶ ἄλλα τινά*, ubi ut in numeris errores admissi sint, non multum tamen iuvat quod Steph. Byz. v. *Μίλητος* dicit: *Τιμόθεος κιθαρῳδός, ὃς ἐποίησε νόμων κιθαρῳδικῶν βίβλους ὀκτωκαίδεκα, εἰς ἐπῶν ὀκτακισχιλίων τὸν ἀριθμόν, καὶ προνόμια ἄλλων χίλια* (Salmasius *χιλίων*). Deinde more suo Suidas nominatim carmina quaedam tanquam peculiaria recenset, quae iam in classes illas carminum recepta fuerunt: nam *Ἄρτεμις hymnus* fuit, vid. Alexand. Aetol. ap. Macrob. Sat. V. 22: *Ἀλλ' ὅ γε πευθόμενος πάγχυ Γραικοῖσι μέλεσθαι Τιμόθεον κιθάρας ἴδμονα καὶ μελέων. Υἱὸν Θερσάνδροιο, τὸν ἤνεσαν ἀνέρα σίγλων Χρυσείων ἱερῇ δὴ τότε χιλιάδι Ὑμνῆσαι ταχέων Ὥπιν βλήτειραν ὀϊστῶν, Ἥτ' ἐπὶ Κεγχρείῳ τίμιον οἶκον ἔχει.* Item *Πέρσαι Nomos* fuit, vid. Pausan. VIII. 50, 3: *Πυλάδου δὲ Μεγαλοπολίτου μὲν ἀνδρὸς γένος, κιθαρῳδοῦ δὲ τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ δοκιμωτάτων καὶ ἀνῃρημένου Πυθικὴν νίκην, τότε δὲ ᾄδοντος Τιμοθέου Νόμον τοῦ Μιλησίου Πέρσας κτλ.* Adde Aristot. Poet. c. 2: *ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς διθυράμβους καὶ τοὺς νόμους, ὡς Πέρσας καὶ Κύκλωπας, Τιμόθεος καὶ Φιλόξενος μιμήσαιτο ἄν τις.* nam Cyclops haud dubie *dithyrambus* fuit: et sic etiam *Laertes* et *Phinidae* vel Nomis vel Dithyrambis adscripti fuerunt. Sed quod Suidas dicit, Persas etiam *Ναύπλιον* vocatos manifestus error est, fort. legendum *Πέρσας*, *Ναυτίλον ἢ Ναύπλειον* ut etiam Bippart coniecit, cf. Athen. VIII. 338. A (Eust. Il. 1538, 5.) *ὁ αὐτὸς Ἀωρίων καταγελῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλῳ* (Casaubonus coni. *Ναυπλίῳ*) *χιμῶνος, ἔφασκεν ἐν κακκάβᾳ ζεούσᾳ μείζονα ἐοραχέναι χειμῶνα.* — *Ὠδῖνα* Timothei memorat Athen. VIII. 352. A: *ἐπακούσας δὲ* (*Στρατόνικος*) *τῆς Ὠδῖνος τῆς Τιμοθέου, Εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη, ἔτικτε, καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠμέλει φωνὰς;* fuit, ut videtur, integer titulus *Σεμέλης ὠδίς*, cf. Dio Chrysost. LXXVII. 768: *τέλος δὲ τὴν κόμην διαπάσαντα καὶ τὰ γένεια τῷ ὑφάσματι, καὶ τὸ στόμα ἐμπλήσαντα καὶ τὰς γνάθους ἑκατέρας μόλις ἔξω βαδίζειν, ὥσπερ αὐλοῦντα τὴν τῆς Σεμέλης ὠδῖνα.* Denique *Νιόβην* Macho ibid. VIII. 341. C: *ἀλλ' ἐπεὶ Ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἐᾷ Οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ ῥοῦθμὸν ἀναβοᾷ, Καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεών κτλ.*

Fr. 1. Plut. de audiend. poet. c. 4: *Τιμοθέῳ μὲν γὰρ ᾄδοντι τὴν Ἄρτεμιν ἐν τῷ θεάτρῳ, Μαινάδα, θυάδα, φοιβάδα, λυσσάδα Κιησίας εὐθὺς ἀντεφώνησε· Τοιαύτη σοι θυγάτηρ γένοιτο.* · Eadem de superstit. c. 10. sed inverso ordine *θυάδα, φοιβ. μαιν. λυσσ.* Ceterum scripsi *θυιάδα*. De hoc Timothei carmine conf. Alexand. Aetol. ap. Macrob. V. 22.

* 2.

Διὰ κυάνεον πόλον ἄστρων,
δια τ' ὠκυτόκοιο σελάνας.

ΚΤΚΛΩΨ.

3.

Οὔ τοι τόν γ' ὑπεραμπέχοντα
οὐρανὸν εἰσαναβήσει.

4.

Ἔχευε δ' ἓν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας
σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῷ βρυάζον·
εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἔμισγε δ'
αἷμα Βακχίου νεορρύτοις δακρύοισι Νυμφᾶν.

Fr. 2. Plut. Quaest. Sympos. III. 10, 3: *Ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν Ἄρτεμιν Λοχείαν καὶ Εἰλείθυιαν, οὐκ οὖσαν ἑτέραν, ἢ τὴν σελήνην, ὠνομάσθαι· Τιμόθεος δ' ἄντικρυς φησί· Διὰ κυάνεον κτλ.* et rursus sine poetae n. Quaest. Rom. c. 77. Eadem Macrob. VII. 16. Haud dubie est ex eodem carmine, ex quo Fr. 1. V. 1. *κυάνεον*, Macrob. *λαμπρόν*. Ceterum Meineke ad hoc carmen refert Hesych: *Πολυθύσανε·*

Ἄρτεμι, πολυθύσανε κούρα.

διὰ τὸ θυσάνοις καὶ αὐτὴν χρῆσθαι, ἢ ὅτι πολλαχόθεν ἄσσεται ὡς κυνηγέτις, ἢ πολυθώυστος (πολυθώυκτος) ἢ πολυθυσίαστος.

Fr. 3. Chrysipp. *περὶ ἀποφατικῶν* c. 10: *Εἰ Κύκλωψ ὁ τοῦ Τιμοθέου πρός τινά οὕτως ἀπεφήνατο· οὔ τοι κτλ.* V. 1. cod. *τόγγε*.

Fr. 4. Athen. XI. 465. C: *Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι* (ita L et Eust., *Κυκλωπίᾳ* PV)· *Ἔχευε κτλ.* et Eust. 1631, 61. V. 1. *ἔχευε δ'* om. C et Eustath., *ἔχευεν δὲ* B, *ἔχευε δὲ* L, *ἔχυνεν δὲ* P, *ἔχυνε δὲ* V. Schneidewin *ἔπλησε*, fort. *ἔγχευε* vel *ἔντυνε*. — *μελαίνας*, B *μολαίνας*. — V. 3. *εἴκοσιν* Dindorf, vulgo *εἴκοσι*. — *ἀνέχευεν* CPVL, *ἀνέχευαν* AB. Ap. Eust. est *εἴκοσι δὲ ὕδατος μέτρ' ἔχευεν*, unde *ὕδατος* restituendum censet M. Schmidt. — *ἔμισγε* A, *ἔσμιγε* PVL, *ἀνέμισγε* C. — V. 4. *δ' αἷμα* Grotefend, A *διαμα*, CPVL *δ' ἅμα*. — *Βακχίου*, B *βακχεῖα*. — *νεορρύτοις* C, *νεορρύτως* A, *νεωρύτως* P, *νεωρύτῶς* B, *νεορρύτω* VL. — *δακρύοισι* C, sed PVL *δακρύουσι*. — *Νυμφᾶν* Schweighaeuser, PVL *νύμφαν*, C *πηγᾶν*.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

5.

Τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελοτρεφῆ.

ΠΕΡΣΑΙ.

6.

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

7.

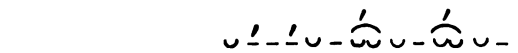

Σέβεσθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετᾶς δορυμάχου.

* 8.

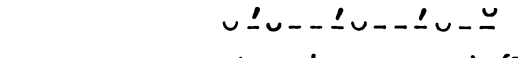

Ἄρης τύραννος· χρυσὸν Ἑλλὰς δ' οὐ δέδοικεν.

Fr. 5. Et. M. 630, 41: *Ἡ ἐπειδή, (ὡς φησιν Ὠριγένης) εὕρηται ἐν συστολῇ ἡ ρι συλλαβή, ὡς παρὰ τῷ Τιμοθέῳ τῷ κιθαρῳδῷ· τεταμένον* (M *τεταμένα*) *ὀρ. δ. μυελοτρεφῆ* (M *μυέλτροφῆ*) *Ὀδυσσείας δ'. σύγκειται δ' οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκελευσματικῶν, ὁ δὲ τελευταῖος ποὺς ἀνάπαιστός ἐστι, τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναιρεθεισῶν. Ὀδυσσείας δ'* Sylburg ita redintegrandum censuit, ut scriberet *ὡς διοτρεφέος βασιλῆος, Ὀδυσσείας δ'*, sed potius dithyrambi nomen latet, itaque scripsi *Ὀδυσσεῖ*, et M habet *οδ*, D *οδ^*. Ceterum *Ὀδυσσεύς* fortasse non diversus fuit a *Cyclope*. Ipsum versum servavit etiam Cram. An. Par. IV. 12, 25. (*τεταμένα . . . μοελοτρεφῆ*).

Fr. 6. Plut. vit. Philopoem. c. 11: *Ἄρτι δ' αὐτῶν εἰσεληλυθότων κατὰ τύχην Πυλάδην τὸν κιθαρῳδὸν ᾄδοντα τοὺς Τιμοθέου Πέρσας ἐξάρξασθαι· Κλεινὸν κτλ.* (ubi M *κλεινῶν τ' ἐπ' ἐλ.* Vb *κλεινῶν ἐπ' εἰ.* et pro *τεύχων* M *τ' εὐχῆς*, Vb *τεῦχε*, Stephan. *τεύχω*.) *ἅμα δὲ τῇ λαμπρότητι τῆς φωνῆς τοῦ περὶ τὴν ποίησιν ὄγκου συμπρέψαντος, ἐπίβλεψιν γενέσθαι τοῦ θεάτρου πανταχόθεν εἰς τὸν Φιλοποίμενα καὶ κρότον μετὰ χαρᾶς.* Affert etiam Pausan. VIII. 50, 3. ubi item *τεύχων* scribitur.

Fr. 7. Plut. de audiend. poet. c. 11: *Ἀφ' ὧν καὶ Τιμόθεος ὁρμηθεὶς οὐ κακῶς ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει· Σέβεσθ' κτλ.* Respicit idem de fort. Roman. c. 11. Scripsi *δορυμάχου*, vulgo *δορυμάχου*.

Fr. 8. Plut. vit. Agesil. c. 14: *Ἥδιστον δὲ θέαμα τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἀσίαν Ἕλλησιν ἦσαν οἱ πάλαι βαρεῖς καὶ ἀφόρητοι καὶ διαῤῥέοντες ὑπὸ*

ΕΞ ΛΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

9.

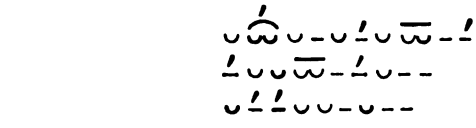

Μακάριος ἦσθα, Τιμόθεε, κᾶρυξ ὅτ' εἶπε· νικᾷ
Τιμόθεος ὁ Μιλήσιος τὸν
Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπταν.

10.

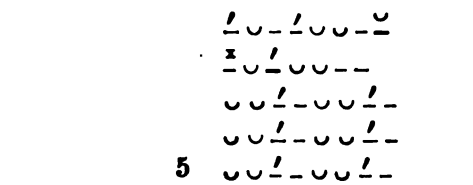

Οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά,
καινὰ γὰρ μάλα κρείσσω·
νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

πλούτου καὶ τρυφῆς ὕπαρχοι καὶ στρατηγοί, δεδιότες καὶ θεραπεύοντες ἄνθρωπον ἐν τρίβωνι περιϊόντα λιτῷ καὶ πρὸς ἓν ῥῆμα βραχὺ καὶ Λακωνικὸν ἁρμόζοντες ἑαυτοὺς καὶ μετασχηματίζοντες· ὥστε πολλοῖς ἐπῆει τὰ τοῦ Τιμοθέου λέγειν· Ἄρης τύραννος· (τύραννον SgCTuqV) *χρυσὸν δὲ Ἑλλὰς οὐ δέδοικε.* Transposui *δέ.* Respicit etiam vit. Demetr. c. 42. Adde Hesych. v. *Ἄρης τύραννος. παροιμία.* Suid. s. h. v. et Macarius in not. ad Arsen. p. 79. Nauck requirit *Χρυσὸς τύραννος· Ἄρη δ' Ἑλλὰς οὐ δέδοικεν* contra mentem poetae.

Fr. 9. Plut. de se ipsum laud. c. 1: *ἀλλὰ καὶ τοὺς στεφανουμένους ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἕτεροι νικῶντας ἀναγορεύουσιν, τὴν ἀηδίαν τῆς περιαυτολογίας ἀφαιροῦντες· ἢ καὶ τὸν Τιμόθεον ἐπὶ τῇ κατὰ Φρύνιδος νίκῃ γράφοντα· Μακάριος κτλ. εἰκότως δυσχεραίνομεν, ὡς ἀμούσως καὶ παρανόμως ἀνακηρύττοντα τὴν ἑαυτοῦ νίκην.* V. 1. *κᾶρυξ ὅτ'* scripsi, legebatur *ὅτε κῆρυξ.* — V. 3. *Κάμωνος* scripsi, legebatur: *Κάρβωνος.* Schmidt *Σκάμωνος* vel *Κάμβωνος* coniecit. Cf. Pollux IV. 66. *Καὶ Φρῦνιν δὲ τὸν Κάμωνος* (CF *κάβωνος*) *μέλεσι πολυκαμπέσι, τοῖς ὑπὸ τῶν κωμῳδῶν δυσκολοκάμπτοις κληθεῖσι, κεχρῆσθαι λέγουσιν.*

Fr. 10. Athen. III. 122. D: *Κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τιμόθεον τὸν ποιητήν· Οὐκ ἀείδω κτλ.* Cf. Eust. 1422, 50. V. 2. *καινὰ* VL, *καὶ τὰ* ABP. — *μάλα* scripsi, vulgo *ἅμα*, om. C et Eustath. M. Schmidt *θαμὰ*, Schneidewin *καινὰ γὰρ ᾄσματα κρέσσω.* — V. 4. *τὸ πάλαι* Meineke, vulgo *τὸ παλαιόν.* — V. 5. *ἀπίτω*, BP *ἀπείτω.*

11.

⏑ ˊ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ˊ⏑ – – ˊ⏑ ⏑ ⏑ –
ˊ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ˊ⏑ ⏑ –
ˊ⏑ ⏑ ⏑ – – ˊ⏑ ⏑ ⏑ – –

Σύ τ' ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον
ἀκτῖσι λαμπραῖς Ἅλιε βάλλων,
πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, ὦ ἴε Παιάν.

* 12.

⏑ ⏑ ˊ– ⏑ ⏑ ˊ– ⏑ ⏑ ˊ–

Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς.

13.

Οὔθ' ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων, Ἔρως,
ὁ Κύπριος κυναγός, ἢ φρενῶν ἄκις,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὁρκίων δίκας.

14.

Antiphanes ap. Athen. X. p. 433. C: *Οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ (Νέστορος) λέγων φιάλην Ἄρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ λέγεται οὕτως· εἰ τῇ δῆλος φιάλην* (τὸ ὅπλον vulgo additur, delevit Koppiers) *Ἄρεως κατὰ Τιμόθεον*

Fr. 11. Macrob. Sat. I. 17: „*Sed Timotheus ita: σύ τ' ὦ κτλ.* V. 2. *ἀκτῖσι λαμπραῖς* scripsi, legebatur *λαμπραῖς ἀκτῖσι.* — *Ἅλιε* Schneidewin, vulgo *ἥλιε*, cod. Thuan. *EAIE.* — V. 4. *ὦ ἴε Παιάν*, cod. Thuan. *ωIE*, cod. Par. 8678 *ὦ Παῖαν*, vulgo nihil nisi *Παιάν.* Schneidewin *ὦ ἰή*, sed cf. ipse Macrob. ib.: „Obtinuit tamen, ut cum sanitatem dari sibi precantur, *ἰὴ παιάν* per *η* litteram enuntient, id est *medere Paean*; cum autem *ἴε Παιάν* per *ε* litteram dicunt cum aspiratione prioris litterae, significant hoc dici in aliquem adversa precatione, *βάλλε Παιάν*, id est *immitte feriendo.*“

Fr. 12. Plutarch. de fort. Alex. II. c. 1: *Ἀρχελάῳ δὲ δοκοῦντι γλισχροτέρῳ περὶ τὰς δωρεὰς εἶναι Τιμόθεος ᾄδων ἐσήμαινε πολλάκις τοῦτ' τὸ κομμάτιον· Σὺ δὴ τὸν γ' ἄρ. αἰ. Ὁ δὲ Ἀρχέλαος οὐκ ἀμούσως ἀντεφώνησε· σὺ δέ γ' αἰτεῖς.* Eadem Apophthegm. p. 177. B. ubi recte *σὺ δέ.* Videtur autem ex ipsius Timothei aliquo carmine petitum. — *γηγενέταν*, Meineke *γαγενέταν.*

Fr. 13. Stob. Append. p. 23: *Τιμοθέου θ' ὁ πτερωτός.* Scripsi *οὔθ' ὁ πτ.* et *Ἔρως*, vulgo *ἔρως.* V. 2. *Κύπριος*, Meineke *Κύπριδος.* Ceterum valde dubium an hi versus dithyrambographi sint, Meineke *Timotheo comico* tribuit, sed fort. *Τιμοκλέους* scribendum.

ξυστόν τε βέλος. Cf. Aristot. Ars poet. c. 21: λέγω δὲ οἷον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπὶς πρὸς Ἄρην· ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου. (fort. hoc quoque exemplum ex Timotheo petitum.) Cf. Rhetor. III. 4. et 11. et Athen. XI. 502. B: Ἀναξανδρίδης δὲ φιάλας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα.

15.

Anaxandrides ap. Athen. XI. 455. F: Ἀρτίως διηρτάμηκε καὶ τα μὲν διανεκῆ Σώματος μέρη δαμάζετ' ἐν πυρικτίτοισι γᾶς, Τιμόθεος ἔφη πυτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων. Ita Meineke Poet. Com. Fr. T. III. 164. emendavit, vulgo ἐν πυρικτύποισι γῆς (sic PVL, ἐν πυρικτύτοισι γᾶς A, ἐν πυρὶ κτιτισιγᾶς B, ἐν περικτίτοισι γαῖς Dobree.)

16.

Et. M. 271, 57: Διαψαίρουσα· διασύρουσα· καὶ Τιμόθεος τὴν ἐκλυομένην καὶ καταρρέουσαν· σημαίνει καὶ τὴν ἠρεμαίαν. Εὐριπίδης ἐπὶ τοῦ καθαίρειν, οἷον·

Γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους.

Zonaras 536 eadem, sed plenius: σημαίνει δὲ (καὶ) τὴν ἠρεμαίαν κίνησιν. Εὐριπίδης ἐ. τ. κ. κέχρηται τῇ λέξει, οἷον κτλ. Adde Mingarelli codd. Nan. 492.

17.

Schol. Il. ι'. 219: ἡ διπλῆ, ὅτι θῦσαι οὐ σφάξαι (ὡς) ὁ Τιμόθεος ὑπέλαβεν καὶ Φιλόξενος, ὁμοίως τῇ ἡμετέρᾳ συνηθείᾳ, ἀλλὰ θυμιᾶσαι, καὶ ὅτι θυηλὰς τὰς ἐπιθυομένας ἀπαρχάς. Haud dubie ad Cyclopis aliquem locum pertinet, vid. Philox. Fr. 10.

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ – – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – ⏑ – – ⏑
– ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Ὃν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νι
δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον
δῖαν Ἀθάναν,
δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν,
αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν,
νυμφαγενεῖ χοροκτύπῳ φρὶ Μαρσύᾳ κλέος.
τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος

Telestes. Fr. 1. Athen. XIV. 616. F: *Ἀλλ' ὅ γε Τε*
λέστης τῷ Μελανιππίδῃ ἀντικορυσσόμενος ἐν Ἀργοῖ ἐγ
ἐστὶ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ὃν σοφὸν ... Κλωθὼ (V. 1—9.)

ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν,
ᾧ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθώ;
ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος
ἅδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσοπόλων,
σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος,
τὰν οὐ μεριμνοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς
δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' αἰολοπτερύγων σὺν ἀγλαΐαν ὠκύτατι χειρῶν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

2.

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – | – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ –
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – | – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – – | – ∪ ∪ – ∪ ∪ –

Ἦ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
αὐλὸν ὃς ἥρμοσε πρῶτος
Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης νομοαίολον ὀρφναί
πνεύματος εὔπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

V. 8. ἔτειρεν, C ἤγειρεν. — V. 9. ᾧ scripsi itaque Dobree (vel ᾧπερ), codd. αἳ (A aï). — γάρ, Iacobs ᾗ γε, Meineke τῇ γάρ. — ἄγαμον Casaubonus, libri ἀγανόν. — ἀπένειμε, Meineke ἐπένειμεν coni. — V. 10. ... 12. continuo adiunxi prioribus, nam nihil intercidisse apparet, sicuti etiam deinde v. 13. 14. statim adieci, nam omnia bene cohaerent. — ἀχόρευτος Grotefend, libri ἀναχόρευτος. — V. 11. φάμα Schweighaeuser, φήμα PVL et A a m. pr. (a m. s. φήμη). — προσέπταθ', in proecdosi προσέπτα scripsi, libri προσέπτατο. — μουσοπόλων VL, μουσοπόλον P, μουσοπόλου BC. — V. 12. σοφᾶς BC, σοφὰς PVL. — ἐπίφθονον, P ἐπιφθόνον. — τέχνας, A a m. s. τέχνης. — V. 13. τὰν οὐ μεριμνοτάταν corruptum reliqui, nisi quod λέγει· τὰν ex Schweighaeuseri coniectura recepi, nam libri AB τὴν αὐλητικὴν λεγε γαν ου (B λέγε γάνου) μεριμνοτάταν, P λέλεγαν οὐ περιμνοτάταν, VL λέγει τὰν οὖν περιμειοτάταταν. Praeterea Schweighaeuser τὰν οὖν ἐριθειοτάταν, Kayser τὰν θυμαρεστάταν, Emperius γάνους μερίδ' ἐροτάταν, Bippart τὰν οὖν ἐριβρομωτάταν, M. Schmidt τὰν συνεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε νεῦμα. — V. 14. ἀερθὲν, in proecdosi ἀερόεν conieci, Kayser παρθένευμ' αἰολ. — αἰολοπτερύγων AB, αἰλοπτερύγων P, ἀελλοπτερύγων VL. Fort. αἰολοπτερύγῳ, correpta syllaba prima. — σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι Casaubonus, συναγαανω κυτάτι B, σὺν ἀγλααν ὠκυτάτη P, σὺν ἀγλαᾷν κυτᾶτι VL.

Fr. 2. Athen. XIV. 617. B: Κομψῶς δὲ κἀν τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ Τελέστης ἐδήλωσε τὴν τῶν αὐλῶν χρείαν ἐν τούτοις· ἢ Φρύγα κτλ — V. 2. αὐλὸν ὃς scripsi Λυδὸν δς Huschke, libri αὖδονος. — ἥρμοσε Grotefend, ἥροσε PVL, ἅρμοσε M. Schmidt, idem v. 3. μούσας. — V. 3. νομοαίολον, in proecdosi νόμον (nisi νόμῳ malis) αἰόλον scripsi, et sic Dobree iam coniecit. — ὀρφναί PVL, ὁμφάν Huschke, ὁμφᾷ Schweighaeuser.

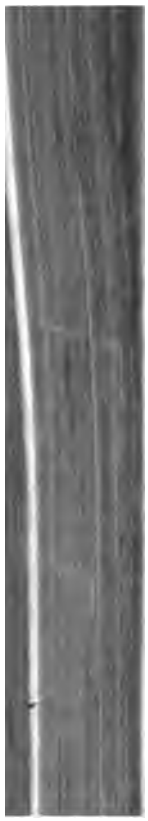

Ἄλλος δ' ἄλλαν ἀλαγμὸν εἰς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν
ἐν πενταράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

4.

– ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ –

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὀρείας
Φρύγιον ἄεισαν νόμον·
τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον
Λύδιον ὕμνον.

5.

Athen. XI. 501. F: *Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαίᾳ ἑξ*
πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον φιάλην· Τελέστης δ' ἄκα
νιν. ὡς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην εἰρηκότος. ubi *ἀ*
restituit, libri *ἄκρατον.*

Fr. 3. Athen. XIV. 637. A: *Τελέστης δ' ἐν Ὑμεναι*
πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν (μάγαδιν) εἶναι διὰ τούτων· Ἄλλος
V. 2. *μάγαδιν*, B *μάγαδον*, Dindorf coni. *μαγάδ' ἐν*, au

XLIV.

POLYIDUS.

Tzetz. Lycoph. 879: *Πολύϊδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς τὸν Ἄτλαντα τοῦτον ποιμένα Λίβυν φησίν, οὐ μαθηματικόν. ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπο Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνα διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ' ἐρωτᾶν αὐτὸν τίς εἴη· τούτου καὶ τοῦ Ἄτλαντος υἱὸς ἦν ὁ Ἕσπερος κατὰ τοὺς λοιπούς, οὐ κατὰ τὸν Πολύϊδον.* Adde Tzetz. Exeg. Il. 132, 18. et Et. M. 164, 20: *Ἄτλας, ὄρος Λιβύης· Πολύϊδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς παρίστησιν αὐτὸν ποιμένα γεγονέναι, καί φησιν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Περσεὺς ἐπερωτώμενός τε ὑπ' αὐτοῦ, τίς εἴη καὶ πόθεν ἀφῖκτο, ἐπειδὴ λέγων οὐκ ἔπειθεν, ἀνάγκη ἔδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς Γοργόνης πρόσωπον καὶ ἀπελίθωσεν αὐτόν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄρος Ἄτλας ἐκλήθη. Οὕτω Λυκόφρονος ἐν ὑπομνήματι.* — Quod habet Schol. Hom. Il. ω΄. 804: *Ἀττικοὶ τὸ περίδειπνον τάφον λέγουσι, Πολύϊδος δὲ το μνημεῖον*, corruptum videtur, fort. *Πολυρρήνιοι* vel tale quid legendum.

XLV.

LYCOPHRONIDES.

1.

⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Οὔτε παιδὸς ἄῤῥενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων

Lycophronides. Poetam huc referendum esse docet Clearchi auctoritas: non tamen inter antiquiores est numerandus. Fr. 1. Athen. XIII. 564. A: *Πρὸς ἀλήθειαν γάρ, καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι* [*φησίν*]· *οὔτε κτλ.* V. 2. οὔτε Porson, vulgo *οὐδέ*.

καλὸν τὸ πρόςωπον, ἐὰν μὴ κόσμιον πεφύκῃ.
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἐπισπείρει.

2.

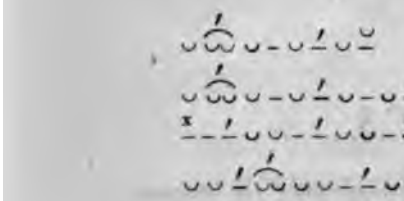

Τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
καλὸν ἀνάθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
καὶ τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεί μοι νόος ἄλλᾳ
ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

V. 3. *ἐὰν μὴ κόσμιον πεφύκῃ* Meineke, vulgo *ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει* Schaefer *πέφυκεν* coniecit, ego conieceram *μὴ ἀμᾷ κόσμιον ἂν πέφυκεν.*

Fr. 2. Athen. XV. 670. E. item ex *Clearcho*: *Ὅθεν Ἀνακρεοντίδης τὸν ἐρῶντα ἐκεῖνον ἀπόλον ἐποίησε λέγοντα· τόδ' ἀνατίθημι κτλ.* V. 1. *ῥόδον*, Hermann *ῥόδειον.* — V. 2. *ἀνάθημα* scripsi, vulgo *νόημα*, Hermann *μνῆμα.* — *κυνέαν* AB, *κυνέην* PVL, *τὰν κυνέαν* Hermann. — V. 3. *τὰν* Dindorf, vulgo *τὴν.* — *ἄλλᾳ* Schweighaeuser, *ἄλλαι* ABP, *ἀλλὰ* V, *ἀλλῇ* L.

XLVI.

CASTORIO.

1.

–́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ – –́ ⏑ – –

Ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος ζαθέοις
ἄρχων σε τιμαῖς γεραίρει.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ.

2.

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυςχείμερον
ναίονθ' ἕδος, θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,

Castorio. Fr. 1. Athen. XII. 542. E: *Ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἔπεμψεν (Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς) ἄρχων γενόμενος, ᾖδε χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα Σειρώμενος τοῦ Σολέως* (PVL *Σωλέως*), *ἐν οἷς ἡλιόμορφος προςηγορεύετο· ἐξόχως κτλ.* Recte Leopardus *Καστορίωνος τοῦ Σολέως.* V. 1. *ἐξόχως*, ita etiam Eust. 1558, 1., sed C *ἐξόχος.* — *δ'*, Eust. *τε.* — *εὐγενέτας*, B *εὐγενέτης.* — *ἡλιόμορφος* Kuhn itaque Eust. legit., vulgo *ἠπιόμοιρος.*

Fr. 2. Athen. X. 454. F: *Τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχός φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστιν. τῶν ποδῶν ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι παρειλημμένος πάντας ὁμοίως ἡγεμονικοὺς καὶ ἀκολουθητικοὺς ἔχει τοὺς πόδας, οἷον Σὲ τὸν ... μείλιγμ' ἵης. καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον τῶν ποδῶν ὡς ἂν τῇ τάξει θῇς τὸ αὐτὸ μέτρον ἀποδώσει, οὕτως· Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυςχείμερον. Νιφοκτύποις σὲ τὸν βόλοις δυςχείμερον. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι δεκαγράμματος.* (quod quidem non congruit). Fortasse eiusdem Castorionis ibidem est lusus:

Μέτρον φράσον μοι, τῶν ποδῶν μέτρον λαβών.
Οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.

V. 1. aperte corruptus. Coniicio *σὲ τὸν Ὁμόλης νιφοκτύπου.* — V. 2 *ναίονθ'* L, *νέον θ'* ABPV. — *ἕδος* Scaliger, *ὁδὸς* PVL, *ὁδοὶ* B et codd. Cas. — *χθόν'* L, *χθὼν* APV.

κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐν σοφῇ, πάγκλειτ' ἔπη
συνθείς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν,
μουσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς μέλιγμ' ἵης.

V. 3. τῇ δ' ἐν Porson, τῇδε vulgo. — πάγκλειτ' Porson, πάγκλητ ABPV, πάγκλυτ' L. — V. 5. κηρόχυτον ὃς Porson, κηροχύτους A, κηρο χύτους P, κηροχίτωνος VL. — μέλιγμ' ἵης, μέλιγμ' ἰὰς VL, μιλη μίεις B, μελιγμίεις P.

XLVII.

HERMODOTUS.

Plut. de Is. et Osir. c. 24: *Ὅθεν Ἀντίγονος ὁ γέρων Ἑρμοδότου τινος ἐν ποιήμασιν αὐτὸν Ἡλίου παῖδα καὶ θεὸν ἀναγορεύοντος, οὐ τοιαῦτά μοι, εἶπεν, ὁ λασανοφόρος σύνοιδεν.* Cf. Apophth. Reg. p. 181. Parum probabilis Schneideri coniectura, qui hic *Ἑρμοδώρου* nomen restituendum putat, cuius epigramma extat in Anth. Plan. 170. (cf. Meleager Prooem. v. 44.) — Huius Hermodoti fortasse sunt versus ap. Stob. LX. 3: (Apostol. XIII. 39. m.)

Οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὤν,
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

Eidemque tribuendum videtur fr. ap. Stob. XCVIII. 66: *Ἑρμολόχου* (Trinc. Vind. *Ἑρμολάου*) Apostol. IV. 23. g. s. p. n., ut sit scr. *Ἑρμοδότου*, quod Meineke quoque coniecit, cum Pflugk Simonidi vindicasset. Videtur autem sic scribendum:

Ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς βίος οὐδὲν ἔχων
πιστὸν πλανᾶται συντυχίαις·
ἐλπὶς δὲ φρένας παραθαρσύνει, τὸ δὲ μέλλον ἀκριβῶς
οἶδεν οὐδεὶς θνατὸς ὅπᾳ φέρεται·
θεὸς δὲ πάντας ἔν γε κινδύνοις κυβερνᾷ,
ἀντιπνεῖ δὲ πολλάκις εὐτυχίαις δεινά τις αὔρα.

(vel *ἀντιπνέει δὲ τύχας πολλάκις δεινά τις αὔρα.*) Ceterum Meineke Hermodoti nomen etiam restituere vult ap. Athen. XV. 697. A: *Ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶ Φιλόχορος Ἀθηναίους ᾄδειν παιᾶνας τοὺς πεποιημένους ὑπὸ Ἑρμίππου* (Schweigh. *Ἑρμοκλέους*) *τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων πολλῶν, καὶ τοῦ Ἑρμοκλέους προκριθέντος.*

De Damophyla omnia incerta sunt, dubiumque quid veri insit in iis, quae Philostr. v. Apoll. I. 30. narrat: *ἤρου με, ἔφη, πρώην ὅ τι ὄνομα ἦν τῇ Παμφύλου γυναικί, ἣ δὴ Σαπφοῖ τε ὁμιλῆσαι λέγεται καὶ τοὺς ὕμνους, οὓς ἐς τὴν Ἄρτεμιν τὴν Περγαίαν ᾄδουσι, ξυνθεῖναι τὸν Αἰολέων τε καὶ Παμφύλων τρόπον· ἠρόμην, ἔφη, τὸ δὲ ὄνομα οὐκ εἶπας· οὔκ, ὦ χρηστέ, εἶπον, ἀλλ' ἐξηγούμην σοι τοὺς νόμους τῶν ὕμνων καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ὅπῃ τὸ Αἰολέων εἰς τὸ ἀκρότατόν τε καὶ τὸ ἴδιον Παμφύλων παρήλλαξε. πρὸς ἄλλῳ μετὰ ταῦτα ἐγενόμεθα καὶ οὐκέτ' ἤρου με περὶ τοῦ ὀνόματος· καλεῖται τοίνυν ἡ σοφὴ αὕτη Δαμοφύλη, καὶ λέγεται τὸν Σαπφοῦς τρόπον παρθένους τε ὁμιλητρίας κτήσασθαι ποιήματά τε ξυνθεῖναι τὰ μὲν ἐρωτικά, τὰ δὲ ὕμνους· τά τοι ἐς τὴν Ἄρτεμιν καὶ παρῴδηται αὐτῇ καὶ ἀπὸ τῶν Σαπφῴων ᾖσται.* — Eurytus Lacedaemonius

SCOLIA,

CARMINA POPULARIA,

FRAGMENTA ADESPOTA.

SCOLIA.

1.

ΠΥΘΕΡΜΟΥ.

Οὐδὲν ἦν ἄρα τἄλλα πλὴν ὁ χρυσός.

2.

x ⏑ / – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –*)
x – / – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ / – ⏑ – / – ⏑ ⏑ –
/ – ⏑ ⏑ – ⏑ – / – ⏑ ⏑ – ⏑ – (/ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – / – ⏑ ⏑ – ⏑ –**)

Παλλὰς Τριτογένει᾽, ἄνασσ᾽ Ἀθηνᾶ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σύ τε καὶ πατήρ.

3.

Πλούτου μητέρ᾽, Ὀλυμπίαν ἀείδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,

Scol. 1. Athenaeus XIV. 625. C: *Φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας αὐτῷ τούτῳ ποιῆσαι σκαιὰ (σκόλια) μέλη· καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν· οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἱππῶναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὕτως· χρυσὸν λέγει Πύθερμος, ὡς οὐδὲν τἄλλα· λέγει δ᾽ οὕτως ὁ Πύθερμος, οὐδὲν* (PV *οὐθὲν*) *κτλ.* Diogenian. Prov. VI. 94: *Οὐδὲν ἦν τἄλλα πάντα πλὴν χρυσός· αὕτη ἀρχή ἐστι σκολιοῦ. ἀνατιθεῖσι δὲ αὐτὸ Πυθέρμωνι* (*Πυθέρμῳ*). Plut. Prov. I. 96. Suidas v. *οὐδὲν ἦν* (ubi *παρὰ* pro *ἄρα*).

Scol. 2. Athen. XV. 694. C: *Τῶν οὖν δειπνοσοφιστῶν ὁ μέν τις ἔλεγε τῶν σκολίων τόδε, ὁ δέ τις τόδε· πάντα δ᾽ ἦν τὰ λεχθέντα ταῦτα· Παλλὰς κτλ.* V. 3. *καὶ* Hermann, libri *τε καί*. — V. 4. *ἀώρων*, C et epit. Hoeschelii *εὐώρων*.

Scol. 3. Athen. ibid. V. 1. *Ὀλυμπίαν*, Casaub. coni. *Ὀμπνίαν*, quod certe *Ὄμπνιαν* esse debebat, v. Herodian *π. διχρ.* p. 354. — *ἀείδω*, A *ειδω ϑημητραστεστεφ*, B *ἐδωδὴν μήτρας τε στεφ.*

*) In basi etiam singulares aliquot formae reperiuntur ⏑ ⏑ –, ⏑ –, ⏑ ⏑.
**) Hanc pede auctiorem formam restitui Scol. 5. et 10. Cf. Scol. 17—20.

σέ τε παῖ Διὸς Φερσεφόνη·
χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

4.

Ἐν Δήλῳ ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

5.

Ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς,
ὀρχηστά, Βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναισι, ταῖσδ' ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

6.

Ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηνᾶν.

7.

Εἶθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
ἐξιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

V. 3. *σέ τε* A, vulgo deest. — ib. *Φερσεφόνη* A, vulgo *Περσεφ* — V. 4. *ἀμφέπετον* Canter, vulgo *ἄμφετον*.

Scol. 4. Ibid. V. 1. *τέκνα*, Hermann *παῖδα* (*παῖδε*) coniecit. — V *Ἀπόλλω* Ilgen, libri *ἀπόλλων'* vel *ἀπόλλωνα*.

Scol. 5. Ibid. V. 1. et 3. *ὦ Πάν* Hermann, libri *ἰὼ Πάν*. — *μεδέ* Hermann *μέδων*. — V. 2. C nihil nisi *βρόμιε* pro *Βρομίαις* . . . *γελάσε* — V. 3. *γελάσειας* Valckenaer, libri *γελασίαις*, nisi praestat *γελάσαις* — V. 4. *εὐφροσύναισι, ταῖς δ' ἀοιδαῖς* scripsi, libri *ταῖς δ' ἀοιδαῖς ἃ* (*ἄοιδε* AB). Vulgo ex Hermanni coniectura *εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχα μένος*.

Scol. 6. Ibidem. Hoc scolium recedit ab usitato numero, non solum tertius quoque versus est Hendecasyllabus, sed etiam in hac formae ⏑ – et ⏑ ⏑ reperiuntur. V. 2. *θεοὶ* AC, vulgo *οἱ θεοὶ*. — V de vitio suspectus, coniicio *ὡς φίλης Ἀθηνᾷ*, nam Pandrosus, in cuius cello primigenia oliva, Minervae carissima ex Cecropis filiabus.

Scol. 7. Ibid. et Eustath. p. 1574, 16. Respicit Aristoph. Eccles. 9 V. 3. *ἐξιδόντα*, Eust. *ἰδόντα*. — *πάλιν*, Dindorf coni. *πάλιν τ'*.

8.

(ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.)

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

9.

(ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.)

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,

Scol. 8. Athen. XV. 694. E. et deinde adiicit: *ἀσθέντος δὲ τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῷ καὶ μνημονευσάντων ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ μέμνηται ὡς ἄριστα εἰρημένου, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην αὐτὸ διακεχλευακέναι τὸν κωμῳδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως· Ὁ τὸ σκόλιον εὑρὼν ἐκεῖνος, ὅστις ἦν· Τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν* (l. *ὄν*) *Ὠνόμασεν ὀρθῶς· δεύτερον δ' εἶναι καλόν, Τρίτον δὲ πλουτεῖν· τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο. Μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει· Καλὸς δὲ πείνων ἔστιν αἰσχρὸν θηρίον.* Plato respicit Gorg p. 451. E. (*ὁ τὸ σκολιὸν ποιήσας*) ubi Schol. qui integrum adfert, *τὸ σκολιὸν τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου.* Cf. Leg. I. p. 631, C. et II. p. 661. A. Respicit etiam Lucian. de lapsu inter salutand. c. 6. *Simonidi* tribuunt Clem. Alex. Strom. IV. 375: *ὁ μὲν οὖν Σιμωνίδης καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ γράφει, δεύτερον δὲ εὐφυᾶ καὶ καλὸν γενέσθαι, τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως.* Apostol. XVII. 48. d. Theodoret. XI. 153. Schol. Lucian. l. l., Arsen. Viol. p. 456. ed. Walz. Cramer An. Par. III. 291. Quod alii Epicharmo tribuunt, fortasse inde repetendum, quod comicus hoc scolium commemoraverat, videturque huc pertinere versus ab Arist. Rhet. II. 21. servatus, *Ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστόν ἐστιν, ὥς γ' ἡμῖν δοκεῖ*, dorica ille quidem dialecto orbatus (ubi Meineke, qui et ipse Epicharmo tribuit, *ἐμὶν* scripsit) ad quem locum schol. ap. Cram. An. Par. I. 290: *τὸ ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστον Σιμωνίδου ἐστὶν ἀπὸ τῶν σκολιῶν αὐτοῦ ἐπῶν, οἱ δ' Ἐπιχάρμου.* Ex hoc loco etiam Walz Rhet. 1154. *ἀνδρὶ δ' ὑγιαίνειν ἄριστόν ἐστι.* Denique Stobaeus Flor. CIII. 9. nomine *Σκληρίου* integrum affert: fortasse hic quoque comicus alicui fabulae inseruit. Respicit etiam Liban. Epist. 1060. V. 1. *θνατῷ*, Athen. epit. *θνητῷ*, Schol. Luc. *θνητῷ ἀνδρί*, Theod., Ars. om. *θνατῷ*. — V. 2. *φυὰν καλὸν*, ap. Ath. AC *καλὸν φυὰν*, L *καλοφυὰν*. — V. 3. *τὸ* om. Apost. Theod. Schol. Luc., (idem exhibet *πλουτέειν*), Schol. Pl. legit *τὸ δὲ τρίτον*. — V. 4. *καὶ τὸ*, Apost. *εἶτα τὸ*, om. Schol. Luc. et Plut. (ubi praeterea *τέταρτον δέ*). — *ἡβᾶν*, Athen. *συνηβᾶν*. — *τῶν*, ap. Stob. Trinc. *σῶν*.

Scol. 9. Athen. XV. 695. A. affert, (adde Eust. 1400, 18.) quod quoniam cum Scol. 10. 11. 12. 13. in eodem argumento versatur, Fritzsche (Quaest. Aristoph. p. 50.) et Schneidewin haec in unius carminis formam redegerunt. Callistratum carminis auctorem esse perhibet Hesychius v. *Ἁρμοδίου μέλος· τὸ ἐπὶ Ἁρμοδίῳ ποιηθὲν σκολιὸν ὑπὸ Καλλιστράτου οὕτως ἔλεγον.* quod ad primam huius argumenti tractationem referendum videtur: sed princeps quae sit ex variis cantilenis incertum, fortasse est scol. 10., quod quodammodo firmat Schol. Acharn. v. 980: *Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾠδόν τι Ἁρμοδίου καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχή· Φίλταθ' Ἁρμόδιε, οὔ τί που τέθνηκας.* Respicit Harmodii scolia praeterea Aristoph. Acharn. 989. Pelarg. fr. 3. Antiphan. Athen. XI. p. 503. E. adde Diogen. Proverb. II. 68. ibique interpr. — Scol. 9. respicit Aristoph. Lysistr. v. 632. ibique Schol., Suid. v. *ἐν μύρτου* et Apost. VIII. 35. V. 1. *φορήσω*, Suidas *κρατήσω*.

Τυδεΐδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

11.

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
ὥςπερ Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἵππαρχον ἐκαινέτην.

12.

Ἀιεὶ σφῷν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν.
Φίλταθ' Ἁρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

* 13.

Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις.

V. 2. κ' Brunck, legebatur καὶ. Meineke coni. Ἁρμόδιό των θ'. — V. 3. κτανέτην AC, κατανέτην Cant. L.

Scol. 10. Athen. ibid. Respicit Arist. Acharn. v. 1092. Schol. Arist. Acharn. v. 980. Suid. v. οὐδέ ποτ' ἐγὼ et πά des I. p. 133. (ubi οὔ τι που Αθ, οὔτι πω vulgo), ap. A V. 2. νήσοις, B νήσσοις. — V. 3. Ἀχιλεύς Brunck, vulg V. 4. om. Epit. — ib. φασιν ἐσθλὸν scripsi, libri φασι τὸν ex Lowthii coniectura τὸν ἐσθλὸν delctum.

Scol. 11. Athen. ibid. V. 2. κ' Cant. L. καὶ AB.

14.

Αἰαῖ, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

15.

(– ⏑ / ⏑) – – ⏑ / ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ / ⏑ – – ⏑ / ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ – / ⏑ – – ⏑ / ⏑ – –
– / ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

. * *Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,*
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχοι·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

16.

– ⏑ / ⏑ ⏑ – ⏑ –
– ⏑ / ⏑ ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ / ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ / ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ὁ καρκίνος ὧδ' ἔφα
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·

Scol. 14. Athen. XV. 695. E. Legitur etiam ap. Etym. M. 361, 31: *Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη, χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων, ὧν οἱ Ἀλκμαιονίδαι προεστήκεσαν, ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾠδετο· Αἶ αἶ κτλ.* Apostol. VII. 70. Arsen. 239. Eustath. ad Il. p. 461, 26. (ubi omissus est v. 4.) et Suidam v. *ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη.* V. 1. *Αἰαῖ* Dindorf, vulgo *αἶ αἶ.* — *προδωσέταιρον* Hermann (et sic in Et. VM, *προδωσέστερον* D), vulgo *προδοσέταιρον.* — V. 3. et 4. desunt in cod. V. Etym. — *μάχεσθαι,* Ars. Apost. *μάχεσθ',* Eust. et Suidas vulgo *μάχεσθαί τ'* (ABEM *δ'*). — V. 3. *τε καὶ,* Eust. et Suidas vulgo *καὶ* (sed *τε καὶ* AE, *γε καὶ* BV ut Apost). Hermann *μάχεσθαί τ' ἀγαθοὺς γένει. τ'* — V. 4. om. Eustath. — *οἳ τότ',* in Et. D *ὁπότ'* ut Suid. Arsen. Apost. — *ἔσαν* ap. Suid. ABVE (vulgo *ἦσαν*) et Ars. Apostol., *ἔασιν* Etym. (*ἔασαν* DM), *κυρησαν* Ath.

Scol. 15. Athen. XV. 695. A. *ἐξῆς δ' ἐλέχθη καὶ τάδε· ἐκ γῆς κτλ.* Excidit ab initio *Ἔκηλον* vel *πόρρωθεν* (quod etiam Schneidewin commemorat), Grotefend *ἐκ γῆς μὲν ἄνδρα,* ego antea *ἐκ γῆς Μέλαγχρε,* ut esset Alcaei carmen, conieci: et Aeolici poetae sane videtur esse, sed exuit germanam formam. — V. 3. *δέ κ'* Dindorf, *δὲ κ'* Cant. L, *δὲ καὶ* ABC.

Scol. 16. Athen. ibid. V. 1. *ὁ* A, *ὁ δὲ* BC et Eustath. p. 1574, 14. — *ἔφα,* A Eust. *ἔφη.* — V. 2. *χαλᾷ τὸν* Eustath. C (nisi quod hic *χηλῇ* supra script.) epit. Hoeschel L, *χαλιτὸν* AB cod. Cant.

εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

17.

– ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Παῖ Τελαμῶνος Αἶαν αἰχμητά, λέγουσί σε
ἐς Τροΐαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

18.

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροΐαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

19.

Εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καί με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διονύσιον ἐς χορόν.

V. 3. *εὐθὺν*, C *εὔθεα*, Epitome Hoesch. L et Eustath. *εὐθέα*. — *ἔμεν* Casaubonus, codd. *ενμεν* vel *ἐν μέν*, Eust. C et cod. Cant. *ἔμεν*, C bet *εἶμεν*. — Fortasse autem scolium sic potius conformandum:

ὁ δὲ καρκίνος ὧδ' ἔφα χαλαῖσιν τὸν ὄφιν λαβών·
εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

quemadmodum etiam Cobet constituit, nisi quod *τᾷ χαλᾷ* scripsit. Ceter conf. Fab. Aesop. 70. Aliorsum pertinet paroemia, qua utitur Plut. de H rodoti malign. c. 27. *Μένε, καρκίνε, καὶ σὲ μεθήσω.*

Schol. 17. Athen. ibid. p. 695. C. Eust. 285, 2. V. 1. *λέγουσί σε*, Cant. L Eust. *λέγουσί σ'*, A *λεγούσης*. — V. 2. *μετ'* Eustath. (ubi et *Ἀχαιῶν* pro *Δαναῶν*), vulgo *καὶ*. Respiciunt huc Theopompus com. Athen. I. 23. E. et Antiphan. ib. XI. 503. E. cf. etiam Alcaei Fr. 48. Bru hoc scolium cum sequente in unum coniunxit. Ceterum videntur fuisse, *Pindaro* tribuerent hoc scolium, vid. Schol. Arist. Lysistr. 1237: *Ἀρχὴ τ σκολίου· παῖ Τελαμῶνος αἰχμητά· περὶ οὗ δεδήλωται ἤδη* (vid. Sch Acharn. 980.) *ὁ δὲ νοῦς, ὅτι τὰ ἐναντία λέγομεν ἑαυτοῖς καὶ πράττομ ὅταν γάρ τις ᾄσῃ ἀπὸ τῶν σκολίων Πινδάρου, λέγομεν ὅτι δεῖ μᾶλ ᾄδειν ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας.*

Scol. 18. Athen. ibid., omisit C. — V. 2. *μετ'*, libri *καί*.

Scol. 19. Athen. ibid. et Dio Chrysost. I. 36: *Ἦ νὴ Δία τῶν Ἀττι σκολιῶν τε καὶ ἐποίνων εὐχὰς οὐ βασιλεῦσι πρεπούσας, ἀλλὰ δημό καὶ φράτορσιν ἀγαθοῖς καὶ σφόδρα ἀνειμένοις· Εἴθε λύρα κτλ.* V. 1. *γενοίμην*, Dio *γενοίμαν*, fortasse recte, ut est in vasculo Attico Annal. I Archaeol. 1837. p. 186. *ὦ Ζεῦ πάτερ, αἴθε πλούσιος γενοίμαν.* — *ἐλεφ τίνη* Ath., sed ap. Dion. tantum M (*ἐλεφαντία* supra, *ἐλεφαντίους* C, *ἐ φαντίνα* BA, *ἐλεφαντίη* P, *ἐλεφαντία* rel.). — V. 2. *φέροιεν* Athen. et Dion. CM (sed ex corr. *φορέοιεν*, ut rel.).

20.

Εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.

21.

ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ.

x ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
x ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ἀδμήτου λόγον, ὦ' ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγα χάρις.

22.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σώφρονι σωφρόνει.

23.

(*ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ.*)

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ' ταῖρ', ὑποδύεται·
φράζευ, μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος.

24.

Ἀ ἓς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

Scol. 20. Athen. ibid. et Dio Chrysost. l. l., qui omisit verba *καθαρὸν θ. ν.* V. 1. *γενοίμην*, Dio *γενοίμαν*. — V. 2. *φοροίη* Athenaei codd., et ap. Dion. M (rel. *φοροιεν* vel *φοροῖεν*). Praeterea ap. Dion. est *γυνὴ καλὴ* (sed P *καλὴ γυνή*). Brunck coniunxit cum praegresso scolio.

Scol. 21. Athen. XV. 695. C. Eust. 326, 40. Dixi de hoc scolio ad Praxillae fragm. 3. V. 2. *ὀλίγα* Eust., *ὀλίγη* Athen.

Scol. 22. Athen. ibid. et Eust. 1574, 20. V. 1. *συνήβα* A et Eustath., vulgo *συνῆκα*. — *συστεφανηφόρει* C, *συνστεφανηφόρει* L Cant., *συγκανηφόρει* Eustath. — V. 2. *σὺν σώφρονι σωφρόνει* Canter, *συσσωφρόνει σώφρονι* C Eust., *συσσωφρονήσω σώφρονι* A, *συνσωφρονήσω σώφρονι* L Cant.

Scol. 23. Athen. ibid. V. 1. *ὦ' ταῖρ', ὦ ἑταῖρε* ABC. Confer Praxillae Fr. 4.

Scol. 24. Athen. ibid. V. 2. *τὴν μὲν* AB, et *τὴν δ'* B, vulgo *τὰν μὲν ... τὰν δ'*. — *ἔχω, ἔχων* AB.

25.

Πόρνη καὶ βαλανεὺς τωὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἦθος·
ἐν ταὐτᾷ πνέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.

26.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλαν ἔχει
τιμὰν ἔν τε βροτοῖς ἔν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

27.

Ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ δὴ χρῆς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

28.

ΥΒΡΙΟΥ.

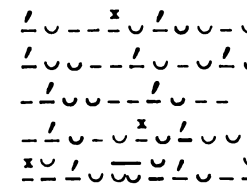

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος σ
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός·
τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
τούτῳ πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω·
τούτῳ δεσπότας μνοίας κέκλημαι.

Τοὶ δὲ μὴ τολμιῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος ἀ
καὶ τὸ καλὸν λαισήϊον, πρόβλημα χρωτός,

Scol. 25. Athen. ibid.

Scol. 26. Athen ibid. V. 1. *μεγάλαν* scripsi, vulgo *μεγάλην*. — V. *θεοῖσιν*, *θεοῖς* B.

Scol. 27. Athen. XV. 695. E. V. 1. *καὶ Κήδωνι* AB cod. Cant., *Θωνι* Canter, *δὴ κώθωνι* Porson. — *διάκονε* AB, *διάκουε* L Cant. V. 2. *εἰ δὴ χρῆς* scripsi, vulgo *εἰ δὴ χρὴ τοῖς*, Porson *εἰ χρὴ τοῖς*, Dob *ἦ χρὴ τοῖς*. Possis *ἦ δὴ χρή σ'*

Scol. 28. Athen. XV. 695. F: *Σχόλιον δέ φασί τινες καὶ τὸ ἐ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν. ἔχει δ' οὕτως· ἔστι κτλ.* Eadem E 1574, 7. V. 1. *μέγας*, Eust. *μέγα*. — V. 4. *ἀμπέλω* Stephanus, *ἀμπέ* CL Cant., *ἀμπέλου* Eust. — V. 5. *μνοίας*, C et Eust. om., Hermann *μνωΐ* possis *μνοίταις* coniicere. — *κέκλημαι*, B *βέβλημαι*. — V. 6. *τολμῶ* Hermann, vulgo *τολμῶντες*. — *καὶ ξίφος* om. Eust. — V. 7. *πρόβλημα* Cant., *πρόβλημά τι* ABC, om. Eust. una cum voce *χρωτός*.

πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἀμόν
. . . . . (προς)κυνεῦντί (με) δεσπόταν
καὶ μέγαν βασιλέα φωνέοντες.

29.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –

Χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ μετὰ Θεσσαλῶν.

* 30.

– – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –

Οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐρᾶν,
καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ.

V. 8. *πεπτηῶτες* Eust., *πεπτηότες* Ath. — *ἀμόν* Hermann, vulgo *ἐμόν*. — V. 9. lacunam indicavit Hermann. — *προςκυνεῦντί με* scripsi, vulgo *κυνέοντι*, Hermann *κυνεῦντί τε*. Eust. interpretatur *ἤγουν προςκυνοῦσί με ὡς δεσπότην καὶ προςφωνοῦσι μέγαν βασιλέα*. — V. 10. *φωνέοντες* ABCP, *φωνέοντι* VL Cant. Eust.

Scol. 29. Aristoph. Vesp. 1243: *Μετὰ τοῦτον Λἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός, κἄτ' ᾄσεται· Χρήματα καὶ βίαν Κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ μετὰ Θετταλῶν.* Correxi *βίον* et *Θεσσαλῶν*. Ceterum Schol. ad h. loc. *Κλειταγόρας μέλος λέγουσι τὸ εἰς αὐτὴν Κλειταγόραν, ἥ τις ἐγένετο ποιήτρια Θετταλή τις γυνή . . . . ἐκ σκολιοῦ τινός ἐστιν· Ἀθηναίοις δὲ Θετταλοὶ συνεμάχησαν ἐν τῷ πρὸς τοὺς τυράννους πολέμῳ.* et supra ad v. 1239: *Ἡρόδικος δὲ ἐν τοῖς κωμῳδουμένοις καὶ τὸν Ἄδμητον ἀναγέγραφε, παραθεὶς τὰ τοῦ Κρατίνου ἐκ Χειρώνων· Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῇ. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Χαίριδος, ὡς Ἀρτεμίδωρός* (cod. Ven. *ἀρτεμιδώρου*) *φησι, περὶ μὲν τῆς Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ὅτι ὡς ἀνδρώνυμον ἀναγέγραφε Κλειταγόραν, Ἀμμώνιος ἀπελέγχει αὐτόν, περὶ δὲ τοῦ Ἀδμήτου παρεῖχεν.* Clitagorae scolium commemoravit etiam Arist. Lysistr. 1236., ubi Schol.: *ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας· ἡ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνική, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης.* Hesych. *Κλειταγόρα, ᾠδῆς τι εἶδος καὶ* (*ποιήτρια*) *Λεσβία τὸ γένος.* Sed Clitagora an revera poesi operam navaverit prorsus incertum, hoc certe scolium non est ab ea profectum.

Scol. 30. Amipsias ap. Athen. XI. 783. E: *Ἄὔλει μοι μέλος, Σὺ δ' ᾄδε πρός· τήνδ' ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως· Ἄὔλει σὺ καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε· Οὐ χρὴ κτλ.* Non videtur hoc ab Amipsia compositum esse, sed vetus scolium. V. 1. *ἄνθρωπον*, Meineke *ἄνδρ'* vel *ἄνθρωπον ὄντ'*. — V. 2. Meineke coni. *σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδής*, et fuit fortasse sic in scolio, quod consulto mutaverit Amipsias.

1.

Πλεῖστον οὖλον ἴει, ἴουλον ἴει.

ΛΙΝΟΣ.

2.

Ὦ Λίνε (πᾶσι) θεοῖσιν
τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν
φωναῖς λιγυραῖς ἀείσαι·
Φοῖβος δὲ κότῳ σ' ἀναιρεῖ,
Μοῦσαι δέ σε θρηνέουσιν.

Fr. 1. Athen. XIV. 618. D: *Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τ φησί· Τὰ θράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγ συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μίαν γενόμενα δέσμην λους· καὶ τὴν Δήμητρα ὁτὲ μὲν Χλόην, ὁτὲ δὲ Ἴουλω· ἀ Δήμητρος εὑρημάτων τούς τε καρποὺς καὶ τοὺς ὕμνους τα οὖλους καλοῦσι καὶ ἰούλους. δημήτρουλοι καὶ καλλίουλοι. κτλ. ἄλλοι δέ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ᾠδήν.* Eadem E *καὶ ἐπιφώνημα ἐμμελὲς τό· πλεῖστον κτλ.* Cf. Sc 972. — *οὖλον* semel Eust. PV, *οὖλον οὖλον* L. — *ἴει* AC *ἴει* PVL, *ἰὴ* C a m. sec. — *ἴουλον*, P *οὖλον.*

Fr. 2. Schol. Hom. Il. σ'. 570: *Ἔστι δὲ μέλος θρη μετ' ἰσχνοφωνίας ᾀδόμενος. — ἐθρηνεῖτο γὰρ οὕτος παρ οὕτως· Ὦ Λίνε θεοῖς τετιμημένε, σοὶ γὰρ πρώτῳ μέλος τοι ἀνθρώποισι φωναῖς λιγυραῖς ἀείσαι· Φοῖβος δέ σε κότ σαι δέ σε θρηνέουσιν.* quae correxi, ita quidem ut *πᾶσι* saepe excidit, estque in epigrammate ad imitationem huius posito, et *ἀθάνατοι* eiicerem, quod ex isto epigrammate i restituit Schneidewin. Existimo autem ipsum hoc esse ex

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

3.

Ἄρτεμι, σοί μέ τι φρὴν ἐφίμερον
ὕμνον νεναί τε ὄθεν.

. . . .

Ἃ δέ τις ἄλλα χρυσοφάεννα
κρέμβαλα χαλκοπάρᾳα χερσίν.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

4.

Ἀνάβαλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

5.

Μέλπωμεν
Διόνυσον ἀγλαόμορφον,
βακχεύτορα ξανθοκάρηνον.

Schol. paullo ante dixit: ἥ τε καλουμένη Σφαῖρα ποίημά ἐστιν (Eustath. 1163, 57. ποιημάτιον) εἰς τὸν Λίνον, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφέα. Sed hoc incertissimum. Schneidewin haec Melanippidae tribuit, (quoniam idem schol. paulo ante dicit: Ἡ κατὰ Λίνον ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιϑ' καὶ παρὰ Μελανιππίδῃ·) a cuius poesi isti versus prorsus abhorrent. Ad hanc veterem autem cantilenam compositi sunt hexametri ap. Schol. Hom., Eust. 1163, 59. Eudoc. 277:

Ὦ Λίνε, πᾶσι ϑεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
ἀϑάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνϑρώποισιν ἀείσαι
ἐν ποδὶ δεξιτερῷ· Μοῦσαι δέ σε ϑρήνεον αὐταί
μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἠέλιον αὐγάς.

dicit autem Eust. ἐπίγραμμα. Adde Cram. An. Par. III. 289, 7. ubi dicitur: ἐπιγραφή ἐστιν ἐν Θήβαις.

Fr. 3. Athen. XIV. 636. D: Κρέμβαλα· περὶ ὧν φησὶ Δικαίαρχος ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἑλλάδος βίου ἐπιχωριάσαι φάσκων ποτὲ καϑ' ὑπερβολὴν εἰς τὸ προσορχεῖσθαί τε καὶ προσᾴδειν ταῖς γυναιξὶν ὄργανά τινα ποιᾷ, ὧν ὅτε τις ἅπτοιτο τοῖς δακτύλοις, ποιεῖν λιγυρὸν ψόφον· δηλοῦσθαι δ' ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ᾄσματι, οὗ ἐστιν ἀρχή· Ἄρτεμι . . . χερσίν. Facile apparet duo diversa fragmenta afferri. — V. 1. ἐφίμερον AB, ἐφ' ἥμερον PVL. — V. 2. ὕμνον L, ὕπνον PV. — νεναι A, νέναι B, ἐέναι PVL. — ὄϑεν BVL, ὄϑε P. Videtur scribendum: σοί μ' ἐπὶ φρὴν ἐφίμερον ὕμνον ὐδὲν (vel ὑμνὲν) ἀνήνοϑεν. — V. 3. ἃ δέ τις, P ἀδέ τις, vulgo ᾇδέ τις. — χρυσοφάεννα scripsi, vulgo χρυσοφανία. — V. 4. χαλκοπάρᾳα, A a m. sec. χαλκοπάρηα, a m. pr. χαλκοπάραα ut PVL. — χερσίν, conieci χεροῖν.

Fr. 4. Plut. Quaest. Symp. III. 6, 4: ἀλλὰ καὶ προσευχόμεϑα δήπουϑεν αὐτῇ λέγοντες ἐν τοῖς ϑεῶν ὕμνοις· ἀνάβαλε κτλ. Ἀφροδίτα Dübner, v. Ἀφροδίτη.

Fr. 5. Boeckh Corp. Inscr. I. n. 38. In ara rotunda, quae pompam Bacchicam sculptam exhibet, legitur hic titulus litteris ad antiquitatis speciem

7.

Ἐλθεῖν, ἥρω Διόνυσε,
Ἀλείων ἐς ναόν
ἁγνὸν σὺν Χαρίτεσσιν,
ἐς ναὸν
τῷ βοέῳ ποδὶ θύων.
ἄξιε ταῦρε,
ἄξιε ταῦρε.

---

scriptis: *ΜΕΛΠΟΜΕΝ: ΛΙΟΝΥΣΟΝ ΑΓΛΑΟΜΟΡΦΟ. ΤΟΡΑ ΞΑΝΘΟΚΑΡΕΝΟΝ.* Ara quamquam recentis aeta men antiquum videtur: usus est hac cantilena auctor hymn IX. 524:

Μέλπωμεν βασιλῆα, φιλεύϊον, εἰραφιώτην,
ἁβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφα
Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτη
ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνα

neque enim assentior Boeckhio, qui ex isto hymno hunc titul compositum esse censet.

Fr. 6. Schol. Aristoph. Ran. 479: *Ἐν τοῖς Ληναϊκοῖς νύσου ὁ θαδοῦχος κατέχων λαμπάδα λέγει· καλεῖτε Θε κούοντες βοῶσι· Σεμελήϊ* κτλ. *ἢ πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαι ἐπειδὰν γὰρ σπονδυποιήσωνται, ἐπιλέγουσιν· Ἐκκέχυται* Item numeris astrictum videtur, quod servavit Origenes Haeret. p. 115: *ὁ δὲ στάχυς οὗτός ἐστι καὶ παρὰ Ἀθηναί ἀχαρακτηρίστου φωστὴρ τέλειος μέγας, καθάπερ αὐτὸ . . . . νυκτὸς ἐν Ἐλευσῖνι ὑπὸ πολλῷ πυρὶ τελῶν τὰ μεγ μυστήρια βοᾷ καὶ κέκραγε λέγων· ἱερὸν ἔτεκε πότνια κοῦρο τουτέστιν ἰσχυρὰ ἰσχυρόν.* ubi *βριμόν* scribendum esse vid Fuit:

8.

'Ανάγετ', εὐρυχωρίαν
τῷ θεῷ ποιεῖτε·
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

9.

Σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν
ἁπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
καινάν, ἀπαρθένευτον, οὔτι ταῖς πάρος
κεχρημέναν ᾠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

10.

'Αχαΐνην στέατος ἔμπλεων τράγον.

11.

Πόῤῥω γάρ, ὦ παῖδες, πόδα
μετάβατε καὶ κωμάξατε
βέλτιον.

Fr. 8. *Ithyphallorum* cantilenam affert Semus ap. Athen. XIV. 622. B: *Οἱ δὲ ἰθύφαλλοι ... ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες· ἀνάγετε εὐρυχωρίαν κτλ.* V. 1. *ἀνάγετε πᾶμον* addidit Tyrwhitt, rectius Meineke *ἀνάγετ' ἀνάγετε πάντες* coniecit, quamquam praestare videtur *ἀνάγετε πάντες, ἀνάγετ'*. — V. 2. *τῷ θεῷ ποιεῖτε* Porson, codd. *ποιεῖτε τῷ θεῷ*. — V. 3. *ἐθέλει*, Meineke *θέλει*. — *ἐσφυρωμένος*, conieci *ἐσφυδωμένος*, et sic etiam Meineke.

Fr. 9. *Phallophororum* cantilenam servavit Semus ap. Athen. XIV. 622. E: *Οἱ δὲ φαλλοφόροι ... παρέρχονται οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς θύρας βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες· Σοὶ Βάκχε κτλ.* V. 1. *σοὶ*, B *σύ*. — V. 3 *καινάν* Hemsterhuys, codd. *καὶ μάν*. — V. 4. *κεχρημέναν ᾠδαῖσιν* Porson, A *κεχρημεναν ωδαισιν*, B *κέχρημε κανώδησιν*, P *κέχρημέν κανώδασιν*, VL *κεχρήμεθα πανώδασιν*.

Fr. 10. Athen. III. 109. F: *'Αχαΐνας· τούτου τοῦ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν ὀγδόῳ Δηλιάδος λέγων ταῖς θεσμοφόροις γίγνεσθαι· εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἑορτὴ καλεῖται Μεγαλάρτια, ἐπιλεγόντων τῶν φερόντων· 'Αχαΐνην* (*ἀχαίνου* B) *στ. ἔμπλεων* (sic AD, *ἐμπλεῶ* B, *ἔμπλεον* VL) *τράγον* (hanc imperativi formam esse pro *τράγε* docuit Meineke).

Fr. 11. Lucian. Saltat. 10: *Τοιγαροῦν καὶ τὸ ᾄσμα, ὃ μεταξὺ ὀρχούμενοι* (*οἱ Λάκωνες*) *ᾄδουσιν, Ἀφροδίτης ἐπίκλησίς ἐστιν καὶ Ἐρώτων, ὡς συγκωμάζοιεν αὐτοῖς καὶ συνορχοῖντο· καὶ θάτερον δὲ τῶν ᾀσμάτων — δύο γὰρ ᾄδεται — καὶ διδασκαλίαν ἔχει ὡς χρὴ ὀρχεῖσθαι· πόῤῥω γάρ φασιν* (φησιν), *ὦ παῖδες κτλ. τουτέστιν ἄμεινον ὀρχήσασθε.* ubi *κωμάξατε* Solanus, *κομάξατε* a, *κωμάσατε* codd. Cf. Hesych. *κωμάδδειν· ὀρχεῖσθαι.*

12.

Ποῖ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα, ποῦ μοι τὰ καλὰ σέλιν
Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.

13.

Χαλκῆν μυῖαν θηράσω.
Θηράσεις, ἀλλ' οὐ λήψει.

14.

A. *Χέλει χελώνη, τί ποῖεις ἐν τῷ μέσῳ;*
B. *Μαρύομ' ἔρια καὶ κρόκην Μιλησίαν.*
A. *Ὁ δ' ἔκγονός σου τί ποῖων ἀπώλετο;*
B. *Λευκᾶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἅλατο.*

15.

Ἔξεχ', ὦ φίλ' Ἥλιε.

16.

Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δέ γ' Ἀπόλλων ἥλιος.

Fr. 12. Athen. XIV. 629. E: *Ἦν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἡ τα μένη ἄνθεμα· ταύτην δὲ ὠρχοῦντο μετὰ λέξεως τοιαύτης μιμούμενο λέγοντες· Ποῦ κτλ.* V. 2. om. PVL, add. ABC et epit. Hoesch. — *τὰ ῥόδα* censor Ienensis, codd. *ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα κτλ.*

Fr. 13. Poll. IX. 123: *Ἡ δὲ χαλκῆ μυῖα, ταινίᾳ τῷ ὀφθαλμῷ σφιγξαντος ἑνὸς παιδός, ὁ μὲν περισιρέφεται κηρύττων· χαλκῆν μ οἱ δὲ ἀποκρινάμενοι· θηράσεις κτλ. σκύτεσι βυβλίνοις αὐτὸν παί ἕως τινὸς αὐτῶν λάβηται.*

Fr. 14. Pollux IX. 125: *Ἡ δὲ χελὶ χελώνη παρθένων ἐστὶν ἡ πε παρόμοιόν τι ἔχουσα τῇ χύτρᾳ· ἡ μὲν γὰρ κάθηται, καὶ καλεῖται χε αἱ δὲ περιτρέχουσιν ἀνερωτῶσαι· χελὶ χελ. . . . ἡ δὲ ἀποκρίνεται· μαρύ. . . . εἶτ' ἐκεῖναι πάλιν ἐκβοῶσιν· ὁ δ' ἔκγονός σου . . . φησι· λευκᾶν κτλ.* Eadem Eust. Od. 1914, 56. V. 1. *χέλει χελώνη* stath., qui dicit: *ἔστι δ' ἐν τούτοις τὸ χέλει προσταχτικὸν δῆθεν, χ χούμενον τῇ χελώνῃ.* Nisi forte malis *χέλεῦ*, vid. Hesych. *χελεύς· χε* Pollux *χελί*, sed Bekker *χελιχελώνη*. Simile est *πόνῳ πόνηρος*, vel r *πονωπόνηρος* ap. Arist. Vesp. 466. Lys. 350. — *ποῖεις* Meineke et *ποῖων*, vid. Ahrens D. Dor. 208., nisi praestat *ποϊεῖς* et *ποϊῶν*. — *μαρύομ' ἔρια* Meineke. v. *ἔρια μαρύομαι*, idem praeterea *κρόκαν* scrip V. 3. *ἔκγονος*, Eust. *ἔγγονος*.

Fr. 15. Pollux IX. 123: *Ἡ δὲ ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε παιδιὰ κ ἔχει τῶν παίδων σὺν τῷ ἐπιβοήματι τούτῳ, ὁπόταν νέφος ἐπιδράμ θεόν, ὅθεν καὶ Στράττις ἐν Φοινίσσαις· εἶθ' ἥλιος μὲν πείθεται παιδίοις, ὅταν λέγωσιν, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.* Cf. Aristoph. Insul. Eust. Il. 881, 42. Athen. XIV. 619. B: *Ἡ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιλη ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.*

Fr. 16. Heraclit. Allegor. Hom. c. 6: *καὶ τὸ θημῶδες ἄνω καὶ θρυλλούμενον· ἥλιος κτλ.* siquidem hoc ex cantilena populari petitur

17.

Ἄμμες πόκ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.
Ἄμμες δέ γ' εἰμές· αἰ δὲ λῇς, αὐγάσδεο.
Ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάρρονες.

18.

Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.

19.

Μακραὶ δρύες, ὦ Μέναλκα.

20.

Ἐκκόρει, κόρη κορώνη.

Fr. 17. Plut. vit. Lycurg. 21: *Τριῶν γὰρ χορῶν κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος ᾖδεν· Ἄμμες ποκ' κτλ. ὁ δὲ τῶν ἀκμαζόντων ἀμειβόμενος ἔλεγεν· Ἄμμες δέ γ' κτλ. ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παίδων· Ἄμμες κτλ.* Possis ad *Tyrtaeum* referre, siquidem Pollux IV. 107. dicit: *τριχορίαν δὲ Τύρταιος ἔστησε, τρεῖς Λακώνων χορούς, καθ' ἡλικίαν ἑκάστην, παῖδας ἄνδρας γέροντας.* Iidem versus Instit. Lac. 15. et de se ipsum citra inv. laud. 15., (ubi inverso ord. v. 1. 2. 3.) leguntur. V. 1. *ἄμμες*, Plut. secundo loco *ἄμες* (Xyl. *ἄμμες*). In proecdosi *ἀμὲς* ubique scripsi. — *πόκ'* ACS primo Plut. loco, v. *ποτ'*. — *ἦμες*, tertio loco vulgo *ἦ μέν*, sed Mosc. 1, 2. *ἦμες*, primo loco FaL *ἦμεν*. — V. 2. *δέ γ'*, Keil coni. *δ' ἔτ'*. — *εἰμές* Plutarchi primo loco tantum X (*εἰμὲν* ACS, *εἶμεν* ia), secundo *ἐσμέν*, tertio *εἰμέν*. — *αὐγάσδεο* duobus locis, *πεῖραν λαβὲ* primo loco. — V. 3. *ἐσσόμεσθα* primo loco AC, v. *ἐσόμεσθα*. — *πολλῷ* Steph., codd. *πολλῶν* (C *πολλὸν*), qui etiam *κρείσσονες* praebent. Cf. praeterea schol. Platon. p. 223., ubi V. 2. *ἔνεσμεν, ἢν δὲ λῇς, πεῖραν λαβέ.* Diogen. II. 30. et V. 3. Zenob. I. 82. Greg. Cypr. I. 48. Apost. II. 72. Arsen. p. 51. Conferas denique epigramma Laconicum ap. Plut. Consol. c. 15. et Arsen. 369:

Νῦν ἄμμες, πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλεον (ἐθάλεον), αὐτίκα δ' ἄλλοι,
ὧν ἄμμες γενεὰν οὐκέτ' ἐποψόμεθα.

Fr. 18. Plut. Quaest. Graec. c. 35: *Τί δήποτε ταῖς κόραις τῶν Βοττιαίων ἔθος ἦν λέγειν χορευούσαις· Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.*

Fr. 19. Athen. XIV. 619. C: *Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν νόμιον καλεῖσθαί τινά φησιν ᾠδὴν ἀπ' Ἠριφανίδος, γράφων οὕτως· Ἠριφανὶς ἡ μελοποιός, Μενάλκου κυνηγετοῦντος ἐρασθεῖσα, ἐθήρευε μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις· φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρείους ἐπεξήει δρυμούς, ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἰοῦς δρόμους· ὥστε μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργίᾳ διαφέροντας, ἀλλὰ καὶ τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῷ πάθει, λαβόντας αἴσθησιν ἐρωτικῆς ἐλπίδος· ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιήει κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὡς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ ᾄδουσα τὸ καλούμενον νόμιον, ἐν ᾧ ἐστι· Μακραὶ δρύες, ὦ Μέναλκα.* (B *Μενάλκαι*). *Eriphanis* cur non sit recipienda in numerum poetarum, facile apparet.

Fr. 20. Horapollo Hierogl. I. 8: *Τῆς δὲ τοιαύτης αὐτῶν (τῶν κορωνῶν) ὁμονοίας χάριν μέχρι νῦν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις ἐκ κορὶ κορὶ κορώνη* (sic cod. Par. C, cf. codd. ap. Bachm. An. II. 407.) *λέγουσιν ἀγνοοῦντες.* sed cod. Aug. et edd. *ἐκκορὶ κορὶ κορώνην*, codd. Par. AB cod. Mor. *κορώνη*. Adde Schol. Pind. Pyth. III. 27: *κἀν τῷ βίῳ ἀκορεῖ* (cod. Gott.

21.

Ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῷς ἅμμ', ἱκετεύω·
πρὶν καὶ μολὲν κεῖνον, ἀνίστω·
μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃ σὲ
κἀμὲ τὰν δειλάκραν·
ἁμέρα καὶ δή· τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ ὁρῇς;

22.

Ἐς τε μέσον πεδίον Στενυκλήριον, ἔς τ' ὄρος ἄκρον
εἶπετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

23.

Ἐν φανερᾷ γενόμαν, πάτραν δέ μου ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάϊς.

εὐκορεῖ) ἀντὶ τοῦ κόρας (cod. Gott. κούρους) κορώνας. παροτρύνοντες (cod. Gott. προτρέποντες) ἔνιοί φασιν· ἐκκορεῖ κόρους κορώνας. (cod. G ἐκκόρει κόρει κορώνας). quae Boeckhio ex dittographia orta esse vi tur: idem scripsit ἐκκόρει, κόρει κορώνην· exorna, orna cornicem. Herm Opusc. II. 328: κἂν τῷ βίῳ, ὡςπερεὶ ἀντὶ τοῦ κούρους, κορώνας παρο γοντες ἔνιοί φασιν· ἐκκόρει κόρην, κορώνη· i. e. devirgina virginem ca Welcker Prometh. 397: ἐκκόρει, κόρε, κορώνην. Mihi leg. videtur: κἀ βίῳ ἐκκορεῖν ἀντὶ τοῦ ὑποκουρίζεσθαι, καὶ κορώνας παροτρύν ἔνιοί φασιν· ἐκκόρει, κόρη κορώνη. Etenim quod ὑποκουρίζεσθα κουρίζεσθαι dici solebat, vulgo dicebatur ἐκκορεῖν, vid. Hesych. κουρ μέναις, ὑμεναιουμέναις, γαμουμέναις, διὰ τὸ λέγειν· σὺν κούροις κ κόραις· ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκκορεῖν (cod. ἐκ κόρεν) λέγεται. explicatio etiam adhibenda huic cantilenae nuptiali, restituendum autem κόρει, κόρη κορώνη, hymenaeum cane, virgo cornix. quo nomine apte a lare licuit cornicem (quod Hesych. habet: κυσθοκορώνη· νύμφη ex co poeta petitum videtur), nisi forte quis comparare malit χέλει χελώνη, extat supra. Ceterum ex eadem hac cantilena nuptiali fortasse etiam tum est, quod exhibet Schol. Pind. et Hesych.:

Σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Resp. huc etiam Aelian. Hist. An. III. 9: Ἀκούω δὲ τοὺς πάλαι καὶ ἐν γάμοις μετὰ τὸν ὑμέναιον τὴν κορώνην καλεῖν, σύνθημα ὁμονοίας τοῖς συνιοῦσιν ἐπὶ τῇ παιδοποιΐᾳ διδόντας.

Fr. 21. Athen. XV. 697. B: Οὗτος γὰρ τὰς καπυρωτέρας ᾠδὰς ἀ ζεται μᾶλλον τῶν ἐσπουδασμένων· οἱαί εἰσιν αἱ Λοκρικαὶ καλού μοιχικαί τινες τὴν φύσιν ὑπάρχουσαι, ὡς καὶ ἥδε· Ὦ κτλ. V. 1. ἥδ τί Dindorf, ἡδέω τι A, ἡδεῶ τί B, ἡδέω τί P, ἡδέως τι VL. — μολὲν Bentley, μόλεν PVL, μόλιν AB. — ἀνίστω Bentley, ἀνιστῶ — V. 3. ποιήσῃ σὲ κἀμὲ Dindorf, vulgo ποιήσῃς καί με, Bothe πο με. — τὰν Bothe, vulgo τὴν. — V. 4. δή scripsi, vulgo ἤδη, contra dorf καὶ delevit. — ὁρῇς scripsi, ἐκορῇς A, ἐκόρης B, ἐσορῇς VL. Sc dewin, ut Locrorum dialectum restitueret, de qua nihil compertum hab v. 1. ἁμέ, v. 2. κῆνον et ἀνίστα scripsit.

Fr. 22. Pausan. IV. 16, 6: Ἀριστομένει δέ, ὡ ἀνέστρεψεν ἐς τὴ δαυλιαν, ταινίας αἱ γυναῖκες καὶ τὰ ὡραῖα ἐπιβάλλουσαι τῶν ἀνθῶν λεγον ᾄσμα τὸ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ᾀδόμενον· ἔς τε μέσον κτλ.

Fr. 23. Athen. X. 455. D: ἔστιν εὐπορῆσαι καὶ ἄλλων γρίφων φανερᾷ κτλ. φανερᾷ μὲν οὖν λέγει τῇ Λήλῳ, ἥτις ὑπὸ θαλάσσης ἔχεται, μήτηρ δ' ἡ Λητώ, ἥτις Κοίου ἐστὶ θυγάτηρ, Μακεδόνες δ ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι. cf. Eustath. Od. 1558, 3. V. 1. ἐν φ ABCP Eust., ἐν φανερῷ VL. — πάτραν δέ μου AC, πάτρην δέ μου πάτρη δέ μοι PVL. — V. 2. ἔστ' L Eust., ἐστὶν PV.

24.

Κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίει.

25.

ΠΑΝΑΡΚΟΥΣ.

Αἶνός τίς ἐστιν, ὡς ἀνήρ τε κοὐκ ἀνήρ
ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθ' ἰδών τε κοὐκ ἰδών
ἐπὶ ξύλου τε κοὐ ξύλου καθημένην,
λίθῳ τε κοὐ λίθῳ βάλοι τε κοὐ βάλοι.

26.

Γαστὴρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῆ βλέπων
ὀφθαλμός, ἕρπον τοῖς ὀδοῦσι θηρίον.

27.

Σῖτον ἐν πηλῷ φύτευε· τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει.

28.

Λίψ ἄνεμος ταχὺ μὲν νεφέλας, ταχὺ δ' αἴθρια ποιεῖ,
Ἀργέστῃ δ' ἀνέμῳ πᾶσ' ἕπεται νεφέλη.

Fr. 24. Athen. ib. *καὶ ἐπὶ τῆς πτισάνης· Κριθῆς κτλ.* Sed quod ibid. legitur 457. B: *λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος* ex tragico aliquo poeta petitum videtur.

Fr. 25. Schol. Plut. de Rep. V. p. 479. C: *Κλεάρχου γρίφος· Αἶνός κτλ.* et deinde: *ἄλλως·*

Ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος δ' ὅμως,
ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως,
ἐπὶ ξύλου τε κοὐ ξύλου καθημένην
λίθῳ βαλών τε κοὐ λίθῳ διώλεσεν·

νυκτερίδα ὁ εὐνοῦχος νάρθηκος κισσήρει. (Similiter Schol. Aristot. IV. p. 14. nisi quod ter *ὄρνιν*). Plato ipse dicit: *τῷ τῶν παίδων αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς πέρι τῆς νυκτερίδος.* Affert etiam Eustath. Il. 713, 10., ubi v. 3: *καθημένην τε κοὐ καθημένην*, Suid. v. *Αἶνος*, ubi v. 2. *ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως*, v. 3. Bernhardy *ἐπὶ ξύλου με*, vulgo *με* deest, v. 4. libri *λίθῳ με βαλὼν διώλεσεν*. Respicit Trypho ap. Walz. Rhet. VIII. 736. Moschopul. 75. — *Panarci* vindicat Athen. X. 452. C: *καὶ τὸ Πανάρκους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων, ὅτι βάλοι ξύλῳ τε καὶ οὐ ξύλῳ καθημένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνήρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ λίθῳ τε καὶ οὐ λίθῳ.* Cf. etiam Photius v. *Νυκτερίδος αἶνος.*

Fr. 26. Plut. Am. et Adul. c. 9: *οὕτως ἄπειρος ἦν κόλακος ὁ νομίζων τὰ ἰαμβεῖα ταυτὶ τῷ κόλακι μᾶλλον ἢ τῷ καρκίνῳ* (leg. *τῷ καρκίνῳ μᾶλλον ἢ τῷ κόλακι*) *προσήκειν· Γαστὴρ κτλ.* Nisi forte ex comico poeta petitum est.

Fr. 27. Plut. Quaest. Nat. c. 16: *Διὰ τί λέγεται· σῖτον κτλ. φύτευε*, legebatur *φυτεύετε*.

Fr. 28. Theophrast. de vent. 51: *Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὰς χώρας ἑκάστοις καὶ τοὺς τόπους ἐπινεφῆ καὶ αἰθρίαι, διὰ τοῦτο καὶ τὰ τῶν ἐν παροιμίᾳ λεγομένων πρός τινας τόπους εἰσίν, ὡς περὶ τοῦ ἀργέστου καὶ λιβός· εἰζυρὸς δὲ μάλιστα περὶ Κνίδον καὶ Ῥόδον, Λὶψ ἄνεμος κτλ.* V. 2. *αθρια* Turnebus, *αἴθριαι* A, *αἰθρίαν* Vossianus, *αἰθρίας* ed. Bas.

29.

Ἦλθ', ἦλθε χελιδών,
καλὰς ὥρας ἄγουσα,
καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου,
οἴνου τε δέπαστρον,
τυρῶν τε κάνυστρον·

Extant alia praecepta popularia de tempestate versibus heroicis aut bicis inclusa, velut ap. Theophr. ib. 37. et Aristot. Probl. 26, 31:

Ἕλκων ἑφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφη.

ap. Theophr. 49. et Aristot. 26, 9. et 14:

Οὔποτε νυκτερινὸς βορέας τρίτον ἔτετο φέγγος.

ap. Theophr. 50:

Φιλεῖ δὲ νότος μετὰ πάχνην.

ap. Aristot. 26, 48:

Εἰ δ' ὁ νότος βορέαν προκαλέσσεται, αὐτίκα χειμών.
Εἰ βορρᾶς πηλὸν καταλήψεται, αὐτίκα χειμών.

ap. Arist. 20, 2:

Μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε μήτε φύτευε.

ap. Aristot. 26, 21. 28. 43. 47:

Ἀρχομένου τε νότου καὶ λήγοντος βορέαο.

ap. Theophrast. 61. et Aristot. 26, 59. et 25, 7:

Μή ποτ' ἀπ' ἠπείρου δείσῃς νέφος, ἀλλ' ἐπὶ πόντου
χειμῶνος, θέρεος δὲ ἀπ' ἠπείροιο μελαίνης.

Fr. 29. Athen. VIII. 360. B: *Καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρ*
θλοις ἀγερμός τις ἄλλος, περὶ οὗ Θέογνίς φησιν ἐν δευτέρῳ περὶ τ
Ῥόδῳ θυσιῶν γράφων οὕτως· Εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζ
Ῥόδιοι καλοῦσιν, ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί· χελιδονίζειν δὲ λέ
διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι· Ἦλθ' κτλ. τὸν δὲ ἀγερμὸν τοῦτον κατέ
πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς
μάτων. Cf. Eust. 1914, 45. ubi afferuntur v. 1—5., deinde *εἶτα ὡς ἐν*
ὄψει φάναι, οὐ παλάθαν ζητοῦμεν οἴνου τε δέπαστρον, ἃ χελιδὼ
λεκιθίταν οὐκ ἀπωθεῖται usque ad v. 15., *μετὰ δὲ ὀλίγα τελειοῦται ἡ*
εἰς τὸ ἄνοιγ' κτλ. (19. 20.) Dixit de hoc carmine Ahrens Dial. Dor
Schema v. 1—11. 17. et 18. est $\overline{\smile\smile} \; \overline{\;/\;} \smile\smile - \overline{\;\smile}$ vel $\smile \; \overline{\;/\;} \smile\smile - \overline{\;\smile}$, de
etiam abiecta plane anacrusi $\overline{\;/\;} \smile\smile - \overline{\;\smile}$, ut 11. et 17., quamquam fac
quoque poterant corrigi. Sed non videtur ferendum schema hoc $\overline{\;\times\;} \; \overline{\;\smile\;} \; \overline{\;/\;} \smile$
quare V. 3. et 5. correxi. Copulantur autem, ut fit in popularibus ca
nis, bini semper versus, nisi quod primus haud inepte singularis est.
Hermann *ἠνθ' ἠνθε* Doctr. Metr. 461. — V. 2. *ὥρας* Hermann, v. *
— V. 3. *καλοὺς* Hermann, v. *καὶ καλοὺς*. — V. 5. *ἐπὶ* Eustath.,
vulgo. — *μέλαινα* Eust., *μέλανα* BPV. — V. 6. *παλάθαν σὺ προκ*
Hermann, v. *παλάθαν οὐ* (P1 *φαλάνθου*, P2 *παλαθάνου*) *προκυκλεῖ*
V. 9. *τυρῶν* B, *τυρῶ* PV, *τυροῦ* L. — *κάνυστρον* V (cf. Pollux X.
κάννυστρον BDPQ, *κάνιστρον* L.

καὶ πύρνα χελιδών
καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες, ἢ λαβώμεθα;
εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ τοὐπέρθυρον,
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·
μικρὰ μέν ἐστι, ῥαδίως μιν οἴσομεν·
ἂν δὲ φέρῃς τι,
μέγα δή τι φέροιο.
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

30.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν, δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἃν φέρομεν παρὰ τᾶς θεοῦ, ἃν ἐκαλέσσατο τήνα.

31.

Ἄλει μύλα ἄλει·
καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει,
μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων.

V. 10. καὶ πύρα χελιδών scripsi, καὶ πυρῶνα χελιδὼν A, καὶ πυρῶν ἁ χελιδών B, καὶ πυρῶν χελιδὼν VL, vulgo κάνιστρον καὶ πυρῶν; ἁ χελιδών. Ahrens τυρῶν τε κ. καπυρῶν ἁ χελιδών. Conieci etiam καπυρῶνα χελιδὼν καὶ λεκ., ut καπυρὼν fuerit panis genus, quod καπυρίδιον vocat Athen. III. 113. D. — V. 11. λεκιθίταν, λεκιθι τὰν P, λεκίθι τὰν V. Hermann τὸν λεκ., Ahrens καὶ δὴ λεκ. — V. 12. ἀπωθεῖται, P ἀποθεῖται. Deinde Ahrens coni. κενοὶ πότερ'. — ἀπίωμες, ἀπίωμεν C et Eust. — V. 13. cf. Homeri Carm. min. XV. 14., ubi praeterea v. 11. χελιδονισμοῦ mos respicitur: νεῦμαί τοι νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών, ἔστηκ' ἐν προθύροις, ψιλὴ πόδας. — V. 14. φέρωμες, C φέρομες, Eust. φέρομεν. — τοὐπέρθυρον, vulgo τὸ ὑπέρθυρον. — V. 16. μικρὰ μέν, fort. μικρὰ γάρ. — οἴσομεν PVL, οἴσομαι C. — V. 17. ἂν δὲ scripsi, v. ἂν δή, formam ἄν sollicitare non ausus sum in dorico carmine. — V. 18. τι φέροιο scripsi, τι φέροις B, τοι φέροις P, τι καὶ φέροις VL. Efficiunt vulgo ex his duobus versiculis senarium: Ἐὰν φέρῃς δέ τι, μέγα δή τι καὶ φέροις.

Fr. 30. Argument. Theocriti III: Τοὺς δὲ νενικημένους (βουκόλους) εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείροντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς· διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν· Δέξαι κτλ. V. 1. Warton scripsit δέξαι δ' ὑγίειαν. — V. 2. φέρομεν, possis φέρμεν coniicere. — τᾶς Hermann, vulgo τῆς. — θεοῦ, Schneidewin θεῶ. — ἂν ἐκ. τήνα om. Vat. 1, 2. Hermann coni. κἀχαρίσσατο τήνα, Duebner ἂν ἐχαρίσσατο τήνα.

Fr. 31. Plut. Sept. Sap. Conv. c. 14: Ἐγὼ γάρ, εἶπε, τῆς ξένης ἤκουον ἀδούσης πρὸς τὴν μύλην ἐν Λεσβῷ γενόμενος· Ἄλει κτλ. V. 2. ἄλει scripsi, ut etiam Koester coni., vulgo ἀλεῖ legitur. Ceterum Ritschl transposuit καὶ γὰρ Πιττακὸς ἀλεῖ.

32.

Ὦ παῖδες, ὅσοι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ' ἐσθλ
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν·
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς ἔρως ἐπὶ Χαλκιδ
θάλλει πόλεσιν.

33.

Τὸν Ἑλλάδος ἀγαθέας
στραταγὸν ἀπ' εὐρυχόρου
Σπάρτας ὑμνήσομεν, ὦ
ἰὴ Παιάν.

Fr. 32. Plut. Amator. c. 17: *Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν Κλεόμαχο*
λως ἀποθανεῖν φησι, κρατήσαντα τῶν Ἐρετριέων ἐν τῇ μάχῃ· τ
ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θρᾴκης Χαλκιδέων γενέσθαι,
ρθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον· ὅθεν ᾄδεσθαι παρὰ
Χαλκιδεῦσιν· Ὦ παῖδες κτλ. V. 1. ὅσοι, scripsi, vulgo οἵ, quod fo
servandum in carmine populari. — *λάχετ'* Meineke, *ἐλάχετε* vulgo. —
ὁμιλίαν, in proecdosi *ὁμιλεῖν* scripsi. — V. 3. *ἀνδρείᾳ*, BE *ἀνδρία*.

Fr. 33. Plut. vit. Lys. 18: *Πρῶτον μὲν γάρ, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις,*
λήνων ἐκείνῳ (Λυσάνδρῳ) βωμοὺς αἱ πόλεις ἀνέστησαν ὡς θεῷ καὶ θ
ἔθυσαν, εἰς πρῶτον δὲ παιᾶνες ᾄσθησαν, ὧν ἑνὸς ἀρχὴν μνημ
ουσι τοιάνδε· τὸν κτλ. V. 2. στραταγὸν, Sg στρατηγὸν. — εὐρυ
Naeke, v. εὐρυχώρου. — V. 3. ὑμνήσομεν, SgAC ὑμνήσωμεν. — ἰ
C, praeterea SgATπSV ᾠὴ παιάν. Fort. praestat ἰήϊε, vid. Hephae
128. et exitum paeanis in Titum Flamininum ap. Plut. vit. Flam. 16:

πίστιν δὲ Ῥωμαίων σέβομεν
τὰν μεγαλευκτοτάταν ὅρκοις φυλάσσειν.
μέλπετε κοῦραι
Ζῆνα μέγαν Ῥώμαν τε
Τίτον θ' ἅμα Ῥωμαίων τε
πίστιν· ἰήϊε Παιάν·
ὦ Τίτε σῶτερ.

quamquam alterum quoque fuit in usu, vid. Athen. XV. 696. E ubi
ipsum paeanem memorat: *οὐκ ἔχει δ' οὐδὲ τὸ παιανικὸν ἐπίρρημα, κ*
περ ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς ὄντως παιάν, ὃν
Δοῦρις ἐν τοῖς Σαμίων ἐπιγραφομένοις Ὥροις ᾄδεσθαι ἐν Σάμῳ. Ι
δ' ἐστὶ καὶ ὁ εἰς Κρατερὸν τὸν Μακεδόνα γραφείς, ὃν ἐτεκτήνατο Δ
νος ὁ διαλεκτικός, ὡς φησιν Ἕρμιππος ὁ Καλλιμάχειος ἐν τῷ πρώτῳ
Ἀριστοτέλους· ᾄδεται δὲ καὶ οὗτος ἐν Δελφοῖς, λυρίζοντός γέ τινος
δός. Καὶ ὁ εἰς Ἀγήμονα δὲ τὸν Κορίνθιον, Ἀλκυόνης πατέρα, ὃν ᾄ
Κορίνθιοι, ἔχει τὸ παιανικὸν ἐπίρρημα· παρέθετο δὲ αὐτὸν Πολέμ
περιηγητὴς ἐν τῇ πρὸς Ἀράνθιον ἐπιστολῇ. Καὶ ὁ εἰς Πτολεμαῖον ὁ
πρῶτον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα παιάν ἐστιν, ὃν ᾄδουσι Ῥόδιοι· ἔχε
τὸ ἰὴ παιὰν ἐπίρρημα, ὡς φησι Γόργων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδ
σιῶν. Ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ φησὶ Φιλόχορος Ἀθηναίους
παιᾶνας τοὺς πεποιημένους ὑπὸ Ἑρμίππου τοῦ Κυζικηνοῦ, ἐφαμ
γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων πολλῶν καὶ τοῦ Ἑρμοκλέους πρ
θέντος.

34.

Ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεισιν·
ἐνταῦθα (γὰρ Δήμητρα καὶ) Δημήτριον
ἅμα παρῆγ' ὁ καιρός·
χὴ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ', ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' ἱλαρός, ὥςπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς
καὶ γελῶν πάρεστιν.
σεμνόν, ὅθι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός,
ὅμοιος, ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.
ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κἀφροδίτης·
ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα,
ἢ οὐκ εἰσίν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἕν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὁρῶμεν,
οὐ ξύλινον, οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν·
εὐχόμεσθα δή σοι.
πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.
τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,

Fr. 34. Athen. VI. 253. C ex Democharе haec refert: *Ἐπανελθόντα δὲ τὸν Δημήτριον ἀπὸ τῆς Λευκάδος καὶ Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μόνον θυμιῶντες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλὰ καὶ προσόδια καὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχήσεως καὶ ᾠδῆς ἀπήντων αὐτῷ, καὶ ἑφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους ἦδον ὀρχούμενοι καὶ ἐπᾴδοντες, ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινός, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν ἢ ἀποδημοῦσιν ἢ οὐκ εἰσί, γεγονὼς δ' εἴη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῷ δὲ κάλλει διάφορος καὶ τῇ πρὸς ἅπαντας φιλανθρωπίᾳ κοινός· δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἱκέτευον καὶ προσηύχοντο.* Deinde Athen. pergit: *Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ αὐτὸν τὸν ἰθύφαλλον· ὡς οἱ μέγιστοι κτλ.* Initio duos tantum versus (fort. *Ἀνάγετε πάντες, ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν τοῖς θεοῖς ποιεῖτε*) Meineke deesse censet. — V. 1. *ὡς*, Hullemann *ὥς*. — V. 3. *γὰρ Δήμητρα καὶ* addidit ex coni. Toup. — *Δημήτριον* Casaub., *Δημήτριος* PVL. — V. 4. *ἅμα* PL, *ἅμος* V. — *παρῆγ'* Porson, *παρῆν* PVL. — V. 7. *καλὸς καὶ* ABC, *καλῶς* PVL. — V. 9. *σεμνόν* ABDPQ, *σεμνός* VL. Sed scribendum *σεμνόν τι*, quod Meineke quoque coniecit. — *φαίνεθ'* ABP, *φαίνονθ'* VL. — V. 10. *αὐτός* C, *αὐτοῖς* PVL. — V. 11. *ὅμοιος*, fort. *ὅμοιον*, quod etiam Meineke coni. — *οἱ*, Toup *εἰ*. — V. 12. *ἐκεῖνος*, B *ἐκεῖνοι*. — V. 14. *κἀφροδίτης*, PVL *καὶ ἀφροδίτης*. — V. 17. *οὐδὲ ἕν*, P *οὐδεέν*. — V. 18. *παρόνθ'*, *παρόντα* ABCP. — V. 20. *εὐχόμεσθα*, *εὐχόμεθα* PVL. — V. 21. *μὲν*, A *με*. — V. 24. *περικρατοῦσαν* Casaub., libri *περιπατοῦσαν*.

Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ [illegible]ας καθήμενος,
ὥςπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κοὐκ ἔχω μάχεσθαι·
Αἰτωλικὸν γὰρ ἁρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·
μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὑρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ,
ἢ σπίνον ποιήσει.

Non recepi cantilenam, quam Meineke sic constituit:
Μήποτ' εὖ ἕρδειν γέροντα, μηδὲ παῖδα βάσκανον,
μηδὲ δαφνίδῃ γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κύνα,
μὴ πυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον παιπαλάτην.
(vid. Diogenian. VI. 6. Suid. v. ἄχρηστα et v. μηδέποτ' εὖ. adde Ai 356. et Paroemiogr. II. 528. ed. Gotting.) proverbium dicit a Aristot. Rhet. I. 15: *οἷον εἴ τις συμβουλεύει μὴ ποιεῖσθαι φίλο ροντα, τούτῳ μαρτυρεῖ ἡ παροιμία, Μήποτ' εὖ ἕρδειν γέρο* — Contra quod Athenaeus VII. 325. D ex Charicli de, comico u detur poeta profert: *Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἑκάτῃ Τριγλανθίνῃ* (Kust. 1197. 30. τῇ θήνῃ) *Διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἀλύσει φησί· Δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι, μορφε, τριπρόσωπε, τρίγλαις κηλευμένα* (ita BC, *κηλευμένη* PVL E non ab ipso poeta videtur profectum, sed ex populari cantilena scitum:

Δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι,
τρίμορφε θεά, τριπρόσωπε,
τρίγλαις κηλευμένα . . .

— Item ex populari cantilena fortasse petitum est, quod legitur Plutarchum de superstit. c. 10: *Τοῦ Τιμοθέου τὴν Ἄρτεμιν ἄδ ἐν Ἀθήναις καὶ λέγοντος· Θυάδα, φοιβάδα, μαινάδα, λυσσάδα, σίας ὁ μελοποιὸς ἐκ τῶν θεατῶν ἀναστάς, τοιαύτη σοι, εἶπε, θ τηρ γένοιτο. Καὶ μὴν ὅμοια τούτοις καὶ χείρονα περὶ Ἀρτέμιδ δεισιδαίμονες ὑπολαμβάνουσιν, αἴτε κἂν ἀπ' ἀγχόνας ἀΐξ αἴτε καλεχόνα* (sic Dübner, *καλεφῶνα* cod. Harl., *καὶ λεχὼ* tenbach, Turnebus *κἂν λεχὼ*) *κναίσατε, αἴ τε κἂν ἔκπεσ μαίουσα* (Harl. *ἐκέκρος μ' οὖσα*) *ἂν πεφυρμένα ἐσῆλθες* Dübner et cod. Harl., *εἰσῆλθες* Wyttenbach) *αἴ* (om. C) *τε* (om. Ven.) *ἐκ τριπόδων καθ' ἑρμάτεσσι* (CE Harl. *καθερμ*

V. 25. *Αἰτωλὸς* ABP, *Αἰτωλὸν* DQ, *αἰτωλίδ'* CVL. — V. 26. *ἡ λαιά* Casaubonus, *ἡ πάλαι* VL, *οἱ πάλαι* P. — V. 31. *κόλασον* Toup, *λασον* PVL. — V. 34. *σπίνον* Schweighaeuser, *σπείνον* A, *σπεινὸ πεινῆν* CVL. Videtur alind quid delitescere, Meineke coni. *κρίνον*.

σιν, cod. coll. Nov. καθ' ἑρμάτεσιν, Wyttenbach καθ' ἑρμάτευσιν) ἐπισπωμένα (Mosc. 1. ἐπιπτωμένα) τῷ παλαμναίῳ συμπλεχθεῖσα. Carminis reliquias delitescere manifestum est, sed cave haec ad *Timothei* hymnum referas, est tamen dubium an haec sint antiqua, habent enim similitudinem aliquam cum noviciis cantilenis superstitionis plenis, quarum particulas quasdam Origenes (sive potius Hippolytus) in libro adv. Haereticos servavit. Scribendum videtur: αἴτε κα(κ') ἀπ' ἀγχόνας ἀΐξασα, αἴτε κα λεχὼ διακναίσασα, αἴτε κ' ἐν νεκροῖς μ' ἀΐτους' ἀμπεφυρμένα ἐσῆλθες, αἴτε καὶ ἐκ τριόδων καθ' ἑρμάτεσσιν ἐπισπωμένα τῷ παλαμναίῳ συμπλεχθεῖσα, ultima sic interpretor, *sive domum ingressa es ex triviis, ubi dum de coelo detraheris lapidum acervis, piaculo polluta es*, quamquam possis καθαρμάτεσσιν ἐπισπομένα τῷ παλαμναίῳ τε συμπλεχθεῖσα coniicere. Ceterum numeros quosdam in his facile agnoscas, sed non possumus ad legitimos versus revocare, ut fieri solet in cantilenis popularibus. — Ex alio sed non dissimili carmine petitum videtur, quod servavit Hesychius: ὦπι ἄνασσα· πυρρὰ πρόθυρος. πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν. Scribendum:

Ὦπι ἄνασσα, πυρὰ προθύροις.

et πυρά etiam Palmerius. Interpretatio autem sic restituenda videtur, huc relatis iis, quae falso s. v. ὠπωτῆρε leguntur: *Διὰ φαρμάκων εἰώθασί τινες ἐπάγειν τὴν Ἑκάτην ταῖς οἰκίαις, πῦρ πρὸ θυρῶν (ἀνάπτοντες).* — Carmen quod servavit Origenes (Hippolytus) adv. Haeret. p. 72. ed. Miller mihi quidem quamquam non valde antiquum, at certe non prorsus novicium videtur:

Νερτερίη χθονίη τε καὶ οὐρανίη μόλε βομβώ,
εἰνοδίη τριοδῖτι, φαεσφόρε, νυκτεροφοίτη·
ἐχθρὴ μὲν φωτός, νυκτὸς δὲ φίλη καὶ ἑταίρη·
χαίρουσα σκυλάκων ὑλακῇ τε καὶ αἵματι φοινῷ
ἐν νέκυσιν στείχουσα κατ' ἠρία τεθνηώτων,
αἵματος ἱμείρουσα, φόβον θνητοῖσι φέρουσα,
γοργὼ καὶ μορμὼ καὶ μήνη καὶ πολύμορφε,
ἔλθοις εὐάντητος ἐφ' ἡμετέρῃσι θυηλαῖς.

Certe hanc vel simillimam cantilenam Theocritus respicere videtur II. 13., et hinc etiam repetendum quod ibi pro ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα alii legebant ἀνά τ' ἠρία κεκμηώτων. — Ceterum *Βομβώ* mihi quoque suspectum, nec tamen *Βαυβώ*, ut Miller coniecit, scribendum puto, sed *ῥόμβῳ*, ut sit *veni quasi turbine acta*, quamquam possis etiam de magico rhombo interpretari (de quo vid. Sch. Apoll. Rh. I. 144. Interprett. Theocr. II. 30.), ut haec cantilena proprie fuerit composita in usum mulierum, quae rhombo ad magicas artes utebantur. V. 2. Meineke νυκτεροφοῖτι. — Porro omnia, quae heroicis versibus composita sunt, procul habui. Seiungenda igitur cantilena notissima *Εἰρεσιώνη*, cuius exordium cum alii, tum Plut. vit. Thes. c. 22. affert:

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀναψήσασθαι
καὶ κύλικ' εὐζώρου, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃς.

quamquam fortasse deinde versus alius generis sequebantur, quem modum etiam Homerica Iresione (carm. min. XV.) duobus trim iamb. terminatur. — Item seiungenda puerorum cantilena, qu noctuam ceperunt, quae commemoratur Cram. An. Par. IV. 103, *Αἴθ' ὄφελες θανεῖν ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι.* Versus haud fuit:

Αἴθ' ὄφελες θανέειν ἢ ὕστατον ὀρχήσασθαι.

legiturque, si recte memini, etiam alibi. — Aliorum carminum sus non constat quae fuerit forma. Ita epicumne an vere lyr carmen fuerit *hymnus in Herculem*, quem memorat Ptolem. Hep 186. West ignoramus: *τίνος ἐστὶν ὁ ὕμνος ὁ ᾀδόμενος ἐν Θηβ εἰς Ἡρακλέα, ἐν ᾧ λέγει* (scr. *λέγεται*) *Διὸς καὶ Ἥρας υἱός θα περὶ τῶν κατα πόλεις τοὺς ὕμνους ποιησάντων, καὶ ὡς Φιλ φανος ὁ Μαντινεὺς ὁ ποιητὴς ἐκ γενετῆς ἱματίῳ οὐκ ἐχρήσατο, ὡς Μάτρις ὁ Θηβαῖος ὑμνογράφος μυρσίνας παρ' ὅλον τὸν βίον τεῖτο.* unde coniicio, Ptolemaeum hunc hymnum ad illum ipsum *trin* retulisse, de quo cf. Athen. II. 44, C. ubi Meineke *Θη* pro *Ἀθηναῖος* coniecit; sed *ἐγκώμιον Ἡρακλέους*, quod Ath. X. B. *Matridis* nomine affert, quodque etiam Diodor. Sic. I. 24. cit, non huic poetae tribuendum videtur, sed rhetori, quem Longin. de Subl. c. 3., nisi eundem hominem et rhetoricae et operam dedisse censeas. — Non magis constat, id quod exhibet lux X. 162: *σίφνιν δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὕμνοις οὐ τὴν γῆν ἀκούουσι, ἀλλὰ τὴν σιπύαν, ἐξ ἧς ἡ Δημήτηρ προὐκόμιζε τὰς τρ* utrum ex epico an lyrico carmine petitum sit. — Alia autem sunt, velut ex *titulo sepulcrali* virginis Spartanae petitum vid quod habet Pollux IV. 102: *Καὶ βίβασις δέ τι ἦν εἶδος Λακω ὀρχήσεως, ἧς καὶ τὰ ἆθλα προὐτίθετο οὐ τοῖς παισὶ μόνον, ἀλλ ταῖς κόραις. ἔδει δὲ ἄλλεσθαι καὶ ψαύειν τοῖς ποσὶ πρὸς τὰς π καὶ ἠριθμεῖτο τὰ πηδήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ μιᾶς ἦν ἐπίγραμμα·*

Χίλιά ποκα βιβάντι, πλεῖστα δὴ τῶν πῇ ποκά.

ubi Bekker *χίλι' ἅ*, Meineke *βίβατι* coniecit, et deinde *πάποκα*. gendum videtur:

Χίλια
ὁπόκα βιβᾶτι, πλεῖστα δὴ τῶν πῇ ποκα.

Alia, quoniam non sunt numeris astricta, seiunxi, velut puer cantilenam quam memorat Schol. Aristoph. Av. 56: *Διὸς τὸ σι τῇ πέτρᾳ καὶ πεσοῦνται τὰ ὄρνεα.* — Item preces Atheniensiu honorem Iovis Pluvii, quas adhibet Marcus Anton. V. 7:

Ὗσον, ὗσον, ὦ φίλε Ζεῦ,
κατὰ τῆς ἀρούρας τῆς Ἀθηναίων καὶ τῶν πεδίων.

non videntur numeris adstrictae: ceterum nescio an scribendum *κατὰ τῆς ἀροίρας τῆς Ἀθηναίων καὶ τῶν Πεδιαίων*, ut urbani tum pro se et Pediaeis deorum pacem imploraverint. — Alia mina non in ordinem recepi, velut versus ex *Hymno in Apolli* quem apparet satis novicium esse: sunt autem hi:

Σοὶ δ' ἄρα πηγὰς νοερῶν ὑδάτων
τάμον ἄντροις μίμνουσαι, γαίης
ἀτιταλλόμεναι πνεύματι μούσης
Θέσπιν ἐς ὁμφήν· ταὶ δ' ὑπὲρ οὔδας
διὰ πάντα νάη ῥήξασαι
παρέχουσι βροτοῖς γλυκερῶν ῥείθρων
ἁλιπεῖς προχοάς.

Servavit hos versus Porphyr. de antro nymph. c. 8: ὅτι δὲ καὶ ταῖς νύμφαις ἀνετίθεσαν ἄντρα, καὶ τούτων μάλιστα ταῖς Ναΐσιν, αἳ ἐπὶ πηγῶν εἰσί, κἀκ τῶν ὑδάτων, ἀφ' ὧν εἰσι ῥοαί, Ναΐδες ἐκαλοῦντο, δηλοῖ καὶ ὁ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνος, ἐν ᾧ λέγεται· Σοὶ δ' κτλ. V. 2. τάμον Barnes, qui praeterea Νύμφαι τάμον scripsit, vulgo τέμον. — μίμνουσαι, van Goens ὑμνοῦσαι. — V. 3. πνεύματι, Barnes πνεύμασι, van Goens γαίην (γαῖαν) ἀτ. ῥεύμασι. — V. 5. νάη vel ναή vulgo, Barnes νασμούς. — Item non recepi reliquias *Hymni in Iovem has*:

Δία τὸν πάντων ὕπατον κλήζω.

* * *

Πολὺ γὰρ πολύ μοι τὸ μέσον βιότου
μέλπειν τε θεοὺς ἔν τ' εὐφροσύναις
ἦτορ ἰαίνειν
τοιῷδ' ὑπὸ παιδονόμῳ.

Affert Aristid. I. 452: δευτέρᾳ ἐδόκουν ἐν τῷ ἱερῷ εἶναι τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὄρθριον εὐθὺς ἐξ ὁδοῦ ποθὲν ἥκων, καὶ χαίρειν ὡς ταχέως ἀνεῴγνυτο· ἐδόκουν δὲ καὶ τοὺς παῖδας ᾄδειν τὸ ἀρχαῖον ᾆσμα, οὗ ἡ ἀρχή ἐστι· Δία κτλ. καὶ εἶναι ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει τοῦ ᾄσματος· πολὺ κτλ. Hoc quamquam ab Aristide *antiquum* vocatur carmen, satis tamen novicium videtur. V. 1. Aristides quod infra dicit p. 485: κελεύει ... καθέξεσθαι εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἱεροῦ, καλοῦντα Δία, θεὸν (l. θεῶν) ὕπατον καὶ ἄριστον, ad Homerum referendum. — V. 2. τὸ μέσον, fort. λῷστον. — V. 3. τε θεοὺς ΓΔΘ, v. τοὺς θεούς. — Aperte ficta quae exordia hymni in Minervam:

Ἕπεσθε Περγάμῳ νέοι.

et in Bacchum:

Χαῖρ' ὦ ἄνα κισσεῦ
Διόνυσε.

rhetor halucinabundus profert I. 513. Idem valet de paeane I. p. 62. — Non magis recepi reliquias *Hymnorum in Attin*, qui leguntur apud Origenem (Hippolyt.) adv. Haeret. 118: Τοιγαροῦν, φησίν, ὅταν συνελθὼν ὁ δῆμος ἐν τοῖς θεάτροις εἰςίοι τις ἠμφιεσμένος στολὴν ἑξαλλον, κιθάραν φέρων καὶ ψάλλων, οὕτως λέγει ᾄδων τὰ μεγάλα μυστήρια οὐκ εἰδὼς ἃ λέγει· Εἴτε Κρόνου γένος, εἴτε Διὸς μάκαρος, εἴτε Ῥέας μεγάλης χαῖρε τὸ κατηφὲς ἄκουσμα Ῥέας Ἄττι· σὲ καλοῦσι μὲν Ἀσσύριοι τριπόθητον Ἄδωνιν, ὅλη δ' Αἴγυπτος Ὄσιριν ἐπουράνιον μήνης κέρας, Ἕλληνες σοφίαν, Σαμοθρᾶκες Ἀδὰμ*) σεβάσ-

*) Non lubet ista emendare, illud tantum addo hic scribendum esse Σαμόθρᾳκες Ἄδαμνα σεβάσμιον. Cf. Hes. v. Ἀδαμνεῖν.

κλέος ἀνέρων, κλέος ἀμετέρων πόνων,
δι' ὃν οὐκ ἔθανον, δι' ὃν ἐστί μοι
Πάτροκλος, δι' ὃν ἀθανάτοις ἴσος
Αἴας ἐμός,
δι' ὃν ἁ δορίληπτος ἀειδομένα σοφοῖς
κλέος ἤρατο κού πέσε Τροία.

Prior hymnus legitur ap. Philostrat. Heroic. p. 741. Hanc cantilenam dicit Thessalos theoros, qui Achilli in littore Troiano inferias Dodonaei oraculi iussu offerebant, canere solitos: *νυκτὸς μὲν δὴ καθορμίζεσθαι ἔδει καὶ πρὶν ἅψασθαι τῆς γῆς ὕμνον ἀπὸ τῆς νεὼς ἄδειν ἐς τὴν Θέτιν ὧδε συγκείμενον· Θέτι κτλ.* Eadem Eudocia p. 85. V. 1. *Κυανέα, κυαναία* 2. — *Πηλεία* Kaiser, *Πηλία* codd., *Πηλεῖ, ἃ* coni. Visconti, unde Kaiser deinde *ἃ τὸν μέγαν* scripsit. — V. 2. *σὺ* scripsi, legebatur *τὸν*. — *τέκες* Boissonade, legebatur *ἔτεκες*. — *Ἀχιλλέα* codd., vulgo *Ἀχιλλῆα*. — V. 3. *ὅσον*, 2 *ὅσων*. — *ἤνεγκεν*, b *ἤνεικε*. — V. 4. *Τροία* codd., *τοι Τροία* vulgo. — V. 6. *βαῖνε πρὸς αἰπὺν* 2 (in i *γρ.*), *βαῖν' ἐπ' αὐτὸν* 1. i. 3. 4. — *τόνδε* om. 1. 3. 4. praeter *β*, in *ρ* est *τόν*, totum versum om. n. — V. 7. *μετ'* om. Olear. — *ἔμπυρα, ἐν πυρᾷ* e, Eud. — *βαῖνε* adieci, Kaiser coni. *βαῖνε θεά*. — V. 8. *ἀδάκρυτος, εὐδάκρυτος ε* (in m. *γρ. ἀδάκρ.*) et Eud. — *μετὰ Θεσσαλίας* aperte vitiosum, e Morell. et Eud. *μετὰ Θυηλὰς*, scribendum videtur *τάσδε Θυηλάς*. — V. 9. *κυανέα, κυαναία* 2. — *Πηλεία, Πηλία* codd. — Facile apparet hoc carmen non antiquum esse, sed ab ipso Philostrato compositum: istius enim saeculi plane indolem refert.

Alter hymnus extat ib. p. 747: *Καὶ μήν, ξένε, πολλοὶ τῶν προσελθόντων τῇ νήσῳ καὶ ἄλλα τοῦ Ἀχιλλέως ᾀδοντος ἀκούειν φασί, τουτὶ δὲ πέρυσιν, οἶμαι, τὸ ᾆσμα ἡρμόσατο χαριέστατα τῆς γνώμης καὶ τῶν διανοιῶν ἔχον, ξύγκειται δὲ ὧδε· Ἀχῶ κτλ.* ubi aperte indicat a se confectam esse cantilenam. V. 1. *Ἀχώ*. suprascr. *ἠ(χὼ)* b, *ἠχὼ* j, e, n. Olear., *ἀλλὰ γ*. — *παρὰ* codd., *περὶ* edd. — V. 2. *μεγάλου* om. l. — *ναίουσα, νέουσα* 2. *ψ*., *οὖσα* p ex corr. et 4. — *πέραν* scripsi, legebatur *πλευρά*. — V. 3. *σε, δέ σε* e n. — V. 4. *μοι, ἐμοὶ γ*. Morell. — V. 5. *ἀνέρων, ἀνδρῶν* Morell. Olear. Sed suspectus versus hypermeter, videtur verbum aliquod excidisse:

Κλέος ἀνέρων,
κλέος ἀμετέρων, Ἀχώ, πόνων.

— V. 6. *δι' ὃν, δι' ὧν π*. — *οὐκ ἔθανον* Mor. Olear., *οὐ θάνον* codd. — V. 7. *ἴσος, ἶσος* a. — V. 8. *ἐμός, ἐμοὶ ψ*. — V. 9. *ἁ δορίληπτος* f, ut Wesseling. coniecit, *ἁ δορύληπτος γ, ἀδορύληπτος* 2. 3, *ἀδορίληπτος* l. 4. edd. — *σοφοῖς* delendum censet Kaiser, sed videtur potius hic quoque ut v. 5. verbum excidisse: *μέλεσιν σοφοῖς*. — V. 10. *κού, καὶ* 4. — Denique conflictum haud dubie quod memorat Philostr. v. Apoll. VIII. 30: *Στεῖχε γᾶς, στεῖχε ἐς οὐρανόν, στεῖχε.*

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Ὡς ἀν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοΐων.

2.

Ἡ νεότης ἀσύφηλος ἀεὶ θνητοῖσι τέτυκται,
εἰ δὲ δίκην βλάπτοι, πουλὺ χερειοτέρη.

3.

Θριαὶ (δὴ) τὴν γρηῦν ἐπιπνείουσι κορώνην.

4.

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τι

Fr. 1. Plutarch. de aud. poet. c. 13. de fratern. am
Sympos. I. 4, 3. — V. 1. adhibet etiam Athen. III. 97. D.

Fr. 2. Schol. Eurip. Androm. v. 184: *Κακόν γε θνη*
τὴν προπέτειαν κακὸν τὸ νέον. Ἡ νεότης κτλ. Fort.
πουλὺ, πολὺ codd., emend. Matthiae. — *χερειοτέρη* Cobet
ροτέρη.

Fr. 3. Cram. An. Ox. IV. 337, 26: *Τὸ νηὺς ἢ γρηὺς*
τοὺς Ἴωνας οὐκ ἐκλίθη, τὴν δὲ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴ
γρηὺν κτλ. Scribendum *Θριαὶ τήν*, cf. Homeri Hymn. in
seqq. Inserui *δή*, quamquam alia quoque possunt tentari.
versus est.

Fr. 4. Zenob. III. 77. Utitur hoc versu Plut. vit. Ni
ἔμμορε V *ἔλαχε*), compar. Lyc. et Sullae c. 1. (ubi *ἔλλα*

5.

Οὔ μοι ἔτ' εὐκελάδων ὕμνων μέλει, οὐδ' ἔτι μολπῆς.

6.

Οὐκέτι γιγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρῆας.

7.

Παῖδες Ἀρίστωνος, κλεινοῦ θεῖον γένος ἀνδρός.

8.

Ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

9.

Ἦν θεὸς ἢ κρέσσων δή τις· ὀνησόμεθα.

10.

* *Οὐ πάντα θεοὶ πᾶσιν ἔδωκαν ἔχειν.*

Fr. 5. Chrysippus *π. ἀποφατικῶν* c. 9: *εἰ ποιητής τις οὕτως ἀπεφήνατο· Οὔ μοι κτλ. Alcmani* vindicat Schneidewin, quod si verum, exspectes *μολπᾶς*. — *οὐδ' ἔτι*, Letronne *οὐδέ τι*.

Fr. 6. Aristot. Eth. Eudem. VII. 10: *Καὶ ὥσπερ αἱ πόλεις ἀλλήλαις φίλαι, οὕτω καὶ οἱ πολῖται· καὶ ὁμοίως οὐκέτι . . . Μεγαρῆας καὶ οἱ πολῖται κτλ.* et antea iam VII. 2: *Διὰ γὰρ τὸ χρήσιμοι εἶναι φιλοῦσιν ἀλλήλους καὶ μέχρι τούτου, ὥσπερ ἡ παροιμία· Γλαῦξ' ἐπίκουρος ἀνὴρ σὸν σὸν φίλος, ἔσκε μάχηται. καὶ οὐκέτι γ. Ἀθηναῖοι* (Mb *Ἀθῆναι*, Pb *ἀληθῆναι*) *Μεγαρῆας*. Fort. *Solonis* est, is autem qui praecedit versus fortasse *Archilochi* sic scribendus: *Γλαῦξ' ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος, ἔσκε μάχηται.* Dubium an item ex elegia petitus sit versus Eth. Nic. VIII. 6. (cf. Apostol. XIV. 59. a):

Πολλὰς δὴ φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν.

Fr. 7. Plato Rep. II. p. 367. E: *Καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἀεὶ μὲν δὴ τὴν φύσιν τοῦ τε Γλαύκωνος καὶ τοῦ Ἀδειμάντου ἠγάμην, ἀτὰρ οὖν καὶ τότε πάνυ γε ἤσθην καὶ εἶπον· Οὐ κακῶς εἰς ὑμᾶς, ὦ παῖδες, ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων ἐποίησεν ὁ Γλαύκωνος ἐραστής, εὐδοκιμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῖ μάχην, εἰπών· Παῖδες κτλ.* Respicit Aristid. II. 98: *ταῦτα λέγει Πλάτων τοῦ ἐπιγράμματος μετέχων, καὶ δι' ὃν τὸ Ἀρίστωνος γένος θεῖον ὡς ἀληθῶς.* ubi Schol. III. p. 420: *ἐπίγραμμα γὰρ ἦν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ Ἀρίστωνος, λέγον οὕτως ὦ παῖδες Ἀρ. κλεινοῦ θεῖον γένος.* Referunt haec ad *Critiam* Schleiermachero auctore.

Fr. 8. Polybius XV. c. 16: *Ἔστι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταὐτόματον ἀντέπραξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἔστιν δ' ὅτε πάλιν κατὰ τὴν παροιμίαν· ἐσθλὸς κτλ.* Fort. *Theognidis* est.

Fr. 9. Herodian. *π. μον. λέξ.* p. 40, 23: *Λέγεται δὲ καὶ κρέσσων μὴ πλεονάζοντος τοῦ ι — καί· ἦν θεός· ἢ κρέσσων δέ τι ὀνησόμεθα.* Dubitanter pentametrum restitui, Lehrs: *ἦν θεὸς ἢ κρέσσον· τί ὀνησόμεθα.*

Fr. 10. Epigramma incertum in Anthol. XII. 96: *Οὔτι μάταν θνατοῖσι φάτις τοιάδε βοᾶται, ὡς οὐ πάντα κτλ.* Fortasse illud ipsum *ὡς* praemittendum, nisi malis *οὐ γὰρ ἅπαντα*. — Fortasse etiam ex antiquiore

11.

Ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἁπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

12.

Ἡμεῖς δ' εἰς Ἕλλης πόντον ἀπεπλέομεν.

13.

Τὸν φρουρὸν φρουρεῖν χρὴ, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.

14.

Κοῦραι ἐλαφρὰ ποδῶν ἴχνι' ἀειράμεναι.

15.

Ὀλίγης ἐστὶ διδασκαλίας.

II. *IAMBOI.*

16.

Ξάνθῃ παλαιῇ γρῆϊ πολλοῖσιν φίλῃ.

elegiaco poeta petitum, quod ib. XII. 18. Alpheus dicit: *τοὔνεκεν οὐ γειν γλυκὺν ἵμερον, ἀλλὰ διώκειν πᾶσι λέγω· ψυχῆς ἐστὶν ἀκόνη.*

Fr. 11. Aristot. Eth. Nic. II. 5: *Καὶ διὰ ταῦτ' οὖν τῆς μὲν ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἔλλειψις, τῆς δὲ ἀρετῆς ἡ μεσότης· ἔσθλοὶ κτλ.* rum LbOb *κακοὶ δὲ παντοδαπῶς.*

Fr. 12. Mar. Victor. p. 134: „Hoc quoque notandum in enunti pentametri elegiaci, nam plerumque aurem fallit, ut in illo graeco *Ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλήσποντον ἀπ.*" Sed hoc divisim scribendum ess gramm. docet. Fort. hoc sicut Fr. 14. *Callimachi* est, atque etiam I novicium videtur.

Fr. 13. Macar. Prov. VIII. 40. ubi legitur *χρὴ φρουρεῖν*, quae posui.

Fr. 14. Dionys. Halic. de comp. verb. c. 25. ubi de pentametr serit: *ὅμοιον τούτοις· κοῦραι κτλ.* ubi Reg. 1. et Colb. *ἐλαφροπόδι ἴχνι'* Hermann, vulgo *ἴχνε'*.

Fr. 15. Herodian post Moer. p. 475. ed. Piers: *ὀλίγης ἐστὶ διὰ λίας· ἀντὶ τοῦ ὀλίγων δεῖται πρὸς μάθησιν.* Ex Attico poeta petitu detur, fort. *Critia.*

Fr. 16. Rufin. de metr. com. p. 385. hoc iambi exemplum ex Iu fert: *Ξανθῇ π. γ. πολλῆσιν φ.* quae correxi, nam *Ξάνθη* nomen pro illius mulieris. *Archilochi* vel *Anacreontis* videtur versus.

17.

Περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή.

18.

Ἀνθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλει πόλις.

19.

Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως.

20.

Πολλὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ
Νότος κυλίνδει κύματ' εὐρείης ἁλός.

21.

Καὶ παχυσκελὴς ἀλετρὶς πρὸς μύλην κινουμένη.

22.

Βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί.

23.

Δῆμος ἄστατον κακόν

Fr. 17. Schol. Aristoph. Av. 1620: *μισητίαν δὲ οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν καὶ τό· περὶ . . . γυνή οὕτως ἐξηγοῦνται.* ubi Ald. *παχεῖα καὶ μισ.* Eustath. 1651, 1: *χρῶται δ' αὐτῷ καὶ παροιμία ἐν τῷ· περὶ κτλ.* ubi *μισήτη* potius quam *μισητή* scribendum praecipit. Photius 274, 4: *καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον παρὰ κτλ.* (cod. *παχεῖαν*). Eadem Suid. v. *μισητή*. Apostol. XIII. 95. — *Archilocho* tribuunt Iacobs et Meineke Poet. Com. II. 202.

Fr. 18. Luciani Scyth. c. 9: *Καὶ ἔμελλον οὕτω διατεθήσεσθαι τὴν γνώμην ἰδὼν πόλιν ἀκμάζουσαν ἀκμῇ τοσαύτῃ καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ἀνθεῦσαν* (ἀνθοῦσαν M) *κτλ.*

Fr. 19. Hesych.: *Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως Ἑλλησποντιακῆς, ἣν τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ Περικότης φασὶν οἰκῆσαι* (*οἰκίσαι.*)

Fr. 20. Cicero ad Attic. V. 3: „Tu autem abes longe gentium: *πολλὰ κτλ. Archilochi* videntur versus, quo poeta saepius utitur Cicero.

Fr. 21. Plut. non posse suaviter viv. c. 21: *Ἐν δὲ πομπαῖς καὶ θυσίαις οὐ μόνον γέρων καὶ γρηῦς, οὐδὲ πένης καὶ ἰδιώτης, ἀλλὰ καὶ παχ. κτλ.* Nisi forte est versus Eupolideus *Comici* alicuius.

Fr. 22. Plut. de cohib. ira c. 9: *ἄρχομαι καταφρονεῖν τῶν λεγόντων — καὶ Βαῖνε κτλ.* Meineke *Archilocho* tribuit.

Fr. 23. Dio Chrysost. XXXII. p. 432: *Καὶ ταῦτα ἀκούων Ὁμήρου τε καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν ὑμνούντων ἀεὶ τὸν ὄχλον ὡς χαλεπόν τε καὶ ἀπειθῆ καὶ πρὸς ὕβριν ἕτοιμον, τοῦ μὲν οὕτω λέγοντος — ἑτέρου δὲ πάλιν αὖ, Δῆμος κτλ.* Fortasse *Solonis* sunt versus vel *Archilochi*. Respicit autem huc Dio Cassius in aliqua oratione, sed locus nunc non est in promptu.

καὶ θαλάσσῃ πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται,
καὶ γαληνὸς ἦν τύχῃ, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται,
κἤν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν.

24.

Πρὸς στάθμῃ πέτρον τίθεσθαι, μήτι πρὸς πέτρῳ στάθμ

25.

Πέλλα γάρ (πλείη)
τρυγὸς γλυκείης, ἣν ἔτικτεν Ἀνθηδών.

26.

Ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς
ᾔδεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κράνους χρεία.

27.

Βαὺ βαὺ καὶ κυνὸς φωνὴν ἴεις.

V. 2. ὁμοῖον, vulgo ὅμοιον. — V. 3. ἦν τύχῃ Kayser, κεἰ γαληνὸ τύχοι Emperius, ἐντ' χώρᾳ B, ἐντείχω M, ἐντ' ἠχῶν V, ἐντ' ἠχῶ re πρὸς Reiske, vulgo πᾶν. — βραχὺ, Iacobs ταχὺ. — V. 4. Fort. ἄντιος etiam Geel) τῶν πολιτέων, et M πολίτ' ἄν.

Fr. 24. Plut. de prof. in virt. c. 2: ἀλλ' ὀρθῶς μὲν εἴρηται τὸ *στάθμῃ* κτλ.

Fr. 25. Et. Gud. 57, 33: *Ἀνθηδών· ἡ μέλισσα παρὰ τὸ ἄνθη ἐ ἐν αὐτῷ· ἁπλαῖ γὰρ τρύγος· γλυκὺς ἦν ἔτικτεν Ἀνθηδών.* Et. Sorb Gaisford. Et M. 108, 44: *Ἀνθηδόνος ἡ μέλισσα, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐ ἐν αὐτῇ· ἁπλὰ γὰρ τρύγος γλυκίης ἣν ἔτικτεν Ἀνθηδών.* Schneidewin *Anonii* esse versum: *Πλεῖα γὰρ τρυγὸς γλυκείης, ἣν ἔτικτεν ἀνθηδών* i *μέλισσα.* Sed scribendum: *Ἀνθηδών· ἡ μέλισσα παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδ (καὶ πόλις Βοιωτίας, διὰ τὸ πλεῖστα ἄνθη ἀνθεῖν) ἐν α* (vid. Steph. Byz. v. *Ἀνθηδών* et Schol. Il. β'. 508.) deinde possis tetr trum restituere *πέλλα γὰρ τρυγὸς* κτλ. sed malui trimetrum confor quamquam emendatio incerta: illud certum de musto vini Anthedonii Athen. I. 31. B) locutum esse poetam, fortasse *Hipponactem.*

Fr. 26. Photius p. 355, 19. *ὁ τὸν κῦσον τρωθεὶς ἤδη Αἰσώπου λιστα τοῦ κράνους χρεία.* quae emendata sunt in Indice p. 728., nisi tera *χρείη* malis.

Fr. 27. Io. Alexandr. 32, 23: *Καὶ τὸ βαὺ κατὰ μίμησιν κυνὸς νεται, βαὺ βαὺ καὶ κυνὸς φωνὴν ἴεις· ἐξ οὗ καὶ τὸ βαΰζω ῥῆμα.* Me olim comico poetae tribuit et *ἴεις* scripsit, sed Atticis canes latrant a vid. Aristoph. Vesp. v. 903., Ionibus *βαὺ βαύ*, unde etiam Heraclides zomenius (de quo vid. Plato Ione 542. D. Athen. XI. 506. A. Aelian. H. XIV. 5.) fortasse *βαῦς* dictus id est *κύων*. Conferas Hesych. *μένιος· οὗτος Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιός τε καὶ ὁ βαῦς καλούμενος.* haec glossa, quae intelligi nequit, coniungenda cum praegressa: *Κλαζομ οὗτοι κωμῳδοῦνται· δοκοῦσι γὰρ ἐπικύπτοντες προστιλᾶν·* [*Κλαζομ οὕτως Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος ὁ καὶ βαῦς καλούμενος.* Ce conf. Auson. Epigr. 131, 4.

28.

Ἐγὼ μέν, ὦ Λεύκιππε, δεξιὴ σίττη.

29.

Κέρδαιν' ἑταῖρε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

30.

Μέλλοντας ἤδη παρθένοις ἁλινδεῖσθαι.

III. *ΜΕΛΗ.*

31.

Ὀψόμενος Φελέναν ἑλικώπιδα.

32.

Νέστορι δὲ Φῶ παιδός.

33.

Ἀμὲς δ' Φειρήναν, τὲ δέ, τάρροθε Μῶσα λίγεια.

Fr. 28. Schol. Aristoph. Av. 704: *Λίδυμος δέ, ἐπεὶ ἡ σίττη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτας φαίνεται. Ἐγὼ μὲν ὡς Λεύκιππη (V λευκίπη) δ. σ.* Suidas v. *Λεὶ τοῖς ἐρῶσιν* exhibet *ὦ Λευκίππη δεξιά.* Emendavit Bentley. Meineke praeterea coniecit *δεξιῇ σίττῃ*, retulit autem ad Hipponactem (Babrius p. 123.) et coniecit pertinere ad narrationem illam de Leucippo et Leucophryne ap. Parthen. Erot. c. 5. Fort. pro *Φαίνεται* scribendum *Φοῖνιξ*, quem sane non est improbabile eam fabellam versibus exposuisse.

Fr. 29. Sext. Empir. adv. Math. XI. p. 270: *Καὶ ἑκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετᾶν παράγγελμα· Κέρδαιν' κτλ. Κωμικόν* videtur Sextus paulo liberius adhibuisse, Meincke versum ad Eupolidis Baptas retulit, cum olim *χείματος* coniecisset, quod fortasse non improbandum.

Fr. 30. Et. M. 64, 13. *ἁλινδῶ· τὸ κυλίω· οἷον· μέλλοντας κτλ.* — *παρθένοις* Hemsterh., v. *παρθένους.*

Fr. 31. Priscian. I. p. 21: „Adeo autem hoc verum est, quod pro digamma Aeolico F ponitur u: quod sicut illi solebant accipere digamma modo pro consonante simplici, teste Astyage, qui diversis hoc ostendit usibus, ut in hoc versu: *οὐόμενος Fελέναν ἑλικώπιδα*" cod. Halberst. *οψομενος Fελεναν ελικωπιδα*, ed. Ven. 2. *ὀχόμενος.* — *Alcmanis* videtur sicut Fr. 32.

Fr. 32. Priscian. I. p. 21: „Est tamen, quando iidem Aeolenses inveniuntur pro duplici quoque consonante digamma posuisse, ut *Νέστορα δὲ Fοῦ παιδός.*" Halberst. necto *ΡΙΔΕFωι ΙΙΡΑΟΟ*, Heid. *Νέστορι δὲ Fωι πραος.* Lips. 1. *Νέστορα αε Fωι παραος.* Lips. 2. *Νειτορι εο Fω ιπαραος.* Erl. 1. *Νεστορα δε Fαι παιδας.*

Fr. 33. Prisc. I. p. 22: „Digamma F Aeoles est quando pro nihilo in metris accipiebant, ut *Ἄμμες δ' Φειρήναν τὸ δέ τ' ἄρ θέτο Μῶσα λιγαία.* Est enim hexametrum heroicum," ita Krehl ex Lips. Zwicc. Erl., *αμμες δ' Φειρήσαντο θεοί τοι δ' ὤμοσαν Fαιέν* vulgo, *αμες δε φει ρ. η. ναν το δε ταρε ετο μωσα λιτατα* Heid., AMEC δε φEΙ P. HNAN TOdεTα peeto *ΜωσαΛιτΑΤΑ* Halberst. Itaque scripsi *Ἀμὲς δ' Φειρήναν, τὲ δέ, τάρροθε Μῶσα λίγεια*, quamquam fortasse potius aliud oblitterati digamma exemplum latet, velut *τὸ δ' Fέαρ.* Versus *Terpandri* vel *Alcmanis.*

34. 35. 36. 37. 38.

Κὠ τοξότας Ἡρακλέης.
Κάλλιστ' ὑπαυλέν.
Κἀ μεγασθενὴς Ἀσαναία.
Μελάμποδά τ' Ἀρπόλυκόν τε.
Ἄρχοιμεν γὰρ γὰρ κὠθρασίων.

39.

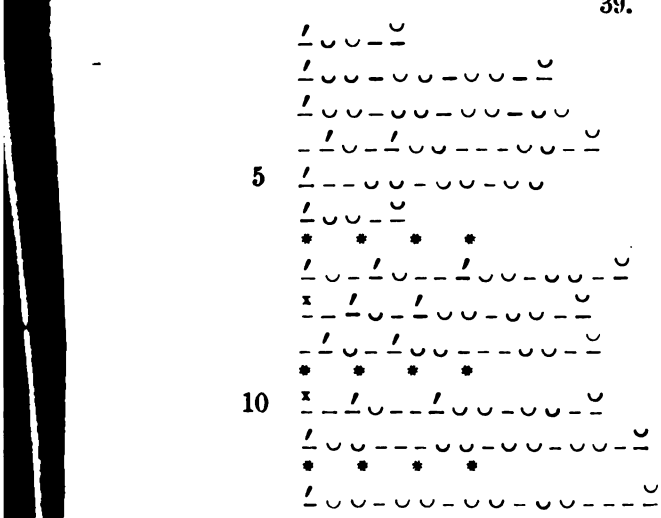

Οἱ δέ τε καλον

Fr. 34—38. Apoll. de Synt. p. 335: *Ἀπειράκις γὰρ τὰ Λω ψαλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται· κὠ τοξότας κτλ.* Fr *Alemanis* videntur. — Fr. 35. A *κάλιστ'·* — *ὑπαυλέν* scripsi, pro *ι* — Fr. 36. emendavit Ahrens, legebatur *κἀ μέγ' ἀπενήσασε ναὶ ἀ. καμεγ' ἀσθενησασιαν.* Dud. *ἀπεγήσασα.* — Fr. 37. Fort. rectius *Ἀρ* scribas. Ceterum videtur *Stesichori* Fragmentum, vid. ad. Fr. 39. — A *κοθρασιων.* Possis conicere *ἄρχοι μὲν γὰρ κὠ βράσσων.*

Fr. 39. Apollod. Bibl. III. 4, 4: *Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀχταίονος τῶν οὕτω* (sic codd. praeter Re qui a pr. m. *ἐκ τῶν οὗτοι*, vulg *οὗτοι.*)

Λὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδόν, ἠΰτε θῆρες,
τοῦδε δάσαντο κύνες κρατεροί· πέλας Ἄρκυα πρώτη.
** * * μετὰ ταύτην, ἄλκιμα τέκνα·*
Λυγκεὺς καὶ βάνος πόδας ἀνετός, ἠδ' Ἀμάρυνθος·

καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὡς κατέλεξε· (libri *καὶ οὓς ὀνομαστὶ κεν, ὡς κατελέξη*)

καὶ τότε Ἀχταίων ἔθαρσεν Διὸς ἐννεσίῃσιν·
πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πίον σιμετέροιο ἄνακτος
Σπαρτός τ' ὠν Ἄργος τε Βορῆς τ' αἰψηροκέλευθος.
τοῦ δ' Ἀχταίωνος πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαψαν·
τοὺς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες·
ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.

σῶμα περισταδόν, ἠΰτε θηρός,
τοῦδ' ἀάσαντο κύνες κρατεροί· πέλας
Ἄλκαινα πρώτα· μετὰ ταύταν δ' ἄλκιμα τέκνα
Λυγκεὺς καὶ Βαλίος πόδας αἰνετός
ἠδ' Ἀμάρυνθος.

* * * * *

καὶ τότ' Ἀκταίονα κτεῖναν Διὸς ἐννεσίῃσιν·
πρῶτος γὰρ Μέλαμπος σφετέροιο ἄνακτος
Σπαρτός τ' Ὄμαργός τε Βορῆς τ' αἰψηροκέλευθος . . .

* * * * *

οἵδ' Ἀκταίονος πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαψαν·
τοὺς δὲ μέτ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες.

* * * * * *

ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.

Ita hae veteris alicuius poetae reliquiae nunc in heroicos versus redactae sunt, at apparet lyricos potius hic numeros deprehendi, et mihi quidem videntur *Stesichori* versus delitescere, quem Pausania auctore IX. 2, 3. constat Actaeonis fabulam illustrasse, ut mihi videtur peculiari carmine, quod Ἀκταιονίς inscriptum fuerit, vide quae dixi in Annal. Antiquitat 1850. p. 401. seqq. Ad idem hoc carmen referas etiam Fr. adesp. 37: *Μελάμποδά τ' Ἀρπάλυκόν τε*, nam utrumque nomen ab Hygino 181. inter Actaeonis canes refertur. Itaque sic fere redintegrandus ille locus: *τὰ δὲ ὀνόματα τῶν Ἀκταίονος κυνῶν ἐκ τῶν (Στησιχόρου) οὕτως· οἱ δέ νυ.κτλ. . . . . καὶ (ἄλλοι), οὓς ὀνομαστὶ ἐξήνεγκεν ὁ Στησίχορος κατὰ λέξιν· καὶ τότ' κτλ.* Apparet autem quatuor fragmenta servata esse. V. 1. *οὕτως· Οἱ δέ νυ* scripsi, quamquam possis etiam *οὕτω δέ νυ*, ut *οὕτω* poetae sit, libri *οὕτω* (*οὗτοι*) *δὴ νῦν*. — V. 2. *θηρός* Scaliger, vulgo *θῆρες*. — V. 3. *τοῦδ' ἀάσαντο* scripsi, (cf. Hesych. *ἀάσαντο, ἔβλαψαν*). P *τοῦ δ' αὖ τό*, Rabc X *τοῦ δάσαντο*, V *τοῦ δάσαντος*, vulgo *τοῦτον ἐδάσαντος*, unde male corrigunt *τοῦδε δάσαντο*, quod ab hoc loco alienum; antea *ὠδάξαντο* conieceram. — *κρατεροί*, libri *κρατεροῦ*. — V. 4. *Ἄλκαινα* scripsi, *ἄρχενα* libri, unde Scaliger *Ἄρπυια* (cf. Ovid. Met. III. 315). Compares Schol. Il. ν'. 29: *οἱ κύνες πολλάκις ὀνομάζονται μετὰ τῶν κτητόρων, οἷον Κέρβερος Ἅιδου, Ὄρθος Γηρυόνου, Ἄλκαινα Ἀκταίωνος*. Ceterum nihil excidit, tres qui deinceps recensentur, Alcaena nati sunt. — *πρώτα, μετὰ ταύταν δ'* scripsi, vulgo *πρώτη, μετὰ ταύτην*, nisi malis *μετὰ δ' αὐ τάν*. — V. 5. *Βαλίος* Mitscherlich (nisi quod *Βάλιος* scripsit), libri *βάνος*. — *αἰνετός* Gale, libri *ἀνετός*, cf. Antimach. ap. Paus. VII. 25. *πόδας αἰνετὼ ἤλασεν ἵππω*, et ap. Schol. Il. δ'. 239: *Δείμός τ' ἠδὲ Φόβος, πόδας αἰνετώ, υἱὲ Θυέλλης*. — V. 7. *καὶ τότ'* libri, nisi quod PcV *καὶ* om. — *Ἀκταίονα κτεῖναν* scripsi, VM *ἀκταῖον κτεῖναι*, PDRcX *ἀκταῖον κτεῖνε*. — *ἐννεσίῃσιν*, libri *αἰνεσίῃσι*, fort. *ἐννεσίαισιν*. — V. 8. *πρῶτος* libri, sine causa *πρῶτοι* corrigunt. — *Μέλαμπος* scripsi, libri *μέλαν ἀπὸ*, unde Scaliger *μέλαν αἷμα πίον*. — V. 9. *Σπαρτός* Scaliger, libri *παρτός*. — *τ' Ὄμαργος* scripsi, libri *τ' ὦ* (vel *δὲ ὦν*) *ἀργός*. Cf. Arcad. de Accent. 47, 18: *καὶ τὸ ὄμαργος* (scr. *Ὄμαργος*) *σύνθετον ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἀργός· ἔστι δὲ ὄνομα κυνός*. — V. 10. *οἵδ' Ἀκταίονος* scripsi, *οὐ ἀκταίον* M, *οὐ δ' ἀκταίου* ceteri libri, *τοὶ δ' Ἀκταίωνος* Scaliger. — *ἔλαψαν* Scaliger ut videtur, libri *ἔδαψαν*. — V. 11. *μέτ'*, vulgo *μετ'*. — *ἐπέσσυθεν* Scaliger, *ἐπέσσυθον* vulgo. — V. 12. alienum ab Actaeonis fabula esse existimant, at dixerat poeta de malis, quae propter Actaeonis caedem invaserant terramque vexabant, donec placatus est Actaeon, cf. Pausan. IX. 38, 5.

40.

Ἀ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο
χρύσεον αἶψα ποτήριον . . .

41.

Μήτ' ἐμῶ αὐτᾶς
Μήτε κασιγνήτων πόδας ὠκέας
τρύσῃς.

42.

Καὶ τὺ Διὸς θύγατερ μεγαλόσθενες.

43.

Καί τυ φίλιππον ἔθηκεν.

44.

Ἀλλ' ἃ πολυνεικὴς
δῖ' Ἑλένα.

45.

Ἄγ' αὖτ' ἐς οἶκον τὸν Κλεησίππω.

Fr. 40. Athenaeus XI. 781. D: *Αὐτός γε μὴν ὁ Ζεὺς τῆς Ἥρας γενέσεως ἄξιον ἡγεῖται δῶρον Ἀλκμήνῃ δοθῆναι ποτήριον, ὅπερ Ἀτρύωνι εἰκασθεὶς δίδωσιν· Ἀ δ' ὑποδεξαμένα κτλ. Ποτήριον* vulg Athenaei sermonem referunt, sed aperte est poetae, quem *Alcmanem* suspicor, nisi ad recentiorem aliquem, velut *Ibycum* revocare malis, niam Athenaeus XI. 460. A ubi recenset eos, qui primum voce *ποτ* usi sint, Simonidem Amorginum, Alcmaeonidis poetam, Sapphone Alcaeum commemorat. De fabula ipsa vid. Ath. XI. 474. F. 475. C. san. V. 18, 3.

Fr. 41. Apollon. de pronom. p. 318: *Καὶ ἔτι τό· μήτε ἐμῶ τᾶς* (cod. *ἐμ' ωυτᾶς*) *κτλ. διέσταλκε δυσὶ περισπωμέναις· ἠδυνάτει συντεθῆναι διὰ τὸ ἐπιφερόμενον ῥῆμα.*

Fr. 42. Apollon. de Pronom. p. 328. B: *Ἡ γὰρ τὺ ὀρθῆς τὰ οὖσα εὐθεῖαν σημαίνει παρὰ Δωριεῦσι· Καὶ τὺ κτλ.*

Fr. 43. Apoll. de Pron. p. 328. B: *Τὺ — ἐγκλινομένη δὲ αἰτια* (*σημαίνει παρὰ Δωριεῦσιν*) *καί τυ* (Cod. *τοι*) *κτλ.* Legitur etia Synt. p. 131. et 132.

Fr. 44. Schol. Il. *π'*. 52: — *ὅσοις κυρίοις εἰς ης λήγουσι βαρυτ συνθέτοις παράκειται ἐπιθετικὰ ὀξυνόμενα, Δισγένης — αὐτὰρ ὁ διογ Πολυνείκης — ἀλλὰ* (quod correxi) *πολυνικὴς* (corr. Schneidewin) *δι* (corr. Hermann). Lyrici haud dubie est, cum sequantur exempla ex chylide, Pindaro, Alcmane petita; fort. est *Stesichori*. Ceterum Schnei et Lobeck *Δυσελένα*, Meineke *Ἑλένα*, possis etiam *Ἀλυελένα*, vid. Il. 379, 38.

Fr. 45. Hephaest. p. 25: *Βραχυκατάληκτα δὲ καλεῖται, ὅσα ἀπ ποδίας ἐπὶ ὅλῳ ποδὶ μειοῦται, οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ· Ἄγ' κτλ. ἐνταῦθ ὁ σιππω πους ἀντὶ ὅλης ἰαμβικῆς κεῖται διποδίας. ἄγατ' ἐς* CM, *λησίππω* cod. Nan., sed cod. Darmst. 1. *κλεσίππω*, 2. *καλεησίππω.* initio legendum *ἄγ' ἄψ ἐς.*

46.

Εἶμ᾽ ὦτ᾽ ἀπ᾽ ὑσσάκω λυθεῖσα.

47.

Cramer. An. Ox. IV. p. 356, 24. *τῷ ἔντι, τὸν ἔντα ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοντα, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ οὕτως ἔχουσα· παῖδα ἔντα.* Cf. Choerobosc. II. 859. Favor. 205 et 206. Fort. *Alcmanis* est.

48. 49.

ϝΑχι Λίχα μέγα σᾶμα.
ϝΑχι ὁ κλεινὸς
Ἀμφιτρυωνίδας.

50.

ϝΩτε χερνᾶτις γυνὰ
οὐδὲν προμαθιομένα.

51.

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏓

Τοιοῦτος εἰς Θήβας πάϊς ἁρμάτεσσ᾽ ὠχημένος.

52.

– ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑

Μᾶλις μὲν ἔννη λεπτὸν ἔχοισ᾽ ἐπ᾽ ἀτράκτω λίνον.

Fr. 46. Hephaest. p.25: *Ὑπερκατάληκτα δέ, ὅσα πρὸς τῷ τελείῳ προσέλαβε μέρος ποδός, οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ· εἶμ᾽ ὥστ᾽ ἀπὸ πυσσάλω λυεῖσα.* CM *εἶμ᾽ ὦ τὰ πύσσα χωλυθεῖσα*, Nan. *εἶμ᾽ ὡς ἀπυσιλάκλω λυθεῖα.* — *ἀπ᾽ ὑσσάκω* Bentley, *ὦτ᾽* ego restitui.

Fr. 48. 49. Et. M. 417, 12: *Ἰστέον, ὅτι τὸ ἦχι οἱ Δωριεῖς ἄχι λέγουσι διὰ τοῦ α· ἄχι Λ. μ. σ. τουτέστιν ὅπου τοῦ Λίχα τὸ μέγα μνημεῖον καὶ ἄχι ὁ κλ. Ἀμφιτρυωνίδης* (sed DM — *ίδας*) fort. *Ἀμφιτρυωνιάδας. ἄχι* Kulenkamp.

Fr. 50. Apollon. de pron. p. 321. B: *οἱ δὲ βαρυτονοῦσι τὸ ὦ Δωρικῶς δεχόμενοι ἀντὶ τοῦ ὡς, ὁμοίως τῷ ὥτε χερνίτης κτλ.* sed rectius de Synt. p. 156: *καθὼς ἔχει καὶ τὸ ὥτε χερνᾶτις γυνά.* idem de adv. Bekk. An. II. p. 583. *ὥτε χερνᾶτις γυνή.* et p. 617. *ὥτε χερνῆτις γυνή. Προμαθιομένα* pro *προμαθιουμένα* scripsit Ahrens, qui *Alcmani* vindicat.

Fr. 51. Hephaest. 81: *Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν ἐπιωνικόν, ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικήν, ἢ δευτέραν παιωνικήν, τὴν δὲ τρίτην τροχαϊκὴν ἑξάσημον ἢ ἑπτάσημον, εἶτα τὴν ἐκ τροχαίου καὶ τῆς ἀδιαφόρου κατακλεῖδα· οἷον· τοιοῦτος κτλ. Μόλις μὲν κτλ.* (Fr. 52.) — *ἁρμάτεσσ᾽ ὠχημένος* scripsi, Turn. Fl. *ἁρμάτεσσι χήμενος*, C *χείμενος*, Arnaldus *ἁρμάτεσσ᾽ ὀχούμενος*, Ahrens, qui aeolico poetae tribuit: *Τοίουτος εἰς Θήβαις πάϊς ἁρμάτεσσ᾽ ὀχήμενος* (hoc etiam Bentley coni.).

Fr. 52. Hephaest. 81: *Τετράμετρον δὲ καταληκτικὸν ἐπιωνικὸν — οἷον . . . Μόλις μὲν Ἔννη κτλ. Μᾶλις* scripsi, ut mulieris sit nomen, C *μᾶλις*,

53.

Ἐγώ φαμι ἰοπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν.

54.

Aristid. I. p. 327: *Δοκῶ τοὐναντίον ποιήσειν τοῖς Αἰολεῦσι τ ταῖς· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ, ἐπειδάν τι βούλωνται τῶν καθ' αὑτοὺς λίσαι, μεγάλῳ αὐτὸ παρέβαλον καὶ παρ' ἀρχαίοις περιφανεῖ, ἡγ νοι μάλιστ' ἂν οὕτως ἐξελέγξειν.*

55.

Ὄψι γὰρ ἄρξατο.

56.

Ἀλλά τις ἄμμι δαίμων.

57. 58.

Πατέρων ἄμμων.
Ἀμμετέρων ἀχέων.

59.

Παῖς ὁ χῶρος.

vulgo *μόλις* — *ἔννη* scripsi, *Ἔννη* Toup, vulgo *Ἔννα*. cf. Et. M. 34 *Ἔννη· ἔστι νῶ· σημαίνει τὸ νήθω· ὁ παρατατικὸς καὶ ἐπὶ πρώτης συζυγίας καὶ ἐπὶ δευτέρας· ἂν γὰρ ἐστὶ νώμενος ὡς κλώμενος, δηλ ἐστὶ δευτέρας· τοῦ νῶ ὁ παρατατικὸς ἔνων, ἔνης, ἔνη, καὶ πλεονασμ ν ἔννη· οὕτως Ἡρωδιανός.* quae, ut etiam Gaisford coniecit, ad hunc versum referenda sunt. Fort. *Alcaei* est.

Fr. 53. Plut. de garrul. c. 5: *Καὶ σκόπει τὴν Λυσίου πειθὼ κ ριν· κἀκεῖνον γὰρ ἐγὼ φαμι κτλ.* Fort. *Sapphus* est.

Fr. 55. Apollon. de adv. Bekk. An. II. 573: *Ἀνάλογος γὰρ καὶ ἡ Αἰολεῦσι βαρεῖα τάσις, λέγω δὲ τοῦ· ὄψι γ. ἄ.* Herodian. *π. μον. λέξ.* 2 ubi *ὀψὶ γὰρ ἀρξάτω*. *Alcaei* videtur, qui videtur sive de vento sive late dixisse:

Πεσεῖται ταχέως· ὄψι γὰρ ἄρξατο.

vid. proverbium ap. Schol. Soph. Ai. v. 257: *Ἀλλ' ἔπεσε ταχέως· δε γὰρ ἤρξατο.* Futurum *πεσεῖται* Aeolensibus tribuit Eust.

Fr. 56. Apollon. de pron. p. 383. B: *Αἰολεῖς ἄμμι. ἀλλά κτλ.*

Fr. 57. 58. Apollon. de Pron. p. 381. C: *Αἰολεῖς — ἐπὶ δὲ τ νάρθρου π α τ. ἀ. καὶ τῇ ἐντελεσιέρᾳ ἀμμ. ἀχέων* (Cod. *αχαιῶν*).

Fr. 59. Herodian. Cram. An. Ox. III. 239, 28: *Τὸ μέντοι π μόνου τοῦ Πανὸς λέγεται καὶ κλίνεται, ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδετέρου π ἐπεὶ καὶ πᾶς, παντός· ἐπεὶ ἐάν σοι προτείνῃ τις τὸ πᾶς κλίναι· ε εἰ μὲν τὸ κοινόν· εἰ δὲ παρ' Αἰολεῦσι, παντός· οἱ γὰρ Αἰολεῖς λ πᾶς παῖς ὁ χῶρος· „ἵνα ἴδωμεν ὅτι πάντα.“* * *

60.

Καὶ κατ' ἰψήλων ὀρέων.

61.

Ἀλλ' ὦ πάντ' ἐφόρεις Ἄλιε.

62.

Τὸ δ' ἐκ Σάπφως ἀμελγόμενος μέν τοι φέρω.

63.

Ἰδρῶς ἀμφότερα.

64.

Τὸ πασσύριον ἰμῶν ἁπάντων γένος.

65.

Κλαΐην δάκρυσιν.

Fr. 60. Cramer An. Ox. I. 63, 29: *ὕψος — ἔνθα οἱ Αἰολεῖς ἀναλογώτεροί εἰσιν ἴψος λέγοντες καὶ κατ' ἰψηλῶν ὀρέων*, et 418, 31: *ἀλλὰ καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν Αἰολεῖς τρέπουσι υ εἰς ι· κατ' ἰψηλῶν ὀρέων. Sapphus* videtur.

Fr. 61. Cram. An. Ox. I. 327, 3: *Τὸ γὰρ ὁρῶ δευτέρας μὲν ὡς πρόδηλον, ἀλλὰ καὶ πρώτης, ὡς δῆλον ἐκ τῆς Αἰολίδος διαλέκτου· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ οἰκῶ ἡ μετοχὴ — οἰκείς, οὕτω ἀπὸ τοῦ ὁρῶ· ἀλλ' ὦ π. ἐφορεῖς Ἄ. Alcaei* videtur, quoniam Grammaticus ibi componit cum alio Alcaei fragmento.

Fr. 62. Choerobosc. in Aldi Cornu Cop. 268: *Οἱ δὲ Αἰολεῖς καὶ Λάκωνες, οἵτινές εἰσι μέρος Δωριέων, προσθέσει τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν· οἷον ἡ Σαπφώ, τῆς Σαπφῶς, καὶ ἡ Λητώ, τῆς Λητῶς, καὶ δηλοῦσιν αἱ χρήσεις οὕτως ἔχουσαι· Τὸ δὲ ἐκ Σαπφῶς ἀ. μ. τ. φ. καὶ παρ' αὐτῇ τῇ Σαπφοῖ· μάλα κτλ.* Ahrens coni.

Ἐκ Σάπφως τόδ' ἀμελγόμενος μέλι τοι φέρω.

sed quod addit a Sapphus *discipula* profectum esse versum, manifestus error est.

Fr. 63. Cram. An. Ox. I. 208, 13: *Ἰδρώς· τοῦτο παρὰ Αἰολεῦσι θηλυκῶς λέγεται· ἀναδέχεται κλίσιν ἀκόλουθον θηλυκῷ γένει . . . . ὅμοιον τῷ ἠώς· εἶτα ἡ γενικὴ· ἴδρῶς ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἴδροῦς, ὡς Μελάγγρως ἀντὶ μελάγρους καὶ αἰδῶς ἄξιος.* Ahrens *ἴδρως ὁμφόρα* vel *ἀμφόρα*. Fort. *ἴ δ ρ ω ς ἀ μ φ ι ρ ύ τ α.*

Fr. 64. Hesych.: *Πασσύριον, ἀντὶ τοῦ πασσυδίην. Αἰολεῖς· Τὸ πασσ. κτλ. ἡμῶν*, Giese *ἀμμέων*, Meineke coniecit *ἀ π ώ λ ε τ ο πασσύριον κτλ.* Dubitari potest an hoc Aeolici poetae sit, fortasse *Aeschylus* dixit, aut alius lyricus poeta.

Fr. 65. Et M. 574, 65: *Μανίην· ἀντὶ τοῦ ζητεῖν. ἐκ τοῦ μαίω τὸ ζητῶ . . . . καὶ ὥσπερ τὸ κλαίειν διήρηται κλαΐην δάκρυ, οὕτως καὶ μαΐην καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν μανίην*, sed V *ὥσπερ τὸ κλαίειν Αἰολικῶς διήρηται καὶ γίνεται κλαΐειν δάκρυσιν.*

66.

Αἰτιάο τὰ μέτερρα.

67.

Ὅ δ' ἐξύπισθα κασταθείς.

68.

Demetrius *περὶ ποιημ.* Vol. Hercul. II. 122: *ιδαρις* | — *ν εναι . . . . νω* | . . . *δεκενη* — *σπε* | . . . . . *ρενας οινος* | *ωτοιος καπω γαρ κεφα* | *λαν κατισχοτον Εον* | *θαμα θυμον απ νοι* | *πεδαπετομενας* | *τακετητοδουκετι* | . . . . . *ενπς . . . α* | *τωναι τ . . . λυτακαιρυ.* Aeolici poetae, haud dubie *Alcaei* mentum latet, praesertim cum statim p. 123. *Sapphus* videatur tio fieri: *ερω . . . ι . . .* | *σαιφωστονεντωιθωρις* | *κις ου συνιστ . . . . .* | *θυμον και ταραστ —* | *την ψυχην.* atque etiam p. poetae alicuius reliquiae delitescere videntur. Alcaei autem et phus aperte fit mentio p. 128: *τησις πραγματικὴ αὕτη· διὰ γὰ ἐντροχάζουσαν ἀδηλότητα περὶ τουνπλ . . . σημασιν εἰσιν Ἀλκαῖ καὶ Σαπφώ κ.* — Alii quoque poetae ibidem commemorantur, 115. *παρ' Εὐριπίδῃ ἐν νιυσανιωι (Λικυμνίῳ)*, p. 117. *παῖς ἐ Σώ(φρ)ονος μείμων.*

69. 70. 71.

Ἰστοπόνοι μείρακες.
Οὐδὲ λεόντων σθένος, οὐδὲ τροφαί.
Αἳ Κυθερείας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου.

72.

Ὡς πὸς ἔχει μαινομένοισιν.

Fr. 66. Et. M. 587, 12: *Μέτερρα· τοῦτο τὸ πάθος τῆς Αἰολικ διαλέκτου· οἷον· Αἰτιάο τὰ μέτερρα* (D *αἰτιάοτὰμέτερρα*, M *αἰτ ἀμετερρα*)· *ὁ γὰρ μέτριος μέτερρος παρ' αὐτοῖς λέγεται.* Hems *δίζεο*, Valckenaer *αἴτιδδε*, Ahrens *αἴτη ἄϊν*. Scribendum puto *αἰτί μετέρρα* (sive retracto accentu *μέτερρα*).

Fr. 67. Apollon. de adv. Bekk. An. II. 563: *Βαρύνεται καὶ μεταλήψεώς ἐστι τῶν εἰς θεν, ὅπερ ἐστὶ παρ' Αἰολεῦσι καὶ Δωριε ὄπισθεν, ὄπισθα· ὁ δ' ἐξ. κ.* Ahrens *καστάθεις*, sed potest etia *manicum* esse.

Fr. 69. 70. 71. Hephaest. p. 50: *Περαιοῦται μὲν γὰρ* (*τὸ χοριαμ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν, τὸν δάκτυλον ἢ χρητικόν, οἷον δίμετρον μὲν τό· μ. τρίμετρον δέ, οἷον· οὐδέ . . . τροφαί, τετράμετρον δέ· Α κτλ.* Repetit Schol. Pro *Κυθερείας* C *Κυθερήας.* — Fr. 69. *ἱστοπ. μ* Mar. Plot. p. 286. — Fr. 71. etiam Greg. Cor. in Hermog. VII. 9 *ἐκ Κυθερ.*

Fr. 72. Et. M. 635, 22: *καὶ τὸ πός, οἷον ὡς πὸς χειμαινομ ἀπὸ τοῦ ποὺς γέγονε.* sed Choerobosc. ap. Bekk. An. III. 1361. Lobeck coni. *ᾧ πὸς ἄγ' ἰεμένοισιν.*

73.

Κιδαλίης κρηνίδος ἐπλανήθην.

74.

Πόθεν δ'
ὤλκὸς εὐπετὲς ἔβλης;

75.

Ναρκίσσου τερενώτερον.

76.

Γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

77.

Ἐπὶ δ' ἴαχε
Ζηνὸς ὑψερεφὴς δόμος
ζάχρυσος.

78.

Κάπρος ἠνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
Κύπριδος θάλος ὤλεσεν.

Fr. 73. Et. M. 513, 18: *Κιδαλία· (κρήνη οὕτω καλουμένη)· οἷον Κιδαλίης κτλ.*

Fr. 74. Et. M. 199, 52: *Ἡ ἀπὸ τοῦ βλῆμι ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβλην, οἷον πόθεν δὲ ὠλκὸς κτλ.* Fort. ἕλκος sive acolice ὅλκος. *Anacreontis* vel *Sapphus* videtur.

Fr. 75. Cram. An. Ox. I. 413, 12: *Ἔνθεν σημειοῦνται τὸ ναρκ. τερ. καὶ λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς τέρενος εὐθεῖα γίνεται ὁ τέρενος· ἐκ τούτου τὸ τερενώτερος — ὁ δὲ Ἀντίμαχος ἀπὸ τοῦ ὁ τέρενος εἶπε κατὰ συγκοπὴν τερέντερον.* *Sapphicum* videtur.

Fr. 76. Et. M. 225, 8: *Γέλαν· οἷον γέλαν κτλ. κατὰ συστολὴν λαμβάνεται, ὡς ἡ μετοχὴ δηλοῖ· γέλαντος γὰρ ἡ γενικὴ κατὰ συστολὴν τοῦ ᾱ.* *Sapphus* videtur.

Fr. 77. Herodian. Cram. An. Ox. III. 237, 23: *Ἰστέον ὅτι τοῦ Ζῆν, Ζηνὸς ἐφύλαξαν οἱ παλαιοὶ Ἴωνες τὴν κλίσιν, οἷον· ἔπει δ' ἴσχε Ζ. ὑφηρεφὴς δόμοις ζάρης.* Emendavi nisi quod dubitanter ζάχρυσος scripsi.

Fr. 78. Hephaest. p. 56: *Δίμετρον δὲ ἀκατάληκτον, τὸ καλούμενον Γλυκώνειον, αὐτοῦ τοῦ Γλύκωνος εὑρόντος αὐτό· Κάπρος κτλ.* V. l. etiam Schol. Heph. p. 106. Mar. Plot. p. 291. Videntur quidem hi versus ipsi *Glyconi* tribui, quem Hephaestio huius metri auctorem primum esse aperte dicit; quod si verum, Glycon ille si non aetate maior, aequalis certe Sapphus et Alcaei habendus foret: at ille certe Glycon, cuius epigramma extat Anth. Pal. X. 126. novicius poeta fuisse videtur, et hi quoque versus, cuiuscunque sunt, non videntur satis antiqui.

79.

– ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων.

80.

⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – –

Μέλεα μελιπτέρωτα Μωσᾶν.

81. 82.

Κλῦθί μοι Ζανός τε κούρη.
Ζανί τ' ἐλευθερίῳ,

83.

Strophae.

– – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
– ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ –
– – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ –
– – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ – ⏑ –

Fr. 79. 80. Athen. XIV. 633. A: *Διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶ*
λήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικὴν . . . τηροῦσι δὲ καὶ νῦν τὰς ἀ
ᾠδὰς ἐπιμελῶς, πολυμαθεῖς τε εἰς ταύτας εἰσὶ καὶ ἀκριβεῖς· ὅθ
Πρατίνας φησί· Λάκων κτλ. (Fr. 2.) *διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ* (fort. οἱ
ποιηταί, nam de Laconicis poetis haec necessario intelligenda) *δι*
προσαγορεύοντες οὕτως τὰς ᾠδάς· Γλυκ. πρ. ὕμνων (ita L, *ὑμῶ*
om. PV) *καὶ· Μέλεα μελιπτέρωτα* (sic A, *μελιηπτέρωτα* PVL, *μέλ*
ρωτά B) *Μοῖσαν* (sic ABPVL, *Μουσᾶν* Casaubonus, *Μωσᾶν* D
scripsi *Μωσᾶν*). Fort. *Alcmanis* sunt.

Fr. 81. 82. Herodian. Cram. An. Ox. III. 237, 26: *Καὶ ἔτι μ*
νέστεροι οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ Ζάν, τῷ Λύκανι· κλῦθι μοι Ζανός τ
ρηξαντελευθέριω. quae correxi.

Fr. 83. Origenes (vel potius Hippolytus) adv. Haeret. V. p.
Miller, ubi Gnosticorum doctrinam refutat: *Μάθετε πῶς κατὰ μέρο*
τῶν ἐθνῶν τὴν ἀνεξεύρητον καὶ ἀδιάφορον τοῦ ἀνθρώπου γενεὰν λα
ἐπιπλάσσουσι τῷ Χριστῷ. Γῆ δέ, φασὶν οἱ Ἕλληνες, ἄνθρωπον ἀ
πρώτη, καλὸν ἐνεγκαμένη γέρας, μὴ φυτῶν ἀναισθήτων μηδὲ
ἀλόγων, ἀλλὰ ἡμέρου ζώου καὶ θεοφιλοῦς ἐθέλουσα μήτηρ γενέσθαι
λεπὸν δέ, φησίν, ἐξευρεῖν εἴτε Βοιωτοῖς Ἀλκομενεὺς ὑπὲρ λίμνης Κ
δος ἀνέσχε πρῶτος ἀνθρώπων, εἴτε Κυρῆτες, ἢ σανίδαι οἱ θεῖον

Epodi.

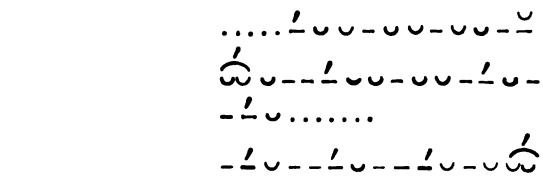

π

ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες, οὓς πρῶτος ἥλιος ἔφιδε δενδροφυεῖς ἀναβλαστάνοντας, εἴτε πρὸς σεληναῖον Ἀρκάδα διαπελασγὸν ἠαρυίας οἰκήτορα, δίαυλον Ἐλευσῖν ἡ Λᾶμνος καλλίπαιδα, Κάβειρον, ἀρρήτων ἐτέκνωσεν ὀργιασμῷ, εἴτε Φελλήνη Φλεγραῖον Ἀλκυονέα πρεσβύτατον Γιγάντων· Λίβες δὲ Τάρβαντα φασὶ πρωτόγονον αὐχμηρῶν ἀναδύντα πεδίων, γλυκείας ἀπάρξασθαι Διὸς βαλάνου· Αἰγυπτίων δὲ Νεῖλος ὕλην ἐπιλιπαίνων μέχρι σήμερον ζωογονῶν, φησίν, ὑγρᾶς ἀρχούμενα θερμότητι ζῷα, καὶ σῶμα ἀναδίδωσιν· Ἀσσύριοι δὲ Ἰαννὴν ἰχθυοφάγον γενέσθαι παρ' αὐτοῖς. Χαλδαῖοι δὲ τὸν Ἀδάμ, καὶ τοῦτον εἶναι φάσκουσι τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἀνέδωκεν ἡ γῆ μόνον, κεῖσθαι δὲ αὐτὸν ἄπνουν, ἀκίνητον, ἀσάλευτον ὡς ἀνδριάντος εἰκόνα ὑπάρχοντα ἐκείνου τοῦ ἄνω τοῦ ὑμνουμένου Ἀδάμαντος ἀνθρώπου. unde primum edidit Schneidewin in Philol. I. 421. seqq., qui hoc modo in versus digessit:

.... ἄνθρωπον δὲ Γαῖ' ἄνδωκε πρώτα καλὸν ἐνεγκαμένα γέρας ἀντ.
μὴ φυτῶν ἀναισθήτων μηδὲ θηρῶν ἀλόγων,
ἀλλ' ἀμέρου ζωΐου καὶ θεοφιλοῦς ἐθέλοισα μάτηρ γενέσθαι· χα-
λεπὸν δ' ἐξευρέμεν,
εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς
πρῶτος ἀνθρώπων ὑπὲρ Καφισίδος λίμνας ἀνέσχεν,

εἴτε Κουρῆτες ἔσσαν θεῖον Ἰδαῖοι γένος ἐπ.
ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,
οὓς ἀέλιος πρώτους ἐπεῖδεν δενδροφυεῖς ἀμβλαστάνοντας,
εἴτε προσελαναῖον Ἀρκαδία δῖον Πελασγόν,
Παῤῥασίας οἰκήτορ', ἢ Δίαυλον Ἐλευσίς,
ἢ Λᾶμνος ἱερὰ καλλίπαιδα Κάβιρον ἀῤῥήτων ἐτέκνωσ' ὀργιασμῶν,
εἴτε Φαλλᾶνα Φλεγραῖον Ἀλκυονῆα, πρεσβύτατον Γιγάντων.

Λίβυες δ' Ἰάρβαντα φαντὶ πρωτόγονον αὐχμηρῶν ἀναδύντα πεδίων στρ.
γλυκείας ἀπάρξασθαι Διὸς βαλάνου.
Αἰγυπτίων δὲ Νεῖλος ἰλυῖ γᾶν λιπαίνων
ὑγρᾷ σαρκούμενα θερμότατι ζωά τε σώματ' ἀνδίδωσιν.

Aliter rursus Hermann ib. p. 585. seqq.

Πρώτα δὲ γαῖ' ἄνδωκεν ἄνθρωπον τότ' ἐνεγκαμένα καλὸν γέρας,
ἀμέρου καὶ θεοφιλοῦς μάτηρ ἐθέλοισα γενέσθαι γενεᾶς· χαλε-
πὸν δ' ἐστὶν εὑρεῖν,

εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς λίμνας ὑπὲρ Καφισσίδος ἀντ.
πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχεν,
εἴτε καὶ Κουρῆτες Ἰδαῖοι ἔσαν, θεῖον γένος,
ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,
οὓς τότε πρώτους ἴδε δενδροφυεῖς ἀμβλαστάνοντας Ἅλιος,
εἴτ' ἄρα καὶ προσελαναῖον Πελασγὸν Ἀρκαδία,
ἢ Ῥαρίας οἰκήτορ' Ἐλευσὶς Δίαυλον,
ἢ καλλίπαιδα Λᾶμνος ἀῤῥήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον ὀργίων,
εἴτε Παλλάνα Φλεγραῖον ἔντυεν Ἀλκυονῆ
πρεσβύτατον θρασυγυίων Γιγάντων.

84.

. . . . . –́ ⏑ ⏑ ⏑⏑ –́ ⏑ –
–́ ⏑ – – . . .

Ὅ ττι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν
γλῶσσαν ἔλθῃ.

85.

–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – – –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –

Οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται δῶρα δυςμάχητα Μοισᾶν
τὠπιτυχόντι φέρειν.

86.

– –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ – –
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ –

Ναὶ τὰν Ὄλυμπον καταδερκομέναν σκαπτοῦχον Ἥραν,
ἔστι μοι πιστὸν ταμιεῖον ἐπὶ γλώσσας.

87.

–́ ⏑ – – –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Assyriorum Oanne narrat, quamquam bene poterat etiam poeta huius famae mentionem facere, de suo adiecisse censendus est: nam postquam Nili generantem vim illustraverat poeta, non iam locus eiusmodi fabulis fuit.

Fr. 84. Athen. V. 217. C: *Κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν ὅττι κ. ἐ. ἀ. γλῶτταν ἔλθῃ* (*ἔλθοι* B) *τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει.* Lucian. de Hist. conscr. c. 32: *ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν, φασίν, ἔλθῃ.* ubi G *ὅττι κεν*, deinde libri *ἐπί κε ῥῆμα, ἐπὶ καίριμαν*, alias corruptelas exhibent, *γλῶσσαν* AEGHΦ, *γλῶτταν* v., *ἐπέλθη* A. Idem Rhet. praec. c. 18: *μηδὲ μελλήσας λέγε, ὅττι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν* (codd. ut vulgo *ἐπί κε ῥῆμα*) *γλῶτταν ἔλθῃ.* Dionysius de Comp. verb. c. 1: *εἰ μέλλουσι μὴ πᾶν, ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἔπος ἔλθῃ, λέγειν.* Strabo I. p. 23: *ἢ καὶ Ἡσιόδῳ μὲν ἔπρεπε μὴ φλυαρεῖν, ἀλλὰ ταῖς κατεχούσαις δόξαις ἀκολουθεῖν, Ὁμήρῳ δὲ πᾶν, ὅτι ἂν ἐπικερῆμα* (sic BC, *κερήμαν* l. A, sed ibi i. m. *ἐπὶ ἐρήμοις, ἐπὶ καὶ ῥῆμα* t) *γλῶτταν ἴῃ, κελαδεῖν.* Fortasse poeta scripserat:

Οὐ γὰρ πρέπει πᾶν ὅ ττι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν
γλῶσσαν ἔπος ἔλθῃ κελαδεῖν.

Pindaro Dindorfius vindicat, Aeschylo non recte Valckenaer Diatribe. Aeschyleum enim servavit Plato Rep. VIII. 563. B *Οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅ τι νῦν ἠλθ' ἐπὶ στόμα*, cf. Plutarch. Erot. c. 18. et Themist. IV. 32. B, quod et forma discrepat et in aliam sententiam dictum est.

Fr. 85. Clem. Alex. Str. V. 654. V. 1. *μέσοισι*, fort. *μέσσοισι.*

Fr. 86. Clem. Alex. Str. V. 661: *Ναὶ τὰν κτλ. ἡ ποιητική φησιν, ὅ τε Αἰσχύλος· Ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλῇς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ. Pindari* esse videtur. V. 1. *σκαπτοῦχον*, cod. Par. *σκηπτοῦχον.*

Fr. 87. Theodorus Metoch. p. 515: *Καὶ ποιηταὶ δέ φασιν· ὦ γλ. εἰρήνη πλ.* Fortasse *Pindari* est, quo poeta ille saepius utitur, et videtur ex eodem

91.

Εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων.

92.

Οὐ ψάμμος ἴ κόνις ἢ πτερὰ ποικιλοτρίχων οἰωνῶν
τόσσον ἂν χεύαιτ᾽ ἀριθμόν.

93.

⏑ ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ ⏑ – ⏑̆
ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ ˊ ⏑ – ˊ ⏑ ⏑ – –
Ἔπειτα κείσεται βαθυδένδρῳ
ἐν χθονὶ συμποσίων τε καὶ λυρᾶν ἄμοιρος
ἰαχᾶς τε παντερπέος αὐλῶν.

94.

ˊ ⏑ – ˊ ⏑ –
– ˊ ⏑ – ⏑̂ ⏑ ⏑̂ ˊ –
⏑ ˊ ⏑ ⏑ ⏑̂ ˊ ⏑ –
Ὡς ἄρ᾽ εἰπόντα μιν
τηλαυγὲς ἀμβρόσιον ἐλασίππου
πρόσωπον ἀπέλιφ᾽ ἁμέρας.

95.

– ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ˊ ⏑ –
ˊ ⏑ – ⏑ ˊ ⏑ – – ˊ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Fr. 91. Plut. non posse suaviter vivi c. 13: *Ποῖος γὰρ ἂν αὐλὸς ἢ κιθάρα διηρμοσμένη πρὸς ᾠδὴν ἢ τις χορὸς εὐρύοπα ... στομάτων φθεγγόμενος οὕτως ἡὔφρανεν; — ἀγνύμενον* Ven. 1., v. *ἀγνυμένων*. Fort. *Pindari.*

Fr. 92. Plut. adv. Stoic. c. 19., ubi *οὐ* Bas. Xyl. TV Mez., vulgo *οὔ*. Adde de amor. prol. c. 4: *ψάμμος ... ποικιλοθρόων οἰ. ... τόσσον οὐκ ἔχει ἀριθμόν, ὅσος ἐστὶν ὁ τῶν κληρονομούντων.*

Fr. 93. Plut. non posse suaviter vivi sec. Epic. 26: *Καὶ δυσανασχετοῦσι τούτων λεγομένων, ὡς τό· ἔπειτα κείσεται* (sic Duebner haud dubie ex codd., v. *ἐπιτακήσεται*) *κτλ.* Fort. *Pindari* est.

Fr. 94. Plut. non posse suaviter vivi sec. Epic. 27: *Οὐδὲ ῥᾳδίως οὐδ᾽ ἀλύπως ἀκούομεν· ὡς ἄρ᾽ κτλ.* V. 3. *πρόσωπον* Wyttenbach, v. *πρὸς τόπον*. — *ἀπέλιφ᾽*, v. *ἀπέλιπεν*. Nisi forte *Tragici* alicuius est.

Fr. 95. Plut. praec. reipubl. ger. c. 2: *Πολλὰ δὲ ἀπὸ τῆς τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλησθέντες οὐκέτι ῥᾳδίως ἀπελθεῖν δύνανται,*

Λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
εὐπρόσωποί σφας παράϊξαν ἔρωτες ναῖας
κλαῖδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

96.

Οὐκ αἰεὶ θαλέθοντι βίῳ
βλάσταις τε τέκνων βριθομένα γλυκερόν
φάος ὁρῶσα.

97.

⏑ – – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – – – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –

Τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν,
ἀμφί τε κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἴσδυσις οὐδ' αἰθέρ

98.

– ⏑ – – – – ⏑ – – ⏑ ...

Ἄλλον τρόπον ἄλλον ἐγείρει φροντὶς ἀνθρώπων.

99.

– ⏑ – – – – ⏑ – –
– ⏑ – –

Πρὸ χείματος ὥστ' ἀνὰ ποντίαν ἄκραν
Βορέα πνέοντος.

ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἶτ' ἀποσπασθεῖσιν πέλαγος πεπονθότες, ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μέ δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες, λευκᾶς κτλ. Sim tribuit Schneidewin. V. 2. *παράϊξαν* scripsi, v. *παρήϊσαν*. — V. 3. *δος* Hermann, v. *κληΐδος*. — *χαραξιπόντου* Xylander, v. *χαράξει πόν*

Fr. 96. Plut. de consol. c. 28: *Εἰ γοῦν ἡ Νιόβη κατὰ τοὺς μύ πρόχειρον εἶχε τὴν ὑπόληψιν ταύτην, ὅτι οὐκ αἰεὶ ... ὁρῶσα τελε σει.* V. 2. *τε* add. Dübner ex codd. ut videtur. Nisi forte sunt *Tragici* cuius versus.

Fr. 97. Plut. Cons. ad Apoll. c. 26. V. 1. *θνατοῖσι*, v. *θνητοῖσ* V. 2. *κενεὰ*, v. *κενεὴ*. Correxit Schneidewin, qui Simonidi tribuit.

Fr. 98. Plut. de amicor. mult. c. 5: *Τὰ γὰρ εὔχρηστα τῆς φιλίας χρηστα γίγνεται διὰ τὴν πολυφιλίαν· ἄλλον τρόπος, ἄλλον ἐγείρει φ* quae correxi.

Fr. 99. Plut. de sanit. praec. c. 13: *ἀλλὰ πόρρωθεν ἐξευλαβεῖσθαι χείματος, ὥστ' ἀνὰ ποντίαν ἄκραν βορρᾶ πνέοντος.* Idem de garru c. 2: *ἂν δ' αὐτὸς ἄρξηται διαίρειν τὸ στόμα, πρὸ χείματος ὥστ' ποντίαν ἄκραν βορέου ζέοντος ὑφορώμενοι σάλον καὶ ναυτίαν ἐξανέστη* ubi Wyttenbach *πνέοντος*. Adde de cohib. ira c. 4: *ὅθεν ὁ Σωκράτης χις αἴσθοιτο κινουμένου τραχύτερον αὐτοῦ πρός τινα τῶν φίλων πρό ματος ὥς τινα ποντίαν ἄκραν στελλόμενος ἐνεδίδου τῇ φωνῇ καὶ δι διὰ τῷ προσώπῳ.*

100.

. . . . ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ –
x – – –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ –

. . . χαροπὰν κύνα· χάλκεον δέ οἱ
γναθμῶν ἐκ πολιᾶν φθεγγομένᾳ ὑπάκουε μὲν Ἴδα
Τένεδός τε περιρρύτα,
Θρηΐκιοί τε φιλήνεμοι πέτραι.

101.

Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις.

102.

Τηλέπορόν τι βόαμα λύρας.

Fr. 100. Dio Chrysost. Or. XXXIII. T. II. 470: *Οὐδ' ἂν ὑλακτῶσιν, ὥςπερ τὴν Ἑκάβην οἱ ποιηταὶ λέγουσιν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δεινοῖς τελευταῖον ποιῆσαι τὰς Ἐρινύας χαρόπαν κύνα κτλ.* V. 1. *χαροπὰν*, BUA *χαρόπαν*. — *δέ οἱ*, B *δέοι*. — V. 2. *γναθμῶν*, Geel *γνάθων*. — *πολιᾶν*, M *πολιάν*. — *φθεγγομένᾳ* Reiske, *φθεγγομένας* libri, unde Emperius supra *δὲ εὖ* coniecit. — *ὑπάκουε μὲν* Geel, *ὑπακουέμεν* BMDv, *ὑπακούεμεν* UA, *ὑπακούομεν* mr. — *Ἴδα* BUD, *ἰδία* A, *Ἰδέους* reliqui. — V. 3. *Τένεδός τε*, M in rasura *τε δος τε*. — *περιρρύτα* Emperius, vulgo *περιρρυτά*. — V. 4. *Θρηΐκιοι*, M *θρήκιοι*, Fort. *Θρηίκιαι* vel *Θρήκιαι* legendum. — *φιλήνεμοι* Iacobs, *φιλάνεμοι* Hermann, *φιλάνεμοί γε* Geel, *φιλίην ἔμοιγε* BMUAv, *φίλαι ἔμοιγε* mr. — *Alcmani* vindicat hos versus Welcker Mus. Rhen. 1833. p. 430., fortasse *Ibyci* sunt, Stesichoro certe nolim vindicare, qui cum Hecubam ab Apolline in Lyciam ablatam esse tradidit, aliam ac vulgarem famam secutus esse videtur.

Fr. 101. Stob. XI. 2: *Ὀλυμπιάδος· Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις, μόνη θεοῖς συνδιαιτωμένη.* Apostol. II. 52, 2. Videtur ex epistola aliqua Olympiadis desumtum, versum autem quem adhibuit ipsa deinde interpretatur. Fort. est *Bacchylidis* Fr. 22. ut scribendum sit:

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν,
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς
ἐλέγχει ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις.

Fr. 102. Aristoph. Nub. 966: *Εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾄσμ' ἐδίδασκεν ... ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ τηλέπορόν τι βόαμα.* ubi Schol. *τὸ δὲ τηλέπορόν τι βόαμα καὶ τοῦτο μέλους ἀρχή· φασὶ δὲ μὴ εὑρίσκεσθαι ὅτου ποτ' ἐστίν· ἐν γὰρ ἀποσπάσματι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ εὑρεῖν Ἀριστοφάνη· τινὲς δέ φασι Κυδίδου τινὸς Ἑρμιονέως· τηλέπορόν τι βόημα λύρας.* et deinde ex Eratosthene: *τὸ δὲ τηλέπορον τι βόαμα λύρας.* ubi Bernhardy *Κυδίου* coniecit, quae coniectura speciosior quam verior est. Itaque carmen quidem ipsum ab Aristophane Byzantio repertum, sed auctorem carminis Eratosthenes, Aristophanis magister, coniectura videtur indagavisse fortasse satis incerta: nam *Cydides* ille videtur non diversus esse a *Cecide* qui vulgo vocatur ap. Aristoph. ib. 985: *Ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα καὶ Κηκείδου* (V *κηκίδου*, Mm *κυκείδου*) *καὶ Βουφονίων*, ubi Schol. *Διθυράμβων ποιητὴς πάνυ ἀρχαῖος, μέμνηται δὲ αὐ-*

103.

⏑ ˊ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˘

Ὁ τὸν πίτυος στέφανον.

104.

– ˊ⏑ – – ˊ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ˘

Ποικίλλεται μὲν γαῖα πολυστέφανος.

105.

Δοῦρας Ἀλεξάνδροιο ἀταρβές.

106.

Πολύμνια παιτερπὴς κόρα.

107.

Οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν.

108.

Σπένδωμεν ταῖς Μνάμας παισὶν
Μούσαις καὶ τῷ
μουσάρχῳ Λατοῦς υἱεῖ.

τοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις. et *Κυκήθης παλαιὸς ἦν ποιητὴς ἀφε* ἄχαρις. Nauck Mus. Rh. VI. 431. ubique *Κηδείδης* restituendum coll. Et. M. 166, 4. Phot. 160, 19.

Fr. 103. Bachius Introd. Mus. p. 25: *Δέκατος δὲ ἐνόπλιος, ἐ βου καὶ ἡγεμόνος καὶ χορείου καὶ ἰάμβου, οἷον ὁ τὸν π. σ.* — Quod dochmii exemplum proponitur: *ἔνατος δὲ δόχμιος, ἐξ ἰάμβου καὶ ἀ στου καὶ παιᾶνος τοῦ κατὰ βάσιν, οἷον ἔμμεν ἐκ Τροίας χρόνον*, dubium est. Fort. pro *ἀναπαίστου* leg. *δακτύλου*, cf. Aristid. Q Mus. I. p. 39., et deinde:

Ἔμειν' ἐκ Τροΐας χρόνον.

quod exemplum fortasse fictum ex Eurip. Orest. 55: *Ἀχαιῶν ὁρμεί ἐκ Τροίας χρόνον Ἄλασι πλαγχθείς.*

Fr. 104. Demetr. de eloc. 164: *Τὸ μὲν γὰρ εὔχαρι μετὰ κόσ φέρεται καὶ δι' ὀνομάτων καλῶν ἃ μάλιστα ποιεῖ τὰς χάριτας, ποικίλλεται μ. γ. π. καὶ τὸ χλωρηΐς ἀηδών.*

Fr. 105. Bachmann An. II. 373, 21: *Δόρασιν, ἡ εὐθεῖα δόρ κλίνεται δόρατος, ὡς ἐν τῷ· Δοῦρας κτλ.* Nominativum *δοῦρας* Herodian. Cram. An. Ox. I. 122, 21.

Fr. 106. Cram. An. Ox. I. 171, 33: *σεσημείωται τὸ Πολύμ τούτου· καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικὸν ἐξέθλιψε τὸ υ. Πολ. π.*

Fr. 107. Chrysippus *π. ἀποφατικῶν* c. 24: *εἰ ποιητής τις οὕτ φαίνετο· οἷκ κτλ.* Fort. Pindari est versus.

Fr. 108. Keil Anal. Gramm. 6, 6: *Σπονδεῖος δ' ἐκλήθη ἀ ῥυθμοῦ τοῦ ἐν ταῖς σπονδαῖς ἐπαυλουμένου τε καὶ ἐπᾳδομένου. Σπένδωμεν κτλ.* De divisione versuum ambigi potest. Fort. ex *Te* haec petita. V. 1. *Μνάμας* Keil, cod. *μνάμαις.* — V. 3. *υἱεῖ* cod.

109.

Ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας κάλλιστοι σωτῆρες.

110.

Ποίαν δῆθ' ὁρμάσω; ταύταν
ἢ κείναν; κείναν ἢ ταύταν;

111.

Βρόμιε, δορατοφόρ', ἐνυάλιε, πολεμοκέλαδε πάτερ Ἄρη.

112.

Ἴακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ.

113.

Σοὶ Φοῖβε Μοῦσαί τε συμβῶμεν.

114.

Κέχυται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν.

115.

Λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχυτα μέλεα.

Fr. 109. Dionys. Halic. de comp. verb. c. 17: *Παράδειγμα δὲ αὐτοῦ* (*Molossi*) *τόδε· ὦ Ζηνὸς κτλ. κάλλιστοι*, Schaefer coni. *καλλίστας.*

Fr. 110. Dionys. Halic. de comp. verb. c. 17: *Παράδειγμα δὲ αὐτοῦ* (Spondaici numeri) *τοιόνδε· ποίαν κτλ.* cod. Mon. alterum *κείναν* omittit, Porson *κείναν ἢ ταύταν* delendum censet. Videtur hoc tragici potius esse, sicut fr. 114. et fortasse alia ex iis, quae subsequuntur.

Fr. 111. Dionysius Hal. de comp. verb. c. 17: *Ὁ μὲν γὰρ ἐξ ἁπασῶν βραχειῶν συνεστώς, καλούμενος δὲ ὑπό τινων Τρίβραχυς πούς, οὐ παράδειγμα τοιόνδε· Βρόμιε . . . πολεμοκέλαδε.* ubi cod. Darmst. *πολέμοιο κέλαδε*, Mon. *πολεμοικέλαδε.* Auctius Keil Anal. Gramm. p. 8, 11: *Βρ. δ. ἐν. πολεμόκλονε, πάτερ Ἄρη.* Ut *Ἄρης* (*Ἄρες*) corrigatur, non videtur necessarium esse. Fort. *Sùnmiae* est.

Fr. 112. Dionys. Halic. de verb. comp. c. 17: *Ἀμφίβραχυς ὠνόμασται, καὶ οὐ σφόδρα τῶν εὐσχημόνων ἐστὶ ῥυθμῶν . . . οἷά ἐστι ταυτί· Ἴακχε διθύραμβε κτλ.* Sylburg *δίραμβε*, Schaefer *δίθυρσε*, rectius L. Dindorf *θρίαμβε.*

Fr. 113. Dionys. Halic. de comp. verb. c. 17. ubi de cretico numero agit, pergit de *Bacchio*, quem vocat: *ἐὰν δὲ τὴν ἀρχὴν αἱ δύο μακραὶ κατάσχωσιν, τὴν δὲ τελευτὴν ἡ βραχεῖα, οἷά ἐστι ταυτί· Σοὶ κτλ. — Σοὶ*, l *σύ. — συμβῶμεν*, cod. Mon. l *σύμβωμοι.* Fort. *Σοὶ Φοῖβε Μούσαις τε σύμβωμον.*

Fr. 114. Dionys. Hal. de comp. verb. c. 17: *Τοῦτον χωρίσαντες ἀπὸ τῶν ἀναπαίστων Κυκλικὸν καλοῦσι, παράδειγμα αὐτοῦ φέροντες τοιόνδε· κέχυται κτλ. ὑψίπυλος*, Ald. *ὑψίπυλον.*

Fr. 115. Dionys. de comp. verb. c. 17: *Σχῆμα δὲ αὐτοῦ τοιόνδε· λέγε κτλ. νεόχυτα* cod. Mon. l, vulgo *νεόλυτα.*

ΔΕΙΚΟΝΑ ΗΦΑΛΗΝΕΝ ΗΠΙΩ ΜΟΝΟΝΩΛΗΤΟ.

ubi cod. ΔΕΙΜΟΝΑΛΑΦΕΛΕΝΕΙΠΠΤΟΜΕΝΟΝΟΛΕΩ. Grammaticus cum dicit quinque dactylis versum constare, non ex Aeolico poeta petivisse censendus est. Conieci (Ἰφιγένας ὅπᾳ) Δείκελον ἀμφ' Ἑλένᾳ πεπυρωμένον ὧλετο.

123.

Ὁ Πύθιος μεσομφάλοις θεὸς παρ' ἐσχάραις.

124.

Γαλλαὶ μητρὸς ὀρείης φιλόθυρσοι δρομάδες,
αἷς ἔντεα παταγεῖται καὶ χάλκεα κρόταλα.

125.

Πελίου τε Μάγνησσαν κόραν.

126.

Κλάδα χρυσεόκαρπον.

Fr. 123. Marius Plot. p. 273: Tetrametrum bracchycatalectum colurum — ut est: Ὁ Πύθιος μεσομφάλιος κτλ. scr. μεσομφάλοις. Alia quae ibidem leguntur graviter corrupta sunt, dubiumque omnino, quid ipsi grammatici finxerint quidve ex antiquis poetis sive scenicis sive lyricis petiverint, velut p. 275. exempla tetr. hypercatal. iamb.

Εἶδω τρυφερόν, εἶδω μελιχρόν, εἶδω ἁπαλόν, εἶδω ἄγαλμα.
ΟΜΥCΛΙΕΦΙΤΕΤΗΝΠΑΤΙΚΑΤΙΡΟΛΕΠΧΚΑΚωCΜΑΑΛΜΑΝΗΤΑΙ.

et tetr. acatal. clod.

Ἄνασσα θνατῶν κοινὰ μοῦσα PIOPON λίσσον.
(ΑΝΑCCΑΘΝΑΤωΤΙΚΟΝΑΧCΟΥ. CAPIPONINCOY.), et tetr. cinaediambicum brachycat:

Ταχύ σε ΛΕΥΤΑΜΤΥΧΗ βιοτον ΜΑΙΝΕΤΕ πρόβασα.
(ΤΑΧΥCΕΤΑΜΤΥΧΗ βιοCΤΟΝΜΑΙΝΗΤΗΝΙΠΡΟΒΑCΑ), et tetr. satyricum colurum:

τὸν Πύθιον, τὸν Λήλιον, ὃν ἔτασσε βίχορος.

Fr. 124. Hephaest. p. 68: Τοῦτο μέντοι καὶ γαλλιαμβικὸν καὶ μητρῳακὸν καὶ ἀνακλώμενον καλεῖται — ὡς καὶ τὰ πολυθρύλητα ταῦτα παραδείγματα δηλοῖ: Γαλλαὶ κτλ. Quamquam hi versus *Alexandrini* alicuius poetae esse videntur.

Fr. 125. Herodian. Cramer. An. Ox. III. 261, 30: Μάγνης, Μάγνησσα. Πελίου τε Μ. κ. μαγνῆτις δὲ λίθος. Fortasse *Stesichori* vel *Ibyci* est ex Πελίου ἄθλοις, nisi rectius Callimacho tribuas, vid. Steph. Byz. v. Μαγνησία. ... τὸ δὲ θηλυκὸν Μάγνησσα Καλλίμαχος.

Fr. 126. Herodian. π. διχρ. in Cram. An. III. p. 283, 5: Τὸ δὲ στάδα λίμνην ἢ κλ. χρ. οὐχ ἕξει τινὰ εὐθεῖαν στὰς ἢ κλάς. μεταπλασμοὶ γάρ εἰσι. Prius, quod epici alicuius esse videtur, affert etiam Choerobosc. II. p. 435., qui εὐστάδα interpretatur.

ἄστρων δορυ πυρον στρατόν. ubi Ald. Cant. Θεοπεράτους, Vind. Θεοπεράτας (supra ου), deinde Ald. ἄστρον, Mor. δορύπτρον, Cant. ἀστροδορύπυρον.

133.

Aristot. Eth. Nic. VII. 7: Ἡ δ' ἐπιθυμία, καθάπερ τὴν Ἀφροδίτην φασί· Δολοπλόκου γὰρ Κυπρογενοῦς. ubi Lb Δολοπλόκας. Fortasse redintegrandus locus ope Hesychii: Κυπρογενέος· προπόλου· (cod. πρόπολον) προαγωγοῦ. (cod. πρόαγγον) ut sit scribendum:

⏑ ⏓ ⏑ – – ⏓ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –

Δολοπλόκας γὰρ Κυπρογενέος πρόπολον.

Ap. Hes. scribo Κυπρογενέος πρόπολον· προάγγελον.

134.

Eustath. Opusc. 125 ed. Tafel: Καὶ ἐγὼ μὲν εὔχομαι τὰ ἐς μνήμην τοῦ κακοῦ τοιοῦτος εἶναι διὰ βίου, οἷός εἰμι, παραξέσαι τὸ τοῦ Λυρικοῦ. qui *Pindari* aliquem locum respicere videtur.

135.

Plato Menone 77. A: Δοκεῖ τοίνυν μοι, ὦ Σώκρατες, ἀρετὴ εἶναι, καθάπερ ὁ ποιητὴς λέγει, χαίρειν τε καλοῖσι (καλοῦσι ΣΤr) καὶ δύνασθαι. καὶ ἐγὼ τοῦτο λέγω ἀρετὴν ἐπιθυμοῦντα τῶν καλῶν δυνατὸν εἶναι πορίζεσθαι.

136.

Plut. Quaest. Symp. IV. 6. 1: Ἆρα, ἔφη, σὺ τὸν πατριώτην θεόν, ὦ Λαμπρία, εὔϊον ὀρσιγύναικα, μαινομέναις ἀνθέοντα τιμαῖσι Διόνυσον ἐγγράφεις καὶ ὑποποιεῖς τοῖς Ἑβραίων ἀποῤῥήτοις; eadem de Exil. c. 17. et de EI ap. Delph. c. 9.

137.

Plut. de tranquill. c. 17: Κυβερνήτῃ γὰρ οὔτε κῦμα πραῦναι τραχὺ καὶ πνεῦμα δυνατόν ἐστιν, οὔτε ὅποι βούλεται δεομένῳ λιμένος τυχεῖν, οὔτε θαρραλέως καὶ ἀτρόμως ὑπομεῖναι τὸ συμβαῖνον· ἀλλ' ἕως οὐκ ἀπέγνωκε τῇ τέχνῃ χρώμενος, φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας, ἔστε ἐνέρτερον ἱστὸν ἐρεβώδεος ἐκ θαλάττης ὑπέρσχῃ, τρέμων κάθηται καὶ παλλόμενος. Tentavit locum Wyttenbach scribens εἰ δὲ ἐνερτ. . . . . μὴ ὑπέρσχῃ. Et de superstit. c. 8: εὐχόμενος δὲ τὸν οἴακα προσάγει, τὴν κεραίαν ὑφίησι, φεύγει μέγα λαῖφος ὑποστολίσας ἐρεβώδεος ἐκ θαλάσσης.

138.

Plut. non posse suav. vivi sec. Epic. c. 23: ὥσπερ εἴ τις ἐν πελάγει καὶ χειμῶνι θαρρύνων ἐπιστὰς λέγοι, μήτε τὴν ναῦν τινα ἔχειν κυβερνήτην, μήτε τοὺς Διοσκούρους αὐτοὺς ἀφίξεσθαι ἐπερχόμενόν

143.

_ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ –
⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –

Οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσπίστῳ
βίῳ
οὐδ' ἀδάμας, οὐδ' ἀργύρου κλῖναι πρὸς ἄνθρωπον δοκιμα-
ζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις,
οὐδὲ γαίας εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρκεις γύαι,
ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

144.

_ ⏑ ⏑ – – ⏑ –
⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –

Κλωθὼ Λάχεσίς τ' εὐώλενοι
κοῦραι Νυκτός,
εὐχομένων ἐπακούσατ', οὐράνιαι χθόνιαί τε
δαίμονες ᾧ πανδείμαντοι, πέμπετ' ἄμμιν
ῥοδόκολπον Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, Δίκαν
καὶ στεφανηφόρον Εἰράναν· πόλιν τε
τάνδε βαρυφρόνων
λελάθοιτε συντυχιᾶν.

Fr. 143. Plato Epist. I: *Κἀκεῖνο δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ· Οὐ χρυσὸς κτλ.* Suspicatus sum *Bacchylidis* esse, sed fort. ex tragoedia petitum, sicut ii qui praecedunt versus, tragicorum sunt. — V. 1. *ἀγλαὸς*, malim *αἰγλάεις*. — *ἐν θνατῶν*, *ἐν θνατῷ* dn, *ἐν θνατοῖς* e, *ἔνθα τῷ* fn. — V. 2. *ἀργύρου*, *Ξ*e *ἀργυρίου*. — *ἄνθρωπον*, *ἀνθρώπων* e in marg. — *πρὸς ὄψεις*, *πρόσοψεις* dfhn. — V. 3. *γαίας*, *γαίης* f. — *γόνιμοι*, *Z γόνυ μοι*. — *γύαι*, *Ξ γυῖα*, plerique *γυῖαι*. — V. 4. *ὁμοφράδμων*, *ὁμοφράδων* n.

Fr. 144. Stob. Ecl. I. 6, 12. Hos versus VA tribuunt *Sophocli* (*Σοφοκλέους ἐκ Φαίδρας*), cui vulgo praecedens tribuitur fragmentum. — V. 3. *ἐπακούσατ'*, VA *ἐπακούσατε*, vulgo *ἐπακούσετε*. — V. 4. *ἄμμιν*, V *ἀμμῖν*, v. *ἀμῖν*. — V. 5. *ῥοδόκολπον*, A *ῥοδοκόλπην*, V *ῥοδόκολην*. — V. 8. *συντυχιᾶν* Grotius, v. *συντυχίαν*. fort. *συντυχιᾶν λελάθοιτε*. Ceterum de

θνηκεν (Cf. Theogn. v. 1188.) sed fortasse est *Callimachi*, cuius est, quod ibidem legitur: *Εὐμαθίην ἠτεῖτο διδοὺς ἐμὲ* (Epigr. 52. v. 1.) et fortasse *Ἀδρανίη τόδε πολλόν.*

Versus autem *pentametri*, qui apud antiquos grammaticos leguntur, *Callimacho* et *Alexandrinis* poetis plerique omnes tribuendi, quemadmodum quod Hephaestio affert p. 92. (cf. ibid. Schol. p. 186.) *Νηΐδες οἳ Μούσης, οὐκ ἐγένοντο φίλοι*, quod vel epigrammatographorum imitatio suadet; item *Callimachi*, quod extat ibidem: *Ῥέξειν* (*ῥέζειν*) *καὶ στεφέων εὔαδε τῷ Παρίῳ*, porro ibid. *παῖς ἅτε, τῶν δ' ἑτέων ἡ δεκὰς οὐκ ὀλίγη.* (quod Agathiae imitatio suadet) et fortasse: *Πίκτεσθαι· βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός* (conf. Plut. de adul. et amico c. 10.) — Porro quae leguntur apud Io. Alexandr. p. 27, 22 *τῶν πάντων δ' ἔπτυσε πολὺ* (*πουλὺ*) *κάτα.* (Cf. Schol. Il. ε'. 279. Apoll. de Synt. p. 305, 12.) Porro ibid. p. 18, 5: *Κοῦραι πετράων ἤριπον ἐξ ὑπάτων* (Choeroboso. II. p. 456.). Callimachea videntur item quae exstant ap. Schol. Il. τ'. 1: *Ἄρτεμι, Κρητάων πότνια τοξοφόρων Λαοὶ χαλκοχίτωνες ἀκούετε Σειρηνάων. Καλοὶ νησάων ἀστέρες*, nam *Epicharmi* nomen ex *ἐπιγράμμασι* videtur depravatum. Non minus *Callimachi* videtur quod affert Steph. Byz. v. *Θαυμακία· Θαυμακίης ἱερὸν Ἀρτέμιδος.* v. *Παρρασία*: *Δέξονται Φολόης οὔρεα Παρρασίδος* (nisi cum Meinekio ad Parthenium quis referre malit); item quod est in Cram. An. Par. IV. 6, 10: *ἃ πάντη* (legebatur *ἁπάντη*) *πάντα θαλυκρὸς ἐγώ*, et ibidem *γέντο δ' ἁλυκρά.* — Aliae reliquiae utrum ex hexametris an pentametris petitae sunt, non satis certo dignoscere licet, velut *τοῦτό γε μοι χάρισαι* ap. Apollon. de Synt. 266, 25. et de coni. ap. Bekk. An. II. 517. et 518, — *Μή μιν ἴδουσιν ἄσαι* ap. Etym. M. 270, 16. alia id genus. — Vestigia elegiaci numeri fort. insunt in illo ap. Stob. Ecl. I. 3, 9: *Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα* (fort. *πάντα* add.) *νέμων* (A *νωμῶν.*) — Integra disticha quae huc revocare liceat perpauca supersunt. Quod Plut. Symp. Quaest. IX. 15, 2. tanquam exemplum pedestris et cacometri carminis affert:

τῆς δὲ πατὴρ καὶ ἀνὴρ καὶ παῖς βασιλεῖς, καὶ ἀδελφοὶ
καὶ πρόγονοι· κλήζει δ' Ἑλλὰς Ὀλυμπιάδα.

ex epigrammate aliquo in Alexandri magni matrem petitum est (v. 1. fort. *ἀδελφὸς* legendum), sed potest illud a recentiore poeta compositum esse. — In Anthologia insunt in numero *ἀδήλων* antiqua simplicitate insignia epigrammata, quae huc aliquis possit revocare, velut Anth. Plan. I. 16: *Πᾶν τὸ περισσὸν ἄκαιρον· ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιός, ὡς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.* quod *Eueno* non indignum. Sed quod Anthol. Pal. X. 109. legitur: *Πᾶς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ, καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει* novicium videtur. In Titulis autem quae leguntur, quamquam antiqua epigrammata insunt multa, consulto procul habui.

Iambica fragmenta anonyma maximam partem ex Atticae comoediae reliquiis videntur petita esse, velut ap. Polluc. II. 35: *καὶ τὴν κόμην ἠψήσατο* et *ἐφθὴν τὴν κόμην ξανθίζεται*: conf. Bekk.

An. I. p. 284: ξανθίζεσθαι — Ἀττικοὶ τὸ βάπτεσθαι τὰς τρίχας. tragicis potius vindicanda videntur, velut:

Σκληράν, ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν.

ap. Plut. de exil. c. 8. αἱρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γενό Γύαρον ἢ Κίναρον σκληρὰν κτλ. Item:

Ἑφέσπερον δαίουσα λαμπτῆρος σέλας.

Plut. Erot. c. 16: Καὶ ὅπως ἐνταῦθα μὴ Φρύνας ὀνομάζωμεν, ὦ ἑ ἢ Λαΐδας, Γναθαίνιον ἑφέσπερον (ita BE, ἐφ' ἕσπερον vulgo) ουσα (BE δέουσα) λ. σ. ἐκδεχομένη καὶ καλοῦσα παροδεύεται πολ quem versum parum probabiliter *Machoni* tribuit Iacobs. — Pro loco erat haud dubie versus, qui extat ap. Galen. T. V. 878:

Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.

Contra ille iambus, qui extat ap. Platon. de Iusto 374. A fo *Solonis* est versus:

Οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ.

Versus:

Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον φύσιν.

ap. gramm. ap. Gaisf. Etym. M. p. 46. not.: ἀκεύμενον· ἀκῶ τὸ πεύω· ἀκέομαι, ἀκοῦμαι, ἀκέομενος, ἀκούμενος καὶ κράσει Α τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, ἀκεύμενον. Κόσμου κτλ. novicii cuius poetae videtur, quales alibi quoque leguntur, velut Θ κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὅπα apud Favorin. p. 314., (ubi κατεβρόν initium versus etiam ap. Schol. Il. β'. 233.) qui est *Ioannis Dama* ex hymno pentecostali, vid. Eustath. ap. Mai Spicileg. Rom. V. — Iambographi fortasse alicuius, sed recentioris sunt quae ex Plut. Cons. ad Apoll. c. 15. mira dialectorum confusione notabil

Ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ (κεῖνα); ποῦ δὲ Λυδίης
μέγας δυνάστης Κροῖσος ἢ Ξέρξης βαρύν
ζεύξας θαλάσσης αὐχέν' Ἑλλησποντίας;
ἅπαντες ἀΐδαν ἦλθον καὶ λάθας δόμους.

leg. ἅπαντ' ἐς ἀΐδαν ἦλθε, nisi forte quartus versus est ex l aliquo carmine petitus. — Non magis antiquo iambographo vid vindicandi versus, qui leguntur ap. Apollon. Soph. Lex. Hom. 10

Ταῦτα δ' Αἴσωπος
ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὅντιν' οἱ Δελφοὶ
ᾄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο.

propter usum pronominis ὅστις, neque tamen Babrii sint, ut existimant, id quod numerorum conformatio docet. — Versus q gitur Paroemiogr. T. II. 778. (Apostol. XX. 19.):

φιλεῖν ἀκαίρως ἴσόν ἐστι τῷ μισεῖν

(ubi etiam ἴσον legitur) fortasse casu tantum versus speciem r ap. Maximum certe Conf. II. 549. *Socrati* tribuitur et τοῦ legitur. —

Difficilius etiam saepe distinguas, quae *melicis* poetis, quaeve *scenicis* sint vindicanda. — Ex comoedia petitum, quod exhibet Apostol. XVIII. 8:

A. *Χαίροις Τυπτύλη φίλη.*
B. *Τοὺς ἐμοὺς πλέκω κορύμβους.*
A. *Οὔ σοι λέγω περὶ τούτου.*
B. *Οὔμὸς ἀκοίτης ἐνταῦθα.*

vulgo *κορύμβους πλέκω* et v. 4. *ἄκοιτις* vel *ἤκοι τις* legitur. — Ex tragoedia fortasse petita sunt, quae leguntur ap. Keil. Anal. Gramm. p. 7, 30: *Ἀμείβω κέλευθον· σκοπεὺς ἀπατᾷ* (leg. *σκοπευτὴς ἀπαντᾷ*) nisi est ab ipso gramm. fictum exemplum, sicut ea quae sequuntur. Scenici poetae est, quod exhibet Hephaest. p. 77: *Ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν· Φθάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηδήσεταί νιν.* — Quod est ap. Aristot. Poet. 21, 14:

Σπείρων θεοκτίσταν φλόγα

utrum lyrici an tragici sit, ambiguum. — Epici an lyrici poetae sit:

Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα.

(Et M. 48, 39.) ambigi potest. — Lyrici fort. est, quod habet Et. Gud. p. 308, 26: *Καύκοντες Ἕλικας βόας· ἀποκοπῇ καὶ συγκοπῇ Καύκωνες, Καυκώνων πτολίεθρον, καὶ κατὰ συγκοπὴν κώκων. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.* Scribendum videtur: *Καύκων θ' Ἕλικας βόας*, et sic Cram. An. Par. IV. 55, 29. (cf. ib. 68, 24.) Potest Ibyci esse:

Καύκων θ' Ἕλικας βόας ἤλσατο.

vid. Fr. 54. — Lyrici poetae fortasse est ap. Apoll. de coni. Bekk. An. II. p. 490: *Ἠρ' ἔστι θὕδωρ σ . . .* Ea, quae exhibet Demetr. de eloc. 151: *ἔχουσι δέ τι στωμύλον καὶ ἀλληγορίαι τινές, ὥςπερ τό· δελφοῖ παιδίον ὑμῶν ἁ κύων* (Vind. *ἀκύων*, n *ὁ κύων*, Ald. Vind. b *ἀκούων*) *φέρει* ubi Schneider *δελφύϊ* coniecit, lyrici poetae esse videntur, Sophroni certe non vindicanda. — Non recte lyrici alicuius poetae reliquias indagavisse videtur Emperius ap. Dion. Chrys. XII. p. 223, qui de cycno moribundo dicit: *οὐκοῦν οὐδὲ τότε ἀθροίζεται κηλούμενα τοῖς μέλεσι*:

πρὸς ὄχθην ποταμοῦ τινος ἢ λειμῶνα πλατὺν
ἢ καθαρὰν ἠόνα λίμνης
ἤ τινα σμικρὰν εὐθαλῆ ποταμίαν νησῖδα.

florida haec sophistae oratio. — Quod est apud Clem. Alexandr. Paedag. I. 154:

ἀρετὰ γὰρ ἐπαινεομένα δένδρον ὣς ἀέξεται.

videtur ortum ex Pindarico Nem. VIII. 40: *Αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ᾇσσει ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα.* — Ex tragoedia, fortasse ex *Euripidis Bellerophonte*, petitum videtur carmen, quod exhibet Diodor. Sicul. Exc. Vat. III. p. 134: *Τοσαύτην ἔχει ὁ χρυσὸς δύναμιν ἐπὶ κακῷ προτιμώμενος ἀφρόνως παρὰ ἀνθρώποις, οἵ τινες διὰ τὴν ὑπερβολὴν*

τῆς πρὸς τοῦτον ἐπιθυμίας παρ' ἕκαστα προφέρονται τούτους τοὺ
τῶν ποιητῶν (sequuntur Euripidis iambi) καὶ τὰ διὰ τῶν μ
ποιημένα·

Ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός, οἷον ἔρωτα βροτοῖσιν φλέγει
πάντων κράτιστε, πάντων τύραννε·
πολεμεῖς δ' Ἄρεος
κρείσσον' ἔχων δύναμιν, τῇ πάντα θέλγεις.
ἐπὶ γὰρ Ὀρφείαις μὲν ᾠδαῖς
εἵπετο δένδρεα καὶ θηρῶν ἀνόητα γένη,
σοὶ δὲ καὶ χθὼν πᾶσα καὶ πόντος (πολιὸς) καὶ ὁ παμμήστ

Item *Euripidis* videtur carmen:

Πότνι' ὦ σοφία, σύ μοι ἄνδανε·
ὄλβου δ' ἐμοὶ μὴ χρυσέου φαεννὰν
ἀκτῖνα δαίμων διδοίη πάρος σοφίας
ἢ τυραννίδα·
Διὸς ἀπωτάτω
κεῖται, παλὸς θησαυρὸς ὅτῳ προσέβα.

vid Diod Sic. Exc. Vatic. T. III. p. 135: Καίτοι γε πόσ
ἐστιν ἐκφέρεσθαι τῶν ποιημάτων τὰ τὴν ἐναντίαν τούτοις
ράκλησιν· πότνια σοφία κτλ.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pindar. Ol. II. 69. Hermias in Plat. Phaedr. 152. exhibet *ἐκατέρωθε ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔργων σχεθέμεν ψυχὰν ἔστειλαν κτλ.* — P. 24. not. ad Ol. II. 74. interpunge: *Karsten κροτάφως, propius* etc. — P. 25. not. lin. 4. dele hypostigmen post *Saturnus.* — Pindar. Ol. III. 19. *αὐτῷ*, Hecker coni. *αὐγᾷ.* — P. 40. not. lin. penult. corr. *fuisse*, pro *fuiae.* — Pindar. Ol. VI. 91. *κρατήρ* firmat etiam Apostol. V. 51. a. — Pindar. Ol. VII. 19. vera lectio videtur esse *Ἐμβόλῳ*, ut sit nomen proprium; alii videntur legisse *ἐκβόλῳ*, vid. Eust. 1405, 47., male. — P. 56. not. ad Ol. IX. 32. dele stigmen post *conieci.* — P. 57. not. lin. 17. leg. *nota* pro *notum.* — P. 63. not. lin. penult. leg. *adversatur* pro *obversatur.* — Pind. Ol. XI. 25. H. A. Koch *Ἀλκμήνας γενεὰ ἐκτίσσατο.* — P. 112. Pindar. Pyth. IV. 264. fortasse *ἐξερείψαι* et *αἰσχύνοι* restituenda. — P. 123. not. lin. 10. l. *additam* pro *addita.* — Pind. Pyth. VI. 50. H. A. Koch coni. *Τὶν δ' Ἐλέλιχθον εὔρις ἐς ἱππίας ἐςόδους.* — Pind. Pyth. VII. 5. pro insiticio illo *ναίων* frustra Ed. Woelflin *ὑμῶν* coniecit. — Pind. Pyth. IX. 91. *φαμί*, Schneidewin *φατί* coni. — Pind. Nem. I. 46. M. Schmidt coni. *χρόμος.* — Pind. Nem. II. 21. Hecker postea etiam *πύλαις* coniecit. — Pind. Nem. III. 45. *βραχυσίδαρον*, conieci aliquando *βαρυσίδαρον.* — Pind. Nem. III. 56. permire Schmidt coni. *ἀγλαοχάρτου Νηρέος.* — P. 169 not. lin. ult. leg. *sch.* pro *ch.* — Pind. Nem. VII. 19. Kayser coni. *θανάτου πόρον.* — P. 181. not. ad Nem. VII. 105. scribe: *μαψυλάκας libri et sch.* — Pind. Nem. IX. 7. *μὴ χαμαί*, Hecker *μηδαμᾷ.* — Pind. Nem. IX. 16. *ἀνδροδάμαν δ'* Schneidewin. — Pind. Nem. X. 15. etiam Schneidewin *ἐναρόντ' ὄψιν οἱ*, interpunctionem intactam relinquens. — Pind. 190. not. l. 6. l. *nam* pro *num.* — Pind. Nem. XI. 17. *ἀγαθοῖσι*, Hecker *ἀγανοῖσι.* — Pind. Isthm. II. 42. Schneidewin *ἀγὰς* coniectat. — P. 206. not. ad Isthm. III. 12. lege: *vulgo βαθυστέρνου* pro *vulgo βαθυστέρνον.* — Pind. Isthm. IV. 45. Kayser coni. *τόλμαν γὰρ εἰκὼς θυμῷ ἐριβρεμετᾶν θηρῶν πέφανται.* — P. 222. Pindari Isthm. VII. 28. credo iam scribendum esse: *λοιγὸν ἀνταν ύων* (Ed. Woelflin *ἀντιπνέων* coni.) *ἐναντίῳ στρατῷ.* ibid. in not. ad v. 41. lege *ἐπεί μιν* pro *ἐπείμιν.* — Pind. Isthm. VIII. 21. Kayser coni. *ἐνεγκὼν κοίμασε.* — Pind. Isthm. VIII. 28. invito me librorum lectio *εὐειδέα θέλων* mutata est. — Pind. Isthm. VIII. 46. M. Schmidt coni. *φαντὶ γὰρ κῦμ' ἀλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄκασκα*, vid. Mus. Rhen. IV. 463. — Pind. Fr. 20. Cod. Casell. *in somnis opite IωCαEEYPENyNNNtHΦα.NECCIIII.* Weber coni. *in Scoliis*: *Ὠγυγίους δ' εὗρεν, ὅπου νάσθησαν ἐς αἰπύ.* — Pind. Paean. 30. sine idonea ratione Wieseler *ὀξὺ παρ' αἰετοῦ* requirit. — Pind. Dithyr. 53, 13. vere emendavit H. A. Koch: *Ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει, φοινικοεανῶν ὁπότ' οἰχθέντος Ὥρᾶν θαλάμου.* — P. 244. not. Fr. 55. B init. leg. *dithyrambo* pro *dithyrumbo.* — Pind. Fr. 57, 2. etiam Meineke nunc *ῥύμβοι* commendat. — Pind. Fr. 69, 3. ap. Strabonen Dh *ἀλλοῖος.* Deinde codd. *κεράϊζε . . . Ζεὺς πατήρ*, quod restituendum videtur. *Κεράϊζες . . . Ζεῦ πάτερ* Tzschucke, cui coniecturae favet, quod *Ζεῦ* rw, *πάτερ* Frw exhibent. — Pind. Fr. 78. Meineke nuper sic constituit locum:

(Δι)νηθεὶς ἐπήει
γᾶν τε καὶ (πᾶσαν) θάλασσαν καὶ σκοπιαῖσιν
(ἄκραις Πτῴων) ὀρέων ὕπερ ἕστα
καὶ μυχοὺς διζήσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων

et *Καί ποτε καὶ τριχάρανον Πτωΐου κευθμῶνα κατέσχεθε.* — P. not. lin. ult. leg. *οἶκον πέπατ'* pro *οἶκον οὐ πέπατ'*. — P. 255. hoc loco P. Böttticher in Antiquitatis Annalibus. 1853. n. 23. — Pind. 25 Fr. 88. lin. 5. leg. *ὠμον* pro *ὦμον*. — Pind. 258. not. Fr. 89. leg. *Θενιῶν* (debebat Hecker certe *παρθενιᾶν* scribere) pro *παρθειῶν*. — Fr. 101, 4. Adde Clem. Strom. I. 377: *Λείπνου δὲ λήγοντος γλαυ γάλιον, κατὰ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον.* ubi cod. H *γλυκέα τρωγάλια*. — Fr. 102. resp. Plut. de Musica c. 28: *ἔτι δέ, καθάπερ Πίνδαρός φη τῶν σχολιῶν μελῶν Τέρπανδρος εὑρετὴς ἦν.* — Pind. Fr. 131. v. l. *φιλεῖν* pro *φιλέειν*. — P. 269. V. 8. leg. *νούσῳ* pro *νόσῳ*. ib. V. 9. lege: *οἴαγρον* pro *οἰαγρου*. — Pind. Fr. 184. Omittunt St codd. Er. — V. 1. ap. Strab. libri *θαλάσσης*. — V. 2. *αἰγίβοτον* Pind. Fr. 194. Schneidewin pro *ἐς στάσιν* coni. *Ἑστασαν ἄλγος ἐμ* — Pind. Fr. 210. Nauck coni. *πάρος μέλαιναν*. — Pind. Fr. 2 *διοίγετο σάρκες* coniecit. — Pind. Fr. 232. Nauck coni. *δυσφρόνω νεον μεριμνᾶν*. — P. 298. Pindari Fr. 242. lin. pen. interpunge: codd. *βα νος*, C. Fr. Hermann. *βουλομένοις*.) — Pind. Fr. 256. fortasse prorsus e dum, nam videntur duo scholia temere coaluisse, alterum egit de Al terum de Olympia, ut Pindari testimonium pertineat ad Ol. VI. 71. Iamidarum nomen recte Boeckh restituisse videtur. — Pind. Fr. 299. Pathol. I. 303. putat Grammaticum errore deceptum respexisse Nem. *Κλεοῦς ἐθελούσας* (ubi M1 *κλέος*). — Fragmentum adespoton ap. Stob 126, 2:

Θανόντων δὲ καὶ λόγοι φίλοι προδόται.

cod. Vindob. monente Nauckio tribuit *Pindaro*. Fortasse deleto *λόγ* bendum:

Θανόντων δὲ καὶ φίλοι προδόται.

sed possunt alia tentari. Quod Tzetz. Epist. p. 23. Pressel scribit: *ἐπ' αὐτῷ τούτῳ Φειδίᾳ ποιήσαιμεν εὐπαλάμων τε ὕμνων τελοῦντ Πίνδαρον τέκτονι*. petitum est ex Aristoph. Eq. 530. (vel potius C — *Tyrtaei* Fr. 2. V. 2. om. ap. Strabonem mox. — Tyrtae. Fr. dicum lectiones hae sunt: OIhios *ὄβριμος ἔργων*, Fmx Ald. *ὄμβριμ γων*, x *ὀμβριμοεργής*. — Tyrtae. 10. V. 17. Hecker coni. *μηδὲ ποιεῖσθε*. — Tyrtae 11. V. 2. Hecker ut solet quae sanissima sunt coniecturis vexare, pro *οὔπω* requirit *οὔπως* vel *οὔτοι*. — *Mimner* 3, 1. *ὥρην* probat Nauck. - Mimnerm. Fr. 9. Varietas lectionis Krameri haec est. V. 1. *ἡμεῖς* om. CFmo Ald. — *δ'* om. codd. additum in edd. inde ab Hopper. — *αἰπύ τε* codd. omnes praeter F, est *ἐπεί τε*, hinc Meineke coniecit *Ἡμεῖς δ' αὐτε* (vel *δηὐτε*) *Πύλ* V. 5. *διαστήεντος* CFoz, *δι' ἀστῆεντος* s, *δ' ἀναστάντες* x, *δ' Ἀσ* edd. Possis V. 1. coniicere *Ἀλπὺ δ' ἔπειτα Πύλου Νηλήϊον ἄστυ λιπ* nam aegre illud epitheton bene conveniens urbi eripi nobis patiar cl. de situ urbis E Curtius Peloponn. II. 154. seqq. — *Solon.* p. 334. n Fr. 4. pro *Aldina Voemell* legas *Aldina Voemelii*. — Solon. p. 336 no leg. *ἔχουσι* pro *ἔχουσι*. — Solon. Fr. 18. cf. Tatian. c. 58. — Solon l. 18. post *οὐκ ἀγροεὶς* adde: *incertum est.* — *Phocylidis* fort. sunt ver Themist. Or. XXI. 258:

Ὅφιν μὲν ἐν οὔρεσιν ἠδὲ λέοντα
θηρητὴν αἴων τε καὶ εἰσοόων κ' ἀλέοιτο·
γνωστὴ μὲν γὰρ τῶν βουλή, γνωστὸν δὲ νόημα·
ἀνὴρ δ' ἄλλα κέκευθεν ἐνὶ φρέσιν, ἄλλα δὲ βάζει·
μῦθοι μὲν λεῖοι καὶ μείλιχοι, ἐχθρὰ δὲ ἔργα.

Pseudophocylidea. Friedlieb, qui nuper Sibyllina oracula edidit, cum a Bleekio dissentit, tum librum II. iam saeculo secundo comp esse censet. Notae codd. ap. Friedlieb sunt flr (FLR). Legunt Lib. II. v. 56 - 148. — V. 8. *δὲ* om. S. — V. 9. *πάντα* etiam S. — *ἐπίμετρον ἅπασι* S. — V. 17. S (ex codd. corr.) *ὅ τι κεν ἄν τις ὁμόσ* V. 20. *γλώσσης* r, *γλώσσῃ* l et f (?). — V 21. *οὐν* om. lr. - V. *ὠδήγει*. — V. 31. S *μὴ πρὸς φίλον, ἀλλ' ἐπ' ἄμυναν*. — V. 32. i gitur ante V. 31. — V. 34. *μανεὶς* fl. — V. 35. S *ἀγροῦ γειτον*

ἀπόσχου μὴ τὸν δ' ἄρ' ὑπ. — V. 41. χώρη f, χώρης r, χώρις l, deinde omnes ἔχειν. — V. 48. S κεύθης κραδίην omisso νόον. — V. 51. S ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης. — V. 58. S πολλάκις ... ἐξετέλεσσε (lr ἐξετέλεσε). — V. 67. σεμνὸς l, σεμνὸν fr. — V. 78. ἀντιφιτεύει †, ἀντιφιτεύσει lr. — Pseudophocyl. v. 20. G. Hermann coniecit γλώσσῃ βοῦν ἐχέμεν. — Pseudophocylid. 57. Nauck coni. μὴ προπετὴς ἔσο χεῖρα et V. 94. ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοισι κυπέλλοις πάντες ἄπληστοι. — Pseudophocyl. V. 134. Nauck coni. κακοῖς ὅσοι παρεόντες. — V. 147. θήρειον δαίσῃ κρέας coni. Nauck. — *Xenophanis* Fr. 9. Meineke ex epistola pedestri sermone conscripta sumtum esse exemplum credit et ἐβλησταριζόμην scribit. — *Theognis* V. 203. not.: „O. Schneider οὔτε γὰρ αὔτως" corrige οὔτ ι. — Theogn. V. 332. δίδου probat Nauck. — Theogn. V. 359. Nauck coni. μηδὲ δύην ἐπίφαινε. — Theogn. V. 440. not. pro κήδεων scribe κηδέων. — Theogn. V. 446. Nauck coni. οἷα διδοῦσι, φέρειν. — Theogn. V. 491. interpungendum ἀνίκητος δέ τοι οὗτος, ὅς κτλ. Ceterum Nauck coni. ἀνίκητος δέ τις οὗτος. — Theogn. V. 882. not: *ut hoc nomen viri fuerit*, legas *rivi*. — Theogn. V. 903. not. *dicitur*, legas *dicetur*. — Theogn. V. 999. conieci aliquando δείπνου δειελιῶμεν, ὅσον κτλ. — Theogn. V. 1331. not. *in unam* corrige *in unum*. — Theogn. V. 1372. Nauck ἀλλ' ἔν τοί γ' ἔτη. — Theogn. V. 1377. Nauck coni. κακότητα φιλῶν. — *Aeschyli* Fr. 1. εἰς τὴν μεθορίαν, in libris, si Schneidewino fides est, omissum est εἰς, itaque ille haec verba plane delere vult. — Fr. 2. scrib. Τυρσηνῶν pro Τυρρηνῶν. (Schneidewin Τυρσηνόν). — Fr. 3. Schneidewin videtur Aeschylo abiudicare. — *Sophocles* p. 459. Adiectivum κλυτόμητις extat etiam in epigr. Megarico Corp. Inscr. I. 1066. — Sophocl. p. 460. l. 13. δῶτορ ὑγείας etiam Hermann coniecit. — Sophocl. p. 460. l. 18. ab extr. *antiqua Isodemi* et *Aesculapii carmina*, legas: antiqua Isodemi et *Sophoclis* carmina. — *Ion.* I. V. 3. Hecker coni. ἔν τε Πανελλήνων ἀγοραῖς θαλίαις τε ἀνάκτων et ibid. V. 15: δίδου δ' ἄρ' Ἴωνα. — *Socrati* distichon tribuit Maxim. Conf. II. 649., sed est *Palladae*, vid. Anth. Pal. X. 34. — *Antimachus* p. 488. Koechly coniecerat κελαδεινὰ Πύδην ῥείοντα. — *Platonis* Epigr. 1. affert Platonis nomine add. Macrob. Sat. II. 2. — *Aristot.* 3. V. 4. Hecker coni. μοῦνος καὶ πρῶτος θνητῶν ὅδ' ἔδειξεν ἐναργῶς. — Aristot. Pepl. (5) Ep. 1. G. Hermann Aristoteli abiudicat; Ep. 2 V. 1. etiam σὺ δ' coniecit; Ep. 12. subditicium censet; Ep. 13, 2. εὐτυχέες coniecit; Ep. 23. Aristoteli abindicat; Ep. 29, 2. si Aristotelis sit, scribendum esse νέρθεν ἐμοῦ; Ep. 30. subditicium censet; Ep. 35, 1. Καπανῆος τῷδε coni.; Ep. 36, 2. δῶμ' ἔβαν εἰς Ἄϊδος. Ep. 37. Tzetze dignum censet; Ep. 41, 1. ὑπ' ὄχθῳ correxit. Ep. 48. 2. Ὀρφῆ': Ep. 50, 1. Τόξου τηλεβόλου ῥυτῆρα, Λυκάονος υἱόν: Ep. 51, 2. Αἴσιμα δ' ἀγγέλλω. — Aristotelis 7. V. 8. Schneidewin coniecit μαλακοῦ θ' ἡδίον' (vel τε λῴον') ὕπνου. — V. 13. pro χήρωσεν αὐγὰς Mattaire coni. χήρευσεν αἰγᾶς. — Ilgen V. 14. Μοῦσαι et V. 15. αὔξουσαι delenda censet. — *Cratetis* Fr. 12. p. 525. l. 5 a fine scribe: „Chrysippus ap. Athen. 337. A *eosdem* versus parodia lusit *simili*, ita ut." Ceterum ap. Strabonem om DFhi illos versus, quos Cgsv in margine exhibent, itaque Kramer prorsus reiecit, leguntur autem ibi tantum versus sex priores. — Cratetis fortasse est versus ap. Et. M. 722, 18:

Ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμὲν σοφὸν ἠδὲ σοφιστήν.

(nam σοφόν pro θεόν legendum, ut Meineke animadvertit), nisi malis ad Timonis Sillos referre. — Cratetis non est, quod legitur ap. Stob. Flor. XCVI. 13. Κράντωνος (Maxim. Conf. II, 571. Κράτωνος)·

Οὐκ ἔστι πενίας οὐδὲν ἀθλιώτερον
ἐν τῷ βίῳ σύμπτωμα· καὶ γὰρ ἂν φύσει
σπουδαῖος ᾖς, πένης δέ, κατάγελως ἔσῃ.

sed legendum videtur Κρίτωνος, qui novae comoediae fuit poeta. — De Iambographis multas et permiras coniecturas protulit M. Schmidt in Museo Rhen. VI. 590. seq. quos qui cognoscere cupit, ipsum illum librum adeat. — *Archiloch.* 9. V. 7. τάδε coniecit pro τόδε iam Liebel. — Archiloch. Fr. 11. Παλλάδ' ἐϋπλόκαμον etiam Hecker coniecit, et praeterea θεσ-

ἐκ delendum censet, Schneidewin *μολοβρίτεω* flagitat. — *Herodis* Fr. 3. V. 3. Schneidewin *λωβεῖται*. — Herodis Fr. 6. Secundum B. ten Brink ed. Stob. anni 1609. in marg. e cod. *ex Herodis Μολπείνου* (*Μολπίνου*) exhibet. — Herod. Fr. 10. not. In versibus, qui vulgo Leonidae tribuuntur, V. 4. etiam Meineke *ἰθεῖα δ' ἦ* correxit. — *Cercidas* p. 624. Cf. de Cercida Meineke Anal. Alex. 386. seqq. — Cercid. Fr. 3. Proverbium fuit *οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος*, quod etiam legitur ap. Boeckh. Corp. Inscr. III. 5877. d (ubi falso *ψιλός* legitur, correxit Meineke): huc etiam spectat Homeri Hymn. in Merc. 36: *οἶκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν*. — Cercid. Fr. 5. addit Meineke Inc. Auctorem capilli Elog. p. 32. ed. Miller. — *Aeschrionis* Fr. 9. et 10. Schneidewin Mus. Rhen. IV. 475 seqq. putat idem carmen et *Ἐφημερίς* et *Ἐφεσηΐς* dictum esse. — *Terpandro* addere debebam *Polymnestum* propter unum Pausaniae locum I. 14. 4: *Θάλης δ' ὁ Λακεδαιμονίοις τὴν νόσον παύσας οὔτε ἄλλως προσήκων, οὔτε πόλεως ἦν Ἐπιμενίδῃ τῆς αὐτῆς· ἀλλ' ὁ μὲν Κνώσσιος, Θάλητα δ' εἶναί φησι Γορτύνιον Πολύμναστος Κολοφώνιος, ἔπη Λακεδαιμονίοις ἐς αὐτὸν ποιήσας*. Nam reliqua nihil continent, quod ad carmina spectet, vide Comment. de Comoed. Att. p. 230, ubi Cratini versus sic videtur redintegrandus: *Καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει μουσικήν τ' Οἰωνίχου Μανθάνει*. — *Alcmanis* Fr. 4. not. antepen. pro *similis* lege *simila*. — Alcm. 15, V. 1. *εὔχομαι*, Hecker *ἔρχομαι* coni. — Alcm. Fr. 19, 2. Meineke *ἀνδρείων* mavult. — Alcm. 21, v. 3. Hecker *ἀν' ἀλκυόνεσσι* vel *ὑφ' ἁλκυόνεσσι φορεῖται* requirit, et deinde *νωλεμὲς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος ἱερὸς (ἰαρὸς) ὄρνις* coni. — Alcm. Fr. 63. Nauck suspicatur *δαινομὰς* i. e. *διανομὰς* scribendum esse. — Alcm. 59. Hecker coni. *ὅσσοι δὲ πεδ' ἀμέων*. — Alcm. 78. Meineke *Κιρβήσιον* requirit, et comparat Hesych. *Κιρβιαῖον ἔθνος ἐχόμενον Λυδῶν*. — Alcm. 148. Lobeck (Proleg. Pathol. 282.) coniecit poetam *Περίηρ* scripsisse, ut *Περίηρος* profectum sit a grammaticis. — *Alcmanis* nomen Nauck apud Herodian. *π. μ. λέξ.* 9, 31. restituendum putat: *Ἀλκμάν· οἱ δ' Εὐρυπῶν*. — *Sapphonis* 2, 13. Hermann *καδ δὲ Φίδρως κακχέεται*. — Sapph. 27, v. 3. *Τήϊος*, Hecker *Τηΐας*. — Sapph. 51. Hecker *Ἑρμᾶς δ' ἔχεν ὄλπιν* et contra *καρχάσι' ἔλον* requirit. — Sapph. 56. Hecker coni. *ὑακινθίνοις . . . ἄνθεσιν εὕρην πεπυκάδμενον ὤϊον*. — Sapph. 68, V. 3. *κὴν*, Hecker coni. *κῆς*. — Sapph. 69, V. 2. *ἔσσεσθαι*, Hecker *γένεσθαι* coni. — Sapph. 67. B. *τύχοισα*, Hecker *τυχοίσας*. — Sappho 141. Hecker coniecit *Πάμφω* pro *Σαπφοῦς*, cf. Paus. VIII. 35, 8. — *Erinnae* Fr. 3. Heckerconi. *τουτάκις εἰς Ἀΐδαν . . . σιγὰ δ' ἐν νεκύεσσιν, ὄκα σκότος ὄσσε καταρρεῖ*. — *Alcaei* 32. Hecker coni. *Ἀλκαῖος σῶος Ἄρευϊ, ἔντος δὲ κλύτον ἀνάκτορον ἐς Γλαυκώπιον ἱερὸν ὀνεκρέμασαν Ἀττικοί*. — Alcae. 34, 1. *ὗει*, Hecker coni. *νίφει*. — Alcae. 38. pro *ἀγάσυρτον* Lobeck et Hecker coni. *ἀνάσυρτον*. — Alcae. 41, 5. Schneidewin postea *πλείαις· κακ κεφαλᾶς ἀ δ' ἑτέρα*, Hecker *ἀ δ' ἑτέρα τὸν ἑτέραν κακ κεφάλας κύλιξ*. — Alcae. Fr. 54. not. *ὅπερ λέγεται ἐν ἑτέρῳ σύμπωθι*, hic exhibet V. *ἀντὶ τοῦ σύμπυθι ἢ ἐκ τοῦ πῶ τὸ πῶθι*. — Alcae. 60. Hecker coni. *ἀνδρῶν δαϊμένων*. — Alcae. 68. Schneidewin *ἔκ Γ' ἔλετο*, quod interpretatur *ἐξέλετο*. — Alcae. Fr. 97. Nauck *ἐλάφω* praefert. — Alcae. 101. Hecker coni. *ἀλλ' ἐς αὖω, μέτρ' ἔχων ἄβας πρὸς πόσιν*. — Alcae. p. 735. lin. 7. a fine pro *gitandum* lege *cogitandum*. — *Stesichor.* Fr. 7. V. 2. corrigo nunc *πῖνεν ἐπισχόμενος*. nisi quis *πί' ἐπισχόμενος* praeferat, sed cf. Apoll. Rhod. I. 472. — Stesichor. Fr. 17. et 18. excidit asteriscus, qui numeris adiectus fuit. — Stesichor. Fr. 44, 2. Meineke coni. *ἄρξον ἀοιδᾶς, Ἐρατώ, νόμους*. — *Ibyci* Fr 1. V. 9. O. Müller coni. *ἀτέμβησι κραταιῶς πεδόθεν σαλάσσων*, Mehlhorn vel *παῖς ὄθεν ἡμετέρας φρένας φυλάσσει*, vel *παιδόθεν αἰθύσσει ἡμ. φρ.* — Ibyc. 2, V. 2. *ἀπείρονα* etiam Hecker coniecit, idem *Κύπριδος* delendum censet. Fort. *ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδος ἐμβάλλει* legendum. — Ibyc. 4. Hecker coni. *Εὐρύαλε, γλυκερὸν Χαρίτων θάλος, Καλλικόμων Μουσῶν μελέδημα*. — Ibyc. Fr. 26. Nauck praeterea *ἔριδας* pro *ἔριδος* coniecit citra necessitatem. — *Anacreontis* 2, V. 4. Hecker lusitσ *υμπαίζουσιν ἐπιστεφέων ὕλης ἐν κορυφῇς ὀρέων*, V. 7. *κεχαρημένος*, denique V. 9: *γενεῦ· σύμβουλος τὸν ἐμὸν δέχεσθ' ὦ Δεύνυσος ἔρωτα*. — Anacr. 4.

temus de Olympo illud prohibet, quod carminum Olympi nulla usquam exstat memoria, cum modi, quorum primus auctor esse ferebatur Olympus, (quid maiori, quidve minori Olympo esset tribuendum, anceps iam inter veteres erat iudicium), satis diu viguerunt, cf. Plut. de mus. c. 7., ubi postquam de maiore Olympo dixit, pergit de minore: *Καὶ τὴν αὔλησιν μαθὼν παρ' αὐτοῦ (Μαρσύου) τοὺς νόμους τοὺς ἁρμονικοὺς ἐξήνεγκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἷς νῦν χρῶνται οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν θεῶν.* Olympo praeterea tribuit Plut. c. 7. Nomum in Apollinem, cui *Πολυκέφαλος* nomen fuit, (cf. Pindari Pyth. XII. 15. ibique Schol. et Hesych. v. *Πολυκέφαλος*) et *Ἁρμάτιον νόμον* ibid., denique idem dicit Plut. de Mus. c. 15: *Ὄλυμπον γὰρ πρῶτον Ἀριστόξενος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ μουσικῆς ἐπὶ τῷ Πύθωνί φησιν ἐπικήδειον αὐλῆσαι λυδιστί.* — *Timothei* Fr. 11. Ian in ed. Macrobii in dimetros anapaestos redegit, V. 1. scribens *σύ τε ὦ* (sic PST7RN, CIT*εω* B, *οὔτε ὦ* P6) et deinde e coniectura *λαμπραῖς ἀκτῖσ'* et *ἐχθροῖσι.* Ceterum pro *λαμπραῖς* exhibent B *ααMTPαιC*, P6 *ἅμα ταῖς*) et deinde N *ἀκτισινατε.* Denique *ωιε* addunt PN, *ωε* BR, *ὦ* SP7. — *Telestis* I. v. 13. Hecker *τὰν συνεριθοτάταν.* — *Carm. Pop.* 21. Hermann satis audacter integros creticos revocare instituit:

Ὦ τί πάσχεις σύ; μή, μὴ προδῷς ἔμ', ἱκετεύω σε, πρὶν καὶ μολέν
κῆνον· ἀνστάθι καὶ μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃς με τὰν δειλάκραν.
ἁμέρα δ' ἐστὶ καὶ δή· τὸ φῶς τὸ διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ εἰςορᾷς;

Fr. Adesp. 122. Etiam Hecker *εἰκόνα δ' ἀμφ' Ἑλένας πεπυρωμένον ὤλεο*, et Schneidewin *δείκελον ἄμφ'.* — P. 1076. Alia ex Iambographis petita apud Hesychium delitescere videntur, velut fort. *Archilochi* est: *Κάλοι δὲ ὀρόχθουν· σχοινία δὲ ἐτίνασσον. Archilochi* vel *Hipponactis*: *Πατρόθεν πορδηκάδαι·* (vulgo *πορδικάδαι*), *ὅτι πατέρων ὄνων εἰσὶν ἡμίονοι. Archilochi* fortasse est: *Ἐπ' Αἰννύρων ὁδῶν· Αἰννύρα χωρίον τῆς Θρᾴκης, ἀπὸ Αἰννύρου ὀνομασθέν.* Item *iambographi* videtur, quod exhibet Steph. Byz. v. *Ἀγρός· Ἀγροικηρήν φύσιν.* Quod legitur ap. Et. M. 270, 9. not. (cod. Voss.) *Διαρταμήσαντες· διακόψαντες, διαμερίσαντες, οἷον μηληδὸν διαρταμήσαντες* ex oratione pedestri videtur sumptum exemplum scribendumque cum Meinekio *μεληδόν.*

Fragmentorum numeri huius editionis cum num praecipuarum editionum collati.

Pindari fragmenta.

Ed. Boeckh.	Haec ed.[1]	Ed. Boeckh.	Haec ed.	Ed. Boeckh.	Haec ed.	Ed. Boeckh.	Haec ed.	Ed. Boeckh.	Hae
1	2	49	58	97	109	145	236	193	
2	3	50	59	98	110	146	142	194	
3	4	51	60	99	111	147	143	195	
4	1	52	51	100	112	148	144	196	5
5	6	53	52	101	113	149	239	197	
6	7	54	61	102	114	150	145	198	
7	8	55	62	103	115	151	146	199	
8	9	56	63	104	117	152	200	200	
9	10	57	133	105	118	153	233	201	
10	11	58	64. 65	106	119	154	147	202	
11	12	59	66	107	120	155	240	203	
12	13	60	67	108	121	156	241	204	
13	17	61	68	109	122	157	148	205	
14	15	62	79	110	267	158	149	206	
15	16	63	71	111	268	159	151	207	
16	14	64	74	112	123	160	150	208	
17	24	65	73	113	297	161	152	209	
18	23	66	72	114	124	162	153	210	
19	25	67	75	115	125	163	242	211	
20	21	68	76	116	126	164	154	212	
21	22	69	80	117	271	165	155	213	
22	26	70	77. 78	118	127	166	156	214	
23	20	71	81	119	128	167	157	215	
24	29	72	82	120	272	168	158	216	
25	30	73	83	121	273	169	159	217	
26	31	74	84	122	cf. 34	170	160	218	
27	32	75	85	123	231	171	18	219	
28	33	76	87	124	232	172	161	220	
29	35	77	88	125	130	173	19	221	
30	36	78	89	126	131	174	162	222	
31	37	97	90	127	132	175	163	223	
32	38	80	91	128	134	176	243	224	
33	39	81	92	129	135	177	164	225	5
34	40	82	93. 94	130	233	178	244	226	
35	41	83	95	131	233	179	165	227	
36	42	84	96	132	136	180	245	228	
37	43	85	97	133	137	181	246	229	
38	44	86	98	134	138	182	312	230	
39	48	87	99	135	234	183	313	231	
40	45	88	100	136	298	184	166	232	
41	46	89	101	137	140	185	167	233	
42	47	90	105	138	279	186	168	234	
43	49	91	102	139	235	187	cf. 116	235	
44	50	92	103	140	237	188	cf. 116	236	
45	53	93	69	141	269	189	248. 249	237	
46	54	94	101	142	141	190	169	238	
47	56	95	106. 107	143	296	191	251	239	
48	57	96	108	144	238	192	252	240	

[1] Accesserunt in hac edit. fragmm. 5. 27. 28. 116. 139. 180. 189. 199. 227. 2
247. 250. 263. 265. 266. 270. 276. 278. 282. 284. 285. 286. 288. 290. 291. 293. 3
307—310. 315. 320. 323. 324. (vid. p. 1060.)

Ed. Boeckh.	Haec ed.
241	205
242	206
243	207
244	208
245	261
246	209
247	210
248	211
249	264
250	212
251	262
252	213
253	214
254	215
255	216
256	217
257	218
258	219
259	220
260	221
261	222
262	223
263	292
264	260
265	224
266	129
267	306
268	281
269	225
270	283
271	287
272	289
273	294
274	295
275	299
276	303
277	70
278	304
279	305
280	226
281	314
282	315
283	316
284	317
285	321
286	230
287	311
288	258
289	259

Callinus.

Ed. Bach.	Haec ed.[1]
1	1
2	3
3	4
4	2
5	5
6	7
7	8

Tyrtaeus.

Ed. Bach.	Haec ed.[2]
1	2
2	4
3 }	5
4 }	
5	6. 7
6	10
7	11
8	12
9	14
10	13
11	15
12	16

Mimnermus.

Ed. Bach.	Haec ed.[3]
1	1
2	2
3	5
4	3
5	4
6	6
7	7
8	8
9	12
10	1
11	13
12	9
13	10. 14
14	17
15	15. 16
16	19
17	20
18	
19	

Solon.

Ed. Bach.	Haec ed.[4]
1	25
2	23
3	27
4	13
5	24
6	15
7	14
8	16
9	17
10	18
11	26
12	1. 2. 3
13	4
14	5
15	6
16	7. 28
17	10. 12
18	
19	11
20	22
21	20. 21
22	19
23	31
24	32—34
25	35—37.30
26	38—40
27	41

Critias.

Ed. Bach.	Haec ed.
1	1
2	2
3	3. 4
4	5
5	6
6	
7	7

Ed. Canter.	Haec ed.
1	21
2	19
3	16
4	33
5	34
6	7
7	8
8	14
9	35
10	1
11	2
12	3
13	9
14	10
15	11
16	30
17	31
18	36
19	25
20	12
21	13
22	23
23	15
24	18
25	40
26	17
27	39
28	4
29	5
30	6
31	26
32	24
33	29
34	20
35	22
36	27
37	32
38	28
39	37
40	38
41	46
42	47
43	45
44	43

Aristotelis Peplus.

Ed. Canter.	Haec ed.[5]
45	41
46	48
47	42
48	44

Archilochus.

Ed. Liebel	Haec ed.[6]
1	103
2	24
3	20
4	26
5	31
6	87
7	28
8	38
9	20
10	53
11	30
12	29
13	28
14	70
15	23
16	39
17	27
18	41
19	33
20	37
21	42
22	36
23	90
24	43
25	35
26	32
27	44
28	47
29	57
30	76
31	68
32	58
33	60
34	65
35	56
36	77
37	72
38	79
39	61
40	66

[1] Accessit fragm. 6.
[2] Accesserunt fragmm. 1. 3. 8. 9.
[3] Accesserunt fragmm. 18. 21. 22.
[4] Accesserunt fragmm. 8. 29 42—45.
[5] Accesserunt numeri 49—63.
[6] Accesserunt fragmm. 2. 8. 16. 21. 22. 34. 40. 46. 48. 51. 62. 86b. 93. 95. 104. 107. 111. 114. 115. 132. 135—138. 148. 150. 152. 168. 170. 172. 190. 198.

Ed. Welck.	Haec ed.
82	86
83	100
84	134
85	127
86	118
87	
88	132
89	98
90	99
91	107
92	109
93	112
94	113
95	122
96	126
97	104
98	106
99	125
100	130
101	129
102	23
103	24
104	116
105	131
106	123
107	10
108	108
109	26
110	105
111	92
112	78
113	43. 91
114	89
115	93
116	94

Alcman.

Ed. Welck.	Haec ed.[1]
1	1
2	4
3	8. 12. 13
4	36
5	52
6	7
7	81
8	38
9	117
10	53
11	20

Ed. Welck.	Haec ed.
12	21
13	22
14	27
15	115
16	97
17	69
18	70
19	64
20	66
21	24
22	60
23	25
24	72
25	26
26	28A
27	28B
28	71
29	15
30	30
31	2
32	18
33	18
34	29
35	79. 80
36	68
37	19
38	99
39	100
40	37
41	101
42	
43	102
44	150
45	55
46	104
47	39
48	63
49	105
50	31
51	32
52	62
53	83
54	106
55	107
56	116
57	110
58	111
59	56
60	41
61	112
62	114

Ed. Welck.	Haec ed.
63	78
64	40
65	42
66	9
67	16
68	82
69	43
70	44
71	45
72	58
73	59
74	73
75	74
76	96
77	75
78	3
79	46
80	48
81	49
82	33
83	85
84	142
85	86
86	109
87	87
88	122
89	125
90	127
91	128
92	130
93	133
94	135
95	146
96	118
97	
98	149
99	127
100	88
101	131
102	136
103	95
104	141
105	89
106	90
107	148
108	152
109	91
110	153
111	11
112	145
113	17

Ed. Neuian.	Haec ed.
114	92
115	120
116	65
117	140
118	93
119	108
120	94
121	57
122	137
123	51
124	34
125	132

Sappho.

Ed. Neuian.	Haec ed.[2]
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7. 8
8	17
9	37
10	137
11	18
12	19
13	115
14	33
15	67
16	32
17	25
18	163
19	68
20	75
21	64
22	65
23	70
24	45
25	44
26	46
27	43
28	136
29	72
30	56
31	89
32	90
33	14

Ed. Neuian.	Haec ed.
34	104
35	93
36	39
37	40. 41
38	89
39	57
40	43
41	101
42	76A 76B
43	78
44	77
45	80
46	54
47	11
48	
49	105
50	60
51	109
52	87
53	86
54	50. 79
55	52
56	53
57	88
58	58. 59
59	13
60	15
61	29
62	16
63	99
64	100
65	106
66	30
67	31
68	95
69	92
70	51
71	102
72	81
73	91
74	42
75	38
76	84
77	83
78	103
79	51
80	85
81	74
82	116
83	20
84	21

[1] Access. fragmm. 5. 6. 10. 14. 23. 35. 47. 50. 54. 61. 65. 67. 76. 77. 84. 98. 103. 113. 119. 123. 124. 126. 129. 134. 138. 139. 143. 144. 147. 151.

[2] Access. fragmm. 9. 14. 22—24. 26. 35. 36. 55. 61. 63. 69. 71. 73. 94. 96. 97. 107. 108. 110. 111. 124. 127. 130. 133. 138—140. 143. 148. 154. 158. 164. 169.

Ed. Klein.	Haec ed.	Ed. Schneidew.	Haec ed	Ed. Bergk.	Haec ed.	Ed. Bergk.	Haec ed	Ed. Bergk.	Haec ed.
70	90	21	39	10	10	63	65	116	146
71	48	22	10	11	13	64		117	147
72	17	23	40	12	129	65	66	118	149
73	61	24	14	13	131	66	67	119	150
74	35	25	41	14	11	67	68	120	152
75	33	26	43	15	14	68	95	121	153
76	62	27	16	16	17	69	94	122	29
77	53	28	45	17	19	70	99	123	
78	45	29	54	18	20	71	96	124	160
79	51	30	46	19	21	72	97	125	136
80	52	31	23	20	22	73	69	126	167
81	95	32		21	23	74	70	127	171
82	93	33	22	22	24	75	71	128	172
83	77	34		23	25	76	72	129	
84	49	35	47	24	26	77	73	130	117
85	87	36	48	25	27	78	74	131	7
86	88	37	20	26	28	79	75	132	130
87	80	38	25	27	30	80	76	133	118
88	89	39	26	28	31	81	77	134	119
89	94	40	23	29	32	82	78	135	120
90	91	41	28	30	33	83	79	136	121
91	86	42		31	34	84	86	137	122
92	75	43	17	32	35	85	84	138	123
93	79	44	18	33	36	86	85	139	124
94	64	45	19	34	37	87	87	140	125
95	32	[46]		35	38	88	88	141	148
96	38	47		36	39	89	89	142	156–159
97		48	58	37	40	90	90	143	127
		49	61	38	41	91	91	144	128
		50	52	39	42	92	92	145	132
		51	24	40	43	93	93		
		52	21	41	44	94	82		
		53	62	42	45	95	83		
		54	53	43	46	96	135		
		55	59	44	47	97	138		
		56	56	45	48	98	80		
		57		46	49	99	154		
		58		47	50	100	155		
		59		48	51	101	161		
				49	52	102	162		
				50	53	103	164		
				51	16	104	165		
				52	54	105	166		
				53	55	106	168		
				54	56	107	169		
				55	57	108	170		
				56	58	109	134		
				57	59	110	137		
				58	60	111	139		
				59	61	112	142		
				60	62	113	143		
				61	63	114	144		
				62	64	115	145		

Ibycus.

Ed. Schneidew.	Haec ed [1]
1	1
2	2
3	4
4	5
5	30
6	57
7	6
8	7
9	51
10	31
11	32
12	33
13	8
14	34
15	9
16	35
17	11
18	37
19	12
20	38

Anacreon.

Ed. Bergk.	Haec ed.
1	1
2	2
3	3
4	4
5	18
6	5
7	6
8	8
9	9

Epigr.

1	108
2	102
3	109
4	110
5	104
6	105
7	106
8	107
9	103
10	111
11	
12	
13	112
14	101
15	100
16	113
17	115
18	116
19	114

[1] Access. fragmm. 3. 13. 15. 27. 29. 36. 42. 44. 49. 50. 55.

[2] Access. fragmm. 12. 15. 26. 96. 126. 133. 140. 141. 151. 163.

Ed. Schneidew.	Haec ed.	Ed. Schneidew.	Haec ed.	Ed. Neuian.	Haec ed.	Ed. Neuian.	Haec ed.	Ed. Neuian.	Haec ed.
193	139	215	159	**Bacchylides.**		18	19. 20	40	40
194	140	216	160			19	21	41	45
195	141	217	161	Ed. Neuian	Haec ed.[1]	20	22	42	42
196	142	218	162			21	23	43	43
197		219	163			22	31	44	51
198	143	220		1	1	23	24	45	52
199	144	222	164	2	4	24	25	46	
200	145	221	194	3	2	25	26	47	53
201	146	223	165	4	3	26	27	48	54
202	147	224	176	5	6	27	28	49	55
203	148	225	168	6	7	28	48	50	56
204	149	226	169	7	8	29	49	51	60
205	150	227	170	8	9	30	29	52	61
206	151	228	172	9	10	31	32	53	62
207	152	229	173	10	11	32	33	54	63
208	153	230	174	11	12	33	34	55	64
209	154	231	175	12	13	34	3	56	66
210	154			13	14	35	35	57	67
211	155			14	15	36	36	58	68
212	156			15	41	37	37	59	47
213	157			16	16	38	38	60	44
214	158			17	77	39	39		

[1] Access. fragmm. 5. 18. 46. 50. 57—59. 65. 69.
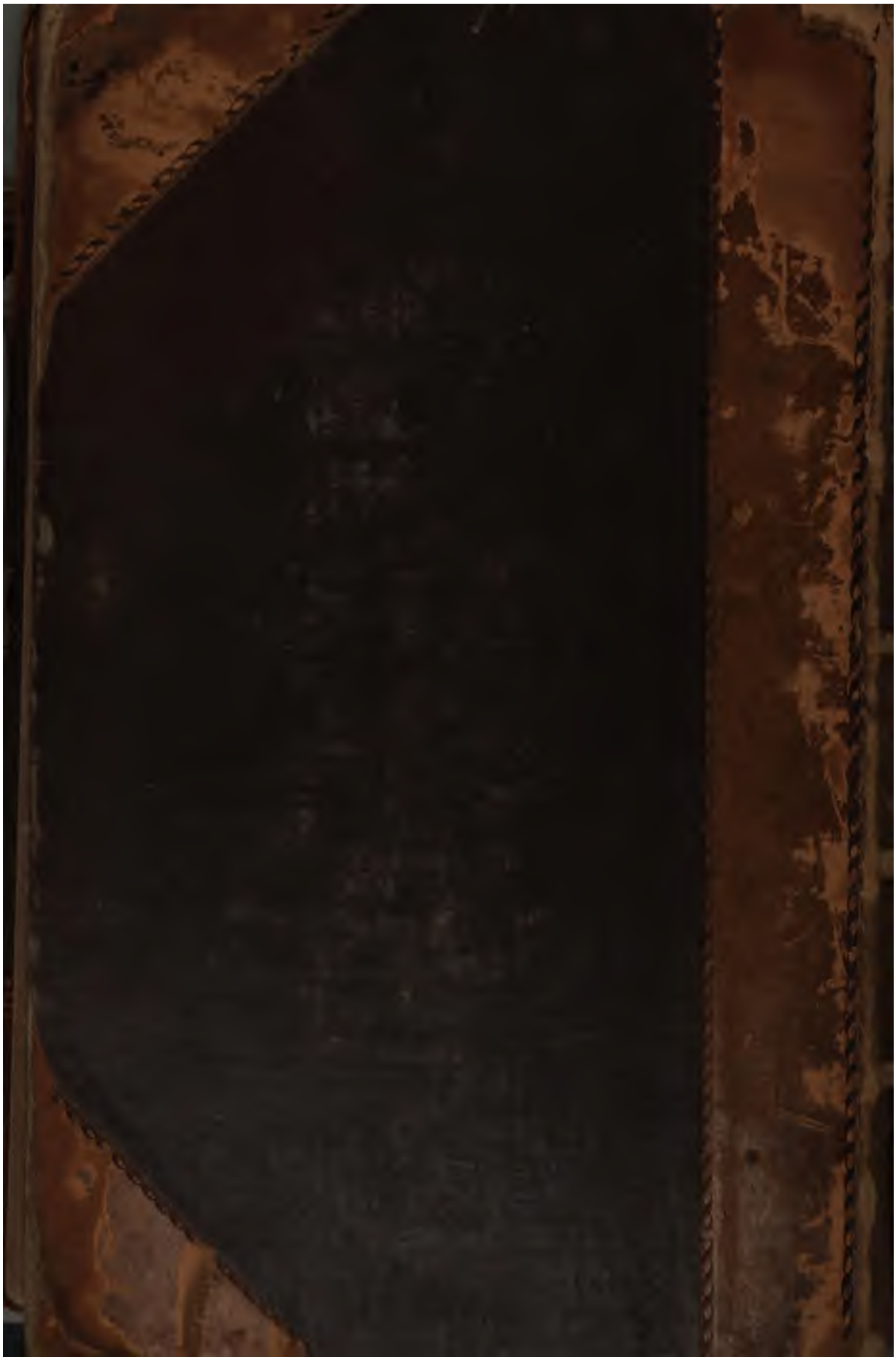
Lipsiae, ex Officina C. P. Melzeri.